تفسير القرآن الكريم

വിശുദ്ധ ക്വുർആൻ വിവരണം

മുഹമ്മദ് അമാനി മൗലവി

വാല്യം 8

പ്രസാധകർ:

കേരള നദ്‌വത്തുൽ മുജാഹിദീൻ (റജി.)

VISHUDHA QUR'AN VIVARANAM
(Malayalam)

Vol: 8

Translation and Commentary:
Moulavi Muhammad Amani

Publishers:
Kerala Nadvathul Mujahideen (Regd)
Mujahid Centre, CD Tower, Calicut - 673004, Kerala, India
Phone: +91495 2722801, 2722802, 2722805
Fax: +91495 2724262
e-mail: nadvath@gmail.com
Web: www.knm.org.in

XIVth Edition : 2015

Price : ₹ 500.00

പ്രസ്താവന

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

മർഹൂം മുഹമ്മദ് അമാനി മൗലവിയുടെ **'വിശുദ്ധ ക്വുർആൻ വിവരണം'** പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പിന്റെ 8-ാം വാല്യമാണ് വായനക്കാരുടെ കയ്യിൽ. ഇതിൽ **ഹദീദ് മുതൽ നാസ് വരെയുള്ള** സൂറ:കളാണുൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്.

വിശുദ്ധ ക്വുർആൻ വിവരണഗ്രന്ഥത്തിന് പണ്ഡിത പാമരവ്യത്യാസ മില്ലാതെ, കക്ഷിഭേദമന്യെ എല്ലാവരിൽനിന്നും ലഭിച്ച സർവ്വ സ്വീകാര്യത അഭൂതപൂർവ്വവും തുല്യതയില്ലാത്തതുമാണ്. സഹൃദയരായ ആയിരമായിരം അനുവാചകർക്ക് **'കേരള നദ്‌വത്തുൽ മുജാഹിദീൻ'** പ്രസിദ്ധീകരണ വകുപ്പിന്റെ അകൈതവമായ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നതോടൊപ്പം, എല്ലാവർക്കും ഈ മഹദ് ഗ്രന്ഥം മുഖേന വിജ്ഞാനവും സൻമാർഗവും സർവ്വശക്തൻ നൽകുമാറാകട്ടെ എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കോഴിക്കോട് - 4
2015 ജൂൺ 01

കേരള നദ്‌വത്തുൽ മുജാഹിദീൻ
പ്രസിദ്ധീകരണ വിഭാഗം

تفسير القرآن الكريم

വിശുദ്ധ ക്വുർആൻ വിവരണം

വാല്യം എട്ട്

പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ

57. സൂ: ഹദീദ് (سورة الحديد)

65. സൂ: ത്വലാക്വ് (سورة الطلاق)

66. സൂ: തഹ്‌രീം (سورة التحريم)

67. സൂ: മുൽക് (سورة الملك)

سورة الحديد

57. സൂറതുൽ ഹദീദ്

മദീനഃയിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 29 – വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 4

നബിﷺ ഉറങ്ങുന്നതിന്മുമ്പായി 'മുസബ്ബിഹാത്ത്' (ഈ സൂറത്തിലുള്ളതുപോലെ 'തസ്ബീഹി'ന്റെ വാക്കുകൾകൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്ന സൂറത്തുകൾ) ഓതാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, (വേറെ) ആയിരം ആയത്തുകളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു ആയത്ത് അവയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും തിരുമേനി പറയുകയുണ്ടായി എന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (തി; ദാ; ന.) ഈ ഹദീഥിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ട വചനം ഈ സൂറത്തിലെ മൂന്നാം വചനമാണെന്നാണ് ഇബ്നു കഥീർ (റ) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായം. സൂ: ഹശ്റിന്റെ അവസാനഭാഗമാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണമാഹാത്മ്യങ്ങളെ കുറിക്കുന്ന ഉൽകൃഷ്ട നാമങ്ങളിൽ ചിലത് ആ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതാണ് അതിന് കാരണം. الله أعلم

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١﴾

《1》 ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളവ(യെല്ലാം) അല്ലാഹുവിന് 'തസ്ബീഹു' [സ്തോത്ര കീർത്തനം] ചെയ്യുന്നു. അഗാധജ്ഞനായ പ്രതാപശാലിയത്രെ അവൻ.

لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ يُحْىِۦ وَيُمِيتُ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾

《2》 ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും രാജാധിപത്യം അവന്നാകുന്നു; അവൻ ജീവിപ്പിക്കുകയും, മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവൻ, എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

﴾1﴿ سَبَّحَ തസ്ബീഹ് (സ്തോത്രകീർത്തനം) ചെയ്യുന്നു, ചെയ്തിരിക്കുന്നു لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത് وَٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിലും وَهُوَ അവൻ, അവനത്രെ ٱلْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി ٱلْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനായ, യുക്തിമാൻ ﴾2﴿ لَهُۥ അവന്നാണ്, അവന്റെതാണ് مُلْكُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ ആകാശങ്ങളുടെ രാജത്വം (ആധിപത്യം) وَٱلْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും يُحْىِۦ അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു وَيُمِيتُ മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു وَهُوَ അവൻ(ആകുന്നുതാനും) عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും, വസ്തുവിനും قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനും

വാക്കുകൊണ്ടോ പ്രവൃത്തികൊണ്ടോ, മനഃപൂർവ്വമോ സൃഷ്ടിസഹജമായ നിലക്കോ, ബുദ്ധിവർഗങ്ങളിൽ നിന്നോ അല്ലാത്തവയിൽനിന്നോ, ജീവവസ്തുക്കളിൽനിന്നോ അല്ലാത്തവയിൽനിന്നോ- ഏത് തരത്തിലായാലും വേണ്ടതില്ല- സ്രഷ്ടാവിന്റെ മഹത്വങ്ങളെ പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുക എന്ന സാമാന്യാർത്ഥത്തിലാണ് ഇവിടെ 'തസ്ബീഹ്'(സ്തോത്രകീർത്തനം) ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഏതൊരു വസ്തു എടുത്താലും ശരി അത് അതിന്റെതായ 'തസ്ബീഹ്' നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കാതെയില്ല. പക്ഷേ, അതതിന്റെ തസ്ബീഹ് എന്താണ്, എങ്ങനെയാണ് എന്ന് സൂക്ഷ്മമായി നിർവ്വചിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. അതെ, .

وإن مِنْ شَيْءٍ إلاَّ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِن لاَ تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُم–الإسراء

(ഏതൊരു വസ്തുവും തന്നെ അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് തസ്ബീഹ് ചെയ്യാത്തതായിട്ടില്ല. പക്ഷേ, അവരുടെ തസ്ബീഹ് നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുകയില്ല. (സൂ: ഇസ്റാഉ് 44.) അഖില വസ്തുക്കളും- ഒരു വിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ- എങ്ങനെ അവന് തസ്ബീഹ് നടത്താതിരിക്കും?! അറിഞ്ഞോ, അറിയാതെയോ അവന്റെ നാമങ്ങളെ വാഴ്ത്താതെയും, അവന്റെ പരിശുദ്ധിയെ പ്രകീർത്തനം ചെയ്യാതെയും ഇരിക്കുവാൻ എങ്ങനെ സാധിക്കും? ഇല്ല, സാധിക്കയില്ല. കാരണം, തുടർന്നുള്ള 3 - 6 വചനങ്ങളിൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്.

هُوَ ٱلْأَوَّلُ وَٱلْـَٔاخِرُ وَٱلظَّـٰهِرُ وَٱلْبَاطِنُ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

﴾3﴿ അവൻ ആദ്യനായുള്ളവനും, അന്ത്യനായുള്ളവനും, പ്രത്യക്ഷനായുള്ളവനും, പരോക്ഷനായുള്ളവനുമത്രെ. അവൻ എല്ലാ വസ്തുവെ (അഥവാ കാര്യത്തെ)ക്കുറിച്ചും അറിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

وَٱلْآخِرُ ﴿3﴾ هُوَ അവൻ, അവനത്രെ ٱلْأَوَّلُ ആദ്യനാകുന്നു, ഒന്നാമത്തെവൻ അന്ത്യനും وَٱلظَّـٰهِرُ പ്രത്യക്ഷനും, സ്പഷ്ടമായവനും, വെളിപ്പെട്ടവനും وَٱلْبَاطِنُ പരോക്ഷമായവനും, മറഞ്ഞവനും, ആന്തരത്തിലുള്ളവനും وَهُوَ അവൻ بِكُلِّ شَىْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെ (വസ്തുവെ)ക്കുറിച്ചും عَلِيمٌ അറിവുള്ളവനാകുന്നു

ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്ന ഓരോ നാമത്തിന്റെയും അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആശയങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നപക്ഷം അത് വളരെ ദീർഘിച്ചുപോകുന്നതാണ്. ഉറങ്ങുവാൻ പോകുമ്പോൾ നബിﷺ പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടായിരുന്നതും, എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്ന് അവയുടെ സംക്ഷിപ്ത സാരം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. പ്രസ്തുത 'ദുആ' ഇതാണ്:

اللهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ وَرَبَّ الْأَرْضِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ فَالِقِ الْحَبِ وَالنَّوَى وَمُنَزِلَ التَّوْرَاتِ وَالإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍ أَنْتَ آخِذُ بِنَاصِيَتِهِ اللهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيءٌ وَأَنْتَ الآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ أقضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَاغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ — أخرجه أحمد ومسلم والترمذي والبيهقي

(സാരം: 'അല്ലാഹുവേ, ആകാശങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഭൂമിയുടെ റബ്ബേ, മഹത്തായ 'അർശി'ന്റെ റബ്ബേ, ഞങ്ങളുടെയും എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും റബ്ബേ, ധാന്യവും കുരുവും (അണ്ടിയും) പിളർത്തി മുളപ്പിക്കുന്നവനേ, തൗറാത്തും ഇൻജീലും ഫുർക്വാനും (ക്വുർആനും) ഇറക്കിയവനേ, ദോഷമുണ്ടാക്കുന്ന എല്ലാറ്റിന്റെ ദോഷത്തിൽനിന്നും ഞാൻ നിന്നോട് രക്ഷ തേടുന്നു. അവയെല്ലാം നിന്റെ പിടുത്തത്തിലാണുള്ളത്'.)'അല്ലാഹുവേ, നീയത്രെ ആദ്യനായുള്ളവൻ, അപ്പോൾ നിനക്കുമുമ്പ് ഒന്നുംതന്നെയില്ല. നീയത്രെ അന്ത്യനായുള്ളവൻ, അപ്പോൾ നിനക്കുശേഷം ഒന്നുംതന്നെയില്ല. നീയത്രെ പ്രത്യക്ഷനായുള്ളവൻ അപ്പോൾ നിന്റെ മീതെ ഒന്നുംതന്നെയില്ല. നീയത്രെ പരോക്ഷനായുള്ളവൻ. അപ്പോൾ നിന്റെ അടിയിലായി ഒന്നുംതന്നെയില്ല. നീ ഞങ്ങൾക്ക് കടം വീട്ടിത്തരുകയും, ദാരിദ്ര്യത്തിൽനിന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ധന്യത നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ'! (അ; മു; തി; ബ.) ഈ ദുആയുടെ അന്ത്യഭാഗം ഇവിടെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക.

'നിന്റെ മീതെ ആരുമില്ല' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം: നിന്നെ അതിജയിക്കുന്നവനോ, നിന്നെക്കാൾ ദൃഷ്ടാന്തപ്പെട്ടവനോ, നിന്നെക്കാൾ ഉന്നതനോ ആയി ഒന്നുമില്ല എന്നും, 'നിന്റെ അടിയിലായി ഒന്നുമില്ല' എന്നതിന്റെ താൽപര്യം, നീ അറിയാത്തതായോ, നിന്റെ നിയമത്തിനും നിയന്ത്രണത്തിനും വിധേയമല്ലാത്തതായോ ഒന്നുമില്ല എന്നുമാകുന്നു. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾകൊണ്ടും, പ്രവർത്തനങ്ങൾകൊണ്ടും അല്ലാഹു പ്രത്യക്ഷനും സ്പഷ്ടമായവനുമാണ്. പക്ഷേ, ഈ ബാഹ്യദൃഷ്ടികൊണ്ട് അവനെ കണ്ടെത്തുവാനോ, ഈ ബുദ്ധികൊണ്ട് അവനെ

രൂപപ്പെടുത്തുവാനോ സാധ്യമല്ലാത്തവണ്ണം അവൻ പരോക്ഷനും അസ്പഷ്ടനും തന്നെ. ليس كمثله شيء وهو السميع البصير (അവനെപ്പോലെ ഒന്നും തന്നെയില്ല. അവൻ (എല്ലാം) കേട്ടറിയുന്നവനും കണ്ടറിയുന്നവനുമാകുന്നു.)

هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ

《4》അവനത്രെ, ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും ആറുദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചവൻ; പിന്നീട് അവൻ 'അർശി'ൽ [സിംഹാസനത്തിൽ] ആരോഹണം ചെയ്തു.

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنزِلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۖ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾

ഭൂമിയിൽ കടന്നുകൂടുന്നതും, അതിൽനിന്ന് പുറത്തുപോകുന്നതും, ആകാശത്തുനിന്ന് ഇറങ്ങുന്നതും, അതിൽ കയറിച്ചെല്ലുന്നതും, (എല്ലാം) അവൻ അറിയുന്നു. നിങ്ങൾ എവിടെയായിരിക്കട്ടെ, അവൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്. അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

لَّهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرْجَعُ ٱلْأُمُورُ ﴿٥﴾

《5》 ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും രാജാധിപത്യം അവന്നാകുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു തന്നെ കാര്യങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

يُولِجُ ٱلَّيْلَ فِى ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِى ٱلَّيْلِ ۚ وَهُوَ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٦﴾

《6》 രാത്രിയെ അവൻ പകലിൽ കടത്തിക്കൂട്ടുന്നു; പകലിനെ രാത്രിയിലും കടത്തിക്കൂട്ടുന്നു; അവൻ, ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

《4》 هُوَ ٱلَّذِى അവനത്രെ യാതൊരുവൻ خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ ആകാശങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ച وَٱلْأَرْضَ ഭൂമിയെയും فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ആറു ദിവസങ്ങളിൽ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ പിന്നെ അവൻ ശരിപ്പെട്ടു, ആരോഹണം ചെയ്തു عَلَى ٱلْعَرْشِ അർശിൻമേൽ

يَعۡلَمُ അവൻ അറിയും, അറിയുന്നു مَا يَلِجُ കടക്കുന്ന (പ്രവേശിക്കുന്ന)ത് فِي ٱلۡأَرۡضِ ഭൂമിയിൽ وَمَا يَخۡرُجُ പുറപ്പെടുന്നതും مِنۡهَا അതിൽനിന്ന് وَمَا يَنزِلُ ഇറങ്ങുന്നതും مِنَ ٱلسَّمَآءِ ആകാശത്തുനിന്ന് وَمَا يَعۡرُجُ فِيهَا അതിൽ കയറുന്നതും وَهُوَ അവൻ مَعَكُمۡ നിങ്ങളുടെ കൂടെ (ഒപ്പം) ഉണ്ട് أَيۡنَ مَا كُنتُمۡ നിങ്ങൾ എവിടെ ആയിരുന്നാലും وَٱللَّهُ അല്ലാഹു بِمَا تَعۡمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി بَصِيرٌ കണ്ടറിയുന്നവനാണ് ﴾5﴿ لَّهُۥ അവന്നാകുന്നു مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ ആകാശങ്ങളുടെ രാജത്വം, ആധിപത്യം وَٱلۡأَرۡضِ ഭൂമിയുടെയും وَإِلَى ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് തന്നെ تُرۡجَعُ മടക്കപ്പെടും, മടക്കപ്പെടുന്നു ٱلۡأُمُورُ കാര്യങ്ങൾ ﴾6﴿ يُولِجُ അവൻ കടത്തുന്നു, പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു ٱلَّيۡلَ രാത്രിയെ فِي ٱلنَّهَارِ പകലിൽ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ പകലിനെയും പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു فِي ٱلَّيۡلِ രാത്രിയിൽ وَهُوَ അവൻ عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ് بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ നെഞ്ചു (ഹൃദയം) കളിലുമുള്ളതിനെ

ആകാശഭൂമികളെ ആറുദിവസങ്ങളിൽ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നതിന്റെയും, അല്ലാഹു 'അർശി'ൽ ആരോഹണം ചെയ്തുവെന്നതിന്റെയും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും മറ്റും സൂ: സജദഃ 4, 5 മുതലായ വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലായി ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയിലും ആകാശത്തിലും പ്രവേശിക്കുന്നതിനെയും, അവയിൽനിന്ന് പുറത്തുവരുന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ച് സൂ: സബഉ് 2 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മേൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ മുഖവുരയായി ഉദ്ധരിച്ചശേഷം അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു പറയുന്നു:

ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَأَنفِقُواْ مِمَّا جَعَلَكُم مُّسۡتَخۡلَفِينَ فِيهِۖ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمۡ وَأَنفَقُواْ لَهُمۡ أَجۡرٞ كَبِيرٞ ﴿٧﴾

﴾7﴿ (മനുഷ്യരേ) നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ റസൂലിലും വിശ്വസിക്കുവിൻ; നിങ്ങളെ അവൻ ഏതൊന്നിൽ പ്രാതിനിധ്യം നൽകപ്പെട്ടവരാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നുവോ അതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

എന്നാൽ, നിങ്ങളിൽനിന്ന് യാതൊരുവർ വിശ്വസിക്കുകയും, ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്തുവോ അവർക്ക് വലുതായ പ്രതിഫലമുണ്ട്.

﴾7﴿ ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ وَرَسُولِهِۦ അവന്റെ റസൂലിലും وَأَنفِقُواْ നിങ്ങൾ ചിലവഴിക്കയും ചെയ്യുക مِمَّا جَعَلَكُم നിങ്ങളെ അവൻ

ആക്കിയതിൽനിന്ന് مُّسْتَخْلَفِينَ പ്രാതിനിധ്യം നൽകപ്പെട്ടവർ (പ്രതിനിധികൾ) فِيهِ അതിൽ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ എന്നാൽ (കാരണം) വിശ്വസിച്ചവർ مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന് وَأَنفَقُوا۟ ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്ത لَهُمْ അവർക്കുണ്ട് أَجْرٌ كَبِيرٌ വലിയ പ്രതിഫലം

'നിങ്ങളെ പ്രാതിനിധ്യം നൽകപ്പെട്ടവരാക്കിയതിൽ നിന്ന്' എന്ന് പറഞ്ഞ വാക്ക് വളരെ ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. സ്വത്തും, സമ്പത്തുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റേതാണ്. അവന്റെ സൃഷ്ടി, അവൻ നൽകിയത്. മനുഷ്യൻ ജനിക്കും മുമ്പുതന്നെ അവൻ അതിവിടെ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ വർദ്ധനവും കുറവും വരുത്തുന്നതും അവൻ തന്നെ. അത് ഉപയോഗിക്കുവാനും, കൈകാര്യം നടത്തുവാനും അവൻ മനുഷ്യനെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കയാണ്. അതാരുടെയും കുത്തകയോ, സൃഷ്ടിയോ അല്ല. ഒരിക്കൽ ഒരു കൂട്ടരുടെ കൈവശമാണെങ്കിൽ, അവരുടെ ശേഷം മറ്റൊരു കൂട്ടർ തൽസ്ഥാനത്ത് വരുന്നു. പിന്നീട് വേറൊരുകൂട്ടർ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. അഥവാ മനുഷ്യൻ അതിനെ ഊഴംവെച്ച് ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു എന്ന് മാത്രം. ഇങ്ങനെയുള്ള വസ്തുക്കളാണ് ആ വാക്കുകളിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, കൈവശമുള്ള ധനത്തിൽ നിന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ചിലവാക്കുവാൻ മടിക്കേണ്ടതില്ല, മടിക്കുവാൻ അവകാശവുമില്ല. അതേ സമയത്ത് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം ധനം നല്ല മാർഗത്തിൽ ചിലവാക്കുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം അവൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യൻ എത്ര ധനികനായിരുന്നാലും അതിൽ നിന്ന് യഥാർത്ഥത്തിൽ -ശരിയായ അർത്ഥപ്രകാരം- അവൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന അളവ് എത്രമാത്രമാണെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കിയാൽ, അത് വളരെ പരിമിതമാണെന്ന് കാണാം. ബാക്കിയെല്ലാം- അവൻ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തി നശിപ്പിക്കാത്തപക്ഷം- അന്യർക്ക് നിരുപാധികം വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ നിർബന്ധിതനാണ്. അവൻ ധനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ഉടമസ്ഥനല്ല എന്നുള്ളതിന് ഇതുതന്നെ തെളിവാണല്ലോ. നബി തിരുമേനിﷺ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'ആദമിന്റെ മകൻ- മനുഷ്യൻ- പറയുന്നു: എന്റെ ധനം എന്റെ ധനം എന്ന്! (മനുഷ്യാ) നിന്റെ ധനത്തിൽ നിന്നും നീ തിന്നു തീർത്തതോ, നീ ഉടുത്തു നശിപ്പിച്ചതോ അല്ലെങ്കിൽ നീ ധർമം കൊടുത്തു നടപ്പിലാക്കിയതോ അല്ലാതെ നിനക്ക് വല്ലതും ഉണ്ടോ?! അതല്ലാത്തതെല്ലാം തന്നെ, പോയിക്കളയുന്നതും നീ ജനങ്ങൾക്ക് വിട്ടേച്ച് പോകുന്നതുമാകുന്നു' (മു.)

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ ۙ وَٱلرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا۟ بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَـٰقَكُمْ

﴾8﴿ നിങ്ങൾക്കെന്താണ്- നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല?! റസൂലാകട്ടെ, നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിക്കുവാനായി നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. അവൻ [അല്ലാഹു] നിങ്ങളുടെ ഉറപ്പ് (അഥവാ കരാർ)

إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ വാങ്ങിയിട്ടുമുണ്ട്. നിങ്ങൾ വിശ്വസി ക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ...........!

﴾8﴿ وَمَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ് (എന്തുപറ്റി) لَا تُؤْمِنُونَ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല بِٱللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ وَٱلرَّسُولُ റസൂലാകട്ടെ يَدْعُوكُمْ നിങ്ങളെ ക്ഷണി(വിളി)ക്കുന്നു لِتُؤْمِنُوا۟ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവാൻ بِرَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ وَقَدْ أَخَذَ അവൻ വാങ്ങുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് مِيثَٰقَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഉറപ്പ് (കരാറ്, ഉടമ്പടി) إِن كُنتُم നിങ്ങളാണെങ്കിൽ مُّؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ

നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പലതും നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. അതിന് പുറമെ റസൂൽ നിങ്ങളെ അതിന് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. അതോടുകൂടി നിങ്ങൾ സ്വയം തന്നെ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരുമാണ്. ഇതൊക്കെ ഉണ്ടായിട്ടും നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് വിശ്വസിക്കുന്നില്ല?! എന്ന് സാരം. അവൻ നിങ്ങളുടെ ഉറപ്പുവാങ്ങി (وقد أخذ ميثاقكم) എന്ന് പറഞ്ഞതിന് രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

(1) അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വത്തെയും, മഹൽ ഗുണങ്ങളെയും സ്ഥാപിക്കുകയും മനസ്സിലാക്കിത്തരുകയും ചെയ്യുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവൻ ഏർപ്പെടുത്തുകയും അവനിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ അവ മനുഷ്യബുദ്ധിയെ നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ, 'നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ' (ان كنتم مؤمنين) എന്ന വാക്കിന്റെ താൽപര്യം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും കാര്യകാരണങ്ങളിലും നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിർവ്വാഹമില്ല എന്നായിരിക്കാം.

(2) ആത്മീയലോകത്തുവെച്ച് അല്ലാഹു മനുഷ്യരോട്: 'ഞാൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബല്ലയോ?' എന്ന് ചോദിച്ചതായും, 'അതെ, ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരിക്കുന്നു' (بلى شهدنا) എന്ന് അവർ മറുപടി പറഞ്ഞതായും അല്ലാഹു സൂ: അഅ്റാഫ് 172 ൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ സംഭവമാണ് ഇവിടെ കരാറുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഈ കരാർ മനുഷ്യർക്ക് ഇന്ന് ഓർമയില്ലല്ലോ എന്ന് പറഞ്ഞേക്കാം. അതിനുള്ള മറുപടിയായിരിക്കും 'നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ' (ان كنتم مؤمنين) എന്ന വാക്ക്. നിങ്ങളുടെ സകല കാര്യങ്ങളും അറിയുന്ന ഞാൻ ആ കരാറ് നിങ്ങളെ ഇതാ ഓർമപ്പെടുത്തുന്നു, നിങ്ങൾക്ക് അത് വിശ്വസിക്കാമെങ്കിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുക എന്ന് ഗൗരവപ്പെട്ട ഒരു താക്കീതായിരിക്കും അപ്പോൾ ആ വാക്കിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുക. الله أعلم റസൂൽﷺ നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നത്സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരമല്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരമാണെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ ഉണർത്തുന്നു:-

هُوَ ٱلَّذِى يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِۦٓ ءَايَٰتٍۭ بَيِّنَٰتٍ لِّيُخْرِجَكُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٩﴾

﴾9﴿ അവനത്രെ, തന്റെ അടിയാന്റെ മേൽ സുവ്യക്തങ്ങളായ പല ലക്ഷ്യങ്ങളും ഇറക്കിക്കൊടുക്കുന്നവൻ; നിങ്ങളെ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം പ്രകാശത്തിലേക്ക് വെളിക്ക് വരുത്തുവാൻവേണ്ടി. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ വളരെ കൃപയുള്ളവനും, കരുണയുള്ളവനും തന്നെയാകുന്നു.

﴾9﴿ هُوَ ٱلَّذِى അവനത്രെ يُنَزِّلُ അവതരിപ്പിക്കുന്നവൻ عَلَىٰ عَبْدِهِۦٓ തന്റെ അടിയാന്റെ മേൽ ءَايَٰتٍۭ പല ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ بَيِّنَٰتٍ വ്യക്തങ്ങളായ لِّيُخْرِجَكُم അദ്ദേഹം നിങ്ങളെ വെളിക്കു (പുറത്തു) കൊണ്ടുവരുവാൻ مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ അന്ധകാരങ്ങളിൽ (ഇരുട്ടിൽ)നിന്ന് إِلَى ٱلنُّورِ പ്രകാശത്തിലേക്ക് وَإِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു بِكُمْ നിങ്ങളിൽ لَرَءُوفٌ വളരെ കൃപ(കനിവ്) ഉള്ളവൻതന്നെ رَّحِيمٌ കരുണയുള്ളവനും, കരുണാനിധിയുമായവനും

---

7 -ാം വചനത്തിൽ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുക, ധനം ചിലവഴിക്കുക എന്നീ രണ്ട് കാര്യങ്ങളിലേക്ക് അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ ക്ഷണിച്ചു. ഈ രണ്ടും അനുഷ്ഠിക്കുന്നവർക്ക് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം വാഗ്ദാനം ചെയ്കയും ചെയ്തു. 8, 9 വചനങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എന്ന് ചോദിക്കുകയും, തുടർന്നുകൊണ്ട് വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന് സ്ഥാപിക്കുമാറുള്ള കാരണങ്ങളും ന്യായങ്ങളും വിവരിക്കുകയും ഉണ്ടായി. അടുത്തവചനത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ വിഷയമായ ധനം ചിലവഴിക്കലിനെ സംബന്ധിച്ചും അതേപ്രകാരം ചോദിച്ചുകൊണ്ട് അതിന്റെ ആവശ്യകത വിവരിക്കുന്നു:-

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنفِقُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَٰثُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ لَا يَسْتَوِى مِنكُم مَّنْ أَنفَقَ مِن قَبْلِ ٱلْفَتْحِ وَقَٰتَلَ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ ٱلَّذِينَ أَنفَقُوا۟ مِنۢ بَعْدُ وَقَٰتَلُوا۟

﴾10﴿ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കെന്താണ്? ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും അനന്തരാവകാശം അല്ലാഹുവിനാകുന്നു (എന്നിട്ടും)!.നിങ്ങളിൽനിന്ന് വിജയത്തിനു മുമ്പ് ചിലവഴിക്കുകയും യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവർ (അല്ലാത്തവരോട്), സമമായിരിക്കയില്ല; അക്കൂട്ടർ, പിന്നീട് ചിലവഴിക്കുകയും യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവരെക്കാൾ വമ്പിച്ച പദവിയുള്ളവരാകുന്നു.

وَكُلاًّ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾

എല്ലാവരോടും തന്നെ, അല്ലാഹു ഏറ്റവും നല്ലത് [നല്ല പ്രതിഫലം] വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമമായി അറിയുന്നവനുമാണ്.

﴾10﴿ وَمَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്കെന്താണ് أَلَّا تُنفِقُوا۟ നിങ്ങൾ ചിലവഴിക്കാതിരിക്കുവാൻ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ് مِيرَٰثُ അനന്തരാവകാശം ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും لَا يَسْتَوِى സമമാകുകയില്ല مِنكُم നിങ്ങളിൽനിന്ന് مَّنْ أَنفَقَ ചിലവഴിച്ചവർ مِن قَبْلِ ٱلْفَتْحِ വിജയത്തിന്മുമ്പ് وَقَٰتَلَ യുദ്ധം ചെയ്കയും ചെയ്ത أُو۟لَٰٓئِكَ അക്കൂട്ടർ أَعْظَمُ دَرَجَةً ഏറ്റവും വമ്പിച്ച പദവിയുള്ളവരാണ് مِّنَ ٱلَّذِينَ യാതൊരുവരെക്കാൾ أَنفَقُوا۟ ചിലവഴിച്ച مِنۢ بَعْدُ പിന്നീട്, ശേഷം وَقَٰتَلُوا۟ യുദ്ധം ചെയ്ത وَكُلاًّ എല്ലാവരോടും (തന്നെ) وَعَدَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു ٱلْحُسْنَىٰ ഏറ്റം നല്ലതിനെ وَٱللَّهُ അല്ലാഹു بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മമമായറിയുന്നവനാണ്

ഒരാൾക്കും തന്റെ കൈവശമുള്ള വസ്തുക്കൾ ശാശ്വതമല്ല, അല്പകാലം കഴിയുമ്പോൾ അത് അന്യർക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, വിട്ടുകൊടുക്കും മുമ്പുതന്നെ അത് കൈവിട്ടു പോകയും ചെയ്തേക്കും. എല്ലാം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് മടങ്ങുന്നു. ആകാശഭൂമികളിലുള്ള മുഴുവൻ വസ്തുക്കളുടെയും ഉടമസ്ഥതയും അവകാശവും അല്ലാഹുവിനാണ്. എന്നിരിക്കെ, അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന മാർഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കാതെ സൂക്ഷിച്ചു വെക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഭാവിയിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു നന്മയും പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല. നേരെ മറിച്ച് നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ചിലവഴിക്കുന്നതിന് പകരം ഭാവിയിൽ നിങ്ങൾക്ക് ധാരാളം നന്മ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നു. നല്ല വിഷയത്തിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുന്നത് എപ്പോഴും നല്ലതുതന്നെ. എങ്കിലും ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അടിയന്തരഘട്ടങ്ങളിൽ ചിലവഴിക്കുകയും, ത്യാഗമനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും, സാധാരണ ഘട്ടങ്ങളിൽ ചിലവഴിക്കുന്നതും ഒരുപോലെയല്ല. സന്ദർഭം അനുസരിച്ച് അവയുടെ പ്രാധാന്യവും പ്രതിഫലവും കൂടുകയും, കുറയുകയും ചെയ്യും. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങൾ.

ശത്രുക്കളുടെ അക്രമം, ദാരിദ്ര്യം, അംഗങ്ങളുടെ കുറവ് ആദിയായ കാരണങ്ങളാൽ മുസ്ലിംകൾ ഏറ്റവുമധികം കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവരികയും, യാതനകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്തത് ഇസ്ലാമിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിലാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അക്കാലത്ത് ധനംകൊണ്ടും, ദേഹംകൊണ്ടും അങ്ങേഅറ്റം ഇസ്ലാമിനുവേണ്ടി ത്യാഗം ചെയ്യുവാനും, കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിക്കുവാനും മുന്നോട്ട് വന്നവർക്ക് ഇസ്ലാമിന് വിജയം കൈവന്ന് വിഷമങ്ങൾക്ക് ലഘൂകരണം വന്നശേഷം മുന്നോട്ട് വന്നവരെക്കാൾ വളരെ ഉന്നതമായ പദവിയാണ് അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ളത്.

എന്നാലും രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗത്തെ അവഗണിക്കുന്നതല്ലെന്നും, എല്ലാവർക്കും അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നതാണെന്നും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ധനം കൊണ്ടും ദേഹം കൊണ്ടും സമരം ചെയ്യുന്ന സത്യവിശ്വാസികളുടെ ശ്രേഷ്ഠതയും പ്രതിഫലവും എടുത്തുപറയുന്നതിനിടക്ക് സൂ: നിസാഉ് 95 ലും ഈ കാര്യം- എല്ലാവരോടുംതന്നെ അല്ലാഹു ഏറ്റവും നല്ലതിനെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്ന് -അല്ലാഹു ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു.

ബുഖാരീ (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'ശക്തനായ സത്യവിശ്വാസി കൂടുതൽ നല്ലവനും ദുർബ്ബലനായ സത്യവിശ്വാസിയെക്കാൾ അല്ലാഹു കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവനുമാകുന്നു. എല്ലാവരിലും നന്മയുണ്ട്താനും.'

വിജയത്തിന്റെ മുമ്പ് (من قبل الفتح) എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവിടെ 'വിജയം' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മക്കാവിജയമാണെന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. മക്കാവിജയത്തിന് മാർഗം തുറന്നത് ഹുദൈബിയാ സംഭവമായതുകൊണ്ട് അതാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, പൊതുവിൽ ഇസ്‌ലാമിന്റെ വിജയം എന്നേ ഉദ്ദേശ്യമുള്ളൂ എന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. പ്രായോഗികമായി നോക്കുമ്പോൾ ഇവയെല്ലാം സാരത്തിൽ ഒന്നാണെന്ന് കാണാം. ധനം ചിലവഴിക്കുന്നതിൽ സംഖ്യയുടെ ഏറ്റക്കുറവും, ത്യാഗസേവനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വലുപ്പചെറുപ്പവും മാത്രമല്ല; ഓരോന്നിന്റെ സന്ദർഭവും ആവശ്യകതയും തൽകർത്താക്കളുടെ പരിതഃസ്ഥിതികളും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടായിരിക്കും അല്ലാഹു അവയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നത് എന്നാണ് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ളത്. അതുപോലെത്തന്നെ, ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആരംഭത്തിൽ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച് കഠിന ത്യാഗങ്ങൾ ചെയ്ത സ്വഹാബികളും, പിൽക്കാലത്ത് ഇസ്‌ലാമിൽവന്ന് അതിന് സേവനമർപ്പിച്ച സ്വഹാബികളും തമ്മിലും, സ്വഹാബികളും അവരുടെ ശേഷമുള്ളവരും തമ്മിലും ശ്രേഷ്ഠതയിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. നബിﷺ പറയുന്നു.

لا تسبوا أصحابي فو الذي نفس محمد بيده لو أن أحدكم أنفق مثل أحد ذهبا ما أدرك مد أحدهم ولا نصيفه

(നിങ്ങൾ എന്റെ സ്വഹാബികളെ പഴിച്ചുപറയരുത്. കാരണം, മുഹമ്മദിന്റെ ദേഹം -അഥവാ ജീവൻ- യാതൊരുവന്റെ കയ്വശമാണോ അവൻതന്നെ! നിങ്ങളൊരാൾ ഉഹ്ദ് മലയോളം സ്വർണം ചിലവഴിച്ചാലും അവരിലൊരാളുടെ ഒരു സേറിനോ, അതിന്റെ പകുതിക്കോ അത് എത്തുന്നതല്ല. (ബു; മു)

വിഭാഗം- 2

مَّن ذَا ٱلَّذِى يُقْرِضُ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَٰعِفَهُۥ لَهُۥ وَلَهُۥٓ أَجْرٌ كَرِيمٌ

﴾11﴿ ആരുണ്ട്, അല്ലാഹുവിന് നല്ലതായ കടം കൊടുക്കുന്നവൻ? എന്നാൽ; അവൻ അതിനെ ഇരട്ടിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണ്; അവന് മാന്യമായ പ്രതിഫലവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

﴿11﴾ مَّن ذَا ആരുണ്ട് (ആരാണ്) ഇങ്ങനെയുള്ളവൻ ٱلَّذِى يُقْرِضُ കടം കൊടുക്കുന്നവൻ ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിന് قَرْضًا حَسَنًا നല്ലതായ കടം فَيُضَٰعِفَهُ എന്നാലത് അവൻ ഇരട്ടിപ്പിച്ചുകൊടുക്കും لَهُ അവന്ന് وَلَهُ അവന്ന് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ് أَجْرٌ كَرِيمٌ മാന്യമായ (ഉദാരമായ) പ്രതിഫലം, കൂലി

സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുവാൻ സത്യവിശ്വാസികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇതിലധികം എന്ത് വാചകമാണ് പറയുവാനുള്ളത്? ആരുണ്ട് അല്ലാഹുവിന് കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർ? അതും ധർമമായിട്ടല്ല, കടമായിട്ടുമാത്രം. പക്ഷേ, നല്ല നിലക്കുള്ള കടമായിരിക്കണം. അത് തക്കസമയത്ത് തിരിച്ചു കിട്ടുമെന്ന് മാത്രമല്ല, മറ്റാരിൽനിന്നും ലഭിക്കാത്ത തോതിൽ വർദ്ധനവോടെയായിരിക്കും ലഭിക്കുക. ഇരട്ടിക്കണക്കിൽ– വേറെ ആയത്തുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, പത്തുമുതൽ എഴുന്നൂറുവരെയും, ചിലപ്പോൾ അതിലധികവും ഇരട്ടികളായി– അല്ലാഹു വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കും. മാത്രമോ? ഉദാരവും മാന്യവുമായ പ്രതിഫലം അതിന്പുറമെയും! . വിശ്വാസത്തോടും, സദുദ്ദേശ്യത്തോടുംകൂടി, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ടുള്ളത് എന്നത്രെ നല്ലതായ കടം (قَرْضًا حَسَنًا) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവന്റെയും, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവുമല്ലാത്ത മറ്റുവല്ലതിനെയും ഉദ്ദേശിക്കുന്നവന്റെയും കർമങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ പരിഗണനയില്ല എന്ന് ക്വുർആൻ പലപ്പോഴും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.നബിﷺയും ഒരു ഹദീഥിൽ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 'ഒരാൾ പരിശുദ്ധമായ സമ്പാദ്യത്തിൽ നിന്ന് ഒരു കാരക്കക്ക് സമാനമായതിനെ ധർമം ചെയ്താൽ– പരിശുദ്ധമായതല്ലാതെ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയുമില്ല– അത് തന്റെ വലങ്കൈകൊണ്ട് (സന്തോഷപൂർവ്വം) അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. പിന്നീട് നിങ്ങളൊരാൾ തന്റെ കുതിരക്കുട്ടിയെ (ലാളിച്ചു) വളർത്തുന്നതുപോലെ അവൻ അതിന്റെ ആൾക്കുവേണ്ടി അതിനെ വളർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും, അങ്ങനെ, അത് മലപോലെ ആയിത്തീരും.' (ബു; മു.). അല്ലാഹു വാങ്ങുന്ന കടം മടക്കിക്കിട്ടുന്ന സന്ദർഭം ഏതാണെന്ന് അടുത്ത ആയത്തിൽ വെളിവാക്കുന്നു:-

يَوْمَ تَرَى ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَٰنِهِم بُشْرَىٰكُمُ ٱلْيَوْمَ جَنَّٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

﴿12﴾ സത്യവിശ്വാസികളുടെയും വിശ്വാസിനികളുടെയും പ്രകാശം, അവരുടെ മുമ്പിലൂടെയും, അവരുടെ വലതുഭാഗങ്ങളിലൂടെയും പാഞ്ഞു (വ്യാപിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി നീ കാണുന്ന ദിവസം! (അവരോട് പറയപ്പെടും:) 'ഇന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അനുമോദനം (അഥവാ സന്തോഷവാർത്ത), അടിഭാഗത്തുകൂടി അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗങ്ങളാകുന്നു; അതിൽ (നിങ്ങൾ) നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ.' അതുതന്നെയാണ്, വമ്പിച്ച ഭാഗ്യം.

يَوْمَ يَقُولُ ٱلْمُنَـٰفِقُونَ وَٱلْمُنَـٰفِقَـٰتُ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱنظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِن نُّورِكُمْ قِيلَ ٱرْجِعُوا۟ وَرَآءَكُمْ فَٱلْتَمِسُوا۟ نُورًا

《13》 (അതായത്) കപട വിശ്വാസികളും, കപടവിശ്വാസിനികളും വിശ്വസിച്ചവരോട് പറയുന്ന ദിവസം: ‘ ഞങ്ങളെ നോക്കണേ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പ്രകാശത്തിൽനിന്ന് (അല്പം) പകർത്തിയെടുക്കട്ടെ!’ എന്ന് (അവരോട്) പറയപ്പെടും: ‘നിങ്ങളുടെ പിന്നോട്ട് മടങ്ങിക്കൊള്ളുവിൻ, എന്നിട്ട് വല്ല പ്രകാശവും അന്വേഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ!’

فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَّهُۥ بَابٌۢ بَاطِنُهُۥ فِيهِ ٱلرَّحْمَةُ وَظَـٰهِرُهُۥ مِن قِبَلِهِ ٱلْعَذَابُ ﴿١٣﴾

അപ്പോൾ, അവർക്കിടയിൽ ഒരു വാതിൽ ഉള്ളതായ അതിർത്തിമറ (അഥവാ മതിൽ) ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതാണ്. അതിന്റെ ഉൾഭാഗമാകട്ടെ, അതിലാണ് കാരുണ്യം [സ്വർഗം]; അതിന്റെ പുറഭാഗമാകട്ടെ, അതിന്റെ ഭാഗത്തൂടെയാണ് ശിക്ഷ [നരകം].

يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ ۖ قَالُوا۟ بَلَىٰ وَلَـٰكِنَّكُمْ فَتَنتُمْ أَنفُسَكُمْ

《14》 അവർ അവരെ [സത്യവിശ്വാസികളെ] വിളിച്ചു പറയും: ‘ഞങ്ങൾ (ഇഹത്തിൽ) നിങ്ങളുടെ ഒന്നിച്ചായിരുന്നില്ലേ?!’ അവർ പറയും: ‘അതെ, പക്ഷേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ കുഴപ്പത്തിലാക്കി;

وَتَرَبَّصْتُمْ وَٱرْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ ٱلْأَمَانِىُّ حَتَّىٰ جَآءَ أَمْرُ ٱللَّهِ وَغَرَّكُم بِٱللَّهِ ٱلْغَرُورُ ﴿١٤﴾

നിങ്ങൾ (സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ആപത്ത്) പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും, (മതത്തിൽ) സന്ദേഹപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു; അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന [മരണം] വന്നെത്തുന്നതുവരെയും വ്യാമോഹങ്ങൾ നിങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചുകളയുകയും ചെയ്തു; അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച് (ആ) മഹാ വഞ്ചകനും നിങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചു കളഞ്ഞു.

فَٱلْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۚ مَأْوَىٰكُمُ ٱلنَّارُ ۖ هِىَ مَوْلَىٰكُمْ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

﴾15﴿ 'എനി, ഇന്ന് നിങ്ങളിൽ നിന്നാകട്ടെ, അവിശ്വസിച്ചവരിൽനിന്നാകട്ടെ, യാതൊരു തെണ്ടവും [പ്രായശ്ചിത്തവും] സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല.നിങ്ങളുടെ സങ്കേതസ്ഥാനം നരകമാകുന്നു; അതത്രെ നിങ്ങൾക്ക് (ഏറ്റവും യോജിച്ച) ബന്ധു!' (ആ) തിരിച്ചെത്തുന്ന സ്ഥലം വളരെ ചീത്തതന്നെ!

﴾12﴿ يَوْمَ تَرَى നീ കാണുന്ന ദിവസം ٱلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ വിശ്വാസിനികളെയും يَسْعَىٰ പായുന്ന (സഞ്ചരിക്കുന്ന)തായിട്ട് نُورُهُم അവരുടെ പ്രകാശം, വെളിച്ചം, ശോഭ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ അവരുടെ മുന്നിലൂടെ وَبِأَيْمَٰنِهِم അവരുടെ വലതു ഭാഗങ്ങളിലും بُشْرَىٰكُمُ നിങ്ങളുടെ അനുമോദനം, സന്തോഷവാർത്ത ٱلْيَوْمَ ഇന്ന് جَنَّٰتٌ ചില സ്വർഗങ്ങളാണ്, തോപ്പുകളാണ് تَجْرِى സഞ്ചരിക്കുന്ന, ഒഴുകും مِن تَحْتِهَا അതിന്റെ അടിയിൽകൂടി ٱلْأَنْهَٰرُ അരുവി (നദി)കൾ خَٰلِدِينَ فِيهَا അതിൽ നിത്യ (ശാശ്വത) വാസികളായ നിലക്ക് ذَٰلِكَ هُوَ അത് തന്നെയാണ് ٱلْفَوْزُ ഭാഗ്യം, വിജയം ٱلْعَظِيمُ വമ്പിച്ച മഹത്തായ ﴾13﴿ يَوْمَ يَقُولُ പറയുന്ന ദിവസം ٱلْمُنَٰفِقُونَ കപടവിശ്വാസികൾ وَٱلْمُنَٰفِقَٰتُ കപടവിശ്വാസിനികളും لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ വിശ്വസിച്ചവരോട് ٱنظُرُونَا ഞങ്ങളെ നോക്കണേ, കാക്കണം نَقْتَبِسْ ഞങ്ങൾ പകർത്തിയെടുക്കട്ടെ (എടുത്തുപയോഗിക്കട്ടെ) مِن نُّورِكُمْ നിങ്ങളുടെ പ്രകാശത്തിൽനിന്ന് قِيلَ പറയപ്പെടും ٱرْجِعُوا۟ നിങ്ങൾ മടങ്ങിക്കൊള്ളുവിൻ وَرَآءَكُمْ നിങ്ങളുടെ പിന്നോട്ട്, പുറകിലേക്ക് فَٱلْتَمِسُوا എന്നിട്ടന്വേഷിക്കുവിൻ, തേടുക نُورًا വല്ല പ്രകാശവും فَضُرِبَ അപ്പോൾ ഏർപ്പെടുത്ത(സ്ഥാപിക്ക- ആക്ക)പ്പെടും بَيْنَهُم അവർക്കിടയിൽ بِسُورٍ ഒരു മതിലിനെ, മറയെ, അതിർത്തിയെ لَّهُۥ അതിനുണ്ട് بَابٌ ഒരു വാതിൽ بَاطِنُهُۥ അതിന്റെ ഉള്ള് فِيهِ അതിലുണ്ട്, അതിലാണ് ٱلرَّحْمَةُ കാരുണ്യം, ദയവ് وَظَٰهِرُهُۥ അതിന്റെ പുറം, വെളിഭാഗം مِن قِبَلِهِ അതിന്റെ നേരിൽ (ഭാഗത്തിൽ) കൂടിയാണ് ٱلْعَذَابُ ശിക്ഷ ﴾14﴿ يُنَادُونَهُمْ അവർ അവരെ വിളിച്ചു പറയും أَلَمْ نَكُن ഞങ്ങൾ ആയിരുന്നില്ലേ مَّعَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂടെ قَالُوا۟ അവർ പറയും بَلَىٰ ഇല്ലാതേ, അതെ, ശരി وَلَٰكِنَّكُمْ എങ്കിലും നിങ്ങൾ فَتَنتُمْ നിങ്ങൾ കുഴപ്പത്തിലാക്കി أَنفُسَكُمْ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെ (നിങ്ങളെത്തന്നെ) وَتَرَبَّصْتُمْ നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുക (കാത്തിരിക്കുക)യും ചെയ്തു وَٱرْتَبْتُمْ നിങ്ങൾ സന്ദേഹം വെക്കുക (സംശയപ്പെടുക)യും ചെയ്തു وَغَرَّتْكُمُ നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കു

കയും ചെയ്തു ٱلْأَمَانِيُّ വ്യാ(ദുർ)മോഹങ്ങൾ , കൊതികൾ حَتَّىٰ جَآءَ വരുവോളം, അങ്ങിനെ വന്നു أَمْرُ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന وَغَرَّكُم നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കു കയും ചെയ്തു بِٱللَّهِ അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി ٱلْغَرُورُ (ആ) മഹാ വഞ്ചകൻ ﴾15﴿ فَٱلْيَوْمَ എനി (ആകയാൽ) ഇന്ന് لَا يُؤْخَذُ مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന് സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല فِدْيَةٌ ഒരു തെണ്ടവും, മോചനമൂല്യവും, പ്രായശ്ചിത്തവും وَلَا مِنَ ٱلَّذِينَ യാതൊരു ത്തരിൽനിന്നും ഇല്ല كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ച مَأْوَىٰكُمُ നിങ്ങളുടെ സങ്കേത (വാസ- വിശ്രമ- പ്രാപ്യ) സ്ഥാനം ٱلنَّارُ നരകമാകുന്നു هِيَ അത് مَوْلَىٰكُمْ നിങ്ങളുടെ ബന്ധു (യോജിച്ചത്- രക്ഷാധികാരി- യജമാനൻ) ആകുന്നു وَبِئْسَ വളരെ ചീത്ത, മോശം ٱلْمَصِيرُ(ആ) തിരിച്ചു (മടങ്ങി) ചെല്ലുന്ന സ്ഥാനം, തിരിച്ചെത്തൽ

പരലോകത്തുവെച്ച് സത്യവിശ്വാസികളുടെ മുമ്പിലും വലതുഭാഗത്തും ഉണ്ടാകുന്ന ആ പ്രകാശം എങ്ങനെയുള്ളതാണെന്ന് തീർത്ത് പറയുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. സത്യവിശ്വാസികളുടെ മുഖങ്ങൾ അന്ന് വെളുത്തും തെളിഞ്ഞും പ്രസ ന്നമായും ഇരിക്കുമെന്നും, അവിശ്വാസികളുടെ മുഖങ്ങൾ അന്ന് കറുത്തിരുണ്ടും മ്ലാന വുമായിരിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. (80: 38 –40; 3: 106.) സജ്ജനങ്ങ ളുടെ നന്മതിൻമകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥം അവരുടെ മുമ്പിൽകൂടി വലതു കയ്യിലും, ദുർജനങ്ങളുടേത് അവരുടെ പിമ്പിൽകൂടി ഇടതുകയ്യിലും ആയിരിക്കും നൽകപ്പെടുക എന്ന് ക്വുർആനിലും ഹദീഥിലും പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളതാണ്. (69: 19, 25; 84: 7, 10.) 'വുദ്വൂ'വിന്റെ അടയാളങ്ങൾ നിമിത്തം എന്റെ സമുദായത്തെ ക്വിയാമ ത്തുനാളിൽ കൈകാലുകൾ വെളുത്തവർ (ശോഭിക്കുന്നവർ) എന്ന് വിളിക്കപ്പെടും; ആകയാൽ നിങ്ങളിൽനിന്ന് മുഖം നീട്ടിക്കഴുകുവാൻ സാധിക്കുന്നവർ ചെയ്തുകൊ ള്ളട്ടെ' എന്ന് നബി തിരുമേനിﷺ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (ബു: മു.) 'ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ കർമങ്ങളുടെ തോതനുസരിച്ച് –ചിലർക്ക് അതിവിശാലമായും, ചിലർക്ക് അതിന് താഴെയും, മറ്റ് ചിലർക്ക് വളരെ കുറഞ്ഞ നിലയിലും– പ്രകാശം ലഭിക്കുമെ ന്നും, അതിന്റെ സഹായത്തോടെ അവർ 'സ്വിറാത്വ്, (الصراط) കടന്നു പോകുമെന്നും * ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ)ൽ നിന്നും, ക്വത്താദഃ (റ)യിൽനിന്നുമുള്ള ചില 'രിവായത്തു' കളിലും വന്നിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണവിട്ട് അന്ധരായി ജീവിക്കുന്നവരെ ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ അന്ധൻമാരായി ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുമെന്ന് സൂ: ത്വാഹാ 124 ലും കാണാം. 'അക്രമം ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ അന്ധകാരങ്ങളായിരിക്കും' (ബു; മു.) എന്ന നബി വച നവും സ്മരണീയമാകുന്നു. സൽക്കർമങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന സജ്ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടേ

(*) സ്വർഗത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാനുള്ളതും, നരകത്തിന് മീതെയായി നീണ്ടുകിടക്കുന്നതുമായ ഒരു പാലമായിട്ടണ് 'സ്വിറാത്വ്' (الصراط) എന്ന വാക്ക് ഹദീഥുകളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. 'പാത, വഴി' എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കർത്ഥം. സജ്ജനങ്ങൾ അതുവഴി അവരവരുടെ യോഗ്യതയനുസരിച്ച് വേഗ തയിൽ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമെന്നും, ദുർജനങ്ങൾ അത് കടക്കുവാൻ കഴി യാതെ നരകത്തിൽ വീഴ്ത്തപ്പെടുമെന്നും ഹദീഥുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

തായ പ്രതിഫലവും പ്രകാശവും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് താഴെ 19 -ാം വചനത്തിലും കാണാം.

സത്യവിശ്വാസികളുടെ പ്രകാശത്തെപ്പറ്റി ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇതെല്ലാം സഹായകമായിരിക്കും. നേരെമറിച്ച് അവിശ്വാസികൾക്കും, കപടവിശ്വാസികൾക്കും അനുഭവപ്പെടുന്ന ഇരുട്ടിനെക്കുറിച്ചും ഇതിൽനിന്നെല്ലാം ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. വെളിച്ചവും മാർഗദർശനവുമില്ലാതെ മഹ്ശറിൽവെച്ച് അന്ധാളിച്ച് നട്ടം തിരിയുന്ന കപടവിശ്വാസികൾ സത്യവിശ്വാസികളുടെ പ്രകാശം കാണുമ്പോൾ അവരോട് സഹായം തേടുന്നതും, അതിന് ലഭിക്കുന്ന മറുപടിയുമാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നത്. 'നിങ്ങൾ പിന്നോട്ട് മടങ്ങുവിൻ, എന്നിട്ട് വല്ലപ്രകാശവും, അന്വേഷിച്ചു കൊള്ളുവിൻ' (ارجعوا وراءكم الخ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, നിങ്ങൾ ഇഹലോകത്തേക്ക് മടങ്ങിനോക്കിൻ, അവിടെനിന്നാണ് പ്രകാശത്തിനുള്ള മാർഗങ്ങൾ സമ്പാദിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്, അത് നിങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തി. എനി ഒന്നുകൂടി മടങ്ങിപ്പോയി അത് സമ്പാദിക്കുവാൻ നോക്കുക എന്നിങ്ങിനെയായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ വന്നവഴിക്കുതന്നെ പിമ്പോട്ടൊന്ന് മടങ്ങിപ്പോയി അന്വേഷിച്ചുനോക്കിൻ എന്നുമായിരിക്കാം. ഏതായാലും, നിങ്ങൾക്ക് ഇവിടെവെച്ച് പ്രകാശം ലഭിക്കുവാനില്ല എന്നാണ് മറുപടിയുടെ സാരം എന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇരുഭാഗക്കാർക്കും ഇടയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന മതിൽ– അതിർത്തിമറ– എങ്ങനെയുള്ളതാണെന്നും നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഏതായാലും അതിന്റെ വാതിൽ കടന്നു ഉള്ളോട്ട് പോയാൽ അവിടെ സത്യവിശ്വാസികളും അവർക്ക് അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്ന സ്വർഗാനുഗ്രഹങ്ങളും അതിന്റെ പിൻപുറത്ത് കപട വിശ്വാസികളും അവിശ്വാസികളും അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന നരക ശിക്ഷകളും ആയിരിക്കും ഉണ്ടാവുക. രണ്ടിനുമിടയിലുള്ള ഒരതിർത്തിയായിരിക്കും അത്.

'ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഒന്നിച്ചായിരുന്നില്ലേ? (الم نكن معكم) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഇഹത്തിൽവെച്ച് കപടവിശ്വാസികൾ മുസ്‌ലിംവേഷമണിഞ്ഞ് ബാഹ്യത്തിൽ അവരോട് സമ്പർക്കം പുലർത്തികൊണ്ടിരുന്നതിനെ ഓർമിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ്. പക്ഷേ, അവരുടെ യഥാർത്ഥനില ഇന്നിന്നപ്രകാരമായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഇവിടെവെച്ച് നമുക്ക് സഹകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും സത്യവിശ്വാസികൾ ഉത്തരം പറയുന്നു. 'നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു (تربصتم) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം, മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ഏതെങ്കിലും വിധേന അപകടം പിണയുകയും, അങ്ങനെ തങ്ങൾക്ക് അവരിൽനിന്ന് രക്ഷനേടുകയും ചെയ്യാമെന്ന് കപടവിശ്വാസികൾ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്നത്രെ'. അല്ലെങ്കിൽ, സൽക്കർമങ്ങൾ ചെയ്യാനുള്ള അവസരങ്ങളെല്ലാം പാഴാക്കി പിന്നീടാക്കാമെന്ന് കാത്തിരുന്നു എന്നും ആയിരിക്കാം. الله أعلم 'അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന വന്നെത്തുന്നതുവരെ' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മരണം വരെ എന്നും 'മഹാവഞ്ചകൻ' എന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം പിശാച് എന്നുമാകുന്നു. കപടവിശ്വാസികളുടെ പര്യവസാനത്തെക്കുറിച്ച് പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, സത്യവിശ്വാസികൾ എപ്പോഴും വളരെ ജാഗരൂകരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും അല്ലാത്തപക്ഷം അവരുടെ ഭാവി വിനാശത്തിലേക്ക് നീങ്ങുമെന്നും അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു:-

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَن تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ ٱللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ ٱلْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَـٰبَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ ٱلْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَـٰسِقُونَ ﴿١٦﴾

《16》 വിശ്വസിച്ചവർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയിലേക്കും, അവതരിച്ചിട്ടുള്ള യഥാർത്ഥത്തിലേക്കും തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ (ഒതുങ്ങി) വിനയപ്പെട്ടുവരുവാൻ സമയമായില്ലേ?!

മുമ്പ് വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരെപ്പോലെ അവർ ആകാതിരിക്കുവാനും (സമയമായില്ലേ)?! എന്നിട്ട് അവരിൽ [വേദക്കാരിൽ] കാലം ദീർഘിച്ചു; അങ്ങനെ, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കടുത്തുപോയി; അവരിൽ അധികമാളുകളും ദുർന്നടപ്പുകാരുമാകുന്നു. (എന്നതുപോലെ.)

《16》 أَلَمْ يَأْنِ സമയം (നേരം) ആയിട്ടില്ലേ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ വിശ്വസിച്ചവർക്ക് أَن تَخْشَعَ വിനയ (ഭക്തി)പ്പെടുവാൻ, ഒതുങ്ങുവാൻ قُلُوبُهُم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ لِذِكْرِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയിലേക്ക് (ഉപദേശത്തിലേക്ക്, ഉൽബോധനത്തിന്) وَمَا نَزَلَ ഇറങ്ങിയ (അവതരിച്ച)തിലേക്കും مِنَ ٱلْحَقِّ യഥാർത്ഥ (സത്യ)ത്തിൽനിന്ന് وَلَا يَكُونُوا۟ അവർ ആകാതിരിക്കുവാനും كَٱلَّذِينَ യാതൊരുവരെപ്പോലെ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَـٰبَ വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ട مِن قَبْلُ മുമ്പ് فَطَالَ എന്നിട്ട് ദീർഘിച്ചു, നീണ്ടു عَلَيْهِمഅവരിൽ ٱلْأَمَد കാലം فَقَسَت എന്നിട്ട് കടുത്തു, കടുപ്പമായി قُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ وَكَثِير അധികമാളുകളും, പലരും مِّنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് فَـٰسِقُونَ ദുർന്നടപ്പുകാരാണ്, തോന്നിയവാസികളാണ്

വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം മുസ്‌ലിംകൾ സദാ മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ഒരു താക്കീതാണിത്. ക്വുർആൻ അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; നബി തിരുമേനി ﷺ സത്യവിശ്വാസികൾക്കിടയിൽ ജീവിച്ചുവരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള അക്കാലത്ത്- മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉത്തമകാലത്ത്- സത്യവിശ്വാസികളിൽ ചിലരിൽനിന്നെങ്കിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങിയ അനാസ്ഥയെക്കുറിച്ചാണല്ലോ ഈ വചനം ഇത്രയും ഗൗരവപൂർവ്വം താക്കീത് ചെയ്യുന്നത്! എന്നിരിക്കെ, ഇന്നത്തെ മുസ്‌ലിംകളുടെ നിലയെക്കുറിച്ച് ഒരു താക്കീത് വരികയാണെങ്കിൽ അത് എത്രമേൽ കഠോരമായിരിക്കും? ആലോചിച്ചു നോക്കുക!

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ക്വത്താദഃ (റ) വഴി ഇബ്നു അബീഹാതിം (റ) നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് ഒരു മാന്ദ്യത ബാധിച്ചതായി അല്ലാഹു കണ്ടു. അതിനാൽ, ക്വുർആൻ

അവതരിച്ചു തുടങ്ങിയത് മുതൽ പതിമൂന്നുകൊല്ലക്കാലത്തിന്റെ തലക്കൽവെച്ച് അവരെ ആക്ഷേപിക്കുകയായി. അവൻ പറഞ്ഞു: ألم يأن للذين آمنوا الخ (സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സമയമായില്ലേ..........?!)' ഇബ്നുമസ്ഊദ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി, ഇമാം മുസ്ലിം (റ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു; 'സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സമയമായില്ലേ' എന്ന് തുടങ്ങുന്ന ഈ വചനം മുഖേന ഞങ്ങളെ ആക്ഷേപിച്ചതിനും, ഞങ്ങൾ ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചതിനുമിടയിൽ നാല്സംവത്സരമല്ലാതെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.' ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചതായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വേറൊരു രിവായത്തിന്റെ സാരം ഇതാണ്: 'നബിﷺയുടെ സ്വഹാബികൾ മദീനഃയിൽ വന്നപ്പോൾ അവർക്ക് ജീവിതത്തിൽ കുറച്ചൊക്കെ സൗഖ്യം ലഭ്യമായി. അവർ മുമ്പ് വലിയ വിഷമാവസ്ഥയിലായിരുന്നുവല്ലോ. അങ്ങനെ, അവരുടെ മുമ്പത്തെ നിലപാടിൽ അൽപമൊരു അയവ് വന്നുവെന്ന്തോന്നുന്നു. അതിനാൽ അവർ ഈ ആയത്ത് മൂലം ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.' ഈ വചനം അവതരിക്കുവാനുള്ള സാഹചര്യം ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

വളരെ അർത്ഥവത്തായ രണ്ട് കാര്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഇതിൽ സത്യവിശ്വാസികളെ ഓർമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. (1) അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണയും ബോധവും നിലനിറുത്തുന്നതിലും, ക്വുർആന്റെ ഉൽബോധനങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും സ്വീകരിക്കുന്നതിലും ഒട്ടും അയവു വരാത്തവിധം സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വിനയവും ഭക്തിയും നിറഞ്ഞതായിരിക്കുക.

(2) യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാകുന്ന പൂർവ്വ വേദക്കാർ അവരുടെ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ നേർമാർഗത്തിൽ ചരിച്ചുവെങ്കിലും, കാലക്രമേണ അവരുടെ ഹൃദയം ദുഷിച്ചുമരവിക്കുകയും തോന്നിയവാസത്തിൽ മുഴുകുകയും ചെയ്തതുപോലെ സത്യവിശ്വാസികളും ആയിത്തീരാതിരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക. രണ്ട് കാര്യങ്ങളും പരസ്പരം അഭേദ്യബന്ധമുള്ളതാണെന്നു കാണാം. അഥവാ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും, വേദഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള മതിപ്പും ഭക്തിയും കുറയുംതോറും വേദക്കാരുടെ അതേ നിലപാട് മുസ്ലിംകളിൽ കടന്നുകൂടുക സ്വാഭാവികമായിരിക്കും. വേദക്കാർ ചെയ്തതെന്താണ്? അവർ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ മാറ്റി മറിച്ചു. സ്വാർത്ഥത്തിനും ഐഹികതാൽപര്യത്തിനും അനുസരിച്ചു നിയമങ്ങൾ ഭേദഗതിചെയ്തു. അതാതുകാലത്തെ ജനവികാരത്തിനനുസരിച്ച് മതമൂല്യങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തു; കള്ളകഥകളും പുത്തൻസിദ്ധാന്തങ്ങളും കെട്ടിച്ചമച്ചു; പുരോഹിതൻമാരെയും പണ്ഡിതൻമാരെയും റബ്ബുകളാക്കി; ഇച്ഛക്കൊത്തവണ്ണം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കുകയും അവ ദൈവിക ഗ്രന്ഥങ്ങളായി ചിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ജീവിതത്തിന്റെ പല വശങ്ങളെയും മതത്തിന്റെ പരിധിയിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കി; അങ്ങനെ പലതും പലതും.!

ആയിരത്തിനാനൂറുകൊല്ലംമുമ്പ് –ഇസ്ലാമിന്റെ ആദ്യസംവത്സരങ്ങളിൽതന്നെ– അല്ലാഹു നൽകിയ ഈ താക്കീതും, അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ നൽകിയ താക്കീതുകളും വിലവെക്കാത്തതിൻഫലമായി ഇന്ന് മുസ്ലിം സമുദായം എവിടെ എത്തി

യെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക! അതെ, നബി തിരുമേനിﷺയുടെ പ്രവചനം അക്ഷരം പ്രതി അവരിൽ പുലർന്നുകഴിഞ്ഞു! തിരുമേനിയുടെ പ്രവചനം ഇതാണ്: 'ഇസ്റാഈല്യരിൽ സംഭവിച്ചത് ചെരുപ്പിന് ചെരുപ്പെന്നോണം നിശ്ചയമായും എന്റെ സമുദായത്തിലും സംഭവിക്കും. എത്രത്തോളമെന്നുവെച്ചാൽ, അവരിൽ വല്ലവരും തന്റെ മാതാവിന്റെ അടുക്കൽ പരസ്യമായി (വ്യഭിചാരത്തിന്) ചെന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, എന്റെ സമുദായത്തിലും അങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുണ്ടാകും. ഇസ്റാഈല്യർ എഴുപത്തിരണ്ട് കക്ഷികളായി ഭിന്നിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ സമുദായം എഴുപത്തിമൂന്ന് കക്ഷികളായി ഭിന്നിച്ചേക്കും. അവരിൽ ഒന്നൊഴിച്ച് ബാക്കി എല്ലാവരും നരകത്തിലായിരിക്കും.' സ്വഹാബികൾ ചോദിച്ചു: 'റസൂലേ, ആ കക്ഷി ആരാണ്?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ഞാനും എന്റെ സ്വഹാബികളും നിലക്കൊള്ളുന്ന പ്രകാരത്തിലുള്ളതാണ്' (തി). മറ്റൊരു ഹദീഥിൽ, കക്ഷികളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞശേഷം തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'എന്റെ സമുദായത്തിൽ ചില ജനങ്ങൾ വഴിയെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. പേപ്പട്ടിവിഷം തീണ്ടിയവനിൽ അത് പടർന്നുപിടിക്കുന്നത്പോലെ ആ തന്നിഷ്ടങ്ങൾ അവരിൽ പടർന്നുപിടിക്കും. അവന്റെ ഒരു അവയവവും ഒരു സന്ധിയും അത് പ്രവേശിക്കാതെ ബാക്കിയാവുകയില്ലല്ലോ.' (അ; ദാ) യാഥാസ്ഥിതിക ചേരിയിൽനിന്നും, പുരോഗമന ചേരിയിൽനിന്നും, പൊതുജനങ്ങളിൽനിന്നും, സ്ഥാപിതതാൽപര്യക്കാരായ പണ്ഡിതൻമാരിൽനിന്നുമെല്ലാം തന്നെ, ഇന്ന് മുസ്ലിംസമുദായത്തിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചെയ്തികളെപ്പറ്റി അൽപമൊന്ന് ആലോചിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം ഈ ഹദീഥുകളിലെ പ്രവചനവും, അതിനപ്പുറവും ഇന്ന് പുലർന്നു കഴിഞ്ഞതായി മനസ്സിലാകും. അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!

ٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يُحْىِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ ٱلْـَٔايَـٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾

《17》 നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക: ഭൂമി നിർജ്ജീവമായതിനുശേഷം അല്ലാഹു അതിനെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു എന്ന്. തീർച്ചയായും, നാം നിങ്ങൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടു(ത്തു ചിന്തി)ക്കുവാൻവേണ്ടി.

《17》 ٱعْلَمُوٓا۟ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക أَنَّ ٱللَّهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്ന് يُحْىِ ജീവിപ്പിക്കുന്നു (എന്ന്) ٱلْأَرْضَ ഭൂമിയെ بَعْدَ مَوْتِهَا അതിന്റെ മരണത്തിന് (നിർജ്ജീവാവസ്ഥക്ക്) ശേഷം قَدْ بَيَّنَّا നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് لَكُمُ ٱلْـَٔايَـٰتِ നിങ്ങൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ നിങ്ങൾ ബുദ്ധി (ചിന്ത) കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി

വേദക്കാരിൽ പടർന്നുപിടിച്ച പേപ്പട്ടിവിഷം പോലെയുള്ള തന്നിഷ്ടങ്ങൾ മുസ്ലിംകളെ തീണ്ടാതിരിക്കണമെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയും, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച വേദഗ്രന്ഥവും കൈവിടാതിരിക്കണമെന്ന് മേൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്ന്

മനസ്സിലാക്കാം. ഒരു ഉപമയിൽകൂടി ആ വസ്തുത ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നിർജ്ജീവമായി ചൈതന്യമില്ലാതെ ഉണങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ മഴവർഷിച്ചാൽ അത് പച്ചപിടിച്ചു ജീവസ്സുള്ളതായി രൂപപ്പെടുന്നു. അതുപോലെയാണ് ഹൃദയത്തിന്റെ നിലയും. കടുത്തുചത്ത ഹൃദയങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയും ഖുർആനുമാകുന്ന മഴ വർഷിച്ചുതുടങ്ങിയാൽ അവർക്ക് ജീവചൈതന്യം ഉണ്ടാകുന്നതും അവ നന്മകളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതുമായിരിക്കും. والله الموفق والمعين

إِنَّ ٱلْمُصَّدِّقِينَ وَٱلْمُصَّدِّقَـٰتِ وَأَقْرَضُوا۟ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَـٰعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

《18》 നിശ്ചയമായും, ദാനധർമം ചെയ്യുകയും, അല്ലാഹുവിന് നല്ലതായ കടംകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും (ആരോ) അവർക്ക് ഇരട്ടിച്ചു കൊടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്; അവർക്ക് മാന്യമായ പ്രതിഫലവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦٓ أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلصِّدِّيقُونَ ۖ وَٱلشُّهَدَآءُ عِندَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَآ أُو۟لَـٰٓئِكَ أَصْحَـٰبُ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٩﴾

《19》 യാതൊരുവൻ അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ റസൂലുകളിലും വിശ്വസിച്ചുവോ, അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ്, തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ 'സ്വിദ്ദീക്വു'കളും, ശഹീദു'കളും [സത്യസന്ധൻമാരും, രക്തസാക്ഷികളും].

അവർക്ക് അവരുടെതായ പ്രതിഫലവും, അവരുടെതായ പ്രകാശവും ഉണ്ടായിരിക്കും, യാതൊരുവർ അവിശ്വസിക്കുകയും, നമ്മുടെ ആയത്തു(ലക്ഷ്യം)കളെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തുവോ, അക്കൂട്ടർ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരാകുന്നു.

《18》 إِنَّ ٱلْمُصَّدِّقِينَ നിശ്ചയമായും ദാനധർമം നൽകുന്ന പുരുഷൻമാർ وَٱلْمُصَّدِّقَـٰتِ ദാനധർമം ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളും وَأَقْرَضُوا۟ കടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്ത ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിന് قَرْضًا حَسَنًا നല്ലതായ കടം يُضَـٰعَفُ لَهُمْ അവർക്ക് ഇരട്ടിയായി കൊടുക്കപ്പെടും وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട് താനും أَجْرٌ كَرِيمٌ മാന്യമായ പ്രതിഫലം, കൂലി 《19》 وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ വിശ്വസിച്ചവർ بِٱللَّهِ അല്ലാഹുവിലും وَرُسُلِهِۦ അവന്റെ റസൂലുകളിലും, ദൂതൻമാരിലും أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് ٱلصِّدِّيقُونَ സ്വിദ്ദീക്വുകൾ,

സത്യസന്ധൻമാർ وَٱلشُّهَدَآءُ ശഹീദ് (രക്തസാക്ഷി)കളും عِندَ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ لَهُمْ അവർക്കുണ്ട് أَجْرُهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലം وَنُورُهُمْ അവരുടെ പ്രകാശവും وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ അവിശ്വസിച്ചവർ وَكَذَّبُوا۟ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്ത بِـَٔايَـٰتِنَآ നമ്മുടെ ആയത്ത് (ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തം)കളെ أُو۟لَـٰٓئِكَ അക്കൂട്ടർ أَصْحَـٰبُ ٱلْجَحِيمِ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരാകുന്നു

സത്യവിശ്വാസത്തിലും, സത്യനിഷ്ഠയിലും അടിയുറച്ച സത്യസന്ധൻമാർക്കാണ് 'സ്വിദ്ദീക്വു'കൾ എന്ന് പറയുന്നത്. സത്യമതത്തിനുവേണ്ടി ജീവനെ ബലിയർപ്പിച്ച രക്തസാക്ഷി -അഥവാ സത്യസാക്ഷി- കൾക്കാണ് 'ശഹീദു'കൾ എന്ന് പറയുന്നത്. സ്വിദ്ദീക്വിന്റെ സ്ഥാനം വിശ്വാസത്തിന്റെ ശക്തിയിൽനിന്നും, ശഹീദിന്റെ സ്ഥാനം ത്യാഗത്തിന്റെ ശക്തിയിൽനിന്നും ഉടലെടുക്കുന്നു. പ്രവാചകൻമാരുടെ പദവി കഴിച്ചാൽ മനുഷ്യന് എത്തിച്ചേരുവാൻ കഴിയുന്ന ഉന്നത പദവികളത്രെ അവ. പ്രവാചകപദവി മനുഷ്യന്റെ കർമഫലമായോ മറ്റോ ലഭിക്കുന്നതല്ല. അത് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവന്റെ കാരുണ്യംകൊണ്ട് മാത്രം ലഭിക്കുന്ന സ്ഥാനമാണ്. സ്വിദ്ദീക്വിന്റെയും ശഹീദിന്റെയും സ്ഥാനമാകട്ടെ, വിശ്വാസകർമങ്ങളുടെ ഫലമായി സത്യവിശ്വാസികൾക്കെല്ലാം ലഭിച്ചേക്കാവുന്നതുമാകുന്നു. 'അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ റസൂലുകളിലും വിശ്വസിച്ചവർ തന്നെയാണ് സ്വിദ്ദീക്വുകളും, ശഹീദുകളും,' (والذين امنوا بالله ورسله الخ) എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ, വിശ്വസിച്ചവരെല്ലാം സ്വിദ്ദീക്വും, ശഹീദും ആകുമെന്നോ, പ്രവർത്തനം കൂടാതെ വിശ്വാസം കൊണ്ടുമാത്രം ആ സ്ഥാനം നേടാമെന്നോ ഇതിനർത്ഥമില്ല. വിശ്വാസത്തിന് ദൃഢതയും പൂർണതയും ഉണ്ടെങ്കിൽ തദടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ജീവിതക്രമവും അതിന്റെ സഹജഗുണമായിരിക്കുന്നതാണ്. സത്യവിശ്വാസം കൂടാതെയുള്ള ഏത് ജീവിതക്രമത്തിനും- അത് എത്രമേൽ നല്ലതോ പ്രശംസനീയമോ ആയിരുന്നാൽ പോലും- അല്ലാഹുവിങ്കൽ പരിഗണനയില്ല താനും. 'അവിശ്വസിക്കുകയും നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തവർ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരാണ്' (والذين كفروا وكذبوا الخ) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് തന്നെ ഇത് മനസ്സിലാക്കാം.

വിഭാഗം- 3

ٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌۢ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِى ٱلْأَمْوَٰلِ وَٱلْأَوْلَـٰدِ

﴾20﴿ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം: ഐഹിക ജീവിതമെന്നത്, കളിയും, വിനോദവും, അലങ്കാരവും, നിങ്ങൾ തമ്മിൽ ദുരഭിമാനം നടിക്കലും, സ്വത്തുക്കളിലും സന്താനങ്ങളിലും പെരുപ്പം നടിക്കലും മാത്രമാകുന്നുവെന്ന്.

كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ ٱلْكُفَّارَ نَبَاتُهُۥ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَىٰهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَـٰمًا ۖ وَفِى ٱلْـَٔاخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنٌ ۚ وَمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَآ إِلَّا مَتَـٰعُ ٱلْغُرُورِ

(അതെ, കേവലം) ഒരു മഴയുടെ മാതിരി, അതിലെ [അതിൽ മുളച്ച] ചെടി കർഷകരെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തി; പിന്നീടത് വാടിപ്പോകുന്നു, എന്നിട്ടതിനെ മഞ്ഞനിറം പൂണ്ടതായി നീ കാണുന്നു, പിന്നെ അത് (ഉണങ്ങി) തുരുമ്പായിത്തീരുന്നു (എന്നപോലെ.) പരലോകത്തിലാകട്ടെ കഠിനമായ ശിക്ഷയും, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള പാപമോചനവും, പ്രീതിയും! ഇഹലോകജീവിതം, വഞ്ചനയുടെ (അഥവാ കൃത്രിമത്തിന്റെ) വിഭവമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

﴾**20**﴿ ٱعْلَمُوٓا۟ അറിയുവിൻ, നിങ്ങൾ അറിയണം أَنَّمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا നിശ്ചയമായും ഐഹികജീവിതം (ആകുന്നു) എന്ന് لَعِبٌ കളിയാണ് (എന്ന്) وَلَهْوٌ വിനോദവും وَزِينَةٌ അലങ്കാരവും, ഭംഗിയും وَتَفَاخُرٌ ദുരഭിമാനം (പെരുമ- പത്രാസ്) നടിക്കലും بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ, തമ്മിൽ وَتَكَاثُرٌ പെരുപ്പം (ആധിക്യം) നടിക്കലും فِى ٱلْأَمْوَٰلِ സ്വത്തുക്കളിലും وَٱلْأَوْلَـٰدِ സന്താനങ്ങളിലും كَمَثَلِ غَيْثٍ ഒരു മഴയുടെ മാതിരി أَعْجَبَ ٱلْكُفَّارَ കർഷകരെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തി نَبَاتُهُ അതിന്റെ ചെടി, സസ്യം, മുള ثُمَّ يَهِيجُ പിന്നെ അതുവാടി (ഉണങ്ങി, ഇളക്കംപറ്റി) പ്പോകുന്നു فَتَرَىٰهُ എന്നിട്ട് നീ അതിനെ കാണുന്നു, കാണാം مُصْفَرًّا മഞ്ഞവർണമുള്ളതായി ثُمَّ يَكُونُ പിന്നെ അതാകുന്നു حُطَـٰمًا തുരുമ്പ്, നുറുങ്ങ്, ചവറ് وَفِى ٱلْـَٔاخِرَةِ പരലോകത്തിലാകട്ടെ عَذَابٌ شَدِيدٌ കഠിനശിക്ഷയാണ് وَمَغْفِرَةٌ പാപമോചനവും مِّنَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് وَرِضْوَٰنٌ പ്രീതിയും, പൊരുത്തവും وَمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَآ ഐഹികജീവിതമല്ല إِلَّا مَتَـٰعُ വിഭവം (ചരക്ക്, ഉപകരണം) അല്ലാതെ ٱلْغُرُورِ വഞ്ചന (ചതി)യുടെ, കൃത്രിമത്തിന്റെ

ഐഹികജീവിത്തിന്റെ ആകെത്തുകയും, അതിന്റെ യഥാർത്ഥ നിലപാടും അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. യാതൊരു വിശദീകരണവും ആവശ്യമില്ലാത്തവിധം അത് സ്പഷ്ടവുമാകുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് പരലോകത്ത് ലഭിക്കുവാനുള്ളത് എന്തെല്ലാമാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ ഭൗതിക വാദംവെച്ച് പുലർത്തുന്നവർ ഇരിക്കട്ടെ, കേവലം ഭൗതികവാദികള

ല്ലാത്ത ചില ആളുകൾപോലും അവരുടെ ചില പ്രസ്താവനകളിൽ ഐഹിക ജീവിതത്തെയും, പാരത്രിക ജീവിതത്തെയും ഒരേ അളവ് കോലുകൊണ്ട് അളന്നും, ഒരേ കട്ടികൊണ്ട് തൂക്കിയും വിലയിരുത്തുന്നത്കാണാം. മറ്റ് ചിലരുടെ പ്രസ്താവനകൾ കാണുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവും റസൂലും മനുഷ്യന്റെ വിജയമായി കണക്കാക്കുന്നത് ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ വിജയം മാത്രമാണെന്നും തോന്നിപ്പോകും. ഇങ്ങനെയുള്ളവരെല്ലാം ഈ ക്വുർആൻ വചനവും, ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റ് പല ക്വുർആൻ വചനങ്ങളും തുറന്ന മനസ്സോടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ കലയുടെയോ, കായികാഭ്യാസത്തിന്റെയോ, സൗന്ദര്യാസ്വാദനത്തിന്റെയോ മറ്റോ പേരുകളിൽ ഇന്ന് പ്രചുരപ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന കളിവിനോദങ്ങൾക്കും, കാലത്തിനൊത്ത് ജീവിതനിലവാരം ഉയർത്തേണ്ടതാണെന്നും മറ്റുമുള്ള ന്യായീകരണങ്ങളോടെ സർവ്വത്ര കാണപ്പെടുന്ന ആഢംബര തൽപരതക്കും ഇസ്‌ലാമിന്റെ അംഗീകാരംകൂടി വാങ്ങിക്കൊടുക്കുവാൻ വെമ്പൽകൊള്ളുന്ന പുരോഗമനവാദികളും ഇത്തരം വചനങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഐഹിക സുഖങ്ങളെല്ലാം വർജിക്കണമെന്നോ, പാടില്ലാത്തതാണെന്നോ ഇപ്പറഞ്ഞതിന് അർത്ഥമാക്കേണ്ടതില്ല. അത്യാവശ്യമായ അളവിൽ മാത്രം വിനിയോഗിക്കുക, ഉപയോഗിക്കുന്നതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസരിച്ചും, പാരത്രിക നന്മക്ക് ഉതകുന്ന വിധത്തിലും ആയിരിക്കുക, ഇതാണ് വേണ്ടത്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, പരലോകത്തേക്ക് സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള വിളനിലമായിട്ടാണ് ഐഹികജീവിതത്തെ കണക്കാക്കേണ്ടത്.

ഭൗതിക ജീവിതത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ബാഹ്യദൃഷ്ടിയിൽ എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും ശരി- ഉപമാരൂപത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ- യഥാർത്ഥത്തിൽ അത് നശ്വരവും ക്ഷണികവുമാണല്ലോ. പിന്നീടുള്ളത് ശാശ്വതമായ പരലോകജീവിതമാണ്. അവിടെയാണെങ്കിൽ, ഒന്നുകിൽ കഠിനശിക്ഷ; അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പാപമോചനവും പ്രീതിയും. അഥവാ ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ വഞ്ചിതരായവർക്ക് കഠിനശിക്ഷയും, അതിൽ വഞ്ചിതരാകാതെ രക്ഷപ്പെട്ടവർക്ക് പാപമോചനവും പ്രീതിയുമായിരിക്കും. ഇതിൽ ഏത് വേണമെന്ന് ഓരോരുത്തനും സ്വയം തീരുമാനിക്കുകയും, അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു എന്ന് സാരം. ആർക്കും അമളി പിണയാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി 'ഐഹിക ജീവിതം വഞ്ചനയുടെ വിഭവം- അഥവാ കള്ളച്ചരക്ക്- മാത്രമാണ്.' (وما الحياة الدنيا إلا متاع الغرور) എന്നൊരു താക്കീതും അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നു. പോരാ, പാപമോചനവും പ്രീതിയും അനുഭവിക്കുവാൻ മുന്നോട്ട് വരണമെന്ന് വാൽസല്യപൂർവ്വം തുടർന്നുള്ള വചനത്തിൽ ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:-

سَابِقُوٓاْ إِلَىٰ مَغۡفِرَةٖ مِّن رَّبِّكُمۡ وَجَنَّةٍ عَرۡضُهَا كَعَرۡضِ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ

﴾21﴿ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള പാപമോചനത്തിലേക്കും, ഒരു സ്വർഗത്തിലേക്കും മുൻകടന്നുവരുവിൻ! അതിന്റെ [ആ സ്വർഗത്തിന്റെ] വിസ്താരം ആകാശത്തിന്റെയും, ഭൂമിയുടെയും വിസ്താരം പോലെയാകുന്നു;

أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٢١﴾

അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ റസൂലുകളിലും വിശ്വസിച്ചവർക്കു വേണ്ടി അത് തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത്, അല്ലാഹുവിന്റെ ദയവത്രെ. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അതവൻ കൊടുക്കുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, മഹത്തായ ദയവുള്ളവനുമാകുന്നു.

﴾**21**﴿ سَابِقُوٓا۟ മുൻകടക്കുവിൻ, മുമ്പോട്ട് വരിൻ, മൽസരിച്ചു വരുവിൻ إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ പാപമോചനത്തിലേക്ക് مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നുള്ള وَجَنَّةٍ ഒരു സ്വർഗത്തിലേക്കും عَرْضُهَا അതിന്റെ വിസ്താരം, വിശാലത, വീതി كَعَرْضِ ٱلسَّمَآءِ ആകാശത്തിന്റെ വിസ്താരം പോലെയാണ് وَٱلْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും أُعِدَّتْ അത് ഒരുക്ക (തയ്യാറാക്ക)പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ വിശ്വസിച്ചവർക്ക് بِٱللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ وَرُسُلِهِ അവന്റെ റസൂലുകളിലും ذَٰلِكَ അത് فَضْلُ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ദയവ് (അനുഗ്രഹം)ആകുന്നു يُؤْتِيهِ അവനത് കൊടുക്കുന്നു, നൽകും مَن يَشَآءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് وَٱللهُ അല്ലാഹു ذُو ٱلْفَضْلِ ദയവുള്ളവനാണ് ٱلْعَظِيمِ മഹത്തായ

സ്വർഗം എന്ന് പറയുന്നത് കേവലം ഒരു വമ്പിച്ച കെട്ടിടമോ വലിയ തോട്ടമോ അല്ല. അത് ആകാശഭൂമികളോളം വിസ്തൃതിയുള്ള അതിവിശാലമായ ഒരു മഹാലോകമാകുന്നു. പ്രസ്തുത സ്വർഗീയ ജീവിതം ലഭിക്കുവാനും, അതിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കേണ്ടതിന് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള പാപമോചനം വഴി അർഹത നേടുവാനും ഓരോരുത്തരും ഞാൻ മുമ്പിലാവണമെന്ന ആവേശത്തോടെ മുമ്പോട്ടുവരണം എന്ന് അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. അഥവാ അതിനായി അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, ദുഷ്ക്കർമങ്ങൾ വെടിയുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ അമാന്തം വരുത്താതെ സദാ ഉൽസുകരായിരിക്കണം എന്ന് താൽപര്യം. സൂ: ആലുഇംറാനിൽ സത്യവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَٱتَّقُوا۟ ٱلنَّارَ ٱلَّتِىٓ أُعِدَّتْ لِلْكَٰفِرِينَ ﴿١٣١﴾ وَأَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٢﴾ ۞ وَسَارِعُوٓا۟ إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾

(........... അവിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കിവെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നരകത്തെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യപ്പെടുവാൻവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനെയും, റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നുള്ള പാപമോചനത്തിലേക്കും, സ്വർഗത്തിലേക്കും ധൃതിപ്പെട്ടുവരുകയും ചെയ്യുവിൻ. അതിന്റെ വിസ്താരം ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും (കൂടിയത്ര) ആകുന്നു. അത് ഭയഭക്തൻമാർക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കിവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (ആലുഇംറാൻ:

131– 133.) തുടർന്നുകൊണ്ട് ഭയഭക്തൻമാരുടെ സ്വഭാവഗുണങ്ങൾ അവിടെ എടുത്തുപറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അല്ലാമാ സയ്യിദ്ക്വുത്വുബ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, സ്വർഗത്തിന്റെ വിശാലതയെക്കുറിച്ച് ക്വുർആനിലും ഹദീഥിലും കാണുന്ന ഇതുപോലെയുള്ള പ്രസ്താവനകളെ മുൻകാലത്ത്– ശാസ്ത്രം ഇന്നത്തെപ്പോലെ വികസിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട്– കേവലം ചില അലങ്കാരപ്രയോഗങ്ങളായി ചില ആളുകൾ ഗണിച്ചുവന്നിരുന്നു. എന്നാൽ, ഉപരിയാകാശമണ്ഡലത്തിന്റെ അനന്തവിദൂരത ബോധ്യപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഇക്കാലത്ത് ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രസ്താവനകളെ നേർക്കുനേരെത്തന്നെ വിലയിരുത്തുവാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർക്ക്പോലും വൈമനസ്യം ആവശ്യമില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹുവിലും റസൂലുകളിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടിയാണ് സ്വർഗം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് ഈ ആയത്തിലും, ഭയഭക്തൻമാർക്കുവേണ്ടിയാണെന്ന് ആലുഇംറാനിലെ ആയത്തിലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചു. നരകം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് അവിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടിയാണെന്ന് ആലുഇംറാനിലെ ആയത്തിലും, അൽബക്വറഃ 24ലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, സത്യവിശ്വാസികളിൽതന്നെ ശിക്ഷാർഹമായ പാപങ്ങൾ ചെയ്തവരുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. ആ പാപങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷ അവർ നരകത്തിൽ വെച്ച് അനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയും, അതവസാനിച്ചശേഷം അവർക്ക് ശാശ്വതമായ സ്വർഗീയ ജീവിതം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്ന് പല നബിവചനങ്ങളിൽനിന്നും വ്യക്തമായി അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. ആലുഇംറാനിലെ ആയത്തിൽ 'ഭയഭക്തൻമാർക്കുവേണ്ടി' എന്നാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, ഇവിടെ 'അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ റസൂലുകളിലും വിശ്വസിച്ചവർക്കുവേണ്ടി' എന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും. അപ്പോൾ സ്വർഗം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനമാനദണ്ഡം സത്യവിശ്വാസമാണെന്നും, സത്യവിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവർക്ക്–അവർ പാപികളാണെങ്കിലും–തങ്ങളുടെ ശിക്ഷാവധിക്കുശേഷം സ്വർഗം ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്നുംഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. സത്യവിശ്വാസം (الإيمان) എന്നത് വിശ്വാസവും അതനുസരിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനവും ചേർന്നതിന് മാത്രമുള്ള പേരാണെന്നും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചശേഷം കർമപരമായി മഹാപാപം ചെയ്തവരെല്ലാം അവിശ്വാസികളായിരിക്കുമെന്നും വാദിക്കുന്ന 'മുഅ്തസിലഃ' മുതലായ ചില തൽപരകക്ഷികൾക്ക് മാത്രമേ ഇതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ളൂ. എന്നാൽ, الإيمان بالله (അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുക എന്ന് അർത്ഥം വരുമാറ് ب എന്ന അവ്യയം ചേർത്ത് 'അൽഈമാനുബില്ലാഹി') എന്ന് പറയുമ്പോൾ അത് മനസ്സുകൊണ്ടുള്ള വിശ്വാസത്തെയല്ലാതെ കുറിക്കുകയില്ലെന്നും, ഇത് മുഅ്തസിലീകളും സമ്മതിക്കുന്ന വസ്തുതയാണെന്നും ഇമാംറാസീ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ആയത്തിലും അങ്ങനെ (بالله ورسوله) എന്ന് തന്നെയാണല്ലോ ഉള്ളതും. (സൂ: സുമർ 53 ന്റെയും, സൂ: ഹുജുറാത്ത് 14 ന്റെയും വിവരണങ്ങളും നോക്കുക.)

മറ്റൊരു സംഗതിയും ഈ വചനത്തിൽനിന്നും മറ്റു ചില വചനങ്ങളിൽനിന്നുമായി മനസ്സിലാക്കാം. സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സ്വർഗം നൽകുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ നിർബന്ധമുള്ളതോ, അവനോട് ഹേമിച്ചുവാങ്ങുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടതോ

അല്ല. അതെ, 'അത് അല്ലാഹുവിന്റെ ദയവാണ്. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അതവൻ കൊടുക്കുന്നു. അല്ലാഹു മഹത്തായ ദയവുകാരനാകുന്നു'.(ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء الخ) നബിﷺ പറയുന്നു: 'നിങ്ങളിൽ ഒരാളെയും- എന്നെയും തന്നെ- തന്റെ കർമം സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയില്ല, അവനെ നരകത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുകയുമില്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യംകൊണ്ടല്ലാതെ.' (മു) ഇത്പോലെ ബുഖാരിയുടെ ഹദീഥിലും കാണാം. സൽക്കർമങ്ങൾ ചെയ്തവർക്ക് സ്വർഗം നൽകുമെന്നും, ശിക്ഷയിൽനിന്ന് രക്ഷകിട്ടുമെന്നും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ശരിയാണ്. അതവൻ തികച്ചും നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യും. അത് തന്റെ ബാധ്യതയാണെന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിൽ സംശയമേ ഇല്ല. എന്നാൽ, മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന കർമങ്ങൾ നമുക്ക് അറിയാവുന്നതോ അല്ലാത്തതോ ആയ കാരണങ്ങളാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഒരു പക്ഷേ, സ്വീകാര്യമായില്ലെന്ന് വരാം. അതുകൊണ്ടാണ് 'ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ ഞങ്ങളിൽനിന്ന് സ്വീകരിക്കേണമേ' (ربنا تقبل منا) എന്നതുപോലുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ നാം ചെയ്യുന്നതും, ചെയ്യേണ്ടിവന്നതും. മാത്രമല്ല, ലോകസ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകയെന്നത് നമ്മുടെമേൽ നിർബന്ധമായ ഒരു കടമയുമാണല്ലോ. എനി, ഒരാൾ എത്രതന്നെ പരിശുദ്ധമായ ജീവിതം നയിച്ചാലും അത് കേവലം ഒരു പരിമിതമായ അളവിലും കാലത്തിലുമായിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. സ്വർഗീയാനുഗ്രഹങ്ങളാകട്ടെ, ഐഹികജീവിതത്തെ അതുമായി താരതമ്യം ചെയ്യാൻ പോലും സാധ്യമല്ല. അത്രയും വമ്പിച്ചതും കാലാകാലം നിലനിൽക്കുന്നതുമാണ്. 'സ്വർഗത്തിൽ ഒരു ചമ്മട്ടിയുടെ സ്ഥലം ഇഹലോകത്തെയും അതിലുള്ളവയെയുംകാൾ ഉത്തമമായതാണ്' (ബു) എന്നത്രെ നബിﷺ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ചുരുക്കിപറഞ്ഞാൽ, സജ്ജനങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു സ്വർഗം നൽകുകയും, അവരെ നരകത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.' എന്നാലത്, അവന്റെ വാഗ്ദാനമെന്ന നിലക്കും, അവന്റെ ഔദാര്യവും, ദയവും, അനുഗ്രഹവും എന്ന നിലക്കുമാണ്. അവന്റെ മേലുള്ള നിർബന്ധകടമ എന്ന നിലക്കല്ല. അവനോട് അവകാശം പറഞ്ഞോ നിർബന്ധപൂർവ്വമോ അത് വാങ്ങുവാൻ ആർക്കും അർഹതയും അധികാരവും, കഴിവും ഇല്ല.

مَآ أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فِىٓ أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِى كِتَٰبٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَآ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ

﴿22﴾ ഭൂമിയിലാകട്ടെ, നിങ്ങളിൽ [നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളിൽ] തന്നെയാകട്ടെ ഏതൊരു ബാധയും (അഥവാ ആപത്തും)- നാം അതിനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി അതൊരു (രേഖാ) ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇല്ലാതെ- ബാധിക്കുകയില്ല. നിശ്ചയമായും അത് [ആ രേഖപ്പെടുത്തൽ] അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ നിസ്സാരമാകുന്നു.

لِّكَيْلَا تَأْسَوْا۟ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا۟ بِمَآ ءَاتَىٰكُمْ ۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾

﴿23﴾ നിങ്ങൾക്ക് (ലഭിക്കാതെ) പാഴായിപ്പോയതിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾ സങ്കടപ്പെടാതിരിക്കുവാനും, നിങ്ങൾക്ക് അവൻ നൽകിയതിൽ നിങ്ങൾ ആഹ്ലാദം കൊള്ളാതിരിക്കുവാനും വേണ്ടിയത്രെ (അങ്ങനെ ചെയ്തത്). ദുരഭിമാനിയായ, പൊങ്ങച്ചക്കാരനായ എല്ലാവരെയും [ഒരാളെയും] അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല.

ٱلَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلْبُخْلِ ۗ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْغَنِىُّ ٱلْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

﴿24﴾ അതായത്, പിശുക്ക് കാണിക്കുകയും, പിശുക്ക് കാണിക്കുവാൻ മനുഷ്യരോട് കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ. ആരെങ്കിലും പിൻതിരിഞ്ഞു പോകുന്നപക്ഷം, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ധന്യനും സ്തുത്യർഹനുമത്രെ.

﴿22﴾ مَآ أَصَابَ ബാധിക്കുകയില്ല مِن مُّصِيبَةٍ ഒരു ബാധയും, ആപത്തും (തന്നെ) فِى ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ وَلَا فِىٓ أَنفُسِكُمْ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളിലും (നിങ്ങളിൽ തന്നെയും) ഇല്ല إِلَّا فِى كِتَٰبٍ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ (രേഖയിൽ) ഇല്ലാതെ مِّن قَبْلِ മുമ്പായി أَن نَّبْرَأَهَآ അതിനെ നാം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന്റെ إِنَّ ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അത് عَلَى ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ يَسِير നിസ്സാരമാണ്, എളുപ്പമാണ് ﴿23﴾ لِّكَيْلَا تَأْسَوْا۟ നിങ്ങൾ സങ്കട(വ്യസന)പ്പെടാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി عَلَىٰ مَا യാതൊന്നിന്റെ പേരിൽ فَاتَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് പാഴായി (ഒഴിവായി)പ്പോയ وَلَا تَفْرَحُوا۟ നിങ്ങൾ ആഹ്ലാദം (സന്തോഷം) കൊള്ളാതെയും بِمَآ ءَاتَىٰكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയതിൽ, തന്നതുകൊണ്ട് وَٱلله അല്ലാഹു لَا يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല, സ്നേഹിക്കുകയില്ല كُلَّ مُخْتَالٍ എല്ലാ (ഓരോ) പൊങ്ങച്ചക്കാരനെ (അഹങ്കാരിയെ- പത്രാസു കാട്ടുന്നവനെ)യും فَخُورٍ ദുരഭിമാനിയായ, പെരുമനടിക്കുന്നവനും ﴿24﴾ ٱلَّذِينَ يَبْخَلُونَ അതായത് പിശുക്ക് കാണിക്കുന്നവർ وَيَأْمُرُون കൽപിക്കുക (ഉപദേശിക്കുക)യും ചെയ്യുന്ന ٱلنَّاسَ മനുഷ്യരോട്, മനുഷ്യരെ بِٱلْبُخْلِ പിശുക്ക് (ലുബ്ധ്) കാണിക്കുന്നതിന് وَمَن يَتَوَلَّ ആരെങ്കിലും തിരിഞ്ഞുപോയാൽ فَإِنَّ ٱللَّهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു هُو അവൻ ٱلْغَنِىُّ ധന്യൻ, അനാശ്രയനാകുന്നു ٱلْحَمِيدُ സ്തുത്യർഹനായ, സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നവനാണ്

ഭൂമിയിലോ മനുഷ്യരിലോ ബാധിക്കുന്ന രോഗം, ക്ഷാമം തുടങ്ങിയ ഏതൊരു ബാധയും അത് രൂപംകൊള്ളുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ ഒരു രേഖാഗ്രന്ഥ ത്തിൽ അല്ലാഹു രേഖപ്പെടുത്തി വെക്കാത്തതായിട്ടില്ല എന്ന് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 'ഏതൊരു ബാധയും' (من مصيبة) എന്ന വാക്കിൽ ചെറുതോ, വലുതോ, പൊതുവായതോ, പ്രത്യേകമായതോ ആയ എല്ലാ തരം ബാധകളും ഉൾപ്പെടുന്നു. എല്ലാം അല്ലാഹു മുൻകൂട്ടി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടു ണ്ടെന്ന് വരുമ്പോൾ, ഓരോന്നും സംഭവിക്കുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ- അത് ഇന്നി ന്നപ്രകാരത്തിലായിരിക്കുമെന്ന്- അല്ലാഹു ശരിക്കും അറിഞ്ഞിരിക്കുമെന്നും നിർണയിച്ചിരിക്കുമെന്നും വ്യക്തമാണ്. ഇസ്‌ലാമിലെ മൗലികപ്രധാനമായ വിശ്വാ സസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ഒന്നത്രെ ഇത്. ഇതിനെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ 'ക്വദാ- ക്വദ്റി'ലുള്ള (വിധിവ്യവസ്ഥയിലുള്ള) വിശ്വാസം എന്ന് പറയുന്നത്.

من قبل أن نبرأها (നാം അതിനെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിനുമുമ്പ്) എന്ന വാക്കിൽ 'അതിനെ' (ها) എന്ന സർവ്വനാമം (ضمير) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അതിനുമുമ്പ് പറയപ്പെട്ട 'ബാധ' (مصيبة) ആയിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത. എങ്കിലും, അത് 'ഭൂമി' (الأرض)യെ ഉദ്ദേശിച്ചോ, അല്ലെങ്കിൽ 'നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെ' (أنفسكم) ഉദ്ദേശിച്ചോ ആയിരിക്കുന്നതിനും വിരോധമില്ല. ഈ മൂന്നിൽ ഏതൊന്നായിരു ന്നാലും വിഷയത്തിൽ മാറ്റം നേരിടുവാനില്ല. കാരണം, അതത് ബാധകൾ രൂപം കൊള്ളുന്നതിന് മുമ്പായാലും, ഭൂമിയെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് മുമ്പായാലും, മനു ഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് മുമ്പായാലും- ഏതായാലും ശരി- നേരത്തെ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവയെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷമേ ഓരോ ബാധയും ഇവിടെ ബാധിക്കുന്നുള്ളൂ എന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. എല്ലാ കാര്യവും അല്ലാഹു മുൻകൂട്ടി അറിയുമെന്നും, ഓരോന്നും ഇന്നിന്നപ്രകാരം സംഭവിക്കുമെന്ന് അവൻ മുൻകൂട്ടി നിർണയിച്ചിരിക്കുമെന്നും പറയുമ്പോൾ, അത് യുക്തിവാദക്കാരായ ആളു കൾക്കും, അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസം പൂർണമായിട്ടില്ലാത്തവർക്കും മാത്രമേ ദഹിക്കാതിരിക്കുകയുള്ളൂ. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതൊരു പ്രയാസപ്പെട്ടതോ ഗൗരവപ്പെട്ടതോ അല്ല. നിസ്സാരം മാത്രമാകുന്നു. ان ذلك على الله يسير

ഇങ്ങനെ മുൻകൂട്ടി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് എന്തിന്‌വേണ്ടിയാണ്? അല്ലെങ്കിൽ ഈ വസ്തുത ജനങ്ങളെ അറിയിച്ചത് എന്തിനുവേണ്ടിയാണ്? അതി നുള്ള മറുപടിയാണ് അല്ലാഹു തുടർന്ന് പറഞ്ഞത്: لكيلا تأسوا على ما فاتكم ولا تفرحوا بما أتاكم (നിങ്ങൾക്ക് പാഴായി- കിട്ടാതെ- പോയതിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾ സങ്കടപ്പെടാതി രിക്കുവാനും, നിങ്ങൾക്കവൻ നൽകിയതിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾ ആഹ്ലാദം കൊള്ളാ തിരിക്കുവാനും വേണ്ടി.) അതെ, എല്ലാം അല്ലാഹു കണക്കാക്കിയതാണെന്നറി ഞ്ഞാൽ, നഷ്ടം ബാധിക്കുന്നതിന്റെ പേരിൽ സങ്കടത്തിനും നിരാശക്കും അവ കാശമില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ, നേട്ടം ലഭിക്കുന്നതിന്റെ പേരിൽ ആഹ്ലാദത്തിനും അഹങ്കാരത്തിനും അവകാശമില്ല. നഷ്ടത്തിൽ ക്ഷമയും, സമാധാനവും, നേട്ട ത്തിൽ നന്ദിയും സന്തോഷവും സ്വീകരിക്കാമല്ലോ, എന്നാൽ, തിന്മബാധിക്കു

മ്പോൾ നിരാശയും, നന്മബാധിക്കുമ്പോൾ അഹങ്കാരവും മനുഷ്യന്റെ ഒരു സ്വഭാവമാണ്. ഖുർആൻ ഇതിനെപ്പറ്റി പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിക്കാറുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി വ്യവസ്ഥയിലുള്ള ദൃഢവിശ്വാസംകൊണ്ടേ ഈ സ്വഭാവത്തിൽനിന്ന് മനുഷ്യന് രക്ഷപ്പെടുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ഇക്‌രിമഃ (റ) പറഞ്ഞ ഒരു വാക്യം ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു: 'സന്തോഷിക്കുകയും വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യാത്ത ഒരാളുമില്ല. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ സന്തോഷം നന്ദിയും, വ്യസനം ക്ഷമയും ആക്കിക്കൊള്ളുക.'

വല്ല നന്മയോ നേട്ടമോ സിദ്ധിക്കുമ്പോൾ അത് തന്റെ യോഗ്യത കൊണ്ടോ സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടോ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടോ ലഭിക്കുന്നതാണെന്നും, താനതിന് അവകാശപ്പെട്ടവനാണെന്നും മറ്റുമുള്ള ധാരണകളിൽനിന്നാണ് ദുരഭിമാനവും അഹങ്കാരവും ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത്. എല്ലാം അല്ലാഹുവിൽനിന്നും, അവന്റെ നിശ്ചയപ്രകാരവുമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ലഭിക്കുന്നത്, താൻ വല്ലതും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് കേവലം ബാഹ്യമായ ഒരു കാരണം മാത്രമാണ്, ആ പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള സാദ്ധ്യത ലഭിച്ചതും അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് തന്നെയാണ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നാണ് നന്ദിയും കൂറും ഉണ്ടായിത്തീരുക. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു തങ്ങൾക്ക് ധനം നൽകിയതിൽ അഹങ്കാരം കൊള്ളുകയും അത് വേണ്ടവിഷയത്തിൽ ചിലവാക്കാൻ കൂട്ടാക്കാതെ പിശുക്ക് പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ മേൽപറഞ്ഞ ധാരണകൾ വെച്ചുപുലർത്തുന്നവരായിരിക്കും. ഒരാളിൽ ഒരു ചീത്ത സ്വഭാവം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ആ സ്വഭാവം മറ്റുള്ളവരിലും ഉണ്ടായിക്കാണാൻ അവന് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരിക്കുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. അതിനാൽ, മറ്റുള്ളവരും തന്നെപ്പോലെ പിശുക്കൻമാരായിത്തീരുവാൻ അവൻ ശ്രമം നടത്തും. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ, പിശുക്കൻമാരുടെ തെറ്റുകൾ പലതായിക്കാണാം. ദുരഭിമാനിയായ-പൊങ്ങച്ചക്കാരനായ ഒരാളെയും അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല إن الله لا يحب كل مختال فخور എന്ന് മൊത്തത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, പിശുക്കുകാണിക്കുകയും ജനങ്ങളോട് പിശുക്കുകാണിക്കുവാൻ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ (الذين يبخلون ويأمرون الناس بالبخل) എന്ന് പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് മേൽ സൂചിപ്പിച്ച വസ്തുതകൾ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. തുടർന്നുകൊണ്ട് അഹങ്കാരികളുടെ അഹങ്കാരം നിമിത്തമോ പിശുക്കൻമാരുടെ പിശുക്ക് നിമിത്തമോ അവർക്കല്ലാതെ അല്ലാഹുവിന് യാതൊരു നഷ്ടവും പറ്റാനില്ലെന്ന് അല്ലാഹു അവർക്ക് നല്ലൊരു താക്കീതും നൽകിയിരിക്കുന്നു.

ഈ സൂറത്ത് അവസാനിച്ച ഉടനെ 'ഖദ്വാ- ഖദറി'നെ സംബന്ധിച്ച് വിശദമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ് ചേർക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഈ (22, 23) ആയത്തുകളിലെ ആശയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അതിൽ വിസ്തരിച്ച് പറയുന്നത്കൊണ്ടും ഇവിടെ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നില്ല. വിഷയത്തിന്റെ നാനാവശങ്ങളും തൽപരകക്ഷികളുടെ ന്യായവാദങ്ങൾക്ക് മറുപടികളും വേണ്ടത്ര തെളിവുകളോടുകൂടി അതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണ്. إِنْ شَاءَ الله. ആ കുറിപ്പ് എല്ലാവരും മനസ്സിരുത്തി പഠിക്കണമെന്ന് പ്രത്യേകം ഉപദേശിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِٱلْبَيِّنَٰتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْمِيزَانَ لِيَقُومَ ٱلنَّاسُ بِٱلْقِسْطِ ۖ وَأَنزَلْنَا ٱلْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَٰفِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ ٱللَّهُ مَن يَنصُرُهُۥ وَرُسُلَهُۥ بِٱلْغَيْبِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِىٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾

﴾25﴿ തീർച്ചയായും, നമ്മുടെ റസൂലുകളെ വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ സഹിതം നാം അയച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യർ നീതിമുറയനുസരിച്ച് നിലകൊള്ളുവാൻവേണ്ടി അവരോടൊപ്പം നാം വേദ ഗ്രന്ഥവും, (നീതിയാകുന്ന) തുലാസ്സും ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഇരുമ്പ് നാം ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ കഠിനമായ ആയോധന ശക്തിയും, ജനങ്ങൾക്ക് പല ഉപയോഗങ്ങളും ഉണ്ട്. (കൂടാതെ) അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ റസൂലുകളെയും അദൃശ്യമായനിലയിൽ സഹായിക്കുന്നത് ആരാണെന്ന് അവൻ അറിയുവാനും വേണ്ടിയാകുന്നു (അത്). നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ശക്തനും പ്രതാപ ശാലിയുമാണ്.

﴾25﴿ لَقَدْ أَرْسَلْنَا തീർച്ചയായും നാം അയച്ചിട്ടുണ്ട് رُسُلَنَا നമ്മുടെ റസൂലുകളെ بِٱلْبَيِّنَٰتِ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ അവരോടൊപ്പം നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തു ٱلْكِتَٰبَ ഗ്രന്ഥം وَٱلْمِيزَانَ തുലാസ്സും لِيَقُومَ നിലകൊള്ളുവാൻ വേണ്ടി ٱلنَّاس മനുഷ്യർ بِٱلْقِسْطِ നീതിമുറ അനുസരിച്ച് وَأَنزَلْنَا നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തു ٱلْحَدِيدَ ഇരുമ്പ് فِيهِ അതിലുണ്ട് بَأْس (യുദ്ധ) ശക്തി (ആയോധനശക്തി), ശൂരത شَدِيدٌ കഠിനമായ, ശക്തമായ وَمَنَٰفِعُ ഉപയോഗങ്ങളും لِلنَّاس മനുഷ്യർക്ക് وَلِيَعْلَمَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു അറിയുവാനും مَن يَنصُرُهُ അവനെ സഹായിക്കുന്നവരെ, സഹായിക്കുന്നതാരാണെന്ന് وَرُسُلَهُ അവന്റെ റസൂലുകളെയും بِٱلْغَيْبِ അദൃശ്യമായ നിലയിൽ إِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു قَوِى ശക്തനാകുന്നു عَزِيزٌ പ്രതാപശാലിയാണ്

മനുഷ്യസമുദായം നീതിയും നെറിയും അനുസരിച്ച് നിലകൊള്ളുന്നതിനാവശ്യമായ തെളിവുകളും ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങളും സഹിതം വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും, നീതിയുടെ മാനദണ്ഡങ്ങളും നിയമവ്യവസ്ഥകളുമാകുന്ന തുലാസ്സുകളും കൊണ്ടാണ് ഓരോ കാലത്തും അല്ലാഹു അവന്റെ ദൂതൻമാരെ അയച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നിട്ട് പിന്നെയും കുഴപ്പത്തിനും അക്രമത്തിനും മുതിരുന്നവരെ ബലംപ്രയോഗിച്ചു ഒതുക്കിനിറുത്തേണ്ടതിന് വേണ്ടുന്ന ഉപാധികളും അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതത്രെ, ഇരുമ്പ്. ആയോധനവേളയിൽ ഇരുമ്പിന്റെ ഉപയോഗം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. യുദ്ധത്തിലും, പ്രതിരോധത്തിലും മാത്രമല്ല, മനു

ഷ്യന്റെ നിത്യാവശ്യങ്ങളിലും ഇരുമ്പിന്റെ ഉപയോഗം ധാരാളമാണ്. ഇതിനെല്ലാം കൂടിത്തന്നെയാണ് അല്ലാഹു ഭൂമിയിൽ ഇരുമ്പ് നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നതും. മറ്റൊരു ഉദ്ദേശ്യംകൂടി അതിലുണ്ട്. അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലുകളും നിർദ്ദേശിക്കുന്ന നീതിമാർഗങ്ങൾക്ക് തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ദുശ്ശക്തികൾക്കുനേരെ അതിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും, അങ്ങനെ,അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലുകളുടെയും പക്ഷത്തെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്ന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽതന്നെ വേർതിരിച്ചു കാണുക, ഇതാണത്.

الميزان (മീസാൻ) എന്നാൽ തൂക്കിക്കണക്കാക്കുന്നത്- അഥവാ തുലാസ്സ്- എന്ന് വാക്കർത്ഥം. സത്യാസത്യങ്ങളും, ന്യായാന്യായങ്ങളും തൂക്കിക്കണക്കാക്കുന്ന മാനദണ്ഡം എന്നത്രെ ഇവിടെ വിവക്ഷ. സാധനങ്ങൾ തൂക്കിക്കണക്കാക്കുവാനുള്ള സാധാരണ തുലാസ്സും ആ ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒന്നുതന്നെ. بأس(ബഅ്സ്) എന്നാൽ 'ശക്തി, സമരശക്തി, ധീരത, ഭയം' എന്നൊക്കെയാണർത്ഥം. യുദ്ധവേളയിൽ പ്രകടമാകുന്ന ശക്തിയും ധീരതയുമാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അദൃശ്യമായ നിലയിൽ സഹായിക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, അല്ലാഹുവിനെ നേരിൽ കാണാതെത്തന്നെ അവനെ- അവന്റെ മാർഗത്തെ- സഹായിക്കുക എന്നായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലുകളെയും സഹായിക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിൽവെച്ചുകൊണ്ട് സഹായിക്കുക എന്നും ആവാം. മനസ്സിലെ ഉദ്ദേശ്യം പുറമെ ദൃശ്യമാകുകയില്ലല്ലോ. ഈ രണ്ട് പ്രകാരത്തിലും ഇവിടെ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടുകാണാം.الله اعلم

മനുഷ്യസമുദായം നീതിമുറതെററാതെ നിലകൊള്ളുവാൻ ഉപദേശങ്ങളും തെളിവുകളും മാത്രം മതിയായേക്കുകയില്ലെന്നും, അതിനുവേണ്ടി ചിലപ്പോൾ ബലവും പ്രയോഗിക്കേണ്ടിവന്നേക്കുമെന്നും, അതിനുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങൾ കരുതിവെക്കുകകൂടി വേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഈ വചനത്തിൽ സൂചനയുണ്ട്. റസൂലുകളെ നിയോഗിച്ചതിന്റെ ലക്ഷ്യം വിവരിച്ചശേഷം, അവരിൽ ചിലരെപ്പറ്റിയും, അവരുടെ ദൗത്യഫലങ്ങളെപ്പറ്റിയും അടുത്തവചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം- 4

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَٰهِيمَ وَجَعَلْنَا فِى ذُرِّيَّتِهِمَا ٱلنُّبُوَّةَ وَٱلْكِتَـٰبَ ۖ فَمِنْهُم مُّهْتَدٍ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَـٰسِقُونَ

﴾26﴿ നൂഹിനെയും, ഇബ്റാഹീമിനെയും നാം അയക്കുകയുണ്ടായി. രണ്ടുപേരുടെയും സന്തതികളിൽ പ്രവാചകത്വവും, വേദഗ്രന്ഥവും നാം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് അവരിൽ സൻമാർഗം പ്രാപിച്ചവരുണ്ട്; അവരിൽ വളരെപ്പേർ ദുർന്നടപ്പുകാരുമാകുന്നു.

ثُمَّ قَفَّيۡنَا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيۡنَا بِعِيسَى ٱبۡنِ مَرۡيَمَ وَءَاتَيۡنَٰهُ ٱلۡإِنجِيلَ وَجَعَلۡنَا فِي قُلُوبِ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ رَأۡفَةً وَرَحۡمَةً وَرَهۡبَانِيَّةً ٱبۡتَدَعُوهَا مَا كَتَبۡنَٰهَا عَلَيۡهِمۡ إِلَّا ٱبۡتِغَآءَ رِضۡوَٰنِ ٱللَّهِ فَمَا رَعَوۡهَا حَقَّ رِعَايَتِهَاۖ فَـَٔاتَيۡنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنۡهُمۡ أَجۡرَهُمۡۖ وَكَثِيرٞ مِّنۡهُمۡ فَٰسِقُونَ ﴿٢٧﴾

﴾27﴿ പിന്നീട് അവരുടെ പിറകിലായി നമ്മുടെ ദൂതൻമാരെ നാം തുടർന്നയച്ചു. മർയമിന്റെ പുത്രൻ ഈസായെയും തുടർന്നയച്ചു; അദ്ദേഹത്തിന് നാം 'ഇൻജീലും', [സുവിശേഷ ഗ്രന്ഥവും] നൽകി. അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കൃപയും, കരുണയും നാം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ഒരു (തരം) സന്യാസജീവിതം അവർ നൂതനമായുണ്ടാക്കി. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയെ തേടേണ്ടതിന് (അവരത് ചെയ്തു) എന്നല്ലാതെ, അവരുടെമേൽ നാമത് നിയമിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ, അത് പാലിക്കേണ്ട മുറപ്രകാരം അതവർ പാലിച്ചില്ല.

അപ്പോൾ, അവരിൽനിന്ന് വിശ്വസിച്ചവർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം നാം നൽകി. അവരിൽ വളരെ ആളും ദുർന്നടപ്പുകാരാകുന്നു.

﴾26﴿ وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا തീർച്ചയായും നാം അയക്കയുണ്ടായി نُوحًا നൂഹിനെ وَإِبۡرَٰهِيمَ ഇബ്റാഹീമിനെയും وَجَعَلۡنَا നാം ആക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തു)കയും ചെയ്തു فِي ذُرِّيَّتِهِمَا അവർ രണ്ടാളുടെയും സന്തതികളിൽ ٱلنُّبُوَّةَ പ്രവാചകത്വം, നബിപ്പട്ടം وَٱلۡكِتَٰبَ ഗ്രന്ഥവും فَمِنۡهُم എന്നിട്ട് അവരിലുണ്ട് مُّهۡتَدٍ നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചവൻ(ർ) وَكَثِيرٞ مِّنۡهُمۡ അവരിൽനിന്ന് അധികം, വളരെ فَٰسِقُونَ ദുർന്നടപ്പുകാരാണ്, തോന്നിയവാസികളാണ് ﴾27﴿ ثُمَّ قَفَّيۡنَا പിന്നെ നാം തുടർത്തി, (തുടർന്നയച്ചു) عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم അവരുടെ പിറകിലായി, കാൽപാടിൽക്കൂടി بِرُسُلِنَا നമ്മുടെ റസൂലുകളെ وَقَفَّيۡنَا നാം തുടർന്നയക്കയും ചെയ്തു بِعِيسَى ഈസായെ ٱبۡنِ مَرۡيَمَ മർയമിന്റെ പുത്രൻ وَءَاتَيۡنَٰهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം നൽകയും ചെയ്തു ٱلۡإِنجِيلَ ഇൻജീൽ (സുവിശേഷം) وَجَعَلۡنَا നാം ഏർപ്പെടുത്തുക (ഉണ്ടാക്കു)കയും ചെയ്തു فِي قُلُوبِ ٱلَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ٱتَّبَعُوهُ അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയ رَأۡفَةً കൃപ, ദയ وَرَحۡمَةً കരുണയും وَرَهۡبَانِيَّةً ഒരു സന്യാസത്തെ, പൗരോഹിത്യത്തെ ٱبۡتَدَعُوهَا അവരത് നവീനമായുണ്ടാക്കി, പുത്തനായി നിർമിച്ചു مَا كَتَبۡنَٰهَا അതിനെ നാം നിയമിച്ചിട്ടില്ല,

നിർബന്ധിച്ചിട്ടില്ല عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ إِلَّا ٱبْتِغَآءَ തേടുന്നതിനല്ലാതെ, അന്വേഷിക്കലല്ലാതെ رِضْوَٰنِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി, പൊരുത്തം فَمَا رَعَوْهَا എന്നാലതിനെ അവർ പാലിച്ചില്ല, സൂക്ഷിച്ചില്ല, പരിഗണിച്ചില്ല حَقَّ رِعَايَتِهَا അതിനെ പാലിക്കേണ്ട മുറപ്രകാരം فَـَٔاتَيْنَا അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നാം കൊടുത്തു ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ വിശ്വസിച്ചവർക്ക് مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന് أَجْرَهُمْ തങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ അവരിൽ അധികവും, വളരെ فَٰسِقُونَ തോന്നിയവാസികളാണ്, ദുർന്നടപ്പുകാരാണ്

പൂർവ പ്രവാചകൻമാരിൽ പ്രധാനികളായ രണ്ട് പ്രവാചകവര്യൻമാരാണ് നൂഹ് നബി (അ)യും, ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യും. പ്രവാചകത്വത്തിന്റെയും വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും പാരമ്പര്യം നിലനിന്നുപോന്നത് അവരുടെ സന്തതികൾ വഴിയാണ്. നൂഹ് (അ)ന്റെ ജനത മുങ്ങി നശിക്കുകയും, അദ്ദേഹവും സത്യവിശ്വാസികളും രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്ത സംഭവം വിവരിച്ചശേഷം അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:وجعلنا ذريته هم الباقين(അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതിയെത്തന്നെ നാം അവശേഷിക്കുന്നവരാക്കി. (സ്വാഫ്ഫാത്ത്: 77.) അപ്പോൾ, പിന്നീട് ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ കാലംവരെയുള്ള പ്രവാചകൻമാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളിൽപെട്ടവരായിരിക്കുമല്ലോ. ഇബ്റാഹീം നബി (അ)ക്ക ുശേഷം അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രവാചകൻമാരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളിൽപെട്ടവരുമാണ്. നമുക്ക് അറിയപ്പെടാത്ത പ്രവാചകൻമാരും അങ്ങനെത്തന്നെ ആയിരിക്കുമെന്നാണ് ഈ വചനത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഇവിടെ രണ്ട് പ്രവാചകവര്യൻമാരെയും ചേർത്തുകൊണ്ട് 'അവരുടെ രണ്ടാളുടെയും സന്തതികൾ' (ذريتهما) എന്നത്രെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സൂ: അൻകബൂത്ത് 27 ൽ ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യെ മാത്രം ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് 'അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതിയിൽ നാം പ്രവാചകത്വം ഏർപ്പെടുത്തി' (وجعلنا في ذريته النبوة) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഈ രണ്ട് പ്രവാചക പിതാക്കൾക്ക്ശേഷം അവരിൽ തുടരെത്തുടരെ പ്രവാചകൻമാർ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവരുടെ സന്തികളെല്ലാം അവർ പ്രബോധനം ചെയ്ത നേർമാർഗം സ്വീകരിച്ചവരായിരുന്നില്ല. കുറെ ഭാഗം നേർമാർഗം അവലംബിച്ചുവെങ്കിലും അധികമാളുകൾ ദുർമാർഗികൾ തന്നെയായിരുന്നു. ഇതായിരുന്നു പൂർവസമുദായങ്ങളുടെ പൊതുനില. പൂർവനബിമാരിൽ അവസാനത്തെ ആൾ ഈസാ നബി (അ)യാണല്ലോ. നിലവിലുള്ള മതസമുദായങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയ ജനത ഇന്നും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായമായ ക്രിസ്ത്യാനികൾതന്നെ. ക്രിസ്തീയ സമുദായത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ അവർ തങ്ങളുടെ പ്രവാചകന്റെ കാലടികളെ പിൻപറ്റിപോന്നുവെങ്കിലും- 16-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ- കാലക്രമത്തിൽ അവരും ദുഷിച്ചുപോകുകയും, സത്യത്തിൽനിന്ന് അകന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സമുദായത്തെ സംബന്ധിച്ച് ചില നിരൂപണങ്ങളാണ് 27-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്.

(1) 'ഈസാ നബി (അ)യെ പിൻപറ്റിയവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അല്ലാഹു കൃപയും കരുണയും ഏർപ്പെടുത്തി (وجعلنا في قلوب الذين اتبعوه رأفة ورحمة) അതെ, സൂ:

'ഫത്ഹി'ൽ നബി തിരുമേനിﷺയുടെ സ്വഹാബികളെപ്പറ്റി رحماء بينهم(അവർ തമ്മിൽ കരുണയുള്ളവരാകുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞതുപോലെ, അവരും പരസ്പരം സ്നേഹത്തിലും, ദയയോടുകൂടിയും കഴിഞ്ഞുകൂടി. സാധുദയ, ദീനശുശ്രൂഷ, പരസ്പരസഹായം ആദിയായ വിഷയങ്ങളിൽ ഈസാ (അ) അവരെ ശക്തിയായി ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്നത് ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമാണ്. ഈ ഗുണങ്ങൾ കുറെ യൊക്കെ ഇന്നും ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ അവശേഷിക്കുന്നത് കാണാം. ഈസാ (അ)ന്റെ പ്രത്യേക ശിഷ്യഗണങ്ങളായ അപ്പോസ്തലൻമാർ (الحواريون) തുടങ്ങി ഇന്നോളമുള്ള ക്രിസ്തീയ മിഷ്യനറിമാരും- മറ്റുവിധത്തിലുള്ള കൊള്ളരുതായ്മ പലതും അവരിൽ ഉണ്ടെങ്കിലും- ഈ പാരമ്പര്യം താരതമ്യേന നിലനിറുത്തിവരുന്നു. ഒരു സമുദായ ത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനും, അഭിവൃദ്ധിക്കും ഇതെത്രമാത്രം ആവശ്യമാണെന്ന് ബുദ്ധി യുള്ള ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ഇന്നത്തെ മുസ്ലിം സമുദായം ഈ വിഷ യത്തിൽ അങ്ങേഅറ്റം വ്യസനകരമായ ഒരവസ്ഥയിലാണുള്ളത്. അവരുടെ അധഃപ തനത്തിനുള്ള ഒരു പ്രധാന കാരണം അതാണുതാനും. وإلى الله المشتكي

(2) ഒരു സന്യാസജീവിതം അവർ പുതുതായി നിർമിച്ചു (ورهبانية ابتدعوها). ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിലവിലുള്ള പല ദുരാചാരങ്ങളുടെയും ഉത്ഭവസ്ഥാനം ഇതാ കുന്നു. ഭൗതികസുഖങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് ധ്യാനത്തിലും ആരാധനയിലും മുഴുകിയിരി ക്കുക എന്നതായിരുന്നു അതിന്റെ ആരംഭം. വിവാഹം കഴിക്കാതിരിക്കുക, കുടുംബ ജീവിതം ഉപേക്ഷിക്കുക, ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ വർജ്ജിക്കുക, ജനങ്ങളുമായി സമ്പർക്കമില്ലാതിരിക്കുക, ചില പ്രത്യേക വേഷം സ്വീകരിക്കുക, വിജനപ്രദേശത്ത് കഴിഞ്ഞുകൂടുക, ചെറിയ ചെറ്റക്കുടിലുകളിൽ ജീവപര്യന്തം തപസ്സിരിക്കുക, മൗന വ്രതം സ്വീകരിക്കുക മുതലായവയെല്ലാം പിന്നീട് അതിന്റെ ഘടകാംശങ്ങളായി പരി ണമിച്ചതാകുന്നു. ഈ കുടുസ്സായ ജീവിത സമ്പ്രദായം സ്വീകരിക്കുവാൻ ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾ നിർബന്ധിതരാവുകയാണുണ്ടായതെന്ന് പറയാം. ജൂതൻമാരിൽ നിന്നും ബഹുദൈവവിശ്വാസികളിൽ നിന്നും ഇടക്കാലത്ത് അവർ പല യാതനകളും അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നത് നിമിത്തം തങ്ങളുടെ മതസിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് ജീവിക്കുവാൻ അവർക്ക് പ്രയാസം നേരിട്ടു. അപ്പോൾ അവർ തങ്ങളുടെ മതവിശ്വാസത്തെ സംര ക്ഷിക്കുവാനായി കാടുകയറി മരണംവരെ ഭജനമിരിക്കുവാൻ മിനക്കെടുകയായി. ക്രമേണ മുമ്പില്ലാത്ത പല ഉപാധികളും അതോടുകൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വസ്തുത ക്രിസ്ത്യാനികൾ പൊതുവിൽ സമ്മതിക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കുകയില്ലെങ്കിലും ചില ക്രിസ്തീയപണ്ഡിതൻമാർ തുറന്ന് സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. *(*)*

(*) ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1883 ൽ ഈജിപ്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന الخريدة النفيسة في تاريخ الكنيسة (ചർച്ചിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ വിലയേറിയ ഒരു മുത്ത്) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒന്നാം പതിപ്പിൽ ഇത് തുറന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ കർത്താവ് സയ്യിദാബർമൂസിലെ ക്രിസ്തീയമഠത്തിലെ പാതിരിയാ ണ്. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 3 -ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ സഞ്ചാരിയായ പൗലൂസ് (بولس صائح) എന്ന ആളാണ് രാജമർദ്ദനം ഭയന്ന് സന്യാസജീവിതം നടപ്പിൽ വരു ത്തിയതെന്ന് അദ്ദേഹം അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. تفسير الجواهر للشيخ الطنطاوي

ചില ഹദീഥുകളിൽ നിന്ന്തന്നെ ഇത് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. ഇബ്നുമസ്ഊദ് (റ)ൽനിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു നബിവചനത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'ഇസ്റാഈൽ സന്തതികൾ എഴുപത്തിരണ്ട് സംഘ മായി പിരിഞ്ഞു. അതിൽ മൂന്നുകൂട്ടർ മാത്രമേ രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. ഈസാ നബി (അ)ക്കുശേഷം ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ രാജാക്കളുടെയും, സ്വേച്ഛാധിപതികളു ടെയും മുമ്പിൽ ചെന്ന് മതത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. അവരുമായി യുദ്ധം നടന്നു. അതിൽ അവർ കൊല്ലപ്പെടുകയും ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ (അല്ലാഹുവിങ്കൽ) അവർ രക്ഷപ്പെട്ടു. മറ്റൊരു കൂട്ടർക്ക് യുദ്ധത്തിന് കഴിവുണ്ടാ യിരുന്നില്ല. അവരും മതത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. അതിനാൽ അവർ കൊല്ലപ്പെടുക യും, ഉളിവാൾകൊണ്ട് പൊളിക്കപ്പെടുകയും തീ കൊണ്ട് കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവരും രക്ഷപ്പെട്ടു. വേറൊരു വിഭാഗത്തിന് യുദ്ധത്തിനാകട്ടെ, നീതി യനുസരിച്ച് നിലകൊള്ളുവാനാകട്ടെ കഴിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ മലക ളിൽപോയി ആരാധനയിലും സന്യാസത്തിലും ഏർപ്പെട്ടു. ഇവരെപ്പറ്റിയാണ് 'അവർ ഒരു സന്യാസജീവിതം പുതുതായി നിർമിച്ചുണ്ടാക്കി' എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്.' (ابن أبي حاتم وابن جرير -رح)

ഒരു സമുദായത്തിൽനിന്നും, പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ സമ്മർദ്ദത്തിൽ നിന്നു മാണ് സന്യാസ ജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കം എന്ന് ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ മനസ്സിലാ ക്കാം. പക്ഷേ, അത് അല്ലാഹു കൽപിച്ചതോ നിയമിച്ചതോ അല്ല. അവർ സ്വയം നിർമിച്ചുണ്ടാക്കിയതാണ്. (ابتدعوها ما كتبناها عليهم) ഇതാണ് ഇവരിൽ വന്ന ഒന്നാ മത്തെ അബദ്ധം. തുടർന്നുള്ള വാക്യമായ إلا ابتغاء رضوان الله (അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി തേടുന്നതിനല്ലാതെ) എന്ന വാക്യത്തിന് രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനം നൽക പ്പെടാറുണ്ട്.

(1) അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയെ തേടിക്കൊണ്ട് മാത്രമാണവർ അത് നിർമി ച്ചുണ്ടാക്കിയത്. മറ്റൊരു ഉദ്ദേശ്യത്തിലുമായിരുന്നില്ല എന്നും,

(2) അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയെ (കഴിവനുസരിച്ച്) തേടണമെന്നല്ലാതെ, ഒരു സന്യാസജീവിതം കൈക്കൊള്ളണമെന്ന് അല്ലാഹു നിയമിച്ചിട്ടില്ല എന്നും. രണ്ടായിരുന്നാലും ശരി, ഇത് മുഖേന മതത്തിൽ ഇല്ലാത്ത ഒരു കർശന നടപടി സ്വയം നിർബന്ധമാക്കിത്തീർക്കുകയും, അങ്ങനെ, മതത്തിൽ അതിരുകവിയുക യുമാണ് അവർ ചെയ്തത്. ഈസാ (അ)യെ സംബന്ധിച്ചുപോലും ഈ അതിരു കവിച്ചലാണ് ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ സംഭവിച്ചത്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ നബി യെ- മറ്റ് ചില സമുദായങ്ങളും മുസ്ലിം സമുദായത്തിലെ പിഴച്ച ചില ആളു കളും ചെയ്യുന്നത്പോലെ- ഒരിക്കലും ഇടിച്ച് താഴ്ത്തിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ അതി നെക്കാൾ വമ്പിച്ച അപരാധമാണ് അവർ ചെയ്തത്. അവർ അദ്ദേഹത്തെ ദൈവമോ ദൈവപുത്രനോ ആക്കിത്തീർത്തു. ഇതെല്ലാം കാരണമായിട്ടാണ് يا أهل الكتاب لا تغلوا في دينكم (വേദക്കാരേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽ അതിരുക വിയേണ്ട എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നതും 4:171; 5:80)

(3) ഉദ്ദേശ്യം നല്ലതായിരുന്നുവെങ്കിലും അല്ലാഹു നിയമിക്കാത്ത ഒരു സമ്പ്രദായം മതത്തിൽ അവർ കെട്ടിയുണ്ടാക്കി. എന്നാൽ, അവർ സ്വയം ഏറ്റെടുത്ത ആ കൃത്യം പാലിക്കേണ്ട പ്രകാരം അവർ പാലിച്ചുവോ? ഇല്ല. فما رعوها حق رعايتها ഇതാണ് രണ്ടാമത്തെ തെറ്റും വളരെ ഭയങ്കരമായ ഭവിഷ്യത്തുകൾക്ക് ഇടയാക്കിയതും. എന്തെല്ലാം വിനകളാണ് ഈ സന്യാസം കൊണ്ട് പിൽകാലത്ത് സംഭവിച്ചതും, ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നതും എന്നതിന് കയ്യും കണക്കുമില്ല. എത്രയോ മനുഷ്യായുസ്സുകൾ സന്യാസിമഠമാകുന്ന കാരാഗൃഹത്തിനുള്ളിൽ ചില വഴിക്കപ്പെട്ടു. എത്രയോ സ്ത്രീപുരുഷൻമാർ രഹസ്യവും പരസ്യവുമായി വമ്പിച്ച ദുഷ്കൃത്യങ്ങൾക്ക് വശംവദരായി. ഏത് പാപങ്ങളും ഏത് അക്രമങ്ങളും ചെയ്യാം, പള്ളിയിലെ അച്ഛൻമാർ പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയേ വേണ്ടൂ എന്നായി. പാതിരിമാർ കൽപ്പിക്കുന്ന ഏത് നിയമവും മതനിയമമായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെ പലതും. പക്ഷേ, ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെല്ലാം വിസ്തരിച്ച് പറയാതെ, വളരെ മാന്യമായ നിലയിൽ ഒരൊറ്റ വാചകത്തിൽ അതെല്ലാം ഒതുക്കിക്കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് فما رعوها حق رعايتها (അവരത് പാലിക്കേണ്ട മുറപ്രകാരം പാലിച്ചില്ല) എന്ന്. തങ്ങളുടെ മറ പൊളിക്കാതെ കാര്യം തുറന്ന് കാണിച്ച ഈ തിരുവാക്യത്തിന്റെ പേരിൽ, ക്രിസ്ത്യൻസമുദായം വാസ്തവത്തിൽ ക്വുർആനോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

സന്യാസം, തപസ്സ്, പൗരോഹിത്യം എന്നിത്യാദിയെ സംബന്ധിച്ച് ഇസ്‌ലാമിന്റെ നില എന്താണെന്ന് കാണിക്കുന്ന ഹദീഥുകളിൽ ചുരുക്കം ചിലത് ഇവിടെ ഓർമിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

1) അനസ് (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീഥിന്റെ സാരം: മൂന്ന് സ്വഹാബികൾ നബിﷺയുടെ പത്നിമാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവിടുത്തെ ആരാധനകളെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ച് വിവരമറിഞ്ഞപ്പോൾ അത് കേവലം കുറഞ്ഞതോതിലാണെന്ന് അവർക്ക് തോന്നി. നാമും നബിയും തമ്മിൽ എത്രയോ ദൂരമുണ്ട്! അവിടുത്തെ മുൻകഴിഞ്ഞ പാപങ്ങളും പിന്നീടുണ്ടാകുന്ന പാപങ്ങളും പൊറുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. അവരിൽ ഒരാൾ ഇങ്ങനെ നിശ്ചയിച്ചു: എന്നാൽ ഞാൻ, ദിവസേന രാത്രി മുഴുവൻ നമസ്കരിക്കും, ഉറങ്ങുകയില്ല. മറ്റെയാൾ, ഞാൻ എല്ലാ ദിവസവും നോമ്പുപിടിക്കും, മുറിക്കയില്ല. മൂന്നാമൻ: ഞാൻ സ്ത്രീകളിൽ നിന്ന് അകന്ന് നിൽക്കും, വിവാഹം കഴിക്കയില്ല. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞു തിരുമേനി അവരോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളാണോ ഇന്നിന്ന പ്രകാരം പറഞ്ഞവർ? അറിഞ്ഞേക്കൂ: അല്ലാഹുവിനെ തന്നെയാണ! നിങ്ങളെക്കാളും അല്ലാഹുവിനെ പേടിക്കുന്നവനും നിങ്ങളെക്കാളും അവനോട് ഭക്തിയുള്ളവനുമാണ് ഞാൻ. പക്ഷേ, ഞാൻ (ഐച്ഛികമായ) നോമ്പുപിടിക്കുകയും മുറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഐച്ഛികമായ) നമസ്ക്കാരം നിർവ്വഹിക്കുകയും ഉറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും എന്റെ ചര്യവിട്ട് (മറ്റ് വല്ലതും) ആഗ്രഹിക്കുന്നപക്ഷം അവൻ എന്നിൽ പെട്ടവനല്ല.' (ബു; മു.)

(2) ഒരാൾ നബിﷺയുടെ അടുക്കൽവന്ന് തനിക്ക് വസ്വിയ്യത്ത് നൽകണം (വേണ്ടപ്പെട്ട ഉപദേശം നൽകണം) എന്നാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിനോട് ഭയഭക്തി കാണിക്കണമെന്ന് ഞാൻ നിന്നോട് വസ്വിയ്യത്ത് ചെയ്യുന്നു. അത് എല്ലാറ്റിന്റെയും തലയാണ്! (പ്രധാനവശമാണ്). നീ 'ജിഹാദും' (സമരം) മുറുകെ പിടിക്കുക. അത് ഇസ്‌ലാമിലെ സന്യാസമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ദിക്റും, ക്വുർആൻ പാരായണവും സ്വീകരിക്കുക. അത് ആകാശത്തിൽ നിനക്ക് ജീവസ്സും, ഭൂമിയിൽ നിനക്ക് കീർത്തിയുമാകുന്നു.' (അ.)

സമുദായമദ്ധ്യേ അക്രമമർദ്ദനങ്ങളും, അനീതിയും സർവ്വത്ര നടമാടുകയും, അതിനിടയിൽ മതപരമായ നിർബന്ധകടമകൾപോലും നിർവ്വഹിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവിധം സ്ഥിതിഗതികൾ കഠിനമാകുകയും ചെയ്യുന്ന ചുറ്റുപാട് വരുമ്പോൾ, തന്റെ മതപരമായ നിത്യകടമകൾ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുമാറ് സമൂഹത്തിൽനിന്ന് കഴിവതും അകന്നു നിൽക്കേണ്ടതായി വന്നേക്കും. പക്ഷേ, അത് ഒരു സന്യാസരൂപത്തിലോ, ബ്രഹ്മചാരിയായിക്കൊണ്ടോ അല്ല. കേവലം ഒരു ഹിജ്റഃയായിരിക്കും അത്. അതാണ് നബിﷺ ഒരു ഹദീഥിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചത്: 'മുസ്‌ലിമിന്റെ സ്വത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഉത്തമമായത്, കുഴപ്പങ്ങളിൽ നിന്ന് തന്റെ മതവുമായി ഓടിരക്ഷപ്പെടുവാൻവേണ്ടി പർവ്വതങ്ങളുടെ ഉച്ചിയും, മഴപെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങളും അന്വേഷിച്ചുപോകാവുന്ന ആട്ടിൻപറ്റമായിത്തീരുന്ന കാലം ആസന്നമായേക്കുന്നതാണ്. (ബു.) മരണവേളയിൽ കുറ്റവാളികളായ ആളുകൾ പറയുന്ന ഒഴികഴിവുകൾക്ക് മറുപടിയായി ألم تكن أرض الله واسعة فتهاجروا فيها (അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമി വിശാലമായിരുന്നില്ലേ, നിങ്ങൾക്ക് അതിൽ ഹിജ്റഃ പോകാമായിരുന്നില്ലേ?) എന്ന് പറയപ്പെടുമെന്ന് സൂ: നിസാഉ് 97 ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

ഒരു വസ്തുതകൂടി ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും. 'പുരോഗമനാശയക്കാ'രെന്ന മൂടുപടം അണിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇസ്‌ലാമിലെ ധാർമിക മൂല്യങ്ങളെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആളുകൾ -അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും അനാചാരങ്ങൾക്കും എതിരിൽ ശബ്ദമുയർത്തുന്ന ചില ആളുകൾ തന്നെയും- വിരോധിക്കപ്പെട്ട സന്യാസവൃത്തത്തിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത പലതിനെയും അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് സംസാരിക്കുന്നത് ഇക്കാലത്ത് കാണാറുണ്ട്. സുന്നത്ത് നമസ്കാരങ്ങൾ, ദിക്ർ, ദുആ, സ്വലാത്ത്, ക്വുർആൻ പാരായണം, സുന്നത്തുനോമ്പ് ആദിയായ ആരാധനാ കർമങ്ങൾ ആചരിക്കുന്നത്പോലും വിരോധിക്കപ്പെട്ട സന്യാസത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അവയെ പരിഹാസ്യമാക്കിത്തള്ളുകയും, അത്തരം കർമങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നവരെ പഴഞ്ചൻമാരും സന്യാസികളുമായി ചിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക അവരുടെ ഒരു പതിവാണ്. ഇതെല്ലാം സന്യാസമാണെങ്കിൽ, ഇസ്‌ലാമിലെ സന്യാസത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ മാതൃകാ നേതാവ് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ തിരുമേനിﷺയും, തുടർന്ന് അവിടുത്തെ സ്വഹാബികൾ തുടങ്ങിയ മുൻഗാമികളുമാണെന്ന് അവർ- അവർക്ക് ഇസ്‌ലാമിന്റെ മനസ്സാക്ഷിയോ സത്യവിശ്വാസമോ ഉണ്ടെ

ങ്കിൽ– അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ. സന്യാസത്തിന്റെ അനുയായികൾ ഇസ്‌ലാമിന്റെ പേരിൽ വെച്ചുകെട്ടിയ അനീതികൾ കുറച്ചൊന്നുമല്ല. എന്നാൽ, ഇന്നത്തെ ഇത്തരം മതപരിഷ്കർത്താക്കൾ ഇസ്‌ലാമിൽനിന്ന് വെട്ടിക്കുറച്ചുകളയുന്നതിന്റെ കെടുതികൾ അതിലേറെ ആപൽക്കരവും കഠിനതരവുമാകുന്നു.വേദക്കാരിൽ, അതിരുകവിഞ്ഞുപോകാതെയും, തങ്ങളുടെ പ്രവാചകൻമാർ പഠിപ്പിച്ച മാർഗത്തിൽനിന്ന് വ്യതിചലിക്കാതെയും നിലകൊള്ളുന്ന സത്യവിശ്വാസികളെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:–

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَءَامِنُواْ بِرَسُولِهِۦ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِۦ وَيَجْعَل لَّكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِۦ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٨﴾

《28》 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ; അവന്റെ റസൂലിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; (എന്നാൽ) അവന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ നിന്ന് രണ്ട് ഓഹരി അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നൽകുന്നതാണ്. നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുനടക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രകാശം നിങ്ങൾക്ക് അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിത്തരുകയും, നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്; കരുണാനിധിയാണ്.

《28》 يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ وَءَامِنُواْ വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുവിൻ بِرَسُولِهِۦ അവന്റെ റസൂലിൽ يُؤْتِكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നൽകും كِفْلَيْنِ രണ്ട് ഓഹരി (പങ്ക്, ഇരട്ടി) مِن رَّحْمَتِهِۦ അവന്റെ കാരുണ്യത്തിൽനിന്ന് وَيَجْعَل لَّكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി) തരുകയും ചെയ്യും نُورًا ഒരു പ്രകാശം, വെളിച്ചം تَمْشُونَ നിങ്ങൾ(ക്ക്) നടക്കാവുന്ന بِهِۦ അതുമായി, അതുകൊണ്ട് وَيَغْفِرْ لَكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ പൊറുത്തുതരുകയും ചെയ്യും وَٱللَّه അല്ലാഹു غَفُور വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ് رَّحِيم കരുണാനിധിയാണ്

വേദക്കാർ തങ്ങളുടെ മുൻപ്രവാചകൻമാരിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുകയും, പിന്നീട് നബി തിരുമേനിﷺയിലും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഇരട്ടിപ്രതിഫലം ലഭിക്കുമെന്നും, തങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ മതസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽനിന്ന് അകന്നുകൊണ്ട് അന്ധകാരത്തിൽ മുഴുകിക്കിടക്കുകയായിരുന്ന അവർക്ക് മേലിൽ സൻമാർഗം കണ്ടെത്തുവാനുള്ള വെളിച്ചം– അഥവാ മാർഗദർശനം– സിദ്ധിക്കുമെന്നും, പാപങ്ങൾക്ക് മോചനം ലഭിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. 'പ്രകാശം' കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം ഇപ്പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് വ്യക്തമായല്ലോ. മുമ്പ് 12 -ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടതും പരലോക

ത്തുവെച്ച് സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ലഭിക്കുന്നതുമായ ആ പ്രകാശമാണ് ഇവിടെയും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. ആദ്യം പറഞ്ഞതിനാണ് കൂടുതൽ ന്യായം കാണുന്നത്. الله أعلم

നബിﷺ ഇങ്ങനെ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'മൂന്ന് കൂട്ടർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം രണ്ടുപ്രാവശ്യം നൽകപ്പെടും. വേദക്കാരിൽപെട്ട മനുഷ്യൻ: അവൻ തന്റെ നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചു; എന്നിലും വിശ്വസിച്ചു. അതിനാൽ അവന് രണ്ട് പ്രതിഫലമുണ്ട് . (അന്യന്റെ) ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള അടിമയും: അവൻ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമയും, അവന്റെ യജമാനൻമാരോടുള്ള കടമയും നിർവ്വഹിച്ചു. അതിനാൽ അവനും രണ്ട് പ്രതിഫലമുണ്ട്. ഒരു മനുഷ്യനും: അവൻ തന്റെ അടിമസ്ത്രീക്ക് ശിക്ഷണം നൽകുക (മര്യാദ ശീലിപ്പിക്കുക)യും അത് നന്നായി ചെയ്യുകയും ചെയ്തു; പിന്നീട് അവൻ അവളെ വിവാഹം കഴിച്ചു. അതിനാൽ അവനും രണ്ട് പ്രതിഫലമുണ്ട്.' (ബു; മു.)

لِّئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ ٱلْكِتَٰبِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَىْءٍ مِّن فَضْلِ ٱللَّهِ ۙ وَأَنَّ ٱلْفَضْلَ بِيَدِ ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

﴾29﴿ തങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന് യാതൊന്നിനും കഴിയുന്നതല്ലെന്ന് വേദക്കാർ അറിയേണ്ടതിന് വേണ്ടിയത്രെ (അത്); അനുഗ്രഹം അല്ലാഹുവിന്റെ കയ്യിലാണ് -അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അതവൻ നൽകും- എന്നും (അറിയുവാൻ വേണ്ടി). അല്ലാഹു മഹത്തായ അനുഗ്രഹമുള്ളവനാകുന്നു.

﴾29﴿ لِّئَلَّا يَعْلَمَ അറിയേണ്ടതിനുവേണ്ടി أَهْلُ ٱلْكِتَٰبِ വേദക്കാർ أَلَّا يَقْدِرُونَ അവർക്ക് കഴിയുകയില്ലെന്ന് عَلَىٰ شَىْءٍ യാതൊന്നിനും مِّن فَضْلِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ദയവിൽ (അനുഗ്രഹത്തിൽ)നിന്ന് وَأَنَّ ٱلْفَضْلَ ദയവ് (അനുഗ്രഹം) ആകുന്നു എന്നും بِيَدِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കയ്യിൽ يُؤْتِيهِ അതവൻ നൽകും مَن يَشَآءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് وَٱللَّهُ അല്ലാഹു ذُو ٱلْفَضْلِ ദയവ് (അനുഗ്രഹം) ഉള്ളവനാണ് ٱلْعَظِيمِ മഹത്തായ, വമ്പിച്ച

തങ്ങൾ ഏതൊരു പ്രവാചകന്റെ അനുയായികളാണോ ആ പ്രവാചകൻ മാത്രമേ സത്യപ്രവാചകനായുള്ളൂ. തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച മാർഗം മാത്രമേ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമായുള്ളൂ. സ്വർഗം തങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. എന്നൊക്കെയായിരുന്നു വേദക്കാരുടെ വാദങ്ങൾ. പ്രസ്തുത വാദങ്ങളുടെ ഖണ്ഡനം അടങ്ങുന്നതാണ് ഈ വചനം. മുഹമ്മദ് തിരുമേനിﷺയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് മേൽ വിവരിച്ചത് പോലെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കുമെന്നും, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ- അവർ മുൻപ്രവാചകൻമാരിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ശരി- അവി

ശ്വാസികളായിരിക്കുമെന്നും നിശ്ചയിച്ചതിൽ അടങ്ങിയ തത്വം വേദക്കാരെ അത് മന സ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം ലഭിക്കുക എന്നത് ഒരു കൂട്ടർക്കുള്ള കുത്തകയൊന്നുമല്ല. അത് അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വന്തം അധികാരത്തിൽപെ ട്ടതാണ്; അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചവർക്ക് അവനത് നൽകും; പ്രവാചകത്വം നൽകേണ്ടത് ആർക്കെല്ലാമാണെന്നും, അനുഗ്രഹം നൽകേണ്ടത് ആർക്കെല്ലാമാണെന്നുമുള്ള കാര്യം അവൻ കണക്കാക്കുന്നതാണ്. അവനാകട്ടെ, വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹശാലിയുമാ കുന്നു. ഇതാണ് ആ തത്വം. ഇതവർ അറിഞ്ഞിരിക്കുവാനാണ് ഇത് (28 -ാം വചന ത്തിലെ ഉള്ളടക്കം) അവരെ അറിയിക്കുന്നത് എന്ന് സാരം.

لئلا يعلم ('ലി- അൽ- ലാ- യഅ്ലമ) എന്ന വാക്കിനാണ് 'അറിയേണ്ടതി നുവേണ്ടി' എന്ന് നാം അർത്ഥം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. لا (ലാ) എന്ന നിഷേധ ത്തിന്റെ അവ്യയത്തിന് കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായം 75 -ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോ ലെ- പ്രത്യേകിച്ച് അർത്ഥമൊന്നുമില്ല. ഒരു വാചകത്തിലെ ആശയത്തിൽ അസ്പ ഷ്ടമായ വല്ല നിഷേധവും അടങ്ങിയിരിക്കുമ്പോൾ, ആ വാചകത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു 'ലാ കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്ന സമ്പ്രദായം അറബികളിൽ പതിവുണ്ട്. ഇതിന് ക്വുർആനിൽ വേറെയും ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നാണ് (7 : 12ൽ) ما منعك أن لا تسجد എന്ന വാക്യം. 'സുജൂദ് ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിന് നിനക്ക് മുടക്കു ണ്ടാക്കിയത് എന്താണ് എന്നായിരിക്കും ഇതിന് വാക്കർത്ഥം വരുക. പക്ഷേ, ഉദ്ദേശ്യം അതല്ല.' 'സുജൂദ് ചെയ്യുന്നതിന് നിനക്ക് മുടക്കുണ്ടാക്കിയത് എന്താണ്' എന്നാകുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെയാണ് ഇവിടെയും. 'ലാ' കൂടാതെയും (ليعلم എന്ന്) ഇവിടെ വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. ചുരുക്കം ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ 'ലാ'യുടെ നിഷേധാർത്ഥം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചൊപ്പിക്കുവാൻ സാഹസപ്പെട്ട് കാണാ റുണ്ട്. പക്ഷേ, ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടാറുള്ള ഒരു ശൈലിയാ ണിത്, എന്നിരിക്കെ, ആ സാഹസത്തിന് പിന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല ല്ലോ. والله أعلم

ولله الحمد وله المنة والفضل

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്:-

'ഖദാ- ഖദ്ർ' (القضاء والقدر)

അഥവാ

അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവ്യവസ്ഥകൾ

അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും സർവ്വശക്തനുമാണ്. ചെറുപ്പവലുപ്പമോ, സ്ഥലകാലമോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ സകലകാര്യങ്ങളും, സകലവസ്തുക്കളും- ഓരോന്നും ഇന്നിന്നപ്രകാരത്തിലാണെന്ന്- അവൻ അറിയുന്നു. അവന്റെ അറിവിൽ പെടാത്തതോ, അറിവിൽനിന്ന് അൽപമെങ്കിലും വ്യത്യസ്തമായതോ ഒന്നും തന്നെയില്ല. നമ്മുടെ അറിവുപോലെ അപ്പപ്പോൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അറിവല്ല അല്ലാഹുവിന്റേത്. അവന്റെ ഇതരഗുണങ്ങളെപ്പോലെ അവന്റെ അറിവും അനാദിയും അനന്തവുമാകുന്നു. എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഇസ്‌ലാമിലെ മൗലിക വിശ്വാസ തത്വങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവ്യവസ്ഥയാകുന്ന 'ഖദാഖദ്റി'ലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മതദൃഷ്ട്യാ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കടമയുമാണത്. ഖുർആനും ഹദീഥും സ്പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ അതിനെപ്പറ്റി ധാരാളം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. മുസ്‌ലിംസമുദായം പൊതുവിലും, ഇതരമതക്കാരിൽ ഏതാനുംഭാഗവും ഖദാഖദ്റിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

ഖദ്റിലുള്ള വിശ്വാസം യുക്തിക്ക് യോജിക്കാത്തതാണെന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് അതിനെ നിഷേധിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ വിഭാഗം ആളുകൾ മുസ്‌ലിംകളിലുണ്ട്. മതവിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമല്ലാത്ത പ്രാചീന തത്വശാസ്ത്ര സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ നിന്നാണ് വാസ്തവത്തിൽ ഈ നിഷേധത്തിന്റെ ഉത്ഭവം. എല്ലാതരം പിഴച്ച വിശ്വാസങ്ങൾക്കും ആദർശങ്ങൾക്കും അനുയായികൾ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് ആ പഴഞ്ചൻ വാദത്തിനും പുതിയ അനുയായികൾ ഉണ്ടാകുന്നത് സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. ആയിരത്തിമുന്നൂറിൽപരം കൊല്ലങ്ങൾക്ക്മുമ്പ് ഇവരുടെ മുൻഗാമികൾ വാദിച്ചിരുന്ന അതേ വാദങ്ങളും, അവർ പറഞ്ഞിരുന്ന അതേ ന്യായങ്ങളും, അവർ സ്വീകരിച്ച അടവുകളുംതന്നെയാണ്- കാലത്തിനൊത്ത ആ ശൈലികൾ ഒഴിവാക്കിയാൽ- ഇന്ന് ഇവരും സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നത്. തങ്ങളുടെ വാദഗതികൾക്ക് യോജിക്കാത്ത ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തൊപ്പിക്കുക, തങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമല്ലാത്ത ഹദീഥുകളെ പരിഹാസപൂർവ്വം തള്ളിക്കളയുക, തങ്ങളോട് അഭിപ്രായത്തിൽ യോജിക്കാത്തവരെ വിഡ്ഢികളാക്കുക, അനിസ്‌ലാമിക ചിന്താഗതികൾക്ക് ഇസ്‌ലാമിന്റെ ഛായ

നൽകുക, ഇസ്‌ലാമിന്റെ സാക്ഷാൽ ഗുണകാംക്ഷികൾ തങ്ങളാണെന്ന് ഘോഷിക്കുക, ഇല്ലാത്ത ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി അതിന് പരിഹാരം തങ്ങളുടെ വാദത്തിലാണുള്ളതെന്ന് സമർത്ഥിക്കുക മുതലായവ അവരുടെ പതിവത്രെ.

ബുദ്ധിയുടെ ഖണ്ഡിതമായ ഏതെങ്കിലും വിധിക്ക് എതിരായതോ, ബുദ്ധിപരമായ തെളിവുകളാൽ അസംഭവ്യമെന്ന് തീരുമാനിക്കപ്പെടാവുന്നതോ ആയ ഒന്നുംതന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനത്തിലോ, നബി ﷺ യുടെ വചനത്തിലോ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്ന് തീർത്ത് പറയാം. പക്ഷേ, മനുഷ്യബുദ്ധി അതിന്റെ സ്വന്തം നിലക്ക് വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ആശയങ്ങൾക്കോ നിഗമനങ്ങൾക്കോ അനുസരിച്ചുമാത്രമേ മതപ്രമാണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കാവൂ എന്നില്ല. നമ്മുടെ ബുദ്ധിക്കും യുക്തിക്കും യോജിച്ചതായിത്തോന്നുന്ന എല്ലാ തത്വങ്ങളും, സിദ്ധാന്തങ്ങളും സാക്ഷാൽ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായിരിക്കുമെന്ന് കരുതുന്നതും അബദ്ധമാകുന്നു. ബുദ്ധിപരമായ തെളിവുകൾകൊണ്ടോ, യുക്തിന്യായങ്ങൾ മുഖേനയോ എത്തിച്ചേരുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത എത്രയോ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങളും നിലവിലുള്ളത്കൊണ്ട്തന്നെയാണ്, വേദങ്ങളുടെയും പ്രവാചകൻമാരുടെയും ആവശ്യം നേരിട്ടിരിക്കുന്നതും. എന്നിരിക്കെ വേദപ്രമാണങ്ങളുടെയും, പ്രവാചകവചനങ്ങളുടെയും വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകൾക്ക് മുമ്പിൽ യാതൊരു യുക്തിവാദത്തിനും സ്ഥാനമില്ല. അപ്പോൾ, ക്വുർആന്റെയും ഹദീഥിന്റെയും നേർക്കുനേരെയുള്ള നിരവധി പ്രസ്താവനകളാൽ സ്പഷ്ടമായി അറിയപ്പെടുന്ന ഏതൊരു കാര്യവും യുക്തിരാഹിത്യത്തിന്റെ മേൽവിലാസത്തിൽ നിഷേധിച്ചു തള്ളുന്നതും അവ രണ്ടിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു മുസ്‌ലിമിന് ഒരിക്കലും യോജിച്ചതല്ല; പാടുള്ളതുമല്ല. യുക്തിവാദങ്ങളെ മതപ്രമാണങ്ങളുടെ ഉരകല്ലിൽ മാറ്റുരച്ചുനോക്കുന്നതിന് പകരം, മതപ്രമാണങ്ങളെ യുക്തിന്യായങ്ങളുടെ ഉരകല്ലിൽ ഉരച്ചുനോക്കി വിലയിരുത്തുന്നതാണ് എക്കാലത്തും ധാർമികാരാജകത്വത്തിന് പ്രധാനകാരണമാകുന്നത്. ദൈവത്തിനും, മതത്തിനും, മാനുഷികമൂല്യങ്ങൾക്കും എതിരിൽ പടയെടുക്കുന്നവരുടെയെല്ലാം ആയുധം യുക്തിവാദം തന്നെ. പക്ഷേ, കാലത്തിനൊത്ത് വേഷം മാറും എന്ന് മാത്രം.

മനുഷ്യന്റെ പ്രവൃത്തികളടക്കം ലോകത്ത് നടക്കുന്ന സർവ്വകാര്യങ്ങളും, മൊത്തമായും വിശദമായും അല്ലാഹു അറിയുന്നു;ഇന്നിന്ന സംഭവം ഇന്നിന്നപ്രകാരത്തിലായിരിക്കുമെന്ന നിർണയവും വ്യവസ്ഥയും അവന്റെ പക്കലുണ്ട്. അതിനെതിരായി യാതൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ല; എന്ത്– എങ്ങനെ– എപ്പോൾ വേണമെന്ന് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അത് അങ്ങനെ അപ്പോൾ സംഭവിക്കുന്നു; അവൻ അറിയാതെയോ ഉദ്ദേശിക്കാതെയോ യാതൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ല. ഈ വിധമുള്ള വിശ്വാസമാണ് ക്വദ്റിലുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, മനുഷ്യൻ എന്തിന് പ്രവർത്തിക്കണം? അവന്റെ പ്രവർത്തനം കൂടാതെത്തന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ച് കാര്യങ്ങൾ അങ്ങ് നടന്നുകൊ

ള്ളുമല്ലോ?. മനുഷ്യന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും നിരുപാധികമായ സ്വാതന്ത്ര്യവും കഴിവും അവനില്ലെങ്കിൽ- അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ചാണ് എല്ലാം നടക്കുന്നതെങ്കിൽ- മതപരമായ വിധിവിലക്കുകൾ മുഖേന മനുഷ്യൻ ശാസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്തിനാണ്? എന്നിങ്ങനെയുള്ള ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ പലതും ക്വദ്റിന്റെ നിഷേധികൾ പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഹിജ്റഃ ആദ്യനൂറ്റാണ്ടിൽതന്നെ, ക്വദ്റിന്റെ വിഷയത്തിൽ പരസ്പരവിരുദ്ധമായ രണ്ട് ആശയഗതിക്കാർ ഉടലെടുത്തു.

(1) മനുഷ്യന് യാതൊന്നിനും യാതൊരുവിധ സ്വാതന്ത്ര്യമോ കഴിവോ ഇല്ല. കേവലം കാറ്റിൽപെട്ട ഇലപോലെ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനും കഴിവിനും മുമ്പിൽ അവൻ ഒരു പാവമാത്രമാണ് എന്ന് ഒരു കക്ഷി വാദിച്ചു. ഇവർ 'ജബ്രിയ്യ്ഃ (മനുഷ്യൻ നിർബന്ധത്തിന് വിധേയനാണെന്ന് വാദിക്കുന്ന കക്ഷി =الجبرية) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഈ കക്ഷി ക്രമേണ ക്ഷയോൻമുഖമായിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയാം.

(2) മനുഷ്യൻ അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിലും പ്രവർത്തനത്തിലും പരിപൂർണ സ്വതന്ത്രനാണ്; എല്ലാം അവന്റെ ഹിതമനുസരിച്ച് നടക്കുന്നു. അവന്റെ പ്രവർത്തനം അവന്റെ സൃഷ്ടി തന്നെയാണ്; അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനോ, പ്രവർത്തനത്തിനോ പങ്കില്ല. എന്നൊക്കെ മറ്റൊരു കക്ഷി വാദിച്ചു. ഈ കക്ഷി 'ക്വദ്രിയ്യഃ' (മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തനം അവന്റെ കഴിവുകൊണ്ടാണെന്ന് വാദിക്കുന്ന കക്ഷി= القدرية) എന്ന പേരിലും അറിയപ്പെടുന്നു. 'മുഅ്തസിലഃ' (المعتزلة) വിഭാഗത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ കക്ഷി ജന്മമെടുത്തിരിക്കുന്നത്. പരലോകത്ത് വെച്ചും അല്ലാഹുവിനെ കാൺമാൻ സാധ്യമല്ല എന്നും; സ്വർഗനരകങ്ങൾ, കർമങ്ങളെ തൂക്കിക്കണക്കാക്കൽ, ഇബ്ലീസ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള പലതും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളല്ല എന്നും, അവ കേവലം ചില ഉപമാലങ്കാരങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നും മറ്റും വാദിക്കുന്നവരും ഈ വിഭാഗത്തിലുണ്ട്. അതത് കാലത്തിനും കാലക്കാർക്കും അനുസരിച്ചുള്ള യുക്തിന്യായങ്ങൾതന്നെയാണ് എല്ലാവർക്കും കൊണ്ടുവരാനുള്ള തെളിവ്.

രണ്ടാമത്തെ കക്ഷിയായ ക്വദ്രിയ്യഃത്തിന്റെ പ്രധാന വാദങ്ങളെക്കുറിച്ച് മാത്രമാണ് നാമിവിടെ സംസാരിക്കുന്നത്. ഓരോ കാലത്തായി ചില പുത്തൻ തത്വങ്ങളും വാദഗതികളും ആവിഷ്കരിക്കുവാനും, ചിലത് ഉപേക്ഷിക്കുവാനും ഇവർ നിർബന്ധിതരായിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചിലതെല്ലാം കാലഹരണപ്പെട്ട് പോയെങ്കിലും കുറേയെല്ലാം ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നു. എല്ലാം തുറന്നുപറയുവാൻ ഇവർ സങ്കോചപ്പെടുകയാണ്. 'ലോകത്ത് ഓരോ സംഭവവും സംഭവിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അല്ലാഹു അറിയുകയുള്ളൂ. അതിനുമുമ്പ് അതിനെപ്പറ്റി അവൻ ഒന്നും അറിയുകയില്ല; അല്ലാഹുവിന് കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് മൊത്തത്തിലുള്ള അറിവേ ഉള്ളൂ. എല്ലാ

റ്റിനെക്കുറിച്ചും വിശദമായി അറിഞ്ഞുകൂടാ; ലോകകാര്യങ്ങൾക്ക് ചില പൊതുവായ പരിപാടികളും കാര്യകാരണബന്ധങ്ങളും അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്; അതനുസരിച്ച് മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടങ്ങിയ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സ്വയമേവ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്; മനുഷ്യന്റെ കർമങ്ങളെല്ലാം അവന്റെ സ്വന്തം കഴിവും സൃഷ്ടിയുമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമോ പ്രവർത്തനമോ അതിനാവശ്യമില്ല; നല്ലതിന്റെ മാത്രം സ്രഷ്ടാവാണ് അല്ലാഹു; ചീത്തയായതൊന്നും അവന്റെ സൃഷ്ടിയല്ല; ചീത്തയായതിന്റെ സ്രഷ്ടാവ് പിശാചോ മനുഷ്യനോ ആയിരിക്കും; നന്മമാത്രം സൃഷ്ടിക്കൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നിർബന്ധമാണ്.........' ഇത്യാദി വാദങ്ങളെല്ലാം അക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു. تعالى الله عن ذلك كله علوا كبيرا (അല്ലാഹു അതിൽനിന്നെല്ലാം തന്നെ അത്യുന്നതനത്രെ.)

മേൽപറഞ്ഞ രണ്ട് കക്ഷികൾക്കും ഇടയിലാണ് വാസ്തവം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. സ്വഹാബത്തും താബിഉകളും അടക്കമുള്ള മുൻഗാമികൾ മുഴുവനും, പിൽക്കാലക്കാരായ മുസ്‌ലിംകൾ ബഹുഭൂരിഭാഗവും ഈ മദ്ധ്യഗതിക്കാരാകുന്നു. മനുഷ്യന് അവന്റെ ഇച്ഛയും ഉദ്ദേശ്യവും അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും സാഹചര്യങ്ങളും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, അതോടൊപ്പംതന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനും നിശ്ചയത്തിനും അതിൽ പ്രായോഗികമായ പങ്കുണ്ടെന്നുമാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം. അനേകം ക്വുർആൻ വചനങ്ങളും നബിവചനങ്ങളും അവർക്ക് തെളിവുകളായുണ്ട് താനും. ഇവയ്ക്ക് പുറമെ, ബുദ്ധിപരമായ പല തെളിവുകളോടുംകൂടി പല മഹാന്മാരും അതിനെ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടും, അതിന്റെ അനിവാര്യത തെളിയിച്ചുകൊണ്ടും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. പക്ഷേ, തൽപരകക്ഷികൾ അല്ലാഹുവിന് കൽപിക്കേണ്ടുന്ന മഹത്വങ്ങളും, പ്രത്യേകതകളും കൽപിക്കുന്നതിന് പകരം, മനുഷ്യനും മനുഷ്യന്റെ യുക്തിവീക്ഷണത്തിനും അളവിൽ കവിഞ്ഞ സ്ഥാനം കൽപിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. وما قدر الله حق قدره (അവർ അല്ലാഹുവിനെ കണക്കാക്കേണ്ടുന്ന പ്രകാരം കണക്കാക്കിയില്ല.)

ഈ വിഷയത്തിൽ ക്വുർആന്റെയും ഹദീഥിന്റെയും നേർക്കുനേരെയുള്ള പ്രസ്താവനകൾ എന്താണ് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്? അതിൽ ബുദ്ധിയുടെ ഖണ്ഡിതമായ ഏതെങ്കിലും വിധിക്ക് വിപരീതമായി വല്ലതും ഉണ്ടോ? ക്വദ്‌റിന്റെ നിഷേധം യുക്തിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽതന്നെ അനിവാര്യമാണോ? എന്നൊക്കെ ഒരു സാമാന്യവീക്ഷണം നടത്തുകയാണ് ഈ കുറിപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ക്വുർആന്റെയും നബിവചനങ്ങളുടെയും വ്യക്തമായ താൽപര്യങ്ങളെ നിരുപാധികം അംഗീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുകയും , അതിനെതിരായ ചിന്താഗതികളെ അതിനനുസരിച്ച് രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ വൈമനസ്യം തോന്നാതിരിക്കുകയും ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം നിഷ്കളങ്കമായ സത്യവിശ്വാസം ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥലംപിടിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് നിശ്ചയമായും ഈ കുറിപ്പ് ഉപകാരപ്പെട്ടേക്കും. إن شاء الله وهو الموفق للصواب

ചില പദങ്ങളും, അവയുടെ ഉപയോഗങ്ങളും

വിഷയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുംമുമ്പ് താഴെ കാണുന്ന അറബിവാക്കുകളുടെ അർത്ഥങ്ങളും പ്രയോഗങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുന്നത് വസ്തുനിഷ്ഠമായി കാര്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സഹായകമായിരിക്കും. ഒരു ഭാഷയിലെ വാക്കുകൾ മറ്റൊരു ഭാഷയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ- ക്വുർആൻ പ്രത്യേകിച്ചും- മൂലവാക്കുകളോട് എപ്പോഴും എല്ലാനിലക്കും കിടനിൽക്കുന്ന പര്യായപദങ്ങൾ വിവർത്തന ഭാഷയിൽ കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിച്ചെന്ന് വരികയില്ല. മൂലഭാഷയിൽ വിവിധരംഗങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വാക്കിന് അവിടങ്ങളിലെല്ലാം ഒരേവാക്കിൽ തർജ്ജമ നൽകുവാൻ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾക്കും സാഹിത്യകാരൻമാർക്കും സാധിക്കാതെ വരുന്നതും, സന്ദർഭമനുസരിച്ച് കൂടുതൽ അനുയോജ്യമായ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരുന്നതും അത്കൊണ്ടാണ്. അറബിഭാഷയിൽ അൽപമൊക്കെ പരിചയമുള്ളവർക്ക് താഴെ കാണുന്ന വിവരണം കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമായി ത്തീരുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

الْقَدْرُ ، الْقَدَرُ ، التَّقْدِيرُ (ക്വദ്ർ, ക്വദർ, തക്വ്ദീർ)

'ക്വദർ' എന്ന വാക്കിന് പ്രസിദ്ധ അറബി- നിഘണ്ടുവായ 'ക്വാമൂസി' (القاموس)ൽ القضاء والحكم ومبلغ الشيء (തീരുമാനം, വിധി, ഒരു വസ്തുവിന്റെ തുക- അഥവാ ആകെ അളവ്) എന്നാണ് അർത്ഥം കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. 'ക്വദ്റി'നാക ട്ടെ, പല അർത്ഥങ്ങളും അതിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. 'ധനം, കഴിവ്, ശക്തി, കുടുസ്സാക്കുക, കണക്കാക്കുക, നിർണയിക്കുക, മഹത്വപ്പെടുത്തുക, ചിട്ടപ്പെടു ത്തുക, വേവിക്കുക' എന്നും മറ്റും. ആധുനിക നിഘണ്ടുവായ 'മുൻജിദി' (المنجد)ൽ 'ക്വദ്റി'ന്റെ അർത്ഥങ്ങളിൽ ما يقدر الله من القضاء ويحكم به, تعلق الإرادة بالأشياء في اوقاتها (അല്ലാഹു കണക്കാക്കുന്നതും വിധിക്കുന്നതുമായ തീരുമാനം, വസ്തുക്കളോട് തക്ക സമയങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ബന്ധപ്പെടൽ) എന്ന്കൂടി അർത്ഥം കൊടുത്തുകാണാം.

ക്വുർആന്റെ പ്രത്യേക നിഘണ്ടുവായ 'അൽ മുഫ്റദാത്തി' (المفردات)ൽ ഇമാം റാഗിബ് ഈ ധാതുക്കളെപ്പറ്റി കുറെ അധികം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം:

(1)القدر والتقدير تبيين كمية الشيئ (ഒരു വസ്തു എത്രയാണെന്നുള്ള അളവ് വിവരിക്കലാണ് 'ക്വദ്റും', 'തക്വ്ദീറും'.) പിന്നീട് 'ക്വദറ, ക്വദ്ദറ' (قَدَرَ ، قَدَّرَ) എന്നീ ക്രിയാരൂപങ്ങൾക്ക് 'കഴിവ് നൽകി' എന്ന് അർത്ഥം പറഞ്ഞശേഷം അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെപ്രസ്താവിക്കുന്നു: فتقدير الله للاشياء على وجهين احدهما باعطاء القدرة الثاني بان يجعلها

على مقدارمخصوص ووجه مخصوص حسبما اقتضت– (എന്നാൽ, അല്ലാഹു കാര്യങ്ങളെ 'തക്ദീർ' ചെയ്യുക- അഥവാ 'ക്വദ്റാ'ക്കുക- എന്നത് രണ്ട് പ്രകാരത്തിലുണ്ട്. ഒന്ന് അതിന് കഴിവ് നൽകുന്നത് മുഖേനയും, മറ്റേത് അവന്റെ യുക്തിക്കനുസരിച്ചവിധം ഒരു പ്രത്യേക തോതിലും ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിലും അങ്ങനെ ആക്കുന്നത് മുഖേനയും.)

'തക്ദീർ' ഈ രണ്ട് പ്രകാരത്തിലായിത്തീരുവാനുള്ള പശ്ചാത്തലവും ഇമാംറാഗിബ് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു, അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവൃത്തി രണ്ട് വിധത്തിലാണുള്ളത്. ഒന്ന്: അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച കാലത്തോളം യാതൊരു ഭേദഗതിയും കൂടാതെ സ്ഥിരമായ അസ്തിത്വം നൽകിക്കൊണ്ട് സൃഷ്ടിക്കുക. ഉദാഹരണം: ആകാശങ്ങളും അതിലെ വസ്തുക്കളും. രണ്ടാമത്തേത്: മൂലവസ്തുക്കളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും, അവൻ നിശ്ചയിച്ച വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് മാത്രം. അതിൽ നിന്ന് ജന്യങ്ങളായ അംശങ്ങൾ (അഥവാ ശാഖകൾ) ഉണ്ടായിത്തീരുവാനുള്ള ശക്തി അതിൽ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക. ഉദാഹരണം: ഈത്തക്കുരുവിൽ നിന്ന് ഈത്തപ്പനയും, മനുഷ്യ ബീജത്തിൽ നിന്ന് മനുഷ്യനും ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ (*)

തുടർന്നുകൊണ്ട് റാഗിബ് (റ) തക്ദീറിനെ ഒന്നുകൂടി വിശദീകരിച്ചു ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: .

فتقدير الله على وجهين أحدهما بالحكم منه أن يكون كذا أو لا يكون كذا اما على سبيل الوجوب وإما على سبيل الإمكان وعلى ذلك قوله قد جعل الله لكل شيئ قدرا والثاني باعطاء القدرة عليه

(അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ 'തക്ദീർ' രണ്ട് വിധമാണ്. ഒന്ന്: ഇന്ന പ്രകാരം ഉണ്ടാവണം അല്ലെങ്കിൽ ഇന്നപ്രകാരം ഉണ്ടാവരുത് എന്ന് നിർബന്ധത്തിന്റെ നിലക്കോ, സാധ്യതയുടെ നിലക്കോ, വിധിക്കുക. 'എല്ലാ കാര്യത്തിനും അല്ലാഹു ഒരു ക്വദ്ർ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്' എന്ന ക്വുർആൻ വാക്യം (**) ഇതനുസരിച്ചുള്ളതാകുന്നു. രണ്ടാമത്തേത്: അതിന് -ഒരു കാര്യത്തിന് -കഴിവുകൊടുക്കലാണ്.)

ചില പ്രസ്താവനകൾക്കും ഉദാഹരണങ്ങൾക്കുംശേഷം അദ്ദേഹം തുടരുന്നു:

وقوله وكان أمر الله قدرا فقدر اشارة إلى ما سبق به القضاء والكتابة في اللوح المحفوظ والمشار إليه بقوله عليه السلام فرغ ربكم من الخلق والاجل والرزق. والمقدور اشارة إلى ما يحدث منه حالا فحالا مما قدر وهو المشار إليه بقوله كل يوم هو في شأن وعلى ذلك قوله وما نزله إلا بقدر معلوم

(*) ക്വദ്റിന്റെ നിഷേധികളായ ചിലർ ഇമാംറാഗിബ് കാണിച്ച ഈ രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥം പൊക്കിപ്പിടിക്കുകയും ആദ്യത്തെ അർത്ഥം മൂടിവെക്കുകയും ചെയ്തുകാണാം.

(**) സൂ: ത്വലാക്വ് 3.

(അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യം മക്ദൂറായ ക്വദ്റാകുന്നു' എന്ന ആയത്തിലെ *(*)* 'ക്വദ്ർ' എന്ന വാക്ക് അല്ലാഹു നേരത്തെ തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളതിനെയും ലൗഹുൽ മഹ്ഫൂദ്വി'ൽ രേഖപ്പെടുത്തിയതിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 'സൃഷ്ടി, കാലാവധി, ആഹാരം എന്നിവയുടെ ജോലിയിൽനിന്ന് നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് വിരമിച്ചിരിക്കുന്നു- അഥവാ അവയെ സംബന്ധിച്ച തീരുമാനം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു' -എന്ന നബിവചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും അതുതന്നെ. 'മക്ദൂർ' എന്ന വാക്കാവട്ടെ, അവൻ കണക്കാക്കിവെച്ചതിൽനിന്ന് അപ്പപ്പോൾ സംഭവിക്കുന്നതിലേക്കുള്ള സൂചനയാണ്. 'എല്ലാ ദിവസവും അല്ലാഹു ഓരോ കാര്യത്തിലാണ്' എന്ന ആയത്തിൽ *(**)* ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതും അതുതന്നെ. ഇപ്രകാരം തന്നെയാണ് 'നാം അതിനെ (ഓരോ വസ്തുവെയും) ഒരു നിശ്ചിതതോതിലല്ലാതെ ഇറക്കുന്നില്ല' എന്ന ആയത്തും.) *(***)*

അല്ലാഹുവിന്റെ 'തക്ദീറി'നെപ്പറ്റി വിവരിച്ചശേഷം, മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ച് പറയുമ്പോൾ 'തക്ദീറി'ന്റെ അർത്ഥം എന്തായിരിക്കുമെന്നും ഇമാം റാഗിബ് (റ) തുടർന്ന് വിവരിക്കുന്നു:

والتقدير من الإنسان على وجهين احدهما التفكر في الأمر بحسب نظر العقل وبناء الأمر عليه ذلك محمود والثاني ان يكون بحسب التمنى والشهوة والشهوة وذلك مذموم

(മനുഷ്യന്റെ തക്ദീറും രണ്ട് പ്രകാരത്തിലുണ്ട്. ഒന്ന്: ബുദ്ധിയുടെ വീക്ഷണമനുസരിച്ച് കാര്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയും ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കാര്യം നടത്തുകയും ചെയ്യുക. ഇത് പ്രശംസനീയമത്രെ. (നല്ല കാര്യമാണ്). രണ്ടാമത്തേത്: മോഹത്തിനും ഇച്ഛക്കും അനുസരിച്ച് ചിന്തിക്കുക. ഇത് ആക്ഷേപാർഹമായതാകുന്നു. [ഇമാം റാഗിബിൽനിന്നുള്ള ഉദ്ധരണി ഇവിടെ അവസാനിച്ചു.]

ഇമാം ഇബ്നുകഥീർ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ 'ക്വദ്റി'നു നിർവ്വചനം നൽകുന്നത് ഇങ്ങനെയാകുന്നു. هو علمه الأشياء قبل كونها وكتابته لها قبل برئها (കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അതിനെക്കുറിച്ച് അവൻ- അല്ലാഹു- അറിയലും, അവയെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അവയെ അവൻ രേഖപ്പെടുത്തലുമാകുന്നു അത്.) മഹാനായ ഇബ്നുക്വയ്യിം (റ) യുക്തിവാദികളായ ചില കക്ഷികളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ قد جعل الله لكل شيئ قدرا (അല്ലാഹു എല്ലാറ്റിനും ഒരോ ക്വദ്ർ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്) എന്ന ക്വുർആൻ വാക്യം വിവരിച്ചുകൊണ്ട് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ചില വാക്യങ്ങളും ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അദ്ദേഹം പറ

***(*)* സൂ: അഹ്സാബ്, 38. 'അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യം സാധിതപ്രായമായ- അഥവാ വ്യവസ്ഥാപിതമായ- ഖണ്ഡിത വ്യവസ്ഥയാകുന്നു' എന്ന് സാരം. വിവരണത്തിന്റെ സൗകര്യം ഓർത്ത് മേൽപ്രകാരം മൂലവാക്കുകൾ അതേപടി ഉപയോഗിച്ചതാണ്.**

***(**)* സൂ: അർ റഹ്മാൻ *(***)* സൂ: ഹിജ്ർ, 21**

യുന്നു: 'ജ്ഞാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടത്, പ്രത്യേക വസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടത് (العلمي والعيني) എന്നിങ്ങനെ ഖദ്ർ രണ്ടുതരത്തിലുണ്ട്. ഒരാൾ താൻ പറയുകയോ എഴുതുകയോ പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിന്റെ രൂപം ആദ്യം മനസ്സുകൊണ്ട് കണക്കാക്കുകയും പിന്നീടത് പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുകയുമാണല്ലോ ചെയ്യുക. അതുപോലെ, സൃഷ്ടികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് മുമ്പായി അവയുടെ തോതുവ്യവസ്ഥകൾ (مقادير الخلق)ക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവിലും നിശ്ചയത്തിലും ഒരു വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരിക്കുന്നതും പിന്നീടവയെ ആ അറിവിന്റെയും രേഖയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്നതുമാകുന്നു. അദ്ദേഹം തുടരുന്നു:

،القدر الالهي نوعان احدهما في العلم والكناية والثاني خلقها وتصويرها بقدرته يخلق بها الأشياء والخلق يضمن الابداع والتقدير جميعاالصواعق المرسلة

(ദൈവികമായ ഖദ്ർ രണ്ട് വിധമാകുന്നു. ഒന്ന്: അറിവിലും, നിശ്ചയത്തിലും അഥവാ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിലും ഉള്ളത്. രണ്ടാമത്തേത്: വസ്തുക്കളെ സൃഷ്ടിക്കുവാനുള്ള അവന്റെ കഴിവുകൊണ്ട് അവയെ സൃഷ്ടിക്കലും അവയ്ക്ക് രൂപം നൽകലും ആകുന്നു. നിർമാണവും വ്യവസ്ഥയും കൂടി ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് സൃഷ്ടിപ്പ്.

'ഖദർ' എന്നും, 'ഖദ്ർ' എന്നും ('ദാലി'നു 'ഫത്ഹ്' കൊടുത്തും, 'സുകൂൻ' കൊടുത്തും) ഉപയോഗിക്കാമെന്ന് ഇബ്നുഖുതൈബഃ (റ) മുതലായ ഭാഷാപണ്ഡിതൻമാർ പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇമാം നവവീ (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (شرح مسلم) രണ്ടായാലും അർത്ഥത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ല എന്ന് സാരം.

الحكم ، القضاء ('ഹുക്മ്' 'ഖദാഉ്')

'ഹുക്മ്' എന്നാൽ 'വിധി' എന്നർത്ഥം. ഇമാം റാഗിബ് (റ) പറയുന്നു: والحكم بالشيء ان تقضى بأنه كذا أو ليس كذا سواء الزمت ذلك غيرك او لم تلزمه (ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി 'ഹുക്മ്' ചെയ്യുക എന്നുവെച്ചാൽ, അത് ഇന്നപ്രകാരമാണ്- അല്ലെങ്കിൽ ഇന്നപ്രകാരമല്ല- എന്ന് തീരുമാനിക്കലാണ്. മറ്റുള്ളവർക്ക് അത് ബാധകമാക്കിയാലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി. 'ഖദാഉ്' എന്നാൽ 'വിധി, തീരുമാനം, നിർവ്വഹണം, കടമ വീട്ടൽ, നടപ്പിൽ വരുത്തൽ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരും. القضاء فعل الامر قولا كان اوفعلا(ഖദാഉ് എന്നാൽ, വാക്കുകൊണ്ടോ പ്രവൃത്തികൊണ്ടോ കാര്യത്തിന് തീരുമാനമെടുക്കലാണ്.) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം റാഗിബ് (റ) അതിനെ ദൈവികമെന്നും, മാനുഷികമെന്നും (الهي وبشرى) വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. وقضى ربك أن لا تعبدوا إلا إياه (തന്നെയല്ലാതെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്ന് നിന്റെ റബ്ബ് 'ഖദാ' ചെയ്തിരിക്കുന്നു- തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.) എന്നത്പോലുള്ള ചില ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ വാക്മൂലമുള്ള ദൈവിക ഖദാഉന് അദ്ദേഹം ഉദാഹരണം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. فقضاهن سبع سماوات في يومين (രണ്ട് ദിവസങ്ങളിൽ അവയെ ഏഴ് ആകാശങ്ങളായി ഖദാ ചെയ്തു- സൃഷ്ടി പൂർത്തിയാക്കി) എന്ന വചനം പ്രവൃത്തിമൂലമുള്ള ദൈവിക ഖദാഉനും അദ്ദേഹം ഉദാഹരണം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

قضى الحاكم بكذا (ന്യായാധിപൻ ഇന്നപ്രകാരം ക്വദ്വാ ചെയ്തു- തീരുമാനിച്ചു) എന്ന് പറയാറുള്ളത് വാക്മൂലമുള്ള മാനുഷിക ക്വദ്വാഇനും، فإذا قضيتم منا سككم(നിങ്ങളുടെ ഹജ്ജ് സംബന്ധമായ ആരാധനാകർമങ്ങൾ ക്വദ്വാചെയ്താൽ -നിർവ്വഹിച്ചാൽ) എന്ന ക്വുർആൻ വാക്യം പ്രവൃത്തിമൂലമുള്ള മാനുഷികക്വദ്വാഇനും അദ്ദേഹം ഉദാഹരണമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ما بين القضاء والقدر
('ക്വദ്വാഉം' 'ക്വദറും' തമ്മിൽ)

ഭാഷാർത്ഥത്തിൽ ക്വദ്വാഉം ക്വദറും ഏറെക്കുറെ യോജിക്കുമെങ്കിലും രണ്ടും തമ്മിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. എല്ലാ ക്വദറും ക്വദ്വാഉ് ആയിരിക്കുകയില്ല. ക്വദറിനെക്കാൾ പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള (خاص)താണ് 'ക്വദ്വാഉ്' എന്നൊക്കെഇമാംറാഗിബ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. തക്ദീറുകൾക്കിടയിൽ നടക്കുന്നതാണ് ക്വദ്വാഉ്. അതായത്, 'ക്വദർ' എന്നാൽ വ്യവസ്ഥ നിശ്ചയിക്കലും, ക്വദ്വാഉ് എന്നാൽ അത് ഖണ്ഡിതമാക്കലും തീരുമാനമാക്കലുമാകുന്നു. ഇതാണതിന് കാരണം. പിന്നീട് അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'ശാമിലുണ്ടായ (ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ) വിഷൂചികയിൽനിന്ന് സ്ഥലംവിട്ടു രക്ഷപ്പെടുവാൻ ഉമർ (റ) ഉദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ, അബൂഉബൈദഃ (റ) അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു: اتفر من القضاء (താങ്കൾ ക്വദ്വാഇൽനിന്ന് ഓടിപ്പോകുകയാണോ?!) ഉമർ (റ) പറഞ്ഞു: افر من قضاء الله إلى قدر الله (ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ക്വദ്വാഇൽനിന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ ക്വദറിലേക്ക് ഓടിപ്പോകുകയാണ്.) ക്വദർ ക്വദ്വാ ആയിക്കഴിയാത്തപ്പോൾ- നിശ്ചയം നടപ്പിൽ വരുത്താത്തപ്പോൾ- അല്ലാഹു അതിനെ തടഞ്ഞുവെച്ചേക്കാമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷക്കവകാശമുണ്ടെന്നും, അത് ക്വദ്വാ ആയിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടതിന് തടവുണ്ടാകയില്ലെന്നും ഉണർത്തുകയാണ് ഉമർ (റ) ചെയ്തത്'. وكان أمر مقضيا(അത്- പിതാവില്ലാതെയുള്ള ഈസാനബിയുടെ ജനനം- ഒരു തീരുമാനിക്കപ്പെട്ട കാര്യം ആകുന്നു) എന്നുള്ള ക്വുർആൻ വാക്യവും മറ്റും അദ്ദേഹം ഇവിടെ എടുത്തുദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്വദ്വാഉ്, ക്വദർ എന്നീ വാക്കുകൾ തമ്മിൽ ഉള്ള ഈ വ്യത്യാസം ആ ധാതുവിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ക്രിയകൾ മുതലായ രൂപങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കും. രണ്ട് വാക്കുകൾക്കിടയിലുള്ള വ്യത്യാസം വേറെ രൂപത്തിലും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാമെങ്കിലും അതിവിടെ ഉദ്ധരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കാണുന്നില്ല.

كتاب ، كتب ('കതബ', 'കിതാബ്')

'കൂട്ടിച്ചേർത്തു, ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി' എന്നിങ്ങനെയാണ് كتب ('കതബ')ക്കു ഭാഷയിൽ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. 'എഴുതി, രേഖപ്പെടുത്തി' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിൽ അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത് സർവ്വസാധാരണമാകുന്നു. അക്ഷരങ്ങളും

വാക്കുകളും കൂട്ടിച്ചേർക്കലാണല്ലോ എഴുത്ത്, 'നിയമിച്ചു, നിർബന്ധമാക്കി' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലും 'കതബ' ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. كتاب (കിതാബ്) എന്ന വാക്ക് 'ഗ്രന്ഥം, ഏട് (എഴുതപ്പെട്ടത്), പുസ്തകം, രേഖ എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിലാണ് അധികവും ഉപയോഗം. 'നിർബന്ധം, നിയമം, വ്യവസ്ഥ' ഇത്യാദി അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഈ ധാതുവിൽനിന്നുള്ള മറ്റ് രൂപങ്ങളിലും ഈ അർത്ഥങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതാണ്.

المشية ، الإرادة ('മശിയ്യത്തും', 'ഇറാദത്തും')
അവയുടെ ഇതര രൂപങ്ങളും

ഈ രണ്ട് വാക്കിനും 'ഉദ്ദേശിക്കുക' എന്നും, ഇവയുടെ ക്രിയാരൂപങ്ങളായ شاء ، اراد (ശാഅ, അറാദ) എന്നിവക്ക് 'ഉദ്ദേശിച്ചു' എന്നുമാണ് മലയാളത്തിൽ സാധാരണ അർത്ഥം പറയപ്പെടാറുള്ളത്. എങ്കിലും اراد ക്ക് 'ഇഷ്ടപ്പെട്ടു, താൽപര്യപ്പെട്ടു, ഉദ്യമിച്ചു, ആഗ്രഹിച്ചു, പരിഗണിച്ചു' (احب ، رغب فيه ، عني به) എന്നിങ്ങനെയും شاء ക്ക് 'കണക്കാക്കി, നിശ്ചയിച്ചു' (قدر) എന്നും അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. രണ്ടും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെപ്പറ്റി അൽപം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഇത് സംബന്ധിച്ച് ഇമാം റാഗിബ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം:-

(1) 'മശിയ്യത്തി' (مشية)ന്റെ കർത്താവ് അല്ലാഹു ആയിരിക്കുമ്പോൾ ആ ഉദ്ദേശ്യം പ്രാവർത്തികമായിരിക്കും. മനുഷ്യനായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രാവർത്തികമായിരിക്കണമെന്നില്ല. شاء الله كذا എന്ന് (അല്ലാഹു ഇന്നത് ഉദ്ദേശിച്ചു എന്ന് 'മശിയ്യത്തി'ന്റെ ക്രിയ ഉപയോഗിച്ച്) പറഞ്ഞാൽ അക്കാര്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചതായിരിക്കും. ഇത് കർത്താവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വ്യത്യാസമാണ്.

(2) أراد الله كذا എന്ന് (അല്ലാഹു ഇന്നത് ഉദ്ദേശിച്ചു എന്ന് 'ഇറാദത്തി'ന്റെ ക്രിയ ഉപയോഗിച്ച്) പറയുമ്പോൾ ആ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട കാര്യം സംഭവിച്ചിരിക്കണമെന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതെന്തോ അത് ഉണ്ടാവും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കാത്തതെന്തോ അത് ഉണ്ടാവുകയുമില്ല.' ما شاء الله كان وما لم يشأ لم يكن എന്ന് 'മശിയ്യത്തി'ന്റെ ക്രിയമാത്രം ഉപയോഗിച്ച് പറയുന്നത്. ഇവിടെ 'അറാദ' (اراد) ഉപയോഗിക്കാറില്ല. അതേ സമയത്ത് 'അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ എളുപ്പത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു, നിങ്ങളിൽ അവൻ ഞെരുക്കത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.' (يريد الله بكم اليسر ولا يريد بكم العسر) എന്ന് ക്വുർആനിൽ ഉണ്ട്താനും. ഇവിടെ 'ഇറാദത്തി'ന്റെ ക്രിയയാണുള്ളത്. മനുഷ്യരിൽ ചിലപ്പോൾ എളുപ്പവും, ചിലപ്പോൾ ഞെരുക്കവും ഉണ്ടാകുന്നത് നാം കാണാറുണ്ടല്ലോ. *

***** *സൂ: നിസാഉ് 27 ൽ* **والله يريد ان يتوب عليكم ويريد الذين يتبعون الشهوات ان تميلوا ميلا عظيما** ***(അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു; ഇഛകളെ പിൻപറ്റുന്നവർ, നിങ്ങൾ വമ്പിച്ച തെറ്റൽതെററിപ്പോകണമെന്നും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും ഇതിന് ഉദാഹരണമാകുന്നു. ഇവിടെയും*** **ارادة** ***ന്റെ ക്രിയയാണുള്ളത്.***

(3) മനുഷ്യന്റെ 'ഇറാദത്താ'കുന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിന് മുമ്പ് അല്ലാഹുവിന്റെ 'ഇറാദത്ത്' ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നില്ല. മരണപ്പെടരുതെന്ന് മനുഷ്യൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, അവൻ മരണമടയുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കാറുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ 'മശിയ്യത്താ'കുന്ന ഉദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ 'മശിയ്യത്തോ'ടുകൂടി മാത്രമേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وما تشاءون إلا أن يشاء الله (അല്ലാഹുഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുകയില്ല.) ഇത് 'മശിയ്യത്താ'കുന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തെപ്പറ്റിയാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ 'മശിയ്യത്തി'നെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് എല്ലാവരും إن شاء الله (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ 'മശിയ്യത്തി'നെ ഉപയോഗിച്ചു) പറയുന്നത് (18 : 69 ലും മറ്റും) മൂസാ നബി (അ)യും, (37 : 102 ൽ) ഇസ്മാഈൽ നബി (അ)യും, (12 : 99)ൽ യൂസുഫ് നബി (അ)യും ഇതേവാക്യം (إن شاء الله) ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ഒരാൾ ഭാവിയിൽ ഏതൊരു കാര്യവും ചെയ്യുമെന്ന് പറയുമ്പോൾ إن شاء الله എന്ന് പറയാതിരിക്കരുതെന്ന് നബി തിരുമേനി ﷺയോടും (സൂ: അൽകഹ്ഫ്; 23 – 24ൽ) കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (اهـ من المفردات)

'ഉദ്ദേശ്യം' രണ്ടുതരത്തിലുണ്ടെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. ഇന്ന കാര്യം ഉണ്ടാവണം, അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാവരുത് എന്നുള്ള ഇച്ഛയിൽനിന്നും ആഗ്രഹത്തിൽനിന്നും ഉത്ഭവിക്കുന്നതാണ് അവയിൽ ഒന്ന്. അക്കാര്യം പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതാണ് മറ്റൊന്ന്. ഒന്നാമത്തേത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കൂടാതെത്തന്നെ ഉണ്ടാവുന്നതും, രണ്ടാമത്തേത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി മാത്രം ഉണ്ടാകുന്നതുമാണെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലായി. വാക്കർത്ഥംമാത്രം നോക്കുമ്പോൾ, മശിയ്യത്തും ഇറാദത്തും തമ്മിൽ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വ്യത്യാസം കാണുകയില്ലെങ്കിലും, പ്രയോഗത്തിൽ അവ തമ്മിലുണ്ടാകുന്ന മേൽപ്രസ്താവിച്ച വ്യത്യാസങ്ങൾ പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്.

ക്വുർആൻ നൽകുന്ന ചില തെളിവുകൾ

'ക്വദറി'നെ സ്ഥാപിക്കുന്ന അനേകം ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങളുണ്ട്. നേരെ മറിച്ച് അതിനെ നിഷേധിക്കുമാറുള്ള ഒരൊറ്റ വാക്യവും അതിലില്ലതാനും. ക്വദറിന്റെ നിഷേധം മുൻകൂട്ടി മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ചുവെക്കുകയോ, നിഷേധത്തിന് തെളിവ് കണ്ടുകിട്ടുവാനുള്ള താല്പര്യം ഉള്ളിൽ ഒളിച്ചുവെക്കുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ട് ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങളെ പരിശോധിക്കുന്നവർ അവയിൽ പലതിനെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുമെന്നും, ചിലതിന്റെ നേരെ കാണാത്തഭാവം നടിക്കുമെന്നും നമുക്കറിയാം. എങ്കിലും സത്യാന്വേഷികളും, ക്വുർആന്റെ വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകളെ അന്യഥാ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തവരുമായ സഹോദരങ്ങൾക്ക് അവ തികച്ചും മനസ്സമാധാനം നൽകുമെന്ന് തീർച്ച തന്നെ. (والله الموفق) അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

مَآ أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فِىٓ أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِى كِتَـٰبٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَآ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِّكَيْلَا تَأْسَوْا۟ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا۟ بِمَآ ءَاتَىٰكُمْ ۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ [الحديد]

(ഭൂമിയിലാകട്ടെ, നിങ്ങളിൽ തന്നെ– അഥവാ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളിൽ തന്നെ– ആകട്ടെ, ഏതൊരു ബാധയും അതിനെ നാം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിന്മുമ്പായി അതൊരു 'കിതാബി'ൽ ഇല്ലാതെയില്ല. നിശ്ചയമായും, അത് അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ നിസ്സാര കാര്യമാകുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് പാഴായിപ്പോയതിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾ സങ്കടപ്പെടാതിരിക്കുവാനും, നിങ്ങൾക്ക് അവൻ തന്നതിനെപ്പററി നിങ്ങൾ ആഹ്ലാദിക്കാതിരിക്കുവാനും വേണ്ടിയാകുന്നു അത്. ദുരഹങ്കാരിയായ എല്ലാ പൊങ്ങച്ചക്കാരെയും അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല. സൂ: ഹദീദ് 22,23)

ഹൃദയം തുറന്നുകൊണ്ട് ഈ വചനം വായിച്ചുനോക്കുക. ഇവിടെ കിതാബ് കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവോ, നിശ്ചയമോ, വ്യവസ്ഥയോ, രേഖയോ, ഗ്രന്ഥമോ, 'ലൗഹുൽമഹ്ഫൂദോ' ഏതെങ്കിലുമായിക്കൊള്ളട്ടെ. (ഇങ്ങനെയെല്ലാം അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്.) ഏതായാലും, ഭൂമിയിലും മനുഷ്യരിലും സംഭവിക്കുന്ന എല്ലാ ബാധയും (مصيبة) കിതാബിൽ രേഖപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു ഇതിൽ തീർത്തുപറയുന്നു. എന്നാൽ എപ്പോഴാണ് അത് ആ കിതാബിൽ സ്ഥലം പിടിക്കുന്നത്? അതെ, من قبل أن نبرأها (അതിനെ സൃഷ്ടിയിൽ വരുത്തുന്നതിനുമുമ്പായിത്തന്നെ.) അതിനെ (ها)എന്ന സർവ്വനാമം കുറിക്കുന്നത് അതിനുമുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ച مصيبة ، الأرض ، انفسكم (ബാധ, ഭൂമി, നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങൾ) എന്നിവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെയായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ– ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നതുപോലെ– സൃഷ്ടികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് എന്നുമായിരിക്കാം. ഇവയിൽ ഏത് നാം സ്വീകരിച്ചാലും ശരി, ഒരു ബാധ പ്രായോഗികമായി ബാധിക്കുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ അതൊരു കിതാബിൽ രേഖപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് തീർച്ചയാണ്. ഇങ്ങനെ, എല്ലാ ബാധകളെയും മുൻകൂട്ടി രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിന് വല്ല പ്രയാസവും ഉണ്ടാവാനുണ്ടോ? ഇല്ല. അത് അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ നിസ്സാരകാര്യമത്രെ. (إن ذلك على الله يسير)

എനി, അങ്ങനെ മുൻകൂട്ടി രേഖപ്പെടുത്തിയതിൽ (അല്ലെങ്കിൽ ഈ യാഥാർത്ഥ്യം അറിയിച്ചുതന്നതിൽ) മനുഷ്യർക്ക് വല്ല പ്രയോജനവും ഉണ്ടോ? തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. രണ്ട് പ്രയോജനങ്ങൾ അതിലുണ്ട്. ഒന്ന്:لكيلا تأسوا على ما فاتكم (നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കാതെ പാഴായിപ്പോയതിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾ സങ്കടപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ.) മറ്റൊന്ന്: ولا تفرحوا بما اتاكم (നിങ്ങൾക്കവൻ തന്നതിൽ നിങ്ങൾ ആഹ്ലാദിക്കാതിരിക്കുവാനും.) ഹാ! എത്ര മഹത്തായ രണ്ട് ലക്ഷ്യങ്ങൾ?. മനുഷ്യൻ എത്രതന്നെ ഇച്ഛിച്ചാലും പ്രവർത്തിച്ചാലും അവന്റെ ചില ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ അവന് സാധിച്ചുകിട്ടാറില്ല! അപ്പോൾ അവന് നിരാശയും, മനഃക്ലേശവും ഉണ്ടാകുന്നു. ചിലപ്പോൾ, ആത്മഹത്യപോലെയുള്ള കടുംകൈകൾക്ക് പോലും അവൻ മുതിർന്നുപോകുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ, എല്ലാം അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചതാണ്, അതിലപ്പുറം തനിക്കൊന്നും നേരിടുകയില്ല. അവൻ നിശ്ചയിച്ചത് ബാധിക്കാതിരിക്കയുമില്ല എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് തങ്ങളുടെ സങ്കടം ഇറക്കിവെച്ചു സമാധാനമടയുവാൻ ഏറ്റവും നല്ല ഒരു അത്താണിയത്രെ ഈ വിശ്വാസം. നേരെമറിച്ച് തങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചതോ, ഉദ്ദേശിക്കാത്തതോ ആയ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരുമ്പോൾ പലരും അതിൽ ആഹ്ലാദചിത്തരും, അഹങ്കാരികളുമായിത്തീരുന്നു. അല്ലാഹു

തനിക്ക് കണക്കാക്കിവെച്ചതാണിത്, എല്ലാം അവന്റെ അനുഗ്രഹമാണ്, തന്റെ സാമർത്ഥ്യമോ യോഗ്യതയോ കൊണ്ട് സിദ്ധിച്ചതല്ല എന്നൊക്കെ ഒരാൾക്ക് ബോധമുണ്ടെങ്കിൽ, അതിലവന് അഹങ്കാരത്തിനോ, പത്രാസിനോ, ദുരഭിമാനത്തിനോ വകയില്ലതാനും.

എല്ലാ കാര്യവും അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയമനുസരിച്ചാണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്നും, അതിനപ്പുറം യാതൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നുമുള്ള ക്വദറിന്റെ വിശ്വാസം, സന്താപത്തിൽ മനുഷ്യനെ ക്ഷമാലുവും, സന്തോഷത്തിൽഅവനെ കൃതജ്ഞനുമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. നിരാശയിൽനിന്നും ധിക്കാരത്തിൽനിന്നും അവനെ മോചിപ്പിക്കുന്നു. പരാജയത്തിങ്കൽ ഭീരുത്വത്തിന് പകരം മനോവീര്യവും ധൈര്യവും നൽകുന്നു. വിജയത്തിങ്കൽ, അഹങ്കാരത്തിന് പകരം വിനയവും നന്ദിയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. മർഹൂം ജമാലുദ്ദീൻ അഫ്ഗാനി *(*)*യുടെ ചില പ്രസ്താവനകൾ ഈ അവസരത്തിൽ ഓർമവരികയാണ്. വളരെ ചെറുതെങ്കിലും വിലപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥമത്രെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ക്വദ്വാ ക്വദർ' (القضاء والقدر) എന്ന കൃതി. ഈ ക്വുർആൻ വചനത്തിൽ വിവരിച്ച യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ യുക്തിയുക്തം അദ്ദേഹമതിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആദ്യഘട്ടങ്ങളിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ലഭിച്ച എല്ലാ നേട്ടങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനകാരണം ക്വദറിലുള്ള വിശ്വാസമായിരുന്നുവെന്നും, പിൽക്കാലത്ത് അവർക്ക് നേരിട്ട എല്ലാ പരാജയങ്ങൾക്കും കാരണം ആ വിശ്വാസത്തിന് ഭംഗം നേരിട്ടതാണെന്നും അദ്ദേഹം അതിൽ സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു. മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിന്റെ അധഃപതനങ്ങൾക്ക് കാരണം ക്വദറിലുള്ള വിശ്വാസമാണെന്ന് യൂറോപ്യൻമാരും അവരുടെ അനുയായികളും ജൽപിക്കാറുള്ളതിനെ അദ്ദേഹം അതിൽ ശക്തിയായി ഖണ്ഡിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അത്രയുമല്ല, വിജയശ്രീലാളിതരായി ചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പേർസ്യായിലെ ഖുറശും (Cyrus) യൂനാനിലെ മഹാനായ ഇസ്കന്തറും (Alexandre) താർതാറിലെ ചങ്കീസുഖാനും- ഫ്രാൻസിലെ നെപ്പോളിയൻ ബൂണാബർത്ത് തന്നെയും -ക്വദ്റിൽ വിശ്വാസമുള്ളവരായിരുന്നതാണ് അവരുടെ വിജയരഹസ്യമെന്നത്രെ

(*)* ഇസ്‌ലാമിലെ തത്വജ്ഞാനി حكيم الإسلام എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിൽ വിഖ്യാതനായ മർഹൂം അല്ലാമാ ജമാലുദ്ദീൻ അഫ്ഗാനി (റ) പൗരസ്ത്യനാടുകളെ പലനിലക്കും തട്ടിയുണർത്തിയ ഒരു മഹാപണ്ഡിതനും ഉന്നതചിന്തകനുമായിരുന്നു. ഹിജ്റഃ 1254ൽ അസദാബാദിലാണ് ജനനം. അജ്ഞതക്കും, അനാചാരങ്ങൾക്കും അനീതികൾക്കുമെതിരിൽ മരണംവരെ വീരസമരം നടത്തിയ ഒരു വിപ്ളവകാരിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഏഷ്യയിലെ മാത്രമല്ല, യൂറോപ്പിലും, ആഫ്രിക്കയിലുമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനരംഗങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ക്വദ്റിന്റെ നിഷേധികളായ ഇന്നത്തെ ചില പണ്ഡിതൻമാർ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി 'മുസ്‌ലിംലോകത്ത് ഇന്നീകാണുന്ന മുഴുവൻ ഉണർവ്വുകൾക്കും കാരണഭൂതൻ' എന്നുപോലും പ്രശംസിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഇത് പറയുമ്പോൾ ക്വദ്വാക്വദ്റിന്റെ വിഷയത്തിൽ ആ മഹാൻ ഇവരുടെ എതിർചേരിയിലാണുള്ളതെന്ന വസ്തുത ഇവർ മറക്കുകയോ മറയ്ക്കുകയോ ചെയ്തതായിരിക്കാം.

അതിൽ അദ്ദേഹം സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ ചെറുകൃതിയിലെ രണ്ടുമൂന്ന് വരികൾമാത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം:-

الذي يعتقد بأن الأجل محدود والرزق مكفول والأشياء بيد الله يصرفها كيف يشاء كيف يرهب الموت في الدفاع عن حقه واعلاء كلمة أمته أو ملته والقيام بما فرض الله عليه من ذلك كيف يخشى الفقر مما ينفق من ماله في تعزيز الحق وتشديد المجد على حب الأوامر الالهية واصول الإجتماعات البشرية (القضاء والقدر لجمال الدين)

സാരം: 'ആയുഷ്കാലം ക്ലിപ്തമാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും, ആഹാരം അല്ലാഹു ഏറ്റിട്ടുള്ളതാണെന്നും, കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ കയ്യിലാണ്; അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചപോലെ അതവൻ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു എന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാൾ തന്റെ അവകാശത്തിനുവേണ്ടി ചെറുക്കുന്നതിലും, തന്റെ സമുദായത്തിന്റെയോ മതത്തിന്റെയോ മുദ്രാവാക്യം ഉയർത്തുന്നതിലും, അതിൽ തന്റെമേൽ അല്ലാഹു നിർബന്ധമാക്കിയിട്ടുള്ള കടമ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിലും എങ്ങനെയാണ് മരണത്തെ ഭയപ്പെടുക?! ദൈവികമായ കൽപനകൾക്കും, മാനുഷികമായ സാമൂഹ്യമൂല്യങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ച് സത്യത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിലും, യശസ്സ് കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിലും ധനം ചിലവഴിക്കുന്നത്മൂലം ദാരിദ്ര്യം സംഭവിക്കുമെന്ന് അവൻ എങ്ങനെ പേടിക്കും?!'

മേലുദ്ധരിച്ച സൂ: ഹദീദിലെ ഖുർആൻ വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇമാം റാസി (റ) ചെയ്ത പ്രസ്താവനയുടെ ചില ഭാഗങ്ങൾകൂടി അറിയുന്നത് സന്ദർഭോചിതമാകുന്നു. അതിങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം:- 'ഇതിന്റെ നേരെ മുമ്പത്തെ سابقوا إلى مغفرة الخ എന്ന് തുടങ്ങുന്ന) ആയത്തിൽ പാപമോചനവും സ്വർഗവും ലഭിക്കുവാൻ മുന്നോട്ട് വരണമെന്ന് അല്ലാഹു ആഹ്വാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അത് ആർക്കാണ് ലഭിക്കുക എന്നും, അത് അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമാണ്, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അത് ലഭിക്കും എന്നും അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനെത്തുടർന്നുകൊണ്ടാണ് എല്ലാ 'മുസ്വീബത്തും' (ബാധയും) അല്ലാഹുവിങ്കൽ മുമ്പേ രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഭൂമിയിലെ 'മുസ്വീബത്ത്' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, മഴയില്ലായ്മ, കായ്കനികളുടെ ദൗർലഭ്യം മുതലായവയാണെന്നും, ദേഹത്തിലെ 'മുസ്വീബത്തു' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം രോഗം, ദാരിദ്ര്യം, സന്താനനഷ്ടം ആദിയായ യാതനകളാണെന്നുമാണ് ഒരഭിപ്രായം. നല്ലതും തീയതുമായ എല്ലാ ബാധകളും അതിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നാണ് മറ്റൊരഭിപ്രായം*. 'പാഴായിപ്പോയതിൽ സങ്കടപ്പെടാതിരിക്കുവാനും, തന്നതിൽ ആഹ്ലാദിക്കാതിരിക്കുവാനും' (لكيلا تأسوا الخ) എന്ന വാക്യം ഈ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായമാണ് ശരിയെന്ന് കാണിക്കുന്നു. എല്ലാ ബാധയും 'ഒരു കിതാബി'ൽ ഉണ്ടെന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.'

(*) 'മുസ്വീബത്ത്' (مصيبة) എന്ന വാക്കിന് 'ബാധ' അല്ലെങ്കിൽ 'ബാധിക്കുന്നത്' എന്നർത്ഥം. ആപത്തുകളിലാണ് അധികം ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. ഇതാണ് രണ്ടഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് കാരണം.

ഇവിടെ പലതും അറിയേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്ന മുഖവുരയോടെ പിന്നീട് റാസീ (റ) തുടരുന്നു: '(1) ഭൂമിയിലെ സംഭവങ്ങളെല്ലാം സംഭവിക്കും മുമ്പുതന്നെ അവ 'ലൗഹുൽ മഹ്ഫൂദ്വി'ൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കും. ഇതിന് 'മുതകല്ലിമുകൾ' (വിശ്വാസ ശാസ്ത്രപണ്ഡിതൻമാർ) പല കാരണങ്ങൾ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്..........

(2) സംഭവിക്കുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ എല്ലാ സംഭവങ്ങളും അല്ലാഹു അറിയും എന്നുള്ളതിന് ഈ ആയത്ത് തെളിവാണെന്നാണ് ഹിശാമുബ്നുൽ ഹകം (هشام بن الحكم) ഒഴിച്ച് *(*)* തൗഹീദിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഭൂരിഭാഗം ആളുകളുടെയും അഭിപ്രായം.

(3) 'നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളിൽ ബാധിക്കുന്ന 'മുസ്വീബത്ത്' എന്ന് പറഞ്ഞാൽ, മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങളും അവിശ്വാസവും ഉൾപ്പെടും. അപ്പോൾ, മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും നേരത്തെ രേഖപ്പെടുത്തിയതിൽ വ്യത്യാസം നേരിടുക അസംഭവ്യവുമാണ്....'

റാസീ (റ) തുടരുന്നു: 'അതിനെ നാം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് (من قبل أن نبرأها) എന്ന വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ആ മുസ്വീബത്തിനെ അല്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയെ, അല്ലെങ്കിൽ ദേഹങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് എന്നായിരിക്കാം. മുസ്വീബത്തിനെ സൃഷ്ടിക്കും മുമ്പ് എന്ന് വെക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ അനുയോജ്യം. മറ്റുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും തെറ്റല്ല ....പിന്നീട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: إن ذلك على الله يسير (നിശ്ചയമായും അത് അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ നിസ്സാരമായതാണ്.) എല്ലാം മുൻകൂട്ടി രേഖപ്പെടുത്തുന്നതോ, അവരുടെ ആധിക്യമോ ഒന്നും അവനൊരു പ്രശ്നമല്ല എന്ന് സാരം. وما يعمر من معمر الخ എന്ന (സൂ: ഫാത്വിർ 11 -ാം) ആയത്തിലേത് പോലുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയാണ് ഇതും. (ഓരോ സ്ത്രീയും ഗർഭം ധരിക്കുന്നതും, പ്രസവിക്കുന്നതും, ഏതൊരാൾക്കും ദീർഘായുസ്സോ അൽപ്പായുസ്സോ നൽകപ്പെടുന്നതുമെല്ലാം തന്നെ ഒരു കിതാബിൽ ഇല്ലാതെയില്ല, അത് അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ നിസ്സാരമായതാകുന്നു, എന്നാണ് റാസീ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ആയത്തിൽ പറയുന്നത്.)

അദ്ദേഹം വീണ്ടും തുടരുന്നു: 'അഹ്ലുസുന്നത്തിന്റെ അഭിപ്രായം, ലോകത്ത് നടക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും- സംഭവിക്കുന്നത് സംഭവിക്കലും, സംഭവിക്കാത്തത് സംഭവിക്കാതിരിക്കലും- അനിവാര്യമാണെന്നാകുന്നു. ഇതാണ് പരമാർത്ഥവും. കാരണം:

(1) ഏതെല്ലാമാണ് സംഭവിക്കുക എന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാം. അപ്പോൾ, സംഭവിക്കുമെന്ന് അവൻ അറിയുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യം സംഭവിക്കാതെ വരുന്നപക്ഷം അവന്റെ ജ്ഞാനം അജ്ഞാനമായിത്തീരുന്നു.

(*) ഒരു മുഴുത്ത ശീഅ നേതാവാണ് ഇദ്ദേഹം.

(2) സംഭവിക്കുന്നവ സംഭവിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അതിൽ വല്ലതും സംഭവിക്കാത്ത പക്ഷം അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ('മശിയ്യത്ത്') വ്യാമോഹം മാത്രമായിരിക്കും.

(3) അല്ലാഹുവിന്റെ കഴിവ് (القدرة) സംഭവങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നു. അവ സംഭവിക്കാതെ വരുന്നപക്ഷം ആ കഴിവ് കഴിവുകേടായിരിക്കുമല്ലോ.

(4) അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചത് സംഭവിക്കുമെന്ന് അവൻ പറയുന്നു. അവന്റെ വചനം സത്യവുമാണ്. അപ്പോൾ ഏതെങ്കിലുമൊന്ന് സംഭവിക്കാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം, അവൻ പറഞ്ഞത് കളവായിത്തീരും. ഈ വസ്തുതകളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കിയവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആപത്തുകൾ നിസ്സാരമായിരിക്കുന്നതാണ്. അതെ, من عرف سر الله في القدر هانت عليه المصائب(അല്ലാഹുവിന്റെ ഖദ്റിലടങ്ങിയ രഹസ്യം മനസ്സിലാക്കിയവർക്ക് ആപത്തുകൾ എളുതായിത്തീരും.)'

റാസീ (റ) തുടരുന്നു: 'മുഅ്തസിലഃ' കക്ഷിയെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ, കഴിവിലും ഉദ്ദേശ്യത്തിലും (قدرة ലും ارادة ലും) അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരാണെങ്കിലും * അറിവിലും വർത്തമാനത്തിലും (علم ലും خبر ലും)അവർ നമ്മോട് യോജിക്കുന്നുണ്ട്. ** ഈ രണ്ട് ഗുണങ്ങളും– അല്ലാഹു എല്ലാം അറിയുമെന്നും അവൻ പറയുന്നതെല്ലാം സത്യമെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നതോടെത്തന്നെ നമ്മുടെ മേൽ മുഅ്തസിലഃ ആരോപിക്കുന്ന 'ജബ്ർ (നിർബന്ധവാദം) അവർക്ക് ബാധകമാണ്. (***) ഈ 'ജബ്റി'ന് വിരോധമില്ലെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് മറ്റേ 'ജബ്റും' ആയിക്കൂടാ?! (****) ഒരു തരത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ, തത്വശാസ്ത്രക്കാരുടെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചാൽ, അതിലും മനുഷ്യൻ ചില നിർബന്ധങ്ങൾക്ക് വിധേയനാ

(*) മനുഷ്യന് അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള പരിപൂർണ കഴിവുണ്ട്. അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റ ഉദ്ദേശത്തിന് പങ്കില്ല എന്നാണ് 'മുഅ്തസിലഃയു'ടെ വാദം. അതാണിവിടെ റാസി (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

(**) അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യവും അറിയുമെന്നും, അവന്റെ പ്രസ്താവനകളെല്ലാം സത്യംതന്നെ ആയിരിക്കുമെന്നും നമ്മെപ്പോലെ മുഅ്തസിലഃയും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് താൽപര്യം.

(***) എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഇന്നിന്നപ്രകാരമെന്ന് അല്ലാഹു മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കയാൽ, മനുഷ്യൻ കേവലം തനി യന്ത്രം പോലെ നിർബന്ധിതൻ മാത്രമാണെന്നും, മനുഷ്യന് യാതൊരു തരത്തിലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമോ കഴിവോ ഇല്ലെന്നുമുള്ള വാദത്തിനാണ് 'ജബ്ർ' (الجبر) എന്ന് പറയുന്നത്.

(****) അറിവിന്റെയും, വർത്തമാനത്തിൽ സത്യതയുടെയും കാരണമായി ഉണ്ടാകുന്ന 'ജബ്റി'നു വിരോധമില്ലെങ്കിൽ, ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെയും കഴിവിന്റെയും കാരണമായി ഏർപ്പെടുന്ന 'ജബ്റും' എന്തുകൊണ്ട് ന്യായീകരിച്ചുകൂടാ എന്നർത്ഥം.

ണെന്ന് കാണാവുന്നതാണ് .... എനി, പ്രകൃതിവാദക്കാരെപ്പറ്റി പറയുന്ന പക്ഷം, അവർ ദൈവിക പ്രവർത്തനങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നുവെങ്കിൽപോലും, കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നത് യാദൃശ്ചികമായിട്ടാണെന്നോ മറ്റോ അവരും പറയാതെവയ്യ. അപ്പോഴും മനുഷ്യൻ, തികച്ചും തന്റെ ഹിതവും ഇച്ഛയും (الإختيار) അനുസരിച്ചല്ല നിലകൊള്ളുന്നതെന്നും, മറ്റേതോ തരത്തിലുള്ള ഒരു നിർബന്ധത്തിന് വിധേയ നാണെന്നും സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഒരു പ്രകാരത്തിലല്ലെ ങ്കിൽ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ, മനുഷ്യൻ ചില നിർബന്ധങ്ങൾക്ക് വിധേയനാണെന്ന് വിശേഷബുദ്ധിയുള്ള ആർക്കും സമ്മതിക്കാതിരിക്കുക സാധ്യമല്ല:-

'മുഅ്തസിലഃ' കക്ഷിയുടെയും 'ജബ്രിയ്യഃ' കക്ഷിയുടെയും ന്യായങ്ങളും മറ്റും വിവരിച്ചശേഷം അവരെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് റാസീ (റ) ഇങ്ങനെ ഉപസംഹരി ക്കുന്നു: 'ഈ ന്യായങ്ങളൊക്കെ ക്വദ്റിനെയും ജബ്റിനെയും സംബന്ധിച്ച തെളി വുകളാണെന്ന് പറയുന്നതിലും, ഓരോ കക്ഷിയും അതാതിനെ കെട്ടിപ്പുണർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിലും ബുദ്ധിജീവികൾ ആശ്ചര്യപ്പെടുകയാണ്!' (من تفسير الرازي ص ٨٨ ، ٨٩ : ٨ ملخصا)

അധിക വിവരണമൊന്നും കൂടാതെത്തന്നെ, സത്യാന്വേഷികൾക്ക് വിഷ യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉതകുന്ന അൽപം ക്വുർആൻ വാക്യ ങ്ങൾകൂടി ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. മനസ്സാക്ഷിയോടുകൂടി അവയൊന്ന് വായിച്ചു നോക്കുക. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

قل لن يصيبنا الا ما كتب الله لنا هو مولانا وعلى الله فليتوكل المتوكلون : التوبة ٥١

(പറയുക: അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്ക് രേഖപ്പെടുത്തിയതല്ലാതെ, ഞങ്ങൾക്ക് ബാധിക്കുകയില്ല തന്നെ. അവൻ ഞങ്ങളുടെ യജമാനനാകുന്നു. ഭരമേൽപിക്കു ന്നവർ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. (സൂ: തൗബഃ) നബിﷺക്കും അനുയായികൾക്കും നന്മവരുമ്പോൾ വെറുപ്പും, തിന്മവരുമ്പോൾ ആഹ്ലാദവും കാണിക്കുന്നവരോടാണ് ഇങ്ങനെ പറയുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നത്. ഇവിടെ ما كتب എന്ന വാക്കിന് നേരത്തെ വിവരിച്ച അർത്ഥങ്ങളിൽ ഏതർത്ഥം കൊടു ത്താലും ശരി, അല്ലാഹു മുമ്പ് നിശ്ചയിച്ചതേ സംഭവിക്കുകയുള്ളൂവെന്നാണ് ആയ ത്തിന്റെ സാരം എന്ന് വ്യക്തം.

قل لو كنتم في بيوتكم لبرز الذين كتب عليهم القتل إلى مضاجعهم – آل عمران: ١٥٤

(പറയുക: നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വീടുകളിലായിരുന്നാലും യാതൊരുവ രുടെ മേൽ കൊല നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു- കൊല്ലപ്പെടുമെന്ന് വിധിക്കപ്പെട്ടി രിക്കുന്നു- വോ അവർ തങ്ങളുടെ മരണപ്പെട്ട് വീഴുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് പുറപ്പെ

ട്ടുവരുന്നതാണ്. (ആലുഇംറാൻ) മനമില്ലാമനസ്സോടെ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്ത കപടവിശ്വാസികൾ, 'ഞങ്ങൾക്ക് കാര്യത്തിൽ വല്ല അധികാരവും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഇവിടെവെച്ച് കൊല്ലപ്പെടേണ്ടി വരുമായിരുന്നില്ലല്ലോ (لو كان لنا من الأمر شيء ما قتلنا ههنا) എന്ന് പറഞ്ഞതിന് 'മറുപടിയാണ് ഈ വാക്യം' ഇവിടെയും كتب യുടെ അർത്ഥം മേൽപ്രകാരം തന്നെ.

هو الذي خلقكم من طين ثم قضى اجلا و اجل مسمى عنده ثم انتم تمترون– الأنعام:٢

(അവനത്രെ, നിങ്ങളെ കളിമണ്ണിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചവൻ. പിന്നീടവൻ ഒരു അവധി വിധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിർണയിക്കപ്പെട്ട ഒരു അവധി അവന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടുതാനും. പിന്നെയും നിങ്ങൾ സന്ദേഹപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു! (അൻആം.) മരണത്തിന് മുമ്പുതന്നെ ആയുഷ്ക്കാലാവധി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് ഈ വചനം വ്യക്തമാക്കുന്നു. പ്രകൃതി നിയമപ്രകാരം മനുഷ്യൻ മരിച്ചേക്കുന്ന സ്വാഭാവികമായ കാലാവധിയാണിവിടെ 'നിർണയിക്കപ്പെട്ട അവധി (اجل مسمى) കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യമെന്നുവെക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. വല്ല കടമിടപാടുകളും നടത്തുമ്പോൾ അതിന്റെ നിശ്ചിത അവധിവരേക്കും അത് എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കണം (فاكتبوه إلى اجل مسمى) എന്ന് സൂറത്തുൽ ബക്വറഃയിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതത് ഇടപാടുകളുടെ സ്വാഭാവികമായ സാധാരണ അവധിവരെ എന്ന് ഇതിനർത്ഥമില്ലല്ലോ. അതേ വാക്ക് (اجل مسمى) തന്നെയാണ് ഇവിടെയുമുള്ളത്. അപ്പോൾ, ഓരോരുവന്റെയും ആയുഷ്കാലത്തിന്റെ കൃത്യമായ അവധി അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ നേരത്തെത്തന്നെ രേഖപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് തന്നെയാണ് ആയത്തിന്റെ സാരം.

لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾ يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ ۖ وَعِندَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾ [الرعد]

(എല്ലാ അവധിക്കും ഒരു ഗ്രന്ഥം- അഥവാ രേഖ -ഉണ്ട്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ മായിച്ചുകളയുകയും, സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. മൂല ഗ്രന്ഥം- അഥവാ കേന്ദ്രരേഖ- അവന്റെ പക്കലുണ്ട് താനും. റഅ്ദ്.) ഇവിടെയും തന്നെ കിതാബിന് വാക്കർത്ഥം എന്ത് കൊടുത്താലും ശരി, ഓരോ കാര്യത്തിനും ഓരോ പ്രത്യേക അവധി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതിന്റെ കൈകാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കയ്യിലാണെന്നും, എല്ലാറ്റിനെയും സംബന്ധിച്ച മൂലരേഖ അവന്റെ പക്കലുണ്ടെന്നുമാണ് ആയത്തിന്റെ വിവക്ഷ.

وَعِندَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ ۚ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۚ وَمَا تَسْقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا

وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٥٩﴾ [الأنعام]

(അദൃശ്യകാര്യത്തിന്റെ താക്കോലുകൾ അവന്റെ അടുക്കലാണ്. അവനല്ലാതെ അത് അറിയുകയില്ല. കരയിലുള്ളതും കടലിലുള്ളതും അവൻ അറിയുന്നു. ഒരു ഇലയും അവൻ അറിയാതെ വീഴുന്നില്ല. ഭൂമിയുടെ അന്ധകാരങ്ങളി

ലുള്ള ഒരു ധാന്യമണിയാകട്ടെ, ഒരു ഈറമുള്ള വസ്തുവാകട്ടെ, ഒരു ഉണങ്ങിയ വസ്തുവാകട്ടെ, സ്പഷ്ടമായ ഒരു കിതാബിൽ -രേഖയിൽ- ഇല്ലാതില്ല. (അൻആം.) ഭൂമിയിൽ നടക്കുന്ന എല്ലാ സംഭവങ്ങളും, എല്ലാ മറഞ്ഞകാര്യവും അല്ലാഹു അറിയുമെന്നും, എല്ലാം ഒരു രേഖയിൽ രേഖപ്പെട്ടു കിടപ്പുണ്ടെന്നുമാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ പറയുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവിനെതിരായി ഒന്നും സംഭവിക്കുകയുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, മനുഷ്യന്റെ പ്രവൃത്തികളെമാത്രം ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കുവാനും, അവന്റെ അറിവിൽ പെടാത്തതോ അതിന് നിരക്കാത്തതോ ആയ വല്ല പ്രവൃത്തിയും മനുഷ്യന് ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന് വെക്കുവാനും യാതൊരു ന്യായവും ഇല്ല. ഒന്നൊഴിയാതെ എല്ലാ കാര്യവും എന്നത്രെ 'ഈറമുള്ളതും ഉണങ്ങിയതും' കൊണ്ട് വിവക്ഷ.)

ٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنثَىٰ وَمَا تَغِيضُ ٱلْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ ۖ وَكُلُّ شَىْءٍ عِندَهُۥ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾

عَـٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَـٰدَةِ ٱلْكَبِيرُ ٱلْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ [الرعد]

(എല്ലാ പെണ്ണും ഗർഭം ധരിക്കുന്നതും, ഗർഭപാത്രങ്ങൾ ചുരുങ്ങുന്നതും, അത് വർദ്ധിക്കുന്നതും അല്ലാഹു അറിയുന്നു. എല്ലാ കാര്യവും- അഥവാ വസ്തുവും- അവന്റെ അടുക്കൽ ഒരു തോതനുസരിച്ചാകുന്നു. (അവൻ) അദൃശ്യവും ദൃശ്യവും അറിയുന്നവനാണ്. മഹാനാണ്, ഉന്നതനായുള്ളവനാണ്. (റഅ്ദ്) 'ഓരോ കാര്യവും, ഓരോ വസ്തുവും ഇന്നിന്നപ്രകാരമായിരിക്കുമെന്ന ശരിയായ അളവും കണക്കും അല്ലാഹുവിങ്കലുണ്ടെന്നും അതനുസരിച്ച് മാത്രമേ എന്തും പ്രയോഗത്തിൽ വരുകയുള്ളുവെന്നും ഈ വചനത്തിൽനിന്നും സ്പഷ്ടം തന്നെ. മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന കർമങ്ങളെമാത്രം ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കാൻ യാതൊരു തെളിവുമില്ല. ന്യായവുമില്ല.)

قَدْ جَعَلَ ٱللَّهُ لِكُلِّ شَىْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾

(എല്ലാ കാര്യത്തിനും അല്ലാഹു ഒരു 'ക്വദ്ർ' ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. (ത്വലാക്വ്.) മുമ്പ് കണ്ടതുപോലെ, 'ക്വദ്ർ' എന്ന വാക്കിന് 'തോത്, അളവ്, വ്യവസ്ഥ, കണക്ക്, നിശ്ചയം' എന്നിങ്ങനെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വാക്കിൽ അർത്ഥം കൽപിച്ചുകൊള്ളുക. ചെറുതെന്നോ, വലുതെന്നോ, മനുഷ്യന്റെതെന്നോ, അല്ലാത്തതെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ സകല കാര്യത്തിനും ഒരു വ്യവസ്ഥ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഈ വചനവും വ്യക്തമാക്കുന്നു.)

ഓരോന്നിനും ഓരോ 'ക്വദ്ർ' ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് (جعل لكم شيء قدرا) എന്നും, എല്ലാറ്റിനും ഓരോ 'മിക്വ്ദാർ' ഉണ്ട് (وكل شيء عنده بمقدار) എന്നും പറഞ്ഞത് ലോകത്തിന്റെ പൊതുവ്യവസ്ഥയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നാണ് ക്വദ്റിനെ നിഷേധിക്കുന്നവർ വാദിച്ചു കാണുന്നത്. ഈ വാദം സമ്മതിച്ചു കൊടുത്താൽതന്നെയും, മനുഷ്യന്റെ പ്രവൃത്തികൾ തുടങ്ങിയ ഓരോ ലോകകാര്യങ്ങളും, പരമാണു തൊട്ട് ആകാശലോകങ്ങൾവരെയുള്ള ഓരോ വസ്തുക്കളും ഇന്നിന്നപ്രകാരം

മാത്രമേ ഉണ്ടാവാൻ പാടുള്ളൂവെന്ന് സുനിശ്ചിതമായിത്തീരുന്ന ഒരു നിയമ വ്യവസ്ഥയായിരിക്കും അതെന്ന് തീർച്ചയാണ്. കാരണം, അല്ലാഹു നിശ്ചയിക്കുന്ന ഏതൊരു വ്യവസ്ഥയും പരിപൂർണവും സസൂക്ഷ്മവും ആയിരിക്കുമല്ലോ. അഥവാ മനുഷ്യരുടേതുപോലെ ഏകദേശ രൂപത്തിലുള്ളതോ അപൂർണമോ ആയിരിക്കയില്ല. അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മജ്ഞനും സർവ്വജ്ഞനുമാണല്ലോ. അടുത്ത ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ, എത്ര നിസ്സാരകാര്യവും അവന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടാതിരിക്കയില്ല. അപ്പോൾ, അവൻ നിശ്ചയിക്കുന്ന ഓരോ വ്യവസ്ഥയുടെയും, അവൻ നിശ്ചയിക്കുന്ന ഓരോ കാര്യകാരണബന്ധത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ എന്തെല്ലാം നടക്കും, എത്രയെല്ലാം നടക്കും, എങ്ങനെയെല്ലാം നടക്കും എന്നൊക്കെ തികച്ചും വിശദമായ രൂപത്തിൽതന്നെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സുനിശ്ചിതത്വം അതിൽ അനിവാര്യമായിത്തീരുന്നു. അതില്ലാത്തപക്ഷം, അവന്റെ ആ വ്യവസ്ഥകൾ കേവലം മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടിയായ ഭരണഘടനകൾക്ക് സമാനമായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടിവരും! ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭരണഘടനയനുസരിച്ച് ആ രാജ്യത്ത് ചിലതെല്ലാം നടന്നേക്കുമെന്ന ഒരു അനുമാനം അതിന്റെ കർത്താക്കൾ ചെയ്തിരിക്കും എന്നല്ലാതെ എപ്പോൾ എന്ത് എങ്ങനെയെല്ലാം സംഭവിക്കുമെന്ന ഒരു ഏകദേശനിർണയം പോലും അതിന്റെ നിർമാതാക്കൾക്ക് മുൻകൂട്ടി വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ, ഭരണഘടനാകർത്താക്കൾ തന്നെ ഇടക്കിടെ ആ ഭരണഘടന മാറ്റാനും ഭേദഗതി ചെയ്യാനും മുതിർന്നുകാണുന്നതും, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടപ്പിലാക്കപ്പെടുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ അതിന്റെ തന്നെ ലക്ഷ്യത്തിന് വിരുദ്ധമായി പലപ്പോഴും അനുഭവപ്പെടുന്നതും. അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ ഊഹത്തിനും, അനുമാനത്തിനും അതീതമാണെന്ന് ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്.

عَٰلِمِ ٱلْغَيْبِ ۖ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِى ٱلْأَرْضِ وَلَآ أَصْغَرُ مِن ذَٰلِكَ وَلَآ أَكْبَرُ إِلَّا فِى كِتَٰبٍ مُّبِينٍ ﴿٣﴾ |

(അദൃശ്യത്തെ അറിയുന്നവനാണ് അവൻ. ആകാശങ്ങളിലാകട്ടെ, ഭൂമിയിലാകട്ടെ, ഒരു അണുത്തൂക്കവും അവനിൽനിന്ന് വിട്ടുപോകുകയില്ല. അതിനെക്കാൾ ചെറുതാകട്ടെ, വലുതാകട്ടെ ഒരു സ്പഷ്ടമായ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇല്ലാതെയുമില്ല. (സബഉ്) ഇതേമാതിരി മറ്റൊരു ക്വുർആൻവാചകം സൂ: യൂനുസ് 61 ലും കാണാം.)

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ فِى كِتَٰبٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾

(ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളത് അല്ലാഹു അറിയുന്നുവെന്ന് നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ? നിശ്ചയമായും അതൊരു ഗ്രന്ഥത്തിലുണ്ട്. നിശ്ചയമായും, അത് അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ നിസ്സാരമായതാണ്. (ഹജ്ജ്). ആയത്തിന്റെ ഒടുവിലത്തെ വാചകം പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തുക.)

قُلۡ إِنَّ رَبِّى يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقۡدِرُ وَلَـٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ﴿٣٦﴾

(പറയുക: നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ഉപ ജീവനം വിശാലമാക്കുകയും, കുടുസ്സാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല. (സബഉ്.) ഈ വിഷയം ക്വുർആനിൽ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ആഹാരമാർഗം ലഭിക്കുന്നത് ഓരോരുത്തരുടെയും ഇച്ഛ യോ, സാമർത്ഥ്യമോ പ്രവർത്തനമോ അനുസരിച്ചല്ലെന്നും, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവ യെല്ലാം അതിന് കാരണങ്ങൾ തന്നെയാണെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അനു സരിച്ചാണ് അതിൽ ഏറ്റക്കുറവുണ്ടാകുന്നതെന്നും ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഒരേനിലക്കും, ഒരേ സാഹ ചര്യത്തിലും ഒരേമാതിരി യത്നിക്കുന്ന വ്യക്തികൾക്ക് ലഭ്യമാകുന്ന അദ്ധ്വാന ഫലം വ്യത്യസ്തനിലയിലായി നാം കാണുന്നതും. അപ്പോൾ, മനുഷ്യന്റെ ഉപ ജീവനമാർഗങ്ങളും, അവയുടെ ലഭ്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമനുസിച്ചാ ണെന്നിരിക്കെ, അവന്റെ നന്മതിൻമകളാകുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ആ നിയമ ത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കുവാനും, അതിൽ മനുഷ്യന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്നേ സ്ഥാനമുള്ളൂ എന്ന് വെക്കുവാനും എന്ത് യുക്തിയാണുള്ളത്?!

قُضِىَ ٱلۡأَمۡرُ ٱلَّذِى فِيهِ تَسۡتَفۡتِيَانِ ﴿٤١﴾

(നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും വിധിയന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യം തീരു മാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (യൂസുഫ്.) യൂസുഫ് നബി (അ)യോടൊപ്പം ജയി ലിലുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടുപേർ തങ്ങൾ കണ്ട സ്വപ്നഫലങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ച പ്പോൾ, ഒരാൾ ജയിൽ വിമുക്തനാവുമെന്നും, മറ്റേയാൾ കുരിശിലേറ്റപ്പെടുമെന്നും അദ്ദേഹം അതിന് വ്യാഖ്യാനം നൽകി. അതിനെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ വാക്യമാണിത്. അതായത്, ആ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. അത് അല്ലാ ഹുവിങ്കൽ തീരുമാനം കഴിഞ്ഞ കാര്യമാണ് എന്ന് സാരം. ക്വദറിനെ നിഷേധി ക്കുന്നവർക്ക് ഈ വാക്യത്തിന് അവരുടെ വക പുതിയ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം ആവ ശ്യമാണല്ലോ. ആകയാൽ 'നിങ്ങൾ അന്വേഷിച്ച കാര്യത്തിന്റെ വിധി ഇതാ നൽകി ക്കഴിഞ്ഞു' എന്നൊരു പുതിയ അർത്ഥമാണ് അവർ ഈ വാക്യത്തിന് കൽപി ക്കുന്നത്. അറബിഭാഷയിൽ പരിചയമുള്ള ഒരു നിഷ്പക്ഷഹൃദയനും ഇത് ശരി വെക്കുമെന്ന് നമുക്ക് തോന്നുന്നില്ല.

فَٱلۡتَقَى ٱلۡمَآءُ عَلَىٰٓ أَمۡرٍ قَدۡ قُدِرَ ﴿١٢﴾

അപ്പോൾ, കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യത്തിൽ ആ വെള്ളം കൂട്ടി മുട്ടി (ക്വമർ). ആകാശത്തുനിന്ന് അതിവർഷവും, ഭൂമിയിൽനിന്ന് അമിതമായ ഉറ വുമൂലവും ഉണ്ടായ വെള്ളപ്പൊക്കങ്ങൾ ചേർന്ന് അല്ലാഹു മുമ്പ് കണക്കാക്കി വെച്ച ആ സംഭവം– നൂഹ് നബി (അ)യുടെ ജനതയുടെ നാശം– ഉണ്ടായി എന്ന് സാരം. നൂഹ് (അ)ന്റെ ജനത അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്നും, അവരെ

ജലപ്രളയം വഴി മുക്കിനശിപ്പിക്കുമെന്നും, അത് ഇന്നിന്ന വിധത്തിലാണ് സംഭവിക്കുകയെന്നും അല്ലാഹു മുൻകൂട്ടി കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഈ വചനത്തിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. 'നിന്റെ ജനതയിൽനിന്ന് വിശ്വസിച്ചുകഴിഞ്ഞ ആളുകളല്ലാതെ എനി ആരും വിശ്വസിക്കുകയില്ല' (لن يؤمن من قومك إلا من قد آمن) എന്ന് അറിയിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു ജലപ്രളയത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്രാപിക്കുവാനുള്ള കപ്പൽ നിർമാണത്തിനും മറ്റും നൂഹ് നബി (അ)യോട് അല്ലാഹു കൽപിച്ചിരുന്നതെന്ന വസ്തുതയും ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. മനുഷ്യരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അവരുടെ ഹിതമനുസരിച്ചാണ് എല്ലാം നടക്കുന്നതെങ്കിൽ ഈ അറിയിപ്പിന് സ്ഥാനമില്ലല്ലോ.

وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَآ إِلَيْهِمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ ٱلْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَىْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوا۟ لِيُؤْمِنُوٓا۟ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾

(നാം അവരിലേക്ക് മലക്കുകളെ ഇറക്കുകയും, മരണപ്പെട്ടവർ അവരോട് സംസാരിക്കുകയും, എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും കൂട്ടംകൂട്ടമായി നാം അവർക്ക് ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്താലും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളും അജ്ഞരായിരിക്കുകയാണ്) (അൻആം). അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യംകൂടാതെ അവർ ഒരിക്കലും വിശ്വസിക്കയില്ലെന്ന് സാരം.

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَن شَآءَ مِنكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٢٩﴾

(ഇത്- ഖുർആൻ- ലോകർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഉപദേശം- അഥവാ സ്മരണ- അല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. അതായത്, നിങ്ങളിൽനിന്ന് ചൊവ്വിന് നിൽക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുകയുമില്ല). (തക്‌വീർ.) മറ്റെല്ലാ കാര്യങ്ങളെയും പോലെത്തന്നെ മനുഷ്യന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും, അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കൂടാതെ സംഭവിക്കുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു ഇതിൽ സ്പഷ്ടമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ 'മശിയ്യത്താ'കുന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തെക്കുറിച്ചാണ്- 'ഇറാദത്താ'കുന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തെക്കുറിച്ചല്ല- പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന് ഓർക്കേണ്ടതാണ്. രണ്ടും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം നാം മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ എനിയും ധാരാളം ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിലും കൂടുതൽ ഉദ്ധരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല.

ചില നബി വചനങ്ങൾ

സ്വന്തം ആശയങ്ങൾക്കും താൽപര്യങ്ങൾക്കും എതിരായിക്കണ്ടാൽപോലും ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങളെ പാടെ നിഷേധിക്കുവാൻ മുസ്‌ലിംകളെന്ന് വാദിക്കുന്ന ഒരാളും ധൈര്യപ്പെടുകയില്ലല്ലോ. പക്ഷേ, തങ്ങൾക്ക് യോജിക്കാവുന്ന അർത്ഥവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി സമാധാനിക്കുകയോ, മൗനം അവലംബിക്കുകയോ ആയിരിക്കും ചെയ്യുക. ഹദീഥിനെ അപേക്ഷിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ വ്യാഖ്യാന സാധ്യത കൂടുതലുള്ളത് ക്വുർആനിലാണുതാനും. ക്വുർആന്റെ വിശദീകരണങ്ങളാകകൊണ്ട് താരതമ്യേന വ്യാഖ്യാന സാധ്യത ഹദീഥിൽ കുറവായിരിക്കും. കൂടാതെ, ക്വുർആന്റെ വ്യക്തമായ തെളിവുകൾക്ക് എതിരായിക്കാണുന്ന ഹദീഥുകൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതില്ല എന്നുള്ളത് ഒരു അംഗീകൃത നിയമവുമാണ്. അതിനാൽ, തങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങളുമായി യോജിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഹദീഥുകൾ കാണുമ്പോൾ- അവ എത്രതന്നെ ബലപ്പെട്ടതും ന്യൂനതയില്ലാത്തതുമായിരുന്നാലും ശരി- അവ ക്വുർആന്ന് എതിരാണെന്ന് സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് തള്ളിക്കളയുകയാണ് അവരുടെ പതിവ്. എന്നിരിക്കെ, അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ ഹദീഥുകളുടെ തെളിവുകൾക്ക് വലിയ സ്ഥാനമൊന്നുമില്ല. എങ്കിലും, ശുദ്ധഹൃദയരായ സത്യാന്വേഷികൾക്കുവേണ്ടി ചില ഹദീഥുകൾകൂടി ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. ക്വദറിന്റെ വിഷയവുമായി എത്രയോ ഹദീഥുകൾ ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിലും മാതൃകക്കായി ചിലതുമാത്രം കാണുക:-

(1) നബി തിരുമേനിﷺ പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നു ഉമർ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ان الله كتب مقادير الخلائق قبل ان يخلق السماوات والأرض بخمسين ألف سنة الخ – (مسلم) (ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് അമ്പതിനായിരം കൊല്ലം മുമ്പ് അല്ലാഹു സൃഷ്ടികളുടെ 'മിക്ദാറുകൾ'- അളവും തോതും- രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. (മുസ്‌ലിം) സൃഷ്ടികളെ സംബന്ധിച്ച പൊതുവ്യവസ്ഥയാണ് ഈ ഹദീഥിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതെന്ന് സംശയിക്കുന്നപക്ഷം അടുത്ത ഹദീഥുകൾ വായിക്കുമ്പോൾ ആ സംശയം തീരുന്നതാകുന്നു.

(2) ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നതും അൽപം ദീർഘവുമായ ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കമിതാണ്: 'നിങ്ങളിലൊരുവൻ അവന്റെ മാതാവിന്റെ വയറ്റിൽ നാല്പത് ദിവസം ഇന്ദ്രിയമായും നാല്പത് ദിവസം രക്തക്കട്ടയായും, നാല്പത് ദിവസം മാംസപിണ്ഡമായും കഴിയും. അനന്തരം നാല് വാക്കുകൾ സഹിതം ഒരു മലക്കിനെ അല്ലാഹു നിയോഗിക്കും. അവന്റെ കർമം, ആയുഷ്കാലം, ആഹാരം, അവൻ ഭാഗ്യവാനോ, ഭാഗ്യം കെട്ടവനോ എന്നീ

നാല് കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തും. പിന്നീട് അവന് ജീവൻ ഊതപ്പെടും. അല്ലാഹു തന്നെയാണ സത്യം! നിങ്ങളിലൊരാൾ സ്വർഗക്കാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കെ, സ്വർഗത്തിനും അവനുമിടയിൽ ഒരു മുഴം മാത്രം അവശേഷിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ, ആ രേഖ അവനിൽ മുൻകടക്കും (അതിജയിക്കും) അപ്പോൾ, അവൻ നരകക്കാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യും. അങ്ങനെ, അതിൽ പ്രവേശിക്കും. നിങ്ങളിലൊരാൾ നരകക്കാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കെ നരകവും അവനും തമ്മിൽ ഒരുമുഴം മാത്രം അവശേഷിക്കുമ്പോൾഅവന്റെ രേഖ അവനിൽ മുൻകടക്കുന്നു. എന്നിട്ടവൻ സ്വർഗക്കാരുടെ പ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ അവൻ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കും.' (ബുഖാരി; മുസ്‌ലിം.)

(3) അലി (റ) പറയുന്നു: നബിﷺ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ തന്നെ നരകത്തിൽനിന്നുള്ള അവന്റെ ഇരിപ്പിടവും, സ്വർഗത്തിൽനിന്നുള്ള അവന്റെ ഇരിപ്പിടവും, രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടാത്തവരില്ല.' സ്വഹാബികൾ ചോദിച്ചു: 'റസൂലേ, എന്നാൽ നമുക്ക് നമ്മുടെ കിതാബിനെ (ആ രേഖയെ) ആസ്പദമാക്കി ഇരിക്കുകയും, കർമങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൂടേ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. എല്ലാവരും അവരവർ എന്തിനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിലേക്ക് സൗകര്യം നൽകപ്പെടുന്നവരാകുന്നു. ഒരാൾ ഭാഗ്യവാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ, അവന് ഭാഗ്യത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് സൗകര്യം നൽകപ്പെടും. ഒരാൾ ദുർഭാഗ്യവാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ, അവന് ദൗർഭാഗ്യത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും സൗകര്യം നൽകപ്പെടും.' പിന്നീട് നബിﷺ

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَٱتَّقَىٰ ۝٥ وَصَدَّقَ بِٱلْحُسْنَىٰ ۝٦ فَسَنُيَسِّرُهُۥ لِلْيُسْرَىٰ ۝٧ وَأَمَّا مَنۢ بَخِلَ وَٱسْتَغْنَىٰ ۝٨

وَكَذَّبَ بِٱلْحُسْنَىٰ ۝٩ فَسَنُيَسِّرُهُۥ لِلْعُسْرَىٰ ۝١٠ [الليل]

എന്നീ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ ഓതുകയും ചെയ്തു. (ബുഖാരി: മുസ്‌ലിം.)നബിﷺ തെളിവായി ഉദ്ധരിച്ച ഈ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ സൂറത്തുല്ലൈലിലുള്ളതാകുന്നു. അതിന്റെ സാരമിതാണ്: 'ആർ, ദാനധർമം കൊടുക്കുകയും സൂക്ഷിക്കുകയും, ഏറ്റവും നല്ലതായുള്ളതിനെ സത്യമാക്കുകയും ചെയ്തുവോ അവന് ഏറ്റവും സൗകര്യമുള്ളതിലേക്ക് നാം സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുത്തേക്കും. ആർ, പിശുക്ക് കാണിക്കുകയും, ധന്യത നടിക്കുകയും, ഏറ്റവും നല്ലതായുള്ളതിനെ കളവാക്കുകയും ചെയ്തുവോ അവന് ഏറ്റവും ഞെരുക്കമായതിലേക്ക് നാം സൗകര്യം ചെയ്തേക്കുന്നതുമാകുന്നു.' الْحُسْنَى (ഏറ്റവും നല്ലത്) തൗഹീദ് മുതലായവയും, الْيُسْرَى (ഏറ്റവും സൗകര്യമായത്) സ്വർഗം മുതലായവയും, الْعُسْرَى (ഏറ്റവും ഞെരുക്കമായത്) നരകവും അതോട് ബന്ധപ്പെട്ടതുമാകുന്നു.

(4) റസൂൽﷺപ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ൽനിന്ന് നിവേദനം വന്നിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീഥ് ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'അറിയുക: അല്ലാഹു നിന്റെ പേരിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത- നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത- ഒരു കാര്യംകൊണ്ട് നിനക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യാൻ വേണ്ടി സമുദായം മുഴുവൻ ഒരുമിച്ചു ചേർന്നാലും

അവർ നിനക്ക് ഉപകാരം ചെയ്തേക്കുകയില്ല. നിന്റെമേൽ അവൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യംകൊണ്ട് നിനക്ക് ഉപദ്രവം ചെയ്യാൻ അവർ ഒത്തൊരുമിച്ചാലും അവർ നിനക്ക് ഉപദ്രവം ചെയ്തേക്കുന്നതുമല്ല. പേനകൾ വറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ഏടുകൾ മടക്കിവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.' (തിർമദീ) കാര്യങ്ങളുടെയെല്ലാം തീരുമാനം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന് സാരം.

(5) അബൂഹുറയ്റഃ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'ഞങ്ങൾ ഖദറിന്റെ കാര്യത്തിൽ തർക്കിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ നബിﷺ ഞങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവിടുന്ന് കോപിച്ചു. രണ്ട് കവിളിലും ഉറുമാൻ (മാതളം) പഴത്തിന്റെ കുരു കുത്തിപ്പിഴിഞ്ഞതുപോലെ അവിടുത്തെ മുഖം ചുവപ്പുവർണമായി. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു: 'ഇപ്രകാരമാണോ നിങ്ങളോട് കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്?! അതല്ലെങ്കിൽ ഇതുമായിട്ടാണോ ഞാൻ നിങ്ങളിലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്?! നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവർ നാശമടഞ്ഞത് അവർ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഭിന്നിച്ചപ്പോഴായിരുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളോട് തീർത്ത് പറയുന്നു: നിങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തിൽ ഭിന്നിച്ചു പോകരുതെന്ന്!' (തിർമദീ; ഇബ്നുമാജഃ)

(6) ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (റ) അടക്കം എല്ലാ പ്രധാന മുഹദ്ദിഥുകളും അവരുടെ ഹദീഥുഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതും, സുപ്രസിദ്ധമായി അറിയപ്പെട്ടതുമായ ഒരു സംഭവമത്രെ, ജിബ്രീൽ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു വന്ന് നബിﷺയോട് പല കാര്യങ്ങളും ചോദിച്ചറിഞ്ഞ സംഭവം. മതകാര്യങ്ങൾ ചോദിച്ചറിയേണ്ടുന്നതെങ്ങിനെയെന്ന് സ്വഹാബികൾക്ക് മാതൃക കാട്ടുകയായിരുന്നു അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ആറ് ഈമാൻ കാര്യങ്ങളും (പ്രധാന വിശ്വാസമൂല്യങ്ങളും) അഞ്ച് ഇസ്ലാം കാര്യങ്ങളും (പ്രധാന നിർബന്ധകർമങ്ങളും) അടക്കം പലതും അതിൽ നബിﷺ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈമാൻ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് നബിﷺ കൊടുത്ത മറുപടി ഇതാണ്. الإيمان أن تؤمن بالله وملئكته و كتبه ورسلهواليوم الآخر وتؤمن بالقدر خيره وشره–متفق عليه (ഈമാൻ എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ മലക്കുകളിലും, അവന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, അവന്റെ റസൂലുകളിലും, അന്ത്യദിനത്തിലും നീ വിശ്വസിക്കലും, ഖദ്റിലും അതായത് അതിലെ നന്മയിലും തിന്മയിലും നീ വിശ്വസിക്കലും ആകുന്നു. (ബു; മു.)

ഈ സംഭവത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഹദീഥ് പല നിവേദന പരമ്പരകളിൽകൂടിയും മുസ്ലിം (റ) നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് കാണാം. അവയിൽ ഒന്നാമത്തെ നിവേദനത്തിൽ, ഇബ്നു ഉമർ (റ) ഈ ഹദീഥ് ഉദ്ധരിച്ച ഒരു സന്ദർഭം നിവേദകൻമാരിൽ ഒരാളായ, യഹ്യബ്നുയഅ്മുർ (يحيى بن يعمر) ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: 'ബസ്വറയിൽ ആദ്യം ഖദ്റിനെപ്പറ്റി സംസാരം തുടങ്ങിയത് മഅ്ബദുൽ ജുഹനീ (معبد الجهني)യാണ്. ഞാനും ഹുമൈദും (حميد) കൂടി ഹജ്ജിനോ ഉംറഃക്കോ വേണ്ടി (മക്കഃയിലേക്ക്) പോയി. സ്വഹാബിമാരിൽ ആരെയെങ്കിലും കണ്ടാൽ

ഖദ്റിന്റെ വിഷയത്തിൽ ഇവർ സംസാരിക്കാറുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കാമെന്ന് ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു, അങ്ങനെ, ഇബ്നുഉമർ (റ) പള്ളിയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നത് ഞങ്ങൾ കണ്ടു. ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ഇടവും വലവുമായിചെന്ന് പൊതിഞ്ഞു. ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ അവിടെ ചിലരുണ്ട്; അവർക്ക് ഖുർആൻ അറിയാം; അറിവിന്റെ കാര്യത്തിൽ അവർ ഗവേഷണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ പറയുന്നു: ഖദ്ർ എന്നൊന്നില്ലെന്നും, കാര്യങ്ങളെല്ലാം പുത്തനായുണ്ടാകുന്ന താണെന്നും' *(*)* ഇബ്നു ഉമർ (റ) പറഞ്ഞു: 'അവരുമായി കണ്ടാൽ താങ്കൾ പറയണം; ഞാൻ അവരുമായും, അവർ ഞാനുമായും ബന്ധമില്ലാത്തവരാണെന്ന്. അല്ലാഹു തന്നെയാണ! ഉഹ്ദുമലയോളം സ്വർണമുണ്ടായിട്ടും അതൊക്കെ അവർ ധർമം ചെയ്താലും, അവർ ഖദ്റിൽ വിശ്വസിക്കാത്തപക്ഷം, അല്ലാഹു അത് സ്വീകരിക്കുകയില്ല.' പിന്നീട് തന്റെ പിതാവ് ഉമർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി, ജിബ്രീൽ (അ) വന്ന് ചോദിച്ച പ്രസ്തുതസംഭവം അദ്ദേഹം വിവരിച്ചുതന്നു.' (അതിലെ ചില വാചകങ്ങളാണ് മുകളിൽ നാം വായിച്ചത്.)

ഈ ഹദീഥിന്റെ വിവരണമദ്ധ്യെ മുസ്ലിമിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇമാം നവവീ (റ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ചില കാര്യങ്ങൾ അറിയേണ്ടതാണ്. അവ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം: 'സത്യത്തിന്റെ പക്ഷക്കാർ (اهل الحق) ഖദ്റിനെ സ്ഥാപിക്കുന്നവരാണ്. അല്ലാഹു കാര്യങ്ങൾ പണ്ടേ നിർണയിച്ചിരിക്കുന്നു, ഇന്നപ്പോൾ ഇന്നത് സംഭവിക്കുമെന്ന് അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ നിശ്ചയപ്രകാരം അവ സംഭവിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് ഖദ്ർ. 'ഖദരിയത്ത്' (എന്ന കക്ഷി) അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നു. അല്ലാഹു മുമ്പ് ഒന്നും നിർണയിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, മുൻകൂട്ടി അറിയുകയില്ലെന്നും, ഓരോന്നും സംഭവിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അവൻ അറിയുകയുള്ളൂവെന്നും അവർ ജല്പിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കളവുപറയുകയാണവർ. അല്ലാഹു അതിൽനിന്നെല്ലാം എത്രയോ ഉന്നതനാകുന്നു. നിരർത്ഥവും ബാലിശവുമായ ഈ വാദക്കാരുടെ കാലം കഴിഞ്ഞുപോയി. അവരുടെ പിൻഗാമികൾ ഖദ്റിനെ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, ഗുണകരമായ കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽനിന്നും, ദോഷകരമായ കാര്യങ്ങൾ പിശാചിൽനിന്നും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്നുവെന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. ഇങ്ങനെ, രണ്ട് സ്രഷ്ടാക്കളെ സ്ഥാപിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇവരെപ്പറ്റി ഈ സമുദായത്തിലെ 'മജൂസി'കൾ (നന്മയുടെയും തിൻമയുടെയും രണ്ട് പ്രത്യേക ദൈവങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ) എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടാറുണ്ട് .... ഖത്ത്വാബീ (الخطابي-رح) പറയുന്നു: 'അല്ലാഹു അവന്റെ വിധി നിർണയത്തിന്റെ പേരിൽ മനുഷ്യനെ നിർബന്ധിക്കുക (തീരെ അസ്വത

(*)* സ്വഹാബികളുടെ കാലാവസാനത്തിന് മുമ്പുതന്നെ ഖദ്റിന്റെ നിഷേധം സമുദായത്തിൽ തലപൊക്കിയെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. മുസ്ലിം രാജ്യം വികസിച്ചതോടുകൂടി, അനിസ്ലാമിക തത്വശാസ്ത്രങ്ങളുമായും വൈദേശിക സിദ്ധാന്തങ്ങളുമായും ചിരകാലം ഇഴുകിച്ചേർന്നിരുന്ന ആളുകൾ ഇസ്ലാമിലേക്ക് വന്നു. അവരുമായുള്ള സമ്പർക്കത്തിൽ നിന്നാണ് പല നൂതനാശയങ്ങളും മുസ്ലിംകളിൽ ഉത്ഭവിച്ചത്.

ന്ത്രനാക്കുക) എന്നാണ് 'ക്വദ്വാക്വദ്റി'ന്റെ സാരമെന്ന് പലരും ധരിക്കാറുണ്ട്. അത് ശരിയല്ല. മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു മുമ്പേ അറിയുന്നതു കൊണ്ടും, നല്ലതോ ചീത്തയോ ആയ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അവൻ സൃഷ്ടിച്ചതും നിർണയിച്ചതുമാകകൊണ്ടുമാണ് ക്വദ്ർ ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത്. 'ക്വദ്ർ' എന്നാൽ 'ക്വാദിറാ'യ (കഴിവുള്ളവനായ) അല്ലാഹുവിനാൽ നിർണയം ചെയ്യപ്പെടുന്ന വ്യവസ്ഥയും, 'ക്വദ്വാഉ്' എന്നാൽ അത് നടപ്പിൽ വരുത്തുക എന്നുമാണുദ്ദേശ്യം..............' (شرح مسلم).

ബുഖാരിയുടെ വ്യാഖ്യാതാവായ ഇമാം അസ്ക്വലാനീ (റ)യുടെ ചില വാചകങ്ങൾ കൂടി ഇവിടെ ചുരുക്കി ഉദ്ധരിക്കാം: 'ക്വദ്റിനെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുവാൻ 'കിതാബും സുന്നത്തും' മാത്രമാണ് മാർഗം. യുക്തിക്കും അനുമാനത്തിനും അതിൽ സ്ഥാനമില്ല. ആ മാർഗം ആർ തെറ്റിപ്പോയോ അവൻ പരിഭ്രമത്തിന്റെ സമുദ്രത്തിൽ വീഴും. അവർക്ക് കണ്ണിന് കുളിർമയോ, മനസ്സിന് സമാധാനമോ ലഭിക്കയില്ല. കാരണം, ക്വദ്ർ എന്ന് പറയുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ രഹസ്യങ്ങളിൽപെട്ട ഒന്നാണ്. ഒരു റസൂലിനും, മലക്കിനും അത് അറിയിച്ചുകൊടുക്കാതെ അവൻ മറയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ക്വദ്റിൽ അടങ്ങിയ രഹസ്യം സ്വർഗസ്ഥരായ ആളുകൾ അവിടെവെച്ച് ഗ്രഹിക്കുമെന്നല്ലാതെ, അതിന്മുമ്പായി അവർക്കും അത് വെളിപ്പെടുകയില്ലെന്ന് ചില മഹാൻമാർ പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു സംആനീ (أبو المظفر بن سمعاني–رح) പ്രസ്താവിക്കുന്നു. انا كل شيئ خلقناه بقدر (എല്ലാ വസ്തുവെയും നാം ഒരു 'ക്വദ്ർ' അനുസരിച്ച് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു) എന്ന ക്വുർആൻ വാക്യം, നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികളടക്കം എല്ലാറ്റിന്റെയും സ്രഷ്ടാവും, തോതു കണക്കാക്കിയവനുമാണ് അല്ലാഹു എന്നുള്ളതിന് സ്പഷ്ടമായ തെളിവാണ്. الله خالق كل شيء (അല്ലാഹു എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും സ്രഷ്ടാവാണ്) എന്നും, والله خلقكم وما تعملون (നിങ്ങളെയും നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെയും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു) എന്നുമുള്ള ആയത്തുകളെക്കാൾ വ്യക്തമായ തെളിവാണ് ആ ആയത്ത്. അത് 'ക്വദരിയ്യത്തി'ന്റെ കാര്യത്തിൽ അവതരിച്ചതാണെന്ന് മുൻഗാമികളുടെയും, പിൻഗാമികളുടെയും നാവുകളിൽ പ്രസിദ്ധമാണ്.

ക്വുറൈശിമുശ്രിക്കുകൾ നബിﷺ യോട് ക്വദ്റിന്റെ വിഷയത്തിൽ വിവാദം നടത്തിയ അവസരത്തിലാണ് ആ ആയത്ത് അവതരിച്ചതെന്ന് അബൂഹുറയ്റഃ (റ)യുടെ നിവേദനമായി അഹ്മദും മുസ്ലിമും (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈമാനിന്റെ ഘടകങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ക്വദ്റിലെ വിശ്വാസമെന്ന് ജിബ്രീലിന്റെ ഹദീഥിലും മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. وَإِن مِّن شَىْءٍ إِلَّا عِندَنَا خَزَآئِنُهُۥ وَمَا نُنَزِّلُهُۥٓ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢١﴾ [الحجر]

(ഏതൊരു വസ്തുവും തന്നെ, അതിന്റെ ഖജനാക്കൾ നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഇല്ലാത്തതായിട്ടില്ല. ഒരു നിശ്ചിതമായ അളവിലല്ലാതെ നാം അതിനെ ഇറക്കുന്നതുമല്ല) എന്ന ക്വുർആൻ വാക്യം അനുസരിച്ച് സർവ്വകാര്യങ്ങളും അല്ലാഹു കണക്കാക്കിയ പ്രകാരം നടക്കുന്നുവെന്നത്രെ 'സലഫി'ന്റെ (സ്വഹാബത്ത്- താബിഉകൾ തുടങ്ങിയ മുൻഗാമികളുടെ) ഏകകണ്ഠമായ അഭിപ്രായം.' (من فتح الباري)

ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രധാനകക്ഷികളെപ്പറ്റി പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ മറ്റൊരിടത്ത് ഇമാം അസ്ക്വലാനീ (റ) ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: 'ക്വുർആൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതല്ല, ക്വദ്ർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉള്ളതാണ്, ക്വിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നതാണ്, ക്വുർആനിലും സുന്നത്തിലും അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണനാമങ്ങളായി പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് (الصفات) അവന്റെ യഥാർത്ഥഗുണങ്ങൾ തന്നെയാണ്, (ശിർക്കും കുഫ്റുമല്ലാത്ത) മഹാപാപങ്ങൾ ചെയ്തതുകൊണ്ട് ഈമാനിൽനിന്ന് പുറത്തുപോകയില്ല എന്നൊക്കെ പറയുന്ന ആരും മുഅ്തസിലഃ കക്ഷിയിൽ ഉൾപ്പെടുകയില്ല– മറ്റ് വിഷയങ്ങളിൽ അവർ യോജിച്ചാലും ശരി.' (الفتح ص ٩٦ ج ١٣)

മഹാനായ ഇബ്നുക്വയ്യിം (റ) പറയുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ എല്ലാ മുർസലുകളും, അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ ദൈവിക ഗ്രന്ഥങ്ങളും യോജിച്ച വിഷയങ്ങളാണ് ക്വദ്റിന്റെ സ്ഥാപനവും, അല്ലാഹു എല്ലാറ്റിനും കഴിവുള്ളവനാണെന്നും, എല്ലാറ്റിന്റെയും സ്രഷ്ടാവാണെന്നും, എല്ലാറ്റിനെപ്പറ്റിയും അറിയുമെന്നും, എല്ലാ കാര്യവും അവൻ രേഖപ്പെടുത്തി വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതെന്തോ അത് ഉണ്ടാകുകയും ഉദ്ദേശിക്കാത്തതെന്തോ അത് ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും, അവന്റെ ഭരണത്തിൽ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവനോട് ആരും അനുസരണക്കേട് ചെയ്യുമായിരുന്നില്ലെന്നും, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഭൂമിയിലുള്ളവർ മുഴുവനും വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു എന്നും, അവനോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ നൽകാത്ത സഹായങ്ങൾ അവനെ അനുസരിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ നൽകുമെന്നും, അവിശ്വാസത്തിന്റെ ആൾക്കാർക്ക് സാധിച്ചുകിട്ടാത്ത സാഹചര്യങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ ആൾക്കാർക്ക് അവൻ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുമെന്നും, അവനാണ് മുസ്‌ലിമിനെ മുസ്‌ലിമാക്കിയവനെന്നും അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ സൻമാർഗത്തിലാക്കുമെന്നും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുമെന്നുമൊക്കെ. മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ വസ്തുക്കളായോ, പ്രവർത്തനങ്ങളായോ ഉള്ള ഏതൊരു കാര്യവും അവന്റെ കഴിവിനും സൃഷ്ടിക്കും പുറത്തുപോകുന്നില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ അവ അവന്റെ അറിവിനും ഉദ്ദേശ്യത്തിനും പുറത്തുപോകുന്നതുമല്ല. ഇതാണ് എല്ലാ മുർസലുകളുടെയും മതം ......' (الصواعق المرسلة)

'ക്വദ്റി'നെ നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ ന്യായങ്ങൾ

എനി നമുക്ക് ക്വദ്റിന്റെ നിഷേധികളുടെ ചില ന്യായങ്ങളെക്കുറിച്ച് അൽപം ആലോചിക്കാം. അവരുടെ സ്വന്തം യുക്തിന്യായങ്ങൾക്ക് പുറമെ തങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും വലിയ തെളിവായി അവർ ഉദ്ധരിക്കാറുള്ളത് മൂന്ന് ക്വുർആൻ വചനങ്ങളാകുന്നു. ഇതാണവ:–

وَقَالُوا۟ لَوْ شَآءَ ٱلرَّحْمَـٰنُ مَا عَبَدْنَـٰهُم ۗ مَّا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾ [الزخرف]

وَقَالَ ٱلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟ لَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِن دُونِهِۦ مِن شَىْءٍ نَّحْنُ وَلَآ ءَابَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِن دُونِهِۦ مِن شَىْءٍ ۚ كَذَٰلِكَ فَعَلَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ

سَيَقُولُ ٱلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟ لَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَآ أَشْرَكْنَا وَلَآ ءَابَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِن شَىْءٍ ۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا۟ بَأْسَنَا ۗ قُلْ هَلْ عِندَكُم مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَآ ۖ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَإِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ [الأنعام]

1. അവർ (ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ) പറയുന്നു: 'പരമകാരുണികൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ അവരെ (മലക്കുകളെ) ആരാധിക്കുമായിരുന്നില്ല എന്ന്. അവർക്ക് അതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു അറിവുമില്ല. അവർ മതിപ്പിട്ട് (ഊഹിച്ച്) പറയുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നില്ല.' (സുഖ്റുഫ്: 20)

2. 'ശിർക്ക് ചെയ്തവർ പറയുന്നു: അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞങ്ങളാകട്ടെ, ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളാകട്ടെ അവന് പുറമെ യാതൊന്നിനെയും ആരാധിക്കുമായിരുന്നില്ല, അവനെക്കൂടാതെ ഞങ്ങൾ യാതൊന്നിനെയും നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല എന്ന്. അപ്രകാരം അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും ചെയ്തിരിക്കുന്നു'. (നഹ്ൽ: 35.)

3. ശിർക്ക് ചെയ്തവർ പറഞ്ഞേക്കും: 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞങ്ങളാകട്ടെ, ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളാകട്ടെ ശിർക്ക് ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല; ഞങ്ങൾ യാതൊന്നിനെയും നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല എന്ന്. അപ്രകാരം അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അവർ നമ്മുടെ ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചു. (നബിയേ) പറയുക: നിങ്ങളുടെ പക്കൽ വല്ല അറിവും ഉണ്ടോ? എന്നാലത് ഞങ്ങൾക്ക് പുറത്ത് കൊണ്ടുവന്ന് തരിക. നിങ്ങൾ ഊഹത്തെയല്ലാതെ പിൻപറ്റുന്നില്ല. നിങ്ങൾ മതിപ്പിട്ടു പറയുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നുമില്ല'.(അൻ ആം: 148.)

ഒരേ ആശയം അടങ്ങുന്ന ഈ മൂന്ന് വചനങ്ങളുടെയും താൽപര്യം ഖദ്റിനെ നിഷേധിക്കുന്നവർ വിവരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാകുന്നു. 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ശിർക്കുകളൊന്നും ചെയ്യുകയോ, (ചില മൃഗങ്ങൾ മുതലായവയെ ഭക്ഷിക്കൽ) നിഷിദ്ധമാക്കുകയോ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. അഥവാ ഞങ്ങളത് ചെയ്യാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചത് കൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ അതെല്ലാം ചെയ്തുപോയത്. എന്നിരിക്കെ, ഞങ്ങൾ അതിൽ കുറ്റക്കാരല്ല എന്നൊക്കെയാണ് മുശ്രിക്കുകൾ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. മനുഷ്യരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ മുൻകൂട്ടിയുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മുശ്രിക്കുകൾ തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഇപ്രകാരം ന്യായീകരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവർക്ക് അതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു വിവരവുമില്ലെന്നും, അവർ ഊഹിച്ച് പറയുകയാണെന്നും പറഞ്ഞ് അവരുടെ ആ പ്രസ്താവന നിഷേധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതായത്, അവരുടെ ശിർക്ക് മുതലായ

പ്രവർത്തനങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യപ്രകാരം ഉണ്ടായതല്ല. അവർ ഊഹിച്ച് കളവു പറയുകയാണ് എന്ന് സാരം. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും- നല്ലതും ചീത്തയും- അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അനുസരിച്ചാണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന വാദം അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങൾ മുഖേന തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഇതാണിവരുടെ വിവരണത്തിന്റെ സ്വഭാവം.'ക്വുർആനിൽ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ വിവരിച്ച ദൈവിക സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കനുസരിച്ചായിരിക്കണം മറ്റ് വാക്യങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത്.' എന്ന മുഖവുരയോടുകൂടി ഇവരിൽ ചിലർ പറയുകയാണ്: 'ദൈവികവിധി (ക്വദ്ർ)യുടെ കാര്യത്തിൽ ക്വുർആന്റെ മൗലിക സിദ്ധാന്തം എന്താണെന്ന് അറബികൾ (മുശ്‌രിക്കുകൾ)ക്ക് നൽകിയ ഈ മറുപടിയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞു. ഈ മറുപടിക്ക് (തങ്ങൾ നൽകിയ) ഈ അർത്ഥമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കൽപ്പിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ സിദ്ധാന്തത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയേ, ഈ വിഷയത്തിലുള്ള മറ്റ് ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ.'

ഇവരുടെ ഈ മുഖവുരയിൽ പ്രസ്താവിച്ച അടിസ്ഥാന നിയമം ശരിക്കും- അതിന്റെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ- നാമും സ്വീകരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, കൂടുതൽ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ വിവരിച്ച ആയത്തും, അത്രതന്നെ വ്യക്തമല്ലാത്ത ആയത്തുകളും ഈ വിഷയത്തിൽ ഏതാണെന്നും, മേലുദ്ധരിച്ച മൂന്ന് വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം ഇവർ പറയുന്ന പ്രകാരം തന്നെയാണോ എന്നും പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. മുകളിൽ കണ്ടതുപോലെയുള്ള അനേകം ക്വുർആൻ വചനങ്ങളും, അവയുടെ വിശദീകരണമായി വന്ന പല ഹദീഥുകളും ക്വദ്റിലുള്ള വിശ്വാസം ഓരോ മുസ്‌ലിമിന്റെയും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കടമയാണെന്നും, അതിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നത് 'ഈമാനി'നുതന്നെ ഹാനികരമാണെന്നും നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അല്ലാഹുവിന്റെ സാർവ്വത്രികമായ അറിവിനെയും കഴിവിനെയും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ആ വിശ്വാസം, ബുദ്ധിപരമായിത്തന്നെ അനിവാര്യമായതാണെന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ അനേകം ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിത്തരുകയും, നബി വാക്യങ്ങൾ അതിനെ പ്രാബല്യം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഈ മൂന്ന് ക്വുർആൻ വചനങ്ങൾക്കും അനുയോജ്യമായ വ്യാഖ്യാനം കണ്ടുപിടിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ആ വചനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ താൽപര്യം ഇവർ സമർത്ഥിക്കുന്ന പ്രകാരമല്ലെന്നും, ക്വദ്റിനെ നിഷേധിക്കുകയെന്ന ഒരു മുൻവിധി മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് ആ വിധി ന്യായീകരിക്കുവാനും, സാധാരണക്കാരെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുവാനും വേണ്ടി അവർ നൽകിയ അവരുടെതായ വ്യാഖ്യാനം മാത്രമാണ് അതെന്നും താഴെ വിവരിക്കുന്നതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.إِنْ شَاءَ اللّٰه ഏതായാലും തങ്ങൾ നൽകിയ ആ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലേ ഈ വിഷയത്തിൽവന്ന മറ്റ് ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ എന്ന് ഇവർ പറയുമ്പോൾ ഒരു വാസ്തവം ഇവരും സമ്മതിക്കുന്നതായി കാണാം. അതെ, തങ്ങളുടെ വാദക്കാർക്ക് -അഥവാ ക്വദ്റിന്റെ നിഷേധത്തിന്- എതിരായ കുറെ

ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങൾ വേറെ ഉണ്ടെന്ന് ഇവരും സമ്മതിക്കുന്നു. വലിയ ഭാഗ്യം തന്നെ. ആ സ്ഥിതിക്ക് കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമായ ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങൾ മറ്റ് ചില താണെന്ന് കണ്ടാൽ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഈ വാക്യങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനി ക്കുകയാണ് യുക്തമെന്ന് കൂടി ഇവർ സമ്മതിക്കാതിരിക്കുവാൻ ന്യായമില്ല. താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ ശ്രദ്ധിക്കുക:-

1) ഇവരുടെ വ്യാഖ്യാനവും വാദവും ശരിയാവണമെങ്കിൽ, ആ അറബി മുശ്‌രിക്കുകൾ ക്വദ്റിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നും, ആ വിശ്വാസംവെച്ചുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ പേരിൽ അവർ ശിർക്കും മറ്റും ന്യായീകരിച്ച തെന്നും തെളിയണമല്ലോ. അതിന് തെളിവില്ലെങ്കിൽ- ചുരുങ്ങിയപക്ഷം- മറിച്ചു തെളിവില്ലാതിരിക്കുകയെങ്കിലും വേണം. എന്നാൽ, വാസ്തവം എന്താണെന്നോ?

ക്വദ്റിന്റെ കാര്യത്തിൽ മുശ്‌രിക്കുകൾ നബിﷺയോട് തർക്കം നടത്തിയ അവസ രത്തിലാണ് أَنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ (എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും നാം ഒരു ക്വദ്ർ അനുസ രിച്ച് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു) എന്ന വചനം അവതരിച്ചതെന്ന് ഇമാം മുസ്‌ലിം (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് നാം മുകളിൽ വായിച്ചുവല്ലോ. മുസ്‌ലിം (റ) മാത്രമല്ല, തിർമദീ, ഇബ്നുമാജഃ (റ) മുതലായവരും ഇത് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (كما في ابن كثير)

അപ്പോൾ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതിന്റെ പേരിൽ തങ്ങളുടെ ശിർക്കിനെ മനഃപൂർവ്വം ന്യായീകരിക്കുകയല്ല- നേരെമറിച്ച് ക്വദ്റിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നബി ﷺയെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും അത് പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ക്വുർആനെയും പരി ഹസിക്കുകയാണ് -വാസ്തവത്തിൽ മുശ്‌രിക്കുകൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് എന്നോ മറ്റോ വെക്കാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. മുസ്‌ലിംകൾ ക്വദ്റിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നത് മൂലം മക്കാമുശ്‌രിക്കുകൾ അവരെ പരിഹസിച്ചിരുന്നുവെന്ന് സൂ: യാസീൻ 47-ാം വച നത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. 'നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ ചിലവഴിക്കുവിൻ എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ, ആ അവിശ്വസിച്ചവർ വിശ്വസിച്ചവരോട് പറയും: أَنُطْعِمُ مَن لَّوْ يَشَاءُ ٱللَّهُ أَطْعَمَهُۥٓ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം ഭക്ഷണം നൽകുമായിരുന്ന ഒരു കൂട്ടർക്ക് ഞങ്ങൾ ഭക്ഷണം നൽകുകയോ? നിങ്ങൾ വ്യക്തമായ വഴിപിഴവിലല്ലാതെ ഇല്ല). ഇതാണാവാക്യം. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ ഭക്ഷണം നൽകുകയും, ഉദ്ദേശിക്കാത്തവർക്ക് കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. എന്നിരിക്കെ എന്തിനാണ് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കാത്തവർക്ക് (സാധു ക്കൾക്ക്) ഞങ്ങൾ ഭക്ഷണം നൽകുന്നത്? ഇതാണ് അവർ ചോദിക്കുന്നതിന്റെ സാരം. مَا لَهُمْ بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ(അവർക്ക് അതിനെപ്പറ്റി ഒരു അറിവും ഇല്ല) എന്നും മറ്റും മുശ്‌രിക്കുകളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്ന് വഴിയെ മനസ്സിലാക്കാം.

(2) 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ശിർക്ക് ചെയ്യുമായിരുന്നി ല്ല.' (لَوْ شَاءَ الله مَا أَشْرَكْنَا) എന്ന് തുടങ്ങിയ മേൽകണ്ട വാക്യങ്ങൾ പറഞ്ഞത് മുശ്‌രിക്കു

കളാകകൊണ്ടാണല്ലോ ആ ആയത്തുകൾ ഖദ്റിനെ നിഷേധിക്കുന്നവയാണെന്ന് ഇക്കൂട്ടർ വാദിക്കുവാൻ കാരണമായത്. വായനക്കാർ മനസ്സിരുത്തണം. സൂ: അൻആമിൽതന്നെ അതിലെ 106, 107 വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വന്തം പ്രസ്താവനയായിക്കൊണ്ട് അവർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് നോക്കുക: وَأَعْرِضْ عَنْ الْمُشْرِكِينَ وَلَوْ شَآءَ الله مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا –الأنعام (മുശ്‌രിക്കുകളിൽനിന്ന് നീ തിരിഞ്ഞുകളയുക. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ ശിർക്ക് ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. അവരുടെമേൽ നിന്നെ നാം സംരക്ഷകനാക്കിയിട്ടുമില്ല.) മുശ്‌രിക്കുകൾ തങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ അതേവാക്യം തന്നെ അവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവും അതാ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ശിർക്ക് ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല എന്ന അവരുടെ പ്രസ്താവന ശരിയല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണോ അവരെ അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചത്? അല്ല. ആ പ്രസ്താവനമൂലം അവർ ലക്ഷ്യം വെച്ച മറ്റേതോ ഒന്നിനെപ്പറ്റിയാണ് അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചതെന്ന് സ്പഷ്ടമായല്ലോ. മുശ്‌രിക്കുകൾ പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യം തെറ്റാണെങ്കിൽ, അതേ കാര്യം അതുപോലെത്തന്നെ മറ്റാരു പറഞ്ഞാലും തെറ്റായിരിക്കണമല്ലോ.

(3) ആദ്യമേ ഖദ്റിന്റെ നിഷേധം മനസ്സിൽവെച്ചുകൊണ്ടാണ് ആ ആയത്തുകൾക്ക് ഇവർ പ്രസ്തുത വ്യാഖ്യാനം നൽകുന്നതെന്നും, നേരെമറിച്ച് ആയത്തുകളുടെ വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശ്യം അതാണെന്നുകണ്ട കാരണത്താൽ ഇവർ ഖദ്റിനെ നിഷേധിക്കുവാൻ മുതിർന്നതല്ലെന്നും, ഇവരുടെ ചില പ്രസ്താവനകൾതന്നെ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. നോക്കുക: മുശ്‌രിക്കുകളുടെ വാചകങ്ങളിലെ لَوْ شَآءَ ('ലൗശാഅ') എന്നവാക്കിന് 'ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ' എന്ന ഭൂതകാലക്രിയയായും, അല്ലാഹുവിന്റെ വാചകത്തിൽ അതേ വാക്ക്വന്നപ്പോൾ അതിന് 'ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം' എന്ന് വർത്തമാനക്രിയയായും ഇവർ അർത്ഥം നൽകുന്നു. ഇതൊരു സാരപ്പെട്ട വ്യത്യാസമായി ഒരു പക്ഷേ, സാധാരണക്കാർക്ക് തോന്നിയില്ലെന്ന് വരാം. എന്നാൽ, وَلَوْ شَآءَ الله مَا أَشْرَكُوا (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ ശിർക്ക് ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല) എന്ന വാക്യത്തിന് ഇക്കൂട്ടർ നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനം കാണുമ്പോൾ, അവർ താൽപര്യപൂർവ്വം ചെയ്തിട്ടുള്ള തന്ത്രമാണ് അതെന്ന് ആർക്കും വ്യക്തമാകും. 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, അവൻ മനുഷ്യരെ ഒരേ മാർഗത്തിൽ നടക്കുവാൻ നിർബന്ധരാക്കുമായിരുന്നു. അതായത്, അവർ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളായിത്തീരുകയില്ലായിരുന്നു.' ഇതാണത്രെ അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം! الله أكبر ബുദ്ധിയും മനസ്സാക്ഷിയും ഉള്ളവർ ചിന്തിക്കട്ടെ, എന്ന് മാത്രമേ നാം പറയുന്നുള്ളൂ.

(4) സൂ: അൻആമിലെ 148 -ാം ആയത്താണല്ലോ മുകളിൽ കണ്ട മൂന്ന് ആയത്തുകളിൽ മൂന്നാമത്തേത്. അതിനെത്തുടർന്നുള്ള 149 -ാമത്തെ ആയത്ത് ഇതാകുന്നു: قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ (പറയുക: അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്നാണ് പ്രബലമായ ന്യായം- തെളിവ്- ഉള്ളത്. എന്നാൽ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളെ മുഴുവനും അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നു.) എല്ലാ

മനുഷ്യരെയും നേർമാർഗത്തിലാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല എന്നാണല്ലോ ഈ വചനത്തിലെ വ്യക്തമായ താൽപര്യം. ഇവിടെ മാത്രമല്ല, ഇത് ക്വുർആനിൽ മറ്റ് പലേടത്തും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നുവെച്ചാൽ, മനുഷ്യസമുദായം മലക്കുകളെപ്പോലെ പാപം ചെയ്യാത്ത പ്രകൃതക്കാരല്ല, സജ്ജനങ്ങളും ദുർജ്ജനങ്ങളും അടങ്ങുന്ന സമുദായമായിരിക്കുവാനാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നർത്ഥം. ഇതിനെപ്പറ്റി അൽപം പരാമർശം താഴെ വരുന്നതാണ്. (ഇവിടങ്ങളിലെല്ലാം 'ഉദ്ദേശ്യം' എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് 'മശിയ്യത്താ'കുന്ന ഉദ്ദേശ്യമാണെന്ന് ഓർമിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.)

148 -ാം വചനത്തിന് തങ്ങൾ നൽകിയ വിശദീകരണത്തിന് എതിരാണ് ഈ വചനം എന്ന് നിഷേധികൾ കണ്ടു. അതുകൊണ്ട് ഈ വചനത്തിലെ فَلَوْ شاْء('ഫലൗശാഅ') എന്ന വാക്കിന് വർത്തമാനക്രിയയുടെ അർത്ഥം കല്പിച്ചതിന് പുറമെ ഒരു 'നിർബന്ധം' കൂടി ഇവർ അതിൽ കുത്തിച്ചെലുത്തുവാൻ നിർബന്ധിതരായിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ, فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِين എന്ന വാക്യത്തിന് 'അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം നിർബന്ധപൂർവ്വം നിങ്ങളെല്ലാവരെയും സൻമാർഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നു' എന്നൊരു പുതിയ അർത്ഥംകൂടി ഇവർക്ക് കൽപിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കയാണ്. ക്വുർആനിൽ لو شاء എന്ന വാക്ക് പല സ്ഥലത്തും ഉപയോഗിച്ച് കാണാം. അവയിൽ തങ്ങൾക്ക് ദോഷകരമായിത്തോന്നുന്ന لو شاء കൾക്കെല്ലാം ഈ 'നിർബന്ധമോ, മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനമോ നൽകുക ഇവർക്കൊരു പതിവായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട് എന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. لَوْشَاْءَ لَهَدَاكُمْ (അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നു) എന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം لو شاء هدايتكم لهديكم (നിങ്ങളെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നേർമാർഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നു) എന്നല്ലാതെ لو شاء لهداكم بالإكراه (അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളെ നിർബന്ധപൂർവ്വം നേർമാർഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നു) എന്ന് അർത്ഥം വരുകയില്ലെന്ന് അറബിഭാഷയിൽ അൽപം പരിചയമുള്ളവർക്കെല്ലാം അറിയാം. അതിന്പുറമെ, നിർബന്ധപൂർവ്വം മാർഗദർശനം ചെയ്യുന്ന പ്രശ്നം തന്നെയില്ല. لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّين(മതത്തിൽ നിർബന്ധം ചെലുത്തലില്ല) എന്ന് സൂ: അൽബക്വറഃയിൽ അല്ലാഹു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിർബന്ധിതനായിട്ടില്ലാതെ, സ്വമനസ്സാലെ വിശ്വസിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിനേ ഇസ്‌ലാമിൽ സ്ഥാനമുള്ളൂവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. കൂടാതെ:-

(1) സൂറത്തുൽ അൻആമിൽതന്നെ, ദാരിദ്ര്യത്തെ ഭയന്ന് സന്താനങ്ങളെ കൊലചെയ്തിരുന്ന അറബികളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ – الأنعام:137 (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരത് ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അവരെയും, അവർ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നതിനെയും നീ വിട്ടേക്കുക.) ഈ ആയത്തിൽ ഇവരുടെ ഈ 'നിർബന്ധം' കുത്തിച്ചെലുത്തിക്കാണുന്നില്ല. 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം അവരത് ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല' എന്ന്മാത്രം പറഞ്ഞ് മതിയാക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. കാരണം അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും അൻആമിലെ 107 -ാം ആയത്തിലേതുപോ

ലെത്തന്നെ, ഈ ആയത്തിലെ ഈ വാക്യവും അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വന്തം പ്രസ്താവനയാകുന്നു. മറ്റാരുടെയും പ്രസ്താവന ഉദ്ധരിച്ചതല്ല. അപ്പോൾ അതിന്റെ സാരം 'അവരത് ചെയ്യാതിരിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ അത് ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു അങ്ങനെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല' എന്നായിരിക്കും. ഇത് ക്വദ്റിനെ നിഷേധിക്കുകയല്ല- സ്ഥാപിക്കുകയാണ്- ചെയ്യുന്നത്.

ഇമാം മുസ്‌ലിം (റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീഥും മറ്റും നോക്കുമ്പോൾ, മുശ്‌രിക്കുകൾ ക്വദ്റിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരായിരുന്നുവെന്നതാണ് വാസ്തവമെന്നും, ആ നിലക്ക് അവരുടെ മേപ്പടി പ്രസ്താവനകൾ കേവലം പരിഹാസങ്ങളാണെന്നും നാം മുമ്പ് പറഞ്ഞു. എനി, മുശ്‌രിക്കുകൾ ക്വദ്റിൽ വിശ്വാസമുള്ളവരായിരുന്നുവെന്നുതന്നെ വിചാരിക്കുക: എന്നാലും, അവരുടെ ആ പ്രസ്താവനകൾ ആക്ഷേപാർഹമാണെന്ന് കാണാം. 1 -ാ മതായി, പ്രവാചകത്വത്തിന്റെയും, വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും നിഷേധമാണത്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതല്ലാതെ ഒന്നും സംഭവിക്കുകയില്ല എന്നിരിക്കെ, ശിർക്കിനെയും മറ്റും വിരോധിച്ചുകൊണ്ട് പ്രവാചകൻമാരും വേദഗ്രന്ഥവും വരേണ്ടുന്ന ആവശ്യമെന്ത്? ഞങ്ങൾ ശിർക്ക് മുതലായവ ചെയ്യുന്നത് അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതുകൊണ്ടാണല്ലോ. എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഒരു ന്യായവാദം അപ്പോൾ ആ പ്രസ്താവനകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ വ്യാജവാദം ആ മുശ്‌രിക്കുകളുടെ മാത്രം വാദമല്ല, അവരുടെ പൂർവ്വികൻമാരുടെയും വാദമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് كذلك كذب الذين من قبلهم (അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും അപ്രകാരം വ്യാജമാക്കിയിട്ടുണ്ട്) എന്നും كذلك فعل الذين من قبلهم (അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും അപ്രകാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു) എന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞതും.

2 -ാമതായി, അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യപ്രകാരമല്ലാതെ ഒന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നത് വാസ്തവമാണെങ്കിലും, അവർ ശിർക്ക് മുതലായത് ചെയ്യാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിഞ്ഞത് നിമിത്തമോ, അറിഞ്ഞതിനുശേഷമോ അല്ല അവർ അത് ചെയ്തത്. അവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ഇഷ്ടവും ഇച്ഛയും അനുസരിച്ച് മനഃപൂർവ്വം ശിർക്ക് മുതലായ കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്തു. ചെയ്തുകഴിഞ്ഞശേഷം അവയെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടിമാത്രം അല്ലാഹുവിന്റെ ക്വദ്റിന്റെയും ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെയും മറപിടിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നേയുള്ളൂ. അഥവാ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നറിഞ്ഞ് പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുകയല്ല- തങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകഴിഞ്ഞശേഷം അത് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതാണെന്ന് വാദിച്ച് ന്യായീകരിക്കുകയാണ് -ചെയ്യുന്നത്. **(*)** അതുകൊണ്ടാണ് ما لهم بذلك من علم (അവർക്ക് അതിനെ

***(*)** ഈ നയം മുശ്‌രിക്കുകളിൽ മാത്രമല്ല കാണപ്പെടുക. മുസ്‌ലിംകളിൽപോലും ചിലർ തങ്ങൾ ചെയ്ത തെറ്റുകുറ്റങ്ങളെ ക്വദ്റിന്റെ പേരിൽ ന്യായീകരിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ മറവിൽ ഒളിച്ച് രക്ഷപ്പെടുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ക്വദ്റിന്റെ വിശ്വാസം നന്മ ചെയ്യാൻ തടസ്സമോ, തിൻമ ചെയ്യാൻ പ്രോൽസാഹനമോ അല്ലെന്നും, ആയിക്കൂടാത്തതാണെന്നും പിറകെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. إنْ شَاء الله*

പ്പറ്റി യാതൊരു അറിവും ഇല്ല) എന്നും, هل عندكم من علم فتخرجوه لنا (നിങ്ങളുടെ പക്കൽ വല്ല അറിവും ഉണ്ടോ എന്നാലത് ഞങ്ങൾക്ക് വെളിക്കുകൊണ്ടുവന്ന് തരുവിൻ) എന്നും മറ്റും അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്.

3 -ാമതായി, അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യപ്രകാരമാണ് കാര്യങ്ങളെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നത് എന്നിരിക്കുമ്പോൾ, സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിക്ക് വിധേയമായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ?.അതുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ ശിർക്കും മറ്റും അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അനുസരിച്ച് സംഭവിച്ചതാണെന്നപോലെ, അവയെല്ലാം അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളുമായിരിക്കും. അവയെപ്പറ്റി കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നതും വിരോധിക്കുന്നതും ന്യായമല്ല എന്നിപ്രകാരമുള്ള ഒരു ആരോപണവും ആ പ്രസ്താവനകളിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. إن تتبعون إلا الظن وان انتم إلا تخرصون(നിങ്ങൾ ഊഹത്തെയല്ലാതെ പിൻപറ്റുന്നില്ല; നിങ്ങൾ മതിപ്പിട്ട് പറയുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നുമില്ല.) എന്നീ വാക്യങ്ങൾ ആ ആരോപണത്തെ ഖണ്ഡിക്കുന്നു. നല്ലതും തീയതുമായ ഏത്കാര്യവും സംഭവിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ (മശിയ്യത്താകുന്ന) ഉദ്ദേശ്യം കൊണ്ടുതന്നെയാണെങ്കിലും, നല്ലതിനെ മാത്രമേ അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയുള്ളൂവെന്നും, ചീത്തയെ അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ലെന്നും, ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെയും തൃപ്തിയുടെയും പശ്ചാത്തലങ്ങൾ ഒന്നല്ലെന്നുമുള്ള വസ്തുതകൾ മനസ്സിലാക്കാത്തതാണ് ഈ ആരോപണത്തിന് കാരണം. (ഇത് സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ വിവരം താഴെ കാണാം) മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ആ പ്രസ്താവനകൾക്ക് അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് മേൽകണ്ട മൂന്നുകാരണങ്ങളിൽ ഏതായിരുന്നാലും ശരി അതിനെത്തുടർന്ന് അല്ലാഹു അവരെ ആക്ഷേപിച്ച വാക്യങ്ങളുടെ താൽപര്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല.

ഇമാം റാഗിബ് (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതെങ്കിൽ മാത്രമേ ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ എന്നതിന് ക്വുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെല്ലാം സമ്മതിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരാകുന്ന ഒരു തെളിവാണ് സൂറത്തുൽ കഹ്ഫിലെ 23, 24 വചനങ്ങൾ:- ولا تقولن لشيء إني فاعل ذلك غدا إلا أن يشاء الله واذكر ربك اذا نسيت الخ – الكهف (സാരം: ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും നാളെ ഞാനത് ചെയ്യുമെന്ന് നിശ്ചയമായും നീ പറയരുത്- അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ എന്ന നിലക്കല്ലാതെ, നീ മറന്നുപോയാൽ നിന്റെ റബ്ബിനെ നീ സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുക.) ഭാവിയിൽ താൻ ഒരു കാര്യം ചെയ്യുമെന്ന് പറയുമ്പോൾ إنْ شَاء الله (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ) എന്ന് കൂട്ടിച്ചേർത്ത് കൊണ്ടല്ലാതെ ഒരാളും പറയരുതെന്ന് അല്ലാഹു ഊന്നിപ്പറയുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, മറന്നുപോയാൽ ഓർമ വരുമ്പോൾ ആ കുറവ് നികത്തേണമെന്നും ഉണർത്തുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശം കൂടാതെ, മനുഷ്യന്റെ ഉദ്ദേശ്യംകൊണ്ടോ കഴിവുകൊണ്ടോ മാത്രം അവന് വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ ഈ കൽപനക്ക് എന്താണ് ന്യായം?! ആലോചിച്ചുനോക്കുക. ക്വദ്റിനെ നിഷേധിക്കുകയും, ക്വദറിലുള്ള വിശ്വാസം

അനിസ്ലാമികമാണെന്ന് ജൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പണ്ഡിതൻ ഈ ആയത്തിന് ഇങ്ങനെ അർത്ഥം കൽപിച്ചു കാണാം: ' ഞാൻ നാളെ അക്കാര്യം പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് ഒരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും നീ പറയരുത്. (നീ മനസ്സിലാക്കണം:) അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാലല്ലാതെ, (അത് നടക്കുകയില്ല).' അപ്പോൾ– അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ– ക്വദറിന്റെ തത്വം ഇവരും അംഗീകരിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരായിരിക്കയാണ്.

ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ

സ്ഥലകാലവ്യത്യാസംകൂടാതെ, ചെറുപ്പവലുപ്പം കൂടാതെ, എല്ലാ ഓരോ വസ്തുവിനും ഓരോ കാര്യത്തിനും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു അറബിവാക്കാണ് شيء(ശൈഉ്) എന്ന വാക്ക്. നിഘണ്ടുക്കളിൽ ഇതിന് ما يصح ان يعلم ويخبر عنه (ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ച് അറിയുവാനും വർത്തമാനം പറയപ്പെടുവാനും ഉതകുന്നോ അത്) എന്നാണ് അർത്ഥം കാണിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ كل شيئ (എല്ലാ വസ്തുക്കളും– അഥവാ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും) എന്ന് പറയുമ്പോൾ അതിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത ഒരു സാധനമോ, സംഭവമോ, കാര്യമോ, വസ്തുവോ, വസ്തുതയോ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല, ഇത് ഓർമയിൽവെച്ചുകൊണ്ട് താഴെ കാണുന്ന ക്വുർആൻ വചനങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തുക: الله خالق كل شيئ (അല്ലാഹു എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും സ്രഷ്ടാവാകുന്നു) وخلق كل شيئ فقدره تقديرا (അവൻ എല്ലാ വസ്തുവെയും സൃഷ്ടിക്കുകയും അതിന് ഒരു നിർണയം– വ്യവസ്ഥ– നിർണയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.) قد جعل الله لكل شيئ قدرا (അല്ലാഹു എല്ലാ വസ്തുവിനും ഒരു ക്വദ്ർ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.) والله بكل شيئ عليم (അല്ലാഹു എല്ലാ വസ്തുവെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനാകുന്നു.) قد أحاط بكل شيئ علما (അവൻ അറിവുകൊണ്ട് എല്ലാ വസ്തുവെയും വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.) والله على كل شيئ قدير(അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.) ഇതിലൊന്നിൽനിന്നും മനുഷ്യനെയോ, അവന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയോ, ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെയോ, നല്ലതിനെയോ, ചീത്തയെയോ, മറ്റുവല്ലതിനെയോ ഒഴിവാക്കുവാൻ ന്യായമെന്താണുള്ളത്?! ഒന്നുമില്ല.

ഈ പ്രപഞ്ചത്തിനും അതുൾക്കൊള്ളുന്ന സകല ചരാചരങ്ങൾക്കും ബാധകമായ ഒരു പൊതുവ്യവസ്ഥയും സാർവ്വത്രികമായ നിയമവും അല്ലാഹുവിങ്കലുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ ദൈവവിശ്വാസികളായ ആർക്കും തർക്കമുണ്ടാകയില്ല. എന്നാൽ, ആ വ്യവസ്ഥയും നിയമവും അനുസരിച്ച് ലോകകാര്യങ്ങൾ ഓരോന്നും സ്വയം നീങ്ങിക്കൊള്ളട്ടെ എന്നുവെച്ച് അല്ലാഹു ചുമ്മാ ഇരിക്കുകയാണെന്ന് വിശേഷബുദ്ധിയുള്ളവർക്ക് ഊഹിക്കുവാൻ കഴിയുമോ? അല്ലെങ്കിൽ ആ വ്യവസ്ഥക്കും, അതിലെ കാര്യകാരണബന്ധങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ച് നടക്കുന്നതെല്ലാം സ്വയമങ്ങ് നടക്കട്ടെ എന്നുവെച്ച് അശ്രദ്ധനായി– മൗനവദനനായി– അജ്ഞനായി– ക്കൊണ്ട് കഴിയുകയുമായിരിക്കും അല്ലാഹു എന്ന് ആർക്കെങ്കിലും ഊഹി

ക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ?! ഒരിക്കലുമില്ല. അല്ലെങ്കിൽ– ചിലർ ജൽപിക്കുന്നതുപോലെ– ലോകകാര്യങ്ങളെമൊത്തമായിട്ടല്ലാതെ വിശദമായി അല്ലാഹു അറിയുകയില്ലെന്നോ, അതുമല്ലെങ്കിൽ ഓരോ സംഗതിയും സംഭവിക്കുമ്പോഴല്ലാതെ മുൻകൂട്ടി അവൻ അറിയുകയില്ലെന്നോ ഒരു യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസി വാദിക്കുമോ? മുസ്‌ലിമെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന വല്ലവരും അങ്ങനെ വാദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അവരുടെ അല്ലാഹു നാമെല്ലാം വിശ്വസിക്കുന്ന അല്ലാഹുവോ, ക്വുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടുകാണുന്ന ആ അല്ലാഹുവോ ആയിരിക്കയില്ലെന്നേ അവരോട് നമുക്ക് പറയുവാനുള്ളൂ. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وما من غائبة في السماوات والارض الا في كتاب مبين النمل : ٧٥ – (ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഏതൊരു കാര്യവും വ്യക്തമായ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ –രേഖയിൽ– ഇല്ലാത്തതില്ല. സൂ: നംല്.)

എല്ലാ കാര്യവും അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു എന്ന് സമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം, ആ അറിവിൽപെട്ട ഓരോന്നും– അതിൽപെടാത്ത യാതൊന്നും ഇല്ലതാനും– ഇന്ന സമയത്ത് ഇന്നിന്നപ്രകാരം ആയിരിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ ആയിരിക്കരുത് എന്നിങ്ങനെ ഒരു ഉദ്ദേശ്യവും നിർണയവും അവന്നില്ലാതെ വരുമെന്ന് വിചാരിക്കുവാൻ വല്ലവർക്കും സാധിക്കുമോ? യുക്തി അത് സമ്മതിക്കുമോ?! അതത് കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുമ്പോൾ മാത്രം അതിന്റെ അളവും തോതും നിർണയിക്കുകയേ അവൻ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ– ഓരോന്നിനും പ്രത്യേക നിർണയങ്ങളൊന്നും മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല– എന്ന്‌വെക്കുന്നപക്ഷം, അത് അവന്റെ സർവ്വജ്ഞതയെയും, സർവ്വശക്തിത്വത്തെയും ചോദ്യംചെയ്യലും, അവന്റെ സൃഷ്ടികളോട് അവനെ സമപ്പെടുത്തലും ആയിരിക്കും. ليس كمثله شيء وهو السميع البصير (അവനെപ്പോലെ ഒരു വസ്തുവും തന്നെയില്ല. അവൻ എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനാണ്, കാണുന്നവനാണ്.) ഒരു പൊതുവ്യവസ്ഥ ഏർപ്പെടുത്തി ചുമ്മാ ഇരിക്കുകയല്ല, എപ്പോഴും എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നിയന്ത്രിച്ചും നടത്തിയും കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. يدبر الأمر من السماوات إلى الأرض (അവൻ ആകാശത്തുനിന്ന് ഭൂമിയിലേക്ക് കാര്യം നിയന്ത്രിച്ചു– ചട്ടവട്ടം ചെയ്തു– കൊണ്ടിരിക്കുന്നു) كل يوم هو في شأن (എല്ലാ ദിവസവും അവൻ ഓരോ കാര്യത്തിലാണ്) وإن من شيء إلا عندنا خزائنه وما ننزله إلا بقدر معلوم (ഏതൊരു വസ്തുവിന്റെയും ഖജനാക്കൾ നമ്മുടെ പക്കൽ ഇല്ലാതില്ല. അതിനെ ഒരു നിശ്ചിത അളവിലല്ലാതെ നാം ഇറക്കുന്നുമില്ല.) എന്നിങ്ങനെയുള്ള വചനങ്ങളുടെ വ്യാപ്തിയിൽനിന്ന് മനുഷ്യനെയും, അവന്റെ ചെയ്തികളെയും മാത്രം ഒഴിവാക്കി നിറുത്തുവാൻ ന്യായമില്ലതന്നെ.

إن الله يحكم ما يريد (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ വിധിക്കുന്നു.) ويفعل ما يشاء(അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.) لا يسأل عما يفعل وهم يسألون (അവൻ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി അവൻ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല. അവരാകട്ടെ, ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും.) പക്ഷേ, ഒരു അണു അളവിലും അനീതി അതിലൊന്നും അല്ലാഹു ചെയ്കയില്ല. إن الله لا يظلم مثقال ذرة (അല്ലാഹു ഒരു അണുതൂക്കവും അനീതി ചെയ്കയില്ല.) ولا يظلم ربك أحدا (നിന്റെ റബ്ബ് ഒരാളോടും അനീതി ചെയ്കയില്ല) അപ്പോൾ, മനുഷ്യനെയും അവന്റെ

പ്രവർത്തനങ്ങളെയും അല്ലാഹുവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽനിന്ന് സ്വതന്ത്രമാക്കി ഒഴിച്ചുനിറുത്തുവാനോ, മനുഷ്യന്റെ മേലുള്ള നിയന്ത്രണം അനീതിയാണെന്ന് വെക്കുവാനോ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു വിശ്വാസിക്ക് സാധിക്കുമോ? ഇല്ല. ഇല്ല.

പ്രധാന സംശയം

ക്വദ്റിനെ നിഷേധിക്കുന്ന വിഭാഗക്കാർ പൊതുജനമദ്ധ്യെ പ്രചരിപ്പിക്കാറുള്ള ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളും, തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുവാൻ സ്വീകരിക്കുന്ന ന്യായവാദങ്ങളും പലതാണ്. ചിലതെല്ലാം ഈ കുറിപ്പിൽ പല സന്ദർഭങ്ങളിലായി നാം സ്പർശിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അവയുടെയെല്ലാം അടിത്തട്ടിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും, പൊതുജനങ്ങളെയും മതപ്രമാണങ്ങളിൽ പരിചയം കുറഞ്ഞവരെയും ആകർഷിക്കുവാൻ അവർ കൂടുതൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതുമായ ഒരു സംശയം ഇതാണ്: 'മനുഷ്യന്റെ നല്ലതും ചീത്തയുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളടക്കമുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ചും, മുൻനിശ്ചയമനുസരിച്ചും നടക്കുന്നതും, അവന്റെ സൃഷ്ടിയും ആണെങ്കിൽ അഥവാ മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ ഇച്ഛയും ഉദ്ദേശ്യവും അനുസരിച്ചും അവന്റെ കഴിവുകൊണ്ട് മാത്രം ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെങ്കിൽ– പിന്നെ മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾക്ക് അവനെ അല്ലാഹു ശിക്ഷിക്കുന്നത് ന്യായമാകുമോ? അത് അനീതിയല്ലേ? യുക്തിക്ക് എതിരല്ലേ? മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരം അവൻ രൂപം നൽകുന്നത് നാം കാണുന്നു. മാത്രമല്ല, അതെല്ലാം മനുഷ്യന്റെ കർമങ്ങളായിക്കൊണ്ട് തന്നെയാണ് ക്വുർആൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നതും. എന്നിരിക്കെ, മനുഷ്യകർമങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ച് അവന്റെ സൃഷ്ടിയായിക്കൊണ്ടുമാണ് ഉണ്ടാകുന്നതെന്ന് പറയുന്നത് വിഡ്ഢിത്തമല്ലേ? ഈ ന്യായവാദത്തിൽനിന്നാണ് മറ്റുള്ള യുക്തിവാദങ്ങൾ ഉടലെടുക്കുന്നത്. അവയെ ന്യായീകരിക്കുന്ന പല ഉപവാദങ്ങളും, വ്യാഖ്യാനങ്ങളും, ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും വേറെയും കാണും.

അനേകം ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽനിന്നും, ധാരാളം ഹദീഥുകളിൽനിന്നും, സ്വഹാബികളും താബിഉകളും അടക്കമുള്ള ബഹുഭൂരിഭാഗം പണ്ഡിതൻമാരുടെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നും സംശയരഹിതമായി അറിയപ്പെട്ടതാണ് മനുഷ്യന്റെ കർമങ്ങൾ അടക്കമുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവും, ഉദ്ദേശ്യവും അനുസരിച്ചു അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നതാണ് എന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ സാർവ്വത്രികമായ അറിവ്, അവന്റെ അപാരമായ കഴിവ് മുതലായ മഹൽഗുണങ്ങളെ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ മതദൃഷ്ട്യാ മാത്രമല്ല –ബുദ്ധിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ– അത് വിശ്വസിക്കുവാൻ നാം നിർബന്ധിതരുമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, ഈ സംശയത്തിന് മറുപടി കാണുവാൻ നമുക്ക് കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽപോലും, അല്ലാഹുവിന്റെ എത്രയോ സൃഷ്ടിരഹസ്യങ്ങൾ നമുക്ക് അറിയാൻ കഴി

യാത്തത്പോലെ ഈയൊരു രഹസ്യവും നമുക്കറിയുകയില്ലെന്നുവെച്ച് സമാധാനിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. ക്വുർആൻ പ്രസ്താവിച്ചതുകൊണ്ട് മാത്രം നമ്മുടെ ബുദ്ധിക്കോ നിരീക്ഷണങ്ങൾക്കോ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത എത്രയോ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ നാം സമ്മതിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ കടമയുമാണത്. *(*)* എന്നിരുന്നാലും, സുസ്ഥാപിതമായ മതപ്രമാണങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തിട്ടെങ്കിലും സ്വന്തം യുക്തിവാദങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കണമെന്ന മർക്കടമുഷ്ടിയില്ലാത്ത സത്യാന്വേഷികൾക്ക് മനസ്സമാധാനത്തിനുള്ള പരിഹാരം ക്വുർആന്റെയും ഹദീഥിന്റെയും വെളിച്ചത്തിൽതന്നെ നമുക്ക് കണ്ടെത്താവുന്നതാണ് താനും.

ഒരു കാര്യത്തിന്റെ ഒരു വശംമാത്രം ആലോചിച്ച് വിധികൽപിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. അതിന്റെ മറുവശങ്ങളെക്കൂടി കണക്കിലെടുത്തുവേണം വിധികൽപിക്കുവാൻ. ഐഹികകാര്യങ്ങളിൽ ബുദ്ധിക്കും യുക്തിക്കും നൽകുന്ന അതേ സ്ഥാനം ദൈവിക കാര്യങ്ങളിലും അതിന് നൽകുന്നത് ശരിയല്ല. ദൈവിക കാര്യങ്ങളിലും, പാരത്രിക കാര്യങ്ങളിലും ദൈവവാക്യങ്ങൾക്കും പ്രവാചക വാക്യങ്ങൾക്കുമാണ് മുൻഗണന നൽകേണ്ടത്. ഈ സംഗതി ഇത്തരം വിഷയങ്ങളിൽ നാം സദാ ഓർമിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ഓരോ വസ്തുവിനും അതതിന്റെതായ സൃഷ്ടിയും പ്രകൃതിവിശേഷതയും അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതാതിനുപയുക്തമായ മാർഗദർശനവും അവൻ നൽകിയിരിക്കുന്നു. (أعطى كل شيء خلقه ثم هدى – طه) അക്കൂട്ടത്തിൽ മനുഷ്യനും ചില പ്രത്യേകതകളുണ്ട്. അവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് വിശേഷബുദ്ധി (العقل). വിശേഷ ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ച് താൻ എന്ത് ചെയ്യണം, എന്ത് ചെയ്യരുത് എന്നും, പല മുഖങ്ങളായ കാര്യങ്ങളിൽ ഏതാണ് താൻ സ്വീകരിക്കേണ്ടത് എന്നും തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള അഭിപ്രായശക്തി (الإختيار)യും, അത് പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തുവാനുള്ള കഴിവും (قدرة) അല്ലാഹു അവന് നൽകിയിരിക്കുന്നു. അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത കാര്യം അവൻ പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തുമ്പോൾ ആ കാര്യം അവന്റെ പ്രവൃത്തിയും അവന്റെ അദ്ധ്വാനവും (كسب) ആയിരിക്കുന്നതുമാണ്. പക്ഷേ, ഈ അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യവും, പ്രവർത്തനകഴിവും തികച്ചും പരിപൂർണമോ നിരുപാധികമോ അല്ല. ഒന്നാമതായി, അല്ലാഹു നിർണയിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു പരിധിക്കുള്ളിൽ അത് ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നു. രണ്ടാമതായി, തിരഞ്ഞെടുപ്പിനും പ്രവർത്തനത്തിനുമുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ സുരക്ഷിതമായിരിക്കുകയും വേണം.

***(*)* സ്വർഗം, നരകം, ക്വിയാമത്തിലെ പല സംഭവങ്ങൾ, മലക്കുകൾ, അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, പരലോകത്തുവെച്ച് അല്ലാഹുവിനെ കാണൽ തുടങ്ങിയ പലതും ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. യുക്തിവാദക്കാർക്ക് ഇവയിലെല്ലാംതന്നെ യഥാർത്ഥത്തിൽ നിഷേധവും, ബാഹ്യത്തിൽ അവരുടെതായ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളുമാണുള്ളത്; അതിലൊന്ന് മാത്രമാണ് ക്വദ്റിന്റെ കാര്യവും.**

ഇപ്പറഞ്ഞതിൽ ദൈവവിശ്വാസികളായ ആർക്കും സംശയം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല.

മനുഷ്യൻ തിരഞ്ഞെടുത്തതും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതുമായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം പ്രയോഗത്തിൽ വന്നേക്കണമെന്നില്ല. ചിലത് പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുവാൻ അവൻ സ്വയം തന്നെ ഉദ്ദേശിക്കായ്കകൊണ്ടും, മറ്റ് ചിലത് എന്തെങ്കിലും വിഘ്നം നേരിട്ടത്കൊണ്ടും മുടങ്ങിപ്പോകുന്നു. എന്നാൽ പ്രയോഗത്തിൽവന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം ഫലത്തിൽ വരുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ മാത്രം ഉദ്ദേശ്യംകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടുമാണോ? ഇതാണ് ചിന്തിക്കേണ്ടത്. ആദ്യമായി, അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത -അഥവാ ഇച്ഛിച്ച -കാര്യം പ്രാവർത്തികമാക്കുവാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം (ഇതിനാണ് മശിയ്യത്ത് എന്ന് പറയുന്നത്) വേണം. ഇതാകട്ടെ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ സംജാതമാകുന്നുള്ളൂ. وما تشاؤون إلا أن يشاء الله رب العالمين(ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുകയില്ല) ചില കാര്യങ്ങൾ ഇന്നപ്രകാരം വേണ്ടതുണ്ടെന്ന മനുഷ്യന്റെ മനസ്സാക്ഷി വിധികൽപിക്കുന്നു. അത് ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. യാതൊരു തടസ്സവും നേരിട്ടതായി കാണുന്നുമില്ല. എന്നിട്ട്പോലും അത് ചെയ്യാൻ അവൻ മുമ്പോട്ടുവരുന്നില്ല. എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇതിന് കാണാം. കാരണം എന്താണ്? അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഇല്ലാത്തതു തന്നെ, എനി, പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അതിനുവേണ്ടി മനുഷ്യൻ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? അവന്റെ അറിവിലും കഴിവിലും പെട്ട ഒരുക്കങ്ങൾ അവൻ ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ മിക്കവാറും അത് ഫലത്തിൽ വരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഫലത്തിൽ വരാതെയും സംഭവിക്കുന്നു. ആ അറിവും കഴിവും അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് സിദ്ധിച്ചതാണെന്നപോലെത്തന്നെ, അതിനുവേണ്ടി അവൻ വിനിയോഗിച്ച ഓരോ ഉപാധിയും സജ്ജമാക്കിയതും, അതിന്റെ ഉപയോഗക്രമം നിർണയിച്ചുകൊടുത്തതും, ഓരോന്നിന്റെയും ഫലം ഇന്നപ്രകാരമെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതുമെല്ലാം അല്ലാഹു തന്നെ. അതെ, والله خلقكم وما تعملون (അല്ലാഹു നിങ്ങളെയും നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെയും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.)

മനുഷ്യൻ നിലം ഉഴുത് കിളർത്തുന്നു, വെള്ളം നനക്കുന്നു, അതിൽ വിത്ത് വിതക്കുന്നു. ഈ മൂന്നിൽ ഓരോന്നിനുംവേണ്ടി അവൻ എത്രയെത്ര വസ്തുക്കളെ ഏതെല്ലാം വിധേന ഉപയോഗിച്ചുവെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക. കാര്യകാരണ ബന്ധങ്ങളുടെ ഒരു നീണ്ട പട്ടികതന്നെ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ കാണാം. അതിരിക്കട്ടെ, ഒടുക്കം ധാന്യം മുളച്ച് വിളയുന്നു. അത് അവന്റെ അദ്ധ്വാനമാണെന്നും, പ്രവർത്തനഫലമാണെന്നും സമ്മതിക്കപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ പേരിൽ ആ വിളവിന്റെ ഉടമസ്ഥതയും അവന് തന്നെ നൽകപ്പെടുന്നു. അവൻ വിത്തിട്ടെങ്കിലും വിത്ത് മുളപ്പിച്ചത് അവനല്ല; അവൻ വളമിട്ടെങ്കിലും വിളയിച്ചത് അവനല്ല; ഉഴുതെങ്കിലും ഭൂമി പിളർത്തതും കിളർത്തിയതും അവനല്ല; കാലികളെ വാങ്ങിയതും അവയെ കെട്ടി ഉഴുതതും തെളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും അവനെങ്കിലും അവയെ അതിന് ഉപകരിക്കുമാറാക്കിയതും അവനല്ല അങ്ങനെ പലതും. ചുരുക്കത്തിൽ, അവൻ അതിനെല്ലാം ഒരു കാരണക്കാരനായി ഇടപെട്ടുവെന്ന്മാത്രം. അവൻ ഉഴുതപ്പോൾ നിലം

പിളർന്നു; വെള്ളം തിരിച്ചു വിട്ടപ്പോൾ മണ്ണുനനഞ്ഞു; കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിത്ത് മുളച്ചു; അത് ക്രമേണ വിളഞ്ഞു. ഇതാണ് സംഭവിച്ചത്. ഇവ ഓരോന്നും യഥാവിധി ഫലത്തിൽ വരുത്തി പ്രായോഗികരൂപം നൽകിയ അദൃശ്യഹസ്തം ഇവയുടെയെല്ലാം പിന്നിൽ ഉണ്ടെന്ന് സമ്മതിക്കാതിരിക്കുവാൻ ഒരു നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിക്ക് കഴിയുമോ? ദൈവനിഷേധികൾപോലും വാസ്തവത്തിൽ ഇത് സമ്മതിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരാണ്, അതെ, ലോകനിയന്താവായ- സർവ്വജ്ഞനും സർവ്വശക്തനുമായ- ഒന്നൊഴിയാതെ സകല വസ്തുവിനും അതാതിന്റെ സൃഷ്ടി നൽകുന്ന സൃഷ്ടികർത്താവിന്റെ പ്രവർത്തനമാണത്. അവന്റെ സൃഷ്ടിയാണത്. പക്ഷേ, കുടുസ്സായ യുക്തിവാദങ്ങളാൽ ദൈവനിഷേധത്തിന് അടിമപ്പെട്ട് ഉൾക്കാഴ്ച നശിച്ചവർ ആ ശക്തിക്ക് 'പ്രകൃതിവിശേഷത'യെന്നോ മറ്റോ പേര് നൽകി തൃപ്തി അടയുന്നു. ഇതൊരു ഉദാഹരണം മാത്രം. ഓരോ മനുഷ്യപ്രവർത്തനത്തിന്റെ നിലയും ഇതുതന്നെ.

ഇതിൽനിന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതെന്താണ്? മനുഷ്യന്റെ കർമങ്ങൾ നിരുപാധികമായിരിക്കത്തക്കവിധം അവൻ പരിപൂർണമായും സ്വതന്ത്രനോ ശക്തനോ അല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ഇടപെടലുംകൂടി ഉണ്ടെങ്കിലേ അവ സാക്ഷാൽകൃതമാകുകയുള്ളൂ. തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യം (اختيار), ഏതെങ്കിലും ഒന്നിലുള്ള പ്രത്യേക താൽപര്യം (ارادة), എന്നിവക്ക് പുറമെ അതതിന് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച കാര്യകാരണ ബന്ധങ്ങളനുസരിച്ച് തനിക്ക് കഴിവുള്ളിടത്തോളം ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യുക, അഥവാ അതിനുവേണ്ടി യത്നിക്കുക (الكسب) ഇതെല്ലാം മനുഷ്യന്റെ വകയാണ്. ഇക്കാരണത്താൽ അവനിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ കർമങ്ങളും അവന്റേതായിത്തീരുന്നു. അതിന്റെ ഗുണദോഷഫലങ്ങൾക്ക് അവൻ ഉത്തരവാദിയും ആയിത്തീരുന്നു.

അവന്റെ അഭിപ്രായവും താൽപര്യവും പ്രവർത്തനം മുഖേന പ്രായോഗികമാക്കുവാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം അവനിൽ സംജാതമാകുന്നത് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ മാത്രമായിരിക്കും. അതിനുള്ള ഉപാധികൾ സജ്ജമാക്കുന്നതും, ഓരോന്നിന്റെയും ഫലങ്ങൾ കൂട്ടിയിണക്കി ഉദ്ദിഷ്ട കാര്യത്തിന് സാക്ഷാൽ പ്രായോഗികരൂപം നൽകുന്നതും അല്ലാഹുവായിരിക്കും. ഇക്കാരണത്താൽ- മറ്റ് കാര്യങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ- മനുഷ്യപ്രവർത്തനങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് വിധേയമാണ്. എല്ലാം അവൻ സൃഷ്ടി നൽകി രൂപപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ്.

യഥാർത്ഥത്തിൽ എല്ലാറ്റിന്റെയും സ്രഷ്ടാവ് അല്ലാഹുതന്നെ. (الله خالق كل شيء) എങ്കിലും, ബാഹ്യത്തിലുള്ള കർത്താവും, താൽപര്യപൂർവ്വം വേണ്ടുന്ന ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്ത് യത്നിച്ചവനും എന്ന നിലക്ക് മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചും ചിലപ്പോൾ അവന്റെ സൃഷ്ടി എന്ന് ഖുർആൻ പറയാറുണ്ട്. ഈസാ നബി (അ) കുരുവിയുടെ രൂപത്തിൽ കളിമണ്ണുകൊണ്ട് രൂപമുണ്ടാക്കി ഊതുമ്പോൾ അത് അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിപ്രകാരം പക്ഷിയായിത്തീരുക എന്നൊരു ദൃഷ്ടാന്തം അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് നൽകിയിരുന്നു. ഇതിനെ

പ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒരിടത്ത് وإذ تخلق من الطين كهيئة الطير – المائدة:١١٠ (നീ പക്ഷി യുടെ ആകൃതിയിൽ കളിമണ്ണുകൊണ്ട് സൃഷ്ടിക്കുമ്പോൾ) എന്നാണ് പറഞ്ഞി രിക്കുന്നത്. കളവ് കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി وتخلقون إفكا– العنكبوت:١٧ . (നിങ്ങൾ നുണ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്നു) എന്നും പറഞ്ഞു കാണാം. ബാഹ്യത്തിൽ കാണു ന്നതിനെ ആസ്പദമാക്കി– അല്ലെങ്കിൽ ആലങ്കാരികമായി– ക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണിത്. മലയാളത്തിലും ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രയോഗം സാധാരണമാണ്. أحسن الخالقين (സ്രഷ്ടാക്കളിൽ ഏറ്റവും നല്ലവൻ) എന്ന് ക്വുർആനിലും മറ്റും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നതിന്റെ സാരം ഇതാണ്. സാക്ഷാൽ സൃഷ്ടി കർത്താവും, എല്ലാററിന്റെയും യഥാർത്ഥ സൃഷ്ടികർത്താവും അല്ലാഹു തന്നെ. الله خالق كل شيء وهو الواحد القهار– الرعد:١٦ (അല്ലാഹു എല്ലാററിന്റെയും സ്രഷ്ടാവാകു ന്നു. അവൻ ഏകനും സർവ്വാധികാരിയുമത്രെ.) هل من خالق غير الله – فاطر:٣ (അല്ലാഹു അല്ലാതെ വല്ല സ്രഷ്ടാവുമുണ്ടോ?!)

മനുഷ്യകർമങ്ങൾ അവന്റെ ഇച്ഛകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും ഉണ്ടാ കുന്നു എന്നതോടൊപ്പംതന്നെ, അവ അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിയുമാണെന്ന് കണ്ടു വല്ലോ. അപ്പോൾ, സൽക്കർമങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിയാണെന്നും, ദുഷ്ക്കർമങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ സ്വന്തം സൃഷ്ടിയാണെന്നും വേർതിരിക്കുവാൻ ന്യായമില്ല. അങ്ങനെ സങ്കൽപിക്കുന്നപക്ഷം, അത് 'ഥനവിയ്യാ (ثنوية) കക്ഷിയുടെ ദ്വിദൈവ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ഒരു പകർപ്പുമാത്രമായിരിക്കും (*) അല്ലാഹു പറയുന്നു

أَيْنَمَا تَكُونُواْ يُدْرِككُّمُ ٱلْمَوْتُ وَلَوْ كُنتُمْ فِى بُرُوجٍ مُّشَيَّدَةٍ ۗ وَإِن تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُواْ هَـٰذِهِۦ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُواْ هَـٰذِهِۦ مِنْ عِندِكَ ۚ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ ۖ فَمَالِ هَـٰٓؤُلَآءِ ٱلْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ [النساء]

(അവർക്ക് വല്ല നന്മയും ബാധിക്കുന്ന പക്ഷം അവർ പറയും: ഇത് അല്ലാഹു വിന്റെ അടുക്കൽനിന്നുള്ളതാണ്. വല്ല തിന്മയും ബാധിക്കുന്ന പക്ഷം അവർ പറയും ഇതു നിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നുള്ളതാണ്.(നബിയേ) പറയുക: എല്ലാം അല്ലാ ഹുവിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നാണ്. എന്നാൽ , ഈ ജനതക്ക് എന്താണ്? അവർ ഒരു വർത്തമാനവും ഗ്രഹിക്കുമാറാകുന്നില്ലല്ലോ.)നന്മയും തിന്മയും അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നാണുണ്ടാകുന്നതെന്ന് ഇതിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

(*) പ്രകാശത്തിന്റെ – നന്മയുടെ– സ്രഷ്ടാവും, അന്ധകാരത്തിന്റെ– തിന്മയുടെ സ്രഷ്ടാവും എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് സ്രഷ്ടാക്കളുണ്ടെന്ന സിദ്ധാന്തമാണ് 'ഥനവിയ്യത്ത്' (Dualism), പേർസ്യയിലെ അഗ്നിയാരാധകരായ 'മജൂസി'കളെ ന്നറിയപ്പെടുന്ന ഇവരുമായുള്ള സമ്പർക്കത്തിൽനിന്നും, പേർഷ്യൻ സംസ്കാ രവും ചിന്താഗതിയും ഇറാക്വുകാരിൽ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനത്തിൽനിന്നും ഉട ലെടുത്തതാണ് വാസ്തവത്തിൽ മുസ്ലിം സമുദായത്തിൽ ക്വദ്റിന്റെ നിഷേ ധം. മുകളിൽ വായിച്ച ഇബ്നു ഉമർ (റ)ന്റെ ഹദീഥിൽ നിന്നുതന്നെ ഇത് മന സ്സിലാക്കാമല്ലോ. ക്വദ്രിയ്യാ കക്ഷിയെപ്പറ്റി ഈ സമുദായത്തിലെ മജൂസികൾ എന്ന് പറയപ്പെടാറുള്ളതിന്റെ കാരണവും ഇതിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

പക്ഷേ, ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്: നന്മ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യവും അനുഗ്രഹവുമാണ്. തിന്മ മനുഷ്യന്റെ ഏതെങ്കിലും ദുഷ്ചെയ്തിയുടെ ഫലവുമായിരിക്കും. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ഇതിനെത്തുടർന്നുള്ള വചനത്തിൽതന്നെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിങ്ങിനെയാണ്:ما أصابك من حسنة فمن الله وما أصابك من سيئة فمن نفسك (നിനക്ക് വല്ല നന്മയും ബാധിച്ചാലത് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നായിരിക്കും. വല്ല തിന്മയും നിനക്ക് ബാധിച്ചാലത് നിന്നിൽ നിന്ന് തന്നെയായിരിക്കും. (4 : 79). മറ്റൊരു വചനത്തിൽനിന്ന് ഈ വസ്തുത കൂടുതൽ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وما أصابكم من مصيبة فبما كسبت ايديكم ويعفوا عن كثير–الشورى (നിങ്ങൾക്ക് വല്ല ബാധയും ബാധിച്ചാലത് നിങ്ങളുടെ കരങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചത് നിമിത്തമാകുന്നു. പലതിനെക്കുറിച്ചും അവൻ മാപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. (42: 30) നന്മയെ മാത്രമേ അല്ലാഹുവോട് ചേർത്ത് പറയാവൂ എന്നും, തിന്മയെ അവനോട് ചേർത്ത് പറയുന്നത് അപമര്യാദയാണെന്നും പറയുന്നത് ഇത്കൊണ്ടാണ്. ഇതനുസരിച്ചാണ് നബി തിരുമേനി ﷺയിൽനിന്ന് ക്വുർആൻ കേട്ട് വിശ്വസിച്ച ജിന്നുകൾ അവരുടെ നീണ്ട പ്രസ്താവനയിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്: لا ندري اشر اريد بمن في الارض ام اراد بهم ربهم رشدا–الجن (ഭൂമിയിലുള്ളവരെക്കൊണ്ട് വല്ല ദോഷവും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ, അതല്ല, അവരുടെ റബ്ബ് അവരെക്കൊണ്ട് നേർവഴി ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നുവോ എന്ന് നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ) ഗുണത്തെ മാത്രമേ ഇവിടെ അവർ അല്ലാഹുവിനോട് ചേർത്ത് പറഞ്ഞുള്ളൂ.

ക്വദ്റിന്റെ നിഷേധികൾക്ക് തലവേദനയുണ്ടാക്കുന്നതാണല്ലോ ഈ ആയത്തുകൾ. അതിന് അവരുടെ ഒരു പണ്ഡിതൻ കണ്ടുപിടിച്ച പരിഹാരമാർഗം കാണുക. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'ഒരർത്ഥത്തിൽ നന്മയും തിന്മയും അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്നാണെന്ന് പറയാമെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇസ്ലാമിന്റെ തത്വം നന്മ മാത്രം അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്നും, തിന്മ മനുഷ്യരിൽനിന്ന് മാത്രവുമാണ് ഉണ്ടാകുന്നത് എന്നാകുന്നു.' അല്പമൊന്ന് ആലോചിച്ച് നോക്കുക. തങ്ങൾക്ക് ബാധിക്കുന്ന തിന്മ നബിﷺ നിമിത്തമാണെന്ന് ആരോപിച്ച മുശ്രിക്കുകളോട് മറുപടി പറയുവാനുള്ള കല്പനയാണ് قل كل من عند الله (പറയുക, എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്നാകുന്നു.) എന്നുള്ള വാക്യം, അതോടൊപ്പം 'ഈ കൂട്ടർക്ക് എന്തായിപ്പോയി? അവർ ഒരു വർത്തമാനവും ഗ്രഹിക്കുമാറാകുന്നില്ലല്ലോ! (فما لهؤلاء القوم لا يكادون يفقهون حديثا) എന്ന് അല്ലാഹു അവരെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ആദ്യത്തെ ആയത്തിലെ മൂന്ന് വാചകങ്ങളിലും من عند(അടുക്കൽ നിന്ന് അഥവാ പക്കൽ നിന്ന്) എന്ന് പ്രയോഗിച്ചതും തുടർന്നുള്ള ആയത്തിലെ രണ്ടു വാചകങ്ങളിലും من (ഇൽനിന്ന്) എന്നുമാത്രം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഇതൊന്നും കണക്കിലെടുക്കാതെ, ആദ്യത്തെ ആയത്തിൽ 'ഒരു നിലക്കുള്ള മറുപടി' പറഞ്ഞതാണെന്നും, 'യഥാർത്ഥ മറുപടി' രണ്ടാമത്തെ ആയത്തിലുള്ളതാണെന്നും തട്ടിമൂളിച്ചത് ഇവർക്ക് യോജിക്കുന്നതായിരിക്കാമെങ്കിലും, അത് തനി ബാലിശമായിപ്പോയി. രണ്ട് ആയത്തുകളും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമുണ്ടെന്നാണല്ലോ ഇതിന്റെ അർത്ഥം. വാസ്തവത്തിൽ, ആദ്യത്തെ

ആയത്ത് നന്മയും തിന്മയുമായ എല്ലാ ബാധയും അല്ലാഹുവിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നതും അവന്റെ സൃഷ്ടിയുമാണെന്ന് കുറിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ആയത്ത് നന്മയുടെ ഉത്ഭവവും കാരണവും അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് തന്നെയാണെന്നും, എന്നാൽ തിന്മയാകുന്ന ബാധ മനുഷ്യനിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്നു- അഥവാ അവനാണിതിന്റെ കാരണക്കാരൻ- എന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്നല്ലാതെ, ആദ്യത്തെ ആയത്തിൽ പറഞ്ഞതിന് വിരുദ്ധമായി രണ്ടാമത്തെ ആയത്തിൽ തിന്മ മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടിയാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്.

അല്ലാഹു ആരോടും അണുഅളവ് അനീതി ചെയ്യുകയില്ലെന്ന് തീർച്ചയാണ്. ക്വുർആനിൽ അത് ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. അപ്പോൾ, മനുഷ്യന് ബാധിക്കുന്ന ഏതൊരു തിന്മയും അവന്റെ സ്വന്തം കാരണം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതാകുവാനേ തരമുള്ളൂ. കടുത്ത മുനാഫിക് (കപടവിശ്വാസി)കളുടെ പല ദുഷ്ചെയ്തികളും തുറന്നുകാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَلَا تُعۡجِبۡكَ أَمۡوَٰلُهُمۡ وَأَوۡلَٰدُهُمۡۚ إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُعَذِّبَهُم بِهَا فِي ٱلدُّنۡيَا وَتَزۡهَقَ أَنفُسُهُمۡ وَهُمۡ كَٰفِرُونَ ﴿٨٥﴾ [التوبة]

(അവരുടെ സ്വത്തുക്കളും സന്താനങ്ങളും നിന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്താതിരിക്കട്ടെ. അവമൂലം അവരെ ഇഹത്തിൽ വെച്ച് ശിക്ഷിക്കുവാനും, അവിശ്വാസികളായുംകൊണ്ട് അവരുടെ ജീവൻ പോകുവാനും തന്നെയാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.) അവരെ അല്ലാഹു ശിക്ഷിക്കുവാനും, അവർ അവിശ്വാസികളായിത്തന്നെ പര്യവസാനിക്കുവാനും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്നും, അതിനുള്ള കാരണം മുൻആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച അവരുടെ ദുഷ്ചെയ്തികളാണെന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ. അതുപോലെത്തന്നെ, എത്ര ഉപദേശങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടും സത്യത്തിലേക്ക് ചെവികൊടുക്കാത്ത ജൂതൻമാരെപ്പറ്റി أولئك الذين لم يرد الله ان يطهر قلوبهم – المائدة:٤١ (ഹൃദയങ്ങളെ ശുദ്ധിയാക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കൂട്ടരാണവർ.) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഗുണത്തെ മാത്രമല്ല, ദോഷത്തെയും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമെന്നും, അവനിൽനിന്നാണ് ദോഷം സംഭവിക്കുന്നതെന്നും, അതേ സമയത്ത് ദോഷത്തിനുള്ള കാരണക്കാരൻ മനുഷ്യനാണെന്നും, ആ കാരണം മനുഷ്യനിൽനിന്നുണ്ടാകുമ്പോഴാണ് അല്ലാഹു ആ ദോഷം സൃഷ്ടിക്കുന്നതെന്നും മനസ്സിലായി.

അർത്ഥവത്തായ ഒരു സംഭാഷണം

ഇമാം അബൂഇസ്ഹാക് ഇസ്ഫറായീനീ (റ)യും ഒരു മുഅ്തസിലി നേതാവായ അബ്ദുൽ ജബ്ബാറും തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ നടന്ന ഒരു ഫലിത സംഭാഷണത്തിൽനിന്ന് സന്ദർഭോചിതമായി ചില കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു ഭാഗം ഇവിടെ പകർത്തട്ടെ.

അബ്ദുൽ ജബ്ബാർ: ദുഷ്പ്രവൃത്തികളിൽനിന്ന് പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹുവിനെ ഞാൻ വാഴ്ത്തുന്നു. [അല്ലാഹു നന്മയെ മാത്രമേ ഉദ്ദേശിക്കുകയും സൃഷ്ടിക്കുകയുമുള്ളൂ എന്നു സൂചന.]

ഇസ്ഫറായീനീ: തന്റെ ആധിപത്യത്തിൽ താൻ ഉദ്ദേശിച്ചതല്ലാതെ മറ്റൊന്നും സംഭവിക്കാത്ത അല്ലാഹുവിനെ ഞാൻ വാഴ്ത്തുന്നു [അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതെല്ലാം അവൻ നടപ്പിൽ വരുത്തുമെന്നും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കാത്തപക്ഷം നന്മയാകട്ടെ, തിന്മയാകട്ടെ ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്നും സൂചന]

അബ്ദുൽ ജബ്ബാർ: താങ്കളുടെ റബ്ബിനോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്നത് അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുമോ? [അല്ലാഹു തിന്മയെ ഉദ്ദേശിക്കുമെങ്കിൽ, അവന്റെ കല്പനക്ക് വിപരീതം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചേക്കുമെന്നും, അതവന് ഇഷ്ടമായിരിക്കുമെന്നും വരുമല്ലോ എന്ന് സൂചന.]

ഇസ്ഫറായീനീ: താങ്കളുടെ റബ്ബിനോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്നത് തടയുവാൻ കഴിയാതെ അവൻ നിർബന്ധത്തിന് വഴങ്ങിക്കൊണ്ട് അത് സഹിക്കുകയാണോ? [അനുസരണക്കേട് പ്രവർത്തിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കൂടാതെ- മനുഷ്യന്റെ മാത്രം ഉദ്ദേശ്യവും കഴിവുംകൊണ്ട്- ആണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന് തൃപ്തിയില്ലാത്ത അക്കാര്യം തടയുവാൻ കഴിയാതെ അവൻ ദുർബ്ബലനായിരിക്കുമല്ലോ എന്ന് സാരം.]

അബ്ദുൽജബ്ബാർ: ഇതുകണ്ടോ?! അല്ലാഹു എനിക്ക് സൻമാർഗം തടയുകയും, നാശത്തിന് വിധിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവൻ എന്നോട് ചെയ്യുന്നത് നന്മയോ തിന്മയോ? [എനിക്ക് അവൻ തിന്മ ഉദ്ദേശിക്കുമെങ്കിൽ അത് അനീതിയല്ലേ? എന്ന് സാരം.]

ഇസ്ഫറായീനീ: നിങ്ങൾക്ക് അർഹതപ്പെട്ട നിങ്ങളുടെ അവകാശമാണ് അവൻ മുടക്കിയതെങ്കിൽ അവൻ ചെയ്തത് തിന്മയാണ്. അവന് അർഹതപ്പെട്ട അവന്റെ അവകാശമാണ് അവൻ മുടക്കിയതെങ്കിൽ അത് തിന്മയല്ല. ഒരു ഉടമസ്ഥൻ തന്റെ ഉടമസ്ഥതയിൽപെട്ട കാര്യത്തിൽ താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ്. [അതിന് അവന് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്.]

സംഭാഷണം ഇത്രയുമായപ്പോൾ അത് കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന സദസ്യർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'എനി, ഇതിനപ്പുറം മറുപടിയില്ല' (اهـ من الفرق الإسلامية) സൂ: മാഇദഃ 43ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും രാജാധിപത്യം അല്ലാഹുവിന്നാണെന്ന് നീ അറിയുന്നില്ലേ?! അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കും; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കു

കയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണ്.(ألم تعلم أن الله الخ) ഇതേ ആശയമാണ് ഇസ്ഫറായീനീ (റ)യുടെ മറുപടിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്.

നന്മതിന്മകളെപ്പറ്റിയും ചിലത് അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ചില കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ തിന്മയായി തോന്നുമെങ്കിലും വാസ്തവത്തിൽ അവ നന്മയായി കലാശിക്കുന്നതായിരിക്കാം. ചില വ്യക്തികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദോഷകരമായ ഒരു കാര്യം പൊതുവിൽ നന്മയുള്ളതുമായിരിക്കാം. ചിലപ്പോൾ ചെറിയൊരു ദോഷമായിരിക്കും വമ്പിച്ച മറ്റൊരു ദോഷത്തെ തടയുന്നത്. ഈ ജീവിതത്തിൽ തിന്മയോ ദോഷമോ ആയ ചില കാര്യങ്ങൾ പാരത്രിക ജീവിതത്തിൽ വലിയ നന്മയും ഭാഗ്യവുമായിത്തീർന്നേക്കുകയും ചെയ്യും. ദോഷം കൊണ്ടും ഗുണംകൊണ്ടും നിങ്ങളെ നാം പരീക്ഷണം നടത്തും (ونبلوكم بالشر والخير فتنة–الأنبياء) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. ചുരുക്കത്തിൽ, നാം, ദോഷകരമായി കരുതുന്നതെല്ലാം യഥാർത്ഥത്തിൽ ദോഷകരമായിരിക്കയില്ല.

وَعَسَىٰٓ أَن تَكۡرَهُواْ شَيۡـًٔا وَهُوَ خَيۡرٌ لَّكُمۡۖ وَعَسَىٰٓ أَن تُحِبُّواْ شَيۡـًٔا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمۡۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ﴿٢١٦﴾

(ഒരു കാര്യം നിങ്ങൾക്ക് വെറുപ്പായിരിക്കുകയും അത് നിങ്ങൾക്ക് ഗുണമായിരിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. ഒരു കാര്യം നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമായിരിക്കുകയും അത് നിങ്ങൾക്ക് ദോഷമായിരിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. അല്ലാഹുവാണ് അറിയുക. നിങ്ങൾക്ക് അറിയുകയില്ല. (സൂ: അൽബകറഃ) ഈ വചനം വളരെ ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള വസ്തുതകളൊന്നും ആലോചിക്കാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളെയും, അവന്റെ പരമോൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങളെയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യനെ പൂർണ സ്വതന്ത്രനാക്കി ഉയർത്തുവാനുള്ള യുക്തിവാദങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ യുക്തിഹീനവും അനിസ്ലാമികവുമത്രെ.

സർവ്വകാര്യങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യപ്രകാരമാണെങ്കിൽ, മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന തെറ്റുകൾക്ക് അവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നത് ന്യായമല്ലെന്നാണല്ലോ ക്വദറിന്റെ എതിരാളികളുടെ ഒരാക്ഷേപം. ഇവിടെ ചില സംഗതികൾ ആലോചിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. ഒരു പ്രവൃത്തി തിന്മയോ പാപമോ ആയിത്തീരുന്നത് പ്രധാനമായും അതിന് പ്രേരകമായ കാരണത്തെയും, അതിൽ അതിന്റെ കർത്താവിനുള്ള താൽപര്യത്തെയും ആശ്രയിച്ചായിരിക്കും. ഉദാഹരണമായി, ഒരാളുടെ കൈക്ക് മറ്റൊരാൾ കൊല്ലപ്പെട്ടുവെന്ന് വിചാരിക്കുക. അതുകൊണ്ടുമാത്രം അയാൾ കൊലപ്പുള്ളിയായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. അയാളെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അവന് താൽപര്യമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, കൊലപ്പെടുത്തണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി കരുതിക്കൂട്ടി കൊലപ്പെടുത്തിയെന്നും വരുമ്പോഴേ അവൻ കൊലപ്പുള്ളിയും ശിക്ഷാർഹനും ആകുന്നുള്ളൂ. നേരെമറിച്ച് ഉദ്ദേശ്യപൂർവ്വമല്ലാതെയോ, ഉന്നംപിഴച്ചോ അബദ്ധത്തിൽ സംഭവിച്ചതാവാനും, അധികാരസ്ഥൻമാർക്ക് പിടി

യിൽ കിട്ടാതെ ജനങ്ങൾ ഗതിമുട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവന്റെ ആ കൃത്യം പ്രശംസനീയവും നല്ലതുമായിത്തീരുന്നു. അതുപോലെ ത്തന്നെ, നമസ്കാരം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു പുണ്യ കർമമാണല്ലോ. പക്ഷേ, അല്ലാ ഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലമായിരിക്കണം അത് ചെയ്യുന്നവന്റെ താൽപര്യം. ആ ഉദ്ദേശ്യത്തിലായിരിക്കണം അത് നിർവ്വഹിക്കുന്നതും. അപ്പോഴേ അത് നമ സ്കരിച്ചവന്റെ പുണ്യകർമമാകുന്നുള്ളൂ. ജനപ്രശംസയിലുള്ള താൽപര്യംകൊണ്ടാ ണത് നിർവ്വഹിച്ചതെങ്കിൽ അത് പുണ്യകർമമല്ലെന്ന് മാത്രമല്ല പാപകർമവും കൂടി യായിരിക്കും.

അപ്പോൾ, മനുഷ്യന്റെ താൽപര്യം, ഇച്ഛ, ലക്ഷ്യം, പരിശ്രമം എന്നിവ യൊക്കെയാണ് അവന്റെ പ്രവൃത്തികളെ വിലയിരുത്തുന്ന ഉപാധികൾ. അഥവാ, ഒരു മാനദണ്ഡവുമില്ലാത്ത ചില ആളുകളെ വഴിപിഴച്ചവരും, മറ്റുചിലരെ നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചവരും ആക്കുകയല്ല അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹു പറ യുന്നു:

مَّن كَانَ يُرِيدُ ٱلْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُۥ فِيهَا مَا نَشَآءُ لِمَن نُّرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُۥ جَهَنَّمَ يَصْلَىٰهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَرَادَ ٱلْءَاخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُو۟لَٰٓئِكَ كَانَ سَعْيُهُم مَّشْكُورًا ﴿١٩﴾ [الإ سراء]

(ക്ഷണികമായുള്ളതിനെ ആരെങ്കിലും ഉദ്യമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാ യാൽ, നാം അവന്- അതായത് നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവന് -നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അതിൽ നാം വേഗമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്. പിന്നീടവന് നാം നരകത്തെ ഏർപ്പെ ടുത്തിക്കൊടുക്കും. അതിലവൻ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവനായും ആട്ടപ്പെട്ടവനായും കൊണ്ട് കടന്നെരിയുന്നതാണ്. ആരെങ്കിലും താൻ സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുകയും, അതിന്വേണ്ടി അതിന്റേതായ പരിശ്രമം പരി ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്താൽ അക്കൂട്ടരുടെ പരിശ്രമം നന്ദിചെയ്യപ്പെടുന്നതായിരി ക്കും. (സൂ: ഇസ്റാഉ്) ഐഹികസുഖം തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, അതിൽ താൽപര്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് അതിലേക്ക് വേണ്ടുന്നതായിരിക്കും അല്ലാഹു നൽകുക. പക്ഷേ, അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്ന അളവിലല്ല, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന അളവിലായിരിക്കും. അതാകട്ടെ, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ച ആളുകൾക്ക് മാത്രവുമായിരി ക്കും. മറിച്ച് പരലോക നന്മയിലാണ് ഒരാളുടെ താൽപര്യവും ലക്ഷ്യവുമെങ്കിൽ ആ ആഗ്രഹം അല്ലാഹു നന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു അതിന് വേണ്ടത് ചെയ്തുകൊ ടുക്കും. പക്ഷേ, അതിനാവശ്യമായ സത്യവിശ്വാസവും പരിശ്രമവും കൂടിവേണം. ആരൊക്കെയാണ് നല്ലതിനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെന്നും, ആരൊക്കെയാണ് ചീത്തയെ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെന്നും അല്ലാഹുവിനാണല്ലോ കൂടുതൽ അറിയു ക. إن ربك هو أعلم من يضل عن سبيله وهو أعلم بالمهتدين – الأنعام:١١٧ (നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബുതന്നെയാണ് അവന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് വഴിപിഴച്ചുപോകുന്നവരെപ്പറ്റി ഏറ്റം അറിയുന്നവൻ. നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റിയും അവൻ ഏറ്റം അറിയുന്ന വനത്രെ. (അൻആം)

ഐഹികസുഖങ്ങളെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന തോതി

ലല്ലെങ്കിലും– അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച തോതിൽ– അത് നൽകുന്നത് അല്ലാഹുതന്നെ. അതോടൊപ്പം അവർക്ക് നരകമാണ് ആധാരമെന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞു. അതെ, ആ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ നൽകിയത് അല്ലാഹു തന്നെയാണെങ്കിലും അതുമൂലം അവർ ശിക്ഷക്കും ആക്ഷേപത്തിനും പാത്രമാകുന്നു. കാരണം, അവൻ ഐഹികസുഖത്തിന് പ്രാധാന്യം കൽപിച്ചതാണ്. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ ('മശിയ്യത്താ'കുന്ന) ഉദ്ദേശ്യപ്രകാരം അവൻ നൽകുന്നതിലെല്ലാം അവന്റെ പ്രീതിയും പൊരുത്തവും ഉണ്ടായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. നേരെമറിച്ച് ചിലതിൽ അവന് വെറുപ്പും കോപവും ഉണ്ടാകാവുന്നതാണെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. പരലോകനന്മയെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അതിനുവേണ്ടുന്ന സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതും അല്ലാഹുതന്നെ. എന്നാൽ അതിൽ അവന്റെ പ്രീതിയും പൊരുത്തവുംകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് അവരുടെ പരിശ്രമത്തിന് നന്ദി ചെയ്യപ്പെടുമെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും.

'അല്ലാഹു വഴിപിഴപ്പിച്ചു,' 'അല്ലാഹു അന്ധൻമാരാക്കി' (أضلهم الله ، أعمى الله أبصارهم) എന്നും മറ്റും ചിലരെപ്പറ്റി ക്വുർആനിലും ഹദീഥിലും പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നതിന്റെ താൽപര്യം, അവർ നേർമാർഗത്തിൽ ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹു അവരെ അതിൽനിന്ന് മുടക്കി വഴിതെറ്റിച്ചു എന്നല്ല. നന്നായിത്തീരുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹുവിന് അറിയാവുന്നവരെക്കുറിച്ചായിരിക്കും അത്തരം പ്രസ്താവനകൾ. സത്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് ബധിരൻമാരും ഊമകളും, ചിന്താശൂന്യരുമായ ആളുകളാണ് അല്ലാഹുവിങ്കൽ ജീവികളിൽവെച്ച് മോശപ്പെട്ടവർ إن شر الدواب عند الله الصم البكم الذين لا يعقلون എന്നു പറഞ്ഞുംകൊണ്ട് സൂ: അൻഫാലിൽ അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ തുടരുന്നു: ولو علم الله فيهم خيرا لا سمعهم ولو اسمعهم لتولوا وهم معرضون– الأنفال:٢٣ (അവരിൽ വല്ല ഗുണവും ഉള്ളതായി അല്ലാഹു അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരെ അവൻ കേൾപ്പിക്കുമായിരുന്നു. അവരെ കേൾപ്പിച്ചിരുന്നാൽതന്നെയും അവർ അവഗണിക്കുന്നവരായിക്കൊണ്ട് തിരിഞ്ഞുപോകുമായിരുന്നു.) കണ്ടും, കേട്ടും, ബുദ്ധികൊടുത്തും കാര്യം ഗ്രഹിക്കുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷക്ക് വകയില്ലാത്തവണ്ണം ഹൃദയം ദുഷിച്ചവരെപ്പറ്റിയാണ് ഈ പറഞ്ഞതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. സൂ: ജാഥിയഃയിലെ ഒരു വചനം കൂടി കാണുക:

أَفَرَءَيْتَ مَنِ ٱتَّخَذَ إِلَـٰهَهُۥ هَوَىٰهُ وَأَضَلَّهُ ٱللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِۦ وَقَلْبِهِۦ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِۦ غِشَـٰوَةً فَمَن يَهْدِيهِ مِنۢ بَعْدِ ٱللَّهِ ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ [الجاثية]

(യാതൊരുവനെ നീ കണ്ടുവോ? അവൻ തന്റെ ദേഹേച്ഛയെ തന്റെ ദൈവമാക്കിയിരിക്കുന്നു! അറിഞ്ഞുംകൊണ്ടുതന്നെ അല്ലാഹു അവനെ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും, അവന്റെ കേൾവിക്കും ഹൃദയത്തിനും മുദ്രവെക്കുകയും, അവന്റെ കാഴ്ചക്കുമേൽ ഒരു മൂടി ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എനി, അല്ലാഹുവിന് ശേഷം ആരാണവനെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുക? അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നില്ലേ?!)

ഒന്നുകൂടി ഇഹത്തിലേക്ക് മടക്കിത്തന്നാൽ തങ്ങൾ മേലിൽ സത്യവിശ്വാസികളായിക്കൊള്ളാമെന്ന് നരകത്തിൽ വെച്ച് കേണപേക്ഷിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുകയാണ്: ولو ردوا لعادوا لما نهوا عنه – الأنعام:٢٨ (അവർ മടക്കപ്പെട്ടാലും അവരോട് വിരോധിക്കപ്പെട്ടതിലേക്ക് അവർ മടങ്ങുകതന്നെ ചെയ്യും. (അൻആം.)സൂ:ഹശ്റിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:١٩:ولا تكونوا كالذين نسوا الله فأنساهم أنفسهم– الحشر (യാതൊരു കൂട്ടരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ആകരുത്; അവർ അല്ലാഹുവിനെ മറന്നു. അതിനാൽ അവൻ അവർക്ക് അവരെത്തന്നെ മറപ്പിച്ചു.) സൂ: റഅ്ദിൽ പറയുന്നു: إن الله لا يغير ما بقوم حتى يغيروا ما بأنفسهم –الرعد:١١ (ഒരു ജനത തങ്ങളുടെ സ്വന്തം സ്ഥിതി വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുന്നത്‌വരേക്കും അല്ലാഹുഅവരിലുള്ള സ്ഥിതി വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുകയില്ല.) ഇത്രയും വിവരിച്ചതിൽനിന്ന് ഏത് തരക്കാരെയാണ് അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നതെന്നും, ഹൃദയത്തിന് മുദ്ര കുത്തുന്നതെന്നും, എപ്പോഴാണ് അത് സംഭവിക്കുന്നതെന്നും, അതിന് കാരണമെന്താണെന്നും അധിക വിശദീകരണം കൂടാതെത്തന്നെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

നന്മയായത് മാത്രമേ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയും, സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്കയുള്ളൂ. അത് അവന്റെ മേൽ നിർബന്ധവുമാണ് എന്നത്രെ 'മുഅ്തസിലീ'കളുടെ പക്ഷം. എന്നാൽ, വ്യക്തികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം– അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ– പലതും തിന്മയായി അനുഭവപ്പെട്ടേക്കാമെങ്കിലും പൊതുവിൽ– അല്ലെങ്കിൽ– യഥാർത്ഥത്തിൽ– നന്മയായത് മാത്രമേ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കയുള്ളൂ. മനുഷ്യരിൽ സംഭവിക്കുന്ന തിന്മകൾക്ക് കാരണക്കാരൻ മനുഷ്യൻതന്നെയാണെങ്കിലും അതിന് സൃഷ്ടിരൂപം നൽകി പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുന്നത് അല്ലാഹുതന്നെ. പക്ഷേ, നന്മമാത്രം സൃഷ്ടിക്കലും, തിന്മയൊന്നും സൃഷ്ടിക്കാതിരിക്കലും അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ നിർബന്ധമാണെന്നുള്ള വാദം അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരത്തെയും അവകാശത്തെയും ചോദ്യം ചെയ്യലും മനുഷ്യനെ സ്രഷ്ടാവാക്കലുമാകുന്നു. മുഅ്തസിലഃ കക്ഷിയുടെ നേതാവായ അബൂഅലിയ്യിൽ ജുബ്ബാഈ (أبو علي الجبائي)യുടെ ശിഷ്യനായിരുന്ന ഇമാം അബുൽ ഹസനിൽ അശ്അരി (أبو الحسن الأشعري–رح) തന്റെ ഗുരുവര്യനെ വിട്ടേച്ച് പോകുവാനുണ്ടായ കാരണം അവർക്കിടയിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ നടന്ന ഒരു ചോദ്യോത്തരമായിരുന്നു.

ഇമാം അശ്അരീ ചോദിച്ചു: മൂന്ന് സഹോദരങ്ങൾ മരണപ്പെട്ടു. ഒരാൾ, അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചവൻ, രണ്ടാമൻ അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചവൻ, മൂന്നാമൻ ചെറുപ്രായക്കാരൻ. ഇവരെപ്പറ്റി അങ്ങുന്ന് എന്തുപറയുന്നു?

ജുബ്ബാഈ: ഒന്നാമൻ സ്വർഗത്തിലും, രണ്ടാമൻ നരകത്തിലുമായിരിക്കും. മൂന്നാമത്തവന് ശിക്ഷയും പ്രതിഫലവുമില്ല.

അശ്അരീ: 'എനിക്ക് പ്രായപൂർത്തി വന്ന് നിന്റെ കൽപ്പനയനുസരിച്ച്

ജീവിച്ച് സ്വർഗം കിട്ടത്തക്കവണ്ണം എന്നെ ജീവിക്കുവാൻ വിടാതെ നീ എന്നെ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ മരണപ്പെടുത്തിയത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?' എന്ന് മൂന്നാമൻ അല്ലാഹുവിനോട് ചോദിച്ചുവെങ്കിലോ?

ജുബ്ബാഈ: 'നീ വലുതായാൽ പാപം ചെയ്ത് നരകത്തിൽ പോകേണ്ടി വരുമെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. അതിനാൽ, നീ ചെറുപ്പത്തിൽ മരണപ്പെടുന്നതായിരുന്നു നിനക്ക് നന്മ' എന്ന് അല്ലാഹു ഉത്തരം പറയും.

അശ്അരീ: ശരി, അപ്പോൾ രണ്ടാമൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുവെങ്കിലോ? 'റബ്ബേ, ഞാൻ നിന്റെ കൽപ്പനക്ക് വിപരീതം പ്രവർത്തിച്ചു നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഇടവരാതെ എന്തുകൊണ്ട് എന്നെ ചെറുപ്പത്തിൽ നീ മരിപ്പിച്ചില്ല?: ഇതിന് അല്ലാഹു എന്ത് മറുപടി പറയും?

മറുപടിയുണ്ടായില്ല. ഇതിനെത്തുടർന്ന് അശ്അരീ (റ) ഗുരുവിനെ വിട്ടേച്ചു പോയി. പിന്നീട് അദ്ദേഹം ക്രമേണ അഹ്‌ലുസ്സുന്നത്തിലെ നേതാവായിത്തീരുകയാണുണ്ടായത്.

അല്ലാഹുവിന് മാത്രം അറിയാവുന്ന യുക്തിരഹസ്യങ്ങൾ

ഇതെല്ലാമായിരുന്നാലും, ഉത്തരംകിട്ടാത്ത ചില സംശയങ്ങൾ ചിലരിൽ അവശേഷിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ട്. ഓരോ ആളെക്കുറിച്ചും അയാൾ നല്ലവനോ ചീത്തപ്പെട്ടവനോ എന്നും, ഭാഗ്യവാനോ ഭാഗ്യം കെട്ടവനോ എന്നും, അയാൾ അയാളുടെ ജീവിതത്തിൽ എന്തെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുമെന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരം അല്ലാഹുവിന് സൂക്ഷ്മമായി അറിയാമല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, പിന്നെ എന്തിനാണ് മനുഷ്യൻ വിധിവിലക്കുകളാൽ ശാസിക്കപ്പെടുന്നത്? ദുഷ്കർമ്മികളായിത്തീരുമെന്നറിയാവുന്നവരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് എന്തിനാണ്? മനുഷ്യൻ അവന്റെ ആഗ്രഹത്തിലും ഉദ്ദേശ്യത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലുമെല്ലാം എത്രതന്നെ തെറ്റുകാരനായിരുന്നാലും അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ചും, അവൻ മനുഷ്യന് നൽകിയ കഴിവുകൊണ്ടുമാണല്ലോ മനുഷ്യന് തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, അവയുടെ കുറ്റവും ശിക്ഷയും മനുഷ്യന്റെ മേൽ ചുമത്താമോ? ഇത്യാദി സംശയങ്ങൾ ചിലർക്കെല്ലാം തോന്നിയേക്കാം. മതമൂല്യങ്ങളിൽ വിശ്വാസം കുറഞ്ഞവരിലായിരിക്കും ഇത് കൂടുതൽ കാണുക. അവരിൽനിന്ന് ചിലപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽതന്നെ ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ കേൾക്കുകയും ചെയ്തേ

ക്കും. യഥാർത്ഥത്തിൽ, ഇത്തരം വിഷയങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്ന് മാത്രം അറിയാവുന്ന രഹസ്യങ്ങളത്രെ. يعلم ما بين أيديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيئ من علمه إلا بماشاء–البقرة (അവരുടെ മുമ്പിലുള്ളതും പിമ്പിലുള്ളതും അവൻ അറിയും. അവന്റെ അറിവിൽനിന്നും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതിനെക്കുറിച്ചല്ലാതെ യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ചും അവർക്ക് ശരിക്കറിയുകയുമില്ല. (അൽബക്വറഃ)വാസ്തവത്തിൽ ഇതിലെല്ലാം അടങ്ങിയ രഹസ്യങ്ങൾ മനുഷ്യ ബുദ്ധിക്ക് ഈ ലോകത്തുവെച്ച് കണ്ടെത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല തന്നെ.

ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യവർഗമാകുന്ന ഒരു ഖലീഫഃയെ ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുന്ന വിവരം അല്ലാഹു മലക്കുകളോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു:- اتجعل فيها من يفسد فيها ويسفك الدماء الخ–البقرة (അതിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും, രക്തം ചിന്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെ അതിൽ ആക്കുകയാണോ ....?!) ഇതിന് അല്ലാഹു നൽകിയ മറുപടി إني أعلم مالا تعلمون–البقرة (നിശ്ചയമായും ഞാൻ, നിങ്ങൾക്കറിയാത്തത് അറിയുന്നു) എന്നായിരുന്നു. മനുഷ്യവർഗം കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും രക്തം ചിന്തുകയും ചെയ്യുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞില്ല, മലക്കുകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, എക്കാലത്തും ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പവും രക്തം ചിന്തലും നടമാടുന്നുമുണ്ട്. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ മറുപടിയുടെ സാരം, മനുഷ്യരിൽ അങ്ങനെ ചില ദോഷവശങ്ങൾ ഉള്ളതോടുകൂടിത്തന്നെ, നിങ്ങൾക്ക് അറിയാൻ കഴിയാത്ത യുക്തിരഹസ്യങ്ങൾ മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ കണ്ടുവെച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നാണല്ലോ. ഇതര സൃഷ്ടികൾക്കില്ലാത്ത പല ഗുണങ്ങളും ശ്രേഷ്ഠതകളും മനുഷ്യനുള്ളതായി ക്വുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതേ സമയത്ത് നന്ദികെട്ടവൻ (كفور) അക്ഷമൻ (جزوع) അക്രമകാരി (ظلوم) വിഡ്ഢി (جهول) എന്നിങ്ങനെയുള്ള അവന്റെ ദോഷ പ്രകൃതിയും അത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

അപ്പോൾ മനുഷ്യവർഗത്തിൽ ഗുണം മാത്രമേയുള്ളൂ എന്ന നിലക്കല്ല അല്ലാഹു ആ വർഗത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. എല്ലാ മനുഷ്യനും ഒരേ തരത്തിലുള്ളവരായിരിക്കുമെന്ന നിലക്കുമല്ല സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുതന്നെ പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്:

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ ٱلنَّاسَ أُمَّةً وَٰحِدَةً ۖ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾ إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ ٱلْجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾ [الهود:١١٨, ١١٩]

(നിന്റെ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ മനുഷ്യരെ ഒരേ ഒരു സമുദായമാക്കുമായിരുന്നു. അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായിക്കൊണ്ടേ ഇരിക്കും- നിന്റെ റബ്ബ് കരുണ ചെയ്തവർ ഒഴികെ. അതിനുവേണ്ടി തന്നെയാണ് അവരെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചതും. ജിന്നുകളിൽ നിന്നും മനുഷ്യരിൽ നിന്നും, ഞാൻ നിശ്ചയമായും നരകത്തെ നിറക്കും എന്ന് നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വാക്ക് പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു. (ഹൂ

ദ്.) മനുഷ്യവർഗം നന്മയും തിന്മയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വ്യത്യസ്ത നിലപാടുകാരായ ഒരു വർഗമായിത്തീരുവാനാണ് അല്ലാഹു ആദ്യമേ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. അഥവാ മനുഷ്യന്റെ ജീവിതം ഒരു പരീക്ഷണമാണ്. വിജയിക്ക് സമ്മാനവും പരാജിതന് അപമാനവും ലഭിക്കുമാറുള്ള പരീക്ഷണം. അതുകൊണ്ടാണ് അവരെ അല്ലാഹു മലക്കുകളെപ്പോലുള്ള സമുദായമാക്കാതിരുന്നതും. സൂറത്ത്- റഅ്ദിൽ അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത് നോക്കുക: 'എന്നാൽ വിശ്വസിച്ചവർക്ക് തീർച്ചയായി അറിഞ്ഞുകൂടേ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ മനുഷ്യരെ മുഴുവനും അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നുവെന്ന്?!'(أفلم ييأس الذين امنوا ان لو يشاء الله لهدى الناس جميعا– الرعد:٣١ വീണ്ടും പറയുന്നു: നിന്റെ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളവരെല്ലാം വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു.' (ولو شاء ربك لامن من في الأرض كلهم جميعا – يونس:٩٩)

എല്ലാവരും നേർമാർഗത്തിൽ മാത്രം ചരിക്കുമാറുള്ള ഒരു പ്രകൃതി മനുഷ്യരിൽ എന്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹു നൽകിയില്ല എന്ന ചോദ്യത്തിന് മനുഷ്യന് അവകാശമേ ഇല്ല. അത് ധിക്കാരവും അതിർത്തിലംഘനവുമാണ്. മലക്കുകൾ പറഞ്ഞതുപോലെ നമുക്ക് പറയാം. سبحانك لا علم لنا إلا ما علمتنا إنك أنت العليم الحكيم (നീ മഹാ പരിശുദ്ധൻ! നീ ഞങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചു തന്നതല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്ക് അറിവില്ല. നിശ്ചയമായും, നീ തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും യുക്തിമാനും.) അവന്റെ അധികാരത്തിൽ അവന്റെ യുക്തിക്കനുസരിച്ച് എല്ലാ കാര്യവും അവൻ നടത്തും. (يفعل ما يشاء ويحكم ما يريد)

ക്വദ്റിനെ സംബന്ധിച്ച് മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള സംശയങ്ങളുടെയും തോന്നലുകളുടെയും സ്ഥിതിയും ഇത് തന്നെ. ഉത്തരം കിട്ടാതെ- അല്ല, മനുഷ്യന് അറിയുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത- അല്ലാഹുവിന് മാത്രം അറിയാവുന്ന- കാര്യങ്ങളാണവ. ഉത്തരം കിട്ടാത്തതുകൊണ്ട് വല്ല പോരായ്മയോ പരാജയമോ നമുക്കില്ലതാനും. ഒരു പക്ഷേ, ഈ ഭൗതികമായ മറകൾ നമ്മിൽനിന്ന് നീങ്ങിക്കഴിയുമ്പോൾ ഇത്തരം രഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് കുറെയെല്ലാം നമുക്ക് അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞെന്നുവരാം الله أعلم.ക്വദ്റിൽ അടങ്ങിയ രഹസ്യം പരലോകത്തുവെച്ച് അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കുമെന്ന് ചില മഹാൻമാർ പ്രസ്താവിച്ചത് നാം മുകളിൽ വായിച്ചുവല്ലോ. ചില ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽനിന്നും ഏതാണ്ട് അങ്ങനെ ഊഹിക്കുവാൻ കഴിയും. ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ അക്രമകാരികളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: وبدا لهم من الله ما لم يكونوا يحتسبون–الزمر:٤٨(അവർ കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലാത്തത് അവർക്ക് അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് വെളിവാകുകയും ചെയ്യും.) പുനരുത്ഥാനദിവസം അവിശ്വാസികളോട് ഇപ്രകാരം പറയപ്പെടും: لقد كنت في غفلة من هذا فكشفنا عنك عطائك فبصرك اليوم حديد–ق:٢٢ (തീർച്ചയായും ഇതിനെപ്പറ്റി നീ അശ്രദ്ധയിലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നിന്നിൽനിന്ന് നിന്റെ മൂടി നാം നീക്കി. അതിനാൽ, ഇന്ന് നിന്റെ കാഴ്ച മൂർച്ചയേറിയതാണ്.) മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് പറയുന്നു: يومئد يوفيهم الله دينهم الحق ويعلمون أن الله هو الحق المبين–النور:٢٥ (അന്നത്തെ ദിവ

സം, അവരുടെ ന്യായമായ പ്രതിഫലം അല്ലാഹു അവർക്ക് നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കും. അല്ലാഹുതന്നെയാണ് ന്യായമായി നിലകൊള്ളുന്നവനെന്ന് അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യും.)

ചുരുക്കത്തിൽ– അല്ലാമാ ഫരീദ്‌വജ്ദീ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ– അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടി സംഹാരങ്ങളിലും, ഭരണവ്യവസ്ഥകളിലും അടങ്ങിയ അനേകം യുക്തിരഹസ്യങ്ങളിൽ ഒന്നുമാത്രമാണ് 'ക്വദ്വാക്വദ്‌റി'ന്റെ രഹസ്യവും. അതിനെപ്പറ്റി ദൈവദൂതന്മാരായ നബിമാർക്കോ ശ്രേഷ്ഠരായ മലക്കുകൾക്കോ ആർക്കും തന്നെ അറിഞ്ഞുകൂടാ, അല്ലാഹുവിന് മാത്രം അറിയാവുന്ന ഒരു രഹസ്യമത്രെ അത്. ഇതാണ് യഥാർത്ഥം. (صفوة العرفان) ക്വദ്‌റിന്റെ എല്ലാവശങ്ങളും അതിലടങ്ങിയ രഹസ്യങ്ങളും യുക്തിന്യായങ്ങളും സസൂക്ഷ്മം മനസ്സിലാക്കുക പ്രയാസമായത് കൊണ്ടും, അതിൽ മുഴുകുന്നപക്ഷം കരകാണാത്ത കുഴപ്പങ്ങൾക്ക് കാരണമായിത്തീരുന്നത് കൊണ്ടും തന്നെയാണ് ആ വിഷയത്തിൽ തർക്കിക്കുന്നതും, വിവാദം നടത്തുന്നതും ഹദീഥിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ടുകാണുന്നത്.

യുക്തിയുടെ പേരിൽ

ബുദ്ധിക്കും യുക്തിക്കും വളരെ വിലകൽപിക്കുന്ന മതമത്രെ ഇസ്‌ലാം. ഇതിൽ ആർക്കും തർക്കമില്ല. പക്ഷേ, മനുഷ്യബുദ്ധി പരിപൂർണമോ, എല്ലാവർക്കും തുല്യമായി നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതോ അല്ല. ഓരോരുത്തരുടെ ബുദ്ധിയിൽ തോന്നുന്നതും, ഓരോരുത്തരും യുക്തമായിക്കാണുന്നതും ഇസ്‌ലാം അംഗീകരിച്ചതായിരിക്കുമെന്നോ, അതിനെതിരായി ഇസ്‌ലാമിക പ്രമാണങ്ങളിൽ ഒന്നും ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്നോ ഇല്ല. മതസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും, പ്രവാചകൻമാരുടെയും പ്രസ്താവനകൾക്കാണ് മുൻഗണനയുള്ളത്. അവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ചിന്തിക്കുവാനും, അതത് സിദ്ധാന്തങ്ങളിലടങ്ങിയ യുക്തിതത്വങ്ങൾ കഴിയുന്നത്ര മനസ്സിലാക്കുവാനും, അങ്ങനെ വിശ്വാസവും പ്രവർത്തനവും നന്നാക്കിത്തീർക്കുവാനുമാണ് സത്യവിശ്വാസികൾ ശ്രമിക്കേണ്ടത്. അതവരുടെ കടമയുമാകുന്നു. മറിച്ച് അവയുടെ സാധുതയും, സാധ്യതയും ചോദ്യംചെയ്യാനും ബുദ്ധിയുടെ വിധിക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുവാനും മുതിരുകയല്ല വേണ്ടത്. ഇത് വിശ്വാസക്കുറവിൽനിന്നും ഉടലെടുക്കുന്ന ധിക്കാരമത്രെ. കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ മനുഷ്യന് ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുള്ളതുപോലെ, അല്ലാഹു അവന് നൽകിയ ആന്തരേന്ദ്രിയമാണ് വിശേഷബുദ്ധി. ആ ബുദ്ധിക്ക് യോജിച്ചതും നല്ലതായി തോന്നുന്നതുമാണ് യുക്തി എന്ന് പറയുന്നത്. ഒരാളുടെ ബുദ്ധിശക്തി, അറിവ്, വിശ്വാസം, പരിചയം, വീക്ഷണം, വികാരം മുതലായവയുടെ തോതനുസരിച്ചും, അയാളുടെ ആശയം, താൽപര്യം, പരിതസ്ഥിതികൾ എന്നിവയുടെ നിലയനുസരിച്ചും അവന്റെ യുക്തിവിചാരങ്ങളിൽ മാറ്റമുണ്ടായിരിക്കും. അത് കൊണ്ടാണ് ഒരാൾക്ക് യുക്തമെന്ന് തോന്നിയത് മറ്റൊരാൾക്ക് പലപ്പോഴും യുക്ത

മായി തോന്നാത്തതും, ഒരു ജനതക്ക് യുക്തമായി തോന്നിയിരുന്ന ഒരു കാര്യം മറ്റൊരു ജനത യുക്തിഹീനമായി ഗണിച്ചുവരുന്നതും. ചിന്താശീലരായ ബുദ്ധിമതികളും പണ്ഡിതരുമായ ആളുകൾക്കിടയിൽ ശാസ്ത്രീയ തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽപോലും ഭിന്നാഭിപ്രായം കാണുന്നതും ഇതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്.

അറിഞ്ഞിടത്തോളമുള്ള കാര്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ചിന്തിക്കുവാനേ മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിക്ക് കഴിയുകയുള്ളൂ. മനുഷ്യന്റെ അറിവാണെങ്കിൽ പരിമിതവും وما أوتيتم من العلم إلا قليلا–الإسراء (അറിവിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്ക് അൽപമല്ലാതെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല.) മറഞ്ഞകാര്യം അറിയുവാനാകട്ടെ, മനുഷ്യന് കഴിവേയില്ല, قل لا يعلم من في السماوات والارض الغيب إلا الله– النمل:٢٥ (പറയുക: ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളവർ അദൃശ്യവിവരം അറിയുന്നതല്ല- അല്ലാഹുവല്ലാതെ.) മനുഷ്യന്റെ ഭൗതിക ജീവിതത്തിന് ആവശ്യമായ മാർഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാനും നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനുമുള്ള അറിവ് പൊതുവിൽ അല്ലാഹു അവന് കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, അവന്റെ ഭാവിജീവിതത്തിനാവശ്യമായ (മതപരമായ) നടപടിക്രമങ്ങളുടെ കാര്യം അവനെ ഏൽപിക്കാതെ, അല്ലാഹു അവന്റെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുഖേനയും പ്രവാചകന്മാർ മുഖേനയും അക്കാര്യം നിർവ്വഹിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ആകയാൽ, മതകാര്യങ്ങളിൽ വേദഗ്രന്ഥവും പ്രവാചകനും പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഏതൊരു വിഷയത്തിലും മനുഷ്യന് മനുഷ്യന്റേതായ മറ്റൊരഭിപ്രായത്തിന് സ്ഥാനമില്ല. وما كان لمؤمن ولامؤمنة إذا قضى الله ورسوله امرا أن يكون لهم الخيرة من أمرهم–الأحزاب:٣٦ (ഒരു സത്യവിശ്വാസിയായ പുരുഷന്നാകട്ടെ, സ്ത്രീക്കാകട്ടെ, അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും ഒരു കാര്യം തീരുമാനിച്ചാൽ തങ്ങളുടെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു (മറ്റൊരു) അഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.)

ബുദ്ധിയും മതപ്രമാണവും തമ്മിൽ എതിരായാൽ ബുദ്ധിക്ക് മുൻഗണന നൽകണം (إذا تعارض النقل والعقل قدم العقل) എന്ന് ഒരു പൊതുചട്ടം പറയപ്പെടാറുണ്ട്. പ്രഥമവീക്ഷണത്തിൽ ശരിയാണെന്ന് തോന്നുന്നതും, യുക്തിവാദക്കാർക്ക് ഖുർആനെക്കാൾ ആവേശകരമായി തോന്നുന്നതുമായ ഈ ചട്ടത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ അവതാരകന്മാർ, തർക്കശാസ്ത്രത്തിൽക്കൂടി മതസിദ്ധാന്തങ്ങളെ വിലയിരുത്തി വരുന്ന തൽപരകക്ഷികളാകുന്നു. ഇതിനെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇമാം ഇബ്നു തൈമിയ്യഃ (റ) العقل والنقل (ബുദ്ധിയും പ്രമാണവും) എന്ന പേരിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥം തന്നെ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇമാം ഇബ്നുൽ ക്വയ്യിമും (റ) ഇതേ ആവശ്യത്തിനായി വളരെ താളുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇരുപത്തഞ്ച് കാരണങ്ങൾ സയുക്തികം നിരത്തിവെച്ചുകൊണ്ട് الصوائق المرسلة على الجهمية والمعطلة ('ജഹമിയ്യത്ത്,' 'മുഅത്ത്വിലത്ത്' എന്നീ കക്ഷികളുടെ മേൽ അഴിച്ചുവിടപ്പെട്ട ഇടിത്തീകൾ) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ ചട്ടത്തെ അദ്ദേഹം ഖണ്ഡിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയുടെ ചുരുക്കംപോലും ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ സൗകര്യമില്ല. 12 -ാമത്തെ കാരണമായി അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചതിൽ ചുരുക്കം ചിലവരികൾ ഇവിടെ സംഗ്രഹിക്കാം:-

'ബുദ്ധിമാൻമാർക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പില്ലാത്തതും, ബുദ്ധിയുടെ വ്യക്തമായ വിധിയായിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു കാര്യത്തിന് മതം (ഇസ്‌ലാം) എതിരായിരിക്കുക യില്ല തന്നെ. ബുദ്ധിമാൻമാർക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പുള്ള പ്രധാന വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു നോക്കിയാൽ, അവയിൽ മതത്തിന്റെ വ്യക്തവും പ്രബലവുമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് എതിരായ ഭാഗങ്ങളത്രയും കേവലം നിരർത്ഥവും ഊഹവുമായി രിക്കുമെന്ന് ബുദ്ധിക്കുതന്നെ കാൺമാൻ കഴിയും. ചിലപ്പോൾ അഭിപ്രായങ്ങളുടെ വിപരീതമായിരിക്കും ശരി എന്ന് വരും. തൗഹീദ് സംബന്ധമായ വിഷയങ്ങൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ, ക്വദ്റിന്റെ വിഷയങ്ങൾ, പ്രവാചകത്വത്തെയും മരണാനന്തര ജീവിതത്തെയും സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ എന്നിവയെപ്പറ്റി ആലോ ചിച്ചു നോക്കുക. ബുദ്ധിയുടെ വ്യക്തമായ വിധികൾക്കെതിരായി യാതൊരു മത പ്രമാണവും അവയിലില്ല. വല്ലതും ഉണ്ടെന്ന് കാണപ്പെടുന്നപക്ഷം, അത് അടി സ്ഥാനരഹിതമായതോ, അല്ലെങ്കിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ബുദ്ധിക്ക് വിരുദ്ധമാകാത്ത ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതോ മാത്രമായിരിക്കും. ബുദ്ധി അസംഭവ്യമായി (സംഭ വിക്കുവാൻ സാധ്യതയില്ലാത്തതായി)ക്കാണുന്ന യാതൊന്നും, ദൈവദൂതൻമാർ അറിയിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് നമുക്ക് തീർത്തുപറയാം. പക്ഷേ, ബുദ്ധി സംഭവ്യമായി (സം ഭവിക്കുന്നതിന് സാധ്യതയുള്ളതായി)ക്കാണുന്ന പലതും അവർ അറിയിച്ചിട്ടുമു ണ്ട്. (الصوائق المرسلة)

ക്വദ്റിനെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നവരും, തെറ്റിദ്ധരിച്ചവരും

ക്വദ്റിൽ വിശ്വസിച്ചതിന്റെ പേരിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ചില ദോഷങ്ങളെ ക്കുറിച്ചും രണ്ട് വാക്ക് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവരിൽ രണ്ടുതരം ആൾക്കാരെ കാണാം. (1) അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതും വിധിച്ചതും സംഭവിക്കാതിരിക്കുകയില്ല, നാം ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കാതിരുന്നാൽപോലും നമുക്ക് വിധിച്ചത് നമുക്ക് എത്തിച്ചേരും എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിചാരക്കാർ. അന്ധതയിൽനിന്നും തെറ്റിദ്ധാരണയിൽനിന്നും ഉളവായ ഈ വിചാരം അവരെ ഐഹികവും, പാരത്രികവുമായ തീരാനഷ്ടങ്ങ ളിൽ അകപ്പെടുത്തുന്നു. അല്ലാഹു കണക്കാക്കിയത് എന്താണെന്ന് മനുഷ്യന് മുൻകൂട്ടി അറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതനുസരിച്ച് മനുഷ്യന് അവന്റെ ഓരോ കാര്യത്തിനും പരിപാടി ഇടാമായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഓരോ കാര്യവും അനുഭവ ത്തിൽ വന്നല്ലാതെ അതിനെപ്പറ്റി അവന് ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടല്ലോ. മാത്രമല്ല, ഓരോ സംഗതിയിലും അവൻ ഇന്നിന്നപ്രകാരമാണ് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതെന്നുള്ള ഒരു തുറന്ന പരിപാടി അല്ലാഹു അവന്റെ മുമ്പിൽവെച്ച് കൊടുത്തിട്ടുണ്ടുതാനും. അതനുസരിച്ച് ജീവിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ സാഹചര്യങ്ങളും കഴിവും അല്ലാഹു

നൽകിയിട്ടുമുണ്ട്. അത് പ്രകാരം ജീവിക്കുകയേ മനുഷ്യൻ വേണ്ടതുള്ളൂ. തന്റെ രക്ഷക്കായി അവന് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള കഴിവും സാഹചര്യവും അവൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തൽ അവന് നിർബന്ധമാണ്താനും. അതിൽ അവന്റെ പക്കൽവന്ന വീഴ്ചകളെപ്പറ്റി അവൻ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

ക്വദ്റിന്റെ പേരിൽ മനുഷ്യൻ ഓർത്തിരിക്കേണ്ടുന്നതും, പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തേണ്ടതുമായ കാര്യം വെറും രണ്ടെണ്ണമാണുള്ളതെന്ന് സൂ: ഹദീദിലെ നാം മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച ക്വുർആൻ വചനത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.,

(1) വല്ല കാര്യവും സാധിച്ചു കിട്ടാതെ വരുമ്പോൾ അത് അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയാണെന്ന് സമാധാനിച്ചുകൊണ്ട് അക്ഷമ കാണിക്കാതെയും സങ്കടപ്പെടാതെയും ഇരിക്കുക. (لكيلا تأسوا على ما فاتكم) രണ്ടാമത്തേത്: സാധിച്ചുകിട്ടിയതിന്റെ പേരിൽ അഹങ്കരിക്കുകയോ ആഹ്ലാദിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹമാണെന്ന് കരുതി നന്ദി കാണിക്കുക. (ولا تفرحوا بما اتاكم) ഇവയാണത്. ഇതല്ലാതെ ക്വദ്റിനെ ആസ്പദമാക്കി മനുഷ്യൻ എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു നമുക്ക് പറഞ്ഞുതന്നിട്ടില്ല.

(2) മനഃപൂർവ്വം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞ കുറ്റങ്ങളെ പിന്നീട് ക്വദ്റിന്റെ പേരിൽ ന്യായീകരിക്കുകയും, അത് വഴി തങ്ങളുടെ നിരപരാധിത്വം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ. മക്കാ മുശ്‌രിക്കുകൾ തങ്ങളുടെ ശിർക്കിനെയും, മറ്റ് ചില തെറ്റുകളെയും ക്വദ്റിന്റെ പേരിൽ ന്യായീകരിച്ചതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചത് സൂ: അൻആമിൽ നിന്നും മറ്റും മേലുദ്ധരിച്ച ക്വുർആൻ വചനങ്ങളിൽ നാം വായിച്ചുവല്ലോ. ഇത്തരക്കാരെക്കുറിച്ച് അല്ലാമാ ഫരീദു വജ്ദി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് വളരെ വാസ്തവം. പ്രസ്താവനയുടെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: 'മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും കൈകാര്യങ്ങളിലുമെല്ലാം തന്നെ, അവന്റെ ചിന്തക്കും അറിവിനും അനുയോജ്യമായ ചില കാര്യകാരണബന്ധങ്ങൾ അനുസരിച്ച് നിലകൊള്ളുന്നവനാണ് അവൻ എന്നത് ആർക്കും അജ്ഞാതമല്ല. അവൻ നടന്നാൽ, 'ഞാൻ നടന്നു' എന്നും, ഭക്ഷണം കഴിച്ചാൽ 'ഞാൻ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു'വെന്നും, പ്രവർത്തിച്ചാൽ 'ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചു' എന്നും അവൻ പറയുന്നു. അവന്റെ ഇളക്കവും അടക്കവുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ കയ്യിലാണെന്ന് അറിയുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ, താൻ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം തന്റെ സ്വന്തം പ്രവൃത്തികളായി തന്നോട് ബന്ധിപ്പിച്ചു പറയുവാൻ പ്രകൃത്യാതന്നെ അവൻ സ്വയം പ്രേരിതനുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, അവൻ വല്ല കുഴപ്പവും പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ, ഈ ലോകവുമായി അവനെ ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സർവ്വസാധാരണമായ ആ കാര്യകാരണങ്ങളെല്ലാം അവൻ മറന്നുകളയുകയും, അത് അല്ലാഹുവിന്റെ ക്വദ്വാകൊണ്ട് അങ്ങനെ വന്നുപോയതാണെന്ന് പറഞ്ഞൊഴിയുവാൻ ധാർഷ്ഠ്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് അവന്റെ ബുദ്ധിയെത്തന്നെ അവൻ കളങ്കപ്പെടുത്തുകയല്ലേ?!'

അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: 'ജീവിതമാർഗങ്ങളിൽ തന്റെ പക്കൽവന്ന വീഴ്ച നിമിത്തം സംഭവിച്ച ദോഷങ്ങളിൽ വിധിയെ ആക്ഷേപിച്ച് തന്റെ കുറ്റം ഒഴിവാക്കുവാനും, അതേ സമയത്ത് സ്വന്തം കാര്യത്തിൽ മറ്റൊരാളുടെ പക്കൽനിന്ന് വന്നുപോയ പാകപ്പിഴവിനെ അങ്ങേഅറ്റം അധിക്ഷേപിക്കുവാനും മുതിരുന്നവൻ, മറ്റുള്ളവരുടെമേൽ പഴി ചാരുന്ന ആ തെറ്റുകളെ എന്തുകൊണ്ട് തന്റെമേൽ ചാരുന്നില്ല?! തനിക്ക് വിധിയുടെ ഒഴികഴിവ് കാണുന്ന അവൻ എന്തുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവർക്ക് ആ ഒഴികഴിവ് കാണുന്നില്ല?! ക്വദ്വാക്വദ്റിന്റെ പേരിൽ തന്റെ കുറ്റങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ, മറ്റൊരാൾ അവനെ അടിച്ചാൽ ആ അടിച്ചവനും ആ ഒഴികഴിവ് വകവെച്ച് കൊടുക്കുകയാണോ ചെയ്യുക? അതല്ല, തന്റെ ആ തത്വശാസ്ത്രം മറന്നുകൊണ്ട് തന്നെ അടിച്ചവന് മാപ്പിനുപോലും അർഹതയില്ലാത്ത വണ്ണം അവൻ പരിപൂർണ ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യവും നിശ്ചയദാർഢ്യതയും ഉള്ളവനാണെന്ന നയം സ്വീകരിക്കുകയാണോ ചെയ്യുക?! നാം കാണാറുള്ളതാണ്– പലരും കാണാറുണ്ടായിരിക്കും– സ്വന്തം കാര്യത്തിൽ ദൈവവിധിയുടെ ന്യായം കൂടുതൽ പറയുന്നവർ, മറ്റുള്ളവരെ തരംതാഴ്ത്തിക്കാട്ടുന്നതിൽ കൂടുതൽ കർശനക്കാരുമായിരിക്കുമെന്നും.' (من صفوة العرفان)

രണ്ട് ആരോപണങ്ങൾ

ക്വദ്റിന്റെ നിഷേധികൾ അതിനെ നിഷേധിക്കുവാനുള്ള കാരണങ്ങളും, നിഷേധത്തെ സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ന്യായങ്ങളും പലതും നാം കണ്ടു. എനി, മുസ്ലിംകൾ ക്വദ്റിൽ വിശ്വസിച്ച് വരുന്നത് മൂലം അവരിൽ ഉണ്ടായിത്തീർന്നതായി നിഷേധികൾ ആരോപിക്കുന്ന രണ്ട് ആരോപണങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് അൽപം പരാമർശിക്കുവാനുള്ളത്. 'മുസ്ലിംകൾ ക്വദ്റിലുള്ള വിശ്വാസം തലയിൽ കയറ്റി ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പല നാശങ്ങളും ഉണ്ട്. അവർക്കൊരിക്കലും മനസ്സമാധാനമില്ല. ആത്മവിശ്വാസവും ഇല്ല.' ഇതാണ് ഒന്ന്. 'അവരുടെ മതം യുക്തിഹീനമാണെന്ന് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ അതിന് ഉത്തരം പറയുവാനില്ല. മതവൈരികൾക്ക് മതത്തെ വിമർശിക്കുവാൻ അതൊരു കാരണമായിത്തീരുന്നു.' ഇതാണ് മറ്റൊന്ന്.

മുസ്ലിം സമുദായത്തിന് മനസ്സമാധാനവും ആത്മവിശ്വാസവും ഇന്ന് വളരെയധികം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന ഖേദകരമായ പരമാർത്ഥം നിഷേധിക്കാൻ വയ്യ. പക്ഷേ, അതിനുള്ള കാരണം ക്വദ്റിലുള്ള വിശ്വാസമല്ല. നേരെമറിച്ച് ക്വദ്ർ അടക്കമുള്ള ഇസ്ലാമിക സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പലതിൽനിന്നും സമുദായത്തിന് ബാധിച്ച അകൽച്ചയും, സമുദായം മതശിക്ഷണങ്ങളുടെ അതിരുവരമ്പ് ലംഘിച്ചതുമാണ് കാരണം. പൗരാണിക മുസ്ലിംകൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ആത്മവിശ്വാസത്തിനും നേട്ടങ്ങൾക്കും പ്രതാപത്തിനുമെല്ലാം ഒരു പ്രധാന കാരണം ക്വദ്റിലുള്ള

അവരുടെ ഉറച്ചവിശ്വാസവുമായിരുന്നു. മുസ്‌ലിംകളെ അധഃപതിപ്പിച്ചത് ക്വദ്റിലുള്ള വിശ്വാസവും അതുപോലുള്ള മറ്റ് ചില വിശ്വാസവുമാണെന്ന കുപ്രചരണത്തിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ഇസ്‌ലാമിന്റെപേരിൽ മുതലക്കണ്ണീരൊഴുക്കാറുള്ള യൂറോപ്യൻ ഓറിയന്റലിസ്റ്റുകളും, അവരുടെ അനുയായികളുമാകുന്നു. ശരിയാംവണ്ണം ക്വദ്റിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് അലസതയും, ഭീരുത്വവും ഉണ്ടാകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കേ അതിനവകാശമുള്ളൂ. ഈ വിഷയകമായി അല്ലാമാ ജമാലുദ്ദീൻ അഫ്ഗാനിയുടെ പ്രസ്താവനയും അഭിപ്രായവും നാം മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചത് ഓർക്കുക. അതുതന്നെയാണ് നമുക്കും പറയുവാനുള്ളത്.

മേൽ വിവരിച്ച പ്രകാരമുള്ള ക്വദ്റിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ സ്വാഭാവികമായും ഒന്നുകിൽ 'ജബ്‌രിയ്യത്തി' ന്റെ, അല്ലെങ്കിൽ 'ക്വദ്‌രിയ്യത്തി'ന്റെ വാദം അനുകൂലിക്കുന്നവരായിരിക്കുവാനേ വഴിയുള്ളൂ. *(*)* രണ്ടിൽ ഏതായാലും ശരി, അതായിരിക്കും കൂടുതൽ നാശഹേതുവായിരിക്കുക. കാരണം, ജബ്‌രിയ്യത്തിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം അല്ലാഹു കണക്കാക്കിയ കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നത് കണ്ണടച്ച് കാത്തിരിക്കുകയല്ലാതെ, തങ്ങളുടെ നന്മക്കോ വിജയത്തിനോ വേണ്ടി അവർ ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. മനുഷ്യന് യാതൊരുവിധ കഴിവും ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യവും ഇല്ലെന്നാണല്ലോ അവരുടെ പക്ഷം. ക്വദ്‌രിയ്യത്തിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം, അവരുടെ എല്ലാ നന്മക്കും വിജയത്തിനും തങ്ങളുടെ സ്വന്തം പരിശ്രമങ്ങളെയും ആസൂത്രണങ്ങളെയുമല്ലാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമോ സഹായമോ അവർക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല. മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ സർവ്വാധിപത്യത്തെയും, സർവ്വജ്ഞതയെയും, പരോക്ഷത്തിൽ അവർ ചോദ്യം ചെയ്തേക്കും. സ്വന്തം കഴിവിലും അറിവിലും അവർ വഞ്ചിതരാവുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മനുഷ്യനെ അളക്കുന്ന അതേ മാനദണ്ഡംകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെയും അളക്കുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. അതെ, وما قدروا الله حق قدره(അല്ലാഹുവിനെ കണക്കാക്കേണ്ടപ്രകാരം അവർ അവനെ കണക്കാക്കിയില്ല). ക്വദ്റിൽ ശരിക്ക് വിശ്വസിക്കുന്നവരാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ എല്ലാ കാര്യവും അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും പ്രവർത്തനവും അനുസരിച്ചാണ് നടക്കുന്നതെന്ന് അവർക്ക് ബോധ്യമുള്ളതോടുകൂടിത്തന്നെ, തങ്ങളുടെ നന്മക്കും വിജയത്തിനും അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ചുകൊടുത്ത മാർഗങ്ങളെ പരമാവധി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തങ്ങളുടെ ഓരോ ചലനത്തിന്റെയും ഫലം അവർ അല്ലാഹുവിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഈ മൂന്ന് തരക്കാരിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും പൊരുത്തവും ലഭിക്കുവാനും, പ്രതീക്ഷിക്കുവാനും കൂടുതൽ അർഹത ആർക്കായിരിക്കുമെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക.

***(*)* ഈ രണ്ട് കക്ഷികളുടെയും വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.**

അല്ലാഹു പറയുന്നു:

مَن كَانَ يَظُنُّ أَن لَّن يَنصُرَهُ ٱللَّهُ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى ٱلسَّمَآءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُۥ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾ [الحج:15]

(തന്നെ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹു സഹായിക്കുന്നതേയല്ല എന്ന് ആരെങ്കിലും വിചാരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഉപരിഭാഗത്തേക്ക് അവൻ ഒരു കയർനീട്ടിക്കെട്ടി കൊള്ളട്ടെ. പിന്നീട് (കഴുത്തുകുടുക്കി) മുറിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യട്ടെ. എന്നിട്ട് അവന്റെ തന്ത്രം (അവനെ) ക്ലേശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ നീക്കിക്കളയുമോ എന്ന് അവൻ നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ! (സൂ: ഹജ്ജ്: 15) .

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَٰنٍ أَتَىٰهُمْ ۙ إِن فِى صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُم بِبَٰلِغِيهِ ۚ فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾ [المؤمن:56]

(നിശ്ചയമായും, തങ്ങൾക്ക് വന്നുകിട്ടിയിട്ടുള്ള യാതൊരു അധികൃത ലക്ഷ്യവും കൂടാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ തർക്കം നടത്തുന്നവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അഹംഭാവമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല. അവർ അതിന് (തക്കവണ്ണം) എത്തിയവരല്ല. അതുകൊണ്ട് നീ അല്ലാഹുവിൽ ശരണം തേടിക്കൊള്ളുക. നിശ്ച യമായും അവനത്രെ കേൾക്കുന്നവനും കാണുന്നവനും. (40: 56) ഇത്രയും പറ ഞ്ഞത് ഒന്നാമത്തെ ആരോപണത്തെപ്പറ്റിയാണ്.

രണ്ടാമത്തെ ആരോപണത്തെപ്പറ്റി നമുക്ക് പറയുവാനുള്ളത് ഇതാണ്: അല്ലാഹുവിന്റെ അപാരമായ കഴിവും സർവ്വജ്ഞത, സർവ്വാധികാരം, യുക്തി ജ്ഞാനം മുതലായ മഹൽഗുണങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അവയെപ്പറ്റി വിശുദ്ധ ഖുർആനിലും നബിവചനങ്ങളിലും വന്നിട്ടുള്ള വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകളെ നിരുപാധികം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഖദ്വാ ഖദ്റിന്റെ വിശ്വാസത്തിൽ യുക്തിഹീനമായി യാതൊന്നും ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല. അത്രയുമല്ല, ബുദ്ധിപരമായി നോക്കുമ്പോൾ അത് തികച്ചും യുക്തവും, അനി വാര്യവും കൂടിയാണ്. തെളിവുകൾ നോക്കുമ്പോഴാകട്ടെ, ആ വിശ്വാസം ഒരു മൗലികമായ കടമയുമാണ്. ഖദ്വാഖദ്റിൽ അടങ്ങിയ യുക്തിരഹസ്യത്തെപ്പറ്റി തർക്കശാസ്ത്രപരമായ ന്യായങ്ങൾ നിരത്തിക്കാട്ടി എതിരാളിയെ ഉത്തരംമുട്ടിച്ച് സമ്മതിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതിന്റെപേരിൽ അതിൽ യുക്തിരാഹിത്യം കാണു ന്നവർ, അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസന്നിധിക്ക് നിരക്കാത്തവണ്ണം അവന്റെ മഹൽഗു ണങ്ങളെയും പരമാധികാരത്തെയും കുടുസ്സാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതവർ ഓർക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് നമുക്ക് ഈ ഗതികേട് ഏർപ്പെ ടുന്നില്ല. സ്വന്തം യുക്തിന്യായങ്ങളോട് യോജിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി പ്രത്യക്ഷമായ തെളിവുകളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയോ, തള്ളിക്കളയുകയോ ചെയ്യേണ്ട ഗതി കേടും നമുക്കില്ല.

ഇസ്ലാമിന്റെ വൈരികളെ സംബന്ധിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ- അവർ മതവാദികളോ യുക്തിവാദികളോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ- ഖദ്വാഖദ്റിന്റെ വിഷയ

ത്തിൽ മാത്രമല്ല അവർക്ക് ആക്ഷേപമുള്ളത്. ഇസ്‌ലാമിലെ വിശ്വാസപരവും അനുഷ്ഠാനപരവുമായുള്ള പല വിഷയങ്ങളിലും അവർ യുക്തിരാഹിത്യവും ന്യായരാഹിത്യവും ആരോപിക്കാറുള്ളതാണ്. പരലോകജീവിതം, സ്വർഗം, നരകം, പ്രവാചകത്വം, അമാനുഷികസംഭവങ്ങൾ, വഹ്‌യ് മുതലായവയും, ഇസ്‌ലാമിലെ പലിശനിരോധം, ക്രയവിക്രയനിയമങ്ങൾ, അനന്തരാവകാശ ക്രമങ്ങൾ, പർദ്ദാനിയമം, ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ, ചില ആരാധനാകർമങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാംതന്നെ- വ്യത്യസ്ത ഭാഷകളിലാണെങ്കിലും- അവരുടെ ആക്ഷേപത്തിന് വിധേയങ്ങളാകുന്നു. എല്ലാവർക്കും അവരുടേതായ പല യുക്തിന്യായങ്ങളും സമർപ്പിക്കുവാനും ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്നിരിക്കെ, തികച്ചും ആക്ഷേപരഹിതമായ ഒരു സമീപനം അവരിൽനിന്ന് ലഭിക്കുവാൻ തുനിയുന്ന പക്ഷം, അതിന്റെ അർത്ഥം ഇസ്‌ലാമിനെ അവരുടെ ഇച്ഛകൾക്കനുസരിച്ച് ഭേദഗതി ചെയ്യുക എന്നായിരിക്കും. ولو اتبع الحق اهوائهم لفسدت السماوات والأرض ومن فيهن –المؤمنون:٧١ (യഥാർത്ഥം അവരുടെ ഇച്ഛകൾക്കനുസരിച്ചായിരുന്നുവെങ്കിൽ ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയും, അവയിലുള്ളവരും കുഴപ്പത്തിലാകുമായിരുന്നു. (മുഅ്മിനൂൻ.) എന്നും,

وإن تطع اكثر من في الأرض يضلوك عن سبيل الله ان يتبعون إلا الظن وإن هم إلاّ يخرصون–الأنعام:١١٦

(ഭൂമിയിലുള്ളവരിൽ അധികമാളുകളേയും നീ അനുസരിക്കുന്നപക്ഷം, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ വഴിയിൽനിന്ന് നിന്നെ പിഴപ്പിക്കുന്നതാണ്. അവർ ഊഹത്തെയല്ലാതെ പിൻപറ്റുന്നില്ല. അവർ മതിപ്പിട്ട് പറയുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നുമില്ല. (അൻആം.) എന്നും മറ്റുമുള്ള ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങൾ ഈ വാസ്തവം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഏതൊരു മതവിഷയമാകട്ടെ, യുക്തിന്യായംകൊണ്ട് അതിനെ എതിർക്കുന്നവരോട്, ആ വിഷയത്തെമാത്രം അടർത്തിയെടുത്ത് ന്യായീകരിച്ചു കാട്ടി മുട്ടുകുത്തിക്കുവാൻ തുനിയുന്നത് കേവലം അപ്രായോഗികമായ ഒരു വ്യാമോഹമായിരിക്കും. നേരെമറിച്ച് ആ വിഷയത്തിന്നാസ്പദമായി നിലകൊള്ളുന്ന തത്വങ്ങളെയും, അതിന്റെ മൗലിക പ്രധാനമായ വശങ്ങളെയുമാണ് ആദ്യം അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടത്. അത് ബോധ്യപ്പെട്ടശേഷമേ ആ പ്രത്യേകവിഷയം അവരുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ട് കാര്യമുള്ളൂ. ലോകത്തിനൊരു സ്രഷ്ടാവുണ്ട്, അവൻ സർവ്വാധിപതിയും, സർവ്വജ്ഞനും, സർവ്വശക്തനുമാണ് എന്ന് തുടങ്ങിയ മൗലിക പ്രധാനമായ വിശ്വാസതത്വങ്ങൾ തലകുലുക്കി സമ്മതിക്കുന്നവരോട് മാത്രമേ ക്വദ്വാക്വദ്ർ പോലുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങേണ്ടതുള്ളൂ. അവർക്കേ അതിന്റെ യുക്തിയും ന്യായവും ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. അവർ സത്യാന്വേഷികളായിരിക്കുകയും വേണം. വിമർശനവും പരിഹാസവും മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കിയിട്ടുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അനുവർത്തിക്കേണ്ടുന്ന നയം എന്താണെന്നും അല്ലാഹു നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിങ്ങനെയാണ്, وقد نزل عليكم في الكتاب ان اذا سمعتم ايات الله يكفر بها ويستهزأ بهاالخ–النساء:١٤٠ (അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ; അവിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നതായും അവയെ പരിഹസിക്കപ്പെടുന്നതായും നിങ്ങൾ കേട്ടാൽ, അങ്ങനെയുള്ളവർ മറ്റൊരു വിഷയ

ത്തിൽ മുഴുകുന്നത്‌വരേക്കും നിങ്ങൾ അവരോടൊപ്പം ഇരിക്കരുത്. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ- ഒപ്പം ഇരുന്നാൽ- നിങ്ങളും അവരെപ്പോലെയായിരിക്കും എന്ന് നിങ്ങളുടെമേൽ അവൻ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.) വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു: وإذا رأيت الذين يخوضون في اياتنا فأعرض عنهم الخ–الأنعام:٦٨ (നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന- കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്ന- വരെ നീ കണ്ടാൽ അവർ മറ്റൊരു വിഷയത്തിൽ മുഴുകുന്നത് വരെ നീ അവരിൽനിന്ന് തിരിഞ്ഞുകളയുക. എനി, പിശാച് നിന്നെ മറപ്പിച്ചുകളയുന്നപക്ഷം, ഓർമ വന്നതിനുശേഷം നീ ആ അക്രമികളോടൊപ്പം ഇരിക്കരുത്.)

വിശുദ്ധഖുർആനിലും തിരുസുന്നത്തിലും വന്നിട്ടുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഖദ്വാഖദ്റിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കൽ ഓരോ മുസ്‌ലിമിന്റെയും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കടമയാണെന്നും, അതിൽ ബുദ്ധിക്ക് യോജിക്കാത്തതായി ഒന്നുമില്ലെന്നും, ബുദ്ധി അതിനെ നിർബന്ധമാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നും, ഖദ്വാഖദ്റിലടങ്ങിയ എല്ലാ രഹസ്യങ്ങളും നമുക്ക് മനസ്സിലായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ സർവ്വജ്ഞതയും സർവശക്തിയും സമ്മതിക്കുന്ന ഏവർക്കും അതിനെ നിഷേധിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും, അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തെ ഇടിച്ചുതാഴ്ത്തലും മനുഷ്യനില്ലാത്ത യോഗ്യത അവന് കൽപിക്കലുമാണെന്നും, എത്രയോ ഖുർആൻ വചനങ്ങളെയും നബിവചനങ്ങളെയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ അതിനെ നിഷേധിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും ഇത്രയും വിവരിച്ചതിൽനിന്ന് ഏതൊരു സത്യാന്വേഷിക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. والله ولي التوفيق

ربنا لا تزغ قلوبنا بعد إذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك أنت الوهاب

سورة المجادلة

58. സൂറതുൽ മുജാദലഃ

മദീനഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 22 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 3

ഇസ്‌ലാമിന്മുമ്പ് 'ജാഹിലിയ്യാ' അറബികൾക്കിടയിൽ ഭാര്യമാരെ വിവാഹമോചനം ചെയ്യുന്നതിന് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമായിരുന്നു 'ളിഹാർ'. انت علی کظهر أمي (നീ എന്റെ മേൽ എന്റെ മാതാവിന്റെ മുതുക്പോലെയാകുന്നു) എന്ന് അവർ പറയും. മാതാവുമായി ഭാര്യാഭർതൃബന്ധം പാടില്ലാത്തത്പോലെ നാം തമ്മിലും പാടില്ല എന്ന് സാരം. ഒരാൾ തന്റെ ഭാര്യയോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് അവൾ അവന് നിഷിദ്ധമാണെന്നാണ് അവരുടെ വെപ്പ്. ഇസ്‌ലാമിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു സംഭവം ഉണ്ടായ സന്ദർഭത്തിലായിരുന്നു ഈ സൂറത്തിലെ ആദ്യത്തെ ചില വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചത്. ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് ഹദീഥ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പല രിവായത്തുകൾ കാണാവുന്നതാണ്. അവയിൽ പ്രസക്തമായ ഭാഗം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

ഔസുബ്നു സ്വാമിത്ത് (اوس بن صامت) ഒരു വൃദ്ധനായിരുന്നു. വാർദ്ധക്യം വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ വന്നു. ഒരിക്കൽ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ ഭാര്യയുടെ സംസാരം തനിക്കുപിടിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം ഭാര്യയെ 'ളിഹാർ' ചെയ്തു. ഭാര്യയുടെ പേർ ഖൗലഃ (خولة بنت ثعلب–رض) എന്നാണ്. താമസിയാതെത്തന്നെ ഈ അവിവേകത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഖേദമായി. പറഞ്ഞുപോയ വാക്ക് മടക്കിയെടുത്തു എന്ന നിലക്ക് അദ്ദേഹം ഭാര്യയെ സമീപിച്ചു. ഭാര്യ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ളിഹാർ നടന്നുകഴിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും വിധി എന്താണെന്നറിയണം എന്നായി. അവർ നബി ﷺ യുടെ അടുക്കൽചെന്ന് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'റസൂലേ, ഔസ് എന്നെ വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോൾ (ഞാനൊരു യുവതിയായിരുന്നു.) ഇപ്പോൾ എനിക്ക് വയസ്സായി. മക്കളും അധികമുണ്ട്. എന്നിട്ട് ഇപ്പോഴിതാ അദ്ദേഹം എന്നെ ളിഹാർ ചെയ്തിരിക്കുന്നു! അതുകൊണ്ട് എന്നെ സംബന്ധിച്ചു വല്ല ഒഴികഴിവും ഉണ്ടെങ്കിൽ, അത് എനിക്കും അദ്ദേഹത്തിനും ആശ്വാസകരമായിരുന്നു'.....

തിരുമേനി മറുപടി പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ (ഒരു തീരുമാനം

നിശ്ചയിക്കുമാറ്) ഇതുവരെ ഒരു കല്പനയും വന്ന് കിട്ടിയിട്ടില്ല. നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് ഹറാമാ(നിഷിദ്ധമാ)ണെന്നല്ലാതെ ഞാൻ കാണുന്നില്ല'. അദ്ദേഹം എന്നെ വിവാഹമോചനം (തലാക്) ചെയ്തിട്ടില്ലല്ലോ എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് അവർ നബി ﷺയോട് തർക്കിച്ചു. പിന്നീട് ഇങ്ങനെ പരാതി പറയുവാൻ തുടങ്ങി: 'അല്ലാഹുവേ, ഞാൻ ഒറ്റപ്പെടുന്നതിലുള്ള കഷ്ടപ്പാടും, ഞാൻ പിരിഞ്ഞുപോകുന്നതിലുള്ള വിഷമതയും നിന്നോട് സങ്കടപ്പെടുന്നു. എനിക്ക് കുറെ ചെറുകുട്ടികളുണ്ട്. അവരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒന്നിച്ച് ചേർത്താൽ അവർ പാഴായിത്തീരും. എന്റെ കൂടെ ചേർത്താൽ വിശക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും! (ആകാശത്തേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ട്) അല്ലാഹുവേ, ഞാൻ നിന്നോട് സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവേ, നിന്റെ പ്രവാചകന് എന്നെപ്പറ്റി (വഹ്‌യ്) അവതരിപ്പിച്ചു കൊടുക്കേണമേ!' അധികം താമസിച്ചില്ല. തിരുമേനിക്ക് ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങൾ അവതരിച്ചു. 'ഖൗലാ, സന്തോഷിച്ചുകൊള്ളുക!'എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തിരുമേനി ഇ ൗ സൂറത്തിലെ ആദ്യവചനങ്ങൾ ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു. ഈ വനിതാസ്വഹാബിയാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ കാണുന്ന തർക്കിക്കുന്ന സ്ത്രീ.

ജുസ്ഉ് - 28

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

قَدۡ سَمِعَ ٱللَّهُ قَوۡلَ ٱلَّتِي تُجَٰدِلُكَ فِي زَوۡجِهَا وَتَشۡتَكِيٓ إِلَى ٱللَّهِ وَٱللَّهُ يَسۡمَعُ تَحَاوُرَكُمَآۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعُۢ بَصِيرٌ

《1》 (നബിയേ,) തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ കാര്യത്തിൽ നിന്നോട് തർക്കിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവളുടെ വാക്ക് അല്ലാഹു കേട്ടിട്ടുണ്ട് [സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു]. നിങ്ങൾ രണ്ടുപേർ സംഭാഷണം നടത്തുന്നത് അല്ലാഹു കേൾക്കുന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു കേൾക്കുന്നവനാണ്, കാണുന്നവനാണ്.

《1》 قَدۡ سَمِعَ കേട്ടിട്ടുണ്ട്, തീർച്ചയായും കേട്ടു ٱللَّهُ അല്ലാഹു قَوۡلَ വാക്ക് ٱلَّتِي تُجَٰدِلُكَ നിന്നോട് തർക്കിക്കുന്നവളുടെ فِي زَوۡجِهَا അവളുടെ ഇണയുടെ (ഭർത്താവിന്റെ) കാര്യത്തിൽ وَتَشۡتَكِيٓ പരാതി (സങ്കടം) ബോധിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു إِلَى ٱللَّهِ അല്ലാ

ഹുവിങ്കലേക്ക് وَٱللَّهُ يَسْمَعُ അല്ലാഹു കേൾക്കും, കേട്ടിരുന്നു تَحَاوُرَكُمَآ നിങ്ങൾ രണ്ടു പേരുടെയും സംഭാഷണം إِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു سَمِيعٌ കേൾക്കുന്നവനാണ് بَصِيرٌ കാണുന്നവനാണ്.

'തർക്കിക്കുന്നവൾ'എന്ന് പറഞ്ഞത് 'ഖൗലഃ(റ)'യെക്കുറിച്ചാണെന്നും, തർക്ക വിഷയം ളിഹാറാണെന്നും പ്രാരംഭത്തിലെ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. ആഇശഃ (റ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: എല്ലാ ശബ്ദങ്ങളും കേൾക്കുമാറ് വിശാല കേൾവിയുള്ളവനായ അല്ലാഹുവിന് സ്തുതി; ആ തർക്കം നടത്തിയ സ്ത്രീ റസൂൽ തിരുമേനി ﷺയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് സംസാരിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ വീട്ടിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്നു. അവൾ പറയുന്നതെന്താണെന്ന് ഞാൻ (വ്യക്തമായി) കേൾക്കുമായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ അല്ലാഹു قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ الخ എന്ന (ഈ) വചനം ഇറക്കി.(رواه البخاري تعليقا) ഒരവസരത്തിൽ ഒരു കിഴവി ഉമർ (റ)നെ വിളിച്ച് വളരെനേരം സംസാരിച്ചു. ഇത് കണ്ട ചിലർ അതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ ഉമർ (റ) ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി: ച്ഛെ! ഈ സ്ത്രീ ആരാണെന്നറിയാമോ? ഏഴാകാശങ്ങൾക്കുമീതെ നിന്ന് അല്ലാഹു പരാതികേട്ട് ഉത്തരം നൽകിയ ആ സ്ത്രീ ഇതാണ്. അതെ, ഥഅ്ലബത്തിന്റെ മകൾ ഖൗലത്ത്. (البيهقي والبخاري في التاريخ) അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ 'ളിഹാറി'ന്റെ വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

ٱلَّذِينَ يُظَـٰهِرُونَ مِنكُم مِّن نِّسَآئِهِم مَّا هُنَّ أُمَّهَـٰتِهِمْ ۖ إِنْ أُمَّهَـٰتُهُمْ إِلَّا ٱلَّـٰٓـِٔى وَلَدْنَهُمْ ۚ

﴾2﴿ നിങ്ങളിൽനിന്ന് തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളോട് [ഭാര്യമാരോട്] ളിഹാർ ചെയ്യുന്നവർ..........! [അവർ അബദ്ധമാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.] അവർ അവരുടെ മാതാക്കളല്ല; അവരുടെ മാതാക്കൾ അവരെ പ്രസവിച്ച സ്ത്രീകളല്ലാതെ (മറ്റാരും) അല്ല.

وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنكَرًا مِّنَ ٱلْقَوْلِ وَزُورًا ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾

നിശ്ചയമായും, ആക്ഷേപകരമായ (അഥവാ ദുരാചാരമായ) ഒരു വാക്കും കള്ളവുംതന്നെയാണ് അവർ പറയുന്നത്. അല്ലാഹു വളരെ മാപ്പുനൽകുന്നവനും പൊറുക്കുന്നവനും തന്നെ.

وَٱلَّذِينَ يُظَٰهِرُونَ مِن نِّسَآئِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا۟ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَن يَتَمَآسَّا ۚ ذَٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِۦ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾

《3》 തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെ [ഭാര്യമാരെ] 'ളിഹാർ' ചെയ്യുകയും, പിന്നീട് തങ്ങൾ പറഞ്ഞതിൽ മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നവർ, അവർ രണ്ടുപേരും അന്യോന്യം സ്പർശിക്കുന്നതിന്മുമ്പായി ഒരു അടിമയെ സ്വതന്ത്രമാക്കുകയാണ് (വേണ്ടത്). ഇപ്പറഞ്ഞത് മുഖേന നിങ്ങൾക്ക് സദുപദേശം നൽകപ്പെടുകയാണ്. അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِن قَبْلِ أَن يَتَمَآسَّا ۖ

《4》 എനി, ആർക്കെങ്കിലും (അത്) എത്തപ്പെടാത്ത [സാധ്യമാവാത്ത] പക്ഷം, അവർ അന്യോന്യം സ്പർശിക്കുന്നതിന് മുമ്പായി തുടർച്ചയായ രണ്ട് മാസത്തെ നോമ്പ് (പിടിക്കുക).

فَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ۚ ذَٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ ۗ وَلِلْكَٰفِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾

എനി, ആർക്കെങ്കിലും (അതിനും) സാധിക്കാതെ വരുന്നപക്ഷം, അറുപത് സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുക. അത്, അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ റസൂലിലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ. അവ (യൊക്കെ) അല്ലാഹുവിന്റെ (നിയമപരമായ) അതിർത്തികളാകുന്നു. അവിശ്വാസികൾക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

《2》 ٱلَّذِينَ يُظَٰهِرُونَ ളിഹാർ ചെയ്യുന്നവർ مِنكُم നിങ്ങളിൽനിന്ന് مِّن نِّسَآئِهِم അവരുടെ സ്ത്രീ (ഭാര്യ)കളോട്, സ്ത്രീകളെ مَّا هُنَّ അവരല്ല أُمَّهَٰتِهِمْ ۖ അവരുടെ ഉമ്മമാർ, മാതാക്കൾ إِنْ أُمَّهَٰتُهُمْ അവരുടെ ഉമ്മമാരല്ല إِلَّا ٱلَّٰٓـِٔى യാതൊരു സ്ത്രീക

ളല്ലാതെ وَلَدْنَهُمْ അവരെ പ്രസവിച്ച وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ നിശ്ചയമായും അവർ പറയുക യാണ് مِّنَ ٱلْقَوْلِ مُنكَرًا ആക്ഷേപകരമായത്, ദുരാചാരം, നിഷിദ്ധം, വെറുക്കപ്പെട്ടത് വാക്കിൽനിന്ന് وَزُورًا കള്ള(കൃത്രിമ-വ്യാജ)വും وَإِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു وَٱلَّذِينَ يُظَٰهِرُونَ ﴿3﴾ മാപ്പ് ചെയ്യുന്നവൻ തന്നെ غَفُور വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും لَعَفُوٌّ ളിഹാർ ചെയ്യുന്നവർ ثُمَّ يَعُودُونَ مِن نِّسَآئِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളോട് പിന്നെ മട ങ്ങുന്ന, മടക്കിയെടുക്കുന്ന لِمَا قَالُوا۟ തങ്ങൾ പറഞ്ഞതിൽ, പറഞ്ഞതിനെ فَتَحْرِيرُ എന്നാൽ സ്വതന്ത്രമാക്കുക رَقَبَة ഒരു പിരടിയെ (അടിമയെ) مِّن قَبْلِ മുമ്പായി രണ്ടുപേരും അന്യോന്യം സ്പർശിക്കുന്നതിന്റെ ذَٰلِكُمْ അത് (ഇപ്പറഞ്ഞ أَن يَتَمَآسَّا ത്) وَٱللَّهُ അത് മുഖേന നിങ്ങൾക്ക് സദുപദേശം ചെയ്യപ്പെടുന്നു تُوعَظُونَ بِهِۦ (അല്ലാഹു بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി خَبِير സൂക്ഷ്മമായി അറി യുന്നവനാണ്. ﴿4﴾ فَمَن لَّمْ يَجِدْ എനി (എന്നാൽ) ആർക്ക് എത്തപ്പെട്ടില്ല, കിട്ടിയി ട്ടില്ലയോ فَصِيَام എന്നാൽ നോമ്പുകൾ (പിടിക്കുക) شَهْرَيْنِ രണ്ടു മാസത്തെ مُتَتَابِعَيْنِ തുടർച്ചയായ രണ്ട് مِن قَبْلِ أَن يَتَمَآسَّا രണ്ടുപേരും അന്യോന്യം സ്പർശിക്കും മുമ്പ് فَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ എനി ആർക്ക് സാധിച്ചില്ലയോ فَإِطْعَام എന്നാൽ ഭക്ഷണം കൊടുക്ക ലാണ് سِتِّينَ അറുപത് مِسْكِينًا സാധുവിന് ذَٰلِكَ അത് لِتُؤْمِنُوا۟ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കു വാൻ വേണ്ടിയാണ് بِٱللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ وَرَسُولِهِۦ അവന്റെ റസൂലിലും وَتِلْكَ അവ, അവയാകട്ടെ حُدُودُ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അതിര് (നിയമാതിർത്തി)കളാണ് وَلِلْكَٰفِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്കുണ്ട് عَذَابٌ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ

ആയത്തുകളുടെ സാരം: ളിഹാർ– നീ എന്റെ മാതാവിനെപ്പോലെ യാണ് –എന്ന് പറയുമ്പോഴൊക്കെ ഭാര്യമാർ മാതാക്കളാകുന്നില്ല. ആ വാക്ക് കേവലം പൊള്ളയും ദുരാചാരവുമായ ഒരു തെറ്റ് വാക്കാകുന്നു. മുൻകാലത്ത് അങ്ങനെ ചെയ്തുപോയതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പൊറുത്തേക്കും. ളിഹാർ ചെയ്തശേഷം അതിൽനിന്ന് വല്ലവരും മടങ്ങാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, ഭാര്യ യുമായി സ്പർശനം ഉണ്ടാകുന്നതിന്മുമ്പുതന്നെ പ്രായശ്ചിത്തം (الْكَفَّارَة) ചെയ്യേ ണ്ടതുണ്ട്. അതിന്ശേഷമേ അവളുമായി സ്പർശനം പാടുള്ളൂ. പ്രായശ്ചിത്തം ഇതാണ്: ഒരു അടിമയെ മോചിപ്പിക്കുക. അത് കിട്ടാത്തവർ രണ്ടുമാസം തുടർച്ച യായി നോമ്പ് പിടിക്കുക, അതിനും കഴിയാത്തപക്ഷം അറുപത് സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുക.

ഈ വചനങ്ങളുടെ വിശദ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും, ളിഹാറിനെ സംബന്ധിച്ച

വിശദവിവരങ്ങളും പല ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, ഫിക്വ്ഹ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണാം. മുൻകാലത്ത് അറബികളിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന ആ സമ്പ്രദായം ഇന്ന് നിലവിലില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതൽ വിവരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. ഏതായാലും, ളിഹാർ ചെയ്യൽ തെറ്റായ കാര്യമാണെന്നും, അത് ചെയ്താൽ പിന്നീട് ഭാര്യയിലേക്ക് മടങ്ങുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, മേൽപറഞ്ഞ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യൽ കർശനമായ നിർബന്ധമാണെന്നുമാണ് ഇസ്‌ലാമിന്റെ വിധി. അല്ലാഹുവിലും റസൂലിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഈ നിയമത്തെ ലംഘിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, അത് വമ്പിച്ച തെറ്റാണെന്നും ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحَآدُّونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ كُبِتُوا۟ كَمَا كُبِتَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ وَقَدْ أَنزَلْنَآ ءَايَٰتٍۭ بَيِّنَٰتٍ ۚ وَلِلْكَٰفِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥﴾

《5》നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ റസൂലിനോടും കിടമൽസരം നടത്തുന്നവർ, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ വഷളാക്കപ്പെട്ടതുപോലെ വഷളാക്കപ്പെടുന്നതാണ്. സുവ്യക്തമായ പല ലക്ഷ്യങ്ങളും നാം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടുതാനും. അവിശ്വാസികൾക്ക് നിന്ദ്യമായ ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ ٱللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوٓا۟ ۚ أَحْصَىٰهُ ٱللَّهُ وَنَسُوهُ ۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾

《6》 അവരെ മുഴുവനും അല്ലാഹു എഴുന്നേല്പിക്കുന്ന ദിവസം, അപ്പോൾ തങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതിനെപ്പറ്റി അവർക്ക് അവൻ വിവരമറിയിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു അത് കണക്കാക്കി [ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി] വെച്ചിരിക്കുന്നു; അവരത് മറന്നുകളയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിന്റെ മേലും (ദൃക്ക്)സാക്ഷിയാകുന്നു.

《5》 إِنَّ ٱلَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുവർ يُحَآدُّونَ അതിർത്തിലംഘിച്ചു കടക്കുന്ന, കിടമൽസരം നടത്തുന്ന, കക്ഷിത്തം കാണിക്കുന്ന, എതിർക്കുന്ന

ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ റസൂലിനോടും كُبِتُوا۟ അവർ വഷളാക്കപ്പെടും, നിന്ദിക്കപ്പെടും, അപമാനിക്കപ്പെടും كَمَا كُبِتَ ٱلَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ വഷളാക്കപ്പെട്ടപോലെ مِن قَبْلِهِمْ ۚ അവരുടെ മുമ്പുള്ള وَقَدْ أَنزَلْنَآ നാം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ءَايَٰتٍۭ പല ലക്ഷ്യങ്ങളെ بَيِّنَٰتٍ ۚ സുവ്യക്തങ്ങളായ, തെളിവുകളായ وَلِلْكَٰفِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്കുണ്ട്താനും عَذَابٌ ശിക്ഷ مُّهِينٌ നിന്ദിക്കുന്ന, നിന്ദ്യമായ ﴾6﴿ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ അവരെ എഴുന്നേൽപിക്കുന്ന (പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുന്ന)ദിവസം ٱللَّهُ അല്ലാഹു جَمِيعًا മുഴുവനും, എല്ലാവരുമായി فَيُنَبِّئُهُم അപ്പോൾ അവൻ അവരെ വിവരമറിയിക്കും, ബോധ്യപ്പെടുത്തും بِمَا عَمِلُوٓا۟ ۚ അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിനെപ്പറ്റി أَحْصَىٰهُ ٱللَّهُ അല്ലാഹു അതിനെ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി (കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു) وَنَسُوهُ ۚ അവരതിനെ മറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു وَٱلله അല്ലാഹു عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിന്റെ മേലും, കാര്യത്തിനും شَهِيد ദൃക്ക്സാക്ഷിയാണ്, ഹാജറുള്ളവനാണ്

അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള നിയമാതിർത്തികളെ അതിലംഘിച്ചുകൊണ്ട് കിടമത്സരം നടത്തുന്നവരെ അല്ലാഹു കഠിനമായി താക്കീത് ചെയ്യുകയാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങളെ ലംഘിച്ച് പകരം മറ്റ് നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും, സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നേതാക്കളും, പരിഷ്കരണവാദികളും ഈ താക്കീത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കട്ടെ.

വിഭാഗം- 2

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۖ مَا يَكُونُ مِن نَّجْوَىٰ ثَلَٰثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ

﴾7﴿ നീ കാണുന്നില്ലേ, ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം) അല്ലാഹു അറിയുന്നുവെന്ന്?!

ഒരു മൂന്നാളുടെ രഹസ്യഭാഷണവും അവൻ അവരിൽ നാലാമനായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ ഉണ്ടാകുകയില്ല. അഞ്ചാളുടേതും തന്നെ, അവൻ അവരിൽ ആറാമനായിക്കൊണ്ടില്ലാതെ (ഉണ്ടാകുക)യില്ല; അതിനെ

وَلَآ أَدۡنَىٰ مِن ذَٰلِكَ وَلَآ أَكۡثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمۡ أَيۡنَ مَا كَانُواْ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُواْ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾

ക്കാൾ താഴെയുള്ളതാകട്ടെ, അധിക രിച്ചതാകട്ടെ, അവൻ അവരോടൊപ്പ മില്ലാതില്ല- അവർ എവിടെയായിരു ന്നാലും ശരി.

പിന്നീട് അവർ പ്രവർത്തിച്ച തിനെപ്പറ്റി ഖിയാമത്ത്നാളിൽ അവൻ അവരെ വിവരമറിയിക്കുന്ന താണ്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും അറിയു ന്നവനാകുന്നു.

﴾7﴿ أَلَمۡ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ, നിനക്ക് കണ്ടുകൂടേ أَنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يَعۡلَمُ അറിയും (എന്ന്) مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത് وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും مَا يَكُونُ ഉണ്ടാകുകയില്ല مِن نَّجۡوَىٰ ഒരു രഹസ്യ സംഭാഷണ(ഗൂഢസംസാര)വും, സ്വകാര്യാലോചനയും ثَلَٰثَةٍ മൂന്നാളുടെ إِلَّا هُوَ അവനായിട്ടില്ലാതെ رَابِعُهُمۡ അവരിൽ നാലാമൻ وَلَا خَمۡسَةٍ അഞ്ചാളുടേതുമില്ല إِلَّا هُوَ അവൻ ഇല്ലാതെ سَادِسُهُمۡ അവരിൽ ആറാമൻ وَلَآ أَدۡنَىٰ താണതും (കുറഞ്ഞതും)ഇല്ല مِن ذَٰلِكَ അതിനെക്കാൾ وَلَآ أَكۡثَرَ അധികമായതുമില്ല إِلَّا هُوَ അവൻ ഇല്ലാതെ مَعَهُمۡ അവരോടൊപ്പം أَيۡنَ مَا كَانُواْ അവർ എവിടെയായിരുന്നാലും ثُمَّ يُنَبِّئُهُم പിന്നെ അവൻ അവരെ വിവരമറിയിക്കും, ബോധ്യപ്പെടുത്തും بِمَا عَمِلُواْ അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിനെപ്പറ്റി يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ إِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു بِكُلِّ شَيۡءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്.

ഏത് രഹസ്യസംസാരവും- ആര്, എവിടെ, എങ്ങനെ നടത്തപ്പെട്ടാലും ശരി- അല്ലാഹു അതെല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും അറിയുന്നതാണ്. ഖിയാമത്ത് നാളിൽ അത് അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും എന്ന് സാരം. ആകാശത്തിലാകട്ടെ, ഭൂമിയിലാകട്ടെ ഒരു അണു അളവിലുള്ള കാര്യവും അല്ലാഹുവിന് അറിയാതെ പോകുന്നതല്ല. لا يعزب عنه مثقال ذرة في السماوات ولا في الأرض الخ

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ نُهُوا۟ عَنِ ٱلنَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا۟ عَنْهُ وَيَتَنَـٰجَوْنَ بِٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ وَمَعْصِيَتِ ٱلرَّسُولِ وَإِذَا جَآءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ ٱللَّهُ وَيَقُولُونَ فِىٓ أَنفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا ٱللَّهُ بِمَا نَقُولُ ۚ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا ۖ فَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٨﴾

﴾8﴿ രഹസ്യസംസാരത്തെപ്പറ്റി വിലക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരെ നീ കാണുന്നില്ലേ? പിന്നെയും, തങ്ങളോട് വിലക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലേക്ക് അവർ മടങ്ങുന്നു [വീണ്ടും അതാവർത്തിക്കുന്നു:] പാപവും, അതിക്രമവും, റസൂലിനോടുള്ള അനുസരണക്കേടും സംബന്ധിച്ച് അവർ പരസ്പരം രഹസ്യസംസാരം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു!

അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാലോ, അല്ലാഹു നിന്നെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവർ നിന്നെ അഭിവാദ്യം ചെയ്കയും ചെയ്യും. അവർ തങ്ങളിൽ (തമ്മതമ്മിൽ) പറയുകയും ചെയ്യും: 'നാം (ഈ) പറയുന്നതിന് അല്ലാഹു നമ്മെ ശിക്ഷിക്കാത്തതെന്ത്' എന്ന്.

അവർക്ക് ജഹന്നം [നരകം] മതി; അതിലവർ കടന്നെരിയും! അപ്പോൾ (ആ) പര്യവസാനസ്ഥലം എത്ര ചീത്ത!!

﴾8﴿ أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ, കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ إِلَى ٱلَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരെ نُهُوا۟ അവർ വിരോധിക്കപ്പെട്ടു عَنِ ٱلنَّجْوَىٰ രഹസ്യസംസാരത്തെക്കുറിച്ച് ثُمَّ يَعُودُونَ പിന്നെ അവർ മടങ്ങുന്നു (ആവർത്തിക്കുന്നു) لِمَا نُهُوا۟ അവർ വിലക്കപ്പെട്ടതിലേക്ക് عَنْهُ അതിനെപ്പറ്റി وَيَتَنَـٰجَوْنَ അവർ പരസ്പരം രഹസ്യസംസാരം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു بِٱلْإِثْمِ പാപംകൊണ്ട്, കുറ്റമായതിനെപ്പറ്റി وَٱلْعُدْوَٰنِ അതിക്രമവും وَمَعْصِيَتِ ٱلرَّسُولِ റസൂലിനോട് അനുസരണക്കേടും وَإِذَا جَآءُوكَ അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ حَيَّوْكَ അവർ നിന്നെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു, കാഴ്ചവെക്കുന്നു بِمَا യാതൊന്നിനെ, (ഒരു അഭിവാദ്യംകൊണ്ട്) لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ അതുകൊണ്ട് നിനക്ക്

അഭിവാദ്യം ചെയ്തിട്ടില്ല ٱللَّهُ അല്ലാഹു وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു فِىٓ أَنفُسِهِمْ അവർ തങ്ങളിൽ (തമ്മിൽ, സ്വയം) തങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا നമ്മെ ശിക്ഷിക്കാത്തതെന്താണ്, ശിക്ഷിച്ചുകൂടേ ٱللَّهُ അല്ലാഹു بِمَا نَقُولُ നാം പറയുന്നതുകൊണ്ട് حَسْبُهُمْ അവർക്കുമതി جَهَنَّمُ ജഹന്നം (നരകം) يَصْلَوْنَهَا അതിലവർ കടക്കും, എരിയും فَبِئْسَ വളരെ ചീത്ത ٱلْمَصِيرُ (ആ) പര്യവസാന സ്ഥലം, മടക്കം, തിരിച്ചെത്തൽ

നബി ﷺ മദീനയിൽ ചെന്നശേഷം യഹൂദികളുമായി സമാധാന സന്ധിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ മുസ്‌ലിംകൾ അവരുടെ ഇടയിൽകൂടി നടക്കുമ്പോൾ അവർ തമ്മതമ്മിൽ ചില രഹസ്യ സംസാരങ്ങൾ നടത്തുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. തങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരിൽ വല്ല ഗൂഢസംസാരവും നടത്തുകയാണെന്ന് മുസ്‌ലിംകൾക്ക് തോന്നിപ്പിക്കുകയും, അവരെ പരിഹസിക്കുകയുമായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഇത് മുസ്‌ലിംകൾക്ക് സംശയവും ശങ്കയും ജനിപ്പിക്കുമല്ലോ. അതിനാൽ, അത്തരം ഗൂഢസംസാരങ്ങൾ നടത്തരുതെന്ന് നബി ﷺ അവരോട് വിരോധിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, അവർ വീണ്ടും അതാവർത്തിച്ചു വന്നു. ഇതിൽ കപടവിശ്വാസികളായ മുസ്‌ലിം വേഷധാരികളും അവരുടെ പങ്കുവഹിക്കാതിരുന്നില്ല. യഹൂദികളുടെയും കപടവിശ്വാസികളുടെയും, ഗൂഢസംസാരവിഷയം പാപവും, അതിക്രമവും, റസൂലിനോടുള്ള അനുസരണക്കേടുമായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

യഹൂദികളുടെ മറ്റൊരു തോന്നിയവാസത്തെക്കുറിച്ചാണ് അവസാനഭാഗം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അവർ നബി ﷺയുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ السلام عليكم (അസ്സലാമു അലൈക്കും) എന്നുള്ള ഇസ്‌ലാമിന്റെ ഉപചാരവാക്യമാണെന്ന് തോന്നത്തക്കവിധം അക്ഷരവ്യത്യാസം ശരിക്ക് സ്പഷ്ടമാക്കാതെ أسام عليكم (അസ്സാമു അലൈക്കും) എന്ന് സലാം പറയും. ഒന്നാമത്തേതിന്റെ അർത്ഥം, 'നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനശാന്തി ഉണ്ടാവട്ടെ' എന്നാണല്ലോ. രണ്ടാമത്തേതിനാകട്ടെ 'നിങ്ങൾക്ക് മരണം ഉണ്ടാകട്ടെ' എന്നാണർത്ഥം. ഇതാണ് അല്ലാഹു ഉപചാരം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ഉപചാരം കൊണ്ട് വിവക്ഷ. ആഇശഃ (റ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ഒരിക്കൽ കുറെ യഹൂദികൾ വന്ന് നബിക്ക് 'അസ്സാമു അലൈക' എന്ന് സലാം പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു മനസ്സിലാക്കി. ഞാൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: وعليكم السام واللعنة (നിങ്ങൾക്ക് മരണവും ശാപവും ഭവിക്കട്ടെ.) തിരുമേനി എന്നോടുപറഞ്ഞു: 'ആഇശാ ക്ഷമിക്കൂ, എല്ലാം കാര്യത്തിലും മയം പ്രവർത്തിക്കുന്നത് അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു'. ആഇശഃ (റ) പറഞ്ഞു: 'അവർ പറഞ്ഞത് അങ്ങുന്ന് കേട്ടില്ലേ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ عليكم (അലൈകും) എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ' (ബു; മു.)'അലൈകും'എന്നാൽ 'നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകട്ടെ' എന്നർത്ഥമാകുന്നു.

അതായത് എനിക്കല്ല- നിങ്ങൾക്കുണ്ടാവട്ടെ മരണം- എന്ന് സാരം. മുഹമ്മദ് പ്രവാചകനാണെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ സലാം പറയുന്നത് നിമിത്തം നമുക്ക് വല്ല ശിക്ഷയും അല്ലാഹുവിൽനിന്നുണ്ടായിക്കാണേണ്ടതല്ലേ? ഒന്നും, സംഭവിച്ചു കാണാത്തതെന്താണ്?! എന്ന് യഹൂദികൾ സ്വയം ദുരഭിമാനം നടിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനുള്ള മറുപടിയാണ് അവസാനത്തെ രണ്ട് വാക്യങ്ങൾ. അതെ, അവർക്ക് ജഹന്നം തന്നെ മതി ശിക്ഷക്ക്! അതിലേറെ ദുഷിച്ച പര്യവസാനം മറ്റെന്താണുള്ളത്?!

അല്ലാഹു അഭിവാദ്യമാക്കിയിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവർ അഭിവാദ്യം ചെയ്യും (حيوك بما لم يحيك به الله) എന്ന വാക്യം പരിശോധിച്ചാൽ, ഒരു കാര്യം അതിൽനിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. അതായത്, മുസ്‌ലിംകൾ തമ്മിൽ സലാം പറയുമ്പോൾ അത് ഇസ്‌ലാമിക സലാംതന്നെ ആയിരിക്കേണ്ടതും, മുസ്‌ലിംകൾ അനിസ്‌ലാമികമായ അഭിവാദ്യവാക്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ വിളിച്ചു ഉപദേശിക്കുന്നു:-

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا تَنَـٰجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَـٰجَوْا۟ بِٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ وَمَعْصِيَتِ ٱلرَّسُولِ وَتَنَـٰجَوْا۟ بِٱلْبِرِّ وَٱلتَّقْوَىٰ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ٱلَّذِىٓ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾

﴾9﴿ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ പരസ്പരം രഹസ്യസംസാരം നടത്തുന്നതായാൽ, പാപവും, അതിക്രമവും, റസൂലിനോട് അനുസരണക്കേടും സംബന്ധിച്ച് രഹസ്യസംസാരം നടത്തരുത്; പുണ്യവും, ഭയഭക്തിയും സംബന്ധിച്ച് രഹസ്യസംസാരം നടത്തുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ യാതൊരുവനിലേക്ക് ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുമോ ആ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

إِنَّمَا ٱلنَّجْوَىٰ مِنَ ٱلشَّيْطَـٰنِ لِيَحْزُنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟

﴾10﴿ നിശ്ചയമായും (ആ) രഹസ്യസംസാരം പിശാചിൽ നിന്ന് തന്നെയുള്ളതാണ്; വിശ്വസിച്ചവരെ വ്യസനിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

وَلَيْسَ بِضَآرِّهِمْ شَيْـًٔا إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയോടെയല്ലാതെ, അവർക്കത് ഒട്ടും ഉപദ്രവം ചെയ്യുന്നതല്ലതാനും. അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ഭരമേല്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, സത്യവിശ്വാസികൾ.

《**9**》 يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ إِذَا تَنَٰجَيْتُمْ നിങ്ങൾ രഹസ്യ സംസാരം നടത്തുന്നതായാൽ فَلَا تَتَنَٰجَوْا۟ എന്നാൽ നിങ്ങൾ രഹസ്യ സംസാരം ചെയ്യരുത് بِٱلْإِثْمِ പാപം സംബന്ധിച്ച് وَٱلْعُدْوَٰنِ അതിക്രമവും وَمَعْصِيَتِ ٱلرَّسُولِ റസൂലിനോട് അനുസരണക്കേടും وَتَنَٰجَوْا۟ നിങ്ങൾ രഹസ്യസംസാരം ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ بِٱلْبِرِّ പുണ്യം (സൽകാര്യം) സംബന്ധിച്ചു وَٱلتَّقْوَىٰ സൂക്ഷ്മത (ഭയഭക്തി)യും وَٱتَّقُوا۟ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ ٱللَّهَ ٱلَّذِىٓ യാതൊരു അല്ലാഹുവിനെ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ അവനിലേക്ക് നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടും 《**10**》 إِنَّمَا ٱلنَّجْوَىٰ നിശ്ചയമായും രഹസ്യഭാഷണം, ഗൂഢാലോചന مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ പിശാചിൽ നിന്നുതന്നെ (മാത്രം) ആകുന്നു لِيَحْزُنَ അത് വ്യസനിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ വിശ്വസിച്ചവരെ وَلَيْسَ അതല്ലതാനും بِضَآرِّهِمْ അവർക്ക് ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കുന്നത്, ദോഷം ചെയ്യുന്നത് شَيْـًٔا യാതൊന്നും, ഒട്ടും إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയില്ലാതെ وَعَلَى ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ فَلْيَتَوَكَّلِ എന്നാൽ ഭരമേൽപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ ٱلْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികൾ

രഹസ്യമായോ ഗൂഢമായോ സംസാരിക്കുകയും, കൂടിയാലോചന നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിന് വിരോധമില്ല. പക്ഷേ, അത് നല്ല കാര്യത്തിലും, വേണ്ടപ്പെട്ട വിഷയത്തിലുമായിരിക്കണം. യഹൂദികളും, കപടവിശ്വാസികളും ചെയ്യുന്നത് പോലെ ചീത്തകാര്യങ്ങളിലും, ദുരുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയും ആകരുത്. എല്ലാം അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം. എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഉപദേശിക്കുന്നു. അവരുടെ ഗൂഢാലോചനകൊണ്ട് വല്ല ആപത്തും വന്നേക്കുമെന്ന് സത്യവിശ്വാസികൾ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും ഉണർത്തുന്നു.

'സത്യവിശ്വാസികളെ വ്യസനിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി' (ليحزن الذين آمنوا) എന്ന വാക്യം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. സത്യവിശ്വാസികൾ തമ്മതമ്മിലായിരുന്നാലും ഒരു

കൂട്ടരുടെ രഹസ്യസംസാരം മുഖേന മറ്റൊരു കൂട്ടർക്ക് അനിഷ്ടംവരാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. നബി ﷺ പറയുന്നത് നോക്കുക: 'നിങ്ങൾ മൂന്നുപേരായിരുന്നാൽ, രണ്ടുപേർ തങ്ങളുടെ സ്നേഹിതനെക്കൂടാതെ തമ്മിൽ രഹസ്യസംസാരം നടത്തരുത്. കാരണം അതവനെ വ്യസനിപ്പിക്കുന്നതാണ്'. (അ; ബു; മു.)

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا۟ فِى ٱلْمَجَـٰلِسِ فَٱفْسَحُوا۟ يَفْسَحِ ٱللَّهُ لَكُمْ

﴾11﴿ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, 'ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ വിശാലത [സൗകര്യം] ചെയ്യുവിൻ' എന്ന് നിങ്ങളോട് പറയപ്പെട്ടാൽ, നിങ്ങൾ വിശാലത നൽകുവിൻ, (എന്നാൽ) അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് വിശാലത നൽകുന്നതാണ്.

وَإِذَا قِيلَ ٱنشُزُوا۟ فَٱنشُزُوا۟ يَرْفَعِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنكُمْ وَٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ دَرَجَـٰتٍ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

നിങ്ങളോട് 'എഴുന്നേൽക്കുവിൻ' എന്ന് പറയപ്പെട്ടാൽ, നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങളിൽനിന്ന് വിശ്വസിച്ചവരെയും, അറിവ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരെയും അല്ലാഹു പല പടികൾ ഉയർത്തുന്നതാണ്. അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനാകുന്നു.

﴾11﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ إِذَا قِيلَ لَكُمْ നിങ്ങളോട് പറയപ്പെട്ടാൽ تَفَسَّحُوا۟ വിശാലത (സൗകര്യം- ഒഴിവ്) ചെയ്യുവിൻ എന്ന് فِى ٱلْمَجَـٰلِسِ ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ, സദസ്സുകളിൽ فَٱفْسَحُوا۟ എന്നാൽ നിങ്ങൾ വിശാലത നൽകുവിൻ يَفْسَحِ ٱللَّهُ അല്ലാഹു വിശാലത നൽകും لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് وَإِذَا قِيلَ പറയപ്പെട്ടാൽ ٱنشُزُوا۟ നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽക്കുവിൻ എന്ന് فَٱنشُزُوا۟ എന്നാൽ നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽക്കുവിൻ يَرْفَعِ ٱللَّهُ അല്ലാഹു ഉയർത്തും ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ വിശ്വസിച്ചവരെ مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്

وَٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ നൽകപ്പെട്ടവരെയും ٱلْعِلْمَ അറിവ്, ജ്ഞാനം دَرَجَٰتٍ പല പടികൾ, പദവികൾ وَٱللَّهُ അല്ലാഹു بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനാണ്

ജനങ്ങൾ സമ്മേളിക്കുന്ന സദസ്സുകളിൽ അനുവർത്തിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ചില മര്യാദകളും കടമകളുമാണ് ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. മറ്റുള്ളവർക്ക് വന്നിരിക്കുവാൻ ഇടം പോരാതെ വരികയും, അവർക്ക് സ്ഥലത്തിനാവശ്യം നേരിടുകയും ചെയ്താൽ സ്ഥലസൗകര്യം കൊടുക്കണമെന്നും ഒരു കൂട്ടർ ഇരുന്ന് കഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്തുനിന്ന് എഴുന്നേൽക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം വന്നാൽ എഴുന്നേറ്റ് കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. ഇക്കാലത്ത് എന്നത്തെക്കാളും ജനങ്ങൾ ഈ കല്പന ഓർമിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. വാഹനങ്ങളിലും, പൊതുസ്ഥലങ്ങളിലുമെല്ലാംതന്നെ, ഒരു കൂട്ടർ മറ്റൊരു കൂട്ടരുടെ സൗകര്യം ഗൗനിക്കുകയോ, മറ്റൊരാൾക്ക് സ്ഥലസൗകര്യം മുതലായ സഹായസഹകരണം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് ഇന്ന് വിരളമാകുന്നു. അൽപമൊന്ന് ഞെരുങ്ങിയിട്ടെങ്കിലും അന്ന്യനുകൂടി സൗകര്യമുണ്ടാക്കികൊടുക്കുന്നതിനുപകരം നാലഞ്ചുപേർക്കിരിക്കാവുന്ന സ്ഥലം അത്രയും മുടക്കിക്കൊണ്ട് കാലുനീട്ടി സുഖം കൊള്ളുന്നവരെയും, നിൽക്കുവാൻപോലും വയ്യാത്ത രോഗികളും വയോധികൻമാരും നിന്ന് വിഷമിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ കാലൊന്ന് ചുരുക്കുവാൻപോലും സൻമനസ്സ് കാണിക്കാത്തവരെയും ഇന്ന് ധാരാളം കാണുകയും ചെയ്യാം. മറ്റുള്ളവർ കഷ്ടപ്പെട്ട് കാണുന്നതിൽ ഇവർക്ക് സന്തോഷമാണെന്നുപോലും തോന്നിപ്പോകും! അന്യരുടെ ആവശ്യം കണ്ടറിഞ്ഞ് അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പായിത്തന്നെ കഴിയുന്ന സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ആവശ്യപ്പെടുകകൂടി ചെയ്താൽ ആ കടമ വർദ്ധിക്കുന്നു. ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവർ കൂടിയാകുമ്പോൾ, അത് കൂടുതൽ നിർബന്ധിതവുമായിത്തീരുന്നു.

സദസ്സിൽ ആദ്യമാദ്യം വരുന്നവർ ആദ്യമാദ്യം സ്ഥലം പിടിക്കുമല്ലോ. ഒരവസത്തിൽ പ്രധാനികളായ ചില സ്വഹാബികൾ വന്നെത്തിയപ്പോഴേക്കും നബി ﷺയുടെ സദസ്സിൽ അടുത്ത സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ആൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു. അവരാണെങ്കിൽ പല നിലക്കും തിരുമേനിയുടെ അടുത്തുതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുമുണ്ടായിരുന്നു. അടുത്തിരിക്കുന്നവർ സ്വയം സംഗതി മനസ്സിലാക്കി അവർക്ക് വന്നിരിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നുമില്ല. ഈ അവസരത്തിൽ, ഒരിക്കൽ അടുത്തിരിക്കുന്ന ചിലരോട് ആ പ്രധാനികൾക്കുവേണ്ടി സ്ഥലസൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ നബി ﷺ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. കപടവിശ്വാസികൾ ഈ സന്ദർഭം ചൂഷണം ചെയ്തു. നബി ﷺ നീതിപാലിക്കുന്നില്ലെന്നും, പക്ഷം കാണിക്കുകയാണെന്നും അവർ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ഈ അവസരത്തിലാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്ന് മുഫസ്സിറുകൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. അപ്പോൾ, ഇങ്ങനെയുള്ള പൊതുസദസ്സുകളിൽ മുൻപന്തിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കൽ ആവശ്യമായ ആളുകൾക്കുവേണ്ടി മറ്റുള്ളവർ സ്ഥലം ഒഴിവാക്കിക്കൊടു

ക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവർ അതിനാവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അത് അനുസരിച്ചുകൊടുക്കൽ കടമയാണെന്നും ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. സദസ്സിലെ നടപടികളെക്കുറിച്ചും മറ്റും കാര്യാലോചനകൾ നടത്തുക മുതലായ പലതിനും ഇങ്ങനെ സദസ്യരോട് ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതായി വന്നേക്കുമല്ലോ.

فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ (നിങ്ങൾ വിശാലത ചെയ്യുവിൻ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് വിശാലത ചെയ്യും) എന്ന വാക്യം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന പുണ്യകർമങ്ങൾക്ക് അതേ തരത്തിൽപെട്ട -എന്നാൽ അതിനെക്കാൾ ഉന്നതവും വർദ്ധിച്ചതുമായ- വിധത്തിലായിരിക്കും അല്ലാഹു പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്. നബി ﷺ പറയുന്നു: 'ഇഹത്തിലെ ദുഃഖങ്ങളിൽപെട്ട ഒരു ദുഃഖം ഒരു സത്യവിശ്വാസിക്ക് ആരെങ്കിലും ആശ്വാസമാക്കിക്കൊടുത്താൽ, ക്വിയാമത്തുനാളിലെ ദുഃഖങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരു ദുഃഖം അല്ലാഹു അവന് ആശ്വാസമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്. ഞെരുക്കക്കാരനായ ഒരാൾക്ക് (വല്ല കാര്യവും) ആരെങ്കിലും എളുപ്പമാക്കിക്കൊടുത്താൽ, അല്ലാഹു അവന് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും എളുപ്പമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്. ഒരു മുസ്‌ലിമിനെ (അവന്റെ പോരായ്മ വെളിക്കുവരാതെ) ഒരാൾ മറച്ചുപിടിച്ചാൽ, അല്ലാഹു അവനെ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും (അതുപോലെ) മറച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. ഒരടിയാൻ തന്റെ സഹോദരന് സഹായത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അല്ലാഹു അവന്റെ സഹായത്തിലുമായിരിക്കും..... (മു.)'

يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ(നിങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചവരെയും, അറിവ് നൽകപ്പെട്ടവരെയും അല്ലാഹു പല പടികൾ ഉയർത്തും) എന്ന വാക്യത്തിൽനിന്ന് ചിലതെല്ലാം മനസ്സിലാക്കുവാനുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി:

(1) സത്യവിശ്വാസികളും അറിവുള്ളവരുമാണ് ഇത്തരം മര്യാദ പ്രത്യേകം പാലിക്കേണ്ടത് എന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ അന്യർക്കുവേണ്ടി വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുന്നത് അവർക്ക് ഒരിക്കലും താഴ്ചയല്ല, അതവർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉയർച്ചയാണുണ്ടാക്കുക. മുസ്‌ലിം (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീഥിൽ നബി ﷺ പറയുന്നു: 'ഒരു ധർമവും ധനത്തിൽ ചുരുക്കം വരുത്തുന്നതല്ല. ഒരടിയാനും മാപ്പ് ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് അവന് വീര്യം- പ്രതാപം- അല്ലാതെ അല്ലാഹു വർദ്ധിപ്പിക്കുകയുമില്ല. ഏതൊരുവനും അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി താഴ്മ- വിനയം- കാണിക്കുന്നതായാൽ അല്ലാഹു അവനെ ഉയർത്താതെയും ഇരിക്കുകയില്ല'.

(2) വിശ്വാസവും അറിവുമുള്ളവർ മറ്റുള്ളവരോട് ഔന്നത്യം കാണിച്ചുകൂടാ. എങ്കിലും, മറ്റുള്ളവർ അവരുടെ സ്ഥാനം പരിഗണിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അവർക്ക് മുൻഗണന നൽകേണ്ടുന്ന സ്ഥാനത്ത് അത് നൽകുകയും വേണം. നബി ﷺ പറയുന്നു:'നിങ്ങളിൽ ബുദ്ധിയും വിവേകവുമുള്ളവർ എന്റെ അടുത്തുവരട്ടെ; പിന്നീട് അവരോട് അടുത്തുനിൽക്കുന്നവർ. (ഈ വാക്ക് തിരുമേനി മൂന്ന് വട്ടം പറഞ്ഞു) നിങ്ങൾ അങ്ങാടിത്തിരക്കുകൾ -അങ്ങാടിയിലെപോലെ അച്ചടക്കമി

ല്ലായ്മ- വർജ്ജിക്കണം'. (മു.) മറ്റൊരു നബി വചനം: 'നമ്മിലുള്ള ചെറിയവ നോട് കരുണകാണിക്കുകയും നമ്മിലുള്ള വലിയവന്റെ യോഗ്യത മനസ്സിലാക്കു കയും ചെയ്യാത്തവർ നമ്മിൽ പെട്ടവരല്ല'.(ദാ; തി.)

നബി തിരുമേനി ﷺയുടെ അടുക്കൽ സാധാരണയായി സ്വഹാബികൾ ഇരുന്നിരുന്നത് അവരുടെ സ്ഥാനങ്ങൾക്കനുസരിച്ചായിരുന്നു. അബൂബക്ർ (റ) തിരുമേനിയുടെ വലതുഭാഗത്തും, ഉമർ (റ) ഇടഭാഗത്തുമായിരുന്നു ഇരിക്കുക പതിവ്. ഉഥ്മാൻ (റ), അലീ (റ), എന്നിവർ മിക്കവാറും മുമ്പിലുമായിരിക്കും. കാരണം അവർ രണ്ടുപേരും തിരുമേനിയുടെ എഴുത്തുകാരായിരുന്നു. ഇമാം മുസ്‌ലിം തുടങ്ങിയ ഹദീഥുപണ്ഡിതൻമാർ ഇത് രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണാം. രണ്ടു പേർ ചേർന്ന് ഇരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ സമ്മതമില്ലാതെ അവരുടെ ഇടയിൽ ചെന്നിരിക്കുന്നത് നബി ﷺ വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. (ദാ; തി.) ഒരാൾ ഇരിക്കുന്ന ഇടത്തിൽനിന്ന് അയാളെ എഴുന്നേൽപിച്ച് ആ സ്ഥാനത്ത് ഇരിക്കരുതെന്നും, വിശാ ലതയും സൗകര്യവും ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നും നബി ﷺ അരുളിയിരിക്കു ന്നു. (ബു; മു) ഒരാൾ ഒരു ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റുപോയിട്ട് പിന്നീട് അതിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങിവന്നാൽ അവൻ അതിന് കൂടുതൽ അർഹനാണ് എന്ന് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (മു.) നബി തിരുമേനി ﷺ ഒരു സദസ്സിൽ വരു മ്പോൾ മുമ്പ് എത്തിയവർ ഇരുന്ന് കഴിഞ്ഞ് ബാക്കിയുള്ള സ്ഥലത്തായിരുന്നു അവിടുന്ന് ഇരുന്നിരുന്നത് എന്നും നബിഏചര്യകളിൽ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഇത്തരം ആചാരമര്യാദകളെപ്പറ്റി ഗൗനിക്കുന്നവർ ഇക്കാലത്ത് തുലോം കുറവാ ണെന്നത് ഖേദകരമത്രെ. ജനങ്ങൾ തമ്മിൽ സ്നേഹവും ഇണക്കവുമില്ലാതായി ത്തീരുന്നതിന് ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണ് കാരണവും.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا نَـٰجَيۡتُمُ ٱلرَّسُولَ فَقَدِّمُواْ بَيۡنَ يَدَيۡ نَجۡوَىٰكُمۡ صَدَقَةً

《12》 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ റസൂലുമായി രഹസ്യ സംഭാഷണം നടത്തുന്നതായാൽ, നിങ്ങളുടെ രഹസ്യ സംഭാഷണത്തിനു മുമ്പിൽ (എന്തെങ്കിലും) ഒരു ദാനധർമം സമർപ്പിക്കുവിൻ

وَإِذَا قِيلَ ٱنشُزُواْ فَٱنشُزُواْ يَرۡفَعِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمۡ وَٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ دَرَجَـٰتٖۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ﴿١١﴾

അത്, നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമമായതും, കൂടുതൽ ശുദ്ധമായതുമായിരിക്കും. എനി, നിങ്ങൾക്ക് (അത്) കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ- എന്നാൽ- അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്, കരുണാനിധിയാണ്.

﴾12﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ വിശ്വസിച്ചവരേ إِذَا نَـٰجَيْتُمُ നിങ്ങൾ സ്വകാര്യ സംസാരം നടത്തുന്നതായാൽ ٱلرَّسُولَ റസൂലുമായി فَقَدِّمُوا എന്നാൽ മുന്തിക്കുവിൻ, സമർപ്പിക്കുവിൻ بَيْنَ يَدَىْ نَجْوَىٰكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വകാര്യ ഭാഷണത്തിന് മുമ്പിൽ صَدَقَةً ഒരു ദാനധർമം ذَٰلِكَ അത് خَيْرٌ لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമം (ഗുണം) ആകുന്നു وَأَطْهَرُ കൂടുതൽ ശുദ്ധമായതും فَإِن لَّمْ تَجِدُواْ എനി നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ فَإِنَّ ٱللَّهَ എന്നാൽ അല്ലാഹു غَفُور പൊറുക്കുന്നവനാണ് رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്

നബി ﷺയുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പലരും പലതും ചോദിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കും. കൂട്ടത്തിൽ വളരെ നിസ്സാരാവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സമയം മിനക്കെടുത്തുന്നവരും, നബി ﷺയുടെ വിലയേറിയ സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ കൽപിച്ചുകൂട്ടി ചെല്ലുന്ന കപടവിശ്വാസികളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതിൽ ഒരു നിയന്ത്രണം ഉണ്ടാകുവാൻവേണ്ടി, നബിﷺയുടെ അടുക്കൽ സ്വകാര്യസംസാരത്തിന് ചെല്ലുന്നവർ ധർമവിഷയത്തിൽ വിനിയോഗിക്കുവാൻ എന്തെങ്കിലും സമർപ്പിക്കണമെന്നാണ് ഈ വചനത്തിൽ പറയുന്നത്. സംഖ്യ ഇത്രയെന്ന് നിർണയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സത്യവിശ്വാസികളും, അല്ലാത്തവരും, നിഷ്കളങ്കരും അല്ലാത്തവരും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചറിയുവാനും, അതേ സമയത്ത് ദരിദ്രൻമാരായ ആളുകൾക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുവാനും, സംസാരത്തിന് ചെല്ലുന്നവരുടെ ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിപ്രകടമാകുവാനും, അവർക്ക് പുണ്യം ലഭിക്കുവാനുമെല്ലാം ഇത് ഉതകുമല്ലോ. സാധിക്കാത്തവർ ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നുകൂടി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതൊരു കർശനമായ നിർബന്ധമല്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. صدقة (എന്തെങ്കിലും ദാനധർമം) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഇത് നബി ﷺക്ക് വേണ്ടിയല്ല. സാധുക്കൾക്ക് വേണ്ടിയാണതെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. നബി ﷺ ദാനധർമം സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്നും ഇനാമു (هدية)കൾ മാത്രമേ സ്വീകരിക്കുകയുള്ളൂവെന്നും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഈ കൽപന മുഖേന നിവൃത്തിയാകേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ താമസംവിനാ നിവൃത്തിയായിട്ടുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഈ കൽപനയിൽ താമസിയാതെ അയവുവരുത്തുകയുണ്ടായെന്നും അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകും.

ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُواْ بَيْنَ يَدَىْ نَجْوَىٰكُمْ صَدَقَـٰتٍ ۚ

﴾13﴿ നിങ്ങളുടെ രഹസ്യഭാഷണത്തിന് മുമ്പിൽ വല്ല ദാനധർമങ്ങളും സമർപ്പിക്കുന്നതിന് നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടുവോ?!

فَإِذۡ لَمۡ تَفۡعَلُواْ وَتَابَ ٱللَّهُ عَلَيۡكُمۡ فَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥۚ وَٱللَّهُ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ﴿١٣﴾

എന്നാൽ, നിങ്ങൾ (അത്) ചെയ്യാതിരിക്കുകയും, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് മാപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കയാൽ, നിങ്ങൾ നമസ്ക്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്ത് കൊടുക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

《13》 ءَأَشۡفَقۡتُمۡ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടുവോ, നിങ്ങൾക്ക് ഭയമായോ أَن تُقَدِّمُواْ നിങ്ങൾ മുന്തിക്കു(സമർപ്പിക്കു)വാൻ بَيۡنَ يَدَيۡ نَجۡوَىٰكُمۡ നിങ്ങളുടെ സ്വകാര്യഭാഷണത്തിന് മുമ്പിൽ صَدَقَٰتٍ വല്ല ദാനധർമങ്ങളും فَإِذۡ لَمۡ تَفۡعَلُواْ എന്നാൽ നിങ്ങൾ ചെയ്യാതിരിക്കെ, ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ وَتَابَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു മാപ്പാക്കുകയും (ചെയ്തിരിക്കെ) عَلَيۡكُمۡ നിങ്ങളോട് فَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ എന്നി നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുവിൻ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ സക്കാത്ത് കൊടുക്കയും ചെയ്യുവിൻ وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ وَرَسُولَهُۥ അവന്റെ റസൂലിനെയും وَٱللَّهُ അല്ലാഹു خَبِيرُۢ സൂക്ഷ്മമമായി അറിയുന്നവനാണ് بِمَا تَعۡمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി

ദാനധർമം സമർപ്പിക്കുവാൻ കഴിവില്ലാത്തവർക്ക് മുൻ ആയത്തിൽതന്നെ അല്ലാഹു ഒഴിവ് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. കഴിവുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർക്ക് നബി ﷺയുമായി സ്വകാര്യ സംസാരം നടത്തേണ്ടുന്ന ആവശ്യം നേരിടുമ്പോൾ മാത്രമേ ഈ പ്രത്യേക ദാനധർമത്തിന്റെ പ്രശ്നം ഉൽഭവിക്കുന്നുമുള്ളൂ. ഒരു പക്ഷേ, ചിലർ അത് തങ്ങൾക്ക് വിഷമകരമായതാണെന്നോ മറ്റോ ഭയപ്പെട്ട് അതിന് മുതിരാതെയും ഇരുന്നിരിക്കാം. الله أعلم ഏതായാലും ഇങ്ങനെ ഒരു ദാനധർമം സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നബി ﷺയുടെ അടുക്കൽ സ്വകാര്യസംഭാഷണത്തിന് ആരും തയ്യാറായി വരികയുണ്ടായില്ല. അങ്ങനെ, നബി ﷺയുമായുള്ള സ്വകാര്യ സംഭാഷണത്തിന്റെ ആധിക്യം നിലച്ച് തിരുമേനിക്ക് സ്വൈര്യം കിട്ടി. അതിനാൽ അല്ലാഹു ഈ കല്പനയിൽ നിന്ന് സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്

ഈ വചനം മുഖേന ഒഴിവ് നൽകുകയാണ് ചെയ്തത്. നമസ്കാരം, സക്കാത്ത് മുതലായ നിർബന്ധകടമകൾ നിറവേറ്റുവാനും, അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവാനും പ്രത്യേകം ഓർമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അലി (റ) മാത്രം ഈ കൽപന പിൻവലിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഒരിക്കൽ ഒരു സംഖ്യ ധർമമായി സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സ്വകാര്യ സംഭാഷണം നടത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും ചില നിവേദനങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

വിഭാഗം- 3

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ تَوَلَّوْاْ قَوْمًا غَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِم مَّا هُم مِّنكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى ٱلْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

﴿14﴾ (നബിയേ) നീ നോക്കിക്കാണുന്നില്ലേ, അല്ലാഹു കോപിച്ചിട്ടുള്ളതായ ഒരു ജനതയോട് മൈത്രീബന്ധം സ്ഥാപിച്ചവരെ?! അവർ [ആ ജനത] നിങ്ങളിൽപെട്ടവരല്ല, അവരിൽ പെട്ടവരുമല്ല; അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്(തന്നെ) അവർ വ്യാജത്തിന്റെപേരിൽ ശപഥം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ إِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

﴿15﴾ അല്ലാഹു അവർക്ക് കഠിനമായ ശിക്ഷ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. (കാരണം) നിശ്ചയമായും, അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് എത്രയോ ദുഷിച്ചതാണ്.

ٱتَّخَذُوٓاْ أَيْمَـٰنَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾

﴿16﴾ തങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളെ അവർ ഒരു തടവാക്കിത്തീർത്തു; അങ്ങനെ, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് അവർ (ജനങ്ങളെ) തടഞ്ഞു. അതിനാൽ, അവർക്ക് അപമാനകരമായ ശിക്ഷയുണ്ട്.

﴿14﴾ أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ (നോക്കുന്നില്ലേ) إِلَى ٱلَّذِينَ تَوَلَّوْاْ യാതൊരു കൂട്ടരേരിലേക്ക്, മൈത്രീബന്ധം സ്ഥാപിച്ചവരിലേക്ക് قَوْمًا ഒരു ജനതയോട്, ജനതയെ غَضِبَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു കോപിച്ചിരിക്കുന്നു عَلَيْهِم അവരോട്, അവരുടെ മേൽ مَّا هُم അവരല്ല مِّنكُم നി

ങ്ങളിൽപെട്ട مِّنْهُمْ وَلَا അവരിൽ പെട്ടവരുമല്ല وَيَحْلِفُونَ അവർ ശപഥം (സത്യം) ചെയ്യുന്നു عَلَى ٱلْكَذِبِ വ്യാജ(അസത്യ)ത്തിന്റെ മേൽ وَهُمْ അവർ , അവരോ يَعْلَمُونَ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്, അറിയുന്നു താനും 《15》 أَعَدَّ ٱللَّهُ അല്ലാഹു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു لَهُمْ അവർക്ക് عَذَابًا شَدِيدًا കഠിനശിക്ഷ إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ سَآءَ വളരെ (എത്രയോ) ദുഷിച്ചത് مَا كَانُوا۟ അവർ ആയിരുന്നത് يَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിക്കും 《16》 ٱتَّخَذُوٓا۟ അവർ ആക്കി ,ആക്കിത്തീർത്തു أَيْمَٰنَهُمْ അവരുടെ സത്യങ്ങളെ, ആണകളെ جُنَّةً ഒരു മറവ് (ചീത്ത , മോശം) തടവ്, പരിച) فَصَدُّوا۟ അങ്ങനെ അവർ തടഞ്ഞു عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് فَلَهُمْ അതിനാൽ അവർക്കുണ്ട് عَذَابٌ مُّهِينٌ അപമാനകരമായ(നിന്ദിക്കുന്ന) ശിക്ഷ

കപടവിശ്വാസികളെ- മുനാഫിഖുകളെ- ക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപത്തിന് പാത്രമായ യഹൂദരുമായി അവർ കൂട്ടുകെട്ടും സ്നേഹബന്ധവും പുലർത്തിപ്പോരുകയും, മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരായ ഗൂഢാലോചനയിൽ അവരെ സഹായിക്കയും ചെയ്യും. മുസ്‌ലിംകളോടുള്ള വിദ്വേഷമല്ലാതെ ഇരുകൂട്ടരെയും തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുന്ന മറ്റ് ബന്ധങ്ങളൊന്നുമില്ല. അവർ യഹൂദികളുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ടവരാണോ? അല്ല. എന്നാൽ മുസ്‌ലിംകളാണോ? അതുമല്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, അല്ലാഹു മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് പറഞ്ഞതുപോലെ, അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടുമല്ലാതെ ആടിക്കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണവർ. (مذبذبين ذلك لا الى هؤلاء ولا إلى هؤلاء) തങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവരാണെന്നും, ഇസ്‌ലാമിന്റെ ഗുണകാംക്ഷികളാണെന്നും അവർ ആവർത്തിച്ചു ശപഥം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. തങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥനില വെളിച്ചത്താകാതിരിക്കുന്നതിലുള്ള ഒരു മറവായി അവർ ആ കള്ളസത്യങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. മാത്രമല്ല, വാസ്തവമറിയാത്ത ശുദ്ധാത്മാക്കളായ മുസ്‌ലിംകൾ അതുകേട്ട് വഞ്ചിതരാവുകയും ചെയ്യും. ഈ കപടൻമാർക്കുള്ള കനത്ത ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു ശക്തിയായി താക്കീത് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

لَّن تُغْنِىَ عَنْهُمْ أَمْوَٰلُهُمْ وَلَآ أَوْلَٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿١٧﴾

《17》 അവരുടെ സ്വത്തുക്കളാകട്ടെ, അവരുടെ സന്താനങ്ങളാകട്ടെ, അവർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു(ണ്ടാകുന്ന) യാതൊന്നും പരിഹരിക്കുന്നതേയല്ല. അക്കൂട്ടർ, നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരാകുന്നു; അവരതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ ٱللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُۥ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ ۖ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَىْءٍ ۚ أَلَآ إِنَّهُمْ هُمُ ٱلْكَـٰذِبُونَ ﴿١٨﴾

《18》 അവരെ മുഴുവനും അല്ലാഹു എഴുന്നേൽപിക്കുന്ന [പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുന്ന] ദിവസം, അപ്പോൾ, നിങ്ങളോട് ശപഥം ചെയ്യുന്നതുപോലെ അവനോടും അവർ ശപഥം ചെയ്യുന്നതാണ് തങ്ങൾ ഒരു കാര്യത്തിലാണെന്ന് അവർ വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാ (-അറിഞ്ഞേക്കുക:) നിശ്ചയമായും അവർ തന്നെ കളവ് പറയുന്നവർ.

《17》لَّن تُغْنِيَ ധന്യമാക്കുക (പരിഹസിക്കുക- ഉപകരിക്കുക- തടയുക- ഐശ്വര്യമാക്കുക) ഇല്ലതന്നെ عَنْهُمْ അവർക്ക്, അവരിൽനിന്ന് أَمْوَٰلُهُمْ അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ وَلَآ أَوْلَـٰدُهُم അവരുടെ സന്താനങ്ങളും (മക്കളും) ഇല്ല مِّنَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് شَيْـًٔا ഒട്ടും, ഒന്നിനെയും, യാതൊന്നും أُو۟لَـٰٓئِكَ അക്കൂട്ടർ أَصْحَـٰبُ ٱلنَّارِ നരകക്കാരാകുന്നു هُمْ فِيهَا അവർ അതിൽ خَـٰلِدُون നിത്യവാസികളാണ്, ശാശ്വതൻമാരാണ് 《18》يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ അവരെ എഴുന്നേൽപിക്കുന്ന ദിവസം الله അല്ലാഹു جَمِيعًا മുഴുവനും, എല്ലാവരെയും فَيَحْلِفُون അപ്പോൾ അവർ ശപഥം (സത്യം) ചെയ്യും لَهُۥ അവനോട് كَمَا يَحْلِفُونَ അവർ ശപഥം ചെയ്യുന്നപോലെ لَكُمْ നിങ്ങളോട് وَيَحْسَبُونَ അവർ കണക്കാക്കുക (വിചാരിക്കുക)യും ചെയ്യും أَنَّهُم നിശ്ചയമായും അവർ (ആകുന്നു) എന്ന് عَلَىٰ شَىْءٍ ഒരു കാര്യത്തിൽ, ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ أَلَا അല്ലാ(അറിയുക) إِنَّهُمْ هُمُ നിശ്ചയമായും അവർ തന്നെ ٱلْكَـٰذِبُونَ വ്യാജം പറയുന്നവർ, അസത്യവാദികൾ

തങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെന്നും മറ്റും ഇഹത്തിൽവെച്ച് അവർ കള്ളസത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞിരുന്നത് പോലെ, പരലോകത്ത് അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിലും അവർ കള്ളസത്യം ചെയ്തേക്കും. പരലോകത്തുവെച്ച് മുശ്രിക്കുകളും അങ്ങനെ കള്ളസത്യം ചെയ്യുമെന്ന് (6: 23 ൽ) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഇഹത്തിൽവെച്ച് തങ്ങളുടെ കള്ളസത്യം മുഖേന ചില കാര്യങ്ങളെല്ലാം സാധിക്കുവാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ, അവിടെവെച്ചും ആ സത്യം അവർക്ക് വല്ല കാര്യവും നേടിക്കൊടുക്കുമെന്നായിരിക്കും അവരുടെ വിചാരം. പക്ഷേ, അതുണ്ടോ സാധിക്കുന്നു?! അവർ തനിവ്യാജവാദികളാണെന്ന വസ്തുത സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കയാണല്ലോ.

ٱسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ ٱلشَّيْطَـٰنُ فَأَنسَىٰهُمْ ذِكْرَ ٱللَّهِ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ حِزْبُ ٱلشَّيْطَـٰنِ ۚ أَلَآ إِنَّ حِزْبَ ٱلشَّيْطَـٰنِ هُمُ ٱلْخَـٰسِرُونَ ﴿١٩﴾

《19》 പിശാച് അവരെ ജയിച്ചടക്കി വെച്ചിരിക്കയാണ്. അങ്ങനെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഓർമ അവരെ അവൻ മറപ്പിച്ചു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അക്കൂട്ടർ പിശാചിന്റെ കക്ഷിയത്രെ. അല്ലാ (-അറിഞ്ഞേക്കുക)! നിശ്ചയമായും പിശാചിന്റെ കക്ഷി തന്നെയാണ് നഷ്ടക്കാർ.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحَآدُّونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ أُو۟لَـٰٓئِكَ فِى ٱلْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾

《20》 നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിനോടും, അവന്റെ റസൂലിനോടും മൽസരം നടത്തുന്നവർ, അവർ ഏറ്റവും നിന്ദ്യൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കും.

كَتَبَ ٱللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا۠ وَرُسُلِىٓ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِىٌّ عَزِيزٌ

《21》 അല്ലാഹു രേഖപ്പെടുത്തി വെച്ചിരിക്കുന്നു, നിശ്ചയമായും ഞാനും എന്റെ റസൂലുകളും തന്നെ വിജയം നേടും എന്ന്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു, ശക്തനും പ്രതാപശാലിയുമാകുന്നു.

《19》 ٱسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ അവരിൽ അധികാരം നടത്തി, ജയിച്ചടക്കിവെച്ചു ٱلشَّيْطَـٰنُ പിശാച് فَأَنسَىٰهُمْ എന്നിട്ടവൻ അവരെ മറപ്പിച്ചു, വിസ്മരിപ്പിച്ചു ذِكْرَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ഓർമ, സ്മരണ أُو۟لَـٰٓئِكَ അക്കൂട്ടർ حِزْبُ ٱلشَّيْطَـٰنِ പിശാചിന്റെ കക്ഷിയാണ്, സംഘമാണ് أَلَآ അല്ലാ (അറിഞ്ഞേക്കുക) إِنَّ حِزْبَ ٱلشَّيْطَـٰنِ നിശ്ചയമായും പിശാചിന്റെ കക്ഷി هُمُ ٱلْخَـٰسِرُونَ അവർ തന്നെയാണ് നഷ്ടപ്പെട്ടവർ 《20》 إِنَّ ٱلَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടർ يُحَآدُّونَ ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനോട് (കക്ഷി) മത്സരം നടത്തുന്ന وَرَسُولَهُۥ അവന്റെ റസൂലിനോടും أُو۟لَـٰٓئِكَ അക്കൂട്ടർ فِى ٱلْأَذَلِّينَ ഏറ്റം നിസ്സാര (നിന്ദ്യ)മായവരിലായിരിക്കും 《21》 كَتَبَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു എഴുതി (രേഖപ്പെടുത്തി) വെച്ചിരിക്കുന്നു لَأَغْلِبَنَّ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ജയിക്കും أَنَا۠ ഞാൻ തന്നെ وَرُسُلِى

എന്റെ റസൂലുകളും إِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു قَوِىٌّ ശക്തനാണ്, ഊക്കനാണ് عَزِيزٌ പ്രതാപശാലിയാണ്

ഞാനും എന്റെ റസൂലുകളും തന്നെയാണ് വിജയിക്കുക എന്ന കാര്യം അല്ലാഹു മുമ്പേ നിശ്ചയിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തി വെച്ചതാണ്. അതിൽ മാറ്റമില്ല എന്ന് സാരം. സൂ: സ്വാഫ്ഫാത്ത് 171 - 173 ഉം വിവരണവും നോക്കുക. പിശാചിന്റെ കക്ഷിയെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷിയുടെ സ്വഭാവവും നേട്ടങ്ങളും വിവരിക്കുന്നു:-

لَّا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ يُوَآدُّونَ مَنْ حَآدَّ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَوْ كَانُوٓا۟ ءَابَآءَهُمْ أَوْ أَبْنَآءَهُمْ أَوْ إِخْوَٰنَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ

《22》 അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു ജനത, അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ റസൂലിനോടും മൽസരം കാണിക്കുന്നവരുമായി സ്നേഹ ബന്ധം പുലർത്തുന്നതായി നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല; അവർ തങ്ങളുടെ പിതാക്കളോ പുത്രൻമാരോ, സഹോദരങ്ങളോ, ബന്ധുകുടുംബമോ ആയിരുന്നാലും ശരി.

أُو۟لَـٰٓئِكَ كَتَبَ فِى قُلُوبِهِمُ ٱلْإِيمَـٰنَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ

(അങ്ങനെയുള്ള) അക്കൂട്ടരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അവൻ സത്യവിശ്വാസം രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു; അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു ആത്മാവുകൊണ്ട് അവൻ അവരെ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّـٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ خَـٰلِدِينَ فِيهَا

താഴ്ഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗങ്ങളിൽ -അതിൽ നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ- അവൻ അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

رَضِىَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا۟ عَنْهُ ۚ

അല്ലാഹു അവരെക്കുറിച്ച് തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവർ അവനെക്കുറിച്ചും തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

أُوْلَـٰٓئِكَ حِزْبُ ٱللَّهِۚ أَلَآ إِنَّ حِزْبَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

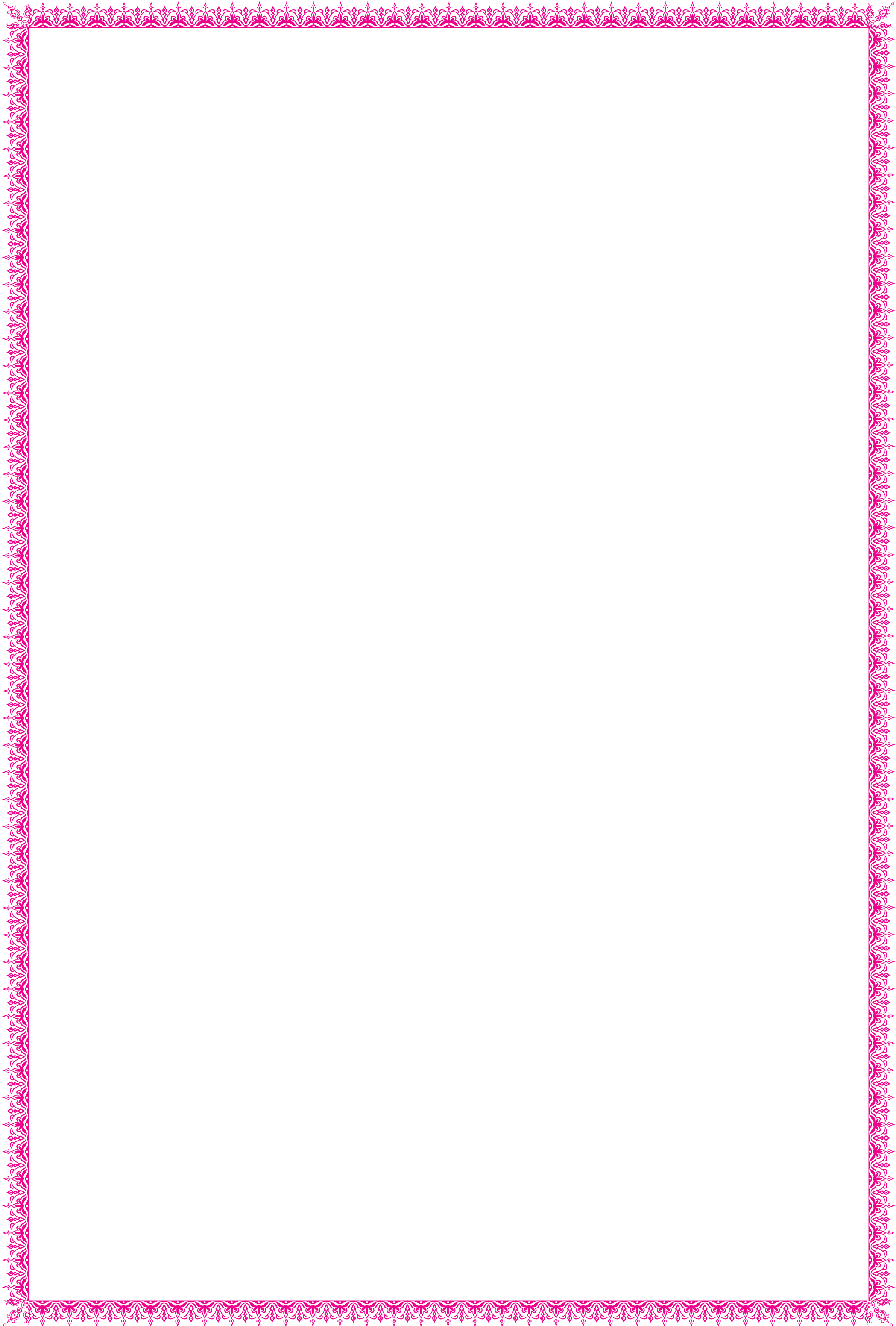
അക്കൂട്ടർ, അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷിയത്രെ. അല്ലാ(-അറിഞ്ഞേക്കുക;) നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷിതന്നെയാണ് വിജയികൾ.

﴾22﴿ لَّا تَجِدُ നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല قَوْمًا ഒരു ജനതയെ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്ന بِٱللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ അന്ത്യനാളിലും يُوَآدُّونَ അവർ സ്നേഹബന്ധം (താൽപര്യം) പുലർത്തുന്ന (കാണിക്കുന്ന)തായി مَنْ حَآدَّ മൽസരം കാണിക്കുന്നവരുമായി ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ റസൂലിനോടും وَلَوْ كَانُوٓا۟ അവർ ആയിരുന്നാലും ءَابَآءَهُمْ തങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ أَوْ أَبْنَآءَهُمْ അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ പുത്രൻമാർ أَوْ إِخْوَٰنَهُمْ അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ സഹോദരൻമാർ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ ബന്ധു (കുടുംബം) أُوْلَـٰٓئِكَ അക്കൂട്ടർ كَتَبَ അവൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു فِى قُلُوبِهِمُ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ٱلْإِيمَـٰنَ സത്യവിശ്വാസം وَأَيَّدَهُم അവരെ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു بِرُوحٍ ഒരു ആത്മാവ് (ജീവൻ) കൊണ്ട് مِّنْهُ അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള وَيُدْخِلُهُمْ അവൻ അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കയും ചെയ്യും جَنَّـٰتٍ ചില സ്വർഗങ്ങളിൽ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا അതിന്റെ അടിയിൽകൂടി ഒഴുകുന്ന ٱلْأَنْهَـٰرُ അരുവികൾ خَـٰلِدِينَ فِيهَا അതിൽ നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ رَضِىَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു തൃപ്തി (പൊരുത്ത)പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു عَنْهُمْ അവരെപ്പറ്റി وَرَضُوا۟ അവരും തൃപ്തിപ്പെട്ടു عَنْهُ അവനെപ്പറ്റി أُوْلَـٰٓئِكَ അക്കൂട്ടർ حِزْبُ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷിയാണ് أَلَآ അല്ലാ (അറിഞ്ഞേക്കുക) إِنَّ നിശ്ചയമായും حِزْبَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷി هُمُ അവർ തന്നെ ٱلْمُفْلِحُونَ വിജയികൾ

അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും എതിർകക്ഷികളും, ശത്രുക്കളുമായി നിലകൊള്ളുന്നവരോട്- അവർ എത്ര അടുത്ത ബന്ധുക്കളായിരുന്നാലും ശരി- സ്നേഹബന്ധം പുലർത്തുവാൻ യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികളായ ആളുകൾക്ക് സാധ്യമല്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസമായിരിക്കും ഹൃദയത്തിൽ വേരുറച്ച അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസം. അവർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് ഒരു പ്രത്യേക ചൈതന്യവും ആത്മീയശക്തിയും ലഭിക്കുന്നതുമാകുന്നു. കപടവിശ്വാസികളെപ്പോലെ ഇവരുടെ വിശ്വാസം ഒരിക്കലും ആടിക്കളിക്കുകയോ, അന്യർക്ക് വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല. പരീക്ഷണഘട്ടങ്ങളിൽ അത് പതറിപ്പോകുന്നതുമല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷിയുടെയും, പിശാചിന്റെ കക്ഷിയുടെയും വിശ്വാസങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമാണത്.

നബി തിരുമേനി ﷺയെക്കുറിച്ച് പഴിവാക്കുകൾ പറയുന്നതുകേട്ട് സഹിക്കവയ്യാതെ ഒരിക്കൽ അബൂബക്ർ (റ) തന്റെ പിതാവായ അബൂക്വുഹാഫഃ (റ)യെ തട്ടിതള്ളുകയും അദ്ദേഹം മറിഞ്ഞുവീഴുകയും ഉണ്ടായി. അന്ന് അബൂക്വുഹാഫഃ (റ) വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ താനുമായി ഏറ്റുമുട്ടിയ സ്വപിതാവിനെ അബൂഉബൈദഃ (റ) കൊലപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഇതെല്ലാം അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ കുടികൊണ്ടിരുന്ന വിശ്വാസശക്തിയുടെ ബഹിർഗമനമത്രെ. ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ ചിറപിടിക്കപ്പെട്ടവരിൽ എന്ത് നടപടിയാണ് എടുക്കേണ്ടതെന്ന് നബി ﷺ സ്വഹാബികളുമായി ആലോചന നടത്തിയപ്പോൾ, അവരെ നിർദ്ദയം കൊല്ലണമെന്നായിരുന്നു ഉമർ (റ) അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. ഇതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടിയുറച്ച സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ വികാരമായിരുന്നു. മാതാപിതാക്കൾ അവിശ്വാസികളായിരുന്നാൽ പോലും അവരോട് നല്ലനിലക്ക് സഹവസിക്കണമെന്നും, ശത്രുപക്ഷത്തുള്ളവരോട് നല്ല നിലയിൽ വർത്തിക്കണമെന്നും അല്ലാഹുവും റസൂലും ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതും മേൽകണ്ടതുപോലുള്ള സംഭവങ്ങളും പരസ്പര വിരുദ്ധമല്ല, രണ്ടിന്റെയും സ്ഥാനം വ്യത്യസ്തമാണെന്ന് മാത്രം. അടുത്ത രണ്ടാമത്തെ അദ്ധ്യായമായ സൂ: മുംതഹനഃയിൽ ഇത് സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ വിവരം കാണാവുന്നതാണ്. ان شاء الله

'അല്ലാഹു അവരെക്കുറിച്ചും, അവർ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം ഇതാണ്: നിഷ്കളങ്കവും, അജയ്യവുമായ അവരുടെ വിശ്വാസശക്തിയും, തദടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള അവരുടെ ജീവിതക്രമവും അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിക്ക് അവരെ പാത്രമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി വിലക്കുകളുടെ കാര്യത്തിലും, അവർക്ക് അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്ന വമ്പിച്ച പ്രതിഫലങ്ങളിലും അവരും തികച്ചും സംതൃപ്തരായിരിക്കും. والله أعلم

سورة الحشر

59. സൂറതുൽ ഹശ്ർ

മദീനഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 24 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 3

'അൽഹശ്ർ'(തുരത്തിവിടൽ അഥവാ നാടുകടത്തൽ) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ പ്രധാനവിഷയം 'ബനൂനദ്വീർ'എന്ന യഹൂദി ഗോത്രവും, അവരെ മദീനഃയിൽനിന്ന് നാടുകടത്തിവിട്ട സംഭവവുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട്- ഇമാം ബുഖാരീ (റ) രേഖപ്പെടുത്തിയതുപോലെ- ഈ സൂറത്തിന്-'സൂറത്തുന്നദ്വീർ' എന്നും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പേര് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

മദീനാപരിസരങ്ങളിൽ വസിച്ചിരുന്ന രണ്ട് യഹൂദി ഗോത്രങ്ങളായിരുന്നു 'ക്വുറൈദ്വഃ'യും'നദ്വീറും'.ഇ ൗ രണ്ട് ഗോത്രങ്ങളുമായും നബിﷺ സമാധാന സഖ്യം സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, വിശ്വാസവഞ്ചനയും, ചതിയും അവരുടെ പ്രകൃതിയായി മാറിയിരുന്നു. ഖൻദക്വ് യുദ്ധത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരിൽ ക്വുറൈദ്വഃ ഗോത്രം ക്വുറൈശികളെ സഹായിച്ചു. അതിനെത്തുടർന്ന് നബിﷺഅവരുടെ നേർക്ക് പടയെടുക്കുകയുണ്ടായി. ഈ വിവരം സൂ: അഹ്സാബിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. നദ്വീർ ഗോത്രവും ഉടമ്പടിക്കെതിരായ പല വഞ്ചനകളും നടത്തി. അവരുടെ ഒരു നേതാവായിരുന്ന കഅ്ബുബ്നുൽ അശ്റഫ് (كعب بن الأشرف) ഒരു കവിയായിരുന്നു. അവൻ നബിﷺയെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും പഴിച്ചുകൊണ്ട് കവിതകൾ രചിച്ചു പ്രചരിപ്പിക്കുകയും, അവർക്കെതിരായി ക്വുറൈശികളെ ഇളക്കി വിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കഅ്ബിനെക്കൊണ്ട് പൊറുതിമുട്ടിയപ്പോൾ, നബിﷺ അവനെ ഉപായത്തിൽ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ഏർപ്പാട് ചെയ്കയുണ്ടായി.

ഒരിക്കൽ നബി തിരുമേനിﷺയും ചില സ്വഹാബികളും കൂടി അവരുടെ വാസസ്ഥലത്ത് ചെന്നിരുന്ന അവസരത്തിൽ, ഒരു കെട്ടിടത്തിന്റെ മുകളിൽ വമ്പിച്ച ഒരു പാറക്കല്ലുമായി കാത്തിരുന്നു നബിﷺ താഴെ നടന്നുപോ

കുന്ന തക്കംനോക്കി തലയ്ക്കിടുവാൻ അവർ ഗൂഢമായി ശട്ടംകെട്ടി. അല്ലാഹു തിരുമേനിക്ക് ഈ വിവരം വഹ്‌യ് മൂലം അറിയിച്ചു. നബി തിരുമേനിﷺ അവരുടെ ചതിയിൽപെടാതെ രക്ഷപ്പെട്ടു. അനന്തരം തിരുമേനി ഒരു സൈന്യം തയ്യാറാക്കി. നദ്വീർ ഗോത്രത്തോട് മദീനഃ വിട്ടു പോയിക്കൊള്ളണമെന്ന് ആൾ മുഖേന അറിയിച്ചു. 'അതിനെക്കാൾ ഭേദം മരിക്കുകയാണ്' എന്നായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി. കപടവിശ്വാസികളുടെ നേതാവായിരുന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യും അവന്റെ അനുയായികളും അവസരം പാഴാക്കിയില്ല. അവർ യഹൂദികളെ സമീപിച്ചു യുദ്ധത്തിന് പ്രേരിപ്പിച്ചു. 'നാടുവിട്ട് ഒരിക്കലും പോകരുത്; വേണ്ടിവന്നാൽ ഞങ്ങളും നിങ്ങളുടെകൂടെ പോന്നുകൊള്ളാം; മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരിൽ യുദ്ധം ചെയ്തു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും' എന്നെല്ലാം അവർ തട്ടിവിട്ടു. അങ്ങനെ യഹൂദികൾ തങ്ങളുടെ ശക്തമായ കോട്ടകൾക്കുള്ളിൽ അടച്ചിരുന്നു. നബിﷺയും സൈന്യവും ഇരുപത്തൊന്ന് ദിവസം കോട്ട ഉപരോധം ചെയ്തു. കോട്ടയിൽനിന്ന് വെളിക്കുവരുവാൻ അവരെ നിർബന്ധിതരാക്കുമാറ് കോട്ടക്ക് വെളിയിലുണ്ടായിരുന്ന അവരുടെ കുറെ ഈത്തപ്പനകൾ മുസ്‌ലിംകൾ മുറിച്ചുവീഴ്ത്തി. കപടവിശ്വാസികളുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് യാതൊരു സഹായവും അവർക്ക് ലഭിച്ചതുമില്ല. എല്ലാംകൂടി യഹൂദികൾക്ക് അല്ലാഹു ഭീതി ഉളവാക്കി. ഒടുക്കം അവർ സന്ധിക്കപേക്ഷിച്ചു. തിരുമേനി ആ അപേക്ഷ നിരസിക്കുകയും നാടുവിടുക തന്നെ വേണമെന്ന് നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഓരോ മുമ്മൂന്ന് വീട്ടുകാർക്കും ഒരു ഒട്ടകപ്പുറത്ത് കൊണ്ടുപോകാവുന്ന വീട്ടുസാധനങ്ങൾ സഹിതം, യാതൊരു യുദ്ധസാമഗ്രികളും കൂടാതെ കടന്നുപോകണമെന്നായിരുന്നു നബിﷺയുടെ കൽപന. അങ്ങനെ കഴിയുന്നത്ര സാധനങ്ങൾ കൂടെ എടുത്തുകൊണ്ടും, മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ലഭിക്കാതിരിക്കുവാനായി കഴിയുന്നിടത്തോളം സാധനങ്ങൾ സ്വന്തം കൈകളാൽ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും അവർ കൂട്ടത്തോടെ സ്ഥലംവിട്ടു. അവരിൽ രണ്ട് കുടുംബങ്ങളൊഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളവർ ശാമിലേക്ക് (സിരിയയിലേക്ക്) നീങ്ങി. അരീഹാ, അദ്‌രിആത്ത് (اريحا ، اذرعات) എന്നിവിടങ്ങളിൽ താമസമാക്കി. രണ്ട് കുടുംബങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഖൈബറിലേക്കും, മറ്റേത് ഹീറഃയിലേക്കുമാണ് മാറിത്താമസിച്ചത്. അമ്പത് പടഅങ്കികളും, അമ്പത് പടത്തൊപ്പികളും അടങ്ങുന്ന കുറെ യുദ്ധസാമഗ്രികളും, അവർ വിട്ടേച്ചുപോയ മറ്റ് സ്വത്തുക്കളും നബിﷺക്ക് അധീനമാകുകയും ചെയ്തു. കൂടുതൽ വിവരം സൂറത്തിൽവെച്ച് കാണാവുന്നതാണ്.

'തസ്ബീഹി'ന്റെ വാചകംകൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ സൂറത്താണിത്. ഒന്നാമത്തെതായ സൂറത്തുൽഹദീദിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെയും, ഇതുപോലെ താഴെ വരുന്ന സൂറത്തുകളിലും സ്മരണീയമത്രെ. എല്ലാ സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങൾക്കും അല്ലാഹുവിനുള്ള അർഹതയെ ഉദാഹരിക്കുന്നതായിരിക്കും തുടർന്നുള്ള ആയത്തുകളിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങളെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۖ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿١﴾

﴾1﴿ ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം തന്നെ) അല്ലാഹുവിന് സ്തോത്ര കീർത്തനം ചെയ്യുന്നു. അവൻ അഗാധജ്ഞനായ പ്രതാപശാലിയായുള്ളവനത്രെ.

هُوَ ٱلَّذِيٓ أَخۡرَجَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ مِن دِيَٰرِهِمۡ لِأَوَّلِ ٱلۡحَشۡرِۚ مَا ظَنَنتُمۡ أَن يَخۡرُجُواْۖ وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُم مَّانِعَتُهُمۡ حُصُونُهُم مِّنَ ٱللَّهِ فَأَتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِنۡ حَيۡثُ لَمۡ يَحۡتَسِبُواْۖ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ ٱلرُّعۡبَۚ يُخۡرِبُونَ بُيُوتَهُم بِأَيۡدِيهِمۡ وَأَيۡدِي ٱلۡمُؤۡمِنِينَ فَٱعۡتَبِرُواْ يَٰٓأُوْلِي ٱلۡأَبۡصَٰرِ ﴿٢﴾

﴾2﴿ വേദക്കാരിൽ നിന്ന് അവിശ്വസിച്ചവരെ ഒന്നാമത്തെ തുരത്തലിൽ തങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് പുറത്താക്കിയവനാണ് അവൻ.

അവർ പുറത്തുപോകുമെന്ന് നിങ്ങൾ ധരിച്ചില്ല. തങ്ങളുടെ കോട്ടകൾ തങ്ങളെ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് (തടുത്തു) രക്ഷിക്കുന്നവയാണെന്ന് അവർ ധരിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, അവർ കണക്കാക്കാത്ത വിധത്തിൽകൂടി അല്ലാഹു അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അവൻ ഭീതി ഇട്ടേക്കുകയും ചെയ്തു.

തങ്ങളുടെ വീടുകളെ അവർ, തങ്ങളുടെ കൈകളാൽ നശിപ്പിച്ചിരുന്നു; സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൈകളാലും (നശിപ്പിച്ചിരുന്നു). അപ്പോൾ- കാഴ്ചയുള്ള ആളുകളേ- നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിച്ചു നോക്കുവിൻ!

﴾1﴿ سَبَّحَ لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ ആകാശത്തിലുള്ളവ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۖ ഭൂമിയിലുള്ളവയും وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ അവൻ പ്രതാപശാലിയത്രെ ٱلۡحَكِيم അഗാധജ്ഞനായ, യുക്തിമാനായ ﴾2﴿ هُو അവൻ ٱلَّذِيٓ أَخۡرَجَ പുറ

ത്താക്കിയവനാണ് الَّذِينَ كَفَرُوا۟ അവിശ്വസിച്ചവരെ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَـٰبِ വേദക്കാരിൽ നിന്ന് مِن دِيَـٰرِهِمْ അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് لِأَوَّلِ ٱلْحَشْرِ ഒന്നാമത്തെ തുരത്തലിൽ, നാടുകടത്തലിനുവേണ്ടി مَا ظَنَنتُمْ നിങ്ങൾ ധരിച്ചില്ല أَن يَخْرُجُوا۟ അവർ പുറത്തുപോകുമെന്ന് وَظَنُّوٓا۟ അവർ ധരിക്കയും ചെയ്തു أَنَّهُم നിശ്ചയമായും അവരാണെന്ന് مَّانِعَتُهُمْ അവരെ തടയുന്ന (രക്ഷിക്കുന്ന)താണെന്ന് حُصُونُهُم അവരുടെ കോട്ടകൾ مِّنَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് فَأَتَىٰهُمُ ٱللَّهُ എന്നാൽ അല്ലാഹു അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു مِنْ حَيْثُ വിധത്തിൽ കൂടി, വിധേന لَمْ يَحْتَسِبُوا۟ അവർ വിചാരിക്കാത്ത, കണക്കാക്കാത്ത وَقَذَفَ അവൻ ഇടുകയും ചെയ്തു فِى قُلُوبِهِمُ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ٱلرُّعْبَ ഭീതി, പേടി يُخْرِبُونَ അവർ കേടുവരുത്തി (നാശപ്പെടുത്തി, ശൂന്യമാക്കി)യിരുന്നു بُيُوتَهُم തങ്ങളുടെ വീടുകളെ بِأَيْدِيهِمْ തങ്ങളുടെ കൈകളാൽ وَأَيْدِى ٱلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൈകളാലും فَٱعْتَبِرُوا۟ അപ്പോൾ (അതിനാൽ) ഉറ്റാലോചിക്കുവിൻ, ചിന്തിക്കുവിൻ يَـٰٓأُو۟لِى ٱلْأَبْصَـٰرِ കാഴ്ചകൾ (കണ്ണുകൾ) ഉള്ളവരേ

മുമ്പ് പറഞ്ഞതുപോലെ, നദ്വീർ ഗോത്രക്കാരായ യഹൂദികളെ നാടുകടത്തിയ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ തുരത്തിവിടൽ (أَوَّلِ الْحَشْرِ) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് അവരെ തുരത്തിവിടുന്ന സംഭവം ഇതുകൂടാതെ വേറെയും ഉണ്ടാകുമെന്ന് ധ്വനിക്കുന്നുവല്ലോ. അതെ, അവരുടെ അക്രമപ്രവർത്തനങ്ങൾ വീണ്ടും അവർ തുടർന്ന് വന്നതുകൊണ്ട് ഉമർ (റ)ന്റെ ഖിലാഫത്തുകാലത്ത് ഖൈബറിൽനിന്ന് രണ്ടാമതും അവർ പുറത്താക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി.

തങ്ങളുടെ ശക്തമായ കോട്ടകളിൽ അടച്ചിരുന്നാൽ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അവരെ പുറത്തിറക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് അവർ കരുതി. സാധാരണനിലക്ക് നോക്കുമ്പോൾ, അവർ സ്വയം പുറത്തിറങ്ങുമെന്ന് വിചാരിക്കുവാൻ മുസ്‌ലിംകൾക്കും വഴിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു അവരുടെ മനസ്സിൽ ഭീതിനിറച്ചു. തങ്ങൾ ഒഴിച്ചു പോകേണ്ടിവരുമെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ, മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ഒഴിഞ്ഞു കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന തങ്ങളുടെ വസ്തുക്കൾ കഴിവതും നഷ്ടപ്പെടുത്തണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ, അവരുടെ വീടുകൾ അവരുടെ കരങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെ അവർനശിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവർ വെളിക്കുവരാൻ നിർബന്ധിതരാകേണ്ടതിനുവേണ്ടി മുസ്‌ലിംകളും കുറെ നശിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്. കേവലം എതിർവശത്തുള്ള പട്ടാളശക്തിയോ, ആയുധബലമോ കൊണ്ടല്ല ഇത്രയും ദയനീയ നിലയിൽ അവർ എത്തിച്ചേർന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. എന്നിരിക്കെ, കാഴ്ചയും മനസ്സാക്ഷിയുമുള്ളവർക്കെല്ലാം ഇതിൽ ചിന്തിക്കുവാനും പാഠങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനും വകയില്ലേ?! തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. അറേബ്യയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമെന്ന് പല പ്രവാചകൻമാരാലും പ്രവചനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രവാചകന്റെ വരവും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ശതക്കണക്കായ വർഷ

ങ്ങളായി യഥ്രിബിൽ (മദീനഃയിൽ) വന്ന് കുടിയേറിപ്പാർത്തിരുന്നവരാണ് അവിടത്തെ യഹൂദികൾ. പക്ഷേ, ആ പ്രവാചകൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അദ്ദേഹം തങ്ങളുടെ വർഗത്തിൽ- ഇസ്റാഈല്യരിൽ- പെട്ട ആളല്ലാത്തതിനാലും, ചിരകാലമായി തങ്ങളിൽ മൂടുറച്ചു കഴിഞ്ഞ പല ദുഷിച്ച പാരമ്പര്യങ്ങളെയും അദ്ദേഹം അനുകൂലിക്കാത്തതിനാലും അദ്ദേഹത്തോട് അവർ അസൂയയും ശത്രുതയും വെച്ചുപുലർത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. മൂസാ നബി (അ)യുടെ കാലം മുതൽ ഇതുവരേക്കുമുള്ള അവരുടെ ചരിത്രവും സമ്പ്രദായങ്ങളും നോക്കുമ്പോൾ, അവരവിടെ നിവസിക്കുന്ന കാലത്തോളം ഇസ്ലാമിന് അവിടെ സ്വൈരവിഹാരം കൊള്ളുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല എന്ന് അല്ലാഹുവിന് അറിയാം. അതുകൊണ്ട് അവരെ അവിടെ നിന്ന് തുരത്തിവിടുവാൻ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അത് നടപ്പിൽ വരുത്തുകയാണത്രെ ഇപ്പോൾ ചെയ്തത്. ഇസ്ലാമിന്റെ മറ്റ് ശത്രുക്കളോട് കാണിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത കർശനം ഇവരുടെ കാര്യത്തിൽ സ്വീകരിക്കുവാൻ അതാണ് കാരണം. അല്ലാഹു പറയുന്നു;-

وَلَوْلَآ أَن كَتَبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمُ ٱلْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِى ٱلدُّنْيَا ۖ وَلَهُمْ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ عَذَابُ ٱلنَّارِ ﴿٣﴾

﴿3﴾ (ഈ) നാടുകടന്നുപോകൽ അവരുടെ മേൽ അല്ലാഹു (വിധിച്ച്) രേഖപ്പെടുത്തലുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, ഇഹത്തിൽ വെച്ച് അവരെ അവൻ (മറ്റുവിധേന) ശിക്ഷിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. പരലോകത്തിൽ നരകശിക്ഷയും അവർക്കുണ്ട്.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَآقُّوا۟ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ ۖ وَمَن يُشَآقِّ ٱللَّهَ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٤﴾

﴿4﴾ അത് അല്ലാഹുവിനോടും, അവന്റെ റസൂലിനോടും അവർ കക്ഷിപിടി(ച്ചു മൽസരി)ച്ചതുകൊണ്ടാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനോട് ആരെങ്കിലും കക്ഷിപിടി(ച്ചു മൽസരി)ക്കുന്നതായാൽ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു കഠിനമായി ശിക്ഷാനടപടിയെടുക്കുന്നവനാണ്.

مَا قَطَعْتُم مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَآئِمَةً عَلَىٰٓ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ ٱللَّهِ وَلِيُخْزِىَ ٱلْفَـٰسِقِينَ ﴿٥﴾

﴿5﴾ (സത്യവിശ്വാസികളേ) നിങ്ങൾ ഈത്തപ്പനയിൽ നിന്ന് (വല്ലതും) മുറിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവയെ അവയുടെ മുരടുകളിൽ നിലകൊള്ളുന്നതായി വിട്ടേക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളത് അല്ലാഹുവിന്റെ സമ്മതപ്രകാരമാകുന്നു; (ആ) തോന്നിയവാസികളെ അപമാനപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടിയും ആകുന്നു.

﴾3﴿ وَلَوۡلَآ ഇല്ലെങ്കിലും, ഇല്ലാതിരുന്നാലും أَن كَتَبَ എഴുതിവെക്കൽ, രേഖപ്പെടുത്തൽ, നിയമിക്കൽ ٱللَّهُ അല്ലാഹു عَلَيۡهِمُ അവരുടെ മേൽ ٱلۡجَلَآءَ നാടുവിടൽ, വെളിക്കുപോകൽ, കടന്നുപോക്ക് لَعَذَّبَهُمۡ അവരെ ശിക്ഷിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു فِي ٱلدُّنۡيَا ഇഹത്തിൽ وَلَهُمۡ അവർക്കുണ്ട് താനും فِي ٱلۡأٓخِرَةِ പരലോകത്തിൽ عَذَابُ ٱلنَّارِ നരകശിക്ഷ ﴾4﴿ ذَٰلِكَ അത് بِأَنَّهُمۡ شَآقُّواْ അവർ ചേരിതിരിഞ്ഞത് (കക്ഷിപിടിച്ചത്-മൽസരിച്ചത്)കൊണ്ടാണ് ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനോട് وَرَسُولَهُۥ അവന്റെ റസൂലിനോടും وَمَن يُشَآقِّ ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനോട് ആരെങ്കിലും ചേരി (കക്ഷി) പിടിക്കുന്നതായാൽ فَإِنَّ ٱللَّهَ എന്നാൽ തീർച്ചയായും അല്ലാഹു شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ പ്രതികാരം (ശിക്ഷാനടപടി) കഠിനമായവനാണ് ﴾5﴿ مَا قَطَعۡتُم നിങ്ങൾ മുറിച്ചത്, നിങ്ങൾ മുറിച്ചാൽ مِّن لِّينَةٍ വല്ല ഈത്തപ്പനയും أَوۡ تَرَكۡتُمُوهَا അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളതിനെ വിട്ടേച്ചാലും قَآئِمَةً നിൽക്കുന്ന നിലയിൽ, നിലകൊള്ളുന്നതായി عَلَىٰٓ أُصُولِهَا അവയുടെ മുരടുകളിൻമേൽ فَبِإِذۡنِ ٱللَّهِ എന്നാലത് അല്ലാഹുവിന്റെ സമ്മതപ്രകാരമാണ് وَلِيُخۡزِيَ അപമാനപ്പെടുത്തുവാനും, വഷളാക്കുവാനും ٱلۡفَٰسِقِينَ തോന്നിയവാസികളെ, ദുർജ്ജനങ്ങളെ

ആ യഹൂദികളുടെ കോട്ട ഉപരോധം ചെയ്തിരുന്നപ്പോൾ, വെളിയിലുള്ള അവരുടെ ഈത്തപ്പനകൾ കുറെമുറിച്ച് നശിപ്പിക്കുവാൻ നബിﷺ കൽപിക്കുകയുണ്ടായി. ഇത് സാധാരണനിലക്ക് ഒരു നല്ല വഴക്കമല്ലല്ലോ. ശത്രുക്കളുടെ മരങ്ങൾ മുറിച്ച് നശിപ്പിക്കുക, കന്നുകാലികളെ കൊന്ന് നശിപ്പിക്കുക മുതലായ കാര്യങ്ങൾ നബിﷺ വിരോധിക്കാറുള്ളതുമാണ്. യഹൂദികൾ ഇതിനെപ്പറ്റി അപലപിക്കുകയും ചെയ്തു. ആകയാൽ, മുസ്ലിംകളിൽ തന്നെ ചിലർക്ക് അസുഖം തോന്നുകയുണ്ടായി. മുറിക്കുന്നത് വിരോധമില്ലെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് മുഴുവൻ നശിപ്പിച്ചുകൂടാ എന്നും ചിലർക്ക് തോന്നിയതായി പറയപ്പെടുന്നു. ആ പ്രത്യേക പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ അത് ആവശ്യമായിരുന്നുവെന്നും, അതിന് അല്ലാഹു നബിﷺക്ക് സമ്മതം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. യഹൂദികളെ അപമാനപ്പെടുത്തുകയും അവരെ കോട്ടയിൽ നിന്ന് പുറത്തുവന്നു കീഴൊതുങ്ങുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയുമാണല്ലോ അതിന്റെ ലക്ഷ്യം.

وَمَآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنۡهُمۡ فَمَآ أَوۡجَفۡتُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ خَيۡلٖ وَلَا رِكَابٖ

﴾6﴿ അവരിൽനിന്ന് അല്ലാഹു തന്റെ റസൂലിന് കൈവരുത്തി (ഫൈഅ്ആക്കി)ക്കൊടുത്തത് എന്തോ (അത്), അതിനായി നിങ്ങൾ കുതിരകളെയോ, (ഒട്ടക) വാഹനങ്ങളോ ഓട്ടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല.

وَلَـٰكِنَّ ٱللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُۥ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ

എങ്കിലും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെമേൽ അവൻ തന്റെ റസൂലുകളെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നു. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണ്.

《6》 وَمَآ أَفَآءَ മടക്കിയെടുത്തുകൊടുത്തത്, കൈവരുത്തി കൊടുത്തത്, ഫൈഅ്ആക്കിയത് ٱللَّهُ അല്ലാഹു عَلَىٰ رَسُولِهِۦ തന്റെ റസൂലിന് مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന് فَمَآ أَوْجَفْتُمْ നിങ്ങൾ ഓട്ടിയിട്ടില്ല, ഓടിച്ചിട്ടില്ല عَلَيْهِ അതിന്, അതിന്റെ പേരിൽ مِنْ خَيْلٍ കുതിരകളിൽനിന്ന് وَلَا رِكَابٍ വാഹനങ്ങളിൽ (ഒട്ടകങ്ങളിൽ) നിന്നുമില്ല وَلَـٰكِنَّ ٱللَّهَ എങ്കിലും അല്ലാഹു يُسَلِّطُ അവൻ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നു رُسُلَهُۥ അവന്റെ റസൂലുകളെ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെമേൽ وَٱللَّهُ അല്ലാഹു عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിന്നും قَدِيرٌ കഴിയുന്നവനാണ്

ബനൂനദ്വീർ ഒഴിച്ചുപോയപ്പോൾ വിട്ടേച്ചുപോയ സ്വത്തുക്കളെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത്. ഇതും ഗനീമത്തു(غَنِيمَة) സ്വത്തുക്കളും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. കുതിരപ്പടയും ഒട്ടകപ്പടയും ഇതിനായി ഓട്ടേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. അഥവാ ശത്രുക്കളുമായി ഏറ്റുമുട്ടലും, പടവെട്ടലും കൂടാതെ അല്ലാഹു അവന്റെ റസൂലിന് കൈവരുത്തിക്കൊടുത്തതാണ് ഈ സ്വത്ത്. ഗനീമത്തുകൾ ലഭിക്കുന്നത് യുദ്ധം നിമിത്തമായതുകൊണ്ട് അത് പടയാളികൾക്കിടയിൽ ഭാഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഇത് പടയാളികൾക്കിടയിൽ ഭാഗിക്കപ്പെടേണ്ടതില്ല. ഇത് നബിﷺയുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വിനിയോഗിക്കുവാനുള്ളതാണ് എന്ന് സാരം. ഇങ്ങനെ ലഭിക്കുന്ന സ്വത്തുക്കൾ 'ഫൈഉ്' (الْفَيْئ) എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. 'ഫൈഉ്' സ്വത്തുക്കളിൽനിന്ന് നല്കപ്പെടേണ്ടവർ ആരൊക്കെയാണെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു;

مَّآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنْ أَهْلِ ٱلْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَـٰمَىٰ وَٱلْمَسَـٰكِينِ وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ

《7》 (എന്നുവെച്ചാൽ) അല്ലാഹു അവന്റെ റസൂലിന് രാജ്യക്കാരിൽനിന്ന് കൈവരുത്തി (ഫൈഅ്ആക്കി)ക്കൊടുത്തതെന്തോ (അത്), അല്ലാഹുവിനും, റസൂലിനും, അടുത്ത കുടുംബങ്ങൾ, അനാഥകൾ, സാധുക്കൾ, വഴിപോക്കർ എന്നിവർക്കും ഉള്ളതാകുന്നു;-

كَىۡ لَا يَكُونَ دُولَةَۢ بَيۡنَ ٱلۡأَغۡنِيَآءِ مِنكُمۡ ۚ وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَىٰكُمۡ عَنۡهُ فَٱنتَهُواْ ۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ

നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ധനികൻമാർക്കിടയിൽ കൈമാറപ്പെടുന്നതാകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ (അത്). റസൂൽ നിങ്ങൾക്ക് (കൊണ്ട്) തന്നതെന്തോ അത് നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുക. അദ്ദേഹം നിങ്ങളോട് എന്തിനെക്കുറിച്ചു വിരോധിച്ചുവോ (അതിൽനിന്ന്) വിരമിക്കുകയും ചെയ്യുക.

നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ശിക്ഷാനടപടി കഠിനമായവനാകുന്നു.

---

(7) مَّآ أَفَآءَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു 'ഫൈഉ്ആക്കി' (കൈവരുത്തി)ക്കൊടുത്തത് എന്തോ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ തന്റെ റസൂലിന് مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡقُرَىٰ രാജ്യക്കാരിൽ (നാട്ടുകാരിൽ)നിന്ന് فَلِلَّهِ (അത്) അല്ലാഹുവിനാണ് وَلِلرَّسُول റസൂലിനും وَلِذِى ٱلۡقُرۡبَىٰ അടുത്ത കുടുംബത്തിനും وَٱلۡيَتَـٰمَىٰ അനാഥകൾക്കും وَٱلۡمَسَـٰكِينِ സാധുക്കൾക്കും وَٱبۡنِ ٱلسَّبِيلِ വഴിപോക്കനും كَىۡ لَا يَكُونَ അതാവാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി دُولَةَۢ ഉപയോഗിക്ക(കൈമാറ്റം ചെയ്യ)പ്പെടുന്നത് بَيۡنَ ٱلۡأَغۡنِيَآءِ ധനികൻമാർക്കിടയിൽ مِنكُمۡ നിങ്ങളിൽനിന്ന് وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് നൽകിയോ, കൊണ്ടുതന്നുവോ ٱلرَّسُولُ റസൂൽ فَخُذُوهُ അത് നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവിൻ وَمَا نَهَىٰكُمۡ عَنۡهُ അദ്ദേഹം നിങ്ങളോട് ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ച് വിരോധിച്ചുവോ, വിലക്കിയോ فَٱنتَهُواْ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ വിരമിക്കുവിൻ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ إِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ പ്രതികാര (ശിക്ഷ) നടപടികഠിനമായവനാണ്

ബനൂനദ്വീറിൽനിന്ന് അല്ലാഹു റസൂൽ തിരുമേനിﷺക്ക് കൈവരുത്തിക്കൊടുത്തപോലെ, എനി മേലിലും വല്ല നാട്ടുകാരിൽനിന്നും ലഭിച്ചേക്കുന്ന എല്ലാ ഫൈഉകളും റസൂലിനും, അവിടുത്തെ അടുത്ത കുടുംബം, അനാഥകൾ, സാധുക്കൾ, വഴിപോക്കർ (നിരാലംബരായ യാത്രക്കാർ) എന്നിവർക്കും ഉള്ളതാണ്. അല്ലാഹുവിനും(لِلّٰه) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം അല്ലാഹുവിനും ഒരു ഓഹരി വേണമെന്നല്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ ആ സ്വത്ത് അല്ലാഹുവിന്റെതാണ്, അതുകൊണ്ട് അവൻ നിയമിക്കുന്നപ്രകാരം കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതാണ് എന്ന സൂചനയത്രെ അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.'അല്ലാഹുവിനും'എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച അഞ്ചുകൂട്ടർക്ക് നൽകപ്പെടുന്നതിനുപുറമെ ആറാ

മതൊരു ഭാഗം കൂടി പ്രത്യേകം നീക്കിവെക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, ആ ഓഹരി- അല്ലാഹുവിന്റെ ഓഹരി- പൊതുവിഷയത്തിൽ ചിലവാക്കുവാനുള്ളതാണെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, പല തെളിവുകളുടെയും പിൻബലമുള്ളതും, പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നതും ആദ്യം പറഞ്ഞതാണ്.

'ഗനീമത്ത്സ്വത്തുക്കൾ' അഞ്ച് ഭാഗമായി ഭാഗിക്കപ്പെടുന്നതും, അതിൽ നാലുഭാഗവും യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തവർക്ക് വീതിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്. ബാക്കിയുള്ള അഞ്ചിലൊന്ന് മാത്രമായിരിക്കും മേൽപ്രസ്താവിച്ച അഞ്ചുകൂട്ടർക്ക്- റസൂലിനും, കുടുംബത്തിനും, അനാഥകൾക്കും, സാധുക്കൾക്കും വഴിപോക്കർക്കുംകൂടി -നൽകപ്പെടുക. 'ഫൈഉ്'സ്വത്തുക്കളാകട്ടെ, ആ അഞ്ചുകൂട്ടർക്ക് മാത്രമുള്ളതാണ്. നദ്വീർ ഗോത്രത്തിൽനിന്ന് ലഭിച്ച 'ഫൈഉ്' സ്വത്തുക്കളിൽനിന്ന് നബിﷺ അവിടുത്തെ വീട്ടുകാരുടെ ഒരു കൊല്ലത്തെ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള വക എടുത്തു വിനിയോഗിക്കുകയും, യുദ്ധസാമഗ്രികൾക്കുവേണ്ടി ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. (ബു. മു.) 'അടുത്ത കുടുംബം' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം സകാത്തിന്റെ ഇനത്തിൽനിന്ന് അംശം നൽകപ്പെടാത്ത നബിﷺയുടെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളത്രെ. ഈ ദാനധർമങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ അഴുക്കുകൾ മാത്രമാണ്.'അത് മുഹമ്മദിനും, മുഹമ്മദിന്റെ കുടുംബത്തിനും അനുവദനീയമല്ല'.എന്ന് തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. (ബു; മു.) അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് ഫൈഇൽ പ്രത്യേകം അവകാശം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. നബിﷺയുടെ കാലശേഷം അവിടുത്തെ എല്ലാ സ്വത്തുക്കളുമെന്നപോലെ, ഫൈഇന്റെ അവകാശവും പൊതു ഭണ്ഡാരത്തിലേക്ക് (ബൈത്തുൽ മാലിലേക്ക്) നീങ്ങുന്നതാകുന്നു. 'ഞങ്ങൾ- നബിമാർ- അനന്തരാവകാശം എടുക്കപ്പെടുന്നവരല്ല. ഞങ്ങൾ വിട്ടുപോകുന്നതെല്ലാം ധർമമാകുന്നു' എന്നും നബിﷺയുടെ ഒരു ഹദീഥിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (ദാ) അബൂബക്ർ (റ)ന്റെ ഖിലാഫത്തുകാലത്ത് ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി.

'ഫൈഉ്' സ്വത്തുക്കൾ നബിﷺക്കും തുടർന്നു പറഞ്ഞ നാല് കൂട്ടർക്കുമുള്ളതാണെന്നും, മറ്റുള്ളവർക്ക് അതിൽ അവകാശമില്ലെന്നും നിശ്ചയിച്ചതിന് അല്ലാഹു എടുത്തുകാണിച്ച കാരണം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഇസ്‌ലാമിക സിദ്ധാന്തത്തെയാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. അതെ, ധനം ധനികൻമാരുടെ ഇടയിൽ മാത്രം കൈമാറപ്പെടുന്ന ഒരു വസ്തു ആയിക്കൂടാ. അതിനുവേണ്ടിയാണ് അങ്ങനെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. (كَيْ لاَ يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ) (സ്വത്ത് സമ്പാദിക്കുവാനും, വിനിയോഗിക്കുവാനുമുള്ള അവസരവും സൗകര്യവും ധനികൻമാർക്കാണല്ലോ കൂടുതലുണ്ടാവുക. ഗനീമത്ത് സ്വത്തുക്കൾ ഭാഗിക്കുമ്പോഴും താരതമ്യേന അവർക്കായിരിക്കും കൂടുതൽ ലഭിക്കുവാൻ സാധ്യത. ഉദാഹരണമായി, കാൽപടയാളിയുടെ ഇരട്ടി കുതിരപ്പടയാളിക്ക് ലഭിച്ചേക്കും. പടക്കുതിര തയ്യാറാക്കുക പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ദരിദ്രൻമാർക്ക് സാധിക്കാത്തതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ദരിദ്രൻമാരും സാധുക്കളുമായവർക്കും ധനം കൈമാറുവാനുള്ള അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടാവണം,

ഉണ്ടാക്കുകയും വേണം. അതിനുള്ള മാർഗങ്ങളിൽ ഒന്നത്രെ ഈ പദ്ധതി.

ഈ ലക്ഷ്യം- ധനം ധനികൻമാർക്കിടയിൽ മാത്രം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതായാൽ പോര, മറ്റുള്ളവർക്കിടയിലും കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാവണം എന്ന ലക്ഷ്യം- വെച്ച് ഇസ്‌ലാം ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ള നിയമങ്ങളും പദ്ധതികളും പലതുണ്ട്. സകാത്ത് സമ്പ്രദായം നിയമിച്ചത്, പൂഴ്ത്തിവെപ്പും പലിശയും നിരോധിച്ചത് തുടങ്ങിയ പലതും. ഈ മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ മാത്രം സമുദായം വേണ്ടതുപോലെ നടപ്പിൽ വരുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഇതുവരെ ശരിക്കൊരു നിർവ്വചനം പോലും ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത സോഷ്യലിസത്തിന്റെ (സ്ഥിതിസമത്വവാദത്തിന്റെ) പേരിൽ- ഇന്ന് കാണപ്പെടുന്നതുപോലെ- ലോകം മുഴുക്കെ ബഹളം കൂട്ടേണ്ടിവരികയില്ലായിരുന്നു. നിയമപ്രകാരമുള്ള സകാത്തിനുപുറമെ അപ്പപ്പോൾ നേരിടുന്ന വ്യക്തിപരമോ, സാമൂഹ്യമോ ആയ ആവശ്യങ്ങളിൽ കഴിവുള്ളവർ കഴിവിനനുസരിച്ച് ചിലവഴിക്കൽ നിർബന്ധമാണ് എന്നും ക്വുർആനും ഹദീഥും ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. കൂടാതെ, അടിയന്തിരഘട്ടങ്ങളിൽ നിർബന്ധപൂർവ്വം അത് ചെയ്യിക്കുവാനുള്ള അധികാരവും അവകാശവും ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവർക്കുണ്ട്താനും. പക്ഷേ, സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ലഹരിയിൽ മതിമറന്നവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ, സ്വത്ത് സമ്പാദിക്കുവാനും അത് വിനിയോഗിക്കുവാനുമുള്ള വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഇല്ലാതാക്കുകയോ, ധനികൻമാരുടെ സ്വത്തുക്കൾ പിടിച്ചെടുത്തു മറ്റുള്ളവർക്ക് വീതിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടുള്ള ഒരു കൃത്രിമ സ്ഥിതിസമത്വം സ്ഥാപിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ ഇസ്‌ലാം അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. മനുഷ്യപ്രകൃതിയും, മനുഷ്യന്റ വികാരവും ആവശ്യവുമെല്ലാം മനുഷ്യനെക്കാൾ അറിയുന്ന അല്ലാഹു അതെങ്ങിനെ അനുവദിക്കും?!

അടുത്ത വാക്യത്തിൽ ഇതിനെക്കാൾ പ്രധാനപ്പെട്ടതും, ഇസ്‌ലാമിന്റെ അടിത്തറയുമായ ഒരു മൗലികസിദ്ധാന്തമാണ് അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ അറിയിക്കുന്നത്. 'റസൂൽ നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് കൊണ്ടുതന്നുവോ അത് നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണം; അദ്ദേഹം നിങ്ങളോട് ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ച് വിരോധിച്ചുവോ അതിൽനിന്ന് വിലങ്ങിനിൽക്കണം'. (وَمَا آتَاكُم الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهوا) എന്നാണത്. റസൂൽ കൽപിച്ചത് എന്ന് പറയാതെ, റസൂൽ കൊണ്ടുതന്നത് (مَا آتَاكُم) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. വാക്കുകൊണ്ടോ, പ്രവൃത്തി കൊണ്ടോ, സമ്മതംകൊണ്ടോ റസൂൽ ﷺ കാണിച്ചുതന്നതെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ക്വുർആനും അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടതുതന്നെ. ഇവയൊക്കെയും ഉൾക്കൊള്ളത്തക്കവിധം വിശാലാർത്ഥമുള്ളതാണ് ആ വാക്ക്. അല്ലാതെ, ഫൈഇന്റെ സ്വത്തുക്കളിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്കനുവദിച്ചുതന്നത് സ്വീകരിക്കണമെന്നോ, വായ കൊണ്ട് കൽപിച്ചത് അനുസരിക്കണമെന്നോ മാത്രമല്ല അതിന്റെ അർത്ഥം. നേരെ മറിച്ച് തിരുമേനി കാണിച്ചു തരാത്തതെല്ലാം വിരോധിക്കേണ്ടതുണ്ടോ? ഇല്ല. അവിടുന്നു നിരോധിച്ചതെന്തോ അതുമാത്രമാണ് നിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.അത് കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം 'കൊണ്ട്തരാത്തത്' എന്ന് പറയാതെ 'അദ്ദേഹം വിരോധി

ച്ചത്' (مَا نَهَاكُم) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

നബിﷺ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 'ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒഴിവാക്കുമ്പോഴെല്ലാം നിങ്ങളെന്നെ വിട്ടേക്കണം. നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പുള്ളവരെ നാശത്തിൽപെടുത്തിയത്, അവരുടെ ചോദ്യം ചെയ്യലിന്റെ ആധിക്യവും നബിമാരോടുള്ള ഭിന്നിപ്പുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ നിങ്ങളോട് വല്ലതിനെക്കുറിച്ചും വിരോധിച്ചാൽ നിങ്ങളത് വർജ്ജിക്കുവിൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോട് വല്ല കാര്യവും കൽപിച്ചാൽ അതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുന്നത്ര കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുവിൻ'.(ബു; മു.) ഇ ൗ വച നത്തിലെ ആശയം വ്യത്യസ്ത വാക്കുകളിലായി ക്വുർആൻ ആവർത്തിച്ചു പറ യുന്നുണ്ട്. 'നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിൽ നല്ലതായ മാതൃകയുണ്ട്' (33 : 21), 'അദ്ദേഹം ഇച്ഛയനുസരിച്ച് സംസാരിക്കുകയില്ല. അത് വഹ്‌യ് അല്ലാതെ മറ്റൊ ന്നുമല്ല' (53: 3, 4) 'റസൂലിനെ ആർ അനുസരിക്കുന്നുവോ അവൻ തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചു'.(4 : 80) 'അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൽപനക്ക് എതിര് പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ, തങ്ങൾക്ക് വല്ല കുഴപ്പവും ബാധിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ!' (24 : 63.) മുതലായ എത്രയോ ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങൾ ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു.

ഇതെല്ലാം കൺമുമ്പിൽ കണ്ടുകൊണ്ട്– മുസ്‌ലിംകളാണെന്ന് അഭിമാ നിക്കുകയോ ജല്പിക്കുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ടുതന്നെ– ചിലർ പറയുന്നു, ക്വുർ ആൻ മാത്രമേ ഇസ്‌ലാമിൽ അംഗീകരിക്കേണ്ടുന്ന പ്രമാണമായുള്ളൂ എന്ന്!. മറ്റ് ചിലർ ഇത് തുറന്നു പറയുവാൻ– മടികൊണ്ടോ പേടികൊണ്ടോ ആവട്ടെ– തയ്യാ റില്ലെങ്കിലും ഫലത്തിൽ ആ നയം സ്വീകരിക്കുകയും, വേറെ ചിലർ, നബിﷺ യുടെ വാക്കുകളിലും ചര്യകളിലും തങ്ങളുടെ ഇച്ഛക്കും യുക്തിക്കും ന്യായ ങ്ങൾക്കും യോജിക്കാത്തതായി കാണുന്നവയുടെ നേരെ പുച്ഛവും പരിഹാസ വും കൈകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ളവരെല്ലാം– യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ ക്വുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ– താഴെ കാണുന്ന ക്വുർആൻ വച നങ്ങൾ തുറന്ന മനസ്സോടെ ഓർമിക്കുന്നത് നന്ന് എന്ന് മാത്രമേ നമുക്ക് പറയു വാനുള്ളൂ:–

1. (നബിയേ) എന്നാൽ ഇല്ല– നിന്റെ റബ്ബിനെത്തന്നെയാണ (സത്യം)! അവർക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാകുന്ന കാര്യത്തിൽ നിന്നെ അവർ വിധികർത്താവാ ക്കുകയും, പിന്നീട് നീ തീരുമാനം ചെയ്തതിനെക്കുറിച്ച് അവരുടെ മനസ്സുക ളിൽ യാതൊരു വിഷമവും അവർക്കുണ്ടാകാതിരിക്കുകയും, അവർ (അതിനെ) ശരിക്ക് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. (4 : 65.)

2. ഒരു സത്യവിശ്വാസിക്കാകട്ടെ, സത്യവിശ്വാസിനിക്കാകട്ടെ, അല്ലാ ഹുവും അവന്റെ റസൂലും ഒരു കാര്യം തീരുമാനിച്ചാൽ, തങ്ങളുടെ കാര്യത്തെ ക്കുറിച്ച് തങ്ങൾക്ക് തിരഞ്ഞെടുപ്പു (അഭിപ്രായം) ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ പാടുള്ളത

ല്ല. അല്ലാഹുവിനോടും, അവന്റെ റസൂലിനോടും ആർ അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്നുവോ അവൻ, തീർച്ചയായും വ്യക്തമായ വഴിപിഴവ് പിഴച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. (33 : 36)

റസൂൽ കൊണ്ടുതന്നതെല്ലാം സ്വീകരിക്കണം, വിരോധിച്ചതെല്ലാം വർജ്ജിക്കണം (وَمَا آتَاكُم الرَّسُولُ الخ) എന്ന വചനത്തിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയെപ്പറ്റി സ്വഹാബികൾ എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുവെന്ന് കാണുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ശരീരത്തിൽ പച്ചകുത്തുകയും, കുത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളെയും, ഭംഗിക്കുവേണ്ടി പല്ല് രാവി ശരിപ്പെടുത്തുകയും, രാവി വിടവുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളെയും റസൂൽﷺ ശപിച്ചിരിക്കുന്നു.എന്ന് ഇബ്നു മസ്ഊ ൗദ് (റ) പറയുകയുണ്ടായി. ഈ വിവരം ഉമ്മുയഅ്ക്വൂബ് (റ) എന്ന ഒരു സ്ത്രീ കേട്ടു. അവർ അദ്ദേഹത്തോട്: 'താങ്കൾ ഇന്നിന്നവരെ ശപിച്ചു പറഞ്ഞുവോ?' എന്ന് ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: റസൂൽ തിരുമേനി ശപിച്ചവരെ എന്തുകൊണ്ട് എനിക്ക് ശപിച്ചുകൂടാ? അത് അല്ലാഹുവിന്റെ കിതാബിലുണ്ട് താനും.സ്ത്രീ പറഞ്ഞു: മുസ്ഹഫിന്റെ രണ്ട് ചട്ടകൾക്കിടയിലുള്ളതെല്ലാം ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിലൊന്നും ഇത് കണ്ടില്ലല്ലോ?ഇബ്നുമസ്ഊ ൗദ്(റ): 'നിങ്ങളത് വായിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളത് കണ്ടിട്ടുമുണ്ട്.وَمَا آتَاكُم الرَّسُولُ الخ റസൂൽ നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുതന്നത്......) എന്ന വാക്യം വായിച്ചിട്ടില്ലേ? സ്ത്രീ: 'വായിക്കാതേ?' ഇബനുമസ്ഊദ് (റ): 'എന്നാൽ മേൽപറഞ്ഞതെല്ലാം തിരുമേനി വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു.'(ബു; മു.)

നബിചര്യകളെ പുറംതള്ളിക്കൊണ്ട് ക്വുർആൻ മാത്രം മതിയെന്ന് പറയുന്നവരെപ്പറ്റി തിരുമേനി നേരത്തെ തന്നെ പ്രവചനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് കാണുമ്പോൾ, ഓരോ സത്യവിശ്വാസിക്കും ആശ്ചര്യവും ആത്മവിശ്വാസവും തോന്നിയേക്കുന്നതാകുന്നു. ഏതുതരം ആളുകളിൽനിന്നാണ് അത്തരം വാദങ്ങൾ പുറത്തുവരികയെന്നുകൂടി ആ പ്രവചനത്തിൽ അവിടുന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു! തിരുമേനി പറയുന്നു:

لا الفين احدكم على اريكته يأتيه امر مما أمرت أو نهيت عنه فيقول لا ادري ما وجدناه في كتاب الله

نبعناه– أحمد وأبوا داود والترمذي وابن ماجه والبيهقي

(സാരം: നിങ്ങളിലൊരാൾ തന്റെ അലംകൃതമായ കട്ടിലിൽ ചാരിയിരുന്നു സുഖിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, ഞാൻ കല്പിച്ചതോ, വിരോധിച്ചതോ ആയ വല്ല കാര്യവും അവന്റെ അടുക്കൽ വരുകയും, അപ്പോൾ അവൻ 'എനിക്ക് (അതൊന്നും) അറിഞ്ഞുകൂടാ, നാം അല്ലാഹുവിന്റെ കിതാബിൽ കണ്ടതു നമുക്കു പിൻപറ്റാം' എന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നത് ഞാൻ കണ്ടെത്താതിരിക്കട്ടെ. (അ; ദാ; തി; ജ; ബ.) ആയത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞതും അല്ലാഹു കഠിനമായ ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നവനാണെന്ന് പറഞ്ഞതും അത്തരക്കാർ ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്.

'ഫൈഇ'ന്റെ സ്വത്തുക്കൾ നബി തിരുമേനിﷺക്ക് പുറമെ നാലുകൂട്ടരിൽ വിനിയോഗിക്കുവാനുള്ളതാണ് എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ നാലുകൂട്ടർ എത്തര ത്തിലുള്ളവരാണെന്നും, അവരുടെ പ്രത്യേകതകൾ എന്താണെന്നും അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

لِلْفُقَرَآءِ ٱلْمُهَـٰجِرِينَ ٱلَّذِينَ أُخْرِجُوا۟ مِن دِيَـٰرِهِمْ وَأَمْوَٰلِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنًا وَيَنصُرُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلصَّـٰدِقُونَ ﴿٨﴾

﴾8﴿ അതായത്, തങ്ങളുടെ വാസ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും, സ്വത്തുക്ക ളിൽനിന്നും പുറത്താക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള 'മുഹാജിറു'കളായ [സ്വദേശം വിട്ടു പോയ] ദരിദ്രൻമാർക്ക്; അല്ലാഹുവി ങ്കൽനിന്നുള്ള ദയവും പൊരുത്തവും തേടിക്കൊണ്ടും, അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ റസൂലിനെയും സഹായിച്ചു കൊണ്ടുമിരിക്കവെ (പുറത്താക്കപ്പെ ട്ടവർ) അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ് സത്യ വാൻമാർ.

﴾8﴿ لِلْفُقَرَآءِ ദരിദ്രൻമാർക്ക് ٱلْمُهَـٰجِرِينَ മുഹാജിറുകളായ, അഭയാർത്ഥികളായ ٱلَّذِينَ أُخْرِجُوا۟ അതായത് പുറത്താക്കപ്പെട്ടവർ مِن دِيَـٰرِهِمْ തങ്ങളുടെ ഭവന(വാസസ്ഥ ല)ങ്ങളിൽനിന്ന് وَأَمْوَٰلِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളിൽനിന്നും يَبْتَغُونَ അവർ തേടി (അന്വേഷിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കവെ فَضْلًا ദയവ്, അനുഗ്രഹം مِّنَ ٱللَّهِ അല്ലാഹു വിൽനിന്ന് وَرِضْوَٰنًا പൊരുത്തവും, പ്രീതിയും وَيَنصُرُونَ അവർ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കെ الله അല്ലാഹുവിനെ وَرَسُولَهُۥ അവന്റെ റസൂലിനെയും أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് ٱلصَّـٰدِقُونَ സത്യവാൻമാർ

'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണ്' (ربّنا الله)എന്ന് പറഞ്ഞ കാരണത്താൽ മക്കഃയിൽനിന്ന് നാടും വീടും സ്വത്തുമെല്ലാം വിട്ടേച്ചു മദീനഃയിലേക്ക് നാടുകട ക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരായ മുഹാജിറുകളാണ് ഫൈഇന്ന് അർഹരായ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച നാലുകൂട്ടരിൽ ഒരു വിഭാഗം. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും പൊരു ത്തവുമാണവരുടെ ലക്ഷ്യം. അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനിനെയും നബി തിരുമേനി ﷺയെയും സഹായിച്ചു സംരക്ഷിക്കുവാൻ സർവ്വവും സമർപ്പിച്ചവരാണവർ. അപ്പോൾ, അവർ തന്നെയാണ് സത്യവിശ്വാസം സത്യമായി പുലർത്തിയവർ. മറു തുണിയിരിക്കട്ടെ, ഉടുതോണിപോലുമില്ലാത്ത- ഭാവിജീവിതത്തിന് പോകട്ടെ, ഹിജ്റഃയാത്രക്കുള്ള ചിലവിനുപോലുമില്ലാത്ത വിധത്തിലാണവർ മദീനഃയിൽ

വന്നിരിക്കുന്നത്. ബനൂനദ്വീറിന്റെ ഈ സംഭവം നടക്കുമ്പോഴും അവർ ദരിദ്ര വർഗം തന്നെ. മദീനക്കാരായ അൻസ്വാരികളുടെ സഹായമാണ് അവർക്കവിടെ പ്രധാനമായും അവലംബം. ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കും 'ദരിദ്രൻമാരായ മുഹാജിറുകൾ' എന്ന് പറയാതെ 'മുഹാജിറുകളായ ദരിദ്രൻമാർ'(لِلْفُقَرَاء الْمُهَاجِرِين) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. നദ്വീറിൽനിന്ന് ലഭിച്ച 'ഫൈഉ്' സ്വത്തിൽനിന്ന് നബിﷺ അധികം നൽകിയത് മുഹാജിറുകൾക്കായിരുന്നു. അൻസ്വാരികൾക്ക് ചുരുക്കം ചിലർക്ക് മാത്രമേ നൽകുകയുണ്ടായുള്ളൂ. അതിനും കാരണം ഇതുതന്നെ. മുഹാജിറുകളെപ്പോലെ, അവരുടെ സുഖദുഃഖങ്ങളിലും, ഇസ്‌ലാമിന്റെ സേവനത്തിലും പങ്കുകൊള്ളുന്നവരാണല്ലോ അൻസ്വാരികൾ.

وَٱلَّذِينَ تَبَوَّءُو ٱلدَّارَ وَٱلْإِيمَـٰنَ مِن قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ

﴾9﴿ അവരുടെ മുമ്പായി [മുഹാജിറുകളുടെ വരവിനുമുമ്പായി] വാസസ്ഥലവും സത്യവിശ്വാസവും സ്വീകരിച്ചു [സൗകര്യപ്പെടുത്തി]വെച്ചവരും (ആയ ദരിദ്രൻമാരും). തങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് ഹിജ്റഃവന്ന [നാടുവിട്ടുവന്ന]വരെ അവർ സ്നേഹിക്കുന്നു;

وَلَا يَجِدُونَ فِى صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّآ أُوتُوا۟ وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ

തങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടത് സംബന്ധിച്ച് അവരുടെ നെഞ്ചു [മനസ്സു]കളിൽ യാതൊരാവശ്യവും അവർ കണ്ടെത്തുന്നുമില്ല! തങ്ങളിൽ വല്ലവിടവും (അഥവാ ദാരിദ്ര്യം) ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പോലും അവർ തങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെക്കാൾ (മറ്റുള്ളവർക്ക്) പ്രാധാന്യം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു!

وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِۦ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

ഏതൊരുവൻ തന്റെ മനസ്സിന്റെ പിശുക്കിൽ (അഥവാ ആർത്തിയിൽ) നിന്ന് കാത്തുരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുവോ, അങ്ങനെയുള്ളവർ തന്നെയാണ് വിജയികൾ.

﴾9﴿ وَٱلَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരും تَبَوَّءُو അവർ സൗകര്യപ്പെടുത്തി, ഒരുക്കം ചെയ്തു, താമസമാക്കി, സ്വീകരിച്ചു ٱلدَّارَ വാസസ്ഥലം, പാർപ്പിടത്തിന് وَٱلْإِيمَـٰنَ സത്യവിശ്വാസവും, വിശ്വാസത്തിന്നും مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പ് يُحِبُّونَ അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, സ്നേഹിക്കുന്നു مَنْ هَاجَرَ ഹിജ്റഃ (നാടുവിട്ടു)വന്നവരെ إِلَيْهِمْ തങ്ങളിലേക്ക് وَلَا يَجِدُونَ അവർ കാണുന്നില്ല, കണ്ടെത്തുന്നില്ല فِى صُدُورِهِمْ അവരുടെ നെഞ്ച് (മനസ്സു)കളിൽ حَاجَةً ഒരാവശ്യവും مِّمَّا أُوتُوا۟ അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടതിൽ وَيُؤْثِرُونَ

അവർ പ്രാധാന്യം നൽകുക (തിരഞ്ഞെടുക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ തങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെക്കാൾ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ തങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാലും خَصَاصَةٌ വല്ല വിടവും, ദാരിദ്ര്യവും, അടിയന്തിരാവശ്യവും وَمَن يُوقَ ആരെങ്കിലും (യാതൊരുവൻ) കാത്തുരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുവോ شُحَّ نَفْسِهِۦ തന്റെ മനസ്സിന്റെ പിശുക്ക്, ആർത്തി (യിൽനിന്ന്) فَأُولَٰٓئِكَ هُمُ എന്നാൽ അവർ തന്നെ ٱلْمُفْلِحُونَ വിജയികൾ

അൻസ്വാരികളുടെ സ്ഥിതി ഇതാണ്. ഫൈഇൽനിന്ന് നൽകപ്പെടുവാൻ അവരിലുള്ള ദരിദ്രൻമാരാണ് അവകാശപ്പെട്ട മറ്റൊരു വിഭാഗം. മുഹാജിറുകൾ തങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് വരുന്നതിനുമുമ്പായിത്തന്നെ, അവർ മദീനഃയിൽ പാർപ്പിടം ഉറപ്പിക്കുകയും മുഹാജിറുകൾക്ക് വസിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസത്തിന് നേരത്തെത്തന്നെ അവർ സ്വീകരണം നൽകിയിട്ടുമുണ്ട്. അതെ, നബി തിരുമേനിﷺമക്കഃയിൽവെച്ച് പല ഗോത്രങ്ങളെയും ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ, മദീനഃയിൽനിന്ന് ഹജ്ജിന്‌വന്നിരുന്ന അഞ്ചാറുപേർ ആദ്യം നബി ﷺയിൽ വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായി. അടുത്തകൊല്ലം പന്ത്രണ്ടുപേരും. അങ്ങനെ, ഇസ്‌ലാം അവരിൽ സംസാരവിഷയമായി. അടുത്തവർഷം മദീനക്കാർ പലരും ഹജ്ജിന് വന്നു. അന്ന് ക്വുറൈശികൾ അറിയാതെ അവർ അക്വബഃ (الْعَقَبَة)യിൽവെച്ച് തിരുമേനിക്ക് 'ബൈഅത്തു(ഇസ്‌ലാമിക പ്രതിജ്ഞ) ചെയ്കയുണ്ടായി. എഴുപതിൽപരം പുരുഷൻമാരും രണ്ടു സ്ത്രീകളും അതിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഈ 'ബൈഅത്തി'ൽ ഇസ്‌ലാമിനും, നബി ﷺക്കും തങ്ങളാൽ കഴിയുന്ന സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുമെന്ന് അവർ ഏറ്റിരുന്നു. അതിന് ശേഷം ക്വുറൈശികളുടെ അക്രമം കൊടുമ്പിരിക്കൊള്ളുകയും മുസ്‌ലിംകൾ മദീനഃയിലേക്ക് ഹിജ്‌റഃപോകുകയുമാണുണ്ടായത്. അങ്ങനെ, മുഹാജിറുകൾ അവിടെ ചെല്ലുമ്പോഴേക്കുതന്നെ തങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ അവർക്ക് താമസിക്കാനുള്ള സൗകര്യം അവർ സംജാതമാക്കിയിരുന്നു. മദീനഃയിലെ വീടുകളിൽ സത്യവിശ്വാസം സ്ഥലം പിടിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

മുഹാജിറുകൾ ചെന്നുചേർന്ന ശേഷമോ? ഓരോ മുഹാജിറിനെയും ഓരോസഹോദരൻ തന്റെ ഒന്നിച്ചു താമസിപ്പിച്ചു; തങ്ങളുടെ സ്വത്തിൽനിന്നും ഓരോ പങ്ക് കൊടുത്തു; രണ്ട് ഭാര്യമാരുള്ള ചിലർ ഒരാളെ വിവാഹമോചനം ചെയ്തു തന്റെ സഹോദരന് വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു; തങ്ങൾ പട്ടിണികിടന്നും അവർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകി. അതെ, ബൈഅത്തുൽ അക്വബഃയിലെ കരാറുകൾ തികച്ചും, അതിനപ്പുറവും അവർ പാലിച്ചു. അൻസ്വാരികളുടെ പെരുമാറ്റത്തെക്കുറിച്ച് മുഹാജിറുകൾ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി അനസ് (റ) പറയുകയുണ്ടായി: റസൂലേ, നാം വന്നു ചേർന്നിട്ടുള്ള ഈ ജനതയെപ്പോലെ, ഏതൊരു നിസ്സാരകാര്യത്തിലും ഇത്രയും നന്നായി സഹകരണം ചെയ്യുന്നതും, ഇത്ര

വളരെ ഔദാര്യം ചെയ്യുന്നതുമായ ഒരു ജനതയെ ഞങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ല. ഞങ്ങളുടെ ഭാരങ്ങൾ അവർ ഞങ്ങൾക്ക് തീർത്തുതരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ജോലികളിൽ അവർ ഞങ്ങളോട് പങ്കുചേരുന്നു. ആകയാൽ (അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള) കൂലിയെല്ലാം അവർ കൊണ്ടുപോയിക്കളയുമോ എന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ഭയമായിരിക്കുന്നു. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ റസൂൽﷺ പറഞ്ഞു; ഇല്ല- നിങ്ങൾ അവരെപ്പറ്റി പുകഴ്ത്തിപ്പറയുകയും, അവർക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അതുണ്ടാവുകയില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ മുഹാജിറുകളെ അവർ അങ്ങേഅറ്റം ഹൃദയംഗമമായി സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. (يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِم)

എനി, ഇത്രയെല്ലാം ഉദാരമായി അവർ മുഹാജിറുകളോട് പെരുമാറിയിരുന്നുവെങ്കിലും, തങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ലഭ്യങ്ങളിലോ നേട്ടങ്ങളിലോ അൻസ്വാരികൾക്ക് വല്ല അസൂയയോ വെറുപ്പോ ഉണ്ടായിരുന്നുവോ? ഒരിക്കലുമില്ല. വേണമെങ്കിൽ, ബനൂനദ്വീറിൽനിന്ന് ലഭിച്ച 'ഫൈഉ്' അവർക്കും മുഹാജിറുകൾക്കുമിടയിൽ നബിﷺ ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, മുഹാജിറുകളിൽ ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അവർ സമ്മതിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ബഹ്റൈനിയിൽനിന്ന് ലഭിച്ച ഭൂമികൾ അവർക്ക് ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കുമെന്ന് നബി ﷺ പറഞ്ഞപ്പോൾ, വേണ്ടാ, ഞങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളായ മുഹാജിറുകൾക്കും അതുപോലെ നൽകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ മതി എന്നായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി. (ബു.) ഒരിക്കൽ നബിﷺയുടെ അടുക്കൽ തന്റെ ദാരിദ്ര്യത്തെക്കുറിച്ച് സങ്കടപ്പെട്ടുകൊണ്ടുവന്ന ഒരു അതിഥിയെ സൽക്കരിക്കുവാൻ തിരുമേനിയുടെ ഭാര്യമാരുടെ വീടുകളിൽ യാതൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അന്നത്തെ രാത്രി അദ്ദേഹത്തെ സൽക്കരിക്കുവാൻ ആരുണ്ട് എന്ന് തിരുമേനി അന്വേഷിച്ചു. അൻസ്വാരിക്കാരനായ അബൂത്വൽഹഃ (റ) മുമ്പോട്ടുവന്ന് അദ്ദേഹത്തെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിലാകട്ടെ, കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുള്ള ഭക്ഷണം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. കുഞ്ഞുങ്ങളെ നേരത്തെത്തന്നെ കിടത്തി ഉറക്കുവാനും, ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ വിളക്കില്ലാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാനും ആ മാന്യൻ തന്റെ ഭാര്യയുമായി പരിപാടിയിട്ടു. അങ്ങനെ, വീട്ടുകാരെല്ലാം പട്ടിണികിടന്ന് ഉള്ള ഭക്ഷണംകൊണ്ട് അതിഥിയെ സൽക്കരിച്ചു. നബിﷺ ഇവരെപ്പറ്റി വളരെ പ്രശംസിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ സംഭവം പ്രധാനപ്പെട്ട പല ഹദീഥ് പണ്ഡിതൻമാരും വിസ്തരിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണാം. അൻസ്വാരികളുടെ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഗുണഗണങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടാണ് അവരെപ്പറ്റി അവരിൽ എന്തെങ്കിലും വിടവ്- അഥവാ പ്രാരാബ്ധമോ വിഷമമോ -ഉണ്ടായാലും അവർ തങ്ങളെക്കാൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകും എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നതും.

സ്നേഹം, ഔദാര്യം, ത്യാഗം, നിസ്വാർത്ഥത ആദിയായ ഗുണങ്ങളിൽ അൻസ്വാരികൾ ഈ നിലക്ക് എത്തിച്ചേരുവാനുള്ള കാരണമെന്താണെന്നും, മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ഇതുപോലെയുള്ള ഗുണങ്ങൾ വിരളമായിത്തീരുവാനുള്ള കാരണമെന്താണെന്നും അല്ലാഹു തുടർന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു:

وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسه فَأولئكَ هُمْ الْمُفْلحُون (തന്റെ മനസ്സിന്റെ പിശുക്കിൽനിന്ന് ആർ കാത്തു രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുവോ അവർതന്നെയാണ് വിജയികൾ) പിശുക്ക് എന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്തത് شُحّ (ശുഹ്ഹ്) എന്ന പദത്തെയാണ്. കൈവശമുള്ളത് ചിലവഴിക്കാതെ ലുബ്ധത കാണിക്കുകയും, മറ്റുള്ളവരുടെ കയ്യിലുള്ളതുകൂടി ലഭിക്കണമെന്ന് മോഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് 'ശുഹ്ഹ്'. ഈ രണ്ടുകാര്യങ്ങളുംകൂടി ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന ഒറ്റ വാക്ക് മലയാളത്തിൽ കാണുന്നില്ല. ഏതായാലും അൻസ്വാരികൾ, 'ശുഹ്ഹി'ൽ നിന്നും വിമുക്തരായിരുന്നുവെന്നും, 'ശുഹ്ഹ്' നിമിത്തമാണ് മനുഷ്യൻ സ്വാർത്ഥം മുതലായ ദുർഗുണങ്ങൾക്ക് വശംവദരാകുന്നതെന്നും ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

നബിﷺ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: നിങ്ങൾ 'ശുഹ്ഹ്' (പിശുക്ക്) സൂക്ഷിക്കുവിൻ. കാരണം, 'ശുഹ്ഹ്' നിങ്ങളുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവരെ നാശത്തിൽ പതിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ രക്തം ചിന്തിക്കുവാനും, അവരിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെ അനുവദനീയമാക്കുവാനും അത് അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു(മു.) മറ്റൊരു നബിവചനം ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിലെ (യുദ്ധം മൂലമുണ്ടാകുന്ന) പൊടിയും, നരകാഗ്നിയുടെ പുകയുംകൂടി ഒരു അടിയാന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരിക്കലും സമ്മേളിക്കുകയില്ല. സത്യവിശ്വാസവും ശുഹ്ഹും കൂടി ഒരു അടിയാന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരിക്കലും സമ്മേളിക്കുന്നതുമല്ല. (തിർമദിയും മറ്റ് ചിലരും.) അല്ലാഹു നമ്മെ പിശുക്കിൽനിന്നും അതിന്റെ ദോഷങ്ങളിൽനിന്നും കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

ഫൈഇന്റെ അവകാശികളായ പാവപ്പെട്ടവർ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ദരിദ്രരായ മുഹാജിറുകളെപ്പറ്റിയും, അൻസ്വാരികളെപ്പറ്റിയും വിവരിച്ചശേഷം അവർ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു:-

وَٱلَّذِينَ جَآءُو مِنۢ بَعۡدِهِمۡ يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱغۡفِرۡ لَنَا وَلِإِخۡوَٰنِنَا ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا بِٱلۡإِيمَٰنِ

﴾10﴿ അവരുടെ ശേഷം വന്നവരും (ആയ ദരിദ്രൻമാർക്കും). അവർ പറയും: ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങൾക്കും, സത്യവിശ്വാസത്തോടെ ഞങ്ങൾക്ക് മുൻകഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള ഞങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങൾക്കും നീ പൊറുത്തുതരേണമേ!

وَلَا تَجۡعَلۡ فِي قُلُوبِنَا غِلّٗا لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ رَبَّنَآ إِنَّكَ رَءُوفٞ رَّحِيمٌ ﴿١٠﴾

സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവരോട് ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരു വിദ്വേഷവും (അഥവാ പകയും) ഉണ്ടാക്കരുതേ! ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! നിശ്ചയമായും നീ വളരെ കൃപയുള്ളവനാണ്, കരുണാനിധിയാണ്.

﴾10﴿ وَٱلَّذِينَ جَآءُو വന്നവരും مِنۢ بَعۡدِهِمۡ അവരുടെ ശേഷം يَقُولُونَ അവർ പറയും, പറയുന്നു رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ ٱغۡفِرۡ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തു തരേണമേ وَلِإِخۡوَٰنِنَا ഞങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങൾക്കും ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا ഞങ്ങൾക്ക് മുൻകഴിഞ്ഞ (മുൻകടന്ന)വരായ بِٱلۡإِيمَٰنِ സത്യവിശ്വാസത്തോടെ وَلَا تَجۡعَلۡ ആക്കരുതേ, ഉണ്ടാക്കരുതേ فِي قُلُوبِنَا ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ غِلّٗا വിദ്വേഷം, പക, ചതി, കെട്ടിക്കുടുക്ക് لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ വിശ്വസിച്ചവരോട് رَبَّنَآ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ رَءُوفٞ വളരെ കൃപ (ദയ) ഉള്ളവനാണ് رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്

സ്വഹാബികളെതൊട്ട് ശേഷംവരുന്ന അവരുടെ പിൻഗാമികളായ താബിഉ(التابعون)കളാണ് പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശ്യം. പിന്നീട് ക്വിയാമത്ത്നാൾ വരെയുണ്ടാകുന്ന അവരുടെ പിൻഗാമികൾ പൊതുവിലും ഉൾപ്പെടുന്നു. സൂ: തൗബഃയിൽ മുഹാജിറുകളെയും അൻസ്വാരികളെയും കുറിച്ച് വിവരിച്ചശേഷം (100 –ാം വചനത്തിൽ) اتبعوهم باحسان (സുകൃതം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവരെ പിൻപറ്റിയവരും) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സ്വഹാബികളുടെ മാതൃകകളെ പിൻപറ്റിക്കൊണ്ട് പിൽക്കാലങ്ങളിൽ ജീവിച്ചുപോന്ന സത്യവിശ്വാസികളാണ് ഇത് കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഇങ്ങനെയുള്ളവരിൽപെട്ട ദരിദ്രജനങ്ങൾക്കും അതതുകാലത്ത് ലഭിക്കുന്ന ഫൈഇൽ നിന്ന് നൽകപ്പെടേണ്ടതാണ് എന്ന് താൽപര്യം.

സ്വഹാബികളുടെ കാലടികളെ പിൻപറ്റിയ സജ്ജനങ്ങളാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നുള്ളതിന് അവരുടെ ഈ പ്രാർത്ഥനതന്നെ തെളിവാകുന്നു. അവരുടെ ജീവിതക്രമങ്ങളെയും സൽഗുണങ്ങളെയും തൃപ്തിപ്പെടുകയും, മാനിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടാണല്ലോ അവർക്കും തങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ഇവർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. പ്രാർത്ഥനയിലാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ മുൻകഴിഞ്ഞ ആ സത്യവിശ്വാസികളോട് തങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ യാതൊരു വിദ്വേഷമോ, പകയോ, വെറുപ്പോ ഒന്നും ഉണ്ടാകരുതെന്നും കൂടി അവർ അല്ലാഹുവിനോടപേക്ഷിക്കുന്നു. മുൻഗാമികളായ സജ്ജനങ്ങളോട് ബഹുമാനമുള്ളവരുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നും, നാവിൽനിന്നും മാത്രമേ ഈ പ്രാർത്ഥന പുറപ്പെടുകയുള്ളൂ. നേരെമറിച്ച് –ഇന്നത്തെ മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിലെ ഒരു കൂട്ടം ആളുകളിൽ *(*)* പടർന്നുപിടിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ– സ്വഹാബി

(*) ക്വുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെന്ന് സ്വയം വാദിക്കുന്നതോടൊപ്പം ക്വുർആനെയും, നബിﷺയുടെ അനുയായികളാണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ട് നബിﷺയെയും പഴഞ്ചരെന്നും അപരിഷ്കൃതരെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് പരിഹസിക്കുവാൻ– പോരാ, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ജൽപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ ചില മഹൽഗുണങ്ങളെ വിമർശന വിധേയമാക്കുവാൻ പോലും– സങ്കോചമില്ലാത്ത മുസ്‌ലിം നാമധാരികൾ ഇന്ന് വിരളമല്ല. എന്നിരിക്കെ, സ്വഹാബികളെയും, മുൻഗാമികളായ സജ്ജനങ്ങളെയും അപമാനിച്ചു പറയുന്നതിൽ അൽഭുതപ്പെടുവാൻ എന്തുണ്ട്?! مَعَاذَ الله

കളോടും അവരുടെ നടപടിക്രമങ്ങളനുസരിച്ചുപോന്ന മുൻഗാമികളോടും ആദരവും സ്നേഹവും തോന്നാത്തവർ മനഃപൂർവ്വം ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്യുന്നതിനുപകരം, കിട്ടിയ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി അവരെ പഴിക്കുവാനും അവരോട് വെറുപ്പും വിദ്വേഷവും വെച്ചുകൊണ്ട് അവരെ ഇടിച്ചു താഴ്ത്തുവാനുമാണല്ലോ മുതിരുക. സൂറത്തുൽ ഹദീദ് 10 -ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ സ്വഹാബികളെക്കുറിച്ച് ഉദ്ധരിച്ച ഹദീഥുകൾ ഓർക്കുക.

ഈ വചനത്തിൽനിന്ന് നമുക്ക് ചില സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

(1) ഒരാൾ മറ്റൊരാൾക്കുവേണ്ടിയും, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ മരണപ്പെട്ടുപോയ സത്യവിശ്വാസിക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് സൽക്കർമവും, അല്ലാഹുവിങ്കൽ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നതുമാകുന്നു. അത് സജ്ജനങ്ങളുടെ ലക്ഷണവുമാണ്. ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്ന പ്രാർത്ഥന അതിനൊരു മാതൃകയുമാകുന്നു. ഇക്കാര്യം നബിവചനങ്ങളിലും പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതത്രെ.

(2) മുൻഗാമികളായ സജ്ജനങ്ങളെ കുറ്റം പറയുകയും, അവരെക്കുറിച്ചു വിദ്വേഷവും വെറുപ്പും വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ദുർജനങ്ങളുടെ ലക്ഷണമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും സ്വഹാബികളെപ്പറ്റി. സ്വഹാബികളെ പഴിക്കുന്നവരായ റാഫിദ്വഃ (الرَّافِضَة) കക്ഷിക്ക് 'ഫൈഉ്' സ്വത്തിൽനിന്ന് ഓഹരി നൽകിക്കൂടാ എന്ന് ഇമാം മാലിക് (റ) ഈ ആയത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നത് ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. മുഹാജിറുകളും, അൻസ്വാരികളുമായ സ്വഹാബികളെയും അവരെ പിൻപറ്റിയ പിൻഗാമികളെയും സംബന്ധിച്ച പ്രസ്താവനകൾക്കുശേഷം, പിന്നീട് മദീനഃയിൽ അവശേഷിക്കുന്ന മുസ്‌ലിം വേഷധാരികളായ മുനാഫിക്വുകളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം- 2

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ نَافَقُوا۟ يَقُولُونَ لِإِخْوَٰنِهِمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ

﴾11﴿ (നബിയേ) കപടതകാണിക്കുന്നവരെ നീ കണ്ടില്ലേ? വേദക്കാരിൽനിന്ന് അവിശ്വസിച്ചവരായ തങ്ങളുടെ സഹോദരൻമാരോട് അവർ പറയുന്നു:

لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِن قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَٱللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَـٰذِبُونَ ﴿١١﴾

നിങ്ങൾ പുറത്താക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങളും നിങ്ങളോടൊപ്പം പുറപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും; നിങ്ങളുടെ വിഷയത്തിൽ ഒരാളെയും ഒരു കാലത്തും ഞങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നതുമല്ല; നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യപ്പെട്ടുവെങ്കിലോ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു; നിശ്ചയമായും അവർ വ്യാജം പറയുന്നവരാകുന്നു എന്ന്.

11. أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ, നോക്കുന്നില്ലേ إِلَى ٱلَّذِينَ യാതൊരുവരിലേക്ക് نَافَقُوا۟ കപടത പ്രവർത്തിച്ച (കപടവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച) يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു لِإِخْوَٰنِهِمُ തങ്ങളുടെ സഹോദരൻമാരോട് ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ അവിശ്വസിച്ചവരായ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَـٰبِ വേദക്കാരിൽ നിന്ന് لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ നിങ്ങൾ ബഹിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ لَنَخْرُجَنَّ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ പുറപ്പെടും, പുറത്തുപോകും مَعَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂടെ, ഒപ്പം وَلَا نُطِيعُ ഞങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയുമില്ല فِيكُمْ നിങ്ങളുടെ വിഷയത്തിൽ أَحَدًا ഒരാളെയും أَبَدًا ഒരു കാലത്തും وَإِن قُوتِلْتُمْ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യപ്പെട്ടുവെങ്കിലോ لَنَنصُرَنَّكُمْ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും وَٱللَّهُ يَشْهَدُ അല്ലാഹു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു, സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ لَكَـٰذِبُونَ വ്യാജം പറയുന്നവർ തന്നെ എന്ന്.

കപടവിശ്വാസികളുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യ് മുതലായവർ നദ്വീർഗോത്രക്കാരായ യഹൂദികളോട് പറഞ്ഞിരുന്ന വാക്കുകളാണിവ. രണ്ടുകൂട്ടരും തമ്മിൽ ജാതിവ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും, അവിശ്വാസത്തിലും, മുസ്ലിംകളോടുള്ള പകയിലും പരസ്പരം സഹോദരൻമാരാണല്ലോ. അവരുടെ വീരവാദങ്ങളും വാഗ്ദാനങ്ങളും തനി കള്ളവും പൊള്ളയുമാണെന്ന് അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. അതെ,-

لَئِنْ أُخْرِجُوا۟ لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِن قُوتِلُوا۟ لَا يَنصُرُونَهُمْ

﴾12﴿ അവർ പുറത്താക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ, ഇവർ [കപടവിശ്വാസികൾ] അവരൊന്നിച്ചു പുറപ്പെട്ടു പോകയില്ലതന്നെ; അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ ഇവർ അവരെ സഹായിക്കുകയുമില്ല;

وَلَئِن نَّصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ ٱلْأَدْبَـٰرَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٢﴾

അവരെ ഇവർ സഹായിച്ചാൽ തന്നെയും ഇവർ നിശ്ചയമായും, പിൻതിരിഞ്ഞോടുന്നതാണ്. പിന്നീട് അവർക്ക് സഹായം ലഭിക്കുന്നതല്ല.

﴾12﴿ لَئِنْ أُخْرِجُوا۟ അവർ പുറത്താക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ لَا يَخْرُجُونَ ഇവർ പുറത്തു പോകയില്ല, പുറപ്പെടുകയില്ല مَعَهُمْ അവരുടെ ഒപ്പം وَلَئِن قُوتِلُوا۟ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യപ്പെട്ടെങ്കിലോ لَا يَنصُرُونَهُمْ ഇവർ അവരെ സഹായിക്കയില്ല وَلَئِن نَّصَرُوهُمْ അവരെ ഇവർ സഹായിച്ചാൽ തന്നെയും لَيُوَلُّنَّ ٱلْأَدْبَـٰرَ ഇവർ പിൻതിരിഞ്ഞോടും ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ പിന്നെ അവർ സഹായിക്കപ്പെടുക (അവർക്ക് സഹായം ലഭിക്കു ക)യില്ല

സംഭവിച്ചതും അല്ലാഹു പറഞ്ഞതുപോലെത്തന്നെ എന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ സംഭവത്തിൽ മാത്രമല്ല, നദ്വീറിന്റെ സഹോദരഗോത്രങ്ങളായ ക്വുറൈദ്വഃയി ലെയും, ഖൈബറിലെയും യഹൂദികളുമായുണ്ടായ യുദ്ധങ്ങളിലും മുനാഫിക്വു കൾ അവരെ സഹായിക്കുകയുണ്ടായില്ല.

لَأَنتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِى صُدُورِهِم مِّنَ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾

﴾13﴿ നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളാണ് അവരുടെ നെഞ്ചു [മനസ്സു]കളിൽ അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ കഠിനമായി ഭയമുള്ളത്. അത് അവർ (കാര്യം) ഗ്രഹിക്കാത്ത ഒരു ജനതയാണെന്നു ള്ളതുകൊണ്ടാകുന്നു.

لَا يُقَـٰتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِى قُرًى مُّحَصَّنَةٍ أَوْ مِن وَرَآءِ جُدُرٍۭ ۚ بَأْسُهُم بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ

﴾14﴿ കോട്ടയാ(ക്കി ഭദ്രമാ)ക്ക പ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളിൽവെച്ചോ, അല്ലെ ങ്കിൽ വല്ല മതിലുകളുടെയും പിന്നിൽ നിന്നോ അല്ലാതെ, അവർ ഒരുമിച്ചു (യോജിച്ചു)കൊണ്ട് നിങ്ങ ളോടു യുദ്ധം ചെയ്കയില്ല. തങ്ങൾക്കിടയിൽ അവരുടെ സമര ശക്തി (അഥവാ ശൂരത) കടുത്തതാ കുന്നു.

تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُونَ

നീ അവരെ യോജിച്ചവരാണെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളാകട്ടെ, വിഭിന്നങ്ങളാകുന്നു. അത്, അവർ ബുദ്ധികൊടു(ത്തു മനസ്സിലാ)ക്കാത്ത ഒരു ജനതയാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ടത്രെ.

﴾13﴿ لَأَنتُمْ നിങ്ങൾ, നിങ്ങൾതന്നെ أَشَدُّ رَهْبَةً പേടിയിൽ അധികം കാഠിന്യമുള്ളവരാണ് (അധികം പേടിക്കപ്പെടുന്നവരാണ്) فِى صُدُورِهِم അവരുടെ നെഞ്ചു (ഹൃദയ)കളിൽ مِّنَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിനെക്കാളും ذَٰلِكَ അത് بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ അവർ ഒരു ജനതയാണെന്നതുകൊണ്ടാണ് لَّا يَفْقَهُونَ ഗ്രഹിക്കാത്ത, കാര്യം തിരിയാത്ത ﴾14﴿ لَا يُقَٰتِلُونَكُمْ അവർ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്കയില്ല جَمِيعًا മുഴുവനായിട്ട് (യോജിച്ചു -ഒരുമിച്ചു- സംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്) إِلَّا فِى قُرًى രാജ്യങ്ങളിൽ (നാടുകളിൽ) വെച്ചല്ലാതെ مُّحَصَّنَةٍ കോട്ടകെട്ടപ്പെട്ട, ഭദ്രമാക്കപ്പെട്ട أَوْ مِن وَرَآءِ അല്ലെങ്കിൽ പിന്നിൽ നിന്നല്ലാതെ جُدُرٍ വല്ല മതിലുകളുടെയും بَأْسُهُم അവരുടെ സമരം, ശക്തി, ശൂരത بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ شَدِيد കഠിനമായതാണ് تَحْسَبُهُمْ നീ അവരെ വിചാരിക്കും, ഭാവിക്കുന്നു جَمِيعًا ഒരുമിച്ച (യോജിച്ച)വരാണെന്ന് وَقُلُوبُهُم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളാകട്ടെ شَتَّىٰ ഭിന്നങ്ങളാണ്, ചിന്നിച്ചിതറിയാണ് ذَٰلِك അത് بِأَنَّهُمْ അവർ ആകുന്നുവെന്നതുകൊണ്ടാണ് قَوْمٌ ഒരു ജനത لَّا يَعْقِلُونَ ബുദ്ധികൊടുക്കാത്ത, മനസ്സിലാക്കാത്ത

കപടവിശ്വാസികൾ ബുദ്ധിഹീനരും ചിന്താശൂന്യരുമാകകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ളതിനെക്കാൾ ഭയം അവർക്ക് സത്യവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ അവർ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വിശ്വാസികളായി നടിക്കുന്നതും. സത്യവിശ്വാസികളുടെ ആത്മാർത്ഥതയും ധീരതയും വിശ്വാസദാർഢ്യതയും അവർക്ക് സുപരിചിതമാണ്. അതുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികളോട് യുദ്ധത്തിനിറങ്ങുവാൻ അവർ ധൈര്യപ്പെടുകയില്ല. എനി, അവരും അവരുടെ കൂട്ടുകാരും ഒത്തൊരുമിച്ച് യുദ്ധത്തിന് മുതിരുകയാണെങ്കിൽ തന്നെ, വല്ല കോട്ടക്കുള്ളിൽവെച്ചോ, മതിലുകളുടെ മറവുപിടിച്ചോ ഒളിപ്പോര് നടത്തുവാനല്ലാതെ, വെളിക്കിറങ്ങി യുദ്ധം നടത്തുവാനും അവർ ധൈര്യപ്പെടുകയില്ല. അവർ തമ്മതമ്മിൽ പോരാട്ടം നടക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർ വളരെ ശൂരതയും ശക്തിയും പ്രകടിപ്പിച്ചേക്കും. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിന്റെ സൈന്യത്തെ എതിരിടുവാൻ ധൈര്യം അവർക്കില്ല. കാഴ്ചയിൽ അവരെല്ലാം ഒത്തൊരുമിച്ചവരാണെങ്കിലും, വാസ്തവത്തിൽ ഹൃദയം ഭിന്നിച്ചവരും തമ്മതമ്മിൽ വെറുപ്പും പകയും വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമാണ്.

كَمَثَلِ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ قَرِيبًاۖ ذَاقُواْ وَبَالَ أَمۡرِهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ

﴾15﴿(ഇവരുടെ സ്ഥിതി) അടുത്ത കാലത്ത് ഇവരുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവരുടെ മാതിരിത്തന്നെ; അവർ തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്റെ ദുഷ്ഫലം ആസ്വദിച്ചു; അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

﴾15﴿ كَمَثَلِ ٱلَّذِينَ യാതൊരുത്തരുടെ മാതിരിത്തന്നെ, ഒരു കൂട്ടരെപ്പോലെ مِن قَبۡلِهِمۡ അവരുടെ മുമ്പുള്ള قَرِيبًا അടുത്ത, സമീപകാലത്ത് ذَاقُوا അവർ ആസ്വദിച്ചു, രുചി നോക്കി وَبَالَ أَمۡرِهِمۡ അവരുടെ കാര്യത്തിന്റെ ദുഷ്ഫലം, കെടുതി, നാശം وَلَهُمۡ അവർക്കുണ്ട് താനും عَذَابٌ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ

ഇവരുടെ അൽപം മുമ്പ് ഒരു ജനത ഇവരെപ്പോലെത്തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു. അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്ത് ഇഹത്തിൽവെച്ച് അവർ അനുഭവിച്ചു. പരലോകത്ത്വെച്ചുള്ള വമ്പിച്ച ശിക്ഷ പുറമെയും ഉണ്ടായിരിക്കും. അതുപോലെത്തന്നെയാണ് ഇവരുടെ -ഈ യഹൂദികളുടെ, അല്ലെങ്കിൽ യഹൂദികളുടെയും മുനാഫിക്വുകളുടെയും- അവസ്ഥ എന്ന് സാരം. അടുത്ത് കഴിഞ്ഞ സംഭവംകൊണ്ട് വിവക്ഷ ബദർയുദ്ധമാണെന്നും, ക്വൈനുക്വാഉ് (قَيْنُقَاع)ഗോത്രക്കാരായ യഹൂദികളെ നാടുകടത്തിയ സംഭവമാണെന്നും രണ്ടഭിപ്രായമുണ്ട്. ബനൂനദ്വീറിന്റെ സംഭവം ബനൂക്വൈനുക്വാഇന്റെ സംഭവത്തിന്റെ മുമ്പാണോ, അതല്ല പിമ്പാണോ സംഭവിച്ചതെന്ന അഭിപ്രായത്തിൽനിന്ന് ഉൽഭവിച്ചതാണ് ഈ രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങൾ. നദ്വീറിന്റെ സംഭവമുണ്ടാകുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ ക്വൈനുക്വാഇന്റെ സംഭവം ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നതാണ് ശരിയായ അഭിപ്രായം. ആ നിലക്ക് ക്വൈനുക്വാഇലെ യഹൂദികളുടെ മാതിരിത്തന്നെയാണ് നദ്വീറിലെ യഹൂദികളുടെയും അവസ്ഥ എന്നായിരിക്കും ആയത്തിന്റെ താൽപര്യം.

ക്വൈനുക്വാഇലെ യഹൂദികളും ഇവരെപ്പോലെ കരാറുലംഘനവും ചതിയും നടത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. അതിനാൽ, നബിﷺ അവരുടെനേരെ പടയെടുത്തു. അവർ കോട്ടയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചുവെങ്കിലും പതിനഞ്ചുദിവസത്തെ ഉപരോധത്തിനുശേഷം, തങ്ങളുടെ പരിവാരസമേതം നാടുവിട്ടുപോയിക്കൊള്ളുവാൻ തങ്ങളെ അനുവദിക്കണമെന്ന് അവർ നബിﷺയോട് അപേക്ഷിച്ചു. തിരുമേനി അത് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവർ അദ്റുആത്തി (أذْرعَات)ലേക്ക് നാടുവിട്ടുപോയി. മുനാഫിക്വുകൾ അവരുടെ തുരപ്പൻ വേലകൾ ഈ സംഭവത്തിലും നടത്തുകയുണ്ടായി. ഇതാണ് ക്വൈനുക്വാഇലെ യഹൂദികളുടെ സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം. അടുത്ത ആയത്തിൽ, മുനാഫിക്വുകളുടെയും, യഹൂദികൾ അവരുടെ വാക്ക് വിശ്വസിച്ചതിന്റെയും ഉപമ വിവരിക്കുന്നു:

كَمَثَلِ ٱلشَّيْطَـٰنِ إِذْ قَالَ لِلْإِنسَـٰنِ ٱكْفُرْ

﴿16﴾ (അതെ) പിശാചിന്റെ മാതിരി; അവൻ മനുഷ്യനോട് നീ അവിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുക എന്ന് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം;

فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّى بَرِىٓءٌ مِّنكَ إِنِّىٓ أَخَافُ ٱللَّهَ رَبَّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿١٦﴾

എന്നിട്ട് അവൻ [മനുഷ്യൻ] അവിശ്വസിച്ചപ്പോഴോ, അവൻ പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിന്നിൽനിന്നും ഒഴിവായവനാണ് [നാം തമ്മിൽ ബന്ധമില്ല]; നിശ്ചയമായും ഞാൻ ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നു.

فَكَانَ عَـٰقِبَتَهُمَآ أَنَّهُمَا فِى ٱلنَّارِ خَـٰلِدَيْنِ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَٰٓؤُا۟ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿١٧﴾

﴿17﴾ അങ്ങനെ, ഇരുവരുടെയും പര്യവസാനം, അവർ രണ്ടുപേരും നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ നരകത്തിലാണ് എന്നതായിരുന്നു. അക്രമികളുടെ പ്രതിഫലമത്രെ അത്.

﴿16﴾ كَمَثَلِ ٱلشَّيْطَـٰنِ പിശാചിനെപ്പോലെ, പിശാചിന്റെ മാതിരി إِذْ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം لِلْإِنسَـٰنِ മനുഷ്യനോട് ٱكْفُرْ നീ അവിശ്വസിക്കുക فَلَمَّا كَفَرَ എന്നിട്ടവൻ അവിശ്വസിച്ചപ്പോഴോ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു إِنِّى بَرِىٓءٌ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഒഴിവായ(ബന്ധമില്ലാത്ത- ഉത്തവാദിത്വമില്ലാത്ത)വനാണ് مِّنكَ നിന്നിൽനിന്ന് إِنِّىٓ أَخَافُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ رَبَّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ ﴿17﴾ فَكَانَ അങ്ങനെ ആയി عَـٰقِبَتَهُمَآ രണ്ടാളുടെയും പര്യവസാനം, കലാശം أَنَّهُمَا فِى ٱلنَّارِ രണ്ടുപേരും നരകത്തിലാണ് എന്നുള്ളത് خَـٰلِدَيْنِ فِيهَا അതിൽ രണ്ടാളും നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ وَذَٰلِكَ അത് جَزَٰٓؤُا۟ ٱلظَّـٰلِمِينَ അക്രമികളുടെ പ്രതിഫലമത്രെ

പിശാച് പല സൂത്രങ്ങളും പ്രയോഗിച്ച് മനുഷ്യനെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നു. അത് സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അവൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും ചെയ്യുന്നു. അവനെ സഹായിക്കുവാനോ രക്ഷിക്കുവാനോ പിന്നെ പിശാചിനെ കിട്ടുകയില്ല. അവസാനം ശിക്ഷയിൽ രണ്ടുപേരും പങ്കാളികളാണ് താനും. ഇതുപോലെത്തന്നെയാണ് കപ

ടവിശ്വാസികളുടെയും അവരുടെ ദുരുപദേശങ്ങളും വാഗ്ദാനങ്ങളും കേട്ട് വഞ്ചിതരായ യഹൂദികളുടെയും അവസ്ഥ എന്ന് സാരം. അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ വിളിച്ചു അവരെ ഉപദേശിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം- 3

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَلْتَنظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുക. ഓരോ ആത്മാവും [ആളും] നാളെത്തേക്കുവേണ്ടി താൻ എന്താണ് മുന്നൊരുക്കം ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്ന് നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണ്.

وَلَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ نَسُوا۟ ٱللَّهَ فَأَنسَىٰهُمْ أَنفُسَهُمْ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَـٰسِقُونَ ﴿١٩﴾

﴾19﴿ അല്ലാഹുവിനെ മറന്നുകളയുകയും, അങ്ങനെ, അവർക്ക് അവരെത്തന്നെ അവൻ മറപ്പിച്ചുകളയുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ആയിത്തീരരുത്. അങ്ങനെയുള്ളവർ തന്നെയാണ് തോന്നിയവാസികൾ.

لَا يَسْتَوِىٓ أَصْحَـٰبُ ٱلنَّارِ وَأَصْحَـٰبُ ٱلْجَنَّةِ ۚ أَصْحَـٰبُ ٱلْجَنَّةِ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ ﴿٢٠﴾

﴾20﴿ നരകക്കാരും, സ്വർഗക്കാരും സമമാവുകയില്ല; സ്വർഗക്കാരായുള്ളവർ തന്നെയാണ് ഭാഗ്യവാൻമാർ.

﴾18﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ وَلْتَنظُرْ നോക്കട്ടെ, ആലോചിക്കട്ടെ نَفْسٌ ഓരോ ദേഹവും (ആത്മാവും, ആളും) مَّا قَدَّمَتْ അത് (താൻ) മുൻ ചെയ്തു (ഒരുക്കി) വെച്ചത് لِغَدٍ നാളേക്കുവേണ്ടി وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ إِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയ

മായും അല്ലാഹു خَبِيرٌۢ സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണ് بِمَا تَعۡمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ﴾19﴿ وَلَا تَكُونُواْ നിങ്ങൾ ആകരുത് كَٱلَّذِينَ യാതൊരു വരെപ്പോലെ نَسُواْ ٱللَّهَ അവർ അല്ലാഹുവിനെ മറന്നു فَأَنسَىٰهُمۡ അപ്പോൾ അവൻ അവരെ മറപ്പിച്ചു أَنفُسَهُمۡ അവരെത്തന്നെ, അവരുടെ ദേഹങ്ങളെ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർ തന്നെ ٱلۡفَٰسِقُونَ തോന്നിയവാസികൾ, ദുർന്നടപ്പുകാർ ﴾20﴿ لَا يَسۡتَوِيٓ സമമാവുകയില്ല أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِ നരകക്കാർ وَأَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ സ്വർഗക്കാരും أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ സ്വർഗക്കാർ هُمُ ٱلۡفَآئِزُونَ അവരത്രെ ഭാഗ്യവാൻമാർ

വളരെ വിലയേറിയ മൂന്ന് ഉപദേശങ്ങൾ! മനുഷ്യന്റെ ഭാവിനിർണയവും, അവന് രക്ഷയും മോക്ഷവും ലഭിക്കലും ആ മൂന്ന് കാര്യങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

(1) അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണം. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകൾ സ്വീകരിക്കുകവഴി അവനോട് ഭയഭക്തിയുള്ളവരായി ജീവിക്കുക എന്നാണ് അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുക എന്നതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. ഇതാണ് എല്ലാറ്റിലുംവെച്ച് മർമപ്രധാനമായ വിഷയവും. അതുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യം ഒരേ വചനത്തിൽ തന്നെ രണ്ടുവട്ടം ആവർത്തിച്ചുണർത്തിയിരിക്കുന്നു.

(2) ഓരോരുത്തനും അവന്റെ നാളത്തേക്കുവേണ്ടി -ആസന്നവും ശാശ്വതവുമായ പരലോകജീവിതത്തിലേക്കുവേണ്ടി- എന്തൊക്കെയാണ് ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് ആത്മപരിശോധന നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻ അവന്റെ കുറവുകളും വിടവുകളും കണ്ടെത്തുമല്ലോ. അപ്പോൾ, അത് പരിഹരിക്കുവാൻ അവൻ ശ്രമിക്കയും ചെയ്യും.

(3) അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധമോ ഭയമോ ഇല്ലാതെ, അവന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളെ വകവെക്കാതെ, അവനെ മറന്നുകളയുകയും അങ്ങനെ സ്വന്തം രക്ഷാമാർഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുപോലും ചിന്തിക്കാതായിത്തീരുകയും ചെയ്ത താന്തോന്നിവർഗങ്ങളെപ്പോലെ ആയിത്തീരരുത്. അതെ, അവരെ അനുകരിക്കാതെ, അവരോട് സാദൃശ്യപ്പെടാതെ, അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അകപ്പെടാതെ സൂക്ഷിക്കണം. ഹാ! എത്ര മഹത്തായ ഉപദേശങ്ങൾ! എത്ര സാരവത്തായ ഉപദേശങ്ങൾ! ഈ ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നവർ മാത്രമാണ് സ്വർഗാവകാശികൾ. അവർ തന്നെയാണ് ഭാഗ്യവാൻമാരും. ഈ ഭാഗ്യവാൻമാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

അബൂഹുറയ്റഃ (റ)യിൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു നബിവചനത്തിന്റെ സാരം ഇതാകുന്നു: 'ഏഴുകാര്യങ്ങൾക്ക് മുമ്പായി നിങ്ങൾ ധൃതിപ്പെട്ടു

പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യുവിൻ: (എല്ലാം) മറപ്പിച്ചുകളയുന്ന (കടുത്ത) ദാരിദ്ര്യത്തെയോ, അല്ലെങ്കിൽ അമിതമായ ധനത്തെയോ, അല്ലെങ്കിൽ നാശകരമായ രോഗത്തെയോ, അല്ലെങ്കിൽ കൊള്ളരുതാതാക്കുന്ന വാർദ്ധക്യത്തെയോ, അല്ലെങ്കിൽ (ജീവിതം അവസാനിപ്പിച്ചു) യാത്ര അയക്കുന്ന മരണത്തെയോ, അല്ലെങ്കിൽ ദജ്ജാലിനെയോ- അതാണെങ്കിൽ, പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന അദൃശ്യങ്ങളിൽവെച്ച് മോശപ്പെട്ടതാണ്- അല്ലെങ്കിൽ അന്ത്യസമയത്തെയോ അല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് വല്ലതും കാത്തിരിക്കുവാനുണ്ടോ? അന്ത്യസമയമാകട്ടെ, ഏറ്റവും ആപൽക്കരവും ഏറ്റവും കൈപ്പേറിയതും!' (തി.)

لَوْ أَنزَلْنَا هَـٰذَا ٱلْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُۥ خَـٰشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ ٱللَّهِ ۚ وَتِلْكَ ٱلْأَمْثَـٰلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾

﴿21﴾ ഈ ക്വുർആൻ വല്ല പർവ്വതത്തിനും നാം ഇറക്കിക്കൊടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ, വിനയം കാണിക്കുന്നതായും, അല്ലാഹുവിനെ പേടിച്ചത് നിമിത്തം പൊട്ടിപ്പൊളിയുന്നതായും അതിനെ നീ കാണുമായിരുന്നു! ആ ഉപമകളെ നാം മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി വിവരിക്കുകയാണ്; അവർ ചിന്തിക്കുവാൻവേണ്ടി.

﴾21﴿ لَوْ أَنزَلْنَا നാം ഇറക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ هَـٰذَا ٱلْقُرْءَانَ ഈ ക്വുർആൻ عَلَىٰ جَبَلٍ ഒരു പർവ്വതത്തിന്, മലയുടെ മേൽ لَّرَأَيْتَهُۥ അതിനെ നീ കാണുമായിരുന്നു, കണ്ടേനെ خَـٰشِعًا വിനയം കാണിക്കുന്നതായി, താഴ്മ (ഭക്തി) ചെയ്യുന്നതായി مُّتَصَدِّعًا പൊട്ടിപ്പൊളിയുന്നതായി مِّنْ خَشْيَةِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിനെ പേടിച്ചതുനിമിത്തം وَتِلْكَ ٱلْأَمْثَـٰلُ ആ ഉപമ (ഉദാഹരണം, മാതിരി)കൾ نَضْرِبُهَا നാം അവയെ ഏർപ്പെടുത്തുന്നു, വിവരിക്കുന്നു لِلنَّاسِ ജനങ്ങൾക്ക് لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ അവർ ചിന്തിക്കുവാൻവേണ്ടി, ചിന്തിച്ചേക്കാം

വിശുദ്ധ ക്വുർആന്റെ മഹത്വവും ഉന്നതനിലപാടും ഉപമാരൂപത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ് ഈ വചനം. മനുഷ്യന്റെ തന്റേടക്കുറവും അശ്രദ്ധയും കാരണമായി അതിന് അവൻ വേണ്ടത്ര വില കൽപിക്കുന്നില്ല; അവന്റെ മനസ്സിൽ അതർഹിക്കുന്ന ഗൗരവം അനുഭവപ്പെടുന്നുമില്ല. ഇത് ക്വുർആന്റെ ഏതെങ്കിലും പോരായ്മകൊണ്ടല്ല. ക്വുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചത് വല്ല പർവതത്തിനുമായിരുന്നെങ്കിൽ- അതെത്ര കടുത്തതും ഉറച്ചതുമായിക്കൊള്ളട്ടെ- ക്വുർആന്റെ ഗൗരവത്താൽ അത് അല്ലാഹുവിനോട് ഭക്തിവിനയം കാണിക്കുന്നതും, അല്ലാഹുവിനെ പേടി

ച്ചു സ്വയം പൊട്ടിപ്പിളർന്നുപോകുന്നതുമായിത്തീർന്നേക്കും. അത്രയും മഹത്തായ ഒന്നാണത്. പക്ഷേ, മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ കടുപ്പം അതിലും കഠിനമായിപ്പോയി. അതുകൊണ്ടാണ് അവന്റെ മനസ്സിന് അതർഹിക്കുന്ന മാറ്റം വരുത്താത്തത് എന്ന് സാരം. എന്നല്ലാതെ, ഖുർആൻ ഒരു മലയുടെമീതെ കൊണ്ടുപോയി വെച്ചാൽ ഉടനെ അത് പൊട്ടിത്തകരും എന്നൊന്നുമല്ല. മനുഷ്യൻ ചിന്തിച്ചു കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനാണ് ഇതും, ഇതുപോലെയുള്ളതുമായ ഉപമകളെ അല്ലാഹു എടുത്തുകാട്ടുന്നത് എന്ന് പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്നുതന്നെ ഇത് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

വേദക്കാരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് സൂ: ബക്വറഃ 74 ൽ അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: പിന്നീട് അതിന് ശേഷം, 'നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കടുത്തുപോയി'. എന്നിട്ട് അവ കല്ലുപോലിരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അതിനെക്കാൾ കഠിനകടുപ്പമുള്ളതാണ്. കല്ലിൽതന്നെയും (ചിലത്) അരുവികൾ പൊട്ടി ഒഴുകുന്നവയുണ്ട്; അവയിൽതന്നെ പൊട്ടിപ്പിളർന്നു വെള്ളം പുറത്തുവരുന്നവയുമുണ്ട്; അവയിൽതന്നെ അല്ലാഹുവിനെ പേടിച്ചതുനിമിത്തം (കീഴ്പോട്ടു) ഇറങ്ങുന്നവയും ഉണ്ട്. (ثُمَّ قَسَتْ قُلُبُكُمْ – إلى قوله: مِنْ حَشْيَةِ الله)

هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ عَـٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَـٰدَةِ ۖ هُوَ ٱلرَّحْمَـٰنُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾

﴿22﴾ താനല്ലാതെ (വേറെ) യാതൊരു ആരാധ്യനും ഇല്ലാത്തവനായ അല്ലാഹുവത്രെ, അവൻ; അദൃശ്യത്തെയും, ദൃശ്യത്തെയും അറിയുന്നവൻ! അവൻ പരമകാരുണികനാണ്. കരുണാനിധിയാണ്.

هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْمَلِكُ ٱلْقُدُّوسُ ٱلسَّلَـٰمُ ٱلْمُؤْمِنُ ٱلْمُهَيْمِنُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْجَبَّارُ ٱلْمُتَكَبِّرُ ۚ سُبْحَـٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾

﴿23﴾ (അതെ) താനല്ലാതെ (വേറെ) യാതൊരു ആരാധ്യനുമില്ലാത്ത അല്ലാഹുവാണവൻ.

(അവൻ) രാജാധിപതിയാണ്, മഹാ പരിശുദ്ധനാണ്, അന്യൂനനാണ് (അല്ലെങ്കിൽ രക്ഷയായുള്ളവനാണ്), അഭയം നൽകുന്നവനാണ്, മേൽനോട്ടം ചെയ്യുന്നവനാണ്, പ്രതാപശാലിയാണ്, പരമാധികാരിയാണ്, മഹത്വാശാലിയാണ്.

അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന് (എല്ലാം) അല്ലാഹു എത്രയോ പരിശുദ്ധൻ!

هُوَ ٱللَّهُ ٱلْخَـٰلِقُ ٱلْبَارِئُ ٱلْمُصَوِّرُ ۖ لَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ يُسَبِّحُ لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

《24》 സ്രഷ്ടാവായ, നിർമിച്ചുണ്ടാക്കുന്നവനായ, രൂപം നൽകുന്നവനായ അല്ലാഹുവത്രെ അവൻ! അവന് ഏറ്റവും നല്ല (ഉൽകൃഷ്ട) നാമങ്ങളുണ്ട്.

ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളത് (മുഴുവനും) അവന് സ്തോത്ര കീർത്തനം ചെയ്യുന്നു. അവനത്രെ പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമായുള്ളവനും!

《22》 هُوَ അവൻ ٱللَّهُ ٱلَّذِى യാതൊരു അല്ലാഹുവാകുന്നു لَآ إِلَـٰهَ ഒരാധ്യനുമില്ല إِلَّا هُوَ അവൻ (താൻ) അല്ലാതെ عَـٰلِمُ ٱلْغَيْبِ അദൃശ്യത്തെ അറിയുന്നവൻ وَٱلشَّهَـٰدَةِ ദൃശ്യത്തെയും هُوَ ٱلرَّحْمَـٰنُ അവൻ പരമകാരുണികനാണ് ٱلرَّحِيمُ കരുണാനിധിയാണ് 《23》 هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى അവൻ യാതൊരു അല്ലാഹുവാണ് لَآ إِلَـٰهَ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല إِلا هُوَ അവനല്ലാതെ ٱلْمَلِكُ രാജാവാണ്, അധിപതിയാണ് ٱلْقُدُّوسُ പരമപരിശുദ്ധൻ, വിശുദ്ധൻ ٱلسَّلَـٰمُ രക്ഷ, അന്യൂനൻ, രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നവൻ ٱلْمُؤْمِنُ അഭയം (നിർഭയത്വം) നൽകുന്നവൻ ٱلْمُهَيْمِنُ മേൽനോട്ടം ചെയ്യുന്നവൻ, മേലന്വേഷണം നടത്തുന്നവൻ ٱلْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി, അജയ്യൻ ٱلْجَبَّارُ പരമാധികാരി, സ്വേച്ഛാധികാരി, അടക്കിഭരിക്കുന്നവൻ ٱلْمُتَكَبِّرُ മഹത്വശാലി, മഹത്വം കാണിക്കുന്നവൻ سُبْحَـٰنَ ٱللَّهِ അല്ലാഹു മഹാപരിശുദ്ധൻ, അല്ലാഹുവിനെ പരിശുദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു عَمَّا يُشْرِكُونَ അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന് 《24》 هُوَ ٱللَّهُ അവൻ അല്ലാഹുവാണ് ٱلْخَـٰلِقُ സ്രഷ്ടാവായ ٱلْبَارِئُ നിർമിച്ചുണ്ടാക്കുന്നവനായ, രൂപപ്പെടുത്തുന്നവൻ ٱلْمُصَوِّرُ രൂപം നൽകുന്നവനായ, ആകൃതിപ്പെടുത്തുന്നവൻ لَهُ അവന്നുണ്ട് ٱلْأَسْمَآءُ നാമങ്ങൾ, പേരുകൾ ٱلْحُسْنَىٰ ഏറ്റവും നല്ല, (അത്യുൽകൃഷ്ടമായ) يُسَبِّحُ لَه അവന് സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത് وَٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിലും وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ അവൻ പ്രതാപശാലിയാകുന്നു ٱلْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനായ

അല്ലാഹുവിന്റെ പരമോൽകൃഷ്ടങ്ങളായ ഗുണഗണങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന അത്യുത്തമ നാമവിശേഷണങ്ങളിൽ (الأسْماء الحُسْنَى)യിൽപെട്ട ചിലതാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. القُدوس എന്ന നാമം, സകലവിധകുറവുകളിൽനിന്നും, പോരായ്മകളിൽ നിന്നും പരിശുദ്ധനായുള്ളവൻ എന്നും, السلاَم എന്നത്, സകല കെടുതലുകളിൽനിന്നും സുരക്ഷിതനും മറ്റുള്ളവർക്ക് രക്ഷ നൽകുന്നവൻ എന്നും കുറിക്കുന്നു. സത്യവാൻമാരും അർഹരുമായവർക്ക് അഭയവും വിശ്വ

സ്തതയും നൽകുന്നവൻ എന്ന് اَلْمُؤْمِن എന്ന നാമവും, എല്ലാവരുടെയും എല്ലാ കാര്യത്തിന്റെയും മേൽനോട്ടവും മേലന്വേഷണവും ചെയ്യുന്നവൻ എന്ന് اَلْمُهَيْمِن എന്ന നാമവും കുറിക്കുന്നു. എല്ലാ ശക്തികളെയും അതിജയിക്കുന്ന അതുല്യനായ പ്രതാപശാലി എന്ന് اَلْعَزِيز നും, എല്ലാ വസ്തുവെയും അടക്കി വാഴുകയും, തന്റെ അധികാരശക്തിക്ക് എല്ലാവരെയും അധീനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന പരമാധികാരി എന്ന് اَلْجَبَّار നും, എല്ലാവിധ മഹൽഗുണങ്ങളും യോഗ്യതയും തികഞ്ഞ മഹത്വശാലി എന്ന് اَلْمُتَكَبِّر നും അർത്ഥം വരുന്നു. അഖിലവസ്തുക്കളെയും ഇന്നിന്നപ്രകാരമെന്ന് നിർണയം ചെയ്ത് അതതിനുവേണ്ടുന്ന ക്രമീകരണവും വ്യവസ്ഥയും നൽകി ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും കൊടുത്തു രൂപപ്പെടുത്തി സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ എന്നത്രെ اَلْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ എന്നീ നാമങ്ങളുടെ വിവക്ഷ.

ഇവയും, ഇതുപോലെ ക്വുർആനിലും ഹദീഥിലും വന്നിട്ടുള്ളതുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടനാമങ്ങളിൽ അടങ്ങുന്ന സാരാർത്ഥങ്ങളെയും, ആന്തരോദ്ദേശ്യങ്ങളെയും ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന വാക്കുകൾ ഭാഷയിൽ വിരളമാകുന്നു. പ്രസ്തുത നാമങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് ചില മഹാൻമാർ പ്രത്യേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾതന്നെ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ നാമങ്ങളുടെയും അന്തസാരങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വാക്കാണ് 'ഇലാഹ്' (اله) അപ്പോൾ, തൗഹീദിന്റെ വാക്യമായ لاَ إلهَ إلا الله (അല്ലാഹു അല്ലാതെ ഒരു ഇലാഹും- ആരാധ്യനും- ഇല്ല) എന്ന വാക്കിന്റെ പ്രാധാന്യവും, അത് ക്വുർആനിൽ ഇടക്കിടെ ആവർത്തിച്ചുകാണുന്നതിനുള്ള കാരണവും വ്യക്തമാണല്ലോ.

നബിﷺ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: അല്ലാഹുവിന് തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പത് -ഒന്നു കുറച്ചു നൂറു- നാമങ്ങളുണ്ട്. അവയെ സൂക്ഷ്മമായി പഠിച്ചവൻ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്. അവൻ ഒറ്റയാണ്. ഒറ്റയെ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. (إن لله تسعة وتسعين اسماء مائة الا واحدا من احصاها دخل الجنة وهو وتر يحب الوتر– متفق) ഈ തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതെണ്ണം ഏതൊക്കെയാണെന്ന് നമുക്ക് തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയുക സാധ്യമല്ല. ക്വുർആനിലും നബിവചനങ്ങളിലും വന്നിട്ടുള്ള നാമങ്ങളിൽ നിന്ന് ചിലർ തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പത് നാമങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുമാത്രം. ഈ നാമങ്ങളെ മനഃപാഠമാക്കിയതുകൊണ്ടോ, ഉരുവിടുന്നതുകൊണ്ടോ മാത്രം സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശനം തീർച്ചപ്പെട്ടുവെന്നല്ല ഹദീഥിന്റെ താൽപര്യം. അവയെ ഗ്രഹിക്കുകയും അവയിലടങ്ങിയ സാരങ്ങളും അവയുടെ ഗൗരവങ്ങളും മനസ്സിലാക്കി അതിനനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ ബോധപൂർവ്വം നിലകൊള്ളുന്നവർക്ക് രക്ഷയുണ്ട് എന്നത്രെ.

والله اعلم وهو الموفق والمعين

سورة الممتحنة

60. സൂറതുൽ മുംതഹിനഃ

മദീനഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 13 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

[ഈ സൂറത്തിന് 'മുംതഹിനഃ'എന്നും 'ഇംതിഹാൻ'എന്നും പേരുകളുണ്ട്. പേരുകൾക്കാസ്പദമായ കാരണം 10 -ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.]

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَّخِذُوا۟ عَدُوِّى وَعَدُوَّكُمۡ أَوۡلِيَآءَ تُلۡقُونَ إِلَيۡهِم بِٱلۡمَوَدَّةِ وَقَدۡ كَفَرُوا۟ بِمَا جَآءَكُم مِّنَ ٱلۡحَقِّ

﴾1﴿ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, എന്റെ ശത്രുവും നിങ്ങളുടെ ശത്രുവുമായവരോട് സ്നേഹബന്ധം കാട്ടിക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾ അവരെ മിത്രങ്ങളാക്കി വെക്കരുത്;- നിങ്ങൾക്ക് വന്നെത്തിയിട്ടുള്ള സത്യത്തിൽ അവർ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കയാണെന്നിരിക്കെ.

يُخۡرِجُونَ ٱلرَّسُولَ وَإِيَّاكُمۡ ۙ أَن تُؤۡمِنُوا۟ بِٱللَّهِ رَبِّكُمۡ إِن كُنتُمۡ خَرَجۡتُمۡ جِهَـٰدًا فِى سَبِيلِى وَٱبۡتِغَآءَ مَرۡضَاتِى

നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിനാൽ, റസൂലിനെയും, നിങ്ങളെയും അവർ (നാട്ടിൽനിന്ന്) പുറത്താക്കുന്നു. നിങ്ങൾ, എന്റെ മാർഗത്തിൽ (ധർമ) സമരം ചെയ്യുന്നതിനും, എന്റെ പ്രീതി തേടുന്നതിനും പുറപ്പെട്ടിരിക്കയാണെങ്കിൽ (അങ്ങനെ ചെയ്യരുത്).

تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِٱلْمَوَدَّةِ وَأَنَا۠ أَعْلَمُ بِمَآ أَخْفَيْتُمْ وَمَآ أَعْلَنتُمْ ۚ وَمَن يَفْعَلْهُ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ﴿١﴾

നിങ്ങൾ അവരോട് സ്നേഹബന്ധം രഹസ്യമായി നടത്തുന്നു; ഞാനാകട്ടെ, നിങ്ങൾ മറച്ചുവെച്ചതും, നിങ്ങൾ പരസ്യമാക്കിയതും നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനുമാണ് (എന്നിട്ടും)! നിങ്ങളിൽനിന്ന് ആരെങ്കിലും അത് ചെയ്യുന്നതായാൽ തീർച്ചയായും അവൻ നേരായ മാർഗം (തെറ്റി) പിഴച്ചുപോയി.

﴿1﴾ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ لَا تَتَّخِذُوا۟ നിങ്ങൾ ആക്കരുത് عَدُوِّى എന്റെ ശത്രുവെ وَعَدُوَّكُمْ നിങ്ങളുടെ ശത്രുവെയും أَوْلِيَآءَ മിത്രങ്ങൾ, ബന്ധുക്കൾ, കാര്യകർത്താക്കൾ تُلْقُونَ നിങ്ങൾ ഇട്ടുകൊണ്ട് إِلَيْهِم അവരോട്, അവരിലേക്ക് بِٱلْمَوَدَّةِ സ്നേഹബന്ധം, താൽപര്യം وَقَدْ كَفَرُوا۟ അവർ അവിശ്വസിച്ചിട്ടുമുണ്ട്, അവിശ്വസിച്ചിരിക്കെ بِمَا جَآءَكُم നിങ്ങൾക്ക് വന്നെത്തിയതിൽ مِّنَ ٱلْحَقِّ യഥാർത്ഥമായിട്ട്, സത്യത്തിൽനിന്ന് يُخْرِجُونَ അവർ പുറത്താക്കുന്നു, ബഹിഷ്കരിക്കുന്നു ٱلرَّسُولَ റസൂലിനെ وَإِيَّاكُمْ നിങ്ങളെയും أَن تُؤْمِنُوا۟ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതിനാൽ بِٱللَّهِ رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹുവിൽ إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ خَرَجْتُمْ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (എങ്കിൽ) جِهَـٰدًا സമരത്തിന് فِى سَبِيلِى എന്റെ മാർഗത്തിൽ وَٱبْتِغَآءَ തേടുന്ന (അന്വേഷിക്കുന്ന)തിനും مَرْضَاتِى എന്റെ പ്രീതി, പൊരുത്തം تُسِرُّونَ നിങ്ങൾ രഹസ്യമാക്കുന്നു إِلَيْهِم അവരോടും, അവരിലേക്ക് بِٱلْمَوَدَّةِ സ്നേഹബന്ധത്തെ وَأَنَا۠ أَعْلَمُ ഞാൻ ഏറ്റവും (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ് بِمَآ أَخْفَيْتُمْ നിങ്ങൾ മറച്ചു (ഒളിച്ചു) വെച്ചതിനെപ്പറ്റി وَمَآ أَعْلَنتُمْ നിങ്ങൾ പരസ്യമാക്കിയതിനെയും وَمَن يَفْعَلْهُ ആരെങ്കിലും (വല്ലവനും) അത് ചെയ്യുന്നതായാൽ مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് فَقَدْ ضَلَّ എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവൻ പിഴച്ചു, തെറ്റി سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ നേരായ വഴി, ശരിയായ മാർഗം

ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യവും, ഇത് അവതരിപ്പിച്ച സന്ദർഭവും ഇമാം ബുഖാരിയും, മുസ്‌ലിമും (റ) തുടങ്ങിയ മഹാൻമാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു സംഭവത്തിൽനിന്ന് കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാം. അതിന്റെ സമാന്യരൂപം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

നബിﷺ മക്കാവിജയ യാത്രക്ക് ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ ഹാത്വിബ് (حاطب بن أبي بلتعة –رضـ) എന്നുപേരുള്ള ഒരു സ്വഹാബി മക്കഃയിലേക്ക് പോകുന്ന ഒരു സ്ത്രീവശം ഒരു സ്വകാര്യകത്ത് ക്വുറൈശികൾക്ക് കൊടുത്തയ

ച്ചു. റസൂൽﷺ അങ്ങോട്ടു വരുന്നുണ്ട്, സൂക്ഷിക്കണമെന്നായിരുന്നു കത്തിലെ ഉള്ളടക്കം. നബിﷺക്ക് ഇത് വഹ്‌യ് മൂലം അറിവായി. തിരുമേനി വേഗം, അലി (റ) മുതലായ ചിലരെ വിളിച്ചു ആ സ്ത്രീ ഖാഖ് (روضة خاخ) എന്ന തോട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, സ്ത്രീയുടെ പക്കൽനിന്ന് ആ എഴുത്തുവാങ്ങി വരണമെന്നും കൽപിച്ചയച്ചു. അവൾ ആദ്യം കത്ത് നിഷേധിച്ചുവെങ്കിലും, അലി (റ) ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ തന്റെ മുടിക്കെട്ടിൽനിന്ന് കത്തെടുത്തുകൊടുത്തു. കത്ത് കിട്ടിയപ്പോൾ നബിﷺ ഹാത്വിബ് (റ)നെ വിളിച്ചു കാരണം ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: റസൂലേ, ഞാൻ ഇസ്‌ലാമിൽ വന്നശേഷം അവിശ്വാസിയായിട്ടില്ല; അവിടുത്തെ ഗുണകാംക്ഷിയായതിനുശേഷം അവിടുത്തെ വഞ്ചിച്ചിട്ടുമില്ല; ക്വുറൈശികളെ വിട്ടുപോന്നശേഷം അവരെ സ്നേഹിച്ചിട്ടുമില്ല. പക്ഷേ, ഞാൻ ക്വുറൈശികളിൽപെട്ടവനല്ലെങ്കിലും അവരുമായി കെട്ടുപാടുള്ളവനാണ്. തിരുമേനിയുടെ കൂടെയുള്ള എല്ലാ മുഹാജിറുകൾക്കും തന്നെ (നാം അവിടെച്ചെന്ന് ക്വുറൈശികളുമായി ഏറ്റുമുട്ടുന്ന പക്ഷം) അവരുടെ വകയായി അവിടെയുള്ള കുടുംബങ്ങളെയും സ്വത്തുക്കളെയും കാത്തുരക്ഷിക്കുവാനുള്ള ബന്ധുക്കൾ അവർക്ക് അവിടെയുണ്ട്. (എനിക്ക് അതില്ല.) എനിക്ക് ക്വുറൈശികളുമായി കുടുംബബന്ധമില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അവർ (അവിടെയുള്ള) എന്റെ കുടുംബത്തെ കാക്കുമാറ് ഒരു സഹായ ഹസ്തം അവർക്ക് നൽകുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. അത്രമാത്രം. അല്ലാതെ, അവിശ്വാസമോ, ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്നുള്ള വ്യതിയാനമോ നിമിത്തം ചെയ്തതല്ല.അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒഴികഴിവ് നബ 1ﷺ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.ഉമർ(റ) പറഞ്ഞു:'റസൂലേ, എന്നെ വിട്ടേക്കൂ ഇ ൗ കപടവിശ്വാസിയുടെ കഴുത്ത് ഞാൻ വെട്ടിക്കളയാം.'തിരുമേനി: അദ്ദേഹം ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്ത ആളാണ്. താങ്കൾക്ക് എന്തറിയാം, ബദ്‌റിൽ സംബന്ധിച്ചവരോട് ഒരു പക്ഷേ, അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കാം; നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചത് ചെയ്തേക്കുക: ഞാൻ പൊറുക്കും എന്ന്! ഇതാണ് സംഭവം. നബിﷺ ഇത് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഉമർ(റ) കണ്ണുനീരൊഴുക്കി എന്നും, ഈ ആയത്ത് ഈ വിഷയത്തിലാണ് അവതരിച്ചതെന്നും ബുഖാരിയുടെ ചില രിവായത്തുകളിലുണ്ട്.

ദുരുദ്ദേശംകൊണ്ടോ വഞ്ചനനിമിത്തമോ അല്ല ഹാത്വിബ് (റ) ഇത് ചെയ്തതെന്നും, തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി ദീർഘദൃഷ്ടിയില്ലാതെ അബദ്ധം പ്രവർത്തിച്ചതാണെന്നും ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. അദ്ദേഹം ഒരു മുഹാജിറും ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്ത ആളുമാണ്. മനുഷ്യസഹജമായ ദൗർബ്ബല്യം പ്രവാചകൻമാരല്ലാത്ത മനുഷ്യരിലെല്ലാം അനുഭവപ്പെട്ടേക്കും. അങ്ങനെ ഒരു അബദ്ധം പിണഞ്ഞുപോയെങ്കിലും, പിന്നീടദ്ദേഹം നബിﷺയോട് പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഷ്കളങ്ക മനഃസ്ഥിതി തികച്ചും വെളിവാക്കുന്നുണ്ട്. എന്തെങ്കിലും ദുർന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞു തെറ്റ് ലഘൂകരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം മുതിർന്നില്ല. ഇത് സ്വഹാബികളുടെ മാതൃകാപരമായ ഒരു സ്വഭാവമത്രെ.

ഈ വചനം അവതരിച്ച സന്ദർഭം ഏതായിരുന്നാലും ശരി, അതിലട

ങ്ങിയ കാര്യം എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങൾക്കും ബാധകമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ആ നിലക്കാണ്, ശത്രുക്കളുമായി മുസ്‌ലിംകൾ സ്നേഹബന്ധവും, സ്വകാര്യകൂട്ടുകെട്ടും സ്ഥാപിക്കുന്നത് വമ്പിച്ച തെറ്റാണെന്നും, മേലിൽ ആരെങ്കിലും അപ്രകാരം ചെയ്താൽ അവർ ദുർമാർഗിയാണ് എന്നും അല്ലാഹു ഗൗരവപൂർവ്വം താക്കീത് ചെയ്യുന്നതും. ഈ നിരോധത്തിന് അല്ലാഹു എടുത്തു കാണിച്ച കാരണങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഓരോന്നും അതിന് മതിയായ കാരണമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്.

إِن يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا۟ لَكُمْ أَعْدَآءً وَيَبْسُطُوٓا۟ إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِٱلسُّوٓءِ وَوَدُّوا۟ لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾

《2》 നിങ്ങളെ അവർക്ക് പിടികിട്ടുന്നപക്ഷം, അവർ നിങ്ങൾക്കു ശത്രുക്കളായിരിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെനേരെ തിന്മയുമായി അവർ അവരുടെ കൈകളും നാവുകളും നീട്ടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ (കൊള്ളാമായിരുന്നു) എന്ന് അവർ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

《2》 إِن يَثْقَفُوكُمْ അവർക്ക് നിങ്ങളെ പിടികിട്ടിയാൽ, നിങ്ങളെ കണ്ടെത്തിയാൽ يَكُونُوا۟ لَكُمْ അവർ നിങ്ങൾക്ക് ആയിത്തീരും أَعْدَآءً ശത്രുക്കൾ وَيَبْسُطُوٓا۟ അവർ നീട്ടുകയും (വിരുത്തുകയും) ചെയ്യും إِلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ നേരെ, നിങ്ങളിലേക്ക് أَيْدِيَهُمْ അവരുടെ കൈകളെ وَأَلْسِنَتَهُم അവരുടെ നാവുകളെയും بِٱلسُّوٓءِ തിന്മയുംകൊണ്ട്, തിയ്യതുമായി وَوَدُّوا۟ അവർ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു, മോഹിച്ചു, കൊതിക്കുന്നു لَوْ تَكْفُرُونَ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന്

കയ്യും നാവും നീട്ടുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം, ദേഹോപദ്രവവും അക്രമവും നടത്തുകയും, ചീത്തയും ശകാരവും പൊഴിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നാകുന്നു.

لَن تَنفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَآ أَوْلَـٰدُكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾

《3》 നിങ്ങളുടെ രക്തബന്ധങ്ങളാകട്ടെ, നിങ്ങളുടെ മക്കളാകട്ടെ, ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കുകയില്ലതന്നെ. അവൻ [അല്ലാഹു] നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ (തീരുമാനമെടുത്തു) വേർപിരിക്കുന്നതാണ്.

അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

قَدۡ كَانَتۡ لَكُمۡ أُسۡوَةٌ حَسَنَةٌ فِيٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥٓ إِذۡ قَالُواْ لِقَوۡمِهِمۡ

《4》 ഇബ്റാഹീമിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരിലും നിങ്ങൾക്ക് നല്ലതായ ഒരു മാതൃകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; (അതെ) അവർ തങ്ങളുടെ ജനതയോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം:

إِنَّا بُرَءَٰٓؤُاْ مِنكُمۡ وَمِمَّا تَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ كَفَرۡنَا بِكُمۡ وَبَدَا بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمُ ٱلۡعَدَٰوَةُ وَٱلۡبَغۡضَآءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤۡمِنُواْ بِٱللَّهِ وَحۡدَهُۥٓ

'നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, നിങ്ങളിൽനിന്നും, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവയിൽനിന്നും (ബന്ധമറ്റ്) ഒഴിവായവരാകുന്നു; ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ അവിശ്വസി [നിഷേധി]ച്ചിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹു ഏകൻ എന്ന നിലക്ക് നിങ്ങളവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നത്വരേക്കും -എക്കാലത്തും- ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു'.

إِلَّا قَوۡلَ إِبۡرَٰهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسۡتَغۡفِرَنَّ لَكَ وَمَآ أَمۡلِكُ لَكَ مِنَ ٱللَّهِ مِن شَيۡءٖ

(പക്ഷേ) ഇബ്റാഹീം തന്റെ പിതാവിനോട് 'നിശ്ചയമായും, ഞാൻ താങ്കൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടും; അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് താങ്കൾക്ക് യാതൊന്നുംതന്നെ (ചെയ്യാൻ) ഞാൻ അധീനമാക്കുന്നില്ല' എന്ന് പറഞ്ഞതൊഴികെ [ഇതിൽ നിങ്ങൾക്കു മാതൃകയില്ല].

رَّبَّنَا عَلَيۡكَ تَوَكَّلۡنَا وَإِلَيۡكَ أَنَبۡنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ ٤

(അവർ പറഞ്ഞിരുന്നു:) 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, നിന്റെമേൽ ഞങ്ങൾ ഭരമേൽപിച്ചു; നിന്റെ അടുക്കലേക്ക് തന്നെ ഞങ്ങൾ (വിനയപ്പെട്ടു) മടങ്ങുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്കലേക്ക് തന്നെയാണ് തിരിച്ചെത്തലും.

رَبَّنَا لَا تَجۡعَلۡنَا فِتۡنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ وَٱغۡفِرۡ لَنَا رَبَّنَآۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿٥﴾

﴾5﴿ 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, അവിശ്വസിച്ചതായ ആളുകൾക്ക് ഞങ്ങളെ നീ ഒരു പരീക്ഷണ (പാത്ര)മാക്കരുതേ! ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുകയും ചെയ്യേണമേ- ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! നിശ്ചയമായും നീ തന്നെയാണ് അഗാധജ്ഞനായ പ്രതാപശാലി'.

﴾3﴿ لَن تَنفَعَكُمۡ നിങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കുകയില്ല തന്നെ أَرۡحَامُكُمۡ നിങ്ങളുടെ രക്ത(കുടുംബ)ബന്ധങ്ങൾ وَلَآ أَوۡلَـٰدُكُمۡ നിങ്ങളുടെ മക്കളും ഇല്ല يَوۡمَ ٱلۡقِيَـٰمَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ يَفۡصِلُ അവൻ പിരിക്കും, തീരുമാനമെടുക്കും بَيۡنَكُمۡ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ وَٱللَّهُ അല്ലാഹു بِمَا تَعۡمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി بَصِيرٌ കണ്ടറിയുന്നവനാണ് ﴾4﴿ قَدۡ كَانَتۡ لَكُمۡ നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട് أُسۡوَةٌ മാതൃക حَسَنَةٌ നല്ലതായ فِيٓ إِبۡرَٰهِيمَ ഇബ്റാഹിമിൽ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥٓ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരിലും إِذۡ قَالُواْ അവർ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം لِقَوۡمِهِمۡ അവരുടെ ജനതയോട് إِنَّا بُرَءَٰٓؤُاْ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ഒഴിവായവരാണ് مِنكُمۡ നിങ്ങളിൽനിന്ന് وَمِمَّا تَعۡبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവരുന്നവയിൽനിന്നും مِن دُونِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ كَفَرۡنَا بِكُمۡ നിങ്ങളിൽ നാം അവിശ്വസിച്ചു (നിങ്ങളെ നിഷേധിച്ചു) وَبَدَا بَيۡنَنَا ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വെളിപ്പെട്ടു وَبَيۡنَكُمُ നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ ٱلۡعَدَٰوَةُ ശത്രുത, പക وَٱلۡبَغۡضَآءُ വിദ്വേഷവും, അമർഷവും أَبَدًا എക്കാലത്തും حَتَّىٰ تُؤۡمِنُواْ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതുവരെ بِٱللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ وَحۡدَهُۥٓ അവൻ ഏകനായ നിലയിൽ إِلَّا قَوۡلَ إِبۡرَٰهِيمَ ഇബ്റാഹീമിന്റെ വാക്കു (പറഞ്ഞത്) ഒഴികെ إِلَّا قَوۡلَ إِبۡرَٰهِيمَ തന്റെ പിതാവിനോട് لَأَسۡتَغۡفِرَنَّ لَكَ നിശ്ചയമായും ഞാൻ താങ്കൾക്ക് പാപമോചനം തേടും وَمَآ أَمۡلِكُ لَكَ താങ്കൾക്ക് ഞാൻ അധീനമാക്കുന്നില്ല (എനിക്ക് കഴിവില്ല) مِنَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് مِن شَيۡءٍۖ യാതൊന്നും തന്നെ رَّبَّنَا ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ عَلَيۡكَ تَوَكَّلۡنَا നിന്റെ മേൽ ഞങ്ങൾ ഭരമേൽപിച്ചു وَإِلَيۡكَ നിന്നിലേക്ക് തന്നെ أَنَبۡنَا ഞങ്ങൾ മനസ്സുമടങ്ങി, വിനയപ്പെട്ടു وَإِلَيۡكَ നിങ്കലേക്കുതന്നെയാണ് ٱلۡمَصِيرُ തിരിച്ചെത്തൽ, മടക്കം ﴾5﴿ رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ لَا تَجۡعَلۡنَا ഞങ്ങളെ നീ ആക്കരുതേ فِتۡنَةً ഒരു പരീക്ഷണം (പരീക്ഷണപാത്രം) لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് وَٱغۡفِرۡ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുകയും വേണമേ رَبَّنَآ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ إِنَّكَ أَنتَ നിശ്ചയമായും നീ തന്നെ ٱلۡعَزِيزُ പ്രതാപശാലി ٱلۡحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനായ, യുക്തിമാനായ

തൗഹീദിന്റെയും നിങ്ങളുടെയും ശത്രുക്കളായ ആളുകളുമായി നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു കൂട്ടുകെട്ടും സ്നേഹബന്ധവും പാടില്ലെന്നുള്ളതിന് ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരുടെയും ചര്യയിൽതന്നെ നിങ്ങൾക്ക് നല്ല മാതൃകയുണ്ടല്ലോ. നിങ്ങളോടും നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളോടും ഞങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത കാലത്തോളം നാം തമ്മിൽ പ്രത്യക്ഷ ശത്രുക്കളാണെന്നും അവർ തങ്ങളുടെ എതിരാളികളോട് തുറന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു. തങ്ങളുടെ കാര്യം അവർ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേല്പിക്കുകയും, ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് രക്ഷക്കും പാപമോചനത്തിനുംവേണ്ടി അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അഥവാ, ശത്രുക്കളുമായി വല്ല വേഴ്ചയും സ്ഥാപിക്കുവാനോ, അവർക്ക് വഴങ്ങുവാനോ ശ്രമിക്കാതെ, അവർ സധീരം ഉറച്ചുനിന്നു അതുപോലെയാണ് നിങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടത്. പക്ഷേ, ഇബ്റാഹീം നബി (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവിശ്വാസിയായ പിതാവിനുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുകയുണ്ടായി. അതിൽ നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃക സ്വീകരിച്ചു കൂടാത്തതാകുന്നു. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിലെ ആശയത്തിന്റെ ചുരുക്കം.

പിതാക്കളോട് മക്കൾക്ക് സ്വാഭാവികമായുണ്ടാകുന്ന വാൽസല്യവും, സ്വന്തം പിതാവ് നന്നായിത്തീരുവാനുള്ള മോഹവും നിമിത്തമായിരിക്കും ഇബ്റാഹീം (അ) പിതാവിനുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടാമെന്ന് പറഞ്ഞതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. എങ്കിലും അത് മാതൃകയാക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, ഇബ്റാഹീം (അ) അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ കാരണമെന്താണെന്നും സൂ: തൗബഃ 113,114 ൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ വചനങ്ങളുടെ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: 'അടുത്ത കുടുംബങ്ങളായിരുന്നാലും, അവർ നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരാണെന്ന് വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞശേഷം മുശ്രിക്കുകൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുവാൻ പ്രവാചകന്നോ വിശ്വസിച്ചവർക്കോ പാടില്ലാത്തതാണ്. ഇബ്റാഹീം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടിയത്, അയാളോട് അദ്ദേഹം ചെയ്തിരുന്ന ഒരു വാഗ്ദത്തം നിമിത്തമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമായിരുന്നില്ല. എന്നിട്ട്, അയാൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുവാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് വ്യക്തമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം അയാളിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറി'.(ما كان للنبي – إلى قوله وما كان استغفار ابراهيم الخ – التوبة:١١٣، ١١٤)

നബിമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരാൾ നരകക്കാരിൽ പെട്ടവനാണെന്ന വസ്തുത വഹ്യ് മൂലം അറിയുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. നബിമാരല്ലാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നബിമാർ മുഖേന വിവരം കിട്ടാതെ ഇത് സാധ്യമല്ല. എങ്കിലും, ഒരാൾ ശിർക്കിലും, കുഫ്റിലും (ബഹുദൈവ വിശ്വാസത്തിലും അവിശ്വാസത്തിലും) ആണ് മരണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് കണ്ടാൽ മറ്റുള്ളവർക്കും അത് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. അഥവാ അപ്പോഴേ അത് ഉറപ്പിക്കാവൂ. ഏത് അക്രമിയും, ഏത് പാപിയും മരണത്തിന് മുമ്പ് പശ്ചാത്തപിച്ചാൽ അല്ലാഹു മാപ്പുചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്. ഏതെങ്കിലും മാർഗത്തിലൂടെ, ശിർക്കിന്റെയും കുഫ്റിന്റെയും ആളെന്ന് വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞ ആൾക്ക് വേണ്ടിയും പാപമോചനത്തിനും

രക്ഷക്കും പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പാടില്ലാത്തതാണെന്ന് ഈ ക്വുർആൻ വചനങ്ങൾകൊണ്ട് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അപ്പോൾ- ഇന്നത്തെ പുരോഗമനാശയക്കാരെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന ചില ആളുകൾ ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ- സത്യവിശ്വാസികളല്ലാത്ത ആളുകൾ മരണപ്പെട്ടശേഷം അവരുടെ ശാന്തിക്കും മോക്ഷത്തിനും വേണ്ടി മുസ്‌ലിംകൾ പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നതും, അതിൽ പങ്കുവഹിക്കുന്നതും അനിസ്‌ലാമികമായ ദുരാചാരമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെയും അനുയായികളുടെയും മാതൃകയെക്കുറിച്ച് വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

لَقَدۡ كَانَ لَكُمۡ فِيهِمۡ أُسۡوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرۡجُواْ ٱللَّهَ وَٱلۡيَوۡمَ ٱلۡأٓخِرَۚ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡغَنِيُّ ٱلۡحَمِيدُ ﴿٦﴾

﴾6﴿ തീർച്ചയായും അവരിൽ നിങ്ങൾക്ക് നല്ലതായ മാതൃകയുണ്ടായിരുന്നു; അതായത്, അല്ലാഹുവിനെയും, അന്ത്യനാളിനെയും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്ക്. ആരെങ്കിലും തിരിഞ്ഞു കളയുന്നപക്ഷം അപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുതന്നെയാണ് ധന്യനും സ്തുത്യർഹനുമായുള്ളവൻ.

﴾6﴿ لَقَدۡ كَانَ തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്, ഉണ്ടായിരുന്നു لَكُمۡ فِيهِمۡ നിങ്ങൾക്ക് അവരിൽ أُسۡوَةٌ മാതൃക, തുടർച്ച حَسَنَةٌ നല്ലതായ لِّمَن യാതൊരുവന് كَانَ يَرۡجُواْ അഭിലഷിക്കുന്ന, പ്രതീക്ഷിച്ചുവരുന്ന ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ وَٱلۡيَوۡمَ ٱلۡأٓخِرَ അന്ത്യനാളിനെയും وَمَن يَتَوَلَّ ആരെങ്കിലും തിരിഞ്ഞു പോകുന്നതായാൽ فَإِنَّ ٱللَّهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു هُوَ ٱلۡغَنِيُّ അവനത്രെ ധന്യൻ, അവൻ അനാശ്രയനത്രെ ٱلۡحَمِيدُ സ്തുത്യർഹനായ

അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും അന്ത്യനാളിനെക്കുറിച്ചുമുള്ള ഭയവും, അന്നത്തെ ദിവസം അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലവും രക്ഷയും ലഭിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹവും ഉള്ളവർ മാത്രമേ പ്രസ്തുതമാതൃക സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. അങ്ങനെയുള്ളവർ അത് സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരെക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന് യാതൊരു ദോഷവും ബാധിക്കുവാനില്ല. അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്ത് അവർക്കുതന്നെയാണ് അനുഭവപ്പെടുക എന്ന് സാരം. ഈ വചനങ്ങൾ സ്വഹാബികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ എത്രമാത്രം സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നുവെന്നതിന് ഒരു ഉദാഹരണം കാണുക: അബൂബക്ർ (റ)ന്റെ മകൾ അസ്മാഉ് (റ)ന്റെ വീട്ടിൽ അവരുടെ മാതാവ്- മാതാവ് അന്ന് വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല- അവർക്ക് ചില സമ്മാനങ്ങളുമായി വന്നപ്പോൾ അവർ മാതാവിനെ

സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായില്ല. മാതാവിനെ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുവാൻ നബിﷺ ഉപദേശിച്ചതിനുശേഷമേ അവർ സ്വീകരിച്ചുള്ളൂ. (അ; ബു; മു.) ഹുദൈബിയ്യ സന്ധി നിലവിലുള്ള കാലത്തായിരുന്നു അത്. ശത്രുക്കളുമായുള്ള ഈ സംഘർഷാവസ്ഥ അധികകാലം നിലനിൽക്കയില്ലെന്നും, താമസിയാതെ അതിനൊരു പരിഹാരമുണ്ടാകുമെന്നും അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം- 2

عَسَى ٱللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ ٱلَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً ۚ وَٱللَّهُ قَدِيرٌ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾

(7) നിങ്ങൾക്കും, അവരിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ ശത്രുതവെച്ചവർക്കുമിടയിൽ അല്ലാഹു സ്നേഹബന്ധം ഉണ്ടാക്കിയേക്കാം. അല്ലാഹു കഴിവുള്ളവനാണ്; അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാണ്.

---

(7) عَسَى ٱللَّهُ അല്ലാഹു ആയേക്കാം أَن يَجْعَلَ ഉണ്ടാക്കുക, ആക്കുവാൻ بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ وَبَيْنَ ٱلَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർക്കുമിടയിൽ مِّنْهُم അവരിൽനിന്ന് عَادَيْتُم നിങ്ങൾ ശത്രുതവെച്ച مَّوَدَّةً സ്നേഹബന്ധം وَٱللَّهُ قَدِيرٌ അല്ലാഹു കഴിവുള്ളവനാണ് وَٱللَّهُ غَفُورٌ അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ് رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

'ഉണ്ടായേക്കാം' എന്ന് അല്ലാഹു ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞാൽപിന്നെ അത് ഉണ്ടാകുമെന്നതിൽ സംശയിക്കാനില്ലല്ലോ. അതാ, മക്കാവിജയത്തോടെ അക്കാര്യം യഥാർത്ഥമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ക്വുറൈശികൾ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചു. അറബികളാകമാനം തുരുതുരെ ഇസ്‌ലാമിന് കീഴൊതുങ്ങി അതിന്റെ പതാകയിൻകീഴിൽ അണിനിരന്നു. പഴയ വൈരങ്ങളും, പുതിയ ശത്രുതകളുമെല്ലാം അവസാനിച്ചു. സാഹോദര്യം പൂർവ്വാധികം ബലപ്പെട്ടു. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്ത അനുഗ്രഹം ഓർക്കുവിൻ. അതായത്, നിങ്ങൾ ശത്രുക്കളായിരുന്ന സന്ദർഭം: എന്നിട്ട് നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ അവൻ ഇണക്കിച്ചേർത്തു. അങ്ങനെ അവന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് നിങ്ങൾ സഹോദരങ്ങളായി'.(١٠٤: واذكروا نعمة الله عليكم الخ–آل عمران) ഭൂമിയിലുള്ളത് മുഴുവനും നീ ചിലവാക്കിയിരുന്നാലും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ നീ ഇണക്കിച്ചേർക്കുമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു അവർക്കിടയിൽ ഇണക്കിയിരിക്കുന്നു. (لو أنفقت ما في الأرض جميعا الخ–الأنفال :٦٣) റസൂൽﷺ ഒരവസരത്തിൽ പറഞ്ഞു: നിങ്ങളെ വഴിപിഴച്ചവരായി ഞാൻ കണ്ടില്ലേ? എന്നിട്ട് എന്നെക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക്

മാർഗദർശനം നൽകി. നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചവരായിരുന്നില്ലേ? എന്നിട്ട് അല്ലാഹു എന്നെ ക്കൊണ്ട് നിങ്ങളെ ഇണക്കി.

എല്ലാ അവിശ്വാസികളോടും സത്യവിശ്വാസികൾ സദാ വെറുപ്പും ശത്രുതയും പുലർത്തേണ്ടതുണ്ടോ? മുസ്‌ലിംകളല്ലാത്തവരോട് മുസ്‌ലിംകൾ നല്ലനിലക്ക് പെരുമാറേണ്ടതില്ലേ? അല്ലെങ്കിൽ ഏതുതരം അവിശ്വാസികളോട് വെറുപ്പും ശത്രുതയും പുലർത്തണമെന്നാണ് പറയുന്നത്? എന്നിങ്ങിനെയുള്ള സംശയങ്ങൾക്ക് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ മറുപടി കാണാം:-

لَّا يَنْهَىٰكُمُ ٱللَّهُ عَنِ ٱلَّذِينَ لَمْ يُقَـٰتِلُوكُمْ فِى ٱلدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَـٰرِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوٓا۟ إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾

﴾8﴿ മത(വിഷയ)ത്തിൽ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുകയാകട്ടെ, നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് വിരോധിക്കുന്നില്ല; (അതെ) നിങ്ങൾ അവർക്ക് നന്മ ചെയ്യുകയും, അവരോട് നീതിമുറ പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് (വിരോധിക്കുന്നില്ല). നിശ്ചയമായും, നീതിമുറ പാലിക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

إِنَّمَا يَنْهَىٰكُمُ ٱللَّهُ عَنِ ٱلَّذِينَ قَـٰتَلُوكُمْ فِى ٱلدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَـٰرِكُمْ وَظَـٰهَرُوا۟ عَلَىٰٓ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّـٰلِمُونَ ﴿٩﴾

﴾9﴿ മതവിഷയ(ത്തിൽ) നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുകയും, നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു പുറത്താക്കുകയും, നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതിന് പരസ്പരം പിന്തുണ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നവരെപ്പറ്റി മാത്രമേ അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് വിരോധിക്കുന്നുള്ളൂ; (അതെ) അവരോട് നിങ്ങൾ മൈത്രി കാണിക്കുന്നത് (മാത്രം).

അവരോട് ആർ മൈത്രി കാണിക്കുന്നുവോ, അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് അക്രമികൾ.

﴾8﴿ لَّا يَنْهَىٰكُمُ ٱللَّهُ അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് വിരോധിക്കുന്നില്ല عَنِ ٱلَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരെപ്പറ്റി لَمْ يُقَٰتِلُوكُمْ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത فِى ٱلدِّينِ മത(കാര്യ) ത്തിൽ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യാത്ത مِّن دِيَٰرِكُمْ നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ (വീടുകളിൽ) നിന്ന് أَن تَبَرُّوهُمْ അവർക്ക് നന്മ (ഗുണം) ചെയ്യു ന്നതിനെ وَتُقْسِطُوٓا۟ നീതിമുറ പാലിക്കുകയും إِلَيْهِمْ അവരോട് إِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, സ്നേഹിക്കും ٱلْمُقْسِطِينَ നീതിമുറ പാലിക്കുന്ന വരെ ﴾9﴿ إِنَّمَا يَنْهَىٰكُمُ ٱللَّهُ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നിങ്ങളെ വിരോധിക്കുന്നു (ള്ളൂ) عَنِ ٱلَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരെപ്പറ്റി (മാത്രം) قَٰتَلُوكُمْ നിങ്ങളോടവർ യുദ്ധം ചെയ്തു فِى ٱلدِّينِ മത(വിഷയ)ത്തിൽ وَأَخْرَجُوكُم നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തു مِّن دِيَٰرِكُمْ നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് وَظَٰهَرُوا۟ അവർ പിന്തുണ (സഹക രണം) നൽകുകയും ചെയ്തു عَلَىٰٓ إِخْرَاجِكُمْ നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതിന് أَن تَوَلَّوْهُمْ അതായത് അവരോട് മൈത്രി കാണിക്കുന്നതിനെ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ അവരോട് ആർ മൈത്രി കാണിക്കുന്നുവോ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെ ٱلظَّٰلِمُونَ അക്ര മികൾ

രണ്ടുവചനങ്ങളുടെയും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണല്ലോ. ഇങ്ങോട്ടു അക്രമ ത്തിനും കയ്യേറ്റത്തിനും മുതിരാത്ത ആരോടും- അവർ ഏത് മതക്കാരായാലും ശരി- അങ്ങോട്ട് ശത്രുത കാണിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, അവരോട് നീതിമുറയനുസരിച്ചു പെരുമാറണമെന്ന് പ്രോൽസാഹി പ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ, ഇങ്ങോട്ട് മതവിഷയത്തിൽ ധിക്കാരത്തിനും മർദ്ദനത്തിനും വരുന്നവരോട് സ്നേഹവും മൈത്രിയും സ്ഥാപിക്കുവാൻ മുസ്ലിംകൾ തുനിയുന്നത് അക്രമമാണ്, കാപട്യമാണ്, കുറ്റകരമാണ്. രണ്ട് വചനങ്ങളിലെയും അവസാന വാക്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാ ണ്.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا جَآءَكُمُ ٱلْمُؤْمِنَٰتُ مُهَٰجِرَٰتٍ فَٱمْتَحِنُوهُنَّ ۖ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَٰنِهِنَّ ۖ

﴾10﴿ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, വിശ്വ സിച്ച സ്ത്രീകൾ നാടുവിട്ടു (അഭ യാർത്ഥികളായും) കൊണ്ട് നിങ്ങ ളുടെ അടുക്കൽ വന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവരെ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കണം. അവരുടെ വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാ ണ്.

فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَـٰتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى ٱلْكُفَّارِ ۖ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ ۖ وَءَاتُوهُم مَّآ أَنفَقُوا۟ ۚ

എന്നിട്ട്, അവർ വിശ്വാസിനികളാണെന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞാൽ അവരെ അവിശ്വാസികളിലേക്ക് നിങ്ങൾ മടക്കി വിടരുത്. ആ സ്ത്രീകൾ അവർക്ക് അനുവദനീയമല്ല; അവർ ആ സ്ത്രീകൾക്കും അനുവദനീയമാവുകയില്ല. അവർ [അവിശ്വാസികൾ] ചിലവഴിച്ചത് നിങ്ങൾ അവർക്ക് കൊടുക്കുകയും വേണം.

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۚ وَلَا تُمْسِكُوا۟ بِعِصَمِ ٱلْكَوَافِرِ وَسْـَٔلُوا۟ مَآ أَنفَقْتُمْ وَلْيَسْـَٔلُوا۟ مَآ أَنفَقُوا۟ ۚ

നിങ്ങൾ ആ സ്ത്രീകളുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ[മഹ്റുകൾ] കൊടുത്താൽ നിങ്ങളവരെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിന് നിങ്ങളുടെമേൽ തെറ്റില്ല. അവിശ്വാസിനികളുടെ സംബന്ധങ്ങളെ [വിവാഹബന്ധങ്ങളെ] നിങ്ങൾ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും അരുത്. നിങ്ങൾ ചിലവഴിച്ചത് നിങ്ങൾ ചോദിച്ചു (വാങ്ങി)കൊള്ളുകയും ചെയ്യുക; അവർ ചിലവഴിച്ചത് അവരും ചോദിച്ചു (വാങ്ങി)കൊള്ളട്ടെ.

ذَٰلِكُمْ حُكْمُ ٱللَّهِ ۖ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

അതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി (നിയമം) ആകുന്നു; അവൻ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ വിധികൽപിക്കുന്നു. അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

﴾10﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ إِذَا جَآءَكُمُ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നാൽ ٱلْمُؤْمِنَـٰتُ വിശ്വസിച്ച സ്ത്രീകൾ مُهَـٰجِرَٰتٍ ഹിജ്റഃ (നാടുവിട്ടു) വരുന്നവരായി فَٱمْتَحِنُوهُنَّ നിങ്ങളവരെ പരീക്ഷിച്ചു നോക്കുക ٱللَّهُ أَعْلَمُ അല്ലാഹു ഏറ്റവും (നല്ലപോലെ) അറിയുന്നവനാണ് بِإِيمَـٰنِهِنَّ അവരുടെ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ അവരെ അറിഞ്ഞാൽ (ബോധ്യം വന്നാൽ) مُؤْمِنَـٰتٍ വിശ്വാസിനികളാണെന്ന് فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ എന്നാലവരെ നിങ്ങൾ മടക്കരുത് إِلَى ٱلْكُفَّارِ അവിശ്വാസികളിലേക്ക് لَا هُنَّ അവർ (ആ സ്ത്രീകൾ) അല്ല حِلٌّ لَّهُمْ അവർക്ക്

അനുവദനീയം يَحِلُّونَ وَلَا هُمْ അവരും അനുവദനീയമാവുകയില്ല هُنَّ അവർ (സ്ത്രീകൾ)ക്ക് وَءَاتُوهُم അവർക്ക് കൊടുക്കുകയും വേണം مَّآ أَنفَقُوا۟ അവർ ചിലവഴിച്ചത് وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് തെറ്റില്ല, കുറ്റമില്ല أَن تَنكِحُوهُنَّ അവരെ വിവാഹം ചെയ്യൽ إِذَآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ അവർക്ക് നിങ്ങൾ കൊടുത്താൽ أُجُورَهُنَّ അവരുടെ പ്രതിഫല(മഹ്ർ- വിവാഹമൂല്യ)ങ്ങൾ وَلَا تُمْسِكُوا۟ നിങ്ങൾ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കരുത്, പിടിച്ചുവെക്കരുത് بِعِصَمِ സംബന്ധ (കെട്ടു- വിവാഹ ബന്ധ)ങ്ങളെ ٱلْكَوَافِرِ കാഫിറു (അവിശ്വാസി)കളായ സ്ത്രീകളുടെ وَسْـَٔلُوا۟ നിങ്ങൾ ചോദിച്ചുകൊള്ളുക مَآ أَنفَقْتُمْ നിങ്ങൾ ചിലവഴിച്ചത് وَلْيَسْـَٔلُوا۟ അവരും ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ مَآ أَنفَقُوا۟ അവർ ചിലവഴിച്ചത് ذَٰلِكُمْ അത് حُكْمُ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയാണ്, നിയമമാണ് يَحْكُمُ അവൻ വിധിക്കുന്നു, നിയമിക്കുന്നു بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ وَٱللَّهُ അല്ലാഹു عَلِيمٌ സർവ്വജ്ഞനാണ് حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണ്

പല നിയമങ്ങളും തത്വങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് കേവലം ദീർഘമായ ഈ വചനം. അവിശ്വാസികളിൽ സ്നേഹബന്ധത്തിനും മൈത്രിക്കും പാടില്ലാത്തവർ ആരാണെന്നും ആരോടെല്ലാമാണ് നല്ല നിലക്കും നീതിമുറയോടും പെരുമാറേണ്ടതെന്നും വിവരിച്ചശേഷം, ഇരുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ പാലിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന തത്വപരവും, നീതിപരവുമായ ചില കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു.

സൂറത്തുൽ ഫത്ഹിൽ വെച്ചും മറ്റും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ഹുദൈബിയ്യ സന്ധി നിശ്ചയ പ്രകാരം, മുശ്രിക്കുകളുടെ പക്ഷത്തുനിന്ന് മുസ്ലിം പക്ഷത്തേക്ക് വരുന്നവരെ തിരിച്ചയച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന നിബന്ധന വെച്ചിരുന്നുവല്ലോ. സന്ധിവ്യവസ്ഥകൾ എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടശേഷം, മക്കഃയിൽ നിന്നും ഇസ്ലാമിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന അബലരായ ചില ആളുകളെ നബിﷺ ഈ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു മടക്കി അയക്കുകയും വേണ്ടിവന്നു. ഇതുപോലെ, വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ചില സ്ത്രീകളും ഹിജ്റഃക്ക് ഒരുങ്ങിവരുകയുണ്ടായി. അവരെയും തിരിച്ചുതരണമെന്നു ക്വുറൈശികൾ വാദിച്ചു. സന്ധിനിശ്ചയങ്ങൾ പുരുഷൻമാരെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതാണെന്നും, സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി അതിൽ ഒന്നും വ്യവസ്ഥവെച്ചിട്ടില്ലെന്നും നബിﷺ മറുപടി കൊടുത്തു. ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ത്രീകളുടെ വിഷയത്തിലാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചത്. ഈ വചനം നബി ﷺയുടെ വാദം ശരിവെക്കുകയും, ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ തുടർന്ന് സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന നടപടികൾ എന്തൊക്കെയാണെന്ന് വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം:-

(1) അവിശ്വാസികളുടെ പക്ഷത്ത്നിന്നു വല്ല സ്ത്രീകളും തങ്ങൾ സത്യ വിശ്വാസിനികളാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മുസ്‌ലിംകളുടെ അടുക്കൽ അഭയാർത്ഥി കളായി വന്നാൽ, അവരുടെ വാദം ശരിയാണെന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തുവാനായി അവരെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവരുടെ യഥാർത്ഥ നിലയെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിന് ധാരാളം അറിയാം. പക്ഷേ, ബാഹ്യമായ സ്ഥിരീകരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണല്ലോ ഇഹത്തിലെ നിയമനടപടികൾ എടുക്കപ്പെടുക. അതുകൊണ്ട് മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അവരുടെ നിലപാട് ബോദ്ധ്യപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. ഈ കൽപ്പനപ്രകാരം നബിﷺ ഹുദൈബിയാ കരാറിന് ശേഷം വന്ന ആ സ്ത്രീകളെ പരീക്ഷിക്കയുണ്ടായി. താൻ വന്നിരിക്കുന്നത് ഭർത്താവിനോടുള്ള വിദ്വേഷം കൊണ്ടല്ലെന്നും, നാടുവിട്ടു മറ്റൊരു നാട്ടിൽ പോകുവാനുള്ള ആഗ്രഹം കൊണ്ടല്ലെന്നും, ഐഹിക നന്മയെ ഉദ്ദേശിച്ച ല്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിനോടും റസൂലിനോടുമുള്ള സ്നേഹം കൊണ്ട് മാത്രമാ ണെന്നും ഓരോ സ്ത്രീയിൽ നിന്നും സത്യവാങ്മൂലം ലഭിച്ച ശേഷമേ അവരെ തിരുമേനി സ്വീകരിച്ചുള്ളൂ.

(2) അങ്ങനെ, പരീക്ഷണത്തിൽനിന്ന് അവർ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിനിക ളാണെന്ന് ബോദ്ധ്യം വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ, അവരെപ്പിന്നെ അവിശ്വാസികളായ ഭർത്താക്കളുടെയോ നാട്ടുകാരുടെയോ അടുക്കലേക്ക് മടക്കി അയക്കുവാൻ പാടി ല്ല. ഇരുകൂട്ടരും വിശ്വാസത്തിൽ പരസ്പര വിരുദ്ധരായതുകൊണ്ട് എനി അവർക്ക് യോജിച്ചു പോകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

(3) സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച സ്ത്രീകളും അവിശ്വാസികളായ പുരു ഷൻമാരും തമ്മിൽ വിവാഹബന്ധം പാടില്ല.

(4) സ്ത്രീ മുസ്‌ലിമായിത്തീരുകയും, പുരുഷൻ അവിശ്വാസത്തിൽ നില കൊള്ളുകയുമാണെങ്കിൽ അവർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹബന്ധം വേർപെടും.

(5) ഇതുപോലെത്തന്നെ, പുരുഷൻ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചശേഷം സ്ത്രീ അവിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നാലും വിവാഹബന്ധം തുടരുന്നതല്ല- ദുർബ്ബല പ്പെട്ടുപോകും.

(6) സ്ത്രീ മുസ്‌ലിമായത്നിമിത്തം വിവാഹബന്ധം വേർപെട്ടുപോകു മ്പോൾ ആ സ്ത്രീയെ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് വിവാഹം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഈ ആയ ത്തിന്റെ അവതരണത്തോടുകൂടി ഇതെല്ലാം ഇസ്‌ലാമിന്റെ സ്ഥിരവും അംഗീ കൃതവുമായ നിയമങ്ങളായിത്തീർന്നു. ഇതിനുമുമ്പ് ഇവയെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേക നിയ മങ്ങളൊന്നും ഇസ്‌ലാമിൽ നിലവിൽ വന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് നബി തിരുമേനിﷺയുടെ പുത്രി സൈനബ് (റ)നെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തിരുന്ന അബുൽആസ് (أبوا العاص-رضـ)മായുള്ള ബന്ധം വേർപെടുത്തപ്പെടാതിരുന്നത്. സൈനബ് (റ) ആദ്യമേ മുസ്‌ലിമായിരുന്നുവെങ്കിലും അവർ മക്കഃയിൽ ഭർത്താവോ ടൊന്നിച്ചു തന്നെ താമസമായിരുന്നു. അബുൽആസ് (റ) ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ ബന്ധ

നസ്ഥനായി. അദ്ദേഹത്തിന് മോചനമൂല്യം നൽകേണ്ടതിന് സൈനബ് (റ) അവരുടെ ഒരു ആഭരണം അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. ആ ആഭരണം അവർക്ക് അവരുടെ മാതാവ് ഖദീജഃ ബീവി (റ)യിൽനിന്ന് ലഭിച്ചതായിരുന്നു. അതു കണ്ടപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ അലിവ്തോന്നി. അങ്ങനെ, സ്വഹാബികൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് സൈനബ് (റ)യെ മദീനഃയിലേക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന നിശ്ചയത്തോടുകൂടി അബുൽആസ് വിട്ടയക്കപ്പെട്ടു. നിശ്ചയപ്രകാരം സൈനബ് (റ) മദീനഃയിൽ എത്തി. പിന്നീട് അൽപം കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷമാണ് അബുൽആസ് (റ) സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചത്. അനന്തരം അവരുടെ പഴയ വിവാഹബന്ധം തുടരുകയും ചെയ്തു.

(7) മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം വിവാഹബന്ധം മുറിഞ്ഞുപോയ സ്ത്രീകളെ മുസ്‌ലിംകൾ വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോൾ ആ സ്ത്രീകൾക്ക് അവരുടെ മഹ്ർ -മര്യാദയനുസരിച്ച് നൽകപ്പെടേണ്ടുന്ന വിവാഹമൂല്യം- നൽകേണ്ടതാണ്. 'അവർ ചിലവഴിച്ചത്'(ما أنفقوا) എന്നും 'ആ സ്ത്രീകളുടെ പ്രതിഫലം' (أجورهن) എന്നും പറഞ്ഞതിന്റെ വിവക്ഷ വിവാഹമൂല്യമാകുന്ന 'മഹ്ർ' എന്നാകുന്നു.

(8) മുൻവിവാഹങ്ങളിൽ ആ സ്ത്രീകൾക്ക് അവരുടെ ഭർത്താക്കൾ കൊടുത്തിരുന്ന മഹ്ർ, മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അവിശ്വാസികളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും, അവിശ്വാസികൾക്ക് മുസ്‌ലിംകളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും തിരിച്ചു വാങ്ങാവുന്നതാണ്. ഈ ഇനത്തിൽ മുസ്‌ലിംകളുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് നൽകപ്പെടേണ്ടുന്ന സംഖ്യക്ക് 'ഗനീമത്ത്' മുതലായ പൊതുനിധിയിൽനിന്നു ഇമാം (ഭരണനേതാവ്) പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്. എനി അമുസ്‌ലിംകളുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ഈ ഇനത്തിൽ ലഭിക്കേണ്ടുന്ന സംഖ്യ അവരിൽനിന്ന് ലഭിക്കുവാൻ മാർഗമില്ലാത്തപക്ഷം, അതിനുള്ള പരിഹാരം അല്ലാഹു തുടർന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു:-

وَإِن فَاتَكُمْ شَىْءٌ مِّنْ أَزْوَٰجِكُمْ إِلَى ٱلْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ

﴾11﴿ നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരിൽനിന്ന് വല്ലവരും അവിശ്വാസികളിലേക്ക് (പോയി) നിങ്ങൾക്ക് നഷ്ടമാകുകയും, എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ അനന്തരനടപടി എടുക്കുകയും (അഥവാ അതിന്നവസരം വരുകയും) ചെയ്തുവെങ്കിൽ.

فَـَٔاتُوا۟ ٱلَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَٰجُهُم مِّثْلَ مَآ أَنفَقُوا۟ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ٱلَّذِىٓ أَنتُم بِهِۦ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

അപ്പോൾ, .യാതൊരു കൂട്ടരുടെ ഭാര്യമാർ (നഷ്ടപ്പെട്ടു) പോയോ അവർക്ക് അവർ ചിലവഴിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾ കൊടുത്തുകൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ യാതൊരുവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണോ ആ അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

﴾11﴿ وَإِن فَاتَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് പാഴായി (നഷ്ടമായി) പ്പോയെങ്കിൽ شَىْءٌ വല്ലതും (വല്ലവരും) مِّنْ أَزْوَٰجِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരിൽനിന്ന് إِلَى ٱلْكُفَّارِ അവിശ്വാസികളിലേക്ക് (പോയിട്ട്) فَعَاقَبْتُمْ എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ അനന്തര നടപടി എടുത്താൽ (നിങ്ങൾക്ക് ഊഴം ലഭിച്ചാൽ) فَـَٔاتُوا۟ എന്നാൽ നിങ്ങൾ കൊടുക്കുവിൻ ٱلَّذِينَ യാതൊരുവർക്ക് ذَهَبَتْ പോയതായ أَزْوَٰجُهُم അവരുടെ ഭാര്യമാർ مِّثْلَ مَآ യാതൊന്നുപോലെ أَنفَقُوا۟ അവർ ചിലവഴിച്ച وَٱتَّقُوا۟ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കയും ചെയ്യുവിൻ ٱللَّهَ ٱلَّذِىٓ യാതൊരു അല്ലാഹുവിനെ أَنتُم بِهِۦ നിങ്ങൾ അവനിൽ مُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നവരാകുന്നു

അതായത് മുസ്‌ലിംകളുടെ ഭാര്യമാരായിരുന്നവർ അമുസ്‌ലിം പക്ഷത്തേക്ക് പോകുകയും, അവർക്ക് കൊടുത്തിരുന്ന മഹ്‌റിന്റെ സംഖ്യ അവരിൽനിന്ന് കിട്ടുവാൻ മാർഗമില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ അതിനുള്ള നിവാരണം ഇതാണ്: അമുസ്‌ലിംകളുമായി അതിന് അനന്തര നടപടി കൈകൊള്ളുവാൻ അവസരം കാണുമ്പോൾ ആ നഷ്ടസംഖ്യ ഈടാക്കികൊടുക്കണം. യുദ്ധത്തിൽ ഗനീമത്ത് സ്വത്തുക്കൾ ലഭിക്കുന്നപക്ഷം അതിൽനിന്നോ അല്ലെങ്കിൽ മുസ്‌ലിംകളുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് അവർക്ക് കൊടുക്കേണ്ടതുള്ള മഹ്‌റു വകകളിൽനിന്നോ ഇത് ഈടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ഗനീമത്തുകളിൽനിന്ന് ഇത് കഴിച്ചു ബാക്കിയേ ഓഹരി ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതുള്ളൂ. ഇത് സംബന്ധമായ വിശദവിവരങ്ങൾ ഫിക്വ്ഹ് (കർമ ശാസ്ത്ര) ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും മറ്റും കാണാവുന്നതാണ്. വിവാഹത്തിൽ മഹ്‌റിനുള്ള സ്ഥാനവും, അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തത്തിന്റെ ഗൗരവവും ഇസ്‌ലാമിൽ എത്രമാത്രം വമ്പിച്ചതാണെന്ന് ഇതിൽനിന്നൊക്കെ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നിട്ടും, ഒരു മാമൂൽ, അല്ലെങ്കിൽ നിയമപരമായ ഒരു ചടങ്ങ് എന്ന് മാത്രമേ പല പണ്ഡിതൻമാർപോലും മഹ്‌റിനെപ്പറ്റി ഇന്ന് ധരിച്ചിട്ടുള്ളൂവെന്നത് വളരെ ഖേദകരമാണ്.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ إِذَا جَآءَكَ ٱلْمُؤْمِنَـٰتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰٓ أَن لَّا يُشْرِكْنَ بِٱللَّهِ شَيْـًٔا

﴾12﴿ ഹേ, നബിയേ, വിശ്വാസിനികളായ സ്ത്രീകൾ, തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോട് യാതൊന്നിനെയും പങ്ക് ചേർക്കുകയില്ലെന്ന് 'ബൈഅത്ത്' [പ്രതിജ്ഞ] നൽകിക്കൊണ്ട് നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ,-

وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَـٰدَهُنَّ

അവർ മോഷ്ടിക്കുകയുമില്ല, വ്യഭിചാരം ചെയ്യുകയുമില്ല, തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ കൊലപ്പെടുത്തുകയുമില്ല,

وَلَا يَأۡتِينَ بِبُهۡتَٰنٖ يَفۡتَرِينَهُۥ بَيۡنَ أَيۡدِيهِنَّ وَأَرۡجُلِهِنَّ

തങ്ങളുടെ കൈകാലുകൾക്കിടയിൽ വെച്ച് (മനഃപൂർവ്വം) കെട്ടിച്ചമക്കുന്ന യാതൊരു കള്ളവാദവും കൊണ്ടുവരികയുമില്ല,-

وَلَا يَعۡصِينَكَ فِي مَعۡرُوفٖ فَبَايِعۡهُنَّ وَٱسۡتَغۡفِرۡ لَهُنَّ ٱللَّهَۖ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿١٢﴾

ഒരു (സദാചാരപരമായ) സൽകാര്യത്തിലും നിന്നോട് അവർ അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയുമില്ല എന്നും (ബൈഅത്ത് നൽകിക്കൊണ്ടുവന്നാൽ), നീ അവരോട് 'ബൈഅത്ത്' (പ്രതിജ്ഞ) വാങ്ങിക്കൊള്ളുക; അവർക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്, കരുണാനിധിയാണ്.

﴿12﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ ഹേ, നബിയേ إِذَا جَآءَكَ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ ٱلۡمُؤۡمِنَٰتُ വിശ്വസിച്ച സ്ത്രീകൾ يُبَايِعۡنَكَ നിന്നോട് ബൈഅത്ത് (പ്രതിജ്ഞ)നൽകിക്കൊണ്ട് عَلَىٰٓ أَن لَّا يُشۡرِكۡنَ അവർ പങ്ക് ചേർക്കയില്ലെന്ന് بِٱللَّهِ അല്ലാഹുവിനോട് شَيۡـٔٗا യാതൊന്നിനെയും وَلَا يَسۡرِقۡنَ അവർ മോഷ്ടിക്കുക (കളവ് നടത്തുക)യില്ല എന്നും وَلَا يَزۡنِينَ വ്യഭിചാരം ചെയ്കയുമില്ല وَلَا يَقۡتُلۡنَ കൊല ചെയ്കയുമില്ല أَوۡلَٰدَهُنَّ തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ وَلَا يَأۡتِينَ തങ്ങൾ വരികയുമില്ല بِبُهۡتَٰنٖ കള്ളവാദവുംകൊണ്ട്, നുണയുമായി يَفۡتَرِينَهُۥ തങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമക്കുന്ന بَيۡنَ أَيۡدِيهِنَّ തങ്ങളുടെ കൈകൾക്കിടയിൽവെച്ച് وَأَرۡجُلِهِنَّ തങ്ങളുടെ കാലുകൾക്കും وَلَا يَعۡصِينَكَ നിന്നോട് അവർ അനുസരണക്കേട് കാണിക്കയില്ല (എന്നും) فِي مَعۡرُوفٖ ഒരു സദാചാരത്തിലും, സൽകാര്യത്തിലും فَبَايِعۡهُنَّ എന്നാൽ നീ അവർക്ക് ബൈഅത്തുകൊടുക്കുക, അവരോട് പ്രതിജ്ഞ വാങ്ങുക وَٱسۡتَغۡفِرۡ لَهُنَّ അവർക്കുവേണ്ടി പാപമോചനവും തേടുക ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനോട് إِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു غَفُورٞ പൊറുക്കുന്നവനാണ് رَّحِيمٞ കരുണാനിധിയാണ്

മുൻവിഷയങ്ങളുമായി ഒരു തരത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾതന്നെയാണ് ഈ വചനത്തിലും ഉള്ളത്. മക്കാവിജയത്തെത്തുടർന്ന് മക്കാനിവാസികൾ നബിﷺയുടെ അടുക്കൽവന്ന് തങ്ങൾ ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചതായും, ഇസ്‌ലാമികശാസനകൾ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളതായും

ബൈഅത്ത്(بيعة-പ്രതിജ്ഞ) നടത്തുകയുണ്ടായി. (മറ്റ് ചില പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളിലും ഇങ്ങനെ ബൈഅത്ത് നടക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.) കൂട്ടത്തിൽ, മക്കഃയിലെ സ്ത്രീകളും ബൈഅത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. സ്ത്രീകൾ ബൈഅത്തിനു വരുമ്പോൾ അവരിൽനിന്ന് ബൈഅത്ത് വാങ്ങേണ്ടുന്ന രൂപം അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ എടുത്തുകാട്ടുന്നു. പെൺകുട്ടികൾ ജനിച്ചാൽ ജീവനോടെ കുഴിച്ചുമൂടുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം ജാഹിലിയ്യാ അറബികൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. അതുപോലെത്തന്നെ, അന്യപുരുഷ സ്പർശനത്തിൽ ജനിച്ച ജാരസന്താനങ്ങളെ സ്വഭർത്താക്കളുടെ സന്താനങ്ങളായും, ഏതെങ്കിലും ഒരാളുടെ അവിഹിത കൂട്ടുകെട്ടിൽ ജനിച്ച കുട്ടികളെ സ്ത്രീ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന മറ്റൊരാളുടെതായും നിശ്ചയിക്കുന്ന പതിവും അവർക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണ് സന്താനങ്ങളെ കൊല്ലുകയില്ലെന്നും, കൈകാലുകൾക്കിടയിൽ വെച്ച് കെട്ടിച്ചമക്കുന്ന കള്ളവാദം കൊണ്ടുവരികയില്ലെന്നും (ولا يقتلن أولادهن ولا يأتين الخ) അവരുടെ ബൈഅത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. സന്താനങ്ങൾ ജനിച്ചുവളരുന്നതു സ്ത്രീകളുടെ കൈകാലുകൾക്കിടയിൽ വെച്ചാണല്ലോ. ഇത്രയും സ്പഷ്ടമായി അറിയാവുന്ന ഒരു പച്ചപ്പരമാർത്ഥത്തെ മറച്ചുവെച്ചാണ് ആ കള്ളം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നതെന്നത്രെ ആ വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

معروف (മഅ്റൂഫ്) എന്ന വാക്കിൽ ബുദ്ധികൊണ്ടോ മതം മുഖേനയോ നല്ല കാര്യങ്ങളായി അറിയപ്പെടുന്നതെല്ലാം *(*)* ഉൾപ്പെടും. അറിയപ്പെട്ടത് എന്നാണ് വാക്കർത്ഥമെങ്കിലും സദാചാരം, സൽകാര്യംഎന്നൊ ക്കെയാണ് ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥം. **منكر** (മുൻകർ= ദുരാചാരം, ദുഷ്കാര്യം) എന്നാണ് ഇതിന്റെ എതിർപദം. ചില പ്രത്യേക ഉപാധികൾ ആദ്യം എടുത്തു പറഞ്ഞശേഷം, സൽകാര്യങ്ങളിൽപെട്ട ഏതൊന്നു കൽപിച്ചാലും അത് അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്ന് ബൈഅത്തിന്റെ വാചകത്തിൽ ഒരു പൊതു ഉപാധികൂടി വെച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനക്കെതിരായി ആർക്കും ഒന്നും കൽപിക്കുവാൻ അധികാരമില്ല. അങ്ങനെ കല്പിച്ചാൽ അത് അനുസരിക്കേണ്ടതുമില്ല. എന്നാൽ, അല്ലാഹു നിർബന്ധമാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത കാര്യമായിരുന്നാലും, സൽകാര്യങ്ങളുടെ ഇനത്തിൽപെട്ട ഒരു കാര്യം നബിﷺയോ, ഉത്തരവാദപ്പെട്ട നേതാവോ കൽപിച്ചാൽ അത് മറ്റുള്ളവർ അനുസരിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് ഇതിൽനിന്നും മറ്റു പല തെളിവുകളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. വല്ലവരും മരണപ്പെടുമ്പോൾ, ജാഹിലിയ്യത്തിൽ പതിവുണ്ടായിരുന്നതും, ഇന്നും ചില സമുദായങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതുമായ വിലാപ ഘോഷ്ടികളും, അനുശോചനചടങ്ങുകളും നടത്തുകയില്ലെന്നും സ്ത്രീകളുടെ ബൈഅത്തിൽ നബിﷺ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നതായി ഹദീഥുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതുംമഅ്റൂഫിന്റെ ഇനത്തിൽ പെട്ടതുതന്നെ.

ഒരാൾ ഒരാൾക്ക് ബൈഅത്ത് ചെയ്യുമ്പോൾ അന്യോന്യം കൈപിടിച്ചു

(*) *المعروف اسم لكل فعل يعرف بالعقل والشرع حسنة والمنكر ما ينكر بهما –مفردات الر اغب*

കൊണ്ടാണ് അത് നടക്കാറുള്ളത്. എന്നാൽ, നബിﷺ സ്ത്രീകളുമായി ബൈഅത്ത് നടത്തിയപ്പോൾ ഓരോ സ്ത്രീയും മേൽപറഞ്ഞ നിബന്ധനകളെല്ലാം സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞശേഷം അവരോട് قد بايعتك على ذلك (തന്നോട് അപ്രകാരം ഞാൻ പ്രതിജ്ഞ നടത്തി) എന്ന് പറയുകയല്ലാതെ, സ്ത്രീകൾക്ക് കൈ കൊടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല എന്ന് ആഇശഃ (റ) നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (ബു.) ഞങ്ങൾക്ക് കൈ തരാത്തതെന്താണെന്ന് സ്ത്രീകൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ 'ഞാൻ സ്ത്രീകൾക്ക് കൈകൊടുക്കുന്നതല്ല' എന്ന് നബിﷺ പറയുകയും ചെയ്തു. (അ) സൂറത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ സംസാരവിഷയമായിരുന്ന കാര്യം സത്യവിശ്വാസികളെ വിളിച്ച് വീണ്ടും ഒന്ന് ചുരുക്കി ആവർത്തിച്ചുണർത്തികൊണ്ട് ഈ സൂറത്ത് സമാപിക്കുന്നു:-

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَوَلَّوْاْ قَوْمًا غَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُواْ مِنَ ٱلْـَٔاخِرَةِ كَمَا يَئِسَ ٱلْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْقُبُورِ ﴿١٣﴾

﴾13﴿ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, അല്ലാഹു കോപിച്ചിട്ടുള്ള ജനതയോട് നിങ്ങൾ മൈത്രി സ്ഥാപിക്കരുത്. ക്വബ്റുകളിലുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ച് അവിശ്വാസികൾ നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, പരലോകത്തെ സംബന്ധിച്ച് തീർച്ചയായും അവർ നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

﴾13﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ لَا تَتَوَلَّوْاْ നിങ്ങൾ മൈത്രി സ്ഥാപിക്കരുത്, സ്നേഹബന്ധം പുലർത്തരുത് قَوْمًا ഒരു ജനതയോട് غَضِبَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു കോപിച്ചിരിക്കുന്നു عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ قَدْ يَئِسُواْ തീർച്ചയായും അവർ നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ആശമുറിഞ്ഞു مِنَ ٱلْـَٔاخِرَةِ പരലോകത്തെ സംബന്ധിച്ച് كَمَا يَئِسَ ٱلْكُفَّارُ അവിശ്വാസികൾ നിരാശപ്പെട്ടതുപോലെ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْقُبُورِ ക്വബ്റുകളിലുള്ളവരെപ്പറ്റി, ക്വബ്റിന്റെ ആൾക്കാരിൽപെട്ട

അല്ലാഹു 'കോപിച്ച ജനത' എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിനും ശാപത്തിനും പാത്രമായ എല്ലാ അവിശ്വാസികളും ആയിരിക്കുന്നതാകുന്നു. ക്വുർആനിൽ യഹൂദികളെപ്പററി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ചില പ്രസ്താവനകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി യഹൂദികളാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നത്രെ ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ച് അവസാന വാക്യത്തിന്റെ സാരം ഈ രണ്ടിലൊരുപ്രകാരമായിരിക്കാം:

(1) ആ അവിശ്വാസികൾ ഖബ്‌റിലുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ച് ആശ മുറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ, പരലോകത്തെക്കുറിച്ചും ആശ മുറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതായത് മരിച്ചു മണ്ണടഞ്ഞുപോയവരെ തിരിച്ചുകിട്ടുമെന്ന പ്രതീക്ഷ അവർക്കില്ലാത്തതുപോലെ, പരലോകത്തുവെച്ച് വല്ല ഗുണവും ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയും അവർക്കില്ല. പരലോകത്തിലും മരണാനന്തര സംഭവങ്ങളിലും അവർക്ക് വിശ്വാസമില്ലല്ലോ.

(2) ഖബ്‌റുകളിലുള്ളവരെക്കുറിച്ച് അവിശ്വാസികൾ ആശ മുറിഞ്ഞവരാണെന്നതുപോലെ, യഹൂദികൾ പരലോകഗുണത്തിലും ആശ നഷ്ടപ്പെട്ടവരാണ്. യഹൂദികൾ പരലോകത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരല്ലെങ്കിലും, തങ്ങളുടെ തോന്നിയവാസങ്ങൾ നിമിത്തം തങ്ങൾക്ക് രക്ഷയില്ലെന്ന് അവർക്കുതന്നെ അറിയാം എന്ന് താൽപര്യം.

ആ വാക്യത്തിന് ഇങ്ങനെയും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്: ഖബ്‌റിന്റെ ആൾക്കാരിൽപെട്ട അവിശ്വാസികൾ നിരാശപ്പെട്ടതുപോലെ, ആ ജനത– അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിന് വിധേയരായ ജനത– പരലോകത്തെസംബന്ധിച്ച് നിരാശപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മരിച്ചു ഖബ്‌റുകളിൽകിടക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പരലോകത്ത് നന്മ ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. അതുപോലെ മരണപ്പെട്ട അവിശ്വാസികൾക്ക് ഒരിക്കലും ആ പ്രതീക്ഷക്ക് അവകാശമില്ല എന്ന് സാരം. من (മിൻ) എന്ന അവ്യയത്തിന് 'സംബന്ധിച്ച്' എന്നും 'ഇൽനിന്ന്' എന്നും അർത്ഥം വരാം. ഇതിൽനിന്നാണ് ഈ വ്യത്യസ്ത അർത്ഥങ്ങൾക്ക് സാധ്യതയുണ്ടായത്. ഇതനുസരിച്ച് كما يئس الكفار من أصحاب القبور എന്ന വാക്യത്തിന് 'ഖബ്‌റിലെ ആൾക്കാരിൽനിന്നുള്ള അവിശ്വാസികൾ നിരാശപ്പെട്ടതുപോലെ' എന്നും, ആദ്യം പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് 'അവിശ്വാസികൾ നിരാശപ്പെട്ടതുപോലെ' എന്നും വിവർത്തനം നൽകാവുന്നതാണ്. ഏത് സ്വീകരിച്ചാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തം തന്നെ. والله أعلم

اللهم لك الحمد والمنة والفضل

سورة الصف

61. സൂറതു സ്സ്വഫ്ഫ്

മദീനഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 14 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۖ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿١﴾

《1》 ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം) അല്ലാഹുവിന് സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു.അവൻ അഗാധജ്ഞനായ പ്രതാപശാലിയത്രെ.

《1》 سَبَّحَ لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു مَافِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത് وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ അവൻ പ്രതാപശാലിയത്രെ ٱلۡحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനായ

ഇതുപോലെയുള്ള വചനങ്ങളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനവും ഒന്നിലധികം സൂറത്തുകളിൽ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفۡعَلُونَ ﴿٢﴾

《2》 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ ചെയ്യാത്തത് നിങ്ങൾ പറയുന്നത് എന്തിനുവേണ്ടിയാണ്?!

كَبُرَ مَقۡتًا عِندَ ٱللَّهِ أَن تَقُولُواْ مَا لَا تَفۡعَلُونَ ﴿٣﴾

《3》 നിങ്ങൾ ചെയ്യാത്തത് പറയുക എന്നുള്ളത്, അല്ലാഹുവിങ്കൽ വളരെ വലിയ ക്രോധകരമായിട്ടുള്ളതാണ്.

﴾2﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ لِمَ تَقُولُونَ നിങ്ങൾ പറയുന്നത് എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് مَا لَا تَفْعَلُونَ നിങ്ങൾ ചെയ്യാത്തത്, പ്രവർത്തിക്കാത്തത് ﴾3﴿ كَبُرَ വളരെ വലുതാണ്, വമ്പിച്ചതാണ് مَقْتًا ക്രോധം, ക്രോധത്തിൽ عِندَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ أَن تَقُولُوا۟ നിങ്ങൾ പറയൽ, പറയുകയെന്നത് مَا لَا تَفْعَلُونَ നിങ്ങൾ ചെയ്യാത്തത്

അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ യുദ്ധംചെയ്യാൻ അനുമതി കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, യുദ്ധം നിയമിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ചിലർക്കത് അസഹ്യമായിത്തോന്നുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭത്തിലാണ് ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചതെന്ന് അധികമുഫസ്സിറുകളും പറയുന്നത്. ചില രിവായത്തുകളും ഇതു സംബന്ധിച്ചു വന്നിട്ടുണ്ട്. അടുത്ത വചനം ഇതിന് പിൻബലം നൽകുന്നതും കാണാം. അവതരിച്ച സന്ദർഭം ഏതായാലും അതിലെ ആശയം സ്പഷ്ടമായതും ഗൗരവമേറിയതുമായ ഒരു പൊതുതത്വം ആകുന്നു. വാഗ്ദത്തമായിട്ടോ, ശപഥം മുഖേനയോ, നേർച്ചാരൂപത്തിലോ- എങ്ങനെയായാലും ശരി- നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാമെന്ന് വായകൊണ്ടു പറഞ്ഞാൽ അത് പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തൽ ആ പറഞ്ഞ ആളുകളുടെ കടമയത്രെ. ചെയ്യാൻ തയ്യാറില്ലാത്തകാര്യം ചെയ്തു കൊള്ളാമെന്ന് പറയൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ വമ്പിച്ച ക്രോധകരമായതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ ക്രോധത്തിന് കാരണമായ ഏതു കാര്യവും കുറ്റകരമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

കപടവിശ്വാസിയുടെ (മുനാഫിക്വിന്റെ) അടയാളം മൂന്നെണ്ണമാണ്. 'അവൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്താൽ ലംഘിക്കും, വർത്തമാനം പറഞ്ഞാൽ കളവ് പറയും, വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടാൽ ചതിക്കും'(ബു, മു.) എന്ന നബിവചനം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. മറ്റൊരു നബിവചനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'നാലുകാര്യങ്ങൾ ഏതൊരുവനിൽ ഉണ്ടായോ അവൻ, തനി കപടവിശ്വാസിയാകുന്നു. അവയിൽ ഒന്ന് ആരിലെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അതവൻ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുവരേക്കും കാപട്യത്തിന്റെ ഒരു കാര്യം അവനിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടാൽ ചതിക്കുക, വർത്തമാനം പറഞ്ഞാൽ കളവ് പറയുക, ഉടമ്പടി ചെയ്താൽ വഞ്ചിക്കുക, പിണങ്ങിയാൽ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിക്കുക'.(ബു, മു.) ആമിറുബ്നുറബീഅഃ (عامر بن ربيعة–رضـ) പറയുകയാണ്: 'ഞാൻ കുട്ടിയായിരുന്ന കാലത്ത് റസൂൽﷺ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുകയുണ്ടായി. ഞാൻ കളിക്കുവാൻ പോയപ്പോൾ എന്റെ ഉമ്മ എന്നോട് പറഞ്ഞു: 'ഇങ്ങോട്ടുവാ, ഞാൻ നിനക്ക് തരാം'. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ തിരുമേനി ചോദിച്ചു: 'എന്താണ് നിങ്ങൾ അവന് കൊടുക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്?' അവർ പറഞ്ഞു: 'കാരക്ക'. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ, അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അത് നിങ്ങളുടെ പേരിൽ കളവായി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുമായിരുന്നു.'(അ.) പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തുവാനുദ്ദേശിക്കാത്ത വാക്കുകളുടെ ഗൗരവം ഇതിൽനിന്നെല്ലാം മനസ്സിലാക്കാം.

إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلَّذِينَ يُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِهِۦ صَفًّا كَأَنَّهُم بُنْيَٰنٌ مَّرْصُوصٌ ﴿٤﴾

《4》 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, ഓരായം ചേർത്തുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരു ഭിത്തി എന്നോണം ഒരു അണിയായി അവന്റെ മാർഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

《4》 إِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു ٱلَّذِينَ يُقَٰتِلُونَ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവരെ فِي سَبِيلِهِۦ തന്റെ മാർഗത്തിൽ صَفًّا ഒരു അണി (നിര)യായി كَأَنَّهُم അവൻ ആണെന്നതുപോലെ بُنْيَٰنٌ ഒരു പടവ് (ഭിത്തി- മതിൽ- കെട്ടിടം) مَّرْصُوصٌ ഓരായം ചേർക്കപ്പെട്ട, ഈയം ഒഴിക്കപ്പെട്ട, ഇടതൂർക്കപ്പെട്ട

ഇടയ്ക്ക് ഒട്ടും വിടവില്ലാത്ത, വളവും പുളവുമില്ലാതെ കെട്ടുറപ്പോടുകൂടി അണി കെട്ടിനിന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സധീരം ശത്രുക്കളോട് അടരാടുന്ന പടയാളികളെ അല്ലാഹു പ്രശംസിക്കുകയും, പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അണിഇറപ്പിച്ചു നിൽക്കുകയെന്നത് കേവലം ഒരു പട്ടാളച്ചിട്ട മാത്രമല്ല, ശത്രുവിന്റെ പരാജയത്തിനു അത്യന്താപേക്ഷിതവുമാണ്. സംഘമായി നമസ്കരിക്കുമ്പോൾപോലും അണികൾ അപ്രകാരം ആയിരിക്കുവാൻ നബിﷺയും സ്വഹാബികളും വളരെയധികം നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, ഒരു വരി ശരിക്കും പൂർത്തിയായ ശേഷമേ അടുത്ത വരി പൂർത്തിയാക്കാവൂ എന്നും തിരുമേനി കൽപിച്ചിരുന്നു. തിരുമേനി ഇങ്ങനെ താക്കീതും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. لتسون صفوفكم أو ليخالفن الله بين وجوهكم–متفق عليه (നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അണികളെ ശരിപ്പെടുത്തണം. അല്ലാത്തപക്ഷം നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങൾക്കിടയിൽ അല്ലാഹു ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കും. (ബു. മു.) അഥവാ നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിലും ഗതികളിലും അനൈക്യം സംഭവിക്കും എന്ന് താൽപര്യം. ഇന്ന് നമ്മുടെ സ്ഥിതിയോ? നമസ്കരിക്കുവാൻ നിൽക്കുമ്പോൾ അണിയൊപ്പിച്ചു നിൽക്കലും, തൊട്ടുതൊട്ടു നിൽക്കലുമെല്ലാം തീരെ അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. ചിലർക്കത് തങ്ങളുടെ പരിഷ്കാരത്തിന് യോജിക്കാത്തതായും, മറ്റു ചിലർക്ക് തങ്ങളുടെ അന്തസ്സിന് നിരക്കാത്തതായും തോന്നുകയാണ്? ഇതിന്റെ ഫലം- നബിﷺ താക്കീതുചെയ്ത അതേ അവസ്ഥ- നാം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. മുസ്ലിംകളുടെ അഭ്യന്തരകാര്യങ്ങളിലാകട്ടെ, ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളുമായുള്ള സമീപനങ്ങളിലാകട്ടെ, പരസ്പരം യോജിച്ചു വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹമോ, സാധ്യതയോ ഇല്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ഒട്ടും വിഷമംകൂടാതെ നിർവ്വഹിക്കാവുന്ന ഇക്കാര്യം- നമസ്കാരത്തിൽ അണിശരിപ്പെടുത്തൽ- പോലും നബിﷺ എത്രയോ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുകൂടി- ഗൗനിക്കാത്തവർ സമരാങ്കണത്തിൽ ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പാകെ എങ്ങനെ അണി ശരിപ്പെടുത്തുവാനാണ്?! وإلى الله المشتكى

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ يَـٰقَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِى وَقَد تَّعْلَمُونَ أَنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ ۖ فَلَمَّا زَاغُوٓا۟ أَزَاغَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُمْ ۚ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْفَـٰسِقِينَ ﴿٥﴾

﴿5﴾ മൂസാ തന്റെ ജനതയോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നത്? ഞാൻ നിങ്ങളിലേക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമല്ലോ!'

അങ്ങനെ, അവർ (നേർമാർഗം) തെറ്റിയപ്പോൾ, അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തെററിച്ചുകളഞ്ഞു. അല്ലാഹു ദുർന്നടപ്പുകാരായ ജനതയെ സൻമാർഗത്തിലാക്കുന്നതുമല്ല.

﴿5﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ മൂസാ പറഞ്ഞപ്പോൾ لِقَوْمِهِۦ തന്റെ ജനതയോട് يَـٰقَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ لِمَ تُؤْذُونَنِى എന്തിനാണ് നിങ്ങളെന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നത്, സ്വൈരം കെടുത്തുന്നു وَقَد تَّعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ أَنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാണെന്ന് إِلَيْكُمْ നിങ്ങളിലേക്ക് فَلَمَّا زَاغُوٓا۟ അങ്ങനെ അവർ തെറ്റിയപ്പോൾ أَزَاغَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു തെറ്റിച്ചു قُلُوبَهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ وَٱللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ لَا يَهْدِى അവൻ സൻമാർഗത്തിലാക്കുക (നേർമാർഗം കാണിക്കുക)യില്ല ٱلْقَوْمَ ٱلْفَـٰسِقِينَ ദുർന്നടപ്പുകാരായ (തോന്നിയവാസികളായ) ജനതക്ക്

മൂസാ നബി (അ)യെ ഇസ്റാഈല്യർ ദ്രോഹിച്ചതിനും സ്വൈരം കെടുത്തിയതിനും പല ഉദാഹരണങ്ങളും ക്വുർആനിൽതന്നെ കാണാവുന്നതാണ്. തീഹ് വനാന്തരത്തിൽവെച്ച് അവർക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഫലസ്തീനിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം കൽപിച്ചപ്പോൾ അവിടെ ശത്രുക്കളുമായി ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടിവരുമെന്ന് കണ്ടതുകൊണ്ട് അവർ വിസമ്മതിച്ചു. അവിടെ വമ്പൻമാരായ ഒരു ജനതയാണുള്ളത്. അവർ അവിടെനിന്ന് പോയല്ലാതെ ഞങ്ങൾ അവിടെ പ്രവേശിക്കുകയില്ല എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. മാത്രമോ? വേണമെങ്കിൽ നീയും നിന്റെ റബ്ബും പോയി യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുക; ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിക്കുകയാണ്. (اذهب أنت و ربك فقاتلا انا ههنا قاعدون) എന്നുവരെ അവർ തുറന്നു പറഞ്ഞു. ഒടുക്കം മൂസാ (അ) ദുആ ചെയ്തു. 'റബ്ബേ! എന്റെ ദേഹത്തെയും എന്റെ സഹോദരനെയുമല്ലാതെ ഞാൻ അധീനമാക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്കും ദുർന്നടപ്പുകാരായ ജനതക്കുമിടയിൽ നീ വേർപ്പെടുത്തണേ!' (ربّ إني لا املك الا نفسي واخي–الخ) ഈ രംഗം ഒന്ന് ആലോചിക്കുക! ഏറെത്താമസിയാതെ ആ പ്രവാചകവര്യൻ കാലഗതി പ്രാപിച്ചു. ആ ജനതയാകട്ടെ നാൽപതുകൊല്ലം ആ വനാന്തരത്തിൽ

വട്ടം കറങ്ങേണ്ടിയും വന്നു. ഇസ്റാഈല്യർ മൂസാ നബി (അ) യോട് ചെയ്തതുപോലെ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ നബിയോട് അനുവർത്തിക്കരുതെന്ന് മുസ്‌ലിംകളോടുള്ള താക്കീതാണ് ഈ വചനം. അടുത്ത വചനത്തിൽ, ഈസാ നബി (അ)യുടെ ജനത സ്വീകരിച്ച നയം സ്വീകരിക്കരുതെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നത് കാണാം.

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ يَـٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُم مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَىَّ مِنَ ٱلتَّوْرَىٰةِ وَمُبَشِّرًۢا بِرَسُولٍ يَأْتِى مِنۢ بَعْدِى ٱسْمُهُۥٓ أَحْمَدُ ۖ فَلَمَّا جَآءَهُم بِٱلْبَيِّنَـٰتِ قَالُوا۟ هَـٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾

﴾6﴿ മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളേ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, നിങ്ങളിലേക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാകുന്നു; തൗറാത്താകുന്ന എന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ [വേദഗ്രന്ഥത്തെ] സത്യമാ(ക്കി ശരിവെ)ക്കുന്നവനായിക്കൊണ്ടും, എന്റെ ശേഷം വരുന്നതായ, അഹ്മദ് [അധികം സ്തുതിയുള്ളവൻ] എന്നുപേരുള്ള ഒരു റസൂലിനെക്കുറിച്ച് സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നവനായിക്കൊണ്ടും (നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവനാണ്).

അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി അവരിൽ വന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ഇത് (തനി) സ്പഷ്ടമായ ജാലമാണ് എന്ന്!

﴾6﴿ وَإِذْ قَالَ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ يَـٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളേ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ നിശ്ചയമായും ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാണ് إِلَيْكُم നിങ്ങളിലേക്ക് مُّصَدِّقًا സത്യമാക്കുന്ന (ശരിവെക്കുന്ന)വനായിക്കൊണ്ട് لِّمَا بَيْنَ يَدَىَّ എന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ مِنَ ٱلتَّوْرَىٰةِ തൗറാത്താകുന്ന, തൗറാത്തിൽനിന്നും وَمُبَشِّرًۢا സുവിശേഷം (സന്തോഷവാർത്ത) അറിയിക്കുന്നവനായും بِرَسُولٍ ഒരു റസൂലിനെക്കുറിച്ച് يَأْتِى വരുന്ന, അദ്ദേഹം വരും مِنۢ بَعْدِى എന്റെ ശേഷം ٱسْمُهُۥٓ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ أَحْمَدُ അഹ്മദ് (അധികം സ്തുതിയുള്ളവൻ) എന്നാണ് فَلَمَّا جَآءَهُم എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ بِٱلْبَيِّنَـٰتِ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി قَالُوا۟ അവർ പറഞ്ഞു هَـٰذَا سِحْرٌ ഇത് ജാലമാണ് مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ (തനി)

ഈസാ നബി (അ)യുടെ ദൗത്യോദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ രണ്ട് കാര്യങ്ങളാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ ജനതയായ ഇസ്റാഈല്യരെ അറിയിക്കുന്നത്.

(1) അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പ് അവതരിച്ചതും, തന്റെ മുമ്പിൽ നിലവിലുള്ള തുമായ തൗറാത്തിന്റെ സത്യത സ്ഥാപിക്കുകയും, ശരിവെക്കുകയും ചെയ്യുക. അഥവാ അതിന്റെ നിയമങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുക

(2) തന്റെ ശേഷം 'അഹ്മദ്' എന്ന് പേരുള്ള ഒരു റസൂൽ വരാനിരിക്കുന്നുവെന്ന സുവിശേഷം അറിയിക്കുക. അഥവാ ആ റസൂലിനെ അനുസരിക്കുവാൻ ജനങ്ങളെ സജ്ജമാക്കുക. ഈസാ (അ) ഒരു പുതിയ നിയമ സംഹിത കൊണ്ടു വന്നിട്ടില്ലെന്നും, അദ്ദേഹം തൗറാത്തിന്റെ നിയമവ്യവസ്ഥകളെ അനുകരിക്കുകയാണ് ചെയ്തതെന്നും ഇതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ്. അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്ന വേദഗ്രന്ഥമായ 'ഇൻജീലാ'കട്ടെ, ഉപദേശങ്ങളുടെയും സുവിശേഷങ്ങളുടെയും സമാഹാരവുമാകുന്നു. 'ഇൻജീൽ' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം തന്നെ 'സുവിശേഷം' എന്നത്രെ, ഈ വസ്തുത ബൈബ്ളും സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. അതിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: 'ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെയോ, പ്രവാചകൻമാരെയോ നീക്കേണ്ടതിന് വന്നു എന്ന് നിരൂപിക്കരുത്. നീക്കുവാനല്ല, നിവർത്തിപ്പാനത്രെ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്.' (മത്തായി 5; 17.)

എനി, ഈസാ നബി (അ)യുടെ ശേഷം വരാനിരിക്കുന്ന 'അഹ്മദ്' എന്ന റസൂലിനെക്കുറിച്ചാണ് പരിശോധിക്കുവാനുള്ളത്. നബിﷺ പ്രസ്താവിച്ചതായി ജുബൈറുബ്നുമുത്ഇം (جبير بن مطعم) വഴി ബുഖാരി (ர) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: എനിക്ക് പല പേരുകൾ ഉണ്ട്. ഞാൻ 'മുഹമ്മദാണ്' (അധികമായി സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നവനാണ്) ഞാൻ 'അഹ്മദു'മാണ് (അധികം സ്തുതിയുള്ളവനാണ്). ഞാൻ 'മാഹീ'യുമാണ് (മായിച്ചുകളയുന്നവനാണ്). എന്നെക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു അവിശ്വാസത്തെ മായിച്ചുകളയുന്നു. إن لي أسماء أنا محمد وأنا أحمد وانا الماحي الذي يمحوا الله بي الكفر الخ – البخاري ഇതിൽനിന്ന് അഹ്മദ് എന്ന് പറഞ്ഞത് നബി തിരുമേനിﷺയെ ഉദ്ദേശിച്ചുതന്നെയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. ഈസാ നബി (അ)ക്കും തിരുമേനിക്കുമിടയിൽ വേറൊരു റസൂൽ വന്നിട്ടുള്ളതായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ലതാനും. തിരുമേനിയാണെങ്കിൽ അന്ത്യപ്രവാചകനുമാണ്.

നബിﷺയുടെ ആഗമനത്തെപ്പറ്റി ഈസാ (അ) നൽകിയ സുവിശേഷങ്ങൾ അതേപടി ഇന്നത്തെ ഇൻജീലുകളിൽ കാണപ്പെടുവാൻ ന്യായമില്ല. കാരണം, യഥാർത്ഥ ഇൻജീൽ ഇന്ന് നിലവിലില്ലെന്ന് പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണ്. കൈകടത്തപ്പെട്ട ഇൻജീലുകളിലാകട്ടെ, ഏറ്റവുമധികം കൈകടത്തലിനു വിധേയമായ വിഷയം നബിﷺയെ സംബന്ധിക്കുന്നവയാണ് താനും. എന്നിരുന്നാലും ക്വുർആന്റെ ഈ പ്രസ്താവനയെ ശരിവെക്കുന്നതും നിഷ്പക്ഷമതികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉതകുന്നതുമായ ചില അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഇന്നത്തെ ഇൻജീലുകളിൽപോലും കാണാവുന്നതാകുന്നു. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കുക:-

(1) യോഹന്നാൻ എഴുതിയ സുവിശേഷത്തിൽ (ഇൻജീലിൽ) യേശു

പറഞ്ഞതായി പറയുന്നു: '... എന്നാൽ ഞാൻ പിതാവിനോട് (ദൈവത്തോട്) ചോദിക്കും. അവൻ 'സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവ്' എന്ന മറ്റൊരു കാര്യസ്ഥനെ എന്നേക്കും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കേണ്ടതിന് നിങ്ങൾക്ക് തരും....(14: 16) 'പരിശുദ്ധാത്മാവ്' എന്ന കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങൾക്ക് സകലവും ഉപദേശിച്ചു തരികയും, ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞത് ഒക്കെയും നിങ്ങളെ ഓർമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.'(14: 26) .....നിങ്ങൾക്ക് അയപ്പാനുള്ള കാര്യസ്ഥനായി പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന 'സത്യാത്മാവ്' വരുമ്പോൾ അവൻ എന്നെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യം പറയും.(15: 26)....... ഞാൻ നിങ്ങളോട് സത്യം പറയുന്നു: ഞാൻ പോകുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനം; ഞാൻ പോകാഞ്ഞാൽ 'കാര്യസ്ഥൻ' നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരികയില്ല. ഞാൻ പോയാൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയക്കും. അവൻ വന്നു പാപത്തെക്കുറിച്ചും, നീതിയെക്കുറിച്ചും, ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും ലോകത്തിന് ബോധം വരുത്തും.(16: 7-8.) ലോകത്ത് ഇപ്പറഞ്ഞ പ്രകാരം 'ബോധം വരുത്തിയ' 'കാര്യസ്ഥൻ' നബി തിരുമേനിയല്ലാതെ ﷺ മറ്റാരാണ്?! ആലോചിച്ചു നോക്കുക. യോഹന്നാൻ വീണ്ടും തുടരുന്നു: 'ഇനിയും വളരെ നിങ്ങളോട് പറയുവാനുണ്ട്. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ വഹിപ്പാൻ കഴിവില്ല. സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവ് വരുമ്പോഴോ, അവൻ നിങ്ങളെ സകലസത്യത്തിലും വഴിനടത്തും. അവൻ സ്വയമായി സംസാരിക്കാതെ, താൻ കേൾക്കുന്നത് സംസാരിക്കയും, വരുവാനുള്ളതു നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചു തരികയും ചെയ്യും .....'(16: 12 - 13.) ഈ ഒടുവിലത്തെ വാക്യങ്ങൾ സൂ: നജ്മിലെ 3 ഉം 4 ഉം വചനങ്ങളിലെ ആശയമത്രെ.

ക്രി. 1844ൽ ലണ്ടനിൽ അച്ചടിച്ച ഇൻജീലിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പിൽ 'സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവ്' എന്ന വാക്കിനു പകരം 'പാറക്വലീത്ത' (Pareclete= فار قليط) എന്നായിരുന്നു. ഇത് യൂനാനി (ഗ്രീക്ക്) പദമാണ്. ഇൻജീലിന്റെ അറബി പതിപ്പുകളിൽ ഈ പദം സുലഭമാകുന്നു. ഈ വാക്കിന് 'ആശ്വാസം നൽകുന്നവൻ, ആശ്വാസപ്രദൻ, കാര്യദർശി' എന്നൊക്കെയാണ് അർത്ഥം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ വാക്കിനോട് അക്ഷരാർത്ഥങ്ങളിൽ സാദൃശ്യമുള്ള മറ്റൊരു വാക്കാണ് പീറക്വലീത്ത (Periclyte=بير قليوس أو بير قليط) 'മഹാൻ, വിശ്രുതൻ, ഉന്നതൻ' എന്നൊക്കെ ഇതിന് അർത്ഥം വരുന്നു. 'മുഹമ്മദ്, അഹ്മദ്, മഹ്മൂദ്' എന്നീ വാക്കുകളുമായി അർത്ഥസാദൃശ്യമുള്ളവയാണ് ഇതെല്ലാം. ഈസാ (അ) ഉപയോഗിച്ച യഥാർത്ഥ വാക്ക് ഏതായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാം. അദ്ദേഹം ഹിബ്രു (Hebrew= العبرية) വായിരുന്നു സംസാരിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ സാക്ഷാൽ വാക്കിന് വിവിധ ഭാഷകളിലുള്ള പരിഭാഷകളുടെ കർത്താക്കളും, ഇൻജീലുകളുടെ കർത്താക്കളും- അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ- എന്തെല്ലാം അർത്ഥവ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്ന് നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും, കുറെ മാറ്റത്തിരുത്തങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഒരേ വിഷയത്തിൽതന്നെ ഇൻജീലുകൾ പരസ്പരവിരുദ്ധമായ വിവരണം നൽകുകയില്ലല്ലോ. ലൂക്കോസിന്റെ ഇൻജീലിന്റെ ആരംഭംതന്നെ ഇത് തെളിയിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഇടയിൽ പ്രമാണിക്കപ്പെടുന്ന കാര്യ

ങ്ങളെക്കുറിച്ച് പലരും ചരിത്രം എഴുതാൻ തുനിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടാണ് തനിക്ക് ഇത് ക്രമമായി എഴുതുവാൻ തോന്നിയത് എന്ന് അദ്ദേഹം അതിൽ തുറന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (ലൂക്കോസ് 1: 2- 4 നോക്കുക.)

മേൽകാണിച്ച فار قليط എന്ന ഹിബ്രുപദത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ബൈബ്ളിന്റെ മലയാള വിവർത്തനങ്ങളിൽ ഉള്ളത് 'ആശ്വാസപ്രദൻ, സത്യത്തിന്റെ കാര്യസ്ഥൻ' തുടങ്ങിയ വാക്കുകളാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് ബൈബ്ളുകളിലാകട്ടെ, Comforter, Advocate എന്നിവയും. അറബിപ്പതിപ്പുകളിൽ معري ، محاج എന്നും മറ്റും കാണാം. ഈ വാക്കുകളുടെ മുമ്പും പിമ്പും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോഴും ഭാവിയിൽ വരാനിരിക്കുന്ന പ്രവാചകനെക്കുറിച്ചാണ് ആ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചതെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ ഈസാ (അ) സുവിശേഷം അറിയിച്ച ആളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ച യഥാർത്ഥ വാക്ക് ഇൻജീലിന്റെ കർത്താക്കൾ മാറ്റിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് തീർത്തുപറയാം.

ക്രിസ്തീയ ചർച്ചുകൾ അംഗീകരിച്ച ഒരു വേദപുസ്തകമാണ് പഴയനിയമത്തിലെ ഹഗ്ഗായി. അതിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: 'ഞാൻ ആകാശത്തെയും, ഭൂമിയെയും, കടലിനെയും, കരയെയും ഇളക്കും. ഞാൻ സകല ജാതികളെയും ഇളക്കും. സകലജാതികളുടെയും 'മനോഹരവസ്തു' വരികയും ചെയ്യും....എന്ന് സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ (ദൈവം) അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. (ഹഗ്ഗായി, 2: 6 – 7) 'ഇളക്കും' എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് അറബി പതിപ്പുകളിൽ ازلزل (വിറകൊള്ളിക്കും) എന്നും, 'മനോഹരവസ്തു'വിന്റെ സ്ഥാനത്ത് مشتهي (കാര്യമായത്, മോഹിക്കപ്പെട്ടത്)'എന്നുമാകുന്നു.

ഈ വാക്ക് അഹ്മദ് എന്ന വാക്കുമായി ആശയത്തിൽ യോജിപ്പുണ്ട്. ഹിബ്രുഭാഷയിൽ ഈ സ്ഥാനത്ത് നല്കപ്പെടുന്ന വാക്ക് 'അഹ്മദ്' എന്നതിനോട് രൂപസാദൃശ്യമുള്ളതുമാകുന്നു. പഴയ നിയമത്തിൽപെട്ട ശലോമോന്റെ ഉത്തമഗീതാപുസ്തകത്തിൽ (5: 16ൽ) 'അവൻ സർവ്വാംഗസുന്ദരൻ' എന്നാണ് മലയാളപ്പതിപ്പിലുള്ളതെങ്കിൽ, അറബിപ്പതിപ്പുകളിൽ وكله مشتهيات (അവന്റെ സർവ്വവും കാമ്യമാണ്) എന്നാണ്. ഹിബ്രുവിൽ ഈ സ്ഥാനത്തുള്ളതാകട്ടെ; 'മഹ്മദ്ദീം' (مَحْمَدِّيم) എന്നുമാകുന്നു. 'ഹംദ്' (حمد) എന്ന ധാതുവിൽനിന്നുള്ളതും അർത്ഥത്തിൽ പരസ്പരം യോജിപ്പുള്ളതുമായ 'അഹ്മദ്, മുഹമ്മദ്, മഹ്മൂദ്' എന്നിവപോലെ ഹിബ്രുഭാഷയിലുള്ള ഒരു രൂപഭേദമാണിതെന്നേ വിചാരിക്കാൻ തരമുള്ളൂ. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഈസാ നബി (അ)യുടെ സുവിശേഷവാർത്ത മുമ്പ് ഇൻജീലിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, പിന്നീടതിൽ കൈകടത്തലുകൾ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, എങ്കിൽകൂടി അതിന്റെ അടയാളമായി ചിലതെല്ലാം ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഗ്രഹിക്കാമല്ലോ.

فلما جاءهم بالبينات قالوا هذا سحر مبين (അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അവർക്ക് വ്യക്ത

മായ തെളിവുകളുമായി വന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ഇത് സ്പഷ്ടമായ ജാലമാണ് എന്ന്.) 'അദ്ദേഹം' എന്ന സർവ്വനാമം ഈസാ (അ) സുവിശേഷം നൽകിയ ആ റസൂലിനെ നബി തിരുമേനിﷺയെ -ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത കാണുന്നത്. 'അവർ' എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നബിﷺയുടെ ജനതയുമായിരിക്കും. 'അദ്ദേഹം' എന്ന് പറഞ്ഞത് ഈസാ നബി (അ)യും 'അവർ' എന്ന് പറഞ്ഞത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയും ആയിരിക്കുന്നതിലും വിരോധമില്ല. الله أعلم

നബി തിരുമേനിﷺ അന്ത്യപ്രവാചകനാണെന്ന ഇസ്‌ലാമിന്റെ മൗലിക തത്വം സ്വീകരിക്കാത്തവരും, 'ഖാദിയാനികൾ' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നവരുമായ ചില അഹ്മദിയാ മതക്കാർ ഈ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട 'അഹ്മദ്'തങ്ങൾ പ്രവാചകനായി സ്വീകരിച്ച 'മീർസാഗുലാം അഹ്മദ്' ഖാദിയാനിയാണെന്ന് വാദിക്കാറുണ്ട്. പ്രവാചകത്വ സമാപ്തിയിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതിൽനിന്ന് ഉടലെടുത്ത അവരുടെ അനേക വ്യാജവാദങ്ങളിൽ ഒന്നുമാത്രമാണിത്. ഇവരുടെ വാദങ്ങളെക്കുറിച്ച് സൂ: അഹ്സാബിൽ നാം സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰٓ إِلَى ٱلْإِسْلَٰمِ ۚ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٧﴾

《7》 അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവനെക്കാൾ അക്രമി ആരുണ്ട്; അവനാകട്ടെ, ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു (എന്നിട്ടും)?! അല്ലാഹു, അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ സൻമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

يُرِيدُونَ لِيُطْفِـُٔوا۟ نُورَ ٱللَّهِ بِأَفْوَٰهِهِمْ وَٱللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِۦ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿٨﴾

《8》 തങ്ങളുടെ വായകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശം കെടുത്തിക്കളയുവാൻ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, തന്റെ പ്രകാശം പൂർത്തിയാക്കുന്നവനുമാണ്- അവിശ്വാസികൾക്ക് വെറുപ്പായാലും ശരി.

هُوَ ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلْهُدَىٰ وَدِينِ ٱلْحَقِّ لِيُظْهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾

《9》 അവനത്രെ, തന്റെ റസൂലിനെ മാർഗദർശനവും, യഥാർത്ഥ മതവുംകൊണ്ട് അയച്ചിട്ടുള്ളവൻ, എല്ലാ മതത്തെക്കാളും അതിനെ (വിജയിപ്പിച്ചു) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി; ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾക്ക് വെറുപ്പായാലും ശരി.

عَلَى ٱللَّهِ ആരാണ് ഏറ്റം അക്രമി مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ കെട്ടിച്ചമച്ചവനെക്കാൾ وَمَنْ أَظْلَمُ ﴾7﴿ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ٱلْكَذِبَ വ്യാജം, കളവ് وَهُوَ അവനാകട്ടെ يُدْعَىٰٓ ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്നു إِلَى ٱلْإِسْلَٰمِ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى അല്ലാഹു സൻമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ ﴾8﴿ يُرِيدُونَ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു لِيُطْفِـُٔوا۟ അവർ കെടുത്തിക്കളയുവാൻ نُورَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശത്തെ بِأَفْوَٰهِهِمْ അവരുടെ വായകൾകൊണ്ട് وَٱللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ مُتِمُّ نُورِهِۦ തന്റെ പ്രകാശത്തെ പൂർത്തിയാക്കുന്നവനുമാണ് وَلَوْ كَرِهَ വെറുത്താലും (അതൃപ്തിപ്പെട്ടാലും) ശരി ٱلْكَٰفِرُونَ അവിശ്വാസികൾ ﴾9﴿ هُوَ ٱلَّذِىٓ അവൻ യാതൊരുവനത്രെ أَرْسَلَ അയച്ച, നിയോഗിച്ച رَسُولَهُۥ തന്റെ റസൂലിനെ بِٱلْهُدَىٰ സൻമാർഗവും കൊണ്ട് وَدِينِ ٱلْحَقِّ യഥാർത്ഥ (സത്യ) മതവും لِيُظْهِرَهُۥ അതിനെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ, വിജയിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി وَلَوْ كَرِهَ എല്ലാ മതത്തെക്കാളും, മതത്തിന് മീതെയും وَلَوْ كَرِهَ വെറുത്താലും (അതൃപ്തിപ്പെട്ടാലും) ശരി ٱلْمُشْرِكُونَ ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ

ഈ പ്രവചനം ഇവിടെ മാത്രമല്ല, സൂ: തൗബഃ 32, 33 ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. വിശുദ്ധഖുർആനും, നബി തിരുമേനിﷺയുടെ ദൗത്യവിഷയങ്ങളുമാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശംകൊണ്ട് വിവക്ഷ. അതിനെ വായകൊണ്ട് ഊതിക്കെടുത്തുവാനോ, ദുരാരോപണങ്ങളും അപവാദങ്ങളും വഴി കെടുത്തിക്കളയുവാനോ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. ലക്ഷ്യങ്ങളുടെയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുടെയും ദൃഢത, പ്രമാണങ്ങളുടെ സ്വീകാര്യത, വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ സുരക്ഷിതത, അതിന്റെ സത്യത, ന്യായത, വ്യക്തത എന്നിവമൂലം മറ്റേത് മതത്തെക്കാളും അത് മികച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കും. ലോകമുള്ള കാലത്തോളം സത്യനിഷേധികളും എതിരാളികളും അതിന്നുണ്ടായേക്കാം. അവരുടെ പ്രതിഷേധമോ അമർഷമോ അതിന്നൊരിക്കലും പ്രതിബന്ധമായിരിക്കയില്ല. നബിﷺ പ്രവചനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ, ഒരു വിഭാഗം ആളുകളെങ്കിലും അതിന്റെ യഥാർത്ഥ അനുയായികളായി ലോകാവസാനം വരെ ശേഷിക്കാതിരിക്കയുമില്ല. (كما في البخاري ومسلم)

നബി തിരുമേനിﷺയുടെ കാലത്തെക്കുറിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ, ശിർക്കിന്റെയും കുഫ്റിന്റെയും ആൾക്കാരെല്ലാം ഇസ്‌ലാമിന് വഴങ്ങേണ്ടിവന്ന ചരിത്രം പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇസ്‌ലാമല്ലാത്ത ഏതൊരു മതത്തെ എടുത്താലും ആ മതത്തിന്റെ സാക്ഷാൽപ്രമാണമായി അതിന്റെ അനുയായികളെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവർക്കിടയിൽ പരിപൂർണമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥരേഖ- യാതൊന്നും അതിൽ കൂട്ടുവാനോ കിഴിക്കുവാനോ ഇല്ലെന്ന് അവർ ഏകകണ്ഠമായി സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു വേദഗ്രന്ഥം- സമർപ്പിക്കുവാൻ അവർക്ക് കഴിയുകയി

ല്ലതന്നെ.മുസ്‌ലിംകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർക്കിടയിൽ എന്തുതന്നെ ഭിന്നാഭിപ്രായം ഉണ്ടെങ്കിലും തങ്ങളുടെ മൂലപ്രമാണം വിശുദ്ധ ക്വുർആനാണെന്നും, അതിൽ വല്ലതും ചേർക്കുവാനോ കുറക്കുവാനോ ഇല്ലെന്നുമുള്ള കാര്യത്തിൽ അവർ ഏകാഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. അപ്പോൾ, വിശുദ്ധ ക്വുർആൻ നിലവിലുള്ള കാലത്തോളം- അതാകട്ടെ, ലോകാവസാനംവരെ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യും- അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശം പൊലിയാതെയും, അവന്റെ മതം തിരോധാനം ചെയ്യാതെയും അവശേഷിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

വിഭാഗം- 2

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَـٰرَةٍ تُنجِيكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾

《10》 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, വേദനയേറിയ ഒരു ശിക്ഷയിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷ നൽകുന്ന ഒരു കച്ചവടത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചു തരട്ടെയോ?-

تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَتُجَـٰهِدُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمْوَٰلِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

《11》 നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ റസൂലിലും വിശ്വസിക്കണം; അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ധനങ്ങൾകൊണ്ടും, ദേഹങ്ങൾകൊണ്ടും സമരം ചെയ്യുകയും വേണം. ആയത് നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമാകുന്നു- നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമെങ്കിൽ!

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّـٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ وَمَسَـٰكِنَ طَيِّبَةً فِى جَنَّـٰتِ عَدْنٍ ۚ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

《12》 (എന്നാൽ) നിങ്ങളുടെപാപങ്ങൾ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരും; അടിഭാഗത്തുകൂടി അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗങ്ങളിലും, സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ സ്വർഗങ്ങളിലുള്ള വിശിഷ്ടമായ പാർപ്പിടങ്ങളിലും നിങ്ങളെ അവൻ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അതത്രെ, മഹത്തായ ഭാഗ്യം.

وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا ۖ نَصْرٌ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

《13》 മറ്റൊരു കാര്യവും (കൂടി) -അത് നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ് (അതെ) അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള സഹായവും, ആസന്നമായ ഒരു വിജയവും! (നബിയേ) സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചുകൊള്ളുക.

《**10**》 يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ هَلْ أَدُلُّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ അറിയിച്ചു തരട്ടെയോ عَلَىٰ تِجَٰرَةٍ ഒരു കച്ചവട (വ്യാപാര)ത്തെപ്പറ്റി تُنجِيكُم നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ വേദനയേറിയ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് 《**11**》 تُؤْمِنُونَ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുക, വിശ്വസിക്കണം بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ റസൂലിലും وَتُجَٰهِدُونَ നിങ്ങൾ സമരം ചെയ്യുകയും فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ بِأَمْوَٰلِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ കൊണ്ട് وَأَنفُسِكُمْ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങൾകൊണ്ടും ذَٰلِكُمْ അത് خَيْرٌ لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമാണ്, നല്ലതാണ് إِن كُنتُمْ നിങ്ങൾആകുന്നുവെങ്കിൽ تَعْلَمُونَ അറിയുന്നു(വെങ്കിൽ) 《**12**》 يَغْفِرْ لَكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരും ذُنُوبَكُمْ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ وَيُدْخِلْكُمْ നിങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കയും ചെയ്യും جَنَّٰتٍ ചില സ്വർഗങ്ങളിൽ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا അതിന്റെ അടിയിൽ കൂടി ഒഴുകുന്ന ٱلْأَنْهَٰرُ അരുവി (നദി)കൾ وَمَسَٰكِنَ പാർപ്പിടങ്ങളിലും طَيِّبَةً വിശിഷ്ടമായ, നല്ല, പരിശുദ്ധമായ فِى جَنَّٰتِ عَدْنٍ സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ സ്വർഗങ്ങളിൽ, തോപ്പുകളിൽ ذَٰلِكَ അത്, അതത്രെ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ വമ്പിച്ചഭാഗ്യം 《**13**》 وَأُخْرَىٰ മറ്റൊരു കാര്യവും تُحِبُّونَهَا നിങ്ങളത് ഇഷ്ടപ്പെടും, ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന نَصْرٌ مِّنَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള സഹായം وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ആസന്നമായ ഒരു വിജയവും وَبَشِّرِ നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചു കൊള്ളുക ٱلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്

അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യം ആദ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. മൂസാ നബി (അ)യുടെ ജനതയെപ്പോലെ ഉപദ്രവകാരികളാവരുതെന്നും ഈസാ നബി (അ)യുടെ ജനതയെപ്പോലെ തെളിവുകളെ നിരാകരിക്കരുതെന്നും തുടർന്ന് ഉപദേശിച്ചു. അതിനുശേഷം സത്യവിശ്വാസികളെ ആ സമരമാകുന്ന വ്യാപാരത്തിൽ വ്യാപ്തരാകുവാൻ ക്ഷണിക്കുകയാണ്. ഈ കച്ചവടത്തിനുള്ള മൂലധനം സത്യവിശ്വാസം. അതിലെ ചരക്കുകൾ ധനംകൊണ്ടും ദേഹംകൊണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സേവനം ചെയ്യലും. അതിന്റെ നേട്ടമോ? വേദനയേറിയ നരകശിക്ഷയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടലും, പാപം പൊറുത്തുകിട്ടലും, സുഖസമ്പൂർണമായ ശാശ്വത സ്വർഗവും! ഇതെല്ലാം ഭാവിയിലേക്കുള്ള വാഗ്ദാനങ്ങളാണല്ലോ. ഈ ജീവി

തത്തിൽ ഈ കച്ചവടം മുഖേന നേട്ടമൊന്നും ഉണ്ടാകാനില്ലേ? ഉണ്ട്. വേറെയും നേട്ടങ്ങളുണ്ട്. എല്ലാവരും ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന കാര്യംതന്നെ. അതെ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സഹായവും താമസംവിനാ ശത്രുക്കൾക്കെതിരിൽ കൈവരുന്ന വിജയവു മാണത്. ഇതിൽപരം ഭാഗ്യകരമായ വ്യാപാരം മറ്റെന്തുണ്ട്?! നബിﷺക്കും സ്വഹാ ബികൾക്കും മാത്രമല്ല, സത്യവിശ്വാസികൾ ഏതെല്ലാം കാലത്ത് വിശ്വാസപൂർവ്വം ഈ കച്ചവടത്തിൽ വ്യാപൃതരായിട്ടുണ്ടോ അക്കാലത്തെല്ലാം അവർക്ക് അല്ലാഹു വിന്റെ സഹായവും, വിജയവും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട് താനും. ഭാവിവാഗ്ദാനങ്ങൾ പരലോക ത്തുവെച്ച് അവർക്ക് ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. കർമങ്ങളിൽവെച്ച് അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട കർമം ഏതാണെന്ന് അന്വേഷിച്ച ചില സ്വഹാബികൾക്ക് നബിﷺ ഈ സൂറത്ത് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുകയുണ്ടായെന്ന് ഹദീഥിൽ വന്നിരിക്കുന്നു (അ; തി.) അല്ലാഹു നമുക്ക് തൗഫീക് നൽകട്ടെ. ആമീൻ.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُونُوٓاْ أَنصَارَ ٱللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّـۧنَ مَنْ أَنصَارِىٓ إِلَى ٱللَّهِ ۖ قَالَ ٱلْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ ٱللَّهِ ۖ فَـَٔامَنَت طَّآئِفَةٌ مِّنۢ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ وَكَفَرَت طَّآئِفَةٌ ۖ فَأَيَّدْنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُواْ ظَٰهِرِينَ ﴿١٤﴾

《14》 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായിക ളായിത്തീരുവിൻ; മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ 'ഹവാരി'കളോട്; 'അല്ലാഹു വിങ്കലേക്കുള്ള (മാർഗത്തിൽ) എന്റെ സഹായികൾ ആരാണ്' എന്ന് പറഞ്ഞതുപോലെ; 'ഹവാരി'കൾ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായികളാണ് എന്ന്. [ഇതു പോലെ നിങ്ങളും ആയിരിക്കുവിൻ.]

എന്നിട്ട്, ഇസ്റാഈൽ സന്തതിക ളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വിഭാഗം വിശ്വ സിച്ചു; ഒരു വിഭാഗം അവിശ്വസിക്കു കയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, വിശ്വസി ച്ചവർക്ക് അവരുടെ ശത്രുവിനെ തിരെ നാം ബലം നൽകി; അങ്ങനെ അവർ (വിജയം നേടി) പ്രത്യക്ഷരാ യിത്തീർന്നു.

《14》 يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ كُونُوٓاْ നിങ്ങൾ ആയിരിക്കുവിൻ أَنصَارَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായികൾ كَمَا قَالَ പറഞ്ഞതുപോലെ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ لِلْحَوَارِيِّـۧنَ ഹവാരികളോട് (ശിഷ്യഗണങ്ങളോട്) مَنْ أَنصَارِىٓ എന്റെ സഹായികൾ ആരാണ് إِلَى ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് قَالَ ٱلْحَوَارِيُّونَ ഹവാരികൾ

പറഞ്ഞു فَـَٔامَنَت എന്നിട്ട് أَنصَارُ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായികളാണ് نَحۡنُ ഞങ്ങൾ
വിശ്വസിച്ചു طَّآئِفَةٌ ഒരു വിഭാഗം مِّنۢ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ഇസ്‌റാഈല്യരിൽനിന്ന് وَكَفَرَت അവി
ശ്വസിക്കയും ചെയ്തു طَّآئِفَةٌ ഒരു വിഭാഗം فَأَيَّدۡنَا അപ്പോൾ നാം ബലപ്പെടുത്തി
ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ വിശ്വസിച്ചവരെ عَلَىٰ عَدُوِّهِمۡ അവരുടെ ശത്രുക്കളുടെ മേൽ (എതിരെ)
فَأَصۡبَحُواْ അങ്ങനെ അവരായിത്തീർന്നു ظَٰهِرِينَ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടവർ, വിജയികൾ

حواريون ('ഹവാരികൾ') എന്ന വാക്കിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം എന്താണെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാം. 'വസ്ത്രം അലക്കുന്നവർ, ഹൃദയം ശുദ്ധീകരിക്കുന്നവർ, വേട്ടക്കാർ' എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചില അർത്ഥങ്ങളും, ആ പേര് വരാനുള്ള ചില കാരണങ്ങളും പലരും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ഒന്നും തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ തെളിവില്ല. ഏതായാലും ഈസാ (അ)ന്റെ പ്രധാന ശിഷ്യഗണങ്ങളായ പന്ത്രണ്ടുപേരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നതിൽ തർക്കമില്ല. ഇവർ വഴിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനം അതിവിദൂര രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം എത്തിക്കഴിഞ്ഞത്. അതുകൊണ്ട് ഈസാ (അ)ന്റെ ദൂതൻമാർ എന്ന് ഈ വാക്കിന് വിവക്ഷ നൽകപ്പെടുന്നു. ഇവരെക്കുറിച്ചാണ് അപ്പോസ്തലൻമാർ (Apostles) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത്.

ഈസാ നബി (അ) ജനങ്ങളെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് ചെയ്ത പ്രസ്താവനകൾ ഉദ്ധരിച്ച ശേഷം സൂ: ആലുഇംറാനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: فلما أحس عيسى منهم الكفر – إلى قوله مسلمون – آل عمران:٥٢ (സാരം: എന്നിട്ടും, ഈസാക്ക് അവരിൽനിന്ന് അവിശ്വാസം അനുഭവപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ആരാണ് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുള്ള എന്റെ സഹായികൾ?' 'ഹവാരികൾ' പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായികളാണ്, ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകളാണെന്ന് താങ്കൾ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊള്ളുക.' (ആലുഇംറാൻ: 52) ഇതുപോലെ അവിശ്വാസത്തിനെതിരിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ത്യാഗവും സേവനവും ചെയ്യാൻ നിങ്ങളും സന്നദ്ധരാകണമെന്നാണ് അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളോട് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത്.

എന്നാൽ, ഈസാ നബി (അ)യുടെ ദൗത്യം ഇസ്‌റാഈല്യരിൽ ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ സ്വീകരിച്ചുവെങ്കിലും ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ ഇവരാണ്– യഹൂദികൾ നിഷേധിക്കയാണുണ്ടായത്. വിശ്വസിച്ചവർ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്തിനും, അനുഗ്രഹത്തിനും പാത്രമായി. ആത്മീയശക്തി നൽകി അല്ലാഹു അവരെ ബലപ്പെടുത്തുകയും എതിരാളികളെ പരാജയപ്പെടുത്തി അവർക്ക് വിജയം നൽകുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെ, നിങ്ങളും അല്ലാഹുവിനെ -അല്ലാഹുവിന്റെ മതത്തെ- സഹായിച്ചാൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളെയും സഹായിക്കും, ശത്രുക്കൾക്കെതിരിൽ നിങ്ങളുടെ കാലടികളെ ഉറപ്പിച്ചു വിജയം നൽകുകയും ചെയ്യും എന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ എന്ന് താൽപര്യം. (إن تنصر الله ينصركم ويثبت أقدامكم)

اللهم اجعلنا ممن نصر الله ورسوله اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്:-

ജുമുഅഃ നമസ്കാരവും, ഖുത്വുബഃയും

(صلاة الجمعة والخطبة)

ഇസ്‌ലാമികാനുഷ്ഠാനകർമങ്ങളിൽ പല നിലക്കും വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു നിർബന്ധകർമമത്രെ ജുമുഅഃ നമസ്കാരവും ഖുത്വുബഃയും. ജുമുഅഃയുടെ അന്തഃസ്സാരങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കി അതർഹിക്കുന്ന രൂപത്തിൽ നടത്തിപ്പോരുന്നപക്ഷം, നാട്ടിൽ ഇസ്‌ലാമികബോധവും, സാമൂഹ്യമര്യാദയും, മതഭക്തിയും നിലനിറുത്തുവാൻ അത് തികച്ചും പര്യാപ്തമാണെന്ന് തീർത്ത് പറയാം. പക്ഷേ, വ്യസനകരം! ഇന്നത്തെ ജുമുഅഃ സമ്പ്രദായങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ മിക്കവാറും ഒരു ചടങ്ങ്, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പൊതു സമ്മേളനം മാത്രമായി അത് അവശേഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്! മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽ നമസ്കാരകർമം പാടെ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന നാമമാത്ര മുസ്‌ലിംകൾ ഇന്ന് ധാരാളമാണ്. നമസ്കരിക്കാറുള്ളവരിൽപോലും ജുമുഅഃയിൽ സംബന്ധിക്കണമെന്ന നിർബന്ധം ഇല്ലാത്ത പലരെയും കാണാം. അതുകൊണ്ട് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ജുമുഅഃയെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള 9 ഉം 10 ഉം വചനങ്ങളുടെ അർത്ഥോദ്ദേശ്യ വ്യാപ്തിക്കുള്ളിൽ അടങ്ങുന്ന ഒരു ലഘുവിവരണം നൽകുന്നത് ഇവിടെ ഉചിതമായിരിക്കും.

يا أيها الذين آمنوا (ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ,) എന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ജുമുഅഃയെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, പ്രത്യേക പ്രതിബന്ധമില്ലാത്ത ഓരോ സത്യവിശ്വാസിക്കും താഴെ പറയുന്ന കൽപന ബാധകമാണെന്നുവന്നു. ഇതിൽ സ്ത്രീകൾ ഉൾപ്പെടുമോ ഇല്ലേ? ഇത് ഇന്ന് നമ്മുടെ നാടുകളിൽ ഒരു തർക്കവിഷയമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെ സത്യവിശ്വാസികളെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള കല്പനകളിൽ ചിലത് പുരുഷൻമാരെയും സ്ത്രീകളെയും ഒരുപോലെ ബാധിക്കുന്നതും, പ്രധാനമായും പുരുഷൻമാരെ ബാധിക്കുന്നതും, ചുരുക്കം ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ പുരുഷൻമാരെമാത്രം ബാധിക്കുന്നതും (ഉദാഹരണം: നിസാഉ് 19.) ഉണ്ടായിരിക്കും. നബിവചനങ്ങളിലും തന്നെ സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷൻമാരെപ്പോലെ ജുമുഅഃ നിർബന്ധമാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒന്നും അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് നിയമപരമായി പറയുമ്പോൾ സ്ത്രീകൾക്കും ജുമുഅഃ നിർബന്ധമാണെന്ന് പറയുവാൻ- ക്വുർആന്റെയും നബി

വചനങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ– നിവൃത്തിയില്ല, പക്ഷേ, നബിﷺയുടെയും സ്വഹാബത്തിന്റെയും കാലത്തെ നടപടിക്രമങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ ജുമുഅഃയിലും, അഞ്ചുനേരത്തെ ജമാഅത്ത് നമസ്കാരങ്ങളിലും പെരുന്നാൾ നമസ്കാരങ്ങളിലും അവർ പങ്കെടുക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അതിന് നബിﷺ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നും, ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്. അതെല്ലാം ഇവിടെ എടുത്തുദ്ധരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. കുറെയെല്ലാം പൊതുവിൽ അറിയപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് മാത്രം ചിലത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം:–

(1) നബിﷺ വെള്ളിയാഴ്ച ഖുത്വുബഃ നടത്തുമ്പോൾ പന്ത്രണ്ട് പുരുഷൻമാരല്ലാത്തവരെല്ലാം എഴുന്നേറ്റുപോയി എന്ന ഹദീഥിന്റെ ചില രിവായത്തുകളിൽ ഒരു സ്ത്രീയും ബാക്കിയായിരുന്നതായി പ്രസ്താവിച്ചത് 11 –ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ചുവല്ലോ. ഇത് പല പണ്ഡിതൻമാരും അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം.

(2) ഉമ്മുഹിശാം (റ) എന്ന വനിതാ സ്വഹാബി സൂറത്തുക്വാഫ് പാഠമാക്കിയത് വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം മിമ്പറിൽവെച്ച് നബിﷺ അത് ഓതിക്കേട്ടിരുന്നതിൽനിന്നാണ് എന്ന് അവർ പറഞ്ഞതായി ഇമാം മുസ്‌ലിം (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

(3) 'ഫർദ്വു' (നിർബന്ധ) നമസ്കാരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ സ്ത്രീകൾ എഴുന്നേറ്റു പോകുന്നതുവരെ നബിﷺയും പുരുഷൻമാരും കാത്തിരിക്കുമെന്ന് നബിﷺയുടെ പത്നി ഉമ്മുസലമഃ (റ)യിൽനിന്ന് ബുഖാരി (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

(4) ഞാൻ നമസ്കാരം ദീർഘിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ ശിശുക്കളുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുകയും അപ്പോൾ അവരുടെ മാതാക്കൾക്ക് വിഷമമുണ്ടാകരുതെന്ന് കരുതി ചുരുക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് നബിﷺ പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരീ (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ജുമുഅഃയിലും ജമാഅത്ത് നമസ്കാരങ്ങളിലും സ്ത്രീകൾ അക്കാലത്ത് സാധാരണ പങ്കെടുക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഈ ഹദീഥുകൾ തന്നെ മതിയാകും. എന്നാൽ, പുരുഷൻമാരെപ്പോലെ എല്ലാ സ്ത്രീകളും നിർബന്ധമായി പങ്കെടുത്തിരുന്നുവെന്ന് കാണിക്കുന്ന തെളിവുകളൊന്നും അറിയപ്പെടുന്നില്ല.

സ്ത്രീകൾ പുരുഷൻമാരുമായി സമ്പർക്കമുണ്ടാകുവാൻ കാരണമാണെന്നതാണ് സ്ത്രീകൾ പങ്കെടുക്കുന്നതിനെതിരിൽ പറയുവാനുള്ള പ്രധാന തടസ്സം. ഈ തടസ്സം, ജുമുഅഃക്കോ ജമാഅത്തിനോ സ്ത്രീകൾ സംബന്ധിക്കുന്നതിനെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതല്ല. എവിടെവെച്ചും, എപ്പോഴും ഗൗനിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു നിർബന്ധ വിഷയമാണിത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇന്ന് മുസ്‌ലിം സമുദായം പൊതുവിലും പരിഷ്കൃതരെന്നു കരുതപ്പെടുന്നവർ വിശേഷിച്ചും അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും ശാസനകളെ അവഗണിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സ്ത്രീകൾ പള്ളിയി

ലേക്ക് പോകുമ്പോഴും, വരുമ്പോഴും, പള്ളിയിൽവെച്ചും ഇസ്‌ലാമിലെ പർദ്ദാനിയമങ്ങൾ പാലിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണമെന്നും, പള്ളികളിൽ അതിന് വിഘ്നം വരുന്ന പരിതഃസ്ഥിതികൾ ഉണ്ടാകരുതെന്നും മാത്രമേ ചുരുക്കത്തിൽ ഇത് സംബന്ധിച്ചു ഇവിടെ പറയുവാനുള്ളൂ. അതേ സമയത്ത് സ്ത്രീകൾ ജുമുഅഃയിൽ പങ്കെടുക്കാറുള്ള ചില ഇടങ്ങളിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ നോക്കുമ്പോൾ, വല്ല കല്യാണാഘോഷങ്ങൾക്കും വേണ്ടി അണിഞ്ഞൊരുങ്ങാറുള്ള ഒരു പ്രതീതിയാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ പള്ളിയിൽ ഒരു ആരാധനാകർമത്തിൽ, സംബന്ധിക്കുന്നതിന് അനുയോജ്യമായ വേഷഭൂഷണങ്ങളും അച്ചടക്കങ്ങളും കുറവായിരിക്കുമെന്നർത്ഥം. ഈ നിലപാട് ഒട്ടും ക്ഷന്തവ്യമല്ല.

إذا نودي للصلاة من يوم الجمعة (ജുമുഅഃ ദിവസത്തിലെ നമസ്കാരത്തിന് വിളിക്കപ്പെട്ടാൽ) എന്നാണല്ലോ പിന്നീടുള്ള വാക്യത്തിന്റെ ചുരുക്കം. 'ജുമുഅഃ ദിവസം' (يوم الجمعة)എന്നാണ് അറബിയിൽ വെള്ളിയാഴ്ചക്ക് പേർ. 'ജുമുഅഃ' എന്നാൽ കൂട്ടം, സമ്മേളനം എന്നിങ്ങനെയാണ് അർത്ഥം. അന്ന് ജുമുഅഃ കർമം നടക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതിന് ഈ പേർ വന്നു. മുൻകാലത്ത് മറ്റ് ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളതുപോലെ ഏതോ ഒരു പേർ അറബിയിൽ വെള്ളിയാഴ്ചക്കും ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കും. الله اعلم. ജുമുഅഃ ദിവസത്തിലെ നമസ്കാരം (للصلاة من يوم الجمعة) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് ഈ കൽപന വെള്ളിയാഴ്ചയിലെ പ്രത്യേക നമസ്കാരമായ ജുമുഅഃ നമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് വ്യക്തം. അപ്പോൾ മറ്റ് നമസ്കാരങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഈ നമസ്കാരത്തിന്റെ വിളിക്ക് പ്രത്യേകം പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. വിളി കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ബാങ്കുവിളിയാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ല.
ഇമാം മിമ്പറിൽ കേറിയ ഉടനെ നടത്തപ്പെടുന്ന ബാങ്കാണ് ഇത്. നബി തിരുമേനിﷺയുടെ കാലത്ത് അത് മാത്രമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നതും.

ഈ ബാങ്കിന് അൽപം മുമ്പായി മറ്റൊരു ബാങ്ക് വിളിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സമ്പ്രദായം ഉഥ്മാൻ (റ)ന്റെ ഖിലാഫത്ത് കാലത്താണ് ആദ്യമായി ഉണ്ടായതെന്നും, ജനങ്ങൾ വളരെ അധികരിച്ചപ്പോൾ അങ്ങനെ ഒരാവശ്യം നേരിട്ടതുകൊണ്ടാണ് അത് ചെയ്തതെന്നും ബുഖാരിയിൽ കാണാം. അതല്ല, മുആവിയഃ (റ) യുടെ കാലത്തുണ്ടാക്കിയതാണെന്നും ഒരഭിപ്രായമുണ്ട്. ഏതായാലും, നബി ﷺ യുടെ കാലശേഷം ഒരു പുതിയ മതാചാരം ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ ആർക്കും പാടില്ലെന്നും, സ്വഹാബികൾ വിശേഷിച്ചും അങ്ങനെ ചെയ്യുകയില്ലെന്നുമുള്ളതിൽ തർക്കത്തിനവകാശമില്ല. അപ്പോൾ, അതൊരു അനുകരണീയമായ മതകർമമെന്ന നിലക്കല്ല. ഒരു താൽക്കാലിക ആവശ്യമെന്ന നിലക്ക് ചെയ്തതാണ് എന്നേ അതിനെപ്പറ്റി പറയുവാനുള്ളൂ. കവിഞ്ഞപക്ഷം, അത്യാവശ്യം നേരിടുമ്പോൾ– വേണ്ടി വന്നാൽ –അങ്ങനെ ഒരേർപ്പാട്ചെയ്യാം, അതില്ലാത്തപ്പോൾ അത് കരണീയവുമല്ല എന്നല്ലാതെ, അതിനപ്പുറം ഒരു സ്ഥാനം അതിന് കൽപിക്കുവാൻ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ്, ഉഥ്മാൻ (റ), മുആവിയഃ(റ) എന്നിവരിൽ ആരാണത് ഏർപ്പെടുത്തിയതെന്നതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കവെ ഇമാം ശാഫിഈ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധഗ്രന്ഥമായ 'ഉമ്മിൽ' ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്:

وأيهما كان فالأمر الذي في عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم أحب إلي – كتاب الأم) (ആ രണ്ടു പേരിൽ ആരായിരിക്കട്ടെ, റസൂൽ തിരുമേനിﷺയുടെ കാലത്തുള്ള കാര്യമത്രെ എനിക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്.) വളരെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വാക്യമാണിത്. ശാഫിഈ മദ്ഹബുകാരെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവർ ഈ വാക്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

നേരത്തെക്കൂട്ടി ഒരു ബാങ്കോ അറിയിപ്പോ ഇല്ലാതെ, ഇമാം മിമ്പറിൽ കേറുമ്പോഴത്തെ ബാങ്കുകൊണ്ട് മതിയാക്കുന്നപക്ഷം ജനങ്ങൾ സമയത്തേക്ക് എത്തിച്ചേരുകയില്ല എന്ന് പറയുന്നത് നിരർത്ഥമാണെന്നുള്ളതിന് അനുഭവം തന്നെ തെളിവാകുന്നു. രണ്ട് ബാങ്ക് പതിവാക്കിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ അത് പ്രതീക്ഷിക്കുക സ്വാഭാവികം തന്നെ. പക്ഷേ, ഒരു ബാങ്കുകൊണ്ട് മതിയാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നടപ്പിലുള്ള എവിടെയും അക്കാരണത്താൽ ആളുകൾ എത്തിച്ചേരാത്ത ദോഷം കാണുന്നില്ല. ബാങ്ക് ഒന്നോ അധികമോ ആയാലും ചുരുക്കം ചിലർ വൈകിപ്പോയേക്കുന്നത് സാധാരണമാണ്. മറ്റൊരു വസ്തുതകൂടി ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. രണ്ട് ബാങ്ക് നടപ്പുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ (പുതിയ) ബാങ്ക് ഉച്ചത്തിൽ വിളിക്കപ്പെടുന്നു. അതേ സമയത്ത് നബി തിരുമേനിﷺയുടെ കാലത്തുള്ളതും, കേട്ട ഉടനെ വ്യാപാരങ്ങളെല്ലാം നിറുത്തിവെച്ചു; ജുമുഅഃക്കു വന്നുകൊള്ളണമെന്ന് അല്ലാഹു കൽപിച്ചതുമായ സാക്ഷാൽ ബാങ്കാകട്ടെ, സദസ്സിൽ ഹാജറുള്ളവർപോലും മുഴുവനും കേൾക്കരുതാത്തവിധം പതുക്കെയും! ഇതെന്തൊരു വിരോധാഭാസമാണ്? അല്ലാഹുവും റസൂലും നിയമിച്ചതിനെ ഒരു ചടങ്ങുമാത്രമായും, നാം നിയമിക്കുന്നതിനെ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കൃത്യമായും കരുതുക! അല്ലാഹു നമുക്ക് സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള ബോധം നൽകട്ടെ. ആമീൻ, എനി, ഉഥ്മാൻ (റ) വർദ്ധിപ്പിച്ച ബാങ്കാകട്ടെ, പള്ളിയുടെ ഉള്ളിൽവെച്ചല്ല, ഒരു ഉയർന്ന സ്ഥലത്ത് (زوراء ഇൽ) വെച്ചായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ ബാങ്കിന് വല്ല ന്യായീകരണവും വേണമെങ്കിൽതന്നെ, അത് നാട്ടുകാർ കേൾക്കുവാൻ കൂടുതൽ ഉപയോഗപ്പെടുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലത്തുവെച്ചായിരിക്കേണ്ടതും, യഥാർത്ഥ ബാങ്ക് യഥാവിധി നടത്തപ്പെടുന്നതും ആയിരിക്കണമല്ലോ.

ദിവസങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വെള്ളിയാഴ്ചക്ക് പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമുള്ളതായി പല നബി വചനങ്ങളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. അന്ന് പ്രത്യേകം ഒരു നമസ്കാരവും പ്രസംഗവും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതുതന്നെ അതിന്റെ പ്രാധാന്യം കുറിക്കുന്നു. നബിﷺ പറയുന്നു: 'സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിൽവെച്ച് നല്ല ദിവസം വെള്ളിയാഴ്ചയാകുന്നു. അന്നാണ് ആദം (അ) സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്, അന്നാണ് അദ്ദേഹം സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും, അന്നാണ് അദ്ദേഹം അതിൽനിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെട്ടതും'. (മു.) മറ്റൊരു ഹദീഥ് ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'അതിൽ– വെള്ളിയാഴ്ചയിൽ– ഒരു നാഴിക സമയമുണ്ട്. മുസ്ലിമായ ഒരു അടിയാൻ അല്ലാഹുവിനോട് വല്ലതും ചോദിച്ചുകൊണ്ട് നിന്ന് നമസ്കരിക്കുന്ന നിലയിൽ ആ സമയവുമായി ഒത്തുകൂടിയാൽ, അവന് അല്ലാഹു അത് കൊടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല.' എന്ന് തിരുമേനി പറഞ്ഞു: കൈകൊണ്ട് ആംഗ്യം കാണിച്ച് ആ സമയം അല്പനേരമേ

യുള്ളുവെന്ന് അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. (ബു; മു.)

ജുമുഅക്ക് സംബന്ധിക്കുവാൻ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന മര്യാദകളെക്കുറിച്ചും നബിﷺയുടെ ഹദീഥുകളിൽ പലതും കാണാം. ഒന്നുരണ്ടെണ്ണം ഉദ്ധരിക്കാം. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'ഒരു പുരുഷൻ വെള്ളിയാഴ്ച കുളിക്കുകയും, കഴിയുന്നത്ര ശുദ്ധീകരിക്കുകയും, അവന്റെ എണ്ണ ഉപയോഗിക്കുകയോ വീട്ടിലെ സുഗന്ധദ്രവ്യം തൊടുകയോ ചെയ്യുകയും, പിന്നീട് പോയി രണ്ടാളുകൾക്കിടയിൽ (തിരക്കിനടന്നു) വേർപിരിക്കാതിരിക്കുകയും, പിന്നീട് അവന് വിധിക്കപ്പെട്ടത് നമസ്കരിക്കുകയും, പിന്നെ ഇമാം സംസാരം തുടങ്ങിയാൽ മൗനമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം അതിന്റെയും (അടുത്ത) മറ്റേ ജുമുഅഃയുടെയും ഇടക്കുള്ള പാപം പൊറുക്കപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല.'(ബു.) 'നിങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠമായ ദിവസങ്ങളിൽപെട്ടതാണ് വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം. അന്ന് നിങ്ങൾ എന്റെ പേരിൽ സ്വലാത്ത് (അനുഗ്രഹം നേരൽ) വർദ്ധിപ്പിക്കുവിൻ.'നിങ്ങളുടെ സ്വലാത്ത്എനിക്ക് പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു.'(ദാ)

വെള്ളിയാഴ്ചത്തെ നമസ്കാരത്തിന്റെ വിളികേട്ടാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയിലേക്ക് ഉൽസാഹിച്ചുവരണം (فاسعوا إلى ذكر الله) എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. سعي (സഅ്യ്) എന്നാൽ ''യത്നിക്കുക, പരിശ്രമിക്കുക, ഉൽസാഹിക്കുക, വേഗം പോകുക, ഓടുക' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിലെല്ലാം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ബാങ്കുകേട്ടാൽ മറ്റെല്ലാ ജോലിയും ഉടനെ നിർത്തിവെച്ച് പോകണം എന്ന് സാരം. ഓടിപ്പോകണമെന്നർത്ഥത്തിലല്ല ഇത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന് നബിﷺയുടെ ഒരു ഹദീഥിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കാം. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'നിങ്ങൾ ഇക്വാമത്ത് (നമസ്കാരം തുടങ്ങുന്നുവെന്ന് അറിയിക്കുന്ന വിളി)കേട്ടാൽ നമസ്കാരത്തിലേക്ക് നടന്നുപോയ്ക്കൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങളിൽ അടക്കവും ഒതുക്കവും ഉണ്ടായിരിക്കണം; ധൃതിപ്പെടരുത്; എന്നിട്ട് (ജമാഅത്തോടൊപ്പം) കിട്ടിയത് നമസ്കരിക്കുകയും, നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ ഭാഗം (സ്വന്തം) പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യുക.'(ബു; മു.) അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ആരാധന നടത്തുവാൻ പോകുന്നത് അടക്കത്തിലും, ഒതുക്കത്തിലുമായിരിക്കണമെന്നതാണ് ഇതിലടങ്ങിയ തത്വം. അബൂക്വത്താദഃ (റ) പറയുന്നു: ഒരിക്കൽ ഞങ്ങൾ നബി ﷺയൊന്നിച്ച് നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ ഒരു തിരക്കുകേട്ടു. എന്താ വിഷയം? എന്ന് തിരുമേനി അന്വേഷിച്ചു. ഞങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിലേക്ക് ബദ്ധപ്പെട്ടുവന്നതാണ് എന്ന് അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു; തിരുമേനി പറഞ്ഞു; എന്നാൽ അങ്ങനെ ചെയ്യരുത്. നമസ്കാരത്തിന് വരുമ്പോൾ (സാധാരണപോലെ) നടന്നുവരണം; നിങ്ങളിൽ അടക്കം വേണം എന്നിട്ട് കിട്ടിയത് നമസ്കരിക്കുക; നഷ്ടമായത് പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യുക. (ബു; മു.)

ഇതെല്ലാം കാരണമായിട്ടാണ് فاسعوا (നിങ്ങൾ ഉൽസാഹിച്ചുവരുവിൻ) എന്ന വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം أن تسعى بقلبك وعملك (നിന്റെ ഹൃദയംകൊണ്ടും പ്രവൃത്തി

കൊണ്ടും ഉൽസാഹിക്കുക) എന്നാണെന്ന് ക്വത്താദഃ (റ)യും, ما هو بالسعى على الأقدام ولكن بالقلوب والنية والخشوع (അത് കാലുകൊണ്ട് പാഞ്ഞുപോകലല്ല, പക്ഷേ ഹൃദയം കൊണ്ടും ഉദ്ദേശ്യംകൊണ്ടും ഭക്തികൊണ്ടുമാകുന്നു.) എന്ന് ഹസനും (റ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും. (كما في أبن كثير) ആരാധനാകർമങ്ങളുടെ അന്തസ്സത്തകളെക്കുറിച്ചും, ആത്മീയവശങ്ങളെക്കുറിച്ചും മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കേ ഇതുപോലെയുള്ള ഉപദേശങ്ങളുടെ വില കാൺമാൻ കഴിയൂ.

ബാങ്കുവിളികേട്ടാൽപിന്നെ താമസിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് മാത്രമാണ് ഈ ക്വുർആൻ വാക്യത്തിൽ പറയുന്നത്. അഥവാ ജുമുഅഃക്ക് പുറപ്പെടേണ്ടതിന്റെ അവസാനത്തെ അവസരമാണ് ബാങ്ക് കുറിക്കുന്നത്. കഴിവതും നേരത്തെ പോകുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും, നേരത്തെ പോകുന്നതിന് കൂടുതൽ പുണ്യം ലഭിക്കുമെന്നും നബിവചനങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരാൾ ജനാബത്തു കുളിയെപ്പോലെ (പൂർണമായും) കുളിച്ച് ഒന്നാമത്തെ നാഴികയിൽതന്നെ ജുമുഅഃക്ക് പോയാൽ ഒരു ഒട്ടകത്തെ ബലിനടത്തിയതിന്റെയും, രണ്ടാം നാഴികയിൽ പോയാൽ ഒരു പശുവിനെ ബലികഴിച്ചതിന്റെയും, മൂന്നാമത്തേതിൽ പോയാൽ ഒരു കൊമ്പനാടിനെ ബലികഴിച്ചതിന്റെയും, നാലാമത്തേതിൽ പോയാൽ കോഴിയെ ബലിചെയ്തതിന്റെയും, അഞ്ചാമത്തേതിൽ പോയാൽ ഒരു മുട്ട കൊടുത്തതിന്റെയും അത്ര പ്രതിഫലമുണ്ടെന്നും, ഇമാം (ഖുത്ബഃക്ക്) പുറപ്പെട്ടാൽ ഈ പ്രത്യേക പ്രതിഫലം നിലച്ചുപോകുമെന്നും ഇമാം ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു നബിവചനത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ പുരോഗമനവാദികളെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന ചില പുത്തൻ കൂറ്റുകാർ ഇതുപോലെയുള്ള പല ഹദീഥുകളെയും പുച്ഛഭാവത്തിൽ വീക്ഷിക്കുന്നതും തള്ളിക്കളയുന്നതും കാണാം. അതിനുള്ള കാരണങ്ങളെപ്പറ്റി മതബോധവും ഇസ്‌ലാമിക ചിന്താഗതിയുമുള്ളവരെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതില്ല. ഇസ്‌ലാമിൽ തങ്ങളുടെ ഭൗതിക താൽപര്യങ്ങൾക്ക് നിരക്കാത്തതായി തോന്നുന്നതെല്ലാം യുക്തിവാദം മുഖേന ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയോ തള്ളിക്കളയുകയോ ചെയ്യുക, മതത്തിന്റെ ധാർമികവും ആത്മീയവുമായ വശങ്ങളെ ഇടിച്ചുതാഴ്ത്തുക മുതലായവയാണ് ഇവരുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ എന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം. ആ സ്ഥിതിക്ക് അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ പഞ്ചസാര വാക്കുകൾക്ക് സത്യവിശ്വാസികൾ ഒട്ടും വിലകല്പിക്കേണ്ടതില്ല; കല്പിക്കുകയുമില്ല. ജുമുഅഃക്ക് നേരത്തെ പോകൽ, സുന്നത്ത് നമസ്കാരം, സുന്നത്ത് നോമ്പ് മുതലായ കർമങ്ങളെല്ലാം ഇവരുടെ ഭാഷയിൽ 'അദ്ധ്വാനിക്കാത്ത മടിയവർഗത്തിന്റെ സൃഷ്ടി'കളാണ്. വയറ്റിന്റെ പൂരണവും ഭൗതികനേട്ടവും മാത്രമാണല്ലോ ഇവരുടെ അടുക്കൽ 'ജീവിതവിജയം.'

ബാങ്കുകേട്ടാൽ ജോലികൾ വിട്ടേച്ചു ജുമുഅഃക്ക് പോകണമെന്നാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന. ജുമുഅഃ ഒരു നിർബന്ധകടമയാണ് എന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. നബിﷺ ഈ കടമയുടെ ഗൗരവം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് കാണുക: അവിടുന്ന് ഒരിക്കൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'ചില ആളുകൾ ജുമുഅഃകളെ ഉപേ

ക്ഷിച്ചു വരുന്നതിൽനിന്ന് അവർ വിരമിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അല്ലാത്തപക്ഷം, അല്ലാഹു നിശ്ചയമായും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ മുദ്രവെക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. പിന്നീട് അവർ (ഹൃദയങ്ങളിൽ നന്മ പ്രവേശിക്കാത്ത) അശ്രദ്ധൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിലായി ത്തീരും' (മുസ്ലിം.) മറ്റൊരു നബിവചനത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: 'ആരെങ്കിലും നിസ്സാരഭാവേന മൂന്ന് ജുമുഅഃ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അല്ലാഹു അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ മുദ്രകുത്തുന്നതാകുന്നു.' (ദാ; തി; ജ; ന.) ജുമുഅഃയിൽ സംബന്ധിക്കണമെന്ന നിഷ്കർഷയില്ലാത്ത ആളുകളെക്കുറിച്ച് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഈ തിരുവചന ങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം മതബോധമുള്ളവർക്ക് വേഗം മനസ്സിലാകുന്നതാണ്.

'നമസ്കാരത്തിന് വിളിക്കപ്പെട്ടാൽ നമസ്കാരത്തിന് വരണം' എന്ന ല്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയാകുന്ന 'ദിക്റി'ലേക്ക് (إلى ذكر الله) വരണം എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഇതും വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണ ക്കായി അവന്റെ മുമ്പിൽ തലകുനിച്ചും പ്രാർത്ഥനയർപ്പിച്ചും നടത്തപ്പെടുന്ന മഹ ത്തായ ഒരാരാധനയാണ് നമസ്കാരം. ഖുത്വുബഃയാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിനെക്കുറി ച്ചുള്ള സ്മരണയും ബോധവും ഭക്തിയും ശ്രോതാക്കളിൽ ഉളവാക്കുകയും, അവയെ പുതുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഖുത്വുബഃ യെക്കുറിച്ച് തദ്കീർ (التذكير ഉത്ബോധനം) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നതും. ഈ രണ്ടും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെയാണ് അല്ലാഹു- രണ്ടിലൊന്നിനെ പ്രത്യേകം എടു ത്തുപറയാതെ- 'ദിക്റി'ലേക്ക് -എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും. അപ്പോൾ, ജുമുഅഃ യിൽ സംബന്ധിക്കാത്ത ആളുകൾ- നബിﷺ അരുളിയതുപോലെ- അല്ലാഹു വിന്റെ സ്മരണയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അശ്രദ്ധൻമാരാണെന്ന് സ്പഷ്ടമാ ണല്ലോ. ഖുത്വുബഃക്ക് ഇസ്ലാം കല്പിക്കുന്ന സ്ഥാനം എത്രത്തോളമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഒന്നുരണ്ട് നബിവചനങ്ങൾ ധാരാളം മതിയാകും:-

തിരുമേനി പറയുന്നു: 'ഒരാൾ വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം ഇമാം പ്രസംഗി ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ സംസാരിച്ചാൽ; അവൻ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പേറുന്ന കഴുതയെപ്പോ ലെയാണ്. അവനോട് മിണ്ടാതിരിക്കുക എന്ന് പറയുന്നവനാകട്ടെ അവന് ജുമു അഃയും ഇല്ല.' (അ.) കഴുതകളെപ്പോലുള്ള മൂഢൻമാരേ അത് ചെയ്കയുള്ളൂ. അവരോട് ഉപദേശിച്ചിട്ടു ഫലം കാണുകയില്ല, അവരെ ഉപദേശിക്കുവാൻ മിന ക്കെടുന്നവർക്ക് ആ സമയം ഖുത്വുബഃ കേൾക്കാൻ കഴിയാതെ നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും'. ഇതൊക്കെയാണ് തിരുമേനി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. മറ്റൊരു നബിവചനം നോക്കുക: 'ആരെങ്കിലും വുദ്വൂ ചെയ്തു- നന്നായി വുദ്വൂ ചെയ്തു- എന്നിട്ട് ജുമു അഃക്കു വന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുകയും മൗനമായിരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാല വന് അതിന്റെയും മറ്റേ ജുമുഅഃയുടെയും, ഇടക്കുള്ളതും, മൂന്ന് ദിവസത്തെ കൂടു തലും (പത്തുദിവസത്തെ പാപങ്ങൾ) പൊറുക്കപ്പെടുന്നതാണ്. ആരെങ്കിലും ഒരു ചരക്കല്ലുതൊട്ടുപോയാൽ, അവൻ വൃഥാവിലായിപ്പോയി.' (മു.) അതായത്, ഏതെ ങ്കിലും ഒരു നിസ്സാരകാര്യത്തിലേക്ക് അവൻ ശ്രദ്ധതിരിച്ചാൽ ഉപദേശം കേൾക്കു വാൻ കഴിയാതെ, അവൻ വന്ന കാര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്ന് സാരം. ഇപ്പറഞ്ഞതെല്ലാം

മനസ്സിരുത്തിക്കൊണ്ട് ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക! ജുമുഅഃക്ക് പങ്കെടുക്കുന്നവരിൽ തന്നെ ചിലർ ഖുത്വുബഃവേളയിൽ അന്യോന്യം സംസാരിച്ചും കളിച്ചും ചിരിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, മറ്റ് ചിലർ അന്നേരം കിടന്നും ഉറങ്ങിയും സമയം കഴിക്കുന്നതും നമ്മുടെ നാടുകളിൽ- ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ വിശേഷിച്ചും- നിത്യാനുഭവങ്ങളാണ്. ഇവരെക്കാൾ ഭേദം ജുമുഅഃക്ക് വരാത്ത മടിയൻമാരും, കപടൻമാരുമാണെന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്നു. കാരണം, അവരെ കൊണ്ട് മറ്റുള്ളവർക്ക് ശല്യമില്ലല്ലോ.

എനി, ഖുത്വുബഃ എങ്ങനെയുള്ളതാവണം? ഇതാണല്ലോ ഖുത്വുബഃയുടെ കാതലായ വശം. ഈ വിഷയകമായി സത്യാന്വേഷികൾക്ക് കാര്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ പോരുന്ന ചില ഹദീഥുകൾ ഉദ്ധരിക്കാം:

(1) ജാബിറുബ്നു സമൂറഃ (റ) പറയുന്നു: 'നബിﷺക്ക് രണ്ട് ഖുത്വുബഃ (പ്രസംഗം) പതിവുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടിനുമിടയിൽ അവിടുന്ന് ഇരിക്കുമായിരുന്നു (ഖുത്വുബഃയിൽ) ക്വുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുകയും, ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ അവിടുത്തെ നമസ്കാരവും മിതമായിരുന്നു, അവിടുത്തെ ഖുത്വുബഃയും മിതമായിരുന്നു.' (മു.) അബൂദാവൂദ് (റ)ന്റെ രിവായത്തിൽ ക്വുർആനിൽനിന്നും പല ആയത്തുകൾ പാരായണം ചെയ്യുകയും ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നാണുള്ളത്.

(2) ജാബിർ (റ) പറയുന്നു: റസൂൽ ﷺ പ്രസംഗം ചെയ്യുമ്പോൾ അവിടുത്തെ രണ്ട് കണ്ണുകളും ചുവപ്പ് വർണമാകും, ശബ്ദം ഉച്ചത്തിലാകും, കോപം കഠിനമാകും. എത്രത്തോളമെന്നാൽ, അവിടുന്ന് ഒരു സൈന്യത്തെക്കുറിച്ച് താക്കീത് നൽകുന്നവനാണെന്ന് തോന്നും.....! (മു.)

(3) ഉമ്മുഹിശാം (റ) എന്ന വനിതാ സ്വഹാബി പറയുന്നു: 'സൂറത്ത് ക്വാഫ് റസൂൽ തിരുമേനിﷺയുടെ നാവിൽനിന്നല്ലാതെ ഞാൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല (പഠിച്ചിട്ടില്ല). തിരുമേനി എല്ലാ ജുമുഅഃയിലും ജനങ്ങൾക്ക് പ്രസംഗം ചെയ്യുമ്പോൾ മിമ്പറിൽവെച്ച് അത് ഓതാറുണ്ടായിരുന്നു.' (മു)

ഈ മൂന്ന് ഹദീഥുകളിൽനിന്നുമായി- ഇതിന് ഉപോൽബലകമായ മറ്റ് പലതും ഉണ്ട്താനും- നമുക്ക് താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും: (1) വെള്ളിയാഴ്ച നബിﷺ രണ്ട് പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുകയും രണ്ടിനുമിടയിൽ ഇരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒരു ആശ്വാസമെന്ന നിലക്കും, ഒന്നാമത്തെ പ്രസംഗത്തിൽ ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞവസാനിച്ചശേഷം അടുത്തതിലേക്കുള്ള വിഷയത്തെപ്പറ്റി അൽപമൊന്ന് ആലോചിക്കുവാനും ഇത് ഉപകരിക്കുന്നു. അതൊക്കെത്തന്നെയായിരിക്കാം അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും. الله أعلم. ഏതായാലും ഈ ഇരുത്തത്തിന് അധികസമയം എടുക്കേണ്ടതില്ല. എങ്കിലും ചിലർ ചെയ്യാറു

ളളതുപോലെ, ഇരുന്നു കഴിയും മുമ്പായി എഴുന്നേൽക്കുവാൻ ധൃതികൂട്ടുന്നതും നന്നല്ല. സ്വന്തം യുക്തിയുടെ മാനദണ്ഡം കൊണ്ടുമാത്രം നബിചര്യയെ വിലയിരുത്തുക പതിവുള്ളവർ ഈ ഇരുത്തത്തെ വിമർശിക്കുകയും, രണ്ട് ഖുത്വുബഃയുടെ ആവശ്യത്തെ ചോദ്യം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നതിൽ അതിശയിക്കാനില്ല. അവർ അതും അതിനപ്പുറവും വാദിക്കുവാൻ ഒരുമ്പെട്ടവരാണ്. സത്യവിശ്വാസികൾ അതിൽ വഞ്ചിതരാകേണ്ടതില്ല.

(2) നബിﷺയുടെ ഖുത്വുബഃയിൽ ക്വുർആൻ വചനങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളുമായിരുന്നു അടങ്ങിയിരുന്നത്. നാമും അതേ മാതൃക സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. സൂ: ഖാഫ് നബിﷺഖുത്വുബഃയിൽ സാധാരണ ഓതാറുണ്ടായിരുന്നതിൽനിന്ന് ഒരു സംഗതികൂടി മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും, പരലോകം, വിചാരണ മുതലായവയെക്കുറിച്ചുമായിരുന്നു അവിടുന്ന് പ്രധാനമായും സ്പർശിച്ചിരുന്നതെന്നുള്ളതാണ് അത്. സൂ: ക്വാഫിന്റെ ഉള്ളടക്കം പരിശോധിച്ചാൽ ഇത് മനസ്സിലാകും. ഉപദേശം എന്ന് പറയുമ്പോൾ, അത് സന്ദർഭത്തിനൊത്തതായിരിക്കണമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. സദസ്യരെക്കുറിച്ചും, സന്ദർഭങ്ങളെക്കുറിച്ചും അറിയാവുന്നവനും, ഹൃദയത്തിൽ ഭയഭക്തിയുള്ളവനുമായ ഒരു 'ഖത്വീബു' (പ്രാസംഗികൻ) സംസാരിക്കുമ്പോൾ, അയാളുടെ മനസ്സിൽ വികാരവും ഫലിതവും പറഞ്ഞോ, കുറെ സാഹിത്യക്കസറത്തുകൾ ഉപയോഗിച്ചോ, പൊതുജനങ്ങളെ ആകർഷിക്കുന്ന പുതുവിഷയങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചോ- ഖുത്വുബഃകൾ നിർവഹിക്കുന്നതായാൽ അതുകൊണ്ട് ജുമുഅഃ ഖുത്വുബയുടെ ലക്ഷ്യം പൂർത്തിയാകുന്നതല്ല. മതബോധവും ദൈവബോധവും ഉണ്ടാക്കുവാൻ അത് ഉപകരിക്കുന്നതുമല്ല, അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് മനുഷ്യരിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും മാർദ്ദവശീലനായ നബി തിരുമേനിﷺ പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ, അവിടുത്തെ തിരുമുഖം ചുവക്കുകയും, അവിടുത്തേക്ക് ദേഷ്യം കഠിനമാകുകയും, ശബ്ദം ഉയരുകയും ചെയ്തിരുന്നത്. സംസാരിക്കുന്ന വിഷയം ഗൗരവപ്പെട്ടതും, അത് പ്രാസംഗികന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് പൊന്തിവരുന്നതുമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ വികാരം ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ.

ജുമുഅഃ ഖുത്വുബഃയുടെ ലക്ഷ്യം ഇന്നതാണെന്ന് ഏറെക്കുറെ അറിയാവുന്നവരിൽ നിന്നുപോലും സദസ്യർക്ക് ദൈവഭക്തിയും മതബോധവും ഉണ്ടാക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഖുത്വുബഃകൾ കേൾക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം ഇന്ന് വളരെ വിരളമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഏറെക്കുറെ നെടുനീളനും പൊടിപൊടിപ്പനുമായ പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾക്കാം. പേരിന് മാത്രം ഒന്ന് രണ്ട് ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങളും കേട്ടേക്കാം. പക്ഷേ, വിഷയം വായിൽവന്നതും, ഖുത്വുബഃയുടെ ലക്ഷ്യവുമായി ബന്ധമില്ലാത്തതുമായിരിക്കും. പലരുടെയും പ്രസംഗങ്ങൾ ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയ പ്രസംഗങ്ങളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കയില്ല. മറ്റ് ചിലരുടെ ഉദ്ദേശംതന്നെ മതത്തിന്റെ നിഴലിൽകൂടി തങ്ങളുടെ ഭൗതികാദർശങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കൽ കൂടിയാണെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണ് ഇന്നത്തെ ഖത്വീബുമാരിൽ ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ നിലയെങ്കിൽ, മറ്റൊരു വിഭാഗക്കാർ ചെയ്യുന്നത് മുൻകാ

ലത്ത് ആരെങ്കിലും രചിച്ചുവെച്ച ഏടുകൾ നോക്കി വായിച്ചു തൃപ്തി അടയലാണ്. അത് അറബിയിൽ തന്നെ വേണമെന്ന് അവർക്ക് നിഷ്കർഷയുമുണ്ട്. സദസ്യരിൽ ആർക്കും, അല്ലെങ്കിൽ ബഹുഭൂരിഭാഗത്തിന് അറബി അറിയുകയില്ലതാനും. അത്രയുമല്ല, ആ ഏടുനോക്കി വായിക്കുന്നവന്- അവരുടെ ഭാഷയിൽ ഖത്വീബിന്- തന്നെയും ചിലപ്പോൾ ആ വായിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ അർത്ഥം അറിഞ്ഞിരിക്കയില്ല. ഇത് വാസ്തവത്തിൽ 'ഖുത്വുബഃ' (പ്രസംഗം) അല്ല. കേവലം 'ക്വിറാഅത്ത്' (വായന) മാത്രമാണ്.

ജുമുഅഃ ഖുത്വുബഃ അറബിയിൽതന്നെ ആയിരിക്കൽ നിർബന്ധമാണോ? അതല്ല, അതാതുനാട്ടിലെ ജനങ്ങൾക്കറിയാവുന്ന ഭാഷയിലായിരിക്കയാണോ വേണ്ടത്? ഇന്നത്തെ ഒരു തർക്കവിഷയമാണിത്. അല്പം തന്റേടമുള്ള ഒരു സത്യാന്വേഷിക്ക് ഇതിൽ സംശയത്തിനവകാശമില്ല. ഈ വിഷയകമായി ഇവിടെ കൂടുതൽ സംസാരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കുവാൻ മുതിരുന്നില്ല. ഖുത്വുബഃയുടെ ലക്ഷ്യം സദസ്യരെ ഉപദേശിക്കലും, അവർക്ക് ബോധമുണ്ടാക്കലുമാണെങ്കിൽ- അതാണ് ലക്ഷ്യം എന്ന് തീർച്ചയുമാണ്- ഖുത്വുബഃ ജനങ്ങൾക്ക് ഗ്രഹിക്കാവുന്ന ഭാഷയിലായിരിക്കണമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ലല്ലോ. അറബിയിൽതന്നെ വേണമെന്നുള്ളതിന് പ്രസക്തമായ എന്തെങ്കിലും ഒരു തെളിവ് ഇല്ലതാനും. അതുകൊണ്ടാണ് മറ്റ് പലതിലുമെന്നപോലെ, ഖുത്വുബഃയിലെ 'ഹംദു- തശ്ഹുദ്- സ്വലാത്ത്' മുതലായ ഭാഗങ്ങൾ അറബിയിലായിരിക്കണമെന്നും, ഉപദേശത്തിന്റെ ഭാഗം അറബിയിലായിരിക്കേണ്ടതില്ലെന്നുംകർമശാസ്ത്രപണ്ഡിതൻമാർ (ഫുക്വഹാക്കൾ) പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, കക്ഷിപിടിച്ചു തർക്കത്തിന് മിനക്കെടുന്നവർക്കും, സത്യത്തിന് വഴങ്ങിയാൽ സ്വാർത്ഥങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുമെന്ന് ഭയപ്പെടുന്നവർക്കും തെളിവും ന്യായവും സ്വീകാര്യമായിരിക്കയില്ലല്ലോ.

നബി തിരുമേനിﷺയുടെ സുന്നത്തിനെയാണ് പിൻപറ്റേണ്ടതെന്ന് ബോധ്യമുള്ള ഖത്വീബുമാർ വേണ്ടത് കഴിയുന്നത്ര ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങൾ ജനങ്ങളെ ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയും, അതിന്റെ വിവരണത്തിൽ കഴിയുന്നത്ര നബിﷺയുടെ ഹദീഥുകളും ഉൾക്കൊള്ളിക്കുകയുമാണ്. സ്വന്തംവക സമർത്ഥനങ്ങളെക്കാളും, സദസ്യരിൽ മിക്കവർക്കും ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത സാഹിത്യപ്രയോഗങ്ങളെക്കാളും, കാമ്യവും ഉപയോഗപ്രദവും അതായിരിക്കും. നാമമാത്രം ഏതെങ്കിലും അരമുറി ക്വുർആൻ വാക്യം ഉദ്ധരിക്കുകയും, പിന്നീട് സ്വന്തം വൈഭവം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും, തനിക്ക് താലപര്യമുള്ള ആദർശം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ കിട്ടിയ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെ ഖത്വീബുമാരായി ജനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കരുതെന്നും, കുറെയൊക്കെ വിവരവും, ബോധവും, ഭക്തിയുമുള്ളവരെ മാത്രമേ തങ്ങളുടെ ഖത്തീബുമാരായി സ്വീകരിക്കാവൂ എന്നും എല്ലാ പള്ളിമഹല്ലു ഭാരവാഹികളും പൊതുജനങ്ങളും ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇല്ലാത്തപക്ഷം, ഇസ്ലാമിനെതിരിൽ ഇന്ന് നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിവിധ സംരംഭങ്ങൾക്ക് -നാം അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ- നൽകുന്ന ഒരു മുതൽകൂട്ടായി നമ്മുടെ ഖുത്വുബഃകൾ കലാശിച്ചേക്കുമെന്ന് ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

ഖുത്ബുബഃ മാതൃഭാഷയിൽ നടത്തപ്പെടുന്നത് ഇത്തരക്കാർക്ക് കൂടുതൽ സൗകര്യം ഉളവാക്കുന്നു. ഈ നിലക്ക് ഇവരുടെ മാതൃഭാഷയിലുള്ള പ്രസംഗങ്ങളെക്കാൾ ഉത്തമം ഇന്നത്തെ അറബിഖുത്ബുബഃ വായനയാണെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം, ഖുത്ബുബഃയുടെ ലക്ഷ്യം സാധിക്കാത്ത ദോഷം അതിലുണ്ടെങ്കിലും അത് മൂലം ഇങ്ങനെയുള്ള ആപത്തുകൾ നേരിടാനില്ലല്ലോ.

(3) നബിﷺയുടെ ഖുത്ബുബഃയും, നമസ്കാരവും മിതമായിരുന്നു. ഇതുംതന്നെ ഇന്ന് മിക്കവരും അവഗണിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഖുത്ബുബഃ കൂടുതൽ നേരം നീട്ടിക്കൊണ്ട് പോകൽ പലരുടെയും പതിവാകുന്നു. സാരവത്തും, കാര്യമാത്രപ്രസക്തവുമായ സംസാരമായിരിക്കുക, ചുരുങ്ങിയ സമയംകൊണ്ടവസാനിപ്പിക്കുക, ഇതാണ് കരണീയമായതും തിരുമേനിയുടെ നടപടിയോട് യോജിച്ചതും. ശ്രോതാക്കളുടെ ശ്രദ്ധയും ക്ഷമയും സജീവമായിരിക്കുവാനും അതാണ് ഉപകരിക്കുക. നബിﷺയുടെ ഒരു തിരുവചനത്തിൽനിന്ന് ഇത് നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാം. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'ഒരു മനുഷ്യന്റെ നമസ്കാരം ദീർഘിക്കലും, അവന്റെ പ്രസംഗം (ദീർഘിക്കാതെ) ചുരുങ്ങലും അവന്റെ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ അടയാളമാകുന്നു.' (മു.) പക്ഷേ, നമസ്കാരം സംഘമായിട്ടാകുമ്പോൾ അത് കൂടുതൽ ദീർഘിപ്പിച്ചുകൂടാ എന്ന് ഹദീഥുകളിൽ തന്നെ പ്രസിദ്ധമായി അറിയപ്പെട്ടതാണ്. താരതമ്യേന നോക്കുകയാണെങ്കിൽ പ്രസംഗം കഴിവതും ചുരുങ്ങുകയും, നമസ്കാരം ദീർഘിക്കുകയുമാണ് വേണ്ടത് എന്ന് സാരം. ഇത് ജുമുഅഃയെ സംബന്ധിച്ച് മാത്രം പ്രസ്താവിച്ചതല്ല. പൊതുവിലുള്ള ഒരു വസ്തുതയത്രെ. പ്രസംഗം ചുരുക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞതിലടങ്ങിയ തത്വം നബിﷺതന്നെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് നോക്കുക: 'ആകയാൽ, നിങ്ങൾ നമസ്കാരം ദീർഘിപ്പിക്കുവിൻ, പ്രസംഗം ചുരുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും വിവരണത്തിൽ ഒരു വശ്യശക്തിയുണ്ട്.' ഇതാണ് ഇ ൗ ഹദീഥിന്റെ ബാക്കിഭാഗം. വിഷയം ശരിക്ക് അവതരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടാണ് പ്രസംഗം നീണ്ടുപോകുന്നതെന്ന് ഇതിൽ സൂചന കാണാം.

وذروا البيع (കച്ചവടം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക.) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ജുമുഅഃയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിന് മുടക്കായിത്തീരുന്ന എല്ലാ ജോലികളും ബാങ്കുവിളി കേട്ടാൽ പിന്നീട് തുടരാതെ നിറുത്തിവെക്കണമെന്നാകുന്നു. എന്നല്ലാതെ, കച്ചവടക്കാർ മാത്രം തങ്ങളുടെ ജോലി നിറുത്തി പങ്കെടുത്താൽ മതി എന്ന് അതിന് അർത്ഥമില്ല. അടുത്ത വചനത്തിൽ നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ കച്ചവടം നടത്തിക്കൊള്ളുവിൻ' എന്ന് പറയാതെ 'ഭൂമിയിൽ വ്യാപിച്ച് ഉപജീവനമാർഗം തേടിക്കൊള്ളുവിൻ' എന്ന് പറഞ്ഞതിൽനിന്നു തന്നെ ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. കച്ചവടത്തെ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയുവാനുള്ള കാരണം പലതുമാവാം. സ്വഹാബികളിൽ പലരും കച്ചവടക്കാരായിരുന്നു. കച്ചവടങ്ങൾ മിക്കവാറും പട്ടണങ്ങളിലുമായിരിക്കും നടക്കുന്നത്. ജുമുഅഃ പോലെയുള്ള പൊതുസമ്മേളനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഉൾനാട്ടുകാർ തങ്ങളുടെ ജോലിത്തിരക്കുകൾ നേരത്തേതന്നെ നിറുത്തിവെച്ച് ഒരുങ്ങുന്നതും, അങ്ങാടി

യിൽ വസിക്കുന്നവരും കച്ചവടക്കാരും സമയം അടുക്കുമ്പോൾ മാത്രം ജോലിനിറുത്തിവെച്ച് പുറപ്പെടുന്നതും സാധാരണ പതിവാണല്ലോ. കൂടാതെ ചില വ്യാഖ്യാതക്കൾ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ (*) വെള്ളിയാഴ്ച മദീനാപരിസരങ്ങളിൽ കൂടുതൽ കച്ചവടം നടക്കുന്ന ദിവസമായിരിക്കുവാനും കാരണമുണ്ട്. മദീനാപരിസരം യഹൂദപ്രദേശമായിരുന്നുവല്ലോ. അവർക്ക് ശനിയാഴ്ച ഒഴിവുദിവസമാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഞായറാഴ്ചയും ഒഴിവുദിവസമാണ്. ആ നിലക്ക് വെള്ളിയാഴ്ച അങ്ങാടി കൂടുതൽ സജീവമായിരിക്കുക സ്വാഭാവികമായിരിക്കും. ഈ രണ്ട് ദിവസത്തിനും മുമ്പിലായി വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം വാരാന്തപ്പെരുന്നാളായി ആചരിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നിയമിച്ചത് ഈ സമുദായത്തിന് ലഭിച്ച ഒരു ഭാഗ്യമായി ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതും സ്മരണീയവുമാകുന്നു. (**) ഏതായാലും ജുമുഅഃക്ക് ബാങ്കുവിളിച്ചാൽ കച്ചവടം നിറുത്തിവെക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു കല്പിച്ചിരിക്കെ, ആ കല്പന അനുസരിക്കാതെ നടത്തപ്പെടുന്ന എല്ലാ കച്ചവടവും മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ഹറാം (കുറ്റകരമായ നിഷിദ്ധം) ആണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഹറാമാണെന്ന് മാത്രമല്ല, ആ കൊള്ളക്കൊടുക്കലുകൾ മതദൃഷ്ട്യാ സാധുവാകുകയുമില്ല എന്ന്പോലും പല മഹാൻമാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിന് ന്യായവും ഇല്ലാതില്ല.

തുടർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: ذلكم خير لكم ان كنتم تعلمون (അത് നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമാണ്– നിങ്ങൾക്കറിയാമെങ്കിൽ!) വളരെ അർത്ഥഗർഭമായ ഒരു വാക്യമാണിത്. അൽപ്പനേരം നിങ്ങളുടെ ലൗകിക കാര്യങ്ങളും ജോലിത്തിരക്കുകളും ഒന്ന് നിറുത്തിവെച്ചാലുണ്ടാകുന്ന നഷ്ടവും, ജുമുഅഃയിൽ പങ്കെടുത്താൽ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങളും തുലനം ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. ഇതാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമം– ഇതാണ് നിങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ ലാഭകരം– എന്ന് താൽപര്യം. ഖുത്വുബഃയിൽ നിന്ന് ലഭിക്കാവുന്ന അറിവുകൾ, സംഘമായി നമസ്കരിക്കുന്നതിലുള്ള നന്മകൾ, ഒരു നാട്ടിലെ സഹോദരങ്ങൾ ഒരിടത്ത് സമ്മേളിക്കുന്നതിൽ അടങ്ങിയ രഹസ്യങ്ങൾ, സർവ്വോപരി അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപ്പന അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് അൽപ്പനേരം ഐഹിക കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് സ്വസ്ഥമായി അല്ലാഹുവിന്റെ വീട്ടിൽ അവന്റെ സ്മരണയിലും അവനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിലും കഴിഞ്ഞുകൂടൽ, ഇവ ഓരോന്നും സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ വിലപിടിച്ച സമ്പാദ്യം തന്നെയാണ്.

ബാങ്കുവിളിയോടുകൂടി നിറുത്തിവെക്കുവാൻ കൽപിച്ചിരുന്ന ഏർപ്പാടുകളെല്ലാം ജുമുഅഃ നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാവർക്കും പുറത്തിറങ്ങി പുനരാരംഭിക്കാമെന്നും, അങ്ങനെ അല്ലാഹു അവന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ ഓരോരുത്തർക്കും സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഉപജീവനമാർഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാമെന്നുമാണ് അടുത്ത (فإذا قضيت الصلاة الخ) വചനത്തിൽ അല്ലാഹു അറി

---

* كما في تفسير المدارك

** كما في البخاري ومسلم

യിക്കുന്നത്. നമസ്കാരം കഴിയുന്നതുവരെ എല്ലാ വ്യാപാരങ്ങളും നിറുത്തി വെക്കൽ നിർബന്ധമാണ് എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു കൽപനയല്ല ഇത്. ആദ്യത്തെ നിരോധാജ്ഞയുടെ സമയം നമസ്കാരത്തോടുകൂടി അവസാനിച്ചുവെന്ന അറിയിപ്പും, എനി അത് വീണ്ടും തുടർന്നുകൊള്ളുവാനുള്ള അനുവാദവും, അതോടൊപ്പം അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമാകുന്ന ആഹാരമാർഗം തേടിക്കൊള്ളുവാനുള്ള പ്രോത്സാഹനവുമാണ് അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരുകാര്യംകൂടി ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് അസ്ഥാനത്താവുകയില്ല. ജുമുഅഃയിലാകട്ടെ, മറ്റ് ജമാഅത്ത് നമസ്കാരങ്ങളിലാകട്ടെ, നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞാൽ ചില പ്രത്യേക രൂപത്തിലുള്ള കൂട്ടപ്രാർത്ഥനകൾ കഴിഞ്ഞേ എഴുന്നേറ്റ് പോകാവൂ എന്നൊരു അലിഖിത നിയമം പലരും പലേടത്തും ആചരിച്ചുവരുന്നുണ്ടല്ലോ. നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞാൽ ഭൂമിയിൽ വ്യാപിക്കാമെന്ന് അനുവദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനക്ക് എതിരാണിത്. നബി ﷺ യോ, സ്വഹാബികളോ, അവരെ പിൻതുടർന്നുവന്ന മുൻഗാമികളോ അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നതുമില്ല. അതേസമയത്ത് നമസ്കാരാനന്തരം പല ദിക്റുകൾ ചൊല്ലുവാനും ദുആ ചെയ്യാനും നബി തിരുമേനി ﷺ ഊന്നിപ്പറയുകയും, പ്രവർത്തനത്തിൽ കാണിച്ചുതരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടുതാനും. പക്ഷേ, കൂട്ടായിരുന്നുകൊണ്ടോ, നിർബന്ധമെന്ന നിലക്കോ അല്ല അത്. ഐച്ഛികവും പുണ്യകരവും എന്ന നിലക്കുമാത്രം. മതസംബന്ധമായ മിക്ക അനുഷ്ഠാനകർമങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ, ഇന്ന് നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്റെ പൊതുനില അങ്ങേഅററം വ്യസനകരമാകുന്നു. ഒന്നുകിൽ, അതിൽ വെച്ചുകെട്ടിയും കൂട്ടിച്ചേർത്തും മതത്തിന്റെ അതിർത്തിക്കപ്പുറം കടന്ന ഒരു വിഭാഗത്തെ അല്ലെങ്കിൽ വെട്ടിച്ചുരുക്കിയും തള്ളിക്കളഞ്ഞും മതത്തിന്റെ അതിർത്തിയിൽ എത്തിച്ചേരാത്ത ഒരു വിഭാഗത്തെ, ഇങ്ങനെയാണധികവും കാൺമാൻ കഴിയുന്നത്. നമസ്കാരത്തിന് ശേഷമുള്ള ദിക്ർ, ദുആ മുതലായതും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഒരു കൂട്ടർ നമസ്കാരത്തെപ്പോലെയോ നമസ്കാരത്തെക്കാളധികമോ പ്രാധാന്യം അതിന് നൽകുന്നു. മറ്റൊരു കൂട്ടരാകട്ടെ, അതെല്ലാം പഴഞ്ചനും പരിഹാസ്യവുമായി ഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം അവന്റെ ഋജുവായ പാതയിൽനിന്ന് ഇടത്തോട്ടും വലത്തോട്ടും തെറ്റാതെ നേർക്കുനേരെ ചരിക്കുവാൻ തൗഫീക് നൽകി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

ജുമുഅഃയെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചതിനുശേഷം, ജുമുഅഃ കർമങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, എല്ലാ അവസരത്തിലും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമയും ബോധവും സത്യവിശ്വാസികൾക്കുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും,ഇങ്ങനെയുള്ള കൽപനകളും ഉപദേശങ്ങളുമെല്ലാം നൽകുന്നത് അവരുടെ വിജയത്തിനും നന്മക്കും വേണ്ടിത്തന്നെയാണെന്നും ഉണർത്തിക്കൊ

ണ്ടാണ് അല്ലാഹു രണ്ടാമത്തെ വചനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: واذكرو الله كثيرا لعلكم تفلحون (നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യണം- നിങ്ങൾ വിജയിച്ചേക്കാം.)

അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം സ്മരിക്കുകയും, അങ്ങനെ വിജയം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ നമ്മെയെല്ലാം അവൻ ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. آمين

سورة المنافقون

63. സൂറത്തുൽ- മുനാഫികൂൻ

മദീനഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 11 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

(കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഈ സൂറത്തിനെപ്പററി പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർമിക്കുക).

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

إِذَا جَآءَكَ ٱلۡمُنَٰفِقُونَ قَالُواْ نَشۡهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ ٱللَّهِ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُۥ وَٱللَّهُ يَشۡهَدُ إِنَّ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ لَكَٰذِبُونَ ﴿١﴾

﴾1﴿ (നബിയേ) കപടവിശ്വാസികൾ നിന്റെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ അവർ പറയും: 'താങ്കൾ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ തന്നെയാണെന്ന് ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന്.'

അല്ലാഹുവിനറിയാം, നീ അവന്റെ റസൂൽ തന്നെ എന്ന്. നിശ്ചയമായും, കപടവിശ്വാസികൾ കളവുപറയുന്നവരാകുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ٱتَّخَذُوٓاْ أَيۡمَٰنَهُمۡ جُنَّةٗ فَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۚ إِنَّهُمۡ سَآءَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿٢﴾

﴾2﴿ തങ്ങളുടെ ശപഥങ്ങളെ അവർ ഒരു തടവ് (അഥവാ പരിച) ആക്കിയിരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്നും അവർ (ജനങ്ങളെ) തടയുകയാണ്, നിശ്ചയമായും, അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എത്രയോ ദുഷിച്ചതത്രെ!

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا۟ ثُمَّ كَفَرُوا۟ فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾

《3》 അത്, അവർ വിശ്വസിക്കുകയും, പിന്നീട് അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടാകുന്നു. അതിനാൽ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് മുദ്രവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ആകയാൽ, അവർ (കാര്യം) ഗ്രഹിക്കുന്നതല്ല.

《1》 إِذَا جَآءَكَ നിന്റെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ, വന്നാൽ ٱلْمُنَٰفِقُونَ കപടവിശ്വാസികൾ قَالُوا۟ അവർ പറയും إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ لَرَسُولُ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ തന്നെ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ അല്ലാഹു അറിയുന്നു إِنَّكَ لَرَسُولُهُۥ നീ അവന്റെ റസൂൽ തന്നെ എന്ന് وَٱللَّهُ يَشْهَدُ അല്ലാഹു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുക (സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു إِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ നിശ്ചയമായും കപടവിശ്വാസികൾ لَكَٰذِبُونَ കളവ് പറയുന്നവർ തന്നെ എന്ന് 《2》 ٱتَّخَذُوٓا۟ അവർ ആക്കിയിരിക്കുന്നു أَيْمَٰنَهُمْ തങ്ങളുടെ ശപഥ (സത്യ)ങ്ങളെ جُنَّةً ഒരു തടവ്, മറവ്, പരിച فَصَدُّوا۟ അങ്ങനെ അവർ തടഞ്ഞു, തട്ടിക്കളഞ്ഞു عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ سَآءَ എത്രയോ (വളരെ) ദുഷിച്ചതാണ് مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് 《3》 ذَٰلِكَ അത് بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا۟ അവർ വിശ്വസിച്ചത് നിമിത്തമാണ് ثُمَّ كَفَرُوا۟ പിന്നീട് അവർ അവിശ്വസിക്കയും ചെയ്തു فَطُبِعَ അതിനാൽ മുദ്രയടിക്കപ്പെട്ടു عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് فَهُمْ എനി അവർ لَا يَفْقَهُونَ ഗ്രഹിക്കുകയില്ല

മുസ്‌ലിം വേഷമണിയുകയും, അതേസമയത്ത് ഉള്ളിൽ അവിശ്വാസം പുലർത്തിപ്പോരുകയും, ഇസ്‌ലാമിനെതിരിൽ ഗൂഢപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണല്ലോ കപടവിശ്വാസികൾ. നബിﷺയുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ തങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെന്നും, നബിﷺയിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും നടിക്കും. അത് സത്യം ചെയ്തു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. പറയുന്ന കാര്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ ശരിയാണെങ്കിലും, മനസ്സാക്ഷിക്കെതിരായി ചെയ്യുന്ന കള്ളസത്യമാണതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. തങ്ങളുടെ മറ വെളിപ്പെടാതെയും, തങ്ങൾ ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളായി ഗണിക്കപ്പെടാതെയും തങ്ങൾ ഇരിക്കുവാനുള്ള ഒരു തടവായിട്ടത്രെ അവരത് ചെയ്യുന്നത്. അവരുടെ ഉള്ളുകള്ളി അറിയാത്ത മുസ്‌ലിംകളെ വഞ്ചിച്ചുകളയുവാനും, അവരുടെ ചില കെണിവലകളിൽ അവർ അകപ്പെടുവാനും അത് കാരണമായിത്തീരുന്നു. 'അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് തടയുകയാണ്', എന്ന് പറഞ്ഞത് ഇതുകൊണ്ടാണ്. ആദ്യം എല്ലാ മുസ്‌ലിംകളെയുംപോലെ അവരും സത്യവിശ്വാസം രേഖപ്പെടുത്തി പിന്നീട് അവിശ്വാസത്തിൽതന്നെ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ഫലമായി അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അങ്ങേഅറ്റം

ദുഷിക്കുകയും, മേലിൽ യാതൊരു നന്മയും സത്യവും പ്രവേശിക്കാത്തവിധം അവ ഭദ്രമായി അടച്ചുപൂട്ടി മുദ്ര വെക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇനി അവർ കാര്യം ഗ്രഹിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാവതല്ല. ഇതാണ് അവരുടെ നില എന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അല്ലാഹുവിന് ഈ കപടവിശ്വാസികളോടുള്ള വെറുപ്പിന്റെ കാഠിന്യം അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണുക:

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ ۖ وَإِن يَقُولُوا۟ تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ ۖ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ ۖ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ۚ هُمُ ٱلْعَدُوُّ فَٱحْذَرْهُمْ ۚ قَٰتَلَهُمُ ٱللَّهُ ۖ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾

《4》 അവരെ നീ കണ്ടാൽ, അവരുടെ ശരീരങ്ങൾ നിന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തും; അവർ (വല്ലതും) പറയുന്നപക്ഷം അവരുടെ വാക്കിലേക്ക് നീ ചെവികൊടുത്തു പോകയും ചെയ്യും! ചാരിവെക്കപ്പെട്ട മരത്തിടകളെന്നോണമിരിക്കുന്നു, അവർ.

ഉച്ചത്തിലുള്ള എല്ലാ ശബ്ദങ്ങളും തങ്ങൾക്കെതിരായാണെന്ന് അവർ വിചാരിക്കും. അവരത്രെ ശത്രു; ആകയാൽ, അവരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. അല്ലാഹു അവരെ നശിപ്പിക്കട്ടെ [ശപിക്കട്ടെ]! എങ്ങനെയാണ് അവർ (സത്യംവിട്ടു) തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്?!

《4》 وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ അവരെ നീ കണ്ടാൽ تُعْجِبُكَ നിന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തും أَجْسَامُهُمْ അവരുടെ ശരീരങ്ങൾ وَإِن يَقُولُوا۟ അവർ പറയുന്നു (സംസാരിക്കുന്നു) വെങ്കിലോ تَسْمَعْ നീ കേട്ടു (ചെവികൊടുത്തു) പോകും لِقَوْلِهِمْ അവരുടെ വാക്കിലേക്ക്, പറയുന്നതിലേക്ക് كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ അവർ മരത്തടികളെ പോലെയുണ്ട് مُّسَنَّدَةٌ ചാരിവെക്കപ്പെട്ട يَحْسَبُونَ അവർ ഗണിക്കും, വിചാരിക്കും كُلَّ صَيْحَةٍ എല്ലാ അട്ടഹാസവും, ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദവും عَلَيْهِمْ തങ്ങൾക്കെതിരാണെന്ന് هُمُ ٱلْعَدُوُّ അവരത്രെ ശത്രു فَٱحْذَرْهُمْ ആകയാൽ അവരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക, അവരെപ്പറ്റി ജാഗ്രതയായിരിക്കുക قَٰتَلَهُمُ ٱللَّهُ അല്ലാഹു അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യട്ടെ, (അവരെ നശിപ്പിക്കട്ടെ- ശപിക്കട്ടെ) أَنَّىٰ എങ്ങനെയാണ്, എവിടെ നിന്നാണ് يُؤْفَكُونَ അവർ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്, (അസത്യത്തിലേക്ക് തിരിയുന്നത്)

അഴകും കൊഴുപ്പുമുള്ള ശരീരം, ചൊടിയും ചുണയുമുള്ള സംസാരം, കണ്ടാൽ ആശ്ചര്യം ജനിക്കും, കേട്ടാൽ ചെവിയോർത്തുപോകും. പക്ഷേ, മരത്തടികൾ ചാരിവെച്ചപോലെയാണ്, ഉപകാരമില്ല, ജീവസ്സില്ല. പൗരുഷമോ ധീരതയോ ഉണ്ടോ? അതുമില്ല. ഉച്ചത്തിലൊരു ശബ്ദംകേട്ടാൽ വിറളിയായി, തങ്ങൾക്കെതി

രിൽ എന്തോ ആപത്ത് വരുന്നുവെന്നാണ് ധാരണ. പക്ഷേ, കുസൃതിയിലും, വഞ്ചനയിലും മിടുക്കൻമാരാണ്. അതുകൊണ്ട് അവരെപ്പറ്റി സദാ ജാഗരൂകരായിരിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു നബിﷺയെയും, സത്യവിശ്വാസികളെയും ഉണർത്തുന്നു. അല്ലാഹുവിന് അവരോടുള്ള കഠിനമായ വെറുപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. قاتل എന്ന വാക്കിന് 'യുദ്ധം ചെയ്തു'വെന്നാണ് ഭാഷാർത്ഥമെങ്കിലും ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ 'നശിപ്പിക്കട്ടെ, ശപിക്കട്ടെ' എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا۟ يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ ٱللَّهِ لَوَّوْا۟ رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُم مُّسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾

《5》 വരുവിൻ, 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പാപമോചനം തേടിക്കൊള്ളും' എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ, അവർ തങ്ങളുടെ തലതിരിച്ചുകളയും. അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവരായുംകൊണ്ട് അവർ തട്ടിത്തിരിഞ്ഞുപോകുന്നതായി നീ കാണുകയും ചെയ്യും.

سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَن يَغْفِرَ ٱللَّهُ لَهُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْفَـٰسِقِينَ

《6》 അവർക്കുവേണ്ടി നീ പാപമോചനം തേടിയോ, അവർക്കുവേണ്ടി നീ പാപമോചനം തേടിയില്ലയോ (രണ്ടും) അവരിൽ സമമാകുന്നു; അല്ലാഹു അവർക്ക് പൊറുത്തു കൊടുക്കുന്നതേയല്ല. നിശ്ചയമായും തോന്നിയവാസികളായ ജനങ്ങളെ അല്ലാഹു സൻമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

《5》 وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ تَعَالَوْا۟ വരുവിൻ يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് പാപമോചനം (പൊറുതി) തേടും رَسُولُ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ لَوَّوْا۟ അവർ തിരിക്കും, ആട്ടും رُءُوسَهُمْ അവരുടെ തലകളെ وَرَأَيْتَهُمْ നീ അവരെ (നിനക്കവരെ) കാണുകയും ചെയ്യും يَصُدُّونَ തട്ടിത്തിരിച്ചു (വിട്ടു) പോകുന്നതായി وَهُم അവർ ആയിക്കൊണ്ട് مُّسْتَكْبِرُون അഹംഭാവം (വലുപ്പം) നടിക്കുന്നവർ 《6》 سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ അവരിൽ സമമാണ് أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ അവർക്ക് നീ പാപമോചനം തേടിയോ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ അല്ലെങ്കിൽ നീ പാപമോചനം തേടിയില്ലയോ لَهُمْ അവർക്കുവേണ്ടി لَن يَغْفِرَ ٱللَّهُ

അല്ലാഹു പൊറുക്കുന്നതേയല്ല هُمْ അവർക്ക് إِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയം അല്ലാഹു لَا يَهْدِى അവൻ സൻമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ തോന്നിയവാസികളായ (ദുർന്നടപ്പുകാരായ) ജനങ്ങളെ

തങ്ങളുടെ പാപം പൊറുത്ത് കിട്ടേണമെന്നോ, അതിനായി റസൂൽ ﷺ പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നോ ഒന്നും തന്നെ അവർക്ക് ആഗ്രഹമില്ല. അതെല്ലാം അവർക്ക് പുച്ഛവും പരിഹാസവുമാണ്. എനി, നബിﷺ അവർക്കുവേണ്ടി പാപ മോചനം തേടിയതുകൊണ്ട് വല്ല മെച്ചവും അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനുണ്ടോ? അതുമില്ല. കാരണം, അവർ അത്രയും തോന്നിയവാസികളും ദുഷിച്ച ധിക്കാരികളുമാകുന്നു. അവരുടെ ധിക്കാരത്തിന്റെ ഉദാഹരണം ഇതാ:

هُمُ ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنفِقُوا۟ عَلَىٰ مَنْ عِندَ رَسُولِ ٱللَّهِ حَتَّىٰ يَنفَضُّوا۟

《7》 അവരത്രെ പറയുന്നവർ: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിന്റെ അടുക്കലുള്ളവർക്ക് നിങ്ങൾ (ഒന്നും) ചിലവുചെയ്യരുത്; അങ്ങനെ അവർ വേറിട്ട് പോയിക്കൊള്ളും' എന്ന്!

وَلِلَّهِ خَزَآئِنُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلَٰكِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾

ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും ഖജനാക്കൾ [ഭണ്ഡാരങ്ങൾ] അല്ലാഹുവിനാണ് താനും. പക്ഷേ, കപടവിശ്വാസികൾ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

يَقُولُونَ لَئِن رَّجَعْنَآ إِلَى ٱلْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ ٱلْأَعَزُّ مِنْهَا ٱلْأَذَلَّ

《8》 അവർ പറയുന്നു: 'നാം മദീനഃയിലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെന്നാൽ കൂടുതൽ പ്രതാപമുള്ളവർ കൂടുതൽ നിന്ദ്യരുമായുള്ളവരെ അവിടെനിന്ന് പുറത്താക്കുക തന്നെ ചെയ്യും' എന്ന്!

وَلِلَّهِ ٱلْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِۦ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَٰكِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ

പ്രതാപം, അല്ലാഹുവിനും, അവന്റെ റസൂലിനും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കുമാണ് താനും. പക്ഷെ, കപടവിശ്വാസികൾ അറിയുന്നില്ല.

هُم ﴿7﴾ അവരത്രെ ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ പറയുന്നവർ لَا تُنفِقُوا۟ നിങ്ങൾ ചിലവ് ചെയ്യരുത് عَلَىٰ مَنْ ചിലർക്ക്, യാതൊരുവരിൽ عِندَ رَسُولِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിന്റെ അടുക്കലുള്ള حَتَّىٰ يَنفَضُّوا۟ അങ്ങനെ അവർ വേറിട്ടുപോയിക്കൊള്ളും, പോകുവാൻവേണ്ടി, പോകുന്നതുവരെ وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്നാണുതാനും خَزَآئِنُ ഖജനാവുകൾ, ഭണ്ഡാരങ്ങൾ, നിക്ഷേപങ്ങൾ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും وَلَٰكِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ പക്ഷേ, കപടവിശ്വാസികൾ لَا يَفْقَهُونَ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, ഗ്രഹിക്കയില്ല ﴿8﴾ يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു لَئِن رَّجَعْنَآ തീർച്ചയായും നാം (ഞങ്ങൾ) മടങ്ങിയാൽ إِلَى ٱلْمَدِينَةِ മദീനഃയിലേക്ക് لَيُخْرِجَنَّ പുറത്താക്കുകതന്നെ ചെയ്യും ٱلْأَعَزُّ കൂടുതൽ പ്രതാപശാലി مِنْهَا അതിൽ (അവിടെ) നിന്ന് ٱلْأَذَلَّ കൂടുതൽ നിന്ദ്യനായവനെ وَلِلَّهِ ٱلْعِزَّةُ പ്രതാപം അല്ലാഹുവിന്നാണുതാനും وَلِرَسُولِهِۦ അവന്റെ റസൂലിനും وَلِلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും وَلَٰكِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ പക്ഷേ കപടവിശ്വാസികൾ لَا يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല, അറിയുകയില്ല

കപടവിശ്വാസികളുടെ മനസ്സിൽ മുസ്‌ലിംകളോടുള്ള പകയും വിദ്വേഷവും എത്രത്തോളമുണ്ടെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണെന്ന് പറയുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒന്നിച്ച് കുറെ ആളുകളുണ്ടല്ലോ. നാം തീറ്റിപ്പോറ്റിയിട്ടാണ് അവർ ഇത്ര അന്തസ്സും പ്രതാപവുമുള്ളവരായിത്തീർന്നത്. എനി അവർക്കുവേണ്ടി നാമൊന്നും ചിലവഴിക്കരുത്. അങ്ങനെ അവരെല്ലാം വിട്ടൊഴിഞ്ഞുപോകട്ടെ.'എന്ന് അവർ തമ്മിൽ പറയുന്നു. മനുഷ്യരുടെ ആഹാരാദികാര്യങ്ങളെല്ലാം അവരുടെ കയ്യിലാണ് നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നാണ് അവരുടെ വാക്കുകേട്ടാൽ തോന്നുക. ആകാശഭൂമികളുടെ സകല ഭണ്ഡാരങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ കൈവശമാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ആ കപടവിശ്വാസികൾ ഗ്രഹിക്കാത്തതാണ് അതിന് കാരണം. അതുപോലെത്തന്നെ, നബിﷺയും സ്വഹാബികളും മദീനാവിട്ടുപോയ ചില യുദ്ധയാത്രകളിൽ അവർ പറഞ്ഞിരുന്നു; 'നാം നാട്ടിൽ മടങ്ങി എത്തട്ടെ, ഇവരുടെ അന്തസ്സും യോഗ്യതയും കാണിച്ചുകൊടുക്കാം, ആർക്കാണ് അന്തസ്സും പ്രതാപവുമുള്ളതെന്ന് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കാം. നാം അവരെ അവിടെനിന്ന് നിശ്ചയമായും പുറത്താക്കും' എന്നൊക്കെ. പ്രതാപവും അന്തസ്സുമെല്ലാമുള്ളത് അല്ലാഹുവിനും, അവന്റെ കക്ഷിയായ റസൂലിനും സത്യവിശ്വാസികൾക്കുമാണ്. അത് ഇല്ലാതാക്കാനോ പിടിച്ചുപറ്റാനോ ഈ കപടൻമാർക്ക് സാധ്യമല്ല. ഈ വാസ്തവം അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അതാണ് ഈ വീമ്പിളക്കലിന് കാരണം എന്നു സാരം. മുനാഫിഖുകൾ മേൽപറഞ്ഞ പ്രസ്താവനകളും, വീരവാദങ്ങളും പുറപ്പെടുവിച്ച സന്ദർഭങ്ങളെപ്പറ്റി ബുഖാരിയിലും മറ്റും പല രിവായത്തുകളും കാണാം. അതിലെല്ലാം പ്രധാന പങ്കുവഹിച്ചിരുന്നത് അവരുടെ തലവനായിരുന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യു തന്നെയായിരുന്നു.

വിഭാഗം- 2

കപടവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി വളരെ ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ അന്തരംഗങ്ങൾ പലതും തുറന്ന് കാട്ടിയശേഷം, സത്യവിശ്വാസികൾ അവരെപ്പോലെ ആകാതിരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെയാണെന്ന് അല്ലാഹു അവരെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു:-

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَٰلُكُمْ وَلَآ أَوْلَـٰدُكُمْ عَن ذِكْرِ ٱللَّهِ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَـٰسِرُونَ ﴿٩﴾

《9》 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളാകട്ടെ നിങ്ങളുടെ മക്കളാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ അശ്രദ്ധയിലാക്കാതിരിക്കട്ടെ. ആർ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നുവോ, എന്നാൽ അവർ തന്നെയാണ് നഷ്ടപ്പെട്ടവർ.

وَأَنفِقُوا۟ مِن مَّا رَزَقْنَـٰكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِىَ أَحَدَكُمُ ٱلْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَآ أَخَّرْتَنِىٓ إِلَىٰٓ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ ٱلصَّـٰلِحِينَ ﴿١٠﴾

《10》 നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ, നിങ്ങളിൽ ഒരാൾക്ക് [ഓരോരുവനും] മരണം വന്നെത്തുകയും, എന്നിട്ട് അവൻ (ഇങ്ങനെ) പറഞ്ഞേക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ്: 'എന്റെ റബ്ബേ, അടുത്ത ഒരവധിവരേക്കും എന്നെ നീ (ഒഴിവാക്കി) പിന്തിച്ചുകൂടേ?-

എന്നാൽ ഞാൻ ദാനധർമം ചെയ്യുകയും, സദ്‌വൃത്തൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു!'

وَلَن يُؤَخِّرَ ٱللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَآءَ أَجَلُهَا ۚ وَٱللَّهُ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

《11》 ഒരു ദേഹത്തെയും (ആളെയും) അതിന്റെ അവധി വന്നാൽ അല്ലാഹു പിന്തിക്കുകയില്ലതന്നെ. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനുമാണ്.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟﴿9﴾ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ لَا تُلْهِكُمْ നിങ്ങളെ അശ്രദ്ധയിലാക്കരുത്, മിനക്കെടുത്താതിരിക്കട്ടെ أَمْوَٰلُكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ وَلَآ أَوْلَـٰدُكُمْ നിങ്ങളുടെ മക്കളും عَن ذِكْرِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയിൽനിന്ന് وَمَن يَفْعَلْ ആരെങ്കിലും ചെയ്താൽ, ആർ ചെയ്തുവോ ذَٰلِكَ അത് (അപ്രകാരം) فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെ ٱلْخَـٰسِرُونَ നഷ്ടപ്പെട്ടവർ ﴿10﴾ وَأَنفِقُوا۟ നിങ്ങൾ ചിലവഴിക്കയും ചെയ്യുവിൻ مِن مَّا رَزَقْنَـٰكُم നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയതിൽനിന്ന് مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِىَ വരുന്നതിനുമുമ്പായി أَحَدَكُمُ നിങ്ങളിലൊരാൾക്ക് ٱلْمَوْتُ മരണം فَيَقُولَ അപ്പോളവൻ പറയും رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ لَوْلَآ أَخَّرْتَنِىٓ എന്നെ നീ പിന്തിച്ചു (ഒഴിവാക്കി) തന്നുകൂടേ إِلَىٰٓ أَجَلٍ ഒരു അവധിവരെ قَرِيبٍ അടുത്തതായ فَأَصَّدَّقَ എന്നാൽ ഞാൻ ദാനധർമം ചെയ്യാം, ചെയ്യുമായിരുന്നു وَأَكُن ഞാൻ ആയിത്തീരുകയും مِّنَ ٱلصَّـٰلِحِينَ സദ്വൃത്തൻമാരിൽപ്പെട്ടവൻ ﴿11﴾ وَلَن يُؤَخِّرَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു പിന്തിക്കുന്നതല്ല തന്നെ نَفْسًا ഒരു ദേഹത്തെ (ആത്മാവിനെ- ആളെ)യും إِذَا جَآءَ വന്നാൽ أَجَلُهَا അതിന്റെ അവധി وَٱللَّهُ خَبِيرٌۢ അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനാണ് بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി

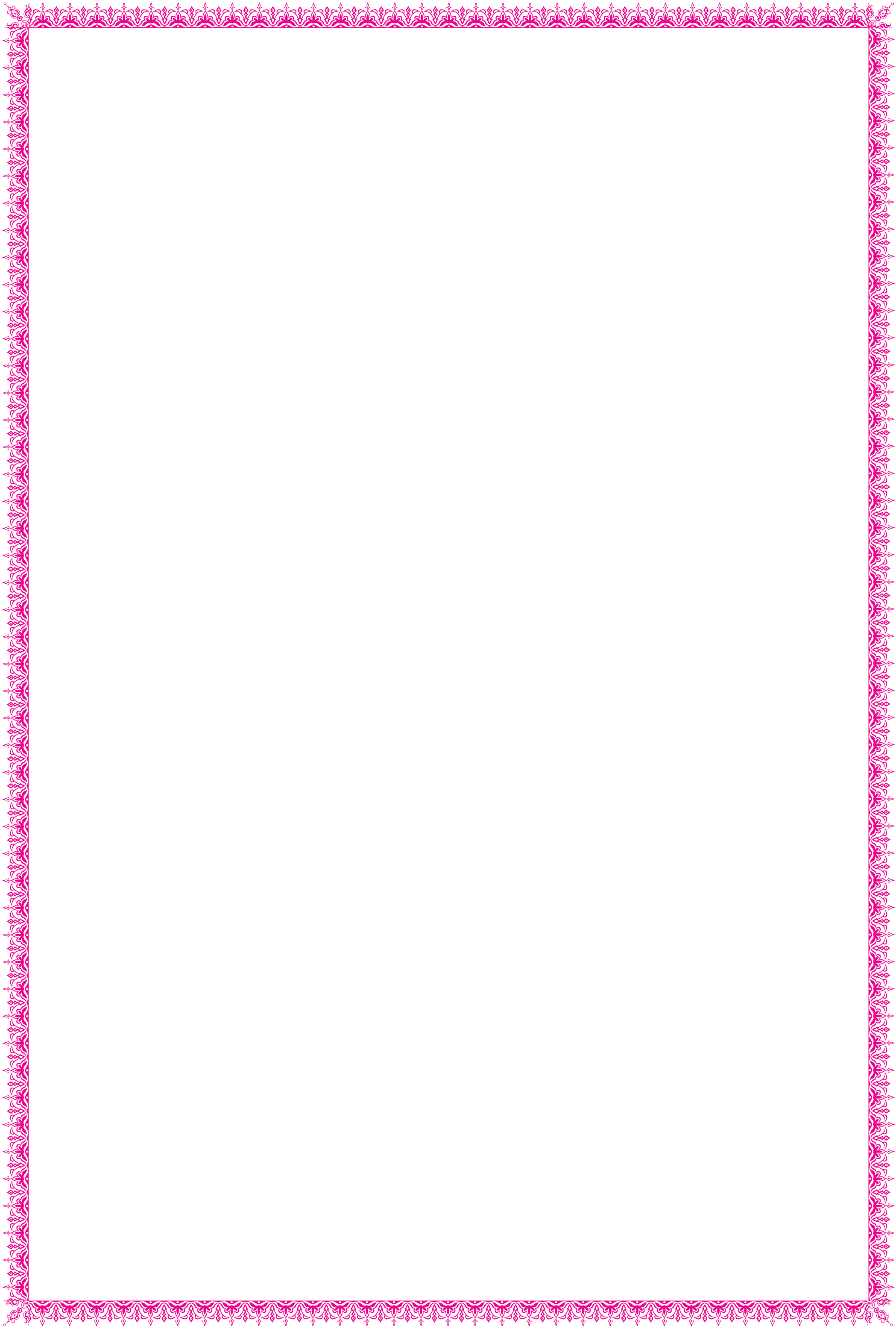
ധനസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിലും, സന്താനങ്ങളുടെ സുഖസൗകര്യാദികളിലും ബദ്ധശ്രദ്ധരായിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമയും ബോധവും നഷ്ടപ്പെടുവാൻ ഇടവരുത്തരുതെന്ന് അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യന്റെ നന്മക്കെന്നപോലെ, തിന്മക്കും കാരണമാകുന്ന രണ്ട് വസ്തുക്കളാണ് ധനവും മക്കളും. അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും നിങ്ങളുടെ മക്കളും ഒരു പരീക്ഷണം മാത്രമാണ്.'(إنما أموالكم وأولادكم فتنة – التغابن) ഈ പരീക്ഷണത്തിൽ വിജയം നേടിയവരത്രെ ഭാഗ്യവാൻമാർ. ഇതിൽ പരാജയപ്പെട്ടവരത്രെ നഷ്ടപ്പെട്ടവർ. വിജയം നേടുവാനുള്ള മാർഗമാണ് ധനം അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കൽ. ധനമാകട്ടെ, അല്ലാഹു തന്ന അനുഗ്രഹമാണ് താനും. മറ്റ് തുറകളിൽ ഏറെക്കുറെ നല്ല നിലക്കാരായ ആളുകൾപോലും മിക്കവാറും ദാനധർമാദികളിലും പൊതു നന്മകളിലും ധനം ചിലവാക്കാൻ മടിക്കുന്നവരായി കാണാം. സത്യവിശ്വാസികളായ ആളുകൾക്കും പിണയുന്ന ഒരു മഹാവിപത്താണിത്. അതുകൊണ്ടാണ് സത്യവിശ്വാസികളെ വിളിച്ച് ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നത്. ജീവിതകാലത്ത് ധനം ചിലവാക്കുവാൻ മുമ്പോട്ട് വരാത്തവർ മരണവേളയിൽ ഖേദിക്കുമെന്നും, ആ ഖേദം കൊണ്ട് യാതൊരു ഫലവും ലഭിക്കുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു. സജ്ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടേണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കാത്തവർ ദാനധർമാദികളിൽ പിന്നോക്കമായിരിക്കുവാൻ പറ്റുകയില്ലെന്ന്

ഇതിൽനിന്ന് നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

ദാനധർമങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഉത്തമമായത് ഏതാണെന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ നബി തിരുമേനിﷺ ഒരവസരത്തിൽ നൽകിയ മറുപടി ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയും സദാ ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതാണ് ആ മറുപടി: 'നീ ദാരിദ്ര്യത്തെ പേടിച്ചും, ധനത്തിന് മോഹിച്ചുംകൊണ്ട് ആരോഗ്യവാനും പിശുക്കനുമായിരിക്കുമ്പോൾ ദാനധർമം ചെയ്യലാണ്. (ഇതാണ് ഏറ്റവും ഉത്തമമായത്) ജീവൻ തൊണ്ടക്കുഴിയിലെത്തുന്നതുവരേക്കും നീട്ടിവെക്കരുത്. ആ അവസരത്തിൽ നീ പറഞ്ഞേക്കും: 'ഇന്ന ആൾക്ക് ഇത്ര, ഇന്ന ആൾക്ക് ഇത്ര' എന്ന്. അപ്പോഴാകട്ടെ, അത് ഇന്ന ആൾക്ക് (അവകാശികൾക്ക്) ആയിക്കഴിയുകയും ചെയ്തിരിക്കും.' (ബു; മു.)

അവിശ്വാസികളും, സത്യനിഷേധികളും മരണസമയത്ത് ഖേദിച്ചു വിലപിക്കുകയും, തങ്ങളെ അൽപകാലത്തേക്കുകൂടി മടക്കിത്തന്നാൽ തങ്ങൾ മേലിൽ നന്നായിക്കൊള്ളാമെന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് കേണപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് സൂ: ഇബ്റാഹീം 44 ലും മറ്റും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, സത്യവിശ്വാസികളിൽതന്നെ, സൽക്കർമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ വീഴ്ചവരുത്തിയവരും തങ്ങളുടെ വീഴ്ചയെപ്പററി ഖേദിക്കുമെന്നും, ആ വീഴ്ച നികത്തുവാൻ അൽപംകൂടി അവസരം നൽകണേ എന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് അപേക്ഷിക്കുമെന്നും ഈ വചനത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മെയെല്ലാം അല്ലാഹു അവന്റെ സജ്ജനങ്ങളായ അടിയാൻമാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ, ആമീൻ. ومن الله التوفيق

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

سورة التغابن

64. സൂറത്തുത്തഗാബുൻ

മദീനഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 18 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۖ لَهُ ٱلۡمُلۡكُ وَلَهُ ٱلۡحَمۡدُۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ﴿١﴾

《1》 ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം) അല്ലാഹുവിന് സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു. അവന്നാണ് രാജാധിപത്യം; അവന്നാണ് സ്തുതിയും. അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

《1》 يُسَبِّحُ لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത് وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും لَهُ ٱلۡمُلۡكُ അവനാണ് രാജത്വം, ആധിപത്യം وَلَهُ ٱلۡحَمۡدُ അവനുതന്നെയാണ് സ്തുതിയും وَهُوَ അവൻ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ എല്ലാ കാര്യത്തിനും قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്

'തസ്ബീഹി'ന്റെ (സ്തോത്രകീർത്തനത്തിന്റെ) വാക്യം കൊണ്ടാരംഭിക്കുന്ന സൂറത്തുകളി (المسبحات)ൽ അവസാനത്തേതാണിത്. 'തസ്ബീഹി'നെക്കുറിച്ച് നാം മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എല്ലാ വസ്തുക്കളും എന്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന് തസ്ബീഹ് ചെയ്യുന്നു, എന്തുകൊണ്ട് ചെയ്യണം? ഇതിനുള്ള കാരണവും ഈ വചനത്തിൽ തന്നെ സംക്ഷിപ്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് കാണാം. തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽനിന്ന് കൂടുതൽ വിശദീകരണവും ലഭിക്കുന്നു.

هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَكُمْ فَمِنكُمْ كَافِرٌ وَمِنكُم مُّؤْمِنٌ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾

《2》 അവനത്രെ, നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ, എന്നിട്ട്, നിങ്ങളിൽ (ചിലർ) അവിശ്വാസിയുണ്ട്; നിങ്ങളിൽ (ചിലർ) സത്യവിശ്വാസിയും ഉണ്ട്. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു കണ്ടറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ ۖ وَإِلَيْهِ ٱلْمَصِيرُ ﴿٣﴾

《3》 ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും അവൻ മുറപ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ നിങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തുകയും അങ്ങനെ, നിങ്ങളുടെ രൂപങ്ങളെ നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവങ്കലേക്കത്രെ, തിരിച്ചെത്തലും.

يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٤﴾

《4》 ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളത് (മുഴുവനും) അവൻ അറിയുന്നു; നിങ്ങൾ രഹസ്യമാക്കുന്നതും, പരസ്യമാക്കുന്നതും അവൻ അറിയുന്നു.

അല്ലാഹു, നെഞ്ചുകളിൽ [ഹൃദയങ്ങളിൽ] ഉള്ളതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനുമാണ്.

《2》 هُوَ അവനത്രെ ٱلَّذِى خَلَقَكُمْ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ فَمِنكُمْ എന്നിട്ട് നിങ്ങളിൽനിന്ന് (ചിലർ), നിങ്ങളിലുണ്ട് كَافِرٌ അവിശ്വാസി وَمِنكُم നിങ്ങളിൽനിന്ന്, നിങ്ങളിലുണ്ട് مُّؤْمِنٌ സത്യവിശ്വാസി(യും) وَٱللَّهُ അല്ലാഹു بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി بَصِيرٌ കണ്ടറിയുന്നവനാണ് 《3》 خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ ആകാശങ്ങളെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു وَٱلْأَرْضَ ഭൂമിയെയും بِٱلْحَقِّ യഥാർത്ഥ (മുറ- ന്യായ- കാര്യ)പ്രകാരം وَصَوَّرَكُمْ നിങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു فَأَحْسَنَ അങ്ങനെ അവൻ നന്നാക്കി صُوَرَكُمْ നിങ്ങളുടെ രൂപങ്ങളെ وَإِلَيْهِ അവങ്കലേക്കാണ് ٱلْمَصِيرُ തിരിച്ചെത്തൽ, ചെന്നുചേരൽ 《4》 يَعْلَمُ അവൻ അറിയുന്നു مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത് وَٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിലും وَيَعْلَمُ അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു مَا تُسِرُّونَ നിങ്ങൾ രഹസ്യമാക്കുന്നത് وَمَا تُعْلِنُونَ നിങ്ങൾ പരസ്യമാക്കുന്നതും وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ

അല്ലാഹു അറിയുന്നവനുമാണ് بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ നെഞ്ച് (ഹൃദയം)കളിലുള്ളതിനെ

മേൽ വിവരിച്ച യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് അവിശ്വാസികളായി ത്തീർന്ന മുൻസമുദായങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന അതേ ദുരന്തഫലങ്ങൾ നില വിലുള്ള ഈ ജനതക്കും ഒരു പാഠമായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അടുത്ത വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُا۟ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن قَبْلُ فَذَاقُوا۟ وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾

《5》 മുമ്പ് അവിശ്വസിച്ചവരുടെ വൃത്താന്തം നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടില്ലേ?- എന്നിട്ട് തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്റെ ദുരന്തഫലം അവർ ആസ്വദിച്ചു; അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയും ഉണ്ട്.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُۥ كَانَت تَّأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَقَالُوٓا۟ أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا۟ وَتَوَلَّوا۟ ۚ وَّٱسْتَغْنَى ٱللَّهُ ۚ وَٱللَّهُ غَنِىٌّ حَمِيدٌ ﴿٦﴾

《6》 അത് ഇതുകൊണ്ടാണ്: (അതായത്) അവരുടെ റസൂലുകൾ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നിരുന്നു; അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: 'മനുഷ്യരോ നമുക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുന്നു?'

അങ്ങനെ, അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും, തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്തു; (അവരിൽ നിന്ന്) അല്ലാഹുവും ധന്യത കാണിച്ചു. [ഇതാണ് കാരണം]. അല്ലാഹു (പരാശ്രയം വേണ്ടാത്ത) ധന്യനും, സ്തുത്യർഹനുമാണ്.

《5》 أَلَمْ يَأْتِكُمْ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടില്ലേ نَبَؤُا۟ വൃത്താന്തം, വർത്തമാനം ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ അവിശ്വസിച്ചവരുടെ مِن قَبْلُ മുമ്പ് فَذَاقُوا۟ എന്നിട്ടവർ ആസ്വദിച്ചു, രുചിച്ചുനോക്കി وَبَال കഠിനഫലം, കെടുതി, ദുരന്തം أَمْرِهِمْ അവരുടെ കാര്യ (വിഷയ)ത്തിന്റെ وَلَهُمْ عَذَابٌ അവർക്ക് ശിക്ഷയുമുണ്ട് أَلِيمٌ വേദനയേറിയ 《6》 ذَٰلِكَ അത് بِأَنَّهُۥ കാര്യം (ആണ്) എന്നതുകൊണ്ടാണ് كَانَت تَّأْتِيهِمْ അവർക്ക് വന്നു (ചെന്ന്) കൊണ്ടിരുന്നു رُسُلُهُم അവരുടെ റസൂലുകൾ بِٱلْبَيِّنَٰتِ വ്യക്തമായവ (തെളിവുകൾ) കൊണ്ട് فَقَالُوٓا۟ എന്നിട്ടവർ പറഞ്ഞു أَبَشَرٌ മനുഷ്യരോ يَهْدُونَنَا നമ്മെ സൻമാർഗത്തിലാക്കുന്നു فَكَفَرُوا۟ അങ്ങനെ അവർ അവിശ്വസിച്ചു وَتَوَلَّوا۟ അവർ തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്തു

وَّٱسْتَغْنَى ധന്യത (അനാശ്രയത) കാണിക്കുകയും ചെയ്തു, ഐശ്വര്യമായി ٱللهُ അല്ലാഹു وَٱللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ غَنِيٌّ ധന്യനാണ് ഐശ്വര്യവാനാണ്, അനാശ്രയനാണ് حَمِيدٌ സ്തുത്യർഹനാണ്, സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നവനാണ്

റസൂലുകൾ വേണ്ടത്ര തെളിവുകളുമായി ചെന്നിട്ടും അതൊന്നും വകവെക്കാതെ, നമ്മെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുവാൻ വന്നിരിക്കുന്നത് നമ്മെപ്പോലുള്ള മനുഷ്യരാണോ എന്ന് പറഞ്ഞ് അതെല്ലാം അവർ നിരസിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ ആശ്രയവും സഹായവും തങ്ങൾക്കാവശ്യമില്ലാത്ത നിലപാടാണ് അവർ സ്വീകരിച്ചത്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, ആരുടെയും യാതൊരാശ്രയവും ആവശ്യമില്ലാത്ത ധന്യനുമാണ്. അവർ അവരുടെ പാട്ടിനുപോകട്ടെ എന്നുവെച്ച് അല്ലാഹു അവരെ പുറംതള്ളുകയും ചെയ്തു. ഇതാണവർക്ക് വമ്പിച്ച നാശങ്ങൾ പിണയുവാൻ കാരണമായത്.

زَعَمَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَن لَّن يُبْعَثُوا۟ ۚ

《7》 അവിശ്വസിച്ചവർ ജൽപിക്കുകയാണ്: അവർ (മരണാനന്തരം) എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നതേയല്ല എന്ന്.

قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّى لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۚ وَذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ

(നബിയേ) പറയുക: ഇല്ലാതേ! എന്റെ റബ്ബ് തന്നെയാണ (സത്യം) നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടും; പിന്നീട് നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾക്ക് വൃത്താന്തമറിയിക്കപ്പെടും. അത് അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ നിസ്സാരകാര്യമാകുന്നു.

《7》 زَعَمَ ജല്പിച്ചു, വാദിച്ചു, പറഞ്ഞു ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ അവിശ്വസിച്ചവർ أَن لَّن يُبْعَثُوا۟ അവർ എഴുന്നേൽപിക്ക (പുനരെഴുന്നേൽപിക്ക)പ്പെടുന്നതേയല്ല എന്ന് قُلْ നീ പറയുക بَلَىٰ ഇല്ലാതേ, ഉണ്ട്, ഉവ്വ് وَرَبِّى എന്റെ റബ്ബ് തന്നെയാണ لَتُبْعَثُنَّ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടും ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ പിന്നീട് നിങ്ങൾക്ക് വൃത്താന്തം അറിയിക്കപ്പെടും നിശ്ചയം بِمَا عَمِلْتُمْ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതിനെപ്പറ്റി وَذَٰلِكَ അത് عَلَى ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ يَسِيرٌ നിസ്സാരമാണ്, എളുപ്പമുള്ളതാണ്

മരണാനന്തര ജീവിതത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരോട് ഇങ്ങനെ ശക്തിയായി ആണയിട്ട് ഉറപ്പിച്ച് മറുപടി പറയുവാൻ നബിﷺയോട് കൽപിക്കുന്ന മൂന്ന് തിരുവചനമുള്ളതിൽ മൂന്നാമത്തേതാണ് ഈ വചനം. ഒന്നാമത്തേത് സൂ: യൂനുസ് 53 ലും, രണ്ടാമത്തേത് സൂ: സബഉ് 3 ലും കാണാം. വിഷയത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെയാണിത്

കുറിക്കുന്നത്. രണ്ടാമതൊരു ജീവിതം നൽകൽ ഒരു അസാധ്യകാര്യമായി നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് ഒട്ടുംതന്നെ പ്രയാസപ്പെട്ടതല്ല– വളരെ നിസ്സാരമാണ്– എന്ന് ഓർമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:

فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَٱلنُّورِ ٱلَّذِىٓ أَنزَلْنَا ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

《8》 ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ റസൂലിലും. നാം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രകാശത്തിലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുക. അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണ്.

《8》 فَـَٔامِنُوا ആകയാൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ بِٱللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ وَرَسُولِهِۦ അവന്റെ റസൂലിലും وَٱلنُّورِ പ്രകാശത്തിലും ٱلَّذِىٓ أَنزَلْنَا നാം ഇറക്കിയതായ وَٱللَّهُ അല്ലാഹു بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനാണ്

ക്വുർആനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഇവിടെ പ്രകാശം (النور) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അജ്ഞത, അസത്യം, ദുർമാർഗം ആദിയായ ഇരുട്ടുകളിൽനിന്ന് ജ്ഞാനത്തിലേക്കും, സത്യത്തിലേക്കും, സൻമാർഗത്തിലേക്കും വെളിച്ചം നൽകുന്ന പ്രകാശമാണല്ലോ അത്.

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ ٱلْجَمْعِ ۖ ذَٰلِكَ يَوْمُ ٱلتَّغَابُنِ

《9》 ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന (ആ) ദിവസത്തേക്ക് നിങ്ങളെ അവൻ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം (ഓർമിക്കുക); –അതത്രെ നഷ്ടം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ദിവസം!

وَمَن يُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ وَيَعْمَلْ صَـٰلِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّـَٔاتِهِۦ وَيُدْخِلْهُ جَنَّـٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ خَـٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا

ആർ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അവന് അവന്റെ തിന്മകളെ അവൻ മറച്ച് (പൊറുത്തു) കൊടുക്കുന്നതാണ്; അടിഭാഗത്തുകൂടി അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗങ്ങളിൽ അവനെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും; അതിൽ എന്നെന്നും സ്ഥിരവാസികളായ നിലയിൽ.

ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٩﴾

അതത്രെ മഹത്തായ ഭാഗ്യം!

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَآ أُو۟لَـٰٓئِكَ أَصْحَـٰبُ ٱلنَّارِ خَـٰلِدِينَ فِيهَا ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٠﴾

《10》 അവിശ്വസിക്കുകയും നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ [ലക്ഷ്യങ്ങളെ] വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അക്കൂട്ടര്‍ നരകത്തിന്റെ ആള്‍ക്കാരാകുന്നു- അതില്‍ സ്ഥിരവാസികളായ നിലയില്‍. (ആ) തിരിച്ചെത്തുന്ന സ്ഥാനം എത്രയോ ചീത്ത!

《9》 يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ നിങ്ങളെ അവന്‍ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം لِيَوْمِ ٱلْجَمْعِ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസത്തേക്ക് ذَٰلِكَ അത്, അതത്രെ يَوْمُ ٱلتَّغَابُنِ നഷ്ടം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന (ലാഭ നഷ്ടം നോക്കുന്ന) ദിവസം وَمَن يُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ ആര്‍ അല്ലാഹുവില്‍ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ, وَيَعْمَلْ പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും صَـٰلِحًا സല്‍ക്കര്‍മം, നല്ലത് يُكَفِّرْ عَنْهُ അവനില്‍ നിന്ന് അവന്‍ മറച്ചു (മൂടി) കൊടുക്കും سَيِّـَٔاتِهِۦ അവന്റെ തിന്മകളെ وَيُدْخِلْهُ അവനെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും جَنَّـٰتٍ സ്വര്‍ഗങ്ങളില്‍ تَجْرِى ഒഴുകുന്ന, നടക്കുന്ന مِن تَحْتِهَا അതിന്റെ അടിയില്‍കൂടി ٱلْأَنْهَـٰرُ അരുവി (നദി)കള്‍ خَـٰلِدِينَ فِيهَآ അതില്‍ സ്ഥിര (ശാശ്വത) വാസികളായ നിലക്ക് أَبَدًا എന്നെന്നും, എക്കാലവും ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ അതത്രെ ഭാഗ്യം, അത് വിജയമത്രെ ٱلْعَظِيمُ മഹത്തായ, വമ്പിച്ച 《10》 وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ അവിശ്വസിച്ചവര്‍ وَكَذَّبُوا۟ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്ത بِـَٔايَـٰتِنَآ നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ أُو۟لَـٰٓئِكَ അക്കൂട്ടര്‍ أَصْحَـٰبُ ٱلنَّارِ നരകക്കാരാണ് خَـٰلِدِينَ فِيهَا അതില്‍ സ്ഥിരവാസികളായ നിലയില്‍ وَبِئْسَ എത്രയോ ചീത്ത, വളരെ മോശമാണ് ٱلْمَصِيرُ (ആ) തിരിച്ചെത്തുന്ന സ്ഥലം, മടക്കം

ഇഹത്തില്‍വെച്ച് ജീവപര്യന്തം നടത്തിയ വ്യാപാരങ്ങളുടെയെല്ലാം കണക്ക് പരിശോധിച്ച് ആര്‍ക്കെല്ലാമാണ് നഷ്ടം പിണഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, ആര്‍ക്കെല്ലാമാണ് ലാഭം കിട്ടിയിരിക്കുന്നത് എന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തുന്ന ദിവസം അന്നാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് ആ ദിവസത്തിന് നഷ്ടം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന -അഥവാ ലാഭനഷ്ടം കണക്ക് നോക്കുന്ന -ദിവസം (يوم التغابن) എന്ന് പറഞ്ഞത്. ആരാണ് ലാഭം നേടിയവരെന്നും എന്താണ് അവര്‍ക്ക് ലാഭം കിട്ടിയതെന്നും, ആരാണ് നഷ്ടക്കാരെന്നും, എന്താണവര്‍ക്ക് പിണഞ്ഞ നഷ്ടമെന്നും തുടര്‍ന്ന് പറഞ്ഞതില്‍നിന്ന് തന്നെ അത് സ്പഷ്ടമാണ്.

വിഭാഗം- 2

مَآ أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۗ وَمَن يُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُۥ ۚ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾

﴿11﴾ യാതൊരു ബാധയും തന്നെ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതി പ്രകാരമല്ലാതെ ബാധിക്കുന്നതല്ല. ആർ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ, അവന്റെ ഹൃദയത്തിന് അവൻ മാർഗദർശനം നൽകുന്നതാണ്. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനാകുന്നു.

وَأَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُوا۟ ٱلرَّسُولَ ۚ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ ﴿١٢﴾

﴿12﴾ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുവിൻ; റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവിൻ. എനി, നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുപോകുകയാണെങ്കിൽ (അറിഞ്ഞേക്കുക), -എന്നാൽ- നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ റസൂലിന്റെ മേൽ സ്പഷ്ടമായ പ്രബോധനം മാത്രമാണ് (ബാധ്യത) ഉള്ളത്.

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

﴿13﴾ അല്ലാഹു, അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഭരമേൽപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, സത്യവിശ്വാസികൾ.

﴿11﴾ مَآ أَصَابَ ബാധിക്കുക (എത്തുക)യില്ല مِن مُّصِيبَةٍ ഒരു ബാധയും, വിപത്തും إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതി പ്രകാരം (സമ്മതംകൊണ്ട്) അല്ലാതെ وَمَن يُؤْمِنۢ ആർ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ بِٱللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ يَهْدِ അവൻ നേർമാർഗം (മാർഗദർശനം) നൽകുന്നു قَلْبَهُۥ അവന്റെ ഹൃദയത്തിന് وَٱللَّهُ അല്ലാഹു بِكُلِّ شَىْءٍ എല്ലാകാര്യത്തെ (വസ്തുവെ)പ്പറ്റിയും عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ് ﴿12﴾ وَأَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കയും ചെയ്യുവിൻ وَأَطِيعُوا۟ ٱلرَّسُولَ റസൂലിനെ അനുസരിക്കയും ചെയ്യുവിൻ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ എന്നാൽ നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുപോകുന്ന പക്ഷം فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا എന്നാൽ നമ്മുടെ റസൂലിന്റെമേൽ ഉള്ളത് ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ സ്പഷ്ടമായ പ്രബോധനം (എത്തിക്കൽ) മാത്രമാണ് ﴿13﴾ ٱللَّهُ അല്ലാഹു لَآ إِلَٰهَ

ആരാധ്യനേ ഇല്ല, ദൈവമേ ഇല്ല إِلَّا هُوَ അവൻ അല്ലാതെ وَعَلَى ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ فَلْيَتَوَكَّلِ ഭരമേല്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ ٱلْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികൾ

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതും കണക്കാക്കിയതുമല്ലാതെ യാതൊരു കാര്യവും സംഭവിക്കുകയില്ല. ഇത് അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ ഒരു വശമത്രെ. അല്ലാഹുവിൽ ശരിക്കും വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് അവൻ സൻമാർഗം കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും, അതിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യും. അവന് ബാധിക്കുന്നതെല്ലാം- നന്മയാകട്ടെ, തിന്മയാകട്ടെ- അവന് ഗുണകരമായി കലാശിക്കുകയും ചെയ്യും. അതാണ് ഒരു തിരുവചനത്തിൽ നബിﷺ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നത്: 'സത്യവിശ്വാസികളുടെ കാര്യം ആശ്ചര്യമാണ്! അവന് അല്ലാഹു ഏതൊന്ന് വിധിച്ചാലും അതവന് ഗുണകരമാകാതിരിക്കുകയില്ല. വല്ല ബുദ്ധിമുട്ടും (കഷ്ടപ്പാടും) അവന് ബാധിച്ചാൽ അവൻ ക്ഷമിക്കും; അങ്ങനെ, അതവന് ഗുണമായിത്തീരും. വല്ല സന്തോഷവും അവനെ ബാധിച്ചാൽ അവൻ നന്ദിചെയ്യും; അങ്ങനെ അതും അവന് ഗുണമായിത്തീരും. ഇത് സത്യവിശ്വാസിക്കല്ലാതെ വേറെ ഒരാൾക്കുമുണ്ടാവുകയില്ല.' (ബു; മു.)

അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് ഹിദായത്ത് (സൻമാർഗദർശനം) ലഭിക്കുവാനുള്ള ഒന്നാമത്തെ ഉപാധി വിശ്വാസം തന്നെ. വിശ്വാസത്തിന്റെ സാക്ഷാൽകരണം അല്ലാഹുവിനെയും, റസൂലിനെയും- അവരുടെ വിധിവിലക്കുകളെ- അനുസരിക്കൽകൊണ്ടുമാകുന്നു. ഇത് രണ്ടും സ്വീകരിക്കാൻ ഒരാൾ തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം അവനുതന്നെ. റസൂലിന് അതിൽ ബാധ്യതയൊന്നുമില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ദൗത്യം ശരിക്കും പ്രബോധനം ചെയ്തു എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന് ചുമതലയുള്ളൂ. അതദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. എന്നിട്ട് പിന്നെയും പിൻതിരിഞ്ഞു പോകുന്നവർ അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ ആരിലെങ്കിലും അർപ്പിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. തൗഹീദിന്റെ ആൾക്കാരായ സത്യവിശ്വാസികൾ അവരുടെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിൽ മാത്രം അർപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. അവൻ മതി അവർക്ക്.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّ مِنْ أَزْوَٰجِكُمْ وَأَوْلَٰدِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَٱحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِن تَعْفُواْ وَتَصْفَحُواْ وَتَغْفِرُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾

﴾14﴿ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ ഇണകളിലും നിങ്ങളുടെ മക്കളിലും തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് (ഒരുതരം) ശത്രുക്കളുണ്ട്; അതിനാൽ നിങ്ങൾ അവരെ കാത്തു (സൂക്ഷിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ.

നിങ്ങൾ മാപ്പുനൽകുകയും, വിട്ടുകൊടുക്കുകയും, പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലോ, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്, കരുണാനിധിയാണ്.

إِنَّمَآ أَمۡوَٰلُكُمۡ وَأَوۡلَٰدُكُمۡ فِتۡنَةٞۚ وَٱللَّهُ عِندَهُۥٓ أَجۡرٌ عَظِيمٞ ﴿١٥﴾

《15》 നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും, നിങ്ങളുടെ മക്കളും ഒരു പരീക്ഷണം മാത്രമാണ്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവന്റെ പക്കൽ വമ്പിച്ച പ്രതിഫലമുണ്ട്താനും.

《14》 يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ إِنَّ مِنۡ أَزۡوَٰجِكُمۡ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ ഇണകളിലുണ്ട്, ഭാര്യമാരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ട് وَأَوۡلَٰدِكُمۡ നിങ്ങളുടെ മക്കളിലും عَدُوًّا ഒരു (തരം) ശത്രു, ചില ശത്രുക്കൾ لَّكُمۡ നിങ്ങൾക്ക് فَٱحۡذَرُوهُمۡ അതുകൊണ്ട് അവരെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ, ജാഗ്രത വെക്കുക وَإِن تَعۡفُواْ നിങ്ങൾ മാപ്പ് നൽകുന്ന പക്ഷം وَتَصۡفَحُواْ നിങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുക്കുകയും وَتَغۡفِرُواْ നിങ്ങൾ പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയും فَإِنَّ ٱللَّهَ എന്നാൽ അല്ലാഹു غَفُورٞ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ് رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ് 《15》 إِنَّمَآ أَمۡوَٰلُكُمۡ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ وَأَوۡلَٰدُكُمۡ നിങ്ങളുടെ മക്കളും فِتۡنَةٞ ഒരു പരീക്ഷണം (തന്നെ, മാത്രമാണ്) وَٱللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ عِندَهُۥٓ അവന്റെ പക്കലുണ്ട് أَجۡرٌ عَظِيمٞ വമ്പിച്ചപ്രതിഫലം, കൂലി

നിത്യേന നാമെല്ലാവരും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ ഉണർത്തുന്നത്. മനുഷ്യൻ അവന്റെ ഐഹികജീവിതത്തിൽ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന കഷ്ടങ്ങളുടെ സിംഹഭാഗവും തന്റെ ഭാര്യാമക്കളുടെ നിർബന്ധത്തിനും ശാഠ്യത്തിനും വഴങ്ങി, അല്ലെങ്കിൽ അവരോടുള്ള വാത്സല്യം നിമിത്തം, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ഏതെങ്കിലും കൊള്ളരുതായ്മമൂലം അവൻ പല അപകടത്തിലും, വേണ്ടാവൃത്തിയിലും ചെന്നുചാടും. അപമാനം സഹിക്കേണ്ടി വരുന്നു, അക്രമത്തിനും വഞ്ചനക്കും ഒരുമ്പെടുന്നു, കുടുംബങ്ങളോടും മിത്രങ്ങളോടും പിണങ്ങേണ്ടിവരുന്നു, ദാനധർമങ്ങൾ മുടങ്ങേണ്ടിവരുന്നു, ദുർവ്യയം ചെയ്യുന്നു, കടം പേറുന്നു, വാഗ്ദത്തം ലംഘിക്കുന്നു, മതപരവും സദാചാരപരവുമായ നിർബന്ധകടമകൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു, അങ്ങനെ പലതും. ചുരുക്കത്തിൽ ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ തുറകളിൽ അവർ നിമിത്തം അവന് നേരിട്ടേക്കാവുന്ന ദോഷങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഭാര്യാമക്കൾ നിമിത്തം ഇങ്ങനെയുള്ള ദുരവസ്ഥയിൽ പതിക്കുവാൻ കാരണമാകുന്നതിനെക്കുറിച്ച് എപ്പോഴും വളരെ ജാഗ്രതയും സൂക്ഷ്മതയും കൈകൊള്ളണമെന്ന് അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു.

അതേ സമയത്ത് മറ്റൊരു വശവും നോക്കേണ്ടതായുണ്ട്. ഒരാളുടെ ഭാര്യാമക്കൾ സ്വാഭാവികമായും അയാളുടെ അത്രതന്നെ പാകത പ്രാപിച്ചവരായിരിക്കയില്ലല്ലോ. അവരെ നന്നാക്കിത്തീർക്കേണ്ടുന്ന ചുമതലയും അവനുണ്ട്. ആകയാൽ, അവരിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾക്കെല്ലാം അവർക്കെതിരെ നടപടിയെ

ടുക്കുവാൻ മുതിരുന്നതും ശരിയല്ല. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അത് ആവശ്യവും സ്വീകാര്യവുമായിരിക്കാമെന്ന് മാത്രം. കഴിയുന്നതും ക്ഷമിക്കുക, മാപ്പും വിട്ടുവീഴ്ചയും കൈകൊള്ളുക, ഇതാണ് കരണീയമായിട്ടുള്ളത്. ഇതിന് പ്രോത്സാഹനം നൽകുക മാത്രമല്ല അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അത് നിമിത്തം അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള പൊറുതിയും കാരുണ്യവും ലഭിക്കുമെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (14 -ാം വചനത്തിന്റെ അവസാനഭാഗം നോക്കുക.) അപ്പോൾ നല്ലതും ചീത്തയും നോക്കാതെ, ന്യായാന്യായവ്യത്യാസം കൂടാതെ, ഹലാലും ഹറാമും (പാടുള്ളതും പാടില്ലാത്തതും) ആലോചിക്കാതെ കണ്ടമാനം ഭാര്യാമക്കളുടെ ഇഷ്ടത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കും, നേരെമറിച്ച് വേണ്ടതിനും വേണ്ടാത്തതിനുമെല്ലാം സ്വന്തം ഭാര്യയെയും മക്കളെയും ശാസിച്ചും മർദ്ദിച്ചും വരുന്നവർക്കും ഈ വചനത്തിൽ താക്കീതുണ്ടെന്നുകാണാം.

'നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും മക്കളും ഒരു പരീക്ഷണം മാത്രമാണ്' (إنما أموالكم وأولادكم فتنة) എന്ന വാക്യവും വളരെ ശ്രദ്ധാർഹമായ ഒരു തത്വമാണ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. അതെ, ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ നന്മകൾക്ക് കാരണമായിത്തീരുന്നതുപോലെത്തന്നെ ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ തിന്മകൾക്കും അത് രണ്ടും കാരണമായേക്കാം. അതുകൊണ്ട് സ്വത്തും മക്കളും ഉള്ളവരെല്ലാം ഭാഗ്യവാൻമാരെന്നോ അല്ലെന്നോ കണക്കാക്കുവാൻ വയ്യ. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലത്തെ ഉന്നംവെച്ചും, അതിന് പ്രാധാന്യം കൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടും അവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നവർ പരീക്ഷണത്തിൽ വിജയികളും ഭാഗ്യവാൻമാരുമാകുന്നു. അല്ലാത്തവർ പരാജിതരും നിർഭാഗ്യവാൻമാരുംതന്നെ. പലപ്പോഴും ഐഹികനന്മയും, പാരത്രികനന്മയും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യവുമായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ, മുൻഗണന നൽകേണ്ടത് ഏതിനാണ് എന്നും അല്ലാഹു അതോടൊപ്പം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ പരീക്ഷണം വിജയകരമായി കലാശിക്കേണമെങ്കിൽ, സ്വത്തുമൂലവും മക്കൾമൂലവും ലഭിച്ചേക്കുന്ന എല്ലാ ഐഹിക താൽപര്യങ്ങളെയും വർജ്ജിക്കണമെന്നുണ്ടോ? അതില്ല. ولا تنس نصيبك من الدنيا—القصص (ഇഹത്തിൽ നിന്നുള്ള നിന്റെ പങ്ക് വിസ്മരിക്കുകയും വേണ്ടാ) എന്നാൽ, പരീക്ഷണത്തിൽ വിജയിക്കുന്നവർ ആരായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ مَا ٱسْتَطَعْتُمْ وَٱسْمَعُوا۟ وَأَطِيعُوا۟ وَأَنفِقُوا۟ خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ

﴾16﴿ അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് സാധ്യമായപ്രകാരം നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ; കേൾക്കുകയും, അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾക്ക് സ്വന്തം തന്നെ ഗുണകരമായ നിലക്ക് (ധനം) ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِۦ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾	**യാതൊരുവന്‍ അവന്റെ മന സ്സിന്റെ പിശുക്കില്‍ (അഥവാ ആര്‍ത്തിയില്‍) നിന്ന് കാത്തുരക്ഷി ക്കപ്പെടുന്നുവോ, അങ്ങനെയുള്ള വര്‍തന്നെയാണ് വിജയികള്‍.**

﴾16﴿ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ അതുകൊണ്ട് നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിന്‍ مَا ٱسْتَطَعْتُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് സാധ്യമായത്, കഴിയുന്നത്ര وَٱسْمَعُوا۟ കേള്‍ക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍ وَأَطِيعُوا۟ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍ وَأَنفِقُوا۟ ചിലവ് ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവിന്‍ خَيْرًا ഗുണമായിട്ട്, ഗുണമായ നിലക്ക് لِّأَنفُسِكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് തന്നെ, നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങള്‍ (ആത്മാക്കള്‍)ക്കുവേണ്ടി وَمَن يُوقَ ആര്‍ കാക്ക (രക്ഷിക്ക)പ്പെടുന്നുവോ شُحَّ نَفْسِهِۦ തന്റെ മനസ്സിന്റെ (സ്വദേഹത്തിന്റെ) പിശുക്ക്, ആര്‍ത്തിയില്‍നിന്ന് فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ എന്നാല്‍ അക്കൂട്ടര്‍ തന്നെ ٱلْمُفْلِحُونَ വിജയികള്‍

ധനം മുഖേനയും മക്കള്‍ മുഖേനയുമുള്ള പരീക്ഷണങ്ങളില്‍ വിജയം നേടുവാനുള്ള മാര്‍ഗങ്ങള്‍ ഇവയാണ്:

(1) എല്ലാ വിഷയത്തിലും അവനവന് കഴിയുന്നത്ര അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുക. അഥവാ അവന്റെ വിധിവിലക്കുകളെ അതിലംഘിക്കാതെയും, അവന്റെ ശിക്ഷയെ സൂക്ഷിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുക.

(2) ഓരോ വിഷയത്തിലും അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും കല്‍പ്പിക്കുന്ന കല്‍പ്പനകളും, നിര്‍ദ്ദേശിക്കുന്ന നിര്‍ദ്ദേശങ്ങളും കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുകയും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക.

(3) അതനുസരിച്ച് പ്രവര്‍ത്തിക്കുക.

(4) അവനവന് യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ ഗുണകരമായി കലാശിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളില്‍ പരമാവധി ചിലവ് ചെയ്യുക.

ഈ നാല് കാര്യങ്ങളും വേണ്ടതുപോലെ ഗൗനിക്കുന്നവര്‍ക്ക് തങ്ങളുടെ മക്കളും സ്വത്തുക്കളുമെല്ലാം വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹമായിരിക്കും. ഇല്ലെങ്കിലോ? ശാപവും! എന്നാല്‍, ഇക്കാര്യങ്ങള്‍ ഗൗനിക്കപ്പെടുന്നതിന് ഏറ്റവും വലിയ വിഘാതമായിത്തീരുന്നത് മനസ്സിന്റെ അടിത്തട്ടില്‍ ഒളിച്ചുകിടക്കുന്ന ഒരു പൈശാചിക ദുര്‍ഗുണമത്രെ. അതെ, സ്വന്തം കയ്യിലുള്ളത് ചിലവാക്കുവാനുള്ള പിശുക്കും, മറ്റുള്ളവരുടെ പക്കലുള്ളതുകൂടി ലഭിക്കുവാനുള്ള ആര്‍ത്തിയും. ഇതിനാണ് شح

(ശുഹ്ഹ്) എന്ന് പറയുന്നത്. ഏതൊരു ഹൃദയത്തിൽ 'ശുഹ്ഹ്' കുടികൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ ആ ഹൃദയത്തിന് മേൽപ്രസ്താവിച്ച നാല് കാര്യങ്ങളും യഥാവിധി സ്വീകരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് 'ശുഹ്ഹി'ൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടവരാണ് വിജയികൾ എന്ന് അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നത്. ('ശുഹ്ഹി'നെപ്പറ്റി സൂ: ഹശ്ർ 9 -ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.)

അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് 'സാധ്യമായത്ര' (ما استطعتم) എന്ന് ഉപാധിവെച്ചിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഓരോരുത്തന്റെയും പരമാവധി കഴിവുപോലെ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണം എന്ന് സാരം. സൂ: ആലുഇംറാൻ 102 ൽ 'അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന മുറപ്രകാരം സൂക്ഷിക്കുവിൻ'(اتقوا الله حق تقاته) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും ഇതുതന്നെ. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടപ്പാട് പരിപൂർണമായി നിറവേറ്റുവാൻ മനുഷ്യർക്ക് സാധ്യമല്ലെന്നും, സാധ്യതയുള്ള അളവിൽതന്നെ വ്യക്തികളെല്ലാം സമനിലക്കാരല്ലെന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ. 'ഒരാളോടുംതന്നെ ആ ആളുടെ കഴിവിനപ്പുറം അല്ലാഹു ശാസിക്കുന്നതല്ല.' (لا يكلف الله نفسا إلا وسعها) എന്ന് അല്ലാഹു അസന്നിഗ്ധമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്താനും. അതുകൊണ്ട്തന്നെയാണ് നബിﷺ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതും:إذا أمرتكم بأمر فاتوا منه ما استطعتم وما نهيتكم عنه فاجتنبوه – متفق عليه (നിങ്ങളോട് ഞാൻ വല്ല കാര്യവും കൽപ്പിച്ചാൽ നിങ്ങൾ അതിൽ നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുന്നത്ര കൊണ്ടുവരുവിൻ. നിങ്ങളോട് ഞാൻ എന്ത് വിരോധിച്ചുവോ അത് നിങ്ങൾ വർജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. (ബു; മു.) കല്പിച്ചത് മുഴുവൻ ചെയ്യാൻ ചിലപ്പോൾ കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന് വരാം. എന്നാൽ വിരോധിച്ചത് വിട്ടുകളയുവാൻ സാധിക്കാതെ വരികയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് വിരോധിച്ചത് അപ്പടി വർജ്ജിക്കുക തന്നെ വേണമെന്ന് തിരുമേനി കൽപ്പിക്കുന്നത്.

إِن تُقْرِضُوا۟ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَـٰعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَٱللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٧﴾

﴾17﴿ അല്ലാഹുവിന് നിങ്ങൾ നല്ലതായ കടംകൊടുക്കുന്ന പക്ഷം, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് അത് ഇരട്ടിയാക്കിത്തരുന്നതാണ്; നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു വളരെ നന്ദിയുള്ളവനും, സഹനശീലനുമാകുന്നു.

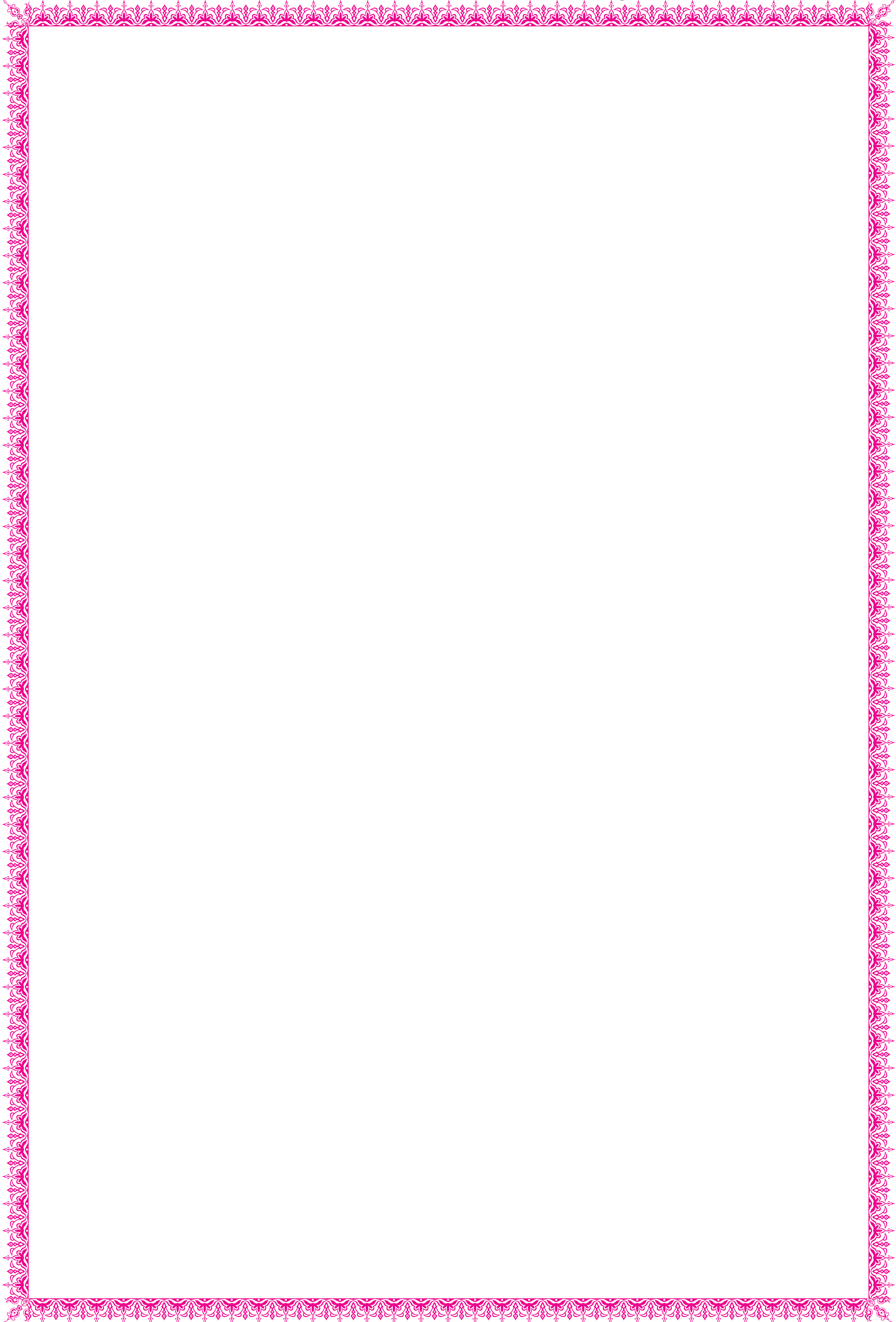
عَـٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَـٰدَةِ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ (അവൻ) അദൃശ്യത്തെയും, ദൃശ്യത്തെയും അറിയുന്നവനാണ്; പ്രതാപശാലിയാണ്; അഗാധജ്ഞനാണ്!

قَرْضًا حَسَنًا അല്ലാഹുവിന് ٱللَّهَ നിങ്ങൾ കടം കൊടുക്കുന്നപക്ഷം إِن تُقْرِضُوا۟ ﴿17﴾ നല്ലതായ കടം يُضَـٰعِفْهُ لَكُمْ അതിനെ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ഇരട്ടിയാക്കിത്തരും وَيَغْفِرْ لَكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ പൊറുക്കുകയും ചെയ്യും وَٱللَّهُ شَكُورٌ അല്ലാഹു വളരെ നന്ദിയുള്ളവനാണ് حَلِيمٌ സഹനശീലനാണ് ﴿18﴾ عَـٰلِمُ ٱلْغَيْبِ അദൃശ്യത്തെ അറി യുന്നവനാണ് وَٱلشَّهَـٰدَةِ ദൃശ്യത്തെ (പരസ്യമായതിനെ)യും ٱلْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി യാണ് ٱلْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനാണ്, യുക്തിമാനാണ്

അല്ലാഹുവിന് നല്ല വിധത്തിൽ കടം കൊടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂ: ഹദീദിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത് ഓർമിക്കുക. നബിﷺ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: إن الله تعالى يقول من يقرض غير ظلوم ولا عديم– متفق عليه 'അക്രമം ചെയ്യുന്നവനോ കൈവല ഞ്ഞവനോ ഒന്നുമല്ലാത്തവന് കടംകൊടുക്കുന്നവർ ആരുണ്ട് എന്നാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്'എന്ന് സാരം.

اللهم لك الحمد ولك المنة

سورة الطلاق

65. സൂറത്തുത്ത്വലാക്

മദീനഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 12 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ

﴾1﴿ ഹേ, നബിയേ

إِذَا طَلَّقْتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا۟ ٱلْعِدَّةَ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ رَبَّكُمْ

നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളെ [ഭാര്യമാരെ] വിവാഹമോചനം ചെയ്യുന്നതായാൽ, അവരുടെ 'ഇദ്ദഃ' [കാത്തിരിപ്പാൻ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട] സമയത്തേക്ക് അവരെ മോചനം ചെയ്യുവിൻ; 'ഇദ്ദഃ'യെ നിങ്ങൾ (എണ്ണി) കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യണം. നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنۢ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّآ أَن يَأْتِينَ بِفَٰحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ ۚ

അവരുടെ വീടുകളിൽനിന്ന് നിങ്ങളവരെ പുറത്താക്കരുത്; അവർ പുറത്തുപോകുകയും ചെയ്യരുത്; -പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ളതായ വല്ല നീചവൃത്തിയും അവർ കൊണ്ടുവരുന്നതായാലല്ലാതെ, [അപ്പോൾ പുറത്താക്കാവുന്നതാണ്.] അത് (എല്ലാം) അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമാതിർത്തികളാകുന്നു.

وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ ٱللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُۥ ۚ لَا تَدْرِى لَعَلَّ ٱللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَٰلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾

അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമാതിർത്തികളെ ആർ വിട്ടു കടക്കുന്നുവോ, തീർച്ചയായും അവൻ തന്നോടു തന്നെ അക്രമം പ്രവൃത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.

നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടാ- അതിനു ശേഷം അല്ലാഹു വല്ലകാര്യവും പുത്തനായുണ്ടാക്കിയേക്കാം.

﴾1﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ ഹേ നബിയേ إِذَا طَلَّقْتُمُ നിങ്ങൾ 'ത്വലാക്വ്'(വിവാഹമോചനം) ചെയ്താൽ ٱلنِّسَآءَ സ്ത്രീകളെ فَطَلِّقُوهُنَّ എന്നാലവരെ മോചനം ചെയ്യുവിൻ لِعِدَّتِهِنَّ അവരുടെ ഇദ്ദഃയിലേക്ക് (തക്കവണ്ണം), ഇദ്ദഃസമയത്തേക്ക് وَأَحْصُوا۟ നിങ്ങൾ കണക്കാക്കുക (ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യുവിൻ ٱلْعِدَّةَ ഇദ്ദഃയെ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കയും ചെയ്യുവിൻ رَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ لَا تُخْرِجُوهُنَّ അവരെ നിങ്ങൾ പുറത്താക്കരുത് مِنۢ بُيُوتِهِنَّ അവരുടെ വീടുകളിൽനിന്ന് وَلَا يَخْرُجْنَ അവർ പുറത്തുപോകയും അരുത് إِلَّآ أَن يَأْتِينَ അവർ വന്നാലല്ലാതെ (ചെയ്യാതെ) بِفَٰحِشَةٍ വല്ല നീചവൃത്തിയുമായി, വഷളവൃത്തിയെ مُّبَيِّنَةٍ വ്യക്തമാക്കുന്ന, പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ളതായ وَتِلْكَ അത്, അവ حُدُودُ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ (നിയമങ്ങളാകുന്ന) അതിർത്തികളാണ് وَمَن يَتَعَدَّ ആർ വിട്ടുകടക്കുന്നുവോ حُدُودَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അതിർത്തികളെ فَقَدْ ظَلَمَ എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവൻ അക്രമം ചെയ്തു نَفْسَهُۥ തന്നോട്, തന്റെ ആത്മാവിനെ لَا تَدْرِى നീ അറിയുകയില്ല, അതിന്നറിഞ്ഞുകൂട لَعَلَّ ٱللَّهَ അല്ലാഹു ആയേക്കാം يُحْدِثُ ഉണ്ടാക്കുക, പുതുതായി കൊണ്ടുവരും بَعْدَ ذَٰلِكَ അതിനുശേഷം أَمْرًا വല്ല കാര്യവും

വിവാഹമോചന വിഷയകമായി മുസ്‌ലിം സമുദായം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന പല നിയമങ്ങളും നബി തിരുമേനിﷺയെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. വിവാഹമോചനം (ത്വലാക്വ്) മൂലമോ മറ്റോ വിവാഹബന്ധം വേർപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ആ സ്ത്രീ ഗർഭവതിയാണോ അല്ലേ എന്നറിയുക, വിവാഹമോചനം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞശേഷം അതിനെപ്പറ്റി ഖേദിക്കുകയും, പഴയ ബന്ധത്തിലേക്ക് മടങ്ങുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് അതിന് അവസരം നൽകുക മുതലായ ആവശ്യങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾ കുറച്ചുകാലം നിർബന്ധമായി കാത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇക്കാലത്തിന് 'ഇദ്ദഃ'(العدّة) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഇദ്ദഃയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്ത്രീകൾ പല തരക്കാരുണ്ട്.

1. ഭർത്താവിന്റെ മരണം കൊണ്ട് വേർപെട്ടവൾ. ഇവളുടെ ഇദ്ദഃകാലം നാല് മാസവും പത്ത് ദിവസവുമാകുന്നു. (2 : 234.)

2. ഭർത്താവുമായി സ്പർശനമുണ്ടാകുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ ത്വലാക്ക് ചെയ്യപ്പെട്ടവൾ. ഇവൾ ഇദ്ദഃ ആചരിക്കേണ്ടതില്ല. (33; 49.)

3. ഗർഭമുണ്ടെന്ന് അറിയപ്പെട്ടവൾ.

4. ആർത്തവരക്തം ഉണ്ടാവാതിരിക്കുകയോ, ഉണ്ടായശേഷം അത് നിലച്ചു പോകുകയോ ചെയ്തവർ. ഈ രണ്ട് കൂട്ടരുടെ ഇദ്ദഃയെക്കുറിച്ചും താഴെ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ നാല് കൂട്ടരുടെയും ഇദ്ദഃകാലങ്ങളിൽ ഏറ്റക്കുറവ് വരുന്ന പ്രശ്നമില്ല.

5. ആർത്തവവും ആർത്തവശുദ്ധിയും ഉണ്ടാകാറുള്ളവൾ. ഇവളുടെ ഇദ്ദഃ മൂന്ന് ആർത്തവശുദ്ധി കഴിയുന്ന കാലമാണ്. (2 : 228.) ഇങ്ങനെയുള്ളവരായിരിക്കുമല്ലോ വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സ്ത്രീകളിൽ അധികഭാഗവും. ഈ വകുപ്പിൽപെട്ടവരുടെ ഇദ്ദഃകാലം ഏറിയും കുറഞ്ഞും വരാൻ സാധ്യതയുള്ളതുകൊണ്ട്- അതിൽ ദൈർഘ്യം വരാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി- അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച ഒരു നിയമമാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ ആദ്യത്തിൽ കാണുന്നത്.

അതായത്: സ്ത്രീയുടെ ആർത്തവം കഴിഞ്ഞ് ശുദ്ധിയാവുകയും, ആ ശുദ്ധികാലത്ത് ഭർത്താവിന്റെ സ്പർശനം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിലേ ത്വലാക്ക് നടക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ. ഇതാണ് ഇദ്ദഃ സമയത്തേക്കായിരിക്കണം ത്വലാക്ക് (طلقوهن لعدتهن) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, ത്വലാക്ക് നടന്ന ആ ശുദ്ധികാലം ഒരെണ്ണമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് പിന്നീട് രണ്ട് ആർത്തവം കഴിഞ്ഞു മൂന്നാമത്തെ ശുദ്ധിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതോടെ, അവളുടെ ഇദ്ദഃ അവസാനിക്കുന്നതാണ്. നേരെ മറിച്ച് ആർത്തവകാലത്താണ് ത്വലാക്ക് നടന്നതെങ്കിൽ ഇദ്ദഃകാലം ദീർഘിക്കുമല്ലോ. എനി ശുദ്ധികാലത്ത് തന്നെയാണെങ്കിലും അക്കാലത്ത് ഭർത്താവിന്റെ സ്പർശനവുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതുമൂലം അവൾ ഗർഭവതിയാകുവാനും, അങ്ങനെ, ഇദ്ദഃകാലം ദീർഘിക്കുവാനും കാരണമായിത്തീരുമല്ലോ.

ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (റ) തുടങ്ങിയ ഹദീഥ്പണ്ഡിതൻമാർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു; 'അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉമർ (റ) തന്റെ ഭാര്യയെ വിവാഹമോചനം ചെയ്തു. ആ സ്ത്രീക്ക് അപ്പോൾ ആർത്തവകാലമായിരുന്നു. ഈ വിവരം ഉമർ (റ) നബി തിരുമേനിﷺയെ അറിയിച്ചു. അവിടുന്ന് ദേഷ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'അവൻ അവളെ മടക്കിയെടുക്കട്ടെ; എന്നിട്ട് അവൾക്ക് ശുദ്ധിയുണ്ടാകുകയും, പിന്നെ ആർത്തവമുണ്ടാകുകയും, പിന്നെ ശുദ്ധി

യാവുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ അവളെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ, എന്നിട്ട് അവളെ ത്വലാക്ക് ചെയ്യണമെന്ന് അവന് തോന്നുന്നപക്ഷം (ആ ശുദ്ധികാലത്ത്) അവളെ സ്പർശിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അവൻ ത്വലാക്ക് നടത്തിക്കൊള്ളട്ടെ'. ഇതാണ്, ഇദ്ദഃ സമയത്തേക്ക് ത്വലാക്ക് നടത്തണമെന്ന് അല്ലാഹു കൽപിച്ചിട്ടുള്ള ആ കാലം. ഈ ഹദീഥിൽ നിന്ന് മേൽ വിവരിച്ചത് കൂടുതൽ വ്യക്തമാണല്ലോ.

ഈ ക്വുർആൻ വചനത്തിന്റെയും, നബിവചനത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർ ത്വലാക്വിനെ മൂന്നായി ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

(1) സുന്നത്തിനോട് യോജിക്കുന്ന ശരിയായ ത്വലാക്ക് (طلاق سُنة). സംയോഗം നടന്നിട്ടില്ലാത്ത ശുദ്ധികാലത്തുണ്ടാകുന്ന ത്വലാക്വും, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഗർഭവതിയായവളുടെ ത്വലാക്വും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

(2) സുന്നത്തിനെതിരായ ത്വലാക്ക്(طلاق بدعة) ഗർഭവതിയായി അറിയപ്പെടാത്ത സ്ത്രീയെ അവളുടെ ആർത്തവകാലത്തോ, സംയോഗം നടന്നിട്ടുള്ള ശുദ്ധികാലത്തോ നടത്തുന്ന ത്വലാക്ക്.

(3) രണ്ടുമല്ലാത്തത്, ഇതിൽ പലതും ഉൾപ്പെടുന്നു. വിശദവിവരം ഫിക്വ്ഹ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

ഇദ്ദഃ ആരംഭിക്കുന്നതിന് പറ്റിയ സമയത്തായിരിക്കണം ത്വലാക്ക് നടത്തുന്നതെന്ന് കൽപിച്ചശേഷം, ഇദ്ദഃയെ ശരിയായി എണ്ണിക്കണക്കാക്കുകയും വേണം (احصوا العدة) എന്ന്കൂടി അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. തുടക്കവും അവസാനവും ശരിക്ക് കണക്കാക്കപ്പെടാത്തപക്ഷം, അതുമൂലം പല കുഴപ്പങ്ങളും വഴക്കുകളും ഉണ്ടാകുവാൻ സാധ്യതയുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. പഴയ വിവാഹബന്ധത്തിലേക്ക് തന്നെ മടക്കിയെടുക്കൽ, പുതിയ വിവാഹകാര്യം ആലോചിക്കൽ, ഇദ്ദഃകാലത്തെ ഭക്ഷണച്ചിലവും താമസ സൗകര്യവും നൽകൽ മുതലായതെല്ലാം ആ കാലത്തെ ആശ്രയിച്ചു തീരുമാനിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. ഇദ്ദഃ കാലത്തിന്റെ നിർണയത്തിൽ തർക്കം വരുമ്പോൾ ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും വഴക്കും വക്കാണവും നടക്കാറുള്ളത് സാധാരണമാണ് واتقوا الله ربكم (നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും വേണം) എന്ന വാക്യം ഇക്കാര്യത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെയും, കണിശതയെയും കുറിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ നാടുകളിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ തീരെ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും, അതേ സമയത്ത് അല്ലാഹു ശക്തവും വ്യക്തവുമായ ഭാഷയിൽ ശാസിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു നിയമമാണ് മറ്റൊന്ന്. അതെ, 'അവരെ അവരുടെ വീടുകളിൽനിന്ന് പുറത്താക്കരുത്, അവർ പുറത്ത് പോകുകയും അരുത്(لا تخرجوهن الخ)'.

വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീ അതുവരെ താമസിച്ചിരുന്ന വീട്ടിൽനിന്ന്- ഭർത്താവിന്റെ വക വീട്ടിൽനിന്ന്- അവളെ ഇറക്കി അയക്കുവാനും, അവൾക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോകുവാനും പാടില്ലെന്നുള്ളതിൽ ആർക്കും തർക്കമില്ല. എന്നാൽ, ഇരു കൂട്ടരുടെയും വല്ല ഗുണത്തെയും മുൻനിറുത്തി രണ്ടുകൂട്ടരും- ഭാര്യയും ഭർത്താവും- യോജിച്ച് ഇഷ്ടപ്പെട്ടാൽപോലും അവൾക്ക് മാറിത്താമസിക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണ് ഒരു പക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെ അഭിപ്രായം.

إلا أن ياتين بفاحشة مبينة (അവർ വ്യക്തമായ വല്ല നീചവൃത്തിയും കൊണ്ടുവന്നാലല്ലാതെ) എന്ന വാക്യം നോക്കുമ്പോൾ ഈ അഭിപ്രായത്തിനാണ് പിൻബലം കാണുന്നതും, الله اعلم വാസ്തവത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ നിയമം അതർഹിക്കുന്ന വിധത്തിൽ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഇന്ന് നടക്കുന്ന വിവാഹമോചനങ്ങളിൽ അധികഭാഗവും താനേ ദുർബ്ബലപ്പെട്ടുപോകുമായിരുന്നു. കാരണം, വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ടശേഷം ഇദ്ദഃ കഴിയുന്നതുവരെ -ഏറെക്കുറെ മൂന്നുമാസക്കാലം- ആ സ്ത്രീ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിൽതന്നെ കഴിഞ്ഞുകൂടുമ്പോൾ വിവാഹമോചനത്തിന് ഇടയാക്കിയ അസുഖം ക്രമേണ തീർന്നുപോകുവാനും, രണ്ടുപേർക്കുമിടയിൽ പഴയബന്ധം തുടരുവാനുള്ള ആഗ്രഹം ജനിക്കുവാനും, അങ്ങനെ ഇദ്ദഃകാലം കഴിയുമ്പോഴേക്കും അവൻ അവളെ മടക്കി എടുക്കുവാനും കാരണമായിത്തീരുന്നു. മനുഷ്യമനസ്സിനെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യനെക്കാൾ അറിയാവുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ നിയമം എത്രകണ്ട് യുക്തിമത്തായ ഒന്നാണെന്ന് ആലോചിച്ച് നോക്കുക! പക്ഷേ, മുസ്ലിംകൾ അത് അവഗണിച്ചുകളഞ്ഞു. കൂട്ടത്തിൽ, ഇദ്ദഃയിലിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്ക് ചിലവുകൊടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന നിയമവും വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതിന്റെയെല്ലാം തിക്തഫലം സമുദായം അനുഭവിച്ചും വരുന്നു. നിസ്സാരകാര്യത്തെച്ചൊല്ലി വിവാഹമോചനം നടക്കും, അതോടെ- അല്ലെങ്കിൽ അതിന് മുമ്പുതന്നെ- അവൾ വീട്ടിൽനിന്ന് ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെടും. അല്ലെങ്കിൽ അവൾ സ്വയം ഇറങ്ങിപ്പോകും. അനന്തരം കുറേ നാളുകളോളം പരസ്പരം ആ വൈരമനഃസ്ഥിതി നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യും. അതിനിടക്ക് ഇദ്ദഃയുടെ അവധിയും അവസാനിക്കും. അങ്ങനെ, മടക്കിയെടുക്കാനുള്ള അവസരം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്നു. പിന്നീടാണ് ഭവിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി ആലോചന വരുന്നതും, അയ്യോ അത് വേണ്ടിയിരുന്നില്ല എന്ന് അനുഭവങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നതും. ഇതൊന്നും കേവലം സങ്കൽപമല്ല, നിത്യേന സമുദായം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്.

വ്യക്തമായ വല്ല നീചവൃത്തിയും ചെയ്താലല്ലാതെ വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾ വീട്ടിൽനിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെടുവാനോ, പുറത്തുപോവാനോ പാടില്ലെന്ന് പറഞ്ഞതിൽനിന്ന്, അങ്ങനെ വല്ല നീചവൃത്തിയും അവരിൽനിന്ന് വെളിപ്പെട്ടാൽ അതുമുതൽ അവരെ പുറത്താക്കാമെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. 'വ്യക്തമായ നീചവൃത്തി' (فاحشة مبينة)കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് വ്യഭിചാരമാണെന്നാണ് ഒരഭിപ്രായം. സദാചാരവിരുദ്ധമായ വ്യഭിചാരം, കളവ് മുതലായവയും

എപ്പോഴും വഴക്കും വക്കാണവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കൽ മുതലായവയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നാണ് പല പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം. ഏതായാലും, സഹിക്കാവതല്ലാത്ത നീചവൃത്തികളൊന്നും ചെയ്യാത്തകാലത്തോളം വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീ അവൾ വസിച്ചിരുന്ന പാർപ്പിടം വിട്ടുപോയിക്കൂടാത്തതാണ്. പാർപ്പിടം മാത്രം പോരാ. അവൾക്ക് ഭക്ഷണത്തിനുള്ള വകകൂടികൊടുക്കേണ്ടതും ഉണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റി താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, കാര്യം എത്ര ഗൗരവപ്പെട്ടതാണെന്ന് ആലോചിച്ച് നോക്കുക. പോരാ, ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമാതിർത്തികളാണെന്നും, അവയെ ലംഘിക്കുന്നവർ തങ്ങളോടു തന്നെയാണ് അനീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നുകൂടി അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു!

ഈ താക്കീതുകൊണ്ടും അല്ലാഹു മതിയാക്കിയിട്ടില്ല. ഹേ, മനുഷ്യാ, തൽക്കാലം നീ വിവാഹമോചനമങ്ങ് നടത്തിയെങ്കിലും, പിന്നീട് എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണ് നടക്കുവാനിരിക്കുന്നത്, അല്ലാഹു എന്തെല്ലാം പുതിയ മാറ്റങ്ങളാണ് സംഭവിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്നത് എന്നൊന്നും നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടല്ലോ. ഒരു പക്ഷേ, നീ സ്വയം തന്നെ ചോദിച്ചേക്കും, അല്ലെങ്കിൽ ഭാവിയിൽ നിങ്ങൾ തമ്മിൽ പൂർവ്വാധികം സ്നേഹത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ അവസരമുണ്ടായേക്കും, അങ്ങനെ പലതും സംഭവിച്ചേക്കാം. *(*)* അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമാതിർത്തി വിട്ടുകടക്കാതെ അതിന്റെ പരിധിയിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കുകയാണ് നിനക്ക് നല്ലത്. എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു ആയത്തിന്റെ അവസാനവാക്യത്തിൽ ഉണർത്തുന്നത്. (لا تدري لعلّ الله الخ) നിയമപരമായി നോക്കുമ്പോൾ മതത്തിൽ അനുവദിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാണ് ത്വലാക്വ്. എങ്കിലും അല്ലാഹുവിന് ഒട്ടും ഇഷ്ടമില്ലാത്തതാണ് അതെന്ന് ഒരു നബിവചനത്തിൽ വന്നിട്ടുമുണ്ട്. (ദാ.) ത്വലാക്വ് നടന്നാൽതന്നെ വീണ്ടും മടക്കി എടുക്കുവാനുള്ള പ്രോത്സാഹനങ്ങളും അവസരങ്ങളും ഇതിന് പുറമെയും. ഇതെല്ലാം മുസ്‌ലിംകൾ വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം ചിന്തിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങളാകുന്നു. والله الموفق

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ

(2) അങ്ങനെ, അവർ [ആ സ്ത്രീകൾ] അവരുടെ അവധിക്കലെത്തുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ അവരെ (സദാചാര) മര്യാദപ്രകാരം വെച്ചുകൊള്ളുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ (സദാചാര) മര്യാദപ്രകാരം അവരുമായി പിരിയുകയോ ചെയ്യുക.

***(*)** വിവാഹമോചനം നൽകപ്പെട്ടവൾ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിൽ താമസിക്കുവാൻ കൽപിച്ചതിലടങ്ങിയ തത്വം ഇപ്പറഞ്ഞതാണെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഭർത്താവ് മരണപ്പെട്ടവളുടെയും, മടക്കിയെടുക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധത്തിൽ ത്വലാക്വ് ചെയ്യപ്പെട്ടവളുടെയും ഇദ്ദഃകാലത്തിന് ഇത് ബാധകമല്ലെന്ന് ഇമാം അഹ്മദ് (റ) മുതലായവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്.*

وَأَشۡهِدُواْ ذَوَيۡ عَدۡلٍ مِّنكُمۡ وَأَقِيمُواْ ٱلشَّهَٰدَةَ لِلَّهِۚ ذَٰلِكُمۡ يُوعَظُ بِهِۦ مَن كَانَ يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ

നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള രണ്ട് നീതിമാൻമാരെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും, അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി സാക്ഷ്യം (ശരിക്കും) നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക. അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിച്ചുവരുന്നവർക്ക് ഉപദേശം നൽകപ്പെടുന്നതാണ് ഇതൊക്കെ.

وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّهُۥ مَخۡرَجٗا ﴿٢﴾

ആർ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ അവന് അവൻ ഒരു പോംവഴി ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കും;-

وَيَرۡزُقۡهُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَحۡتَسِبُۚ وَمَن يَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِ فَهُوَ حَسۡبُهُۥٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ بَٰلِغُ أَمۡرِهِۦۚ قَدۡ جَعَلَ ٱللَّهُ لِكُلِّ شَيۡءٖ قَدۡرٗا ﴿٣﴾

﴾3﴿ (മാത്രമല്ല.) അവൻ കണക്കാക്കാത്തവിധത്തിലൂടെ അവന് ഉപജീവനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ആർ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ (കാര്യങ്ങളെല്ലാം) ഭരമേൽപിക്കുന്നുവോ അവന് അവൻ (തന്നെ) മതിയാകും.

നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു തന്റെ (ഉദ്ദിഷ്ട) കാര്യം പ്രാപിക്കുന്നവനാണ്. എല്ലാ (ഓരോ) കാര്യത്തിനും അല്ലാഹു ഒരു നിർണയം [വ്യവസ്ഥ] ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

﴾2﴿ فَإِذَا بَلَغۡنَ അങ്ങനെ അവർ എത്തുമ്പോൾ, എത്തിയാൽ أَجَلَهُنَّ അവരുടെ അവധിക്കൽ فَأَمۡسِكُوهُنَّ എന്നാലവരെവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക, നിറുത്തിവെക്കുക بِمَعۡرُوفٍ സദാചാരപ്രകാരം, നല്ല മര്യാദക്ക് أَوۡ فَارِقُوهُنَّ അല്ലെങ്കിൽ അവരുമായി വേർപിരിയുക بِمَعۡرُوفٍ മര്യാദപ്രകാരം, സദാചാരമനുസരിച്ച് وَأَشۡهِدُواْ നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക ذَوَيۡ عَدۡلٍ രണ്ട് നീതിമാൻമാരെ, മര്യാദക്കാരെ مِّنكُمۡ നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള وَأَقِيمُواْ നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തുക (നിർവ്വഹിക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ ٱلشَّهَٰدَةَ സാക്ഷ്യത്തെ لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി ذَٰلِكُمۡ അത്, അതൊക്കെ يُوعَظُ بِهِ അത് മുഖേന ഉപദേശിക്കപ്പെടുന്നു مَن كَانَ يُؤۡمِنُ വിശ്വസിച്ചു

വരുന്നവരോട് وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ ആര്‍ അല്ലാഹുവില്‍ بِٱللَّهِ അന്ത്യദിനത്തിലും وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ ആര്‍ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ يَجْعَل لَّهُۥ അവന്‍ അവന് ആക്കും, ഏര്‍പ്പെടുത്തും مَخْرَجًا പോംവഴി (രക്ഷാമാര്‍ഗം) ﴾3﴿ وَيَرْزُقْهُ അവന് (ഉപജീവനം- ആഹാരം) നല്‍കുകയും ചെയ്യും مِنْ حَيْثُ വിധത്തില്‍കൂടി لَا يَحْتَسِبُ അവന്‍ കണക്കാക്കാത്ത, വിചാരിക്കാത്ത وَمَن يَتَوَكَّلْ ആര്‍ ഭരമേല്‍പിക്കുന്നുവോ, عَلَى ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെമേല്‍ فَهُوَ حَسْبُهُۥٓ എന്നാല്‍ അവന്‍ അവനു മതി إِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു بَـٰلِغُ പ്രാപിക്കുന്ന(എത്തിച്ചേരുന്ന)വനാണ് أَمْرِهِۦ തന്റെ കാര്യം, കാര്യത്തില്‍ قَدْ جَعَلَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു ആക്കി (ഏര്‍പ്പെടുത്തി)യിട്ടുണ്ട് لِكُلِّ شَىْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും, വസ്തുവിനും (സംഗതിക്കും) قَدْرًا ഒരു നിര്‍ണയം, കണക്ക്, തോത്, വ്യവസ്ഥ

ത്വലാക്വ് നടക്കുന്നത് ഇദ്ദഃ ആരംഭിക്കുവാന്‍ പറ്റിയ അവസരത്തില്‍ ആയിരിക്കണമെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനത്തില്‍ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ഇദ്ദഃകാലത്ത് എപ്പോള്‍ വേണമെങ്കിലും അവന് അവളെ മടക്കിയെടുക്കാം. അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കില്‍, ഇദ്ദഃയുടെ കാലാവധി അവസാനിക്കുന്നതോടെ അവന്‍ രണ്ടിലൊന്ന് തീരുമാനിക്കാതിരിക്കുവാന്‍ അവന് നിവൃത്തിയില്ല. ഒന്നുകില്‍, അവളെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക എന്ന് തീരുമാനിക്കണം. അഥവാ ത്വലാക്വ് നടപ്പിലാക്കുന്നതില്‍നിന്ന് പിന്‍വലിഞ്ഞു അവളെ പഴയ വിവാഹബന്ധത്തിലേക്ക് മടക്കിയെടുക്കണം. അല്ലാത്തപക്ഷം, അവളെ പിരിച്ചുവിടണം. അഥവാ ത്വലാക്വ് നടപ്പില്‍ വരുത്തണം. രണ്ടില്‍ ഏതായിരുന്നാലും ശരി, അത് സദാചാരമര്യാദയനുസരിച്ചായിരിക്കണം. ഉപദ്രവകരമോ, ദുരുദ്ദേശ്യപൂര്‍വ്വമോ ആയിരിക്കരുത്. ഇരുകൂട്ടരുടെയും നന്മയും സൗകര്യവും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടായിരിക്കണം എന്നര്‍ത്ഥം. ത്വലാക്വ് സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിലും, മടക്കിയെടുക്കുകയാണെങ്കിലും അതിന് മര്യാദക്കാരായ രണ്ട് മുസ്ലിംകളെ സാക്ഷിനിറുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. പിന്നീട് തര്‍ക്കമോ വഴക്കോ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാനും, ഉണ്ടായേക്കുന്നപക്ഷം സത്യം തെളിയിക്കുവാനും അത് ഉപയോഗപ്പെടുന്നു. മടക്കിയെടുക്കുമ്പോള്‍ സാക്ഷിയുടെ ആവശ്യകത ത്വലാക്വിനെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതലായിരിക്കും. ആവശ്യം നേരിടുമ്പോള്‍ സാക്ഷികള്‍ അല്ലാഹുവിനെ ഓര്‍ത്ത് തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം യഥാവിധി നിറവേറ്റലും നിര്‍ബന്ധമാകുന്നു. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തില്‍ അല്ലാഹു കല്‍പിക്കുന്നത്.

ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പോലെ, ഒരു വിഷയം ആദ്യംതൊട്ട് അവസാനം വരെ വിവരിക്കുന്ന പതിവല്ല ക്വുര്‍ആനിലുള്ളത്. നിയമങ്ങളും കല്‍പനകളും വിവരിക്കുന്നതിനിടയില്‍ തന്നെ ഉപദേശങ്ങളും തത്വങ്ങളും, പ്രോത്സാഹനങ്ങളും, താക്കീതുകളും അടങ്ങിയിരിക്കും. ക്വുര്‍ആന്റെ പ്രതിപാദനരീതിയെപ്പറ്റി വിവരിച്ച കൂട്ടത്തില്‍ മുഖവുരയില്‍ ഈ സംഗതി നാം വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1 -ാം വചനത്തിന്റെ അവസാനത്തില്‍, ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമാതിര്‍ത്തികളാണെന്നും,

അവയെ അതിലംഘിക്കുന്നവർ തങ്ങളോടുതന്നെ അക്രമം ചെയ്കയാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. ഭാവിയിൽ വരാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ, അതുകൊണ്ട് അവന്റെ നിയമാതിർത്തികൾ പാലിക്കുന്നതിലാണ് മനുഷ്യന്റെ നന്മ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് എന്ന് ഓർമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വചനത്തിലാകട്ടെ, ത്വലാകിനെ സംബന്ധിച്ച കൽപനകളെത്തുടർന്നുകൊണ്ട് ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികളോടുള്ള ഉപദേശങ്ങളാണ് എന്ന ഒരു മുഖവുരയോടുകൂടി വളരെ പ്രധാനമായ പല യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും അവരെ ഓർമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസികൾ മാത്രമേ ഇങ്ങനെയുള്ള നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുകയും വിലവെക്കുകയുമുള്ളൂ, അവയെ അനുസരിക്കാതെയും വിലവെക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നവർ- പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവർ മുസ്‌ലിംകളായിരുന്നാലും ശരി- യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കാത്തവരായിരിക്കും. എന്നൊക്കെയാണ് ആ മുഖവുരയിലടങ്ങിയ സൂചനകൾ.

ഈ മുഖവുരക്കുശേഷം, ഒന്നാമതായി 'തക്വ്‌വയെ'പ്പറ്റി -അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകളെ അനുസരിക്കുകവഴി അവനെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനെപ്പററി- യാണ് ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പോംവഴിയും, വിഷമങ്ങൾക്ക് രക്ഷാമാർഗവും അവൻ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുമെന്നും, അവർ വിചാരിക്കാത്തവിധത്തിലൂടെ ഉപജീവനമാർഗം നൽകുമെന്നുമാണ് അതിന്റെ ചുരുക്കം. ത്വലാക്വ് സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെയാണ് ഇവിടെ ഇക്കാര്യം ഉണർത്തിയിട്ടുള്ളതെങ്കിലും, അവയടക്കം ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളെയും ബാധിക്കുന്ന വിധിവിലക്കുകളെ സൂക്ഷിച്ചുപോരലാണ് തക്വ്‌വാ കൊണ്ട് വിവക്ഷ. അപ്പോൾ മനുഷ്യന്റെ ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ എല്ലാ നന്മകൾക്കും എല്ലാവിധ രക്ഷക്കും നിദാനം ഈ സൂക്ഷ്മതയാകുന്ന തക്വ്‌വാതന്നെ. അതുകൊണ്ടാണ് അടിക്കടി തക്വ്‌വാ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു അവരുടെ കാര്യങ്ങളിൽ സൗകര്യം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുമെന്നും, 5 -ാം വചനത്തിൽ അവർക്ക് പാപങ്ങൾ പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും, വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യുമെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ കാര്യങ്ങളെ ഭരമേൽപിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുതന്നെ മതി എന്നാണ് അടുത്ത വാക്യത്തിൽ ഉണർത്തുന്നത്. ഇതിനുള്ള കാരണവും അതോടൊപ്പം അല്ലാഹു എടുത്തുകാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യം അവൻ പ്രാപിക്കും. അതിന് യാതൊരു തടസ്സമോ വിഘ്നമോ നേരിടുകയില്ല. അതിൽ ആരും അവനെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാനുമില്ല. ഓരോരോ കാര്യത്തിനും- അത് ഇന്നിന്നപ്രകാരം ഇന്നിന്നപോലെ എന്നൊക്കെ അവൻ വ്യവസ്ഥയും നിർണയവും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് അതുപോലെത്തന്നെ സംഭവിക്കും. അങ്ങനെ മാത്രമേ സംഭവിക്കുകയുമുള്ളൂ. ഇതിലൊന്നും മറ്റാരുടെയും കൈകടത്തലിനോ ഉദ്ദേശ്യത്തിനോ യാതൊരു പഴുതുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, അവനിൽ കാര്യങ്ങളർപ്പി

ക്കുന്ന അവന്റെ അടിയാന്റെ കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടതിൻവണ്ണം ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ അവൻതന്നെ പോരേ?! (أليس الله بكاف عبده) തീർച്ചയായും മതി!

നബിﷺ ഒരിക്കൽ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ന്ന് നൽകിയ ചില ഉപദേശങ്ങൾ നമുക്ക് ഇവിടെ ഓർമിക്കാം. തിരുമേനി പറഞ്ഞു:'കുട്ടീ, നിനക്ക് ഞാൻ ചില വാക്കുകൾ പഠിപ്പിച്ചുതരാം: 'നീ അല്ലാഹുവിനെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക, അവൻ നിന്നെയും കാത്തുസൂക്ഷിക്കും. നീ അല്ലാഹുവിനെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുക, അവനെ നിന്റെ മുമ്പിൽ നിനക്ക് കണ്ടെത്താം. നീ (വല്ലതും) ആവശ്യപ്പെടുന്നതായാൽ, അല്ലാഹുവിനോട് ആവശ്യപ്പെടുക. നീ സഹായമഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതായാൽ, അല്ലാഹുവിനോട് സഹായമർത്ഥിക്കുക. നീ അറിയണം: നിനക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യാൻ വേണ്ടി സമുദായങ്ങൾ എല്ലാം ഒരുമിച്ചുചേർന്നാലും, അല്ലാഹു നിനക്ക് നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചതല്ലാത്ത യാതൊന്നുകൊണ്ടും അവർ നിനക്ക് ഉപകാരം ചെയ്കയില്ല. നിനക്ക് ഉപദ്രവം ചെയ്യാൻ അവരെല്ലാം ഒരുമിച്ചുചേർന്നാലും, അല്ലാഹു നിന്റെ പേരിൽ നിശ്ചയിച്ചതല്ലാത്ത യാതൊന്നുകൊണ്ടും, അവർ നിനക്ക് ഉപദ്രവം ചെയ്കയില്ല. പേനകൾ ഉയർത്തപ്പെടുകയും, *(*)* ഏടുകൾ (മഷി) വറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു'. (അ; തി.)

അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർക്ക് (തക്വ്വാ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവർക്ക്) അവർ വിചാരിക്കാത്ത വിധത്തിലൂടെ ഉപജീവനം ലഭിക്കുമെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ഭരമേൽപിക്കുന്നവർക്ക് (തവക്കുൽ ചെയ്യുന്നവർക്ക്) അവൻതന്നെ മതി എന്നും പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, മനുഷ്യൻ ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കാതെ ചുമ്മാ ഇരുന്നാലും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതും ഇച്ഛിച്ചതുമെല്ലാം അങ്ങ് സാധിക്കുമെന്നല്ല. അൽപം തന്റേടവും അൽപം സത്യവിശ്വാസവുമുള്ള ആരും അങ്ങനെ ധരിക്കുകയുമില്ല. അവിശ്വാസികളും യുക്തിവാദികളും പൊതുജനങ്ങളെ മതവിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് അകറ്റിക്കളയുവാൻവേണ്ടി കൽപിച്ചുകൂട്ടി പൊക്കിക്കാട്ടാറുള്ള ഒരു സംശയം മാത്രമാണത്. മനുഷ്യനോട് ഓരോ തുറയിലും ചെയ്യാൻ കൽപിച്ചത് അവന്റെ പരമാവധി കഴിവുപയോഗിച്ച് അവൻ നിർവ്വഹിക്കണം. അപ്പോൾ, അതിലൂടെ അവൻ നിനക്കാത്ത നന്മകൾ അവന് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അവൻ ഊഹിക്കാത്ത രൂപത്തിൽ അവനിൽ നിന്ന് തിൻമകൾ തട്ടിനീക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും, അവന്റെ കഴിവിനപ്പുറമുള്ള കാര്യങ്ങൾ അവന് നിവൃത്തിയായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ, ഇഹത്തിൽ അവന് മനസ്സമാധാനവും, പരത്തിൽ ശാശ്വത സുഖവും അല്ലാഹു അവന് കൈവരുത്തും എന്നത്രെ ചുരുക്കം. ധാരാളം ക്വുർആൻ വചനങ്ങളിൽനിന്നും നബിവാക്യങ്ങളിൽനിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാണ്

(*)* നടക്കുവാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന് സാരം. 'ക്വദ്വാ-ക്വദ്റി'നെ നിഷേധിക്കുന്ന യുക്തിവാദക്കാർ ഇതുപോലുള്ള ഹദീഥുകളെയെല്ലാം തള്ളിക്കളയുക പതിവാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: ഹദീദിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുക.

ഈ വാസ്തവം. സന്ദർഭംപോലെ പലപ്പോഴും നാമത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടാറുമുണ്ട്. അല്ലാഹു തുടർന്ന് പറയുന്നു:-

وَٱلَّـٰٓـِٔى يَئِسۡنَ مِنَ ٱلۡمَحِيضِ مِن نِّسَآئِكُمۡ إِنِ ٱرۡتَبۡتُمۡ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَٰثَةُ أَشۡهُرٖ وَٱلَّـٰٓـِٔى لَمۡ يَحِضۡنَۚ وَأُوْلَٰتُ ٱلۡأَحۡمَالِ أَجَلُهُنَّ أَن يَضَعۡنَ حَمۡلَهُنَّۚ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّهُۥ مِنۡ أَمۡرِهِۦ يُسۡرٗا ﴿٤﴾

﴾4﴿ നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളിൽനിന്ന് ആർത്തവത്തെ സംബന്ധിച്ച് നിരാശപ്പെട്ടവരാകട്ടെ,- നിങ്ങൾ സംശയപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ- അവരുടെ 'ഇദ്ദഃ' മൂന്നുമാസമാകുന്നു: -ആർത്തവമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവരുടേതും (അങ്ങനെ)തന്നെ.

ഗർഭവതികളായ സ്ത്രീകളാകട്ടെ, അവരുടെ അവധി അവർ തങ്ങളുടെ ഗർഭം പ്രസവിക്കലാണ്. അല്ലാഹുവിനെ ആർ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ അവന് തന്റെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അവൻ എളുപ്പം [സൗകര്യം] ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്.

ذَٰلِكَ أَمۡرُ ٱللَّهِ أَنزَلَهُۥٓ إِلَيۡكُمۡۚ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يُكَفِّرۡ عَنۡهُ سَيِّـَٔاتِهِۦ وَيُعۡظِمۡ لَهُۥٓ أَجۡرًا ﴿٥﴾

﴾5﴿ അത് അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയാകുന്നു; അവൻ അത് നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിനെ ആർ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ അവന് തന്റെ തിന്മകളെ അവൻ (മാപ്പാക്കി) മറച്ചുവെച്ചുകൊടുക്കുകയും, അവന് പ്രതിഫലം വമ്പിച്ചതാക്കുകയും ചെയ്യും.

﴾4﴿ وَٱلَّـٰٓـِٔى യാതൊരു സ്ത്രീകൾ يَئِسۡنَ നിരാശപ്പെട്ട مِنَ ٱلۡمَحِيضِ ആർത്തവത്തെ സംബന്ധിച്ച് مِن نِّسَآئِكُمۡ നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളിൽ നിന്ന് إِنِ ٱرۡتَبۡتُمۡ നിങ്ങൾ സംശയ (സന്ദേഹ)പ്പെടുന്ന പക്ഷം فَعِدَّتُهُنَّ എന്നാലവരുടെ ഇദ്ദഃ ثَلَٰثَةُ أَشۡهُرٖ മൂന്നുമാസമാണ് وَٱلَّـٰٓـِٔى യാതൊരു സ്ത്രീകളും, സ്ത്രീകളുടെയും لَمۡ يَحِضۡنَ ആർത്തവമുണ്ടാകാത്ത, ഋതുവായിട്ടില്ലാത്ത وَأُوْلَٰتُ ٱلۡأَحۡمَالِ ഗർഭമുള്ള സ്ത്രീകൾ أَجَلُهُنَّ അവരുടെ

അവധി وَمَن يَتَّقِ أَن يَضَعْنَ അവർ പ്രസവിക്കലാണ് حَمْلَهُنَّ അവരുടെ ഗർഭം ആർ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ يَجْعَل لَّهُۥ അവൻ അവന് ഉണ്ടാക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)ക്കൊടുക്കും مِنْ أَمْرِهِۦ അവന്റെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് يُسْرًا എളുപ്പം, സൗകര്യം ﴾5﴿ ذَٰلِكَ അത് أَمْرُ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയാണ് أَنزَلَهُۥ അതിനെ അവൻ ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു إِلَيْكُمْ നിങ്ങളിലേക്ക് وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ ആർ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ يُكَفِّرْ عَنْهُ അവൻ അവന്ന് മറച്ചു (മൂടി) വെച്ചുകൊടുക്കും سَيِّـَٔاتِهِۦ അവന്റെ തിന്മകളെ وَيُعْظِمْ لَهُۥٓ അവന് വമ്പിച്ചതാ (വലുതാ)ക്കുകയും ചെയ്യും أَجْرًا പ്രതിഫലം

ആർത്തവമുണ്ടാകാറുള്ള സ്ത്രീകളുടെ ഇദ്ദഃകാലം മൂന്ന് ആർത്തവശുദ്ധി ഉണ്ടാകലാണെന്ന് മുമ്പ് 1 -ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. പ്രായാധിക്യം നിമിത്തം ആർത്തവം നിലച്ചുപോയവളുടെയും, തീരെ ആർത്തവമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവളുടെയും ഇദ്ദഃ മൂന്ന് മാസക്കാലമാണെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. ഇവരുടെ ഇദ്ദഃയെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ സംശയപ്പെടുന്നപക്ഷം (إن ارتبتم) എന്ന് പറയുവാൻ കാരണം, സൂറത്തുൽ ബക്വറഃയിൽ ആർത്തവമുണ്ടാകാറുള്ള സ്ത്രീകളുടെ ഇദ്ദഃയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, ആർത്തവം ഉണ്ടാകാത്ത സ്ത്രീകളുടെ ഇദ്ദഃയെക്കുറിച്ച് ചിലർക്ക് സംശയം ഉണ്ടായതാണെന്നും, അതിനെത്തുടർന്നാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (ഹാ; ബ.) രക്തം കാണുകയും, അത് ആർത്തവമോ രക്തസ്രാവമോ എന്നറിയപ്പെടാതെ സംശയപ്പെട്ടാൽ എന്നാണ് ആ വാക്കുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം എന്നത്രെ മുജാഹിദ് (റ) മുതലായ ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ആദ്യം പറഞ്ഞതാണ് ഇബ്നുജരീർ (റ) ബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. എനി ബാക്കിയുള്ളത് ത്വലാക്വ് നടക്കുമ്പോൾ ഗർഭവതികളായ സ്ത്രീകളാണ് അവരുടെ ഇദ്ദഃ അവരുടെ പ്രസവം വരെയാണ്. പ്രസവം ഉടനെത്തന്നെ സംഭവിച്ചാലും ശരി, കുറേ മാസങ്ങൾക്കുശേഷമായിരുന്നാലും ശരി, അതോടെ ഇദ്ദഃയും അവസാനിക്കും.

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ കണ്ടതുപോലെ, ഈ രണ്ട് വചനങ്ങളിലും തന്നെ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യം ആവർത്തിച്ചുണർത്തിയിരിക്കുന്നതും, 5 -ാം വചനത്തിൽ ഇതൊക്കെ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കിതന്നെ കൽപനകളാണെന്ന് ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ ഓരോന്നും സശ്രദ്ധം മനസ്സിരുത്തിക്കൊണ്ടായിരിക്കണം നാം ക്വുർആൻ വായിക്കുന്നതും ഗ്രഹിക്കുന്നതും. അല്ലാഹു നമുക്ക് അതിന് തൗഫീക്വ് നൽകട്ടെ. ആമീൻ. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകളോടുള്ള ചില ബാധ്യതകളെക്കുറിച്ചും മറ്റും പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنتُم مِّن وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَآرُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا۟ عَلَيْهِنَّ

وَإِن كُنَّ أُو۟لَٰتِ حَمْلٍ فَأَنفِقُوا۟ عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَـَٔاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ

وَأْتَمِرُوا۟ بَيْنَكُم بِمَعْرُوفٍ ۖ وَإِن تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُۥٓ أُخْرَىٰ ﴿٦﴾

《6》 നിങ്ങൾ താമസിക്കുന്നിടത്തിൽപെട്ട- അതായത്, നിങ്ങളുടെ കഴിവിൽപെട്ട -(ഒരു) സ്ഥലത്ത് നിങ്ങൾ അവരെ താമസിപ്പിക്കുവിൻ. അവരുടെമേൽ ഇടുക്കം [ഞെരുക്കം] ഉണ്ടാക്കുവാൻവേണ്ടി നിങ്ങൾ അവരോട് ഉപദ്രവം പ്രവർത്തിക്കരുത്.

അവർ ഗർഭവതികളാണെങ്കിൽ, അവർ തങ്ങളുടെ ഗർഭം പ്രസവിക്കുന്നതുവരേക്കും നിങ്ങൾ അവർക്ക് ചിലവുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം. എനി, അവർ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി (കുട്ടിക്ക്) മുലകൊടുക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾ അവർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം കൊടുക്കണം.

(സദാചാര) മര്യാദപ്രകാരം നിങ്ങൾ തമ്മിൽ കാര്യാലോചന നടത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ (അന്യോന്യം) ഞെരുക്കം പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അപ്പോൾ അവന് [ഭർത്താവിന്] വേണ്ടി വേറൊരുവൾ (കുട്ടിക്ക്) മുലകൊടുത്തേക്കാവുന്നതാണ്

لِيُنفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِۦ ۖ وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُۥ فَلْيُنفِقْ مِمَّآ ءَاتَىٰهُ ٱللَّهُ ۚ

لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَآ ءَاتَىٰهَا ۚ سَيَجْعَلُ ٱللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾

《7》 നിവൃത്തിയുള്ളവൻ തന്റെ നിവൃത്തിയിൽനിന്ന് ചിലവഴിച്ചുകൊള്ളട്ടെ; യാതൊരുവന്റെമേൽ അവന്റെ ഉപജീവനം കുടുസ്സാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അവൻ, തനിക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയതിൽനിന്നും ചിലവഴിച്ചുകൊള്ളട്ടെ,

ഒരു ദേഹത്തോടും [ആളോടും] അല്ലാഹു അതിന് നൽകിയതല്ലാതെ (ചിലവാക്കുവാൻ) അവൻ ശാസിക്കുകയില്ല. ഒരു പ്രയാസത്തിനുശേഷം അല്ലാഹു വല്ല എളുപ്പവും ഏർപ്പെടുത്തികൊടുത്തേക്കുന്നതാണ്.

مِنْ حَيْثُ سَكَنتُم നിങ്ങൾ അവരെ താമസിപ്പി(പാർപ്പി)ക്കുവിൻ أَسْكِنُوهُنَّ ﴾6﴿
നിങ്ങൾ താമസിക്കുന്നതിൽപെട്ട സ്ഥലത്ത് وُجْدِكُمْ അതായത് നിങ്ങളുടെ കഴി
വിൽ (നിവൃത്തിയിൽ)പെട്ട وَلَا تُضَآرُّوهُنَّ അവരോട് നിങ്ങൾ ഉപദ്രവം പ്രവർത്തി
ക്കരുത്, ഉപദ്രവനയം കാട്ടരുത് لِتُضَيِّقُوا۟ നിങ്ങൾ ഇടുക്കം (കുടുക്കം- ഞെരു
ക്കം) ഉണ്ടാക്കുവാൻ عَلَيْهِنَّ അവരുടെമേൽ وَإِن كُنَّ അവരാണെങ്കിൽ أُو۟لَٰتِ حَمْلٍ
ഗർഭവതികൾ فَأَنفِقُوا۟ എന്നാൽ ചിലവഴിക്കുവിൻ, ചിലവുകൊടുക്കണം عَلَيْهِنَّ
അവർക്ക് حَتَّىٰ يَضَعْنَ അവർ പ്രസവിക്കുന്നതുവരെ حَمْلَهُنَّ അവരുടെ ഗർഭം فَإِنْ أَرْضَعْنَ
എനി (എന്നിട്ട്) അവർ മുല (പാൽ) കൊടുത്തെങ്കിൽ لَكُمْ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
فَـَٔاتُوهُنَّ എന്നാലവർക്ക് കൊടുക്കുവിൻ أُجُورَهُنَّ അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ وَأْتَمِرُوا۟
നിങ്ങൾ കാര്യാലോചന നടത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ بَيْنَكُم നിങ്ങൾക്കിടയിൽ,
തമ്മിൽ بِمَعْرُوفٍ സദാചാരം (മര്യാദ- നല്ല വഴക്കം) അനുസരിച്ച് وَإِن تَعَاسَرْتُمْ നിങ്ങൾ
അന്യോന്യം ഞെരുക്കം കാട്ടിയാൽ (പ്രകടിപ്പിച്ചാൽ) فَسَتُرْضِعُ അപ്പോൾ മുലകൊ
ടുത്തേക്കാം, മുലകൊടുക്കണം لَهُۥٓ അവനുവേണ്ടി أُخْرَىٰ മറ്റൊരുവൾ ﴾7﴿ لِيُنفِقْ
ചിലവഴിക്കട്ടെ ذُو سَعَةٍ നിവൃത്തിയുള്ളവൻ مِّن سَعَتِهِۦ അവന്റെ നിവൃത്തിയിൽനിന്ന്
وَمَن യാതൊരുവൻ قُدِرَ عَلَيْهِ അവന്റെമേൽ കണക്കാക്കപ്പെട്ടു (കുടുസ്സാക്കപ്പെട്ടു)
എന്നാൽ رِزْقُهُۥ അവന്റെ ആഹാരം, ഉപജീവനം فَلْيُنفِقْ എന്നാലവൻ ചിലവഴിക്കട്ടെ
مِمَّآ ءَاتَىٰهُ അവന്ന് നൽകിയതിൽനിന്ന് ٱللَّهُ അല്ലാഹു لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ അല്ലാഹു ശാസി
ക്കുക (കീർത്തിക്കുക- വിഷമിപ്പിക്കുക)യില്ല نَفْسًا ഒരു ദേഹത്തോടും, ഒരാളെയും,
ഒരു ആത്മാവിനെയും إِلَّا مَآ ءَاتَىٰهَا അതിന് അവൻ നൽകിയത് (നൽകിയതനുസ
രിച്ച്) അല്ലാതെ سَيَجْعَلُ ٱللَّهُ അല്ലാഹു വഴിയെ ഉണ്ടാക്കും, ആക്കിയേക്കും بَعْدَ عُسْرٍ
ഒരു ഞെരുക്കത്തിന് (പ്രയാസത്തിനു)ശേഷം يُسْرًا ഒരു എളുപ്പം, സൗകര്യം

സാരം: വിവാഹമോചനം (ത്വലാക്വ്) ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്ക് അവരുടെ ഇദ്ദഃ കാലം കഴിയുന്നതുവരെ ഭർത്താവ് പാർപ്പിടം നൽകേണ്ടതാണ്. അവന്റെ വസതികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ, ഒരേവസതി മാത്രമാണുള്ളതെങ്കിൽ- ക്വത്താദഃ (റ) പറഞ്ഞതുപോലെ- അതിന്റെ ഒരു വശത്ത് അവളെ താമസിപ്പിക്കണം. വീട്ടിന്റെ നിലവാരവും തോതും കണക്കാക്കുന്നത് അവനവന്റെ സ്ഥിതിയും കഴിവുമനുസരിച്ച് മാത്രമായിരിക്കും. ഏതെങ്കിലും വിധേന അവളെ സ്വൈര്യം കെടുത്തുവാനോ വിഷമിപ്പിക്കുവാനോ പാടുള്ളതല്ല. അവളെ ശല്യപ്പെടുത്തുമാറുള്ള പെരുമാറ്റവും പാടില്ല. അവൾ ഗർഭവതിയാണെന്ന് കണ്ടാൽ പ്രസവം കഴിയുന്നതുവരെ അവളുടെ ചിലവ് നടത്തുകയും വേണം. പ്രസവാനന്തരം കുട്ടിക്ക്

അവൾതന്നെ മുലകൊടുക്കുന്നപക്ഷം– അതാണ് വേണ്ടതും– മുലകുടി മാറ്റുന്ന തുവരേക്കും അവൾക്ക് തക്കതായ പ്രതിഫലവും നൽകേണ്ടതുണ്ട്. പ്രതിഫലം എന്തായിരിക്കണമെന്നും, അവൾക്ക് തന്നെ അത് നിർവ്വഹിക്കാമോ എന്നും മറ്റും ഇരുഭാഗക്കാരും അന്യോന്യം കൂടിയാലോചിച്ച് തീരുമാനിക്കേണ്ടതാകുന്നു. കുട്ടിക്കോ, അവൾക്കോ, അവനോ പ്രത്യേക വിഷമമൊന്നും ഏർപ്പെടാത്തവിധം തീരുമാനമെടുക്കണം. എനി, അവൾ മുലകൊടുക്കുന്നത് ഏതെങ്കിലും വിധേന വിഷമകരമാണെന്ന് കാണുന്നപക്ഷം, വേറെ സ്ത്രീകളെ മുലകൊടുക്കുവാൻ ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം. വിരോധമില്ല. ഏതായാലും, ചിലവുകൊടുക്കുന്നതിലും, പ്രതിഫലം നൽകുന്നതിലും പാർപ്പിട സൗകര്യം അനുവദിക്കുന്നതിലുമെല്ലാം തന്നെ, ഓരോരുത്തരുടെയും കഴിവും, നിവൃത്തിമാർഗവുമാണ് പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടത്. കഴിവുള്ളവർ തങ്ങളുടെ കഴിവനുസരിച്ചും, കഴിവില്ലാത്തവർ താന്താങ്ങളുടെ സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ചും ചിലവഴിക്കണമെന്നല്ലാതെ, കഴിവിനപ്പുറം വല്ലതും ചെയ്യാൻ ആരോടും നിർബന്ധിക്കുവാൻ പാടില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ കൽപിക്കുന്നത്. ദാരിദ്ര്യംകൊണ്ടും മറ്റും ഞെരുങ്ങിക്കഴിയുന്നവർ ഒരിക്കലും നിരാശപ്പെടരുതെന്നും, അൽപം കഴിയുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ നില അല്ലാഹു ഭേദപ്പെടുത്തി ആശ്വാസം നൽകുമെന്നും, സൽപ്രതീക്ഷ കൈവിടരുതെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനകൾ പാലിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ വഴിയെ നൻമ കൈവരുത്തുമെന്നും അവസാനമായി സത്യവിശ്വാസികളെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മടക്കിയെടുക്കാവുന്ന ത്വലാക് *(*)* മൂലം വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്ക് അവർ ഇദ്ദഃയിലിരിക്കുന്ന സമയത്ത് താമസസ്ഥലവും ഭക്ഷണച്ചിലവും ഭർത്താവ് നൽകേണ്ടതാണ് എന്നിരിക്കെ ഗർഭവതികളാണെങ്കിൽ ഗർഭം പ്രസവിക്കുന്നതുവരെ അവൾക്ക് ചിലവുകൊടുക്കണം (وإن كن أولات الحمل الخ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം രണ്ടുതരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(1) സ്ത്രീ ഗർഭവതിയാണെങ്കിൽ മടക്കിയെടുക്കാവുന്ന ത്വലാകായാലും, മടക്കിയെടുക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ത്വലാകായാലും അവൾ പ്രസവിക്കുന്നതുവരെ ചിലവ് കൊടുക്കണമെന്നാണ് ഇതിന്റെ താൽപര്യമെന്നത്രെ അധിക പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം.

(2) അതല്ല, മടക്കി എടുക്കാവുന്ന ത്വലാകിന് വിധേയരായ സ്ത്രീകളെ

***(*)* ഒരു ഭർത്താവ് തന്റെ ഭാര്യയെ വിവാഹമോചനം (ത്വലാക്) ചെയ്യുന്നത് ഒന്നാമത്തെയോ രണ്ടാമത്തെയോ പ്രാവശ്യമാണെങ്കിൽ അതിന് മടക്കിയെടുക്കാവുന്ന ത്വലാക് (الطلاق الرجعي) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അല്ലാത്ത വേർപാടുകളെല്ലാം മടക്കിയെടുക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതും (البائن) ആകുന്നു. ഓരോന്നിനും അതിന്റേതായ ഉപാധികളും നിയമങ്ങളുമുണ്ട്താനും.**

ക്കുറിച്ച് തന്നെയാണ് ഈ പ്രസ്താവനയും. പക്ഷേ, അവർക്ക് ഗർഭമുണ്ടെങ്കിൽ സാധാരണ ഗതിയിലുള്ള അവരുടെ ഇദ്ദഃകാലം അവസാനിക്കുന്നതോടെ അവരുടെ ചിലവിന്റെ ബാധ്യത അവസാനിക്കുന്നില്ല. അവർ എപ്പോൾ പ്രസവിക്കുന്നുവോ അതുവരെ ചിലവ് കൊടുക്കണം. പ്രസവം ഒരു പക്ഷേ, പിന്നെയും കുറേ കൂടി ദീർഘിച്ചേക്കാനിടയുണ്ടല്ലോ. അതാണ് ഈ വാക്യത്തിലെ സൂചന എന്നാണ് മറ്റൊരുപക്ഷം. (كما في ابن كثير . والله أعلم) ത്വലാകിന്റെ ചില രൂപങ്ങളെപ്പറ്റി വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ പാർപ്പിടത്തിന്റെയും ചിലവിന്റെയും വിഷയത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ ചില അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. പ്രസ്തുത അഭിപ്രായങ്ങളും, ഓരോ വിഭാഗക്കാർക്കും ക്വുർആനിൽ നിന്നും, ഹദീഥിൽ നിന്നും പറയുവാനുള്ള ന്യായങ്ങളും, ഇവിടെ വിവരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. അതെല്ലാം ഫിക്വ്ഹ് (കർമശാസ്ത്ര) ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്ന് അറിയേണ്ടതാകുന്നു.

ഇദ്ദഃയിലിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്ക് പാർപ്പിടവും ചിലവും നൽകുന്നത് സംബന്ധിച്ച് ഇന്ന് മുസ്‌ലിം സമുദായം കൈകൊണ്ടുവരുന്ന അലസനയത്തെയും അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തിനെയും കുറിച്ച് നാം മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയല്ലോ. ഇങ്ങനെയുള്ള ദൈവിക കൽപനകളെ അതിലംഘിച്ച സമുദായങ്ങൾക്ക് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നേരിടുന്ന അനന്തരഫലങ്ങൾ എന്തായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽനിന്ന് മുസ്‌ലിംകൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

വിഭാഗം- 2

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِۦ فَحَاسَبْنَٰهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَٰهَا عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨﴾

《8》 എത്രയോ രാജ്യം [രാജ്യക്കാർ] അതിന്റെ റബ്ബിന്റെയും, അവന്റെ റസൂലുകളുടെയും കൽപന ധിക്കരിച്ചു കളഞ്ഞു! അതിനാൽ, നാം അവയെ കഠിനമായ കണക്ക് വിചാരണ നടത്തുകയും, നികൃഷ്ടമായ [കടുത്ത] ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَٰقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ﴿٩﴾

《9》 അങ്ങനെ, അവയുടെ കാര്യത്തിന്റെ ദുഷ്ഫലം അവ ആസ്വദിച്ചു; അവയുടെ കാര്യത്തിന്റെ പര്യവസാനം നഷ്ടം (തന്നെ) ആയിരുന്നുതാനും.

أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ يَـٰٓأُو۟لِى ٱلْأَلْبَـٰبِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۚ قَدْ أَنزَلَ ٱللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا

《10》 അവർക്ക് [ആ രാജ്യക്കാർക്ക്] അല്ലാഹു കഠിനമായ ഒരു ശിക്ഷ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ- ബുദ്ധിമാന്മാരേ, (അതെ), വിശ്വസിച്ചവരേ, തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു ഒരു ഉൽബോധനം ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു;-

رَّسُولًا يَتْلُوا۟ عَلَيْكُمْ ءَايَـٰتِ ٱللَّهِ مُبَيِّنَـٰتٍ لِّيُخْرِجَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ مِنَ ٱلظُّلُمَـٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ ۚ وَمَن يُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ وَيَعْمَلْ صَـٰلِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّـٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ خَـٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ قَدْ أَحْسَنَ ٱللَّهُ لَهُۥ رِزْقًا

《11》 (അതെ) ഒരു റസൂലിനെ (അയച്ചിരിക്കുന്നു). വ്യക്തമായി വിവരിക്കുന്നതായുംകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളെ [വേദലക്ഷ്യങ്ങളെ] അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക് ഓതിത്തരുന്നു; വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരെ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്ന് പ്രകാശത്തിലേക്ക് വരുത്തുവാൻവേണ്ടി.

അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാരോ അവനെ അവൻ അടിഭാഗത്തുകൂടി അരുവികൾ ഒഴുകുന്ന സ്വർഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണ്; അതിൽ എന്നെന്നും നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ. അല്ലാഹു അ(ങ്ങനെയുള്ള)വന് ഉപജീവനം നന്നാ(യി ഒരു)ക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ട്.

《8》 وَكَأَيِّن എത്രയോ, എത്രയാണ് مِّن قَرْيَةٍ രാജ്യമായിട്ട്, രാജ്യത്തിൽനിന്ന് عَتَتْ അത് ധിക്കരിച്ചു, അതിരുകടന്നു, അതിലംഘിച്ചു عَنْ أَمْرِ കൽപനവിട്ടു رَبِّهَا അതിന്റെ റബ്ബിന്റെ وَرُسُلِهِ അവന്റെ റസൂലുകളുടെയും فَحَاسَبْنَاهَا അതിനാൽ നാം അതിനെ വിചാരണ (കണക്ക് നോക്കൽ) നടത്തി حِسَابًا ഒരു വിചാരണ (കണ

ക്കുനോക്കൽ) شَدِيدًا കഠിനമായ وَعَذَّبْنَٰهَا അതിനെ നാം ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു
فَذَاقَتْ ﴾9﴿ വെറുക്കപ്പെട്ട (നികൃഷ്ടമായ, വഷളായ, കടുത്ത) ശിക്ഷ عَذَابًا نُّكْرًا
അങ്ങനെ അത് രുചിനോക്കി, ആസ്വദിച്ചു وَبَالَ ദുഷ്ഫലം, ഭവിഷ്യത്ത്, നാശം
أَمْرِهَا അതിന്റെ കാര്യത്തിന്റെ وَكَانَ ആയിരുന്നു عَٰقِبَةُ أَمْرِهَا അതിന്റെ കാര്യത്തിന്റെ
കലാശം خُسْرًا നഷ്ടം ﴾10﴿ أَعَدَّ ٱللَّهُ അല്ലാഹു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു لَهُمْ അവർക്ക്
عَذَابًا شَدِيدًا കഠിനശിക്ഷ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ആകയാൽ അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷി
ക്കുവിൻ يَٰٓأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ബുദ്ധിമാൻമാരേ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ വിശ്വസിച്ചവരായ قَدْ أَنزَلَ ٱللَّهُ
തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു إِلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ذِكْرًا ഒരു ഉൽബോ
ധനം, സ്മരണ, ഉപദേശം ﴾11﴿ رَّسُولًا അതായത് ഒരു റസൂൽ يَتْلُوا۟ عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്
ഓതി (പാരായണം ചെയ്തു) തരുന്ന ءَايَٰتِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളെ
مُبَيِّنَٰتٍ വ്യക്തമാക്കുന്നു(വിവരിക്കുന്ന)വയായിട്ട് لِّيُخْرِجَ വെളിക്കുവരുത്തുവാൻ (പു
റപ്പെടുവിക്കുവാൻ) വേണ്ടി ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ വിശ്വസിച്ചവരെ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ സൽക്കർമ
ങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തു مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ ഇരുട്ട് (അന്ധകാരം)കളിൽനിന്ന്
إِلَى ٱلنُّورِ പ്രകാശ (വെളിച്ച)ത്തിലേക്ക് وَمَن يُؤْمِنۢ ആർ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ بِٱللَّهِ അല്ലാ
ഹുവിൽ وَيَعْمَلْ صَٰلِحًا സൽക്കർമം പ്രവർത്തിക്കുകയും يُدْخِلْهُ അവനെ അവൻ
പ്രവേശിപ്പിക്കും جَنَّٰتٍ സ്വർഗങ്ങളിൽ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا അതിന്റെ അടിയിൽകൂടി ഒഴു
കുന്ന, നടക്കുന്ന ٱلْأَنْهَٰرُ അരുവികൾ, നദികൾ خَٰلِدِينَ فِيهَآ അതിൽ നിത്യവാസിക
ളായിക്കൊണ്ട് أَبَدًا എന്നെന്നും, എക്കാലവും قَدْ أَحْسَنَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു തീർച്ചയായും
നന്നാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട് لَهُۥ അങ്ങനെയുള്ളവന് رِزْقًا ആഹാരം, ഉപജീവനം

അല്ലാഹുവിന്റെയും, അവന്റെ ദൂതൻമാരുടെയും കൽപനകൾ ധിക്കരിച്ച ജനങ്ങൾ ഇഹത്തിൽ അനുഭവിച്ചതും, പരത്തിൽ അനുഭവിക്കാനിരിക്കുന്നതുമായ ദുരന്തഫലങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികളാകുന്ന ബുദ്ധിമാൻമാരെ– അവരാണല്ലോ യഥാർത്ഥബുദ്ധിമാൻമാർ– അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുകയാണ്: നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകൾ അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ സൂക്ഷിക്കണം, നിങ്ങൾക്ക് നേർമാർഗം വ്യക്തമായി വിവരിച്ചു തരുന്ന വേദഗ്രന്ഥവും ദൈവദൂതനും ഉണ്ട്, ദുർമാർഗത്തിന്റെ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്ന് സൻമാർഗത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് അദ്ദേഹം നിങ്ങളെ കൊണ്ടുവരും, നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമവും കൈവിടാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം നിങ്ങൾക്ക് ശാശ്വതമായ സ്വർഗീയ ജീവിതം ലഭിക്കും, നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടതെല്ലാം അല്ലാഹു ഒരുക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് എന്നൊക്കെ.

8 -ാം വചനത്തിൽ അവരെ കഠിനമായ വിചാരണ നടത്തിയെന്നും ശിക്ഷിച്ചുവെന്നും പറഞ്ഞത് പരലോകത്തുവെച്ച് നിസ്സംശയം നടക്കുവാനിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെ ഭൂതകാല രൂപത്തിൽ എടുത്ത് കാട്ടിയിരിക്കുകയാണ് എന്നത്രെ മിക്ക മുഫസ്സിറുകളും പറയുന്നത്. ഈ ലോകത്തുവെച്ച് അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന വിചാരണയും, ശിക്ഷയുമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നത്രെ മറ്റ് ചില മുഫസ്സിറുകൾ പറയുന്നത്. അപ്പോൾ, വിചാരണചെയ്തു എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അവരുടെ കർമങ്ങളെ ശരിക്കും കണക്കുവെച്ച് രേഖപ്പെടുത്തുകയും, ശരിയായ കണക്കിനു തന്നെ അവരുടെമേൽ നടപടിയെടുക്കുകയും ചെയ്തു എന്നായിരിക്കും. 10 -ാം വചനത്തിൽ അവർക്ക് കഠിനമായ ശിക്ഷ ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞത് പരലോകശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് തന്നെയാണ് എന്നതിൽ സംശയമില്ല. الله اعلم

ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ سَبْعَ سَمَٰوَٰتٍ وَمِنَ ٱلْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ ٱلْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ ٱللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَىْءٍ عِلْمًۢا ﴿١٢﴾

﴾12﴿ ഏഴ് ആകാശങ്ങളെ- ഭൂമിയിൽനിന്നും തന്നെ അവയെപ്പോലെ- സൃഷ്ടിച്ചവനത്രെ അല്ലാഹു . അവയ്ക്കിടയിൽ കൽപന ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു;

അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും കഴിവുള്ളവനാണെന്നും, അല്ലാഹു അറിവുകൊണ്ട് എല്ലാ വസ്തുവെയും വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നും നിങ്ങൾ അറിയുവാൻവേണ്ടിയത്രെ (ഇതെല്ലാം അറിയിക്കുന്നത്).

﴾12﴿ ٱللَّهُ അല്ലാഹു ٱلَّذِى خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവനത്രെ سَبْعَ سَمَٰوَٰتٍ ഏഴ് ആകാശങ്ങളെ وَمِنَ ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിൽനിന്നും തന്നെ مِثْلَهُنَّ അവയെപ്പോലെ, അവയുടെ അത്ര يَتَنَزَّلُ ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു ٱلْأَمْرُ കല്പന, കാര്യം بَيْنَهُنَّ അവയ്ക്കിടയിൽ لِتَعْلَمُوٓا۟ നിങ്ങൾ അറിയുവാൻ വേണ്ടി(യാണ്) أَنَّ ٱللَّهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) വെന്ന് عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവൻ ആകുന്നു (എന്ന്) وَأَنَّ ٱللَّهَ അല്ലാഹു (ഉണ്ട്) എന്നും قَدْ أَحَاطَ വലയം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് (എന്നും) بِكُلِّ شَىْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും عِلْمًا അറിവിനാൽ, (അറിവുകൊണ്ട്)

ഏഴ് ആകാശങ്ങൾ (سبع سماوات) എന്ന് ക്വുർആൻ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: മുഅ്മിനൂൻ 17 -ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്:'ഏഴ് ആകാശ

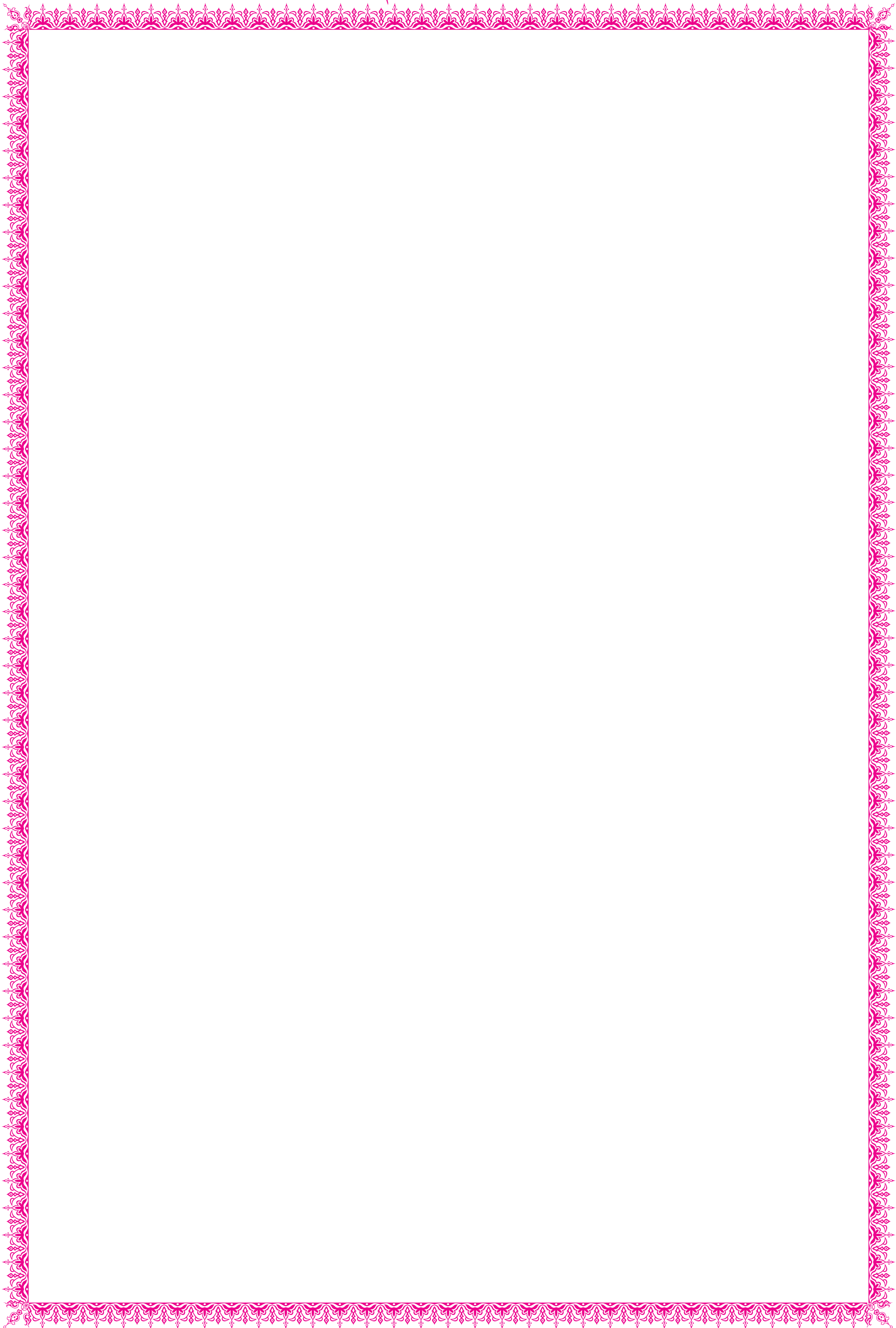
ങ്ങൾ'ഏതെല്ലാമാണ്, എങ്ങനെയെല്ലാമാണ് എന്നൊന്നും നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഇന്നേവരെ ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർക്കും അതും കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ശാസ്ത്രത്തിന് കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയാത്ത കണക്കറ്റ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. ഒരിക്കൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട ശാസ്ത്രീയ സിദ്ധാന്തം മറ്റൊരിക്കൽ ശാസ്ത്രംതന്നെ തെറ്റാണെന്ന് തെളിയിക്കലും അപൂർവമല്ല. ഇന്നുവരെ ഉപരിമണ്ഡലത്തിൽ ശാസ്ത്രദൃഷ്ടിക്ക് കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതത്രയും ഒന്നാമത്തെ ആകാശാതിർത്തിക്കുള്ളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവയാണെന്നും അതിനപ്പുറത്തുള്ള ബാക്കി ആറ് ആകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചും ശാസ്ത്രത്തിന് ഊഹിക്കുവാൻപോലും കഴിയാതിരിക്കുകയാണെന്നും വരാം. ഏതായാലും, ആകാശങ്ങളടക്കമുള്ള എല്ലാറ്റിന്റെയും സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹു അവ ഏഴെണ്ണമാണ് എന്ന് ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞതിന് മറ്റേതെങ്കിലും അർത്ഥത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചൊപ്പിക്കുവാൻ ആർക്കും അർഹതയും അധികാരവുമില്ലതന്നെ.

ഭൂമിയെക്കുറിച്ച് ഏഴ് ഭൂമികൾ (سبع ارضين) എന്ന് ക്വുർആനിൽ വ്യക്തമായി എവിടെയും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും, ഭൂമിയും ഏഴുണ്ടെന്നാണ് ഈ വചനത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്. ومن الأرض مثلهن (ഭൂമിയിൽ നിന്നും അവയെ- ഏഴ് ആകാശങ്ങളെ -പ്പോലെ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം അതാണല്ലോ. ചില നബിവചനങ്ങളിൽ ഏഴ് ഭൂമികൾ എന്ന് വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്താനും. അവയിൽ ഒന്ന് ഇതാണ്; من ظلم قيد شبر من الأرض طوقه الله من سبع ارضين – متفق عليه) ഒരാൾ ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഒരു ചാൺ സ്ഥലം അക്രമിച്ചെടുത്താൽ, ഏഴ് ഭൂമികളിൽനിന്നുമായി അത് അവന് മാലയിടപ്പെടും. (ബു; മു.) 'ഏഴുഭൂമികളെപ്പറ്റി വന്നിട്ടുള്ള ഹദീഥുകളുടെ അദ്ധ്യായം' (باب ما جاء في سبع ارضين) എന്ന ശീർഷകത്തിൽ ഇതുകൂടാതെയും ഹദീഥ് ബുഖാരി (റ) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ ക്വുർആൻ വചനം അതിൽ ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഏഴ് ആകാശങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞതുപോലെത്തന്നെയാണ് ഏഴ് ഭൂമികളെക്കുറിച്ചും പറയുവാനുള്ളത്. അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യവും വിശദവിവരവും അല്ലാഹുവിന് മാത്രം അറിയാം. ചില ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അവരുടെതായ ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടാറുണ്ടെന്നല്ലാതെ, സൂക്ഷ്മമായോ, തെളിവുസഹിതമോ സ്വീകാര്യമായ ഒരു അഭിപ്രായം ഇതേവരെ ആർക്കും രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. മനുഷ്യന്റെ അറിവിനും, അവന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങൾക്കും വിഷയീഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ചില ഭൂലോകങ്ങൾ അനന്തവിസ്തൃതമായ ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു അസാംഗത്യവുമില്ല.'سبع سماوات ومن الأرض مثلهن(ഏഴ് ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയിൽനിന്നും തന്നെ അതുപോലെ)' എന്ന ആയത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചു പോയേക്കും- അഥവാ വ്യാജമാക്കിയേക്കും' എന്നും മറ്റും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു അറിയിച്ചുതന്നത് യാതൊരു ഏറ്റക്കുറവും വരുത്താതെ അങ്ങ് വിശ്വസിക്കുക, യാഥാർത്ഥ്യം അവങ്കലേക്ക് വിട്ടേക്കുക, കിട്ടി

ക്കഴിഞ്ഞ അറിവുകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അവന്റെ സൃഷ്ടിവൈഭവത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക, ഇതാണ് നമുക്ക് ചെയ്യാനുള്ളത്.

ആകാശലോകങ്ങളാകട്ടെ, ഭൂമിലോകങ്ങളാകട്ടെ, അവയിലെല്ലാംതന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയനുസരിച്ചാണ് കാര്യങ്ങളെല്ലാം നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അവൻ അറിയാതെയോ, അവന്റെ കൽപനാധികാരങ്ങൾക്കനുസരിച്ചല്ലാതെയോ ഒരു കാര്യവും നടക്കുന്നില്ല. എല്ലാറ്റിന്റെയും സ്രഷ്ടാവെന്നപോലെ എല്ലാറ്റിന്റെയും നിയന്താവും, ഭരണകർത്താവും അവൻതന്നെ. അവൻ സർവ്വശക്തനും, സർവ്വജ്ഞനുമാണ്. ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനപരമായ ഈ പരമാർത്ഥങ്ങൾ മനുഷ്യൻ സദാ ഓർത്തും അറിഞ്ഞുമിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവന്റെ സകല നന്മയുടെയും അടിത്തറ ഇതത്രെ.

اللهم لك الحمد ولك المنة

سورة التحريم

66. സൂറത്തുത്തഹ്‌രീം

മദീനഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 12 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَآ أَحَلَّ ٱللَّهُ لَكَ

《1》 ഹേ, നബിയേ, അല്ലാഹു നിനക്ക് അനുവദനീയമാക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളതിനെ നീ എന്തിന് നിഷിദ്ധമാക്കുന്നു?!

تَبۡتَغِي مَرۡضَاتَ أَزۡوَٰجِكَۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿١﴾

നീ നിന്റെ ഭാര്യമാരുടെ പ്രീതിയെ തേടുന്നു. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

《1》 يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ ഹേ, നബിയേ لِمَ تُحَرِّمُ എന്തിനാണ് ഹറാമാ (നിഷിദ്ധമാ)ക്കുന്നത് مَآ أَحَلَّ ٱللَّهُ അല്ലാഹു ഹലാലാ (അനുവദനീയമാ)ക്കിയതിനെ لَكَ നിനക്ക് تَبۡتَغِي നീ ഉദ്ദേശിച്ചു (തേടി)കൊണ്ട്, നീ തേടുന്നു مَرۡضَاتَ പ്രീതി, തൃപ്തി أَزۡوَٰجِكَ നിന്റെ ഇണകളുടെ (ഭാര്യമാരുടെ) وَٱللَّهُ غَفُورٞ അല്ലാഹു പൊറുക്കുന്നവനാണ് رَّحِيمٞ കരുണാനിധിയാണ്

ആഇശഃ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (റ) മുതലായവർ ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: അസ്വ്ർ നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞാൽ നബി ﷺ തന്റെ ഭാര്യമാരുടെ അടുക്കൽ പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. (അക്കൂട്ടത്തിൽ) സൈനബഃയുടെ അടുത്ത് പോകുകയും, അവിടെനിന്ന് തേൻ കുടിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഞാനും ഹഫ്‌സ്വഃയും കൂടി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞൊത്തു. നബി ﷺ ഞങ്ങൾ രണ്ടു

പേരിൽ ആരുടെ അടുക്കൽ വന്നാലും അവൾ അവിടത്തോട് ഇങ്ങനെ പറയണം. 'തിരുമേനിയിൽനിന്ന് 'മഗാഫീറി'ന്റെ വാസന അനുഭവപ്പെടുന്നുവല്ലോ!' അങ്ങനെ, തിരുമേനി ഒരാളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ അവൾ അങ്ങനെ പറയുകയും ചെയ്തു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഇല്ല. ഞാൻ സൈനബയുടെ അടുക്കൽനിന്ന് തേൻ കുടിച്ചതാണ്. എനി, അത് ആവർത്തിക്കുന്നതുമല്ല. ഞാൻ ശപഥം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നീ മറ്റാരോടും ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കരുത്.' ('മഗാഫീർ' എന്ന് പറഞ്ഞത് ഏതോ ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ കറ- അഥവാ ഗൂന്ത്- ആകുന്നു. അതിന്റെ വാസന സുഖകരമല്ല. രുചിയാകട്ടെ മധുരവുമാണ്). ഈ സംഭവത്തെത്തുടർന്നാണ് ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചത് എന്നാണ് ബലമായ അഭിപ്രായം. വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ട്.

ആഇശഃ (റ) അബൂബക്ർ (റ)ന്റെ മകളും, ഹഫ്സ്വഃ (റ) ഉമർ (റ)ന്റെ മകളുമാകുന്നു. തിരുമേനിയുടെ പത്നിമാരിൽ ഇവർ രണ്ടുപേരും തമ്മിൽ പ്രത്യേക സ്നേഹബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ അഭിമാനികളുമായിരുന്നു. ആ നിലക്ക് സൈനബ് (റ)യുടെ അടുക്കൽനിന്ന് നബിﷺ തേൻകുടിക്കാറുള്ള വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവർക്ക് രണ്ടുപേർക്കും അതത്ര രസിച്ചില്ല. മേലിൽ ആ പതിവ് ഇല്ലാതായിത്തീരുവാൻവേണ്ടി രണ്ടുപേരും കൂടി എടുത്ത ഒരു സൂത്രമായിരുന്നു അത്. ഇത് കേവലം സ്ത്രീ സഹജമായ ഒരു സ്വഭാവമാണല്ലോ. നബി തിരുമേനിﷺയാകട്ടെ, തന്നിൽനിന്ന് സുഗന്ധമല്ലാതെ, ദുർഗന്ധം പുറത്ത് വരുത്തുന്നത് ഒട്ടും ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ആളുമാണ്.

അല്ലാഹു ഹലാലാക്കിയ (അനുവദനീയമാക്കിയ) ഒരു ഉത്തമ വസ്തുവാണ് തേൻ. ചില ഭാര്യമാരുടെ അപ്രീതി സമ്പാദിക്കാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് തിരുമേനി മേലിൽ അത് കുടിക്കുകയില്ലെന്ന് ശപഥം ചെയ്തത്. ഇതിനെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു തിരുമേനിയെ ആക്ഷേപിച്ചത്. അത് തിരുമേനിയുടെ പദവിക്ക് യോജിച്ചതായില്ല- അഥവാ, ഭാര്യമാരുടെ പ്രീതിക്കുവേണ്ടി ആ പറഞ്ഞത് നന്നായില്ല- എന്നതാണ് ആക്ഷേപത്തിന് കാരണം. എന്നല്ലാതെ, അല്ലാഹു അനുവദനീയമാണെന്ന് കൽപിച്ച ഒരു കാര്യം തിരുമേനി നിഷിദ്ധമാണെന്ന് (ഹറാമാണെന്ന്) വിധിച്ചുവെന്നോ, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയെ നബിﷺ അവഗണിച്ചുവെന്നോ അല്ല ഉദ്ദേശ്യം. നബി തിരുമേനിﷺ ഒരിക്കലും അങ്ങനെ ചെയ്കയില്ലെന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. നബിയേ എന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ആക്ഷേപം ഉന്നയിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാണ് എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അത് സമാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ നന്നല്ലാത്ത വല്ല വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും സത്യം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നീട് അതിന് പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്ത് മടങ്ങേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

قَدْ فَرَضَ ٱللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَـٰنِكُمْ ۚ وَٱللَّهُ مَوْلَىٰكُمْ ۖ وَهُوَ ٱلْعَلِيمُ ٱلْحَكِيمُ

《2》 നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങൾക്കുള്ള പരിഹാരം അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നിയമിച്ചു തന്നിട്ടുമുണ്ട്; അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ 'മൗലാ' [യജമാനൻ] ആകുന്നു; അവനത്രെ അഗാധജ്ഞനായ സർവ്വജ്ഞൻ.

《2》 قَدْ فَرَضَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട് لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് تَحِلَّةَ أَيْمَـٰنِكُمْ നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളുടെ പരിഹാരം وَٱللَّهُ അല്ലാഹു مَوْلَىٰكُمْ നിങ്ങളുടെ യജമാനൻ, (രക്ഷാധികാരി, സഹായകൻ, ഉറ്റബന്ധു) ആകുന്നു وَهُوَ അവൻ തന്നെ ٱلْعَلِيمُ സർവ്വജ്ഞൻ ٱلْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനായ, യുക്തിമാൻ

ചെയ്ത സത്യത്തിൽനിന്ന് മടങ്ങുമ്പോൾ അതിന് പ്രായശ്ചിത്തം നൽകേണ്ടതുണ്ടെന്ന നിയമം ഓർമിപ്പിക്കുകയാണ് ഈ വചനം ചെയ്യുന്നത്. പ്രായശ്ചിത്തം എന്താണെന്ന് സൂ: മാഇദഃ 92-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പത്ത് ദരിദ്രൻമാർക്ക് ഭക്ഷണമോ വസ്ത്രമോ നൽകുക, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അടിമയെ മോചിപ്പിക്കുക,സാധിക്കാത്ത പക്ഷം മൂന്ന് ദിവസം നോമ്പനുഷ്ഠിക്കുക, ഇതാണ് സത്യത്തിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തം (الكفارة). നബിﷺ അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറയ്റഃ ഇങ്ങനെ നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'ഒരാൾ ഒരു കാര്യം സത്യം ചെയ്തിട്ട് അതിനെക്കാൾ ഉത്തമം മറ്റൊന്നാണെന്നുകണ്ടാൽ, അവൻ തന്റെ സത്യത്തിന് പ്രായശ്ചിത്തം നൽകുകയും, ഉത്തമമായത് ഏതോ അത് ചെയ്യുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ.' (മു.) ഏതെങ്കിലും നല്ലകാര്യത്തിന് തടസ്സമായേക്കുന്നതോ, നന്നല്ലാത്ത കാര്യത്തിന് കാരണമായേക്കുന്നതോ ആയ വല്ല ശപഥവും ചെയ്തുപോയാൽ അതിന് പ്രായശ്ചിത്തം നൽകികൊണ്ട് അതിൽനിന്ന് മടങ്ങേണ്ടതാണ് എന്ന് സാരം.

وَإِذْ أَسَرَّ ٱلنَّبِىُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَٰجِهِۦ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِۦ وَأَظْهَرَهُ ٱللَّهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُۥ وَأَعْرَضَ عَنۢ بَعْضٍ

《3》 തന്റെ ഭാര്യമാരിൽ ചിലരോട് നബി ഒരു വർത്തമാനം രഹസ്യമായിപ്പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: എന്നിട്ട് അവൾ അതിനെക്കുറിച്ച് (മറ്റൊരാളോട്) വിവരമറിയിക്കുകയും, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് [നബിക്ക്] അതിനെപ്പറ്റി വെളിവാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അതിന്റെ ചിലഭാഗം അദ്ദേഹം അറിയിച്ചുകൊടുക്കുകയും, ചിലഭാഗം വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്തു.

فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِۦ قَالَتْ مَنْ أَنۢبَأَكَ هَٰذَا ۖ قَالَ نَبَّأَنِىَ ٱلْعَلِيمُ ٱلْخَبِيرُ

അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അവൾക്ക് അതിനെക്കുറിച്ച് വിവരമറിയിച്ചപ്പോൾ, അവൾ പറഞ്ഞു: 'ഇത് ആരാണ് അങ്ങേക്ക് വിവരമറിയിച്ചു തന്നത്?!' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എനിക്ക് സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞൻ വിവരമറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.'

﴾3﴿ وَإِذْ أَسَرَّ രഹസ്യം (സ്വകാര്യം) പറഞ്ഞ സന്ദർഭം ٱلنَّبِىُّ നബി, പ്രവാചകൻ إِلَىٰ بَعْضِ ചിലരിലേക്ക് أَزْوَٰجِهِۦ തന്റെ ഭാര്യമാരിലെ حَدِيثًا ഒരു വർത്തമാനം فَلَمَّا نَبَّأَتْ എന്നിട്ടവൾ വിവരമറിയിച്ചപ്പോൾ بِهِۦ അതിനെക്കുറിച്ച് وَأَظْهَرَهُ അദ്ദേഹത്തെ വെളിവാക്കി (അദ്ദേഹത്തിന് വ്യക്തമാക്കി)ക്കൊടുക്കുകയും ٱللَّهُ അല്ലാഹു عَلَيْهِ അതിനെപ്പറ്റി عَرَّفَ അദ്ദേഹം അറിയിച്ചു, മനസ്സിലാക്കി بَعْضَهُ അതിൽ ചിലത് وَأَعْرَضَ തിരിഞ്ഞു (വിട്ടു) കളയുകയും ചെയ്തു عَنۢ بَعْضٍ ചിലതിനെ, ചിലതിൽ നിന്ന് فَلَمَّا نَبَّأَهَا അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അവൾക്ക് വിവരമറിയിച്ചപ്പോൾ بِهِۦ അതിനെപ്പറ്റി قَالَتْ അവൾ പറഞ്ഞു مَنْ أَنۢبَأَكَ അങ്ങേക്ക് (തനിക്ക്) ആര് അറിയിച്ചുതന്നു, هَٰذَا ഇത് قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു نَبَّأَنِىَ എനിക്ക് വിവരമറിയിച്ചു ٱلْعَلِيمُ സർവജ്ഞൻ ٱلْخَبِيرُ സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനായ

സൈനബഃ (റ)യുടെ വീട്ടിൽനിന്ന് തേൻകുടിച്ചതും, മേലിൽ കുടിക്കുകയില്ലെന്ന് സത്യം ചെയ്തതും തിരുമേനി ഹഫ്സ്വഃ (റ)യോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇത് ആരെയും അറിയിക്കരുതെന്നുകൂടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. പക്ഷേ, ഹഫ്സ്വഃ (റ) ആ വിവരം ആഇശഃ (റ)യോട് പറഞ്ഞു. ഈ വിവരം വഹ്‌യ് മുഖേന അല്ലാഹു നബിﷺക്ക് വിവരം കൊടുത്തു. തിരുമേനി തന്റെ സ്വകാര്യം പുറത്തായ വിവരം ഹഫ്സ്വഃ (റ)യെ അറിയിച്ചു. എങ്കിലും, ചിലഭാഗം മാത്രമേ തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളൂ. കാരണം, മുഴുവൻ ഭാഗം അറിഞ്ഞതായി പ്രസ്താവിച്ചാൽ അത് അവർക്ക് അപമാനമായിരിക്കുമല്ലോ. തങ്ങൾ തമ്മിൽ നടന്ന ഈ രഹസ്യം എങ്ങനെയാണ് തിരുമേനി അറിഞ്ഞത്? ആഇശഃ (റ) നബിﷺയോട് പറഞ്ഞിരിക്കുമോ? എന്നൊന്നും അറിയാതെ അവർക്ക് പരിഭ്രമമായി. ആരാണ് അങ്ങേക്ക് വിവരം അറിയിച്ചുതന്നത് എന്നവർ തിരുമേനിയോട് ചോദിച്ചു. എല്ലാം അറിയുന്ന അല്ലാഹുവാണ് അറിയിച്ചുതന്നെതെന്ന് അവിടുന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഇതാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം. നബിﷺക്കെതിരായി നടന്ന ഈ ഗൂഢ പ്രവർത്തനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത രണ്ടുപേരുടെയും പേര് വ്യക്തമാക്കാതെ, രണ്ടു പേരെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

إِن تَتُوبَآ إِلَى ٱللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا

وَإِن تَظَٰهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ مَوْلَىٰهُ وَجِبْرِيلُ وَصَٰلِحُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۖ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذَٰلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾

﴾4﴿ നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന പക്ഷം (അത്യാവശ്യംതന്നെ); (കാരണം) നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ചെരിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്.

നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും അദ്ദേഹത്തിനെതിര പരസ്പരം പിൻതുണ നൽകുകയാണെങ്കിലോ, എന്നാൽ, (അറിഞ്ഞേക്കുക;) അല്ലാഹുവത്രെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൗലാ സഹായി. ജിബ്‌രീലും, സത്യവിശ്വാസികളിലെ സദ്‌വൃത്തരും (സഹായികളാകുന്നു.) അതിനുപുറമെ, മലക്കുകളും പിൻതുണ നൽകുന്നവരാണ്.

﴾4﴿ إِن تَتُوبَآ നിങ്ങൾ രണ്ടാളും പശ്ചാത്തപിക്കുന്നപക്ഷം, ഖേദിച്ചു മടങ്ങിയാൽ إِلَى ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് فَقَدْ صَغَتْ എന്നാൽ തെററി (വഴുതി- ചെരിഞ്ഞു) പോയിട്ടുണ്ട് قُلُوبُكُمَا നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ وَإِن تَظَٰهَرَا നിങ്ങൾ രണ്ടാളും പിൻതുണ (സഹായം) നൽകിയാലോ عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ (എതിരായി) فَإِنَّ ٱللَّهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു هُوَ مَوْلَىٰهُ അവനത്രെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൗലാ وَجِبْرِيلُ ജിബ്‌രീലും وَصَٰلِحُ ٱلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽ നല്ല (സദ്‌വൃത്തരായ)വരും وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ മലക്കുകളും بَعْدَ ذَٰلِكَ അതിനുപുറമെ, അതിന്റെ പുറമെ ظَهِيرٌ പിൻതുണക്കാരാണ്, സഹായം നൽകുന്നവരാണ്

ഏതെങ്കിലും വിധേനയുള്ള അടുത്ത ബന്ധു എന്നാണ് مولى (മൗലാ) എന്ന വാക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. അടുപ്പത്തിന്റെ സ്വഭാവമനുസരിച്ച് പല അർത്ഥത്തിലും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. (സൂ: അഹ്സാബ്, 5 -ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇതിനെപ്പററി വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.) 'ക്വാമൂസി'ൽ ഇരുപതിൽപരം അർത്ഥങ്ങൾ ഈ വാക്കിന് നൽകിക്കാണാം. 'യജമാനൻ, അടിമ, ഉററവൻ, ചങ്ങാതി, അതിഥി, രക്ഷാധികാരി, സഹായി, ബന്ധു' മുതലായവ അതിൽപെടുന്നു. അപ്പോൾ, ആരെക്കുറിച്ചാണോ 'മൗലാ' എന്ന് പറയുന്നതെങ്കിൽ ആ ആളുമായുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ സ്വഭാവം അനുസരിച്ച് അതിന് അർത്ഥം നൽകാം.

നബി ﷺ ക്കെതിരായ ആ സംരംഭത്തിൽ പരസ്പരം സഹായിച്ച രണ്ട് പത്നിമാർ ആരാണെന്ന് ഉമർ (റ)നോട് ചോദിച്ചറിയുവാൻ തനിക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ബഹുമാനം നിമിത്തം, കുറേകാലത്തോളം

അതിന് ധൈര്യപ്പെട്ടില്ലെന്നും, ഒരു ഹജ്ജ് യാത്രയിൽ നിന്നുള്ള മടക്കത്തിൽ ലഭിച്ച ഒരു സന്ദർഭം താൻ അതിന് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയെന്നും, അത് ഹഫ്‌സ്വഃയും, ആഇശഃ (റ)യും ആയിരുന്നുവെന്ന് ഉമർ (റ) മറുപടി പറഞ്ഞുവെന്നും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ബു; മു.)

عَسَىٰ رَبُّهُۥٓ إِن طَلَّقَكُنَّ أَن يُبْدِلَهُۥٓ أَزْوَٰجًا خَيْرًا مِّنكُنَّ مُسْلِمَٰتٍ مُّؤْمِنَٰتٍ قَٰنِتَٰتٍ تَٰٓئِبَٰتٍ عَٰبِدَٰتٍ سَٰٓئِحَٰتٍ ثَيِّبَٰتٍ وَأَبْكَارًا

《5》 (നബിയുടെ പത്നിമാരേ) നിങ്ങളെ അദ്ദേഹം വിവാഹമോചനം ചെയ്യുന്നപക്ഷം നിങ്ങളെക്കാൾ ഉത്തമരായ ഭാര്യമാരെ അദ്ദേഹത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ റബ്ബ് പകരം നൽകിയേക്കാം.

അതായത്, മുസ്‌ലിംകളായ, സത്യവിശ്വാസിനികളായ, ഭക്തികാണിക്കുന്നവരായ, പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവരായ, ആരാധനക്കാരികളായ, വ്രതം ആചരിക്കുന്നവരായ, വിധവകളും കന്യകകളുമായ സ്ത്രീകളെ.

《5》 عَسَىٰ رَبُّهُۥٓ അദ്ദേഹത്തിന്റെ റബ്ബ് ആയേക്കാം إِن طَلَّقَكُنَّ നിങ്ങളെ അദ്ദേഹം ത്വലാക്വ് (വിവാഹമോചനം) ചെയ്തെങ്കിൽ أَن يُبْدِلَهُۥٓ അദ്ദേഹത്തിന് പകരം നൽകുക (ആയേക്കാം) أَزْوَٰجًا ഭാര്യമാരെ خَيْرًا مِّنكُنَّ നിങ്ങളെക്കാൾ ഉത്തമരായ مُسْلِمَٰتٍ മുസ്‌ലിം സ്ത്രീകളെ مُّؤْمِنَٰتٍ സത്യവിശ്വാസിനികളായ قَٰنِتَٰتٍ ഭക്തകളായ تَٰٓئِبَٰتٍ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവരായ عَٰبِدَٰتٍ ആരാധന ചെയ്യുന്നവരായ سَٰٓئِحَٰتٍ വ്രതമനുഷ്ഠിക്കുന്നവരായ, സഞ്ചാരം ചെയ്യുന്ന ثَيِّبَٰتٍ വിധവകളായ وَأَبْكَارًا കന്യകകളുമായ

سائحات എന്ന വാക്കിനാണ് വ്രതം ആചരിക്കുന്നവർ- അഥവാ നോമ്പുകാർ -എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. സ്വഹാബികളും, താബിഉകളുമായ പല മഹാൻമാരും ആ അർത്ഥമാണ് അതിന് കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. സ്വഹാബികളും, സഞ്ചാരം ചെയ്യുന്നവർ- അഥവാ മതസംബന്ധമായ ആവശ്യാർത്ഥം ഹിജ്റഃ പോകുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർ- എന്നും ചിലർ അതിന് അർത്ഥം കൽപിക്കാറുണ്ട്. الله اعلم നിലവിലുള്ള ഭാര്യമാരെ മുഴുവനും വിവാഹമോചനം നൽകി വിടേണ്ടിവന്നാലും നബി ﷺക്ക് അതുകൊണ്ട് ഒരു ദോഷവും സംഭവിക്കുവാനില്ലെന്നും, അവരെക്കാൾ ഏത് നിലക്കും നല്ലവരായ സ്ത്രീകളെ അവിടുത്തേക്ക് അല്ലാഹു പകരം നൽകിയേക്കുമെന്നുമാണ് ആയത്തിന്റെ സാരം.

മേൽ കഴിഞ്ഞ തിരുവചനങ്ങളിൽനിന്ന് നമുക്ക് പലതും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണമായി:

(1) നബിﷺയുടെ സ്ഥാനപദവികൾക്ക് അനുയോജ്യമല്ലാത്ത വല്ല നിസ്സാരകാര്യംപോലും തിരുമേനിയിൽനിന്ന് ഉണ്ടായേക്കുന്നപക്ഷം അല്ലാഹു ഉടനെ അത് തിരുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്.

(2) അല്ലാഹു ഹലാലാക്കിയ -അനുവദനീയമാക്കിയ വസ്തുക്കളെ ഉപയോഗിക്കുകയില്ലെന്ന് ആരും ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തുകൂടാത്തതാണ്

(3) നന്നല്ലാത്ത വിഷയങ്ങളിൽ സത്യം ചെയ്യരുത്.

(4) അങ്ങനെ സത്യം ചെയ്തുപോയാൽ അതിന് പ്രായശ്ചിത്തം (കഫ്ഫാറത്ത്) നൽകി അതിൽനിന്ന് വിരമിക്കേണ്ടതാണ്.

(5) സ്ത്രീകൾ എത്ര ഉന്നത പദവിയുള്ളവരായാലും അവരുടെതായ ചില സ്വഭാവങ്ങൾ അവരിൽനിന്ന് പ്രകടമായേക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്

(6) ഒരാളോട് ഒരാൾ ഒരു രഹസ്യവിവരം പറഞ്ഞാൽ അത് മറ്റൊരാളെ അറിയിച്ചുകൂടാ.

(7) നബി തിരുമേനിﷺയുടെ സ്ഥാനപദവി അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉന്നതമായിട്ടുള്ളതാണ്

(8) അല്ലാഹുവിന്റെയും, റസൂലിന്റെയും കൽപനക്കോ, തൃപ്തിക്കോ എതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ആർതന്നെ ആയാലും അല്ലാഹു അത് ഒട്ടും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല.

(9) ഭാര്യമാരുടെയോ മറ്റോ ഇഷ്ടത്തെ മുൻനിറുത്തി നന്നല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കരുത്. അങ്ങനെ പലതും. ഇതുവരെ പ്രസ്താവിച്ചുവന്നത് നബി തിരുമേനിﷺക്കും അവിടുത്തെ പത്നിമാർക്കുമിടയിൽ നടന്ന ചില ഗാർഹിക കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചായിരുന്നുവല്ലോ. അടുത്ത വചനത്തിൽ, ഗൃഹനായകൻമാർക്ക് തങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിന്റെ വിഷയത്തിലുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം അല്ലാഹു ഓർമപ്പെടുത്തുന്നു.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ قُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَٱلْحِجَارَةُ

﴾6﴿ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെയും, നിങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളെയും ഒരു (വമ്പിച്ച)അഗ്നിയിൽനിന്ന് കാത്തുകൊള്ളുവിൻ! അതിൽ കത്തിക്കപ്പെടുന്നത് [വിറക്] മനുഷ്യരും, കല്ലുമാകുന്നു.

عَلَيۡهَا مَلَٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَّا يَعۡصُونَ ٱللَّهَ مَآ أَمَرَهُمۡ وَيَفۡعَلُونَ مَا يُؤۡمَرُونَ ﴿٦﴾

അതിന്റെ മേൽ(നോട്ടത്തിന്) പരുഷസ്വഭാവക്കാരും കഠിനൻമാരുമായ മലക്കുകളുണ്ടായിരിക്കും. അവരോട് കൽപിച്ചതിൽ അവർ അല്ലാഹുവിനോട് അനുസരണക്കേട് കാട്ടുകയില്ല; അവരോട് കൽപിക്കപ്പെടുന്നത് (ഏതും) അവർ ചെയ്യുകയും ചെയ്യും.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَا تَعۡتَذِرُواْ ٱلۡيَوۡمَۖ إِنَّمَا تُجۡزَوۡنَ مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ﴿٧﴾

﴾7﴿(പറയപ്പെടും:) 'ഹേ, അവിശ്വസിച്ചവരേ, ഇന്ന് നിങ്ങൾ ഒഴികഴിവ് പറയേണ്ട നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിന് മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നുള്ളൂ.'

﴾6﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ قُوٓاْ നിങ്ങൾ കാത്തു (സൂക്ഷിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ أَنفُسَكُمۡ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെ, നിങ്ങളെത്തന്നെ وَأَهۡلِيكُمۡ നിങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളെ (വീട്ടുകാരെ)യും نَارًا ഒരു അഗ്നി (തീ)യെ وَقُودُهَا അതിലെ വിറക് ٱلنَّاسُ മനുഷ്യരാണ് وَٱلۡحِجَارَةُ കല്ലും عَلَيۡهَا അതിൻമേലുണ്ട് مَلَٰٓئِكَةٌ ചില മലക്കുകൾ غِلَاظٌ പരുഷ (കടുത്ത) സ്വഭാവികളായ شِدَادٌ കഠിനരായ, ഊക്കൻമാരായ لَّا يَعۡصُونَ ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനോട് അവർ അനുസരണക്കേട് കാട്ടുന്നതല്ല مَآ أَمَرَهُمۡ അവരോട് കൽപിച്ചതിന് (കൽപിച്ചതിൽ) وَيَفۡعَلُونَ അവർ ചെയ്കയും ചെയ്യും مَا يُؤۡمَرُونَ അവരോട് കല്പിക്കപ്പെടുന്നത് ﴾7﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ഹേ അവിശ്വസിച്ചവരേ لَا تَعۡتَذِرُواْ നിങ്ങൾ ഒഴികഴിവ് പറയേണ്ടാ ٱلۡيَوۡمَ ഇന്ന്, ഈ ദിവസം إِنَّمَا تُجۡزَوۡنَ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നുള്ളൂ مَا كُنتُمۡ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിന് (മാത്രം) تَعۡمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും

ഈ ലോകത്തുള്ള അഗ്നിയെക്കാൾ എഴുപത് ഇരട്ടി ഉഷ്ണമേറിയതാണ് നരകാഗ്നി എന്ന് നബിﷺ അരുളിച്ചെയ്തതായി ഹദീഥിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (ബു; മു.) അതിൽ വിറകായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുക മനുഷ്യരും കല്ലുകളുമാണ് എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ മനുഷ്യർ മഹാപാപികളായുള്ളവരായിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ കല്ലുകൾ ഏതുതരം കല്ലുകളായിരിക്കും? അല്ലാഹുവിനറിയാം. കൽകരിയാണ് ഇതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, കൽകരിയെപ്പറ്റി അറി

യപ്പെടാതിരുന്ന ഒരു കാലത്തുതന്നെ ക്വുർആൻ അതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചത് അതിന്റെ അമാനുഷികതക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണെന്നും ആധുനികരായ ചില ആളുകൾ എഴുതിക്കാണുന്നു. നരകാഗ്നിയും, നമുക്ക് പരിചയപ്പെട്ട ഇവിടത്തെ അഗ്നിയും ഒരുപോലെയാണെന്ന നിഗമനത്തിൽനിന്നും, കൽകരിയെക്കാൾ കടുപ്പമേറിയതും നമുക്ക് അറിയാത്തതുമായ മറ്റേതെങ്കിലും കല്ലുകളാൽ കത്തിക്കപ്പെടാവുന്ന ഏറ്റവും ശക്തിയേറിയ ഒരഗ്നിയെക്കുറിച്ച് വിഭാവനം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതിൽനിന്നും ഉടലെടുക്കുന്നതാണ് ഈ പ്രസ്താവന എന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പതിമൂന്ന് നൂറ്റാണ്ട് കാലത്തോളം ഒരാൾക്കും ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു വാക്ക് (الحجارة) ക്വുർആനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു, കൽകരി കണ്ടുപിടിച്ചതിനുശേഷം മാത്രമാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലായത്, അതും ഇവർക്ക് മാത്രമേ മനസ്സിലായുള്ളൂ, എന്നൊക്കെയാണല്ലോ ഇതിന്റെ പിന്നിലുള്ളത്. ഇത് വാസ്തവത്തിൽ, നരകാഗ്നിയെ- അല്ല, ക്വുർആനെത്തന്നെയും- കുറച്ച് കാണിക്കലായിരിക്കും.

കല്ലുകൊണ്ട് വിഗ്രഹമുണ്ടാക്കി ആരാധിച്ചിരുന്നവരെ വഷളാക്കുവാനായി ആ കല്ലുകളും അവരോടൊപ്പം നരകത്തിലിട്ട് കത്തിക്കപ്പെടുമെന്നും, അതാണ് ഇവിടെ കല്ലുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞുകാണാം. വളരെ ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്നതും, ശക്തിയായി ആളിക്കത്തുന്നതുമായ ഒരുതരം ഗന്ധകല്ലുകളായിരിക്കും അതെന്ന് മുൻഗാമികളായ ചില മഹാൻമാരും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. ഈ പ്രസ്താവനകൾ ശരിയാണോ അല്ലേ എന്ന് നമുക്ക് ഉറപ്പിച്ചു പറയുവാൻ തെളിവില്ല. എങ്കിലും ഈ പ്രസ്താവനകൾക്ക് പല നിലക്കും- കൽക്കരിയെക്കാൾ- ന്യായീകരണം കാണാവുന്നതാണ്. الله اعلم ഏതായാലും, നാം വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതിനെക്കാളെല്ലാം ശക്തിയേറിയതാണ് നരകത്തിലെ തീ എന്ന് ശരിക്ക് വ്യക്തമാകുന്നു. അല്ലാഹു നമ്മെ കാക്കട്ടെ. ആമീൻ.

നരകാഗ്നിയുടെ കാഠിന്യത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞശേഷം, അതിന്റെ നോട്ടക്കാരും കൈകാര്യക്കാരുമായ മലക്കുകളുടെ സ്വഭാവമാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഒട്ടും ദയ തോന്നാത്തവരും, അതിശക്തൻമാരും, അല്ലാഹുവിന്റെ ഏത് കൽപനയും അപ്പടി അനുസരിക്കുന്നവരുമായ മലക്കുകളാണവർ. ശിക്ഷയുടെ ഭയങ്കരതയും കഠോരതയും സഹിക്കവയ്യാതെ നരകസ്ഥരായ ആളുകൾ സമർപ്പിക്കുന്ന ഒഴികഴിവുകളോ, അപേക്ഷകളോ അവിടെ ഗൗനിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള നരകശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടാൻ കാരണമാകാതെ ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയും താന്താങ്ങളെയും, താന്താങ്ങളുടെ ഭാര്യാ മക്കൾ മുതലായ കുടുംബാംഗങ്ങളെയും കാത്തുകൊള്ളണം. ഓരോരുത്തനും തന്റെ കാര്യം മാത്രം നോക്കിയാൽ പോര, കുടുംബത്തിന്റെ കാര്യംകൂടി നോക്കേണ്ടുന്ന കട

മയുണ്ട്. എന്നെല്ലാമാണ് അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നത്.

അത്യാവശ്യമായ അറിവുകളെങ്കിലും പഠിപ്പിക്കുക, മതബോധവും സദാചാരബോധവും ഉണ്ടാക്കുക, സദുപദേശം നൽകുക, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി വിലക്കുകൾ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുവാൻ നിർബന്ധം ചെലുത്തുകയും പരി ശീലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക, തന്നിഷ്ടത്തിനൊത്ത് ജീവിക്കുവാനും സൻമാർഗ ത്തിൽനിന്ന് വ്യതിചലിക്കുവാനും അനുവദിക്കാതിരിക്കുക, ഇതൊക്കെയാണ് കുടുംബത്തെ നരകാഗ്നിയിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുവാനുള്ള മാർഗങ്ങൾ. ഒരാൾ തന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളെ അവരുടെ പാട്ടിന് വിട്ടേക്കുകയും, അവർക്ക് വേണ്ടുന്ന ഉപദേശങ്ങളും ശിക്ഷണങ്ങളും നൽകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം- സ്വന്തം നിലക്ക് എത്ര ഭയഭക്തനും സൽക്കർമിയും ആയിരുന്നാലും ശരി- അയാൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ വമ്പിച്ച കുറ്റക്കാരൻ തന്നെയായിരിക്കും. അല്ലാഹു നമുക്ക് തൗഫീക് നൽകട്ടെ.

വിഭാഗം- 2

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ تُوبُوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا

﴾8﴿ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ആത്മാർത്ഥമായ പശ്ചാത്താപം പശ്ചാത്തപിക്കുവിൻ.

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ يَوْمَ لَا يُخْزِى ٱللَّهُ ٱلنَّبِىَّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ

(എന്നാൽ) നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ തിന്മകളെ മൂടിവെച്ച് (മാപ്പാക്കി) തരുകയും, താഴ്ഭാഗത്തുകൂടി അരുവികൾ ഒഴുകുന്ന സ്വർഗങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം; (അതെ) നബിയെയും, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരെയും അല്ലാഹു അപമാനത്തിലാക്കാത്ത ദിവസം.

نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَـٰنِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَآ أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَٱغْفِرْ لَنَآ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾

തങ്ങളുടെ പ്രകാശം അവരുടെ മുമ്പിലൂടെയും, അവരുടെ വലഭാഗങ്ങളിലൂടെയും പാഞ്ഞു (വ്യാപിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കും. അവർ പറയും: ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ പ്രകാശം പൂർത്തീകരിച്ചു തരേണമേ! ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുകയും വേണമേ! നിശ്ചയമായും നീ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

《8》 يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ تُوبُوٓا۟ നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിക്കു (മടങ്ങു- ഖേദിക്കു)വിൻ إِلَى ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് تَوْبَةً ഒരു പശ്ചാത്താപം, മടക്കം نَّصُوحًا നിഷ്കളങ്കമായ, ആത്മാർത്ഥമായ عَسَىٰ رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് ആയേക്കാം أَن يُكَفِّرَ عَنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന് മൂടിവെക്കുക (മാപ്പാക്കുക) سَيِّـَٔاتِكُمْ നിങ്ങളുടെ തിന്മകളെ وَيُدْخِلَكُمْ നിങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും جَنَّـٰتٍ സ്വർഗങ്ങളിൽ, തോപ്പുകളിൽ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا അതിന്റെ അടിഭാഗത്തൂടെ ഒഴുകുന്ന ٱلْأَنْهَـٰرُ അരുവി (നദി)കൾ يَوْمَ ദിവസം لَا يُخْزِى ٱللَّهُ അല്ലാഹു അപമാനിക്കാത്ത, വഷളാക്കാത്ത ٱلنَّبِىَّ നബിയെ, പ്രവാചകനെ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ വിശ്വസിച്ചവരെയും مَعَهُۥ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം نُورُهُمْ അവരുടെ പ്രകാശം يَسْعَىٰ പാഞ്ഞ് (നടന്നു- വ്യാപിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കും بَيْنَ أَيْدِيهِمْ അവരുടെ മുമ്പിലൂടെ وَبِأَيْمَـٰنِهِمْ അവരുടെ വലഭാഗങ്ങളിലും يَقُولُونَ അവർ പറയും رَبَّنَآ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, രക്ഷിതാവേ أَتْمِمْ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് നീ പൂർത്തീകരിക്കേണമേ نُورَنَا ഞങ്ങളുടെ പ്രകാശം وَٱغْفِرْ لَنَآ ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുക്കുകയും വേണമേ إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്

توبة نصوحا (ആത്മാർത്ഥമായ പശ്ചാത്താപം) എന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കുറ്റത്തിൽനിന്ന് മനഃപൂർവ്വം ഖേദിച്ചു മടങ്ങുക എന്ന് തന്നെ. ചെയ്തുകഴിഞ്ഞ കുറ്റത്തെപ്പറ്റി ഖേദം, മേലാൽ ചെയ്കയില്ലെന്ന ദൃഢനിശ്ചയം, നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ബാക്കിയുള്ള കടമ നിറവേറ്റൽ, അന്യനെ സംബന്ധിക്കുന്ന കുറ്റമാണെങ്കിൽ അവനോട് മാപ്പ് വാങ്ങുകയും അവന്റെ കടപ്പാട് തീർക്കുകയും ചെയ്യൽ, മേലിൽ നല്ല നില കൈകൊള്ളൽ ഇതെല്ലാമാണ് അതിനുള്ള ഉപാധികൾ. ഇങ്ങനെയുള്ള 'തൌബഃ' (പശ്ചാത്താപം) ചെയ്യുന്നവർക്ക് അവരുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കപ്പെ

ടുമെന്ന് മാത്രമല്ല, അവർക്ക് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നതുമാണ് എന്നുകൂടി അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു (സൂ: ഫുർക്വാൻ 70 ഉം നോക്കുക.) സത്യവിശ്വാസികളുടെ പ്രകാശത്തെക്കുറിച്ച് സൂ: ഹദീദ് 12 പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുക. കപടവിശ്വാസികൾ തങ്ങൾക്ക് വെളിച്ചം കിട്ടാതെ കഷ്ടപ്പെടുമ്പോഴാണ് സത്യവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിനോട് തങ്ങളുടെ പ്രകാശം പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് എന്ന് മുജാഹിദ്, ദ്വഹ്ഹാക്ക് മുതലായവരിൽനിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ جَٰهِدِ ٱلْكُفَّارَ وَٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۚ

﴾9﴿ ഹേ, നബിയേ, അവിശ്വാസികളോടും, കപടവിശ്വാസികളോടും സമരം ചെയ്യുക; അവരോട് പരുഷമായി പെരുമാറുകയും ചെയ്യുക.

وَمَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ

അവരുടെ സങ്കേതം ജഹന്നം [നരകം] ആകുന്നു. (ആ) തിരിച്ചെത്തുന്ന സ്ഥലം എത്രയോ ചീത്ത!

﴾9﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ ഹേ നബിയേ جَٰهِدِ സമരം ചെയ്യുക ٱلْكُفَّارَ അവിശ്വാസികളോട് وَٱلْمُنَٰفِقِينَ കപടവിശ്വാസികളോടും وَٱغْلُظْ പരുഷത കാണിക്കുകയും ചെയ്യുക عَلَيْهِمْ അവരോട് وَمَأْوَىٰهُمْ അവരുടെ സങ്കേതം, പ്രാപ്യസ്ഥാനം جَهَنَّمُ ജഹന്നമാകുന്നു وَبِئْسَ എത്രയോ (വളരെ) ചീത്ത ٱلْمَصِيرُ തിരിച്ചെത്തുന്ന സ്ഥലം

അവിശ്വാസികൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽതന്നെ ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളാകകൊണ്ട് അവരോടുള്ള സമരം ന്യായങ്ങളും തെളിവുകളും മുഖേന മതിയാവുകയില്ല. ആയുധങ്ങളും സംഘട്ടനങ്ങളും ആവശ്യമായിരിക്കും. എന്നാൽ, കപടവിശ്വാസികൾ ബാഹ്യത്തിൽ മുസ്‌ലിംകളാകകൊണ്ട് അവരോടുള്ള സമരം നീതിന്യായങ്ങളുടെയും തെളിവുകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലും, അവരിൽ ഇസ്‌ലാമിക ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നത് മുഖേനയും ആയിരിക്കും. രണ്ടുകൂട്ടരോടും സൗമ്യനയവും വിട്ടുവീഴ്ചയും കാണിക്കുന്നപക്ഷം, അവർ ആ തക്കം ഇസ്‌ലാമിന് എതിരായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയാണല്ലോ ചെയ്യുക.

ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱمْرَأَتَ نُوحٍ وَٱمْرَأَتَ لُوطٍ ۖ

﴾10﴿ അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് അല്ലാഹു ഒരു ഉദാഹരണം എടുത്ത് കാട്ടുകയാണ്, നൂഹിന്റെ ഭാര്യയെയും, ലൂത്വിന്റെ ഭാര്യയെയും.

كَانَتَا تَحۡتَ عَبۡدَيۡنِ مِنۡ عِبَادِنَا

صَٰلِحَيۡنِ فَخَانَتَاهُمَا

രണ്ട് സ്ത്രീകളും നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽപെട്ട രണ്ട് സദ്‌വൃത്തരായ അടിയാൻമാരുടെ കീഴിലായിരുന്നു; എന്നിട്ട് രണ്ടുപേരും അവരെ വഞ്ചിച്ചു.

فَلَمۡ يُغۡنِيَا عَنۡهُمَا مِنَ ٱللَّهِ شَيۡـٔٗا

وَقِيلَ ٱدۡخُلَا ٱلنَّارَ مَعَ ٱلدَّٰخِلِينَ

എന്നാൽ, അവർക്ക് [ആ രണ്ട് സ്ത്രീകൾക്കും] അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് (ഉണ്ടാകുന്ന) യാതൊന്നും അവർ രണ്ടാളും ഒഴിവാക്കിക്കൊടുത്തില്ല. (അവരോട്) പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു: 'നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവരോടൊപ്പം നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും (അതിൽ) പ്രവേശിച്ചു കൊള്ളുക' എന്ന്!

وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا لِّلَّذِينَ

ءَامَنُواْ ٱمۡرَأَتَ فِرۡعَوۡنَ

﴾11﴿ വിശ്വസിച്ചവർക്കും അല്ലാഹു ഒരു ഉദാഹരണം എടുത്തുകാട്ടുന്നു, ഫിർഔന്റെ ഭാര്യയെ,

إِذۡ قَالَتۡ رَبِّ ٱبۡنِ لِي عِندَكَ بَيۡتٗا

فِي ٱلۡجَنَّةِ

അതായത്, അവൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: 'എന്റെ റബ്ബേ, എനിക്ക് നിന്റെ അടുക്കൽ സ്വർഗത്തിൽ ഒരു വീട് സ്ഥാപിച്ചുതരേണമേ!'

وَنَجِّنِي مِن فِرۡعَوۡنَ وَعَمَلِهِۦ

وَنَجِّنِي مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ

ഫിർഔനിൽനിന്നും, അവന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽനിന്നും നീ എന്നെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! അക്രമികളായ ജനങ്ങളിൽനിന്നും എന്നെ നീ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!

وَمَرۡيَمَ ٱبۡنَتَ عِمۡرَٰنَ ٱلَّتِىٓ أَحۡصَنَتۡ فَرۡجَهَا فَنَفَخۡنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا وَصَدَّقَتۡ بِكَلِمَٰتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهِۦ وَكَانَتۡ مِنَ ٱلۡقَٰنِتِينَ ﴿١٢﴾

《12》 ഇംറാന്റെ മകൾ മർയമിനെയും (ഉദാഹരണമാക്കുന്നു); (അതായത്) തന്റെ ഗുഹ്യസ്ഥാനം സൂക്ഷി(ച്ച് ചാരിത്ര്യശുദ്ധി സംരക്ഷി)ക്കുകയും, അങ്ങനെ, നമ്മുടെ (വക) ആത്മാവിൽ നിന്നും അതിൽ നാം ഊതുകയും ചെയ്തവൾ.

തന്റെ റബ്ബിന്റെ വചനങ്ങളുടെയും, അവന്റെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും അവൾ സത്യമാ(യി വിശ്വസി)ക്കുകയും ചെയ്തു. അവൾ ഭക്തരുടെ കൂട്ടത്തിൽ (പെട്ടവൾ) ആയിരുന്നു താനും.

《10》 ضَرَبَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു വിവരിച്ചു, ആക്കി, നിശ്ചയിച്ചു, (എടുത്തുകാട്ടുന്നു) مَثَلًا ഒരു ഉദാഹരണം, ഉപമ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് ٱمۡرَأَتَ نُوحٍ നൂഹിന്റെ സ്ത്രീയെ (ഭാര്യയെ) وَٱمۡرَأَتَ لُوطٍ ലൂത്വിന്റെ സ്ത്രീ (ഭാര്യയെയും) كَانَتَا രണ്ടുപേരുമായിരുന്നു تَحۡتَ عَبۡدَيۡنِ രണ്ട് അടിയാൻമാരുടെ കീഴിൽ مِنۡ عِبَادِنَا നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽപെട്ട صَٰلِحَيۡنِ (രണ്ട്) സദ്വൃത്തരായ, നല്ലവരായ فَخَانَتَاهُمَا എന്നിട്ട് രണ്ടുപേരും അവരെ രണ്ടാളെയും വഞ്ചിച്ചു, ചതിച്ചു فَلَمۡ يُغۡنِيَا എന്നിട്ട് രണ്ടാളും ധന്യമാക്കി (ഒഴിവാക്കി- പര്യാപ്തമാക്കി)യില്ല عَنۡهُمَا അവർക്ക് രണ്ടാൾക്കും, അവരിൽനിന്നും مِنَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് شَيۡـًٔا യാതൊന്നും, ഒരു വസ്തുവും وَقِيلَ പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു ٱدۡخُلَا ٱلنَّارَ രണ്ടാളും നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക مَعَ ٱلدَّٰخِلِينَ പ്രവേശിക്കുന്നവരോടൊപ്പം 《11》 وَضَرَبَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു വിവരിക്കുക (എടുത്തുകാട്ടുക)യും ചെയ്യുന്നു مَثَلًا ഒരു ഉദാഹരണം لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ വിശ്വസിച്ചവർക്ക് ٱمۡرَأَتَ فِرۡعَوۡنَ ഫിർഔന്റെ സ്ത്രീയെ, ഭാര്യയെ إِذۡ قَالَتۡ അവൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം رَبِّ ٱبۡنِ لِى റബ്ബേ എനിക്ക് സ്ഥാപിച്ചു (നിർമിച്ചു) തരണേ عِندَكَ بَيۡتًا നിന്റെ അടുക്കൽ ഒരു വീട് فِى ٱلۡجَنَّةِ സ്വർഗത്തിൽ وَنَجِّنِى എന്നെ രക്ഷിക്കയും വേണമേ مِن فِرۡعَوۡنَ ഫിർഔനിൽ നിന്ന് وَعَمَلِهِۦ അവന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്നും وَنَجِّنِى എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും വേണമേ مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ജനങ്ങളിൽനിന്ന് ٱلظَّٰلِمِينَ അക്രമികളായ 《12》 وَمَرۡيَمَ മർയമിനെയും ٱبۡنَتَ عِمۡرَٰنَ ഇംറാന്റെ മകൾ, പുത്രി ٱلَّتِىٓ أَحۡصَنَتۡ സൂക്ഷിച്ച (കാത്ത) വളായ فَرۡجَهَا തന്റെ ഗുഹ്യസ്ഥാനം فَنَفَخۡنَا فِيهِ

അങ്ങനെ നാം അതിൽ ഊതി مِن رُّوحِنَا നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ (ജീവനിൽ) നിന്ന് وَصَدَّقَتْ അവൾ സത്യമാക്കുക (ശരിവെക്കുക)യും ചെയ്തു بِكَلِمَٰتِ വചനങ്ങളെ, വാക്ക് (കൽപന)കളെ رَبِّهَا അവളുടെ റബ്ബിന്റെ وَكُتُبِهِۦ അവന്റെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും وَكَانَتْ അവൾ ആയിരുന്നുതാനും, ആയിത്തീരുകയും مِنَ ٱلْقَٰنِتِينَ ഭക്തന്മാരിൽപെട്ട(വൾ), കീഴ്‌വണക്കമുള്ളവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ

സത്യവിശ്വാസവും, സൽക്കർമവും കൊണ്ടല്ലാതെ ആർക്കും രക്ഷയില്ല, പ്രവാചകൻമാരടക്കമുള്ള മഹാൻമാരുടെ സന്ധുബന്ധുക്കൾപോലും ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവല്ല, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷാനടപടികളെ ആർക്കും ആരിൽനിന്നും തടയുവാൻ സാധ്യമല്ല, നേരെമറിച്ച് എത്ര ധിക്കാരികളായ അവിശ്വാസികളുടെ ബന്ധുക്കളായിരുന്നാലും അവർ സത്യവിശ്വാസികളും സൽക്കർമികളുമാണെങ്കിൽ അവർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ രക്ഷയും പ്രതിഫലവുമുണ്ട്. ഇതിൽ ആണും പെണ്ണും എന്ന വ്യത്യാസമില്ല എന്നിങ്ങിനെയുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്ക് ചില ഉദാഹരണങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ എടുത്തുകാണിക്കുന്നത്.

ആദ്യം പറഞ്ഞതിന് ഉദാഹരണമായി നൂഹ് (അ), ലൂത്വ് (അ) എന്നീ പ്രവാചകൻമാരുടെ ഭാര്യമാരെ അല്ലാഹു എടുത്തുകാട്ടി. രണ്ട് സ്ത്രീകളും അവരുടെ ഭർത്താക്കളായ ആ പ്രവാചകൻമാരെ വഞ്ചിച്ചു. നൂഹ് (അ)ന്റെ ഭാര്യ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് ഭ്രാന്താണെന്ന് ജനമദ്ധ്യെ പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നും, ലൂത്വ് (അ)ന്റെ ഭാര്യ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്ന അതിഥികളെക്കുറിച്ച് (അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാട്ടുകാർക്ക്- പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ ദുർന്നടപ്പുകളിൽ മുഴുകിയവരായിരുന്നുവല്ലോ) അവർ- ഗൂഢമായി വിവരം കൊടുത്തിരുന്നുവെന്നും മറ്റും പറയപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും, രണ്ടുപേരും തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കളായ പ്രവാചകൻമാരുടെ പ്രബോധനങ്ങൾക്കും അദ്ധ്യാപനങ്ങൾക്കും എതിരായി കാപട്യം സ്വീകരിക്കയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. എന്നാൽ, പ്രവാചകൻമാർക്ക് അവരെ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പ്രവാചകൻമാരുടെ ഭാര്യമാരാണെന്നതുകൊണ്ട് അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും രക്ഷ കിട്ടിയതുമില്ല.

വമ്പിച്ച ശക്തിയും പ്രതാപമുള്ളവനും, അങ്ങേ അറ്റത്തെ ധിക്കാരിയുമായിരുന്ന ഫിർഔന്റെ ഭാര്യയുടെ നില- ഇവരുടെ പേർ ആസിയ എന്നാണെന്ന് ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്- ഇതിൽനിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. അവന്റെ അക്രമങ്ങളോ അഭീഷ്ടങ്ങളോ വകവെക്കാതെ, അവർ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, ആ വിശ്വാസം നിലനിറുത്തുവാൻവേണ്ടി വമ്പിച്ച ത്യാഗങ്ങൾ വരിക്കുകയും, എല്ലാം അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അവർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ മഹത്തായ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു

പോലെ, അല്ലാഹുവിന്റെ വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് പാത്രമായ മറ്റൊരു മഹതി യാണ് ഇംറാന്റെ മകളും, ഈസാ നബി (അ)യുടെ മാതാവുമായ മർയം (അ). ഗുണവതിയും സദ്‌വൃത്തയുമായിരുന്ന അവർ തന്റെ ചാരിത്ര്യം കാത്തുരക്ഷി ക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനകളും വേദവാക്യങ്ങളും ശരിക്ക് പാലിച്ചു കൊണ്ട് ഭക്തിപൂർവ്വം ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ ആദരവിനും അനുഗ്രഹത്തിനും പാത്രമായിത്തീർന്നു.

ഗുഹ്യസ്ഥാനം സൂക്ഷിച്ചവൾ (التي أحصنت فرجها) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം തന്റെ ചാരിത്ര്യശുദ്ധി സംരക്ഷിച്ചവൾ എന്നത്രെ. ഈ അർത്ഥത്തിന് ക്വുർആൻ ഈ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചതിൽ അടങ്ങിയ ചില സൂചനകളും മറ്റും സൂ: അൻബിയാഉ് 91 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക. ഈ സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ രണ്ട് ദുഷിച്ച സ്ത്രീകളുടെ ഉദാഹരണങ്ങളും, രണ്ട് സദ്‌വൃത്തരായ സ്ത്രീകളുടെ ഉദാഹരണങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചതിൽ, നബി ﷺ യുടെ പത്നിമാർ ആദ്യത്തെ രണ്ടുപേരെപ്പോലെ ആകാതിരിക്കുവാനും, ഒടുവി ലത്തെ രണ്ട് സ്ത്രീകളെപ്പോലെ ആയിരിക്കുവാനും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന ഒരു സൂചന കാണാം. والله اعلم

اللهم اجعلنا من القانتين واحشرنا مع الذين أنعمت عليهم من النبيين والصديقين

والشهداء والصالحين وحسن أولئك رفيقا

سورة الملك

67. സൂറത്തുൽമുൽക്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 30 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

ജുസുഉ് -29

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

تَبَٰرَكَ ٱلَّذِي بِيَدِهِ ٱلۡمُلۡكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

《1》 രാജാധിപത്യം യാതൊരുവന്റെ കയ്‌വശമാണോ അവൻ നന്മ (അഥവാ മഹത്വം) ഏറിയവനാകുന്നു. അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമത്രെ.

ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلۡمَوۡتَ وَٱلۡحَيَوٰةَ لِيَبۡلُوَكُمۡ أَيُّكُمۡ أَحۡسَنُ عَمَلٗاۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡغَفُورُ ﴿٢﴾

《2》 നിങ്ങളിൽ ആരാണ് കൂടുതൽ നല്ല പ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നവരെന്ന് നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്യാൻവേണ്ടി, മരണവും ജീവിതവും സൃഷ്ടിച്ചവനാണ് (അവൻ). അവനത്രെ, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനായ പ്രതാപശാലി.

《1》 تَبَٰرَكَ നന്മ (ഗുണം- മഹത്വം- മേന്മ) ഏറിയിരിക്കുന്നു ٱلَّذِي യാതൊരുവൻ بِيَدِهِ അവന്റെ കയ്യിലാണ്, കൈവശമാണ് ٱلۡمُلۡكُ രാജത്വം, ആധിപത്യം وَهُوَ അവൻ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ് 《2》 ٱلَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവൻ ٱلۡمَوۡتَ وَٱلۡحَيَوٰةَ മരണവും ജീവിതവും لِيَبۡلُوَكُمۡ നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്യാൻവേണ്ടി أَيُّكُمۡ നിങ്ങളിൽ ഏതൊരുവനാണ് (ആരാണ്) أَحۡسَنُ അധികം

നല്ലവൻ (എന്ന്) عَمَلًا പ്രവൃത്തി, കർമം وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ അവനത്രെ പ്രതാപശാലി ٱلْغَفُورُ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ

അഖില വസ്തുക്കളുടെയും ഭരണാധിപതിയും, സർവ്വശക്തനുമായ അല്ലാഹു എല്ലാവിധ നന്മയും എല്ലാ മഹൽഗുണങ്ങളും വർദ്ധിച്ചവനാണ് എന്ന മുഖവുര യോടുകൂടിയ പ്രാരംഭ വചനത്തിനുശേഷം, അതിന്റെ കാരണം- അല്ലെങ്കിൽ വിശ ദീകരണം- എന്നോണം വമ്പിച്ച ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കു ന്നു. കേവലം ശൂന്യാവസ്ഥയിലായിരുന്ന മനുഷ്യൻ ഒരിക്കൽ ഒരു ജീവിയായി ഭൂമിയിൽ പിറക്കുന്നു. അൽപകാലത്തിനുശേഷം അവന്റെ ജീവിതം അവസാ നിച്ചു അവൻ മരണമടയുകയും ചെയ്യുന്നു. രണ്ടും മനുഷ്യന്റെ ആവശ്യപ്രകാര മോ, അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ചോ, അവന്റെ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടോ അല്ല സംഭ വിക്കുന്നത്. രണ്ടും അല്ലാഹു കണക്കാക്കുന്നതും, അവന്റെ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടു ണ്ടാകുന്നതുമത്രെ. അപ്പോൾ ഈ ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം എന്തായിരിക്കും, അല്ലെ ങ്കിൽ എന്തായിരിക്കണം എന്ന് നിശ്ചയിക്കുന്നതും അല്ലാഹുതന്നെ ആവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. മരണത്തോട് കൂടി മനുഷ്യജീവിതം അവസാനിക്കുന്നില്ല. ഒടു ക്കമില്ലാത്ത മറ്റൊരു ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണമാണ് ഐഹികജീവിതം. ആ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനമാണ് മരണം. ആ ജീവിതം സുഖകരമാകുന്ന തിന് ആവശ്യമായ സമ്പത്ത് തയ്യാറാക്കുകയത്രെ ഈ താൽക്കാലിക ജീവിത ത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുന്ന തിൽ ഓരോരുത്തനും എത്രമാത്രം വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്- അല്ലെങ്കിൽ പരാജയപ്പെട്ടി ട്ടുണ്ട്- എന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നത് അവന്റെ മരണത്തോടുകൂടിയായിരിക്കും. അപ്പോൾ, മരണവും ജീവിതവും ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് നിങ്ങളിൽവെച്ച് കൂടു തൽ നന്നായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ആരൊക്കെയാണെന്ന് പരിശോധിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം വ്യക്തം തന്നെ.

പ്രവർത്തനത്തിന്റെ അവസരം ജീവിതകാലമാണെങ്കിലും അതിന് വിരാ മമിടുന്നതും, അതിനെ വിലയിരുത്തുന്നതും മരണത്തോടുകൂടിയാണ്. പരീക്ഷ ണഫലം തൃപ്തികരമാണെങ്കിൽ സിദ്ധിക്കുവാനിരിക്കുന്ന സൗഭാഗ്യവും അല്ലെ ങ്കിലുണ്ടാകുന്ന ദൗർഭാഗ്യവും അവർണനീയമാകുന്നു. ആ നിലക്ക് ജീവിതത്തെ ക്കാൾ മനുഷ്യന് ചിന്താവിഷയമായിരിക്കേണ്ടത് അവന്റെ മരണമാണെന്ന് പറ യേണ്ടതില്ല. ആദ്യം മരണത്തെക്കുറിച്ചും, പിന്നീട് ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതും ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. അല്ലാഹുവിനറിയാം. എല്ലാ രഹസ്യ പരസ്യങ്ങളും അറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞനാണല്ലോ അല്ലാഹു. എന്നിരിക്കെ, പരീ ക്ഷണ ഫലം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് അറിയാത്തതുകൊണ്ടല്ല അവൻ പരീക്ഷണം നടത്തുന്നതെന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഇഹത്തിൽവെച്ച് ഓരോരുത്തനും യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്ന നിലപാട് എന്തായിരിക്കുമെന്ന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടു കാണുവാനും, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഓരോരുത്തന്റെയും പേരിൽ നടപടി എടുക്കുവാനും വേണ്ടിയാകുന്നു അത്. അടുത്ത വചനത്തിൽ മറ്റൊരു യഥാർത്ഥ്യം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

ٱلَّذِى خَلَقَ سَبْعَ سَمَـٰوَٰتٍ طِبَاقًا ۖ مَّا تَرَىٰ فِى خَلْقِ ٱلرَّحْمَـٰنِ مِن تَفَـٰوُتٍ ۖ فَٱرْجِعِ ٱلْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ﴿٣﴾

﴾3﴿ അടുക്കുകളായ നിലയിൽ ഏഴ് ആകാശങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവനാണ് (അവൻ). പരമകാരുണികനായുള്ളവന്റെ സൃഷ്ടിയിൽ യാതൊരു ഏറ്റപ്പറ്റും നീ കാണുകയില്ല. എന്നാൽ, നീ (ഒന്ന്) ദൃഷ്ടി മട(ക്കി നോ)ക്കുക: വല്ല പിഴവും നീ കാണുന്നുവോ?!

ثُمَّ ٱرْجِعِ ٱلْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنقَلِبْ إِلَيْكَ ٱلْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾

﴾4﴿ പിന്നെയും രണ്ട് ആവർത്തി നീ മട(ക്കി നോ)ക്കുക: നിന്ദ്യമായ നിലയിൽ നിന്നിലേക്കുതന്നെ ദൃഷ്ടി തിരിച്ചുവരുന്നതാണ്- അതാകട്ടെ. പരവശപ്പെട്ടതുമായിരിക്കും.

﴾3﴿ ٱلَّذِى خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവൻ سَبْعَ سَمَـٰوَٰتٍ ഏഴ് ആകാശങ്ങളെ طِبَاقًا അടുക്കുകളായിട്ട്, അടുക്കടുക്കായി (ഒന്നൊന്നോട്) യോജിച്ചുകൊണ്ട് مَّا تَرَىٰ നീ കാണുകയില്ല فِى خَلْقِ ٱلرَّحْمَـٰنِ പരമകാരുണികന്റെ സൃഷ്ടിയിൽ مِن تَفَـٰوُتٍ ഒരു ഏറ്റക്കുറവും (വൈകല്യവും) فَٱرْجِعِ എന്നാൽ നീ മട(ക്കി നോ)ക്കുക ٱلْبَصَرَ ദൃഷ്ടിയെ هَلْ تَرَىٰ നീ കാണുന്നുവോ, കാണുമോ مِن فُطُورٍ വല്ല പിഴവും (കീറലും, പൊട്ടും) ﴾4﴿ ثُمَّ ٱرْجِعِ പിന്നെ നീ മടക്കി (വീണ്ടും) നോക്കുക ٱلْبَصَرَ ദൃഷ്ടിയെ, കണ്ണിനെ كَرَّتَيْنِ രണ്ട് ആവർത്തി (പ്രാവശ്യം) يَنقَلِبْ തിരിച്ചുവരും, മറിഞ്ഞുവരും إِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക് ٱلْبَصَرُ ദൃഷ്ടി, കാഴ്ച خَاسِئًا നിന്ദ്യമായ നിലയിൽ (പരാജയപ്പെട്ടുകൊണ്ട്) وَهُوَ അത്, അതാകട്ടെ حَسِيرٌ പരവശപ്പെട്ട (കുഴങ്ങിയ)തായിരിക്കും

'ഏഴ് ആകാശങ്ങളെ' (سبع سماوات)ക്കുറിച്ച് നാം ഇതിനുമുമ്പ് സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (സൂ: മുഅ്മിനൂൻ, 17 ന്റെയും, സൂ: ത്വലാക്വ്, 12 ന്റെയും വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക.) അവ ഒന്ന് ഒന്നിനുമീതെ അടുക്കടുക്കായി- അഥവാ തട്ടുതട്ടായി -സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. സൂ:ഹദീദിലും ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. സൂ: മുഅ്മിനൂനിൽ വെച്ച് നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, നാളിതുവരെ ഒരു ആകാശത്തിന്റെ അതിർത്തി

പോലും ക്ലിപ്തമായി നിർണയിക്കുവാൻ ശാസ്ത്രത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ആകാശങ്ങളുടെ എണ്ണത്തെക്കുറിച്ചോ, അവയുടെ അടുക്കുകളുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചോ ശാസ്ത്രംമുഖേന നമുക്ക് സൂക്ഷ്മവിവരങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനില്ല. ലോകസ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചു നിയന്ത്രിച്ചുപോരുന്ന അവയെക്കുറിച്ച് അവൻ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഏതൊരു കാര്യവും അപ്പടി വിശ്വസിക്കുവാൻ ശാസ്ത്രത്തിന്റെയോ മറ്റോ അനുമതി നമുക്ക് ആവശ്യവുമില്ല. ഭൗതികവീക്ഷണകോണിൽ കൂടി നോക്കുമ്പോൾ, ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുരോഗതി വളരെ വമ്പിച്ചതാണെന്ന വിഷയത്തിൽ നമുക്ക് തർക്കമില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടി രഹസ്യങ്ങളാകുന്ന അനന്തയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ അതിന്റെ സ്ഥാനം- അതെത്ര വമ്പിച്ചതായിരുന്നാലും- കേവലം നിസ്സാരമാകുന്നു. وما أوتيتم من العلم إلا قليلا (നിങ്ങൾക്ക് അറിവിൽനിന്നും അല്പമല്ലാതെ നല്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. 17 : 85)

മേൽപോട്ട് കണ്ണുമിഴിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ എല്ലാവർക്കും കാണാവുന്ന ഒരു വമ്പിച്ച നീലക്കുട എന്ന് മാത്രം ആകാശത്തെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കിയ പാമരൻമാരെയും, ഉപഗ്രഹങ്ങളും ബഹിരാകാശവാഹനങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചു ചന്ദ്രനിലും മറ്റും നിരീക്ഷണം നടത്തിവരുന്ന മഹാവീരൻമാരെയും, ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന കോടാനുകോടി നക്ഷത്രഗോളങ്ങളെക്കുറിച്ച് അത്യൽഭുതകരങ്ങളായ നിരവധി വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രകേസരികളെയും, എന്നുവേണ്ട ഓരോ മനുഷ്യവ്യക്തിയെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചുപറയുന്നു: പരമകാരുണികനായ അവന്റെ സൃഷ്ടിയിൽ എവിടെയെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ഏറ്റക്കുറവോ വൈകല്യമോ കാണാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുകയില്ലെന്ന്. അത്രയും പറഞ്ഞു മതിയാക്കുന്നില്ല. അതിൽ പൊട്ടോ പൊളിയോ പോലുള്ള വല്ല പോരായ്മയും ഉണ്ടോ എന്ന് വീണ്ടും പരിശോധിച്ചു നോക്കുവാൻ ആവർത്തിച്ചു ആഹ്വാനം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു. പോരാ, നിങ്ങൾ പരാജിതരായി പരവശപ്പെട്ടുകൊണ്ട് പിൻമടങ്ങുകതന്നെ വേണ്ടിവരുമെന്ന് ഖണ്ഡിതമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നു. ഈ പ്രഖ്യാപനത്തെ മറികടക്കുവാൻ ബുദ്ധിയുള്ള -മനസ്സാക്ഷിയുള്ള- വക്രതയില്ലാത്ത- ഭൗതികഭ്രമത്താൽ ഹൃദയം മരവിക്കാത്ത -ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തിക്ക് സാധിക്കുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല! ആകാശഭൂമികളിലടങ്ങിയ വിവിധ രഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുവാൻവേണ്ടി അശ്രാന്തപരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും, അതേസമയത്ത് അവയുടെ കർത്താവിനെക്കുറിച്ചും, അവയുടെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അദൃശ്യ മഹാശക്തിയെക്കുറിച്ചും മാത്രം ചിന്തിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകൾക്കോ, നഗ്നമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ നേരെ നിസ്സങ്കോചം കണ്ണടച്ചു നിഷേധിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്ന ഹൃദയശൂന്യൻമാർക്കോ അല്ലാതെ ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിന് മുമ്പിൽ തല കുനിക്കാതിരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലതന്നെ. അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തിനുള്ള മറ്റൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്:-

وَلَقَدْ زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنْيَا بِمَصَٰبِيحَ وَجَعَلْنَٰهَا رُجُومًا لِّلشَّيَٰطِينِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ ٱلسَّعِيرِ ﴿٥﴾

﴾5﴿ തീർച്ചയായും ഏറ്റവും അടുത്ത ആകാശത്തെ (നക്ഷത്ര) വിളക്കുകൾകൊണ്ട് നാം അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അവയെ നാം പിശാചുക്കളെ എറിഞ്ഞാട്ടുന്നവയും ആക്കിയിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നി [നരക] ശിക്ഷ നാം ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

﴾5﴿ وَلَقَدْ زَيَّنَّا തീർച്ചയായും നാം അലങ്കരിച്ചി (ഭംഗിയാക്കിയി)ട്ടുണ്ട് ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنْيَا ഏറ്റവും അടുത്ത (ഐഹികമായ) ആകാശത്തെ بِمَصَٰبِيحَ ദീപങ്ങൾകൊണ്ട് وَجَعَلْنَٰهَا അവയെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു رُجُومًا എറിയപ്പെടുന്നവ, എറിയാനുള്ളത് لِّلشَّيَٰطِينِ പിശാചുക്കൾക്ക്, പിശാചുക്കളെ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ അവർക്ക് നാം ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു عَذَابَ ٱلسَّعِيرِ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ (നരകത്തിന്റെ) ശിക്ഷ

എണ്ണമറ്റ നക്ഷത്രങ്ങളെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭൂമിയെക്കാളും എത്രയോ മടങ്ങുവലുപ്പം കൂടിയവയും, ഭൂമിയിൽനിന്ന് ബഹുദൂരം അകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവയുമാണ് അവ. അഥവാ ഓരോന്നും ഓരോ മഹാലോകമത്രെ. നമുക്ക് ഊഹിക്കുവാൻപോലും സാധ്യമല്ലാത്ത എന്തൊക്കെയോ സംഭവങ്ങളും, ഏതൊക്കെയോ വസ്തുക്കളും അവയിൽ നടമാടുന്നുണ്ടായിരിക്കും. അതോടൊപ്പംതന്നെ, ഭൂമിക്കുമീതെ വളരെ കമനീയമായി നിർമിക്കപ്പെട്ട അതിവിശാലവും കലാമയവുമായ ഒരു പന്തലിന്റെ മുകൾഭാഗത്ത് മിന്നിത്തിളങ്ങിയും, കത്തിശോഭിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദീപാലങ്കാരമായും അല്ലാഹു അവയെ ആക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ആകാശത്തുവെച്ച് മലക്കുകൾക്കിടയിൽ നടക്കുന്ന ചില സംസാരങ്ങളെ പതിയിരുന്ന് കട്ടുകേൾക്കുന്ന പിശാചുക്കളെ ആട്ടിയോടിക്കുവാനുള്ള ഒരു ഏർപ്പാടും ആ നക്ഷത്രങ്ങൾ വഴി അല്ലാഹു ചെയ്തുവെച്ചിരിക്കുന്നു. അഥവാ അവയിൽനിന്ന് പുറത്തുവരുന്ന ഒരു തരം അഗ്നിജ്വാലകളാകുന്ന ഉൽക്കകൾമൂലം പിശാചുകൾ എറിഞ്ഞാട്ടപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ, ഭൂമിക്കും മനുഷ്യർക്കും അലങ്കാരവസ്തുക്കളായും, പിശാചുക്കൾക്ക് അഗ്നിയമ്പുകളായും അല്ലാഹു അവയെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഏറ്റവും അടുത്ത ആകാശം (السماء الدنيا) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഭൂമിയുമായി കൂടുതൽ അടുത്തത് എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലാകുന്നു. അപ്പോൾ, നാം കാണുന്ന നക്ഷത്രഗോളങ്ങളെല്ലാം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് ആ ഒരു ആകാശത്തിലാണെന്നും ഏഴ് ആകാശങ്ങളിൽ ബാക്കി ആറും അതിനുപുറമെ- അതിന്നപ്പുറത്ത് -സ്ഥിതിചെ

യ്യുന്നുണ്ടെന്നും, മനുഷ്യന്റെ കഴിവിൽപെട്ട എല്ലാ നിരീക്ഷണങ്ങളും കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും ഈ ഒരേ ആകാശാതിർത്തിക്കുള്ളിൽ മാത്രം നടക്കുന്നതാണെന്നും ഇതിൽനിന്ന് ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

رجوم (റുജൂമ്) എന്ന വാക്കിനാണ് 'എറിഞ്ഞാട്ടുന്നവ' എന്ന് നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. നക്ഷത്രങ്ങളിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന ഉൽക്കകളാൽ പിശാചുക്കളെ എറിഞ്ഞാട്ടുന്ന വിവരം സൂ: ഹിജ്ർ, സ്വാഫ്ഫാത്ത്, ജിന്ന് മുതലായ സൂറത്തുകളിൽ ഖുർആൻ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്, അതാണ് ഇവിടെയും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളെല്ലാം പൊതുവിൽ അംഗീകരിച്ച അർത്ഥവും അതാണ്. *(*)* ഏതോ ചിലർ മാത്രം അതിന് 'ഊഹങ്ങൾ' -അഥവാ ഊഹത്തിന് വിധേയമായവ (ظنونا) എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചു കാണാം. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഗതിവിഗതികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഭാവികാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും മറ്റും ഗണിച്ചു പറയുന്ന ജോത്സ്യക്കാരും, രാശിനോട്ടക്കാരുമാകുന്ന മനുഷ്യപിശാചുക്കളുടെ ഊഹങ്ങൾക്ക് നക്ഷത്രങ്ങൾ ഇടമായിത്തീരുന്നു എന്നാണ് അപ്പോൾ ആ വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം. ഈ അർത്ഥം സ്വീകരിച്ചാൽ തന്നെയും അവമൂലം പിശാചുക്കൾ എറിഞ്ഞാട്ടപ്പെടുന്നുവെന്നുള്ളതിന് ഈ വാക്യം ഒരു പ്രകാരത്തിലും എതിരാകുന്നില്ല. ഇത് ഒരു വിഷയം അത് മറ്റൊരു വിഷയം. അത്രമാത്രം. പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയെയും, അവരെ ഉൽക്കകൾകൊണ്ട് എറിഞ്ഞാട്ടുന്നതിനെയും നിഷേധിക്കുന്ന യുക്തിവാദക്കാരായ ചില പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ ഈ (ظنونا എന്ന) അർത്ഥം പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ആ വിഷയകമായി വന്നിട്ടുള്ള എല്ലാ ഖുർആൻ വചനങ്ങളും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാറുണ്ട്. ഇവരെപ്പറ്റി സൂ: ഹിജ്റിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നാം വേണ്ടത്ര സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല.

وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٦﴾

﴾6﴿ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് 'ജഹന്നമി' [നരകത്തി]ന്റെ ശിക്ഷയുണ്ട്. (ആ) തിരിച്ചെത്തുന്ന സ്ഥലം വളരെ ചീത്ത!

إِذَآ أُلْقُوا۟ فِيهَا سَمِعُوا۟ لَهَا شَهِيقًا وَهِىَ تَفُورُ ﴿٧﴾

﴾7﴿ അവർ അതിൽ ഇടപ്പെട്ടാൽ, അതിന് ഒരു ഗർജ്ജനം അവർ കേൾക്കുന്നതാണ്. അതാകട്ടെ, തിളച്ചുമറിഞ്ഞുകൊണ്ടുമിരിക്കും!

(*)* رجم *(റജ്മ്) എന്ന ധാതുവിൽനിന്നുള്ളതാണ്* رجوم *(റുജൂമ്). ഈ ധാതുവിന് 'എറിയുക, എറിഞ്ഞാട്ടുക, എറിഞ്ഞുകൊല്ലുക, ആട്ടിയോടിക്കുക, തുരത്തുക, ശപിക്കുക, ശകാരിക്കുക, ആരോപിക്കുക, തള്ളിക്കളയുക, ഊഹിക്കുക, എയ്യുക' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളെല്ലാം വരുന്നതാണ്. എല്ലാം അതത് സന്ദർഭംകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു.

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ ٱلْغَيْظِ ۖ كُلَّمَآ أُلْقِىَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَآ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾

《8》 ഉഗ്രകോപം നിമിത്തം അത് (പൊട്ടിച്ചിതറി) വേര്‍പെട്ടുപോകുമാറാകും! ഓരോകൂട്ടം (ആളുകള്‍) അതില്‍ ഇടപ്പെടുമ്പോഴൊക്കെ അതിലെ പാറാവുകാര്‍ അവരോട് ചോദിക്കും: 'നിങ്ങള്‍ക്ക് താക്കീത് നല്‍കുന്ന ആള്‍ വന്നിരുന്നില്ലേ?'

قَالُوا۟ بَلَىٰ قَدْ جَآءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ ٱللَّهُ مِن شَىْءٍ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِى ضَلَٰلٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾

《9》 അവര്‍ പറയും: 'ഇല്ലാതേ! തീര്‍ച്ചയായും ഞങ്ങള്‍ക്ക് താക്കീത് നല്‍കുന്ന ആള്‍ വന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാല്‍, ഞങ്ങള്‍ വ്യാജമാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്; ഞങ്ങള്‍ (അവരോട്) പറയുകയും ചെയ്തു: 'അല്ലാഹു യാതൊന്നും തന്നെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല; നിങ്ങള്‍ വലുതായ വഴിപിഴവിലല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.'

وَقَالُوا۟ لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِىٓ أَصْحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ ﴿١٠﴾

《10》 അവര്‍ (വീണ്ടും) പറയും: ഞങ്ങള്‍ കേള്‍ക്കുകയോ, ബുദ്ധി കൊടു(ത്തു മനസ്സിലാ)ക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കില്‍, ഞങ്ങള്‍ (ഈ) ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ ആള്‍ക്കാരില്‍ ആകുമായിരുന്നില്ല.

فَٱعْتَرَفُوا۟ بِذَنۢبِهِمْ فَسُحْقًا لِّأَصْحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ ﴿١١﴾

《11》 അങ്ങനെ, അവര്‍ തങ്ങളുടെ കുറ്റം (ഏറ്റുപറഞ്ഞു) സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. അപ്പോള്‍, ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ ആള്‍ക്കാര്‍ക്ക് വിദൂരം (അഥവാ ശാപം)!

《6》 وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا۟ അവിശ്വസിച്ചവര്‍ക്കുണ്ട് بِرَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവില്‍ عَذَابُ جَهَنَّمَ ജഹന്നമിന്റെ ശിക്ഷ وَبِئْسَ വളരെ ചീത്ത ٱلْمَصِيرُ തിരിച്ച് (മടങ്ങി) എത്തുന്ന സ്ഥലം 《7》 إِذَآ أُلْقُوا۟ അവര്‍ ഇടപ്പെട്ടാല്‍ فِيهَا അതില്‍ سَمِعُوا۟ لَهَا അതിന് അവര്‍ കേള്‍ക്കും شَهِيقًا ഒരു ഗര്‍ജനം, അലര്‍ച്ച, അട്ടഹാസം, ഉഗ്രശ്വാസം وَهِىَ അത് تَفُور തിളച്ചുമറിയുക (ക്ഷോഭിക്കുക- പൊന്തിമറിയുക)യും ചെയ്യും. 《8》 تَكَادُ അത് ആകാറാകും تَمَيَّزُ വേര്‍പെട്ടുപോകുക مِنَ ٱلْغَيْظِ ഉഗ്രകോപത്താല്‍, കഠിനകോപം നിമിത്തം كُلَّمَآ أُلْقِىَ ഇടപ്പെടുമ്പോഴെല്ലാം فِيهَا അതില്‍, അതിലേക്ക് فَوْجٌ

ഒരു കൂട്ടം, സംഘം سَأَلَهُمْ അവരോട് ചോദിക്കും خَزَنَتُهَآ അതിലെ പാറാവുകാർ, കാവൽക്കാർ أَلَمْ يَأْتِكُمْ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിരുന്നില്ലേ, വന്നില്ലേ نَذِيرٌ താക്കീതുകാരൻ ﴾9﴿ قَالُوا۟ അവർ പറയും بَلَىٰ ഇല്ലാതെ, (ഉണ്ട്) قَدْ جَآءَنَا തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട് نَذِيرٌ താക്കീതുകാരൻ فَكَذَّبْنَا എന്നാൽ ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കി وَقُلْنَا ഞങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്തു مَا نَزَّلَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു ഇറക്കിയിട്ടില്ല مِن شَىْءٍ ഒരു വസ്തുവും إِنْ أَنتُمْ നിങ്ങളല്ല إِلَّا فِى ضَلَٰلٍ വഴിപിഴവി (ദുർമാർഗത്തി)ലല്ലാതെ كَبِيرٍ വലുതായ ﴾10﴿ وَقَالُوا۟ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും لَوْ كُنَّا ഞങ്ങളായിരുന്നെങ്കിൽ نَسْمَعُ ഞങ്ങൾ കേട്ടിരുന്നു أَوْ نَعْقِلُ അല്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധികൊടുത്തിരുന്നു, മനസ്സിരുത്തിയിരുന്നു, ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു مَا كُنَّا ഞങ്ങളാകുമായിരുന്നില്ല فِىٓ أَصْحَٰبِ ആൾക്കാരിൽ, കൂട്ടരിൽ ٱلسَّعِيرِ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ, നരകത്തിന്റെ ﴾11﴿ فَٱعْتَرَفُوا۟ അങ്ങനെ അവർ സമ്മതിക്കും, ഏറ്റു പറയും بِذَنۢبِهِمْ തങ്ങളുടെ കുറ്റത്തെ (പാപത്തെ)പ്പറ്റി فَسُحْقًا അപ്പോൾ വിദൂരം (ശാപം), നാശം لِّأَصْحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാർക്ക്

സത്യനിഷേധികളായ അവിശ്വാസികളെ നരകത്തിൽ ഇടുമ്പോഴത്തെ സന്ദർഭം അല്ലാഹു വിവരിക്കുകയാണ്. അത്യുഗ്രമായ ഉഷ്ണതാപവും അതികഠോരമായ കോപതാപവും നിമിത്തം സ്വയം പൊട്ടിത്തെറിച്ചു ചിന്നിച്ചിതറിപ്പോകുമാറ് തിളച്ച് വമിച്ച് എരിപൊരികൊള്ളുന്ന നരകം അവരുടെ നേരെ ഇരമ്പി ഗർജിക്കും! അന്നേരം കുറ്റവാളികളുടെ അട്ടഹാസവും, ഭയപ്പാടും, നിലവിളിയും എന്തായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഓരോ കൂട്ടം ആളുകളെയും നരകത്തിലേക്ക് വലിച്ചിടുമ്പോൾ അവരോട് അതിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാരായ മലക്കുകൾ ചോദിക്കും: 'ഈ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് താക്കീത് നൽകുന്നതിന് ആരും വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലേ?!' നരകത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാരാകട്ടെ- കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ- ദയതോന്നാത്ത പരുഷസ്വഭാവികളും, കഠോരൻമാരും (غلاظ شداد)! ഈ ചോദ്യം അവരെ കൂടുതൽ വ്യാകുലരാക്കുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. തങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നുപോയ തെറ്റ് അങ്ങേഅറ്റത്തെ വിനയത്തോടെ അവർ തുറന്ന് സമ്മതിക്കും. 'ഞങ്ങൾക്ക് താക്കീത് നൽകുന്ന പ്രവാചകൻമാർ വരാതിരുന്നിട്ടില്ല, എങ്കിലും, ഞങ്ങളവരെ നിഷേധിച്ചു തള്ളിക്കളയുകയും പരിഹസിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. അയ്യോ! അന്ന് അത് കേട്ടനുസരിക്കുകയും, ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ച് മനസ്സിരുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഈ അനുഭവത്തിന് ഇടവരികയില്ലായിരുന്നു ....!' പക്ഷേ, ഈ അവസരത്തിൽ കുറ്റസമ്മതംകൊണ്ട് ഫലമില്ലല്ലോ. കാരുണ്യത്തിന്റെയും, അനുഗ്രഹത്തിന്റെയും കണികപോലും ഇനി അവർക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ലാത്തവണ്ണം വിദൂരത്തിലും ശാപത്തിലുമാണവരുള്ളത്. اعاذنا الله (അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ, ആമീൻ.) നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഒരാളുംതന്നെ, സ്വർഗത്തെക്കാൾ നരകത്തിനാണ് താൻ അർഹനെന്ന്

ബോധ്യം വരാത്തവരുണ്ടാകയില്ല, എന്ന് ഒരു നബി വചനത്തിൽവന്നിരിക്കുന്നു. (അ)

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَخۡشَوۡنَ رَبَّهُم بِٱلۡغَيۡبِ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٞ كَبِيرٞ ﴿١٢﴾

《12》 നിശ്ചയമായും, തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ അദൃശ്യമായ നിലയിൽ ഭയപ്പെടുന്നവർ, അവർക്ക് പാപമോചനവും, വലുതായ പ്രതിഫലവും ഉണ്ട്.

《12》 إِنَّ നിശ്ചയമായും ٱلَّذِينَ يَخۡشَوۡنَ ഭയപ്പെടുന്നവർ رَبَّهُم തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ بِٱلۡغَيۡبِ അദൃശ്യമായ നിലക്ക് (കാണാതെ) لَهُم അവർക്കുണ്ട് مَّغۡفِرَةٞ പാപമോചനം وَأَجۡرٞ كَبِيرٞ വലുതായ പ്രതിഫലവും

അല്ലാഹുവിനെ അങ്ങോട്ട് കാണുന്നില്ലെങ്കിലും അവൻ ഇങ്ങോട്ട് കാണുന്നുവെന്ന ബോധത്തോടെ വർത്തിക്കുക; സ്വകാര്യജീവിതത്തിലും ബാഹ്യജീവിതത്തിലും ഒരുപോലെ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുക, ജനബോധ്യത്തിനും കീർത്തിക്കും വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുക, അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ ശിക്ഷയെയും കൺമുമ്പിൽ കണ്ടാലേ വിശ്വസിക്കൂ എന്ന് ശഠിക്കാതെ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഖേന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി ഭയഭക്തിയോടെ ജീവിക്കുക മുതലായവയാണ് അദൃശ്യമായ നിലയിൽ റബ്ബിനെ ഭയപ്പെടുന്നതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ. അല്ലാഹുവിന്റെ തണലല്ലാതെ മറ്റൊരു തണലും ലഭിക്കാനില്ലാത്ത ആ മഹാ ദിനത്തിൽ അവൻ തണൽ നൽകി രക്ഷിക്കുന്ന ഏഴുകൂട്ടരെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധമായ ഹദീഥിൽ, നബിﷺ എണ്ണിയിട്ടുള്ള രണ്ടുകൂട്ടർ ഇവരാകുന്നു:

(1) സ്ഥാനമാനവും സൗന്ദര്യവുമുള്ള ഒരു സ്ത്രീ (ദുർവൃത്തിക്കായി) ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ യപ്പെടുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു ഒഴിഞ്ഞുമാറിയവൻ.

(2) വല്ല ദാനധർമവും ചെയ്യുമ്പോൾ വലത്തേകൈ ചിലവഴിച്ചത് ഇടത്തേകൈ അറിയാത്തവണ്ണം ചിലവഴിക്കുന്ന -അഥവാ അത്രയും രഹസ്യമായി ധർമം ചെയ്യുന്ന- മനുഷ്യൻ. (ബു; മു.)

وَأَسِرُّواْ قَوۡلَكُمۡ أَوِ ٱجۡهَرُواْ بِهِۦٓۖ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿١٣﴾

《13》 നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വാക്ക് [സംസാരം] പതുക്കെയാക്കിക്കൊള്ളുക, അല്ലെങ്കിൽ അത് ഉറക്കെയാക്കിക്കൊള്ളുക. [രണ്ടും സമമാണ്.] (കാരണം) നിശ്ചയമായും അവൻ [അല്ലാഹു] ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളവയെ പ്പറ്റി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

أَلَا يَعۡلَمُ مَنۡ خَلَقَ وَهُوَ ٱللَّطِيفُ ٱلۡخَبِيرُ

《14》 സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ (എല്ലാം) അറിയുകയില്ലേ! അവനാകട്ടെ, ഗൂഢരഹസ്യമറിയുന്നവനാണ്; സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയാണ്.

《13》 وَأَسِرُّواْ നിങ്ങൾ രഹസ്യം (പതുക്കെ) ആക്കുവിൻ قَوۡلَكُمۡ നിങ്ങളുടെ വാക്ക് (സംസാരം) أَوِ ٱجۡهَرُواْ بِهِۦٓ അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ പരസ്യം (ഉറക്കെ) ആക്കുവിൻ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ നിശ്ചയമായും അവൻ അറിയുന്നവനാണ് بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ നെഞ്ഞ് (ഹൃദയം)കളിലുള്ളതിനെ 《14》 أَلَا يَعۡلَمُ അറിയുകയില്ലേ, അവൻ അറിയാതിരിക്കുമോ مَنۡ خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവൻ, അവൻ സൃഷ്ടിച്ചവരെ وَهُوَ അവനാകട്ടെ ٱللَّطِيفُ ഗൂഢമായതിനെ (സൂക്ഷ്മമായതിനെ) അറിയുന്നവനാണ്, സൗമ്യമായുള്ളവനാണ് ٱلۡخَبِيرُ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയാണ്

ألا يعلم من خلق എന്ന വാക്യത്തിന് അവൻ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവരെ അവൻ അറിയുകയില്ലേ? എന്നും അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. രണ്ടായാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തം തന്നെ.

വിഭാഗം- 2

هُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ ذَلُولٗا فَٱمۡشُواْ فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُواْ مِن رِّزۡقِهِۦۖ وَإِلَيۡهِ ٱلنُّشُورُ ﴿١٥﴾

《15》 അവനത്രെ നിങ്ങൾക്ക് (കൈകാര്യം നടത്തുമാറ്) ഭൂമിയെ വിധേയമാക്കിത്തന്നവൻ. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അതിന്റെ തോളുകളിലൂടെ [ഉപരിതലത്തിലൂടെ] സഞ്ചരിക്കുകയും, അവന്റെ (വക) ആഹാരത്തിൽ നിന്ന് തിന്നുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ. അവങ്കലേക്കുതന്നെയാണ് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപും.

《15》 هُوَ ٱلَّذِي അവനത്രെ യാതൊരുവൻ, അവൻ യാതൊരുവനാണ് جَعَلَ لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് ആക്കിതന്ന ٱلۡأَرۡضَ ഭൂമിയെ ذَلُولٗا വിധേയമായത് (പാകപ്പെട്ടത്) فَٱمۡشُواْ അതിനാൽ നിങ്ങൾ നടന്ന് (സഞ്ചരിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ فِي مَنَاكِبِهَا അതിന്റെ തോള് (വശം- വഴി- ഗിരിമാർഗം- ഉപരിതലം)കളിൽകൂടി وَكُلُواْ തിന്നുകയും ചെയ്യുവിൻ مِن رِّزۡقِهِ അവന്റെ ആഹാര (ഉപജീവന)ത്തിൽനിന്ന് وَإِلَيۡهِ അവനിലേക്കുതന്നെ ٱلنُّشُورُ (ഉയിർത്തു) എഴുന്നേൽപ്

യഥേഷ്ടം വിഹരിക്കുവാനും ഉപജീവനമാർഗങ്ങളന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനും ഉതകത്തക്കവണ്ണം ഭൂമിയെ മനുഷ്യന് പാകപ്പെടുത്തിത്തന്നിട്ടുള്ളതിനെ ഓർമിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, അത് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ അല്ലാഹു നമ്മെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയാണ്. എല്ലാം അല്ലാഹു തരും എന്ന് കരുതി അലസമായിരിക്കരുതെന്നും അതിൽ സൂചനയുണ്ട്. അതേ സമയത്ത് ഉപജീവനവിഷയത്തിലും, സമ്പാദ്യത്തിലും മാത്രം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തി ഭാവിജീവിതത്തിന്റെ കാര്യം മറക്കരുതെന്നും ഓർമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ءَأَمِنتُم مَّن فِى ٱلسَّمَآءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ ٱلْأَرْضَ فَإِذَا هِىَ تَمُورُ ﴿١٦﴾

﴾16﴿ ആകാശത്തുള്ളവനെ- അവൻ നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തിക്കളയുന്നത്- നിങ്ങൾ നിർഭയരായിരിക്കുകയാണോ?! എന്നാൽ, അപ്പോഴത് ക്ഷോഭിച്ചു ഇളകി മറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും!

أَمْ أَمِنتُم مَّن فِى ٱلسَّمَآءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾

﴾17﴿ അതല്ലെങ്കിൽ, ആകാശത്തുള്ളവനെ- അവൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ വല്ല ചരൽവർഷവും അയക്കുന്നത്- നിങ്ങൾ നിർഭയരായിരിക്കയാണോ?! എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്ക് അറിയാറാകും, എന്റെ താക്കീത് എങ്ങനെയിരിക്കുന്നുവെന്ന്!

وَلَقَدْ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ തീർച്ചയായും, ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട്, എന്റെ പ്രതിഷേധം എങ്ങനെയുണ്ടായി?! [അവർ അതൊന്ന് ആലോചിച്ച് നോക്കട്ടെ.]

﴾16﴿ ءَأَمِنتُم നിങ്ങൾ സമാധാനപ്പെട്ടുവോ, നിർഭയരായോ مَّن فِى ٱلسَّمَآءِ ആകാശത്തുള്ളവനെ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ നിങ്ങളെ അവൻ ആഴ്ത്തുന്നതിനെ, വിഴുങ്ങിക്കുന്നത് ٱلْأَرْضَ ഭൂമിയിൽ, ഭൂമിയെ فَإِذَا هِىَ എന്നാൽ അപ്പോഴത് تَمُورُ പിടച്ചുമറിയും, ഇളകി ക്ഷോഭിക്കും, കിടിലംകൊള്ളും ﴾17﴿ أَمْ أَمِنتُم അതല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സമാധാനപ്പെട്ടുവോ, നിർഭയരായോ مَّن فِى ٱلسَّمَآءِ ആകാശത്തിലുള്ളവനെ أَن يُرْسِلَ അവൻ അയക്കുന്നത് عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ حَاصِبًا ചരൽ വർഷം, ചരൽ കാറ്റ് فَسَتَعْلَمُونَ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കറിയാറാകും, വഴിയെ അറിയും كَيْفَ എങ്ങനെയാണ് (എന്ന്) نَذِيرِ എന്റെ താക്കീത്, താക്കീതുകാരൻ ﴾18﴿ وَلَقَدْ كَذَّبَ തീർച്ചയായും

വ്യാജമാക്കി ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ فَكَيْفَ كَانَ എന്നിട്ട് എങ്ങനെയായി, ഉണ്ടായി نَكِيرِ എന്റെ പ്രതിഷേധം, വെറുപ്പ്

من في السماء (ആകാശത്തിലുള്ളവൻ) എന്ന് പറഞ്ഞത് അല്ലാഹുവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. പക്ഷേ, അവൻ അവന്റെ സൃഷ്ടിയായ ആകാശത്തിൽ ഒരിടത്ത് ഇരിക്കുകയാണെന്നോ മറ്റോ ഈ വാക്കുമൂലം ഊഹിക്കാവതല്ല. അല്ലാഹു അനാദ്യനും, അനന്തനും, എല്ലാറ്റിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തനുമാണല്ലോ. അല്ലാഹു അർശിൻമേൽ ആരോഹണം ചെയ്തു. (استوى على العرش) എന്നത്പോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗം തന്നെയാണിതും. ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാം ഇതിന് മുമ്പ് ചിലപ്പോഴൊക്കെ സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ ബാഹ്യാർത്ഥമല്ലാതെ, അവയുടെ യാഥാർത്ഥ്യം തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. എന്തെങ്കിലും വ്യാഖ്യാനം നൽകി തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനെക്കാൾ ഉത്തമവും സുരക്ഷിതവുമായ മാർഗം, വ്യാഖ്യാനം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് വിടുകയാകുന്നു. സൂ: സജദഃയിൽ يدبر الأمر من السماء إلى الأرض (അവൻ ആകാശത്തുനിന്ന് ഭൂമിയിലേക്ക് കാര്യം നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവിടെ നാം പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

നിങ്ങളുടെ നിഷേധവും ധിക്കാരവും അവസാനിപ്പിക്കാതെ എന്നും നിങ്ങൾക്കിവിടെ ശാന്തമായി കഴിഞ്ഞുകൂടാമെന്ന് കരുതേണ്ട. ഈ ഭൂമി ക്ഷോഭിച്ചിളകി അതിൽ നിങ്ങളെ ആഴ്ത്തിക്കളയുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ചരൽവർഷം- അല്ലെങ്കിൽ ചരൽകാറ്റ്- അയച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ അല്ലാഹുവിന് ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല. നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളവരിൽ അങ്ങനെ പലതും ഇതിനുമുമ്പ് സംഭവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. നിങ്ങളിൽ അപ്രകാരമുള്ള ആപത്തുകളൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്ന് ഭയം കൂടാതെ നിങ്ങൾ സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണോ? ആ വിചാരം വേണ്ട എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം. ക്വാറൂനും അവന്റെ ഭവനവും ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തപ്പെട്ടതും, ലൂത് നബി (അ)യുടെ ജനതയുടെ മേൽ ചരൽവർഷം ഉണ്ടായതും, കഅ്ബഃ പൊളിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ച ആനപ്പട്ടാളം കല്ലുകളാൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും മേൽപറഞ്ഞതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാണല്ലോ.

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ إِلَى ٱلطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَٰٓفَّٰتٍ وَيَقْبِضْنَ ۚ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا ٱلرَّحْمَٰنُ ۚ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَىْءٍۭ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾

﴾19﴿ അവരുടെ മീതെ (ചിറുകു വിരുത്തി) അണിനിരന്നുകൊണ്ടും, (ചിറക്) കൂട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടും പക്ഷികളെ അവർ നോക്കിക്കണ്ടിട്ടില്ലേ?!

പരമകാരുണികനല്ലാതെ (ആരും) അവയെ പിടിച്ചു നിറുത്തുന്നില്ല. നിശ്ചയമായും, അവൻ എല്ലാ വസ്തുവെക്കുറിച്ചും, കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

《19》 أَوَلَمْ يَرَوْا അവർ കണ്ടില്ലേ, നോക്കുന്നില്ലേ إِلَى ٱلطَّيْرِ പക്ഷികളിലേക്ക് فَوْقَهُمْ അവരുടെ മീതെ صَـٰٓفَّـٰتٍ അണിനിരന്നുകൊണ്ട്, വരിയായിട്ട് وَيَقْبِضْنَ അവ കൂട്ടുകയും ചെയ്യും, (കൂട്ടിക്കൊണ്ടും) مَا يُمْسِكُهُنَّ അവയെ പിടിച്ചു നിറുത്തുന്നില്ല إِلَّا ٱلرَّحْمَـٰنُ പരമകാരുണികനല്ലാതെ إِنَّهُۥ നിശ്ചയമായും അവൻ بِكُلِّ شَىْءٍۭ എല്ലാ കാര്യത്തെ (വസ്തുവെ)ക്കുറിച്ചും بَصِيرٌ കണ്ടറിയുന്നവനാണ്

ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ അപാരമായ കഴിവുകളുടെ വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണല്ലോ.

أَمَّنْ هَـٰذَا ٱلَّذِى هُوَ جُندٌ لَّكُمْ يَنصُرُكُم مِّن دُونِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ۚ إِنِ ٱلْكَـٰفِرُونَ إِلَّا فِى غُرُورٍ ﴿٢٠﴾

أَمَّنْ هَـٰذَا ٱلَّذِى يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُۥ ۚ بَل لَّجُّوا۟ فِى عُتُوٍّ وَنُفُورٍ

أَفَمَن يَمْشِى مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِۦٓ أَهْدَىٰٓ أَمَّن يَمْشِى سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾

《20》 അതല്ലാ, ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരുവൻ- അതായത്, പരമകാരുണികനായുള്ളവന് പുറമെ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടാളമായുള്ളവൻ- ആരാണുള്ളത്?! അവിശ്വാസികൾ വഞ്ചനയിൽ (അകപ്പെട്ടിരിക്കുക) അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

《22》 അതല്ലെങ്കിൽ, ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരുവൻ- അതായത്, അവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] ആഹാരം അവൻ നിറുത്തിവെച്ചാൽ നിങ്ങൾക്ക് ആഹാരം നൽകുന്നവൻ- ആരാണുള്ളത്?! (ആരുമില്ല.) എങ്കിലും, അവർ ധിക്കാരത്തിലും, വെറുപ്പിലും നിരതരായിരിക്കയാണ്.

《22》 അപ്പോൾ, മുഖം കുത്തിമറിഞ്ഞുകൊണ്ട് നടക്കുന്നവനാണോ കൂടുതൽ സൻമാർഗം പ്രാപിച്ചവൻ, അതല്ല, നേരെയുള്ള പാതയിലൂടെ ശരിക്ക് നടക്കുന്നവനോ?!

《20》 أَمَّنْ അതല്ല (അതല്ലെങ്കിൽ- അഥവാ) ആരാണ് هَـٰذَا ഇവൻ (ഇങ്ങനെയുള്ളവൻ) ٱلَّذِى അതായത് യാതൊരുവൻ هُوَ جُندٌ لَّكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പട്ടാളമാണ്, സൈന്യമാണ് يَنصُرُكُم നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്ന مِّن دُونِ ٱلرَّحْمَـٰنِ പരമകാരു

ണികന് പുറമെ (കൂടാതെ) إِنِ ٱلْكَٰفِرُونَ إِلَّا فِى غُرُورٍ അവിശ്വാസികളല്ല വഞ്ചനയില ല്ലാതെ ﴾21﴿ أَمَّنْ هَٰذَا അതല്ല ഇവനാരാണ് ٱلَّذِى يَرْزُقُكُمْ അതായത് നിങ്ങൾക്ക് ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുന്ന إِنْ أَمْسَكَ അവൻ നിറുത്തിയാൽ, പിടിച്ചുവെ ക്കുന്നപക്ഷം رِزْقَهُۥ അവന്റെ ആഹാരം بَل لَّجُّوا۟ (എങ്കിലും) എന്നാൽ അവർ നിരത രായിരിക്കുന്നു, ശഠിച്ചുനിൽക്കുകയാണ് فِى عُتُوٍّ ധിക്കാര (അതിക്രമ)ത്തിൽ وَنُفُورٍ വെറുപ്പിലും, അറപ്പിലും ﴾22﴿ أَفَمَن يَمْشِى അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നടക്കുന്നവനോ مُكِبًّا മറിഞ്ഞു (കമിഴ്ന്നു) വീണുകൊണ്ട് عَلَىٰ وَجْهِهِۦٓ തന്റെ മുഖത്തിൻമേൽ (മുഖം കുത്തി) أَهْدَىٰٓ കൂടുതൽ സൻമാർഗം (നേർവഴി) പ്രാപിച്ചവൻ أَمَّن يَمْشِى അതല്ല (അതോ) നടക്കുന്നവനോ سَوِيًّا ശരിക്ക്, നേരെ عَلَىٰ صِرَٰطٍ പാതയിലൂടെ مُّسْتَقِيمٍ നേർക്കുനേരെയുള്ള, ചൊവ്വായ

സാരം: അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഒന്നിനെയും ആരാധിച്ചിട്ട് യാതൊരു ഫലവുമി ല്ല. ആരിൽനിന്നും ഒരു സഹായവും അവർക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല. അല്ലാഹു വിന്റെ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് അവരെ സഹായിക്കുവാൻ തക്ക ഏതൊരു സേനയാണ് അവർക്കുള്ളത്! ആരുമില്ല, പക്ഷേ, അവർ വഞ്ചിതരായിരിക്കുകമാത്രമാണ്. അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉപജീവനമാർഗം അവൻ നിറുത്തൽ ചെയ്തുവെന്ന് വിചാരിക്കുക. എന്നാൽ പിന്നെ അവർക്ക് ആഹാരത്തിന് വക നൽകുവാൻ വേറെ ആരുണ്ട്?! ആരുമില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഇതെല്ലാം അവർക്ക് ആലോചിച്ചറിയാവുന്ന സ്പഷ്ടമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളത്രെ. എന്നിട്ടും അവർ സത്യത്തെ ധിക്കരിച്ചും, വെറുത്തും കൊണ്ടുതന്നെ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണ്. പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് അവർക്ക് രക്ഷകിട്ടുക?! നേർക്കുനേരെ ചൊവ്വായ മാർഗത്തിലൂടെ ശരിക്ക് നടന്നുപോകുന്നവരും, വക്രമായ വഴിയിലൂടെ മുഖം കുത്തിമറിഞ്ഞും വീണുംകൊണ്ട് പോകുന്നവരും ഒരിക്കലും സമമാകുകയില്ലല്ലോ. ഇവരിൽ ആരാണ് ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ചേരുക എന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഇതുപോലെ യാണ് സത്യവിശ്വാസികളുടെയും, അവിശ്വാസികളുടെയും സ്ഥിതിയും.

قُلْ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَٱلْأَفْـِٔدَةَ ۖ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

﴾23﴿ (നബിയേ) പറയുക: 'നിങ്ങളെ (സൃഷ്ടിച്ച്) ഉണ്ടാക്കുകയും, നിങ്ങൾക്ക് കേൾവിയും, കാഴ്ചകളും, ഹൃദയങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്തവനത്രെ അവൻ [അല്ലാഹു]. നന്നെക്കുറച്ചേ നിങ്ങൾ നന്ദിചെയ്യുന്നുള്ളൂ.

قُلْ هُوَ ٱلَّذِى ذَرَأَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَـٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا ٱلْعِلْمُ عِندَ ٱللَّهِ وَإِنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

《24》 പറയുക: 'നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ പെരുപ്പിച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ അവനത്രെ. അവനിലേക്ക് തന്നെ നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.'

《25》 അവർ [അവിശ്വാസികൾ] പറയുന്നു: 'എപ്പോഴാണ് ഈ (ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുമെന്ന) വാഗ്ദാനം? -നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ (കേൾക്കട്ടെ)!'

《26》 പറയുക: നിശ്ചയമായും (ആ) അറിവ് അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ മാത്രമാകുന്നു, ഞാൻ സ്പഷ്ടമായ ഒരു താക്കീതുകാരൻ മാത്രമാണ്.

《23》 قُلْ നീ പറയുക هُوَ ٱلَّذِى അവൻ യാതൊരുവൻ أَنشَأَكُمْ നിങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയ (സൃഷ്ടിച്ച), ഉല്പത്തിയാക്കിയ وَجَعَلَ لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് ഏർപ്പെടുത്തിത്തരുകയും ٱلسَّمْعَ കേൾവി وَٱلْأَبْصَـٰرَ കാഴ്ച (കണ്ണുകളും) وَٱلْأَفْـِٔدَةَ ഹൃദയങ്ങളും قَلِيلًا مَّا എന്തോ (നന്നെ) കുറച്ച് (മാത്രം) تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദികാട്ടുന്നു (ചെയ്യുന്നു) 《24》 قُلْ നീ പറയുക هُوَ ٱلَّذِى യാതൊരുവൻ അവനത്രെ ذَرَأَكُمْ നിങ്ങളെ പെരുപ്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ فِى ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ وَإِلَيْهِ അവനിലേക്ക് (തന്നെ) تُحْشَرُونَ നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു (ശേഖരിച്ചു) കൂട്ടപ്പെടുന്നു 《25》 وَيَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു مَتَىٰ എപ്പോഴാണ് هَـٰذَا ٱلْوَعْدُ ഈ വാഗ്ദാനം إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ صَـٰدِقِينَ സത്യവാൻമാർ 《26》 قُلْ നീ പറയുക إِنَّمَا ٱلْعِلْمُ നിശ്ചയമായും അറിവ് عِندَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ (മാത്രം) ആകുന്നു وَإِنَّمَآ أَنَا۠ നിശ്ചയമായും ഞാൻ نَذِيرٌ ഒരു താക്കീതുകാരൻ (മാത്രം) مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ

എല്ലാവരെയും ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന ആ ദിവസം എപ്പോഴാണെന്ന് അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ. എനിക്കോ മറ്റാർക്കെങ്കിലുമോ അതറിയുകയില്ല. എന്റെ ചുമതല നിങ്ങളെ വ്യക്തമായി താക്കീത് ചെയ്യൽ മാത്രമാണ്. പക്ഷേ, ഒരിക്കൽ അത് അനുഭവപ്പെടുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയിക്കേണ്ട. അതിന്റെ സമയത്തെക്കുറിച്ചല്ല, അതിനെ തുടർന്നുണ്ടാവാനിരിക്കുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെക്കുറിച്ചാണ് നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കേണ്ടത് എന്ന് താൽപര്യം. ആ ദിവസം ആസന്നഭാവിയിൽ വന്നെത്തുമെന്ന കാര്യം ഉറപ്പായതുകൊണ്ട് അത് സംഭവിക്കുമ്പോൾ അവരിലുണ്ടാകുന്ന പ്രതികരണങ്ങളെപ്പറ്റി ഭൂതകാലരൂപത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيٓـَٔتْ وُجُوهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَقِيلَ هَٰذَا ٱلَّذِى كُنتُم بِهِۦ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾

《27》 എന്നാൽ, അവർ അത് സമീപിച്ചതായി കണ്ടപ്പോൾ (ആ) അവിശ്വസിച്ചവരുടെ മുഖങ്ങൾക്ക് മ്ലാനത ബാധിച്ചു! (അവരോട്) പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു: നിങ്ങൾ യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ച് വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവോ അതത്രെ ഇത്.

《27》 فَلَمَّا رَأَوْهُ അങ്ങനെ അവരത് കണ്ടപ്പോൾ زُلْفَةً സമീപത്ത്, അടുത്തായി سِيٓـَٔتْ മ്ലാനമാക്കപ്പെട്ടു (വഷളായി- കറുത്ത്- ദുഃഖപ്പെട്ടു) وُجُوهُ ٱلَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുടെ മുഖങ്ങൾ كَفَرُوا۟ അവിശ്വസിച്ച وَقِيلَ പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു هَٰذَا ٱلَّذِى ഇതാ യാതൊന്നും, യാതൊന്ന് ഇതത്രെ كُنتُم بِهِۦ അതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളായിരുന്നു تَدَّعُونَ വാദിക്കും, വിളിച്ചാവശ്യപ്പെടുക

ആ സന്ദർഭം അത്രവിദൂരമൊന്നുമല്ല. വന്നു കഴിഞ്ഞുവെന്നുതന്നെ പറയാം, അതവർ കാത്തിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ എന്നാണ് ഭൂതകാലരൂപത്തിലുള്ള ഈ പ്രയോഗത്തിലടങ്ങിയ സൂചന. تدعون എന്ന വാക്കിന് 'വാദിക്കുക' എന്നും 'വിളിച്ചാവശ്യപ്പെടുക' എന്നും അർത്ഥം വരാം. അന്ത്യനാളിനെക്കുറിച്ച് തർക്കിച്ചും വാദിച്ചും കഴിയുന്നവരും, എന്താണ് അത് വന്നു കാണാത്തതെന്ന് പരിഹാസപൂർവ്വം ധൃതി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമാണല്ലോ അവർ.

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِىَ ٱللَّهُ وَمَن مَّعِىَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ ٱلْكَٰفِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾

《28》 പറയുക: 'നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ, എന്നെയും, എന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് അവൻ കരുണചെയ്യുകയോ ചെയ്താൽ,

എന്നാൽ ആരാണ് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് അവിശ്വാസികൾക്ക് രക്ഷ നൽകുന്നത്? [ഇതൊന്ന് പറയുവിൻ]!

قُلْ هُوَ ٱلرَّحْمَٰنُ ءَامَنَّا بِهِۦ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ

《29》 പറയുക: 'അവൻ പരമകാരുണികനത്രെ; അവനിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; അവന്റെ മേൽതന്നെ ഞങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'

مَنۡ هُوَ فِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٩﴾

എന്നാൽ, (അടുത്ത്) നിങ്ങൾക്ക് അറിയാറാകും: സ്പഷ്ടമായ വഴിപിഴവിൽ ആരാണുള്ളത് എന്ന്!

《28》 قُلۡ നീ പറയുക أَرَءَيۡتُمۡ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറയുവിൻ) إِنۡ أَهۡلَكَنِىَ എന്നെ നശിപ്പിച്ചാൽ ٱللَّهُ അല്ലാഹു وَمَن مَّعِىَ എന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും أَوۡ رَحِمَنَا അല്ലെങ്കിൽ അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് കരുണ (ദയ) ചെയ്താൽ فَمَن يُجِيرُ എന്നാൽ ആർ രക്ഷിക്കും, കാക്കും ٱلۡكَـٰفِرِينَ അവിശ്വാസികളെ مِنۡ عَذَابٍ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് أَلِيمٍ വേദനയേറിയ 《29》 قُلۡ هُوَ നീ പറയുക അവൻ ٱلرَّحۡمَـٰنُ പരമകാരുണികനാണ് ءَامَنَّا بِهِۦ ഞങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു وَعَلَيۡهِ അവന്റെ മേൽതന്നെ تَوَكَّلۡنَا ഞങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു فَسَتَعۡلَمُونَ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാറാകും, വഴിയെ അറിയും مَنۡ ആർ, ഏതൊരുവനാണ് هُوَ അവൻ فِى ضَلَـٰلٍ വഴിപിഴവി (ദുർമാർഗത്തി)ലാണ് مُّبِينٍ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ

ഖുർആനിൽ പലേടങ്ങളിലും കാണാവുന്നതുപോലെ, ഇവിടെയും ഇതിനു മുമ്പുള്ള ചില വചനങ്ങളിലും അല്ലാഹുവിന്റെ പരമകാരുണികൻ (الرحمن) എന്ന നാമം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അവന്റെ കാരുണ്യാധിക്യത്തെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, പാപികൾ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നപക്ഷം അവന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ നിരാശക്ക് അവകാശമില്ലെന്ന് ഓർമപ്പെടുത്തുകയുമാണ് അവ ചെയ്യുന്നത്.

قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ إِنۡ أَصۡبَحَ مَآؤُكُمۡ غَوۡرًا فَمَن يَأۡتِيكُم بِمَآءٍ مَّعِينٍۭ ﴿٣٠﴾

《30》 പറയുക: 'നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ, നിങ്ങളുടെ വെള്ളം വറ്റിയതായിത്തീർന്നാൽ, ആരാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഒഴുകുന്ന (ഉറവ്) വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു തരുക? (പറയുവിൻ)!

《30》 قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ പറയുക; നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ إِنۡ أَصۡبَحَ ആയിത്തീർന്നാൽ مَآؤُكُمۡ നിങ്ങളുടെ വെള്ളം غَوۡرًا വറ്റിയത്, വരണ്ടത് فَمَن എന്നാലാരാണ് يَأۡتِيكُم നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവരുക بِمَآءٍ വെള്ളം مَّعِينٍ ഒഴുകിവരുന്ന, ഉറവ്, പൊടിഞ്ഞുവരുന്ന

അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരുമില്ലെന്ന് വ്യക്തം. സാധാരണ പതിവിൽ കവിഞ്ഞു കുറച്ച് ദിവസങ്ങളോളം മഴപെയ്യാൻ താമസിച്ചാലത്തെ കഥ നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ. ഒരുപക്ഷേ, കിണറും കുളവും ആഴംകൂട്ടിയോ, പമ്പ് ഉപയോഗിച്ചോ ചില ദിവസങ്ങൾകൂടി കഴിച്ചുകൂട്ടാമെന്ന് വിചാരിക്കുക. എന്നാൽ,

ആകാശത്ത്നിന്ന് മഴ പെയ്യുവാൻ ദീർഘിച്ചുപോയാൽ- അല്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയിലെ ഈർപ്പവും ഉറവും ഉണങ്ങിപ്പോയാൽ- ഇതുകൊണ്ടൊന്നും പ്രയോജനമില്ലല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദി ചെയ്യുകയും, അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ബുദ്ധിമാൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവൻ നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

ولله الحمد والمنة

سورة القلم

68. സൂറത്തുൽ ക്വലം

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 52 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

نٓۚ وَٱلۡقَلَمِ وَمَا يَسۡطُرُونَ ﴿١﴾

(1) 'നൂൻ'.പേന തന്നെയാണ, അവർ (എഴുതി) രേഖപ്പെടുത്തുന്നതും തന്നെയാണ (സത്യം)!

مَآ أَنتَ بِنِعۡمَةِ رَبِّكَ بِمَجۡنُونٖ ﴿٢﴾

(2) (നബിയേ) നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് നീ ഭ്രാന്തനല്ല.

وَإِنَّ لَكَ لَأَجۡرًا غَيۡرَ مَمۡنُونٖ ﴿٣﴾

(3) നിശ്ചയമായും, നിനക്ക് മുറിഞ്ഞുപോകാത്ത [നിരന്തരമായ] പ്രതിഫലവും ഉണ്ട്.

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٖ ﴿٤﴾

(4) നിശ്ചയമായും, നീ മഹത്തായ ഒരു സ്വഭാവഗുണത്തോടുകൂടിയാണ് (ഉള്ളത്).

فَسَتُبۡصِرُ وَيُبۡصِرُونَ ﴿٥﴾

(5) എന്നിരിക്കെ, വഴിയെ നീ കണ്ടറിയുന്നതാണ്; അവരും കണ്ടറിയും:

بِأَييِّكُمُ ٱلۡمَفۡتُونُ ﴿٦﴾

(6) നിങ്ങളിൽ ആരിലാണ് കുഴപ്പം പിടിപെട്ടവൻ (ഉള്ളത്) എന്ന്!

﴾1﴿ نٓ 'നൂൻ' وَٱلْقَلَمِ പേന തന്നെയാണ وَمَا يَسْطُرُونَ അവർ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന (എഴുതുന്ന)തും തന്നെയാണ ﴾2﴿ مَآ أَنتَ നീ അല്ല بِنِعْمَةِ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് بِمَجْنُونٍ ഭ്രാന്തൻ ﴾3﴿ وَإِنَّ لَكَ നിശ്ചയമായും നിനക്കുണ്ട് താനും لَأَجْرًا പ്രതിഫലം غَيْرَ مَمْنُونٍ മുറിക്കപ്പെടാത്ത, മുറിയാത്ത, ദാക്ഷിണ്യം എടുത്തുപറയപ്പെടാത്ത (ഉദാരമായ) ﴾4﴿ وَإِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ لَعَلَىٰ خُلُقٍ ഒരു സ്വഭാവഗുണത്തോടുകൂടിയാണ്, സ്വഭാവത്തിൽ തന്നെ عَظِيمٍ മഹത്തായ ﴾5﴿ فَسَتُبْصِرُ എന്നാൽ (അതിനാൽ) വഴിയെ നീ കണ്ടറിയും وَيُبْصِرُونَ അവരും കണ്ടറിയും ﴾6﴿ بِأَييِّكُمُ നിങ്ങളിൽ ആരിലാണ് ٱلْمَفْتُونُ കുഴപ്പം പിടിപെട്ടവൻ (ചിത്തഭ്രമമുള്ളവൻ)

ആരംഭത്തിൽ കാണുന്ന ن (നൂൻ) പോലെയുള്ള കേവലാക്ഷരങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇതിന് മുമ്പ് പല പ്രാവശ്യം നാം സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാമെന്നത്രെ അതിന്റെ ചുരുക്കം.

നബി തിരുമേനിﷺയെപ്പറ്റി മുശ്‌രിക്കുകൾ പല ആരോപണങ്ങളും പുറപ്പെടുവിക്കാറുണ്ടല്ലോ. അക്കൂട്ടത്തിൽ ചിലതാണ് ഭ്രാന്തനെന്നും, ജിന്നിന്റെ ബാധ ഏറ്റവനാണെന്നും മറ്റും. ഈ ആരോപണത്തെ അല്ലാഹു ഖണ്ഡിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, തിരുമേനി അല്ലാഹുവിനാൽ അനുഗൃഹീതനാണെന്നും, അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉന്നതസ്ഥാനമുള്ള ആളാണെന്നും, വളരെ മഹത്തായ സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യത്തോടുകൂടിയ ആളാണെന്നും അസിന്നഗ്ധമായി പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 5 ഉം 6 ഉം വചനങ്ങളിൽ കാണുന്ന പ്രവചനം അധികം താമസിയാതെ- ഇസ്‌ലാമിന്റെ വിജയത്തോടുകൂടി- പുലരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതെ, കുഴപ്പം പിടിപെട്ടത് നബിﷺക്കല്ലെന്നും, അവർക്കുതന്നെയാണെന്നും അവർക്ക് ബോധ്യമായി.

പേനകൊണ്ടും, പേന ഉപയോഗിച്ചു എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യങ്ങൾ -അല്ലെങ്കിൽ ലിഖിതങ്ങൾ -കൊണ്ടും സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു മുശ്‌രിക്കുകളെ ഖണ്ഡിച്ചത്. പേനക്കും എഴുത്തിനും അല്ലാഹു കല്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രാധാന്യത്തെ ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നബി തിരുമേനിﷺക്ക് ഒന്നാമതായി അവതരിച്ച ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽതന്നെ علم بالقلم (അവൻ പേനകൊണ്ട് പഠിപ്പിച്ചു) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഏത് വസ്തുവെ കൊണ്ടും അവന് സത്യം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും, സത്യത്തിനായി അവൻ ഉപയോഗിച്ച വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അവ ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതും, ചിന്തക്ക് വിഷയമാകേണ്ടതുമായിരിക്കും. 'പേന' (القلم) കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം, മനുഷ്യന്റെ കർമങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ഉപകരണം ഏതോ അതാണ്- എന്നും, അവൻ 'എഴു

തുന്നത്' (ما يسطرون) എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മലക്കുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന കർമരേഖകളാണ് എന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, നാം ആദ്യം സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, മനുഷ്യർ എഴുതുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പേനകളും, അവർ എഴുതുന്ന ലിഖിതങ്ങളുമാണ് ഉദ്ദേശ്യം എന്നുള്ള അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ വ്യക്തവും യുക്തവുമായിക്കാണുന്നത്. الله اعلم

നബി തിരുമേനിﷺയുടെ സ്വഭാവഗുണം അങ്ങേഅറ്റം ഉൽകൃഷ്ടവും മാതൃകാപരവുമായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിന് അല്ലാഹു നൽകിയ മഹത്തായ ഒരു സാക്ഷിപത്രമാണ് 4 -ാം വചനം. തിരുമേനിയുടെ എതിരാളികൾ പോലും അവിടുത്തെ സൽസ്വഭാവത്തെ പ്രശംസിക്കുമായിരുന്നു. 'സൽസ്വഭാവങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുവാൻവേണ്ടിത്തന്നെയാണ് എന്നെ നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്' എന്ന് തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. തിരുമേനിയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ച ഒരാളോട് ആഇശാഃ (റ) പറഞ്ഞത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: 'തിരുമേനിയുടെ സ്വഭാവം ക്വുർആനായിരുന്നു.' (അ; ന.) സൽസ്വഭാവമായി ക്വുർആനിൽ എന്തെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടോ അതെല്ലാം തിരുമേനിയിൽ സമ്മേളിച്ചിരുന്നു- അഥവാ ക്വുർആൻ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന സൽസ്വഭാവങ്ങളുടെ പ്രാവർത്തികമാതൃകയായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ ജീവിതം- എന്ന് താൽപര്യം. ഹദീഥ്ഗ്രന്ഥങ്ങളും, ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ ഇതിന് ധാരാളക്കണക്കിൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. അവ ഏറെക്കുറെ പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതുമാണ്. പക്ഷേ, കാലക്രമേണ മുസ്‌ലിം സമുദായം തിരുമേനിയുടെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളെ മാതൃകയാക്കുന്നതിൽനിന്ന് അകന്നകന്ന് പോയിരിക്കയാണ്. അതിന്റെ തിക്തഫലം സമുദായം ആകമാനം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!

ആഇശഃ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അഹ്മദ് (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം നടത്തുന്ന അവസരത്തിലല്ലാതെ ഒരു ഭൃത്യനെയാകട്ടെ, സ്ത്രീയെയാകട്ടെ, മറ്റാരെയെങ്കിലുമാകട്ടെ തിരുമേനി അടിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. രണ്ട് കാര്യങ്ങൾക്കിടയിൽ തിരുമേനിയോട് അഭിപ്രായം അന്വേഷിച്ചാൽ രണ്ടിൽ വെച്ച് കൂടുതൽ സൗകര്യപ്രദമായത് ഏതോ അതല്ലാതെ അവിടുന്ന് തിരഞ്ഞെടുക്കുകയില്ല- അത് കുറ്റകരമായാലൊഴികെ. കുറ്റകരമാണെങ്കിലോ, മറ്റെല്ലാവരെക്കാളും അധികം അതിൽനിന്ന് അകന്ന് നിൽക്കുന്നവനുമായിരിക്കും തിരുമേനി. അല്ലാഹു ബഹുമാനിച്ച വല്ല കാര്യവും അപമാനിക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം അവിടെ, അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി പ്രതികാരം നടത്തുമെന്നല്ലാതെ, സ്വന്തം കാര്യത്തിനുവേണ്ടി ആരോടും അവിടുന്ന് പ്രതികാരം ചെയ്യുകയില്ല.'

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾

﴾7﴿ നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ് അവന്റെ മാർഗം വിട്ടു പിഴച്ചു പോയവരെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു; സൻമാർഗം പ്രാപിച്ചവരെപ്പറ്റിയും അവൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്.

فَلَا تُطِعِ ٱلْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾

﴾8﴿ ആകയാൽ, വ്യാജമാക്കുന്നവരെ നീ അനുസരിക്കരുത്

وَدُّوا۟ لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾

﴾9﴿ നീ മയപ്പെടുത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ (നന്നായിരുന്നു) എന്ന് അവർ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്; എന്നാൽ അവരും മയപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു.

﴾7﴿ إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് هُوَ أَعْلَمُ അവൻ ഏറ്റവും (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ് بِمَن ضَلَّ പിഴച്ച (തെറ്റിയ)വരെപ്പറ്റി عَن سَبِيلِهِ അവന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന്, മാർഗം വിട്ട് وَهُوَ أَعْلَمُ അവൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനുമാണ് بِٱلْمُهْتَدِين നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചവരെപ്പറ്റി ﴾8﴿ فَلَا تُطِعِ ആകയാൽ നീ അനുസരിക്കരുത് ٱلْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കുന്നവരെ ﴾9﴿ وَدُّوا അവർ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്, താൽപര്യപ്പെടുകയാണ് لَوْ تُدْهِنُ നീ മയപ്പെടുത്തി (വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തു- മിനുക്കുനയം സ്വീകരിച്ചു) എങ്കിൽ എന്ന് فَيُدْهِنُونَ എന്നാൽ അവർ മയപ്പെടുത്തുന്നതാണ്

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കാതിരിക്കുക, അവരുടെ ദുരാചാരങ്ങളെ കുറ്റപ്പെടുത്താതിരിക്കുക എന്നിങ്ങനെ ഒരു അനുരഞ്ജന നയം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് നബി തിരുമേനിﷺ അവിടുത്തെ പ്രബോധനരീതി അൽപം മയപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം, അവർ തങ്ങളുടെ എതിർപ്പിൽ വിട്ടുവീഴ്ചചെയ്യുകയും, തിരുമേനിയെയും അനുയായികളെയും അവരുടെ പാട്ടിന് വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യാം എന്ന് അവർ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, സത്യസിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ വിട്ടുവീഴ്ചക്ക് പഴുതില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ആ ആഗ്രഹം വകവെച്ചുകൊടുക്കരുതെന്ന് അല്ലാഹു നബിﷺയെ ഉണർത്തുകയാണ്. മതപ്രബോധനത്തെ വ്യാജമാക്കുന്നവരെ അനുസരിക്കരുതെന്നും, സത്യത്തിൽ വിട്ടുവീഴ്ചചെയ്ത് അതിനെ കളങ്കപ്പെടുത്തിക്കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ് അവരെന്നും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ ചില നീച സ്വഭാവങ്ങളെ അല്ലാഹു തുറന്നുകാട്ടുന്നു. അത്തരം സ്വഭാവങ്ങളുള്ളവരുടെ ഇംഗിതങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും വഴങ്ങരുതെന്ന് വീണ്ടും നബി ﷺയെ ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു:-

وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾

﴿10﴾ അധികമായി സത്യം ചെയ്യുന്നവനും, നിന്ദ്യനുമായ ഒരാളെയും നീ അനുസരിക്കരുത്.

هَمَّازٍ مَّشَّآءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾

﴿11﴾ കുത്തുവാക്ക് പറയുന്നവനും, ഏഷണിയുമായി നടക്കുന്നവനും,-

مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾

﴿12﴾ നല്ല കാര്യത്തിന് തടസ്സക്കാരനും, അതിക്രമിയും, മഹാപാപിയും,-

عُتُلٍّۭ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾

﴿13﴾ അതിനുപുറമെ, ക്രൂരനും, ദുഷ്കീർത്തി നേടിയവനും (അഥവാ ശരിയായ പിതാവില്ലാത്തവനും),-

أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾

﴿14﴾ (അതെ) അവൻ സ്വത്തും മക്കളുമുള്ളവനായതിനാൽ!

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَٰتُنَا قَالَ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

﴿15﴾ അവന് നമ്മുടെ 'ആയത്തു'കൾ [വേദലക്ഷ്യങ്ങൾ] ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ അവൻ പറയും: 'പൂർവ്വികൻമാരുടെ പുരാണകഥകളാണ് (അവ)' എന്ന്.

سَنَسِمُهُۥ عَلَى ٱلْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾

﴿16﴾ വഴിയെ അവന് നാം (ആ) തുമ്പിക്കൈക്ക് (അഥവാ നീണ്ട മൂക്കിന്) അടയാളം വെച്ചേക്കും!

﴿10﴾ وَلَا تُطِعْ നീ അനുസരിക്കയും ചെയ്യരുത് كُلَّ حَلَّافٍ അധികമായി സത്യം ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരെയും (ഒരാളെയും) مَّهِينٍ നിന്ദ്യനായ, നിസ്സാരനായ ﴿11﴾ هَمَّازٍ കുത്തുവാക്ക് പറയുന്നവൻ, കുറ്റവും കുറവും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ مَّشَّآءٍ നടക്കുന്നവൻ بِنَمِيمٍ ഏഷണിയുമായി ﴿12﴾ مَّنَّاعٍ തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്ന (മുടക്കം ചെയ്യുന്ന)വൻ لِّلْخَيْرِ നൻമയെ, നല്ല കാര്യത്തിന് مُعْتَدٍ അതിക്രമി, അതിരുകടന്നവൻ أَثِيمٍ മഹാപാപി ﴿13﴾ عُتُلٍّ ക്രൂരൻ, ദുഷ്ടൻ بَعْدَ ذَٰلِكَ

അതിനുശേഷം (പുറമെ) زَنِيمٍ കുപ്രസിദ്ധി നേടിയവൻ (വ്യഭിചാരപുത്രൻ- ജാര സന്താനം- അന്യകുടുംബത്തോട് ഒട്ടിച്ചേർന്നവൻ) ﴾14﴿ أَن كَانَ അവൻ ആയതിനാൽ ذَا مَالٍ ധനമുള്ളവൻ وَبَنِينَ മക്കളും, പുത്രൻമാരും ﴾15﴿ إِذَا تُتْلَىٰ ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നതായാൽ عَلَيْهِ അവന് ءَايَٰتُنَا നമ്മുടെ ആയത്ത് (ലക്ഷ്യം- ദൃഷ്ടാന്തം)കൾ قَالَ അവൻ പറയും أَسَٰطِيرُ പുരാണങ്ങൾ, പഴങ്കഥകൾ ٱلْأَوَّلِينَ പൂർവ്വികൻമാരുടെ ﴾16﴿ سَنَسِمُهُۥ (വഴിയെ- അടുത്തു) നാമവന് അടയാളം വെക്കും عَلَى ٱلْخُرْطُومِ തുമ്പിക്കൈക്ക് (മൂക്കിന്)

أن كان ذا مال وبنين (അവൻ സ്വത്തും മക്കളുമുള്ളവനായതിനാൽ) എന്ന വാക്യം ഏതിന് കാരണമായിട്ടാണ് നിലകൊള്ളുന്നതെന്ന് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അത് രണ്ട് മൂന്ന് പ്രകാരത്തിലാകുവാൻ സാദ്ധ്യത കാണാം.

(1) പത്താം വചനത്തിലെ لا تطع (നീ അനുസരിക്കരുത്) എന്ന നിരോധ ക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാവാം. മേൽപ്രസ്താവിച്ച ദുർഗുണങ്ങളുള്ളവർ സ്വത്തും മക്കളും അധികമുള്ളവരാണെന്നുവെച്ച് അവരെ അനുസരിച്ചു പോകരുത് എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ ഉദ്ദേശ്യം. ഇതാണ് കൂടുതൽ വ്യക്തമായി തോന്നുന്നത്.

(2) മേൽകണ്ട ദുർഗുണങ്ങൾ അവരിൽ ഉണ്ടായിത്തീരുവാനുള്ള കാരണമാവാം. അതായത്, ഇത്രയും നികൃഷ്ടമായ സ്വഭാവങ്ങൾ അവരിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ കാരണം, അവർക്ക് കുറേ സ്വത്തും, മക്കളും ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ്.

(3) 15 -ാം വചനത്തിലെ قال (അവൻ പറയും) എന്ന ക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതുമാവാം. ചിലർ അങ്ങിനെയും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് വേദവാക്യങ്ങൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ അത് പഴഞ്ചൻ വർത്തമാനമാണെന്ന് പറഞ്ഞു പരിഹസിച്ചു തള്ളുവാൻ കാരണം അവർക്ക് ധനവും മക്കളും ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ് എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ സാരം.

അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളെ വ്യാജവും പഴഞ്ചനുമാക്കിത്തള്ളുന്ന ദുഷ്ടൻമാരുടെ എട്ടൊമ്പത് സ്വഭാവങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തുകാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നുമാത്രം ഒരാളിൽ ഉണ്ടായാൽ തന്നെ അതവനെ അങ്ങേഅറ്റം ദുഷിപ്പിക്കുവാൻ പോരുന്നതാണെന്ന് കാണാം. എന്നിരിക്കെ, എല്ലാംകൂടി ഒരാളിൽ സമ്മേളിക്കുന്നപക്ഷം, അവൻ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനുഷ്യരൂപിയാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ പൈശാചിക സ്വഭാവിയായിരിക്കും. നന്നായിത്തീരുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷക്ക് പിന്നെ അവകാശമില്ല. മാത്രമല്ല, അവനുമായി സഹവാസബന്ധം പുലർത്തുന്നവരെ അവൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. സ്ഥാനത്തും, അസ്ഥാനത്തും സത്യം ചെയ്യുന്ന പതിവ് കളവുപറയുന്നവരുടെ

ലക്ഷണമാകുന്നു. നേരായ കാര്യത്തിൽപോലും അത്യാവശ്യഘട്ടത്തിലല്ലാതെ സത്യം ചെയ്യുന്നത് നന്നല്ല. അധികമായി സത്യം ചെയ്യാൻ മുതിരുന്നവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം തങ്ങൾ പറയുന്ന കാര്യം ശ്രോതാവിനെക്കൊണ്ട് വിശ്വസിപ്പിക്കലായിരിക്കുമല്ലോ. തങ്ങളെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവർക്ക് വിശ്വാസമില്ലെന്ന് അവർക്ക് തന്നെ തോന്നിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. തുടർന്നുപറഞ്ഞിട്ടുള്ള ദുർഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു വിശദീകരണത്തിന്റെ ആവശ്യം കാണുന്നില്ല.

'അതിന്നുപുറമെ കുപ്രസിദ്ധിനേടിയവനും (بعد ذلك زنيم)' എന്നുള്ള അവസാനത്തെ വിശേഷണം മേൽപറഞ്ഞ എല്ലാ ദുർഗുണങ്ങൾക്കും മകുടം ചാർത്തുന്ന ഒന്നത്രെ. ഇബ്നുകഥീർ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ زنيم ('സനീം) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം നീചത്വത്തിൽ കുപ്രസിദ്ധി നേടിയവൻ എന്നാണെങ്കിലും വ്യഭിചാരത്തിൽ ജനിച്ചത് നിമിത്തം സ്വന്തം തറവാടില്ലാതെ ഏതെങ്കിലും ഒരു തറവാട്ടിലെ വ്യക്തിയുമായി പിതൃപുത്രബന്ധം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടവൻ- അഥവാ ജാരസന്താനം- എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലാണ് ആ പദം അധികം ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. ജാരസന്താനമായി ജനിച്ചത് അവന്റെ കുറ്റമല്ലെങ്കിലും, ചീത്തയായ ബീജത്തിൽനിന്ന് ജനിച്ചവരിൽനിന്ന് മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലുള്ള ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായങ്ങൾ പ്രകടമാകുന്നത് സ്വാഭാവികമായിരിക്കും. ഒരു പക്ഷേ , പ്രകടമായില്ലെങ്കിലും അവനുള്ള കാലത്തോളം നീങ്ങിപ്പോകാത്ത ഒരു ദുഷ്കീർത്തിയാണല്ലോ അത്. ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നതുപോലെ, ഇത് വലീദുബ്നു മുഗീറഃയെയോ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയെയോ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയായിരുന്നാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, ഇത്തരക്കാരെ വിശ്വസിക്കുവാനും അനുസരിക്കുവാനും പാടില്ലെന്നത്രെ അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ ഉപദേശിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളും സന്ദേശങ്ങളും ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ അവ പഴഞ്ചനാണെന്നും കെട്ടുകഥകളാണെന്നും പറഞ്ഞു ധിക്കരിക്കുവാനും, പരിഹസിക്കുവാനും ധാർഷ്ട്യം കാണിക്കുന്ന ഇത്തരക്കാരെ അടുത്തഭാവിയിൽ അല്ലാഹു കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയും, എല്ലാവർക്കും പരസ്യമായി കാണത്തക്കവിധം സ്ഥിരമായ ഒരു അടയാളം അവരുടെ മുഖത്ത്- മൂക്കത്ത്- അടയാളപ്പെടുത്തി അപമാനിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അവസാനമായി (16 -ാം വചനത്തിൽ) താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. 'ആ നീണ്ടമൂക്ക്' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ പരിഹാസപൂർവ്വം പ്രയോഗിച്ചതത്രെ 'തുമ്പിക്കൈ (الخرطوم)' എന്ന വാക്ക്.

إِنَّا بَلَوْنَٰهُمْ كَمَا بَلَوْنَآ أَصْحَٰبَ ٱلْجَنَّةِ

《17》 നാം, (ആ) തോട്ടക്കാരെ പരീക്ഷണം നടത്തിയതുപോലെ, ഇവരെ (യും) നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തിരിക്കയാണ്:

إِذْ أَقْسَمُواْ لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ

അതായത്, പ്രഭാതവേളയിലായിരിക്കെ തങ്ങൾ നിശ്ചയമായും അത് [തോട്ടത്തിലെ ഫലങ്ങൾ] മുറിച്ചെടുക്കുന്നതാണെന്ന് അവർ സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം.

وَلَا يَسْتَثْنُونَ

《18》 അവർ ഒഴിവാക്കിപ്പറഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല.

《17》 إِنَّا بَلَوْنَٰهُمْ നിശ്ചയമായും നാം അവരെ പരീക്ഷണം ചെയ്തിരിക്കയാണ് كَمَا بَلَوْنَآ നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തതുപോലെ أَصْحَٰبَ ٱلْجَنَّةِ തോട്ടക്കാരെ إِذْ أَقْسَمُواْ അവർ സത്യം ചെയ്ത സന്ദർഭം لَيَصْرِمُنَّهَا നിശ്ചയമായും അവർ അത് മുറിച്ചെടുക്കും (ഫലം പറിക്കും) എന്ന് مُصْبِحِينَ അവർ പ്രഭാതവേളയിലായിരിക്കെ 《18》 وَلَا يَسْتَثْنُونَ അവർ ഒഴിവാക്കി പറഞ്ഞതുമില്ല.

ഈ വചനങ്ങളിൽ ഉദാഹരിച്ചു പറഞ്ഞ തോട്ടക്കാർ ഏതാണെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയുവാൻ നമുക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല. യമനിലുള്ള ഒരു തോട്ടക്കാരെപ്പറ്റിയാണെന്നും, അറബികൾക്ക് അവരെക്കുറിച്ച് കേട്ടറിവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. സംഭവത്തിന്റെ സാമാന്യരൂപം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: സദ്വൃത്തനും, ഉദാരശീലനുമായിരുന്ന ഒരാളുടെതായിരുന്നു തോട്ടം, തോട്ടത്തിലെ ഫലങ്ങൾ പറിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ അതിൽനിന്ന് ഒരംശം അദ്ദേഹം സാധുക്കൾക്ക് ദാനം കൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഫലം പറിച്ചെടുക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അതിനുവേണ്ടി പാവങ്ങളും ദരിദ്രൻമാരും ഒരുമിച്ചുകൂടുമായിരുന്നു. പിതാവിന്റെ മരണശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കൾ രംഗത്തുവന്നു. പിതാവിന്റെ നില തുടരുവാൻ അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. രാത്രി വെളുപ്പാൻ കാലത്ത് ആരും അറിയാത്ത ഫലം പറിച്ചെടുക്കുവാൻ അവർ ഗൂഢമായി തമ്മിൽ പറഞ്ഞുറച്ചു. അങ്ങനെ അവർ തോട്ടത്തിൽ ചെന്നുനോക്കുമ്പോൾ തോട്ടം അതാ ഒരത്യാഹിതം ബാധിച്ചു നിശ്ശേഷം നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു; അവർ തീരാദുഃഖത്തിലും സങ്കടത്തിലുമായിത്തീർന്നു. ഇതാണ് ചുരുക്കം. സംഭവത്തിന്റെ രൂപവും, അതിലടങ്ങിയ പാഠവും ക്വുർആന്റെ വാക്യങ്ങളിൽനിന്ന്തന്നെ സ്പഷ്ടമാണ്. എന്നിരിക്കെ, തോട്ടം എവിടെയായിരുന്നുവെന്നും മറ്റും അറിയുന്നതിൽ പ്രത്യേക പ്രയോജനമൊന്നും ഇല്ല.

ولا يستثنون (അവർ ഒഴിവാക്കിപ്പറഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല) എന്ന വാക്യം രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാറുണ്ട്.

(1) അതികാലത്ത് ആരും അറിയാതെ ഫലം പറിച്ചെടുക്കണമെന്ന് അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞുറച്ചപ്പോൾ 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ (إن شاء الله)' എന്നോ മറ്റോ

അവർ പറയുകയുണ്ടായില്ല. തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ തങ്ങൾക്ക് തന്നെ കഴിയുമെന്ന് അവർ ധരിച്ചുകളഞ്ഞു. അഥവാ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം അവർക്ക് ഉണ്ടായില്ല എന്ന് സാരം. വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അധികപക്ഷവും ഈ വ്യാഖ്യാനമാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

(2) സാധുജനങ്ങൾക്ക് അൽപഭാഗമെങ്കിലും ഒഴിവാക്കിക്കൊടുത്ത് ബാക്കി തങ്ങൾക്ക് എടുക്കാമെന്ന് നിശ്ചയിക്കാതെ മുഴുവൻ ഫലങ്ങളും തങ്ങൾതന്നെ എടുക്കുമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ തീരുമാനം.

فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَآئِمُونَ ﴿١٩﴾

فَأَصْبَحَتْ كَٱلصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾

《19》 എന്നിട്ട്, അവർ ഉറങ്ങുന്നവരായിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു (ശിക്ഷാ) ബാധ അതിന്റെ [തോട്ടത്തിന്റെ] മേൽ ബാധിച്ചു.

《20》 അങ്ങനെ, പ്രഭാതവേളയിൽ അത് മുറിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടതു പോലെ ആയിത്തീർന്നു.

《19》 فَطَافَ എന്നിട്ട് ചുറ്റി, വലയം ചെയ്തു, സഞ്ചരിച്ചു (ബാധിച്ചു) عَلَيْهَا അതിൻമേൽ, അതിന് طَآئِف ഒരു ബാധ (ശിക്ഷാവലയം) مِّن رَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് وَهُمْ അവർ ആയിരിക്കെ نَآئِمُونَ ഉറങ്ങുന്നവർ 《20》 فَأَصْبَحَتْ അങ്ങനെ അത് പ്രഭാതത്തിലായി كَٱلصَّرِيمِ മുറിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ഇരുളിയ രാത്രിപോലെ

രാത്രി അവരെല്ലാം ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു വമ്പിച്ച ആപത്ത് തോട്ടത്തിന് ബാധിച്ചു. അത് വമ്പിച്ച ചുഴലിക്കാറ്റായിരുന്നുവെന്നും, ഇടിത്തീയോ മറ്റോ ആയിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായിരുന്നാലും തോട്ടം മുഴുക്കെ നശിച്ചുപോയി. كالصريم എന്ന വാക്കിന് 'മുറിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടതുപോലെ' എന്നും, ഇരുട്ടിയ രാത്രിപോലെ എന്നും അർത്ഥം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഫലങ്ങളെല്ലാം നശിച്ചുപോയി എന്ന് ഒന്നാമത്തേതിനും, തോട്ടം കത്തിക്കരിഞ്ഞ് കരിവർണമായി എന്ന് രണ്ടാമത്തേതിനും സാരമായിരിക്കുന്നതാണ്.

فَتَنَادَوْا۟ مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾

﴿21﴾ എന്നാൽ, പ്രഭാതവേളയിൽ അവർ അന്യോന്യം വിളിച്ചു പറഞ്ഞു:-

أَنِ ٱغْدُوا۟ عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَـٰرِمِينَ ﴿٢٢﴾

﴿22﴾ 'നിങ്ങൾ (ഫലങ്ങൾ) മുറിച്ചെടുക്കു (വാൻ ഉദ്ദേശിക്കു)ന്നവരാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ കൃഷിസ്ഥലത്ത് നിങ്ങൾ കാലത്ത് വരുവിൻ' എന്ന്

فَٱنطَلَقُوا۟ وَهُمْ يَتَخَـٰفَتُونَ ﴿٢٣﴾

﴿23﴾ അങ്ങനെ, അവർ പതുക്കെപ്പറഞ്ഞും കൊണ്ടുപോയി:-

أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا ٱلْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ ﴿٢٤﴾

﴿24﴾ 'നിശ്ചയമായും അതിൽ [തോട്ടത്തിൽ] ഒരു സാധുവും ഇന്ന് നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ പ്രവേശിക്കരുത്' എന്ന്.

وَغَدَوْا۟ عَلَىٰ حَرْدٍ قَـٰدِرِينَ ﴿٢٥﴾

﴿25﴾ (സാധുക്കളെ) മുടക്കം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നവരായും കൊണ്ട് അവർ കാലത്ത് വരുകയും ചെയ്തു.

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوٓا۟ إِنَّا لَضَآلُّونَ ﴿٢٦﴾

﴿26﴾ അങ്ങനെ, അത് [തോട്ടം] കണ്ടപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും നാം, പിഴച്ചവരാകുന്നു!-

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾

﴿27﴾ '(അത്രയുമല്ല) പക്ഷേ, നാം വിലക്കപ്പെട്ടവരാണ് [സർവ്വം നഷ്ടപ്പെട്ടവരാണ്]!'

﴿21﴾ فَتَنَادَوْا۟ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്) അവർ അന്യോന്യം വിളിച്ചു (പറഞ്ഞു) مُصْبِحِينَ പ്രഭാതവേളയിലായും കൊണ്ട് ﴿22﴾ أَنِ ٱغْدُوا۟ നിങ്ങൾ കാലത്ത് വരുവിൻ എന്ന് عَلَىٰ حَرْثِكُمْ നിങ്ങളുടെ വിളക്കൽ (കൃഷിസ്ഥലത്ത്) إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ صَـٰرِمِينَ മുറിച്ചെടുക്കുന്നവർ ﴿23﴾ فَٱنطَلَقُوا۟ അങ്ങനെ അവർ പോയി وَهُمْ അവർ يَتَخَـٰفَتُونَ ഒളിച്ചു (പതുക്കെ) പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ﴿24﴾ أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا നിശ്ചയമായും അതിൽ കടക്കരുതെന്ന് ٱلْيَوْمَ ഇന്ന് عَلَيْكُم നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ مِّسْكِينٌ ഒരു സാധുവും, പാവപ്പെട്ടവൻ ﴿25﴾ وَغَدَوْا۟ അവർ (കാലത്ത്) പോകു

കയും ചെയ്തു عَلَىٰ حَرْدٍ മുടക്കം ചെയ്യാൻ, ഉത്സാഹത്തോടെ, കോപത്തോടെ, ഊക്കോടെ قَـٰدِرِينَ കഴിവുള്ളവരായിക്കൊണ്ട് ﴾26﴿ فَلَمَّا رَأَوْهَا എന്നിട്ട് അവരത് കണ്ടപ്പോൾ قَالُوٓا۟ അവർ പറഞ്ഞു إِنَّا لَضَآلُّونَ നിശ്ചയമായും നാം വഴിപിഴച്ചവരാണ്, തെറ്റിപ്പോയവരാണ് ﴾27﴿ بَلْ نَحْنُ പക്ഷേ (അത്രയുമില്ല) നാം مَحْرُومُونَ വിലക്ക (മുടക്ക- തടയ- നഷ്ട)പ്പെട്ടവരാണ്, നിർഭാഗ്യരാണ്

പ്രഭാതമായപ്പോഴേക്കും പരസ്പരം വിളിച്ചും ക്ഷണിച്ചുംകൊണ്ട് അവർ പതുക്കെപ്പുറപ്പെട്ടു. ഇക്കുറി സാധുക്കൾക്ക് തോട്ടത്തിൽവന്ന് ധർമം വാങ്ങുവാനുള്ള അവസരം ഇല്ലാതാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന വിചാരത്തോടെ അവർ ഉത്സാഹപൂർവം തോട്ടത്തിൽ വന്നെത്തി. നോക്കുമ്പോൾ തോട്ടം ആകെ നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു! നമുക്ക് പിഴവു പറ്റിയിരിക്കുന്നു. സ്ഥലം മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു എന്നൊക്കെ ആദ്യം അവർക്കുതോന്നി. ഏറെത്താമസിയാതെ കാര്യം മനസ്സിലായി. അയ്യോ! നമുക്ക് സർവം നഷ്ടപ്പെട്ടുവല്ലോ! നാം ഭാഗ്യംകെട്ടവരായല്ലോ! നമ്മുടെ ദുർവിചാരം നമ്മെ അപകടത്തിലാക്കിയല്ലോ! എന്നിങ്ങനെ വിലപിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

25 -ാം വചനത്തിന് സാധുക്കളെ മുടക്കം ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ളവരായും കൊണ്ട് -അഥവാ കഴിയുമെന്ന ഭാവത്തിൽ- അവർ പോയി എന്നും, ഉദ്ദേശ്യം നിവൃത്തിപ്പാൻ വേണ്ടുന്ന കഴിവോടുകൂടി വളരെ ഉത്സാഹപൂർവ്വം പോയി എന്നും മറ്റും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എല്ലാം സാരത്തിൽ പരസ്പരം യോജിക്കുന്നതുതന്നെ. തോട്ടത്തിന്റെ സ്ഥിതി കണ്ടപ്പോൾ അവർ إنا لضالون (നാം വഴിപിഴച്ചവരാണ്) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യംനമുക്ക് വഴിപിഴച്ചു സ്ഥലം മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു എന്നും, സാധുക്കളെ തടയുവാൻ നാമെടുത്ത നടപടി തെറ്റായിപ്പോയി- അഥവാ അതിന്റെ അനന്തരഫലമാണിത് -എന്നും ആകാവുന്നതാണ്. والله اعلم

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾

﴾28﴿ അവരിൽ കൂടുതൽ മദ്ധ്യമനായ [ഉത്തമനായ] ആൾ പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞില്ലേ, നിങ്ങൾ 'തസ്ബീഹ്' [സ്തോത്രകീർത്തനം] ചെയ്യാത്തതെന്താണ്' എന്ന്?!

قَالُوا۟ سُبْحَـٰنَ رَبِّنَآ إِنَّا كُنَّا ظَـٰلِمِينَ ﴿٢٩﴾

﴾29﴿ അവർ പറഞ്ഞു: 'നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിന് സ്തോത്രകീർത്തനം [അവന്റെ പരിശുദ്ധിയെ ഞങ്ങളിതാ വാഴ്ത്തുന്നു]! നിശ്ചയമായും നാം അക്രമികളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു!'

﴾28﴿ قَال പറഞ്ഞു أَوۡسَطُهُمۡ അവരിൽ മദ്ധ്യമൻ (ഉത്തമൻ, മിതമായവൻ) أَلَمۡ أَقُل ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ لَّكُمۡ നിങ്ങളോട് لَوۡلَا تُسَبِّحُونَ നിങ്ങൾ തസ്ബീഹ് ചെയ്യാത്തതെന്ത്, (ചെയ്തുകൂടേ) ﴾29﴿ قَالُواْ അവർ പറഞ്ഞു سُبۡحَٰنَ സ്തുതി കീർത്തനം വാഴ്ത്തുന്നു, പരിശുദ്ധമാക്കുന്നു رَبِّنَآ നമ്മുടെ റബ്ബിന്, റബ്ബിനെ إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും നാം ആയിരിക്കുന്നു ظَٰلِمِينَ അക്രമികൾ

അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂടുതൽ മിതത്വവും മര്യാദയും ഉള്ള ഒരാൾ, താൻ നേരത്തെ ഉപദേശിച്ചിരുന്ന ഉപദേശം അവർ ചെവിക്കൊള്ളാതിരുന്നതു കൊണ്ട് നേരിട്ട ഭവിഷ്യത്താണ് ഇതെന്ന് അവരെ ഓർമപ്പെടുത്തുകയാണ്. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് തന്ന അനുഗ്രഹത്തിന് നിങ്ങൾ കൂറും നന്ദിയും കാണിക്കേണ്ടതാണ്, അവന്റെ മഹത്വം പ്രകീർത്തനം ചെയ്യേണ്ടതാണ്, അതിന് പകരം നിങ്ങൾ കൈകൊള്ളുവാൻ പോകുന്ന ഈ നിലപാട് നന്നല്ല എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം ഗുണദോഷിച്ചിരുന്നു. തങ്ങൾ ചെയ്തത് അക്രമം തന്നെയാണെന്ന് അവർക്ക് ഇപ്പോൾ ബോധ്യം വന്നു.

فَأَقۡبَلَ بَعۡضُهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ يَتَلَٰوَمُونَ ﴿٣٠﴾

﴾30﴿ അങ്ങനെ, പരസ്പരം കുറ്റപ്പെടുത്തികൊണ്ട് അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു.

قَالُواْ يَٰوَيۡلَنَآ إِنَّا كُنَّا طَٰغِينَ ﴿٣١﴾

﴾31﴿ അവർ പറഞ്ഞു: 'നമ്മുടെ കഷ്ടമേ! നിശ്ചയമായും നാം അതിരുകവിഞ്ഞവരായിരിക്കുന്നു!

عَسَىٰ رَبُّنَآ أَن يُبۡدِلَنَا خَيۡرٗا مِّنۡهَآ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا رَٰغِبُونَ ﴿٣٢﴾

﴾32﴿ 'നമ്മുടെ റബ്ബ് നമുക്ക് ഇതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായത് പകരം നൽകിയേക്കാവുന്നതാണ്, നിശ്ചയമായും നാം നമ്മുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് ആഗ്രഹം [അപേക്ഷ] സമർപ്പിക്കുന്നവരാകുന്നു.'

كَذَٰلِكَ ٱلۡعَذَابُۖ وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَكۡبَرُۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ﴿٣٣﴾

﴾33﴿ അപ്രകാരമാണ് ശിക്ഷ! പരലോകശിക്ഷയാകട്ടെ, കൂടുതൽ വമ്പിച്ചതുംതന്നെ. അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ!

﴾30﴿ فَأَقْبَلَ അങ്ങനെ മുന്നിട്ടു, നേരിട്ടു (തിരിഞ്ഞു) بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ عَلَىٰ بَعْضٍ ചിലരുടെമേൽ (നേരെ) يَتَلَٰوَمُونَ അന്യോന്യം കുറ്റപ്പെടുത്തി (ആക്ഷേപിച്ചു)ക്കൊണ്ട് ﴾31﴿ قَالُوا۟ അവർ പറഞ്ഞു يَٰوَيْلَنَآ നമ്മുടെ നാശമേ, കഷ്ടമേ إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും നാമായിരിക്കുന്നു طَٰغِينَ അതിരുകവിഞ്ഞവർ, ധിക്കാരികൾ ﴾32﴿ عَسَىٰ ആയേക്കാം رَبُّنَآ നമ്മുടെ റബ്ബ് أَن يُبْدِلَنَا നമുക്ക് പകരം തരുക خَيْرًا مِّنْهَآ അതിനെക്കാൾ നല്ലത്, ഉത്തമമായത് إِنَّآ നിശ്ചയമായും നാം إِلَىٰ رَبِّنَا നമ്മുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് رَٰغِبُونَ ആഗ്രഹം സമർപ്പിക്കുന്ന (അപേക്ഷിക്കുന്നവരാണ്) ﴾33﴿ كَذَٰلِكَ അപ്രകാരമാണ് ٱلْعَذَابُ ശിക്ഷ وَلَعَذَابُ ٱلْءَاخِرَةِ പരലോകശിക്ഷയാകട്ടെ أَكْبَرُ ഏറ്റവും വലുത്, വമ്പിച്ചത് (തന്നെ) لَوْ كَانُوا۟ അവരായിരുന്നുവെങ്കിൽ يَعْلَمُونَ അറിയും

ഇഹത്തിൽവെച്ച് അവർക്ക് അനുഭവപ്പെട്ട ദൈവിക ശിക്ഷയാണിത്. ധിക്കാരികൾക്ക് ഇഹത്തിൽവെച്ച് ലഭിച്ചേക്കുന്ന ശിക്ഷ ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണ്. എന്നാൽ, അതിനെക്കാൾ എത്രയോ വമ്പിച്ചതായിരിക്കും പരലോകത്ത് വെച്ച് ലഭിക്കുന്ന ശിക്ഷ. ജനങ്ങൾ പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനേ! എന്നാൽ അവർ ഒരിക്കലും ദുഷ്ചെയ്തികൾക്ക് വശംവദരാകുമായിരുന്നില്ല. എന്ന് സാരം.

തോട്ടക്കാരുടെ സംഭവം വിവരിച്ചശേഷം, അവിശ്വാസികളുടെ ഒരു പിഴച്ച ധാരണക്ക് അല്ലാഹു അടുത്തവചനങ്ങളിൽ മറുപടി പറയുന്നു. ഞങ്ങളാണല്ലോ തോട്ടങ്ങൾ മുതലായ ധനസമ്പത്തുകൾ ധാരാളമുള്ളവർ; മുസ്ലിംകൾ ഞങ്ങളെക്കാൾ ഉത്തമൻമാരാണെങ്കിൽ അവർക്കല്ലേ കൂടുതൽ സുഖവും സമ്പത്തും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്?! മരണാനന്തരം ഒരു ജീവിതമുണ്ടെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾക്ക് അവിടെവെച്ചും ഇതുപോലെ ഇവരെക്കാൾ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. എന്നൊക്കെ അവർ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കാലത്ത് ചില ആളുകൾ, തങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങൾ തങ്ങളുടെ നന്മയുടെ ലക്ഷണമായി കരുതാറും സമർത്ഥിക്കാറും ഉണ്ട്. ഇവരും താഴെ കാണുന്ന വചനങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാണ്.

വിഭാഗം- 2

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ നിശ്ചയമായും ഭയഭക്തൻമാർക്ക് തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ അടുക്കൽ സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ തോപ്പുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.

أَفَنَجْعَلُ ٱلْمُسْلِمِينَ كَٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾

﴾35﴿ എന്നാൽ, 'മുസ്‌ലിം' കളെ നാം കുറ്റവാളികളെപ്പോലെ ആക്കുകയോ?!

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾

﴾36﴿ നിങ്ങൾക്കെന്താണ്, എപ്രകാരമാണ് നിങ്ങൾ വിധി കൽപിക്കുന്നത്?!

أَمْ لَكُمْ كِتَٰبٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾

﴾37﴿ അഥവാ, നിങ്ങൾക്ക് വല്ല ഗ്രന്ഥവും ഉണ്ടോ, നിങ്ങളതിൽ (വായിച്ചു) പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമാറ്?–

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾

﴾38﴿ നിങ്ങൾ (യഥേഷ്ടം) തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് നിശ്ചയമായും അതിൽ [ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ] നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന്!

﴾34﴿ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ നിശ്ചയമായും സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്കു (ഭയഭക്തൻമാർക്കു)ണ്ട് عِندَ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ തോപ്പുകൾ, സ്വർഗങ്ങൾ ﴾35﴿ أَفَنَجْعَلُ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) നാം ആക്കുകയോ ٱلْمُسْلِمِينَ മുസ്‌ലിംകളെ كَٱلْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളെപ്പോലെ ﴾36﴿ مَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്കെന്താണ്, എന്തുപറ്റി كَيْفَ എപ്രകാരമാണ് تَحْكُمُونَ നിങ്ങൾ വിധികൽപിക്കുന്നു ﴾37﴿ أَمْ لَكُمْ അഥവാ (അതല്ലാ) നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ كِتَٰبٌ ഒരു ഗ്രന്ഥം, വല്ല വേദഗ്രന്ഥവും فِيهِ അതിൽ تَدْرُسُونَ നിങ്ങൾ പഠിച്ചു (വായിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നു ﴾38﴿ إِنَّ لَكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കുണ്ട് (എന്ന്) فِيهِ അതിൽ, (അതുപ്രകാരം) لَمَا تَخَيَّرُونَ നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന (ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന)ത്

നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഈ നിലതന്നെ തുടർന്നാലും നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതും, നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതുമായ പ്രതിഫലംതന്നെയാണ് നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുക എന്ന് വിധി കൽപിക്കുന്ന വല്ല വേദഗ്രന്ഥവും നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അങ്ങനെ അത് വായിച്ചുകൊണ്ടാണോ നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെയെല്ലാം വാദിക്കുന്നതും? എന്ന് സാരം.

أَمۡ لَكُمۡ أَيۡمَـٰنٌ عَلَيۡنَا بَـٰلِغَةٌ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَـٰمَةِ ۙ إِنَّ لَكُمۡ لَمَا تَحۡكُمُونَ ﴿٣٩﴾

《39》 അഥവാ, ക്വിയാമത്തു നാൾ വരേക്കും എത്തു(മാറ് ബലത്തിലിരിക്കു)ന്ന വല്ല സത്യപ്രതിജ്ഞകളും നമ്മുടെമേൽ (ഉത്തരവാദപ്പെട്ടതായി) നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ? നിങ്ങൾ വിധികൽപിക്കുന്നത് നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന്!

سَلۡهُمۡ أَيُّهُم بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾

《40》 (നബിയേ) അവരോട് ചോദിക്കൂ: അവരിൽ ഏതൊരുവനാണ് അത് സംബന്ധിച്ച് ഏറ്റു പറയുന്നവൻ?!

أَمۡ لَهُمۡ شُرَكَآءُ فَلۡيَأۡتُواْ بِشُرَكَآئِهِمۡ إِن كَانُواْ صَـٰدِقِينَ ﴿٤١﴾

《41》 അഥവാ, അവർക്ക് വല്ല പങ്കുകാരും ആരാധ്യനും ഉണ്ടോ? എന്നാലവർ, തങ്ങളുടെ പങ്കുകാരെ കൊണ്ടുവരട്ടെ, അവർ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ!

《39》 أَمۡ لَكُمۡ അതല്ലാ (അഥവാ- അല്ലെങ്കിൽ) നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ أَيۡمَـٰنٌ വല്ല സത്യങ്ങളും, പ്രതിജ്ഞകൾ عَلَيۡنَا നമ്മുടെമേൽ ഉത്തരവാദപ്പെട്ട (ബാധ്യസ്ഥരായ) بَـٰلِغَةٌ എത്തുന്നതായ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَـٰمَةِ ക്വിയാമത്തുനാൾ വരെ إِنَّ لَكُمۡ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കുണ്ടെന്ന് لَمَا تَحۡكُمُونَ നിങ്ങൾ വിധിക്കുന്നത് (തന്നെ) 《40》 سَلۡهُمۡ അവരോട് ചോദിക്കുക أَيُّهُم അവരിൽ ഏതൊരുവനാണ് بِذَٰلِكَ അതിനെപ്പറ്റി زَعِيمٌ ഏറ്റ് പറയുന്നവൻ, ഉത്തരവാദം വഹിക്കുന്നവൻ 《41》 أَمۡ لَهُمۡ അതല്ലാ (അഥവാ) അവർക്കുണ്ടോ شُرَكَآءُ വല്ല പങ്കുകാരും فَلۡيَأۡتُواْ എന്നാലവർ വരട്ടെ بِشُرَكَآئِهِمۡ അവരുടെ പങ്കുകാരെകൊണ്ട്, പങ്കുകാരുമായി إِن كَانُواْ അവരാണെങ്കിൽ صَـٰدِقِينَ സത്യവാൻമാർ

കാര്യങ്ങളുടെ അന്തിമതീരുമാനത്തിന്റെ ദിവസം ക്വിയാമത്ത് നാളാണല്ലോ. അവരുടെ ഹിതവും ഇഛയും അനുസരിച്ചായിരിക്കും അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുക എന്നുള്ളതിന് അതുവരേക്കും ബലത്തിലിരിക്കുന്ന വല്ല ഉറപ്പും അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതായി വല്ലവരും വാദിക്കുന്നുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ അതൊന്ന് തെളിയിക്കട്ടെ അതല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ സാധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കത്തക്ക അധികാരാവകാശങ്ങളോടുകൂടിയ വല്ല പങ്കുകാരും-

അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ പങ്കാളികളായി അവർ ഗണിച്ചുവരുന്ന വല്ല ആരാധ്യവസ്തുക്കളും- അവർക്കുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതും ഒന്ന് കാണട്ടെ! എന്ന് താൽപര്യം.

يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

﴾42﴿ കണങ്കാൽ വെളിവാക്കപ്പെടുന്ന [കാര്യം ഗൗരവത്തിലെത്തുന്ന] ദിവസം (ഓർക്കുക)! 'സുജൂദ്' ചെയ്യാൻ അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ അവർക്ക് (അതിന്) സാധ്യമാകുന്നതുമല്ല.

خَٰشِعَةً أَبْصَٰرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ وَقَدْ كَانُوا۟ يُدْعَوْنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ وَهُمْ سَٰلِمُونَ ﴿٤٣﴾

﴾43﴿ തങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ (താഴ്ത്തി) വിനയപ്പെട്ടവരായ നിലയിൽ നിന്ദ്യത അവരെ ആവരണം ചെയ്യുന്നതാണ്. അവർ സുരക്ഷിതമായിരിക്കുമ്പോൾ 'സുജൂദ്' ചെയ്യാൻ അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെടാറുണ്ടായിരുന്നു. [അന്ന് അവരത് ചെയ്തിരുന്നില്ല.]

﴾42﴿ يَوْمَ يُكْشَفُ തുറക്ക (വെളിവാക്ക- നഗ്നമാക്ക)പ്പെടുന്ന ദിവസം عَن سَاقٍ കണങ്കാലിൽനിന്ന് وَيُدْعَوْنَ അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും إِلَى ٱلسُّجُودِ സുജൂദിലേക്ക് (സുജൂദ് ചെയ്യാൻ) فَلَا يَسْتَطِيعُونَ അപ്പോൾ അവർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല ﴾43﴿ خَٰشِعَةً താഴ്മകാണിച്ചു (ഭക്തികാട്ടി)കൊണ്ട് أَبْصَٰرُهُمْ അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ, കണ്ണുകൾ تَرْهَقُهُمْ അവരെ മൂടും, ആവരണം ചെയ്യും, ബാധിക്കും ذِلَّةٌ നിന്ദ്യത, ഹീനത, അപമാനം وَقَدْ كَانُوا۟ അവർ ആയിരുന്നിട്ടുണ്ട് يُدْعَوْنَ അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെടുക إِلَى ٱلسُّجُودِ സുജൂദ് ചെയ്യാൻ وَهُمْ അവർ ആയിരിക്കെ سَٰلِمُونَ സുരക്ഷിതർ, രക്ഷപ്പെട്ടവർ

'മുഴങ്കാലിൽനിന്ന് വസ്ത്രംപൊക്കി നഗ്നമാക്കപ്പെടുക' എന്നത്രെ يكشف عن ساق എന്ന വാക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. കാര്യം വളരെ ഗൗരവപ്പെട്ട അവസ്ഥയിലെത്തുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു: വലിയ ആപത്ത് നേരിടുമ്പോൾ വസ്ത്രം പൊക്കിപ്പിടിച്ച് ഓടിപ്പോകുക പതിവാണല്ലോ; ഇതിൽനിന്നാണ് ഈ അലങ്കാരപ്രയോഗം ജന്മമെടുത്തിരിക്കുന്നത്. ക്വിയാമത്ത്നാളിലെ അതിഗൗരവഘട്ടമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു സൃഷ്ടികളെ വിചാരണക്കെടുക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അവിശ്വാസികൾ അങ്ങേഅറ്റം നിന്ദ്യരും ഹീനരുമായിക്കൊണ്ട് ലജ്ജിച്ചു തലതാഴ്ത്തി കീഴ്പ്പോട്ട്

നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. (സൂ: ശൂറാ 45-ാം വചനം നോക്കുക.) ഈ അവസരത്തിൽ അവരോട് അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ സുജൂദ് (സാഷ്ടാംഗ നമസ്ക്കാരം) ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടുമെന്നും, അവർക്ക് അതിന് സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇഹത്തിൽവെച്ച് അല്ലാഹുവിന് സുജൂദ് ചെയ്യാൻ അവരെ പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന ക്ഷണിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. അപ്പോൾ അവർ അതിന് വിസമ്മതിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ അവർ അതിന് പരിപൂർണമായും തയ്യാറാണ്. പക്ഷേ, അവർക്കതിന് സാധ്യമാകുകയില്ല. അവരോട് ഈ അവസരത്തിൽ സുജൂദ് ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, വളരെ വഷളാക്കലും നിന്ദിക്കലുമാണെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.

'കാര്യം ഗൗരവത്തിങ്കലെത്തുന്ന അവസരത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളായ ഓരോ പുരുഷനും സ്ത്രീയും അല്ലാഹുവിന് സുജൂദ് ചെയ്യും. ഇഹത്തിൽവെച്ച് കീർത്തിക്കും പ്രശസ്തിക്കുംവേണ്ടി സുജൂദ് ചെയ്തുവന്നിരുന്നവർ ബാക്കിയാകും. ഈ അവസരത്തിൽ അവരും സുജൂദ് ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കും. എന്നാൽ അവരുടെ മുതുക് (വളയാതെ) ഒരേ നട്ടെല്ലായിത്തീരുന്നതാണ്.' എന്ന് ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു നബി വചനത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ പലതും വിവരിച്ചശേഷം അല്ലാഹു നബിﷺയോട് പറയുന്നു:-

فَذَرْنِي وَمَن يُكَذِّبُ بِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ ۖ سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

《44》 ആകയാൽ, എന്നെയും, ഈ വർത്തമാനത്തെ [ക്വുർആനെ] വ്യാജമാക്കുന്നവരെയും വിട്ടേക്കുക. നാം അവരെ അറിയാത്തവിധത്തിലൂടെ പടിപടിയായി ക്കൊണ്ടുവന്ന് (ശിക്ഷിച്ചു) കൊള്ളാം.

وَأُمْلِي لَهُمْ ۚ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾

《45》 ഞാൻ അവർക്ക് അയച്ചിട്ടുകൊടുക്കുന്നതുമാണ്. നിശ്ചയമായും, എന്റെ തന്ത്രം ബലവത്തായതത്രെ,

---

《44》 فَذَرْنِي ആകയാൽ എന്നെ വിട്ടേക്കുക وَمَن يُكَذِّبُ വ്യാജമാക്കുന്നവരെയും بِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ ഈ വർത്തമാനത്തെ, വിഷയത്തെ سَنَسْتَدْرِجُهُم നാം അവരെ (വഴിയെ) പടിപടിയായി (ക്രമേണ) കൊണ്ടുവരും مِّنْ حَيْثُ വിധത്തിൽ لَا يَعْلَمُونَ അവർ അറിയാത്ത 《45》 وَأُمْلِي لَهُمْ അവർക്ക് നാം അയച്ചിട്ടു (നീട്ടി) കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും (ചെയ്യുന്നു) إِنَّ كَيْدِي നിശ്ചയമായും എന്റെ തന്ത്രം, ഉപായം مَتِينٌ ബലവത്താണ്, ശക്തമാണ്

ആ സത്യനിഷേധികളെയെല്ലാം അല്ലാഹു ക്രമേണ ഒതുക്കുകയും, ശിക്ഷയിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യും. തൽക്കാലം അവരെ അവരുടെ ഇഷ്ട ത്തിന് വിട്ടിരിക്കുന്നത് ഒരു തന്ത്രം മാത്രമാണ്. ആ തന്ത്രത്തിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷപ്പെടുവാൻ അവർക്ക് യാതൊരു ഗത്യന്തരവുമില്ല. അതുകൊണ്ട് അവരെ പ്പറ്റി പരിഭ്രമമോ മനോവേദനയോ ഉണ്ടാകേണ്ടതില്ല എന്ന് സാരം. നബിﷺ ഇപ്ര കാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'അക്രമിക്ക് അല്ലാഹു അയച്ചിട്ടു കൊടുക്കും. അങ്ങനെ അവൻ അവനെ പിടികൂടുമ്പോൾ അവനിൽനിന്ന് കുതറി രക്ഷപ്പെടു വാൻ അവന് കഴിയുകയില്ല.' (ബു; മു.)

أَمْ تَسْـَٔلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾

﴾46﴿ അതല്ല, (ഒരുപക്ഷേ) നീ അവരോട് വല്ല പ്രതിഫലവും ചോദിച്ചിട്ട് അവർ കടബാധ്യത നിമിത്തം ഭാരപ്പെട്ടവരാകുന്നുവോ?!

أَمْ عِندَهُمُ ٱلْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾

﴾47﴿ അതല്ല, അദൃശ്യ ജ്ഞാനം അവരുടെ പക്കൽ ഉണ്ടാ യിട്ട് അവർ എഴുതുകയാണോ?!

﴾46﴿ أَم അതല്ല, പക്ഷേ, അഥവാ تَسْـَٔلُهُمْ നീ അവരോട് ചോദിക്കുന്നു (വോ) أَجْرًا വല്ല പ്രതിഫലവും فَهُم എന്നിട്ട് അവർ مِّن مَّغْرَمٍ കടബാദ്ധ്യതയാൽ مُّثْقَلُونَ ഭാരപ്പെട്ടവരാണ് ﴾47﴿ أَم അതല്ല عِندَهُم അവരുടെ പക്കലുണ്ട് (ണ്ടോ) ٱلْغَيْبُ അദൃശ്യജ്ഞാനം فَهُم എന്നിട്ടവർ يَكْتُبُونَ എഴുതുന്നു (വോ)

ഇതും, ഇതുപോലെയുള്ളതുമായ പല ചോദ്യങ്ങളും സൂറത്തു ത്ത്വൂ റിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അവയും അവയുടെ വിവരണവും ഓർക്കുക. നബി ﷺ അവരോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ലെന്നും, അവരുടെ പക്കൽ അദൃശ്യജ്ഞാനമൊന്നുമില്ലെന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ.

فَٱصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ ٱلْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾

﴾48﴿ അതുകൊണ്ട് (നബി യേ) നീ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വിധിക്ക് ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുക. നീ (ആ) മത്സ്യ ത്തിന്റെ ആളെപ്പോലെ ആയിരിക്ക രുത്; അതായത്, അദ്ദേഹം വ്യസനം (അഥവാ കോപം) നിറഞ്ഞവനായ നിലയിൽ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ച്ച സന്ദർഭം.

لَّوۡلَآ أَن تَدَٰرَكَهُۥ نِعۡمَةٞ مِّن رَّبِّهِۦ لَنُبِذَ بِٱلۡعَرَآءِ وَهُوَ مَذۡمُومٞ ﴿٤٩﴾

《49》 തന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു (മഹത്തായ) അനുഗ്രഹം അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടെടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം (ആ) പാഴ്ഭൂമിയിൽ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവനായുംകൊണ്ട് പുറംതള്ളപ്പെടുമായിരുന്നു!

فَٱجۡتَبَٰهُ رَبُّهُۥ فَجَعَلَهُۥ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٥٠﴾

《50》 എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്ഷിതാവ് അദ്ദേഹത്തെ (നല്ലവനാക്കി) തിരഞ്ഞെടുത്തു; എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തെ സദ്വൃത്തൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആക്കുകയും ചെയ്തു.

《48》 فَٱصۡبِرۡ ആകയാൽ നീ ക്ഷമിക്കുക لِحُكۡمِ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വിധിക്ക് وَلَا تَكُن നീ ആകുകയും അരുത് كَصَاحِبِ ٱلۡحُوتِ മത്സ്യത്തിന്റെ ആളെപ്പോലെ إِذۡ نَادَىٰ അദ്ദേഹം വിളിച്ചപ്പോൾ وَهُوَ അദ്ദേഹം ആയിക്കൊണ്ട് مَكۡظُومٞ (കോപം- വ്യസനം) നിറഞ്ഞവൻ 《49》 لَّوۡلَآ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ أَن تَدَٰرَكَهُۥ അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടെടുക്കുക نِعۡمَةٞ ഒരു അനുഗ്രഹം مِّن رَّبِّهِۦ തന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന് لَنُبِذَ അദ്ദേഹം ഇടപ്പെടുമായിരുന്നു (പുറംതള്ളപ്പെടുമായിരുന്നു) بِٱلۡعَرَآءِ പാഴ്ഭൂമിയിൽ, ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്ത് وَهُوَ അദ്ദേഹം ആയിക്കൊണ്ട് مَذۡمُومٞ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവൻ 《50》 فَٱجۡتَبَٰهُ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്) അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തു (നന്നാക്കി എടുത്തു) رَبُّهُۥ തന്റെ റബ്ബ് فَجَعَلَهُۥ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തെ ആക്കുകയും ചെയ്തു مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ സദ്വൃത്തരിൽ, സജ്ജനങ്ങളിൽ

അക്രമികളായ ശത്രുക്കളെ അല്ലാഹു തൽക്കാലം അയച്ചിട്ടിരിക്കുകയാണ്; അവരുടെ പേരിൽ വഴിയെ ശക്തിമത്തായ നടപടി അവൻ എടുക്കുന്നതാണ്; അതുവരെ ക്ഷമിച്ചിരിക്കണം എന്ന് നബിﷺയോട് ഉപദേശിക്കുന്നതോടൊപ്പം, ഈ വിഷയത്തിൽ യൂനുസ് നബി (അ) ചെയ്തതുപോലെ ചെയ്യരുതെന്നുകൂടി തിരുമേനിയെ അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത അവിശ്വാസത്തിലും അനുസരണക്കേടിലും ശഠിച്ചുനിന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യസനവും കോപവും സഹിക്കവയ്യാതെ അദ്ദേഹം സ്ഥലംവിട്ടുപോകുകയും, കപ്പൽയാത്രയിൽവെച്ച് ഒരു വമ്പിച്ച മത്സ്യം അദ്ദേഹത്തെ വിഴുങ്ങുകയും ഉണ്ടായി. മത്സ്യത്തിന്റെ വയറ്റിൽവെച്ച് അദ്ദേഹം ഖേദിച്ചു മടങ്ങുകയും അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം, മത്സ്യം അദ്ദേഹത്തെ സമുദ്രതീരത്തുള്ള ഒരൊഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്ത് പുറംതള്ളി. അദ്ദേഹം അങ്ങേഅറ്റം അവശനായിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അവിടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരോഗ്യം വീണ്ടുകിട്ടുമാറുള്ള

സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്ത് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിച്ചു. വീണ്ടും ജനങ്ങളിൽ ചെന്നു ദിവ്യദൗത്യപ്രബോധനം തുടരുവാൻ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ, ജനങ്ങളുടെ നിഷേധത്തിൽ അക്ഷമയും നിരാശയും ഉണ്ടാകരുതെന്ന് നബിﷺയെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്. യൂനുസ് (അ)ന്റെ ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി സൂ: അൻബിയാഉ് 87 - 88 ൽ നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നില്ല.

وَإِن يَكَادُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَٰرِهِمْ لَمَّا سَمِعُواْ ٱلذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُۥ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٥٢﴾

《51》 അവിശ്വസിച്ചവർ, ഉൽബോധനം [ക്വുർആൻ] കേൾക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ (പതിപ്പിച്ചു)കൊണ്ട് നിന്നെ അവർ വഴുക്കി വീഴുമാറാക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു; 'നിശ്ചയമായും ഇവൻ ഒരു ഭ്രാന്തൻതന്നെ' എന്ന്.

《52》 ഇതാകട്ടെ, ലോകർ ക്ക് (പൊതുവായു)ള്ള ഒരു ഉൽബോധനമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ലതാനും.

《51》 وَإِن يَكَادُ നിശ്ചയമായും ആകാറാകുന്നു ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ അവിശ്വസിച്ചവർ لَيُزْلِقُونَكَ നിന്നെ വഴുക്കിവീഴ്ത്തുക (തന്നെ) بِأَبْصَٰرِهِمْ അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾകൊണ്ട് لَمَّا سَمِعُواْ അവർ കേൾക്കുന്ന അവസരം ٱلذِّكْرَ ഉൽബോധനം, പ്രമാണം, പ്രബോധനം, സ്മരണ وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും إِنَّهُۥ നിശ്ചയമായും അവൻ لَمَجْنُونٌ ഭ്രാന്തൻ തന്നെ 《52》 وَمَا هُوَ അതല്ലതാനും إِلَّا ذِكْرٌ ഒരു ഉൽബോധനമല്ലാതെ لِّلْعَٰلَمِينَ ലോകർക്ക്, ലോകർക്കുവേണ്ടിയുള്ള

ക്വുർആൻ കേൾക്കുമ്പോൾ അവിശ്വാസികളിലുണ്ടാകുന്ന വെറുപ്പിന്റെയും പ്രതിഷേധത്തിന്റെയും കാഠിന്യമാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ എടുത്തുകാട്ടുന്നത്. കഠിനകോപത്തോടുകൂടി അവർ തിരുമേനിയുടെ നേരെ നോക്കുന്ന നോട്ടം കണ്ടാൽ, അതിന്റെ ഗൗരവം നിമിത്തം തിരുമേനി സ്തംഭിച്ചു കാൽവഴുതി അടിതെറ്റി വീണുപോയേക്കും. അഥവാ അത്രയും കടുത്തതായിരിക്കും അത്. ന്യായംകൊണ്ടും, തെളിവുകൊണ്ടും മറക്കുവാൻ കഴിയാത്ത അവർ നബിﷺയെ ഭ്രാന്തനെന്ന് പറഞ്ഞ് തൃപ്തി അടയുകയും ചെയ്യും. അവർ സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്നുവെച്ച് ക്വുർആന്റെ പ്രബോധനം നിറുത്തിവെക്കേണ്ടതില്ല, നിറുത്തിവെക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം അത് അവരെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതല്ല. ലോകരെയെല്ലാം പൊതുവിൽ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ്.

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

سورة الحاقة

69. സൂറത്തുൽ ഹാക്ക്വഃ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 52 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

ٱلۡحَآقَّةُ ﴿١﴾

《1》 (ആ) യഥാർത്ഥ സംഭവം!

مَا ٱلۡحَآقَّةُ ﴿٢﴾

《2》 യഥാർത്ഥ സംഭവമെന്നാലെന്താണ്?!

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلۡحَآقَّةُ ﴿٣﴾

《3》 യഥാർത്ഥ സംഭവമെന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം?!

《1》 ٱلۡحَآقَّةُ യഥാർത്ഥ സംഭവം 《2》 مَا ٱلۡحَآقَّةُ എന്താണ് യഥാർത്ഥ സംഭവം 《3》 وَمَآ أَدۡرَىٰكَ നിനക്ക് അറിവ് നൽകിയതെന്ത് (എന്തറിയാം) مَا ٱلۡحَآقَّةُ യഥാർത്ഥ സംഭവം എന്താണെന്ന്

ക്വിയാമത്ത്നാളാണ് الحاقة (യഥാർത്ഥ സംഭവം) കൊണ്ട് വിവക്ഷ. യഥാർത്ഥമായി സംഭവിക്കുന്നതും, വിചാരണ, പ്രതിഫലം മുതലായ കാര്യങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായിത്തീരുന്നതുമായ ദിവസമാണല്ലോ ക്വിയാമത്ത്നാൾ. അതിന്റെ ഗൗരവത്തെയും പ്രാധാന്യത്തെയും കുറിക്കുന്ന വേറെയും പല പേരുകളിൽ ക്വുർആൻ അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചുകാണാം. അവയിൽ ഒന്നുതന്നെയാണ് അടുത്ത 4 -ാം വചനത്തിലും കാണുന്നത്. ഈ പ്രാരംഭ വചനങ്ങളിൽ ആ മഹാദിനത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചശേഷം, 12 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ അതിനെ നിഷേധിച്ചിരുന്ന ചില സമുദായങ്ങൾക്ക് നേരിട്ട ദൈവിക ശിക്ഷകളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. പിന്നീട് 13 മുതൽ 37 വരെ വചനങ്ങളിൽ ആ ദിനത്തിലുണ്ടാകുന്ന ചില സംഭവവികാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അനന്തരം ക്വുർആന്റെയും, നബിﷺയുടെയും സത്യതയെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസവും, അന്ത്യനാളിലുള്ള വിശ്വാസവുമാണ് സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെയും സൽക്കർമങ്ങളുടെയും ഏറ്റവും കാതലായ വശങ്ങൾ. അറബികൾ പൊതുവിൽ പറഞ്ഞാൽ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ശിർക്കുപരമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ കലർന്നതായിരുന്നു ആ വിശ്വാസം. പരലോകത്തിലും പുനരുത്ഥാനത്തിലും അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് മക്കീസൂറത്തുകളിൽ പ്രധാനമായും ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചും, മരണാനന്തരകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രതിപാദിച്ചു കാണുന്നത്.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌۢ بِٱلْقَارِعَةِ ﴿٤﴾

《4》 ഥമൂദ്ഗോത്രവും, ആദ്ഗോത്രവും (ആ ഞെട്ടിക്കുന്ന) ഭയങ്കര സംഭവത്തെ വ്യാജമാക്കി.

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا۟ بِٱلطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾

《5》 എന്നാൽ, ഥമൂദ് ഗോത്രമാകട്ടെ, (ആ) അതിരുകവിഞ്ഞ സംഭവം കൊണ്ട് നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا۟ بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾

《6》 ആദ്ഗോത്രമോ ഊക്കേറിയ ('ശരശരെ'യുള്ള) ഉഗ്രമായ ഒരു കാറ്റുകൊണ്ടും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَـٰنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى ٱلْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾

《7》 ഏഴ് രാത്രിയും, എട്ടു പകലും തുടർച്ചയായി അവരിൽ അതിനെ അവൻ (അല്ലാഹു) നിയോഗിച്ചു.

അപ്പോൾ, (ആ) ജനതയെ കടപുഴങ്ങി വീണ ഈത്തത്തടികളെന്നപോലെ അതിൽ വീണു കിടക്കുന്നവരായി നിനക്ക് കാണാമായിരുന്നു.

فَهَلْ تَرَىٰ لَهُم مِّنۢ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

《8》എനി, അവർക്ക് വല്ല അവശിഷ്ടവും നീ കാണുന്നുവോ?! (ഇല്ല, ഒന്നുമില്ല)

《4》 كَذَّبَتْ വ്യാജമാക്കി ثَمُودُ ഥമൂദ് (ഗോത്രം) وَعَادٌ ആദും بِٱلْقَارِعَةِ മുട്ടുന്ന (ഞെട്ടിക്കുന്ന- ഭയങ്കര) സംഭവത്തെ 《5》 فَأَمَّا ثَمُودُ എന്നാൽ ഥമൂദാകട്ടെ فَأُهْلِكُوا۟ അവർ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു بِٱلطَّاغِيَةِ അതിരുകവിഞ്ഞ സംഭവംകൊണ്ട് 《6》 وَأَمَّا عَادٌ

എന്നാൽ ആദാകട്ടെ فَأُهْلِكُوا۟ അവർ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു بِرِيحٍ ഒരു കാറ്റുകൊണ്ട് صَرْصَرٍ ശരശരെയുള്ള (ഇരമ്പി വീശുന്ന), അതിശൈത്യമായ, ഉഗ്രമായ عَاتِيَةٍ ഉഗ്രമായ, ഊക്കേറിയ, അതിരുകവിഞ്ഞ ﴾7﴿ سَخَّرَهَا അതിനെ അവൻ കീഴ്പ്പെടുത്തി (നിയോഗിച്ചു) عَلَيْهِمْ അവരിൽ سَبْعَ لَيَالٍ ഏഴ് രാത്രി وَثَمَـٰنِيَةَ أَيَّامٍ എട്ട് ദിനവും (പകലും) حُسُومًا തുടർച്ചയായി, നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിലയിൽ فَتَرَى അപ്പോൾ നിനക്ക് കാണാം ٱلْقَوْمَ ജനതയെ فِيهَا അതിൽ (കാറ്റിൽ), അവയിൽ (ദിനരാത്രങ്ങളിൽ) صَرْعَىٰ വീഴ്ത്തപ്പെട്ട (വീണുകിടക്കുന്ന)വരായി كَأَنَّهُمْ അവരാണെന്നപോലെ أَعْجَازُ തടികൾ, മുരടുകൾ نَخْلٍ ഈത്തപ്പനയുടെ خَاوِيَةٍ കടപുഴങ്ങിവീണ ﴾8﴿ فَهَلْ تَرَىٰ അപ്പോൾ (എനി) നീ കാണുന്നുവോ لَهُم അവർക്ക് مِّنۢ بَاقِيَةٍ വല്ല അവശിഷ്ടവും, ശേഷിപ്പും

പെട്ടെന്ന് ഊക്കോടെ വന്നു ആഞ്ഞുമുട്ടി ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന ഭയങ്കരസംഭവം എന്നത്രെ القارعة കൊണ്ട് വിവക്ഷ. ഇതും ഖിയാമത്ത്നാളിന്റെ ഒരു നാമവിശേഷണമാകുന്നു. ഥമൂദ് ഗോത്രത്തെ അല്ലാഹു നശിപ്പിച്ചത് ഒരു ഘോരശബ്ദം (الصيحة) മുഖേനയായിരുന്നുവെന്ന് 11: 67 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതാണിവിടെ الطاغية (അതിരുകവിഞ്ഞ സംഭവം) കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ആദിന്റെ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി അല്ലാഹുതന്നെ ഇവിടെ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

وَجَآءَ فِرْعَوْنُ وَمَن قَبْلَهُۥ وَٱلْمُؤْتَفِكَـٰتُ بِٱلْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾

﴾9﴿ഫിർഔനും, അവന്റെ മുമ്പുള്ളവരും, അടിമേലായി മറിഞ്ഞ രാജ്യങ്ങളും (രാജ്യക്കാരും) പിഴച്ച പ്രവർത്തനവുമായിവന്നു.

فَعَصَوْا۟ رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَّابِيَةً ﴿١٠﴾

﴾10﴿ അങ്ങനെ, അവർ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ റസൂലിനോട് അനുസരണക്കേട് പ്രവർത്തിച്ചു. അപ്പോൾ അവൻ (രക്ഷിതാവ്) അവരെ കവിഞ്ഞതായ ഒരു പിടുത്തം പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു)!

إِنَّا لَمَّا طَغَا ٱلْمَآءُ حَمَلْنَـٰكُمْ فِى ٱلْجَارِيَةِ ﴿١١﴾

﴾11﴿ നിശ്ചയമായും വെള്ളം അതിരുകവിഞ്ഞ അവസരത്തിൽ നിങ്ങളെ നാം കപ്പലിൽ കയറ്റി (രക്ഷിച്ചു).

لِنَجۡعَلَهَا لَكُمۡ تَذۡكِرَةً وَتَعِيَهَآ أُذُنٞ وَٰعِيَةٞ ﴿١٢﴾

﴾12﴿ നിങ്ങൾക്ക് അവയെ ഒരു സ്മരണയാക്കുവാനും, പഠി(ച്ചു ഗ്രഹി)ക്കുന്ന കാതുകൾക്ക് അവ പഠി(ച്ചുഗ്രഹി)ക്കുവാനും വേണ്ടി യത്രെ (അതെല്ലാം).

وَٱلۡمُؤۡتَفِكَٰتُ ﴾9﴿ وَجَآءَ فِرۡعَوۡنُ ഫിർഔനും വന്നു وَمَن قَبۡلَهُۥ അവന്റെ മുമ്പുള്ളവരും അടിമേലെ (തലകീഴായി) മറിഞ്ഞവയും بِٱلۡخَاطِئَةِ പിഴച്ചത് (പിഴച്ച പ്രവൃത്തി) കൊണ്ട് ﴾10﴿ فَعَصَوۡاْ എന്നിട്ടവർ അനുസരണക്കേട് കാട്ടി رَسُولَ رَبِّهِمۡ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ റസൂലിന് فَأَخَذَهُمۡ അപ്പോൾ അവൻ അവരെ പിടിച്ചു أَخۡذَةً ഒരു പിടുത്തം رَّابِيَةً കവിഞ്ഞ, മുന്തിയ (ശക്തമായ) ﴾11﴿ إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം لَمَّا طَغَا അതി രുകവിഞ്ഞപ്പോൾ ٱلۡمَآءُ വെള്ളം حَمَلۡنَٰكُمۡ നിങ്ങളെ നാം വഹിച്ചു (കയറ്റി) ٱلۡجَارِيَةِ കപ്പലിൽ, പത്തേമാരിയിൽ ﴾12﴿ لِنَجۡعَلَهَا لَكُمۡ അവയെ നിങ്ങൾക്ക് നാം ആക്കു വാൻ വേണ്ടി تَذۡكِرَةً ഒരു സ്മരണ, ഉപദേശം وَتَعِيَهَآ അവയെ പഠിക്കു (ഗ്രഹിക്കു) വാനും أُذُنٞ കാതുകൾ, ചെവികൾ وَٰعِيَةٞ പഠിക്കുന്ന

മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സമുദായങ്ങളുടെ സംഭവങ്ങളെല്ലാം ഇതിനുമുമ്പ് പല സൂറത്തുകളിലുമായി ഒന്നിലധികം തവണ നാം വായിച്ചുകഴിഞ്ഞതാണ്. ഇവിടെ അതെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക മാത്രമാണ് അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. നൂഹ് നബി (അ) യുടെ കപ്പലിൽ കയറ്റി രക്ഷപ്പെടുത്തിയവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് നാം നിങ്ങളെ കപ്പ ലിൽ കയറ്റി രക്ഷിച്ചുവെന്ന് പറഞ്ഞത്. അന്ന് ആ കപ്പലിൽ രക്ഷപ്പെട്ടവരുടെ സന്താനപരമ്പരയിൽ പെട്ടവരാണ് ഇന്നുള്ള ഈ ജനത. (37 : 77) ഇവരുടെ പിതാക്കൾ അന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണല്ലോ ഇവർ ഇന്ന് ജീവിക്കുന്നത്. 11 -ാം വചനം ഈ അനുഗ്രഹം അനുസ്മരിപ്പിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നു. ഖിയാമത്തു നാളിനെയും, അതിൽ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെയും നിഷേധിച്ച മേൽചൂ ണ്ടിക്കാട്ടിയ സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രങ്ങൾ ഇവിടെ എടുത്തുകാട്ടുന്നതിന്റെ ആവശ്യം എന്താണെന്ന് 12 -ാം വചനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതെ, ജനങ്ങൾ ഓർമിക്കുവാനും പാഠം പഠിക്കുവാനും തന്നെ.

فَإِذَا نُفِخَ فِي ٱلصُّورِ نَفۡخَةٞ وَٰحِدَةٞ ﴿١٣﴾

﴾13﴿ എന്നാൽ, കാഹളത്തിൽ ഒരൊറ്റ ഊത്ത് ഊതപ്പെട്ടാൽ!-

وَحُمِلَتِ ٱلۡأَرۡضُ وَٱلۡجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةٗ وَٰحِدَةٗ ﴿١٤﴾

﴾14﴿ ഭൂമിയും, പർവ്വതങ്ങളും പൊക്കിയെടുക്കപ്പെടുകയും, എന്നിട്ട് അവ ഒരു ഇടിച്ചു തകർക്കൽ തകർത്തപ്പെടുകയും (ചെയ്താൽ),-

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ ٱلْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾

﴾15﴿ അപ്പോൾ, അന്ന് (ആ) സംഭവം സംഭവിക്കുകയായി!

وَٱنشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾

﴾16﴿ ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളരുകയും ചെയ്യും എന്നിട്ടത് അന്ന് (കുഴഞ്ഞ്) ദുർബലമായതായിരിക്കും.

وَٱلْمَلَكُ عَلَىٰٓ أَرْجَآئِهَا ۚ وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَـٰنِيَةٌ ﴿١٧﴾

﴾17﴿ മലക്കുകൾ അതിന്റെ (നാനാ) ഭാഗങ്ങളിലുമുണ്ടായിരിക്കും. നിന്റെ റബ്ബിന്റെ 'അർശ്' [സിംഹാസനം] അന്ന് അവരുടെ മീതെയായി എട്ട് കൂട്ടർ വഹിക്കുന്നതുമാണ്.

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ അന്നത്തെ ദിവസം നിങ്ങൾ കാണിക്കപ്പെടുന്നതാണ് [ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നതാണ്]. (രഹസ്യമായി) മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഒരു കാര്യവും (അന്ന്) നിങ്ങളിൽനിന്ന് മറഞ്ഞുപോകുന്നതല്ല.

﴾13﴿ فَإِذَا نُفِخَ എന്നാൽ ഊതപ്പെട്ടാൽ فِى ٱلصُّورِ കാഹളത്തിൽ, കൊമ്പിൽ نَفْخَةٌ وَٰحِدَةٌ ഒരൊറ്റ ഊത്ത് ﴾14﴿ وَحُمِلَتِ പൊക്കപ്പെടുകയും (ഉയർത്തപ്പെടുകയും) ٱلْأَرْضُ ഭൂമി وَٱلْجِبَالُ മലകളും, പർവ്വതങ്ങളും فَدُكَّتَا എന്നിട്ട് രണ്ടും പൊടിച്ച് തകർക്കപ്പെട്ടാൽ, നിരത്തപ്പെട്ടാൽ دَكَّةً وَٰحِدَةً ഒറ്റ ഇടിച്ചു തകർക്കൽ ﴾15﴿ فَيَوْمَئِذٍ അപ്പോൾ ആ ദിവസം وَقَعَتِ സംഭവിക്കുകയായി ٱلْوَاقِعَةُ (ആ) സംഭവം ﴾16﴿ وَٱنشَقَّتِ പൊട്ടിപ്പിളരുകയും ചെയ്യും ٱلسَّمَآءُ ആകാശം فَهِىَ എന്നിട്ടത് يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം وَاهِيَةٌ ദുർബ്ബലമായതായിരിക്കും ﴾17﴿ وَٱلْمَلَكُ മലക്കുകൾ عَلَىٰٓ أَرْجَآئِهَا അതിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുണ്ടായിരിക്കും وَيَحْمِلُ വഹിക്കുന്നതാണ് عَرْشَ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അർശ് فَوْقَهُمْ അവരുടെ മീതെ يَوْمَئِذٍ ആ ദിവസം ثَمَـٰنِيَةٌ എട്ടുകൂട്ടർ, എട്ടാൾ ﴾18﴿ يَوْمَئِذٍ ആ ദിവസം تُعْرَضُونَ നിങ്ങൾ കാണിക്കപ്പെടും, പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടും لَا تَخْفَىٰ മറഞ്ഞു (രഹസ്യമായി- ഒളിഞ്ഞു) പോകയില്ല مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന് خَافِيَةٌ ഒരു മറഞ്ഞ (ഗോപ്യമായ)തും

ആദ്യത്തെ വചനങ്ങളിൽ, ഒന്നാമത്തെ കാഹളമൂത്തിനെത്തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന സംഭവവികാസങ്ങളെക്കുറിച്ചും, പിന്നീട് അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ സൃഷ്ടികളെ വിചാരണക്ക് കൊണ്ടുവരുന്ന ഘട്ടത്തെക്കുറിച്ചുമാണ് പറയുന്നത്. സൂറത്തുൽ ഫജ്റിൽ ﴿إذا دكت الأرض دكا دكا﴾ ﴿ وجاء ربك والملك صفاصفا﴾ (ഭൂമി ഇടി പൊടിയായി ഇടിച്ച് തകർക്കപ്പെടുകയും, നിന്റെ റബ്ബും, അണി അണിയായി മലക്കുകളും വരുകയും ചെയ്താൽ!) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചതും ഇതേ അവസരത്തെക്കുറിച്ച് തന്നെയാകുന്നു. താഴെ സൂറത്തുകളിൽ ക്വിയാമത്ത്നാളിലെ സംഭവവികാസങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം.

അന്ന് 'അർശാ'കുന്ന സിംഹാസനം വഹിക്കുന്നത് എട്ടുകൂട്ടരായിരിക്കും എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ വിശദീകരണവും, അതിൽ അടങ്ങിയ രഹസ്യവും നമുക്കറിയുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും പറഞ്ഞുതന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് നമുക്ക് ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അനുമാനിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഏതായാലും ആ സന്ദർഭത്തിന്റെ ഗൗരവാവസ്ഥയാണ് അത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. 'എട്ടുകൂട്ടർ' (ثمانية) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം എട്ട് മലക്കുകൾ എന്നാണെന്നും, അതല്ല എട്ടുസംഘം മലക്കുകൾ എന്നാണെന്നും വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്ഥലകാലങ്ങളിൽനിന്നും, സൃഷ്ടികളുമായുള്ള എല്ലാവിധ സാദൃശ്യങ്ങളിൽ നിന്നും പരിശുദ്ധനാണല്ലോ അല്ലാഹു. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഐഹിക കോടതികളെപ്പറ്റി നാം വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതുപോലെയുള്ള യാതൊരു വിഭാവനയും ലോകസ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹാകോടതിയെപ്പറ്റി നാം വിഭാവനം ചെയ്തുകൂടാത്തതാകുന്നു. അപ്പോൾ അവന്റെ അർശിനെ സംബന്ധിച്ചും, അത് മലക്കുകൾ വഹിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചുമെല്ലാം അത് ഇന്നിന്ന പ്രകാരത്തിലായിരിക്കുമെന്ന് നിർണയിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ നമുക്ക് പാടില്ല; നമുക്കതിനുള്ള കഴിവുമില്ല.

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَـٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ فَيَقُولُ هَآؤُمُ ٱقْرَءُوا۟ كِتَـٰبِيَهْ ﴿١٩﴾

﴿19﴾ എന്നാൽ, അപ്പോൾ ഏതൊരുവന് അവന്റെ ഗ്രന്ഥം [കർമരേഖ] തന്റെ വലങ്കയ്യിൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടുവോ അവൻ പറയും: 'ഇതാ, എടുത്തുകൊള്ളുവിൻ, എന്റെ ഗ്രന്ഥം വായിക്കുവിൻ!-'

إِنِّى ظَنَنتُ أَنِّى مُلَـٰقٍ حِسَابِيَهْ ﴿٢٠﴾

﴿20﴾ 'നിശ്ചയമായും എന്റെ വിചാരണയെ ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടുന്നവനാണെന്ന് ഞാൻ (മുമ്പെ) ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.'

فَهُوَ فِى عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٢١﴾

﴿21﴾ അങ്ങനെ, അവൻ തൃപ്തികരമായ ജീവിതത്തിലായിരിക്കും;-

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾

﴾24﴿ അതായത്, ഉന്നതമായ സ്വർഗത്തിൽ!

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾

﴾23﴿ അതിലെ (പറിച്ചെടുക്കുന്ന) പഴങ്ങൾ താണു (അടുത്ത്) വരുന്ന വയാകുന്നു.

كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ هَنِيٓـًٔا بِمَآ أَسْلَفْتُمْ فِى ٱلْأَيَّامِ ٱلْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾

﴾24﴿ 'നിങ്ങൾ മംഗളമായി (ആനന്ദപൂർവ്വം) തിന്നുകയും, കുടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ, കഴിഞ്ഞുപോയ ദിവസങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ മുൻചെയ്തുവെച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ട്! (എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെടും.)'

﴾19﴿ فَأَمَّا مَنْ എന്നാൽ അപ്പോൾ യാതൊരുവൻ أُوتِىَ كِتَٰبَهُۥ അവൻ അവന്റെ ഗ്രന്ഥം കൊടുക്കപ്പെട്ട بِيَمِينِهِۦ അവന്റെ വലങ്കയ്യിൽ فَيَقُولُ അവൻ പറയും هَآؤُمُ ഇതാ എടുക്കുവിൻ ٱقْرَءُوا۟ വായിക്കുവിൻ كِتَٰبِيَهْ എന്റെ ഗ്രന്ഥം ﴾20﴿ إِنِّى ظَنَنتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ധരിച്ചു, വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നു أَنِّى مُلَٰقٍ ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടുന്ന (നേരിടുന്ന)വനാണെന്ന് حِسَابِيَهْ എന്റെ വിചാരണയെ ﴾21﴿ فَهُوَ അങ്ങനെ (അപ്പോൾ) അവൻ فِى عِيشَةٍ ജീവിതത്തിൽ ആയിരിക്കും رَّاضِيَةٍ തൃപ്തികരമായ ﴾22﴿ فِى جَنَّةٍ അതായത് സ്വർഗത്തിൽ عَالِيَةٍ ഉന്നതമായ, മേലായ ﴾23﴿ قُطُوفُهَا അതിലെ (പറിച്ചെടുക്കുന്ന) പഴങ്ങൾ, പഴക്കുലകൾ دَانِيَةٌ അടുത്തവ (താണുവരുന്നവ)യായിരിക്കും ﴾24﴿ كُلُوا۟ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ وَٱشْرَبُوا۟ കുടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ هَنِيٓـًٔا ആനന്ദകരമായി, മംഗളമായി بِمَآ أَسْلَفْتُمْ നിങ്ങൾ മുൻചെയ്തത് നിമിത്തം فِى ٱلْأَيَّامِ ദിവസങ്ങളിൽ (കാലങ്ങളിൽ) ٱلْخَالِيَةِ കഴിഞ്ഞുപോയതായ

സജ്ജനങ്ങളായ ഭാഗ്യവാൻമാർക്ക് അവരുടെ കർമങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവരുടെ വലങ്കൈകളിൽ കൊടുക്കപ്പെടുന്നു. അത് ലഭിക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് അഭിമാനവും സന്തോഷവുമായിരിക്കും. മറ്റുള്ളവർ അത് എടുത്തുവായിച്ചു നോക്കുവാൻ അവർക്ക് ആവേശം തോന്നും. അല്ലാഹുവിന്റെ വിചാരണയെ നേരിടേണ്ടിവരുമെന്ന് തങ്ങൾ ഇഹത്തിൽവെച്ചുതന്നെ ധരിച്ചുവെച്ചിരുന്നു- അഥവാ അതനുസരിച്ച് ബോധപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ചുപോന്നു- അതുകൊണ്ട് തങ്ങൾ രക്ഷപ്പെട്ടു എന്നൊക്കെ അവർ കൃതാർത്ഥരായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയെ ഉന്നംവെച്ച് ജീവിച്ചുവന്ന അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലമോ? അവരുടെ ഇഷ്ടാനുസരണം സർവ്വ സ്വതന്ത്രമായി ശാശ്വതവിഹാരം കൊള്ളാവുന്ന ഉന്നത സ്വർഗവും! ഇങ്ങനെയുള്ള സജ്ജനങ്ങളിൽ നമ്മെയെല്ലാം

അല്ലാഹു ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ. സ്വർഗത്തിലെ ഫലങ്ങൾ താണു അടുത്ത് വരുന്നതാണ് (قطوفها دانيه) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം, പറിച്ചെടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഫലങ്ങൾ അവരുടെ അടുക്കലേക്ക് ഇങ്ങോട്ട് അടുത്തുവരുന്നതാണ്- അഥവാ പറിച്ചെടുക്കാൻ യാതൊരുവിധശ്രമവും അവർ നടത്തേണ്ടതില്ല- എന്നത്രെ.

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَـٰبَهُۥ بِشِمَالِهِۦ فَيَقُولُ يَـٰلَيْتَنِى لَمْ أُوتَ كِتَـٰبِيَهْ

﴾25﴿ എന്നാൽ, യാതൊരുവന്റെ ഇടങ്കയ്യിൽ അവന്റെ ഗ്രന്ഥം കൊടുക്കപ്പെട്ടുവോ അവനാകട്ടെ, അവൻ പറയും; 'ഹാ! എന്റെ ഗ്രന്ഥം എനിക്ക് നൽകപ്പെടാതിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനേ!'

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ 'എന്റെ വിചാരണ എന്താണെന്ന് ഞാൻ അറിയാതെയും (ഇരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ)!-'

يَـٰلَيْتَهَا كَانَتِ ٱلْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾

﴾27﴿'ഹാ! അത് [അക്കാര്യം -അഥവാ മരണം] തീരുമാനം വരുത്തുന്നതായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ! [അതോടെ] എല്ലാം അവസാനിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു!'

مَآ أَغْنَىٰ عَنِّى مَالِيَهْ ۜ ﴿٢٨﴾

﴾28﴿'എന്റെ ധനം എനിക്ക് ഉപകരിച്ചില്ല!'

هَلَكَ عَنِّى سُلْطَـٰنِيَهْ ﴿٢٩﴾

﴾29﴿ 'എന്റെ സ്വാധീനശക്തി എന്നിൽനിന്ന് നശിച്ചു (നഷ്ടപ്പെട്ടു) പോയി!'

﴾25﴿ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ എന്നാൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടവനോ كِتَـٰبَهُ തന്റെ ഗ്രന്ഥം بِشِمَالِهِ തന്റെ ഇടങ്കയ്യിൽ فَيَقُولُ അവൻ പറയും يَـٰلَيْتَنِى ഹാ ഞാനായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനേ لَمْ أُوتَ എനിക്ക് നൽകപ്പെടാതെ (ഇരുന്നെങ്കിൽ) كِتَـٰبِيَهْ എന്റെ ഗ്രന്ഥം ﴾26﴿ وَلَمْ أَدْرِ ഞാൻ അറിയാതെയും (ഇരുന്നെങ്കിൽ) مَا حِسَابِيَهْ എന്റെ വിചാരണ എന്താണെന്ന് ﴾27﴿ يَـٰلَيْتَهَا ഹാ അതായെങ്കിൽ നന്നായേനേ كَانَتِ അതായിരുന്നുവെങ്കിൽ) ٱلْقَاضِيَةَ തീരുമാനം വരുത്തുന്നത്, കലാശിപ്പിക്കുന്നത് ﴾28﴿ مَآ أَغْنَىٰ ഐശ്വര്യമാക്കിയില്ല (ഉപകരിച്ചില്ല) عَنِّى എനിക്ക്, എന്നെ സംബന്ധിച്ച് مَالِيَهْ എന്റെ ധനം, എനിക്കുള്ളത് ﴾29﴿ هَلَكَ عَنِّى എനിക്ക് നശിച്ചു (നഷ്ടപ്പെട്ടു) سُلْطَـٰنِيَهْ എന്റെ ശക്തി, (സ്വാധീനം) അധികാരം, പ്രമാണം, ന്യായം

കുറ്റവാളികളുടെ കർമരേഖയാകുന്ന ഗ്രന്ഥം അവരുടെ ഇടങ്കയ്യിലായിരിക്കും കൊടുക്കപ്പെടുക. അപ്പോൾ അവർ അങ്ങേഅറ്റം ഖേദത്തിലും നിരാശയിലുമായിത്തീരുന്നു. 'അയ്യോ! ഈ ഗ്രന്ഥം കിട്ടിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ!! അയ്യോ! വിചാരണ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിരുന്നില്ലെങ്കിൽ! ആ മരണത്തോടുകൂടി എല്ലാം കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനേ! അയ്യോ! എന്റെ സ്വത്തും സമ്പത്തും ഒന്നും എനിക്ക് ഉപകരിച്ചില്ലല്ലോ! അയ്യോ! എനിക്കിവിടെ ഒരു കഴിവും സ്വാധീനവും ഇല്ലാതായല്ലോ!!'എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു അവർ വിലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

مالية എന്ന വാക്കിന് 'എന്റെ ധനം' എന്ന അർത്ഥമാണ് നാം മുകളിൽ സ്വീകരിച്ചത്. 'എനിക്കുള്ളത്' എന്നും അതിന് അർത്ഥം വരാം. അഥവാ എന്റേതായുള്ള യാതൊന്നും എനിക്ക് ഉപകരിച്ചില്ലല്ലോ എന്ന് സാരം. അതുപോലെത്തന്നെ سلطانية എന്ന വാക്കിന് 'എന്റെ ന്യായം' എന്നും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അഥവാ ന്യായങ്ങളും തെളിവുകളും കൊണ്ടുവന്നു സമർപ്പിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഇല്ലാതായല്ലോ എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ ഉദ്ദേശ്യം. രണ്ടായാലും തത്വത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ. ഇവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു മലക്കുകളോട് കൽപിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമായിരിക്കും:-

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾

﴾30﴿ 'അവനെ പിടിക്കുവിൻ! എന്നിട്ട് അവനെ (കഴുത്തോട് ചേർത്ത്) ആമം വെക്കുവിൻ!'

ثُمَّ ٱلْجَحِيمَ صَلُّوهُ ﴿٣١﴾

﴾31﴿ 'പിന്നെ, അവനെ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൽ കടത്തുവിൻ!'

ثُمَّ فِى سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَٱسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾

﴾32﴿ 'പിന്നെ, എഴുപതുമുഴം അളവുള്ള ചങ്ങലയിൽ അവനെ പ്രവേശിപ്പിക്കുവിൻ!-'

إِنَّهُۥ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾

﴾33﴿ '(കാരണം) നിശ്ചയമായും അവൻ, മഹാനായ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല;'

وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ 'സാധുവിന് ഭക്ഷണം നൽകുന്നതിന് അവൻ പ്രോത്സാഹനം നൽകിയിരുന്നതുമില്ല.'

فَلَيْسَ لَهُ ٱلْيَوْمَ هَـٰهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾

《35》 'ആകയാൽ ഒരു ഉറ്റബന്ധുവും ഇന്ന് അവന് ഇവിടെയില്ല.'

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾

《36》 'ഗിസ്‌ലീനി'ൽ നിന്നല്ലാതെ (അവന്) ഭക്ഷണവും ഇല്ല:-

لَّا يَأْكُلُهُۥٓ إِلَّا ٱلْخَـٰطِـُٔونَ ﴿٣٧﴾

《37》 [പിഴച്ചവർ] തെറ്റ് ചെയ്തവർ അല്ലാതെ അത് ഭക്ഷിക്കുകയില്ല.

《30》 خُذُوهُ അവനെ പിടിക്കുവിൻ فَغُلُّوهُ എന്നിട്ടവനെ ആമത്തിൽ ബന്ധിക്കുവിൻ 《31》 ثُمَّ പിന്നെ ٱلْجَحِيمَ ജ്വലിക്കുന്ന (ആളിക്കത്തുന്ന) നരകത്തിൽ صَلُّوهُ അവനെ കടത്തുവിൻ, ഇട്ടെരിക്കുവിൻ 《32》 ثُمَّ فِى سِلْسِلَةٍ പിന്നെ ഒരു ചങ്ങലയിൽ ذَرْعُهَا അതിന്റെ (നീള) അളവ് سَبْعُونَ ذِرَاعًا എഴുപത് മുഴമാണ് فَٱسْلُكُوهُ അവനെ പ്രവേശിപ്പിക്കുവിൻ 《33》 إِنَّهُۥ كَانَ നിശ്ചയമായും അവനായിരുന്നു لَا يُؤْمِنُ വിശ്വസിക്കാതെ بِٱللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ ٱلْعَظِيمِ മഹാനായ 《34》 وَلَا يَحُضُّ അവൻ പ്രോത്സാഹനം (പ്രേരണ) നൽകിയിരുന്നതുമില്ല عَلَىٰ طَعَامِ ഭക്ഷണം നൽകുവാൻ- ഭക്ഷണത്തിന് ٱلْمِسْكِينِ സാധുവിന്, പാവപ്പെട്ടവന്റെ 《35》 فَلَيْسَ لَهُ ആകയാൽ അവനില്ല ٱلْيَوْمَ ഇന്ന് هَـٰهُنَا ഇവിടെ حَمِيمٌ ഒരു ഉറ്റബന്ധുവും, ചങ്ങാതിയും 《36》 وَلَا طَعَامٌ ഭക്ഷണവുമില്ല إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ഗിസ്‌ലീനിൽനിന്നല്ലാതെ 《37》 لَّا يَأْكُلُهُۥٓ അതിനെ തിന്നുക (ഭക്ഷിക്കുക)യില്ല إِلَّا ٱلْخَـٰطِـُٔونَ പിഴച്ച (തെറ്റ് ചെയ്ത)വർ അല്ലാതെ

ഇത്രയും കഠിനകഠോരമായ ശിക്ഷ അവർക്ക് നൽകപ്പെടുവാൻ രണ്ട് കാരണം അല്ലാഹു എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൽ അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല, സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുവാൻ പ്രേരണ നൽകിയിരുന്നതുമില്ല. ഇതാണ് അവ. എല്ലാവിധ നന്മയുടെയും, എല്ലാതരം സൽക്കർമങ്ങളുടെയും അടിത്തറ അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസമാണല്ലോ. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ വല്ല നല്ല കാര്യവും ചെയ്തിരുന്നാൽപോലും അത് പരലോകത്തുവെച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതിഫലത്തിന് അർഹമാകുന്നതുമല്ല. 25 : 23 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സഹജീവികളോടുള്ള കടമകളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും പ്രധാനമർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ് പാവപ്പെട്ടവർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകൽ. അതിന് തയ്യാറില്ലാത്തവനിൽനിന്ന് മറ്റുള്ളവർക്ക് എന്ത് ഉപകാരമാണ് ലഭിക്കുവാനുള്ളത്?! ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളുടെയും അഭാവത്തിന്റെ അർത്ഥം അവൻ സ്രഷ്ടാവിനോടും സൃഷ്ടികളോടുമുള്ള കടപ്പാടുകൾ പാലിക്കാത്തവനാണ് എന്നാണല്ലോ.

സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകിയിരുന്നില്ല എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ, അതിന് പ്രേരണ നൽകിയിരുന്നില്ല (ولا يحض) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് വളരെ അർത്ഥവത്താകുന്നു. അവരവർ നൽകിയാലും പോരാ, മറ്റുള്ളവരെക്കൊണ്ട് അത് ചെയ്യിക്കുവാൻവേണ്ടുന്ന പ്രേരണയും പരിശ്രമവുംകൂടി ആവശ്യമാണെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. غسلين (ഗിസ്‌ലീൻ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നുള്ളതിൽ ഒന്നിലധികം അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാമെങ്കിലും, നരകക്കാരുടെ മാംസങ്ങളിൽനിന്ന് പൊട്ടി ഒഴുകുന്നതും ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്നതുമായ ദുർന്നീരാണതെന്നത്രെ അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. വ്രണങ്ങൾ മുതലായവ കഴുകിയവെള്ളം എന്നാണ് ആ വാക്കിന് ഭാഷാർത്ഥം. ഹാക്കിം (റ) ഉദ്ധരിച്ചതും അദ്ദേഹം ശരിവെച്ചതുമായ ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഗിസ്‌ലീനിൽനിന്ന് ഒരു കൊട്ടക്കോരിവെള്ളം ഇഹലോകത്തിൽ ഒഴുക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം ഇഹത്തിലുള്ളവർക്കെല്ലാം അത് നാറ്റമുണ്ടാക്കുന്നതാണ്.

വിഭാഗം- 2

فَلَآ أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾

﴾38﴿ എന്നാൽ, നിങ്ങൾ കാണുന്നവയെക്കൊണ്ട് ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു:

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾

﴾39﴿ നിങ്ങൾ കാണാത്തവയെക്കൊണ്ടും (സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു):-

إِنَّهُۥ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾

﴾40﴿ നിശ്ചയമായും, അത് (ക്വുർആൻ) മാന്യമായ ഒരു (ദൈവ)ദൂതന്റെ വാക്കുതന്നെ:

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ ۚ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾

﴾41﴿ അത് ഒരു കവിയുടെ വാക്കല്ല. വളരെക്കുറച്ചേ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുള്ളൂ.

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ ۚ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

﴾42﴿ (അത്) ഒരു പ്രശ്നക്കാരന്റെ വാക്കുമല്ല. വളരെക്കുറച്ചേ നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നുള്ളൂ.

تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٣﴾

﴾43﴿ (സർവ്വ) ലോക രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് അവതരിപ്പിച്ചതത്രെ (അത്).

﴿38﴾ فَلَآ أُقْسِمُ എന്നാൽ ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു بِمَا تُبْصِرُونَ നിങ്ങൾ കാണുന്നത് (കാണുന്നവ) കൊണ്ട് ﴿39﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ നിങ്ങൾ കാണാത്തവ കൊണ്ടും ﴿40﴾ إِنَّهُۥ നിശ്ചയമായും അത് لَقَوْلُ വാക്ക് (വചനം, പറയുന്നത്) തന്നെ رَسُولٍ كَرِيمٍ മാന്യമായ ഒരു റസൂലിന്റെ (ദൂതന്റെ) ﴿41﴾ وَمَا هُوَ അതല്ല بِقَوْلِ شَاعِرٍ ഒരു കവിയുടെ വാക്ക് قَلِيلًا مَّا എത്രയോ വളരെ കുറച്ച് (മാത്രം) تُؤْمِنُونَ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു ﴿42﴾ وَلَا بِقَوْلِ വാക്കുമല്ല كَاهِنٍ ഒരു പ്രശ്ന(ഗണിത- ജോൽസ്യ) ക്കാരന്റെ قَلِيلًا مَّا എത്രയോ (വളരെ)കുറച്ച് (മാത്രം) تَذَكَّرُونَ നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നു ﴿43﴾ تَنزِيلٌ അവതരണം (അവതരിപ്പിക്കുന്നതാണ്) مِّن رَّبِّ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് ٱلْعَٰلَمِينَ ലോകരുടെ (ലോക)

فلا أقسم എന്ന വാക്കിന്റെ ഘടന, അർത്ഥം, ഉദ്ദേശ്യം ആദിയായവയെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ വാക്വിഅഃ 75, 76 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.

വക്താവിന്റെ സ്ഥിതിഗതികൾക്കനുസരിച്ച് വക്താക്കളുടെ വാക്കുകളിൽ വ്യത്യാസം കാണും. രാജാക്കളുടെ വാക്കിൽ രാജകീയതയും, രസികന്റെ വാക്കിൽ രസികത്വവും കാണാം. മാന്യൻമാരുടെ സംസാരത്തിൽ മാന്യതയും, നിന്ദ്യൻമാരുടെ സംസാരത്തിൽ നിന്ദ്യതയും അനുഭവപ്പെടും. അതുപോലെ, കവികളുടെയും, ജോൽസ്യക്കാരുടെയും വാക്കുകളിൽ അവരുടെതായ പ്രത്യേകതകളും പ്രകടമായിരിക്കും. ആ നിലക്ക് അൽപമെങ്കിലും ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നവർക്ക് നബി ﷺ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ഈ ക്വുർആൻ -സത്യനിഷേധികൾ ജൽപിക്കുന്നതുപോലെ- കവിവാക്യങ്ങളോ ജോൽസ്യവാക്യങ്ങളോ അല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. ക്വുർആൻ അവതരിക്കുന്നത് ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിൽനിന്നാണ്. അതാകട്ടെ, ഏതെങ്കിലും ജനതക്കോ ജനവിഭാഗത്തിനോ വേണ്ടി അവതരിപ്പിച്ചതുമല്ല; ലോകമക്കൾക്ക് ആകമാനം വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. അത് അവരിൽ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്നത് അവനാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഒരു മാന്യദൂതനുമാകുന്നു. ക്വുർആന്റെ സ്വരവും, ശൈലിയും, ഉള്ളടക്കവും, സിദ്ധാന്തങ്ങളുമെല്ലാം തന്നെ അതിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ചിന്തിക്കാനും വിശ്വസിക്കാനും തയ്യാറാകാതെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന് നേരെ കണ്ണടച്ചു നിരർത്ഥമായ ആരോപണങ്ങൾകൊണ്ട് തൃപ്തി അടയുകയാണ് അവിശ്വാസികൾ ചെയ്യുന്നത്.

40 -ാം വചനത്തിൽ 'മാന്യനായ ദൂതൻ' (رسول كريم) എന്ന് പറഞ്ഞത് നബി ﷺയെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. സൂറത്തുത്തക്‌വീറിലും ഇതുപോലെ إنه لقول رسول كريم (നിശ്ചയമായും അത് മാന്യനായ ഒരു ദൂതന്റെ വാക്കാണ്) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവിടെ ജിബ്‌റീൽ (അ) എന്ന മലക്കിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'ദൂതൻ' എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. രണ്ട് വചനങ്ങളുടെയും മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള വാക്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. മുഹമ്മദ്ﷺ ഈ ക്വുർആൻ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം

ഒരു കവിയോ ജോൽസ്യനോ ആയതുകൊണ്ടല്ല. അദ്ദേഹം മാന്യനായ ഒരു ദൈവ ദൂതനായതുകൊണ്ടാണ്. അത് അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിക്കുന്നത് ലോകരക്ഷിതാവി ങ്കൽനിന്നാണുതാനും. എന്നത്രെ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. സൂ: തക്‌വീറിലെ സന്ദർഭം മറ്റൊന്നാണ്. നബിﷺക്ക് ഭ്രാന്ത് പിടിച്ച് പറയുന്നതോ, വല്ല പിശാചും പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതോ അല്ല ക്വുർആൻ . അർശിന്റെ നാഥനായ അല്ലാഹുവി ങ്കൽ പല നിലക്കും സ്ഥാനവലിപ്പങ്ങളുള്ള ഒരു ദൈവദൂതൻ അദ്ദേഹത്തിന് പറ ഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതാണത്. അദ്ദേഹം ആ ദൂതനെ -ജിബ്‌രീലിനെ- ശരിക്കും കണ്ടി ട്ടുണ്ട്താനും, എന്നൊക്കെയാണ് അവിടത്തെ സംസാരവിഷയം.

മാന്യനായ ഒരു ദൂതന്റെ വാക്കാണ് ക്വുർആൻ (إنه لقول رسول كريم) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ പൊക്കിപ്പിടിച്ച്- ഇസ്‌ലാമിന്റെ അകത്തും പുറത്തുമുള്ള ചില ശത്രുക്കൾ സമർത്ഥിക്കാൻ ശ്രമിക്കാറുള്ളതുപോലെ- ക്വുർആൻ നബിﷺയുടെ സ്വന്തം വചനങ്ങളാവാമെന്ന് ഊഹിക്കുവാൻപോലും പഴുതില്ലാത്തതാണ്. കാരണം ക്വുർആൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവാണെന്നും, അത് നബി ﷺക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് ജിബ്‌രീൽ ആണ് എന്നും, അതിൽ എന്തെങ്കിലും മാറ്റ ത്തിരുത്തം വരുത്തുവാൻ രണ്ടാൾക്കും നിവൃത്തിയില്ലെന്നും മറ്റും സ്പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. വേണ്ടാ, അതിനെത്തു ടർന്ന് (43 -ാം വചനത്തിൽ) തന്നെ അത് ലോകരക്ഷിതാവ് അവതരിപ്പിച്ചതാണ് (تنزيل من رب العالمين) എന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളത് നോക്കുക. മാത്രമല്ല, നബിﷺസ്വന്തം വകയായി അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വല്ലതും പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുക യാണെങ്കിൽ- അങ്ങനെ ഒരിക്കലും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്ന് തീർച്ചയാണ്- അതിന്റെ അനന്തരഫലം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ സഗൗരവം അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നതും കാണുക.

ഉമർ (റ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഞാൻ മുസ്‌ലിമാകുന്നതിന് മുമ്പ് ഒരു തക്കം നോക്കി ഒരിക്കൽ റസൂൽ തിരു മേനിﷺയുടെ നേരെ പുറപ്പെടുകയുണ്ടായി. പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹം എനിക്കുമു മ്പായി എത്തിയിരുന്നു. ഞാൻ പിന്നിൽ ചെന്നുനിന്നു. അവിടുന്ന് സൂറത്തുൽ ഹാക്ക്വഃ ഓതാനാരംഭിച്ചു. അത് കേട്ടപ്പോൾ ക്വുർആന്റെ ഘടനയെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ആശ്ചര്യം തോന്നി. ഞാൻ (മനസ്സിൽ) പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവാണ! ക്വുറൈശി കൾ പറയുംപോലെ ഇവനൊരു കവിയാണ്. അപ്പോഴേക്കും അവിടുന്ന് .... അതൊരു കവിയുടെ വാക്കല്ല.............. എന്ന് (40 ഉം 41ഉം വചനങ്ങൾ ഓതി അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു: എന്നാൽ അവൻ ഒരു പ്രശ്നക്കാരനായിരിക്കും. അപ്പോഴേക്കും അവിടുന്ന് അതൊരു പ്രശ്നക്കാരന്റെ വാക്കുമല്ല .... എന്നും (42 മുതൽ വചനങ്ങളും) ഓതി. അങ്ങനെ, എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ മുഴുവനും ഇസ്‌ലാം സ്ഥലം പിടിച്ചുപോയി. (അ.) അദ്ദേഹം മുസ്‌ലിമാകുവാനുള്ള പ്രേരണ കളിൽ ഒന്നായിരുന്നു ഈ സംഭവം.

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ ٱلْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾

﴿44﴾ അദ്ദേഹം [റസൂൽ] നമ്മുടെ പേരിൽ വല്ല വാക്കുകളും കെട്ടിപ്പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ;-

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِٱلْيَمِينِ ﴿٤٥﴾

﴿45﴾ അദ്ദേഹത്തെ നാം വലങ്കൈ കൊണ്ട് പിടി(ച്ചുശിക്ഷി)ക്കുമായിരുന്നു!-

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ ٱلْوَتِينَ ﴿٤٦﴾

﴿46﴾ പിന്നീട്, അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് (ഹൃദയത്തിലെ) ജീവനാഡിയെ നാം മുറിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു!

فَمَا مِنكُم مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾

﴿47﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങളിൽ ഒരാളുംതന്നെ, അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് (അത്) തടയുന്നവരായി ഉണ്ടാവുകയില്ല

﴿44﴾ وَلَوْ تَقَوَّلَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി (കെട്ടിപ്പറഞ്ഞു) എങ്കിൽ عَلَيْنَا നമ്മുടെ പേരിൽ بَعْضَ ٱلْأَقَاوِيلِ ചില (കൃത്രിമ) വാക്കുകൾ, (വല്ല) വാക്കുകളും ﴿45﴾ لَأَخَذْنَا നാം പിടിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും مِنْهُ അദ്ദേഹത്തെ (അദ്ദേഹത്തോട്) بِٱلْيَمِينِ വലകൈകൊണ്ട്, വലങ്കൈക്ക് ﴿46﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا പിന്നെ നാം മുറിക്കുകയും ചെയ്യും مِنْهُ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് ٱلْوَتِينَ ഹൃദയനാഡി, ജീവനാഡി ﴿47﴾ فَمَا مِنكُم അപ്പോൾ നിങ്ങളിൽ (ഉണ്ടാവുക) ഇല്ല مِّنْ أَحَدٍ ഒരാളും തന്നെ عَنْهُ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് حَاجِزِينَ തടയുന്ന (തടസ്സം ചെയ്യുന്ന)വരായിട്ട്

أخذنا منه باليمين എന്ന വാക്യത്തിന് വലകൈകൊണ്ടുപിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലങ്കൈക്ക് പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുമെന്നും- ഇങ്ങനെ രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ- വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടായിരുന്നാലും കുതറി രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ശക്തമായ നിലയിൽ പിടിച്ചു ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുമെന്നത്രെ അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഹൃദയത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടുനിൽക്കുകയും *(*)* അറ്റുപോയാൽ ജീവഹാനി നേരിടുന്നതുമായ ഒരു നാഡിയാണ് الوتين ('അൽവതീൻ'). അവിശ്വാസികൾ ഘോഷിക്കുന്നതുപോലെ, നബി തിരുമേനിﷺ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ യാതൊന്നും കെട്ടിച്ചമക്കുന്നില്ല; അഥവാ അങ്ങനെ വല്ലതും ചെയ്തേക്കുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹു നബി തിരുമേനിﷺയെ ഒരിക്കലും വെറുതെ വിടുകയില്ല; നിശ്ചയമായും അതികഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയും ജീവഹാനി വരുത്തു

(*) = Artery on the heart (ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് രക്തം കൊണ്ടുനടക്കുന്ന നാഡി.)

കയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അങ്ങനെ അല്ലാഹു നടപടി എടുക്കുന്നപക്ഷം അത് തടയുവാൻ ആരെക്കൊണ്ടും സാധ്യവുമല്ല. എന്ന് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

ഒരു ഭൗതിക ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക വൃത്തത്തിൽവെച്ച് ഉത്തരവാദപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തി ആ ഭരണാധിപന്റെ പേരിൽ വല്ലതും കെട്ടിച്ചമച്ച് പറയുന്ന പക്ഷം അത് രാജദ്രോഹവും, ഭരണഭദ്രതക്ക് ഹാനികരവുമായി ഗണിക്കപ്പെടുകയും, വമ്പിച്ച ശിക്ഷാനടപടികൾക്ക് അയാൾ വിധേയനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. അപ്പോൾ, ദൈവിക നിയമവ്യവസ്ഥയുടെ പരമോന്നതക്കും പരിശുദ്ധതക്കും കളങ്കം ചാർത്തുമാറ് പ്രവാചകപദവിയുള്ള ഒരു ദൈവദൂതൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വല്ലതും സ്വന്തം വകയായി കെട്ടിച്ചമക്കുന്നപക്ഷം, യാതൊരു നടപടിയുമെടുക്കാതെ അദ്ദേഹത്തെ യഥേഷ്ടം വിഹരിക്കുവാൻ അല്ലാഹു വിട്ടുകളയുകയോ?! അതൊരിക്കലും സംഭവ്യമല്ല. നബി തിരുമേനിﷺ പ്രവാചകത്വം പ്രഖ്യാപിച്ചശേഷം 20ൽ പരം കൊല്ലം ജീവിച്ചു. അനേകം കെങ്കേമൻമാരായ ശത്രുക്കൾ തിരുമേനിയെ വകവരുത്തുവാൻ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മക്കഃയിലും മദീനഃയിലും മാത്രമല്ല, അറേബ്യായിൽ മുഴുക്കെ നബി ﷺക്ക് ശത്രുക്കളുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ കൈക്കുപോലും തിരുമേനിക്ക് അപായമൊന്നും സംഭവിച്ചില്ല. മാത്രമല്ല, അഭിവൃദ്ധിയിൽനിന്ന് അഭിവൃദ്ധിയിലേക്കും, വിജയത്തിൽനിന്ന് വിജയത്തിലേക്കുമായിക്കൊണ്ട് അവിടുത്തെ പ്രബോധനയാത്ര അവസാനം വരെ തുടർന്നുപോന്നു. തിരുമേനി കൊളുത്തിവെച്ച ആ സത്യപദത്തിന്റെ വെളിച്ചം ഏറെത്താമസിയാതെ വിദൂരനാടുകളിൽ ആകമാനം വ്യാപിക്കയും ചെയ്തു. നബി തിരുമേനിﷺ യുടെ സത്യതക്ക് തികച്ചും മതിയായ ഒരു തെളിവാണിത്.

ഈ തെളിവ് ക്വുർആൻ മാത്രം സമർപ്പിക്കുന്ന തെളിവല്ല. ഇന്ന് നിലവിലുള്ള തൗറാത്തും ഈ തെളിവിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. മൂസാ നബി (അ) യോടും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതായി തൗറാത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: 'നിന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ ഞാൻ അവർക്ക് അവരുടെ സഹോദരൻമാരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് എഴുന്നേൽപിച്ച് എന്റെ വചനങ്ങളെ അവന്റെ നാവിൻമേൽ ആക്കും; ഞാൻ അവനോട് കൽപിക്കുന്നത് ഒക്കെയും അവൻ അവരോട് പറയും. അവർ എന്റെ നാമത്തിൽ പറയുന്ന എന്റെ വചനങ്ങൾ യാതൊരുത്തനെങ്കിലും കേൾക്കാതിരുന്നാൽ അവനോട് ഞാൻ ചോദിക്കും. എന്നാൽ ഒരു പ്രവാചകൻ, ഞാൻ അവനോട് കൽപിക്കാത്ത വചനം എന്റെ നാമത്തിൽ അഹങ്കാരത്തോടെ പ്രസ്താവിക്കുകയോ, അന്യദൈവങ്ങളുടെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ ആ പ്രവാചകൻ മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കണം. അത് യഹോവ അരുളിചെയ്യാത്ത വചനം എന്ന് ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ അറിയും എന്ന് നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഒരു പ്രവാചകൻ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുന്ന കാര്യം സംഭവിക്കയും ഒത്തുവരികയും ചെയ്യാഞ്ഞാൽ അത് യഹോവ അരുളിചെയ്തതല്ല; പ്രവാചകൻ അത് സ്വയംകൃതമായി സംസാരിച്ചതത്രെ; അവനെ പേടിക്കരുത്.' (ആ

വർത്തന പുസ്തകം 18ൽ 18 – 22.)

ഇതിൽ, മൂസാ (അ)നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ അവരുടെ (ഇസ്‌റാഈല്യരുടെ) സഹോദരങ്ങൾക്കിടയിൽ നിന്ന് എഴുന്നേൽപ്പിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇത് ഇസ്‌റാഈല്യരുടെ സഹോദരവർഗമായ ഇസ്‌മാഈലികളിൽ (അറബികളിൽ) എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെട്ട മുഹമ്മദ് തിരുമേനിﷺയെക്കുറിച്ചാണെന്നത് വ്യക്തമാണ്. ചരിത്രസ്വഭാവങ്ങൾ വെച്ച് നോക്കുമ്പോൾ, മൂസാ നബി (അ)യോട് ഉപമിക്കാവുന്ന ഒരു പ്രവാചകൻ നബി തിരുമേനിﷺയല്ലാതെ മറ്റൊരു പ്രവാചകൻ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. വല്ല പ്രവാചകനും അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കെട്ടിപ്പറയുകയോ അന്യദൈവങ്ങളുടെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അദ്ദേഹം കൊല്ലപ്പെടണമെന്നും അതിൽ പറഞ്ഞു. ഇത് ക്വുർആൻ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ച അതേ ആശയമാണ് കുറിക്കുന്നത്. വേദക്കാർ ജൽപിക്കുന്നതുപോലെ, നബിﷺ സത്യപ്രവാചകനല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവിടുന്ന് കൊല്ലപ്പെട്ടുപോകേണ്ടിയിരുന്നു. അത് സംഭവിച്ചില്ല. മാത്രമോ? والله يعصمك من الناس (അല്ലാഹു നിന്നെ മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് കാത്ത് രക്ഷിക്കുന്നതാണ്) എന്ന് വാഗ്ദാനം നൽകി അല്ലാഹു നബിﷺക്ക് ധൈര്യമൂട്ടുകയും ചെയ്തു. സത്യപ്രവാചകനെ തിരിച്ചറിയുവാൻ തൗറാത്ത് നിർദ്ദേശിച്ച അടയാളം, യഹോവയുടെ (അല്ലാഹുവിന്റെ) നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുകയും ഒത്തുവരികയും ചെയ്യുക എന്നതാണല്ലോ. ഇത് നബിﷺയിൽ സാക്ഷാൽകൃതമായിട്ടുണ്ടെന്ന് തീർച്ചയാണ്. തിരുമേനിയുടെ പ്രവചനങ്ങൾ പൂർത്തിയായി പുലരാത്തതായി ഒന്നുംതന്നെ ഇതുവരെ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

ആവർത്തന പുസ്തകത്തിലെ അവസാന സൂക്തത്തിൽ 'മോശെയെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകൻ യിസ്‌റായേലിൽ പിന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല' എന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഈ വാചകം മൂസാ നബി (അ)യുടെ കാലത്തുള്ള തൗറാത്തിൽ ഉള്ളതല്ല- പിൽക്കാലത്ത് ആരോ എഴുതിച്ചേർത്തതാണ്- എന്ന് പ്രാഥമിക ബുദ്ധിയുള്ളവരാരും സമ്മതിക്കും. (ഇതുപോലെ വേറെ ചിലതും അതിൽ ഉണ്ട്) അത് ആർ എഴുതിച്ചേർത്തതായാലും ശരി, അതെഴുതിച്ചേർത്തകാലം വരെ മൂസാ (അ)നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകൻ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നേ അതിനർത്ഥമുള്ളൂ. അതിന്നുശേഷം ഇസ്‌റാഈല്യരിൽ തന്നെയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും കാലത്ത് ഇസ്‌മാഈലികളിലോ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് ആ വാക്കിന് അർത്ഥമില്ല. എന്നാൽ ഈസാ നബി (അ)യുടെ കാലം വരെ ആ പ്രവാചകൻ വന്നിട്ടില്ലെന്നും, അതുവരെയും ആ പ്രവാചകന്റെ വരവ് അവർ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും നിലവിലുള്ള ഇൻജീലിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. യോഹന്നാനോട്- യഹ്‌യാ നബി (അ)യോട്- യഹൂദരുടെ പ്രതിനിധികൾ വന്നു ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ, അദ്ദേഹം: 'ഞാൻ ക്രിസ്തുവല്ല, ഏലിയാവുമല്ല, ആ പ്രവാചകനുമല്ല' എന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞതായും അപ്പോൾ അവർ: 'നീ ക്രിസ്തുവല്ല; ഏലിയാവുമല്ല, ആ പ്രവാചകനുമല്ല എങ്കിൽ നീ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നത് എന്താണെന്ന്' അവർ അദ്ദേഹത്തോട്

ചോദിച്ചതായും അതിൽ കാണാം. (യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം, 1: 19 – 25)

ഇതിൽനിന്ന് രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാകുന്നു: (1) അവർ ഏലിയാ (إيليا) വിനും ക്രിസ്തു (عيسى)വിനും പുറമെ ഒരു പ്രത്യേക പ്രവാചകനെ (النبي) പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.(2) ആ പ്രവാചകൻ അതുവരേക്കും വന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ആ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബി ﷺ യല്ലാതെ മറ്റാരാണ്?! തൗറാത്തിൽ പ്രവചിക്കപ്പെട്ട ആ പ്രവാചകൻ യോശുവാ പ്രവാചകനാ (يوشع ع)ണ് എന്ന് വേദക്കാർ പറയാറുള്ളത് ശരിയല്ലെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. പക്ഷേ, യഥാർത്ഥം പുലർന്നു കണ്ടാലും സത്യത്തിന്റെ നേർക്ക് കണ്ണടച്ചു ദുർന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞു തൃപ്തി അടയുന്നത് അസൂയക്കാരുടെ പതിവാണല്ലോ. അതില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നബി തിരുമേനി ﷺ യിൽ ആദ്യമായി വിശ്വസിക്കേണ്ടിയിരുന്നത് വേദക്കാരായിരുന്നു. നേരെമറിച്ച് അവർ ആദ്യമേ കണ്ണടച്ചു അവിശ്വസിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അതുകൊണ്ടാണ് അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതും: അതിൽ ഒന്നാമതായി അവിശ്വസിക്കുന്നവർ നിങ്ങളാവരുത്. എന്റെ ആയത്തുകൾക്ക് അല്പമായ വില വാങ്ങുകയും അരുത്. (ولا تكونوا أول كافر به الخ – البقرة:٤١)

ക്വുർആൻ മനുഷ്യസാഹിത്യമല്ല, അത് കവിതയുമല്ല, പ്രശ്നക്കാരന്റെ ഇളകിയാട്ടവുമല്ല, പിശാചിന്റെ ദുർബോധനവുമല്ല, അതിനെല്ലാം ഉപരിയായ ഒരു യഥാർത്ഥവുമാണത്. അതെ, അത് പരിപൂർണമായും ദിവ്യവചനങ്ങളാണ്. ഈ സത്യം അതിന്റെ ശത്രുക്കളിൽ പലരും ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാകുന്നു. പക്ഷേ, 49 -ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ, അവർ അതിനെ നാവുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും വ്യാജമാക്കുവാൻതന്നെ ഉറച്ചിരിക്കുകയാണ് എന്നേയുള്ളൂ. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ, അത്തരക്കാരിൽപെട്ട ചില ആളുകളിൽനിന്ന് -മുൻകാലത്തും ഇക്കാലത്തും- ആ പരമാർത്ഥം പുറത്ത് ചാടാറുണ്ട്താനും. അടുത്ത കാലത്തെ ഒരു ഉദാഹരണം നമുക്കിവിടെ എടുത്തു കാണിക്കാം. മർഹൂം അല്ലാമാഃ സയ്യിദ് റഷീദ് റിദ്വാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥമായ 'അൽവഹ്യുൽ മുഹമ്മദീ' (الوحي المحمدي)യിൽ -നിഷ്പക്ഷമതികളായ ആധുനിക ചിന്തകൻമാരിൽ ചിലർ നബി ﷺ യെയും ക്വുർആനെയും സംബന്ധിച്ച് അവരുടെ വിശദീകരണവും, മതിപ്പും രേഖപ്പെടുത്തിയതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ- ഒരു ഭൗതികവാദിയായ ശിബ്‌ലീശുമവീൽ (شبلي شمويل) അദ്ദേഹത്തിനയച്ച ഒരു കത്ത് ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. (*) അതിങ്ങനെയാണ്:-

'താങ്കൾ മുഹമ്മദിനെ ഒരു പ്രവാചകനെന്ന നിലക്ക് നോക്കിക്കാണുക

(*) തത്വശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായ ഇദ്ദേഹം ആദ്യം ഒരു സിറിയൻ കത്തോലിക്ക വിഭാഗത്തിൽപെട്ട ആളായിരുന്നു. പിന്നീട് പദാർത്ഥവാദിയായിത്തീർന്നു. പ്രസിദ്ധമായ 'അൽമനാർ'(مجلة المنار) മാസികയിൽ നബി തിരുമേനി ﷺ യെ സംബന്ധിച്ച് താൻ എഴുതിയിരുന്ന ചില ലേഖനങ്ങൾ കണ്ട അവസരത്തിലാണ് ആ കത്ത് അദ്ദേഹം തനിക്ക് അയച്ചതെന്നും, ആ കത്ത് ▸▸

യും, അദ്ദേഹത്തെ ഒരു മഹാനായി ഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു മഹാനെന്ന നിലക്ക് നോക്കിക്കാണുകയും അതിമഹാനായി ഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നാം മതവിശ്വാസത്തിൽ രണ്ട് പരസ്പരവിരുദ്ധമായ വശങ്ങളിലാണുള്ളതെങ്കിലും വിശാലബുദ്ധിയിലും, നിഷ്കളങ്കമായി സംസാരിക്കുന്നതിലും നാം യോജിക്കുന്നു. അത് നമുക്കിടയിൽ സ്നേഹബന്ധം കൂടുതൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതാണ്.' പിന്നീട് തുടർന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം താഴെ കാണുന്ന ഈ കവിതയും എഴുതിയിരിക്കുന്നു:-

دَعْ مِنْ مُحَمَّد فِي سَدَى قُرْآنِهِ — مَا قَدْ نَحَاءُ لِلُحْمَةِ الْغَايَاتِ

إِنِّي وَإِنْ أَكُ قَدْ كَفَرْتُ بِدِينِهِ — هَلْ أَكْفُرَنَّ بِمُحْكَمِ الأَيَاتِ

أَوْ مَا حَوَتْ فِي نَاصِعِ الْأَلْفَاظِ مِن — حِكْمٍ رَوَادِعَ لِلْهَوَى وَعِظَاتِ

وَشَرَائِعِ لَوْ أَنَّهُمْ عَقَلُوأ بِهَا — مَا قَيَّدُوا الْعُمْرَانَ بِالْعَادَاتِ

نِعْمَ الْمُدَبِّرُ وَالْحَكِيمُ وَإِنَّهُ — رُبَّ الْفَصَاحَةِ مُصْطَفَى الْكَلِمَاتِ

رَجُلُ الْحِجى رَجُلُ السِّيَاسَةِ والدّهى — بَطَلٌ حَلِيفُ النَّصْرِ في الْغَارَاتِ

بِبَلاَغَةِ الْقُرْآن قدغَلَبَ النُّهَى — وَبسيْفِهِ أَنْحَى عَلَى النهمات

مِنْ دُونِهِ الْأَبْطَالُ فِي كُلِّ الْوَرَى — مِنْ سَابِقٍ أَوْ حَاضِرٍ أَوْ اتٍ

സാരം ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം:

(1) മുഹമ്മദ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തന്റെ ക്വുർആന്നു ഊടും പാവും കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് താനങ്ങ് വിട്ടേക്കുക.

(2) ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതത്തിൽ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുകയാണെങ്കിലും, ആ പ്രബല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ എനിക്ക് അവിശ്വസിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ?!

(3) അല്ലെങ്കിൽ, തന്നിഷ്ടങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന തത്വജ്ഞാനങ്ങളും, സദുപദേശങ്ങളുമായി ആ നിർമല മൊഴികളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതിലും,ലും, ആ പ്രബല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ എനിക്ക് അവിശ്വസിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ?!

◀◀ ***അൽമനാർ 11 -ാം പുസ്തകം 1 -ാം ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും റശീദ് റിദ്വാ (റ) അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.***

(4) അതിന്റെ നിയമസംഹിതയിലും എനിക്ക് അവിശ്വസിക്കാമോ?! അവയെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ ശരിക്ക് ഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ചില മാമൂലാചാരങ്ങൾ വഴി നാഗരികതയെ അവർ കെട്ടിക്കുടുക്കുമായിരുന്നില്ല.

(5) വളരെ നല്ല ആസൂത്രകനും, തത്വജ്ഞാനിയുത്രെ അദ്ദേഹം! വാചാലതയുടെ പ്രഭുവും വചനങ്ങളിൽ ഉത്തമഗുണം സിദ്ധിച്ചവനുമാകുന്നു.

(6) ബുദ്ധിമാൻ! ഭരണകർത്താവ്! തന്ത്രജ്ഞൻ! സമരവീരൻ! ആക്രമണങ്ങളിൽ വിജയം നേടിയവൻ!

(7) ക്വുർആന്റെ സാഹിത്യവൈഭവംകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ബുദ്ധികളെ ജയിച്ചടക്കിയിരിക്കുന്നു; തന്റെ വാളുകൊണ്ട് ശിരസ്സുകളെ നേരിടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

(8) കഴിഞ്ഞുപോയവരോ, നിലവിലുള്ളവരോ, വരാനിരിക്കുന്നവരോ ആയ എല്ലാ ജനങ്ങളിലുമുള്ള വീരൻമാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ താഴെ മാത്രമാകുന്നു.

പരിശുദ്ധ ക്വുർആന്റെ മഹിമകളും നബിﷺയുടെ സവിശേഷ ഗുണങ്ങളും പലതും ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിൽ സമർത്ഥമായി ഈ പദ്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, അതിന്റെ ദിവ്യതയെ സമ്മതിക്കുകയോ, അതിന്റെ പ്രബോധനത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയോ അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നില്ല, ഇത് ഏറെക്കുറെ മനഃപൂർവം തന്നെയാണെന്ന വസ്തുത കവിതയുടെ ആദ്യത്തെ വരികളിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ടെന്ന് വേണം പറയുവാൻ. ക്വുർആൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനമാണെന്ന് തുറന്ന് സമ്മതിക്കുവാൻ പദാർത്ഥവാദിയായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാവിന് സാധ്യമായില്ലെന്നേയുള്ളൂ. ക്വുർആന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ സർവ്വപ്രധാനമായത് അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലുമുള്ള വിശ്വാസവും ബോധവും ഉണ്ടാവുകയാണല്ലോ. പക്ഷേ, ഭൗതിക കാഴ്ചപ്പാടിൽകൂടി മാത്രമാണ് താൻ ക്വുർആനെ വിലയിരുത്തുന്നതെന്നും, പാരത്രികവും ദൈവികവുമായ വശങ്ങളെ ദർശിക്കുവാൻ താൻ മിനക്കെടുന്നില്ലെന്നും ആദ്യമേ കവി ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, ക്വുർആന്റെ ചില വശങ്ങളെ തുറന്ന് കാണിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതനായ അദ്ദേഹം സ്വമനസ്സിനെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ട് അതിന്റെ പ്രധാന വശങ്ങളുടെ നേരെ മൗനം ദീക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്തതെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏറെക്കുറെ ശിബ്‌ലീശുമവീലിന്റെ മാതൃകയിലുള്ള പ്രസ്താവനകളിറക്കുന്ന ചില മുസ്‌ലിം ഭൗതികവാദികളെയും കാണാറുണ്ട്. ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ നന്മക്ക് ഉതകുന്ന ക്വുർആന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളെ വാനോളം പ്രശംസിക്കുകയും, അതോടൊപ്പം പാരത്രിക ജീവിതത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ആദ്ധ്യാത്മിക വശങ്ങളെക്കുറിച്ച് മൗനം അവലംബിക്കുകയോ അവഗണിക്കുകയോ ചെയ്യുകയുമായിരിക്കും ഇവരുടെയും

പതിവ്. നബിﷺ ഒരിക്കൽ ഉമയ്യത്തുബ്നു അബിസ്സ്വലത്തി (أمية بن أبي الصلت) നെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതാണ് ഇത്തരക്കാരെക്കുറിച്ചും പറയുവാനുള്ളത്: آمن شعره ولم يؤمن قلبه (അയാളുടെ കവിത വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു: ഹൃദയം വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല.) ക്വുർആൻ ആർക്കാണ് ഉപയോഗപ്രദമായിത്തീരുക എന്ന് അല്ലാഹു അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് കാണുക:

وَإِنَّهُۥ لَتَذْكِرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾

《48》 നിശ്ചയമായും, അത് [ക്വുർആൻ] ഭയഭക്തൻമാർക്ക് ഒരു സ്മരണയാകുന്നു.

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنكُم مُّكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾

《49》 നിശ്ചയമായും, നമുക്കറിയാം, നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചില വ്യാജമാക്കുന്നവരുമുണ്ടെന്ന്.

وَإِنَّهُۥ لَحَسْرَةٌ عَلَى ٱلْكَـٰفِرِينَ ﴿٥٠﴾

《50》 നിശ്ചയമായും, അത് അവിശ്വാസികളുടെമേൽ ഖേദ (കാരണ) വുമത്രെ.

《48》 وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത്, ഇത് لَتَذْكِرَةٌ ഒരു സ്മരണ (ഉപദേശം- ഉൽബോധനം) ആകുന്നു لِّلْمُتَّقِينَ സൂക്ഷിക്കുന്നവർക്ക്, ഭയഭക്തൻമാർക്ക് 《49》 وَإِنَّا لَنَعْلَمُ നിശ്ചയമായും നാം അറിയുന്നു, നമുക്കറിയാം أَنَّ مِنكُم നിങ്ങളിലുണ്ടെന്ന് مُّكَذِّبِينَ (ചില) വ്യാജമാക്കുന്നവർ 《50》 وَإِنَّهُۥ لَحَسْرَةٌ നിശ്ചയമായും അത് ഖേദം തന്നെ, സങ്കടമാണ്, ദുഃഖഹേതുവാകുന്നു عَلَى ٱلْكَـٰفِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെമേൽ

സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന ഭയഭക്തൻമാരായ സത്യവിശ്വാസികളായിരിക്കും യഥാർത്ഥത്തിൽ ക്വുർആൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക. അതുകൊണ്ടാണ് പലപ്പോഴും 'ക്വുർആൻ ഭയഭക്തൻമാർക്ക് സ്മരണയാണ്, ഭയഭക്തൻമാർക്ക് മാർഗദർശനമാണ്' എന്നും മറ്റും അല്ലാഹു പറഞ്ഞു കാണുന്നത്. ക്വുർആനെ വ്യാജമാക്കി നിഷേധിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ശരിക്കും അറിയാഞ്ഞിട്ടല്ല അവരെ തൽക്കാലം ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അറിഞ്ഞുംകൊണ്ടുതന്നെയാണത്. അതിന്റെ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. എന്നൊക്കെയാണ് 49 -ാം വചനത്തിന്റെ സാരം. ക്വുർആന്റെ അനുയായികൾക്ക് അത് വിജയത്തിനും മോക്ഷത്തിനും കാരണമാകുന്നതുപോലെ, അതിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് അത് ഖേദത്തിനും ദുഃഖത്തിനും കാരണമായിത്തീരുന്നു. ക്വുർആൻ മുഖേന സജ്ജനങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ വിശേഷിച്ചും അവർ തങ്ങളെപ്പറ്റി ഖേദിക്കുമല്ലോ. ഇതാണ് 50 -ാം വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. വേദഗ്രന്ഥവും റസൂലും അവർക്ക് വന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിന്റെ പേരിൽ അവർക്ക് ഒരു വിധത്തിൽ

ഒഴിവുകഴിവ് സമർപ്പിച്ചു നോക്കാമായിരുന്നു. ക്വുർആനും റസൂലും വന്നുകഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട് എനി അതിനുള്ള പഴുതും അടഞ്ഞുപോയിരിക്കയാണ്. (20: 134: 28: 47 മുതലായവ നോക്കുക.)

وَإِنَّهُۥ لَحَقُّ ٱلْيَقِينِ ﴿٥١﴾

﴾51﴿ നിശ്ചയമായും, ഇത് ദൃഢമായ യഥാർത്ഥമാകുന്നു.

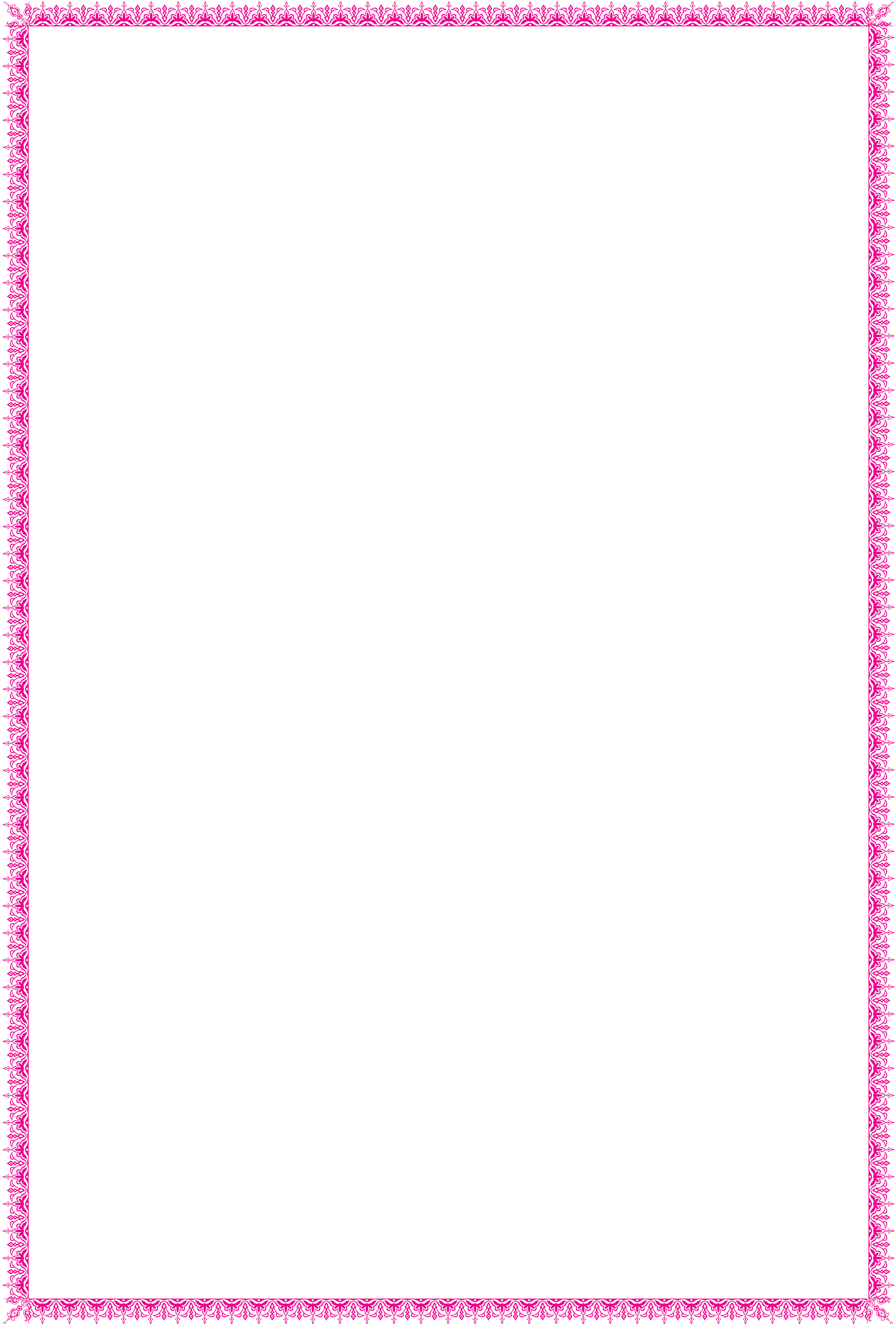
فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

﴾52﴿ ആകയാൽ, നീ നിന്റെ മഹാനായ റബ്ബിന്റെ നാമത്തിൽ 'തസ്ബീഹ' [സ്തോത്രകീർത്തനം] ചെയ്തുകൊള്ളുക.

﴾51﴿ وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും ഇത്, അത് لَحَقُّ യാഥാർത്ഥം, (സത്യം- കാര്യം, പരമാർത്ഥം) തന്നെ ٱلْيَقِينِ ദൃഢ (ഉറപ്പായ) ﴾52﴿ فَسَبِّحْ ആകയാൽ തസ്ബീഹ് (സ്തോത്രകീർത്തനം) ചെയ്യുക, പരിശുദ്ധപ്പെടുത്തുക بِٱسْمِ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ നാമത്തിൽ, നാമത്തെ ٱلْعَظِيمِ മഹാനായ

സൂറത്തുൽ- വാകിഅഃ (سورة الواقعة)യുടെ അവസാനത്തെ രണ്ട് വചനങ്ങളും അവയുടെ വിവരണവും ഇവിടെയും ഓർക്കുക.

ولله الحمد والمنة

سورة المعارج

70. സൂറത്തുൽ മആരിജ്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 44 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

سَأَلَ سَآئِلُۢ بِعَذَابٖ وَاقِعٖ ﴿١﴾

(1) സംഭവി(ക്കുവാനിരി)ക്കുന്ന ശിക്ഷയെ ഒരു ചോദ്യകർത്താവ് ചോദിച്ചാവശ്യപ്പെടുകയാണ്,-

لِّلۡكَٰفِرِينَ لَيۡسَ لَهُۥ دَافِعٞ ﴿٢﴾

(2)(അതെ) അവിശ്വാസികൾക്ക് (സംഭവിക്കുന്നത്); അതിനെ തടുക്കുന്നതൊന്നും (തന്നെ) ഇല്ല,-

مِّنَ ٱللَّهِ ذِي ٱلۡمَعَارِجِ ﴿٣﴾

(3) കയറിപ്പോകുന്ന സ്ഥാനങ്ങളുടെ അധിപനായ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് (സംഭവിക്കുന്നത്).

تَعۡرُجُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ إِلَيۡهِ فِي يَوۡمٖ كَانَ مِقۡدَارُهُۥ خَمۡسِينَ أَلۡفَ سَنَةٖ ﴿٤﴾

(4) മലക്കുകളും 'റൂഹും' [ആത്മാവും] അവങ്കലേക്ക് കയറിപ്പോകുന്നു, -അമ്പതിനായിരം കൊല്ലം വലുപ്പം ഉള്ളതായ ഒരു ദിവസത്തിൽ!

فَٱصۡبِرۡ صَبۡرٗا جَمِيلًا ﴿٥﴾

(5)എന്നാൽ (നബിയേ), നീ ഭംഗിയായ ക്ഷമ കൈ കൊള്ളുക.

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُۥ بَعِيدًا ﴿٦﴾	﴿6﴾ നിശ്ചയമായും അവർ അതിനെ വിദൂരമായ ഒന്നായി കാണുന്നു;
وَنَرَىٰهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾	﴿7﴾ നാം അതിനെ അടുത്ത തായും കാണുന്നു.

﴿1﴾ سَأَلَ ചോദിച്ചു (ആവശ്യപ്പെട്ടു) سَآئِلٌ ഒരു ചോദിക്കുന്നവൻ, ചോദ്യകർത്താവ് (ഒരാൾ) بِعَذَابٍ ശിക്ഷയെ, ശിക്ഷക്ക് وَاقِعٍ സംഭവിക്കുന്ന ﴿2﴾ لِّلْكَـٰفِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക് لَيْسَ لَهُ അതിനില്ല دَافِعٌ തടുക്കുന്നതൊന്നും, ഒരു തടവും ﴿3﴾ مِّنَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് ذِى ٱلْمَعَارِجِ കയറുന്ന മാർഗങ്ങളുടെ (ആരോഹണസ്ഥാനങ്ങളുടെ- സോപാനങ്ങളുടെ- പദവികളുടെ) ഉടമയായ (അധിപനായ) ﴿4﴾ تَعْرُجُ കയറുന്നു, ആരോഹണം ചെയ്യും ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ മലക്കുകൾ وَٱلرُّوحُ റൂഹും (ആത്മാവും) إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക് فِى يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിൽ كَانَ مِقْدَارُهُۥ അതിന്റെ തോത് (അളവ്- വലുപ്പം- കണക്ക്) ആകുന്നു خَمْسِينَ أَلْفَ അമ്പതിനായിരം سَنَةٍ കൊല്ലം ﴿5﴾ فَٱصْبِرْ എന്നാൽ ക്ഷമിക്കുക صَبْرًا جَمِيلاً ഭംഗിയായ (നല്ല) ക്ഷമ ﴿6﴾ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ നിശ്ചയമായും അവർ അതിനെ കാണുന്നു بَعِيدًا വിദൂരമാണെന്ന്, ദൂരപ്പെട്ടതായി ﴿7﴾ وَنَرَىٰهُ നാമതിനെ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു قَرِيبًا അടുത്തതായി

വാചകഘടനയിൽ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഈ മൂന്ന് വചനങ്ങൾക്കും കൂടി ഒന്നിച്ച് ഇങ്ങനെ അർത്ഥം നൽകാം: കയറിപ്പോകുന്ന സ്ഥാനങ്ങളുടെ അധിപനായ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള യാതൊരുവിധ തടവും ഉണ്ടായിരിക്കാത്ത അവിശ്വാസികൾക്ക് സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന ശിക്ഷയെ ഒരാൾ ചോദിച്ചാവശ്യപ്പെടുകയാണ്. വ്യാഖ്യാനം താഴെ വരുന്നുണ്ട്.

المعارج (മആരിജ്) എന്ന വാക്കിന് 'കയറുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ' എന്നത്രെ വാക്കർത്ഥം. കോണിപ്പടികൾ, സോപാനങ്ങൾ, ഉയർന്നപദവികൾ, ആരോഹണ മാർഗങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ പല അർത്ഥങ്ങളും അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യാം. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണമായി 'കയറിച്ചെല്ലുന്ന സ്ഥാനങ്ങളുടെ അധിപൻ(ذي المعارج)' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഒന്നിലധികം അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഇവിടെ المعارج കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ആകാശങ്ങളാണെന്നും, ആകാശങ്ങളിൽ മലക്കുകൾ കയറിപ്പോകുന്ന പ്രത്യേകസ്ഥാനങ്ങളാണെന്നും, ഉയർന്ന പദവികൾ എന്നാണെന്നും മറ്റുമാണ് ആ അഭിപ്രായങ്ങൾ. എന്നാൽ, തൊട്ടവചനത്തിൽ, ആ വാക്കിന്റെ വിശദീകരണമെന്നോണം 'മലക്കുകളും റൂഹും അവനിലേക്ക് കയറിച്ചെല്ലുന്നു'(تعرج الملئكة والروح اليه) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കെകൊണ്ട് മലക്കുകൾ കയറിച്ചെല്ലുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ എന്ന് വെക്കുന്നതിനാണ് കൂടുതൽ ന്യായം

കാണുന്നത്. അഥവാ ആകാശലോകങ്ങളിൽ മലക്കുകൾക്ക് കയറിച്ചെല്ലാവുന്നതും ഓരോരുത്തരുടെയും നിലപാടനുസരിച്ച് വ്യത്യസ്ത പദവികളോടു കൂടിയതുമായ സ്ഥാനങ്ങളായിരിക്കാം അവ. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

'റൂഹ്' (الروح) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ജിബ്‌രീൽ (അ) എന്ന മലക്കാണെന്നാണ് അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായം. ജിബ്‌രീലിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു 'റൂഹ്' എന്ന് പറയപ്പെടാറുണ്ട്, ക്വുർആനിലും അങ്ങനെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. (സൂ: ശുഅറാഉ്, 193 ഉം വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക.) അപ്പോൾ, മലക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രമുഖൻ അദ്ദേഹമായതുകൊണ്ട് മലക്കുകളെപ്പറ്റി മൊത്തത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞതായിരിക്കാം. മനുഷ്യാത്മാക്കളാണ് അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്നത്രെ മറ്റൊരു അഭിപ്രായം. വേറെയും അഭിപ്രായമുണ്ട്. അമ്പതിനായിരം കൊല്ലത്തെ വലുപ്പമുള്ള ദിവസം (يوم كان مقداره خمسين ألف سنة) എന്ന് പറഞ്ഞത് ക്വിയാമത്ത് നാളാകുന്നു. തുടർന്നുള്ള ആയത്തുകൾ വായിക്കുമ്പോൾ ഇത് മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. കൂടാതെ, നബിവചനങ്ങളിൽനിന്ന് ഇത് വ്യക്തമായും മനസ്സിലാക്കാം. നബിﷺ അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറയ്റഃ (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിൽ ഇപ്രകാരം കാണാവുന്നതാണ്: 'കടമകൾ നിറവേറ്റാതെ ധനം നിക്ഷേപിച്ചുവെക്കുന്നവന്റെ ധനം തകിടുകളാക്കി നരകാഗ്നിയാൽ ചുട്ടുപഴുപ്പിച്ച് അവന്റെ നെറ്റിയും ഭാഗങ്ങളും മുതുകും അതുകൊണ്ട് പൊള്ളിക്കും. നിങ്ങൾ എണ്ണിവരുന്ന അമ്പതിനായിരം കൊല്ലത്തെ വലുപ്പമുള്ള ഒരു ദിവസം അല്ലാഹു അവന്റെ അടിയാൻമാർക്കിടയിൽ വിധികൽപിക്കുന്നതുവരേക്കും അതങ്ങിനെയിരിക്കും. പിന്നെ അവന്റെ വഴി ഒന്നുകിൽ സ്വർഗത്തിലേക്കോ അല്ലെങ്കിൽ നരകത്തിലേക്കോ അവൻ കാണും.' (അ; മു.)

എന്നാൽ, സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ആ ദിവസത്തിന്റെ വമ്പിച്ച ദൈർഘ്യം അവർക്ക് ഒരു സാധാരണ നിർബന്ധനമസ്കാരത്തിന്റെ സമയത്തക്കാൾ ലഘൂകരിക്കപ്പെടുന്നതാണെന്ന് അഹ്മദും ബൈഹക്വീയും (റ) മറ്റും ഉദ്ധരിച്ച ഹദീഥുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ, അമ്പതിനായിരം കൊല്ലത്തെ വലുപ്പം എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ ദിവസം അത്രയും ദൈർഘ്യം തോന്നുന്നതും, വിഷമം നിറഞ്ഞതുമാണ് എന്നായിരിക്കും. അതല്ല, ശരിക്കും കൃത്യമായ അമ്പതിനായിരം കൊല്ലം തന്നെയാണുദ്ദേശ്യമെന്നും വരാവുന്നതാണ്. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. സൂ: സജദഃയിൽ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: 'അവൻ ആകാശത്തുനിന്ന് ഭൂമിയിലേക്ക് കാര്യം നിയന്ത്രിച്ചുവരുന്നു. പിന്നീട് നിങ്ങൾ എണ്ണിവരുന്ന ആയിരം കൊല്ലം വലുപ്പമുള്ള ഒരു ദിവസത്തിൽ അത് അവങ്കലേക്ക് കയറി (ഉയർന്ന്) പോകുന്നു.' يدبر الأمر من السماء –إلى قوله ألف سنة مما تعدون– السجدة:٥ ഈ രണ്ട് വചനങ്ങളും ക്വിയാമത്ത് നാളിനെ സംബന്ധിച്ചുതന്നെയാണുള്ളത്. ആ നാളിലെ ചില വ്യത്യസ്ത ഘട്ടങ്ങളെയാണ് ഇത് കുറിക്കുന്നതെന്നത്രെ ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം. ആയിരം കൊല്ലമെന്നും, അമ്പതിനായിരം കൊല്ലമെന്നും

പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരാൾ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)നോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായെന്നും, അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം മറുപടി നൽകിയെന്നും ഇബ്നുജരീർ (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: هما يومان ذكرهما الله الله أعلم بهما واكره أن أقول في كتاب الله بما لا أعلم (സാരം: അങ്ങനെ രണ്ട് ദിവസങ്ങളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിനറിയാം. അല്ലാഹുവിന്റെ കിത്താബിൽ എനിക്ക് അറിയാത്തതിനെക്കുറിച്ച് പറയുവാൻ ഞാൻ മടിക്കുന്നു.) നമുക്കും ഇവിടെ പറയുവാനുള്ളത് ഇതുതന്നെ. സൂ: സജദഃ 5 -ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുക.

ഇതുപോലെത്തന്നെ മലക്കുകളും റൂഹും- അഥവാ ജിബ്രീലും അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യാത്മാവും- അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് കയറിച്ചെല്ലും എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യവും എന്താണെന്ന് നമുക്ക് തിട്ടപ്പെടുത്തിപറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. സൂ: സജദഃയിലെ ആയത്തിൽ 'പിന്നീട് ആയിരംകൊല്ലം വലുപ്പമുള്ള ഒരു ദിവസം കാര്യം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് കയറുന്നു' എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. സൂ: ഫാത്വിറിൽ 'നല്ല വാക്കുകൾ അവങ്കലേക്ക് കയറുന്നു, സൽക്കർമത്തെ അവങ്കലേക്ക് ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു' (اليه يصعد الكلم الطيب الخ–فاطر : ١٠) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ട് വചനങ്ങളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വായിച്ച സംഗതികളും ഇവിടെയും ഓർക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. സൂ: ഹൂദ് 123ൽ وإليه يرجع الأمر كله (കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവങ്കലേക്ക് മടക്കപ്പെടുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. 'മലക്കുകളും റൂഹും അവങ്കലേക്ക് കയറും' എന്ന വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ഇതെല്ലാം സഹായകമായിത്തീരുന്നതാണ്. അന്തിമമായ നടപടിയുടെയും തീരുമാനത്തിന്റെയും ദിവസമാണല്ലോ ഖിയാമത്ത് നാൾ. അന്ന് മലക്കുകളും ആത്മാക്കളുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ ഹാജരാകുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

വളരെ വിചിത്രമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം ചില പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ ഇവിടെ നടത്തിക്കാണുന്നു. മനുഷ്യന്റെ പുരോഗമനം ഇവിടംകൊണ്ടവസാനിക്കുന്നില്ല, മരണാനന്തരവും അവൻ പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും,അങ്ങനെ ഒരു അമ്പതിനായിരം കൊല്ലം -അഥവാ ദീർഘമായ ഒരു കാലം- കൊണ്ട് അവൻ പുരോഗമിച്ചു അല്ലാഹുവിങ്കലെത്തിച്ചേരും, ഇതിൽ മലക്കുകൾ അവനെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കും.'എന്നൊക്കെയാണ് മലക്കുകളും റൂഹും അല്ലാഹുവിലേക്ക് കയറിച്ചെല്ലും' എന്ന വാക്യത്തിന് ഇവർ നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനം. പുരോഗമനവാദികളാണെന്ന് സ്വയം അഭിമാനിക്കുന്നവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഈ വ്യാഖ്യാനം ഒരു പക്ഷേ രസകരമായിത്തോന്നാമെങ്കിലും, സത്യാന്വേഷികൾക്ക് ഇതിനോട് യോജിക്കുവാൻ മാർഗം കാണുന്നില്ല. കാരണം, ഈ വ്യാഖ്യാനം മനുഷ്യനെ അല്ലാഹുവിനോളം ഉയർത്തുകയും, അതേ സമയത്ത് അല്ലാഹുവിനെ മനുഷ്യനിലേക്ക് താഴ്ത്തുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് അൽപം ആലോചിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. (معاذ الله) എത്രതന്നെ- എത്രകാലംതന്നെ- പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാലും അല്ലാഹുവിന്റെ സ്ഥാനം പ്രാപിക്കുവാൻ മനുഷ്യനാകട്ടെ, മറ്റാർക്കെങ്കി

ലുമാകട്ടെ സാധ്യമല്ലതന്നെ. (تعالى الله عن ذلك) 'പുരോഗമനം' എന്ന വാക്ക് ഉരുവിടുന്നതുപോലും ഒരു പുരോഗമനമായി കരുതുന്ന ഇത്തരക്കാരെപ്പറ്റി നമുക്ക് ഇതേ പറയുവാനുള്ളൂ وما قدروا الله حق قدره (അവർ അല്ലാഹുവിനെ കണക്കാക്കേണ്ട പ്രകാരം അവനെ കണക്കാക്കിയില്ല)

അവിശ്വാസികൾക്ക് ക്വിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് ശിക്ഷ ലഭിക്കുന്നതാണെന്നും, അത് തടയുവാൻ ആരാലും സാധ്യമല്ലെന്നും നബിﷺ താക്കീത് ചെയ്യുന്നതിനെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങനെയുണ്ടെങ്കിൽ ആ ശിക്ഷ ഇപ്പോൾതന്നെ ഒന്ന് കാണട്ടെ എന്ന് മുശ്‌രിക്കുകൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. 'അല്ലാഹുവേ! ഇവൻ പറയുന്ന ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണ് പരമാർത്ഥമെങ്കിൽ നീ കല്ലു മഴ വർഷിപ്പിക്കുകയോ, വേദനയേറിയ ഏതെങ്കിലും ശിക്ഷ ഞങ്ങൾക്ക് തരുകയോ ചെയ്തേക്കുക!' എന്ന് അവിശ്വാസികൾ പറഞ്ഞതായി സൂ: അൻഫാൽ 32 ൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള അവരുടെ പരിഹാസ ചോദ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഈ സൂറത്തിന്റെ ആദ്യവചനം മുതൽക്കുള്ള സംസാരം. സന്ദർഭവശാൽ ഇടക്കുവെച്ച് അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളെന്ന നിലക്ക് മറ്റു ചില വസ്തുതകളും വിവരിച്ചു. അതിനുശേഷം, അവിശ്വാസികളുടെ അത്തരം പരിഹാസവാക്കുകളെക്കുറിച്ച് ഒട്ടും അസ്വാസ്ഥ്യപ്പെടരുതെന്നും, നല്ലപോലെ ക്ഷമ കൈകൊള്ളണമെന്നും നബിﷺയെ ഉപദേശിച്ചു. അവർ അങ്ങനെ പരിഹസിക്കുവാനും ശിക്ഷക്ക് ധൃതി കൂട്ടുവാനും കാരണം, അത് വളരെ വിദൂരവും അസംഭവ്യവുമായി അവർ കരുതുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നും, എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ അത് ഒട്ടും വിദൂരമോ പ്രയാസപ്പെട്ടതോ അല്ലെന്നും പറഞ്ഞു നബിﷺയെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്നുകൊണ്ട് അവർ പരിഹസിച്ച് ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ ശിക്ഷയുടെയും, അത് സംഭവിക്കുന്ന ആ ദിവസത്തിന്റെയും ഗൗരവങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു:-

يَوْمَ تَكُونُ ٱلسَّمَآءُ كَٱلْمُهْلِ ﴿٨﴾

《8》 ആകാശം എണ്ണക്കീടം (അഥവാ ലോഹ ദ്രാവകം) പോലെ ആയിത്തീരുന്ന ദിവസം. (അന്നാണ് ആ ശിക്ഷ സംഭവിക്കുക.)

وَتَكُونُ ٱلْجِبَالُ كَٱلْعِهْنِ ﴿٩﴾

《9》 പർവ്വതങ്ങൾ കടഞ്ഞരോമം പോലെ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്ന (ദിവസം).

وَلَا يَسْـَٔلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾

《10》 ഒരു ഉറ്റബന്ധുവും (മറ്റ്) ഒരു ഉറ്റ ബന്ധുവിനോട് (ഒന്നും) ചോദിക്കുന്നതുമല്ല.

يُبَصَّرُونَهُمْ ۚ يَوَدُّ ٱلْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِى مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍۭ بِبَنِيهِ

《11》 അവർക്ക് അവരെ കാണിക്കപ്പെടും. (എന്നാലും പരസ്പരം അവർ അന്വേഷിക്കയില്ല.) കുറ്റവാളിയായുള്ളവൻ കൊതിക്കും; തന്റെ മക്കളെ (പ്രായശ്ചിത്തമാക്കി)ക്കൊണ്ട് അന്നത്തെ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് താൻ മോചനം നേടിയിരുന്നെങ്കിൽ (നന്നായേനേ)!-

وَصَٰحِبَتِهِۦ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾

《12》 (മാത്രമല്ല) തന്റെ സഹധർമിണിയെയും, തന്റെ സഹോദരനെയും കൊണ്ടും;-

وَفَصِيلَتِهِ ٱلَّتِى تُـْٔوِيهِ ﴿١٣﴾

《13》 തനിക്ക് (രക്ഷാ) സങ്കേതം നൽകിയിരുന്ന തന്റെ ബന്ധുകുടുംബങ്ങളെകൊണ്ടും,-

وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنجِيهِ

《14》 (അത്രയുമല്ല) ഭൂമിയിലുള്ളവരെ മുഴുവൻകൊണ്ടും, എന്നിട്ട് (പോലും) അതവനെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ (നന്നായേനേ എന്ന് കൊതിക്കും)!

《8》 يَوْمَ تَكُونُ ആയിത്തീരുന്ന ദിവസം ٱلسَّمَآءُ ആകാശം كَٱلْمُهْلِ എണ്ണക്കീടം പോലെ, ലോഹദ്രാവകം പോലെ 《9》 وَتَكُونُ ٱلْجِبَالُ പർവ്വതങ്ങൾ ആയിത്തീരുകയും كَٱلْعِهْنِ രോമത്തൂൾ (കടഞ്ഞരോമം, കടഞ്ഞ ചായം മുക്കിയ രോമം) പോലെ 《10》 وَلَا يَسْـَٔلُ ചോദിക്കുകയുമില്ല حَمِيمٌ ഒരു ഉറ്റബന്ധുവും, ചങ്ങാതിയും حَمِيمًا ഒരു ഉറ്റബന്ധുവോട് 《11》 يُبَصَّرُونَهُمْ അവർക്ക് അവരെ കാട്ടികൊടുക്കപ്പെടും (കാണുമാറാക്കും) يَوَدُّ കൊതിക്കും, മോഹിക്കും ٱلْمُجْرِمُ കുറ്റവാളി, മഹാപാപി لَوْ يَفْتَدِى അവൻ മോചനം നേടിയിരുന്നെങ്കിൽ, തെണ്ടം നൽകാമായിരുന്നെങ്കിൽ (എന്ന്) مِنْ عَذَابِ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് يَوْمِئِذٍۭ അന്നത്തെ بِبَنِيهِ തന്റെ മക്കളെകൊണ്ട് 《12》 وَصَٰحِبَتِهِۦ അവന്റെ കൂട്ടുകാരി (സഹധർമിണി- ഭാര്യ)യെയും وَأَخِيهِ തന്റെ സഹോദരനെയും 《13》 وَفَصِيلَتِهِ അവന്റെ ബന്ധുകുടുംബങ്ങളെയും ٱلَّتِى تُـْٔوِيهِ അവന് സങ്കേതം (രക്ഷ- അഭയം) നൽകുന്നതായ 《14》 وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളവരെയും جَمِيعًا മുഴുവനും ثُمَّ പിന്നെ (എന്നിട്ട്) يُنجِيهِ അതവനെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയിരുന്നു (വെങ്കിൽ എന്ന്)

കുറ്റവാളികളായ ദുർജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ ദിവസത്തിലെ ഭയങ്കരതയും സംഭവവികാസങ്ങളും എന്തുമാത്രമായിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. ഓരോരുത്തന്നും അവന്റെ കാര്യം മാത്രമല്ലാതെ, മറ്റുള്ളവരെപ്പറ്റി വല്ല വിചാരമോ അന്വേഷണമോ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. താനല്ലാത്തവരെ മുഴുവൻ ബലികൊടുത്തിട്ടെങ്കിലും തനിക്ക് രക്ഷകിട്ടിയാൽ മതിയായിരുന്നുവെന്നായിരിക്കും ഓരോരുത്തനും കൊതിക്കുക. പക്ഷേ, ഫലമെന്ത്?! അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ, ആമീൻ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

كَلَّآ ۖ إِنَّهَا لَظَىٰ ﴿١٥﴾

﴾15﴿ അതുവേണ്ടാ [ആ കൊതി വേണ്ടാ]! നിശ്ചയമായും, അത് ലളാ [ആളിക്കത്തുന്ന നരകം] ആകുന്നു!

نَزَّاعَةً لِّلشَّوَىٰ ﴿١٦﴾

﴾16﴿ തലയുടെ തൊലി (ഉരിച്ചു) നീക്കുന്നത്!-

تَدْعُوا۟ مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٧﴾

﴾17﴿ പിന്നോക്കം പോകുകയും തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്തവരെ അത് വിളിക്കും,-

وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰٓ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ ശേഖരിച്ചു കൂട്ടുകയും എന്നിട്ട് (ചിലവഴിക്കാതെ) സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്ത (വരെ).

﴾15﴿ كَلَّآ അങ്ങനെയല്ല, അതുവേണ്ടാ إِنَّهَا നിശ്ചയമായും അത് لَظَىٰ 'ലളാ'യാണ് (ആളിക്കത്തുന്ന നരകമാണ്) ﴾16﴿ نَزَّاعَةً നീക്കി (ഉരിച്ചു) കളയുന്നതായിട്ട് لِّلشَّوَىٰ തലയുടെ തൊലിയെ, ചർമങ്ങളെ, തലയോട്ടിനെ ﴾17﴿ تَدْعُوا۟ അത് വിളിക്കും مَنْ أَدْبَرَ പിന്നോക്കം പോയവനെ وَتَوَلَّىٰ തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്തു ﴾18﴿ وَجَمَعَ ശേഖരിക്കുക (ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുക)യും ചെയ്തു فَأَوْعَىٰٓ എന്നിട്ട് സൂക്ഷിച്ചുവെച്ച (പാത്രത്തിലാക്കിവെച്ച)

സാരം: അങ്ങനെയുള്ള വ്യാമോഹങ്ങളൊന്നും വേണ്ടാ. അതുകൊണ്ടൊന്നും ഫലമില്ല. കുറ്റവാളികൾക്ക് ലഭിക്കുവാൻപോകുന്നത് കത്തിജ്വലിക്കുന്ന നരകം മാത്രമാണ്. അത് അവരുടെ തലയുടെ തൊലി- അഥവാ ശരീരത്തിന്റെ പുറഭാഗങ്ങളൊക്കെ -ഉരിച്ചുകളയും. കുറ്റവാളികളെ രക്ഷപ്പെടുവാനോ ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാനോ അത് വിടുകയില്ല. അവരെ അത് തന്നിലേക്ക് വിളിച്ചുവരുത്തുകതന്നെ ചെയ്യും.

الشوى(ശവാ) എന്ന പദത്തിന് 'തലയുടെ തൊലി, തലയോട്, ചർമങ്ങൾ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥങ്ങൾ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏതർത്ഥമെടുത്താലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തംതന്നെ. കുറ്റവാളികളെക്കുറിച്ച് അവരുടെ പ്രത്യേകതയായി ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ കാര്യങ്ങൾ ഇവയാണ്.

(1) പിന്നോക്കം പോകുക. അഥവാ സത്യവിശ്വാസം നിരാകരിക്കുക.

(2) തിരിഞ്ഞുകളയുക. അഥവാ കൽപനകളെ അവഗണിച്ച് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുക.

(3) ധനം ശേഖരിച്ച് വെക്കുകയും എന്നിട്ട് വേണ്ടവിധത്തിൽ ചിലവഴിക്കാതെയും, കടമകൾ നിറവേറ്റാതെയും കെട്ടിപ്പൂട്ടിവെക്കുക. മറ്റ് വിഷയങ്ങളിൽ ഒരുമാതിരി കൊള്ളാവുന്നവരാണെങ്കിൽപോലും ധനം കെട്ടിപ്പൂട്ടിവെക്കുന്നതിൽ ഉൽസുകരല്ലാത്ത ധനികൻമാർ കേവലം ദുർല്ലഭമായിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ളവർ ഇതുപോലുള്ള താക്കീതുകളെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യസഹജമായ ഒരു കൊള്ളരുതായ്മയെ അല്ലാഹു എടുത്തുകാട്ടുന്നു:-

إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾

﴿19﴾ നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യൻ അക്ഷമനായി (അഥവാ വേവലാതിക്കാരനായി) സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

إِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾

﴿20﴾ അതായത്, തനിക്ക് ദോഷം ബാധിച്ചാൽ ക്ഷമകെട്ടവനായിട്ട്;-

وَإِذَا مَسَّهُ ٱلْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾

﴿21﴾ തനിക്ക് ഗുണം ബാധിച്ചാൽ മുടക്കക്കാരനായിട്ടും.

﴿19﴾ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ നിശ്ചയമായും മനുഷ്യൻ خُلِقَ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു هَلُوعًا അക്ഷമനായി, വേവലാതിക്കാരനായി, ദുർബ്ബലനായി ﴿20﴾ إِذَا مَسَّهُ അവനെ ബാധിച്ചാൽ, തൊട്ടാൽ ٱلشَّرُّ ദോഷം, തിന്മ, കെടുതി جَزُوعًا ക്ഷമകെട്ടവനായിട്ട്, പൊറുതികെട്ടവനായി ﴿21﴾ وَإِذَا مَسَّهُ അവനെ ബാധിച്ചാൽ ٱلْخَيْرُ ഗുണം, നന്മ, നല്ലത് مَنُوعًا മുടക്കക്കാരനായിട്ടും, വിലക്കുന്നവനായും, തടയുന്നവനായി

ധനത്തിലാകട്ടെ, ദേഹത്തിലാകട്ടെ വല്ല ദോഷവും ബാധിക്കുമ്പോൾ വ്യസനവും, പരാതിയും, ഭയവും, നിരാശയും വല്ല ഗുണമോ നന്മയോ ബാധിച്ചാൽ അത് വേണ്ടവിധം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയോ വിനിയോഗിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ പിശുക്ക് കാണിച്ചും മറ്റും അതിന് തടസ്സം വരുത്തുക. ഇതാണ് മനുഷ്യൻ അക്ഷമനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. എന്നാൽ അവൻ സൃഷ്ട്യാ തന്നെ ഇങ്ങിനെ ഒരു പോരായ്മയുള്ളവനായുള്ളവനെങ്കിലും ഈ സാവഭാവത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാനുള്ള പ്രതിവിധികളും അല്ലാഹു അവന് നിശ്ചയിച്ചി കൊടുക്കാതിരു

ന്നിട്ടില്ല. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം, അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിലുള്ള വിശ്വാസം, മനക്കരുത്ത്, ഔദാര്യശീലം, ഭയഭക്തി, മരണാനന്തര രക്ഷാശിക്ഷകളെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ ആദിയായവയത്രെ അവ. ഈ ഗുണങ്ങള്‍ ആരിലുണ്ടോ അവരില്‍ ആ ചീത്ത സ്വഭാവം പ്രകടമാകുകയില്ല. അവര്‍ സന്താപത്തില്‍ ക്ഷമയുള്ളവരും, സന്തോഷത്തില്‍ നന്ദിയുള്ളവരുമായിരിക്കും. അങ്ങനെ രണ്ടവസ്ഥയിലും അവര്‍ മാന്യന്‍മാരും, പുണ്യവാന്‍മാരും ആയിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:-

إِلَّا ٱلْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾

﴾22﴿ നമസ്കരിക്കുന്നവര്‍ ഒഴികെ,-

ٱلَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَآئِمُونَ ﴿٢٣﴾

﴾23﴿ അതായത്, തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തില്‍ നിത്യനിഷ്ഠയുള്ള ആളുകള്‍;

وَٱلَّذِينَ فِىٓ أَمْوَٰلِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٤﴾

﴾24﴿ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളില്‍ അറിയപ്പെട്ട (നിശ്ചിതമായ) അവകാശം ഉള്ളവരും (ഒഴികെ),-

لِّلسَّآئِلِ وَٱلْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾

﴾25﴿ (അതെ) ചോദിക്കുന്നവനും (ചോദിക്കുന്നതിന്) മുടക്കം ബാധിച്ചവനും;-

---

﴾22﴿ إِلَّا ٱلْمُصَلِّينَ നമസ്കരിക്കുന്നവരൊഴികെ ﴾23﴿ ٱلَّذِينَ അതായത് യാതൊരുകൂട്ടര്‍ هُمْ അവര്‍ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തില്‍ دَآئِمُونَ നിത്യനിഷ്ഠക്കാരാണ് ﴾24﴿ وَٱلَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരും فِىٓ أَمْوَٰلِهِمْ അവരുടെ സ്വത്തുക്കളിലുണ്ട് حَقٌّ ഒരവകാശം, കടമ, ബാദ്ധ്യത مَّعْلُومٌ അറിയപ്പെട്ട, നിശ്ചിതമായ ﴾25﴿ لِّلسَّآئِلِ ചോദിക്കുന്നവന് وَٱلْمَحْرُومِ തടയപ്പെട്ടവനും, മുടക്കം ബാധിച്ചവനും

ചോദിച്ചാവശ്യപ്പെട്ട് വരുന്നവര്‍ക്കും, അഭിമാനംകൊണ്ടോ, അംഗവൈകല്യം, രോഗം മുതലായ കാരണങ്ങള്‍ നിമിത്തമോ അന്യനോട് ചോദിച്ചുവാങ്ങാന്‍ മുന്നോട്ട് വരാത്തവര്‍ക്കും തങ്ങളുടെ സ്വത്തില്‍നിന്ന് അവകാശവും ഓഹരിയും കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന ബോധമുള്ളവര്‍ എന്ന് സാരം. സൂറത്തു ദ്ദാരിയാത്ത്, 19 -ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തില്‍ വായിച്ചതെല്ലാം ഇവിടെയും സ്മരിക്കുക.

وَٱلَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ ٱلدِّينِ ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ പ്രതിഫല നടപടിയുടെ ദിവസത്തെ സത്യമാ(ക്കി വിശ്വസി)ക്കുന്നവരും;-

وَٱلَّذِينَ هُم مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾

﴿27﴾ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് ഭയപ്പാടുള്ളവരും (ഒഴികെ);-

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾

﴿28﴾ (കാരണം) നിശ്ചയമായും, അവരുടെ റബ്ബിന്റെ ശിക്ഷ (വരികയില്ലെന്ന്) സമാധാനപ്പെട്ടുകൂടാത്തതാകുന്നു;-

---

﴿26﴾ وَٱلَّذِينَ يُصَدِّقُونَ സത്യമാക്കുന്ന (വിശ്വസിക്കുന്ന)വരും بِيَوْمِ ദിവസത്തെ ٱلدِّينِ പ്രതിഫലത്തിന്റെ, നടപടിയുടെ ﴿27﴾ وَٱلَّذِينَ യാതൊരുവരും هُم അവർ مِّنْ عَذَابِ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് رَبِّهِم തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ مُّشْفِقُونَ ഭയപ്പാടുള്ളവരാണ് ﴿28﴾ إِنَّ عَذَابَ നിശ്ചയമായും ശിക്ഷ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ غَيْرُ مَأْمُونٍ സമാധാനപ്പെട്ടുകൂടാത്തതാണ് (വരികയില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കാവതല്ലാത്തതാണ്)

തങ്ങളുടെ നന്മകൊണ്ടോ മറ്റേതെങ്കിലും കാരണത്താലോ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ തങ്ങളിൽ ബാധിച്ചേക്കുകയില്ലെന്ന് കരുതി അവർ വഞ്ചിതരാവുകയോ അതിനെക്കുറിച്ച് ഭയമില്ലാതെ സമാധാനപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ ചെയ്കയില്ല എന്ന് സാരം.

وَٱلَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَـٰفِظُونَ ﴿٢٩﴾

﴿29﴾ തങ്ങളുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങളെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നവരും (ഒഴികെ);

إِلَّا عَلَىٰٓ أَزْوَٰجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَـٰنُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾

﴿30﴾ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെയോ, അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവരെയോ സംബന്ധിച്ചല്ലാതെ, കാരണം, അവർ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടുകൂടാത്തവരാകുന്നു.

فَمَنِ ٱبْتَغَىٰ وَرَآءَ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْعَادُونَ ﴿٣١﴾

﴿31﴾ എന്നാൽ അതിനപ്പുറം ആരെങ്കിലും തേടുന്നതായാൽ ആ കൂട്ടർതന്നെയാണ് അതിരുകടന്നവർ.

وَٱلَّذِينَ هُمۡ لِأَمَـٰنَـٰتِهِمۡ وَعَهۡدِهِمۡ رَٰعُونَ ﴿٣٢﴾

﴾32﴿ തങ്ങളുടെ അമാനത്ത് [വിശ്വസ്തത]കളെയും, ഉടമ്പടിയെയും പാലിച്ചുവരുന്നവരും,-

وَٱلَّذِينَ هُم بِشَهَـٰدَٰتِهِمۡ قَآئِمُونَ ﴿٣٣﴾

﴾33﴿ തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളെ (ശരിക്ക്) നിർവ്വഹിക്കുന്നവരും,-

وَٱلَّذِينَ هُمۡ عَلَىٰ صَلَاتِهِمۡ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി സൂക്ഷി(ച്ചു പാലി)ക്കുന്നവരും (ഒഴികെ)

أُوْلَـٰٓئِكَ فِي جَنَّـٰتٍ مُّكۡرَمُونَ ﴿٣٥﴾

﴾35﴿ അക്കൂട്ടർ (എല്ലാം) സ്വർഗങ്ങളിൽവെച്ച് ആദരിക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നു.

﴾29﴿ وَٱلَّذِينَ യാതൊരുവരും هُمۡ لِفُرُوجِهِمۡ അവർ തങ്ങളുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങളെ حَـٰفِظُونَ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നവരാണ് ﴾30﴿ إِلَّا عَلَىٰٓ أَزۡوَٰجِهِمۡ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരിൽ (ഭാര്യമാരെ സംബന്ധിച്ച്) ഒഴികെ أَوۡ مَا مَلَكَتۡ അല്ലെങ്കിൽ ഉടമപ്പെടുത്തിയവരുടെ أَيۡمَـٰنُهُمۡ തങ്ങളുടെ വലങ്കൈകൾ فَإِنَّهُمۡ എന്നാൽ (കാരണം) അവർ غَيۡرُ مَلُومِينَ ആക്ഷേപിക്കപ്പെടാത്ത (ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടുകൂടാത്ത)വരാണ് ﴾31﴿ فَمَنِ ٱبۡتَغَىٰ എന്നാൽ ആരെങ്കിലും തേടിയാൽ, ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ وَرَآءَ ذَٰلِكَ അതിന്റെ അപ്പുറം فَأُوْلَـٰٓئِكَ هُمُ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് ٱلۡعَادُونَ അതിരുവിട്ടവർ ﴾32﴿ وَٱلَّذِينَ യാതൊരുവരും هُمۡ അവർ لِأَمَـٰنَـٰتِهِمۡ തങ്ങളുടെ അമാനത്ത് (വിശ്വസ്തത)കളെ وَعَهۡدِهِمۡ തങ്ങളുടെ ഉടമ്പടി (പ്രതിജ്ഞ- കരാറ്)യെയും رَٰعُونَ പാലിക്കുന്ന (ഗൗനിക്കുന്ന)വരാണ് ﴾33﴿ وَٱلَّذِينَ യാതൊരുവരും هُم അവർ بِشَهَـٰدَٰتِهِمۡ അവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളെ قَآئِمُونَ നിറുത്തുന്ന (ശരിക്ക് നിർവ്വഹിക്കുന്ന)വരാണ് ﴾34﴿ وَٱلَّذِينَ യാതൊരുവരും هُمۡ അവർ عَلَىٰ صَلَاتِهِمۡ തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തെ يُحَافِظُونَ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു (സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചു)വരുന്നു ﴾35﴿ أُوْلَـٰٓئِكَ അക്കൂട്ടർ فِي جَنَّـٰتٍ സ്വർഗങ്ങളിൽ مُّكۡرَمُونَ ആദരിക്കപ്പെടുന്നവരാണ്

29 മുതൽ 32 കൂടിയ വചനങ്ങളും 34 -ാം വചനവും ഇതുപോലെ സൂ: മുഅ്മിനൂനിലും മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ അവിടെ വായിച്ച സംഗതികളും ഹദീഥുകളും ഇവിടെയും ഓർത്തിരിക്കുന്നതാവശ്യമാണ്. 'വലങ്കൈ ഉടമപ്പെടുത്തിയവർ' (ما ملكت أيمانهم) എന്ന വാക്ക് ചിലർ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി സൂ: മുഅ്മിനൂനിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ അതെല്ലാം വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

സ്വർഗത്തിൽവെച്ച് ആദരിക്കപ്പെടുന്നവരെന്ന് അല്ലാഹു സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കുകയും, അക്ഷമരും ദുർബലരുമല്ലാത്തവരെന്ന് അവൻ പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്ത ഈ സജ്ജനങ്ങളുടെ സവിശേഷത പലതും ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവയിൽ ഒന്നാമത്തെതായി എണ്ണിയത് നമസ്കരിക്കുന്നവരെയാണ്. നമസ്കരിക്കുന്നവരെന്ന് പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ, അതിൽ നിത്യനിഷ്ഠപാലിക്കുന്നവരെന്നുകൂടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഏറ്റവും അവസാനമായി എടുത്തുപറഞ്ഞതും നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റിത്തന്നെ. നമസ്കാരങ്ങളുടെ എണ്ണം പൂർത്തിയാക്കിയാലും പോര, അതിലെ കടമകളും മര്യാദകളും പാലിച്ചുകൊണ്ടും, അതിന് വേണ്ടത്ര വിലയും നിലയും കല്പിച്ചുകൊണ്ടും അതിൽ സൂക്ഷ്മതപാലിക്കുകകൂടി വേണമെന്നാണ് അവസാനം ഓർമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതെല്ലാം നമസ്കാരത്തിന് ഇസ്ലാമിലുള്ള പ്രാധാന്യത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. ഇവിടെ മാത്രമല്ല, ക്വുർആൻ പലപ്പോഴും ഇങ്ങനെ നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി വിവിധ വാചകങ്ങളിൽ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞും ആവർത്തിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് കാണാം. നമസ്കാരത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അലസൻമാരായ മുസ്ലിം പാമരൻമാരും, അതിന് വേണ്ടത്ര വിലകൽപിക്കാറില്ലാത്ത ഇന്നത്തെ ചില പുരോഗമനാശയക്കാരും ഇതെല്ലാം വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതായിരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം- 2

فَمَالِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ قِبَلَكَ مُهۡطِعِينَ ﴿٣٦﴾

﴾36﴿ എന്നാൽ, അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് എന്താണ് (അവർ) നിന്റെ മുമ്പിൽ (കഴുത്ത് നീട്ടിനോക്കി) പാഞ്ഞു പോയ്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു?-

عَنِ ٱلۡيَمِينِ وَعَنِ ٱلشِّمَالِ عِزِينَ

﴾37﴿ വലത്തോട്ടും ഇടത്തോട്ടും കൂട്ടങ്ങളായി (ചിതറി)ക്കൊണ്ട്!

أَيَطۡمَعُ كُلُّ ٱمۡرِيٍٕ مِّنۡهُمۡ أَن يُدۡخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ

كَلَّآۖ إِنَّا خَلَقۡنَٰهُم مِّمَّا يَعۡلَمُونَ ﴿٣٩﴾

《38》അവരിൽ എല്ലാ (ഓരോ) മനുഷ്യനും മോഹിക്കുന്നുണ്ടോ, സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ സ്വർഗത്തിൽ അവൻ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെടുമെന്ന്?!

《39》 അതുവേണ്ടാ! അവരെ നാം അവർക്ക് അറിയാവുന്ന വസ്തുവിൽ നിന്നത്രെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്.

《36》 فَمَالِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ എന്നാൽ അവിശ്വസിച്ചവർക്കെന്താണ് قِبَلَكَ നിന്റെ മുമ്പിൽ (നേരെ, അടുക്കൽ) مُهۡطِعِينَ കഴുത്തുനീട്ടി നോക്കി (ബദ്ധപ്പെട്ടു- വിളറിയെടുത്തു- പാഞ്ഞു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നു 《37》 عَنِ ٱلۡيَمِينِ വലഭാഗത്തൂടെ, വലത്തോട്ട് وَعَنِ ٱلشِّمَالِ ഇടഭാഗത്തൂടെയും, ഇടത്തോട്ടും عِزِينَ കൂട്ടങ്ങളായിട്ട്, ചിതറിപ്പിരിഞ്ഞുകൊണ്ട് 《38》 أَيَطۡمَعُ മോഹിക്കുന്നുവോ, ആശിക്കുന്നുവോ كُلُّ ٱمۡرِيٍٕ എല്ലാ (ഓരോ) മനുഷ്യനും مِّنۡهُمۡ അവരിൽ നിന്നുള്ള أَن يُدۡخَلَ അവൻ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെടുമെന്ന്, പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെടുവാൻ جَنَّةَ نَعِيمٍ സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ സ്വർഗത്തിൽ 《39》 كَلَّا അതുവേണ്ട, അങ്ങനെയല്ല إِنَّا خَلَقۡنَٰهُم നിശ്ചയമായും നാമവരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു مِّمَّا يَعۡلَمُونَ അവർക്ക് അറിയാവുന്ന വസ്തുവിൽ നിന്ന്

നബിﷺയുടെ നേരെ വെറുപ്പും അമർഷവും വെച്ചുകൊണ്ട് തുറിച്ചുനോക്കുക, അവിടുന്ന് പറയുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ അസ്വസ്ഥരായി പ്രതിഷേധപൂർവ്വം ഇടവും വലവും വിറളിയെടുത്തു പാഞ്ഞുപോകുക, ഇതെല്ലാം മക്കഃയിലെ മുശ്‌രിക്കുകളുടെ പതിവായിരുന്നു. നബിﷺയുടെ സ്വഹാബികളെക്കുറിച്ച് 'ഇവരൊക്കെ സ്വർഗത്തിൽ കടക്കുകയോ' എന്ന് പരിഹാസത്തോടെ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെയുള്ള അവരുടെ ചെയ്തികളെയാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അവർ അവരുടെ വ്യാമോഹങ്ങളെല്ലാം അങ്ങ് വിട്ടേക്കട്ടെ. അതൊന്നും നടക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അവർക്കറിയാമല്ലോ അവരുടെ ഉൽഭവം എന്തിൽനിന്നാണെന്ന്. അതെ, കേവലം നിന്ദ്യമായ ഒരു വെള്ളത്തുള്ളിയിൽനിന്നാണത്. അപ്പോൾ ഉത്ഭവംകൊണ്ട് അവർ ഒരു പരിശുദ്ധവർഗമൊന്നുമല്ല. സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമവും മാത്രമാണ് അല്ലാഹുവിങ്കൽ പരിശുദ്ധതക്കുള്ള ഉപാധികൾ. അത് കൂടാതെ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാമെന്ന് അവർ മോഹിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല. അവരെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ അവരുടെ മേൽ വേണ്ട നടപടിയും എടുക്കുന്നതാകുന്നു. എന്നൊക്കെയാണ് 39 -ാം വചനത്തിലെ ആ ചെറുവാക്യം മുഖേന അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നത്.

فَلَآ أُقۡسِمُ بِرَبِّ ٱلۡمَشَٰرِقِ وَٱلۡمَغَٰرِبِ إِنَّا لَقَٰدِرُونَ ﴿٤٠﴾

﴾40﴿ എന്നാൽ, ഉദയസ്ഥാനങ്ങളുടെയും അസ്തമയസ്ഥാനങ്ങളുടെയും റബ്ബിനെക്കൊണ്ട് ഞാൻ (ഇതാ) സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു!- നിശ്ചയമായും നാം കഴിവുള്ളവർ തന്നെയാണ്,-

عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ خَيۡرًا مِّنۡهُمۡ وَمَا نَحۡنُ بِمَسۡبُوقِينَ ﴿٤١﴾

﴾41﴿ അവരെക്കാൾ ഉത്തമമായവരെ അവർക്ക് പകരം കൊണ്ടുവരുവാൻ, നാം മുൻകടക്കപ്പെടുന്നവരല്ലതാനും [പരാജയപ്പെട്ടു പോകുന്നവരുമല്ല].

﴾40﴿ فَلَآ أُقۡسِمُ എന്നാൽ ഞാൻ സത്യം ചെയ്തുപറയുന്നു بِرَبِّ ٱلۡمَشَٰرِقِ ഉദയസ്ഥാനങ്ങളുടെ റബ്ബിനെകൊണ്ട് وَٱلۡمَغَٰرِبِ അസ്തമയസ്ഥാനങ്ങളുടെയും إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം لَقَٰدِرُونَ കഴിവുള്ളവർ തന്നെ ﴾41﴿ عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ നാം പകരംകൊണ്ടുവരാൻ خَيۡرًا مِّنۡهُمۡ അവരെക്കാൾ ഉത്തമരായവരെ وَمَا نَحۡنُ നാം അല്ലതാനും بِمَسۡبُوقِينَ മുൻകടക്കപ്പെടുന്നവർ, പരാജയപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നവർ

لا أقسم എന്ന വാക്കിനെക്കുറിച്ച് സൂ: വാകിഅഃ 75 ലും, ഉദയാസ്തമയ സ്ഥാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് സൂ: സ്സ്വാഫ്ഫാത്ത് 5 ലും വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക. ഈ അവിശ്വാസികളെയെല്ലാം അങ്ങ് നശിപ്പിച്ച് അവരെക്കാൾ ഉത്തമമായ ഒരു ജനതയെ രംഗത്തുവരുത്തുവാൻ അല്ലാഹുവിന് ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അവനെ പിന്നോക്കമാക്കി പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ ആരുമില്ലതാനും. പക്ഷേ, അല്ലാഹു അങ്ങനെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അവരെ ഒഴിവാക്കിവിട്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

فَذَرۡهُمۡ يَخُوضُواْ وَيَلۡعَبُواْ حَتَّىٰ يُلَٰقُواْ يَوۡمَهُمُ ٱلَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾

﴾42﴿ (നബിയേ) ആകയാൽ നീ അവരെ വിട്ടേക്കുക- അവർ (തോന്നിയവാസത്തിൽ) മുഴുകിയും കളിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കട്ടെ, അവരോട് വാഗ്ദത്തം [താക്കീത്] ചെയ്യപ്പെടുന്ന അവരുടെ (ആ) ദിവസവുമായി അവർ കണ്ടുമുട്ടുന്നതുവരേക്കും!

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ ٱلْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ

《43》 അതായത് ക്വബ്‌റുകളിൽനിന്ന് അവർ ബദ്ധപ്പെട്ടവരായി പുറത്തുവരുന്ന ദിവസം; അവർ ഒരു നാട്ടക്കുറിയിലേക്ക് ധൃതിപ്പെട്ടുവരുന്നതുപോലെയിരിക്കും;

خَـٰشِعَةً أَبْصَـٰرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۚ ذَٰلِكَ ٱلْيَوْمُ ٱلَّذِى كَانُوا۟ يُوعَدُونَ

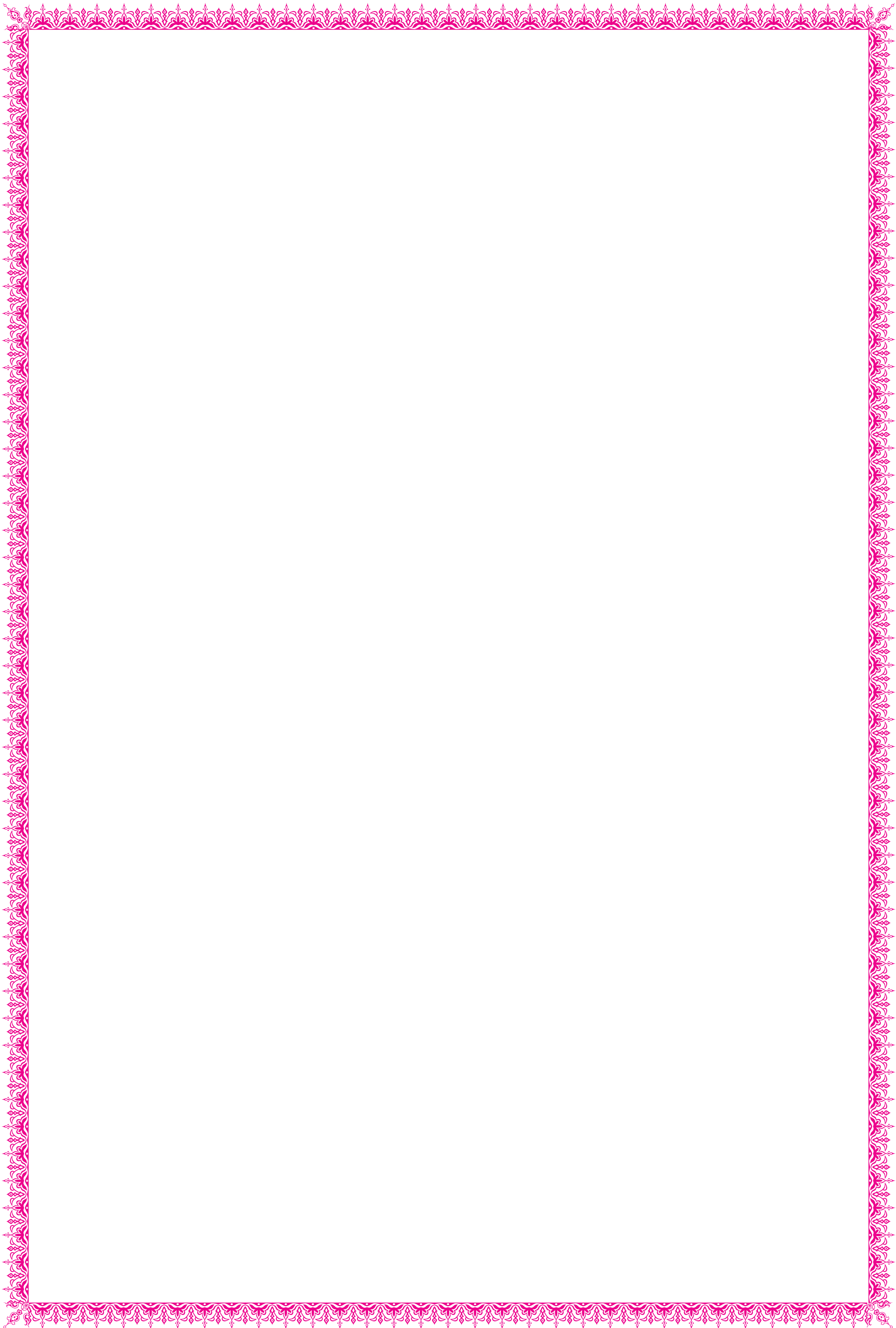

《44》 -അവരുടെ കണ്ണുകൾ (വിനയപ്പെട്ടു) താഴ്മകാണിച്ചുകൊണ്ട് -നിന്ദ്യത അവരെ ആവരണം ചെയ്യുന്നതാണ്. അതത്രെ, അവരോട് വാഗ്ദത്തം [താക്കീത്] ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന (ആ) ദിവസം!

《42》 فَذَرْهُمْ ആകയാൽ നീ അവരെ വിട്ടേക്കുക يَخُوضُوا۟ അവർ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കട്ടെ وَيَلْعَبُوا۟ കളിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കട്ടെ حَتَّىٰ يُلَـٰقُوا۟ അവർ കണ്ടുമുട്ടുന്നത് വരേക്കും يَوْمَهُمُ അവരുടെ ദിവസത്തെ ٱلَّذِى يُوعَدُونَ അവരോട് വാഗ്ദത്തം (താക്കീത്) ചെയ്യപ്പെടുന്നതായ 《43》 يَوْمَ يَخْرُجُونَ അവർ പുറപ്പെടുന്ന ദിവസം مِنَ ٱلْأَجْدَاثِ ക്വബ്‌റു (ശവക്കുഴി)കളിൽ നിന്ന് سِرَاعًا ബദ്ധപ്പെട്ടു, വേഗതയുള്ളവരായി كَأَنَّهُمْ അവർ (ആകുന്നു) എന്നപോലെ إِلَىٰ نُصُبٍ ഒരു നാട്ടക്കുറി (നാട്ടിയകുറി)യിലേക്ക് يُوفِضُونَ ധൃതിപ്പെട്ടു (പാഞ്ഞു) വരുന്ന (എന്നപോലെ) 《44》 خَـٰشِعَةً താഴ്മ (വിനയം) കാട്ടിക്കൊണ്ട് أَبْصَـٰرُهُمْ അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ, കണ്ണുകൾ تَرْهَقُهُمْ അവരെ ആവരണം ചെയ്യും, മൂടും (ബാധിക്കും) ذِلَّةٌ നിന്ദ്യത ذَٰلِكَ അത്, അതത്രെ ٱلْيَوْمُ ദിവസമാണ്, ദിവസം ٱلَّذِى كَانُوا۟ يُوعَدُونَ അവരോട് വാഗ്ദത്തം (താക്കീത്) ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന

ക്വിയാമത്ത്നാളിലെ രണ്ടാമത്തെ കാഹളം ഊത്തിനെത്തുടർന്ന് എല്ലാവരും ക്വബ്‌റുകളിൽനിന്ന് ഭയവിഹ്വലരായുംകൊണ്ട് എഴുന്നേറ്റ് 'മഹ്ശറി'ലേക്ക് ഓടിവരുന്നതിനെയാണ് ഒരു നാട്ടക്കുറിയെ ഉന്നംവെച്ച് ധൃതിപ്പെട്ടു പാഞ്ഞുവരുമ്പോലെ എന്ന് ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇന്നത്തെ ഈ ഊക്കും ധാർഷ്ട്യവുമെല്ലാം അവസാനിച്ച് അന്ന് അവരെല്ലാം താഴ്മയോടും വിനയത്തോടുംകൂടി നിന്ദ്യമായ നിലയിൽ അവിടെ സമ്മേളിക്കും. ഇപ്പോൾ ഒരു വിധത്തിലും അവർ വഴങ്ങുന്നില്ലെങ്കിൽ തൽക്കാലം അവരെ അവരുടെ പാട്ടിന് വിട്ടേക്കുക എന്ന് താൽപര്യം.

والله أعلم واليه المرجع والمآب

سورة نوح

71. സൂറതു നൂഹ്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 28 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوۡمِهِۦٓ أَنۡ أَنذِرۡ قَوۡمَكَ مِن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

﴾1﴿ നിശ്ചയമായും നാം നൂഹിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലേക്ക് (റസൂലായി) അയച്ചു,- നിന്റെ ജനതക്ക് വേദനയേറിയ വല്ല ശിക്ഷയും വരുന്നതിനു മുമ്പായി നീ അവരെ താക്കീത് ചെയ്യണം എന്ന് (കല്പിച്ചുകൊണ്ട്)

قَالَ يَٰقَوۡمِ إِنِّي لَكُمۡ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾

﴾2﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് സ്പഷ്ടമായ ഒരു താക്കീതുകാരനാകുന്നു;'

أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ﴿٣﴾

﴾3﴿ 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ, അവനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ' എന്ന്.

يَغۡفِرۡ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمۡ وَيُؤَخِّرۡكُمۡ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّىۚ

﴾4﴿ 'എന്നാലവൻ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽനിന്ന്പൊറുത്തുതരുന്നതാണ്; നിർണയിക്കപ്പെട്ട ഒരവധിവരെ അവൻ നിങ്ങളെ (ഒഴിവാക്കി) പിന്തിച്ചു തരുന്നതാകുന്നു.'

إِنَّ أَجَلَ ٱللَّهِ إِذَا جَآءَ لَا يُؤَخَّرُ ۖ لَوْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ (നിശ്ചയപ്രകാരമുള്ള) അവധിവന്നാൽ, അത് പിന്തിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ!

﴾1﴿ إِنَّآ أَرْسَلْنَا നിശ്ചയമായും നാം അയച്ചു نُوحًا നൂഹിനെ إِلَىٰ قَوْمِهِۦٓ തന്റെ ജനതയിലേക്ക് أَنْ أَنذِرْ നീ താക്കീത് ചെയ്യുക എന്ന് قَوْمَكَ നിന്റെ ജനതയെ مِن قَبْلِ മുമ്പായി أَن يَأْتِيَهُمْ അവർക്ക് വരുന്ന (ചെല്ലുന്ന)തിന് عَذَابٌ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ, വല്ല ശിക്ഷയും ﴾2﴿ قَالَ يَٰقَوْمِ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എന്റെ ജനങ്ങളേ إِنِّى നിശ്ചയമായും ഞാൻ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് نَذِيرٌ ഒരു താക്കീതുകാരനാണ് مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ, തനി ﴾3﴿ أَنِ ٱعْبُدُوا۟ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കണമെന്ന് ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ وَٱتَّقُوهُ അവനെ സൂക്ഷിക്കുകയും വേണം وَأَطِيعُونِ എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യണം ﴾4﴿ يَغْفِرْ لَكُم എന്നാലവൻ നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തു തരും مِّن ذُنُوبِكُمْ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും, പാപങ്ങളെ وَيُؤَخِّرْكُمْ നിങ്ങളെ പിന്തിച്ചു(ഒഴിവാക്കി)ത്തരുകയും ചെയ്യും إِلَىٰٓ أَجَلٍ ഒരു അവധിവരെ مُّسَمًّى നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട, നിർണയിക്കപ്പെട്ട إِنَّ أَجَلَ ٱللَّهِ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ (അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച) അവധി إِذَا جَآءَ അതു വന്നാൽ لَا يُؤَخَّرُ അത് പിന്തിക്കപ്പെടുന്നതല്ല لَوْ كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നെങ്കിൽ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയും

തൊള്ളായിരത്തമ്പതു വർഷം സ്വജനതയെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അത്രയും കാലം ആ ജനങ്ങളിൽനിന്ന് എതിർപ്പും പരിഹാസവും ഭീഷണിയും സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്ത പ്രവാചകവര്യനായ റസൂലത്രെ നൂഹ് നബി (അ). അറിയപ്പെട്ടിടത്തോളം, ഒരു സമുദായത്തെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുവാൻ വേണ്ടി അയക്കപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ റസൂലായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ആ സമുദായമാകട്ടെ, വിഗ്രഹാരാധനയിലും തോന്നിയവാസത്തിലും മുഴുകിയവരും ധിക്കാരസ്വഭാവികളുമായിരുന്നു. ആ മഹാനുഭാവൻ അത്രയും കാലം അവരിൽ നടത്തിയ പരിശ്രമത്തിന്റെയും ത്യാഗത്തിന്റെയും ചരിത്രവും, അവരിലുണ്ടായ പ്രതികരണവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിലായി ഈ സൂറത്തിൽ അല്ലാഹു ചുരുക്കി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാ റസൂലുകൾക്കുമെന്നപോലെ, അദ്ദേഹത്തിനും പ്രബോധനം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്ന ദൗത്യസന്ദേശം അല്ലാഹുവിനെ- അതെ, അവനെമാത്രം- ആരാധിക്കണം, അവന്റെ വിധിവിലക്കുകൾ സൂക്ഷിക്കണം, അവന്റെ ദൂതൻ ഉപദേശിക്കുന്നത് അനുസരിക്കണം എന്നിത്രയും കാര്യങ്ങളായിരുന്നു. ഈ പ്രബോധനം സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം, അവരുടെ പാപങ്ങൾ അല്ലാഹു പൊറുക്കുമെന്നും, അവരുടെ നിശ്ചിത ആയുഷ്കാലാവധിവരെ അവർക്ക് സമാധാന ജീവിതം നൽകുമെന്നും അദ്ദേഹം അവരെ ഉപദേശിച്ചു. അല്ലാത്തപക്ഷം അല്ലാ

ഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള കഠിനമായ ഏതെങ്കിലും ശിക്ഷ മുഖേന അവർക്ക് നാശം സംഭവിക്കുമെന്നും, അതിന്റെ അവധി എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് യാതൊരു ഒഴിവും ലഭിക്കുകയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം അവരെ താക്കീത് ചെയ്തു.

സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമവും ആയുഷ്കാലത്തിൽ വർദ്ധനവ് ലഭിക്കുവാൻ കാരണമായേക്കുമെന്ന് പല മഹാൻമാരും ഈ 4 -ാം വചനത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. 'കുടുംബബന്ധം പാലിക്കൽ ആയുസ്സ് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്'(صلة الرحم تزيد في العمر) എന്ന് നബിﷺ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. (ബു. മു.) പണ്ഡിതൻമാരിൽ ഒരു വിഭാഗം ഈ അഭിപ്രായത്തോട് യോജിക്കുന്നില്ല. ആയുസ്സ് വർദ്ധിപ്പിക്കലും ചുരുക്കലും ഉണ്ടാകുമെന്ന് കാണിക്കുന്ന രേഖകൾക്ക് അവർ നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനം ഇപ്രകാരമാണ്: ആയുസ്സ് വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഉള്ള ആയുഷ്കാലം സമാധാനപരവും അഭിവൃദ്ധിയുള്ളതും ആയിരിക്കുക എന്നും ആയുസ്സ് ചുരുക്കുക എന്ന് പറയുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അത് ക്ലേശകരവും സമാധാനപരമല്ലാത്തതുമായിരിക്കുക എന്നുമാകുന്നു. മൂന്നാമതൊരു അഭിപ്രായം ഈ വിഷയത്തിലുള്ളത് ചില യുക്തിവാദക്കാരുടേതാണ്. അല്ലാഹു എല്ലാറ്റിനും ചില പൊതു വ്യവസ്ഥകൾ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാതെ, ഓരോരുത്തന്റെ കാലാവധിയും ആയുസ്സും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടില്ല; എല്ലാം ആ പൊതുവ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് നടമാടുന്നുവെന്ന് മാത്രമേയുള്ളൂ എന്നത്രെ അവരുടെ പക്ഷം. ഇത് ക്വുർആന്നും, ഹദീഥിനും ഇസ്‌ലാമിക മൂല്യങ്ങൾക്കും യോജിക്കാത്തതാണ്താനും.

ഒമ്പതര നൂറ്റാണ്ട് കാലത്തെ തുടർച്ചയായ പ്രബോധനത്തിന്റെ ചരിത്രസംക്ഷേപം അങ്ങേഅറ്റത്തെ ഹൃദയവേദനയോടെ നൂഹ് നബി (അ) അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കുന്നു. അതിലെ ഓരോ വാക്യവും ഹൃദയ സാന്നിദ്ധ്യത്തോടുകൂടി ഒന്ന് വായിച്ചു നോക്കുക:-

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾

﴾5﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ! നിശ്ചയമായും എന്റെ ജനതയെ ഞാൻ രാവും പകലും വിളിച്ചു'-

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَآءِيٓ إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾

﴾6﴿ 'എന്നിട്ട് എന്റെ വിളി അവർക്ക് ഓടിപ്പോക്കല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) വർദ്ധിപ്പിച്ചില്ല.'

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوٓا۟ أَصَٰبِعَهُمْ فِيٓ ءَاذَانِهِمْ وَٱسْتَغْشَوْا۟ ثِيَابَهُمْ وَأَصَرُّوا۟

﴾7﴿ 'നീ അവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി ഞാൻ അവരെ വിളിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും,- അവർ തങ്ങളുടെ കാതുകളിൽ വിരലുകൾ ഇട്ടു (പൊത്തി) കളയുകയും, തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ (മീതെയിട്ടു) മൂടിപ്പുതക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ്! അവർ

وَٱسْتَكْبَرُوا۟ ٱسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾

(നിഷേധത്തിൽ) ശഠിച്ചു നിൽക്കുകയും, ഒരു (കടുത്ത) അഹംഭാവം നടിക്കൽ നടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!'

《5》 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ إِنِّي دَعَوْتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ക്ഷണിച്ചു, വിളിച്ചു قَوْمِى എന്റെ ജനതയെ لَيْلًا രാത്രി وَنَهَارًا പകലും 《6》 فَلَمْ يَزِدْهُمْ എന്നിട്ട് അവർക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചില്ല دُعَآءِىٓ എന്റെ വിളി, ക്ഷണം إِلَّا فِرَارًا ഓടിപ്പോക്കല്ലാതെ 《7》 وَإِنِّى നിശ്ചയമായും كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ ഞാനവരെ വിളിച്ചപ്പോഴെല്ലാം لِتَغْفِرَ لَهُمْ നീ അവർക്ക് പൊറുക്കുവാനായി جَعَلُوٓا۟ അവർ ആക്കി, ആക്കുന്നു (ഇടുന്നു) أَصَٰبِعَهُمْ അവരുടെ വിരലുകളെ فِىٓ ءَاذَانِهِمْ അവരുടെ കാത് (ചെവി)കളിൽ وَٱسْتَغْشَوْا۟ അവർ മൂടിയിടുക (മൂടിപ്പുതക്കുക)യും ചെയ്തു, ചെയ്യുന്നു ثِيَابَهُمْ അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ وَأَصَرُّوا۟ അവർ ശഠിച്ചുനിൽക്കുകയും (നിരതരാവുകയും) ചെയ്തു وَٱسْتَكْبَرُوا۟ അവർ അഹംഭാവം(ഗർവ്വ്- വലുപ്പം) നടിക്കുകയും ചെയ്തു ٱسْتِكْبَارًا ഒരു അഹംഭാവം നടിക്കൽ

തങ്ങളോട് ഉപദേശിക്കുന്നത് കേൾക്കുകപോലും ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അവർ കാതിൽ വിരലിട്ട് പൊത്തുന്നതും, മേലെ വസ്ത്രമിട്ട് മൂടുന്നതും.

ثُمَّ إِنِّى دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾

《8》 'പിന്നെ (അതിനുപുറമെ) ഞാൻ, അവരെ ഉറക്കെ വിളിച്ചു.'

ثُمَّ إِنِّىٓ أَعْلَنتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾

《9》 'പിന്നെ ഞാൻ, അവരോട് (എന്റെ വിളി) പരസ്യമാക്കുകയും, സ്വകാര്യമാക്കി രഹസ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു.'

فَقُلْتُ ٱسْتَغْفِرُوا۟ رَبَّكُمْ إِنَّهُۥ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

《10》 'അങ്ങനെ, ഞാൻ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് പാപമോചനം തേടുവിൻ, നിശ്ചയമായും, അവൻ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്;-'

يُرْسِلِ ٱلسَّمَآءَ عَلَيْكُم مِّدْرَارًا ﴿١١﴾

《11》 എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് അവൻ ആകാശത്തെ [മഴയെ] സമൃദ്ധമായി അയച്ചുതരും;

وَيُمْدِدْكُم بِأَمْوَٰلٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَل لَّكُمْ جَنَّٰتٍ وَيَجْعَل لَّكُمْ أَنْهَٰرًا ﴿١٢﴾

《12》 'സ്വത്തുക്കളും മക്കളും കൊണ്ട് നിങ്ങളെ അവൻ പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും; നിങ്ങൾക്ക് തോട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കിത്തരികയും, നിങ്ങൾക്ക് അരുവികളുണ്ടാക്കിത്തരികയും ചെയ്യും.'

﴾8﴿ ثُمَّ إِنِّى പിന്നെ ഞാൻ دَعَوْتُهُمْ അവരെ ഞാൻ വിളിച്ചു جِهَارًا ഉറക്കെ, ഉച്ചത്തിലായിട്ട് ﴾9﴿ ثُمَّ إِنِّىٓ أَعْلَنتُ പിന്നെ ഞാൻ പരസ്യമാക്കി لَهُمْ അവരോട്, അവർക്ക് وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ അവരോട് (അവർക്ക്) രഹസ്യമാക്കുക (സ്വകാര്യമാക്കുക)യും ചെയ്തു إِسْرَارًا ഒരു സ്വകാര്യമാക്കൽ, പതുക്കെ ﴾10﴿ فَقُلْتُ അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) ഞാൻ പറഞ്ഞു ٱسْتَغْفِرُوا۟ നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടുവിൻ رَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് إِنَّهُۥ كَانَ നിശ്ചയമായും അവനാകുന്നു غَفَّارًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ ﴾11﴿ يُرْسِلِ അവൻ അയക്കും, അയച്ചുവിടും ٱلسَّمَآءَ ആകാശത്തെ (മഴയെ) عَلَيْكُم നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളിൽ مِّدْرَارًا സമൃദ്ധമായി, തുടർച്ചയായി, ഒഴുകിക്കൊണ്ട് ﴾12﴿ وَيُمْدِدْكُم നിങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കുക (സഹായിക്കുക)യും ചെയ്യും بِأَمْوَٰلٍ സ്വത്തുക്കൾകൊണ്ടും وَبَنِينَ മക്കൾകൊണ്ടും وَيَجْعَل لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഏർപ്പെടുത്തി (ഉണ്ടാക്കി)ത്തരികയും ചെയ്യും جَنَّٰتٍ തോട്ടങ്ങളെ وَيَجْعَل لَّكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാക്കിത്തരികയും ചെയ്യും أَنْهَٰرًا അരുവി (നദി) കളെ

രാപ്പകൽ ഭേദമന്യെ നിരന്തരം അദ്ദേഹം അവരെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഉറക്കെയും, പതുക്കെയും, പരസ്യമായും, രഹസ്യമായും– അങ്ങനെ എല്ലാ വിധേനയും –ക്ഷണിച്ചുനോക്കി. സത്യമാർഗം സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം പരലോകത്തുവെച്ച് അല്ലാഹു പാപങ്ങൾ പൊറുത്തുതരുമെന്ന് മാത്രമല്ല, ഇഹത്തിലും നിങ്ങൾക്ക് സുഖജീവിതവും അഭിവൃദ്ധിയും നൽകും എന്നൊക്കെ ഉപദേശിച്ചു. പക്ഷേ, എന്തുതന്നെ ആയിട്ടും തങ്ങളുടെ മർക്കടമുഷ്ടി അവർ അവസാനിപ്പിച്ചില്ല. ധിക്കാരവും പരിഹാസവും അവലംബിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു.

സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമവും സ്വീകരിക്കുന്നതിന്റെ ലക്ഷ്യം ഐഹികനേട്ടങ്ങളല്ല, പാരത്രിക നേട്ടങ്ങളാകുന്നു.تريدون عرض الدنيا والله يريد الأخرة–الأنفال (നിങ്ങൾ ഐഹികവിഭവം ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, പരലോകവും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു (8 : 67) പക്ഷേ, അതുമൂലം ഐഹികമായ ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങളും ലഭിക്കുന്നതാണ്താനും. മനുഷ്യൻ നീതിയോടും നെറിയോടും കൂടി ജീവിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ ജീവിതം സ്വതവേ സമാധാനപരമായിത്തീരും. കൂടാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപാകടാക്ഷങ്ങൾ അവനിൽ വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അതവന്റെ ഭൗതികജീവിതത്തിലും വിലസിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. താൽക്കാലിക നേട്ടങ്ങളിൽ വേഗം ആകർഷിക്കുന്നവരാണല്ലോ മനുഷ്യർ. അതുകൊണ്ടാണ് സത്യവിശ്വാസംമൂലം ഉണ്ടാകുന്ന ഐഹികനേട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചും നൂഹ് (അ) ജനങ്ങളെ പ്രത്യേകം ധരിപ്പിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല, താൽക്കാലികലഭ്യങ്ങളെ ഓർത്തെങ്കിലും അവർ നേർവഴിയിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് അവരതിൽ തന്നെ ഉറച്ചുനിൽക്കുവാൻ കാരണമാകുകയും ചെയ്തേക്കും. നബി തിരുമേനിﷺയുടെ

കാലത്തും പല ആളുകളും താൽക്കാലിക പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ സമ്മർദ്ദം നിമിത്തം സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും, ക്രമേണ വിശ്വാസത്തിൽ അടിയുറച്ച് ഉന്നതനിലവാരത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ.

മനുഷ്യർക്കിടയിൽ പാപവർദ്ധനയും, സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ അഭാവവും നിമിത്തം പാരത്രികമായ ശിക്ഷക്ക് പുറമെ, ഐഹികമായ ശിക്ഷകളും കൂടി നേരിട്ടേക്കാമെന്നും, പാപമോചനം തേടലും സത്യവിശ്വാസം പാരത്രികമായ പ്രതിഫലത്തിന് പുറമെ ഇഹത്തിൽ ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനും കാരണമാണെന്നും ഈ (10- 12) വചനങ്ങളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. മഴ കിട്ടാതെ കഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ മഴക്കപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള 'ദുആ'യും, നമസ്കാരവും നടത്തുന്നത് നബിﷺയുടെ സുന്നത്തുകളിൽപെട്ടതാണല്ലോ. അതിൽ പാപമോചനം തേടുന്നതി (الإستغفار) ന് വളരെയധികം പ്രാധാന്യം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ഇതാണതിന് കാരണം. സൂ: അഅ്റാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ആ രാജ്യങ്ങളിലുള്ളവർ വിശ്വസിക്കുകയും സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ നാം അവരിൽ ആകാശത്തുനിന്നും ഭൂമിയിൽനിന്നും ബർക്കത്ത് -അഭിവൃദ്ധി -കൾ തുറന്നുകൊടുക്കുമായിരുന്നു'.(ولو أن أهل القرى آمنوا واتقوا لفتحنا عليهم بركات من السماء والأرض الخ – الأعراف:٩٦) സൂ: ഹൂദിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: 'നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് പാപമോചനം തേടുവിൻ, പിന്നെ അവങ്കലേക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. എന്നാൽ നിർണയം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു അവധിവരെ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നല്ല അനുഭവം അനുഭവപ്പിച്ചു തരുന്നതാണ്'. (وإن استغفروا ربكم ثم توبوا إليه يمتعكم متاعا حسنا إلى أجل مسمى الخ–هود:٣) ഒരാൾ ക്ഷാമം ബാധിച്ചതിനെ സംബന്ധിച്ചും, വേറൊരാൾ ദാരിദ്ര്യത്തെയും, സന്താനങ്ങളുടെ കുറവിനെയും സംബന്ധിച്ചും, മൂന്നാമതൊരാൾ തന്റെ തോട്ടങ്ങൾ ഉണങ്ങിപ്പോയതിനെ സംബന്ധിച്ചും സങ്കടം പറഞ്ഞപ്പോൾ അവരോടെല്ലാംതന്നെ അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടിക്കൊള്ളുക എന്ന് ഹസൻ (റ) പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മൂന്നു പേരോടും ഇങ്ങനെ ഉത്തരം പറഞ്ഞത് നൂഹ് നബി (അ)യുടെ ഈ പ്രസ്താവന (10 -12)യെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണെന്നും അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായത്രെ.

എന്നാൽ ഒരു വാസ്തവം പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; ഭൗതികമായ സുഖൈശ്വര്യങ്ങൾ ഒരു ജനതയുടെയോ വ്യക്തിയുടെയോ സാക്ഷാൽ നന്മക്ക് മാനദണ്ഡമല്ല. തനിഭൗതികവാദികളും, ധാർമികരംഗത്ത് മൃഗങ്ങളെക്കാൾ അധഃപതിച്ചവരുമായ ജനസമൂഹങ്ങൾ അങ്ങേഅറ്റം സുഖാഡംബരങ്ങളിൽ മുഴുകിക്കഴിയുന്നതും, അവരെക്കാൾ ഏത് നിലക്കും ഉത്തമൻമാരായിട്ടുള്ളവർ വളരെ ക്ലേശകരമായ ജീവിതം നയിച്ചുവരുന്നതും നാം കാണുന്നു. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള പരീക്ഷണങ്ങളത്രെ, അല്ലാഹു പറയുന്നു: ونبلوكم بالشر والخير فتنة وإلينا ترجعون–الأنبياء:٣٥ (തിന്മകൊണ്ടും, നന്മകൊണ്ടും- അഥവാ ദോഷംകൊണ്ടും, ഗുണംകൊണ്ടും- നിങ്ങളെ നാം ഒരു പരീക്ഷണം പരീക്ഷിക്കുന്നതാണ്. നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കത്രെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നതും). വേദക്കാ

റെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:وبلوناهم بالحسنات والسيئات– الأعراف :١٢٨ (നന്മകൾ കൊണ്ടും, തിന്മകൾകൊണ്ടും നാം അവരെ പരീക്ഷിച്ചു). മറ്റൊരിടത്ത് പറയുന്നു: وما الحياة الدنيا إلا متاع الغرور لتبلونّ في أموالكم وأنفسكم – آل عمران:١٨٥، ١٨٦ (ഐഹികജീവിതം കൃത്രിമസാമഗ്രിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല, നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളിലും ദേഹങ്ങളിലും നിങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.) നൂഹ് നബി (അ) തുടരുന്നു:-

مَّا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾

《13》 '(ജനങ്ങളേ) നിങ്ങൾക്കെന്താണ്, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് ഒരു മഹത്വവും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?'-

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾

《14》 'അവൻ നിങ്ങളെ പല ദശകളായി സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ (എന്നിട്ടും)!'

《13》 مَّا لَكُمْ നിങ്ങൾക്കെന്താണ് لَا تَرْجُونَ നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല, കരുതുന്നില്ല لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് وَقَارًا ഒരു മഹത്വം, ഗൗരവം, സഹനം **《14》** وَقَدْ خَلَقَكُمْ അവൻ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ أَطْوَارًا പല ദശകളായി, ഘട്ടങ്ങളായി

നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളായ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കുപോലും വളരെ മഹത്വം കൽപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതേ സമയത്ത് നിങ്ങളെ വിവിധ ദശകളിലായി സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയത് അല്ലാഹുവാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ അവന് യാതൊരു മഹത്വവും ഗൗരവവും ഉള്ളതായി ഗണിക്കുന്നില്ല. ഇതെന്തൊരു ആശ്ചര്യമാണ്?! എന്ന് സാരം. ഇന്ദ്രിയം, രക്തപിണ്ഡം, മാംസപിണ്ഡം, അപൂർണമായ മനുഷ്യരൂപം, പൂർണമായ മനുഷ്യരൂപം എന്നിങ്ങനെ ഗർഭാശയത്തിൽവെച്ച് പല ദശകളെയും തരണം ചെയ്തശേഷമാണല്ലോ മനുഷ്യൻ ഒരു ശിശുവായി പിറക്കുന്നത്. പിന്നീടാണെങ്കിൽ, ശൈശവം, കൗമാരം, ബാല്യം, യൗവനം, വാർദ്ധക്യം ആദിയായ അവസ്ഥകളും സംഭവിക്കുന്നു. ആധുനിക ഗർഭശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധൻമാർ ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെ വ്യത്യസ്ത ദശകളെപ്പറ്റി വേറെ രൂപത്തിലും വിവരിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷേ, നൂഹ് നബി (അ)യുടെ കാലത്തുള്ളവർക്കും, ക്വുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തുള്ളവർക്കും അതൊന്നും പരിചിതമല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കും, ക്വുർആനിൽ ഗർഭദശകളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കാറുള്ള പ്രസ്താവനകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോഴും അടുത്തകാലത്ത് മാത്രം മനസ്സിലാക്കപ്പെട്ട ആ വിവരങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ പ്രസക്തിയില്ല. അതേ സമയത്ത് 'പലദശകളായി' (أطوارا) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ മനുഷ്യസൃഷ്ടിയിൽ സംഭവിക്കുന്ന എല്ലാവിധ ദശാമാറ്റങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വന്തം ദേഹങ്ങളിൽ തന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വങ്ങളെ സാക്ഷീകരിക്കുന്ന ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതിനെ ഓർമിപ്പിച്ചശേഷം, ചില പ്രാപഞ്ചിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലേക്ക് നൂഹ് (അ) അവരുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുന്നു:-

أَلَمْ تَرَوْا۟ كَيْفَ خَلَقَ ٱللَّهُ سَبْعَ سَمَـٰوَٰتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾

﴿15﴾ 'നിങ്ങൾ കണ്ടില്ലേ, എങ്ങനെയാണ് (ഒന്നൊന്നിനുമീതെ) അടുക്കുകളായ നിലയിൽ അല്ലാഹു ഏഴ് ആകാശങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്?! (ആലോചിച്ചുനോക്കൂ,)'

وَجَعَلَ ٱلْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ ٱلشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٦﴾

﴿16﴾ 'അവയിൽ ചന്ദ്രനെ അവൻ ഒരു പ്രകാശമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: സൂര്യനെ ഒരു വിളക്കും ആക്കിയിരിക്കുന്നു.'

وَٱللَّهُ أَنۢبَتَكُم مِّنَ ٱلْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾

﴿17﴾ 'അല്ലാഹു തന്നെ, ഭൂമിയിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ ഒരു (തരം) ഉൽപാദനം ഉൽപാദിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.'

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾

﴿18﴾ 'പിന്നീട്, നിങ്ങളെ അതിൽ (വീണ്ടും) മടക്കുകയും (അതിൽനിന്ന്) ഒരു പുറത്തുവരുത്തൽ വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.'

﴿15﴾ أَلَمْ تَرَوْا۟ നിങ്ങൾ കണ്ടില്ലേ كَيْفَ خَلَقَ എങ്ങനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് ٱللَّهُ അല്ലാഹു سَبْعَ سَمَـٰوَٰتٍ ഏഴാകാശങ്ങളെ طِبَاقًا അടുക്കായി, തട്ടുതട്ടായി ﴿16﴾ وَجَعَلَ ٱلْقَمَرَ ചന്ദ്രനെ ആക്കുകയും ചെയ്തു فِيهِنَّ അവയിൽ نُورًا ഒരു പ്രകാശം, വെളിച്ചം وَجَعَلَ ٱلشَّمْسَ സൂര്യനെ ആക്കുകയും ചെയ്തു سِرَاجًا ഒരു വിളക്ക് ﴿17﴾ وَٱللَّهُ അല്ലാഹു (തന്നെ) أَنۢبَتَكُم നിങ്ങളെ ഉല്പാദിപ്പിച്ചു, മുളപ്പിച്ചു (ഉത്ഭവിപ്പിച്ചു) مِّنَ ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് نَبَاتًا ഒരു ഉൽപാദനം (മുള- ഉല്പന്നം) ആയിട്ട് ﴿18﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ പിന്നെ നിങ്ങളെ അവൻ ആവർത്തിക്കുന്നു, മടക്കുന്നു فِيهَا അതിൽ وَيُخْرِجُكُمْ നിങ്ങളെ പുറത്തു (വെളിക്ക്) വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു إِخْرَاجًا ഒരു പുറത്തു വരുത്തൽ

അടുക്കുകളായ ഏഴ് ആകാശങ്ങൾ (سبع سماوات طباقا) എന്നതിന്റെ വിവക്ഷയെക്കുറിച്ച് സൂ: മുൽക് 3 -ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചന്ദ്രവെളിച്ചം സൂര്യവെളിച്ചത്തെ അപേക്ഷിച്ച് വളരെ ലഘുവായതാണല്ലോ. അതാകട്ടെ, സൂര്യന്റെ വെളിച്ചം തിരിച്ചടിക്കുന്നതിനാൽ ഉണ്ടാകുന്നതുമാണ്. സൂര്യനാണെങ്കിൽ, സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്നതും, ഭൂമിക്കും ചന്ദ്രനും വെളിച്ചം നൽകുന്നതുമാകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള കാരണങ്ങൾകൊണ്ടായിരിക്കാം ചന്ദ്രനെ 'പ്രകാശമാക്കി' എന്നും, സൂര്യനെ 'വിളക്കാക്കി' എന്നും വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിൽ അല്ലാഹു

പറഞ്ഞത്. ചെറുവാക്കുകളിൽപോലും പല അന്തസാരങ്ങളും രഹസ്യങ്ങളും ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുക ക്വുർആന്റെ ഒരു സുവിശേഷതയാണല്ലോ. 'നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഒരു ഉൽപാദനം ഉൽപാദിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന് പറഞ്ഞതും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഭൂമിയിൽനിന്ന് സസ്യങ്ങൾ മുളച്ച് വ്യാപിക്കുന്നതുപോലെ മനുഷ്യൻ ഉൽഭവിക്കുകയും വികസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യപിതാവിനെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചത് മണ്ണിൽനിന്നാണ്. ഒന്നാമത്തെ ആ മനുഷ്യച്ചെടിയിൽനിന്ന് പെരുകിയുണ്ടായതാണല്ലോ ഈ കോടാനുകോടി മനുഷ്യർ. എനി, ഓരോരുവനെ സംബന്ധിച്ച് നോക്കുക. ഇന്ദ്രിയത്തിൽനിന്നാണ് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവന്റെ ഉൽഭവമെങ്കിലും, ഇന്ദ്രിയം ഭക്ഷണത്തിൽ നിന്നും, ഭക്ഷണം ഭൂവിഭവങ്ങളിൽനിന്നും അവ ഭൂമിയിൽനിന്നും ഉൽപാദിക്കുന്നവയാണ്. *(*)* ഒടുക്കം എല്ലാവരെയും അതേ മണ്ണിലേക്കുതന്നെ രണ്ടാമതും തിരിച്ചയക്കുന്നു. ശവം മണ്ണിൽ മൂടപ്പെടട്ടെ, അല്ലെങ്കിൽ ദഹിപ്പിക്കപ്പെടട്ടെ, ഏതായാലും ഒടുക്കം മണ്ണിൽതന്നെ ലയിക്കുന്നു. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നതും കണ്ടറിയുന്നതുമാണ്. എന്നാൽ ഇതെല്ലാം ചെയ്യുന്ന അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ ഒന്നുകൂടി പുറത്തുവരുത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. അതത്രെ പുനരുത്ഥാനം. ഇതിലെന്താണ് ഇത്ര അസാംഗത്യം! ഒന്നുമില്ല. നൂഹ് (അ) തുടരുന്നു:

وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾

《19》 അല്ലാഹുതന്നെ, നിങ്ങൾക്ക് ഭൂമിയെ ഒരു വിരുപ്പാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

لِّتَسْلُكُوا۟ مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾

《20》 നിങ്ങൾക്ക് അതിൽനിന്ന് വിസ്തീർണമായ മാർഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

(*) *والله أنبتكم من الأرض نباتا എന്നുള്ള 17 -ാം വചനത്തിന് 'അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ ഒരു സസ്യമായി മുളപ്പിച്ചു' എന്ന് ഈ അടുത്തകാലത്ത് ചില പുത്തൻ ചിന്താഗതിക്കാർ അർത്ഥം നൽകിക്കാണുന്നു. ആ അർത്ഥത്തെ ആധാരമാക്കി ഡാർവിന്റെ പരിണാമവാദത്തിന് ക്വുർആന്റെ സാക്ഷ്യമുണ്ടെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുവാൻ അവർ ശ്രമിച്ചും കാണുന്നു. അഥവാ മനുഷ്യൻ ഒരു കാലത്ത് സസ്യമായിരുന്നുവെന്നും ക്രമേണ പരിഷ്കരിച്ചു പരിഷ്കരിച്ചു മനുഷ്യരൂപത്തിലെത്തിയതാണെന്നുമാണ് ആ സമർത്ഥനം. ക്വുർആന്റെ പ്രസ്താവനകൾക്കും ഇസ്‌ലാമിക സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായ ഈ സിദ്ധാന്തത്തെ മുസ്‌ലിംകൾ മാത്രമല്ല, പല ശാസ്ത്രപണ്ഡിതൻമാർ പോലും തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷേ, ഓരോ കാലത്തും പുതുതായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്ന പുത്തൻ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്ക് ക്വുർആനിൽനിന്ന് ന്യായീകരണം ഉണ്ടാക്കുവാൻ മുതിരുന്നത് ചില ആധുനിക പണ്ഡിതൻമാർ ഇന്നൊരു പരിഷ്കാരമാക്കിയിരിക്കുകയാണല്ലോ.* ▸▸ ▸▸

ٱلْأَرْضَ ﴿19﴾ وَٱللَّهُ അല്ലാഹു (തന്നെ) جَعَلَ لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് ആക്കിതന്നിരിക്കുന്നു ٱلْأَرْضَ ഭൂമിയെ بِسَاطًا ഒരു വിരുപ്പ് ﴿20﴾ لِّتَسْلُكُوا۟ നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവാൻ, കടക്കുവാൻ مِنْهَا അതിൽനിന്ന് سُبُلًا വഴികളിൽ فِجَاجًا വിശാലമായ, വിസ്തീർണമായ

വിരുപ്പിൽ യഥേഷ്ടം കിടക്കാം, ഉറങ്ങാം, സുഖിക്കാം, ഇരിക്കാം. അതുപോലെത്തന്നെ ഭൂമിയും. വസിക്കുവാൻ, ഉപജീവനമാർഗം തേടാൻ, വീടുപണിയുവാൻ, കൃഷി ചെയ്യാൻ, സഞ്ചരിക്കുവാൻ, നിരീക്ഷണം നടത്തുവാൻ, കിളച്ചുമറിക്കുവാൻ– അങ്ങനെ വേണ്ടതിനെല്ലാം– സൗകര്യപ്പെടുമാറ് അല്ലാഹു ഭൂമിയെ പരന്ന് വിശാലമായതാക്കിയിരിക്കുന്നു. പാറപോലെ ഉറച്ചതോ, മണൽപോലെ കിളറിയതോ, ചേറുപോലെ അലിഞ്ഞതോ, വനംപോലെ കാടുമൂടിയതോ, മരുഭൂമിപോലെ ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതോ ആക്കിയില്ല. ഓരോരുത്തന്നും അവന്റെ ഹിതമനുസരിച്ച് വിഹരിക്കുവാനുള്ള മാർഗങ്ങളും വിശാലംതന്നെ. നാട്ടിലൂടെയും, കാട്ടിലൂടെയും, കരയിലൂടെയും, സമുദ്രത്തിലൂടെയും, മലയിലൂടെയും, മരുഭൂമിയിലൂടെയും സഞ്ചരിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങളും അല്ലാഹു സജ്ജമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, വായുമാർഗവും ഇപ്പോൾ മനുഷ്യന് അല്ലാഹു കീഴ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുകയാണ്. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹു മനുഷ്യന് ചെയ്ത മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളും, അതേസമയത്ത് അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തിനുള്ള പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമത്രെ.

◀◀ *أنبت (അമ്പത്ത) എന്ന ക്രിയക്ക് 'മുളപ്പിച്ചു, ഉൽപാദിപ്പിച്ചു' എന്നും نباتٌ (നബാത്തുൻ) എന്ന പദത്തിന് 'മുള, ചെടി, ഉൽപാദനം' എന്നിങ്ങനെയും അർത്ഥങ്ങൾ വരുമെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. അക്കാരണത്താൽ ഈ പുതിയ അർത്ഥം വകവെക്കുവാൻ തരമില്ല. ഇതേ വാക്കുകൾതന്നെ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് സൂ: ആലുഇംറാൻ 37 –ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു മർയം (അ)യെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചത് നോക്കുക: وأنبتها نباتا حسنا وكفلها زكريا (അല്ലാഹു അവളെ നല്ലതായ ഒരു ഉൽപാദനം ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും അവളെ സകരിയ്യാക്ക് ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്തു.) അതായത്, മർയമിന്റെ ഉൽഭവവും വളർച്ചയും അല്ലാഹു നല്ല നിലയിലാക്കുകയും, അവരുടെ രക്ഷാകർതൃത്വം സകരിയ്യാ നബി (അ)ക്ക് നൽകുകയും ചെയ്തുവെന്ന് സാരം. ഇക്കൂട്ടർ കൽപിച്ച അർത്ഥപ്രകാരമാണെങ്കിൽ, ഇതിന് 'അല്ലാഹു അവളെ ഒരു നല്ല സസ്യമാക്കി മുളപ്പിച്ചു'...എന്ന് അർത്ഥം പറയണമല്ലോ. അഥവാ മർയം ആദ്യം ഒരു ചെടിയായിരുന്നുവെന്നും, പിന്നീട് മനുഷ്യരൂപത്തിലായെന്നും അനന്തരം സകരിയ്യാ നബിയെ ഏൽപിച്ചുവെന്നും ഇതിന് വ്യാഖ്യാനവും നൽകേണ്ടിവരും. കഷ്ടം! ഇത്രയും അപലപനീയവും ബാലിശവുമായ പുതിയ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ ഇവർക്ക് ക്വുർആന്റെ പേരിൽ എന്തും പറയുവാൻ ധൈര്യക്ഷയമുണ്ടാവില്ലെന്ന് തോന്നിപ്പോകുകയാണ്! അല്ലാഹു അവർക്കും നമുക്കും നേർമാർഗം കാണിച്ചുതന്നു അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.*

950 കൊല്ലത്തോളം നൂഹ് (അ) തന്റെ ജനങ്ങളെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ സ്വഭാവമാണ് സംക്ഷേപരൂപത്തിൽ നാം മുകളിൽ കണ്ടത്. എന്നാൽ, ആ ജനത അതിനുനേരെ കൈകൊണ്ട നയമെന്തായിരുന്നുവെന്ന് നൂഹ് നബി (അ) തന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ തുടർന്ന് വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം- 2

قَالَ نُوحٌ رَّبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِى وَٱتَّبَعُوا۟ مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهُۥ وَوَلَدُهُۥٓ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾

﴾21﴿ നൂഹ് പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ! നിശ്ചയമായും അവർ, എന്നോട് അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചിരിക്കുകയാണ്; യാതൊരുവർക്ക് അവരുടെ സ്വത്തും സന്താനവും നഷ്ടമല്ലാതെ വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടില്ലയോ, അങ്ങനെയുള്ളവരെ അവർ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'

وَمَكَرُوا۟ مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٢﴾

﴾22﴿ 'വളരെ വലിയ കുതന്ത്രവും അവർ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.'

وَقَالُوا۟ لَا تَذَرُنَّ ءَالِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾

﴾23﴿ അവർ പറഞ്ഞു: '(ജനങ്ങളേ) നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ വിട്ടേക്കരുത്;' 'വദ്ദ്'നെയാകട്ടെ, 'സുവാഉ്'നെയാകട്ടെ നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കരുത്; 'യഗൂഥ്'നെയും, 'യഊക്വ്'നെയും, 'നസ്റ്'നെയും (വിട്ടേക്കുകയും) അരുത്' (എന്നൊക്കെ).

وَقَدْ أَضَلُّوا۟ كَثِيرًا ۖ وَلَا تَزِدِ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا ضَلَٰلًا ﴿٢٤﴾

﴾24﴿ 'അവർ വളരെ (ജനങ്ങളെ) വഴിപിഴപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. (റബ്ബേ) അക്രമികൾക്ക് വഴി കേടല്ലാതെ നീ വർദ്ധിപ്പിക്കരുതേ!'

﴾21﴿ قَالَ نُوحٌ നൂഹ് പറഞ്ഞു رَّبِّ എന്റെ റബ്ബേ إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ عَصَوْنِى എന്നോട് അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചു وَٱتَّبَعُوا۟ അവർ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു مَن യാതൊരുവരെ لَّمْ يَزِدْهُ അവർക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടില്ല مَالُهُ തന്റെ സ്വത്ത്

وَوَلَدُهُۥ തന്റെ സന്താനവും إِلَّا خَسَارًا നഷ്ടമല്ലാതെ ﴿22﴾ وَمَكَرُوا۟ അവർ കുതന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു مَكْرًا كُبَّارًا (വളരെ) വലുതായ കുതന്ത്രം ﴿23﴾ وَقَالُوا۟ അവർ പറയുകയും ചെയ്തു لَا تَذَرُنَّ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കരുത് ءَالِهَتَكُمْ നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ, ദൈവങ്ങളെ وَلَا تَذَرُنَّ വിട്ടേക്കുകയും അരുത് وَدًّا 'വദ്ദ്'നെ وَلَا سُوَاعًا 'സുവാഇ'നെയും അരുത് وَلَا يَغُوثَ 'യഗൂഥി'നെയും وَيَعُوقَ 'യഊകി'നെയും وَنَسْرًا 'നസ്റി'നെയും ﴿24﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا۟ അവർ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് كَثِيرًا വളരെ (ആളുകളെ) وَلَا تَزِدِ നീ വർദ്ധിപ്പിക്കരുതേ ٱلظَّٰلِمِينَ അക്രമികൾക്ക് إِلَّا ضَلَٰلًا വഴിപിഴവല്ലാതെ

എത്രമാത്രം മനോവേദനയോടുകൂടിയാണ് നൂഹ് നബി (അ) തന്റെ ജനതയെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ സങ്കടപ്പെടുന്നതെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! പ്രബോധനത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുവാനുള്ള എല്ലാ മാർഗങ്ങളും അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചുനോക്കി. 950 കൊല്ലത്തോളം ഇടമുറിയാതെ, വിശ്രമമില്ലാതെ, അദ്ദേഹം ആ പരിശ്രമം തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. സൂ: ഹൂദ് 40 ൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, അൽപമാത്രം ആളുകളല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചില്ല. ആ ജനത വിശ്വസിച്ചില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, പരിഹാസം, ധിക്കാരം, അഹംഭാവം ആദിയായവയിൽ അവർ അതിരുകവിയുകയും ചെയ്തു. അവരിൽനിന്ന് എനി ഒട്ടും നന്മ പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ലെന്നും, അവർ അവശേഷിക്കുന്ന കാലത്തോളം അവരിൽനിന്ന് അക്രമവും മാർഗതടസ്സവും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന് ബോധ്യമായി. ഈ അവസരത്തിലാണ് അദ്ദേഹം അവർക്കെതിരിൽ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. 26 ഉം 27 ഉം വചനങ്ങളിൽനിന്ന് ഇത് കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

24 -ാം വചനത്തിലെ നൂഹ് നബി (അ)യുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ താൽപര്യം, അക്രമികളായ ആ ജനതയുടെ കുതന്ത്രപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അവർക്ക് പരാജയം നൽകണമെന്നും, അവരുടെ തോന്നിയവാസങ്ങൾക്കും അവർമൂലമുണ്ടാകുന്ന ശല്യങ്ങൾക്കും അറുതിവരത്തക്കവണ്ണം അവർക്ക് വല്ല ആപത്തോ നാശമോ സംഭവിക്കണമെന്നും ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്. തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് അതാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. الله اعلم

'സ്വത്തും മക്കളും നഷ്ടമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ' എന്ന് (21 -ാം വചനത്തിൽ) പ്രസ്താവിച്ചത് അവരിലുള്ള നേതാക്കളെയും, ധനികൻമാരെയും കുറിച്ചാകുന്നു. പാമരൻമാരും സാധാരണക്കാരും അവരെ അനുകരിക്കുകയും പ്രേരണകൾക്ക് വഴിപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് 24 -ാം വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. നൂഹ് (അ) എന്തുതന്നെപറഞ്ഞാലും ശരി, നമ്മുടെ ദൈവങ്ങളെ വിട്ടുകളയരുതെന്ന് നേതാക്കൾ മറ്റുള്ളവരെ നിർബന്ധിച്ചു. വിഗ്രഹ

ങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'ദൈവങ്ങൾ' എന്ന് പറഞ്ഞതെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. അവയിൽ കൂടുതൽ പ്രധാനപ്പെട്ട അഞ്ചെണ്ണത്തിന്റെ പേരുകളത്രെ 23 -ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. സജ്ജനങ്ങളായിരുന്ന ചില ആളുകൾ മരണപ്പെട്ടശേഷം, പിശാചിന്റെ പ്രേരണയനുസരിച്ച് ആദ്യം അവരുടെ പ്രതിമകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും, ക്രമേണ അവ ആരാധ്യദൈവങ്ങളായി മാറുകയുമാണുണ്ടായതെന്നും, ഇതേ പേരുകളിലുള്ള വിഗ്രഹങ്ങൾ കാലാന്തരത്തിൽ അറബികൾക്കിടയിലും പ്രചാരത്തിൽ വന്നുവെന്നും ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരി (റ) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇവക്ക് പുറമെ 'ലാത്ത, ഉസ്സാ, മനാത്ത' മുതലായ പല വിഗ്രഹങ്ങൾ അറബികൾക്ക് വേറെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. (വിഗ്രഹാരാധനയെ സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ വിവരം ഈ സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കാണുക.) നൂഹ് (അ)ന്റെ പ്രാർത്ഥനക്ക് അല്ലാഹു ഉത്തരം നൽകി. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

مِّمَّا خَطِيٓـَٔـٰتِهِمْ أُغْرِقُوا۟ فَأُدْخِلُوا۟ نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا۟ لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ أَنصَارًا ﴿٢٥﴾

﴾25﴿ അവരുടെ തെറ്റുകളാൽതന്നെ അവർ മുക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു; എന്നിട്ട് അവർ അഗ്നിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ, അവർ, തങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു അല്ലാതെയുള്ള സഹായികളെ കണ്ടെത്തിയില്ല.

﴾25﴿ مِّمَّا خَطِيٓـَٔـٰتِهِمْ അവരുടെ തെറ്റു (കുറ്റം)കളാൽ (തന്നെ) أُغْرِقُوا۟ അവർ മു(ക്കി നശിപ്പി)ക്കപ്പെട്ടു فَأُدْخِلُوا۟ എന്നിട്ട് അവർ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു نَارًا അഗ്നിയിൽ فَلَمْ يَجِدُوا۟ അപ്പോൾ അവർ കണ്ടെത്തിയില്ല, അവർക്ക് കിട്ടിയില്ല لَهُم അവർക്ക് مِّن دُونِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിനുപുറമെ أَنصَارًا സഹായികളെ

നൂഹ് നബി (അ)യിൽ വിശ്വസിക്കാതിരുന്ന ആ ജനത ഒന്നടങ്കം ജലപ്രളയത്തിൽ നശിച്ചുപോയതും, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന അൽപം സത്യവിശ്വാസികളും അദ്ദേഹവും അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരം കപ്പലിൽ കയറി രക്ഷപ്പെട്ടതും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഇത് അവർക്ക് ലഭിച്ച ഐഹിക ശിക്ഷയാണ്. പരലോകത്തിലോ നരകാഗ്നിയും! ഇതെല്ലാം അവരുടെ സ്വന്തം തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ നിമിത്തമല്ലാതെ സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. ആരെയും കുറ്റപ്പെടുത്തിയിട്ട് കാര്യമില്ല.

അവർ 'മുക്കിനശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു' എന്ന് പറഞ്ഞതിനോട് ചേർത്തുകൊണ്ട് فادخلوا نارا (എന്നിട്ട് അവർ അഗ്നിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഖിയാമത്ത്നാളിൽ അവരെ നരകത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിനെയും, അവർ അതിന് അർഹരായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെയും ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ, മുങ്ങിനശിച്ചതോടൊപ്പം തന്നെ അവരെ അല്ലാഹു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു അഗ്നി

ശിക്ഷക്ക് വിധേയരാക്കിയിട്ടുണ്ട് എന്നും വരാവുന്നതാണ്. ചെങ്കടലിൽ മുക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഫിർഔനെയും അവന്റെ ആൾക്കാരെയും സംബന്ധിച്ച് 'അവർ രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും നരകത്തിങ്കൽ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു'ണ്ടെന്ന് 40 : 46 ൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. മരണത്തിന്ശേഷം ക്വിയാമത്ത് നാൾവരെയുള്ള ഇടക്കാലത്ത് (عالم البرزخ ൽ) വെച്ച് മനുഷ്യന് സുഖമയമോ ദുഃഖ മയമോ ആയ അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, ക്വബ്റിലെ ശിക്ഷ അക്കൂട്ട ത്തിൽ പെട്ടതാണെന്നും ക്വുർആനിൽനിന്നും ഹദീഥ് മുഖേനയും സ്ഥാപിതമാ യിട്ടുള്ളതാണ്. അപ്പോൾ, ജലപ്രളയത്തിൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് മുതൽ ആ ജനത യും- ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാരെപ്പോലെ- ഏതെങ്കിലും വിധത്തിലുള്ള ഒരു അഗ്നി ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. فادخلوا (എന്നിട്ട് പ്രവേശിപ്പി ക്കപ്പെട്ടു) എന്ന വാക്കിന്റെ ആദ്യത്തിൽ കാണുന്ന അവ്യയം (الفاء) നോക്കുമ്പോൾ, മുങ്ങിനശിച്ചതിന്റെ ഉടനെത്തന്നെ അഗ്നിപ്രവേശനവും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് വെക്കു വാനാണ് ന്യായം കാണുന്നത്. കൂടാതെ, മുക്കിനശിപ്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ചും അഗ്നി യിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ചും- രണ്ടുംതന്നെ- ഭൂതകാല (الماضي) ക്രിയ ഉപ യോഗിച്ചാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും. والله اعلم

وَقَالَ نُوحٌ رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى ٱلْأَرْضِ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾

﴿26﴾ നൂഹ് (വീണ്ടും) പറഞ്ഞു: എന്റെ റബ്ബേ, അവിശ്വാസിക ളിൽപെട്ട ഒരു പൗരനെയും ഭൂമിക്കു മീതെ നീ (ബാക്കിയാക്കി) വിട്ടേക്ക രുതേ!

إِنَّكَ إِن تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا۟ عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوٓا۟ إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾

﴿27﴾ (കാരണം) നിശ്ചയമാ യും, അവരെ (നശിപ്പിക്കാതെ) വിട്ടേക്കുന്നപക്ഷം, അവർ നിന്റെ അടിയാൻമാരെ വഴിതെറ്റിച്ചു കളയു ന്നതാണ്; സത്യനിഷേധക്കാരായ ദുർവൃത്തരെയല്ലാതെ അവർ ജനിപ്പി ക്കുകയും ചെയ്കയില്ല.

﴿26﴾ وَقَالَ نُوحٌ നൂഹ് (വീണ്ടും) പറഞ്ഞു رَّبِّ എന്റെ റബ്ബേ لَا تَذَرْ നീ വിട്ടേക്ക രുതേ عَلَى ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയുടെ മീതെ, ഭൂമിയിൽ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ അവിശ്വാസികളിൽനിന്ന് دَيَّارًا ഒരു വീട്ടുകാരനെയും, ഗൃഹവാസിയെ (ഒരാളെ)യും **﴿27﴾** إِنَّكَ നിശ്ചയ മായും നീ إِن تَذَرْهُمْ അവരെ നീ വിട്ടേക്കുന്ന പക്ഷം يُضِلُّوا۟ അവർ വഴിതെറ്റിക്കും عِبَادَكَ നിന്റെ അടിയാൻമാരെ وَلَا يَلِدُوٓا۟ അവർ ജനിപ്പിക്കയുമില്ല إِلَّا فَاجِرًا ദുർവൃ ത്തനെ (തോന്നിയ വാസിയെ) അല്ലാതെ كَفَّارًا സത്യനിഷേധക്കാരനായ, നന്ദി കെട്ടവനായ

ആ ജനതയെക്കുറിച്ച് ഒരു സൽപ്രതീക്ഷക്ക് അവകാശമില്ലാതിരുന്നതോ, അവർ കൈകൊണ്ടുവന്ന അക്രമനയങ്ങളോ മാത്രമായിരുന്നില്ല അവർക്കെതിരിൽ -അവരുടെ നാശത്തിനുവേണ്ടി- പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നൂഹ് നബി (അ)യെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ഭാവിയിൽ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാനിടയുള്ള ആളുകളെ- ഒരു പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരായി നിലവിലുള്ള ചുരുക്കം വ്യക്തികളെപ്പോലും- ആ അക്രമികൾ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും പിൻതിരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും, ആ ദുഷിച്ച ജനതയിൽനിന്ന് ജനിച്ചു വളരുന്ന ഭാവി തലമുറകൾ അവരെപ്പോലെ ദുഷിച്ച ജനതയായിരിക്കുവാനേ മാർഗമുള്ളൂവെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘകാല പരിചയത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ബോധ്യമായിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള അൽപം ചിലരല്ലാതെ മേലിൽ ആ ജനതയിൽനിന്ന് ആരും വിശ്വസിക്കുന്നതല്ല എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് വഹ്‌യ് നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. (സൂ: ഹൂദ്, 36.) ഈ പ്രാർത്ഥന അതിനുശേഷമായിരിക്കുവാനും ഇടയുണ്ട്. പ്രവാചക വര്യനായ നൂഹ് (അ) തന്റെ ജനതക്കെതിരിൽ പ്രാർത്ഥന ചെയ്തതിന്റെ കാരണവും, ന്യായവും ഇതിൽനിന്ന് നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. ഫിർഔന്റെയും ആൾക്കാരുടെയും സത്യനിഷേധവും ധിക്കാരവും അതിരുകവിഞ്ഞു അവരെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷ പാടെ നശിച്ചപ്പോൾ അവർക്കെതിരിൽ മൂസാ നബി (അ)യും പ്രാർത്ഥിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, ആ പ്രാർത്ഥനക്ക് ഉത്തരം നൽകപ്പെട്ടുവെന്നും സൂ: യൂനുസി (88, 89)ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. നൂഹ് നബി (അ)യുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ബാക്കിഭാഗം ഇപ്രകാരമാണ്:-

رَّبِّ ٱغْفِرْ لِى وَلِوَٰلِدَىَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِىَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ وَلَا تَزِدِ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا تَبَارًۢا ﴿٢٨﴾

﴾28﴿ എന്റെ റബ്ബേ, എനിക്കും, എന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കും, എന്റെ വീട്ടിൽ സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് പ്രവേശിച്ചവർക്കും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കും, വിശ്വാസിനികൾക്കും പൊറുത്തുതരേണമേ! അക്രമികൾക്ക് നാശ (നഷ്ട)മല്ലാതെ നീ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യരുതേ!

﴾28﴿ رَّبِّ എന്റെ രക്ഷിതാവേ, റബ്ബേ ٱغْفِرْ لِى എനിക്ക് നീ പൊറുത്തുതരേണമേ وَلِوَٰلِدَىَّ എന്റെ രണ്ട് ജനയിതാക്കൾ (മാതാപിതാക്കൾ)ക്കും وَلِمَن دَخَلَ പ്രവേശിച്ചവർക്കും بَيْتِىَ എന്റെ വീട്ടിൽ مُؤْمِنًا സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് وَلِلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ സത്യവിശ്വാസിനികൾക്കും وَلَا تَزِدِ നീ വർദ്ധിപ്പിക്കയും അരുതേ ٱلظَّٰلِمِينَ അക്രമികൾക്ക് إِلَّا تَبَارًا നാശമല്ലാതെ, നഷ്ടമല്ലാതെ

അവസാനമായി തന്റെയും, തന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെയും, മറ്റെല്ലാ സത്യ വിശ്വാസികളുടെയും പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടി നൂഹ് നബി (അ) പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥന ഒന്നുകൂടി ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ദുആ ചെയ്യുമ്പോൾ നാം സ്വീകരിക്കേണ്ടതുള്ള ഒരു മര്യാദ ഇതിൽനിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാനുണ്ട്. അതായത്, പ്രാർത്ഥനയിൽ ആദ്യമായി സ്വന്തം കാര്യവും പിന്നീട് അവനവനുമായി കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടവരുടെ കാര്യവും പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയണം. അവസാനം പൊതുവിൽ എല്ലാവർക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കണം എന്നത്രെ അത്. എന്റെ വീട് (بيتي) എന്ന് പറഞ്ഞത് അദ്ദേഹവും സത്യവിശ്വാസികളും 'ഇബാദത്ത്' ചെയ്തിരുന്ന പള്ളിയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നാണ് പല വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായം. അദ്ദേഹം വസിച്ചിരുന്ന സ്വന്തം വീട് തന്നെയാണെന്നാണ് മറ്റൊരഭിപ്രായം. ക്വുർആനിൽനിന്ന് നേർക്കുനേരെ മനസ്സിലാകുന്നതും ഇതാണ്. അൽപം ആളുകൾ മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അദ്ദേഹമാണെങ്കിൽ ദീർഘകാലം ജീവിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നാട്ടുകാരെല്ലാം ശത്രുക്കളുമാണ്. ഈ നിലക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലുള്ള ഒരു സത്യവിശ്വാസിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽ പ്രവേശിക്കാത്തവരായി ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ അവകാശമില്ലല്ലോ. ഒരു നബിവചനം ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'സത്യവിശ്വാസിയോടല്ലാതെ നീ ചങ്ങാത്തം കെട്ടരുത്. ഭയഭക്തനല്ലാതെ നിന്റെ ഭക്ഷണം തിന്നുകയും അരുത്.' (അ; ദാ; തി.) നിന്റെ അടുത്തകൂട്ടുകെട്ടും ബന്ധവും സത്യവിശ്വാസികളോടും സജ്ജനങ്ങളോടുമായിരിക്കണമെന്ന് താൽപര്യം.

ربنا اغفرلنا ولوالدينا وللمؤمنين والمؤمنات

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ് ഃ-

വിഗ്രഹാരാധനയുടെ തുടക്കം

മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ ആദ്യപിതാവായ ആദം നബി (അ) ഭൂലോകജീവിതം ആരംഭിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്താനങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ വ്യാപിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തതോടെത്തന്നെ, മനുഷ്യ ശത്രുവായ പിശാചും അവന്റെ പ്രവർത്തനപരിപാടികൾ അവർക്കിടയിൽ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തന്നാൽ കഴിയുന്ന എല്ലാ മാർഗങ്ങളിലൂടെയും ആദമിന്റെ സന്തതികളെ വഞ്ചിക്കുമെന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തവനാണല്ലോ ഇബ്‌ലിസ്. അധികം താമസിയാതെ ആദം നബി (അ)യുടെ മക്കൾക്കിടയിൽ വഴക്കും വക്കാണവും ഉണ്ടാകുമാറ് മനുഷ്യരിൽ നിക്ഷിപ്തമായ കോപം, അസൂയ, രോഷം ആദിയായവയെ അവൻ ഇളക്കിവിട്ടു. അത് മനുഷ്യചരിത്രത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ കൊലപാതകത്തിൽ കലാശിക്കുകയും ഉണ്ടായി.

ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യവർഗത്തെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പോകുന്ന വിവരം അല്ലാഹു മലക്കുകളെ അറിയിച്ചപ്പോൾ മലക്കുകൾ ചോദിച്ചു: أتجعل فيها من يفسد فيها ويسفك الدماء (അതിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും രക്തം ചിന്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെ അതിൽ നീ ആക്കുന്നുവോ)? അവർക്ക് നൽകിയ മറുപടി: إني أعلم مالا تعلمون (നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തത് നിശ്ചയമായും എനിക്കറിയാം) എന്നായിരുന്നു. (സൂ: ബക്വറഃ 30) മനുഷ്യവർഗം കുഴപ്പവും രക്തം ചിന്തലും നടത്തുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. അവർക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത പല രഹസ്യങ്ങളും അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നേ സർവ്വജ്ഞനായ അല്ലാഹു മറുപടി പറഞ്ഞുള്ളൂ. മലക്കുകൾ സംശയിച്ച അക്കാര്യം ഏറെത്താമസിയാതെ പുലരുകയും ചെയ്തു. അതെ, ആദം നബി (അ)യുടെ പുത്രനായ ഹാബീലി (هابيل)നെ സ്വന്തം സഹോദരനായ ക്വാബീൽ (قابيل) കൊലപ്പെടുത്തി. അങ്ങനെ, രക്തം ചിന്തലിന്റെയും കുഴപ്പത്തിന്റെയും ഉദ്ഘാടനം പിശാച് കൊണ്ടാടി. ഈ സംഭവം സൂ: മാഇദഃ (30 - 34)യിൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കർമരംഗത്ത് മനുഷ്യനെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പിശാച് തൃപ്തി അടഞ്ഞില്ല. വിശ്വാസരംഗത്തേക്കും അതവൻ വ്യാപിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ, പല ഊഹങ്ങളും, തെറ്റായ ധാരണകളും, ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളും മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ തലപൊക്കി. കാലക്രമത്തിൽ അവയെല്ലാം സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുവാനും തുടങ്ങി. ദൈവികേതരമതങ്ങളുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനം ഇതത്രെ.

ദൈവികേതരമതങ്ങളിൽ അതിപുരാതന മതമാണ് 'സ്വാബിയാമതം'. *(*)* ഈ മതക്കാരിൽ രണ്ട് തരക്കാരുണ്ട്. നക്ഷത്രങ്ങളും ഉപരിഗോളങ്ങളുമെല്ലാം ചില ആത്മീയശക്തികളുടെ പ്രത്യക്ഷരൂപങ്ങളാണെന്ന ധാരണയിൽ അവയെ ആരാധിച്ചുവരുന്ന ഒരു കക്ഷി. അതത് ഗ്രഹങ്ങളിലുണ്ടെന്ന് സങ്കൽപിക്കപ്പെടുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക് ചില പ്രത്യേക രൂപങ്ങൾ നൽകുകയും, ആ രൂപത്തിലുള്ള പ്രതിമകളെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മറ്റൊരു കക്ഷി. വിഗ്രഹാരാധന രംഗപ്രവേശം ചെയ്ത ഒരു മാർഗം ഇതായിരുന്നു. ചിലർ, അല്ലാഹുവിനെ ഒരു സ്ഥൂലവസ്തുവായി കണക്കുകൂട്ടി. രാജാധിപതിയായ അവന്റെ സിംഹാസനത്തിന് ചുറ്റും അവന്റെ പരിചാരകരായി മലക്കുകൾ നിലകൊള്ളുന്നതായി അവർ സങ്കൽപിച്ചു. അങ്ങനെ, അല്ലാഹുവിന്റേതെന്ന സങ്കൽപത്തിൽ വളരെ വലിയൊരു പ്രതിമയും, ചുറ്റുപാടും മലക്കുകളുടേതെന്ന ഭാവേന വേറെ കുറെ ചെറുപ്രതിമകളും പ്രതിഷ്ഠിച്ച് അവർ അവയെ ആരാധിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. മറ്റൊരു കൂട്ടർ, അല്ലാഹുവിന്റെ ദിവ്യഗുണങ്ങളുടെ പ്രതീകങ്ങളെന്നോണം ചില പ്രത്യേക രൂപങ്ങളെ സങ്കൽപിച്ചുണ്ടാക്കി ആ രൂപങ്ങളെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും, അവയെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു.

നാലാമതൊരു വിഭാഗക്കാർ, മരണപ്പെട്ടുപോയ സദ്‌വൃത്തരായ പുണ്യവാൻമാരുടെ സ്മരണക്കും ബഹുമാനത്തിനുംവേണ്ടി അവരുടെ പ്രതിരൂപങ്ങൾ നിർമിക്കുകയും, കാലാന്തരത്തിൽ അവയോടുള്ള ബഹുമാനം അതിരുകവിഞ്ഞു അവയെ ആരാധിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. നൂഹ് നബി (അ)യുടെ ജനത ആരാധിച്ചുവന്ന 'വദ്ദ്, സുവാഉ്, യഗൂഥ്, യഊക്, നസ്ർ' എന്നീ ദൈവങ്ങൾ ഈ ഇനത്തിൽപെട്ട വിഗ്രഹങ്ങളത്രെ. ഈ അഞ്ച് പേരിലുമുള്ള വിഗ്രഹങ്ങളെ ചില അറബി ഗോത്രങ്ങൾ ആരാധിച്ചിരുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതായി ഇമാം ബുഖാരി (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'നൂഹ് നബി (അ)യുടെ ജനതയിലുണ്ടായിരുന്ന ചില സജ്ജനങ്ങളുടെ പേരുകളാണവ. അങ്ങനെ, അവർ നശിച്ചു (മരിച്ചു) പോയപ്പോൾ, അവർ ഇരിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ അവയുടെ പേര് നൽകികൊണ്ട് ചില പ്രതിഷ്ഠകൾ സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് പിശാച് ജനങ്ങൾക്ക് ദുർബോധനം നൽകി. അവരത് ചെയ്കയും ചെയ്തു. എന്നാലവ ആരാധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ, അക്കൂട്ടർ നശിച്ചുപോകുകയും ചെയ്തു. ചുരുക്കത്തിൽ ആദ്യം സജ്ജന സ്മരണക്കായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട ആ സ്മാരകങ്ങൾ പിൽക്കാലത്ത് ആരാധ്യവിഗ്രഹങ്ങളായി മാറി എന്ന് സാരം. ഇങ്ങനെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ ഈ സമുദായത്തിൽ സംഭവിക്കുവാൻ ഇടയാകരുതെന്ന് കരുതി ആദ്യകാലത്ത് നബിﷺ ഖബ്ർ സന്ദർശനം (زيارة القبور)പോലും വിരോധിച്ചിരുന്നത് ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. ശിർക്കിന്റെ വശങ്ങളെക്കുറിച്ച് മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അറിയാറായപ്പോൾ– ഖബ്ർ സന്ദർശനം നടത്തുന്നത് പരലോകസ്മരണക്ക് ഉതകുന്നതാണെന്ന കാരണത്താൽ– നബിﷺ പിന്നീട് അതിന് മുസ്‌ലിംകളെ

(*) صابية = ഗോളാർച്ചനമതം (Sabaism)

പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഖബ്റുകളെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നിങ്ങളോട് നിരോധിച്ചിരുന്നു. അറിഞ്ഞേക്കുക: എന്നാൽ നിങ്ങൾ അവയെ സന്ദർശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.' (മുസ്‌ലിം) തിർമദീ (റ)യുടെ നിവേദനത്തിൽ ഇതുംകൂടിയുണ്ട്: 'കാരണം, അത് പരലോകത്തെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു.'

ഇതിനെല്ലാം പുറമെ മറ്റൊന്നുകൂടി: പ്രവാചകന്മാർ തുടങ്ങിയ മഹാത്മാക്കൾ മുഖാന്തരം -അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും വസ്തുക്കളിലൂടെ -വല്ല അസാധാരണമായ അത്ഭുത സംഭവങ്ങളും നടന്നതായി കാണുമ്പോൾ, അവരിൽ -അല്ലെങ്കിൽ അവയിൽ -ദിവ്യത്വം കൽപിക്കപ്പെടുക-. അഥവാ ആ മഹാത്മാക്കളിലോ, അല്ലെങ്കിൽ ആ വസ്തുക്കളിലോ അല്ലാഹു അവതരിക്കുകയോ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും, അവന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗുണം അവതരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും കരുതുക. അങ്ങനെ, ആ മഹാത്മാക്കളുടെയോ വസ്തുക്കളുടെയോ പ്രതിമകളുണ്ടാക്കി പൂജിച്ചവരുക. ഹിന്ദുക്കളുടെ വിവിധ അവതാര വിശ്വാസങ്ങളും, വിഗ്രഹാരാധനകളും, ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈസാ നബി (അ)യെയും കുരിശിനെയും ആരാധിക്കുന്നതുമെല്ലാം ഈ ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയത്രെ.

പിശാചിന്റെ ദുർബോധനങ്ങളിൽനിന്നും മനുഷ്യന്റെ അബദ്ധജടിലമായ ചിന്താഗതികളിൽനിന്നുമായി ഉത്ഭവിക്കുകയും, കാലാന്തരത്തിൽ ചില പ്രത്യേക രൂപങ്ങളിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ട മതസിദ്ധാന്തങ്ങളായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത പലതരം വിഗ്രഹാരാധനകളാണ് മേൽപറഞ്ഞതെല്ലാം. വിഗ്രഹാരാധനയുടെ പ്രസ്തുത ഇനങ്ങളെല്ലാംതന്നെ ശിർക്കാണെന്ന് (ബഹുദൈവവിശ്വാസമാണെന്ന്) ഖുർആൻ സംശയാതീതമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. വിഗ്രഹങ്ങൾ സ്വയംതന്നെ തങ്ങൾക്ക് ഗുണമോ ദോഷമോ വരുത്തുവാൻ പ്രാപ്തമാണെന്ന വിശ്വാസത്തോടെ അവയെ ആരാധിച്ചുവരുന്നവർ തുലോം കുറവായിരിക്കും. പക്ഷേ, അവയെ ആരാധിക്കുന്നതുമൂലം ഏതെങ്കിലും പ്രകാരേണ ദൈവസാമീപ്യത്തിനും, പുണ്യം നേടുന്നതിനും ഉപകരിക്കുമെന്നും അവയോ അവ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന പുണ്യാത്മാക്കളോ, അല്ലെങ്കിൽ വൻസൃഷ്ടികളോ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശുപാർശയും സ്വാധീനവും ചെലുത്തി തങ്ങൾക്ക് രക്ഷ നൽകുമെന്നും ഉള്ള വിശ്വാസമാണ് അതിന്നവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. ما نعبدهم إلا ليقربونا إلى الله زلفى –الزمر:٣ (അവർ ഞങ്ങളെ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് സാമീപ്യം നൽകി അടുപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ ഞങ്ങൾ അവരെ ആരാധിക്കുന്നില്ല) എന്നും, هؤلاء شفعاؤنا عند الله– يونس:١٨ (ഇവർ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഞങ്ങളുടെ ശുപാർശക്കാരാണ്.) എന്നും മറ്റും വിഗ്രഹാരാധകൻമാർ പറയാറുള്ളതായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുന്നത് ഇതിനെപ്പറ്റിയാകുന്നു.

സൂ: യൂനുസിൽനിന്നുദ്ധരിച്ച ഈ വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇമാം റാസീ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വാചകം ഇവിടെ

ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അതിങ്ങനെയാണ്: ونظير ذلك في هذا الزمان اشتغال كثير من الخلق بتعظيم قبور الاكابر على اعتقاد أنهم اذا عظموا قبورهم فانهم يكونون شفعاء لهم عند الله تعالى-الرازي ص ٥٥٧ج٤ح (സാരം: മഹാന്മാരുടെ ക്വബ്റുകളെ ബഹുമാനിച്ചാൽ അവർ തങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ശുപാർശക്കാരായിത്തീരുമെന്ന വിശ്വാസത്തോടെ ഇക്കാലത്ത് വളരെ പടപ്പുകൾ മഹാൻമാരുടെ ക്വബ്റുകളെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഇതിന് തുല്യമായതാകുന്നു.) ഇമാം റാസീ (റ)യുടെ കാലത്തെ (ഹിജ്റഃ 7-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ) സ്ഥിതിയാണദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്. എന്നാൽ അതിനുശേഷം ഈ ഏർപ്പാട് എത്രമാത്രം കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെട്ടു വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇന്ന് സത്യാന്വേഷികളെ പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹുവിൽ ശരണം! ശിർക്കിന്റെ എല്ലാ വകുപ്പുകളിൽനിന്നും അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാവരെയും കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ. آمين

سورة الجن

72. സൂറതുൽ ജിന്ന്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 28 – വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ പേര്‍ 'ജിന്ന്' എന്നും, ഇതിലെ പ്രത്യേക സംസാരവിഷയം ജിന്നുകളെ സംബന്ധിക്കുന്നതും ആകുന്നു. മലക്കുകളെപ്പോലെത്തന്നെ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിക്ക് കാൺമാൻ കഴിയാത്ത ഒരു തരം ആത്മീയ ജീവികളത്രെ ജിന്ന്‌വർഗം. മലക്കുകളുടെ ആവാസസ്ഥാനം ആകാശങ്ങളാകുന്നു. എന്നാൽ ജിന്നുകളാകട്ടെ ഭൂവാസികളാണ്. മനുഷ്യർ മണ്ണിനാലും, ജിന്നുകൾ അഗ്നിയാലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്ന് ക്വുർആൻ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. മലക്കുകൾ പ്രകാശത്താലാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് ഹദീഥിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. മലക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചെന്നപോലെ ജിന്നുകളെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹുവും അവന്റെ പ്രവാചകൻമാരും അറിയിച്ചു തന്നതല്ലാതെ കൂടുതൽ വിവരം നമുക്ക് അറിയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. അല്ലാഹുവും റസൂലും പറഞ്ഞത്– അത് ദൃശ്യമാകട്ടെ, അദൃശ്യമാകട്ടെ– അപ്പടി സ്വീകരിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യൽ നിർബന്ധവുമാണല്ലോ.

മതാനുയായികൾ പൊതുവിലും, മതവിശ്വാസികളായ തത്വജ്ഞാനികളിൽ മിക്കവരും ജിന്ന് എന്നൊരു അദൃശ്യവർഗമുണ്ടെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നവരാകുന്നു. മതാവലംബികളല്ലാത്ത ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ പൊതുവിൽ ജിന്ന് വർഗത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരാണെന്ന് പറയാമെങ്കിലും അവരിലും ചിന്തകൻമാരായ ചിലർ മുമ്പും– ഇപ്പോഴും– ജിന്നിനെ സ്ഥാപിക്കുന്നവരത്രെ. വിശദാംശങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടാവാമെന്ന് മാത്രം. മുസ്‌ലിംകളെ സംബന്ധിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ, ക്വുർആനും നബിവചനങ്ങളും മുഖവിലക്ക് സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരും ശാസ്ത്രത്തിനും യുക്തിവാദത്തിനും അടിമപ്പെട്ടും ഭൗതിക ചിന്താഗതി പിടിപെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരും മാത്രമേ ജിന്നുവർഗത്തെയും മലക്കുവർഗത്തെയും നിഷേധിക്കുന്നുള്ളൂ. തങ്ങൾ ക്വുർആനെ നിഷേധിക്കുന്നവരല്ലെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുമാറ് എത്രയോ ക്വുർആൻ വചനങ്ങളെ അവർ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്ത് സംതൃപ്തരാകേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. ഹദീഥുകളുടെ നേരെ കണ്ണടച്ചും, യുക്തിന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞും തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യും. അപരിഷ്കൃതരായ മനുഷ്യവിഭാഗത്തെക്കുറിച്ചാണ് ജിന്നുകളെന്ന് പറയുന്നതെന്നാണ് അവരുടെ ജൽപനം.

അവർ കൊണ്ടുവരാറുള്ള തെളിവുകളും, ന്യായങ്ങളും, അവയുടെ ഖണ്ഡന ങ്ങളും വിവരിച്ചുകൊണ്ട് സൂ: ഹിജ്റിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ ഇതി നെപ്പറ്റി നാം സവിസ്തരം സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞതാണ്. ആകയാൽ, ഇവിടെ അതൊന്നും ആവർത്തിക്കുന്നില്ല. ജിന്ന്‌വർഗത്തെയും പിശാചുക്കളെയും കുറിച്ച് ക്വുർആന്റെയും ഹദീഥിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ പല വിവരങ്ങളും നാം അവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചിലതെല്ലാം ഈ സൂറത്തിലെ വചനങ്ങളെ ആധാര മാക്കിക്കൊണ്ടുള്ളതുമാകുന്നു.

ഒരുകൂട്ടം ജിന്നുകൾ നബി തിരുമേനിﷺയിൽനിന്ന് ക്വുർആൻ കേൾക്കുകയും, അവർ ക്വുർആനിലും നബിﷺയിലും വിശ്വസിക്കുകയും, അനന്തരം തങ്ങളുടെ സമുദായത്തെ അതിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ഉണ്ടായ സംഭവമാണ് ഈ സൂറ ത്തിലെ പ്രധാനവിഷയം. സ്വജനതയെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് അവർ ചെയ്ത പ്രസ്താ വനകൾ അല്ലാഹു ഇതിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലെ സംസാരിവിഷയം നൂഹ് നബി (അ) തൊള്ളായിരത്തമ്പത് കൊല്ലം അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ ജനതക്കിടയിൽ നടത്തിയ പ്രബോധനത്തിന്റെയും, ആ ജനത അതിനെ തിരെ സ്വീകരിച്ച നിലപാടിന്റെയും, അവരുടെ പര്യവസാനത്തിന്റെയും ചരിത്ര മാണല്ലോ. നബി തിരുമേനിﷺയുടെ പ്രബോധനത്തിന് മുമ്പിൽ അവിടുത്തെ ജനത കൈകൊണ്ട നിലപാടും നൂഹ് (അ)ന്റെ ജനത സ്വീകരിച്ച നിലപാടിന്റെ അതേ പകർപ്പ് തന്നെ. ആകയാൽ, നബി തിരുമേനിﷺക്ക് ഒരു മനസ്സമാധാനവും, അവിടുത്തെ ജനതക്ക് ഒരു ചരിത്രപാഠവുമായിരുന്നു സൂറത്ത് നൂഹ്. സത്യനി ഷേധികൾ ക്വുർആനിൽ വിശ്വസിക്കാത്തത് ക്വുർആന്റെയോ നബിയുടെയോ ഏതെങ്കിലും പോരായ്മകൊണ്ടല്ല- അവരുടെ മർക്കടമുഷ്ടികൊണ്ട് മാത്രമാണ് -എന്നും, മനുഷ്യവർഗത്തിൽപെട്ടവർപോലുമല്ലാത്ത ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ- ജിന്നു കൾ- നബിﷺയിൽനിന്ന് ക്വുർആൻ കേട്ടമാത്രയിൽ അതിൽ ആകൃഷ്ടരാവു കയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും; മാത്രമല്ല, അവർ തങ്ങളുടെ ജനതയെ അതിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകകൂടിയുണ്ടായെന്നും ഈ സൂറത്ത് ഓർമിപ്പിക്കുന്നു.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനി ധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമ ത്തിൽ.

قُلۡ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ ٱسۡتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ ٱلۡجِنِّ فَقَالُوٓاْ إِنَّا سَمِعۡنَا قُرۡءَانًا عَجَبًا

《1》 (നബിയേ) പറയുക: 'ജിന്നു കളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കൂട്ടർ (ക്വുർ ആൻ) ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുകയുണ്ടാ യെന്ന് എനിക്ക് വഹ്‌യു നൽകപ്പെ ട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് അവർ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ ആശ്ചര്യക രമായ ഒരു 'ക്വുർആൻ' [പാരായണ ഗ്രന്ഥം] കേട്ടു.'

يَهۡدِيٓ إِلَى ٱلرُّشۡدِ فَـَٔامَنَّا بِهِۦۖ وَلَن نُّشۡرِكَ بِرَبِّنَآ أَحَدٗا ﴿٢﴾

﴾2﴿ അത് സൻമാർഗത്തിലേക്ക് വഴി കാട്ടുന്നു; അതിനാൽ ഞങ്ങൾ അതിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനോട് ഒരാളെയും പങ്ക് ചേർക്കുകയില്ലതന്നെ.

﴾1﴿ قُلْ നീ പറയുക أُوحِيَ إِلَيَّ എനിക്ക് വഹ്‌യ് (ബോധനം) നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു أَنَّهُ ٱسْتَمَعَ ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന്, ചെവികൊടുത്തെന്ന് نَفَرٌ مِّنَ ٱلْجِنِّ ജിന്നിൽപെട്ട ഒരുകൂട്ടർ (ചെറുസംഘം) فَقَالُوٓا۟ എന്നിട്ടവർ പറഞ്ഞു إِنَّا سَمِعْنَا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുന്നു قُرْءَانًا عَجَبًا ആശ്ചര്യകരമായ ക്വുർആൻ (പാരായണം, പാരായണഗ്രന്ഥം) ﴾2﴿ يَهْدِيٓ അത് വഴികാട്ടുന്നു, إِلَى ٱلرُّشْدِ സൻമാർഗ (നേർവഴി- തന്റേടം)ത്തിലേക്ക് فَـَٔامَنَّا بِهِ അങ്ങനെ ഞങ്ങളതിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു وَلَن نُّشْرِكَ ഞങ്ങൾ പങ്കുചേർക്കുകയില്ലതന്നെ بِرَبِّنَآ ഞങ്ങളുടെ (നമ്മുടെ) റബ്ബിനോട് أَحَدًا ഒരാളെയും

ജിന്നുകൾ നബിﷺയിൽ നിന്ന് ക്വുർആൻ പാരായണം കേട്ട സംഭവത്തെപ്പറ്റി പല ഹദീഥുകളും കാണാവുന്നതാണ്. അവയിൽ ചിലതെല്ലാം സൂ: അഹ്ക്വാഫ് 29 – 32 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവ ഇവിടെയും ഓർമിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ജിന്നുകൾ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം നബിﷺയുടെ സന്നിധിയിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, തിരുമേനിയൊന്നിച്ച് സ്വഹാബികളിൽ ചിലർ ഉള്ളപ്പോഴും, ആരും ഇല്ലാത്തപ്പോഴും, അത് സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഹദീഥുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവിടെ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (റ) തുടങ്ങിയ പലരും ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (റ)ൽ നിന്നുദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിൽ, നബി ﷺ അവരെ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നും, അവർ ക്വുർആൻ പാരായണം കേട്ടുപോയ വിവരം വഹ്‌യ് മുഖേന മാത്രമാണ് തിരുമേനി അറിഞ്ഞതെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ജിന്നുകളുടെ പ്രതിനിധി തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ വന്നു ആവശ്യപ്പെട്ട പ്രകാരം തിരുമേനി അവർക്ക് ക്വുർആൻ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുകയും, അവരെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ഉണ്ടായെന്നും മറ്റും ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അഹ്മദ്, മുസ്‌ലിം (റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിലും വന്നിരിക്കുന്നു. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചത് ഒന്നാമത്തെ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചാണെന്നും, ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചത് രണ്ടാമത്തെ സംഭവമാണെന്നും ഇമാം ബൈഹക്വീ (റ) മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ രണ്ട് പ്രാവശ്യം ജിന്നുകൾ ചെന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) തന്നെയും പ്രസ്താവിച്ചതായി ത്വബ്റാനീ (റ) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതും സ്മരണീയമാകുന്നു. കൂടാതെ, ജിന്നുകളുടെ സംഭവം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് തിരുമേനി മക്കഃയിലായിരുന്ന കാല

ത്താണ്. അന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ് ചെറുപ്രായക്കാരനായിരുന്നു. ആ നിലക്ക് ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ), അബൂഹുറയ്റഃ (റ) എന്നിവരെപ്പോലെ അത് സംബന്ധിച്ച സൂക്ഷ്മവിവരം അദ്ദേഹത്തിന് ഇല്ലാതിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. അതുകൊണ്ട്– ഇബ്നു തൈമിയ്യ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ– ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചത് അദ്ദേഹം ഈ സൂറത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കിപ്പറഞ്ഞതായിരിക്കുകയും ചെയ്യാമല്ലോ. (കൂടുതൽ വിവരം സൂഃ അഹ്ക്വാഫിൽ കഴിഞ്ഞുപോയത് ഓർക്കുക.)

ചുരുക്കത്തിൽ, നബിﷺയിൽ നിന്ന് ജിന്നുകൾ ക്വുർആൻ കേട്ട സംഭവങ്ങളിൽ ഒന്നിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ആ വിവരം വഹ്യ് ലഭിച്ചപ്പോഴേ നബിﷺക്ക് അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടാണ് قل أوحي إلي أنه استمع (ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടു എന്ന് എനിക്ക് വഹ്യ് നൽകപ്പെട്ടുവെന്ന് പറയുക ....) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സൂ: അഹ്ക്വാഫിൽ وإذ صرفنا إليك نفر من الجن (ജിന്നുകളിൽനിന്നുള്ള ഒരു കൂട്ടരെ നിന്റെ അടുക്കലേക്ക് നാം തിരിച്ചുവിട്ട സന്ദർഭം ഓർക്കുക) എന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഈ വാക്യം– സംശയാതീതമാംവണ്ണം സ്പഷ്ടമാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും– ജിന്നുകൾ നബിﷺയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് ക്വുർആൻ കേൾപ്പിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട സംഭവത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കാനും സാധ്യതയുണ്ട്. ചില മഹാൻമാർ ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എനി, രണ്ട് സൂറത്തിലെയും സംഭവം ഒന്നു തന്നെയാണെന്ന് വന്നാൽ തന്നെയും, വേറെയും സംഭവം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് പല ഹദീഥുകളാലും, അനിഷേധ്യമായിസ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഒന്നാമത്തെ തവണ, നബിﷺ അറിയാതെത്തന്നെ അവിടുന്ന് ക്വുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നത് കേട്ടപ്പോൾ അതിൽ അത്ഭുതവും വിശ്വാസവും ജനിച്ച ആ ജിന്നുകൾ വീണ്ടും വന്നു തങ്ങൾക്ക് ക്വുർആൻ കേൾപ്പിക്കണമെന്നും മറ്റും ആവശ്യപ്പെടുന്നത് കേവലം സ്വാഭാവികം മാത്രമാണ്. نفر (നഫർ) എന്ന വാക്ക് പത്തിന് താഴെയുള്ള ചെറുസംഘം ആളുകൾ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. ആകയാൽ വന്ന ആളുകൾ കുറച്ചേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

അപരിഷ്കൃതമനുഷ്യരാണ് ജിന്നുകൾ എന്ന് വാദിക്കുന്നവർ, ഇവിടെയും സൂ: അഹ്ക്വാഫിലും ജിന്നുകൾ ക്വുർആൻ കേട്ടുവെന്ന് പറഞ്ഞത് മക്കാ മുശ്രിക്കുകളെ ഭയന്ന് വെളിക്കുവരാൻ ധൈര്യപ്പെടാതിരുന്ന ചില മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചാണെന്ന് പറയുന്നു. ഒരുകൂട്ടം മനുഷ്യർ നബിﷺയുടെ അടുക്കൽ വന്നു ക്വുർആൻ കേട്ടുപോകുക, അവർ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുക, എന്നിട്ട് തങ്ങളുടെ ജനതയുടെ അടുക്കൽചെന്ന് അവരെ ഉപദേശിക്കുക, ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞിട്ടും നബിﷺ അതൊന്നും അറിഞ്ഞില്ലെന്നും, വഹ്യ് ലഭിച്ചപ്പോൾ മാത്രമേ അറിഞ്ഞുള്ളൂവെന്നും സങ്കൽപിക്കുവാൻ കേവലം നട്ടുച്ചക്ക് കണ്ണടച്ച് ഇരുട്ടാക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ജിന്നുകളുടെ ഈ സംഭവം ക്വുർആനിൽ ഉദ്ധരിച്ചതിൽനിന്ന് താഴെ കാണുന്നതുപോലെയുള്ള ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും:

(1) മനുഷ്യരിലേക്ക് മാത്രമായിരുന്നില്ല നബി തിരുമേനിﷺയുടെ ദൗത്യം; അഥവാ ജിന്നുകളിലേക്കും കൂടിയുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ പറയത്തക്ക ഭിന്നാഭിപ്രായം ഇല്ല.

(2) അവർക്ക് മനുഷ്യന്റെ സംസാരവും ഭാഷയും മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. അവർ ക്വുർആൻ കേട്ടു മനസ്സിലാക്കിയല്ലോ.

(3) അവരും മതശാസനകൾക്ക് വിധേയരാണ്. അവർ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചതിൽനിന്നും, തുടർന്നുള്ള അവരുടെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നും ഇത് വ്യക്തമാകുന്നു.

(4) അവരും ഒരുതരം സാമൂഹിക ജീവിതം നയിക്കുന്നവരും പരസ്പരം ഉപദേശം നൽകുക മുതലായ കൃത്യങ്ങൾ നടത്താറുള്ളവരുമാകുന്നു.

(5) ജിന്നുകൾപോലും ക്വുർആൻ കേട്ടമാത്രയിൽ അതിൽ വിശ്വസിച്ച സ്ഥിതിക്ക് അവരെക്കാൾ ഉത്തമവർഗമായ മനുഷ്യർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ പല നിലക്കും അവരെക്കാൾ ബാധ്യസ്ഥരാകുന്നു. എന്നാൽ, ക്വുർആൻ ആവർത്തിച്ചു കേട്ടിട്ടും അതിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ തടസ്സം അവരുടെ കുബുദ്ധിയും, മർക്കടമുഷ്ടിയുമാകുന്നു.

ഈ ജിന്നുകൾ ക്വുർആൻ കേട്ടപ്പോൾ അവരിലുണ്ടായ പ്രതികരണം എത്ര വമ്പിച്ചതായിരുന്നുവെന്ന് 1 മുതൽ 14 കൂടിയ വചനങ്ങളിൽനിന്ന് നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാം. ജിന്നുകളുടെ പ്രസ്താവനയുടെ ബാക്കി ഭാഗങ്ങളാണ് താഴെ കാണുന്നത്.

وَأَنَّهُۥ تَعَـٰلَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا ٱتَّخَذَ صَـٰحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾

﴾3﴿ നമ്മുടെ റബ്ബിന്റെ മഹത്വം ഉന്നതമായതാകുന്നു എന്നും അവൻ സഹധർമിണിയെയാകട്ടെ, സന്താനത്തെയാകട്ടെ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല എന്നും;

وَأَنَّهُۥ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى ٱللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾

﴾4﴿ നമ്മിലുള്ള ഭോഷൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കവിഞ്ഞ അനീതി പറയാറുണ്ടായിരുന്നു എന്നും;

وَأَنَّا ظَنَنَّآ أَن لَّن تَقُولَ ٱلْإِنسُ وَٱلْجِنُّ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾

﴾5﴿ മനുഷ്യരും ജിന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ നിശ്ചയമായും വ്യാജം പറയുന്നതേയല്ല എന്ന് ഞങ്ങൾ ധരിച്ചുവെന്നും (പ്രസ്താവിച്ചു)

﴾3﴿ وَأَنَّهُۥ നിശ്ചയമായും അത് (കാര്യം) تَعَٰلَىٰ ഉന്നതമായിരിക്കുന്ന (എന്നും) جَدُّ رَبِّنَا നമ്മുടെ റബ്ബിന്റെ മഹത്വം, അനുഗ്രഹം مَا ٱتَّخَذَ അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല (സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല) صَٰحِبَةً സഹധർമിണി (തുണക്കാരി- (ഭാര്യ)യെ) وَلَا وَلَدًا സന്താനത്തെ (മക്കളെ)യുമില്ല ﴾4﴿ وَأَنَّهُۥ كَانَ ആയിരുന്നുവെന്നും يَقُولُ പറയും سَفِيهُنَا നമ്മിലെ ഭോഷൻ, വിഡ്ഢി عَلَى ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ (പേരിൽ) شَطَطًا അക്രമം, കവിഞ്ഞ അനീതി, വിദൂരമായ വ്യാജം ﴾5﴿ وَأَنَّا ظَنَنَّآ നാം ധരിച്ചു എന്നും أَن لَّن تَقُولَ പറയുന്നതേയല്ല (പറയുകയില്ലതന്നെ) എന്നും ٱلْإِنسُ മനുഷ്യർ وَٱلْجِنُّ ജിന്നും عَلَى ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ كَذِبًا വ്യാജം, വല്ല കളവും

അല്ലാഹുവിന് മക്കളും ഭാര്യയുമുണ്ട് എന്നിങ്ങനെ യാഥാർത്ഥ്യവുമായി വിദൂരബന്ധം പോലുമില്ലാത്ത വ്യാജങ്ങൾ അവന്റെ പേരിൽ മനുഷ്യവർഗമോ ജിന്നുവർഗമോ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ക്വുർആൻ കേൾക്കുകയും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോഴാണ് അതെല്ലാം വിഡ്ഢിത്തങ്ങളാണെന്നും, അല്ലാഹു അതിൽനിന്നെല്ലാം പരിശുദ്ധനാണെന്നും ഞങ്ങൾക്ക് ബോധ്യമായത് എന്ന് സാരം.

وَأَنَّهُۥ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ ٱلْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ ٱلْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾

﴾6﴿ മനുഷ്യരിൽനിന്നുള്ള ചില പുരുഷൻമാർ [ആളുകൾ] ജിന്നുകളിൽനിന്നുള്ള ചില പുരുഷൻമാരോട് [ആളുകളോട്] ശരണം തേടാറുണ്ടായിരുന്നു; അങ്ങനെ അവർ അവർക്ക് വിഡ്ഢിത്തം (അഥവാ ഗർവ്വ്) വർദ്ധിപ്പിച്ചു എന്നും;

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا۟ كَمَا ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ ٱللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾

﴾7﴿ അല്ലാഹു ഒരാളെയും എഴുന്നേൽപിക്കുന്നതേയല്ല എന്ന് നിങ്ങൾ ധരിച്ചതുപോലെ അവരും ധരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും (പ്രസ്താവിച്ചു).

﴾6﴿ وَأَنَّهُۥ كَانَ ആയിരുന്നുവെന്നും رِجَالٌ ചില പുരുഷൻമാർ (ആളുകൾ) مِّنَ ٱلْإِنسِ മനുഷ്യരിൽപെട്ട يَعُوذُونَ അവർ അഭയം (ശരണം- രക്ഷ) തേടു (മായിരുന്നു) بِرِجَالٍ ചില പുരുഷൻമാരോട് مِّنَ ٱلْجِنِّ ജിന്നിൽനിന്നുള്ള فَزَادُوهُمْ അങ്ങനെ അതവർക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചു رَهَقًا ബാധ (ഗർവ്വ്, ധിക്കാരം -ധാർഷ്ട്യം- വിഡ്ഢിത്തം അക്രമം) ﴾7﴿ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا۟ അവർ ധരിച്ചു എന്നും كَمَا ظَنَنتُمْ നിങ്ങൾ ധരിച്ചതുപോലെ أَن لَّن يَبْعَثَ എഴുന്നേൽപിക്കുക (അയക്കുക- നിയോഗിക്കുക)യില്ല തന്നെ എന്ന് ٱللَّهُ അല്ലാഹു أَحَدًا ഒരാളെയും

ജിന്നുകളെക്കുറിച്ചും, അവരിലുള്ള ദുഷ്ടവിഭാഗമായ ശൈത്വാനെ (പിശാചിനെ)ക്കുറിച്ചും ഇന്ന് പലരിലും കണ്ടുവരുന്നതുപോലെ, അറബികൾക്കിടയിലും പല തെറ്റായ ധാരണകളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. വിജന പ്രദേശങ്ങളായ വല്ല താഴ്‌വരയിലൂടെയോ മറ്റോ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ആ പ്രദേശ നിവാസികളായ ജിന്നുകളിൽ നിന്ന് വല്ല ഉപദ്രവമോ ആപത്തോ നേരിട്ടേക്കാമെന്ന് അവർ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനാൽ, അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽകൂടി പോകുമ്പോൾ 'ഈ താഴ്‌വരയിലെ വിവരമില്ലാത്തവരായ ജിന്നുകളെ സംബന്ധിച്ച് ഇവിടത്തെ നേതാവായ ജിന്നിനോട് ഞങ്ങൾ ശരണം തേടുന്നു' എന്ന് അവർ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ പറയുന്നതായാൽ തങ്ങൾക്ക് അവരിൽനിന്ന് ഉപദ്രവങ്ങളൊന്നും നേരിടുകയില്ലെന്ന് അവർ സമാധാനിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് 6 -ാം വചനത്തിൽ ജിന്നുകൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

فزادوهم رهقا എന്ന വാക്യത്തിന് രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്:

(1) ആ ശരണം തേടൽമൂലം ജിന്നുകൾക്ക് മനുഷ്യർ വിഡ്ഢിത്തം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അഥവാ, അത് നിമിത്തം അവർക്ക് ഗർവ്വും ധിക്കാരവും അധികമായിത്തീർന്നു.

(2) അതുമൂലം മനുഷ്യർക്ക് ജിന്നുകൾ വിഡ്ഢിത്തം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അഥവാ ജിന്നുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയവും അവരോട് ശരണം തേടലും കാരണമായി അവരിൽ ഭോഷ്കും നിഷിദ്ധമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും വർദ്ധിച്ചു. رهق (റഹക്) എന്ന വാക്കിന് സന്ദർഭോചിതം പല അർത്ഥങ്ങൾ വരുന്നതും ***(*)*** കർത്താവിന്റെയും കർമത്തിന്റെയും സ്ഥാനത്ത് നിലകൊള്ളുന്ന രണ്ട് സർവ്വനാമങ്ങളി(ضميري الفاعل والمفعول)ൽ ജിന്നുകളെ കുറിക്കുന്നത് ഏതാണെന്നും, മനുഷ്യരെ കുറിക്കുന്നത് ഏതാണെന്നും നിർണയിക്കുന്നതിലുള്ള വ്യത്യസ്തവീക്ഷണ ***(**)***വുമാണ് ഈ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിന് കാരണം. രണ്ടായിരുന്നാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണല്ലോ.

7 -ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഒരാളെയും എഴുന്നേൽപിക്കുകയില്ല (لن يبعث الله أحدا) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം അല്ലാഹു ആരെയും റസൂലായി എഴുന്നേൽപിക്കുന്നില്ല എന്നും, മരണശേഷം അല്ലാഹു ആരെയും രണ്ടാമത് എഴു

---

* ***قال في القاموس :رهق كفرح غشيه ولحلقه الخ والرهق محركة السفه والنوكوالخفة و ركوب الشر والظلم وغشيان لمحارم الخ هـ***

** ***أي يحتمل ان يكون مرجع ضمير الفاعل والمفعول هو الجن وضمير المفعول هو الإنس ويحتمل العكس ايضا***

ന്നേൽപിക്കുകയില്ല എന്നും ആകാവുന്നതാകുന്നു. ഈ രണ്ട് പ്രകാരത്തിലും ആ വാക്യത്തിന് വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. രണ്ടായാലും ജിന്ന്‌വർഗവും മനുഷ്യവർഗവും ധരിച്ചുവന്നിരുന്ന ആ ധാരണ തെറ്റാണെന്ന് തങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ ബോധ്യമായിരിക്കുന്നുവെന്നത്രെ ജിന്നുകൾ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ സാരം.

മനുഷ്യരിലുള്ള ചില അപരിഷ്കൃത വിഭാഗത്തിന്റെ പേരാണ് 'ജിന്ന്' എന്നും, അങ്ങനെ ഒരു പ്രത്യേക വർഗം സൃഷ്ടികളില്ലെന്നും വാദിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ വാദത്തിന് കൊണ്ടുവരാറുള്ള പൊള്ളയായ തെളിവുകളിൽ ഒന്നാണ് رجال من الجن (ജിന്നുകളിൽ നിന്നുള്ള പുരുഷൻമാർ) എന്ന വാക്ക്. رجال (രിജാൽ)ന്റെ ഏകവചനം رجل (റജുൽ) എന്നാകുന്നു. ഇത് മനുഷ്യൻമാർക്കുമാത്രമേ പറയാറുള്ളൂവെന്ന് ഇവർ സമർത്ഥിക്കുന്നത് കാണാം. ഈ സമർത്ഥനം കഴമ്പില്ലാത്തതാണെന്നും, അത് സമ്മതിച്ചുകൊടുത്താൽപോലും അതിൽ അവർക്ക് തെളിവിന്ന് വകയില്ലെന്നും സൂ:ഹിജ്റിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നാം പ്രത്യേകം വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. ജിന്ന്‌വർഗത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവർക്ക് ജിന്നുകളുടെ പ്രസ്താവനകളായി ഈ സൂറത്തിൽ കാണുന്ന പലതിനെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ തങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയെപ്പോലും വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ട് തികച്ചും ബാലിശമായ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടിവന്ന ചില ഭാഗങ്ങളാണ് തുടർന്നുള്ള രണ്ട് ആയത്തുകളിൽ കാണുന്ന ജിന്നുകളുടെ പ്രസ്താവന:-

وَأَنَّا لَمَسْنَا ٱلسَّمَآءَ فَوَجَدْنَٰهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ﴿٨﴾

《8》 നാം ആകാശത്തെ സ്പർശിച്ചു (നോക്കി): അപ്പോൾ അത് ശക്തിമത്തായ പാറാവുകാരാലും, തീജ്വാലകളാലും നിറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി നാം കണ്ടെത്തി എന്നും;

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَٰعِدَ لِلسَّمْعِ ۖ فَمَن يَسْتَمِعِ ٱلْـَٔانَ يَجِدْ لَهُۥ شِهَابًا رَّصَدًا ﴿٩﴾

《9》 നാം അതിൽ [ആകാശത്തിൽ] നിന്ന് ചില ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ കേൾക്കുവാൻ വേണ്ടി ഇരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു; എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ ആരെങ്കിലും ചെവികൊടുക്കുന്ന [കേൾക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന]തായാൽ, അവനെ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു തീജ്വാലയെ അവൻ കണ്ടെത്തുന്നതാണ് എന്നും (പ്രസ്താവിച്ചു).

《8》 وَأَنَّا لَمَسْنَا നാം സ്പർശിച്ചു (തൊട്ടു) എന്നും ٱلسَّمَآءَ ആകാശത്തെ فَوَجَدْنَٰهَا അപ്പോൾ നാമതിനെ കണ്ടെത്തി مُلِئَتْ അത് നിറക്കപ്പെട്ട നിലയിൽ حَرَسًا പാറാ

വുകാരാൽ شَدِيدًا കഠിനമായ, ശക്തമായ وَشُهُبًا തീജ്വാല (ഉൽക്ക)കളാലും ﴾9﴿ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ നാം ഇരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും مِنْهَا അതിൽനിന്ന് مَقَٰعِدَ ചില ഇരിപ്പിടം (താവളം)കളിൽ لِلسَّمْعِ കേൾക്കുവാൻ വേണ്ടി فَمَن يَسْتَمِعِ എന്നാൽ ആരെങ്കിലും ചെവികൊടുത്താൽ, കേൾക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ, ٱلْـَٔانَ ഇപ്പോൾ يَجِدْ لَهُۥ അവൻ തനിക്ക് കണ്ടെത്തും شِهَابًا ഒരു തീജ്വാല, ഉൽക്ക رَّصَدًا പ്രതീക്ഷിച്ചു (വീക്ഷിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്ന

മുൻകാലത്ത് ആകാശത്ത് ചില പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങളിൽ കയറിച്ചെന്ന് പതിയിരിക്കുകയും, ഭൂമിയിൽ നടക്കുവാൻ പോകുന്ന ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് മലക്കുകൾ തമ്മിൽ സംസാരിക്കുന്ന സംഭാഷണങ്ങളിൽനിന്ന് വല്ലതും ഉപായത്തിൽ കേൾക്കുകയും, അതിൽ വളരെയേറെ വ്യാജങ്ങളും കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ട് ആ വിവരം തങ്ങളുടെ സേവകരും ആരാധകരുമായ മനുഷ്യർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പതിവ് ജിന്നുകളിൽ -ജിന്നുകളിലെ ദുഷ്ടജനങ്ങളായ പിശാചുക്കളിൽ- ഉണ്ടായിരുന്നു. നബി തിരുമേനിﷺയുടെ നിയോഗത്തോടുകൂടി അവർക്ക് ആകാശത്തേക്കുള്ള പ്രവേശനം തടയപ്പെട്ടു. പ്രത്യേകം ചില കാവലുകൾ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും, നക്ഷത്രങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഉൽക്കകളാൽ അവർ എറിഞ്ഞാട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ജിന്നുകളുടെ ഈ പ്രസ്താവന. ഈ വിഷയം ക്വുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ വിഷയകമായി ഈ വചനങ്ങളടക്കം വന്നിട്ടുള്ള പല ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങളും, നബിവചനങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് സൂ: ഹിജ്റിന്ന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നാം വേണ്ടത്ര വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ജിന്നും മനുഷ്യനും ഒരേ വർഗംതന്നെയാണെന്ന വാദക്കാരുടെ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും, ദുർന്യായങ്ങളും അവിടെ എടുത്തുകാട്ടി അവക്കെല്ലാം ശക്തിയുക്തം മറുപടി നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതലൊന്നും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. ആകാശത്തേക്കുള്ള തങ്ങളുടെ പ്രവേശനം തടയപ്പെട്ടു കണ്ടപ്പോൾ, എന്തോ ഒരു പ്രധാന സംഭവം നടന്നിരിക്കുമെന്ന് ജിന്നുകൾ മനസ്സിലാക്കുകയുണ്ടായെന്നും അതെന്തായിരിക്കുമെന്ന് അവർ പല ഭാഗത്തും അന്വേഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കവെയാണ് അവരിൽ ഒരു കൂട്ടർ നബിﷺയിൽനിന്ന് ക്വുർആൻ പാരായണം കേൾക്കാൻ ഇടയായതെന്നും ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും നാം അവിടെ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

وَأَنَّا لَا نَدْرِىٓ أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَن فِى ٱلْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا

﴾10﴿ ഭൂമിയിലുള്ളവരിൽ തിന്മയാണോ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്, അതല്ല അവരുടെ റബ്ബ് അവരിൽ നേർവഴി (അഥവാ നന്മ) ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നുവോ എന്ന് നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നും;

وَأَنَّا مِنَّا ٱلصَّـٰلِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَٰلِكَ ۖ كُنَّا طَرَآئِقَ قِدَدًا ﴿١١﴾

﴿11﴾ നാമാകട്ടെ, നമ്മളിൽ സദ്‌വൃത്തൻമാരുണ്ട്, അതല്ലാത്തവരും നമ്മിലുണ്ട്; (അതെ) നാം വിഭിന്നമാർഗങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കയാണ് എന്നും (അവർ പ്രസ്താവിച്ചു).

﴿10﴾ وَأَنَّا لَا نَدْرِىٓ നാം അറിയുകയില്ല (നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ) എന്നും أَشَرٌّ തിന്മയോ, ദോഷമാണോ أُرِيدَ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു بِمَن فِى ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളവരിൽ (ഉള്ളവരെക്കൊണ്ട്) أَمْ أَرَادَ അതല്ല (അഥവാ -അല്ലെങ്കിൽ) ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നുവോ بِهِمْ അവരെക്കൊണ്ട്, അവരിൽ رَبُّهُمْ رَشَدًا അവരുടെ റബ്ബ് നേർവഴി (നൻമ) ﴿11﴾ وَأَنَّا നാമാകട്ടെ എന്നും مِنَّا നമ്മിലുണ്ട് ٱلصَّـٰلِحُونَ സദ്‌വൃത്തർ, നല്ലവർ وَمِنَّا നമ്മിലുണ്ട്താനും دُونَ ذَٰلِكَ അത്കൂടാതെയും, അതല്ലാത്തവരും, അതിനുതാഴെയും كُنَّا നാം ആയിരിക്കുന്നു طَرَآئِقَ പല മാർഗങ്ങൾ قِدَدًا വിഭിന്ന(ഛിന്നഭിന്ന) മായ

ആകാശത്ത് കാവൽ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് തങ്ങളുടെ പ്രവേശനം തടയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമൂലം വല്ല അനിഷ്ട സംഭവങ്ങളും ഭൂമിയിൽ സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നുണ്ടോ അതല്ല, വല്ല നന്മയും ഭൂമിയിലുള്ളവർക്ക് അത്മൂലം വരുവാനിരിക്കുന്നുവോ എന്ന് തങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നത്രെ 10 -ാം വചനത്തിന്റെ സാരം. മിക്ക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നതും അങ്ങനെയാണ്. ഒരുപക്ഷേ, 11 -ാം വചനത്തിൽ അവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്പോലെ, ഭൂവാസികളിൽ കുറേ നല്ലവരുണ്ടെങ്കിലും അവരിൽ നന്നല്ലാത്തവരും, വിഭിന്ന മാർഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചവരും ഉള്ള സ്ഥിതിക്ക് അവർക്ക് വല്ല ആപത്തും നേരിടുമോ ഇല്ലേ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നും ഉദ്ദേശമാകാം. അതുമല്ലെങ്കിൽ, പ്രവാചകൻമാരുടെ നിയോഗത്തിനുശേഷം സമുദായം ദുർമാർഗം കൈവിടാതെ ശഠിച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ അവരിൽ പൊതുശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടാറുള്ളത്പോലെ, നബി തിരുമേനിﷺയുടെ സമുദായത്തിലും വല്ല ശിക്ഷയും സംഭവിക്കുമോ എന്ന് ജിന്നുകൾ സംശയിച്ചതാണെന്നും വരാം. الله اعلم

ഏതായാലും, വളരെ കരുതലോടും മര്യാദയോടും കൂടിയാണ് ജിന്നുകൾ ഈ വാചകം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് കാണാം. നമുക്കും അതിൽ നല്ല മാതൃകയാണ്: നോക്കുക: തിന്മയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ 'ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ (اريد)'എന്ന് കർത്താവിനെ വ്യക്തമാക്കാതെ (അവരുടെ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചു എന്ന് പറയാതെ)യും, നന്മയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ 'അവരുടെ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചു (اراد بهم)' എന്ന് കർത്താവിനെ വ്യക്തമക്കിക്കൊണ്ടുമാണല്ലോ അവർ പറഞ്ഞത്. എല്ലാ ഗുണവും ദോഷവും ഭൂമിയിൽ സംഭവിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നാണെങ്കിലും ദോഷങ്ങളുടെ കാരണം സൃഷ്ടികളിൽനിന്ന് ഉൽഭവിക്കുന്നതാണെന്ന

തത്വമാണ് ഇതില്‍ അന്തര്‍ഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് തിന്മയെ അല്ലാഹുവിനോട് ചേര്‍ത്തു പറയാതിരിക്കുന്നത്.

وَأَنَّا ظَنَنَّآ أَن لَّن نُّعۡجِزَ ٱللَّهَ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَن نُّعۡجِزَهُۥ هَرَبٗا ﴿١٢﴾

《12》 ഭൂമിയില്‍ നാം അല്ലാഹുവിനെ (അസാധ്യനാക്കി) പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതേയല്ലെന്നും, ഓടിപ്പോയിക്കൊണ്ടും അവനെ നാം പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതല്ലെന്നും നാം (ഉറപ്പായി) ധരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും;

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعۡنَا ٱلۡهُدَىٰٓ ءَامَنَّا بِهِۦۖ فَمَن يُؤۡمِنۢ بِرَبِّهِۦ فَلَا يَخَافُ بَخۡسٗا وَلَا رَهَقٗا ﴿١٣﴾

《13》 ഞങ്ങള്‍ സന്‍മാര്‍ഗം കേട്ട അവസരത്തില്‍ (തന്നെ) ഞങ്ങള്‍ അതില്‍ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും; എന്നാല്‍ യാതൊരുവന്‍ തന്റെ റബ്ബില്‍ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ അവന്‍ നഷ്ടത്തെയാകട്ടെ, അക്രമത്തെയാകട്ടെ ഭയപ്പെടേണ്ടി വരികയില്ല; എന്നും

وَأَنَّا مِنَّا ٱلۡمُسۡلِمُونَ وَمِنَّا ٱلۡقَٰسِطُونَۖ فَمَنۡ أَسۡلَمَ فَأُوْلَٰٓئِكَ تَحَرَّوۡاْ رَشَدٗا ﴿١٤﴾

《14》 നാമാകട്ടെ, (അനുസരിച്ച്) കീഴൊതുങ്ങുന്നവരും നമ്മിലുണ്ട്, അനീതി ചെയ്യുന്നവരും നമ്മിലുണ്ട് എന്നും; എന്നാല്‍, ആര്‍ (അനുസരിച്ചു) കീഴൊതുങ്ങിയോ, അക്കൂട്ടര്‍ നേര്‍മാര്‍ഗം ഗൗനിച്ചു; എന്നും

وَأَمَّا ٱلۡقَٰسِطُونَ فَكَانُواْ لِجَهَنَّمَ حَطَبٗا ﴿١٥﴾

《15》 അനീതി ചെയ്യുന്നവരാകട്ടെ, അവര്‍ നരകത്തിന് വിറകായിത്തീരുന്നതുമാണ് (എന്നും പ്രസ്താവിച്ചു).

《12》 وَأَنَّا ظَنَنَّآ നാം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു (ഉറപ്പിച്ചു- വിശ്വസിച്ചു) എന്നും أَن لَّن نُّعۡجِزَ നാം അസാധ്യപ്പെടുത്തു (പരാജയപ്പെടുത്തു- തോല്‍പിക്കു)ന്നതേയല്ലെന്ന് ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ فِي ٱلۡأَرۡضِ ഭൂമിയില്‍ وَلَن نُّعۡجِزَهُ നാം അവനെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതേയല്ലെന്നും هَرَبٗا ഓടിപ്പോയിക്കൊണ്ട് 《13》 وَأَنَّا നാം (ഞങ്ങള്‍) എന്നും لَمَّا سَمِعۡنَا ഞങ്ങള്‍ (നാം) കേട്ട അവസരം, കേട്ടാറെ ٱلۡهُدَىٰٓ സന്‍മാര്‍ഗം, മാര്‍ഗദര്‍ശനം ءَامَنَّا بِه നാമതില്‍ വിശ്വസിച്ചു (എന്നും) فَمَن يُؤۡمِنۢ എന്നാല്‍ ആര്‍ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ بِرَبِّهِ തന്റെ റബ്ബില്‍ فَلَا يَخَافُ എന്നാലവന്‍ ഭയപ്പെടുകയില്ല, പേടിക്കേണ്ടതില്ല بَخۡسٗا

ചേതത്തെ, നഷ്ടപ്പെടുത്തലിനെ وَلَا رَهَقًا അക്രമത്തെയും (ധിക്കാരവും, ബാധയും) വേണ്ടതില്ല ﴿14﴾ وَأَنَّا നാം (നാമാകട്ടെ) എന്നും مِنَّا നമ്മിലുണ്ട്, നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ട് ٱلْمُسْلِمُونَ കീഴൊതുങ്ങിയവർ, മുസ്‌ലിംകൾ وَمِنَّا ٱلْقَـٰسِطُونَ നമ്മിലുണ്ട് അനീതിചെയ്യുന്നവരും, തെറ്റിയവരും فَمَنْ أَسْلَمَ എന്നാൽ, ആർ കീഴൊതുങ്ങിയോ, മുസ്‌ലിമായോ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ تَحَرَّوْا۟ അവർ ഗൗനിച്ചു, പരിഗണിച്ചു رَشَدًا നേർവഴി, തന്റേടം ﴿15﴾ وَأَمَّا ٱلْقَـٰسِطُونَ എന്നാൽ അനീതി ചെയ്യുന്നവരാകട്ടെ فَكَانُوا۟ അവരാകുന്നു, ആയിത്തീർന്നു لِجَهَنَّمَ 'ജഹന്നമി'നു (നരകത്തിന്) حَطَبًا വിറക്

നാം പിഴച്ചമാർഗം തുടരുകയാണെങ്കിൽ നമുക്ക് രക്ഷയില്ല. അല്ലാഹു നമ്മെ ശിക്ഷിക്കും. ഭൂമിയിൽ എവിടെവെച്ചും അവന് നമ്മെ പിടികിട്ടും. നമുക്ക് ഓടിരക്ഷപ്പെടാനും സാധ്യമല്ല. നമ്മിലാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നവരും അല്ലാത്തവരും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അവന് കീഴ്പ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് രക്ഷയുണ്ട്. അവർക്ക് ഒന്നും ഭയപ്പെടാനില്ല. അല്ലാത്തവർക്ക് നരകം തന്നെയാണാധാരം. എന്നിങ്ങനെയുള്ള പല തത്വോപദേശങ്ങളാണ് അവർ –ക്വുർആൻകേട്ട ജിന്നുകൾ– തങ്ങളുടെ ജനതക്ക് നൽകുന്നത്. മനുഷ്യരിലെന്നപോലെത്തന്നെ ജിന്നുകളിലും സദ്‌വൃത്തരും, ദുർവൃത്തരും, സത്യവിശ്വാസികളും, അവിശ്വാസികളും ഉണ്ടെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകൾക്ക് ജിന്നുകളും ബാധ്യസ്ഥരാണെന്നും മറ്റും ഈ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

സൂറത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ ജിന്നുകളെക്കുറിച്ച് 'എന്നിട്ട് അവർ പറഞ്ഞു' (فقالوا) എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതിനെത്തുടർന്ന് ഇതുവരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നതെല്ലാം അവരുടെ പ്രസ്താവനയെ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചതാകുന്നു. അവയുടെ ഉള്ളടക്കം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഇത് വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. ആ പ്രസ്താവന ഇതോടെ അവസാനിച്ചു. അടുത്ത വചനങ്ങൾ അല്ലാഹു നബി ﷺക്ക് നൽകിയ വഹ്‌യിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു. എന്നുവെച്ചാൽ, ജിന്നുകൾ ക്വുർആൻ കേൾക്കുകയും അതിനെത്തുടർന്ന് മേൽകണ്ട പ്രസ്താവനകൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്ത വിവരവും, അടുത്ത (16 –19) വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളും വഹ്‌യ് മൂലം അറിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി ജനങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബിﷺയോട് കൽപിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് താൽപര്യം. ഒരു കാര്യം ഓർമയിലിരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അറബി ഭാഷയിൽ 'നാം, നമ്മൾ, ഞങ്ങൾ' എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾക്കെല്ലാം ഉപയോഗിക്കുന്ന സർവ്വനാമങ്ങളാണ് نا ، نحن (നാ, നഹ്നു) എന്നീ രണ്ട് സർവ്വനാമങ്ങളും, വ്യത്യാസം സന്ദർഭം കൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.

وَأَلَّوِ ٱسْتَقَـٰمُوا۟ عَلَى ٱلطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَـٰهُم مَّآءً غَدَقًا ﴿١٦﴾

﴿16﴾ (ആ) മാർഗത്തിൽ അവർ ഉറച്ചുനിലകൊള്ളുകയാണെങ്കിൽ, നാം അവർക്ക് ധാരാളമായി വെള്ളം കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കുന്നതാണ് എന്നും, (എനിക്ക് വഹ്‌യു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറയുക);-

لِّنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَمَن يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِۦ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾

﴿17﴾ അതിൽ അവരെ നാം പരീക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി(യത്രെ, അത്), തന്റെ റബ്ബിന്റെ ഉൽബോധനത്തെ (അഥവാ സ്മരണയെ)വിട്ടു ആർ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നുവോ അവനെ അവൻ പ്രയാസകരമായ ശിക്ഷയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

﴿16﴾ وَأَلَّوِ ٱسْتَقَـٰمُوا۟ അവർ ഉറച്ചു നിന്നാൽ, ശരിയായി നിലകൊണ്ടാൽ, ചൊവ്വായാൽ എന്നും عَلَى ٱلطَّرِيقَةِ (ആ) മാർഗത്തിൽ, വഴിയിലായി لَأَسْقَيْنَـٰهُم നാം അവർക്കു കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കും مَّآءً വെള്ളം غَدَقًا ധാരാളം﴿17﴾ لِّنَفْتِنَهُمْ فِيهِ നാം അവരെ പരീക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി وَمَن يُعْرِضْ ആർ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നുവോ عَن ذِكْرِ ഉൽബോധനം (സ്മരണ, ഉപദേശം, പ്രസ്താവന)വിട്ട് رَبِّهِۦ തന്റെ റബ്ബിന്റെ يَسْلُكْهُ അവൻ അവനെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണ് عَذَابًا ശിക്ഷയിൽ صَعَدًا പ്രയാസകരമായ, ഞെരുങ്ങിയ (കഠിനമായ)

لو استقاموا (അവർ ഉറച്ചുനിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ) എന്ന വാക്കിലെ 'അവർ' എന്ന സർവനാമം ജിന്നുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചോ, മനുഷ്യരെ ഉദ്ദേശിച്ചോ, രണ്ടുകൂട്ടരെയും കൂടി ഉദ്ദേശിച്ചോ ആകാവുന്നതാകുന്നു. 15 -ാം വചനത്തോടുകൂടി ജിന്നുകളുടെ പ്രസ്താവന അവസാനിച്ചുവെന്നും 16 -ാം വചനം മുതൽക്കുള്ളത് ജിന്നുകളുടെ പ്രസ്താവനയിൽ പെട്ടതല്ലെന്നും പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതുപോലെത്തന്നെ, 'ആ മാർഗം (الطريقة)' കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ മുൻവചനങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയപ്പെട്ട നല്ല മാർഗമോ, അല്ലെങ്കിൽ ചീത്തമാർഗമോ ആയിരിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു. 'ധാരാളം വെള്ളം കുടിപ്പാൻ നൽകും (اسقيناهم ماء غدقا)' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം അവരുടെ ജീവിതമാർഗം സുഖകരമാക്കിക്കൊടുക്കുമെന്നത്രെ. വെള്ളമാണല്ലോ ജീവിതമാർഗങ്ങളുടെ പ്രധാന ഉപാധി. അപ്പോൾ, 16 -ാം വചനത്തിന്റെ സാരം രണ്ടിലൊരു പ്രകാരത്തിലായിരിക്കാവുന്നതാണ്:

(1) മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ആ നേരായ മാർഗത്തിൽ അവർ ചൊവ്വിന് ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹുവിങ്കൽ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന പ്രതിഫലങ്ങൾക്ക്

പുറമെ ഭൂമിയിൽ വെച്ച് സുഖകരമായ ജീവിതവും അവൻ നൽകുന്നതാകുന്നു.

(2) അവർ ഇതുവരെ സ്വീകരിച്ചുവന്ന ആ ദുർമാർഗത്തിൽത്തന്നെ അവർ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയാണെങ്കിലും അവർക്ക് അല്ലാഹു ജീവിതമാർഗങ്ങൾ നൽകുകതന്നെ ചെയ്യും. അവരുടെ ശിക്ഷ പരലോകത്തുവെച്ച് അവർ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ആദ്യം പറഞ്ഞതാണ് കൂടുതൽ വ്യക്തവും സ്വീകാര്യവുമായത്. ഈ രണ്ട് വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഏത് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടാലും ശരി, വെള്ളം മുതലായ ജീവിതോപാധികൾ നൽകപ്പെടുന്നതിൽ അവരെ പരീക്ഷിക്കുകയെന്ന ലക്ഷ്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അവർ നന്ദികാണിക്കുമോ, നന്ദികേട്കാണിക്കുമോ? ഇതാണ് പരീക്ഷണം. പരീക്ഷണമാകട്ടെ, നന്മമുഖേനയും തിന്മ മുഖേനയും നടത്തപ്പെടുന്നതുമാണ്. (ونبولكم بالشر والخير فتنة)

സ്ഥാപിതതാൽപര്യക്കാരായ ആളുകൾ തങ്ങളുടെ ആശയങ്ങൾക്കനുകൂലമായി സമർത്ഥിക്കാവുന്ന ഏതവസരവും അതിന് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത് സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. ജിന്നുകൾ എന്ന് പറയുന്നത് അപരിഷ്കൃതരായ മനുഷ്യവിഭാഗത്തെക്കുറിച്ചാണെന്ന വാദക്കാർ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്ഥലമാണ് 16 -ാം വചനം. ജിന്നുകളും, 'ഇൻസു'കളും (മനുഷ്യരും) മാർഗത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നപക്ഷം അവർക്ക് അല്ലാഹു വെള്ളം കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കും- അഥവാ കൃഷി മുതലായവക്കുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കും- എന്നാണ് ഈ വചനത്തിൽ പറയുന്നത്. മനുഷ്യരിൽനിന്നും ഭിന്നമായ ഒരു പ്രത്യേക വർഗമെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന ജിന്നുകൾ വെള്ളം ഉപയോഗിച്ച് കൃഷിയും മറ്റും നടത്തുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നുമില്ല. അപ്പോൾ, ഇതെല്ലാം മനുഷ്യവർഗത്തെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞതാവാനേ തരമുള്ളൂ. എന്നിരിക്കെ, ജിന്നും ഇൻസും ഒരേ വർഗത്തിൽപ്പെട്ട രണ്ട് വിഭാഗക്കാർ മാത്രമാണെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. എന്നൊക്കെയാണ് ഇവിടെ അവരുടെ സമർത്ഥനം.

സ്വന്തം യുക്തിവാദങ്ങൾക്ക് യോജിക്കുന്നില്ലെന്ന ഏക കാരണത്താൽ, യാതൊരു സംശയത്തിനും പഴുതില്ലാത്ത സുസ്പഷ്ടമായ എത്രയോ ആയത്തുകളെയും ഹദീഥുകളെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തും അവഗണിച്ചുംകൊണ്ട് ആദ്യമേ ജിന്ന്വർഗത്തെ നിഷേധിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ട ഇവരുടെ ഇത്തരം സമർത്ഥനങ്ങൾക്ക് നാം ഒട്ടും വില കൽപിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. ജിന്നുവർഗത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്ന മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അതിനുള്ള തെളിവ് അവരുടെ യുക്തിയോ ശാസ്ത്രമോ ഒന്നുമല്ല. ക്വുർആനും ഹദീഥും മാത്രമാകുന്നു. മനുഷ്യബുദ്ധിക്ക് എത്തിച്ചേരുവാൻ കഴിയാത്ത കണക്കറ്റ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ ആ രണ്ടിനെയും മാത്രം ആധാരമാക്കിയാണ് മുസ്‌ലിംകൾ പലതും വിശ്വസിച്ചുവരുന്നത്. അപ്പോൾ, 'അവർക്ക് നാം വെള്ളം കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കും (اسقيناهم ماء)' എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത് ജിന്നുകളെയും കൂടി ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണെന്ന് വന്നാലും മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടാനില്ല. കാരണം, ജിന്നുവർഗത്തിനും

വെള്ളം ആവശ്യമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുവാൻ അവർക്ക് യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. പക്ഷേ, വെള്ളത്തിന്റെ ആവശ്യം ജിന്നുകൾക്ക് എന്തൊക്കെയാണ്, എങ്ങനെയെല്ലാമാണ് എന്നൊന്നും നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഈ ക്വുർആൻ വചനത്തിലാകട്ടെ, 'കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കും' എന്നല്ലാതെ, 'കൃഷിക്കോ മറ്റോ സൗകര്യം നൽകും'എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുമില്ല. അതെല്ലാം കേവലം അവരുടെ വ്യാഖ്യാനം മാത്രമാണ്. എന്നിരിക്കെ, ചുരുങ്ങിയപക്ഷം കുടിപ്പാനെങ്കിലും ജിന്നുകൾക്ക് വെള്ളം ആവശ്യമായിരിക്കുമെന്നാണ് ഇതിൽനിന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. ഹദീഥിൽ നിന്നാകട്ടെ, ഇത് കൂടുതൽ വ്യക്തവുമാണ്. നബിﷺ അരുളി ചെയ്തതായി ഇബ്നു ഉമർ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: لا يأكل احدكم بشماله ولا يشر بن بها فان الشيطان تأكل بشماله ويشرب بها–مسلم (നിങ്ങളിൽ ഒരാളും തന്റെ ഇടതുകൈകൊണ്ട് തിന്നുകയും, കുടിക്കുകയും ചെയ്തുപോകരുത്. കാരണം, പിശാച് അവന്റെ ഇടതുകൈകൊണ്ട് കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (മുസ്ലിം.) ജിന്നുകളിലെ ദുഷിച്ചവിഭാഗമാണ് പിശാചുക്കൾ എന്നും ജിന്നുകൾക്ക് ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ ആവശ്യമുണ്ടെന്നും മറ്റും സൂ: ഹിജ്റിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നാം സ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്.

وَأَنَّ ٱلْمَسَٰجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا۟ مَعَ ٱللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾

﴿18﴾ പള്ളികൾ അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്; ആകയാൽ അല്ലാഹുവിനോടുകൂടി നിങ്ങൾ ഒരാളെയും വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കരുത് എന്നും;

وَأَنَّهُۥ لَمَّا قَامَ عَبْدُ ٱللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا۟ يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾

﴿19﴾ അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാൻ [നബി] അവനെ വിളിച്ചു(പ്രാർത്ഥിച്ചു)കൊണ്ടു നിന്നപ്പോൾ, അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ (കൂട്ടം കൂടി) തിങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമാറായി എന്നും (വഹ്‌യ് നൽകപ്പെട്ടതായി പറയുക.)

﴿18﴾ وَأَنَّ ٱلْمَسَٰجِدَ പള്ളികൾ എന്നും لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്, അല്ലാഹുവിന്റേത് ആകുന്നു (എന്നും) فَلَا تَدْعُوا۟ ആകയാൽ നിങ്ങൾ വിളിക്കരുത്, പ്രാർത്ഥിക്കരുത് مَعَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കൂടെ أَحَدًا ഒരാളെയും **﴿19﴾** وَأَنَّهُۥ അത് (കാര്യം) എന്നും لَمَّا قَامَ നിന്ന (എഴുന്നേറ്റ)പ്പോൾ عَبْدُ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാൻ, അടിമ يَدْعُوهُ അവനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു)കൊണ്ട് كَادُوا۟ അവർ ആകാറായി يَكُونُونَ ആകുവാൻ عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ لِبَدًا തിങ്ങിക്കൊണ്ട്, കൂട്ടംകൂടിക്കൊണ്ട്

അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവാനും അവനോട് പ്രാർത്ഥന നടത്തുവാനും വേണ്ടി അവന്റെ നാമത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നവയാണ് പള്ളികളാകുന്ന ആരാധനാസ്ഥലങ്ങൾ. ആരാധനയും, പ്രാർത്ഥനയുമാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിന് മാത്രം അവ

കാശപ്പെട്ടതുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, അവിടെവെച്ച് അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ മറ്റാരെയും ആരാധിക്കുവാനോ, വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുവാനോ മുതിരുന്നത് വമ്പിച്ച അക്രമവും അനീതിയും പാപവുമാകുന്നു. ബഹുദൈവാരാധകൻമാർ അവരുടെ ആരാധനാസ്ഥലങ്ങളിൽ പല ദൈവങ്ങളെയും വിളിച്ചാരാധിക്കുന്നതുപോലെയും, വേദക്കാർ അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഈസാ നബി (അ) മുതലായവരെ വിളിച്ചാരാധിക്കുന്നതുപോലെയും പള്ളികളിൽവെച്ച് ചെയ്തുകൂടാ എന്നത്രെ 18 -ാം വചനത്തിന്റെ സാരം. പള്ളികളിൽ ആർക്കുമാർക്കും പ്രത്യേക അവകാശം വാദിക്കാവതല്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാണ് അവയുടെ ഉടമാവകാശമെന്നും, അവ മുസ്‌ലിംകൾ അവരുടെ പൊതുസ്ഥാപനമായി ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഈ വചനത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാൻ (عبد الله) എന്ന് പറഞ്ഞത് നബി ﷺയെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ജിന്നുകൾ ചെല്ലുമ്പോൾ അവിടുന്ന് സ്വഹാബികളൊന്നിച്ചു നമസ്കരിക്കുകയായിരുന്നു. നമസ്കാരകർമവും ക്വുർആൻ പാരായണവും കണ്ടപ്പോൾ അവർ ആശ്ചര്യത്തോടും ആവേശത്തോടും കൂടി തിരക്കിട്ട് തിരുമേനിയുടെ ചുറ്റും ചെന്ന് കൂടുകയായി. ഈ വിവരവും നബിﷺക്ക് വഹ്‌യ് മൂലം അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുത്തു എന്നാണ് 19 -ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഈ വചനം ജിന്നുകൾ തങ്ങളുടെ ജനതയോട് ചെയ്ത പ്രസ്താവനകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ് എന്നത്രെ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഒരു പക്ഷത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. അങ്ങനെയാണെന്നുവെക്കുമ്പോൾ, അതിന്റെ താൽപര്യം രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ ആയിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.

(1) നബിﷺ നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ അവിടുത്തോടൊപ്പം സ്വഹാബികൾ സംഘം ചേർന്ന് നമസ്കരിക്കുന്നതും, റുകൂഅ് സുജൂദ് മുതലായവയിൽ അനുകരിക്കുന്നതും കണ്ടപ്പോൾ അവർക്ക് ആശ്ചര്യം തോന്നി. അത് അവർ തങ്ങളുടെ ജനതക്ക് വിവരിച്ചു കൊടുക്കുകയാണ്.

(2) നബിﷺ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ജിന്നുകളും മനുഷ്യരുമാകുന്ന ശത്രുക്കൾ തിരുമേനിക്കെതിരെ കൂട്ടംകൂടി തടസ്സങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും അല്ലാഹു തിരുമേനിയെ സഹായിക്കുക തന്നെ ചെയ്തുവെന്ന് അവർ ആ ജനതക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയാണ്. الله اعلم

വിഭാഗം- 2

قُلْ إِنَّمَآ أَدْعُواْ رَبِّى وَلَآ أُشْرِكُ بِهِۦٓ أَحَدًا ﴿٢٠﴾

﴾20﴿(നബിയേ) പറയുക: 'നിശ്ചയമായും ഞാൻ എന്റെ റബ്ബിനെ മാത്രമേ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നുള്ളൂ; അവനോട് ഞാൻ ഒരാളെയും പങ്കുചേർക്കുന്നതുമല്ല.'

قُلْ إِنِّي لَآ أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾

《21》 പറയുക: 'നിശ്ചയമായും ഞാന്‍, നിങ്ങള്‍ക്ക് ഒരു ഉപദ്രവമാകട്ടെ, ഒരു നേര്‍മാര്‍ഗമാകട്ടെ അധീനപ്പെടുത്തുന്നില്ല'[രണ്ടിനും കഴിവില്ല]

قُلْ إِنِّي لَن يُجِيرَنِي مِنَ ٱللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِن دُونِهِۦ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾

《22》 പറയുക: 'നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവില്‍നിന്ന് എനിക്ക് ഒരാളും രക്ഷ നല്‍കുന്നതല്ല, അവന്ന് പുറമെ യാതൊരഭയസ്ഥാനവും ഞാന്‍ കണ്ടെത്തുന്നതുമല്ലതന്നെ;-'

إِلَّا بَلَٰغًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِسَٰلَٰتِهِۦ ۚ وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَإِنَّ لَهُۥ نَارَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ﴿٢٣﴾

《23》 അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്നുള്ള (പ്രബോധനം) എത്തിക്കലും അവന്റെ ദൗത്യങ്ങളുമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും എന്റെ അധീനത്തിലില്ല). അല്ലാഹുവിനോടും, അവന്റെ റസൂലിനോടും ആര്‍ അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്നുവോ അവന്ന് നിശ്ചയമായും 'ജഹന്നമി'ന്റെ [നരകത്തിന്റെ] അഗ്നിയുണ്ടായിരിക്കും;- അതില്‍ എന്നെന്നും നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്!

حَتَّىٰٓ إِذَا رَأَوْا۟ مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾

《24》 അങ്ങനെ, അവരോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യം അവര്‍ കണ്ടാല്‍, അപ്പോള്‍ അവര്‍ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും, ആരാണ് സഹായികളില്‍ ഏറ്റവും ദുര്‍ബലരും; എണ്ണത്തില്‍ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞവരും എന്ന്!

《20》 قُلْ നീ പറയുക إِنَّمَآ أَدْعُوا۟ നിശ്ചയമായും ഞാന്‍ വിളിക്കു(പ്രാര്‍ത്ഥിക്കു)ന്നുള്ളൂ رَبِّى എന്റെ റബ്ബിനെ (മാത്രം) وَلَآ أُشْرِكُ ഞാന്‍ പങ്കുചേര്‍ക്കുകയുമില്ല بِهِۦٓ أَحَدًا അവനോട് ഒരാളെയും 《21》 قُلْ നീ പറയുക إِنِّى നിശ്ചയമായും ഞാന്‍ لَآ أَمْلِكُ ഞാന്‍ അധീനപ്പെടുത്തുന്നില്ല (എനിക്ക് സ്വാധീനമില്ല, കഴിവി

ല്ല) لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ضَرًّا ഉപദ്രവത്തിന്, ദോഷം ചെയ്യാൻ وَلَا رَشَدًا നേർമാർഗത്തി നും, ഗുണത്തിനും (ഇല്ല) ﴾22﴿ قُلْ إِنِّي നീ പറയുക നിശ്ചയമായും ഞാൻ لَن يُجِيرَنِي എനിക്ക് രക്ഷ നൽകുകയില്ലതന്നെ, എന്നെ കാക്കുകയേ ഇല്ല مِنَ ٱللَّهِ അല്ലാഹു വിൽ നിന്ന് أَحَدٌ ഒരാളും وَلَنْ أَجِدَ ഞാൻ കണ്ടെത്തുക (എനിക്ക് കിട്ടുക)യുമില്ല തന്നെ مِن دُونِهِ അവനെകൂടാതെ, അവന്പുറമെ مُلْتَحَدًا ഒരഭയസ്ഥാനവും, രക്ഷയും ﴾23﴿ إِلَّا بَلَٰغًا എത്തിച്ചുകൊടുക്കലല്ലാതെ, പ്രബോധനം ഒഴികെ مِّنَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് وَرِسَٰلَٰتِهِ അവന്റെ ദൗത്യങ്ങളും وَمَن يَعْصِ ആർ അനുസര ണക്കേട് കാട്ടുന്നുവോ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُ അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ റസൂലിനോടും فَإِنَّ لَهُ എന്നാൽ നിശ്ചയം അവനുണ്ട് نَارَ جَهَنَّمَ ജഹന്നമിന്റെ അഗ്നി خَٰلِدِينَ فِيهَآ അതിൽ നിത്യവിശ്വാസികളായിക്കൊണ്ട് أَبَدًا എന്നെന്നും, എക്കാലവും ﴾24﴿ حَتَّىٰٓ إِذَا رَأَوْا۟ അങ്ങനെ അവർ കണ്ടാൽ, കാണുന്നവരേക്കും مَا يُوعَدُونَ അവരോട് വാഗ്ദത്തം (താക്കീത്) ചെയ്യപ്പെടുന്നത് فَسَيَعْلَمُونَ അപ്പോൾ അവർ അറിഞ്ഞു കൊള്ളും مَنْ أَضْعَفُ ഏറ്റവും ദുർബലൻ ആരാണെന്ന് نَاصِرًا സഹായികളിൽ, സഹായകനാൽ وَأَقَلُّ ഏറ്റവും കുറവുള്ളവരും عَدَدًا എണ്ണത്തിൽ, എണ്ണത്താൽ

നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി, ഞാനൊരിക്കലും തൗഹീദിനെ തിരായി ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല. നിങ്ങൾക്ക് വല്ല ഗുണമോ ദോഷമോ വരുത്തുവാൻ എനിക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല, എനിക്കുതന്നെയും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് വല്ല ആപത്തും വരുകയാണെങ്കിൽ അത് തടുക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല, അവന ല്ലാതെ എനിക്ക് രക്ഷയുമില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള ദൗത്യ ങ്ങൾ നിറവേറ്റുവാനും അവന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്യാനും ഞാൻ നിയുക്തനായിരിക്കുകയാണ്. ആ നിലക്കാണ് ഞാൻ നിങ്ങളെ അഭിമുഖീക രിക്കുന്നത്. ഒരു കാര്യം നിങ്ങൾ ഓർത്തിരിക്കണം. അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ശാശ്വതമായ നര കശിക്ഷക്ക് അർഹരായിരിക്കും. തൽക്കാലം കുറേയൊക്കെ കഴിവും സ്വാധീ നവും നിങ്ങൾക്കുണ്ടെന്ന് കരുതി നിങ്ങൾ വഞ്ചിതരാകേണ്ട. അതൊന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്കെതിരിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കയില്ല. നിങ്ങൾ തികച്ചും നിസ്സഹായരായിത്തീരുമെന്ന് നിങ്ങൾ ഓർത്തിരിക്കണം. എന്നൊക്കെ ജനങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാൻ നബിﷺയോട് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. ما يوعدون (അ വരോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യം)കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അടുത്തഭാവിയിൽ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന തൗഹീദിന്റെ വിജയവും ശിർക്കിന്റെ പരാജയവുമായി രിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ പരലോകശിക്ഷയുമായിരിക്കാം. الله اعلم

قُلْ إِنْ أَدْرِىٓ أَقَرِيبٌ مَّا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُۥ رَبِّىٓ أَمَدًا ﴿٢٥﴾

《25》 പറയുക: -'എനിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ, നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യം സമീപത്തുണ്ടാകുന്നതാണോ, അതല്ല, എന്റെ റബ്ബ് അതിന് വല്ല (ദീർഘമായ) കാലാവധിയും ഏർപ്പെടുത്തുന്നതാണോ'എന്ന്.

عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِۦٓ أَحَدًا ﴿٢٦﴾

《26》 അദൃശ്യത്തെ അറിയുന്നവനത്രെ (അവൻ). എന്നാൽ, തന്റെ അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അവൻ ഒരാൾക്കും വെളിവാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതല്ല;

إِلَّا مَنِ ٱرْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُۥ يَسْلُكُ مِنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِۦ رَصَدًا ﴿٢٧﴾

《27》 - അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വല്ല റസൂലിനുമല്ലാതെ. എന്നാൽ അദ്ദേഹമാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിലൂടെയും, പിമ്പിലൂടെയും അവൻ പാറാവുകാരെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതുമാണ്.

لِّيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا۟ رِسَٰلَٰتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَىْءٍ عَدَدًۢا ﴿٢٨﴾

《28》 അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ ദൗത്യങ്ങളെ എത്തിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട് എന്ന് അറിയുവാൻവേണ്ടി(യാണത്). അവരുടെ അടുക്കലുള്ളതിനെ അവൻ [അല്ലാഹു] വലയം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. [പൂർണമായി അറിയുന്നു] അവൻ, സർവവസ്തുവും എണ്ണം കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

《25》 قُلْ നീ പറയുക إِنْ أَدْرِىٓ എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ, ഞാൻ അറിയുകയില്ല أَقَرِيبٌ സമീപമായതാണോ, അടുത്തതോ مَّا تُوعَدُونَ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം (താക്കീത്) ചെയ്യപ്പെടുന്നത് أَمْ يَجْعَلُ അതോ ആക്കുമോ (അതല്ല ഏർപ്പെടുത്തുമോ) لَهُۥ رَبِّىٓ അതിന് എന്റെ റബ്ബ് أَمَدًا ഒരു (ദീർഘമായ) കാലാവധി 《26》 عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ അദൃശ്യത്തെ അറിയുന്നവനാണ് فَلَا يُظْهِرُ എന്നാലവൻ വെളിവാക്കുക (വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക)യില്ല عَلَىٰ غَيْبِهِۦٓ അവന്റെ അദൃശ്യത്തെപ്പറ്റി أَحَدًا ഒരാൾക്കും

﴾27﴿ إِلَّا مَنِ ٱرْتَضَىٰ അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടു കൊടുത്തവർക്കല്ലാതെ, (തിരഞ്ഞെടുത്തവരെയല്ലാതെ) مِن رَّسُولٍ വല്ല റസൂലും, ദൂതരിൽനിന്ന് فَإِنَّهُۥ എനി (എന്നാൽ) അദ്ദേഹമോ, അദ്ദേഹമാകട്ടെ يَسْلُكُ അവൻ പ്രവേശിപ്പിക്കും, (ഏർപ്പെടുത്തും) مِنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിലൂടെ وَمِنْ خَلْفِهِۦ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നിലൂടെയും رَصَدًا പാറാവുകാരെ, വീക്ഷിക്കുന്നവരെ ﴾28﴿ لِّيَعْلَمَ അവൻ അറിയുവാൻവേണ്ടി أَن قَدْ ഉണ്ട് എന്ന് أَبْلَغُوا۟ അവർ എത്തിച്ചു رِسَٰلَٰتِ ദൗത്യങ്ങളെ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ وَأَحَاطَ അവൻ വലയം ചെയ്ക (പൂർണമായി അറിയുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു بِمَا لَدَيْهِمْ അവരുടെ അടുക്കൽ (പക്കൽ) ഉള്ളതിനെ وَأَحْصَىٰ അവൻ കണക്കാക്കുക (തിട്ടപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു كُلَّ شَىْءٍ എല്ലാ വസ്തുവെയും, عَدَدًۢا എണ്ണം, എണ്ണത്താൽ

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉൽബോധനം നൽകുവാൻ നബിﷺയോട് കൽപിച്ചു. ഈ വചനങ്ങളിൽ വീണ്ടും ചില കാര്യങ്ങൾ ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാൻ കൽപിക്കുന്നു. അവിശ്വാസികൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് താക്കീത് ചെയ്യപ്പെടുന്ന ശിക്ഷ എത്രകാലംകൊണ്ടാണ് സംഭവിക്കുക എന്ന് അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ. അതിനെക്കുറിച്ച് മാത്രമല്ല, അദൃശ്യങ്ങളായ വിവരങ്ങളൊന്നുംതന്നെ എനിക്കോ മറ്റോ അറിയുകയില്ല. അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെടുന്ന അവന്റെ ദൂതൻമാർക്ക് അവൻ വല്ലതും അറിയിച്ചുകൊടുത്തെന്നുവരും. അങ്ങനെ അവൻ എനിക്ക് അറിയിച്ചുതന്നേക്കുന്ന കാര്യങ്ങളല്ലാതെ മറ്റ് അദൃശ്യങ്ങളൊന്നും എനിക്കറിയുകയില്ല. റസൂലുകൾക്ക് അവൻ അറിയിക്കുന്ന സംഗതികളാകട്ടെ, അതിൽ ഒരു പ്രകാരേണയും യാതൊരു കൈകടത്തലോ മാറ്റത്തിരുത്തലോ സംഭവിക്കുവാൻ മാർഗവുമില്ല. കാരണം അവ വളരെ ഭദ്രവും സുരക്ഷിതവുമായിരിക്കും. അവരുടെ മുമ്പിലും പിമ്പിലും അവൻ കാവൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കും. വാർത്തയുമായി വരുന്നവരെക്കുറിച്ചും, വാർത്ത എത്തിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചും, എന്ന്വേണ്ടാ സകല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹു പരിപൂർണമായും സൂക്ഷ്മമായും അറിയുന്നതുമാകുന്നു എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങൾ മുഖേന പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യാൻ നബിﷺയോട് കൽപിക്കുന്നത്.

26 ഉം 27 ഉം വചനങ്ങളിൽനിന്ന് മൗലിക പ്രധാനങ്ങളായ ചില സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. സംശയത്തിനോ അന്യവ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കോ ഇടയില്ലാത്തവിധം വ്യക്തമായ ഭാഷയിലാണത് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതും.

(1) അദൃശ്യകാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണ്.

(2) അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ട റസൂലുകൾക്ക്- ദിവ്യദൂതൻമാർക്ക്- അല്ലാതെ അദൃശ്യ കാര്യത്തെപ്പറ്റി അവൻ വെളിവാക്കിക്കൊടുക്കുകയില്ല.

(3) റസൂലുകൾക്ക് അവ എത്തിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുന്നത് വളരെ ഭദ്രവും സുരക്ഷിതവുമായ നിലയിലായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

(١) ولا يحيطون بشيء من علمه إلا بما شاء –البقرة :٢٥٥

(٢) قل لا يعلم من في السماوات والأرض الغيب إلا الله – النمل:٦٥

(٣)قل لا أقول لكم عندي خزائن الله ولا أعلم الغيب ولا أقول لكم إني ملك ان اتبع الا ما يوحي إلي – الأنعام:٥٠

(1) അവന്റെ (അല്ലാഹുവിന്റെ) അറിവിൽനിന്ന് യാതൊന്നിനെയും അവർ (ആകാശഭൂമിയിലുള്ളവർ) വലയം ചെയ്യുന്നില്ല. (അൽബഖ്വറഃ 255)

(2) പറയുക: അല്ലാഹു അല്ലാതെ, ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളവരാരും അദൃശ്യകാര്യം അറിയുന്നതല്ല. (നംല്;65)

(3) പറയുക: അല്ലാഹുവിന്റെ ഖജനാക്കൾ എന്റെ അടുക്കലുണ്ടെന്ന് നിങ്ങളോട് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ഞാൻ അദൃശ്യകാര്യം അറിയുന്നതുമല്ല. ഞാൻ ഒരു മലക്കാണെന്നും നിങ്ങളോട് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എനിക്ക് വഹ്‌യ് നൽകപ്പെടുന്നതിനെയല്ലാതെ ഞാൻ പിൻപറ്റുന്നില്ല. (അൻആം: 50).

ബുദ്ധികൊണ്ടോ, ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾ വഴിയോ അറിയുവാൻ കഴിയാത്തതും, കാര്യകാരണബന്ധങ്ങൾക്കതീതമായതുമായ കാര്യങ്ങൾക്കാണ് അദൃശ്യകാര്യം (الغيب) എന്ന് പറയുന്നത്. ഊഹിച്ചോ, ഗണിച്ചോ, ലക്ഷണം മുഖേനയോ പരിചയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയോ, യന്ത്രസാമഗ്രികൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുത്തിയോ അറിഞ്ഞേക്കുന്ന കാര്യങ്ങളൊന്നും അദൃശ്യജ്ഞാനങ്ങളല്ലെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. (ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: ലുക്മാന്റെ അവസാനത്തിലും മറ്റും വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുക.) അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെട്ട റസൂലുകൾക്ക് മാത്രമേ അദൃശ്യങ്ങളിൽപെട്ട വല്ല കാര്യങ്ങളും അവൻ അറിയിച്ചുകൊടുക്കുകയുള്ളൂവെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. റസൂലുകൾ എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ പ്രവാചകൻമാരായ ദൈവദൂതൻമാരും, അവർക്ക് ദൈവിക സന്ദേശങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മലക്കുകളും ഉൾപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ പ്രശ്നക്കാർ, ജോത്സ്യൻമാർ, പിശാചുക്കൾ, അവരുടെ സേവകൻമാർ, മന്ത്രവാദികൾ എന്നുവേണ്ട പണ്ഡിതൻമാരും ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരും, മഹാത്മാക്കളുമായ ആളുകളുമെല്ലാംതന്നെ അദൃശ്യകാര്യം അറിയാൻ കഴിയാത്തവരാണെന്ന് സ്പഷ്ടം. നബിമാർക്ക് പോലും അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുത്തത് മാത്രമേ അറിയുവാൻ കഴിയുകയുള്ളുതാനും. അതെ, അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള വഹ്‌യ് കൊണ്ടല്ലാതെ നബിമാർക്കും, നബിമാരിൽനിന്ന് കേട്ടറിഞ്ഞല്ലാതെ മറ്റുള്ളവർക്കും അദൃശ്യവിവരം അറിയുവാൻ മാർഗമില്ല.

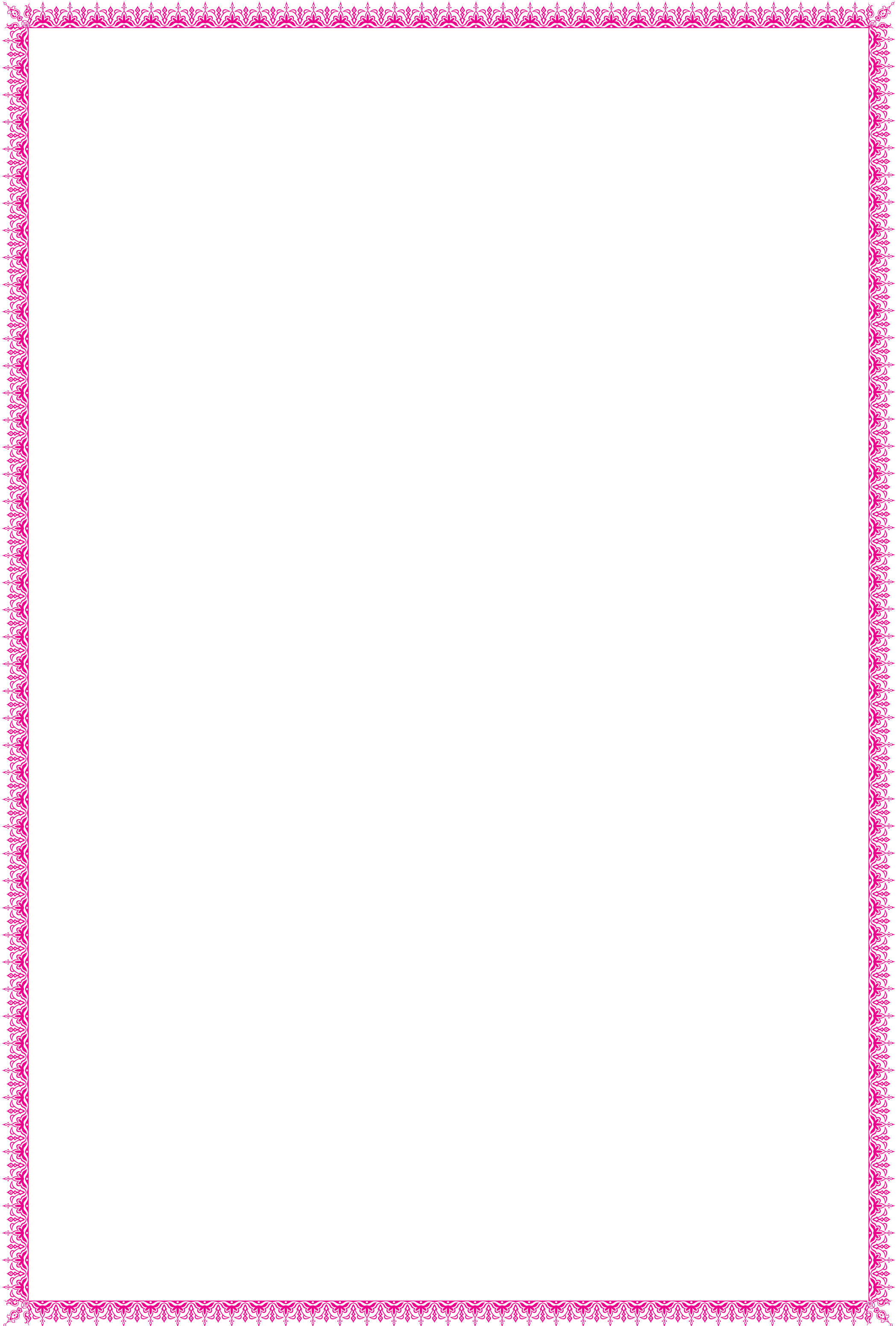
അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് നബിമാർക്ക് സന്ദേശം (വഹ്‌യ്) എത്തിക്കുമ്പോൾ മുമ്പിലൂടെയും പിമ്പിലൂടെയും പാറാവുകാരുണ്ടാകുമെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ പാറാവുകാർ മലക്കുകളായിരിക്കും. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി നിവേദനം വന്നിട്ടുണ്ട്: 'ഏതൊരു ക്വുർആൻ വചനവുംതന്നെ, അല്ലാഹുവിന്റെ നബിയുടെ അടുക്കൽ എത്തുന്നതുവരേക്കും അതിനെ കാത്തുംകൊണ്ട് അതിന്റെ കൂടെ നാല്മലക്കുകൾ ഇല്ലാതെ അവൻ ഇറക്കിയിട്ടില്ല.' ഇതിന് തെളിവായി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ഈ രണ്ട് വചനങ്ങൾ ഓതുകയും ചെയ്തു. (رواه ابن مردوية) വഹ്‌യ് കൊണ്ടുവരുന്ന മഹാദൂതൻ ജിബ്‌രീൽ (അ) ആണല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒന്നിച്ച് വേറെ നാല് മലക്കുകൾ ഉണ്ടാകുമെന്നാണ് 'പാറാവുകാർ'(رصدا) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ വിവക്ഷ എന്ന് സഈദുബ്നുജുബൈർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായും നിവേദനം വന്നിട്ടുണ്ട്. (رواه ابن جرير)

ليعلم أن قد أبلغوا الخ (തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ ദൗത്യങ്ങൾ അവർ എത്തിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിയുവാൻ വേണ്ടി) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രവാചകന് എത്തിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ദൗത്യങ്ങളെ ശരിക്കും എത്തിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് റസൂലിന് ബോധ്യപ്പെടുവാൻവേണ്ടി എന്നുള്ളതാണ് അവയിൽ കൂടുതൽ ബലപ്പെട്ട അഭിപ്രായം. അല്ലാഹു സർവജ്ഞനും സർവശക്തനുമാണ്. വഹ്‌യിന്റെ വാഹകനായ ജിബ്‌രീൽ ആകട്ടെ, വിശ്വസ്തനും, ശക്തനും അല്ലാഹുവിങ്കൽ പ്രത്യേകസ്ഥാനമാനമുള്ള ആളും. (أمين ذي قوة عند ذي العرش مكين) എന്നിരിക്കെ, പിന്നെ എന്തിനാണ് വഹ്‌യിന്റെ കൂടെ കാത്തുരക്ഷിക്കുവാൻ ഒരു പാറാവുസംഘം? ദിവ്യലോകത്തുനിന്ന് ഭൗതികലോകത്തേക്കുള്ള -അഥവാ ലോകസ്രഷ്ടാവിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽനിന്ന് സൃഷ്ടികളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ഉന്നതൻമാരായ പ്രവാചകൻമാരിലേക്കുള്ള- വാർത്താമാർഗമാണല്ലോ വഹ്‌യ്. അതിന്റെ വാഹകൻമാരാണ് ആത്മീയജീവികളും പരിശുദ്ധരുമായ മലക്കുകൾ. അപ്പോൾ, ആത്മീയസൃഷ്ടികളിൽനിന്നോ, ഭൗതിക സൃഷ്ടികളിൽ നിന്നോ മാർഗമദ്ധ്യേ യാതൊരു ഇടപെടലും കൂടാതെ, സുരക്ഷിതവും, സുഭദ്രവുമായ നിലയിൽ അത് യഥാസ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് അങ്ങേഅറ്റം ഉറപ്പുവരുത്തലാണ് അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അതാണ് ഈ വാക്യത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും. കൂടാതെ, പിശാചുക്കൾ ആകാശത്തുനിന്ന് ചില വാർത്തകൾ കട്ടുകേൾക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നുവെന്നും ശക്തമായ പാറാവും അഗ്നിജ്വാലയും മുഖേന ആ ഏർപ്പാട് നിശ്ശേഷം തടയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ഈ സൂറത്തിലും മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ, അല്ലാഹു നബിമാർക്ക് നൽകുന്ന വഹ്‌യിൽനിന്ന് വല്ലതും മനസ്സിലാക്കുവാനോ, അതിനെ സമീപിക്കുവാനോ പിശാചുക്കൾക്ക് ഒരിക്കലും- മുമ്പും പിന്നീടും- സാധ്യമല്ലെന്നും, പിശാചുക്കൾ കട്ടുകേട്ടിരുന്നത് വഹ്‌യിന്റെ ഇനത്തിലോ, ദൈവിക രഹസ്യങ്ങളിലോ ഉൾപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളായിരുന്നില്ലെന്നും- നബിവചനങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ- ഭൂമിയിൽ സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ മലക്കുകൾ തമ്മിൽ സംസാരിക്കുന്നത് മാത്രമായി

രുന്നു അവർക്ക് കട്ടുകേൾക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നതെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാണ്.

ജിന്നുവർഗത്തെയും, ആകാശത്തുനിന്ന് പിശാചുക്കൾ കട്ടുകേൾക്കാറുണ്ടായിരുന്നതിനെയും നിഷേധിക്കുന്നവർ 27 -ാം വചനം തങ്ങളുടെ നിഷേധത്തെ ന്യായീകരിക്കുന്നതായി അവകാശപ്പെടാറുണ്ട്. പിശാചുക്കൾക്ക് ദൈവിക രഹസ്യങ്ങൾ കട്ടുകേൾക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നതിന് വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തമാണ് വഹ്‌യിന്റെ മുമ്പിലും പിമ്പിലും കാവൽ ഏർപ്പെടുത്തുമെന്ന് പറഞ്ഞത് എന്ന് അവർ പറയുന്നു. 'ദൈവികരഹസ്യങ്ങൾ പിശാചുക്കൾ കട്ടുകേട്ടിരുന്നതായി മുസ്‌ലിംകൾ ആരും കരുതുന്നില്ല. ബുദ്ധിയുള്ളവർ ആരും അങ്ങനെ കരുതുന്നതുമല്ല. മലക്കുകളുടെ ചില സംസാരങ്ങളാണ് പിശാചുക്കൾ കട്ടുകേട്ടിരുന്ന'തെന്നത്രെ അവർ പറയുന്നത്. ഇത് നബിവചനത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ്താനും. (സൂ: ഹിജ്‌റിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ് നോക്കുക.) പക്ഷേ, തങ്ങൾക്ക് ഖണ്ഡിക്കുവാൻ ഒരെളുപ്പമാർഗമെന്ന നിലക്ക് 'ദൈവിക രഹസ്യങ്ങൾ കട്ടുകേൾക്കുക' എന്ന പ്രയോഗം ഇവർ കൽപിച്ചുകൂട്ടി സ്വയം സൃഷ്ടിച്ചതാണ്. ഈ പ്രയോഗം സമ്മതിച്ചുകൊടുത്താൽതന്നെയും ഈ വചനം യഥാർത്ഥത്തിൽ കട്ടുകേൾവിപോലെയുള്ള ഏതെങ്കിലും സംഗതികൾ വഴി, വഹ്‌യിന്റെ ഭദ്രതയിലും വിശ്വാസ്യതയിലും സംശയിക്കപ്പെടുവാൻ ഏതെങ്കിലും മാർഗമുള്ളതുകൊണ്ടാണല്ലോ വഹ്‌യിനെ മുമ്പിലൂടെയും പിമ്പിലൂടെയും കാവൽ ഏർപ്പെടുത്തി ഭദ്രമാക്കുന്നത്. അത്തരം സംഗതികളൊന്നും സംശയിക്കുവാനില്ലാത്തപക്ഷം, പിന്നെ എന്തിനാണ് ഇങ്ങനെ ശക്തമായ കാവൽ ഏർപ്പെടുത്തുന്നത്? എന്ന് ചോദിക്കപ്പെടാമല്ലോ.

اللهم هداية للصواب وتوفيقا للسداد ولك الحمد والمنة

سورة المزمل

73. സൂറത്തുൽ മുസ്സമ്മിൽ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 20 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلْمُزَّمِّلُ ﴿١﴾

﴾1﴿ ഹേ, വസ്ത്രമിട്ടു മൂടിയവനേ!

قُمِ ٱلَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾

﴾2﴿ രാത്രി അൽപം ഒഴിച്ച് (ബാക്കി സമയം) എഴുന്നേറ്റ് (നമസ്കരിച്ചു) കൊള്ളുക;-

نِّصْفَهُۥٓ أَوِ ٱنقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٣﴾

﴾3﴿ അതായത്, അതിന്റെ പകുതി (സമയം); അല്ലെങ്കിൽ, അതിൽ നിന്ന് അൽപം ചുരുക്കിക്കൊള്ളുക;-

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ ٱلْقُرْءَانَ تَرْتِيلًا

﴾4﴿ അല്ലെങ്കിൽ, അതിനെക്കാൾ (അൽപം) വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുക; ഒരു സാവകാശക്രമത്തിൽ ക്വുർആൻ നിറുത്തിനിറുത്തി ഓതുകയും ചെയ്യുക.

﴾1﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلْمُزَّمِّلُ ഹേ, ഓ വസ്ത്രമിട്ടു മൂടിയവനേ, പുതച്ചു കിടക്കുന്നവനേ ﴾2﴿ قُمِ എഴുന്നേൽക്കുക (നമസ്കരിക്കുക) ٱلَّيْلَ രാത്രി إِلَّا قَلِيلًا അൽപം (കുറച്ച്) ഒഴികെ ﴾3﴿ نِّصْفَهُۥ അതായത് അതിന്റെ പകുതി أَوِ ٱنقُصْ അല്ലെങ്കിൽ ചുരുക്കിക്കൊള്ളുക مِنْهُ അതിൽനിന്ന് قَلِيلًا അൽപം ﴾4﴿ أَوْ زِدْ അല്ലെങ്കിൽ വർദ്ധിപ്പിച്ച്

കൊള്ളുക عَلَيْهِ അതിനെക്കാൾ وَرَتِّلِ സാവകാശത്തിലോതുക (സാവധാനക്രമ ത്തിലാക്കുക- നിറുത്തിനിറുത്തി വായിക്കുക)യും ചെയ്യുക ٱلْقُرْءَانَ ഖുർആനെ تَرْتِيلًا ഒരു സാവകാശക്രമം

المزمل (വസ്ത്രമിട്ടു മൂടിയവൻ) എന്ന് നബി തിരുമേനിﷺയെ സംബോ ധന ചെയ്തതിന് ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(1) വഹ്‌യിന്റെ ആരംഭകാലത്ത് ജിബ്‌രീൽ (അ) വഹ്‌യും കൊണ്ടുവന്ന പ്പോൾ നബിﷺക്ക് ഭയം തോന്നുകയും, വീട്ടിൽവന്നു 'വസ്ത്രമിട്ട് മൂടിത്തരുവിൻ, പുതപ്പിട്ടുതരുവിൻ (زملوني ، دثروني)' എന്ന് അവിടുന്ന് പറയുകയും ഉണ്ടായി. അങ്ങ നെയുള്ള അവസരത്തിലായിരുന്നു ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചത്.

(2) പ്രവാചകത്വം (നുബുവ്വത്ത്) ആകുന്ന വസ്ത്രത്താൽ ആവരണം ചെയ്യപ്പെടുകയും, ദിവ്യദൗത്യം (രിസാലത്ത്) ആകുന്ന ഭാരം ഏൽപിക്കപ്പെടുക യും ചെയ്ത ആൾ എന്നാണ് വിവക്ഷ.

(3) രാത്രി വസ്ത്രമിട്ടു പുതച്ചു കിടന്നുറങ്ങിയാൽ പോരാ, എഴുന്നേറ്റു നമസ്കാരത്തിൽ മുഴുകേണ്ടതുണ്ട് എന്ന സൂചനയാണത്.

(4) ഖുറൈശികൾ നബിﷺയെക്കുറിച്ച് കവിയാണെന്നും, പ്രശ്നക്കാര നാണെന്നും, ഭ്രാന്തനാണെന്നുമൊക്കെ പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ തിരുമേനി (വ്യസനം നിമിത്തം) വീട്ടിൽചെന്നു വസ്ത്രം മൂടിപ്പുതച്ചു കിടക്കുകയുണ്ടായി. ആ സന്ദർഭ ത്തിലായിരുന്നു ഇത് അവതരിച്ചത്.

പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ, അവതരിച്ച സൂറത്തുകളിൽപെ ട്ടതാണ് ഈ സൂറത്ത്. അന്ന് അഞ്ചു നേരത്തെ നമസ്കാരം നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നി ല്ല. അതിനുമുമ്പാണ് ഈ കൽപന. രാത്രിയുടെ ഏതാണ്ട് പകുതി സമയം- അൽപം കുറവോ കൂടുതലോ ആയാലും വിരോധമില്ല- എഴുന്നേറ്റു നമസ്കരി ക്കണമെന്ന് ഇതുമൂലം അല്ലാഹു നബിﷺയോട് കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. അഞ്ച് നമ സ്കാരം നിയമമാക്കപ്പെടുന്നതുവരെ രാത്രി നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കൽ പൊതു വിൽ എല്ലാവർക്കും നിർബന്ധമായിരുന്നുവോ എന്നുള്ളതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായം കാണാം. ഏതായാലും, പിന്നീട് ഈ നമസ്കാരം നിർബന്ധമല്ലെന്നും, അതേസ മയത്ത് രാത്രി ഉറക്കത്തിൽനിന്ന് എഴുന്നേറ്റ് അൽപമെങ്കിലും നമസ്കരിക്കൽ- അഥവാ 'തഹജ്ജുദ്' നമസ്കാരം- വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പുണ്യകർമമാണെ ന്നുള്ളതിൽ ആർക്കും ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. (മുസ്‌ലിം നാമധാരികളായ ചില തിരു ത്തൽവാദികൾക്കൊഴികെ.) രാത്രി നമസ്കാരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ പറ്റി ഖുർ ആനിലും ഹദീഥിലും ധാരാളം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. (സജദഃ 16; ഫുർഖാൻ 64; ദാരിയാത്ത് 17, 18 മുതലായവയും വിവരണവും നോക്കുക.)

നമസ്കാരകർമത്തിന്റെ പ്രധാന ഘടകങ്ങളാണല്ലോ നിറുത്തം, ക്വുർആൻ പാരായണം, റുകൂഉ്, സുജൂദ് എന്നിവയെല്ലാം. അതുകൊണ്ട് നമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഈ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടെന്ന് നാം ഇതിന് മുമ്പ് ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഉണർത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ قم الليل (രാത്രി എഴുന്നേൽക്കുക) എന്നും, 20 -ാം വചനത്തിൽ تقوم (നീ എഴുന്നേൽക്കുന്നു) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എഴുന്നേറ്റ് നമസ്കരിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിലാണെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ക്വുർആൻ പാരായണം നമസ്കാരത്തിലെ ഒരു പ്രധാനഭാഗമാണെന്നപോലെത്തന്നെ, ക്വുർആൻ പാരായണത്തിന് ഏറ്റവും പറ്റിയ അവസരം നമസ്കാരവുമത്രെ. അതുകൊണ്ട് നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് ക്വുർആൻ പാരായണം എപ്രകാരമായിരിക്കണമെന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ترتيل (തർതീൽ) എന്നാൽ, അക്ഷരങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിയും വാക്കുകൾ മുറിച്ചുമുറിച്ചും, വാചകങ്ങൾ നിറുത്തിനിറുത്തിയുംകൊണ്ട് സാവകാശരൂപത്തിൽ നന്നാക്കിവായിക്കുക- അല്ലെങ്കിൽ സംസാരിക്കുക- എന്നർത്ഥമാകുന്നു. ക്വുർആൻ തർതീലാക്കി ഓതണമെന്ന കൽപന വളരെ അർത്ഥവത്തായ ഒരു കൽപനയാണ്. ഓതുന്നവന് അതിന്റെ അർത്ഥവും, ആശയവും, സൂചനകളുമെല്ലാം ഓർമിക്കുവാനും, അവ മനസ്സിൽ പതിയുവാനും, അവയെപ്പറ്റി ഉറ്റാലോചിക്കുവാനും അത് വളരെ ഉപകരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഓത്ത്കേൾക്കുന്നവർക്കും അത് ഫലം ചെയ്യും. ക്വുർആനോടുള്ള ആദരവും ഭക്തിയും പ്രകടിപ്പിക്കലും കൂടിയാണത്. സാധാരണ വായനകളിലും, സംസാരങ്ങളിലും പോലും ഉച്ചാരണശുദ്ധി കൂടാതെയും, അക്ഷരവ്യക്തത കൂടാതെയും ധൃതിയിൽ ഉരുവിടുന്ന സമ്പ്രദായം അനഭിലഷണീയമാണല്ലോ.

ക്വുർആന്റെ വായനാരൂപങ്ങളും മര്യാദകളും വിഷയമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രത്യേകശാസ്ത്രംതന്നെ ഇസ്‌ലാമിലുണ്ട്. അതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ ഈ വചനം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. علم التجويد (ഇൽമുത്തജ്‌വീദ് അഥവാ വായന നന്നാക്കുന്ന ശാസ്ത്രം) എന്ന പേരിൽ അത് അറിയപ്പെടുന്നു. നബിﷺയിൽനിന്ന് സ്വഹാബികളും, അവരിൽനിന്ന് പിന്നീടുള്ളവരും മുഖാമുഖമായും, കർണാകർണികയായും കേട്ടുപഠിച്ച സമ്പ്രദായങ്ങളെ ഈ ശാസ്ത്രം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. ക്വുർആൻ പാരായണ മര്യാദകളെപ്പറ്റി പലതും മുഖവുരയിൽ നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. സന്ദർഭോചിതമായ ചുരുക്കം ചില ഹദീഥുകൾമാത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം:-

1. നബിﷺ ക്വുർആൻ പാരായണം ചെയ്തിരുന്ന രീതിയെപ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അനസ് (റ) ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: അത് നീട്ടിനീട്ടിക്കൊണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് അനസ് (റ) 'ബിസ്മില്ലാഹി' എന്നും, 'അർ-റഹ്മാനി' എന്നും, 'അർ- റഹീം' എന്നും ഓരോന്നും നീട്ടിക്കൊണ്ട് ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു. (ബുഖാരീ.)

2. ഉമ്മുസലമഃ (റ)യോട് അതിനെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ച ഒരാൾക്ക് ഓരോ അക്ഷരവും വടിവോടെ വ്യക്തമായി ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് അവർ ഓതിക്കൊടുക്കുക യുണ്ടായി. (തി; ദാ; ന)

3. നബി ﷺ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'നിങ്ങളുടെ ശബ്ദങ്ങൾകൊണ്ട് ക്വുർ ആനെ അലങ്കരിക്കുവിൻ.' (അ; ദാ)

4. ത്വാഊസ് (റ) പറയുന്നു: ക്വുർആൻ പാരായണത്തിൽ ശബ്ദം നല്ല വനും, നന്നായി ഓതുന്നവനും എങ്ങനെയുള്ള ആളായിരിക്കുമെന്ന് ചോദിക്ക പ്പെട്ടപ്പോൾ നബി ﷺ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'ഏതൊരുവൻ ഓതുന്നത് കേട്ടാൽ, അവൻ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നുവെന്ന് നിനക്ക് കാണാമോ അവനാണ്.' (ദാ രിമി.)

5. നബി ﷺ പറയുന്നു: 'നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് ക്വുർആനോട് ഇണ ക്കമായിരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളത് പാരായണം ചെയ്യുവിൻ. പൊരുത്തക്കേടാകു മ്പോൾ (വിരസത തോന്നുമ്പോൾ) അതിൽനിന്ന് എഴുന്നേറ്റുപോയിക്കൊള്ളുവിൻ'

إِنَّا سَنُلْقِى عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿٥﴾

﴾5﴿ നിശ്ചയമായും ഭാരപ്പെട്ട ഒരു വചനം നാം നിന്റെ മേൽ ഇട്ടേച്ച് [അവതരിപ്പിച്ച്] തരാൻ പോകുന്നു.

إِنَّ نَاشِئَةَ ٱلَّيْلِ هِىَ أَشَدُّ وَطْـًٔا وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٦﴾

﴾6﴿ നിശ്ചയമായും, രാത്രി (നമസ്കാരത്തിന്) ഉണർന്നെഴുന്നേൽക്കുക എന്നത്; അത് കൂടുതൽ ശക്തമായി സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുന്നതും, വാക്ക് കൂടുതൽ ചൊവ്വാക്കുന്നതുമത്രെ.

إِنَّ لَكَ فِى ٱلنَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾

﴾7﴿ നിശ്ചയമായും, പകലിൽ നിനക്ക് ദീർഘമായി ജോലിത്തിരക്കുണ്ട്.

﴾5﴿ إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം سَنُلْقِى ഇട്ടേച്ച് (അവതരിപ്പിച്ചു) തന്നേക്കും (തരാൻ പോകുന്നു) عَلَيْكَ നിന്റെ മേൽ قَوْلًا ഒരു (തരം) വചനം ثَقِيلًا ഭാരപ്പെട്ട, ഘനപ്പെട്ട ﴾6﴿ إِنَّ نَاشِئَةَ നിശ്ചയമായും ഉണർന്നെഴുന്നേൽപ് ٱلَّيْلِ രാത്രിയിലെ هِىَ അത് أَشَدُّ കഠിന (ശക്ത)മായതത്രെ وَطْـًٔا സമ്മർദ്ദം وَأَقْوَمُ കൂടുതൽ ചൊവ്വുള്ളതും,

ചൊവ്വാക്കുന്നതും قِيلاً വാക്ക്, വചനം ﴾7﴿ إِنَّ لَكَ നിശ്ചയമായും നിനക്കുണ്ട് فِى ٱلنَّهَارِ പകലിൽ سَبْحًا സഞ്ചാരം, വ്യാപരിക്കൽ (ജോലിത്തിരക്ക്) طَوِيلًا നീണ്ട, ദീർഘിച്ച

ഭാരപ്പെട്ട വചനം ഇട്ടുതരാൻ പോകുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞത്, പിന്നീട് നബി ﷺക്ക് അവതരിക്കുവാനിരിക്കുന്ന ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ ആദിയായവ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഖുർആന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തലും, പ്രബോധനം ചെയ്യലും വളരെ ഭാരിച്ച കൃത്യമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതുപോലെത്തന്നെ വഹ്‌യാകുന്ന ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കലും കേവലം ഭാരമേറിയ ഒരു കാര്യമത്രെ. തണുപ്പേറിയ ദിവസങ്ങളിൽ പോലും വഹ്‌യ് വരുമ്പോൾ നബി തിരുമേനി ﷺയുടെ നെറ്റി വിയർക്കാറാകുമായിരുന്നുവെന്നും ഹദീഥുകളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഭാരമേറിയതും അതിമഹത്തായതുമായ ആ ചുമതലകൾ ഏറ്റുവാങ്ങുവാനും നിറവേറ്റുവാനും വേണ്ടുന്ന ദൈവികസഹായവും ആത്മീയ ശക്തിയും സിദ്ധിക്കുവാനുള്ള മാർഗമത്രെ രാത്രി ഉറക്കത്തിൽനിന്ന് എഴുന്നേറ്റ് ചെയ്യുന്ന നമസ്കാരകർമം. രാത്രിയിലെ നമസ്കാരം പകലിലെ നമസ്കാരത്തെക്കാൾ പ്രയാസപ്പെട്ടതും ഭാരപ്പെട്ടതുമാണ്. അതേ സമയത്ത് ആത്മനിയന്ത്രണത്തിനും, ആത്മപരിശീലനത്തിനും അത് കൂടുതൽ ഉപകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏകാഗ്രതയും, മനസ്സാന്നിധ്യവും അത് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. നാവിനും ഹൃദയത്തിനുമിടയിൽ കൂടുതൽ പൊരുത്തവും സംയോജനവും ഉണ്ടാകുന്നു. നിശ്ശബ്ദവും സ്വസ്ഥവുമായ അവസരമാണല്ലോ രാത്രിസമയം. അൽപം ഉറങ്ങി വിശ്രമിച്ചശേഷം എഴുന്നേറ്റ് വുദ്വൂ ചെയ്തു കഴിയുന്നതോടെ ശരീരത്തിനും മനസ്സിനും പുതിയൊരു ചൈതന്യവും ഉൻമേഷവും സംജാതമായിത്തീരുന്നു. അന്യചിന്തകളുടെയോ, ജോലിത്തിരക്കുകളുടെയോ അലട്ടില്ലാത്ത ആ അവസരം, നമസ്കാരം, പ്രാർത്ഥന, ഖുർആൻ പാരായണം, ദിക്ർ, തസ്ബീഹ് തുടങ്ങിയ ആരാധനകൾ നടത്തുവാൻ ഏറ്റവും പറ്റിയതത്തന്നെ, ഇങ്ങനെയുള്ള വസ്തുതകളെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

നബി തിരുമേനി ﷺ അരുളിച്ചെയ്ത ഒരു വചനം ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: 'ഒരാൾ ഉറങ്ങുമ്പോൾ പിശാച് അവന്റെ പിരടിക്ക് മൂന്ന് കെട്ടുകൾ കെട്ടുന്നു. അവൻ ഉണരുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുന്നപക്ഷം ഒരു കെട്ടഴിഞ്ഞുപോകും. എഴുന്നേറ്റ് 'വുദ്വു' എടുത്താൽ മറ്റൊരു കെട്ടഴിയും, നമസ്കരിച്ചാൽ എല്ലാ കെട്ടുകളും അഴിഞ്ഞുപോകും. അങ്ങനെ, അവൻ ചൊടിയുള്ളവനും ഹൃദയം ശുദ്ധമായവനുമായി നേരം പുലരും. അല്ലാത്തപക്ഷം മനസ്സ് ദുഷിച്ചവനായും മടിയനായുംകൊണ്ടും നേരം പുലരും.'(ബു; മു.) ومن الله التوفيق

وَٱذْكُرِ ٱسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلاً

﴾8﴿ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ നാമം സ്മരിക്കുകയും, അവങ്കലേക്ക് (ഏകാഗ്രചിത്തനായി) ഒരു മുറിഞ്ഞടുക്കൽ അടുക്കുകയും ചെയ്യുക.

رَّبُّ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَٱتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿٩﴾

﴾9﴿ ഉദയസ്ഥാനത്തിന്റെയും, അസ്തമയസ്ഥാനത്തിന്റെയും റബ്ബാകുന്നു (അവൻ); അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല. അതിനാൽ, അവനെ നീ (എല്ലാ കാര്യവും) ഭരമേൽപിക്കപ്പെട്ടവനാക്കിക്കൊള്ളുക.

وَٱصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَٱهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾

﴾10﴿ അവർ [അവിശ്വാസികൾ] പറഞ്ഞുവരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നീ ക്ഷമ കൈകൊള്ളുകയും, ഭംഗിയായ വിധത്തിൽ അവരെ വെടിഞ്ഞുനിൽക്കുകയും ചെയ്യുക.

وَذَرْنِى وَٱلْمُكَذِّبِينَ أُو۟لِى ٱلنَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾

﴾11﴿ എന്നെയും സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ ആൾക്കാരായ (ആ) വ്യാജവാദികളെയും വിട്ടേക്കുകയും, അവർക്ക് അൽപം ഇടനൽകുകയും ചെയ്യുക. [അവരുടെ കാര്യം ഞാൻ തീരുമാനിച്ചുകൊള്ളാം.]

﴾8﴿ وَٱذْكُرِ നീ ഓർമിക്കുക (സ്മരിക്കുക, പറയുക)യും ചെയ്യുക ٱسْمَ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ നാമം وَتَبَتَّلْ (ഇതരചിന്തകൾ വിട്ട്) മുറിഞ്ഞു (മിനക്കെട്ടു)ചെല്ലുക إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക് تَبْتِيلًا ഒരു (നല്ലതരം) മുറിഞ്ഞുചെല്ലൽ ﴾9﴿ رَّبُّ ٱلْمَشْرِقِ ഉദയസ്ഥാനത്തിന്റെ റബ്ബാകുന്നു وَٱلْمَغْرِبِ അസ്തമയസ്ഥാനത്തിന്റെയും لَآ إِلَٰهَ ആരാധ്യനേയില്ല إِلَّا هُوَ അവനല്ലാതെ فَٱتَّخِذْهُ അതിനാൽ അവനെ ആക്കിക്കൊള്ളുക وَكِيلًا ഭരമേൽപിക്കപ്പെട്ടവൻ, ഭാരമേറ്റവൻ, ഏൽപനക്കാരൻ ﴾10﴿ وَٱصْبِرْ നീ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുക عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ അവർ പറഞ്ഞുവരുന്നതിനെപ്പറ്റി وَٱهْجُرْهُمْ അവരെ വെടിയുക (വിട്ടുനിൽക്കുക)യും ചെയ്യുക هَجْرًا ഒരു വെടിയൽ جَمِيلًا ഭംഗിയായായ, സുന്ദരമായ ﴾11﴿ وَذَرْنِى എന്നെ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുക وَٱلْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കുന്നവരെയും أُو۟لِى ٱلنَّعْمَةِ സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ (സൗഖ്യത്തിന്റെ) ആൾക്കാരായ وَمَهِّلْهُمْ അവർക്ക് ഇട (ഒഴിവ്) കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക قَلِيلًا അൽപം, കുറച്ച്

അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല (لا إله الا الله) എന്ന തൗഹീദിന്റെ വാക്യം സ്വീകരിക്കുന്നതോടെ അനിവാര്യമായിത്തീരുന്ന കടമയാണ് സകല കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിക്കലും, അവനെ കാര്യകർത്താവായി സ്വീകരിക്കലും എന്ന് 8 ഉം 9

ഉം വചനങ്ങളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. പ്രതികാരേച്ഛയോ വിദ്വേഷമോ കൂടാതെ, മനസ്സുകൊണ്ടും ആശയംകൊണ്ടും ശത്രുക്കളുമായി അകന്നു നിൽക്കണം, അവരുടെ അക്രമങ്ങളുടെ നേരെ കണ്ണടക്കണം, നയപൂർവം പെരുമാറണം, എന്നൊക്കെയാണ് 10 -ാം വചനത്തിൽ ഉപദേശിക്കുന്നത്. ശത്രുക്കളുടെ അക്രമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് എടുക്കേണ്ട നടപടി അല്ലാഹു എടുത്തുകൊള്ളുമെന്നും അതിന് അൽപ കാലത്തെ താമസം കൂടിയുണ്ടെന്നുംഅതുവരെ ക്ഷമിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞു സമാധാനിപ്പിക്കുന്നതാണ് 11 -ാം വചനം. അവർക്ക് അനുഭവപ്പെടുവാനിരിക്കുന്ന ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ച് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

إِنَّ لَدَيْنَآ أَنكَالاً وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾

《12》 നിശ്ചയമായും, നമ്മുടെ അടുക്കൽ കനത്ത വിലങ്ങുകളും, കത്തിജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുമുണ്ട്;

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾

《13》 (കീഴ്പോട്ടിറങ്ങാതെ തൊണ്ടയിൽ) അടഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഭക്ഷണവും, വേദനയേറിയ ശിക്ഷയും ഉണ്ട്.

يَوْمَ تَرْجُفُ ٱلْأَرْضُ وَٱلْجِبَالُ وَكَانَتِ ٱلْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلاً ﴿١٤﴾

《14》 ഭൂമിയും, പർവ്വതങ്ങളും വിറകൊള്ളുകയും പർവ്വതങ്ങൾ അലിഞ്ഞൊഴുകുന്ന മണൽകുന്ന് (പോലെ) ആകുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസം! [അന്നായിരിക്കും അത്.]

《12》 إِنَّ لَدَيْنَآ നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ അടുക്കലുണ്ട് أَنكَالاً കനത്ത വിലങ്ങുകൾ, ഭാരിച്ച ചങ്ങലകൾ وَجَحِيمًا ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയും 《13》 وَطَعَامًا ഭക്ഷണവും ذَا غُصَّةٍ തൊണ്ടയിൽ കെട്ടുന്നതായ, അടഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന وَعَذَابًا ശിക്ഷയും أَلِيمًا വേദനയേറിയ 《14》 يَوْمَ تَرْجُفُ വിറകൊള്ളുന്ന (കിടുത്തുപോകുന്ന) ദിവസം ٱلْأَرْضُ ഭൂമി وَٱلْجِبَالُ പർവ്വതങ്ങളും, മലകളും وَكَانَتِ ٱلْجِبَالُ പർവ്വതങ്ങൾ ആകുകയും كَثِيبًا മണൽക്കുന്ന് (പോലെ) مَّهِيلاً അലിഞ്ഞു ഒഴുകുന്ന, ഉതിർന്നൊലിക്കുന്ന

ക്വിയാമത്ത്നാളിലെ സംഭവവികാസങ്ങളെയും ശിക്ഷകളെയുമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. 'സക്കൂം', 'ളരീഉ്'(زقوم ، ضريع) മുതലായ നരകീയ ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് തൊണ്ടയിൽ അടഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ഭക്ഷണം എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തെതിനെപ്പറ്റി സൂ: ദുഖാൻ 43 ലും, രണ്ടാമത്തേതിനെപ്പറ്റി സൂ: ഗ്വാശിയഃ (الغاشية) 6 ലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം.

إِنَّآ أَرْسَلْنَآ إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَٰهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَآ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

﴿15﴾ (ജനങ്ങളേ) നിശ്ചയമായും നാം നിങ്ങളുടെ മേൽ സാക്ഷിയായ ഒരു റസൂലിനെ നിങ്ങളിലേക്ക് അയച്ചിരിക്കുന്നു; ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഒരു റസൂലിനെ നാം അയച്ചത്പോലെ (ത്തന്നെ).

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ ٱلرَّسُولَ فَأَخَذْنَٰهُ أَخْذًا وَبِيلًا ﴿١٦﴾

﴿16﴾ എന്നിട്ട് ഫിർഔൻ (ആ) റസൂലിനോട് അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചു. അപ്പോൾ, നാം അവനെ കടുത്തതായ ഒരു പിടുത്തം പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു).

﴿15﴾ إِنَّآ أَرْسَلْنَآ നിശ്ചയമായും നാം അയച്ചിരിക്കുന്നു إِلَيْكُمْ നിങ്ങളിലേക്ക് رَسُولًا ഒരു റസൂലിനെ, ദൂതനെ شَٰهِدًا عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ സാക്ഷിയായ كَمَآ أَرْسَلْنَآ നാം അയച്ചതുപോലെ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്ക് رَسُولا ഒരു റസൂലിനെ ﴿16﴾ فَعَصَىٰ എന്നിട്ട് അനുസരണക്കേട് ചെയ്തു, എതിര് പ്രവർത്തിച്ചു فِرْعَوْنُ ഫിർഔൻ ٱلرَّسُولَ റസൂലിനോട് فَأَخَذْنَٰهُ അപ്പോൾ നാമവനെ പിടിച്ചു أَخْذًا ഒരു പിടുത്തം وَبِيلًا കടുത്ത, ശക്തമായ

ഏതു നിലക്കും നിങ്ങളെക്കാൾ വമ്പിച്ച ശക്തിയും, യോഗ്യതയും, സ്വാധീനവുമെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്ന ഫിർഔനും അവന്റെ ആൾക്കാരും റസൂലിനെ അനുസരിക്കായ്ക നിമിത്തം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന ഭയങ്കര ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്കറിവുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ, ഇഹത്തിൽവെച്ചുതന്നെ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് ഒരു പ്രയാസവുമില്ലെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാം എന്ന് താൽപര്യം. എനി, ഐഹികശിക്ഷയിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഒഴിവുകിട്ടിയാൽതന്നെ, ഖിയാമത്ത്നാളിൽ പരലോക ശിക്ഷയിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ മോചനം ലഭിക്കുവാനാണ് എന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു അവരോട് ചോദിക്കുന്നു.

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ ٱلْوِلْدَٰنَ شِيبًا ﴿١٧﴾

﴿17﴾ എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുകയാണെങ്കിൽ, കുട്ടികളെ നരച്ചവരാക്കുന്ന ഒരു (ഭയങ്കര) ദിവസത്തെ നിങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് സൂക്ഷിക്കുക?!

ٱلسَّمَآءُ مُنفَطِرٌۢ بِهِۦ ۚ كَانَ وَعْدُهُۥ مَفْعُولًا ﴿١٨﴾

﴿18﴾ ആകാശം അതുമൂലം പൊട്ടിപ്പിളർന്നതായിരിക്കും. അവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] വാഗ്ദത്തം പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

إِنَّ هَـٰذِهِۦ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا ﴿١٩﴾

﴿19﴾ നിശ്ചയമായും, ഇത് ഒരു (മഹത്തായ) ഉപദേശമാണ്. ആകയാൽ, ആർ (വേണമെന്ന്) ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അവൻതന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് ഒരുമാർഗം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ!

﴿17﴾ فَكَيْفَ എന്നാൽ എങ്ങനെയാണ് تَتَّقُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുക إِن كَفَرْتُمْ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കയാണെങ്കിൽ يَوْمًا ഒരു ദിവസത്തെ يَجْعَلُ ആക്കുന്ന ٱلْوِلْدَٰنَ കുട്ടികളെ شِيبًا നരച്ചവർ ﴿18﴾ ٱلسَّمَآءُ ആകാശം مُنفَطِرٌۢ بِهِۦ അത്മൂലം പൊട്ടിപ്പിളർന്നതായിരിക്കും كَانَ وَعْدُهُۥ അവന്റെ വാഗ്ദത്തമാകുന്നു مَفْعُولًا പ്രവർത്തിക്കപ്പെടുന്നത് (പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തപ്പെടുന്നത്) ﴿19﴾ إِنَّ هَـٰذِهِۦ നിശ്ചയമായും ഇത് تَذْكِرَةٌ ഒരു ഉപദേശ (ഉൽബോധന)മാണ് فَمَن شَآءَ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) ആർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ, വേണമെന്നുവെച്ചവൻ ٱتَّخَذَ ഉണ്ടാക്കണം, ഏർപ്പെടുത്തട്ടെ, ആക്കട്ടെ إِلَىٰ رَبِّهِۦ തന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് سَبِيلًا മാർഗം, വല്ല വഴിയും

അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ശിക്ഷ ഒഴിവായിക്കിട്ടുവാനും, അവന്റെ പ്രീതിയും അനുഗ്രഹവും ലഭിക്കുവാനും ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ അതിനുള്ള മാർഗം- അതെ, സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമവും -സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കേണ്ടതാണ് എന്ന് സാരം. സൂറത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ രാത്രിയുടെ പകുതി സമയമോ, അല്ലെങ്കിൽ അൽപം ഏറിയോ കുറഞ്ഞോ നമസ്കരിക്കുവാൻ കൽപിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. കുറേകാലത്തോളം നബിﷺയും സത്യവിശ്വാസികളും ആ കൽപനയനുസരിച്ച് നമസ്കാര കർമം നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്തു വന്നു. അതിന് ശേഷം അടുത്ത ആയത്ത് മുഖേന ആ കൽപനയിൽ അല്ലാഹു ഇളവ് നൽകിയിരിക്കയാണ്. ഇളവ് നൽകുവാനുള്ള കാരണങ്ങളും ആ സുദീർഘമായ വചനത്തിൽ തന്നെ കാണാം.

വിഭാഗം- 2

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثَىِ ٱلَّيْلِ وَنِصْفَهُۥ وَثُلُثَهُۥ

﴿20﴾ നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ് അറിയുന്നു: രാത്രിയുടെ ഏതാണ്ട് മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗവും, പകുതിയും മൂന്നിലൊന്നും (സമയം) നീയും,

وَطَآئِفَةٌ مِّنَ ٱلَّذِينَ مَعَكَ ۚ

നിന്റെ കൂടെയുള്ളവരിൽ ഒരു വിഭാഗവും എഴുന്നേറ്റ് (നമസ്കരിച്ചു) വരുന്നുണ്ടെന്ന്.

وَٱللَّهُ يُقَدِّرُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَن لَّن تُحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۖ فَٱقْرَءُوا۟ مَا تَيَسَّرَ مِنَ ٱلْقُرْءَانِ ۚ

അല്ലാഹുവത്രെ, രാത്രിയെയും, പകലിനെയും കണക്കാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾക്ക് അത് (തിട്ടമായി) ക്ലിപ്തപ്പെടുത്താവതല്ല എന്ന് അവന്നറിയാം. ആകയാൽ, അവൻ നിങ്ങളുടെ പേരിൽ (ഇളവുനൽകി) മടക്കം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. എനി, നിങ്ങൾ ക്വുർആനിൽനിന്നും സൗകര്യപ്പെട്ടത് ഓതി (നമസ്കരിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ.

عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ ۙ

അവന്നറിയാം, നിങ്ങളിൽ രോഗികൾ ഉണ്ടായേക്കുന്നതാണെന്ന്;

وَءَاخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِى ٱلْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ ٱللَّهِ ۙ وَءَاخَرُونَ يُقَٰتِلُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ

വേറെ ചിലർ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന് അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ട് ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിക്കുമെന്നും, വേറെ ചിലർ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ യുദ്ധത്തിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്നും (അറിയാം),

فَٱقْرَءُوا۟ مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۚ وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَقْرِضُوا۟ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا

അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അതിൽ ക്വുർആനിൽ നിന്ന് സൗകര്യപ്പെട്ടത് ഓതി (നമസ്കരിച്ചു) കൊള്ളുക. നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സക്കാത്തുകൊടുക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്ന് നല്ല കടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَمَا تُقَدِّمُوا۟ لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِندَ ٱللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا

നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് തന്നെ വേണ്ടി വല്ല നന്മയും മുൻകൂട്ടി ചെയ്തുവെക്കുന്നതായാൽ, അത് കൂടുതൽ ഗുണകരമായതും, വളരെ മഹത്തായ പ്രതിഫലമുള്ളതായും അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ നിങ്ങൾ അതിനെ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്.

وَٱسْتَغْفِرُوا۟ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

﴾20﴿ إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് يَعْلَمُ അറിയും, അറിയുന്നു أَنَّكَ تَقُومُ നീ എഴുന്നേൽക്കുന്നു (നമസ്കരിക്കുന്നു) എന്ന് أَدْنَىٰ അടുത്തത് (ഏതാണ്ട്) مِن ثُلُثَيِ മൂന്നിൽ രണ്ടംശത്തോട് ٱلَّيْلِ രാത്രിയുടെ وَنِصْفَهُۥ അതിന്റെ പകുതിയും وَثُلُثَهُۥ അതിന്റെ മൂന്നിലൊന്നും وَطَآئِفَةٌ ഒരു വിഭാഗവും, കൂട്ടരും مِّنَ ٱلَّذِينَ യാതൊരുവരിൽനിന്ന് مَعَكَ നിന്റെ കൂടെയുള്ള وَٱللَّهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവത്രെ يُقَدِّرُ കണക്കാക്കുന്നു, നിർണയിക്കുന്നത് ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ രാവിനെയും പകലിനെയും عَلِمَ അവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, അവന് അറിയാം أَن لَّن تُحْصُوهُ നിങ്ങളതിനെ ക്ലിപ്തമാക്കുക (തിട്ടപ്പെടുത്തുക- സൂക്ഷ്മമായറിയുക) ഇല്ലെന്ന് فَتَابَ ആകയാൽ അവൻ മടക്കം സ്വീകരിച്ചു عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ പേരിൽ فَٱقْرَءُوا۟ എനി (അതിനാൽ) നിങ്ങൾ ഓതുവിൻ, പാരായണം ചെയ്വിൻ مَا تَيَسَّرَ സൗകര്യപ്പെട്ടത്, എളുപ്പമായത് مِنَ ٱلْقُرْءَانِ ക്വുർആനിൽനിന്ന് عَلِمَ അവന്നറിയാം أَن سَيَكُونُ ആയിത്തീരും (വഴിയെ ഉണ്ടാകും) എന്ന് مِنكُم നിങ്ങളിൽ (നിന്ന്) مَّرْضَىٰ രോഗികൾ وَءَاخَرُونَ വേറെ ചിലർ, മറ്റ് ചിലർ يَضْرِبُونَ അവർ സഞ്ചരിക്കും فِى ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ يَبْتَغُونَ അന്വേഷിച്ചു (തേടി)ക്കൊണ്ട് مِن فَضْلِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ദയവിൽ (അനുഗ്രഹത്തിൽ) നിന്ന് وَءَاخَرُونَ വേറെ ചിലർ يُقَٰتِلُونَ യുദ്ധവും ചെയ്യും فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ فَٱقْرَءُوا۟ അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഓതുവിൻ مَا تَيَسَّرَ സൗകര്യമായത് مِنْهُ അതിൽനിന്ന് وَأَقِيمُوا۟ നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ ٱلصَّلَوٰةَ നമസ്കാരം وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ സക്കാത്ത് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക وَأَقْرِضُوا ٱللَّهَ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് കടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ قَرْضًا കടം, ഒരു കടം حَسَنًا നല്ലതായ وَمَا تُقَدِّمُوا۟ നിങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി ചെയ്തു

വെക്കുന്നത്, എന്ത് മുന്തിച്ചാലും لِأَنفُسِكُم നിങ്ങൾക്ക് തന്നെവേണ്ടി مِّنْ خَيْرٍ നല്ലതായിട്ട്, ഉത്തമമായതിൽനിന്ന്, വല്ല നന്മയും تَجِدُوهُ നിങ്ങളത് കണ്ടെത്തും, നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടും عِندَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ هُوَ അത് (തന്നെ) خَيْرًا ഗുണമായിട്ട്, ഉത്തമമായ നിലക്ക് وَأَعْظَمَ ഏറ്റം (വളരെ) മഹത്തായതായും أَجْرًا പ്രതിഫലം وَٱسْتَغْفِرُوا۟ നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുവിൻ ٱللَّهَ അല്ലാഹുവോട് إِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ് رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്

റസൂൽ തിരുമേനിﷺയുടെ (രാത്രി) നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് തനിക്ക് പറഞ്ഞുതരണമെന്ന് സഅ്ദുബ്നുഹിശാം (റ) ആഇശഃ (റ)യോട് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ആഇശഃ (റ) അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു: 'താൻ ഈ സൂറത്ത് സൂഃ മുസമ്മിൽ- ഓതാറില്ലേ?!' അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: 'ഇല്ലാതേ!' അപ്പോൾ ആഇശഃ (റ) പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ, ഈ സൂറത്തിന്റെ ആദ്യത്തിൽ അല്ലാഹു രാത്രി നമസ്കാരം നിർബന്ധമാക്കി. അങ്ങനെ, റസൂൽ തിരുമേനിﷺയും സ്വഹാബികളും ഒരു കൊല്ലത്തോളം അവരുടെ പാദങ്ങളിൽ നീരുകെട്ടുമാറ് നമസ്കാരം നിർവ്വഹിച്ചുവന്നു. പന്ത്രണ്ട് മാസക്കാലം ഈ സൂറത്തിന്റെ അവസാനഭാഗം അല്ലാഹു ആകാശത്ത് സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു. (അവതരിപ്പിച്ചില്ല.) പിന്നീട് സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ലഘൂകരണം അവതരിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ, രാത്രി നമസ്കാരം നിർബന്ധമായിരുന്നതിനുശേഷം അത് ഐച്ഛികകർമം (نافلة) ആയിത്തീർന്നു.'(അ; മു; ദാ; ന.)

ഒരു കൊല്ലക്കാലമായിരുന്നു നബിﷺയും സ്വഹാബികളും രാത്രി നമസ്കാരം നിർബന്ധകർമമായി ആചരിച്ചുവന്നത് എന്നാണല്ലോ ഈ ഹദീഥിൽ ആഇശാഃ (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. വേറെ ചില സ്വഹാബികളിൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഹദീഥുകളിൽ കൂടുതൽ കൊല്ലങ്ങളോളം അത് നിർബന്ധമായിരുന്നുവെന്നും വന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, രാത്രി നമസ്കാരത്തിന്റെ നിർബന്ധനിയമം എത്രകാലം നിലനിൽക്കുകയുണ്ടായെന്ന് തീർത്തുപറയുവാൻ നമുക്ക് പ്രയാസമുണ്ട്. സൂറത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം അവതരിച്ച കാലത്ത് ഒരുപക്ഷേ, ആഇശാ (റ) ജനിച്ചിരുന്നുവോ എന്ന്പോലും സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും, ഈ ആയത്തിൽനിന്ന് നമുക്ക് താഴെ കാണുന്ന സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്:-

ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആരംഭത്തിൽ -ഈ സൂറത്തിലെ ആദ്യഭാഗങ്ങളിൽ കാണുന്നത്പോലെ- രാത്രി നമസ്കാരം മുസ്‌ലിംകൾക്ക് നിർബന്ധമായിരുന്നു. നബിﷺയും സ്വഹാബികളും കുറേക്കാലം ഒരു നിർബന്ധകടമയെന്ന നിലക്ക് അത് ആചരിച്ചുവന്നശേഷമാണ് ഈ വചനം മുഖേന പ്രസ്തുത നിർബന്ധം ഇളവ് ചെയ്യപ്പെട്ടത്. ചിലപ്പോൾ രാത്രി ഏതാണ്ട് മൂന്നിൽ രണ്ട് ഭാഗവും, ചിലപ്പോൾ പകുതിയും, മറ്റ് ചിലപ്പോൾ മൂന്നിലൊരു ഭാഗവും അവർ നമസ്കരിച്ചിരുന്നു.

സമയം ക്ലിപ്തമായി അറിയത്തക്ക ഘടികാരം മുതലായ ഉപകരണങ്ങളില്ലാത്ത കാലത്ത് സമയം കൃത്യമായി കണക്കാക്കുവാൻ പ്രയാസമാണല്ലോ. മാത്രമല്ല, നിർബന്ധ കൽപന വന്നപ്പോൾതന്നെ രാത്രിയുടെ പകുതിയോ, അല്ലെങ്കിൽ കൂടുതലോ, അൽപം കുറച്ചോ സമയം എടുക്കാവുന്നതാണെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുമുണ്ട്. (2, 3, 4 വചനങ്ങൾ നോക്കുക.) ഏതായാലും ഇത്രയും സമയം രാത്രി ഉറക്കൊഴിച്ച്– കാലിൽ നീരുപോലും കെട്ടുമാറ്– ആ കൃത്യം നബിﷺയും സ്വഹാബികളും തെറ്റാതെ അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്നതും, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന അനുസരിക്കുന്നതിൽ അവർക്കുള്ള താൽപര്യവും അല്ലാഹു കണ്ടറിയുന്നുണ്ട്; രാപ്പകലുകളുടെ ഏറ്റക്കുറവുകളും, ഓരോന്നിന്റെ കൃത്യ അളവുകളും, അവയിൽ എന്തെല്ലാം നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന സൂക്ഷ്മവിവരവും അല്ലാഹുവിങ്കലുണ്ട്; അവയുടെ നിയന്ത്രണം അവന്റെ പക്കലാണുള്ളത്; സൃഷ്ടികൾക്ക് അതൊന്നും ശരിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നൊക്കെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് പ്രസ്തുത നിർബന്ധത്തെ (وجوب) നിങ്ങളുടെ പേരിൽ അവൻ മടക്കം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു (فتاب عليكم) എന്ന വാക്യം മുഖേന അല്ലാഹു ഇളവ് ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

എനി മേലിൽ, രാത്രി നമസ്കാരം അത്ര കർശനമായി ആചരിക്കേണ്ടതില്ല. ഓരോരുത്തന്റെയും കഴിവും സൗകര്യവുമനുസരിച്ച് അനുഷ്ഠിച്ചാൽ മതിയാകും എന്നത്രെ 'ക്വുർആനിൽനിന്നും സൗകര്യമായത് ഓതിക്കൊള്ളുക (فاقرأوا ما تيسر من القرآن)' എന്ന വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം. നമസ്കാരത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് പ്രധാനമായും അതിലെ ക്വുർആൻ പാരായണത്തിന്റെ തോതനുസരിച്ചായിരിക്കുമല്ലോ.

രാത്രി നമസ്കാരത്തിന്റെ നിർബന്ധത്തിലും, സമയദൈർഘ്യത്തിലും ഇളവ് നൽകുവാനുള്ള കാരണവും ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ചിലർ രോഗബാധിതരായിരിക്കാം;മറ്റുചിലർ ഉപജീവനമാർഗം അന്വേഷിച്ചും മറ്റും യാത്രകളിൽ ഏർപ്പെട്ടേക്കാം; വേറെ ചിലർ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിലുള്ള ധർമയുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടേക്കാം; ഇങ്ങനെ പല അസൗകര്യങ്ങളും സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പലപ്പോഴും ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള കാരണത്താലാണ് സൗകര്യമനുസരിച്ച് നിർവ്വഹിച്ചാൽ മതിയെന്ന് കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ വചനം അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഇസ്‌ലാമിൽ യുദ്ധം നടപ്പാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മക്കീസൂറത്തുകളിൽപെട്ടതാണല്ലോ ഈ അദ്ധ്യായം. അപ്പോൾ, വരാനിരിക്കുന്ന മുടക്കുകളെ നേരത്തെത്തന്നെ പരിഗണിച്ചിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ കാരുണ്യത്തെയും അനുഗ്രഹത്തെയുമാണ് കുറിക്കുന്നത്. നബിﷺയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതൊരു പ്രവചനം കൂടിയായിരിക്കും. കൂടാതെ, കച്ചവടം, കൃഷി മുതലായ ഉപജീവനമാർഗങ്ങൾക്ക്‌വേണ്ടി യാത്ര ചെയ്യുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ തൃപ്തിപ്പെട്ട കാര്യമാണെന്നുകൂടി ഈ വചനത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു.

فاقرأوا ما تيسر منه (ഖുർആനിൽനിന്നും സൗകര്യമായത് ഓതിക്കൊള്ളുവിൻ) അഥവാ സൗകര്യപ്പെട്ടേടത്തോളം നമസ്കരിക്കുക എന്ന് ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. നിർബന്ധമില്ലെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടിത്തന്നെ നിങ്ങളത് കഴിവതും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നാണത് കാണിക്കുന്നത്. രാത്രി നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളിലും നബിവചനങ്ങളിലും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഈ ആയത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ, ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ ഭാവി നന്മക്കുവേണ്ടി സൽക്കർമങ്ങൾ സമ്പാദിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും സ്മരണീയമാകുന്നു.

നമസ്കാരത്തിൽ സൂറത്തുൽ ഫാത്തിഹഃ ഓതൽ നിർബന്ധമില്ലെന്നും, സൗകര്യപ്പെടുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ മാത്രം ഓതിയാലും മതിയാകുമെന്നും ഈ വാക്യത്തെ ആസ്പദമാക്കി ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, സൂ: ഫാത്തിഹഃ നിർഹബന്ധമാണെന്നുള്ളതിന് തെളിവ് നബിﷺയുടെ ഹദീഥാകുന്നു. തിരുമേനിﷺ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: لا صلاة لمن لا يقرأ بفاتحة الكتاب – متفق عليه (ഫാത്തിഹത്തുൽ കിത്താബിനെ– വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ പ്രാരംഭ അദ്ധ്യായത്തെ– ഓതാത്തവന് നമസ്കാരമില്ല. (ബു; മു.) സൂ: ഫാത്തിഹഃ ക്കുപുറമെ വേറെയും സൂറത്തുകൾ നമസ്കാരത്തിൽ ഓതുക തിരുമേനിയുടെ പതിവായിരുന്നുവെന്ന് ഹദീഥുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും പൊതുവിൽ അറിയപ്പെട്ടതാണ്.

രാത്രി നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, നമസ്കാരത്തെ നിലനിറുത്തണമെന്നും, സക്കാത്ത് കൊടുക്കണമെന്നും (أقيموا الصلاة و آتوا الزكاة) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അഞ്ചുനേരത്തെ നിർബന്ധ നമസ്കാരങ്ങളെയും, നിർബന്ധ ധർമത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. നബി തിരുമേനിﷺയുടെ രാവുയാത്രയും വാനയാത്രയും ('ഇസ്റാഉം', 'മിഅ്റാജും') ഉണ്ടായ രാത്രിയിലാണ് അഞ്ചുനേരത്തെ നമസ്കാരം നിയമിക്കപ്പെട്ടത്. ഇത് തിരുമേനി മക്കഃയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്താണ്. എന്നാൽ സക്കാത്താകട്ടെ, മദീനഃയിൽവെച്ചാണ് നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ 'സക്കാത്ത്' കൊടുക്കുവാൻ കൽപിച്ചതിനെപ്പറ്റി വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം.

(1) ചെറിയ പെരുന്നാൾ ദിവസം നൽകേണ്ടുന്ന ഫിത്ര് സക്കാത്താണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം.

(2) നിലവിലുള്ള സക്കാത്ത്നിയമം നടപ്പാക്കുന്നതിനുമുമ്പ് മറ്റ് ചില തരം ധർമങ്ങൾ നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അതാണുദ്ദേശ്യം.

(3) സക്കാത്തിന്റെ നിർബന്ധം മക്കഃയിൽവെച്ചുതന്നെ അവതരിച്ചിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അതിന്റെ വിശദ സ്വഭാവം മദീനഃയിൽവെച്ചാണ് നിയമിക്കപ്പെട്ടത്.

(4) നിലവിലുള്ള സക്കാത്ത്തന്നെയാണ് ഉദ്ദേശ്യം. (ഈ ആയത്തിന്റെ അവതരണം ഉണ്ടായത് മക്കഃയിൽവെച്ചല്ല, മദീനഃയിൽവെച്ചാണെന്ന അഭിപ്രായത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് ഇപ്പറഞ്ഞത്.)

ഒരു പക്ഷ- യുദ്ധത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞത്പോലെ- ഭാവിയിൽ നടപ്പിലാക്കാൻ പോകുന്ന സക്കാത്തിനെപ്പറ്റി നേരത്തെത്തന്നെ ഓർമിപ്പിച്ചതായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. الله اعلم ഏതായാലും, നിർബന്ധമായ നമസ്കാരത്തെയും നിർബന്ധമായ സക്കാത്തിനെയും കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. കാരണം, തുടർന്നുള്ള വാക്യത്തിൽ 'അല്ലാഹുവിന് നല്ലതായ കടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ' وأقرضوا الله قرضا حسنا എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇത് ഏതെങ്കിലും ഒരു നിശ്ചിത നിർബന്ധത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാവാൻ തരമില്ല. ഐച്ഛികമായ ദാനധർമങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുവാനാണ് സാധ്യത. وأقرضوا الله (അല്ലാഹുവിന് കടംകൊടുക്കുക) എന്ന പ്രയോഗത്തെപ്പറ്റി സൂ: ഹദീദ് 11 ലും, സൂ: തഗാബുൻ 17 ലും വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.

നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ വേണ്ടി വല്ലനന്മയും മുൻകൂട്ടി ചെയ്തുവെച്ചാൽ അത് അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ കൂടുതൽ ഉത്തമമായും, വമ്പിച്ച പ്രതിഫലമുള്ളതായും നിങ്ങൾക്ക് കണ്ടെത്താം.(وما تقدموا لأنفسكم الخ)' എന്ന വാക്യം നമസ്കാരം, ധർമം തുടങ്ങിയ എല്ലാവിധ പുണ്യകർമങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള പ്രോൽസാഹനമാകുന്നു. കേവലം ചെറുതെന്നോ, നിസ്സാരമെന്നോ കരുതി ഏതൊരു സൽകാര്യത്തെയും അവഗണിക്കരുതെന്നും, ഏതൊരു സൽക്കർമവും അല്ലാഹുപാഴാക്കുകയില്ലെന്നും, ഓരോന്നിനും പ്രതീക്ഷയിൽ കവിഞ്ഞ പ്രതിഫലം അവൻ നൽകുമെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. നിർബന്ധ കടമകൾകൊണ്ട് മതിയാക്കാതെ ഐച്ഛികമായ സൽക്കർമങ്ങൾ കഴിവതും ജീവിതത്തിൽ സമ്പാദിച്ചുവെക്കുന്നത് ആവശ്യമാണ് എന്നുള്ള ഒരു ഉപദേശവും അതിലടങ്ങുന്നു. അവസാനമായി, എല്ലാവരും പാപമോചനം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. സൽക്കർമങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പാപമോചനം തേടലി (استغفار)നുള്ള പ്രത്യേക സ്ഥാനം ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. മനുഷ്യൻ എത്രതന്നെ പരിശുദ്ധനും സൽക്കർമിയും ആയിക്കൊള്ളട്ടെ, അവന്റെ പക്കൽ അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ പല തെറ്റുകുറ്റങ്ങളും പോരായ്മകളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'ആദമിന്റെ മക്കളെല്ലാം അബദ്ധം പിണയുന്നവരാണ്. അബദ്ധം പിണയുന്നവരിൽവെച്ച് ഉത്തമൻമാർ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നവരാകുന്നു.' (തി; ജ:) ആ നിലക്ക് താൻ ഒരു പാപം ചെയ്തതായി തോന്നാത്തവൻപോലും അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മനുഷ്യരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടനും പാപരഹിതനുമായ ദേഹം നബി തിരുമേനിﷺയാണല്ലോ. തിരുമേനിപോലും ദിനംപ്രതി എഴുപതോ നൂറോ പ്രാവശ്യം പാപമോചനം തേടിയിരുന്നുവെന്ന് ഹദീഥുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് പ്രസ്താവ്യമാണ്. പാപമോചനം തേടുന്നത് നിമിത്തം പാപങ്ങൾ

പൊറുത്തുകിട്ടുന്നതിന് പുറമെ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിനും അനുഗ്രഹ ത്തിനും അത് കാരണമാണെന്ന്കൂടി ഉണർത്തിക്കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു അദ്ധ്യായം സമാപിപ്പിക്കുന്നത്. അതെ, إن الله غفور رحيم (നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വളരെ പൊറു ക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.)

ربنا اغفر لنا وارحمنا ولوالدينا ولذرياتنا وللمؤمنين وللمؤمنات

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

سورة المدثر

74. സൂറത്തുൽ മുദ്ദഥിർ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 56 – വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

നബി തിരുമേനിﷺക്ക് ഹിറാമലയിലെഗുഹയിൽവെച്ച് ഒന്നാമതായി ലഭിച്ച വഹ്‌യ് സൂറത്തുൽ 'അലകി' (اقرأ باسم ربك)ലെ ആദ്യവചനങ്ങൾ ആയിരുന്നു. അതിനുശേഷം കുറച്ചുകാലത്തേക്ക് വഹ്‌യ് ലഭിക്കാതിരിക്കുകയുണ്ടായി. അതു നിമിത്തം നബിﷺ വളരെ പരിഭ്രമത്തിലും വ്യസനത്തിലുമായി. പിന്നീട് ആദ്യമായി അവതരിപ്പിച്ച അദ്ധ്യായം ഈ (يآيها المدثر) അദ്ധ്യായമായിരുന്നുവെന്നാണ് ഭൂരി പക്ഷം ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഇമാം ബുഖാ രിയും മുസ്‌ലിമും (റ) അബൂസലമഃ (റ)യിൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു ഹദീഥിൽ, ഒന്നാമത്തെ വഹ്‌യിനുശേഷം പിന്നീട് വഹ്‌യ് വരുവാൻ താമസിച്ച സംഭവം തിരുമേനി പറഞ്ഞുകേട്ടതായി ജാബിർ (റ) അദ്ദേഹത്തിന് വിവരിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അതിൽ നബിﷺ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം: 'അങ്ങനെ, ഞാൻ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ, ആകാശത്ത് നിന്നൊരു ശബ്ദം കേട്ടു. ഞാൻ ആകാശത്തിന്റെ നേർക്ക് കണ്ണുപൊക്കി. അപ്പോഴതാ, ഹിറാമല യിൽവെച്ച് എന്റെ അടുക്കൽ വന്നിരുന്ന ആ മലക്ക് ആകാശത്തിനും ഭൂമിക്കുമിട യിൽ ഒരു പീഠത്തിൻമേൽ ഇരിക്കുന്നു! ഞാൻ അത് നിമിത്തം പേടിച്ച് വിറച്ച് നിലത്തേക്ക് വീഴാറായി. അങ്ങനെ, വീട്ടുകാരുടെ അടുക്കൽവന്ന് 'വസ്ത്രമിട്ട് മൂടിത്തരുവിൻ, പുതച്ചുതരുവിൻ' (زملوني) എന്ന് പറഞ്ഞു: അവർ എനിക്ക് പുത ച്ചുതന്നു. ആ അവസരത്തിൽ يآيها المدثر മുതൽ فاهجر വരെയുള്ള വചനങ്ങൾ അവ തരിച്ചു. പിന്നീട് വഹ്‌യ് ചൂടുപിടിക്കുകയും തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്തു. (متفق)'

ഹിറായിൽവെച്ച് എന്റെ അടുക്കൽവന്ന മലക്ക് എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണ്. ഒന്നാമത്തെ വഹ്‌യുംകൊണ്ട് ജിബ്‌രീൽ (അ) വന്നതും സൂ: അല കിലെ ആദ്യവചനങ്ങൾ അവതരിച്ചതും അവിടെവെച്ചാണല്ലോ. ഈ സംഭവത്തെ വിശദമായി വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ആഇശാഃ (റ)യിൽനിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടി ട്ടുള്ള പ്രസിദ്ധമായ ഹദീഥ് സൂറത്തുൽ അലകിൽ നമുക്ക് ഉദ്ധരിക്കാം;إن شاء الله.

എന്നാൽ, ജാബിർ (റ) തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചതായി വന്നിട്ടുള്ള വേറെ ഹദീഥിൽ നബിﷺക്ക് ഒന്നാമതായി അവതരിച്ച ക്വുർആൻ ഈ സൂറത്താണെന്ന് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വഹ്‌യ് വരാൻ താമസിച്ചതിനുശേഷം പിന്നീട് ആദ്യമായി അവതരിച്ച ക്വുർആൻ ഇതായിരുന്നുവെന്നത്രെ ആ പ്രസ്താവനക്ക് ഹദീഥ് പണ്ഡിതൻമാർ അർത്ഥം കൽപിക്കുന്നത്. ആകയാൽ, രണ്ട് ഹദീഥുകളും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. സൂ: അലക്വിലെ ആദ്യവചനങ്ങൾ നബിﷺയോട് വായിക്കുവാൻ കൽപിക്കുന്നവയാണ്. അതിന്റെ അവതരണത്തോടുകൂടി തിരുമേനിക്ക് 'നുബുവ്വത്ത്' (പ്രവാചകത്വം) സിദ്ധിച്ചു. ഇ ൗ സൂറത്തിലെ ആദ്യവാചകങ്ങളാകട്ടെ, തിരുമേനിയോട് എഴുന്നേറ്റുചെന്ന് ജനങ്ങൾക്ക് താക്കീത് നൽകുവാനാണ് കൽപിക്കുന്നത്. അഥവാ പ്രബോധനം ആരംഭിക്കുവാനുള്ള കല്പനയാണത്. ഇതോടുകൂടി തിരുമേനിക്ക് 'രിസാലത്തും' (ദിവ്യദൗത്യവും) ലഭിക്കുന്നു. ഈ സൂറത്തിന്റെയും, സൂ: മുസ്സമ്മിലിന്റെ അവതരണ സന്ദർഭത്തെയും, രണ്ടിന്റെയും ആരംഭത്തിൽ നബിﷺയെ സംബോധന ചെയ്ത വാക്കുകളെയും (المزمل എന്നും المدثر എന്നും) പരിഗണിക്കുമ്പോൾ രണ്ടും പരസ്പരം യോജിപ്പുള്ളതായി കാണാം. രണ്ടിൽ ഏതാണ് ആദ്യം അവതരിച്ചതെന്ന് തീർത്തുപറഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും ഉള്ളടക്കവും, മറ്റ് ചില വസ്തുതകളും വെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ– ഇമാം അസ്ക്വലാനീ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ– ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ചശേഷമായിരിക്കും സൂ: മുസ്സമ്മിൽ അവതരിച്ചത് എന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. الله أعلم

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمُدَّثِّرُ ﴿١﴾

(1) ഹേ, പുതച്ചുമൂടിയവനേ!

قُمۡ فَأَنذِرۡ ﴿٢﴾

(2) എഴുന്നേൽക്കുക, എന്നിട്ട് (ജനങ്ങളെ) താക്കീത് ചെയ്യുക.

وَرَبَّكَ فَكَبِّرۡ ﴿٣﴾

(3) നിന്റെ റബ്ബിനെ നീ മഹത്വപ്പെടുത്തുക.

وَثِيَابَكَ فَطَهِّرۡ ﴿٤﴾

(4) നിന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ നീ ശുദ്ധിയാക്കുക.

وَٱلرُّجۡزَ فَٱهۡجُرۡ ﴿٥﴾

(5) ശിക്ഷ[ക്കുകാരണമായിത്തീരുന്നവ]യെ നീ വിട്ടുനിൽക്കുക.

يَٰٓأَيُّهَا ﴿1﴾ ഹേ, ٱلْمُدَّثِّرُ പുതച്ചുമൂടിയവൻ ﴿2﴾ قُمْ എഴുന്നേൽക്കുക فَأَنذِرْ എന്നിട്ട് താക്കീത് ചെയ്യുക, മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുക ﴿3﴾ وَرَبَّكَ നിന്റെ റബ്ബിനെ فَكَبِّرْ മഹത്വപ്പെടുത്തുക, തക്ബീർ നടത്തുക ﴿4﴾ وَثِيَابَكَ നിന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ فَطَهِّرْ ശുദ്ധമാക്കുക ﴿5﴾ وَٱلرُّجْزَ ശിക്ഷയെ (പാപങ്ങളെ), മ്ലേച്ഛതയെ (വിഗ്രഹങ്ങളെ) فَٱهْجُرْ നീ വെടിയുക, പുറംതള്ളുക

المدثر (പുതച്ചുമൂടിയവൻ) എന്ന് സംബോധന ചെയ്തത് നബിﷺയെത്തന്നെ. ഇതിനുള്ള കാരണം മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീഥിൽ നിന്ന് മനസ്സിലായല്ലോ. എന്നാൽ, കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെയുള്ള ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇവിടെയും ഇല്ലാതില്ല. അതായത്, ക്വുറൈശികളുടെ ഉപദ്രവം അതിരുകവിഞ്ഞപ്പോൾ നബിﷺവീട്ടിൽ വന്നു പുതച്ചു കിടന്നുവെന്നും ശേഷം, ആ അവസരത്തിലാണ് ഇത് അവതരിച്ചതെന്നും, ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോഴാണ് അവതരിച്ചതെന്നും. പക്ഷേ, മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീഥ് ഈ അഭിപ്രായങ്ങളെ ബലഹീനമാക്കുന്നു. മൂടിപ്പുതക്കുവാൻ കാരണം എന്ത്തന്നെ ആയിരുന്നാലും ശരി, വീട്ടിൽ മൂടിപ്പുതച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ പോരാ എന്നും, പുറത്തിറങ്ങി ജനങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്കയും, ദിവ്യദൗത്യത്തിന്റെ ഭാരം ഏറ്റെടുക്കുകയും വേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഇതിൽ സൂചനകാണാം.

നബി തിരുമേനിﷺയെ വിളിച്ചു പ്രബോധനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊള്ളണമെന്ന് അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയാണല്ലോ. പ്രബോധന കൃത്യത്തിന്റെ രണ്ട് പ്രധാന വശങ്ങളത്രെ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കലും താക്കീത് ചെയ്യലും (التبشير والإنذار) അഥവാ സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമങ്ങളും സ്വീകരിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതിഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച് സന്തോഷവാർത്തകളും, അത് രണ്ടും സ്വീകരിക്കാത്തവർക്ക് അവന്റെ ശിക്ഷാ നടപടികളെക്കുറിച്ച് ഭയവാർത്തകളും അറിയിക്കൽ. ഈ രണ്ടിൽ താരതമ്യേന ക്വുർആൻ മുൻഗണന നൽകിക്കാണുന്നത് താക്കീതി (الإنذار)ന്റെ വശത്തിനാകുന്നു. ജനങ്ങൾ അന്ധവിശ്വാസത്തിലും അനാചാരദുരാചാരങ്ങളിലും മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വേളയിൽ– അപ്പോഴാണല്ലോ പ്രവാചകൻമാരുടെ പ്രബോധനസംരംഭം രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നത്– അതിൽ നിന്ന് അവരെ പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനായിരിക്കും സ്വാഭാവികമായും കൂടുതൽ സ്ഥാനമുള്ളത്. (ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: കഹ്ഫിന്റെ ആദ്യത്തിൽ വെച്ചും മറ്റും നാം മുമ്പ് സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുക.) അതുകൊണ്ട് പ്രബോധനകൃത്യം ആരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള ആദ്യത്തെ ഈ കൽപനയിലും താക്കീതിന്റെ വശത്തിന് അല്ലാഹു മുൻഗണന നൽകിയിരിക്കുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തെ പ്രകീർത്തനം ചെയ്യാനുള്ള കൽപനയാണുള്ളത്. ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തിന് പകരം അവന്റെ ചില നിസ്സാരസൃഷ്ടികളുടെ മഹത്വങ്ങളെ പ്രകീർത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടും, അല്ലാഹുവിന്റെ സ്ഥാനം ഇതരവസ്തുക്കൾക്ക് കൽപിച്ചുകൊണ്ടും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഒരു ജനതയെയാണല്ലോ നബിﷺതാക്കീത് ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്. അപ്പോൾ ഇവിടെ

ഇക്കാര്യം നബിﷺയെ പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയത് വളരെ സന്ദർഭോചിതമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

ഇതുപോലെത്തന്നെ, വസ്ത്രം ശുദ്ധിയാക്കുക (وثيابك فطهر) എന്ന കൽപനയും ശ്രദ്ധേയമത്രെ. ശുദ്ധിക്കും വെടിപ്പിനും ഇസ്‌ലാം നൽകുന്ന പ്രാധാന്യം ഇതിൽനിന്ന് ഊഹിക്കാം. ഒരു മുസ്‌ലിം സദായ്പ്പോഴും മാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നും അശുദ്ധങ്ങളിൽനിന്നും മുക്തനായിരിക്കേണ്ടതാണ്. നമസ്കാരാദി കർമവേളകളിൽ വിശേഷിച്ചും. വെളിക്കിറങ്ങി ജനങ്ങളുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നവരും തങ്ങളുടെ വേഷവസ്ത്രാദികളിൽ ശുചിയുടെ കാര്യം പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവരുടെ ഇണക്കവും സ്വീകരണവും ലഭിക്കുന്നതിന് അതത്യാവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയായിരിക്കും പ്രബോധനം ചെയ്യാനുള്ള കൽപനയോടൊന്നിച്ച് ഇക്കാര്യവും അല്ലാഹു ഉണർത്തിയത്. നബി തിരുമേനിﷺയുടെ ചര്യ പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം, ശരീരം, വസ്ത്രം, വേഷം, താടി, മുടി ആദിയായവയെല്ലാം തന്നെ വൃത്തിയിലും വെടുപ്പിലും വെക്കുന്നതിൽ തിരുമേനിക്ക് വളരെ നിഷ്കർഷയുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് കാണാം. ഈ വാക്യത്തിന് ചില വ്യംഗാർത്ഥങ്ങളും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ കൽപിക്കാറുണ്ട്. അതാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും അവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പാപങ്ങളിൽനിന്ന് ശുദ്ധമായിരിക്കുക, മനസ്സും ശരീരവും പരിശുദ്ധമായിരിക്കുക, ഉപയോഗിക്കുന്ന വസ്ത്രം കുറ്റകരമായ വഴിക്ക് സമ്പാദിച്ചതല്ലാതിരിക്കുക, തെറ്റായ വിഷയങ്ങളിൽ വസ്ത്രങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താതിരിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചില സാരങ്ങളാണവ. മൊത്തത്തിൽ എല്ലാം സ്വീകാര്യവും, തത്വത്തിൽ ഏറെക്കുറെ യോജിപ്പുള്ളതും തന്നെ.

الرجزഎന്ന വാക്ക് 'റുജ്സ്' എന്നും 'റിജ്സ്' എന്നും (بالفتح والضم) വായനയുണ്ട്. രണ്ടായാലും ആ വാക്കിന് 'ശിക്ഷ, വിഗ്രഹാരാധന, പാപം, മാലിന്യം, ബഹുദൈവാരാധന, കിടിലംകൊള്ളൽ' എന്നിങ്ങനെ പല അർത്ഥങ്ങളും വരുന്നതാകുന്നു. *(*)* ഇവയിൽ ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും അർത്ഥമാണ് വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പൊതുവിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതായത്, ശിക്ഷയെ അകന്ന് നിൽക്കുക എന്നും, വിഗ്രഹങ്ങളെ അകന്ന് നിൽക്കുക എന്നും, ശിക്ഷ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ശിക്ഷാർഹമായ എല്ലാ പാപങ്ങളുമാകുന്നു.

وَلَا تَمْنُن تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾

﴾6﴿ അധികം (ലഭിക്കുവാൻ) മോഹിച്ചുകൊണ്ട് നീ ഉപകാരം (അഥവാ ദാക്ഷിണ്യം) ചെയ്യരുത്.

وَلِرَبِّكَ فَٱصْبِرْ ﴿٧﴾

﴾7﴿ നിന്റെ റബ്ബിനുവേണ്ടി നീ ക്ഷമിച്ചും കൊള്ളുക.

(*) راجع القاموس ومفردات الراغب والمنجد وغيرها

﴾6﴿ وَلَا تَمۡنُن നീ ഉപകാരം (ദാക്ഷിണ്യം, നന്മ) ചെയ്യരുത് تَسۡتَكۡثِرُ അധികം മോഹിച്ചുകൊണ്ട്, അധികം നടിച്ചുകൊണ്ട് ﴾7﴿ وَلِرَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിനുവേണ്ടി فَٱصۡبِرۡ നീ ക്ഷമിക്കുക

ജനങ്ങളിൽനിന്ന് കൂടുതൽ ലഭ്യമുണ്ടാകും, അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാവണം എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ വല്ല ഉപകാരമോ ദാക്ഷിണ്യമോ ചെയ്യരുത്; അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും പൊരുത്തവും മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം അത്; അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി ലഭിക്കുവാനായി അവന്റെ മാർഗത്തിൽ ക്ഷമയും സഹനവും കൈക്കൊള്ളണം എന്ന് സാരം. സൽക്കാര്യങ്ങൾ വല്ലതും ചെയ്യുമ്പോൾ അത് കുറേ അധികമായിട്ടുണ്ടെന്ന നാട്യം ഉണ്ടായിരിക്കാതെ, എപ്പോഴും പോരാ പോരാ എന്ന വിചാരത്തോടുകൂടിയായിരിക്കണം ചെയ്യുന്നത് എന്നും, 6 -ാം വചനത്തിന് വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. الله اعلم

فَإِذَا نُقِرَ فِي ٱلنَّاقُورِ ﴿٨﴾

﴾8﴿ എന്നാൽ, കാഹളത്തിൽ മുഴക്കപ്പെട്ടാൽ [ഊതപ്പെട്ടാൽ],-

فَذَٰلِكَ يَوۡمَئِذٖ يَوۡمٌ عَسِيرٌ ﴿٩﴾

﴾9﴿ അപ്പോഴത്- അന്നത്തെ ദിവസം പ്രയാസകരമായ ഒരു ദിവസമായിരിക്കും!-

عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ غَيۡرُ يَسِيرٖ ﴿١٠﴾

﴾10﴿ അവിശ്വാസികളുടെമേൽ നിസ്സാരമല്ലാത്ത (ദിവസം)!

﴾8﴿ فَإِذَا نُقِرَ എന്നാൽ മുഴക്ക (ഊത)പ്പെട്ടാൽ فِي ٱلنَّاقُورِ കാഹളത്തിൽ﴾9﴿ فَذَٰلِكَ എന്നാലത് يَوۡمَئِذٖ അന്നത്തെ ദിവസം يَوۡمٌ عَسِيرٌ ഞെരുങ്ങിയ (പ്രയാസകരമായ) ഒരു ദിവസമാണ് ﴾10﴿ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ غَيۡرُ يَسِيرٖ നിസ്സാരം (എളുപ്പം- ലഘു) അല്ലാത്ത

ഖിയാമത്ത് നാളിനെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നതെന്ന് വ്യക്തം. ഇമാം അഹ്മദും (റ), ഇബ്നുജരീറും (റ) ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നബി ﷺ പറയുകയുണ്ടായി: 'കൊമ്പിന്റെ ആൾ- കാഹളത്തിൽ ഊതുവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട മലക്ക്- തന്നോട് എപ്പോഴാണ് ഊതുവാൻ കൽപിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ അപ്പോൾ ഊതുവാൻവേണ്ടി കാത്തിരുന്നുകൊണ്ട് കൊമ്പ് വായിൽ വെക്കുകയും, നെറ്റി ചുളിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഞാൻ എങ്ങനെ സുഖജീവിതംകൊള്ളും?!' സ്വഹാബികൾ ചോദിച്ചു: 'ഞങ്ങൾ എന്ത് ചെയ്യണമെന്നാണ് അവിടുന്ന് ഞങ്ങളോട് കൽപിക്കുന്നത്?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു മതി. അവൻ ഭരമേല്പിക്കപ്പെടുവാൻ എത്രയോ നല്ലവൻ തന്നെ. ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു.' حسبنا الله ونعم الوكيل

على الله توكلنا എന്ന് പറഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ.

തുടർന്നുളള (11 മുതൽ 30 വരെ) വചനങ്ങൾ വലീദുബ്നു മുഗീറഃ (وليد بن مغيرة)യുടെ വിഷയത്തിൽ അവതരിച്ചതാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന ചെറുതും വലുതുമായ പല രിവായത്തുകളും കാണാം. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പൊതുവിൽ അതംഗീകരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഇതിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പില്ലെന്ന് ഇമാം റാസീ (റ) പ്രസ്താവിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത രിവായത്തുകളിൽ ഇബ്നു ജരീർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു രിവായത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: വലീദുബ്നു മുഗീറഃ നബിﷺയുടെ അടുക്കൽ വരികയുണ്ടായി. തിരുമേനി അവന് ഖുർആൻ ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു. അതുകേട്ട് അവന്റെ ഹൃദയത്തിന് അലിവുണ്ടായതുപോലെ തോന്നി. ഈ വിവരം അബൂജഹലിനുകിട്ടി, അവൻ വലീദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു(പരിഹാസേന) ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:-'ഓ,പിതൃവ്യാ,നിങ്ങളുടെ ജനങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് കുറച്ചു ധനം തരാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു' വലീദ് പറഞ്ഞു:'എന്തിനാണ്?' അബൂജഹ്ൽ: 'നിങ്ങൾക്ക് തരാൻ തന്നെ. കാരണം, നിങ്ങൾ മുഹമ്മദിന്റെ പക്കലുള്ളത് ലഭിക്കുവാൻവേണ്ടി അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നിരുന്നുവല്ലോ!' വലീദ്: 'ഞാൻ ഖുറൈശികളിൽവെച്ച് ധാരാളം ധനമുള്ളവനാണെന്ന് അവർക്കറിയാമല്ലോ.' അബൂജഹ്ൽ: 'എന്നാൽ, താങ്കൾ അവൻ പറയുന്നതിനോട് പ്രതിഷേധവും വെറുപ്പുമുള്ള ആളാണെന്ന് അവർക്ക് അറിയുവാനായി മുഹമ്മദിനെപ്പറ്റി വല്ല അഭിപ്രായവും പറയണം.' വലീദ്: 'ഞാൻ അവനെക്കുറിച്ച് എന്ത് പറയാനാണ്? അല്ലാഹുതന്നെയാണ! നിങ്ങളിലൊരാളും തന്നെ എന്നെക്കാൾ കവിത അറിയുന്നവരും, പദ്യമോ പാട്ടോ അറിയുന്നവരും അല്ല. ജിന്നുകളുടെ കവിത അറിയുന്നവരുമല്ല. അല്ലാഹുവാണ! അവൻ പറയുന്നതിന് ഇവയിൽ ഒന്നിനോടും സാമ്യമില്ല തന്നെ. അല്ലാഹുവാണ! അവൻ പറയുന്ന വാക്കിന് ഒരു മാധുര്യമുണ്ട്. അതിയായി ഒന്നും നിലകൊള്ളുകയില്ല' അബുജഹ്ൽ: 'എന്നാൽ അല്ലാഹുവാണ! നിങ്ങൾ അവനെപ്പറ്റി വല്ലതും പറയാതെ നിങ്ങളുടെ ജനത തൃപ്തിപ്പെടുന്നതല്ല.' വലീദ്: 'ശരി, എന്നെവിട്ടേക്കുക. ഞാൻ ആലോചിക്കട്ടെ' അങ്ങനെ, അവൻ കുറെ ആലോചിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു: 'അത് മറ്റ് ചിലരിൽനിന്ന് പ്രമാണിക്കപ്പെടുന്ന 'സിഹ്ർ' (മാരണം) അല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല.'(إن هذا إلا سحر يؤثرعن غيره) ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ذرني ومن خلقت മുതൽ تسعة عشر വരെ 11 – 30 വചനങ്ങൾ) അവതരിച്ചു.

വലീദ് മതം മാറിപ്പോയി, എനി ഖുറൈശികളെല്ലാം മതം മാറിയേക്കുമല്ലോ എന്ന് ജനസംസാരമുണ്ടായപ്പോഴാണ് അബൂജഹ്ൽ വലീദിനെ സമീപിച്ചതെന്നും, വളരെ ആലോചിച്ചശേഷമാണ് വലീദ് മേൽകണ്ടതുപോലുള്ള മറുപടി പറഞ്ഞതെന്നും വേറൊരു രിവായത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു രിവായത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: നബിﷺയിൽനിന്ന് വലീദ് കേട്ടത് 'ഹാമീം സജദഃ' എന്ന അദ്ധ്യായമായിരുന്നു. അവൻ അതിൽ ആകൃഷ്ടനാകുകയും ഖുർആനെ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ട് പ്രസ്താവന ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ അവൻ മുസ്ലിമായിട്ടുണ്ടെന്ന് കരുതി ഖുറൈശികൾക്ക് പരിഭ്രമമായി. പല പ്രകാരത്തിലും അവർ അവനെ ഇളക്കിവിടുവാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ വലീദ് തന്റെ അടവുമാറ്റി. നബിﷺയെപ്പറ്റി ഭ്രാന്തനെന്നും, ജോൽസ്യനെന്നും, കവിയെന്നും ആരോപിക്കപ്പെടാ

റുള്ളതിനെ അവൻ ഓരോ ന്യായം പറഞ്ഞ് ഖണ്ഡിച്ചു സംസാരിച്ചു. അനന്തരം, നബിﷺയെ ഒരു മാരണക്കാരൻ ('സാഹിർ') ആണെന്ന് സമർത്ഥിച്ചു. നബിﷺയിൽ വിശ്വസിച്ചു കഴിഞ്ഞ ആളുകളും, അവരുടെ കുടുംബങ്ങളും തമ്മിൽ സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകുന്ന ഭിന്നിപ്പുകളെ അവൻ അതിന് തെളിവായി എടുത്തുകാട്ടുകയും ചെയ്തു.

ക്വുറൈശ് ഗോത്രത്തിൽ ബനൂമഖ്സൂം (بنو مخزوم) ശാഖയിലെ വമ്പിച്ച ധനാഢ്യനും നേതാവുമായിരുന്നു വലീദ്. വളരെ കച്ചവടങ്ങളും കൃഷിനിലങ്ങളും അവന്നുണ്ടായിരുന്നു. മക്കഃയുടെയും, ത്വാഇഫിന്റെയും ഇടയിൽ പല സ്ഥലത്തും ആടുമാടൊട്ടകങ്ങൾ, കുതിരകൾ, അടിമകൾ ആദിയായ വമ്പിച്ച സ്വത്തുക്കൾ വേറെയും, പ്രാപ്തരും ശക്തരുമായ എട്ടുപത്ത് ആൺമക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ഖാലിദ്, ഹിശാം, ഉമാറത്ത് (خالد، هشام ، عمارة–رضـ) എന്നീ മൂന്ന് പേർ ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചവരാണ്. സുഖസമ്പൂർണവും ഉന്നതനിലവാരത്തിലുള്ളതുമായിരുന്ന വലീദിന്റെ ദീർഘകാലത്തെ ജീവിതം, തന്റെ പേരും പ്രശസ്തിയും നിമിത്തം 'ക്വുറൈശികളുടെ വാസനച്ചെടി'(ريحة قريش) എന്നൊരു കീർത്തിനാമംപോലും വലീദ് സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. അതേ സമയത്ത് നബിﷺയുടെയും ഇസ്ലാമിന്റെയും അതികഠിനമായ ശത്രുവുമായിരുന്നു വലീദ്. അല്ലാഹുവിന് അവനോടുള്ള വെറുപ്പിന്റെ കാഠിന്യം താഴെ വചനങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

ذَرۡنِي وَمَنۡ خَلَقۡتُ وَحِيدٗا ﴿١١﴾

﴾11﴿ എന്നെയും, ഞാൻ ഏകനായി (സ്വന്തം) സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരുവനെയും (അങ്ങ്) വിട്ടേക്കുക [അവന്റെ കാര്യം ഞാൻ ഏറ്റുകൊള്ളാം]!-

وَجَعَلۡتُ لَهُۥ مَالٗا مَّمۡدُودٗا ﴿١٢﴾

﴾12﴿ അവന് (ധാരാളമായി) അയച്ചിട്ടു കൊടുക്കപ്പെട്ട ധനവും ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു;-

وَبَنِينَ شُهُودٗا ﴿١٣﴾

﴾13﴿ സന്നദ്ധരായ (കുറേ) പുത്രൻമാരെയും (കൊടുത്തിരിക്കുന്നു);-

وَمَهَّدتُّ لَهُۥ تَمۡهِيدٗا ﴿١٤﴾

﴾14﴿ ഞാൻ അവന് ഒരു (നല്ല) സൗകര്യം സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ثُمَّ يَطۡمَعُ أَنۡ أَزِيدَ ﴿١٥﴾

﴾15﴿ പിന്നെയും ഞാൻ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അവൻ മോഹിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു!

كَلَّآ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ لِءَايَٰتِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾

﴾16﴿ വേണ്ടാ! അവൻ നമ്മുടെ ആയത്ത് [ലക്ഷ്യം]കളോട് ധിക്കാരക്കാരനായിരിക്കുന്നു!

سَأُرْهِقُهُۥ صَعُودًا ﴿١٧﴾

﴾17﴿ ഞാൻ അവനെ കയറ്റം കയറുവാൻ [ഞെരുക്കം അനുഭവിക്കുവാൻ] വഴിയെ നിർബന്ധിക്കുന്നതാണ്.

﴾11﴿ ذَرْنِى എന്നെ വിട്ടേക്കുക وَمَنْ خَلَقْتُ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുവനെയും وَحِيدًا ഏകനായിക്കൊണ്ട് ﴾12﴿ وَجَعَلْتُ ഞാൻ ആക്കി (ഉണ്ടാക്കി)ക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു لَهُۥ അവന് مَالًا ധനം, സ്വത്ത് مَّمْدُودًا അയച്ചു (നീട്ടിയിട്ട്) കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു, കൊടുക്കപ്പെട്ടതായ﴾13﴿ وَبَنِينَ പുത്രൻമാരെയും شُهُودًا സന്നദ്ധരായ, തയ്യാറുള്ള (യോഗ്യരായ)﴾14﴿ وَمَهَّدتُّ ഞാൻ സൗകര്യപ്പെടുത്തി, ശരിപ്പെടുത്തി لَهُۥ അവന് تَمْهِيدًا ഒരു സൗകര്യപ്പെടുത്തൽ﴾15﴿ ثُمَّ يَطْمَعُ പിന്നെയും അവൻ മോഹിക്കുന്നു أَنْ أَزِيدَ ഞാൻ വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ, കൊടുക്കുമെന്ന്﴾16﴿ كَلَّآ വേണ്ടാ, അങ്ങനെയല്ല إِنَّهُۥ كَانَ നിശ്ചയം അവനായിരിക്കുന്നു لِءَايَٰتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളോട് عَنِيدًا ധിക്കാരി, മത്സരക്കാരൻ﴾17﴿ سَأُرْهِقُهُۥ വഴിയെ ഞാനവനെ നിർബന്ധിക്കും, പ്രേരിപ്പിക്കും صَعُودًا കയറ്റം (ചുരം) കേറാൻ, ഞെരുക്കത്തിന്

മറ്റാരുടെയും പങ്കോ സഹായമോ കൂടാതെ ഞാൻ നേർക്ക്തന്നെ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി; ധാരാളക്കണക്കിൽ സമ്പൽസമൃദ്ധിയും നൽകി; എന്തിനും സന്നദ്ധരും യോഗ്യരുമായ കുറേ പുത്രൻമാരെയും നൽകി; എന്ന്വേണ്ട വിവിധതരത്തിലുള്ള ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും കൈവരുമാറുള്ള സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇതെല്ലാമുണ്ടായിട്ട് പിന്നെയും അവൻ എന്നിൽനിന്ന് കൂടുതൽ വർദ്ധമാനം മോഹിച്ചും പ്രതീക്ഷിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതൊക്കെയായിട്ടും അവൻ അതിന് നന്ദിയും കൂറും കാണിക്കുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുടെനേരെ ധിക്കാരവും മാത്സര്യവുമാണ് സ്വീകരിക്കുന്നത്. വേണ്ടാ! അതവന് നല്ലതിനല്ല, ആ വ്യാമോഹങ്ങളൊക്കെ അങ്ങ് വിട്ടേക്കട്ടെ, അവനെ നാം വെറുതെ വിടുമെന്ന് അവൻ കരുതേണ്ട. അധികം താമസിയാതെ അസഹ്യമായ ശിക്ഷയാകുന്ന വൻചുരത്തിൽ അവനെ നാം നിർബന്ധിച്ചു കയറ്റുകതന്നെ ചെയ്യും എന്ന് സാരം.

ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചത് വലീദുബ്നു മുഗീറഃയുടെ വിഷയത്തിലാണെന്ന് മുകളിൽ നാം കണ്ടുവല്ലോ. എന്നാൽ ഇവയിലടങ്ങിയ ആക്ഷേപങ്ങളും താക്കീതുകളും അവനുമാത്രം ബാധകമാകുന്നതല്ല. ഏതെങ്കിലും വചനങ്ങളുടെ

അവതരണഹേതു ഒരു പ്രത്യേക വ്യക്തിയോ, പ്രത്യേക സംഭവമോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ, അതിലെ ആശയവും വിധിയും പൊതുവിൽ ബാധകമായിരിക്കുമെന്നതിൽ ഒട്ടും സംശയമില്ല. അല്ലാഹു നൽകിയ സുഖസൗകര്യങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അതിന് നന്ദികാണിക്കുന്നതിന് പകരം അവനെയും അവന്റെ സന്ദേശങ്ങളെയും ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏത് വമ്പൻമാർക്കും ബാധകമത്രെ ഈ വചനങ്ങളിലെ താക്കീത്. ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചതിനുശേഷം, വലീദിന്റെ ധനത്തിലും മക്കളിലും അധഃപതനം നേരിട്ടുകൊണ്ടാണ് അവൻ മൃതിയടഞ്ഞതെന്ന് മുഖാത്തിൽ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം മനസ്സാക്ഷിയെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ട്- ജനാനുകൂല്യവും നേതൃസ്ഥാനവും നിലനിറുത്തുവാൻവേണ്ടി -അവൻ ചെയ്ത കൃത്രിമമായ അഭിനയങ്ങളെ താഴെ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വമ്പിച്ച അമർഷത്തോടുകൂടി തുറന്നുകാട്ടുന്നു:-

إِنَّهُۥ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ കാരണം, അവൻ ചിന്തിച്ചു; (ഒരു രൂപം) കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തു.

فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾

﴾19﴿ അതിനാൽ, അവൻ കൊലപ്പെടട്ടെ [നശിക്കട്ടെ]! എങ്ങനെയാണവൻ കണക്കാക്കിയത്?!

ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾

﴾20﴿ പിന്നെയും [വീണ്ടും] അവൻ കൊലപ്പെടട്ടെ [നശിക്കട്ടെ]! എങ്ങനെയാണവൻ കണക്കാക്കിയത്?!

ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾

﴾21﴿ പിന്നീടവൻ (ഒന്ന്) നോക്കി;

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾

﴾22﴿ പിന്നെ, അവൻ (മുഖം) ചുളിക്കുകയും ഇറുകിച്ചുളുങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ثُمَّ أَدْبَرَ وَٱسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾

﴾23﴿ പിന്നെ, അവൻ പിന്നോട്ട് മാറുകയും, അഹംഭാവം നടിക്കുകയും ചെയ്തു.

فَقَالَ إِنْ هَـٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ﴿٢٤﴾

﴾24﴿ എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു: 'ഇത് പ്രമാണിച്ച് പറയപ്പെടുന്ന 'സിഹ്റ' ല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.'[മറ്റാരിൽനിന്നോ കേട്ടു ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്ന മാരണം മാത്രമാണ് ഈ ക്വുർആൻ.]

إِنْ هَٰذَآ إِلَّا قَوْلُ ٱلْبَشَرِ ﴿٢٥﴾

﴿25﴾ ഇത് മനുഷ്യന്റെ വാക്കല്ലാതെ (വേറൊന്നും) അല്ല.

﴿18﴾ إِنَّهُۥ നിശ്ചയമായും (കാരണം) അവൻ فَكَّرَ ചിന്തിച്ചു وَقَدَّرَ കണക്കാക്കുക (സങ്കൽപിക്കുക- അനുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു﴿19﴾ فَقُتِلَ അതിനാൽ അവൻ കൊലപ്പെടട്ടെ (നശിക്കട്ടെ, ശപിക്കപ്പെടട്ടെ, തുലയട്ടെ) كَيْفَ എങ്ങനെയാണ് قَدَّرَ അവൻ കണക്കാക്കി, അനുമാനിച്ചു, സങ്കൽപിച്ചു﴿20﴾ ثُمَّ قُتِلَ പിന്നെ (വീണ്ടും) അവൻ കൊലപ്പെടട്ടെ كَيْفَ قَدَّرَ അവൻ എങ്ങനെയാണ് കണക്കാക്കിയത് ﴿21﴾ ثُمَّ نَظَرَ പിന്നെ അവൻ നോക്കി ﴿22﴾ ثُمَّ عَبَسَ പിന്നെ അവൻ മുഖം ചുളിച്ചു وَبَسَرَ ചുക്കിച്ചുളുങ്ങുക (ഇറുക്കുക- കൂടുതൽ ചുളിക്കുക)യും ചെയ്തു﴿23﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ പിന്നീടവൻ പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞു, പിന്നോട്ടുമാറി وَٱسْتَكْبَرَ അഹംഭാവം (അഹങ്കാരം) നടിക്കയും ചെയ്തു ﴿24﴾ فَقَالَ എന്നിട്ട് അവൻ പറഞ്ഞു إِنْ هَٰذَآ ഇതല്ല إِلَّا سِحْرٌ സിഹ്ർ (ആഭിചാരം- മാരണം- ജാലവിദ്യ) അല്ലാതെ يُؤْثَرُ പ്രമാണിക്കപ്പെടുന്ന, ഉദ്ധരിച്ചു പറയപ്പെടുന്ന ﴿25﴾ إِنْ هَٰذَآ ഇതല്ല إِلَّا قَوْلُ വാക്ക് (വചനം) അല്ലാതെ ٱلْبَشَرِ മനുഷ്യന്റെ

നബിﷺയിൽ നിന്ന് ക്വുർആൻ കേട്ടപ്പോൾ അത് ദിവ്യവചനംതന്നെയാണെന്ന് അവന് ആദ്യം ബോധ്യമായിരുന്നു. അനന്തരം കൂട്ടുകാരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനും ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ സൽപേരും കീർത്തിയും നിലനിറുത്തുവാനും വേണ്ടി മനസ്സാക്ഷി പണയപ്പെടുത്തി കളവുകെട്ടിപ്പറയുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അൽപം മുമ്പ് പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്ന ആ അഭിപ്രായം- അത് മനുഷ്യന്റെയോ ജിന്നിന്റെയോ വാക്യങ്ങളല്ല എന്ന അഭിപ്രായം- ഇപ്പോൾ മാറ്റിപ്പറയേണ്ടി വന്നിരിക്കയാണ്. അങ്ങനെ അവന്റെ ഹൃദയം അവനെ അലട്ടി, കുറേ ചിന്തിച്ചു. ഇന്നിന്നപ്രകാരമങ്ങ് പറഞ്ഞുകളയാമെന്ന് മനസ്സുകൊണ്ട് സ്വരൂപിച്ചു കണക്കാക്കി. മനസ്സാക്ഷി അവനെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആദ്യത്തെ പ്രസ്താവനകൾ മാറ്റിപ്പറയണമല്ലോ. അങ്ങനെ വിഷമത്തിൽപെട്ട് വീണ്ടും ആലോചിക്കുകയായി. കുറേ മുഖം ചുളിക്കും, നെറ്റിചുളുങ്ങും, മുഖം കറുക്കും, ചുക്കിച്ചുളുങ്ങും. ഒടുക്കം സത്യത്തിൽ നിന്ന് പിൻമാറുവാൻ തന്നെ ഉറച്ചു. ഉത്തരം കിട്ടിപ്പോയി എന്ന അഹങ്കാരത്തോടെ ഞെളിഞ്ഞുനിന്ന് വിധി പുറപ്പെടുവിച്ചു: 'മുഹമ്മദിന്റെ പക്കൽനിന്ന് കേൾക്കുന്ന ഈ വാക്യങ്ങൾ സിഹ്റില്ലാതെ- മാരണമല്ലാതെ- മറ്റൊന്നുമല്ല.'(അതുകൊണ്ടാണ് ആദ്യം ഞാൻ അതിലൊന്ന് മയങ്ങിപ്പോയത്.) ഏതോ ചില മാരണക്കാരിൽനിന്ന് പ്രമാണിച്ചുദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നതാണ് ഇത്. ഇത് മനുഷ്യനിർമിതംതന്നെ. അതല്ലാതെ ദിവ്യവചനമൊന്നും അല്ല.

'ശാപമടയട്ടെ, നശിക്കട്ടെ, തുലഞ്ഞു പോകട്ടെ' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വാക്കാണ് قتل ('ക്വുതില' = കൊലപ്പെട

ട്ടെ) എന്ന വാക്ക്. വെറുപ്പിലും വിദ്വേഷത്തിലുമൊക്കെയാണത് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ സന്തോഷ സൂചകമായും അതേ വാക്ക് അറബികൾ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇവിടെ അങ്ങേഅറ്റം അമർഷത്തോടും കോപത്തോടും കൂടിയാണ് അത് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ആ വാക്ക് ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നതും. വാളെടുത്ത് നേരിൽ യുദ്ധം ചെയ്കയും, മുഖാമുഖമായി പലതരം അക്രമങ്ങൾ അഴിച്ചു വിടുകയും ചെയ്ത എത്രയോ ശത്രുക്കൾ മുശ്‌രിക്കുകളിലുണ്ട്. പക്ഷേ, മനസ്സാക്ഷിയെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ട് ഇത്രയും പരസ്യമായി സത്യത്തെ മൂടിവെച്ച ധിക്കാരികളായ നേതാക്കൾ ഇവനെപ്പോലെ അധികംപേർ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ശിർക്കിന്റെ ഇതര നേതാക്കളെക്കുറിച്ചൊന്നും കാണാത്തത്ര ശക്തമായ ഭാഷയിൽ അവനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നതും. (نعوذ بالله من غضب)

سحر ('സിഹ്ർ') എന്ന വാക്ക് 'ജാലം, ചെപ്പടിവിദ്യ, മാരണം, വശീകരണം, ആഭിചാരം' എന്നിങ്ങനെ പല അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാവാത്ത ഉപായ തന്ത്രങ്ങൾക്കെല്ലാം മൊത്തത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ഒരു വാക്കാണത്. സന്ദർഭം നോക്കി ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ക്വുർആൻ സിഹ്‌റാണെന്ന വാദത്തിന് മേലുദ്ധരിച്ച രിവായത്തിൽ വലീദ് നൽകിയ ന്യായീകരണം, അതു മുഖേന കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ നബിﷺ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നുവെന്നാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് നാം ഇവിടെ അതിന് മാരണം എന്ന് വിവർത്തനം നൽകിയത്. ഐഹികമായ കാര്യലാഭത്തിനുവേണ്ടി ക്വുർആനെ ധിക്കരിച്ച ആ ദുഷ്ടഹൃദയത്തിന് അല്ലാഹു വമ്പിച്ച താക്കീത് നൽകുന്നു:-

سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾

﴿26﴾ വഴിയെ ഞാനവനെ 'സക്വറിൽ' [നരകത്തിൽ] ഇട്ടു എരിക്കുന്നതാണ്.

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾

﴿27﴾ 'സക്വർ' എന്നാലെന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം!?-

لَا تُبْقِى وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾

﴿28﴾ അത് (ഒന്നിനെയും) ബാക്കിയാക്കുകയില്ല; വിട്ടുകളയുകയുമില്ല;-

لَوَّاحَةٌ لِّلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾

﴿29﴾ തൊലിയെ എരിച്ചു (മാറ്റം വരുത്തി) കളയുന്നതാകുന്നു.

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾

﴿30﴾ അതിന്റെമേൽ (നോട്ടത്തിന്) പത്തൊമ്പത് പേരുണ്ട്.

﴿26﴾ سَأُصْلِيه വഴിയെ ഞാനവനെ ഇട്ട് കരിക്കും, ഇട്ടുകാച്ചും سَقَرَ സക്വറിൽ ﴿27﴾ وَمَآ أَدْرَىٰكَ നിനക്ക് എന്തറിയാം, നിനക്ക് അറിവ് നൽകിയത് എന്താണ് مَا سَقَرُ

സക്വർ എന്താണെന്ന് ﴾28﴿ لَا تُبْقِى അത് ബാക്കിവെക്കുകയില്ല وَلَا تَذَرُ വിട്ടുകള യുകയുമില്ല ﴾29﴿ لَوَّاحَةٌ എരിച്ചു (കരിച്ചു) കളയുന്നതാണ്, മാറ്റം വരുത്തുന്നതാണ്, കരിവർണമാക്കുന്നതാണ് لِّلْبَشَرِ തൊലിയെ ﴾30﴿ عَلَيْهَا അതിന്റെ മേലുണ്ട് تِسْعَةَ عَشَرَ പത്തൊമ്പത് പേർ

നരകത്തിന് പല പേരുകളും ക്വുർആനിൽ കാണാവുന്നതിൽ ഒന്നത്രെ 'സക്വർ' (سقر). എല്ലാ പേരുകളെയും പോലെ, ഇതും നരകത്തിന്റെ ഉഗ്രതയും കാഠിന്യവും കുറിക്കുന്നു.'ഉരുക്കിക്കളയുന്നത്, കരിച്ചുകളയുന്നത്'എന്നൊക്കെയാണ് അതിന് പദാർത്ഥം. (كما في المفردات) ഏതൊരു വസ്തുവാകട്ടെ, അതിനെ നരകത്തിലിട്ടാൽ അതതിനെ എരിച്ചുകളയാതെ ബാക്കി വെക്കുകയാകട്ടെ, വിട്ടുകളയുകയാകട്ടെ ചെയ്കയില്ല. തൊലികളിലേക്ക് ആളിച്ചെന്ന് അതിവേഗം അതിനെ കരിച്ചു നിറം മാറ്റം വരുത്തി കരിമയമാക്കുന്നതാണ്. നമ്മുടെ അഗ്നിയെക്കാളും എത്രയോ മടങ്ങ് ഉഗ്രതരമാണ് നരകാഗ്നി. എന്നിരിക്കിലും അതിനാൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവർ നിത്യ യാതനകൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയെന്നല്ലാതെ അതിൽ അവൻ മരണടയുന്നതല്ല.വല്ല വിശ്രമവും ലഭിക്കുമോ, അതുമില്ല. (الأعلى) لا يموت فيها ولا يحيى (ഒരിക്കലും മരണമടയുകയില്ല; ജീവിക്കുകയുമില്ല.) ഇത് നരകാഗ്നിയുടെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. മാത്രമല്ല, നിരന്തരം ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടതിനായി അവരുടെ തൊലികൾ വെന്തു കരിയുമ്പോഴേക്കും അല്ലാഹു വേറെ തൊലികളെ പകരം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. (كلما نضجت جلودهم بدلناهم جلودا غيرها ليذوقوا العذاب–النساء:٥٦) അതിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നവരാകട്ടെ, പരുഷസ്വഭാവികളും കഠിനൻമാരുമായ മലക്കുകളുമാകുന്നു.) (عليها ملائكة غلاظ شداد الخ–التحريم) ഈ മേൽനോട്ടക്കാരായ മലക്കുകളെക്കുറിച്ചാണ് 'പത്തൊമ്പതുപേരുണ്ട്' എന്ന് ഇവിടെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. ഇവരുടെ എണ്ണം പത്തൊമ്പതാക്കി നിശ്ചയിച്ചതിന്റെ രഹസ്യം എന്താണെന്ന് നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ, അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ അറിയൂ. എങ്കിലും അതിവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതിലടങ്ങിയ ചില രഹസ്യങ്ങൾ അടുത്തവചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുണ്ട്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَمَا جَعَلْنَآ أَصْحَـٰبَ ٱلنَّارِ إِلَّا مَلَـٰٓئِكَةً ۙ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِيَسْتَيْقِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَـٰبَ وَيَزْدَادَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِيمَـٰنًا

﴾31﴿ നരകത്തിന്റെ (മേൽനോട്ടക്കാരായ) ആൾക്കാരെ നാം മലക്കുകളല്ലാതെ ആക്കിയിട്ടില്ല; അവരുടെ എണ്ണം അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് ഒരു പരീക്ഷണമല്ലാതെയും ആക്കിയിട്ടില്ല. (അതെ) വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുവാനും, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുവാനും,-

وَلَا يَرۡتَابَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَ ۙ وَلِيَقُولَ ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَٱلۡكَٰفِرُونَ مَاذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا

വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരും സത്യവിശ്വാസികളും സന്ദേഹപ്പെടാതിരിക്കുവാനുമാകുന്നു (അത്). (കൂടാതെ)'ഹൃദയങ്ങളിൽ (ഒരു തരം) രോഗമുള്ളവരും അവിശ്വാസികളും ഇതുമൂലം എന്തൊരു ഉപമയാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്'എന്ന് പറയുവാൻവേണ്ടിയുമാകുന്നു.

كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ مَن يَشَآءُ وَيَهۡدِي مَن يَشَآءُ ۚ وَمَا يَعۡلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ ۚ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكۡرَىٰ لِلۡبَشَرِ ﴿٣١﴾

അപ്രകാരം, അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ സൻമാർഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിന്റെ റബ്ബിന്റെ സൈന്യങ്ങളെ അവനല്ലാതെ (ആരും) അറിയുന്നതല്ല. ഇത് മനുഷ്യർക്ക് ഒരു സ്മരണ (അഥവാ ഉപദേശം) അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ലതാനും.

﴾31﴿ وَمَا جَعَلۡنَآ നാം ആക്കിയിട്ടില്ല أَصۡحَٰبَ ٱلنَّارِ നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരെ إِلَّا مَلَٰٓئِكَةً മലക്കുകളല്ലാതെ وَمَا جَعَلۡنَا നാം ആക്കിയിട്ടില്ല عِدَّتَهُمۡ അവരുടെ എണ്ണം إِلَّا فِتۡنَةً ഒരു പരീക്ഷണമല്ലാതെ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് لِيَسۡتَيۡقِنَ ഉറപ്പാക്കുവാൻ, ദൃഢമാക്കുവാൻവേണ്ടി ٱلَّذِينَ أُوتُواْ നൽകപ്പെട്ടവർ ٱلۡكِتَٰبَ വേദഗ്രന്ഥം وَيَزۡدَادَ അധികരിക്കാനും ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ വിശ്വസിച്ചവർ(ക്ക്) إِيمَٰنًا വിശ്വാസം, വിശ്വാസത്താൽ وَلَا يَرۡتَابَ സംശയപ്പെടാതെ ഇരിക്കുവാനും ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവർ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികളും وَلِيَقُولَ പറയുവാൻ വേണ്ടിയും ٱلَّذِينَ യാതൊരുവർ فِي قُلُوبِهِم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ട് مَّرَضٌ (ഒരുതരം) രോഗം وَٱلۡكَٰفِرُونَ അവിശ്വാസികളും مَاذَآ أَرَادَ എന്തൊന്നാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത് ٱللَّهُ അല്ലാഹു بِهَٰذَا ഇതുകൊണ്ട്, ഇതിനാൽ مَثَلًا ഉപമ, ഉദാഹരണമായിട്ട് كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം, يُضِلُّ ٱللَّهُ അല്ലാഹു വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നതാണ് مَن يَشَآءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ وَيَهۡدِي അവൻ സൻമാർഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യും مَن يَشَآءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ وَمَا يَعۡلَمُ അറിയുകയില്ല جُنُودَ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ സൈന്യങ്ങളെ

إِلَّا هُوَ അവനല്ലാതെ وَمَا هِيَ അത് (ഇവ- അവ) അല്ല إِلَّا ذِكْرَىٰ ഉപദേശം (സ്മരണ) അല്ലാതെ لِلْبَشَرِ മനുഷ്യർക്ക്

നരകത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുവാൻ ഏൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് പത്തൊമ്പത് മലക്കുകളാണെന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ അബൂജഹ്ൽ തന്റെ ആളുകളോട്: 'നിങ്ങളിൽ ഓരോ പത്തുപേർക്കും അവരിൽ ഓരോരുത്തരെ പിടിച്ചടക്കിക്കൂടേ!' എന്നും, വേറൊരുവൻ 'പതിനേഴുപേരെ ഞാൻ തടുത്തുകൊള്ളാം, ബാക്കി രണ്ടുപേരുടെ കാര്യം നിങ്ങൾക്കും ആയിക്കൂടേ?!' എന്നും മറ്റും പരിഹസിച്ചു പറയുകയുണ്ടായെന്ന് ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

നരകത്തിന്റെ മേൽനോട്ടക്കാർ മലക്കുകൾ മാത്രമാണ്- അഥവാ മനുഷ്യരോ മറ്റോ അല്ല- എന്ന് അല്ലാഹു ആദ്യമായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ഒരു മലക്കിനെപ്പോലും നേരിടുവാനോ ചെറുത്തുനിൽക്കുവാനോ മനുഷ്യർക്ക് സാധ്യമല്ല. എന്നിരിക്കെ, പത്തൊമ്പത് പേരിൽനിന്ന് എങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടുവാൻ കഴിയും? അതുകൊണ്ട് അവരിൽനിന്ന് ആരെങ്കിലും രക്ഷപ്പെട്ടേക്കുമെന്ന് കരുതേണ്ട. എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഒരു സൂചന ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പത്തൊമ്പത് എന്ന എണ്ണം എടുത്തുപറഞ്ഞതിൽ സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള സംശയത്തിനോ ആശയക്കുഴപ്പത്തിനോ അവകാശമില്ല. എന്തുകൊണ്ട് പത്തൊമ്പതായി, അല്ലെങ്കിൽ ഇരുപതോ നൂറോ ആയില്ല. എന്നിത്യാദി വിമർശനങ്ങളൊന്നും അവരിൽനിന്നുണ്ടാവാനില്ല. അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് അപ്പടി സ്വീകരിക്കുവാനും വിശ്വസിക്കുവാനും അവർ തികച്ചും സന്നദ്ധരാണ്. എന്നാൽ അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതൊരു പരീക്ഷണം മാത്രമാണെന്ന് തുടർന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ട് മുഖവുരകൾക്ക് ശേഷം വിഷയം കുറേക്കൂടി വിശദീകരിക്കുകയാണ് അടുത്ത വാക്യങ്ങളിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അതായത്: വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവർക്ക് ക്വുർആനിലുള്ള വിശ്വാസം ദൃഢകരമായിത്തീരുവാൻ അത് ഉപകരിക്കുന്നു. കാരണം, അവരുടെ പക്കലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുഖേന അത് അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ക്വുർആനും അതോട് യോജിച്ചുകാണുമ്പോൾ അവർക്കത് കൂടുതൽ ബോധ്യവും സ്വീകാര്യവും ആയിരിക്കുമല്ലോ. മുൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഈ വിവരം ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതെന്ന് ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (റ), ക്വത്താദഃ (റ), മുജാഹിദ് (റ) എന്നിവരിൽ നിന്ന് നിവേദനങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. മറ്റ് പലതുമെന്നപോലെ, ഇന്നത്തെ ബൈബ്ളുകളിൽ ഇത് കാണപ്പെടാത്തതിന് കാരണം വ്യക്തമാണ്. പക്ഷേ, ക്വുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തെ വേദക്കാർക്ക് ഇക്കാര്യം പൊതുവിൽ അറിയാമായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് അവർ അതിനെ എതിർക്കാതിരുന്നതെന്നും സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ഇതുപോലെത്തന്നെ, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അത് വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുവാനും ഇടയാകുന്നു. ക്വുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളെ വേദക്കാർ ശരിവെച്ചു കാണുന്നതും, നരകശിക്ഷയുടെ കാഠിന്യത്തെയും

സ്വഭാവത്തെയും കുറിച്ച് അറിയുന്നതും സത്യവിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസവർദ്ധനവിന് കാരണമാകുന്നു; കൂടാതെ, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഓരോ സന്ദേശവും അവരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ വർദ്ധനവുണ്ടാക്കുന്നു. وإذا تليت عليهم ءاياته زادتهم إيمانا–الأنفال (അവരുടെ മേൽ അവന്റെ ആയത്തുകൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ അതവർക്ക് വിശ്വാസത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്.) അങ്ങനെ ഇരുകൂട്ടർക്കും– വേദക്കാർക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും– സന്ദേഹത്തിനോ, ആശയക്കുഴപ്പത്തിനോ അവകാശമില്ലാതായിത്തീരുന്നു. പരീക്ഷണത്തിന്റെ ഒരു വശമത്രെ ഇത്.

നേരെമറിച്ച് ഹൃദയത്തിൽ രോഗമുള്ളവരായ കപടവിശ്വാസികൾക്കും സത്യനിഷേധികളായ അവിശ്വാസികൾക്കുമാകട്ടെ, ഈ പ്രസ്താവനമൂലം ആശയക്കുഴപ്പവും കുതർക്കവുമായിരിക്കും വർദ്ധിക്കുക. പരീക്ഷണഫലത്തിന്റെ മറുവശമാണിത്. അങ്ങനെ, അവർ പറഞ്ഞേക്കും: ഇതെന്തൊരു ഉപമയാണ്? ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്തായിരിക്കും? എന്താണ് ഒരു പത്തൊമ്പതിന്റെ കണക്ക്? എന്തുകൊണ്ട് ഒരെണ്ണം കൂടിച്ചേർത്ത് ഇരുപത് തികച്ചില്ല .... എന്നൊക്കെ. ഇതിന് അല്ലാഹു നൽകുന്ന മറുപടി ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു:

(1) ഇങ്ങനെയുള്ള പരീക്ഷണങ്ങൾ മുഖേന അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചവരെ അവൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചവരെ അവൻ സൻമാർഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതെ, സഹൃദയൻമാർക്ക് നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുവാനും, ദുഷ്ടൻമാർക്ക് വഴിപിഴച്ചു തെറ്റിപ്പോകുവാനും അത് കാരണമായിത്തീരുന്നു.

(2) അല്ലാഹുവിന്റെ സൈന്യങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണ്, എത്രയാണ്, അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ എന്തെല്ലാമാണ് എന്നൊക്കെ അവൻ മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ. ഓരോ തരത്തിലുള്ള ആരാധനാ കർമങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മലക്കുകൾ ഇല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥലവും ഏഴ് ആകാശങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇല്ല എന്നും മറ്റും നബിﷺപ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. (അ; തി; ജ) എന്നിരിക്കെ, അവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നത് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും സമ്മതിക്കുകയുമല്ലാതെ അതിനെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യാനോ കൂടുതൽ ചർച്ച നടത്തുവാനോ ആർക്കും ന്യായമോ അവകാശമോ ഇല്ല. അക്കൂട്ടത്തിൽ നരകത്തിന്റെ മേൽനോട്ടക്കാരെ പത്തൊമ്പതാക്കിയതിന്റെ രഹസ്യവും അവന് മാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂടു. എനി 'ഇരുപത്' എന്നോ മറ്റോ പറഞ്ഞാൽ അപ്പോഴും 'എന്ത് കൊണ്ടാണത്' എന്ന് ഇവർ ചോദിച്ചുകൂടായ്കയില്ലല്ലോ.

(3) നരകത്തെക്കുറിച്ചും അതിലെ കാവൽക്കാരെക്കുറിച്ചും മറ്റുമുള്ള ഇത്തരം പ്രസ്താവനകളൊന്നും തർക്കത്തിനോ വിമർശനത്തിനോ വിഷയമായിക്കൂടാത്തതാണ്. ജനങ്ങളെ ഓർമിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് അവയുടെ ലക്ഷ്യം. ഇഷ്ടമുള്ളവർക്ക് അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയും ഉറ്റാലോചിക്കുകയും ചെയ്യാം.

അവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വന്തം ചര്യയെ ചിട്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാം. എന്ന് മാത്രം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

വിഭാഗം- 2

كَلَّا وَٱلْقَمَرِ ﴿٣٢﴾

﴾32﴿ അങ്ങനെ വേണ്ട! ചന്ദ്രൻ തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَٱلَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾

﴾33﴿ രാത്രിയുമാണ സത്യം- അത് പിന്നിട്ടുപോകുമ്പോൾ- !-

وَٱلصُّبْحِ إِذَآ أَسْفَرَ ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ പ്രഭാതവുമാണ സത്യം- അത് പുലർന്നു (പ്രകാശിച്ചു) വന്നാൽ- !-

إِنَّهَا لَإِحْدَى ٱلْكُبَرِ ﴿٣٥﴾

﴾35﴿ നിശ്ചയമായും അത് [നരകം] വൻകാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നു തന്നെ!-

نَذِيرًا لِّلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾

﴾36﴿ മനുഷ്യന് ഒരു താക്കീത് എന്ന നിലക്ക്;-

لِمَن شَآءَ مِنكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾

﴾37﴿ അതായത്, നിങ്ങളിൽനിന്ന് മുന്നോക്കം വരുവാനോ, പിന്നോക്കം പോകുവാനോ ഉദ്ദേശിച്ചവർക്ക്!

﴾32﴿ كَلَّا അങ്ങനെയല്ലാ (വേണ്ടാ) وَٱلْقَمَرِ ചന്ദ്രൻതന്നെയാണ ﴾33﴿ وَٱلَّيْلِ രാത്രിയും തന്നെയാണ إِذْ أَدْبَرَ അത് പിന്നിട്ടുപോകുമ്പോൾ ﴾34﴿ وَٱلصُّبْحِ പ്രഭാതവും തന്നെയാണ إِذَآ أَسْفَرَ അത് പുലരുമ്പോൾ, പ്രകാശപ്പെട്ടാൽ ﴾35﴿ إِنَّهَا നിശ്ചയമായും അത് لَإِحْدَى ഒന്ന് (ഒരു കാര്യം) തന്നെ ٱلْكُبَرِ വലുതായ (വൻകാര്യങ്ങളായ)തിൽ ﴾36﴿ نَذِيرًا താക്കീത് നൽകുന്നതായിട്ട് (താക്കീതെന്ന നിലയിൽ) لِّلْبَشَرِ മനുഷ്യന് ﴾37﴿ لِمَن شَآءَ ഉദ്ദേശിച്ചവർക്ക് مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന് أَن يَتَقَدَّمَ മുന്നോട്ടുവരുവാൻ, മുന്തുവാൻ أَوْ يَتَأَخَّرَ അല്ലെങ്കിൽ പിന്നോട്ട് പോകാൻ, പിന്താൻ

സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ നേരെ കൽപ്പിച്ചുകൂട്ടി ധിക്കാരം കൈകൊണ്ടവർക്ക് 'സക്വർ' എന്ന നരകശിക്ഷയാണുള്ളതെന്ന് 26 -ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു താക്കീത് നൽകി. തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ അതിന്റെ ഉഗ്രതയും ഗൗരവവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. പിന്നീട് വിഷയത്തിന്റെ ഗൗരവം ഒന്നുകൂടി ഊന്നിപ്പറയുകയാണ്.

ചന്ദ്രൻ, രാത്രി, പ്രഭാതം എന്നിവയുടെ പേരിൽ സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ആ പ്രസ്താവനയുടെ സാരം ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം: അത്- ആ സക്വറാകുന്ന നരകം- കേവലം അവഗണിച്ചു തള്ളാവുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല, ഏറ്റവും വമ്പിച്ച ഒരു കാര്യമത്രെ അത്. ഇത് ഒരു വ്യക്തിക്കോ ചില വ്യക്തികൾക്കോ മാത്രമുള്ള ഒരു താക്കീതല്ല. മനുഷ്യവർഗത്തിനാകമാനമുള്ള താക്കീതാണിത്. അതെ, മുമ്പോട്ട് വന്ന് സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നവർക്കും, സത്യത്തിൽനിന്ന് പിന്നോക്കം പോയി ദുർമാർഗത്തിൽ പതിക്കുന്നവർക്കും താക്കീതാകുന്നു.

كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾

﴾38﴿ എല്ലാ (ഓരോ) ദേഹവും [ആളും] അത് സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതിന് പണയപ്പെട്ടതായിരിക്കും;

إِلَّآ أَصْحَٰبَ ٱلْيَمِينِ ﴿٣٩﴾

﴾39﴿ വലതുപക്ഷക്കാരൊഴികെ.

فِى جَنَّٰتٍ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٤٠﴾

﴾40﴿ ചില സ്വർഗങ്ങളിലായിരിക്കും (അവർ). അവർ ചോദ്യം ചെയ്യും,-

عَنِ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾

﴾41﴿ കുറ്റവാളികളെക്കുറിച്ച്:

مَا سَلَكَكُمْ فِى سَقَرَ ﴿٤٢﴾

﴾42﴿'നിങ്ങളെ 'സക്വറി'ൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചത് എന്താണ്?' എന്ന്

﴾38﴿ كُلُّ نَفْسٍۭ എല്ലാ ദേഹവും (ആത്മാവും, ആളും) بِمَا كَسَبَتْ അത് സമ്പാദിച്ച (പ്രവർത്തിച്ച)തിന്ന് رَهِينَةٌ പണയമാണ്, പണയപ്പെട്ടതായിരിക്കും ﴾39﴿ إِلَّآ أَصْحَٰبَ ആൾക്കാരൊഴികെ, കൂട്ടരല്ലാതെ ٱلْيَمِينِ വലതുപക്ഷത്തിന്റെ ﴾40﴿ فِى جَنَّٰتٍ ചില സ്വർഗങ്ങളിൽ يَتَسَآءَلُونَ അവർ ചോദ്യം ചെയ്യും ﴾41﴿ عَنِ ٱلْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളെപ്പറ്റി ﴾42﴿ مَا سَلَكَكُمْ നിങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിച്ചത് (പ്രവേശിച്ച കാരണം) എന്താണ് فِى سَقَرَ സക്വറിൽ (നരകത്തിൽ)

ഓരോ ആളും അവരവരുടെ കർമങ്ങളാകുന്ന സമ്പാദ്യങ്ങൾക്ക് പണയമായിരിക്കും. അഥവാ, സ്വന്തം കടമകളും ബാധ്യതകളും തീർത്തുകഴിഞ്ഞ സമ്പാദ്യങ്ങളാണുള്ളതെങ്കിൽ രക്ഷയുണ്ട്. ഇല്ലാത്തപക്ഷം രക്ഷകിട്ടുവാൻ മാർഗമില്ല. പക്ഷേ, വലതുപക്ഷക്കാരാകുന്ന *(*)* സജ്ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവരുടെ കടമകളും ബാധ്യതകളുമെല്ലാം ഇഹത്തിൽവെച്ച് നേരത്തെ നിറവേറ്റപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവർ കർമങ്ങൾക്ക് പണയപ്പെട്ടു കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവരുന്നത

(*) വലതുപക്ഷക്കാരെ (أصحاب اليمين)പ്പറ്റി സൂ: വാക്വിഅ (الواقعة)യിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ല്ല. അവർക്ക് സകറിനെ ഭയപ്പെടേണ്ടതുമില്ല. സ്വർഗമായിരിക്കും അവരുടെ സങ്കേതം. അവിടെവെച്ച് ചിലപ്പോൾ അവർ സകറിന്റെ അവകാശികളായിത്തീർന്ന കുറ്റവാളികളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷണം നടത്തും. നിങ്ങൾ ഈ ശിക്ഷക്ക് വിധേയരാകുവാൻ കാരണമെന്താണെന്ന് അവരോട് ചോദിക്കും. അതിന് നരകക്കാർ നൽകുന്ന മറുപടി നോക്കുക:-

قَالُوا۟ لَمْ نَكُ مِنَ ٱلْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾

﴾43﴿ അവർ (മറുപടി) പറയും: ഞങ്ങൾ നമസ്കരിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരുന്നില്ല;-

وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ ٱلْمِسْكِينَ ﴿٤٤﴾

﴾44﴿ ഞങ്ങൾ സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുത്തിരുന്നതുമില്ല;-

وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ ٱلْخَآئِضِينَ ﴿٤٥﴾

﴾45﴿ (തോന്നിയവാസത്തിൽ) മുഴുകിയിരുന്നവരോടൊപ്പം ഞങ്ങൾ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു;-

وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ ٱلدِّينِ ﴿٤٦﴾

﴾46﴿ പ്രതിഫലനടപടിയുടെ ദിവസത്തെ ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു;-

حَتَّىٰٓ أَتَىٰنَا ٱلْيَقِينُ ﴿٤٧﴾

﴾47﴿ അങ്ങനെ (മരണമാകുന്ന ആ) ഉറപ്പ് ഞങ്ങൾക്ക് വന്നെത്തി.

﴾43﴿ قَالُوا۟ അവർ പറയും لَمْ نَكُ ഞങ്ങളായിരുന്നില്ല, ആയില്ല مِنَ ٱلْمُصَلِّينَ നമസ്കരിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ﴾44﴿ وَلَمْ نَكُ ഞങ്ങളായിരുന്നുമില്ല نُطْعِمُ ഭക്ഷണം കൊടുക്കുക ٱلْمِسْكِينَ സാധുവിന്, പാവപ്പെട്ടവന് ﴾45﴿ وَكُنَّا نَخُوضُ ഞങ്ങൾ (തോന്നിയവാസത്തിൽ) മുഴുകുകയും ചെയ്തിരുന്നു مَعَ ٱلْخَآئِضِينَ മുഴുകുന്നവരോടൊപ്പം ﴾46﴿ وَكُنَّا نُكَذِّبُ ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു بِيَوْمِ ٱلدِّينِ പ്രതിഫലത്തിന്റെ (നടപടി എടുക്കുന്ന) ദിവസത്തെ ﴾47﴿ حَتَّىٰٓ أَتَىٰنَا ഞങ്ങൾക്ക് വരുന്നതുവരെ, അങ്ങനെ ഞങ്ങൾക്ക് വന്നു ٱلْيَقِينُ (ആ) ഉറപ്പ്, ദൃഢമായ കാര്യം (മരണം)

മരണംവരെയും ഇതായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ നില. അതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ നരകശിക്ഷക്ക് വിധേയരായത് എന്ന് സാരം. എല്ലാ സംശയങ്ങൾക്കും വിരാമമിടുന്നതും ആർക്കും യാതൊരു സംശയമില്ലാത്തതുമായ കാര്യമാണല്ലോ മരണം. അതാണിവിടെ ഉറപ്പായ കാര്യം (اليقين) എന്ന് മരണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞത്.

സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ അനിവാര്യഫലവും, സത്യവിശ്വാസികളുടെ സൽക്കർമങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതുമാണ് നമസ്കാരം. അതിന്റെ അടുത്ത സ്ഥാനം സാധുക്കളുടെ വിശപ്പടക്കുന്നതിനുമാണ്. ഈ രണ്ട് കാര്യവും ഉപേക്ഷവരുത്തുന്നവൻ യഥാർത്ഥവിശ്വാസിയായിരിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇത് രണ്ടും ഇവിടെ മറ്റ് പലേടത്തുമെന്നപോലെ- പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. വിശുദ്ധ ക്വുർആൻ സന്ദേശങ്ങൾ, പ്രവാചകപ്രഭുവിന്റെ അദ്ധ്യാപനങ്ങൾ ആദിയായവയുടെ നേരെ പുച്ഛഭാവവും അവഹേളനനയവും സ്വീകരിക്കുക, അവർക്കെതിരെ അപവാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുക, പ്രകോപന നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുക, ഇത്യാദി ദുസ്സമ്പ്രദായക്കാരോട് സഹകരിച്ചും പങ്കുചേർന്നുംകൊണ്ടിരിക്കുക, ഇതൊക്കെ സത്യനിഷേധത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ ലക്ഷണങ്ങളത്രെ. എല്ലാറ്റിനും അടിസ്ഥാനമായി നിലകൊള്ളുന്നത് മരണാനന്തര ജീവിതത്തിന്റെയും പരലോകരക്ഷാശിക്ഷകളുടെയും നിഷേധവുമാകുന്നു. മരണംവരെ ഈ നില തുടർന്നുപോന്നവർക്കുണ്ടോ പിന്നെ വല്ല രക്ഷാമാർഗവും?! അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

فَمَا تَنفَعُهُمْ شَفَـٰعَةُ ٱلشَّـٰفِعِينَ

﴾48﴿ എനി, അവർക്ക് ശുപാർശക്കാരുടെ ശുപാർശ പ്രയോജനപ്പെടുന്നതല്ല.

﴾48﴿ فَمَا تَنفَعُهُمْ എനി (ആകയാൽ) അവർക്ക് പ്രയോജന (ഉപകാര)പ്പെടുകയില്ല شَفَـٰعَةُ ശുപാർശ ٱلشَّـٰفِعِينَ ശുപാർശക്കാരുടെ

രക്ഷക്കുള്ള മാർഗങ്ങളെല്ലാം അവർ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കകൊണ്ട് എനി അവർക്ക് വേണ്ടി ശുപാർശ ചെയ്യാൻ ആരുമില്ല. ഉണ്ടെന്ന് സങ്കൽപിച്ചാൽതന്നെ അതവിടെ സ്വീകാര്യവുമല്ല. അതിന് സാധ്യതയുമില്ല. ഇങ്ങനെയാണ് സത്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ പര്യവസാനം.

فَمَا لَهُمْ عَنِ ٱلتَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ

﴾49﴿ എന്നിരിക്കെ, എന്താണവർക്ക്, - ഈ ഉൽബോധനത്തെവിട്ട് (അവർ) തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു?!

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنفِرَةٌ ﴿٥٠﴾

﴾50﴿ വിറളിയെടുത്തോടുന്ന കഴുതകളെന്നോണമിരിക്കുന്നു അവർ,-

فَرَّتْ مِن قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾

﴾51﴿ (അതെ) വല്ല സിംഹത്തിൽനിന്നും ഓടിപ്പായുന്ന (കഴുതകളെപ്പോലെ).

﴾49﴿ فَمَا لَهُمْ എന്നിരിക്കെ (അപ്പോൾ) എന്താണ് അവർക്ക് عَنِ ٱلتَّذْكِرَةِ ഉൽബോധനം (ഉപദേശം, സ്മരണ) വിട്ട് مُعْرِضِينَ തിരിഞ്ഞു കളയുന്നവരായി (കൊണ്ടിരിക്കുന്നു)﴾50﴿ كَأَنَّهُمْ അവർ ആകുന്നുവെന്നപോലെ حُمُرٌ കഴുതകൾ مُّسْتَنفِرَةٌ വിറളിപിടിച്ചു പോകുന്ന, പേടിച്ചു ഓടുന്ന ﴾51﴿ فَرَّتْ ഓടിപ്പോകുന്ന مِن قَسْوَرَةٍ സിംഹത്തിൽ (വേട്ടക്കാരിൽ- അമ്പെയ്ത്തുകാരിൽ) നിന്ന്

ഉൽബോധനങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും കേൾക്കുമ്പോൾ അവരിലുണ്ടാകുന്ന പ്രതികരണങ്ങളും ചേഷ്ടകളും കാണുമ്പോൾ, തങ്ങളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുവാൻവന്ന സിംഹങ്ങളെക്കണ്ട് നാലുപാടും വിറളിയെടുത്തോടുന്ന കാട്ടുകഴുതക്കൂട്ടങ്ങളാണ് അവരെന്ന് തോന്നിയേക്കും എന്ന് സാരം. قسورة(ക്വസ്വറത്ത്) എന്ന വാക്കിന് അമ്പെയ്ത്തുകാർ എന്നും, വേട്ടക്കാർ എന്നും ചിലർ അർത്ഥം കൽപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉദ്ദേശ്യം അപ്പോഴും വ്യക്തംതന്നെ.

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ ٱمْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾

﴾52﴿(അത്രയുമല്ല) പക്ഷേ, അവരിൽനിന്നുള്ള എല്ലാ (ഓരോ) മനുഷ്യനും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു,- (തുറന്ന്) നിവർത്തിവെക്കപ്പെട്ട ഏടുകൾ തനിക്ക് നൽകപ്പെടണമെന്ന്!

كَلَّا ۖ بَل لَّا يَخَافُونَ ٱلْـَٔاخِرَةَ ﴿٥٣﴾

﴾53﴿ അതു വേണ്ടാ! പക്ഷേ, അവർ പരലോകത്തെ ഭയപ്പെടുന്നില്ല.

﴾52﴿ بَلْ يُرِيدُ പക്ഷേ (എങ്കിലും) ഉദ്ദേശിക്കുന്നു كُلُّ ٱمْرِئٍ എല്ലാ (ഓരോ) മനുഷ്യനും مِّنْهُمْ അവരിൽപെട്ട أَن يُؤْتَىٰ അവന് കൊടുക്കപ്പെടണമെന്ന് صُحُفًا ചില ഏടു(ഗ്രന്ഥം)കൾ مُّنَشَّرَةً വിരുത്ത (നൂർത്ത- തുറക്ക)പ്പെട്ടതായ ﴾53﴿ كَلا വേണ്ടാ, അങ്ങനെയല്ല بَل لَّا يَخَافُونَ പക്ഷേ, അവർ ഭയപ്പെടുന്നില്ല ٱلْـَٔاخِرَةَ പരലോകത്തെ

അവരുടെ ധിക്കാരം കണ്ടാൽ, പ്രവാചകന് ലഭിച്ച ഗ്രന്ഥമൊന്നും പോരാ, അവരിൽ ഓരോരുത്തന്നും വെവ്വേറെത്തന്നെ തുറന്ന വേദഗ്രന്ഥം അവതരിച്ചുകിട്ടണം എന്നാണവരുടെ നില. ഇത്രത്തോളം ധിക്കാരത്തിന് മുതിരാതിരിക്കുകയാണവർക്ക് നല്ലത് എന്ന് അവർ ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ. പരലോകത്തെക്കുറിച്ച് ഭയമില്ലാത്തതാണ് ഇതിനെല്ലാം കാരണം എന്ന് സാരം.

كَلَّآ إِنَّهُۥ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾

﴾54﴿ അതു വേണ്ടാ! നിശ്ചയമായും ഇതൊരു ഉൽബോധനമത്രെ!-

فَمَن شَآءَ ذَكَرَهُۥ ﴿٥٥﴾

﴾55﴿ ആകയാൽ, ആർക്കുവേണമോ അവൻ അത് ഓർമിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ ۚ هُوَ أَهْلُ ٱلتَّقْوَىٰ وَأَهْلُ ٱلْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

﴾56﴿ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ അവർ ഓർമിക്കുന്നതല്ലതാനും. അവൻ ഭയഭക്തിക്ക് അവകാശപ്പെട്ടവനും, പാപമോചനത്തിന് അവകാശപ്പെട്ടവനുമത്രെ.

﴾54﴿ كَلَّا വേണ്ടാ إِنَّهُۥ നിശ്ചയമായും അത് (ഇത്) تَذْكِرَةٌ ഒരു ഉൽബോധനം (ഉപദേശം) ആകുന്നു ﴾55﴿ فَمَن شَآءَ അതുകൊണ്ട് അപ്പോൾ ആർ ഉദ്ദേശിച്ചുവോ, ആർക്കുവേണമോ ذَكَرَهُۥ അതവൻ ഓർമിക്കട്ടെ, സ്മരിക്കും﴾56﴿ وَمَا يَذْكُرُونَ അവൻ ഓർക്കുന്നതുമല്ല إِلَّآ أَن يَشَآءَ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ الله അല്ലാഹു هُوَ أَهْلُ അവൻ അർഹനാണ്, തരപ്പെട്ട (അവകാശപ്പെട്ട)വനാണ് ٱلتَّقْوَىٰ സൂക്ഷ്മതക്ക്, ഭയഭക്തിക്ക് وَأَهْل അർഹനുമാകുന്നു ٱلْمَغْفِرَةِ പാപമോചനത്തിന് (പാപം പൊറുക്കുവാൻ

ഈ തിരുവചനം ഓതിക്കൊണ്ട് നബിﷺ ഇപ്രകാരം അരുളിയതായി ഹദീഥിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.'നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് പറയുന്നു: ഞാൻ സൂക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ- ഭയഭക്തി കാണിക്കപ്പെടുവാൻ- അർഹനാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് എന്നോടൊപ്പം ഒരു ആരാധ്യനും സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ. എന്നാൽ, എന്നെ ആർ സൂക്ഷിക്കുകയും അങ്ങനെ എന്നോടൊപ്പം ഒരു ആരാധ്യനെയും സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തുവോ അവന് ഞാൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടവനാകുന്നു.' (അ; തി; ജ; ന.)

ക്വുർആൻ ആരെയും സത്യമാർഗത്തിലേക്ക് നിർബന്ധിച്ചു പിടിച്ചു വലിക്കുന്നില്ല. അത് സത്യങ്ങൾ വെട്ടിത്തുറന്നു കാട്ടിയും ഉപദേശിച്ചുംകൊണ്ടും നേർവഴിയിലേക്ക് മാടിവിളിക്കുന്നുവെന്നുമാത്രം. സത്യം സ്വീകരിക്കണം, നേർമാർഗം പ്രാപിക്കണം എന്നൊക്കെ ഉദ്ദേശ്യവും താൽപര്യവും ഉള്ളവർക്ക് അത് ഓർമിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യാം. അല്ലാത്തവർക്ക് വേണമെങ്കിൽ നിരസിക്കുകയും ചെയ്യാം. (فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر–الكهف) പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യംകൂടി ഉണ്ടെങ്കിലേ അവർ ഓർമിക്കലും വിശ്വസിക്കലുമെല്ലാം ഉണ്ടാകൂ. (وما يذكرون إلا أن يشاء الله) അവന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് തെറ്റിപ്പോകുന്നവർ ആരൊക്കെയാണെന്നും, നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുന്നവർ ആരൊക്കെയാണെന്നും അവന് നല്ലപോലെ അറിയാമല്ലോ. (إن ربك هو أعلم بمن ضل عن سبيله وهو أعلم بالمهتدين– النحل: ١٢٥) അക്രമകാരികളായ ആളുകളെ അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ലതാനും (إن الله لا يهدي القوم الظالمين–المنافقين) ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, സൂക്ഷിക്കപ്പെടുവാനും ഭയഭക്തി അർപ്പിക്കപ്പെടുവാനുമുള്ള അർഹത അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാണുള്ളത്.

അവനെ ആർ സൂക്ഷിച്ചു വരുന്നുവോ അവൻ നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചു. അവന് അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. പൊറുത്തുകൊടുക്കുവാനുള്ള അവകാശവും അധികാരവുമാകട്ടെ, അതും അവനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ഇല്ല.

وما يذكرون إلا أن يشاء الله (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ അവർ ഓർമിക്കുന്നതല്ല) എന്ന വാക്യത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിലെ ഒരു മൗലിക വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളടക്കമുള്ള സകല കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അനുസരിച്ചേ ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ എന്ന തത്വമത്രെ അത്. അപ്പോൾ, മനുഷ്യൻ ഉദ്ദേശിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രം അവന് ഒന്നും നടത്തുവാനോ, അവനിൽ ഒന്നും നടക്കുവാനോ പോകുന്നില്ല. അതിനുള്ള കഴിവും വിചാരവും വികാരവുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് തന്നെ ലഭിക്കേണ്ടതുണ്ട്. وما تشاءون إلا أن يشاء الله رب العلمين–التكوير (ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതല്ല.) നബി തിരുമേനിﷺക്ക്പോലും തിരുമേനി ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. (إنك لا تهدي من احببت ولكن الله يهدي من يشاء وهو اعلم بالمهتدين – القصص: ٥٦) നിശ്ചയമായും, നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരെ നീ നേർമാർഗത്തിലാക്കുന്നതല്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുന്നു. നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി അവൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനുമാണ്.)

മനുഷ്യന്റെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവന്റെ സ്വന്തം കഴിവിൽപെട്ടതാണെന്നും, അതിൽ അല്ലാഹു അവന് നിരുപാധികമായ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നും വാദിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യന് അതിരുകവിഞ്ഞ സ്ഥാനം കൽപിച്ചു കൊടുക്കുന്ന യുക്തിവാദക്കാർ ഇതുപോലെയുള്ള ക്വുർആൻ വചനങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുക മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവിനെയും, കഴിവിനെയും, അധികാരത്തെയും അൽപമൊന്ന് വെട്ടിച്ചുരുക്കുകയും, അവന്റെ അറിവിനും ഇഷ്ടത്തിനും എതിരായി ലോകത്ത് കുറേ കാര്യങ്ങൾ നടമാടുമെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുകയും കൂടി ചെയ്യുന്നത് കാണാം. മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മനുഷ്യന്റെ അധികാരവൃത്തവും കഴിവും വലുതാക്കുവാനും, അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരവൃത്തവും കഴിവും ചെറുതാക്കുവാനും ശ്രമിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതോടുകൂടി, അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിലും ഭരണകാര്യങ്ങളിലും തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിക്കും യുക്തിക്കും ന്യായീകരിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത രഹസ്യങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്നൊരു ധാരണയും അവരിൽനിന്ന് പ്രകടമാകുന്നു. الله أكبر അല്ലാഹു നമുക്കെല്ലാവർക്കും സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാനും, നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുവാനും തൗഫീക് നൽകട്ടെ. നമ്മുടെ പാപങ്ങളും പാകപ്പിഴവുകളും അവൻ പൊറുത്തുതരട്ടെ. ആമീൻ.

ولا حول ولا قوة إلا بالله وله الحمد والمنة

سورة القيامة

75. സൂറതുൽ ക്വിയാമഃ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 40 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

لَآ أُقۡسِمُ بِيَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ ﴿١﴾

《1》'ക്വിയാമത്ത്' നാൾ [ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിന്റെ ദിവസം] കൊണ്ട് ഞാൻ സത്യം ചെയ്തുപറയുന്നു;-

وَلَآ أُقۡسِمُ بِٱلنَّفۡسِ ٱللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾

《2》 ആക്ഷേപക്കാരിയായ ആത്മാവിനെ (അഥവാ മനസ്സിനെ)ക്കൊണ്ടും ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു:

أَيَحۡسَبُ ٱلۡإِنسَٰنُ أَلَّن نَّجۡمَعَ عِظَامَهُۥ ﴿٣﴾

《3》 മനുഷ്യൻ ഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ, അവന്റെ എല്ലുകളെ നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നതേയല്ല എന്ന്?!

بَلَىٰ قَٰدِرِينَ عَلَىٰٓ أَن نُّسَوِّيَ بَنَانَهُۥ ﴿٤﴾

《4》 ഇല്ലാതേ! അവന്റെ വിരൽതലപ്പുകളെ (പ്പോലും) ശരിപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിവുള്ളവരായിക്കൊണ്ട് (നാമത് ചെയ്യും).

《1》 لَآ أُقۡسِمُ ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു بِيَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ ക്വിയാമത്തുനാളിനെക്കൊണ്ട് 《2》 وَلَآ أُقۡسِمُ സത്യം ചെയ്തു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു بِٱلنَّفۡسِ ആത്മാവിനെ (മനസ്സിനെ- ദേഹത്തെ)ക്കൊണ്ട് ٱللَّوَّامَةِ ആക്ഷേപക്കാരിയായ, അധികം

കുറ്റപ്പെടുത്തുന്ന ﴾3﴿ أَيَحْسَبُ ٱلْإِنسَٰنُ മനുഷ്യൻ ഭാവിക്കുന്നോ, ഗണിക്കുന്നുവോ أَلَّن نَّجْمَعَ നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നതേയല്ലെന്ന് عِظَامَهُۥ അവന്റെ അസ്ഥി (എല്ലു)കളെ ﴾4﴿ بَلَىٰ ഇല്ലാതേ, അതെ قَٰدِرِينَ കഴിവുള്ളവരായിക്കൊണ്ട് عَلَىٰٓ أَن نُّسَوِّىَ നാം ശരിപ്പെടുത്തുവാൻ بَنَانَهُۥ അവന്റെ വിരൽതലപ്പ് (സന്ധിയെല്ല് -വിരലു)കളെ

لاأقسم (ലാ- ഉക്സിമു) എന്ന വാക്കിന് 'ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് സൂ: വാക്വിഅഃ 75 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക. ഒന്നാമതായി ക്വിയാമത്ത് നാളിന്റെ പേരിലും, രണ്ടാമതായി ആക്ഷേപക്കാരിയായ ആത്മാവിന്റെ -അഥവാ മനസ്സിന്റെ- പേരിലും അല്ലാഹു സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് പറയുന്നു: മനുഷ്യന്റെ മരണശേഷം, അവന്റെ അസ്ഥികളെ മുഴുവനും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി അവനെ നാം പുനർജീവിപ്പിക്കുന്നതാണ്. നാമത് ചെയ്കയില്ലെന്നോ, നമുക്കതിന് കഴിയുകയില്ലെന്നോ അവൻ ഭാവിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ ഭാവന വിട്ടേക്കട്ടെ. തീർച്ചയായും നാമത് ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്യും. അവന്റെ വിരൽ തലപ്പുകൾപോലും- അഥവാ ഓരോ സന്ധിയെല്ലും- അതതിന്റെ സ്ഥാനത്തുവെച്ച് ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ അത് ചെയ്യാൻ നമുക്ക് തികച്ചും കഴിവുണ്ട്.

മനുഷ്യമനസ്സിനെ ആക്ഷേപക്കാരി (اللوامة) അഥവാ വളരെ കുറ്റപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്- എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചത് വളരെ അർത്ഥവത്താകുന്നു. ഒരു തെറ്റായ കാര്യം ഒരാൾ ചെയ്യുമ്പോൾ അവന്റെ മനസ്സാക്ഷി അവനെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. അത് അരുതാത്തതാണെന്ന് അവന്റെ മനസ്സ് അവനോട് മന്ത്രിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. ഒരു നന്മചെയ്തശേഷം പലപ്പോഴും അതിനെക്കാൾ നന്നാകുമായിരുന്ന മറ്റൊന്ന് ചെയ്യാത്തതിനെപ്പറ്റി മനസ്സിൽ ആക്ഷേപം ഉയരുന്നു എന്തിനത് ചെയ്തു, എന്തിനത് തിന്നു, എന്തിനത് പറഞ്ഞു, എന്തുകൊണ്ടിത് ചെയ്തില്ല. എന്തുകൊണ്ടിത് പറഞ്ഞില്ല എന്നിത്യാദി ആക്ഷേപങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാത്ത മനുഷ്യമനസ്സ് ആർക്കാണുള്ളത്? യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ നേരെ കണ്ണടച്ചും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവഗണിച്ചും സത്യനിഷേധം നടത്തുന്നവരും, വീണ്ടുവിചാരമോ, ഉപദേശം കേൾക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയോ ഇല്ലാത്തവരും, ഭാവിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാറില്ലാത്തവരുമെല്ലാം തന്നെ ഒരിക്കൽ തങ്ങളെത്തന്നെ പഴിക്കുകയും തീരാത്ത ഖേദത്തിലായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. സൽക്കർമങ്ങൾ കുറെയെല്ലാം ചെയ്തിരുന്നാലും പരലോകത്ത്വെച്ച് ലഭിക്കുന്ന അവർണനീയമായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, അയ്യോ, കുറേക്കൂടി സൽക്കർമങ്ങൾ ഞാൻ ചെയ്തുവെച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനേ എന്ന് മനുഷ്യൻ വിലപിച്ചു പോകും. ചുരുക്കത്തിൽ മനസ്സിന്റെ ആക്ഷേപത്തിന് ഒട്ടും വിധേയനാകാത്ത മനുഷ്യനെ കാണുവാൻ പ്രയാസം.

بَلْ يُرِيدُ ٱلْإِنسَـٰنُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُۥ

《5》 പക്ഷേ, മനുഷ്യൻ അവന്റെ മുമ്പോട്ടു(ള്ള ജീവിതത്തിൽ) തോന്നിയവാസം ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണ്.

يَسْـَٔلُ أَيَّانَ يَوْمُ ٱلْقِيَـٰمَةِ ﴿٦﴾

《6》അവൻ ചോദിക്കുന്നു; ഏതവസരത്തിലാണ് ഖിയാമത്ത്നാൾ എന്ന്!

فَإِذَا بَرِقَ ٱلْبَصَرُ ﴿٧﴾

《7》എന്നാൽ, കണ്ണ് (അന്ധാളിച്ച്) അഞ്ചിപ്പോയാൽ,-

وَخَسَفَ ٱلْقَمَرُ ﴿٨﴾

《8》 ചന്ദ്രൻ (പ്രകാശംപോയി) ഇരുളടയുകയും (ചെയ്താൽ),

وَجُمِعَ ٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ ﴿٩﴾

《9》 സൂര്യനും ചന്ദ്രനും ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ),-

يَقُولُ ٱلْإِنسَـٰنُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ ٱلْمَفَرُّ

《10》 അന്നത്തെ ദിവസം മനുഷ്യൻ പറയും: എവിടെയാണ് ഓടി രക്ഷപ്പെടുന്നത്?!

كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾

《11》 അതില്ല! രക്ഷയേ ഇല്ല!

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ ٱلْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾

《12》 നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്കത്രെ, അന്നത്തെ ദിവസം (ചെന്ന്) അടങ്ങുന്നത്.

《5》 بَلْ എങ്കിലും, പക്ഷേ يُرِيدُ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു ٱلْإِنسَـٰنُ മനുഷ്യൻ لِيَفْجُرَ ദുർവൃത്തി (തോന്ന്യാസം) ചെയ്യാൻ أَمَامَهُ അവന്റെ മുമ്പോട്ട് (ഭാവിയിൽ) 《6》 يَسْـَٔلُ അവൻ ചോദിക്കുന്നു أَيَّانَ ഏതൊരവസരത്തിലാണ് يَوْمُ ٱلْقِيَـٰمَةِ ഖിയാമത്ത്നാൾ 《7》 فَإِذَا بَرِقَ എന്നാൽ മിന്നി (അഞ്ചി- കൂച്ചി)യാൽ, അന്ധാളിക്കുമ്പോൾ ٱلْبَصَرُ കണ്ണ്, ദൃഷ്ടി 《8》 وَخَسَفَ ഇരുളടയുക (വെളിച്ചം പോകുക)യും ٱلْقَمَرُ ചന്ദ്രൻ 《9》 وَجُمِعَ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുകയും ٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ സൂര്യനും ചന്ദ്രനും 《10》 يَقُولُ ٱلْإِنسَـٰنُ മനുഷ്യൻ പറയും يَوْمَئِذٍ ആ ദിവസം أَيْنَ എവിടെയാണ്, എങ്ങോട്ടാണ് ٱلْمَفَرُّ ഓടി രക്ഷപ്പെടുന്ന സ്ഥാനം, ഓടിപ്പോക്ക് 《11》 كَلَّا അങ്ങനെയല്ല, അതില്ല لَا وَزَرَ രക്ഷയില്ല, അഭയസ്ഥാനമില്ല 《12》 إِلَىٰ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്കാണ് يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ

ദിവസം ٱلْمُسْتَقَرُّ അടക്കം, ചെന്നുകൂടൽ

അവിശ്വാസിയായ മനുഷ്യൻ അവന്റെ ഭൂതകാലം ഏതായാലും നഷ്ടപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ, ഭാവിയും നഷ്ടപ്പെടുത്തുമാറ് തോന്ന്യാസം തുടരുവാനാണ് അവൻ തുനിയുന്നത്. മരണാനന്തരജീവിതത്തെയും അതിലെ അനുഭവങ്ങളെയും അവൻ നിഷേധിക്കുന്നു.'നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്ന ഈ ക്വിയാമത്ത്നാൾ എപ്പോഴാണുണ്ടാകുക?' എന്ന് അവൻ നിഷേധപൂർവ്വം പരിഹസിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ, അതത്ര വിദൂരമൊന്നുമല്ല. അത് എപ്പോൾ എന്നതിനെക്കാൾ ആലോചിക്കേണ്ടത് അത് എങ്ങനെയായിരിക്കും എന്നുള്ളതാണ്. അത് സംഭവിക്കുമ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ നിലയെല്ലാം മാറിപ്പോകും. മനുഷ്യൻ അന്ധാളിച്ചു ഭയവിഹ്വലനായിത്തീരും; മിന്നലേറ്റവണ്ണം അവന്റെ കണ്ണുകൾ അഞ്ചിപ്പോകും; ചന്ദ്രന്റെ വെളിച്ചം നഷ്ടപ്പെട്ടു അത് ഇരുട്ട്മയമായിത്തീരും; സൂര്യനും ചന്ദ്രനും ഒരേ സ്ഥാനത്ത് ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടും. ഇങ്ങനെയുള്ള ആ ഘോരസമയം വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ അപ്പോൾ, മനുഷ്യൻ സഹികെട്ട് രക്ഷാമാർഗത്തിന് മുറവിളികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. പക്ഷേ, എവിടെ നിന്ന് രക്ഷകിട്ടുവാനാണ്? എല്ലാവരും ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ കോടതിയിൽ സമ്മേളിക്കേണ്ട ദിവസമാണത്. ഒരാൾക്കും അതിൽനിന്ന് രക്ഷയില്ല. ആർക്കും അതിൽനിന്ന് ഒഴിവുമില്ല.

ചന്ദ്രന്റെ വെളിച്ചം പോയി ഇരുളടയുക, സൂര്യനും ചന്ദ്രനും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള അത്യുഗ്രമായ സംഭവവികാസങ്ങൾ പലതും ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്നതായി അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. താഴെ സൂറത്തുകളിൽ കൂടുതൽ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് കാണാവുന്നതുമാണ്. അവ ഓരോന്നിനെ സംബന്ധിച്ചും അല്ലാഹു എന്ത് പറഞ്ഞുവോ അതേപടി അത് സംഭവിക്കുമെന്നതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അങ്ങനെത്തന്നെ വിശ്വസിക്കൽ കടമയുമാണ്. പക്ഷേ, അതിനെപ്പററി കൂടുതൽ വിശദീകരിച്ചു വിവരിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

يُنَبَّؤُا۟ ٱلْإِنسَـٰنُ يَوْمَئِذٍۭ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾

﴾13﴿ മനുഷ്യൻ മുൻചെയ്തുവെക്കുകയും, (ചെയ്യാതെ) പിന്നോക്കം വെക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെപ്പറ്റി അന്ന് അവൻ ബോധ്യപ്പെടുത്തപ്പെടും.

بَلِ ٱلْإِنسَـٰنُ عَلَىٰ نَفْسِهِۦ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾

﴾14﴿ പക്ഷേ, (അത്രയുമല്ല) മനുഷ്യൻ തനിക്ക്തന്നെ എതിരിൽ തെളിവായിരിക്കും;-

وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُۥ ﴿١٥﴾

﴾15﴿ അവൻ തന്റെ ഒഴികഴിവുകൾ സമർപ്പിച്ചാലും ശരി.

ٱلۡإِنسَـٰنُ (ബോധ്യപ്പെടുത്തപ്പെടും) അറിയിക്കപ്പെടും വൃത്താന്തം يُنَبَّؤُا۟ ﴾13﴿ മനുഷ്യൻ يَوۡمَئِذِۭ അന്നേദിവസം, അന്ന് بِمَا قَدَّمَ അവൻ മുന്തിച്ച (മുൻചെയ്ത)തിനെപ്പറ്റി وَأَخَّرَ പിന്തിക്കുകയും (പിന്നോക്കമാക്കുകയും) ചെയ്ത ﴾14﴿ بَلِ ٱلۡإِنسَـٰنُ പക്ഷേ മനുഷ്യൻ عَلَىٰ نَفۡسِهِۦ തന്റെ പേരിൽ തന്നെ (തനിക്ക് തന്നെ എതിരിൽ) بَصِيرَةٌ തെളിവാണ്, ദൃക്സാക്ഷിയായിരിക്കും ﴾15﴿ وَلَوۡ أَلۡقَىٰ അവൻ ഇട്ടാലും (സമർപ്പിച്ചാലും) ശരി, കാട്ടിയാലും مَعَاذِيرَهُۥ അവന്റെ ഒഴികഴിവുകളെ

നല്ലതാവട്ടെ, ചീത്തയാവട്ടെ ഓരോരുവനും മരണത്തിനുമുമ്പ് ചെയ്തുവെച്ച സകലകർമങ്ങളെയും ചെയ്യാതെ ബാക്കിവെച്ച കർമങ്ങളെയും കുറിച്ച് സവിസ്തരം അവനെ തെര്യപ്പെടുത്തും. അവന്റെ കർമരേഖകളും വിവിധതരം സാക്ഷികളും മുഖേന അവയെല്ലാം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അവന് എല്ലാം ശരിക്കും ബോധ്യമാകുകയും ചെയ്യും. എന്നാലും ഒഴികഴിവുകൾ പലതും അവൻ സമർപ്പിച്ചേക്കും. പക്ഷേ, ഫലപ്പെടുകയില്ല. അവൻ സ്വയം തന്നെ തനിക്കെതിരിൽ തെളിവും സാക്ഷിയുംകൊണ്ടുവരുന്നു! അതാ, അവന്റെ കൈകാലുകളും, തൊലി തുടങ്ങിയ അവയവങ്ങളും അവൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ തുറന്നുപറയുന്നു! അപ്പോൾ അവന്റെ വായടഞ്ഞുപോകുന്നതാണ്. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ നബിﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

لَا تُحَرِّكۡ بِهِۦ لِسَانَكَ لِتَعۡجَلَ بِهِۦٓ ﴿١٦﴾

﴾16﴿ (നബിയേ) നീ അതിന് [ക്വുർആന്] ധൃതികൂട്ടുവാൻ വേണ്ടി നിന്റെ നാവിനെ അതുംകൊണ്ട് നീ ഇളക്കേണ്ട.

إِنَّ عَلَيۡنَا جَمۡعَهُۥ وَقُرۡءَانَهُۥ ﴿١٧﴾

﴾17﴿ നിശ്ചയമായും അതിനെ (നിന്റെ മനസ്സിൽ) സമാഹരിക്കലും, അത് ഓതിത്തരലും നമ്മുടെ മേലാണ് (ബാധ്യത) ഉള്ളത്

فَإِذَا قَرَأۡنَـٰهُ فَٱتَّبِعۡ قُرۡءَانَهُۥ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ ആകയാൽ, നാം അത് ഓതിത്തന്നാൽ നീ ആ ഓത്തു പിൻപറ്റിക്കൊള്ളുക.

ثُمَّ إِنَّ عَلَيۡنَا بَيَانَهُۥ ﴿١٩﴾

﴾19﴿ പിന്നീട് അത് വിവരിച്ചുതരലും നമ്മുടെ മേലാണ് (ബാധ്യത) ഉള്ളത്.

﴾16﴿ لَا تُحَرِّكۡ നീ ഇളക്ക (ചലിപ്പിക്ക- അനക്ക)രുത് بِهِ അതുംകൊണ്ട്, അതുമായി لِسَانَكَ നിന്റെ നാവ് لِتَعۡجَلَ بِهِ അതിനെ നീ ധൃതിപ്പെടുവാൻവേണ്ടി ﴾17﴿

إِنَّ عَلَيْنَا നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ മേലാണ് (ബാധ്യത) جَمْعَهُ അതിനെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടൽ (സമാഹരിക്കൽ) وَقُرْءَانَهُ അതിനെ ഓതിത്തരലും ﴾18﴿ فَإِذَا قَرَأْنَهُ അങ്ങനെ (ആകയാൽ) നാം അതിനെ ഓതിയാൽ (ഓതിത്തന്നാൽ) فَٱتَّبِعْ നീ പിൻപറ്റുക, തുടരുക قُرْءَانَهُ അതിന്റെ വായനയെ, ആ വായനയെ ﴾19﴿ ثُمَّ അനന്തരം إِنَّ عَلَيْنَا നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ മേലാണ് (ബാധ്യത) بَيَانَهُ അതിന്റെ വിവരണം, വിവരിക്കൽ

നബി തിരുമേനിﷺക്ക് വളരെ ആശ്വാസപ്രദമായ ഒരു ഉപദേശമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നൽകുന്നത്. സൂ: ത്വാഹാ 114 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ജിബ്‌രീൽ (അ) ക്വുർആന്റെ വഹ്‌യുമായി വരുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം സ്ഥലം വിടുന്നതിന് മുമ്പ്തന്നെ അത് മനഃപാഠമാക്കുവാനും, മറന്നുപോകാതിരിക്കുവാനുംവേണ്ടി തിരുമേനി അത് ധൃതിയിൽ നാവിളക്കി ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരിക്കുമായിരുന്നുവെന്നും, ഇത് സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചതെന്നും ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ച ഹദീഥുകളിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ സാഹസപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും അത് മനസ്സിൽ സമാഹരിച്ച് ഉറപ്പിച്ചുതരലും വേണ്ടതുപോലെ പാരായണം ചെയ്തുതരലും നമ്മുടെ ബാധ്യതയാണെന്നും ഓതിത്തരുമ്പോൾ അത് ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ മതിയെന്നും അല്ലാഹു നബിﷺയെ ഉണർത്തുന്നു. മാത്രമല്ല, അവതരിപ്പിച്ചുതരുന്ന ക്വുർആൻ വചനങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായ വിവരണവും വ്യാഖ്യാനവും നൽകലും അല്ലാഹുവിന്റെ ബാദ്ധ്യത തന്നെയാണെന്നുകൂടി ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ബുഖാരിയുടെ രിവായത്തിൽ, ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചതിനുശേഷം, പിന്നീട് ജിബ്‌രീൽ (അ) വരുമ്പോൾ തിരുമേനി തലതാഴ്ത്തി ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേൾക്കുകയും, അദ്ദേഹം പോയാൽ അല്ലാഹു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതുപോലെ അവിടുന്ന് അത് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

അതിനെ സമാഹരിച്ചുതരൽ നമ്മുടെ ബാധ്യതയാണ് (إن علينا جمعه) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അപ്പപ്പോൾ അവതരിക്കുന്ന വചനങ്ങൾ മറന്നുപോകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം നബിﷺയുടെ ഹൃദയത്തിൽ അപ്പപ്പോൾതന്നെ ഉറപ്പിച്ചു പാഠമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു എന്നത്രെ. മുസ്ഹഫുകളിൽ ഇന്ന് ഈ കാണുന്നവിധത്തിൽ ക്വുർആന്റെ ആദ്യം മുതൽ അവസാനംവരെയുള്ള ക്രോഡീകരണമല്ല ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്ന് വ്യക്തമാണ്. (ഈ ക്രോഡീകരണത്തെപ്പറ്റി മുഖവുരയിൽ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്.) ക്വുർആൻ വിവരിക്കുന്നതിന്റെ ബാധ്യതയും അല്ലാഹുവിന്നാണ് (ثم إن علينا بيانه) എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ വാഗ്ദാനം നിറവേറ്റപ്പെടുന്നത് പ്രധാനമായും രണ്ട് പ്രകാരത്തിലായിരിക്കും.

(1) ചില വചനങ്ങളിൽ സംക്ഷിപ്തമായോ, സൂചനയായോ, വ്യംഗ്യമായോ മറ്റോ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ മറ്റ് ചില വചനങ്ങൾ മുഖേന വ്യക്തമായും വിശദമായും വിവരിച്ചുകൊടുക്കുക. ക്വുർആന്റെ ചില വശങ്ങൾ

ചില വശങ്ങൾക്ക് വ്യാഖ്യാനം നൽകുന്നുവെന്ന് പറയുന്നതിന്റെ സാരം ഇതാണ്.

(2) ക്വുർആൻ വചനങ്ങൾ മുഖേനയല്ലാതെ- അഥവാ വഹ്‌യിന്റെ പല ഇനങ്ങളിൽപെട്ട ഏതെങ്കിലും ഒരിനംമുഖേന- ആവശ്യമായ വിശദീകരണങ്ങൾ നൽകുക. നബി തിരുമേനിﷺയുടെ വചനങ്ങളിലൂടെയും ചര്യകളിലൂടെയും ഇത് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നു. തിരുമേനിയുടെ സുന്നത്തുകൾ ക്വുർആന്റെ വ്യാഖ്യാനമാണെന്ന് പറയുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഇതാണ്.

കിയാമത്ത്നാളിനെയും, അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരെയും കുറിച്ചായിരുന്നുവല്ലോ മുൻ ആയത്തുകളിലെ സംസാരം. ഇടക്കുവെച്ച് നബിﷺക്ക് ചില ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയുണ്ടായി. ഒരു പക്ഷേ, ഈ സ്ഥാനത്തുവെച്ചുതന്നെ ഈ ഉപദേശം നൽകേണ്ടുന്ന പ്രത്യേക സന്ദർഭം നേരിട്ടിരുന്നുവെന്നും വരാം. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഇവിടെവെച്ചുതന്നെ അക്കാര്യം ഉണർത്തിയത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ മുൻ സംസാരവിഷയം തന്നെ തുടരുന്നു:-

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ ٱلْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾

﴾20﴿ (മനുഷ്യരേ) അങ്ങനെ വേണ്ട! പക്ഷേ, നിങ്ങൾ ക്ഷണികമായതിനെ [ഐഹികജീവിതത്തെ] ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു;

وَتَذَرُونَ ٱلْـَٔاخِرَةَ ﴿٢١﴾

﴾21﴿ പരലോക (ജീവിത)ത്തെ നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!

﴾20﴿ كَلَّا അങ്ങനെയല്ല, വേണ്ട بَلْ تُحِبُّونَ എങ്കിലും (പക്ഷേ) നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു ٱلْعَاجِلَةَ ക്ഷണികമായതിനെ, വേഗം കഴിയുന്നതിനെ ﴾21﴿ وَتَذَرُونَ നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ٱلْـَٔاخِرَةَ പരലോകത്തെ

അതാണ് നിങ്ങൾക്ക് പിണഞ്ഞ അബദ്ധം. അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ എല്ലാ സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെയും നിഷേധിക്കുവാനും, തോന്ന്യാസങ്ങളിൽ മുഴുകുവാനും ഒരുമ്പെടുന്നത് എന്ന് താൽപര്യം. വാസ്തവത്തിൽ പരലോകജീവിതത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ളവർപോലും ദുർമാർഗത്തിൽ പതിച്ചുപോകുവാനുള്ള പ്രധാന കാരണവും ഇത്തന്നെ. അതെ, ഐഹികജീവിതത്തോടുള്ള പ്രേമവും, പരലോകജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവഗണനയും!

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾

﴾22﴿ ചില മുഖങ്ങൾ അന്നത്തെ ദിവസം (സന്തോഷിച്ചു) പ്രസന്നമായവയായിരിക്കും;-

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾

﴿23﴾ (അതെ) അവയുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക്നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവയായിരിക്കും.

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾

﴿24﴾ (മറ്റ്) ചില മുഖങ്ങളാകട്ടെ, അന്നത്തെ ദിവസം (വിഷാദിച്ചു) ചുളുങ്ങിയവയുമായിരിക്കും;-

تَظُنُّ أَن يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾

﴿25﴾ അവയെക്കൊണ്ട് വല്ല അത്യാപത്തും പ്രവർത്തിക്കപ്പെടുമെന്ന് അവ(ഉറപ്പായി)ധരിക്കുന്നതാണ്.

﴿22﴾ وُجُوهٌ ചില മുഖങ്ങൾ يَوْمَئِذٍ അന്ന് نَّاضِرَةٌ പ്രസന്നമായ (ഭംഗിയായ- ശോഭിക്കുന്ന)വയായിരിക്കും ﴿23﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا അവയുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് نَاظِرَةٌ നോക്കുന്നവയായിരിക്കും ﴿24﴾ وَوُجُوهٌ ചില മുഖങ്ങളാവട്ടെ يَوْمَئِذٍ അന്ന് بَاسِرَةٌ ചുളുങ്ങിയ (ചുളിഞ്ഞ- ഇറുകിയ- ഇരുണ്ട) വയായിരിക്കും ﴿25﴾ تَظُنُّ അവ ധരിക്കും (ഉറപ്പിക്കും) أَن يُفْعَلَ ചെയ്യപ്പെടു (പ്രവർത്തിക്കപ്പെടു)മെന്ന് بِهَا അവയെക്കൊണ്ട്, അവയോട് فَاقِرَةٌ വല്ല അത്യാപത്തും, നട്ടെല്ലിന് ബാധിക്കുന്ന വിപത്ത്

അതായത്, സന്തോഷാധിക്യത്താൽ സജ്ജനങ്ങളുടെ മുഖങ്ങൾ പ്രശോഭിച്ചു പ്രസന്നങ്ങളായിത്തീരുകയും അല്ലാഹുവിനെ ദർശിക്കുകയെന്ന മഹാഭാഗ്യം അവർക്ക് സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും. അതേ സമയത്ത് ദുർജ്ജനങ്ങളാകട്ടെ, തങ്ങൾക്ക് അത്യാപത്താണ് നേരിടുവാനുള്ളതെന്ന് കണ്ട് അങ്ങേഅറ്റം വിഷാദപ്പെടുകയും അവരുടെ മുഖങ്ങൾ ഇരുളടഞ്ഞു ചുളുങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്യുന്നു.

സ്വർഗീയ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹമാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസന്നിധി ദർശിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം 'മുഅ്തസിലഃ' വിഭാഗക്കാരെപ്പോലെയുള്ള ചില യുക്തിവാദക്കാർക്ക് അവരുടെ തത്വശാസ്ത്രമനുസരിച്ച് ഈ ദർശനത്തെ അംഗീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർ അത് സംബന്ധിച്ച രേഖകളെല്ലാം ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയോ തള്ളിക്കളയുകയോ ചെയ്തു കാണാം. പക്ഷേ, ചില ക്വുർആൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും ബലപ്പെട്ട പല ഹദീഥുകളിൽനിന്നും വ്യക്തമായി അറിയപ്പെട്ടതും, സ്വഹാബികൾ, താബിഉകൾ, സമുദായത്തിലെ പണ്ഡിതൻമാർ എന്നുവേണ്ട, പൊതുവിൽ മുസ്ലിം സമുദായം മുഴുവനും അംഗീകരിച്ചതുമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണത്. അബൂസഈദ് (റ), അബൂഹുറയ്റഃ (റ) എന്നീ സ്വഹാബികളിൽനിന്ന് ഇമാം ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (റ) മറ്റും ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: 'ചില ആളുകൾ ചോദിച്ചു: അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, നാം ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ നമ്മുടെ റബ്ബിനെ കാണുമോ?' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ഒട്ടും മേഘമില്ലാത്ത അവസരത്തിൽ സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും കാണുന്നതിൽ നിങ്ങൾക്ക് വിഷമം നേരിടുമോ? അവർ പറഞ്ഞു:

ഇല്ല. തിരുമേനി പറഞ്ഞു:'അതുപോലെ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ വഴിയെ കാണുന്നതാണ്.'

നബിﷺ അരുളിച്ചെയ്തതായി സ്വുഹൈബ് (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒരു ഹദീഥിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: 'സ്വർഗക്കാർ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ, നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ വല്ലതും കൂടുതലായി നൽകേണ്ടതുണ്ടോ' എന്ന് അല്ലാഹു അവരോട് ചോദിക്കും. അവർ മറുപടി പറയും: നീ ഞങ്ങളുടെ മുഖം വെള്ളയാക്കി (ഞങ്ങൾക്ക് സന്തോഷം നൽകി)ത്തരുകയും ഞങ്ങളെ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും, ഞങ്ങളെ നരകത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുതന്നില്ലേ? (എനി എന്താണ് ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടത്?!) അപ്പോൾ മറ ഉയർത്തപ്പെടും. എന്നിട്ട് അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുമുഖം നോക്കിക്കാണും. അപ്പോൾ അവർക്ക് തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ നോക്കിക്കാണുന്നതിനെക്കാൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതായി മറ്റൊന്നുംതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. പിന്നീട് തിരുമേനി– للذين أحسنوا الحسنى وزيادت يونس (നന്മ പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫലമുണ്ട്; കൂടുതലുമുണ്ട്.) എന്ന ക്വുർആൻ വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു. (മുസ്‌ലിം.) 'ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫലം' എന്ന് പറഞ്ഞത് സ്വർഗവും, 'കൂടുതൽ' എന്ന് പറഞ്ഞത് തിരുമുഖദർശനവും ആകുന്നുവെന്നാണ് തിരുമേനി ഇത് മുഖേന ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്. 'അപ്പോൾ മറ ഉയർത്തപ്പെടും' എന്നുള്ള ഹദീഥിലെ വാക്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുമുഖം സൃഷ്ടികൾക്ക് കാണുവാൻ സാധിക്കാതിരിക്കുമാറുള്ള എന്തോ ഒരു മറ– ആ മറ എന്താണെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാം– ഉണ്ടെന്നും, ആ മറ ആരിൽനിന്ന് നീക്കപ്പെടുന്നുവോ ആ ഭാഗ്യവാൻമാർക്കേ അതിന് സാധിക്കുകയുള്ളുവെന്നും ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഈ വസ്തുത അല്ലാഹുവിന്റെ വചനത്തിൽനിന്ന് തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. സൂറത്തുൽ മുത്വഫ്ഫിഫീനിൽ നരകക്കാരായ മഹാപാപികളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു; كلا انهم عن ربهم يومئذ لمحجوبون– المطففين (അങ്ങനെയെല്ലാ, നിശ്ചയമായും അന്നത്തെ ദിവസം അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൽനിന്നും മറയിടപ്പെടുന്നവരാണ്.) ഇമാം ശാഫഈ (റ) ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, അല്ലാഹുവിനെ ദർശിക്കുന്നതിൽനിന്ന് സജ്ജനങ്ങൾ മറയിടപ്പെടുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ അവിശ്വാസികൾ മറയിടപ്പെടുന്നവരാണെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

كَلَّآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلتَّرَاقِىَ ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ വേണ്ട! അത് [പ്രാണൻ] തോളെല്ലിങ്കൽ [തൊണ്ടക്കുഴിയിൽ] എത്തിയാൽ,-

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾

﴾27﴿ ആരുണ്ട് മന്ത്രം നടത്തുന്നവൻ എന്ന് പറയപ്പെടുകയും,-

وَظَنَّ أَنَّهُ ٱلْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾

﴾28﴿ അവൻ [മരണം ആസന്നമായവൻ] അത് തന്റെ വേർപാടാണെന്ന് (ഉറപ്പായി) ധരിക്കുകയും,-

وَٱلْتَفَّتِ ٱلسَّاقُ بِٱلسَّاقِ ﴿٢٩﴾

﴾29﴿ കണങ്കാൽ കണങ്കാലോട് കൂടിപ്പിണയുകയും (ചെയ്താൽ)!-

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ ٱلْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾

﴾30﴿ അന്ന് നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്കായിരിക്കും (അവനെ) കൊണ്ടുപോകുന്നത്.

﴾26﴿ كَلَّآ വേണ്ട, അങ്ങനെയല്ല إِذَا بَلَغَتِ അത് എത്തിയാൽ ٱلتَّرَاقِيَ തോളെല്ലുകൾ, വളയനെല്ലുകളിൽ ﴾27﴿ وَقِيلَ പറയപ്പെടുകയും مَنْ ആരുണ്ട്, ആരാണ്, رَاقٍ മന്ത്രം നടത്തുന്നവൻ, വൈദ്യക്കാരൻ ﴾28﴿ وَظَنَّ അവൻ ധരിക്കുക (ഉറപ്പിക്കുക)യും أَنَّهُ ٱلْفِرَاقُ അത് വേർപാടാണെന്ന് ﴾29﴿ وَٱلْتَفَّتِ കൂടിപ്പിണയുകയും, പറ്റിച്ചേരുകയും ٱلسَّاقُ കണങ്കാൽ بِٱلسَّاقِ കണങ്കാലോട് ﴾30﴿ إِلَىٰ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്കാണ് يَوْمَئِذٍ അന്ന് ٱلْمَسَاقُ തെളിക്കൽ (കൊണ്ടുപോകൽ)

ഈ രംഗം അധികമൊന്നും വിവരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അല്പമൊന്ന് ആലോചിക്കുന്ന എവനും അതിന്റെ ഗൗരവം ഏറെക്കുറെ ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഏതൊരുവനും നിസ്സഹായകനായി മുട്ടുകുത്തുന്ന രംഗമത്രെ അത്. അതെ, ഈ ലോകവുമായി എന്നെന്നേക്കും വിടവാങ്ങുകയും, വിഭാവനകൾക്കതീതമായ പരലോകജീവിതവുമായി കണ്ടുമുട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന രംഗം!

വിഭാഗം- 2

فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ ﴿٣١﴾

﴾31﴿ എന്നാൽ, അവൻ (വിശ്വസിച്ച്) സത്യമാക്കിയിട്ടില്ല, നമസ്കരിച്ചിട്ടുമില്ല;-

وَلَٰكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾

﴾32﴿ പക്ഷേ, വ്യാജമാ(ക്കി നിഷേധി)ക്കുകയും, പിൻതിരിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു!

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ يَتَمَطَّىٰٓ ﴿٣٣﴾

﴾33﴿ പിന്നെ (അതിനും പുറമെ) അവൻ തന്റെ സ്വന്തക്കാരിലേക്ക് ദുരഭിമാനം നടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٤﴾

《34》 (ഹേ, മനുഷ്യാ) നിനക്ക് ഏറ്റവും വേണ്ടപ്പെട്ടത് തന്നെ, വേണ്ടപ്പെട്ടത്തന്നെ! [നിനക്ക് യോജിച്ച ശിക്ഷതന്നെ]

ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٥﴾

《35》 പിന്നെ (വീണ്ടും) നിനക്ക് ഏറ്റവും വേണ്ടപ്പെട്ടത് തന്നെ, വേണ്ടപ്പെട്ടത്തന്നെ! [നിനക്ക് യോജിച്ച ശിക്ഷതന്നെ]

《31》 فَلَا صَدَّقَ എന്നാൽ അവൻ സത്യമാക്കിയിട്ടില്ല (വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല) وَلَا صَلَّىٰ നമസ്കരിച്ചിട്ടുമില്ല 《32》 وَلَٰكِن പക്ഷേ, എങ്കിലും, എന്നാൽ كَذَّبَ അവൻ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു وَتَوَلَّىٰ പിൻതിരിയുക (തിരിഞ്ഞുപോകുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു 《33》 ثُمَّ ذَهَبَ പിന്നെ അവൻ പോകുകയും ചെയ്തു إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ തന്റെ സ്വന്തം (ആൾ)ക്കാരിലേക്ക് يَتَمَطَّىٰٓ ദുരഭിമാനം നടിച്ചുകൊണ്ട്, അഹങ്കരിച്ചുകൊണ്ട് 《34》 أَوْلَىٰ ഏറ്റവും യോജിച്ചത്, വേണ്ടപ്പെട്ടത് (വലിയ നാശം) لَكَ നിനക്ക് فَأَوْلَىٰ ഏറ്റവും യോജിച്ചത് 《35》 ثُمَّ പിന്നെയും أَوْلَىٰ لَكَ നിനക്ക് ഏറ്റവും യോജിച്ചത് فَأَوْلَىٰٓ ഏറ്റവും യോജിച്ചത്

മരണപ്പെട്ടുനോക്കുമ്പോൾ അവന് രക്ഷക്ക്വേണ്ടുന്ന യാതൊന്നും അവന്റെ കൂടെയില്ല. സത്യമെന്ന് വിശ്വസിക്കേണ്ടതൊന്നും അവൻ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല. മനുഷ്യന്റെ പ്രധാന കടമയായ നമസ്കാരകർമവും അവൻ നിർവഹിച്ചിട്ടില്ല. നേരെമറിച്ച് സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ വ്യാജമാക്കി നിഷേധിക്കുകയും, ഉപദേശങ്ങളും കൽപനകളും അനുസരിക്കാതെ പിൻതിരിഞ്ഞുകളയുകയുമാണവൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. മാത്രമോ? ഇതിനെല്ലാം പുറമെ സത്യത്തിനെതിരിൽ താൻ സ്വീകരിച്ചുവന്ന ധിക്കാരപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അഹങ്കരിച്ചുകൊണ്ടും ദുരഭിമാനം നടിച്ചുകൊണ്ടും അവൻ തന്റെ ആൾക്കാരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇത്രയും കടുത്ത ധിക്കാരിയണവൻ. എടോ! നിനക്ക് കിട്ടേണ്ടുന്നത് -അതെ തികച്ചും നിനക്ക് യോജിച്ച ശിക്ഷ- തന്നെയാണ് നിനക്കുള്ളത് എന്ന് അല്ലാഹു അവനെ താക്കീത് ചെയ്യുകയാണ്. ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ താക്കീത് അല്ലാഹുവിന് അവനോടുള്ള കോപത്തിന്റെ കാഠിന്യത്തെയാണ്. കാണിക്കുന്നത്.

അക്രമകാരികളായ ആളുകൾക്ക് വല്ല നാശവും സംഭവിക്കുമ്പോൾ 'നിനക്ക് കിട്ടേണ്ടതുകിട്ടി' എന്നും, 'നിനക്ക് യോജിച്ചതുതന്നെയാണത്.' എന്നുമൊക്കെ പറയാറുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണ് 34, 35 വചനങ്ങളിൽ (أولى لك എന്ന്) ആവർത്തിച്ചുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. 31, 32 വചനങ്ങളിൽ

ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെയുള്ള പാപങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന നിനക്ക് വളരെ ചേർന്നത്തന്നെയാണ്. (35 -ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച) ആ അഹങ്കാരവും ദുരഭിമാനവും എന്നിങ്ങനെയും ആ വാക്കുകൾ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതായത്, ഇത്രയും ധിക്കാരത്തിന് മുതിർന്ന നീ നിന്റെ ആ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അഹങ്കാരം കൊള്ളുന്നതും നിനക്ക് യോജിച്ചതുതന്നെ, അതിൽ ആശ്ചര്യമില്ല എന്ന് സാരം. രണ്ടായാലും അല്ലാഹുവിന് അവനോടുള്ള കോപവും അമർഷവുമാണത് കാണിക്കുന്നത് എന്ന് വ്യക്തം. അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിനും ക്രോധത്തിനും പാത്രമാകാതെ നമ്മെയെല്ലാം അവൻ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

أَيَحْسَبُ ٱلْإِنسَـٰنُ أَن يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾

﴾36﴿ മനുഷ്യൻ വിചാരിക്കുന്നുവോ, അവൻ വെറുതെയങ്ങ് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന്?!

أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنِىٍّ يُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾

﴾37﴿ അവൻ (ഗർഭാശയത്തിൽ) സ്രവിക്കപ്പെടുന്ന ഇന്ദ്രിയത്തിൽനിന്നുമുള്ള ഒരു തുള്ളിയായിരുന്നില്ലേ?!-

ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾

﴾38﴿ പിന്നീടവൻ ഒരു രക്തപിണ്ഡമായി; എന്നിട്ട് (അവനെ) അവൻ [അല്ലാഹു] സൃഷ്ടിച്ചു ശരിപ്പെടുത്തി;-

فَجَعَلَ مِنْهُ ٱلزَّوْجَيْنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلْأُنثَىٰٓ ﴿٣٩﴾

﴾39﴿ അങ്ങനെ, അതിൽനിന്ന് ആണും പെണ്ണുമാകുന്ന രണ്ട് ഇണകളെ അവൻ ഉണ്ടാക്കി.

أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَـٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يُحْـِۧىَ ٱلْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

﴾40﴿ (അങ്ങനെയുള്ള) അവൻ മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവനല്ലേ?!

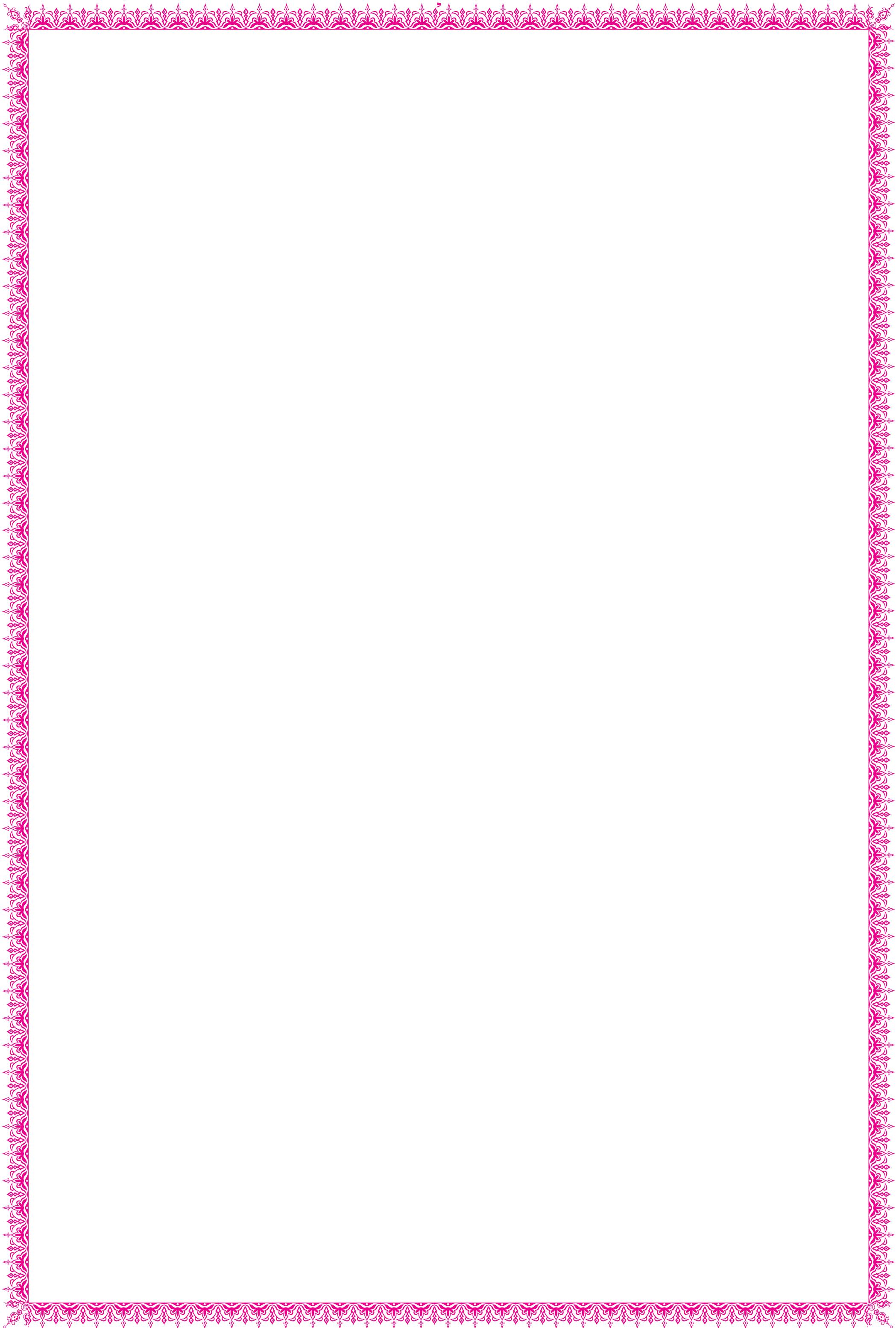
﴾36﴿ أَيَحْسَبُ ഗണിക്കു(വിചാരിക്കു)ന്നുവോ ٱلْإِنسَـٰنُ മനുഷ്യൻ أَن يُتْرَكَ അവൻ ഉപേക്ഷിക്ക(വിട)പ്പെടുമെന്ന് سُدًى വെറുതെ ﴾37﴿ أَلَمْ يَكُ അവനായിരുന്നില്ലേ نُطْفَةً ഒരു തുള്ളി, ബിന്ദു مِّن مَّنِىٍّ ഇന്ദ്രിയ (ശുക്ല)ത്തിൽനിന്നുള്ള يُمْنَىٰ ഒഴുക്ക (സ്രവിക്ക)പ്പെടുന്ന, ഒലിക്കുന്ന ﴾38﴿ ثُمَّ كَانَ പിന്നെ അവനായി, ആയിരുന്നു عَلَقَةً

ഒരു രക്തപിണ്ഡം, ചോരക്കട്ട فَخَلَقَഎന്നിട്ട് അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു فَسَوَّىٰ അങ്ങനെ ശരിപ്പെടുത്തി, ചൊവ്വാക്കി ﴾39﴿ فَجَعَلَ مِنْهُ എന്നിട്ട് അവനിൽ (അതിൽ) നിന്ന് ഉണ്ടാക്കി ٱلزَّوْجَيْنِ രണ്ട് ഇണകളെ ٱلذَّكَرَ അതായത് ആണ് وَٱلْأُنثَىٰٓ പെണ്ണ് ﴾40﴿ أَلَيْسَ ذَٰلِكَ ആ അവനല്ലേ بِقَـٰدِرٍ കഴിവുള്ളവൻ عَلَىٰٓ أَن يُحْـِۧىَ അവൻ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ ٱلْمَوْتَىٰ മരണപ്പെട്ടവരെ

അതെ, നിശ്ചയമായും അവൻ അതിന് കഴിവുള്ളവൻ തന്നെ! ശൂന്യാവസ്ഥയിലായിരുന്ന മനുഷ്യജീവിയെ കേവലം നിസ്സാരവും നിർജ്ജീവവുമായ ഒരു വസ്തുവിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിപ്പിച്ച് പല ഘട്ടങ്ങളെയും തരണം ചെയ്യിച്ച് ഈ നിലക്ക് എത്തിച്ച ആ മഹാശക്തിക്ക് അവന്റെ മരണശേഷം അവനെ വീണ്ടും ഒന്ന് ജീവിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമോ എന്ന് വിശേഷബുദ്ധിയുള്ള ആരെങ്കിലും സംശയിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ടോ?!

ഈ ഒടുവിലത്തെ വചനം ഓതിക്കഴിഞ്ഞാൽ سبحانك (നീ മഹാപരിശുദ്ധൻ!) എന്നും بلى (ഇല്ലാതേ! നിശ്ചയമായും കഴിയും) എന്ന് നബിﷺ പറഞ്ഞിരുന്നതായി ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഹദീഥ് സൂ: മുർസലാത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ കാണാം. (ഇ. അ.) അതുപോലെ നാമും പറയുന്നത് ആവശ്യമാണ്. ഈ വചനങ്ങൾ മനഃപൂർവ്വം അർത്ഥം ആലോചിച്ചുകൊണ്ട് ഓതുന്നവൻ താനറിയാതെ ത്തന്നെ അപ്രകാരം പറഞ്ഞേക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

[اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل]

سورة الإنسان

76. സൂറത്തുൽ ഇൻസാൻ

[ഈ അദ്ധ്യായത്തിന് സൂറത്തു- ദ്ദഹ്ർ എന്നും പേരുണ്ട്.]

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 31 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

വെള്ളിയാഴ്ച സ്വുബ്ഹ് നമസ്കാരത്തിൽ നബിﷺ സൂ: സജദഃയും ഈ സൂറത്തും ഓതിയിരുന്നതായി ഹദീഥിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഹദീഥ് നാം സൂ: സജദഃയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

هَلۡ أَتَىٰ عَلَى ٱلۡإِنسَـٰنِ حِينٞ مِّنَ ٱلدَّهۡرِ لَمۡ يَكُن شَيۡـٔٗا مَّذۡكُورًا ﴿١﴾

《1》 മനുഷ്യൻ പറയത്തക്ക ഒരു വസ്തുവും ആയിരുന്നില്ലാത്ത ഒരു കാലഘട്ടം അവന്റെമേൽ (കഴിഞ്ഞു) പോയിട്ടുണ്ടോ?!

《1》 هَلۡ أَتَىٰ വന്നിരിക്കുന്നുവോ, കഴിഞ്ഞുപോയോ عَلَى ٱلۡإِنسَـٰنِ മനുഷ്യന്റെമേൽ حِينٞ ഒരു അവസരം, ഘട്ടം, സമയം مِّنَ ٱلدَّهۡرِ കാലത്തിൽ നിന്നുള്ള لَمۡ يَكُن അവൻ ആയിരുന്നില്ലാത്ത شَيۡـٔٗا ഒരു വസ്തു مَّذۡكُورًا പറയത്തക്ക, പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്ന

'ഉണ്ട്, നിശ്ചയമായും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്' എന്നല്ലാതെ ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം പറയുവാനില്ല. 'മനുഷ്യൻ' എന്ന അവസ്ഥ പോയിട്ട് ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിലുള്ള ഒരു 'വസ്തു' എന്ന് പോലും പറയപ്പെടാനില്ലാത്ത ഒരു കാലം- എന്ന് വെച്ചാൽ ശുദ്ധശൂന്യമായിരുന്ന എത്രയോ നീണ്ടനീണ്ട ഒരു കാലഘട്ടം- അവന് മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ആകാശഭൂമികൾക്ക് മുമ്പ്, അവയുടെ സൃഷ്ടിക്ക് ശേഷം ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവികൾ നിലവിൽവരുന്നതിനുമുമ്പ്, അതിനുശേഷം മനുഷ്യപിതാവായ ആദം (അ) സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ്, പിന്നീട് ഓരോരുവനും

മനുഷ്യ സൃഷ്ടിയായി വെളിക്ക് വരുന്നതിന് മുമ്പ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഓരോ ഘട്ടത്തെക്കുറിച്ചും ഒന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! ലോകത്ത് മനുഷ്യവർഗം ജന്മം കൊള്ളുന്നതിന് മുമ്പ് അവനിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ അതിദീർഘകാലത്തെ ശൂന്യാവസ്ഥക്ക് വിരാമമിട്ടുകൊണ്ട് അവന് അസ്തിത്വം നൽകിയ ഒരു സൃഷ്ടി കർത്താവില്ലാതെ, ഏതെങ്കിലും ഒരു ശുഭമുഹൂർത്തത്തിൽപെട്ടന്നങ്ങ് സ്വയം അസ്തിത്വം പൂണ്ടവനാണ് മനുഷ്യൻ എന്ന് പറയുവാൻ ഒരു നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിക്ക് കഴിയുമോ? ഇല്ല, ഭൗതിക ലഹരിയിൽ മയങ്ങിയതോ, കല്ലുപോലെ മരവിച്ചതോ അല്ലാത്ത ഒരു ബുദ്ധിക്കും കഴിയുകയില്ലതന്നെ.

إِنَّا خَلَقْنَا ٱلْإِنسَـٰنَ مِن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَـٰهُ سَمِيعًۢا بَصِيرًا ﴿٢﴾

《2》 (പലതിനാലും) മിശ്രമായ ഒരു ഇന്ദ്രിയബിന്ദുവിൽ നിന്ന് മനുഷ്യനെ നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു- അവനെ നാം പരീക്ഷണം ചെയ്യാനായിട്ട്. അങ്ങനെ, നാം അവനെ കേൾക്കുന്നവനും കാണുന്നവനുമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

إِنَّا هَدَيْنَـٰهُ ٱلسَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾

《3》 ഒന്നുകിൽ (അവൻ) നന്ദിയുള്ളവനായിക്കൊണ്ട്, അല്ലാത്ത പക്ഷം നന്ദികെട്ടവനായിക്കൊണ്ട് അവന് നാം മാർഗം കാട്ടിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

《2》إِنَّا خَلَقْنَا നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു ٱلْإِنسَـٰنَ മനുഷ്യനെ مِن نُّطْفَةٍ ഒരു (ഇന്ദ്രിയ) തുള്ളിയാൽ, ബിന്ദുവിൽനിന്ന് أَمْشَاجٍ മിശ്രമായ, കലർപ്പുകളായ نَّبْتَلِيهِ നാം അവനെ പരീക്ഷണം ചെയ്തുകൊണ്ട് (ചെയ്യാൻ) فَجَعَلْنَـٰهُ അങ്ങനെ (അതിനാൽ) നാമവനെ ആക്കി سَمِيعًۢا കേൾക്കുന്നവൻ بَصِيرًا കാണുന്നവൻ 《3》 إِنَّا هَدَيْنَـٰهُ നാം അവന് കാട്ടിക്കൊടുത്തു ٱلسَّبِيلَ മാർഗം إِمَّا شَاكِرًا ഒന്നുകിൽ നന്ദിയുള്ളവനായിക്കൊണ്ട് وَإِمَّا كَفُورًا ഒന്നുകിൽ (അതല്ലെങ്കിൽ) നന്ദികെട്ടവനായിക്കൊണ്ട്

കേവലം നിസ്സാരമായ ഇന്ദ്രിയ ബിന്ദുവിൽനിന്നാണല്ലോ മനുഷ്യന്റെ ഉൽഭവം. അതേ സമയത്ത് വിവിധ വസ്തുക്കളാൽ മിശ്രമായതത്രെ ആ ബിന്ദു. പിതാവിൽനിന്നും മാതാവിൽനിന്നുമുള്ള ബീജാംശങ്ങൾ കലർന്നതെന്ന നിലക്കും, പുരുഷന്റേത് കട്ടികൂടിയതും വെള്ളനിറവും സ്ത്രീയുടെത് നേർത്തതും മഞ്ഞനിറവും എന്ന നിലക്കും, ശീതോഷ്ണം വാത പിത്ത കഫം ആദിയായ പല പ്രകൃതി വിശേഷതകളോട് കൂടിയതെന്ന നിലക്കും, വർണരൂപ സ്വഭാവാദികളിൽ പര

സ്പരം വ്യത്യാസങ്ങളെന്ന നിലക്കും- എന്നുവേണ്ട, മറ്റ് പല നിലക്കും- നോക്കുമ്പോൾ ആ ചെറു ബീജം എത്രയോ വസ്തുക്കളുടെയും ഗുണങ്ങളുടെയും മിശ്രമാണെന്ന് കാണാം. ബഹു ഗുണങ്ങളടങ്ങിയ പ്രസ്തുത ബീജത്തിൽ നിന്ന് മനുഷ്യനെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് അവന് നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കുമോ, അതല്ല നന്ദികെട്ടവനായിരിക്കുമോ എന്ന ഒരു പരീക്ഷണമായിട്ടത്രെ. ഈ പരീക്ഷണത്തിൽ വിജയം നേടുവാൻ വേണ്ടുന്ന ഉപാധികളും അല്ലാഹു അവന് സജ്ജമാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. കണ്ടും കേട്ടും കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള വിവേചന ശക്തി അവന് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. മാത്രമല്ല, അവൻ ചരിക്കേണ്ടതും സ്വീകരിക്കേണ്ടതുമായ യഥാർത്ഥമാർഗം ഇന്നതാണെന്നും ശരിക്കും അവന് കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, ആ മാർഗം വിട്ടു വ്യതിചലിച്ചവർ കഠിന ശിക്ഷ അർഹിക്കുന്നുവെന്നത് തികച്ചും നീതിയുക്തമാണല്ലോ. അതേ സമയത്ത് മാർഗം മുറുകെപിടിച്ചവർക്കാകട്ടെ, അവൻ വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം നൽകുമെന്ന് വാഗ്ദാനവും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

إِنَّآ أَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ سَلَٰسِلَاْ وَأَغْلَٰلًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾

《4》 നിശ്ചയമായും നാം, അവിശ്വാസികൾക്ക് ചില ചങ്ങലകളും, വിലങ്ങുകളും കത്തിജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയും ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു.

إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

《5》 നിശ്ചയമായും, പുണ്യവാൻമാർ (മദ്യം നിറച്ച) ഒരു തരം പാനപാത്രത്തിൽനിന്ന് കുടിക്കുന്നതാണ്;- അതിലെ കൂട്ട് [ചേരുവ] കർപ്പൂരമായിരിക്കും.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ ٱللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾

《6》 അതായത്, അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാൻമാർ കുടിക്കുന്നതായ ഒരു ഉറവ് (ജലം)! അവരത് (ഇഷ്ടമനുസരിച്ച്) ഒഴുക്കി നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

《4》 إِنَّآ أَعْتَدْنَا നിശ്ചയമായും, നാം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു لِلْكَٰفِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക്, നന്ദികെട്ടവർക്ക് سَلَٰسِلَاْ ചങ്ങലകൾ وَأَغْلَٰلًا വിലങ്ങ് (ആമം) وَسَعِيرًا ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയും 《5》 إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ നിശ്ചയമായും പുണ്യവാൻമാർ, സജ്ജനങ്ങൾ يَشْرَبُونَ അവർ കുടിക്കും مِن كَأْسٍ (മദ്യം നിറച്ച) കോപ്പയിൽ (പാനപാത്രത്തിൽ) നിന്ന് كَانَ مِزَاجُهَا അതിന്റെ ചേരുവ (കലർപ്പ്- കൂട്ട്) ആകുന്നു كَافُورًا കർപ്പൂരം 《6》 عَيْنًا ഒരു ഉറവുജലം يَشْرَبُ بِهَا അതിനെ കുടിക്കും عِبَادُ ٱللَّهِ അല്ലാഹു

വിന്റെ അടിയാൻമാർ يُفَجِّرُونَهَا അവർ അതിനെ ഒഴുക്കും, പൊട്ടിഒലിപ്പിക്കും (നട ത്തിക്കൊണ്ടുപോകും) تَفْجِيرًا ഒരു ഒഴുക്കൽ

കുളിർമക്കും, ആനന്ദത്തിനും സുഗന്ധത്തിനും വിശേഷപ്പെട്ട ചേരുവയാണ് കർപ്പൂരം. എന്നാൽ, സ്വർഗത്തിലെ കർപ്പൂരവും മദ്യവും -മറ്റെല്ലാ സ്വർഗീയ വിഭ വങ്ങളുമെന്നപോലെത്തന്നെ- നമ്മുടെ ഭൗതിക വസ്തുക്കളുമായി നാമമാത്രബ ന്ധമേ ഉണ്ടായിരിക്കയുള്ളൂ. 'അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാൻമാർ' എന്നതിന്റെ വിവക്ഷ അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി ലഭിച്ച സജ്ജനങ്ങൾ എന്നാകുന്നു. അവർ ഉദ്ദേശിക്കു മ്പോഴും, ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സ്ഥലത്തും യഥേഷ്ടം ലഭിക്കുമാറ് ഒഴുക്കിക്കൊണ്ട് പോകാവുന്ന വിധത്തിലുള്ള ഒരു നീരുറവയത്രെ പ്രസ്തുത മദ്യം. ഈ അടി യാൻമാരുടെ ഗുണവിശേഷങ്ങളെന്താണെന്നോ?-

يُوفُونَ بِٱلنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُۥ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾

《7》 അവർ നേർച്ചയെ നിറവേറ്റു കയും, തിന്മ പാറിപ്പരക്കുന്ന (അ ഥവാ ആപത്തുകൾ വ്യാപിക്കുന്ന) തായ ഒരു ദിവസത്തെ ഭയപ്പെടു കയും ചെയ്യുന്നു.

وَيُطْعِمُونَ ٱلطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾

《8》 ഭക്ഷണത്തിന് പ്രേമമുള്ള തോടെ (ത്തന്നെ) സാധുവിനും, അനാഥക്കും, ബന്ധനസ്ഥനും അവർ ഭക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ ٱللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَآءً وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾

《9》 (അവർ പറയും:) 'നിശ്ചയ മായും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്കു വേണ്ടി മാത്രം ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്നു; ഞങ്ങൾ നിങ്ങ ളിൽനിന്ന് ഒരു പ്രതിഫലമാകട്ടെ, നന്ദിയാകട്ടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.'

إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾

《10》 '(വിഷാദപ്പെട്ട്) മുഖം ചുളി ച്ചുപോകുന്ന അതിദുസ്സഹമായ ഒരു ദിവസത്തെ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബി ങ്കൽനിന്നും ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു.'

《7》 يُوفُونَ അവർ നിറവേറ്റും, വീട്ടും بِٱلنَّذْرِ നേർച്ചയെ, പ്രതിജ്ഞയെ وَيَخَافُونَ അവർ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യും يَوْمًا ഒരു ദിവസത്തെ كَانَ شَرُّهُۥ അതിന്റെ തിന്മ (കെ ടുതി, ദോഷം) ആകുന്നു مُسْتَطِيرًا പാറിപ്പരക്കുന്ന (പടർന്ന് പിടിക്കുന്ന) 《8》 وَيُطْعِمُونَ

അവർ ഭക്ഷിക്കാൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും ٱلطَّعَامَ ഭക്ഷണസാധനം عَلَىٰ حُبِّهِۦ അതിനോട് സ്നേഹമുള്ളതോടെ, പ്രേമത്തോടെ مِسْكِينًا സാധുവിന്, പാവപ്പെട്ടവന് وَيَتِيمًا അനാഥക്കുട്ടിക്കും وَأَسِيرًا ബന്ധനസ്ഥനും, ചിറയിൽപെട്ടവനും ﴾9﴿ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ നിശ്ചയമായും നാം നിങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്നു لِوَجْهِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുമുഖത്തിന് (പ്രീതിക്ക്) വേണ്ടി (മാത്രം) لَا نُرِيدُ ഞങ്ങൾ (നാം) ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന് جَزَآءً ഒരു പ്രതിഫലവും وَلَا شُكُورًا ഒരു നന്ദിയും, കൃതജ്ഞതയും ഇല്ല ﴾10﴿ إِنَّا نَخَافُ നാം (ഞങ്ങൾ) ഭയപ്പെടുന്നു مِن رَّبِّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് يَوْمًا ഒരു ദിവസത്തെ عَبُوسًا മുഖം ചുളിക്കുന്ന (കഠിനമായ) قَمْطَرِيرًا അതിദുസ്സഹമായ (കഠോരമായ- കഠിനമായി ചുളിക്കുന്ന)

ആ പുണ്യവാൻമാർ അത്രയും അനുഗൃഹീതരായിത്തീരുമാറ് അവരിലുണ്ടായിരുന്ന ഗുണങ്ങൾ എന്തായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയാണ്. തങ്ങളുടെമേൽ നിർബന്ധമായി കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ കടമകളും, തങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്ന് സ്വയം പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തതുമൂലം തങ്ങളുടെമേൽ നിർബന്ധമായിത്തീർന്ന മറ്റ് കടമകളും ശരിക്കും നിറവേറ്റുക, ആപത്ത് നിറഞ്ഞതായ ക്വിയാമത്ത്നാളിനെക്കുറിച്ച് സദാ ഭയമുള്ളവരായിരിക്കുക, സാധുക്കൾക്കും അനാഥകൾക്കും ബന്ധനസ്ഥരായ ആളുകൾക്കും അന്നദാനം ചെയ്യുക മുതലായവയത്രെ പ്രസ്തുത ഗുണങ്ങൾ. ചുരുക്കത്തിൽ, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടപ്പാടുകളും സഹജീവികളോടുള്ള കടപ്പാടുകളും അവർ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നുവെന്ന് പറയാം. ബന്ധനസ്ഥരായ ആളുകൾക്ക് അന്നദാനം ചെയ്യുന്നതിൽ മുസ്ലിംകളെന്നോ അമുസ്ലിംകളെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാത്തതാണ്. ജയിലിലടക്കപ്പെട്ടവരും, മറ്റുതരത്തിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരും അതിൽ ഉൾപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതുപോലെ, ക്വുർആൻ അവതരിച്ച കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധനസ്ഥർ മിക്കവാറും മുശ്രിക്കുകളായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ ചിറപിടിക്കപ്പെട്ടവരോടുപോലും നല്ലനിലക്ക് പെരുമാറുവാൻ നബിﷺ കൽപിച്ചിരുന്നതും, സ്വഹാബികൾ അവരോട് അതിഥികളെന്നപോലെ പെരുമാറിയിരുന്നതും, അവർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകിയതിനുശേഷമല്ലാതെ തങ്ങൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കാതിരുന്നതും സ്മരണീയമാകുന്നു.

ധനത്തിന് ആവശ്യവും അതിനോട് പ്രേമവും ഉള്ളപ്പോൾ അത് ദാനധർമങ്ങളിൽ വിനിയോഗിക്കുന്നത് ഉടമസ്ഥന്റെ ത്യാഗമനഃസ്ഥിതിയും അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലത്തിൽ അയാൾക്കുള്ള ആഗ്രഹവുമാണ് കാണിക്കുന്നത്. അത് ഭക്ഷണസാധനം കൂടിയാകുമ്പോൾ വിശേഷിച്ചും. അതുകൊണ്ടാണ് ഭക്ഷണസാധനത്തോട് പ്രേമമുള്ളതോടെത്തന്നെ അവർ ഭക്ഷണം നൽകും (ويطعمون الطعام على حبه) എന്ന് അല്ലാഹു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും. പുണ്യകർമങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ واتى المال على حبه (ധനത്തോട് പ്രേമ

മുള്ളതോടെ അത് നൽകുകയും) എന്ന് സൂറത്തുൽ ബകറഃ 177 ലും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. സൂറഃ ആലുഇംറാൻ 92 ൽ, 'നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതിൽനിന്ന് ചിലവഴിക്കാതെ നിങ്ങൾക്ക് പുണ്യം ലഭിക്കുന്നതേയല്ല' (لن تنال البر حتى تنفقوا مما تحبون) എന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ബുഖാരീ (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബിവചനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'ധർമത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായത് ധനത്തിന് മോഹിച്ചും, ദാരിദ്ര്യത്തെ ഭയന്നുംകൊണ്ട് നീ ആരോഗ്യവാനും അത്യാർത്തിയുള്ളവനുമായിരിക്കെ ചെയ്യുന്ന ധർമമാകുന്നു.'

കീർത്തിക്കും പേരിനും വേണ്ടിയോ, ആക്ഷേപങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാൻ വേണ്ടിയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിർബന്ധത്തിന് വഴങ്ങിയോ, അല്ലെങ്കിൽ ധർമം വാങ്ങുന്നവരിൽനിന്ന് എന്തെങ്കിലും പ്രതിഫലമോ നന്ദിപ്രകടനമോ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടോ, മറ്റേതെങ്കിലും താൽപര്യത്തെ മുൻനിറുത്തിയോ മനുഷ്യർ ദാനധർമങ്ങൾ ചെയ്യാറുണ്ട്. പക്ഷേ, സജ്ജനങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ദാനധർമങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം അതൊന്നും ആയിരിക്കയില്ല. അവരുടെ ലക്ഷ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിലഭിക്കലും, കിയാമത്ത്നാളിലെ ഭീകര വിപത്തുകളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടലും മാത്രമായിരിക്കും. തങ്ങളുടെ പക്കൽനിന്ന് ധർമം സ്വീകരിക്കുന്നവരിൽനിന്ന് ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിലുള്ള ഒരു പ്രതിഫലം തങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നോ, അവർ തങ്ങളോട് നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നോ അവർക്ക് ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഇതാണ് 9, 10 വചനങ്ങളിൽ അവരുടെ വാക്കുകളിലൂടെത്തന്നെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, പാവങ്ങളുടെ നേരെയുള്ള അനുകമ്പയോ, പൊതുവിഷയങ്ങളിലുള്ള ഔൽസുക്യമോ കാരണമായി നല്ല വിഷയങ്ങളിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുന്നതായാൽ തന്നെയും അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശരിയായ പുണ്യകർമമായിത്തീരണമെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും ആയിരിക്കണം അതിന്റെ ലക്ഷ്യം എന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. وإنما لكل امرئ ما نوى (ഓരോ മനുഷ്യനും അവൻ എന്ത് ഉദ്ദേശിച്ചോ അതാണ് ഉണ്ടാകുക.) എന്നാണല്ലോ നബിവചനം.

ഉപകാരം ചെയ്തവരോട് നന്ദികാണിക്കൽ മനുഷ്യന്റെ കടമയത്രെ. لا يشكر الله من لم يشكر الناس – أبو داود والترمذي (ജനങ്ങളോട് നന്ദികാണിക്കാത്തവൻ അല്ലാഹുവിനോടും നന്ദികാണിക്കുകയില്ല. (ദാ; തി.) പക്ഷേ, ഉപകാരം ചെയ്യുന്നവൻ അത് ഉന്നംവെച്ചുകൂടാ എന്നേയുള്ളൂ. അതുപോലെത്തന്നെ, ചെയ്ത ഉപകാരം എടുത്തുപറയുവാനും പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. لا تبطلوا صدقاتكم بالمن والأذى – البقرة :٢٦٤ (ചെയ്ത ഉപകാരം എടുത്തുപറഞ്ഞും ഉപദ്രവം ചെയ്തും നിങ്ങളുടെ ധർമങ്ങളെ നിങ്ങൾ വ്യർത്ഥമാക്കിക്കളയരുത്.) തങ്ങളുടെ പക്കൽനിന്ന് അന്നദാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് സജ്ജനങ്ങൾ പറയുന്ന വാക്കുകളാണ് 9, 10 വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ദാനധർമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർ അതുമൂലം അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലമല്ലാതെ, അവ വാങ്ങുന്നവരിൽനിന്ന് യാതൊന്നും തന്നെ പകരം ലഭിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്ന് അവ

രോട് വ്യക്തമാക്കുന്നത് നല്ലതാണെന്നുകൂടി ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. والله اعلم

فَوَقَىٰهُمُ ٱللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ ٱلْيَوْمِ وَلَقَّىٰهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾

﴾11﴿ അതിനാൽ, ആ ദിവസത്തിന്റെ തിന്മയെ [ആപത്തിനെ] അല്ലാഹു അവർക്ക് കാത്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്. അവർക്ക് പ്രസന്നതയും, സന്തോഷവും അവൻ ഇട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

وَجَزَىٰهُم بِمَا صَبَرُوا۟ جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾

﴾12﴿ അവർ ക്ഷമിച്ചതുനിമിത്തം അവർക്ക് (സ്വർഗീയ) തോട്ടവും, പട്ടും അവൻ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നതുമാണ്;-

مُّتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ ۖ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾

﴾13﴿ അതിൽ സോഫ (അഥവാ അലംകൃത കട്ടിലു)കളിൽ ചാരിയിരുന്നുകൊണ്ട് (അവർ സുഖിക്കും.) വെയിലാകട്ടെ, കടുംതണുപ്പാകട്ടെ, അതിലവർ കാണുകയില്ല.

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَـٰلُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ﴿١٤﴾

﴾14﴿ അതിലെ തണലുകൾ [മരക്കൊമ്പുകൾ] അവർക്ക് മീതെ അടുത്തതായിക്കൊണ്ടുമായിരിക്കും. അതിലെ പഴക്കുലകൾ നിഷ്പ്രയാസമാക്കി സൗകര്യപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതാണ്.

وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِـَٔانِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا۠ ﴿١٥﴾

﴾15﴿ വെള്ളിക്കൊണ്ടുള്ള പാത്രങ്ങളും, സ്ഫടികങ്ങളായ കൂജകളുമായി അവരിലൂടെ ചുറ്റിനടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

قَوَارِيرَا۟ مِن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾

﴾16﴿ അതായത്, വെള്ളികൊണ്ടുള്ള സ്ഫടിക (മയമായ) പാത്രങ്ങൾ! അവർ അവയ്ക്ക് ഒരു തോത് നിർണയപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

﴾11﴿ فَوَقَىٰهُمُ അതിനാൽ അവർക്ക് കാത്തുകൊടുക്കും, അവരെ രക്ഷിക്കുന്ന താണ് ٱللَّهُ അല്ലാഹു شَرَّ തിന്മയെ (ആപത്തിനെ), തിൻമയിൽനിന്ന് ذَٰلِكَ ٱلۡيَوۡمِ ആ ദിവസത്തിന്റെ وَلَقَّىٰهُمۡ അവർക്കവൻ ഇട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും نَضۡرَةً പ്രസന്ന ത, തിളക്കം, ഭംഗി وَسُرُورًا സന്തോഷവും ﴾12﴿ وَجَزَىٰهُم അവർക്ക് അവൻ പ്രതി ഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും بِمَا صَبَرُوا۟ അവർ ക്ഷമിച്ച(സഹിച്ച)തു കൊണ്ട് جَنَّةً സ്വർഗം, തോട്ടം وَحَرِيرًا പട്ടും ﴾13﴿ مُّتَّكِـِٔينَ ചാരിയിരുന്നവരായിക്കൊണ്ട് فِيهَا അതിൽ عَلَى ٱلۡأَرَآئِكِ അലങ്കൃത കട്ടിലുകളിൽ, സോഫമേൽ لَا يَرَوۡنَ അവർ കാണുകയില്ല فِيهَا അതിൽ شَمۡسًا സൂര്യനെ, വെയില് (ചൂട്) وَلَا زَمۡهَرِيرًا അതിശൈത്യവും (കാണു ക) ഇല്ല ﴾14﴿ وَدَانِيَةً അടുത്തതായിക്കൊണ്ടും عَلَيۡهِمۡ അവരുടെമേൽ ظِلَٰلُهَا അതിലെ തണലുകൾ وَذُلِّلَتۡ എളുപ്പമാക്ക (നിഷ്പ്രയാസമാക്ക- സൗകര്യപ്പെടുത്ത)പ്പെടു കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു قُطُوفُهَا അതിലെ (പറിച്ചെടുക്കുന്ന) പഴങ്ങൾ, പഴക്കുല കൾ تَذۡلِيلًا ഒരു എളുപ്പമാക്കൽ ﴾15﴿ وَيُطَافُ ചുററിനടക്കപ്പെടും عَلَيۡهِم അവരിൽ بِـَٔانِيَةٍ പാത്രങ്ങളുമായി مِّن فِضَّةٍ വെള്ളിയാലുള്ള مِّن فِضَّةٍ കോപ്പ (കൂജ)കളുമായും كَانَتۡ അവയായിരിക്കുന്നു قَوَارِيرَا۠ പളുങ്ക് (പാത്രം)കൾ, സ്ഫടികങ്ങൾ ﴾16﴿ قَوَارِيرَا۟ അതായത് പളുങ്കുകൾ مِن فِضَّةٍ വെള്ളികൊണ്ടുള്ള قَدَّرُوهَا അതിനെ അവർ കണ ക്കാക്കി (നിർണയം ചെയ്തി)രിക്കുന്നു تَقۡدِيرًا ഒരു കണക്കാക്കൽ

തങ്ങളുടെ കടമകൾ നിറവേറ്റുന്നതിലും, സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങൾ അവഗ ണിച്ചു ദാനധർമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിലുമെല്ലാം അവർ അതിയായ ക്ഷമയും സഹ നവും കൈകൊള്ളേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുനിമിത്തം അല്ലാഹു അവർക്ക് കൊടു ത്തിരുന്ന കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ചില ഉദാഹരണങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങ ളിലും അടുത്ത വചനങ്ങളിലും കാണുന്നത്. അതെ, അവർ ഇച്ഛിച്ചിരുന്നതുപോലെ ഖിയാമത്ത്നാളിലെ ഭയങ്കരതകളിൽ നിന്നെല്ലാം അല്ലാഹു അവരെ കാത്തുര ക്ഷിക്കുകയും, അതിന് പുറമെ അവർണനീയമായ സ്വർഗീയ സുഖസൗകര്യ ങ്ങൾകൊണ്ട് അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ, പരിപൂർണ സംതൃപ്തിയും അതിരറ്റ സന്തോഷവും കാലാകാലം അവരെ ആശ്ലേഷിച്ചുകൊ ണ്ടിരിക്കും.

പഴങ്ങൾക്ക് ആവശ്യം തോന്നുമ്പോൾ ഇരുന്നോ, നിന്നോ, കിടന്നോ നിഷ്പ്രയാസം പറിച്ചെടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമാറ് പ്രത്യേകം സൗകര്യങ്ങളോടു കൂടിയാണ് സ്വർഗത്തിലെ ഫലവൃക്ഷങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് എന്നത്രെ ذلّلت قطوفها تذليلا (അതിലെ പഴക്കുലകൾ നിഷ്പ്രയാസം സൗകര്യപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരി ക്കുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. قطوفها دانية–الحاقة (അതിലെ പഴക്കുല കൾ അടുത്ത് വരുന്നവയാണ്.)

'പറിക്കാറായ ഫലങ്ങൾ, പറിച്ചെടുത്ത ഫലങ്ങൾ, പഴക്കുലകൾ' എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾ വരുന്ന പദമാണ് قطوف (ക്വുത്വൂഫ്). പാനപാത്രങ്ങളുമായി ചുറ്റിനടക്കുന്ന പരിചാരകൻമാർ ആരായിരിക്കുമെന്ന് 19 -ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. പാത്രങ്ങൾ വെള്ളികൊണ്ടുള്ളവയാണെങ്കിലും അവ നമ്മുടെ വെള്ളിപാത്രങ്ങൾ പോലെയല്ല. സ്ഫടികസമാനമായിരിക്കും. ഓരോരുത്തന്റെയും ഹിതത്തിനും ആവശ്യത്തിനും അനുസരിച്ച് കണക്കാക്കിയായിരിക്കും പരിചാരകൻമാരായ ബാലൻമാർ അത് കൊണ്ടുവന്നു കൊടുക്കുന്നത്.

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا ﴿١٧﴾

﴾17﴿ അതിൽ അവർക്ക് (മദ്യം നിറച്ച) ഒരു തരം പാനപാത്രവും കുടിക്കുവാൻ കൊടുക്കപ്പെടും; അതിന്റെ ചേരുവ[കൂട്ട്] ഇഞ്ചിയായിരിക്കുന്നതാണ്.

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾

﴾18﴿ അതായത്, 'സൽസബീൽ' എന്ന് പേരുപറയപ്പെടുന്ന അതിലെ ഒരു ഉറവ് (ജലം)!

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَٰنٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا ﴿١٩﴾

﴾19﴿ ശാശ്വത (മായ നവത്വ) ജീവിതം നൽകപ്പെട്ടവരായ ചില കുട്ടികൾ അവരിലൂടെ ചുറ്റിനടന്നുകൊണ്ടുമിരിക്കും; അവരെ നീ കണ്ടാൽ, വിതറിയിടപ്പെട്ട മുത്തുകളാണ് അവരെന്ന് നീ വിചാരിക്കുന്നതാണ്!

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾

﴾20﴿ അവിടെ നീ കണ്ടാൽ, ഒരു (മഹത്തായ) സുഖാനുഗ്രഹവും വലുതായ ഒരു രാജകീയതയും (അഥവാ സാമ്രാജ്യവും) നിനക്ക് കാണാവുന്നതുമായിരിക്കും.

عَـٰلِيَهُمْ ثِيَابُ سُندُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ ۖ وَحُلُّوٓا۟ أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٍ وَسَقَىٰهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾

﴾21﴿ അവരുടെ മേലിൽ പച്ച വർണമായ നേർമപ്പട്ടിന്റെ വസ്ത്രങ്ങളും, കട്ടിപ്പട്ടും (അഥവാ കസവ് വസ്ത്രവും) ഉണ്ടായിരിക്കും;

വെള്ളികൊണ്ടുള്ള വളകളും അവർക്ക് അണിയിക്കപ്പെടും. അവരുടെ റബ്ബ് അവർക്ക് വളരെ ശുദ്ധമായ ഒരു (തരം) പാനീയം കുടിക്കുവാൻ കൊടുക്കുന്നതുമാണ്.

إِنَّ هَـٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَآءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا ﴿٢٢﴾

﴾22﴿ (ഹേ, പുണ്യവാൻമാരേ) നിശ്ചയമായും ഇത് (ഒക്കെയും) നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലമായിരിക്കുന്നതാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ പരിശ്രമം നന്ദിപൂർവം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതുമാകുന്നു (എന്ന് പറയപ്പെടും)

﴾17﴿ وَيُسْقَوْنَ അവർക്ക് കുടിക്കാൻ കൊടുക്കും (കുടിപ്പിക്കപ്പെടും) فِيهَا അതിൽവെച്ച് كَأْسًا ഒരു (മദ്യം നിറച്ച) പാനപാത്രം كَانَ مِزَاجُهَا അതിന്റെ ചേരുവ ആയിരിക്കും زَنجَبِيلاً ഇഞ്ചി ﴾18﴿ عَيْنًا അതായത് ഒരു ഉറവ് فِيهَا അതിലുള്ള تُسَمَّىٰ അതിന് പേര് പറയപ്പെടും سَلْسَبِيلاً സൽസബീൽ എന്ന് ﴾19﴿ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ അവരിൽ ചുറ്റി നടക്കും وِلْدَانٌ ചില കുട്ടികൾ مُّخَلَّدُونَ ശാശ്വതത്വം നൽകപ്പെട്ടവരായ إِذَا رَأَيْتَهُمْ നീ അവരെ കണ്ടാൽ حَسِبْتَهُمْ നീ അവരെ ഗണിക്കും, വിചാരിക്കും لُؤْلُؤًا മുത്താണെന്ന് مَّنثُورًا വിതറപ്പെട്ട ﴾20﴿ وَإِذَا رَأَيْتَ നീ കണ്ടുവെങ്കിലോ ثَمَّ അവിടം رَأَيْتَ നീ കാണും, നിനക്ക് കാണാം نَعِيمًا ഒരു സൗഖ്യം, അനുഗൃഹീത സുഖം وَمُلْكًا ഒരു രാജകീയതയും, രാജത്വവും, സാമ്രാജ്യവും كَبِيرًا വലുതായ, വമ്പിച്ച ﴾21﴿ عَـٰلِيَهُمْ അവരുടെ മേലുണ്ടായിരിക്കും ثِيَابُ വസ്ത്രങ്ങൾ سُندُسٍ നേർമ (മിനുസ്സ)പ്പട്ടിന്റെ خُضْرٌ പച്ചയായ وَإِسْتَبْرَقٌ കട്ടി (കസവ്) പട്ടും وَحُلُّوٓا۟ അവർക്ക് അണിയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും, ആഭരണം ഇടപ്പെടും أَسَاوِرَ ചില വളകൾ مِن فِضَّةٍ വെള്ളി കൊണ്ടുള്ള وَسَقَىٰهُمْ അവർക്ക് കുടിക്കാൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും رَبُّهُمْ അവരുടെ റബ്ബ് شَرَابًا ഒരു പാനീയം طَهُورًا വളരെ ശുദ്ധമായ ﴾22﴿ إِنَّ هَـٰذَا നിശ്ചയമായും ഇത് كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് جَزَآءً പ്രതിഫലം وَكَانَ سَعْيُكُم നിങ്ങളുടെ പരിശ്രമം (അദ്ധ്വാനം) ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു مَّشْكُورًا നന്ദി ചെയ്യ (നന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിക്ക)പ്പെട്ടത്

കർപ്പൂരക്കലർപ്പുള്ള ഒരു തരം ഉറവുമദ്യത്തെപ്പറ്റി മുമ്പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതുപോലെ ഇഞ്ചിക്കലർപ്പുള്ള മറ്റൊരു ഉറവുമദ്യത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ രണ്ടാമത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഹൃദ്യവും ആസ്വാദ്യകരവുമായ ചുവയോടുകൂടിയതാണല്ലോ ഇഞ്ചിയും. അറബികൾ ഇഞ്ചിരസത്തെപ്പറ്റി വളരെ പുകഴ്ത്തിപ്പറയാറുള്ളതുമാണ്. 'സൽസബീൽ' (سلسبيلا) എന്ന് അല്ലാഹു ഉറവ് ജലത്തിന് നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ, ആ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം എന്താണെന്ന് തിട്ടമായി നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അറബിഭാഷയിൽ സാധാരണ കാണപ്പെടാറില്ലാത്ത ഒരു പദമാണത്. ഖുർആനിലല്ലാതെ ആ വാക്ക് കണ്ടിട്ടില്ലെന്നുപോലും ചില

മഹാൻമാർ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വർഗസ്ഥരായ ആളുകൾക്ക് പാനീയങ്ങളുമായി ഉപചാരസേവനം നടത്തുന്ന ബാലൻമാരെപ്പറ്റി مخلدون (ശാശ്വതജീവിതം നൽകപ്പെട്ടവർ) എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചതിൽനിന്ന് അവരുടെ കൗമാരനവത്വത്തിന് ഒരു കാലത്തും കോട്ടം തട്ടുകയില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. മുത്തുവിതറിയപോലെ എന്ന ഉപമ അവരുടെ കൗതുകവും, ഭംഗിയും, വടിയും ഉദാഹരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, അവരുടെ എണ്ണത്തിന്റെ ആധിക്യവും അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ചില പ്രത്യേക പാനീയങ്ങളെപ്പററി പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം 21 -ാം വചനത്തിൽ റബ്ബ് അവർക്ക് വളരെ ശുദ്ധമായ ഒരു പാനീയം നൽകുമെന്ന് വീണ്ടും ഉണർത്തിയത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. അത് അവരുടെ മനസ്സിനും, ശരീരത്തിനും, സ്വഭാവങ്ങൾക്കുമെല്ലാം തന്നെ കൂടുതൽ പരിശുദ്ധി നൽകുന്ന മറ്റൊരു അനുഗൃഹീത പാനീയമായിരിക്കാമെന്ന് ചില മഹാൻമാർ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. الله اعلم

സന്ദർഭമനുസരിച്ച് ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഇതിനുമുമ്പ് നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ള ചില സംഗതികൾ ഇവിടെ വീണ്ടും അനുസ്മരിക്കുന്നത് അസ്ഥാനത്തായിരിക്കയില്ല. സ്വർഗീയ ജീവിതത്തെയും അതിലെ വിഭവങ്ങളെയും കുറിച്ച് ക്വുർആനിലോ ഹദീഥിലോ വല്ലതും പറയുമ്പോൾ– നരകത്തെ സംബന്ധിച്ചും അതുപോലെത്തന്നെ– ഉപയോഗിച്ച പദങ്ങളെയും, ആ പദങ്ങളുടെ ഭാഷാർത്ഥത്തെയും മാത്രം നോക്കി അവയെപ്പറ്റി അനുമാനം നടത്തിക്കൂടാത്തതാകുന്നു. കാരണം; ഒന്നാമതായി, പരലോക സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ നമ്മുടെ അറിവിനും അനുമാനത്തിനും അതീതമായവയും നമുക്ക് അപരിചിതങ്ങളുമായിരിക്കും. മരണശേഷം അനുഭവത്തിൽ കാണുമ്പോഴല്ലാതെ അവയുടെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ അവയെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ നമുക്ക് ഒരിക്കലും കഴിയില്ല. രണ്ടാമതായി, നമുക്ക് സുപരിചിതമായ ഭാഷയിലൂടെയും പ്രയോഗങ്ങളിലൂടെയുമല്ലാതെ ഏതുകാര്യവും നമുക്ക് വിവരിച്ചുതരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അഥവാ അവയുടെ യഥാർത്ഥരൂപത്തിൽ അവയെപ്പറ്റി വ്യവഹരിക്കുന്ന മറ്റുവല്ല അപരിചിതവാക്കുകൾ മുഖേനയും നമ്മോട് സംസാരിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല. ആകയാൽ നമുക്കറിയാവുന്ന വാക്കുകളിൽ നമ്മെ പരിചയപ്പെടുത്തുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് സ്വർഗത്തിലെ പഴം, കള്ള്, വെള്ളി, പട്ട്, വള തുടങ്ങിയ ഓരോന്നിനും അതേ പേരുകളിൽ നമുക്കറിയാവുന്ന അതത് വസ്തുക്കളുടെ തോതുവെച്ച് രൂപം കൽപിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു. 20 -ാം വചനത്തിൽനിന്ന് തന്നെ ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാം. സ്വർഗത്തിലെ വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി 'ഒരു കണ്ണും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ഒരു ചെവിയും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിലും തോന്നിയിട്ടില്ലാത്തതുമായിരിക്കും അവ' എന്ന് ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് ഈ യാഥാർത്ഥ്യമാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. (സൂ: സജദ: 17ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഹദീഥ് നോക്കുക.) അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം അവന്റെ പുണ്യവാൻമാരായ അടിയാൻമാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിത്തരട്ടെ. ആമീൻ.

വിഭാഗം- 2

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ ٱلْقُرْءَانَ تَنزِيلًا ﴿٢٣﴾

﴾23﴿ നിശ്ചയമായും നാം തന്നെയാണ് നിന്റെ മേൽ ക്വുർആൻ ഒരു (ക്രമേണയായുള്ള) അവതരിപ്പിക്കൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

فَٱصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾

﴾24﴿ അതിനാൽ നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ വിധിക്ക് നീ ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുക; അവരിൽനിന്ന് യാതൊരു പാപിയെയോ, അവിശ്വാസിയായുള്ളവനെയോ നീ അനുസരിക്കയും ചെയ്യരുത്.

وَٱذْكُرِ ٱسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

﴾25﴿ രാവിലെയും, വൈകുന്നേരവും, നിന്റെ റബ്ബിന്റെ നാമം നീ സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുക.

وَمِنَ ٱلَّيْلِ فَٱسْجُدْ لَهُۥ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ രാത്രിയിൽനിന്നുംതന്നെ (അല്പനേരം) നീ അവന് സുജൂദ് [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്യണം; ഒരു നീണ്ട (സമയം) രാത്രി അവന് തസ്ബീഹും [പ്രകീർത്തനവും] നടത്തണം.

﴾23﴿ إِنَّا نَحْنُ നിശ്ചയമായും നാം തന്നെ نَزَّلْنَا അവതരിപ്പിച്ചു, ഇറക്കി عَلَيْكَ നിന്റെമേൽ ٱلْقُرْءَانَ ക്വുർആനെ تَنزِيلًا ഒരു അവതരിപ്പിക്കൽ, ഇറക്കൽ ﴾24﴿ فَٱصْبِرْ അതിനാൽ ക്ഷമിക്കുക, സഹിക്കുക لِحُكْمِ വിധിക്ക് رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ وَلَا تُطِعْ അനുസരിക്കുകയും അരുത് مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് ءَاثِمًا ഒരു പാപിയെയും أَوْ كَفُورًا അല്ലെങ്കിൽ അവിശ്വാസിയായുള്ളവനെ, നന്ദികെട്ടവനെ ﴾25﴿ وَٱذْكُرِ നീ സ്മരിക്കുക (ഓർക്കുക- കീർത്തനം ചെയ്യുക)യും ചെയ്യുക ٱسْمَ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ നാമം بُكْرَةً കാലത്ത്, രാവിലെ وَأَصِيلًا വൈകുന്നേരവും, വൈകീട്ടും ﴾26﴿ وَمِنَ ٱلَّيْلِ രാത്രിയിൽനിന്നും തന്നെ فَٱسْجُدْ لَهُ അവനെ നീ സുജൂദ് ചെയ്യുക

وَسَبِّحْهُ അവനെ പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുക, വാഴ്ത്തുകയും വേണം لَيْلًا രാത്രി طَوِيلًا നീണ്ട, ദീർഘിച്ച (സമയം)

ക്വുർആനെ ഒന്നായി അവതരിപ്പിക്കാതെ സന്ദർഭമനുസരിച്ച് ഗഡുക്കളായും, സാവകാശമായും അവതരിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് 23 -ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയനുസരിച്ചാണെന്നും, അത് തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊള്ളണമെന്നും, സഹനത്തോടും ക്ഷമയോടുംകൂടി കൃത്യങ്ങളെല്ലാം നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നും, അതിനെതിരിൽ വിലങ്ങടിക്കുന്ന ഏത് പാപികളെയും നിഷേധികളെയും അനുസരിക്കുകയോ അവർക്ക് വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്നും അല്ലാഹു നബിﷺയോട് കൽപിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള കൽപനകൾ തിരുമേനിക്ക് കൂടുതൽ മനോധൈര്യവും ദൃഢമനസ്കതയും ഉളവാക്കുന്നതാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. മാനസികശക്തിയും ആത്മീയപരിശുദ്ധിയും വളർത്തുന്നതാണ് നമസ്കാരം, തസ്ബീഹ്, ദിക്ർ മുതലായ കർമങ്ങൾ. അതുകൊണ്ട് അവയെപ്പറ്റിയും പ്രത്യേകം ഓർമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. واستعينوا بالصبر والصلاة (നിങ്ങൾ ക്ഷമകൊണ്ടും നമസ്കാരംകൊണ്ടും സഹായം തേടിക്കൊള്ളുക.)

രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും റബ്ബിന്റെ നാമം സ്മരിക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ സ്വുബ്ഹ്, ള്വുഹ്ർ, അസ്ർ എന്നീ നമസ്കാരങ്ങൾ മുഖേനയുള്ള സ്മരണയും, രാത്രി കുറച്ച് സമയം സുജൂദ് ചെയ്യണമെന്ന് പറഞ്ഞതിൽ മഗ്രിബും, ഇശാഉം ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. രാത്രി ദീർഘനേരം തസ്ബീഹ്- സ്തോത്രകീർത്തനം -നടത്തണമെന്ന് പറഞ്ഞതിൽ രാത്രിയിലെ തഹജ്ജുദ് നമസ്കാരം തുടങ്ങിയ ദിക്റുകളും ഉൾപ്പെടുന്നു. അഥവാ ഇതുപോലെയുള്ള കൽപനകളുടെ പ്രായോഗിക രൂപങ്ങളായിക്കൊണ്ടാണ് നബിﷺ അതെല്ലാം സമുദായത്തിന് കാണിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നത്. 'ദിക്ർ- തസ്ബീഹ്- സുജൂദ്' എന്നിവയെപ്പറ്റിയും, മേപ്പടി സമയങ്ങളെപ്പറ്റിയും സൂ: അൻകബൂത്ത് 45; സൂ: റൂം 17, 18 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ മുമ്പ് വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.

إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ يُحِبُّونَ ٱلْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَآءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا

﴾27﴿ നിശ്ചയമായും, ഇക്കൂട്ടർ ക്ഷണികമായതിനെ [ഐഹികജീവിതത്തെ] ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു;ഭാരമേറിയ ഒരു ദിവസത്തെ അവർ തങ്ങളുടെ പുറകിൽ വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യുന്നു.

نَّحۡنُ خَلَقۡنَٰهُمۡ وَشَدَدۡنَآ أَسۡرَهُمۡۖ وَإِذَا شِئۡنَا بَدَّلۡنَآ أَمۡثَٰلَهُمۡ تَبۡدِيلًا

﴾28﴿ നാമത്രെ അവരെ സൃഷ്ടിച്ചതും, അവരുടെ (ശരീര) ഘടനയെ ബലപ്പെടുത്തിയതും. നാം ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, അവർക്ക് തുല്യമായവരെ നാം (അവർക്ക്) പകരമാക്കിക്കൊണ്ടുവരുന്നതുമാണ്.

﴾27﴿ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ يُحِبُّونَ അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, സ്നേഹിക്കുന്നു ٱلۡعَاجِلَةَ ക്ഷണികമായ (വേഗം കഴിയുന്ന)തിനെ وَيَذَرُونَ അവർ വിടുക (ഉപേക്ഷിക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു وَرَآءَهُمۡ അവരുടെ പിന്നിൽ, പുറകിൽ يَوۡمًا ثَقِيلًا ഭാരമേറിയ ഒരു ദിവസം ﴾28﴿ نَّحۡنُ നാം, നാമത്രെ خَلَقۡنَٰهُمۡ അവരെ സൃഷ്ടിച്ചു, സൃഷ്ടിച്ചത് وَشَدَدۡنَآ നാം ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു, ഉറപ്പിച്ചതും أَسۡرَهُمۡ അവരുടെ (ശരീര) ഘടന, സന്ധുക്കളുടെ കെട്ടുറപ്പ് وَإِذَا شِئۡنَا നാം ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ بَدَّلۡنَآ നാം പകരമാക്കും أَمۡثَٰلَهُمۡ അവർക്ക് തുല്യമായവരെ, അവരെപ്പോലുള്ളവരെ تَبۡدِيلًا ഒരു പകരമാക്കൽ

കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലെ 20, 21 വചനങ്ങളിലെ ആശയംതന്നെയാണ് 27 -ാം വചനത്തിലും കാണുന്നത്. അവിടെ 'പരലോകം (الآخرة)' എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഇവിടെ 'ഭാരമേറിയ ഒരു ദിവസം (يوما ثقيلا)' എന്നാണുള്ളത്. ഇത് ക്വിയാമത്ത് നാളാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. തങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ കാണുന്ന ക്ഷണികമായ ഐഹികജീവിതത്തിൽ മാത്രമാണ് അവർക്ക് പ്രതിപത്തിയുള്ളത്. അവരുടെ പിന്നാലെ അടുത്തടുത്ത് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ ഭാരമേറിയ ദിവസത്തെ അവർ തീരെ അവഗണിച്ചുകളയുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അവർ സൻമാർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാത്തത് എന്ന് താൽപര്യം.

28 -ാം വചനത്തിന്റെ അവസാനഭാഗം രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു:

(1) നാം ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ, അഥവാ പുനഃരുത്ഥാനദിവസം അവരെ പുതിയൊരു സൃഷ്ടിയാക്കി മാറ്റിക്കൊണ്ട് എഴുന്നേൽപിക്കും.

(2) നാം ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവരെ മാറ്റി അവരെപ്പോലെയുള്ള വേറൊരു കൂട്ടരെ- അഥവാ രൂപത്തിൽ തുല്യരാണെങ്കിലും സ്വഭാവത്തിലും മറ്റും വ്യത്യസ്തരായ ഒരു കൂട്ടരെ -ഇവിടെ പകരം കൊണ്ടുവരും. സൂ: ഫാത്വിർ 16 മുതലായ ചില ആയത്തുകളിലെ ആശയം അനുസരിച്ചുള്ളതാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനം. മൂന്നാമതായി വേറൊരഭിപ്രായം കൂടി കാണാം. നാമാണ് അവരെ സൃഷ്ടി

ച്ചതും അവരുടെ ശരീരഘടന ബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതും. എന്നിരിക്കെ, നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, അവരുടെ ഈ ശരീരഘടനയല്ലാതെ മറ്റൊരു ശരീരഘടന യുള്ളവരെ ഈ ഭൂമിയിൽതന്നെ നാം അവർക്ക് പകരമായി കൊണ്ടുവരും എന്നത്രെ ആ അഭിപ്രായം. ഒന്നാമത്തേതിന് ഭാഷാപരമായ ചില ന്യായീകരണ ങ്ങളും (*) രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിന് ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളുടെ പിൻബലവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെടുന്നു. والله اعلم

إِنَّ هَـٰذِهِۦ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾

《29》 നിശ്ചയമായും ഇതൊരു (മഹത്തായ) ഉപദേശം (അഥവാ സ്മരണ) ആകുന്നു. ആകയാൽ ആർ (വേണമെന്ന്) ഉദ്ദേശിച്ചുവോ അവൻ, തന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് (വേണ്ടുന്ന) മാർഗം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾

《30》 അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുമല്ല. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു സർവജ്ഞനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

يُدْخِلُ مَن يَشَآءُ فِى رَحْمَتِهِۦ ۚ وَٱلظَّـٰلِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًۢا ﴿٣١﴾

《31》 അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ തന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു; അക്രമികൾക്കാകട്ടെ, അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷ അവൻ ഒരുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

《29》 إِنَّ هَـٰذِهِۦ നിശ്ചയമായും ഇത് تَذْكِرَةٌ ഒരു ഉപദേശമാണ്, സ്മരണയാണ് فَمَن شَآءَ ആകയാൽ ആർ ഉദ്ദേശിച്ചുവോ ٱتَّخَذَ അവൻ ഏർപ്പെടുത്തി (ഉണ്ടാക്കി) ക്കൊള്ളട്ടെ, സ്വീകരിക്കാം إِلَىٰ رَبِّهِۦ തന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് سَبِيلًا മാർഗം, നേർവഴി 《30》 وَمَا تَشَآءُونَ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുമല്ല إِلَّآ أَن يَشَآءَ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായതല്ലാതെ ٱللَّهُ അല്ലാഹു إِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു كَانَ അവനാകുന്നു عَلِيمًا സർവ്വജ്ഞൻ حَكِيمًا അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാനായ 《31》 يُدْخِلُ അവൻ പ്രവേശിപ്പിക്കും مَن يَشَآءُ

(*) يعني :لأن 'أن' بالكسر لا تستعمل غالبا فيما معلوم الوقوع بخلاف 'إذا' فاستعملها يكون فيما تحقق وقوعه

താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ فِى رَحۡمَتِهِۦ എന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ وَٱلظَّـٰلِمِينَ അക്രമികൾക്കോ أَعَدَّ لَهُمۡ അവർക്കവൻ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു عَذَابًا أَلِيمًۢا വേദനയേറിയ ശിക്ഷ

---

29 -ാം വചനംപോലെ സൂ: മുസ്സമ്മിൽ 19 ലും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അതേ ഉദ്ദേശ്യം തന്നെയാണ് ഇവിടെയും. ഈ സൂറത്തിൽ ഇതേവരെയായി പുണ്യവാൻമാരായ സജ്ജനങ്ങളുടെയും, അവരുടെ എതിർപക്ഷക്കാരായ ദുർജനങ്ങളുടെയും സ്ഥിതിഗതികൽ പലതും വിവരിച്ചു. സന്തോഷവാർത്തകളും, ഭയവാർത്തകളും പലതും കഴിഞ്ഞു. അനന്തരം മഹത്തായ ഒരു ഉപദേശമാണിതെന്നും, വേണമെന്നുള്ളവർ അത് സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നും താക്കീത് നൽകി. തുടർന്നുകൊണ്ട് അതിപ്രധാനമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം അല്ലാഹു ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യന് ഏതൊരു കാര്യവും ഉദ്ദേശിക്കുവാനും അത് പ്രായോഗികമാക്കുവാനും സാധിക്കണമെങ്കിൽ അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മനുഷ്യൻ സൻമാർഗം സ്വീകരിക്കുന്നതുപോലും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോഴേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ, ആരൊക്കെയാണ് സൻമാർഗം പ്രാപിക്കുവാൻ അർഹതയുള്ളവർ, ആരൊക്കെയാണ് അതിന് അർഹരല്ലാത്തവർ, എപ്പോഴാണതിന്റെ സന്ദർഭം എന്നൊക്കെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് ശരിക്കും അറിയാം. അതെ, അവൻ മാത്രമാണ് അതൊക്കെ അറിയുന്നവൻ. ഓരോ കാര്യവും യഥായോഗ്യം യുക്തമായ നിലയിൽമാത്രം അവൻ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയമായും അവൻ എല്ലാം അറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞനാണ്. യുക്തിമാനും അഗാധജ്ഞനുമാണ്. (إن الله كان عليما حكيما) ഈ വിഷയകമായി 20 -ാം വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ വിസ്തരിച്ചു വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുക.

അവസാനമായി, ഇതേവരെ സംസാരിച്ച വിഷയങ്ങളുടെ രത്നച്ചുരുക്കമെന്നോണം, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ തന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുമെന്നും, അക്രമികൾക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഒന്നുകൂടി അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിന് പാത്രമായിത്തീരുന്നവർ- അഥവാ സജ്ജനങ്ങളായ ഭാഗ്യവാൻമാർ- ആരായിരിക്കുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അതെ, അക്രമികളും തോന്നിയവാസികളും അല്ലാത്തവർ തന്നെ. അല്ലാഹു അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ സൻമാർഗത്തിലാക്കുന്നതല്ല. (والله لا يهدي القوم الظالمين– الصف) തോന്നിയവാസികളായ ജനങ്ങളെയും അവൻ സൻമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല (والله لا يهدي القوم الفاسقين– الصف) അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന് അവന്റെ വിധി നിർണയത്തിൽ തികച്ചും ന്യായമുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമായല്ലോ. (قل فلله الحجة البالغة)

[والحمد لله أوّلا واخر اوله الحمد والفضل والمنة]

سورة المرسلات

77. സൂറത്തുൽ മുർസലാത്ത്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 50 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَٱلْمُرْسَلَٰتِ عُرْفًا ﴿١﴾

(1) പതിവായി [തുടർച്ചയായി] അയക്കപ്പെടുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!

فَٱلْعَٰصِفَٰتِ عَصْفًا ﴿٢﴾

(2) അങ്ങനെ, (ഊക്കോടെയുള്ള) ഒരു അടിച്ചുവീശൽ വീശുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَٱلنَّٰشِرَٰتِ نَشْرًا ﴿٣﴾

(3) പരത്തിവ്യാപിപ്പിക്കുന്നവയും തന്നെയാണ (സത്യം)!

فَٱلْفَٰرِقَٰتِ فَرْقًا ﴿٤﴾

(4) എന്നിട്ട് വേർതിരിച്ചു വിവേചനം ചെയ്യുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!

فَٱلْمُلْقِيَٰتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾

(5) അങ്ങനെ, സന്ദേശം (അഥവാ ഉപദേശം) ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നവയാണ (സത്യം)!-

عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ﴿٦﴾

(6) അതായത്, ഒഴികഴിവ്, അല്ലെങ്കിൽ മുന്നറിയിപ്പ് (ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നവ)

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَٰقِعٌ ﴿٧﴾

(7) നിശ്ചയമായും നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം (അഥവാ താക്കീത്) ചെയ്യപ്പെടുന്നത് സംഭവിക്കുന്നതുതന്നെയാകുന്നു.

وَٱلْمُرْسَلَٰتِ ﴿1﴾ അയക്കപ്പെട്ടവ (വിട്ടയക്കപ്പെട്ടവ) തന്നെയാണ عُرْفًا പതിവാ യി, തുടർച്ചയായി, നന്മയായി ﴿2﴾ فَٱلْعَٰصِفَٰتِ എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) അടിച്ചുവീശുന്ന വയാണ عَصْفًا ഒരു അടിച്ചുവീശൽ (ഊക്കോടെ) ﴿3﴾ وَٱلنَّٰشِرَٰتِ പരത്തുന്ന (വ്യാ പിപ്പിക്കുന്ന- വിതരണം ചെയ്യുന്ന)വയും തന്നെയാണ نَشْرًا ഒരു പരത്തൽ, വ്യാപി പ്പിക്കൽ ﴿4﴾ فَٱلْفَٰرِقَٰتِ എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) വിവേചനം (വ്യത്യാസം) ചെയ്യുന്നവ തന്നെയാണ فَرْقًا ഒരു വിവേചനം, വ്യത്യാസം ﴿5﴾ فَٱلْمُلْقِيَٰتِ എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നവ തന്നെയാണ ذِكْرًا സന്ദേശം, ഉപദേശം, സ്മരണ, പ്രസ്താ വന ﴿6﴾ عُذْرًا അതായത് ഒഴികഴിവ്, ഒഴികഴിവിനായി أَوْ نُذْرًا അല്ലെങ്കിൽ മുന്നറി യിപ്പ്, താക്കീതിനായി ﴿7﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ താക്കീത് (വാഗ്ദ ത്തം) ചെയ്യപ്പെടുന്നത് لَوَٰقِعٌ സംഭവിക്കുന്ന (ഉണ്ടാകുന്ന)തുതന്നെ

സൂഃ സ്വാഫ്ഫാത്ത്, സൂറ: ദാരിയാത്ത് എന്നിവയിൽ കണ്ടതുപോലെ യുള്ള ചില സത്യവാചകങ്ങളാണ് ആദ്യത്തെ അഞ്ച് വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. ഓരോന്നിലും പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിശേഷണങ്ങളാൽ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട വസ്തു- അഥവാ അവകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്- ഏതാണെന്ന് വ്യക്തമാക്ക പ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതിനാൽ ഇവിടെ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്ക് പല വ്യത്യസ്താഭിപ്രായങ്ങളും കാണാം.

(1) അഞ്ച് വചനങ്ങളിലും മലക്കുകളാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും

(2) എല്ലാം കാറ്റിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും

(3) എല്ലാം നബിമാരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും

(4) എല്ലാം ക്വുർആൻ വചനങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും

(5) മലക്കുകൾ, പ്രവാചകൻമാർ, സദ്വൃത്തരായ പണ്ഡിതൻമാർ മുത ലായവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും

(6) ആദ്യത്തെ മൂന്ന് വചനങ്ങളും കാറ്റിനെ ഉദ്ദേശിച്ചും, പിന്നീടുള്ള രണ്ടും മലക്കുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാണെന്നും

(7) അവസാനത്തേത്മാത്രം മലക്കുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചും, ബാക്കി കാറ്റി നെയോ മറ്റോ ഉദ്ദേശിച്ചുമാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. അല്ലാഹു പ്രസ്താ വിച്ച വാക്കുകളുടെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന തരത്തിൽ ഓരോ അഭി പ്രായക്കാരും അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിന് വിശദീകരണവും നൽകിയിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ, മുൻഗാമികളായ മിക്ക മഹാൻമാരും സ്വീകരിച്ചുവരുന്നതും, സ്വഹാബികളിൽനിന്നും താബിഉകളിൽനിന്നും പ്രമാണിക്കപ്പെടുന്നതും ഇവയിൽ രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങളാകുന്നു. അതായത് എല്ലാറ്റിലും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് മലക്കുകളാണെന്നും, ആദ്യത്തെ മൂന്നിലും കാറ്റും, ഒടുവിലത്തെ രണ്ടിലും മല ക്കുകളുമാണെന്നും, ഈ രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തേതാണ് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായിത്തോന്നുന്നത്. കാരണം ഇബ്നുകഥീർ (റ) മുതലായവർ ചൂണ്ടി ക്കാട്ടിയതുപോലെ- ആദ്യത്തെ മൂന്ന് വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ഗുണ ങ്ങൾ കാറ്റിന്റെ ഗുണങ്ങളായി വേറെ ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്ക പ്പെട്ടു കാണാം. അവസാനത്തെ വചനങ്ങളിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് മലക്കു കളാണെന്ന് ഇബ്നുമസ്ഊദ്, ഇബ്നുഅബ്ബാസ്, മസ്റൂഖ്, മുജാഹിദ്, ക്വത്താദഃ, റബീഉ്, സുദ്ദീ, ഥൗരീ (رضي الله عنهم) എന്നിവരിൽനിന്ന് രിവായത്തുകൾ വന്നിട്ടുമു ണ്ട്. മാത്രമല്ല, 5 ഉം 6 ഉം വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട വിശേഷത കാറ്റിന്റെ തായി വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ കുറച്ച് സാഹസപ്പെടേണ്ടതുമുണ്ട്. الله أعلم

അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമാകുന്ന മഴയെക്കുറിച്ച് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്ന വിധത്തിൽ അവൻ കാറ്റിനെ അയക്കുന്നു; അങ്ങനെ, അവ കനത്ത മേഘങ്ങളെ വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു; എന്നിട്ട് നിർജീവമായിക്കിടക്കുന്ന നാട്ടിനു മഴ നനക്കുന്നു; അതുമൂലം എല്ലാ ഫലവർഗങ്ങളും ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നു എന്നൊക്കെ സൂറ: അഅ്റാഫ്, 57 ൽ കാണാം. ഏതാണ്ട് ഇതേ പ്രകാരത്തിലുള്ള വിശേഷണങ്ങൾ കാറ്റിനെക്കുറിച്ച് വേറെ സ്ഥലങ്ങളിലും പറഞ്ഞു കാണാവുന്ന താണ്. ഏറെക്കുറെ ഈ ആശയം തന്നെയാണ് ഇവിടെയും കാറ്റുകളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. 4 ഉം 5 ഉം വചനങ്ങളുടെ സാരം ഇപ്രകാരം പറയാം: സത്യാ സത്യങ്ങൾക്കും, ന്യായാന്യായങ്ങൾക്കുമിടയിൽ വിവേചനം എത്തിച്ചുകൊടു ക്കുന്ന മലക്കുകളെകൊണ്ട് അവയിൽ അല്ലാഹു സത്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കാറ്റി ന്റെയും, മലക്കുകളുടെയും പേരിൽ ശപഥം ചെയ്തതിൽ അന്തർഭവിച്ച ഒരു തത്വം ഇതാണ്: കാറ്റുകൾ മനുഷ്യന്റെ ഐഹികവും, ശാരീരികവുമായ ജീവിതത്തിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും ആവശ്യമാകുന്നു. എന്നാൽ കാറ്റിന്റെ പ്രവർത്തനവും ചലനങ്ങളും മനുഷ്യന് കാൺമാൻ കഴിയാത്തതാണ്. അതുപോലെ, മനുഷ്യന്റെ പാരത്രിക വും, ആത്മീയവുമായ ജീവിതത്തിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും ആവശ്യമായ ഒരു മഴ- ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളാകുന്നു മഴ-യും, അതുകൊണ്ടുവരുന്ന അദൃശ്യ സൃഷ്ടി കളായ മലക്കുകളും നിലവിലുണ്ട്. ഇവ രണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങ ളിൽ പെട്ടതാണ്താനും.

വഹ്യിന്റെ വാഹകനായ മലക്ക് ജിബ്രീൽ (അ) ആണെന്നിരിക്കെ, ഇവിടെ മലക്കുകളെപ്പറ്റി ബഹുവചനരൂപത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുകൊണ്ട് ആശയക്കുഴപ്പ ത്തിനവകാശമില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ ഭൂമിയിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നതിൽ വേറെ മലക്കുകൾക്കും പങ്കുണ്ടെന്ന് ക്വുർആനിൽനിന്നുതന്നെ വ്യക്തമായിട്ടുള്ള താകുന്നു. പല മഹാൻമാരും പറയുന്നതുപോലെ, ജിബ്രീൽ (അ) അവരുടെ

യെല്ലാം തലവനായിരിക്കാം. ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ)ക്ക് സന്തോഷവാർത്തയും, ലൂത്ത് നബി (അ)യുടെ ജനതക്ക് ശിക്ഷവരാൻപോകുന്നുവെന്ന മുന്നറിയിപ്പും കൊണ്ടുവന്ന മലക്കുകൾ ഒന്നിലധികം പേരുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. വഹ്‌യിന്റെ സംരക്ഷണാർത്ഥം മുമ്പിലും പിമ്പിലും അല്ലാഹു രക്ഷാസേനയെ അയക്കുമെന്ന് സൂഃ ജിന്നിലും വന്നിരിക്കുന്നു.

ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളിൽ ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ചുള്ള താക്കീതുകളും മുന്നറിയിപ്പുകളും അടങ്ങിയിരിക്കുമല്ലോ. അതുപോലെത്തന്നെ, പരലോകത്തുവെച്ച് തങ്ങൾ കുറ്റക്കാരല്ലെന്നും, തങ്ങൾക്ക് നേർമാർഗം എന്താണെന്ന് അറിവ് കിട്ടിയിരുന്നില്ലെന്നും വാദിക്കുവാനുള്ള അവസരം അതുമൂലം അവിശ്വാസികൾക്ക് നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അവയെപ്പറ്റി عذرا أو نذرا (ഒഴികഴിവ് അല്ലെങ്കിൽ താക്കീത്) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

എനി, അഞ്ച് സത്യവാചകങ്ങളിലും മലക്കുകളാണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നുവെക്കുമ്പോൾ ആദ്യത്തെ മൂന്ന് വചനങ്ങളുടെ സാരം. ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളുമായി തുടരെത്തുടരെ അയക്കപ്പെടുകയും, ഉടനെ അതിവേഗം ആ സന്ദേശങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മലക്കുകളെക്കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്യുന്നു എന്നായിരിക്കും. ഏതായാലും ഈ മഹത്തായ -അർത്ഥഗർമായ- സത്യവാചകങ്ങളെക്കൊണ്ട് സത്യംചെയ്തു അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്ന വിഷയം എന്താണ്? അതത്രെ, ഏഴാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. അതെ,إنما توعدون لواقع (നിശ്ചയമായും നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യം സംഭവിക്കുന്നതുതന്നെ) എന്ന്! പരലോകം, പുനർജീവിതം, അന്ത്യനാൾ രക്ഷാശിക്ഷകൾ ആദിയായവ സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്നുവെന്ന ഉറപ്പായ വിശ്വാസമാണല്ലോ എല്ലാ നന്മയുടെയും അടിത്തറ. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ആ ദിവസം സംഭവിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ഗൗരവമേറിയ ചില പ്രത്യാഘാതങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു:-

فَإِذَا ٱلنُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾

﴾8﴿ എന്നാൽ, നക്ഷത്രങ്ങൾ (വെളിച്ചം) തുടച്ചുമായിക്കപ്പെട്ടാൽ!-

وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾

﴾9﴿ ആകാശം (തുറന്ന്) വിടർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ!-

وَإِذَا ٱلْجِبَالُ نُسِفَتْ ﴿١٠﴾

﴾10﴿ മലകൾ (ധൂളിയായി) പൊടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ!-

وَإِذَا ٱلرُّسُلُ أُقِّتَتْ ﴿١١﴾

﴾11﴿ റസൂലുകൾക്ക് സമയം നിശ്ചയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ!-

لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ ﴿١٢﴾

﴾12﴿ ഏതൊരു ദിവസത്തേക്കാണ് അവർക്ക് അവധി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്?!

لِيَوْمِ ٱلْفَصْلِ ﴿١٣﴾

《13》 (അതെ) തീരുമാനത്തിന്റെ ദിവസത്തേക്ക് (തന്നെ)!

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا يَوْمُ ٱلْفَصْلِ ﴿١٤﴾

《14》 തീരുമാനത്തിന്റെ ദിവസം എന്നാലെന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്ത റിയാം?!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾

《15》 അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം; വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കായിരിക്കും.

《8》 فَإِذَا ٱلنُّجُومُ എന്നാൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ ആകുമ്പോൾ (ആയാൽ) طُمِسَتْ അവ തുടച്ച് മായിക്ക (നീക്ക)പ്പെടുക 《9》 وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ ആകാശം ആയാലും (ആകുമ്പോഴും) فُرِجَتْ അത് വിടർത്ത (തുറവിയാക്ക)പ്പെടുക 《10》 وَإِذَا ٱلْجِبَالُ മലകൾ ആകുമ്പോഴും (ആയാലും) نُسِفَتْ അത് പൊടിക്കപ്പെടുക, പാറ്റപ്പെടുക 《11》 وَإِذَا ٱلرُّسُلُ റസൂലുകൾ ആകുകയും ചെയ്താൽ أُقِّتَتْ അവർക്ക് സമയം നിശ്ചയിക്കപ്പെടുക 《12》 لِأَىِّ يَوْمٍ ഏതൊരുദിവസത്തേക്കാണ് أُجِّلَتْ അവക്ക് (അവർക്ക്) അവധി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് 《13》 لِيَوْمِ ദിവസത്തേക്ക്, ദിവസത്തിൽ ٱلْفَصْلِ തീരുമാനത്തിന്റെ, പിരിച്ചുവിടലിന്റെ 《14》 وَمَآ أَدْرَىٰكَ നിനക്ക് അറിവ് നൽകിയതെന്താണ് (നിനക്ക് എന്തറിയാം) مَا يَوْمُ ദിവസമെന്താണെന്ന് ٱلْفَصْلِ തീരുമാനത്തിന്റെ 《15》 وَيْلٌ (മഹാ) നാശം, കഷ്ടം يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം لِّلْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാണ്

അന്ത്യനാളിലെ ഗൗരവമേറിയ ചില സംഭവവികാസങ്ങളാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ആകാശം, ഭൂമി, പർവ്വതങ്ങൾ, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, നക്ഷത്രങ്ങൾ ആദിയായവയെല്ലാം അന്ന് നിലതെറ്റി അവതാളത്തിലാകുന്നതാണെന്ന് ക്വുർആനിൽ പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. താഴെവരുന്ന മക്കീസൂറത്തുകളിൽ ഇതുപോലെ വേറെയും പല സംഭവവികാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. കിയാമത്തുനാളിൽ റസൂലുകളെ അല്ലാഹു ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി അവരുടെ സമുദായങ്ങൾ അവരുടെ പ്രബോധനം സ്വീകരിച്ചതിനെപ്പറ്റി അവരോട് ചോദിക്കുമെന്നും (5 : 112) സമുദായങ്ങളുടെമേൽ സാക്ഷികളായി നബിമാരെകൊണ്ടുവരുമെന്നും (4 : 41) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഓരോ റസൂലിന്റെയും അവരുടെ സമുദായത്തിന്റെയും കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനം ചെയ്യുന്നതിലുള്ള അവധി നിർണയത്തെക്കുറിച്ചാണ് 11 -ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. 12 -ാം വചനത്തിൽ ആ മഹാദിനത്തിന്റെ അതിഭയങ്കരത ഒരു ചോദ്യരൂപത്തിൽ ഓർമിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്ന ദിവസമാണ് സാക്ഷാൽ തീരുമാനത്തിന്റെ അവധി എന്നും, അന്ന് സത്യനിഷേധിക

ൾക്ക് വമ്പിച്ച നാശത്തിന്റെ ദിവസമായിരിക്കുമെന്നും തുടർന്നുള്ള മൂന്നുവചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അന്നത്തെദിവസം സത്യനിഷേധികളുടെ വമ്പിച്ച നാശത്തെപ്പറ്റി ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ അല്ലാഹു പത്തുവട്ടം ആവർത്തിച്ചു താക്കീത് നൽകിയിരിക്കുന്നത് കാണാം.

أَلَمْ نُهْلِكِ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾

﴾16﴿ പൂർവ്വികൻമാരെ നാം നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞില്ലേ?!

ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ ٱلْـَٔاخِرِينَ ﴿١٧﴾

﴾17﴿ പിറകെ, അവസാനമുള്ളവരെ നാം അവരോട് തുടർത്തുന്നതാണ്.

كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِٱلْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ അപ്രകാരമത്രെ, നാം കുറ്റവാളികളെക്കൊണ്ട് ചെയ്യുക.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

﴾19﴿ അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കായിരിക്കും.

أَلَمْ نَخْلُقكُّم مِّن مَّآءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾

﴾20﴿ നിസ്സാരപ്പെട്ട ഒരു ജലത്തിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ നാം സൃഷ്ടിച്ചില്ലേ?!

فَجَعَلْنَٰهُ فِى قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٢١﴾

﴾21﴿ എന്നിട്ട് അതിനെ ഭദ്രമായ ഒരു താവളത്തിൽ നാം ആക്കി(വെച്ചു);

إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾

﴾22﴿ -നിശ്ചിതമായ ഒരു (കാല) അളവുവരെ.

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ ٱلْقَٰدِرُونَ ﴿٢٣﴾

﴾23﴿ അങ്ങനെ, നാം (എല്ലാം) കണക്കാക്കി (നിർണയിച്ചു.) അപ്പോൾ, (നാം) എത്രയോ നല്ല കഴിവുള്ളവരത്രെ.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾

﴾24﴿ അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കായിരിക്കും.

﴾**16**﴿ أَلَمْ نُهْلِكِ നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ലേ ٱلْأَوَّلِينَ ആദ്യത്തെവരെ, പൂർവ്വികൻമാരെ ﴾**17**﴿ ثُمَّ പിന്നെ, പിറകെ نُتْبِعُهُمُ അവരോട് നാം തുടർത്തും, അനുഗമിപ്പിക്കും ٱلْـَٔاخِرِينَ അവസാനത്തെവരെ, പിന്നീടുള്ളവരെ ﴾**18**﴿ كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം نَفْعَلُ നാം ചെയ്യും بِٱلْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളെക്കൊണ്ട് ﴾**19**﴿ (വചനം 15 പോലെ) ﴾**20**﴿

أَلَمْ نَخْلُقكُّم നിങ്ങളെ നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ലേ مِّن مَّآءٍ ഒരു ജലത്തിൽനിന്ന് مَّهِينٍ നിന്ദ്യമായ, നിസ്സാരപ്പെട്ട ﴾21﴿ فَجَعَلْنَٰهُ എന്നിട്ടതിനെ നാം ആക്കി فِى قَرَارٍ ഒരു താവളത്തിൽ, പതിയിൽ, വനത്തിൽ مَّكِينٍ ഭദ്രമായ, സൗകര്യപ്രദമായ ﴾22﴿ إِلَىٰ قَدَرٍ ഒരു കണക്ക് (തോത്- നിർണയം) വരെ مَّعْلُومٍ അറിയപ്പെട്ട (നിശ്ചിതമായ) ﴾23﴿ فَقَدَرْنَا എന്നിട്ട് നാം കണക്കാക്കി, നിർണയപ്പെടുത്തി, നമുക്ക് സാധ്യമായി فَنِعْمَ അപ്പോൾ വളരെ (എത്രയോ) നല്ലത് ٱلْقَٰدِرُونَ കഴിവുള്ളവർ, കണക്കാക്കുന്നവർ ﴾24﴿ [15 പോലെ]

കേവലം അറപ്പും, ചെടിപ്പും തോന്നുന്ന ഇന്ദ്രിയജലത്തിൽനിന്ന് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതും, കുറേകാലത്തോളം ആ ബീജം മാതാവിന്റെ ഗർഭാശയത്തിൽ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചതും, അവിടെവെച്ച് അവന്റെ ആകൃതിയും പ്രകൃതിയുമെല്ലാം നിർണയിച്ചു സൃഷ്ടിരൂപം പൂർത്തിയാക്കിയതും അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ പുനർജീവിതത്തിന്റെ സാധ്യത ഓർമിപ്പിക്കുകയാണ്. قدر (ഖദറ) എന്ന വാക്കിന് 'നിർണയിച്ചു, കണക്കാക്കി' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരുന്നതുപോലെ, 'കഴിവുണ്ടാക്കി, സാധ്യമായി' എന്നിങ്ങനെയും അർത്ഥമുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും അവന് നൽകുവാൻ നമുക്ക് കഴിവുണ്ടായി എന്നും, നാം വളരെ നല്ല കഴിവുകളുള്ളവനാണ് എന്നും താൽപര്യം.

أَلَمْ نَجْعَلِ ٱلْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾

﴾25﴿ ഭൂമിയെ നാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാക്കിയില്ലേ,-

أَحْيَآءً وَأَمْوَٰتًا ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ ജീവനുള്ളവരെയും, മരണപ്പെട്ടവരെയും?!

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَٰسِىَ شَٰمِخَٰتٍ وَأَسْقَيْنَٰكُم مَّآءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾

﴾27﴿ ഉന്നതങ്ങളായി ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന പർവ്വതങ്ങളെ നാം അതിൽ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സ്വച്ഛമായ ജലം നിങ്ങൾക്ക് നാം കുടിക്കുവാൻ തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾

﴾28﴿ അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാണ്.

﴾25﴿ أَلَمْ نَجْعَلِ നാം ആക്കിയില്ലേ ٱلْأَرْضَ ഭൂമിയെ كِفَاتًا ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്, ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നത് ﴾26﴿ أَحْيَآءً ജീവനുള്ളവരെ وَأَمْوَٰتًا മരണപ്പെട്ട (നിർജീവമായ)വരെയും ﴾27﴿ وَجَعَلْنَا فِيهَا നാമതിൽ ആക്കു(ഏർപ്പെടുത്തു)കയും ചെയ്തു رَوَٰسِىَ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന മലകളെ شَٰمِخَٰتٍ പൊന്തിനിൽക്കുന്ന, ഉന്നതങ്ങളായ وَأَسْقَيْنَٰكُم

നിങ്ങൾക്ക് നാം കുടിക്കാൻ തരുകയും ചെയ്തു مَآءً فُرَاتًا സ്വച്ഛമായ (ശുദ്ധ)ജലം ﴾28﴿ [15 ന്റെ അർത്ഥംപോലെ]

അല്ലാഹുവിന്റെ ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെയും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും എടുത്തു കാട്ടുകയാണ്. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഉറ്റാലോചിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ അപാരമായ കഴിവിനെക്കുറിച്ചും, മരണാനന്തര ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും സംശയ മുണ്ടാകുവാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കയില്ല എന്ന് താൽപര്യം. ജീവിച്ചിരിക്കു ന്നവർക്ക് ഭൂമുഖത്ത് ജീവിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു പോലെ, മരണപ്പെട്ടവരെ ഭൂമിക്കുള്ളിൽ അടക്കം ചെയ്യാനുള്ള സൗകര്യവും അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് 25 – 26 ൽ പ്രസ്താ വിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അവഗണിച്ചു നിഷേധിക്കു ന്നവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

ٱنطَلِقُوٓا۟ إِلَىٰ مَا كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾

﴾29﴿ '(ഹേ, വ്യാജമാക്കുന്നവരേ) നിങ്ങൾ യാതൊന്നിനെ വ്യാജമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നുവോ അതിലേക്ക് നിങ്ങൾ പോയിക്കൊള്ളുവിൻ!

ٱنطَلِقُوٓا۟ إِلَىٰ ظِلٍّ ذِى ثَلَـٰثِ شُعَبٍ ﴿٣٠﴾

﴾30﴿ അതായത്, മൂന്ന് ശാഖകളുള്ളതായ ഒരു (തരം) തണലിലേക്ക് പോയിക്കൊള്ളുവിൻ!-

لَّا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِى مِنَ ٱللَّهَبِ ﴿٣١﴾

﴾31﴿ (അത് ചൂടിൽനിന്ന്) നിഴൽ നൽകുന്നതല്ല; (അഗ്നി) ജ്വാലയിൽ നിന്ന് അത് തടുക്കുകയുമില്ല.

إِنَّهَا تَرْمِى بِشَرَرٍ كَٱلْقَصْرِ ﴿٣٢﴾

﴾32﴿ നിശ്ചയമായും അത്, [നരകം] വൻകെട്ടിടം പോലെയുള്ള തീപ്പൊരി വീശുന്നതാണ്.

كَأَنَّهُۥ جِمَـٰلَتٌ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾

﴾33﴿ അത് [തീപ്പൊരി] മഞ്ഞ വർണമായ ഒട്ടകക്കൂട്ടമെന്നോണമിരിക്കും!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാണ്.

﴾29﴿ ٱنطَلِقُوٓا۟ നിങ്ങൾ പോയിക്കൊള്ളുവിൻ إِلَىٰ مَا യാതൊന്നിലേക്ക് كُنتُم بِهِ അതിനെ നിങ്ങളായിരുന്നു تُكَذِّبُونَ വ്യാജമാക്കും ﴾30﴿ ٱنطَلِقُوٓا۟ നിങ്ങൾ പോയി

ക്കൊള്ളുക إِلَىٰ ظِلٍّ ഒരു തണലി (നിഴലി)ലേക്ക് ذِى ثَلَـٰثِ മൂന്നുള്ളതായ شُعَبٍ ശാഖകൾ, പിരിവുകൾ ﴾31﴿ لَّا ظَلِيلٍ തണൽ (നിഴൽ) നൽകുന്നതല്ല وَلَا يُغْنِى അത് പര്യാപ്തമാക്കയുമില്ല (തടുക്കയുമില്ല) مِنَ ٱللَّهَبِ ജ്വാലയിൽനിന്ന് ﴾32﴿ إِنَّهَا നിശ്ച യമായും അത് (നരകം) تَرْمِى എറിയും, (വീശും) بِشَرَرٍ തീപ്പൊരിയെ كَٱلْقَصْرِ മണി മാളിക (വൻകെട്ടിടം- കോട്ട) പോലുള്ള ﴾33﴿ كَأَنَّهُ അതാണെന്നപോലെ جِمَـٰلَتٌ ഒട്ടകങ്ങൾ, ഒട്ടകക്കൂട്ടം صُفْرٌ മഞ്ഞനിറമുള്ള ﴾34﴿ [15 നോക്കുക]

നിങ്ങൾ പരലോക ജീവിതത്തെയും നരകശിക്ഷയെയും വ്യാജമാക്കിത്തള്ളിയിരുന്നുവല്ലോ. ആ ശിക്ഷ ഇതാ ഇപ്പോൾ യഥാർത്ഥമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതാ, ആ മൂന്ന് ശാഖകളായി പിരിഞ്ഞുയരുന്ന വമ്പിച്ച കരിമ്പുകയുടെ തണലാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഇനി ആധാരം. അതിലേക്ക് പോയിക്കൊള്ളുക. പക്ഷേ അത് സാധാരണ തണലുപോലെ, ചൂടിൽ നിന്ന് തണുപ്പ് നൽകുന്നതോ, നരകാഗ്നിയിൽനിന്നുയരുന്ന തീപ്പൊരികൾക്ക് തടവായിരിക്കുന്നതോ അല്ല. നരകമാകട്ടെ, വൻകെട്ടിടങ്ങൾപോലെയുള്ള വമ്പിച്ച തീപ്പൊരികൾ പറപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അവയുടെ ആധിക്യവും, വലുപ്പവും വർണവും നോക്കുമ്പോൾ മഞ്ഞ വർണത്തിലുള്ള ഒട്ടകക്കൂട്ടങ്ങൾ ചിന്നിച്ചിതറുകയാണെന്ന് തോന്നും. അത്രയും വൻതോതിലായിരിക്കും ആ തീപ്പൊരികൾ എന്ന് സാരം. ഈ കരിമ്പുകയെപ്പറ്റി തണൽ (ظل) എന്ന് പറഞ്ഞത് കേവലം പരിഹാസ രൂപത്തിലാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. സൂ: വാകിഅഃ 43 - 44 ലും, അൽകഹ്ഫ് 29 ലും വായിച്ചത് ഓർക്കുക.

هَـٰذَا يَوْمُ لَا يَنطِقُونَ ﴿٣٥﴾

﴾35﴿ അവർ മിണ്ടാത്തതായ ദിവസമത്രെ ഇത്.

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾

﴾36﴿ (ഒഴികഴിവ് പറയുവാൻ) അവർക്ക് അനുവാദം നൽകപ്പെടുകയുമില്ല, എന്നാലവർക്ക് ഒഴികഴിവ് പറയാമായിരുന്നു.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾

﴾37﴿ അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാകുന്നു.

﴾35﴿ هَـٰذَا يَوْمُ ഇത് ഒരു ദിവസമത്രെ لَا يَنطِقُونَ അവർ മിണ്ടാത്ത, സംസാരിക്കാത്ത ﴾36﴿ وَلَا يُؤْذَنُ അനുവാദം നൽകപ്പെടുകയുമില്ല لَهُمْ അവർക്ക് فَيَعْتَذِرُونَ എന്നാലവർക്ക് ഒഴികഴിവ് പറയാമായിരുന്നു, അങ്ങനെ ഒഴികഴിവ് പറയുകയും (ഇല്ല) ﴾37﴿ [15 നോക്കുക]

സ്ഥിതിഗതികളുടെ ഗൗരവം നിമിത്തം അന്ന് അവർക്ക് സംസാരിക്കുവാൻപോലും കഴിയുന്നതല്ല. വല്ല ഒഴികഴിവുകളും പറഞ്ഞുനോക്കുവാനാണെങ്കിൽ, അതിന് അനുവാദവും ലഭിക്കുകയില്ല.

هَٰذَا يَوْمُ ٱلْفَصْلِ ۖ جَمَعْنَٰكُمْ وَٱلْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾

《38》 '(ഹേ, വ്യാജമാക്കുന്നവരേ) തീരുമാനത്തിന്റെ ദിവസമാണിത്. നിങ്ങളെയും പൂർവികൻമാരെയും നാം (ഇവിടെ) ഒരുമിച്ചു കൂട്ടിയിരിക്കുന്നു.'

فَإِن كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ ﴿٣٩﴾

《39》 എനി, വല്ല ഉപായതന്ത്രവും നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്നോട് നിങ്ങൾ (അത്) പ്രയോഗിച്ചുകൊള്ളുവിൻ! [എന്നാലതൊന്ന് കാണാമല്ലോ!]

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾

《40》 അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാകുന്നു.

《38》 هَٰذَا ഇത്, ഇതത്രെ يَوْمُ ٱلْفَصْلِ തീരുമാനത്തിന്റെ ദിവസം جَمَعْنَٰكُمْ നാം നിങ്ങളെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടിയിരിക്കുന്നു وَٱلْأَوَّلِينَ ആദ്യത്തെവരെയും, പൂർവ്വികൻമാരെയും 《39》 فَإِن كَانَ എനി ഉണ്ടെങ്കിൽ, എന്നാൽ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് كَيْدٌ വല്ല ഉപായവും, തന്ത്രവും فَكِيدُونِ എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നോട് തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചുകൊള്ളുവിൻ 《40》 [15 പോലെ]

വിഭാഗം- 2

അവിശ്വാസികളെയും, അവരുടെ ഭാവിയെയും കുറിച്ച് പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം- ക്വുർആന്റെ പതിവനുസരിച്ച്- സത്യവിശ്വാസികളെയും, അവരുടെ ഭാവിയെയും കുറിച്ച് പറയുന്നു:-

إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى ظِلَٰلٍ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾

《41》 നിശ്ചയമായും, സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർ ചില (മഹത്തായ) തണലുകളിലും, ഉറവുജലങ്ങളിലുമായിരിക്കും;

وَفَوَٰكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾

《42》 അവർ ഇച്ഛിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള പഴവർഗങ്ങളിലുമായിരിക്കും (കഴിഞ്ഞുകൂടുക)

كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ هَنِيٓـًٔۢا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

﴾43﴿ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് നിമിത്തം, നിങ്ങൾ മംഗളമായി തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ! (എന്ന് പറയപ്പെടും)

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾

﴾44﴿ നിശ്ചയമായും, അപ്രകാരമത്രെ നാം സുകൃതവാൻമാർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത്.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾

﴾45﴿ അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കായിരിക്കും.

അവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു:-

كُلُوا۟ وَتَمَتَّعُوا۟ قَلِيلًا إِنَّكُم مُّجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾

﴾46﴿ നിങ്ങൾ അൽപം (കാലം) തിന്നുകയും സുഖമനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക;- നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ കുറ്റവാളികളാകുന്നു!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾

﴾47﴿ അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാകുന്നു.

﴾41﴿ إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ നിശ്ചയമായും സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർ, ഭയഭക്തൻമാർ فِى ظِلَـٰلٍ ചില നിഴലു (തണലു)കളിലായിരിക്കും وَعُيُونٍ ഉറവുജലങ്ങ (അരുവിക)ളിലും ﴾42﴿ وَفَوَٰكِهَ പഴവർഗങ്ങളിലും مِمَّا യാതൊരു തരത്തിലുള്ള يَشْتَهُونَ അവർ ഇച്ഛിക്കുന്ന, ആശിക്കുന്ന ﴾43﴿ كُلُوا۟ നിങ്ങൾ തിന്നുവിൻ وَٱشْرَبُوا۟ കുടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ هَنِيٓـًٔا മംഗളമായിട്ട് (ആനന്ദത്തോടെ) بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതു നിമിത്തം تَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിക്കും ﴾44﴿ إِنَّا كَذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും നാം അപ്രകാരം نَجْزِى നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു ٱلْمُحْسِنِينَ സുകൃതവാൻമാർക്ക്, നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്ക് ﴾45﴿ [15 നോക്കുക] ﴾46﴿ كُلُوا۟ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ وَتَمَتَّعُوا۟ സുഖം (അനുഭവം) എടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ قَلِيلًا അൽപം കുറച്ച് إِنَّكُم നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ مُّجْرِمُونَ കുറ്റവാളികളാകുന്നു ﴾47﴿ [15 പോലെ]

ഓരോരുത്തന്നും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തുച്ഛമായ ആയുഷ്കാലം തീരുന്നതുവരെ നിങ്ങൾക്കിവിടെ യഥേഷ്ടം വിഹരിക്കാം. പക്ഷേ, നിങ്ങളുടെ ഭാവി ഭയാനകമാണെന്ന് ഓർത്തുകൊള്ളുക എന്ന് സാരം. ഇവർ ഇത്രയും കടുത്ത പാപികളായി ത്തീരുവാൻ കാരണം അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് അവന് താഴ്മകാണിക്കുവാനും, അവന്റെ മുമ്പിൽ കുമ്പിട്ട് നമസ്കാരം ചെയ്യാനും അവർ വിസമ്മതിച്ചതാണെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱرْكَعُوا۟ لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾

《48》 'നിങ്ങൾ കുമ്പിടുവിൻ' എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ അവർ കുമ്പിടുന്നതല്ല.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾

《49》 അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാകുന്നു.

فَبِأَىِّ حَدِيثٍۭ بَعْدَهُۥ يُؤْمِنُونَ

《50》 എനി, ഇതിന് [ക്വുർആന്] ശേഷം ഏതൊരു വർത്തമാനത്തിലാണ് അവർ വിശ്വസിച്ചേക്കുന്നത്?!

《48》 وَإِذَا قِيلَ പറയപ്പെട്ടാൽ, പറയപ്പെടുമ്പോൾ لَهُمْ അവരോട് ٱرْكَعُوا۟ നിങ്ങൾ കുമ്പിടുവിൻ, റുകൂഉ് ചെയ്യുവിൻ (നമസ്കരിക്കുവിൻ) لَا يَرْكَعُونَ അവർ കുമ്പിടുകയില്ല 《49》 [15 പോലെ] 《50》 فَبِأَىِّ حَدِيثٍ എനി ഏത് വർത്തമാനത്തിലാണ്, വിഷയം കൊണ്ടാണ് بَعْدَهُۥ ഇതിനുശേഷം, ഇതിന് പുറമെ يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുക

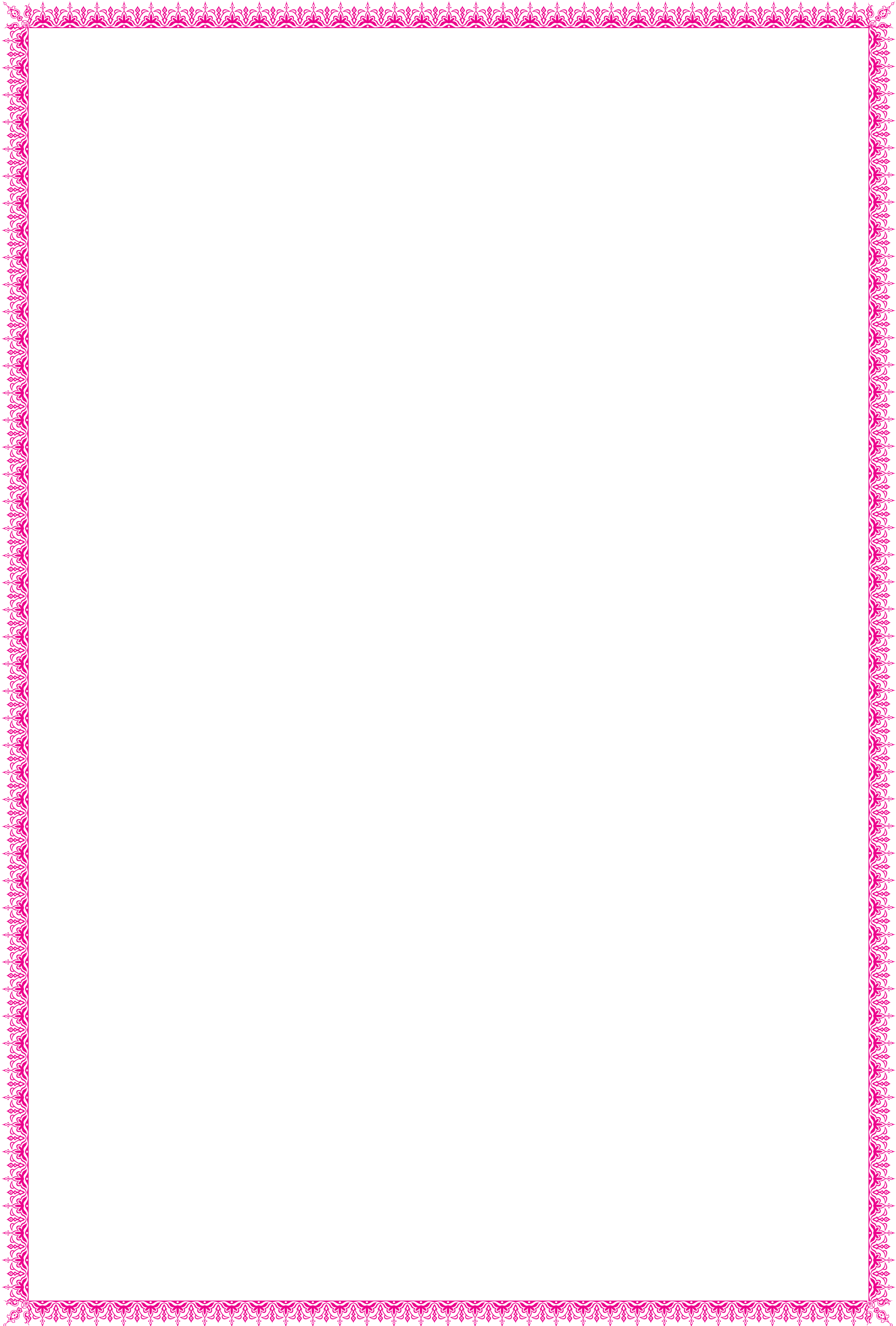
ركوع (റുകൂഉ്) എന്ന വാക്കിന് 'കുമ്പിടുക, തലകുനിക്കുക, താഴ്മ കാണിക്കുക, ഭക്തി ചെയ്യുക, നമസ്കരിക്കുക' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരാം. നമസ്കാരകർമത്തിൽ കുമ്പിട്ട് ചെയ്യുന്ന ഭാഗത്തിന് സാധാരണയായി 'റുകൂഉ്' എന്ന് പറഞ്ഞുവരുന്നു. നമസ്കാരകർമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു 'സുജൂദ്' എന്ന പറയാറുള്ളതു പോലെ റുകൂഉ് എന്നും പറയാറുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ തല കുനിക്കുവാനും അവനെ ആരാധിച്ചു കീഴ്പെടുവാനും അവർ തയ്യാറില്ല. ഗർവും അഹംഭാവവുമായി കഴിയുകയാണ്. ഇത്രയും വ്യക്തവും യുക്തവുമായ ഉപദേശങ്ങളും താക്കീതുകളും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും ഈ ക്വുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ അവർ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. എന്നിരിക്കെ എനി ഏതൊന്നിലാണ് അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നത്?! എന്ന് താൽപര്യം.

ഇമാം അഹ്മദ്, അബൂദാവൂദ്, ഹാകിം (റ) മുതലായ മഹാൻമാർ അബൂഹുറയ്റഃ (റ)യിൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു നബിവചനത്തിന്റെ ചുരുക്കം

ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'സൂറ:'വത്തീനി'ഓതി അവസാനിക്കുമ്പോൾ, ഓതുന്നവർ بلى وأنا على ذلك من الشاهدين (അല്ലാതേ! ഞാനും അതിന് സാക്ഷിയാണ്.) എന്ന് പറയണം. സൂഃ ക്വിയാമത്ത് അവസാനിക്കുമ്പോൾ അവൻ بلى (അല്ലാതേ!) എന്നും പറയണം. സൂഃ വൽമുർസലാത്തി ഓതി അവസാനിക്കുമ്പോൾ آمنا بالله (ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.)'എന്നും പറയണം.

ഈ സൂറത്തുകളുടെ അവസാനത്തെ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടിയെന്നോണമത്രെ ആ വാക്കുകൾ പറയുവാൻ നബിﷺ കൽപിക്കുന്നത്. ഓരോ വചനത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കവും, മറുപടിയുടെ സാരവും നോക്കുമ്പോൾ അത് വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, ക്വുർആൻ പാരായണവേളയിൽ, സന്തോഷവാർത്തകൾ കാണുന്നിടത്ത് അല്ലാഹുവിനോട് അതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കലും, ഭയവാർത്തകൾ കാണുന്നിടത്ത് അല്ലാഹുവിനോട് അതിൽനിന്ന് രക്ഷതേടലും ആവശ്യമാകുന്നു. ഈ ഒടുവിലത്തെ വചനത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ ചോദ്യരൂപത്തിലുള്ള വചനങ്ങൾ പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ വിനയപൂർവം അതതിന് യോജിച്ച മറുപടി വാക്യങ്ങൾ പറയുന്നതും നന്നായിരിക്കും. നബിﷺയുടെ ചര്യകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ കാണാവുന്ന മര്യാദകളാണ് ഇവയെല്ലാം. والله الموفق

آمنا بالله وبما أنزل وصدق الله وبلغ رسوله ونحن على ذلك من الشاهدين ولله الحمد والمنة

سورة النبأ

78. സൂറത്തു ന്നബഅ്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 40 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

ജുസ്ഉ് - 30

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

عَمَّ يَتَسَآءَلُونَ ﴿١﴾

﴾1﴿ എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് അവർ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?

عَنِ ٱلنَّبَإِ ٱلۡعَظِيمِ ﴿٢﴾

﴾2﴿ (അതെ, ആ) മഹത്തായ വൃത്താന്തത്തെക്കുറിച്ച്!

ٱلَّذِى هُمۡ فِيهِ مُخۡتَلِفُونَ ﴿٣﴾

﴾3﴿ അതായത്, യാതൊന്നിൽ അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരാകുന്നുവോ അക്കാര്യം (തന്നെ).

كَلَّا سَيَعۡلَمُونَ ﴿٤﴾

﴾4﴿ അങ്ങനെ വേണ്ട, അവർക്ക് വഴിയെ അറിയാറാകും!

ثُمَّ كَلَّا سَيَعۡلَمُونَ ﴿٥﴾

﴾5﴿ പിന്നെ, [വീണ്ടും] അങ്ങനെ വേണ്ട, അവർക്ക് വഴിയെ അറിയാറാകും!!

﴾1﴿ عَمَّ എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് يَتَسَآءَلُونَ അവർ (പരസ്പരം) ചോദിക്കുന്നു, ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു ﴾2﴿ عَنِ ٱلنَّبَإِ വൃത്താന്തത്തെക്കുറിച്ചാകുന്നു ٱلۡعَظِيمِ മഹത്താ

مُخْتَلِفُونَ യ, വമ്പിച്ച ﴾3﴿ ٱلَّذِى അതായത് യാതൊരു കാര്യം هُمْ فِيهِ അവർ അതിൽ ഭിന്നിച്ചവരാണ്, വ്യത്യസ്താഭിപ്രായക്കാരാണ് ﴾4﴿ كَلَّا അങ്ങനെ വേണ്ടാ, അങ്ങനെയല്ല سَيَعْلَمُونَ അവർ വഴിയെ അറിയും, അവർക്കറിയാം ﴾5﴿ ثُمَّ كَلَّا പിന്നെ വേണ്ടാ سَيَعْلَمُونَ അവർ വഴിയെ അറിയും, അറിയാറാകും

ഈ ലോകത്തിന് ഒരു അന്ത്യമുണ്ടെന്നും, അനന്തരം മറ്റൊരു ജീവിതമുണ്ടെന്നും, അവിടെവെച്ച് ഓരോരുത്തനും ഇഹത്തിൽവെച്ച് ചെയ്ത കർമങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമെന്നുമുള്ള യാഥാർത്ഥ്യത്തെയാണ് മുശ്‌രിക്കുകൾ മറ്റെല്ലാറ്റിനെക്കാളും കഠിനമായി നിഷേധിക്കുന്നത്. ഈ വിഷയകമായി -തമ്മതമ്മിലും, നബിﷺയോടും, സത്യവിശ്വാസികളോടും- പല ചോദ്യങ്ങളും വാദങ്ങളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുക അവരുടെ പതിവത്രെ. സത്യാന്വേഷണമല്ല ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യം. പരിഹാസം, ആശ്ചര്യം, ധിക്കാരം, നിഷേധം ഇവയൊക്കെയാണ് അവരെ അതിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, അത് അങ്ങനെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാവുന്ന ഒരു കാര്യമല്ലെന്നും, അതിനെ സംബന്ധിച്ച് സഗൗരവം മനസ്സിരുത്താത്ത പക്ഷം അതിന്റെ ഫലം അതിഗുരുതരമായിരിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു.

النبأ العظيم (മഹത്തായ വൃത്താന്തം) എന്ന് പറഞ്ഞത് മരണാനന്തര ജീവിതത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് മേൽവിവരിച്ചതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. മിക്കവാറും എല്ലാ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായവും അതുതന്നെ. ചുരുക്കം ചിലർ അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ക്വുർആനാണെന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ഏതായാലും, രണ്ടാമത്തെ ജീവിതത്തിന്റെ സാധ്യതയും, സംഭവ്യതയും സ്ഥാപിക്കുന്ന പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് അല്ലാഹു തുടർന്ന് വിവരിക്കുന്നത്.

أَلَمْ نَجْعَلِ ٱلْأَرْضَ مِهَـٰدًا ﴿٦﴾

﴾6﴿ ഭൂമിയെ നാം ഒരു വിതാനം [വിരിപ്പെന്നോണം] ആക്കിയിട്ടില്ലേ?!-

وَٱلْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧﴾

﴾7﴿ മലകളെ (ഭൂമിക്ക്) ആണികളും (ആക്കിയിട്ടില്ലേ)?!

وَخَلَقْنَـٰكُمْ أَزْوَٰجًا ﴿٨﴾

﴾8﴿ നിങ്ങളെ നാം ഇണകളാക്കി സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾

﴾9﴿ നിങ്ങളുടെ ഉറക്കം നാം (നിങ്ങൾക്ക്) ഒരു വിശ്രമമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

وَجَعَلْنَا ٱلَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾

﴾10﴿ രാത്രിയെ (നിങ്ങൾക്ക്) നാം ഒരു വസ്ത്രവും ആക്കിയിരിക്കുന്നു;

وَجَعَلْنَا ٱلنَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾

﴾11﴿ പകലിനെ നാം ജീവിതസന്ധാരണവേളയായും ആക്കിയിരിക്കുന്നു;

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾

﴾12﴿ നിങ്ങളുടെ മീതെ നാം ശക്തമായ (ആകാശങ്ങൾ) ഏഴെണ്ണം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു;

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾

﴾13﴿ കത്തിത്തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വിളക്ക് [സൂര്യനും] നാം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു.

وَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلْمُعْصِرَٰتِ مَآءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾

﴾14﴿ മഴക്കാറുകളിൽനിന്ന് കുത്തി ഒഴുകുന്ന വെള്ളം [മഴയും] നാം ഇറക്കി;-

لِّنُخْرِجَ بِهِۦ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾

﴾15﴿ അതുകൊണ്ട് നാം ധാന്യവും സസ്യവും (ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ച്) വെളിക്ക് വരുത്തുവാൻവേണ്ടി;-

وَجَنَّٰتٍ أَلْفَافًا ﴿١٦﴾

﴾16﴿ ഇടതിങ്ങിയ തോട്ടങ്ങളും (വെളിക്ക് വരുത്തുവാൻ)

﴾6﴿ أَلَمْ نَجْعَلِ നാം ആക്കിയില്ലേ ٱلْأَرْضَ ഭൂമിയെ مِهَٰدًا ഒരു വിതാനം, തൊട്ടിൽ, വിരിപ്പ് ﴾7﴿ وَٱلْجِبَالَ മലകളെ أَوْتَادًا ആണികളും, കുറ്റികളും ﴾8﴿ وَخَلَقْنَٰكُمْ നിങ്ങളെ നാം സൃഷ്ടിക്കയും ചെയ്തു أَزْوَٰجًا ഇണകളായിട്ട് ﴾9﴿ وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു نَوْمَكُمْ നിങ്ങളുടെ നിദ്രയെ سُبَاتًا ഒരു വിശ്രമം, ശാന്തത ﴾10﴿ وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു ٱلَّيْلَ രാത്രിയെ لِبَاسًا ഒരു വസ്ത്രം ﴾11﴿ وَجَعَلْنَا ٱلنَّهَارَ പകലിനെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു مَعَاشًا ഉപജീവനമന്വേഷിക്കുന്നത് ﴾12﴿ وَبَنَيْنَا നാം സ്ഥാപിക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു فَوْقَكُمْ നിങ്ങൾക്കുമീതെ سَبْعًا ഏഴെണ്ണം شِدَادًا കഠിനമായ, ശക്തമായ ﴾13﴿ وَجَعَلْنَا നാം ഉണ്ടാക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തു سِرَاجًا ഒരു വിളക്ക് وَهَّاجًا തിളങ്ങുന്ന, കത്തിജ്വലിക്കുന്ന ﴾14﴿ وَأَنزَلْنَا നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തു مِنَ ٱلْمُعْصِرَٰتِ മഴക്കാറുകളിൽനിന്ന്, മഴക്കാറ്റുകളിൽനിന്ന് مَآءً ثَجَّاجًا കുത്തി ഒഴുകുന്ന വെള്ളം ﴾15﴿ لِّنُخْرِجَ بِهِ അതുകൊണ്ട് നാം വെളിക്ക് വരുത്തുവാൻ, പുറപ്പെടുവിക്കാൻ حَبًّا ധാന്യം وَنَبَاتًا സസ്യവും, ചെടിയും ﴾16﴿ وَجَنَّٰتٍ തോട്ടങ്ങളും أَلْفَافًا (മരങ്ങളാൽ) ഇടതിങ്ങിയ, തൂർന്നു നിൽക്കുന്ന

നിത്യേന മനുഷ്യൻ കണ്ടും അനുഭവിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പത്ത് പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, അതേ അവസരത്തിൽ മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളുമാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ എടുത്തുകാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. പലപ്പോഴും ക്വുർആനിൽ ഇവയെപ്പറ്റി ആവർത്തിച്ചും വിവരിച്ചും പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളതുമാകുന്നു.

(1) ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യനടക്കമുള്ള ജീവജാലങ്ങളുടെ ജീവിതസന്ധാരണത്തിന് ഉപയുക്തമായ വിധത്തിൽ അതിനെ വിരിച്ചു വിതാനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

(2) ഭൂമിക്ക് ഇളക്കം പറ്റാതെ അതിനെ ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തുന്ന കുറ്റികൾ അഥവാ ആണികൾ- എന്നോണം അതിൽ പർവ്വതങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചത്.

(3) മനുഷ്യനെ ആണും പെണ്ണുമായി ഇണവർഗങ്ങളാക്കിയത്.

(4) ദേഹാദ്ധ്വാനം, രോഗം മുതലായവകൊണ്ടോ, വ്യസനം, ഭയം, മുതലായവ നിമിത്തമോ ഉണ്ടാകുന്ന ക്ഷീണങ്ങളിൽനിന്നും, പകലത്തെ വിവിധ ജോലിത്തിരക്കുകളിൽനിന്നും വിശ്രമവും, ശാന്തതയും നൽകുന്നവിധം മനുഷ്യന് ഉറക്കിനെ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

(5) രാത്രിയെ കേവലം വസ്ത്രംകൊണ്ടെന്നോണം ദേഹം മൂടി മറഞ്ഞു സ്വസ്ഥമായിരിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാക്കിയത്.

(6) മുഴുവൻ സമയവും രാത്രിയെപ്പോലെ ഇരുട്ടിയതാക്കാതെ പകലിനെ അതിൽനിന്നും വേർതിരിച്ചു ജീവിതസന്ധാരണത്തിന് പക്വമായ അവസരമാക്കിയത്.

(7) ഭൂമിയിലെ എത്രയോ കാര്യങ്ങൾക്ക് അനുപേക്ഷണീയമായ നിരവധി പ്രകൃതിബന്ധങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വമ്പിച്ച ഏഴ് ആകാശലോകങ്ങളെ ഭൂമിക്കുമീതെ സ്ഥാപിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നത്.

(8) കത്തിജ്വലിച്ചും തിളങ്ങി പ്രകാശിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലോകവിളക്കാകുന്ന സൂര്യനെ ഏർപ്പെടുത്തിയത്.

(9) മഴവർഷിപ്പിക്കുമാറുള്ള കാർമേഘങ്ങളിൽ നിന്ന്- അല്ലെങ്കിൽ മഴക്കാറുകളെ തട്ടിക്കൂട്ടുന്ന മഴക്കാറ്റുകളിൽനിന്ന്- ധാരാളം മഴവെള്ളം വർഷിപ്പിക്കുന്നത്.

(10) അങ്ങനെ, മഴമൂലം ധാന്യം തുടങ്ങിയ എല്ലാ സസ്യവർഗങ്ങളും,

വൃക്ഷങ്ങളാലും ചെടികളാലും തിങ്ങിത്തൂർന്ന് നിൽക്കുന്ന തോട്ടങ്ങളും മനുഷ്യർക്ക്‌വേണ്ടി ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നത്. അതെ, وإن تعدوا نعمة الله لا تحصوها (അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾ എണ്ണുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നതല്ല.) ഇതെല്ലാം നിരത്തിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

إِنَّ يَوْمَ ٱلْفَصْلِ كَانَ مِيقَـٰتًا ﴿١٧﴾

﴾17﴿ നിശ്ചയമായും, തീരുമാനത്തിന്റെ ദിവസം സമയനിർണിതമായിരിക്കുന്നു.

يَوْمَ يُنفَخُ فِى ٱلصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾

﴾18﴿ അതായത്, കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടുന്ന ദിവസം, അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ കൂട്ടമായി വന്നെത്തും.

وَفُتِحَتِ ٱلسَّمَآءُ فَكَانَتْ أَبْوَٰبًا ﴿١٩﴾

﴾19﴿ ആകാശം തുറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; എന്നിട്ടത് പല വാതിലുകളായിത്തീരും.

وَسُيِّرَتِ ٱلْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾

﴾20﴿ പർവതങ്ങൾ (തൽസ്ഥാനം വിട്ട്) നടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും; എന്നിട്ട് അവ കാനൽ (സമാനം) ആയിത്തീരും.

﴾17﴿ إِنَّ يَوْمَ നിശ്ചയമായും ദിവസം ٱلْفَصْلِ തീരുമാനത്തിന്റെ كَانَ അതാകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു مِيقَـٰتًا സമയം നിർണയിക്ക (നിശ്ചയിക്ക)പ്പെട്ടത് ﴾18﴿ يَوْمَ يُنفَخُ അതായത് ഊതപ്പെടുന്ന ദിവസം فِى ٱلصُّورِ കാഹളത്തിൽ, കൊമ്പിൽ فَتَأْتُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ വരും, ചെല്ലും أَفْوَاجًا പല കൂട്ടങ്ങളായി, കൂട്ടംകൂട്ടമായി ﴾19﴿ وَفُتِحَتِ തുറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും ٱلسَّمَآءُ ആകാശം فَكَانَتْ എന്നിട്ടത് ആയിരിക്കും أَبْوَٰبًا പല വാതിലുകൾ, പ്രവേശനമാർഗങ്ങൾ, കവാടങ്ങൾ ﴾20﴿ وَسُيِّرَتِ നടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും ٱلْجِبَالُ മല (പർവ്വതം)കൾ فَكَانَتْ എന്നിട്ടവ ആയിത്തീരും سَرَابًا കാനൽ (പോലെ)

കിയാമത്തുനാളിലെ സംഭവവികാസങ്ങളാണ് ഇവയെല്ലാം. ഇവയെപ്പറ്റി പലപ്പോഴും- ഇതിന് മുമ്പുള്ള ചില അദ്ധ്യായങ്ങളിലും, താഴെ വരുന്ന അദ്ധ്യായങ്ങളിലും- വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളരുമ്പോൾ അതിൽ

ഏർപ്പെടുന്ന വിടവുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ആകാശം വാതിലുകൾ ആയിത്തീരും (فكانت أبوابا) എന്ന് പറഞ്ഞതെന്നും, അതല്ല, ആകാശത്ത്നിന്ന് മലക്കുകൾ കൂട്ടം കൂട്ടമായി പ്രവഹിക്കുവാനുള്ള പ്രവേശനമാർഗങ്ങൾ അന്ന് തുറക്കപ്പെടുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾

《21》 നിശ്ചയമായും 'ജഹന്നം' [നരകം] ഒരു പതിസ്ഥാനമാകുന്നു;-

لِّلطَّٰغِينَ مَـَٔابًا ﴿٢٢﴾

《22》 അതിക്രമികാരികൾക്ക് സങ്കേത സ്ഥലമായിക്കൊണ്ട്;-

لَّٰبِثِينَ فِيهَآ أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾

《23》 (അതെ) അതിൽ പല യുഗങ്ങൾ താമസിക്കുന്നവരായും കൊണ്ട്!

لَّا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾

《24》 അതിൽവെച്ച് ഒരു തണുപ്പാകട്ടെ, വല്ല പാനീയമാകട്ടെ അവർ രുചി നോക്കുന്നതല്ല;

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾

《25》 -അത്യുഷ്ണജലവും (ദുർഗന്ധത്തോടെ ഒഴുകുന്ന) അതിശൈത്യ ജലവുമല്ലാതെ.

جَزَآءً وِفَاقًا ﴿٢٦﴾

《26》 (അവർക്ക്) യോജിച്ച പ്രതിഫലമെന്ന നിലക്ക്!

《21》 إِنَّ جَهَنَّمَ നിശ്ചയമായും ജഹന്നം (നരകം) كَانَتْ അതാകുന്നു مِرْصَادًا പതിസ്ഥാനം, കാത്തിരിക്കുന്നത്, നിരീക്ഷണസ്ഥലം 《22》 لِّلطَّٰغِينَ അതിക്രമി(ധിക്കാരി)കൾക്ക് مَـَٔابًا സങ്കേതം (പ്രാപ്യസ്ഥാനം) ആയിട്ട് 《23》 لَّٰبِثِينَ താമസിക്കുന്ന (കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന)വരായിക്കൊണ്ട് فِيهَآ അതിൽ أَحْقَابًا പല യുഗങ്ങൾ (ദീർഘിച്ച കാലഘട്ടങ്ങൾ) 《24》 لَّا يَذُوقُونَ അവർ രുചിനോക്കുക (ആസ്വദിക്കുക)യില്ല فِيهَا അതിൽവെച്ച് بَرْدًا ഒരു തണുപ്പും وَلَا شَرَابًا ഒരു പാനീയവുമില്ല 《25》 إِلَّا حَمِيمًا അത്യുഷ്ണ (ചുട്ടു തിളക്കുന്ന) ജലമല്ലാതെ وَغَسَّاقًا ഗസ്സാകും (ദുർഗന്ധമുള്ള) അതിശൈത്യ ജലവും 《26》 جَزَآءً പ്രതിഫലമായിട്ട് وِفَاقًا യോജിച്ച, ഒത്തതായ

അതിരുവിട്ടിരുന്ന ധിക്കാരികളെ പതിയിരുന്നു തേടിപ്പിടിക്കുന്ന സ്ഥലമത്രെ നരകം. അതിലെ കാവൽക്കാരായ മലക്കുകൾ അവിടെ പതിയിരിക്കുന്നുണ്ടാകും. പിന്നോക്കം പോകുന്നവരെയും തിരിഞ്ഞുപോകുന്നവരെയും അത് വിളിച്ചുവരുത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. (تدعوا من أدبر وتولى–المعارج) അവരുടെ ഏക സങ്കേതമായ നരകത്തിൽനിന്ന് അവർക്ക് ഒരിക്കലും രക്ഷയില്ല. കണക്കറ്റ യുഗങ്ങൾ– അഥവാ എന്നെന്നും– അവരതിൽ തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അത്യുഗ്രമായ ഉഷ്ണത്തിന് ഒരു ശാന്തിയോ, അസഹനീയമായ ദാഹത്തിന് ഒരു ശമനമോ പോലും അവർക്ക് ആസ്വദിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ദേഹത്തിന് ലഭിക്കുവാനുള്ളത് 'ഹമീം' മാത്രമാകുന്നു. അതാകട്ടെ, വായയും കുടലും വെന്തുരുകിപ്പോകുമാറുള്ള അത്യുഷ്ണജലം! തണുപ്പിന് ലഭിക്കുവാനുള്ളത് 'ഗസ്സാക്വും'! അതാണെങ്കിൽ, നരകത്തിൽനിന്ന് കീണ്ടൊഴുകുന്നതും, ദുർഗന്ധവും അഴുക്കും നിറഞ്ഞതും, നരകത്തിന്റെ ഉഷ്ണത്തെ വെല്ലുമാറ് തണുപ്പുള്ളതും!. അല്ലാഹു നമ്മെ കാക്കട്ടെ. ആമീൻ. ഈ രണ്ടിനെപ്പറ്റിയും സൂറ: സ്വാദ് 57 ൽ വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.

അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങളെയും, കൽപനകളെയും ധിക്കരിച്ചു അക്രമികളായി ഭൂമിയിൽ ജീവിതകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയവർക്ക് പരലോകത്തുവെച്ച് അവരുടെ അഭീഷ്ടത്തിനും ഇച്ഛക്കും കടകവിരുദ്ധമായ ഇത്തരം കടുത്ത ശിക്ഷകൾ നൽകുന്നത് തികച്ചും അനുയോജ്യം തന്നെയാണ് എന്നത്രെ 26 -ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇതിനെല്ലാം ഇടയാക്കിയ അവരുടെ ചെയ്തികളെന്താണെന്ന് അല്ലാഹു എടുത്തുകാട്ടുന്നു:-

إِنَّهُمْ كَانُوا۟ لَا يَرْجُونَ حِسَابًا

﴾27﴿ നിശ്ചയമായും, അവർ വിചാരണയെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ലായിരുന്നു;

وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا كِذَّابًا

﴾28﴿ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ അവർ ഒരു (വല്ലാത്ത) വ്യാജമാക്കൽ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തു. [ഇതാണ് കാരണം]

وَكُلَّ شَىْءٍ أَحْصَيْنَـٰهُ كِتَـٰبًا

﴾29﴿ എല്ലാ കാര്യവും തന്നെ, നാം (എഴുതി) രേഖപ്പെടുത്തി തിട്ടമാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു.

فَذُوقُواْ فَلَن نَّزِيدَكُمۡ إِلَّا عَذَابًا

﴾30﴿ ആകയാൽ, (ഹേ, അതിക്രമികാരികളേ) രുചിനോക്കിക്കൊള്ളുവിൻ! എനി, നിങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷയല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) നാം വർദ്ധിപ്പിച്ചുതരുന്നതേയല്ല.

﴾27﴿ إِنَّهُمۡ നിശ്ചയമായും അവർ كَانُواْ لَا يَرۡجُونَ അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല حِسَابًا വിചാരണ, കണക്കുനോക്കൽ ﴾28﴿ وَكَذَّبُوا അവർ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തു بِـَٔايَٰتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ كِذَّابًا ഒരു (വലിയ) വ്യാജമാക്കൽ ﴾29﴿ وَكُلَّ شَيۡءٍ എല്ലാ കാര്യവും, വസ്തുവും أَحۡصَيۡنَٰهُ അതിനെ നാം കണക്കാക്കി (തിട്ടപ്പെടുത്തി)യിരിക്കുന്നു كِتَٰبًا എഴുത്തായി, രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ﴾30﴿ فَذُوقُواْ ആകയാൽ ആസ്വദിക്കു (രുചിനോക്കു)വിൻ فَلَن نَّزِيدَكُمۡ എനി നിങ്ങൾക്ക് നാം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതേയല്ല إِلَّا عَذَابًا ശിക്ഷയല്ലാതെ

നരകക്കാരെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം- ക്വത്താദഃ (റ)യിൽനിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതുപോലെ- ഇതിലധികം ഗൗരവമേറിയ മറ്റൊരു വാക്യം ക്വുർആനിൽ ഇല്ലെന്ന് പറയാം. നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും എനി കൂടുതൽ നൽകുവാനുണ്ടെങ്കിൽ, അത് കൂടുതൽ ശിക്ഷ മാത്രമാണെന്ന് സർവാധിരാജനായ സ്രഷ്ടാവ് അവരോട് പറയുമ്പോൾ അവരുടെ നിരാശയും സങ്കടവും എത്രമാത്രമായിരിക്കും? ആലോചിച്ചുനോക്കുക! അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

വിഭാഗം- 2

അവിശ്വാസത്തിന്റെ കെടുതികളെയും ശിക്ഷയെയും കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം സത്യവിശ്വാസികളായ സൽഭാഗ്യവാൻമാർക്ക് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു:-

إِنَّ لِلۡمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾

﴾31﴿ നിശ്ചയമായും സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്ക് വിജയം (അഥവാ ഭാഗ്യസ്ഥാനം) ഉണ്ട്.

حَدَآئِقَ وَأَعۡنَٰبًا ﴿٣٢﴾

﴾32﴿ അതായത്, തോപ്പുകളും, മുന്തിരി (വള്ളി)കളും.

وَكَوَاعِبَ أَتۡرَابًا ﴿٣٣﴾

﴾33﴿ സമപ്രായക്കാരായ സ്തനം തുടിച്ച തരുണികളും.

وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾

﴿34﴾ (കള്ളിന്റെ) നിറഞ്ഞ കോപ്പകളും (ഉണ്ട്).

لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّٰبًا ﴿٣٥﴾

﴿35﴾ അവിടത്തിൽവെച്ച് വല്ല അനാവശ്യമാകട്ടെ, വ്യാജവാർത്ത യാകട്ടെ അവർ കേൾക്കുന്നതല്ല.

جَزَآءً مِّن رَّبِّكَ عَطَآءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾

﴿36﴾ നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലം! അതായത്, കണക്കൊത്ത [തികച്ചും മതിയായ] സമ്മാനം!

رَّبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ٱلرَّحْمَٰنِ ۖ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾

﴿37﴾ (അതെ) ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിന്റെയും രക്ഷിതാവിന്റെ -പരമകാരുണികനായുള്ളവന്റെ -(വക സമ്മാനം)! അവനോട് അഭിമുഖസംസാരത്തിന് അവർക്ക് (ആർക്കും) സാധിക്കുകയില്ല.

يَوْمَ يَقُومُ ٱلرُّوحُ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ صَفًّا ۖ لَّا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾

﴿38﴾ 'റൂഹും' [ആത്മാവും] മലക്കുകളും അണിയായി നിൽക്കുന്ന ദിവസം;- (അന്ന്) പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ ഏതൊരുവന് അനുമതി നൽകുകയും, താൻ ശരിയായത് പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ അവനല്ലാതെ അവർ (ആരും തന്നെ)സംസാരിക്കുകയില്ല.

﴿31﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ നിശ്ചയമായും സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്കു (ഭയഭക്തൻമാർക്കു)ണ്ട് مَفَازًا വിജയം, ഭാഗ്യത്തിന്റെ സ്ഥലം ﴿32﴾ حَدَآئِقَ അതായത് തോപ്പുകൾ وَأَعْنَٰبًا മുന്തിരികളും ﴿33﴾ وَكَوَاعِبَ സ്തനം തുടിച്ച തരുണികളും أَتْرَابًا സമപ്രായക്കാരായ, ഇണയൊത്ത ﴿34﴾ وَكَأْسًا (കള്ളിന്റെ) കോപ്പയും دِهَاقًا നിറഞ്ഞ, സമർത്ഥമായ ﴿35﴾ لَّا يَسْمَعُونَ അവർ കേൾക്കയില്ല فِيهَا അതിൽവെച്ച് لَغْوًا ഒരു അനാവശ്യവും, നിരർത്ഥവും وَلَا كِذَّٰبًا വ്യാജമായതും ഇല്ല ﴿36﴾ جَزَآءً പ്രതിഫലം, പ്രതിഫലമായിട്ട് مِّن رَّبِّكَ നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് عَطَآءً സമ്മാനം, ദാനം حِسَابًا

കണക്കൊത്ത, മതിയായ, തികഞ്ഞ ﴾37﴿ رَّبِّ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ അതായത് ആകാശങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് وَٱلْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും وَمَا بَيْنَهُمَا അവ രണ്ടിനിടയിലുള്ളതിന്റെയും ٱلرَّحْمَـٰنِ പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ لَا يَمْلِكُونَ അവർ അധീനമാക്കുക (അവർക്ക് സാധ്യമാകുക)യില്ല مِنْهُ അവനോട് خِطَابًا അഭിമുഖഭാഷണം, സംസാരം ﴾38﴿ يَوْمَ يَقُومُ നിൽക്കുന്ന ദിവസം ٱلرُّوحُ റൂഹ് (ആത്മാവ്) وَٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ മലക്കുകളും صَفًّا അണിയായി لَّا يَتَكَلَّمُونَ അവർ സംസാരിക്കയില്ല إِلَّا مَنْ യാതൊരുവനല്ലാതെ أَذِنَ لَهُ അവന് അനുവാദം നൽകിയിരിക്കുന്നു ٱلرَّحْمَـٰنُ പരമകാരുണികൻ وَقَالَ താൻ പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു صَوَابًا ശരിയായത്, നേരെയുള്ളത്, ചൊവ്വായത്

വ്യാജവാദികളുടെ ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ 26 -ാം വചനത്തിൽ 'യോജിച്ച പ്രതിഫലം (جزاء وفاقا)' എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഭയഭക്തൻമാരുടെ പ്രതിഫലത്തെപ്പറ്റി ഇവിടെ പറഞ്ഞത് നോക്കുക: 'നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലം (جزاء من ربك)'എന്നും, 'മതിയായ സമ്മാനം (عطاء حسابا)'എന്നും വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ദുഷ്ക്കർമങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതിഫലം അവക്ക് സമാനമായ ശിക്ഷ മാത്രമായിരിക്കുമല്ലോ. സൽക്കർമങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതിഫലമാകട്ടെ, പത്തിരട്ടിയും അതിലധികവുമായിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെ പ്രതിഫലത്തെയും വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിൽ വിശേഷിപ്പിച്ചതിന്റെ രഹസ്യം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

അണിയണിയായി നിൽക്കുന്ന മലക്കുകളുടെ വലയത്തിൽ സൃഷ്ടികളെല്ലാം ഭയവിഹ്വലരായി നിലകൊള്ളുന്ന ആ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ, പ്രവാചകൻമാർപോലും 'എന്റെ കാര്യം, എന്റെ കാര്യം'എന്ന് പറഞ്ഞേക്കുന്ന ആ ഭയങ്കരദിനത്തിൽ, തന്നെപ്പറ്റി എന്ത് തീരുമാനമാണ് ലോകനിയന്താവ് തീരുമാനിക്കുന്നതെന്ന് ഓരോരുത്തനും പരിഭ്രാന്തിയോടെ നിശ്ചലമായി കാത്തുനിൽക്കുന്ന ആ സ്തംഭനഘട്ടത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതി കൂടാതെ വല്ലതും ഉരിയാടുവാൻ ആർക്ക് സാധിക്കും?! ഇല്ല. അവൻ അനുമതി നൽകുകയും, അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തവർക്കല്ലാതെ അവിടെവെച്ച് മിണ്ടുവാൻ സാധ്യമല്ല. يوم يأتي لا تكلم نفس إلا باذنه– هود:١٠٥ (അത് വന്നെത്തുന്ന ദിവസം ഒരാളും തന്നെ അവന്റെ- അല്ലാഹുവിന്റെ- അനുവാദമില്ലാതെ സംസാരിക്കയില്ല.) من ذا الذي يشفع عنده إلا باذنه – البقرة:٢٥٥ (അവന്റെ അനുവാദമില്ലാതെ അവന്റെ അടുക്കൽ ആർ ശുപാർശ ചെയ്യും?) സംസാരിക്കുവാൻ അനുമതി ലഭിക്കുന്നത് ആർക്കായിരിക്കുമെന്ന് وقال صوابا (ശരിയായത് പറയുകയും ചെയ്യും) എന്ന വാക്യം മുഖേന അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അഥവാ, ഇഹത്തിൽവെച്ച് തൗഹീദിന്റെ വാക്യവും തദടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള തത്വങ്ങളും സമ്മതിച്ചവർ.

റൂഹും മലക്കുകളും (الروح والملائكة) എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവിടെ റൂഹുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം ജിബ്രീൽ (അ) എന്ന മലക്കാണെന്നും, മനുഷ്യാത്മാ

ക്കളാണെന്നും മറ്റും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ജിബ്‌രീലിനെപ്പറ്റി റൂഹ് എന്ന് ക്വുർആനിലും ഹദീഥിലും ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതാണ്. എങ്കിലും- ഇമാം ഇബ്നു കഥീർ (റ) അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ- ഇവിടെ മനുഷ്യാത്മാക്കളാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വെക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ സന്ദർഭോചിതമായിക്കാണുന്നത്. الله اعلم

ذَٰلِكَ ٱلْيَوْمُ ٱلْحَقُّ ۖ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ مَـَٔابًا ﴿٣٩﴾

﴾39﴿ അതത്രെ, യഥാർത്ഥദിവസം! ആകയാൽ, (വേണമെന്ന്) ആർ ഉദ്ദേശിച്ചുവോ അവൻ തന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് (മടങ്ങുവാനുള്ള) സങ്കേതം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

إِنَّآ أَنذَرْنَـٰكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنظُرُ ٱلْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ ٱلْكَافِرُ يَـٰلَيْتَنِى كُنتُ تُرَٰبًۢا

﴾40﴿(ജനങ്ങളേ) നിശ്ചയമായും, സമീപസ്ഥമായ ഒരു ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് നാം (ഇതാ) മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിരിക്കുന്നു! (അതെ) മനുഷ്യൻ തന്റെ കരങ്ങൾ മുൻചെയ്തുവെച്ചതിനെ നോക്കിക്കാണുന്ന ദിവസം;- അവിശ്വാസിയായുള്ളവൻ (അന്ന്) പറയും: 'അയ്യോ! ഞാൻ മണ്ണായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനേ!' എന്ന്.

﴾39﴿ ذَٰلِكَ അത്, അതത്രെ ٱلْيَوْمُ ٱلْحَقُّ യഥാർത്ഥ ദിവസം فَمَن شَآءَ ആകയാൽ, (എന്നാൽ) ആർ ഉദ്ദേശിച്ചുവോ ٱتَّخَذَ അവൻ ഏർപ്പെടുത്തട്ടെ, ഉണ്ടാക്കട്ടെ إِلَىٰ رَبِّهِۦ തന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് مَـَٔابًا ഒരു സങ്കേതം, മടക്കസ്ഥാനം, മടക്കം ﴾40﴿ إِنَّآ നിശ്ചയമായും നാം أَنذَرْنَـٰكُمْ നിങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് (താക്കീത്) നൽകിയിരിക്കുന്നു عَذَابًا ഒരു ശിക്ഷയെ(ക്കുറിച്ച്) قَرِيبًا അടുത്ത, സമീപസ്ഥമായ يَوْمَ يَنظُرُ നോക്കുന്ന (കാണുന്ന) ദിവസം ٱلْمَرْءُ മനുഷ്യൻ مَا قَدَّمَتْ മുൻചെയ്തതിനെ يَدَاهُ തന്റെ രണ്ട് കരങ്ങൾ, കൈകൾ وَيَقُولُ പറയുകയും ചെയ്യും, പറയുന്നതുമായ ٱلْكَافِرُ അവിശ്വാസി يَـٰلَيْتَنِى അയ്യോ ഞാനായെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നേനേ كُنتُ ആയിരുന്നു (എങ്കിൽ) تُرَٰبًا മണ്ണ്

അന്നത്തെ ഭയങ്കരതയും കഠിനശിക്ഷകളും കാണുമ്പോൾ അവിശ്വാസികൾ കൊതിച്ചുപോകും:'തങ്ങൾ മനുഷ്യരായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടാതെ വെറും മണ്ണായിരുന്നുവെങ്കിൽ നന്നായേനെ! എന്നാൽ ഇതൊന്നും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയില്ലായിരുന്നുവല്ലോ!!' എന്നൊക്കെ. അബൂഹുറയ്റഃ (റ)യിൽ നിന്നും ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: എല്ലാ സൃഷ്ടികളും ക്വിയാമത്തുനാ

ളിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടും. കാലികളും പറവകളും ഇതര ജീവികളുമെല്ലാം തന്നെ. അങ്ങനെ, കൊമ്പില്ലാത്തവർക്ക് കൊമ്പുള്ള ജീവികളിൽനിന്ന് പ്രതികാരം എടുത്തുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണം അല്ലാഹു നടപടിയെടുക്കും. പിന്നീട് അവയോട് അല്ലാഹു 'നിങ്ങൾ മണ്ണായിക്കൊള്ളുക' എന്ന് പറയും. അപ്പോഴാണ് അവിശ്വാസിയായവൻ 'അയ്യോ, ഞാൻ മണ്ണായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനേ!' എന്ന് പറയുക. (ابن جرير وابن المنذر والبيهقي وأبو حاتم)

لله الحمد والمنة والفضل

سورة النازعات

79. സൂറതു ന്നാസിആത്ത്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 46 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَٱلنَّٰزِعَٰتِ غَرۡقٗا ﴿١﴾

《1》 മുഴുകി പ്രവേശിച്ചു (നിർദ്ദയം) ഊരിയെടുക്കുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَٱلنَّٰشِطَٰتِ نَشۡطٗا ﴿٢﴾

《2》 വേഗതയിൽ (സൗമ്യമായി) അഴിച്ചുവിടുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَٱلسَّٰبِحَٰتِ سَبۡحٗا ﴿٣﴾

《3》 ഒരു (ശക്തമായ) ഒഴുക്ക് ഒഴുകിവരുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!

فَٱلسَّٰبِقَٰتِ سَبۡقٗا ﴿٤﴾

《4》 എന്നിട്ട്, മുന്നോട്ട് കുതിച്ചു പോകുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!

فَٱلۡمُدَبِّرَٰتِ أَمۡرٗا ﴿٥﴾

《5》 എന്നിട്ട്, കൽപന (വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം) ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!

《1》 وَٱلنَّٰزِعَٰتِ ഊരിയെടുക്കുന്നവ (നീക്കുന്നവ, പിടിച്ചുവലിക്കുന്നവ) തന്നെയാണ غَرۡقٗا മുങ്ങി (മുഴുകി പ്രവേശിച്ചു- നിർദ്ദയമായി)ക്കൊണ്ട് 《2》 وَٱلنَّٰشِطَٰتِ അഴിച്ചുവിടുന്നവ (വേഗം എടുക്കുന്നവ) തന്നെയാണ نَشۡطٗا ഒരു (വേഗത്തിലുള്ള- സൗമ്യമായ) അഴിച്ചുവിടൽ 《3》 وَٱلسَّٰبِحَٰتِ നീന്തുന്ന (ഒഴുകിവരുന്ന- വേഗം ഇറങ്ങിവരുന്ന)വ തന്നെയാണ سَبۡحٗا ഒരു (ശക്തമായ) നീന്തൽ, ഇറങ്ങൽ 《4》 فَٱلسَّٰبِقَٰتِ എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) മുൻകടക്കുന്നവ (മുന്നോട്ട് ഗമിക്കുന്ന- കുതിച്ചു

പോകുന്നവ) തന്നെയാണ سَبْقًا മുൻകടക്കൽ (ഊക്കോടെ) ﴾5﴿ فَٱلْمُدَبِّرَٰتِ എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ, പിന്നെ) ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്ന (വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുന്ന -പരിപാടിയിടുന്ന) വതന്നെയാണ أَمْرًا കൽപനയെ, കാര്യത്തെ

മരണസമയത്ത് മനുഷ്യരുടെ ആത്മാക്കളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്ന മലക്കുകളെക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ സത്യം ചെയ്യുന്നു. അതോടൊപ്പം അവർ ആ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന്റെ സ്വഭാവവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അവിശ്വാസികളുടെ ആത്മാക്കളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നത് വളരെ നിർദ്ദയമായ രീതിയിലായിരിക്കും. ഒരു ജലാശയത്തിനടിയിൽ മുങ്ങിത്തപ്പുന്നതുപോലെ ശരീരത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും അവർ മുഴുകി പ്രവേശിക്കും. മരണമടയുന്നവൻ അതിനാൽ അങ്ങേഅറ്റം വേദനയും യാതനും അനുഭവിക്കയും ചെയ്യും. ഇതാണ് 1 -ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അവിശ്വാസികളുടെ മരണവേളയിൽ മലക്കുകൾ അവരോട് വളരെ പരുഷമായ നിലയിൽ പെരുമാറുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂറ: മുഹമ്മദ് 27 ലും, അൻഫാൽ 50 ലും, അൻആം 93 ലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് സ്മരണീയമാകുന്നു. എന്നാൽ, സജ്ജനങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നതാകട്ടെ, വളരെ സൗമ്യത്തിലും വേഗത്തിലുമായിരിക്കും. അഥവാ കെട്ടിയിട്ട മൃഗത്തെ കെട്ടഴിച്ചുകൊണ്ട് പോകുന്നതുപോലെ വളരെ വേഗത്തിലും സന്തോഷത്തോടുകൂടിയുമായിരിക്കും. മലക്കുകൾ അവർക്ക് സലാം പറയുകയും, സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സൂറ: നഹ്ൽ 32 ൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നത് കാണാം. 2 -ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ്. 3 -ാം വചനത്തിൽ, ആകാശത്തുനിന്ന് മലക്കുകൾ അതിവേഗം ഇറങ്ങിവരുന്നതിനെയും, 4 -ാം വചനത്തിൽ, അനന്തരം സജ്ജനങ്ങളിലേക്ക് ധൃതിയിൽകൊണ്ടുപോയി എത്തിക്കുന്നതിനെയും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മേൽ വിവരിച്ചതും അതല്ലാത്തതുമടക്കം ഭൂമിയിൽ നടപ്പാക്കുവാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെല്ലാം ചിട്ടയും പരിപാടിയുമനുസരിച്ച് മലക്കുകൾ നടത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് 5 -ാം വചനത്തിൽ സൂചന.

ഈ അഞ്ച് സത്യവചനങ്ങളിലും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് മലക്കുകളാണ് എന്ന നിലക്കാണ് നാം മുകളിൽ വിവരിച്ചത്. എന്നാൽ ഇവിടെ വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. അഞ്ചും– അല്ലെങ്കിൽ ആദ്യത്തെ നാലും– നക്ഷത്രങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, യുദ്ധക്കുതിരകളെക്കുറിച്ചാണെന്നും വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അഭിപ്രായക്കാരുണ്ട്. ഓരോന്നിനും അതിനനുസരിച്ച വ്യാഖ്യാനങ്ങളും കാണാം. ഒന്നിലധികം സന്ദർഭങ്ങളിൽ മുമ്പ് നാം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകളുടെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കാവുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ തന്നെയാണവ എന്ന് സമ്മതിക്കാം. പക്ഷേ, സ്വഹാബികളിൽനിന്നും, മുൻഗാമികളായ മഹാൻമാരിൽനിന്നും ഭൂരിഭാഗം ആളുകളും സ്വീകരിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളത് നാം ഒന്നാമത് വിവരിച്ച അതേ അഭിപ്രായമാകുന്നു. ആദ്യത്തെ നാല് വചനങ്ങളിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടത് മലക്കുകളെന്നുവെച്ചാൽപോലും, അഞ്ചാം വചനത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് മലക്കുകൾ തന്നെയാണെന്ന

കാര്യത്തിൽ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളെല്ലാം യോജിച്ചവരാണെന്ന് ഇമാം റാസീ (റ), ഇബ്നു കഥീർ (റ) മുതലായവർ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

يَوْمَ تَرْجُفُ ٱلرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾

《6》 കിടിലം കൊള്ളുന്നത് കിടിലംകൊള്ളുന്ന ദിവസം!-

تَتْبَعُهَا ٱلرَّادِفَةُ ﴿٧﴾

《7》 പിന്നാലെ വരുന്നത് അതിനെത്തുടർന്ന് വരുന്നതാണ്.

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾

《8》 അന്നത്തെ ദിവസം ചില ഹൃദയങ്ങൾ (പേടിച്ചു) വിറകൊള്ളുന്നവയായിരിക്കും;

أَبْصَٰرُهَا خَٰشِعَةٌ ﴿٩﴾

《9》 അവയുടെ കണ്ണുകൾ (വിനയപ്പെട്ടു) താഴ്മചെയ്യുന്നവയായിരിക്കും.

《6》 يَوْمَ تَرْجُفُ വിറകൊള്ളുന്ന (കിടിലംകൊള്ളുന്ന) ദിവസം ٱلرَّاجِفَةُ വിറ (കിടിലം) കൊള്ളുന്നത് 《7》 تَتْبَعُهَا അതിനെ പിൻതുടരും, തുടർന്നുവരും ٱلرَّادِفَةُ തുടർന്ന് വരുന്നത്, പിന്നാലെയുള്ളത് 《8》 قُلُوبٌ ചില ഹൃദയങ്ങൾ يَوْمَئِذٍ അന്ന് وَاجِفَةٌ ഭയവിഹ്വലമായിരിക്കും, വിറകൊള്ളുന്നതായിരിക്കും 《9》 أَبْصَٰرُهَا അവയുടെ കണ്ണുകൾ, ദൃഷ്ടികൾ خَٰشِعَةٌ താഴ്മ (ഭക്തി- വിനയം- എളിമ) കാട്ടുന്നതായിരിക്കും

ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ ലോകം ആകമാനം കിടുകിട വിറപ്പിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ കാഹളം ഊത്തിനെക്കുറിച്ചാണ് 6 -ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അതിനു ശേഷം, എല്ലാവരെയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ ഊത്താണ് 7 -ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. രണ്ട് ഊത്തുകളെക്കുറിച്ചും ക്വുർആൻ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അവിശ്വാസികൾക്ക് അന്നത്തെ ദിവസം അങ്ങേഅറ്റം ഭയവും, പരിഭ്രാന്തിയും, അപമാനവും നേരിടും. അതിനുള്ള കാരണം ഇതാണ്:-

يَقُولُونَ أَءِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِى ٱلْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾

《10》 അവർ പറയുന്നു: 'നിശ്ചയമായും, നാം കുഴിയിൽ വെച്ച് (മുൻസ്ഥിതിയിൽ) മടക്കപ്പെടുന്നവരാണോ?!'

أَءِذَا كُنَّا عِظَٰمًا نَّخِرَةً ﴿١١﴾

《11》 നാം ജീർണിച്ച എല്ലുകളായിത്തീർന്നിട്ടാണോ (ആ മടക്കം)?!

قَالُوا۟ تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾

《12》 അവർ പറയുകയാണ്: അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, നഷ്ടകരമായ ഒരു തിരിച്ചുവരവത്രെ അത്.

《10》 يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു, പറയും أَءِنَّا നാമോ, നാമാണോ لَمَرْدُودُونَ മടക്കപ്പെടുന്നവർ തന്നെ فِى ٱلْحَافِرَةِ കുഴിയിൽ (ഖബ്റിൽ) വെച്ച്, മുൻസ്ഥിതിയിൽ 《11》 أَءِذَا كُنَّا നാം ആയിട്ടാണോ عِظَـٰمًا എല്ല് (അസ്ഥി)കൾ نَّخِرَةً ദ്രവിച്ച, ജീർണിച്ച, നുരുമ്പിയ 《12》 قَالُوا۟ അവർ പറഞ്ഞു, പറയുകയാണ് تِلْكَ അത് إِذًا എന്നാൽ (അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ) كَرَّةٌ ഒരു തിരിച്ചുവരവാണ്, മടക്കമത്രെ خَاسِرَةٌ നഷ്ടകരമായ

حافرة എന്ന വാക്കിന് 'കുഴി' എന്നർത്ഥം. 'വന്ന വഴിക്ക് തന്നെ മടങ്ങി', 'വന്നപാടെ തിരിച്ചുപോയി,' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥത്തിൽ رجع في الحافرة (അവൻ തന്റെ കുഴിയിൽവെച്ച് മടങ്ങി) എന്ന് അറബിയിൽ പറയപ്പെടാറുണ്ട്. 'നിന്ന കുഴിയിൽനിന്ന് നീങ്ങിയില്ല' എന്നും മറ്റും മലയാളത്തിലും പറയാറുണ്ടല്ലോ അതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണിതും. ഇതനുസരിച്ച് (10 -ാം വചനത്തിൽ) في الحافرة എന്നതിന് في الحالة الأولى (മുൻസ്ഥിതിയിൽ) എന്നാണ് പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും അർത്ഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. 'ഖബ്റുകളാകുന്ന കുഴിയിൽ വെച്ച്' എന്നും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടായാലും സാരം വ്യക്തമാണ്. മരണാനന്തര ജീവിതത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന മുശ്രിക്കുകൾ പരിഹാസപൂർവ്വം പറയുന്ന വാക്കുകളാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. മരണശേഷം എല്ലുകൾപോലും ദ്രവിച്ച് ജീർണിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ട് പിന്നെയും ഞങ്ങളെ ഖബ്റുകളിൽ വെച്ച് മുൻസ്ഥിതിയിൽ ജീവിപ്പിക്കുമെന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നത്? ആശ്ചര്യം! അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അത് ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വമ്പിച്ച നഷ്ടമായിരിക്കുമല്ലോ. ഞങ്ങൾ ആ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള യാതൊരു ഒരുക്കവും ചെയ്തിട്ടില്ലല്ലോ എന്ന് സാരം.

'അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അത് നഷ്ടകരമായ ഒരു തിരിച്ചുവരവായിരിക്കും. (تلك إذا كرة خاسرة)' എന്ന് ആ സത്യനിഷേധികൾ പരിഹാസപൂർവ്വം പറയുന്ന വാക്കാണെങ്കിലും ബുദ്ധിയുള്ളവരെ ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കുമാറുള്ള ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം ആ വാക്കിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. താഴെ കാണുന്ന കവിവാക്യം ആ യാഥാർത്ഥ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

قَالَ الْمُنَجِّمُ وَالطَّبِيبُ كِلاَهُمَا — لَنْ يَحْشَرَ الْأَمْوَاتُ قُلْتُ إِلَيْكُمَا

إِنْ صَحَّ قَوْلُكما فَلَسْتُ بِخَاسِرٍ — أَوْ صَحَّ قَوْلِي فَالْخَسَارُ عَلَيْكُمَا

(സാരം: ഗോളശാസ്ത്രക്കാരനും ശരീരശാസ്ത്രക്കാരനും പറയുന്നു, മരണപ്പെട്ടവർ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുകയില്ല എന്ന്. ഞാൻ പറയുന്നു: നിൽക്കട്ടെ! നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത് ശരിയാണെങ്കിൽ, ഞാൻ നഷ്ടക്കാരനല്ല. അഥവാ ഞാൻ പറഞ്ഞത് ശരിയാണെങ്കിൽ, നഷ്ടം സംഭവിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ രണ്ട് കൂട്ടർക്കുമായിരിക്കും.) മരണാനന്തരജീവിതം യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നുവരുന്നപക്ഷം നിങ്ങളെപ്പോലെത്തന്നെ എനിക്കും യാതൊരു ദോഷവും ബാധിക്കാനില്ല; നേരെമറിച്ച് ഞാൻ പറയുംപോലെ, അത് യഥാർത്ഥമായി സംഭവിക്കുമെന്നുവന്നാൽ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്ക് വമ്പിച്ച നാശമാണുണ്ടായിരിക്കുക. എനിക്കൊരു നഷ്ടവും വരാനില്ല. കാരണം, ഞാൻ നേരത്തെത്തന്നെ അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരാകകൊണ്ട് അതിന്നായി യാതൊരു ഒരുക്കവും നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ല എന്ന് താൽപര്യം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-)

فَإِنَّمَا هِىَ زَجْرَةٌ وَٰحِدَةٌ ﴿١٣﴾

《13》 എന്നാൽ, അത് ഒരേ ഒരു (ഘോര) ശബ്ദം മാത്രമായിരിക്കും.

فَإِذَا هُم بِٱلسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾

《14》 അപ്പോഴേക്ക് അവരതാ ഭൂമുഖത്തായിരിക്കും!

《13》 فَإِنَّمَا هِىَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അത് زَجْرَةٌ (വമ്പിച്ച) ഒരു ശബ്ദം ഇരമ്പൽ (മാത്രം) ആയിരിക്കും وَٰحِدَةٌ ഒരേ, ഏക **《14》** فَإِذَا هُم അപ്പോൾ അവരതാ بِٱلسَّاهِرَةِ ഭൂമുഖത്ത് (ഭൂമിയിൽ- നഗ്നമായ മൈതാനത്ത്) ആയിരിക്കും

കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടുമ്പോൾ ഭൂമിയുടെ ഇന്നത്തെ നിലയെല്ലാം മാറിപ്പോകുമെന്നും, എല്ലാം സമനിരപ്പാക്കപ്പെടുന്നതാണെന്നും ക്വുർആനിൽ പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. രണ്ടാമത്തെ ഊത്തിനെത്തുടർന്ന് എല്ലാവരും ക്വബ്റുകളിൽനിന്ന് പെട്ടെന്ന് എഴുന്നേറ്റ് പുറത്തുവരുകയും, 'മഹ്ശറി'ൽ സമ്മേളിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ഈ മുശ്രിക്കുകളെക്കാൾ വമ്പിച്ച ശക്തനും ധിക്കാരിയുമായിരുന്ന ഫിർഔന്റെ ചരിത്രം ഓർമിപ്പിക്കുന്നു:-

هَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ مُوسَىٰٓ ﴿١٥﴾

《15》 (നബിയേ) നിനക്ക് മൂസായുടെ വർത്തമാനം വന്നിരിക്കുന്നുവോ?!-

إِذْ نَادَىٰهُ رَبُّهُۥ بِٱلْوَادِ ٱلْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾

《16》 അതായത്, 'ത്വുവാ' എന്ന പരിശുദ്ധ താഴ്‌വരയിൽവെച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ റബ്ബ് അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം:-

ٱذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ﴿١٧﴾

《17》 'നീ ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്ക് പോയിക്കൊള്ളുക; നിശ്ചയമായും, അവൻ (ധിക്കാരത്തിൽ) അതിരുകവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.'

فَقُلْ هَل لَّكَ إِلَىٰٓ أَن تَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾

《18》 എന്നിട്ട് പറയുക: 'നീ പരിശുദ്ധി പ്രാപിക്കേണ്ടതിലേക്ക് നിനക്ക് ഒരുക്കമുണ്ടോ?-

وَأَهْدِيَكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿١٩﴾

《19》 നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് ഞാൻ നിനക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുകയും, അങ്ങനെ നീ (അവനെ) ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിനും (ഒരുക്കമുണ്ടോ)?'

《15》 هَلْ أَتَىٰكَ നിനക്ക് വന്നിരിക്കുന്നുവോ حَدِيثُ مُوسَىٰٓ മൂസായുടെ വർത്തമാനം, വിഷയം 《16》 إِذْ نَادَىٰهُ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞ സന്ദർഭം رَبُّهُۥ അദ്ദേഹത്തിന്റെ റബ്ബ് بِٱلْوَادِ ٱلْمُقَدَّسِ പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട താഴ്‌വരയിൽവെച്ച് طُوًى അതായത് ത്വുവാ, ത്വുവാ എന്ന 《17》 ٱذْهَبْ നീ പോകുക إِلَىٰ فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്ക് إِنَّهُۥ നിശ്ചയമായും അവൻ അതിരുവിട്ടിരിക്കുന്നു (ധിക്കാരം മുഴുത്തിരിക്കുന്നു) 《18》 فَقُلْ എന്നിട്ട് നീ പറയുക هَل لَّكَ നിനക്ക് (ഒരുക്കം- തയ്യാർ- ആവശ്യം) ഉണ്ടോ إِلَىٰٓ أَن تَزَكَّىٰ നീ പരിശുദ്ധി പ്രാപിക്കുവാൻ (നന്നായിത്തീരാൻ) 《19》 وَأَهْدِيَكَ ഞാൻ നിനക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുവാനും إِلَىٰ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് فَتَخْشَىٰ അങ്ങനെ നീ ഭയപ്പെടുവാനും

സീനാപർവ്വതത്തിലെ ത്വുവാതാഴ്‌വരയിൽവെച്ച് അല്ലാഹു മൂസാ നബി (അ) യോട് സംസാരിച്ച വിവരം സൂറത്ത് ത്വാഹായിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ആ സംസാരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുന്നത്.

فَأَرَىٰهُ ٱلْـَٔايَةَ ٱلْكُبْرَىٰ ﴿٢٠﴾

《20》 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അവന് (ആ) വമ്പിച്ച ദൃഷ്ടാന്തം കാട്ടിക്കൊടുത്തു.

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿٢١﴾

《21》 എന്നാൽ, അവൻ വ്യാജമാക്കുകയും, അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയും ചെയ്തു.

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ﴿٢٢﴾

﴾22﴿ പിന്നീട് അവൻ (എതിരായ) പരിശ്രമം നടത്തിക്കൊണ്ട് പിന്നോട്ടുപോയി.

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿٢٣﴾

﴾23﴿ അങ്ങനെ, അവൻ (തന്റെ ആൾക്കാരെ) ശേഖരിച്ചു; എന്നിട്ട് വിളിച്ചു (പ്രഖ്യാപിച്ചു);-

فَقَالَ أَنَا۠ رَبُّكُمُ ٱلْأَعْلَىٰ ﴿٢٤﴾

﴾24﴿ അവൻ പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ഉന്നതനായ റബ്ബാകുന്നു.'

﴾20﴿ فَأَرَىٰهُ അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) അദ്ദേഹം അവന് കാട്ടിക്കൊടുത്തു ٱلْءَايَةَ ٱلْكُبْرَىٰ വമ്പിച്ച (വളരെ വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തം ﴾21﴿ فَكَذَّبَ അപ്പോൾ (എന്നിട്ട്) അവൻ വ്യാജമാക്കി وَعَصَىٰ അനുസരണക്കേട് (എതിര്) പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തു. ﴾22﴿ ثُمَّ أَدْبَرَ പിന്നെ അവൻ പിന്നോക്കം പോയി, പിന്നിട്ടു يَسْعَىٰ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് ﴾23﴿ فَحَشَرَ അങ്ങനെ അവൻ ശേഖരിച്ചു, ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി فَنَادَىٰ എന്നിട്ട് വിളിച്ചു (പറഞ്ഞു- പ്രഖ്യാപിച്ചു) ﴾24﴿ فَقَالَ അവൻ പറഞ്ഞു أَنَا۠ رَبُّكُمُ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബാണ് ٱلْأَعْلَىٰ ഏറ്റവും ഉന്നതനായ

മൂസാ നബി (അ)യുടെ ദൗത്യത്തെയും പ്രബോധനത്തെയും നിഷേധിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന് മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന് എതിരായ പ്രവർത്തനങ്ങളും പ്രചാരണങ്ങളുമായി ഫിർഔൻ പിന്നോട്ടുപോയിക്കൊണ്ടുമിരുന്നു. ഒടുക്കം, ജനമദ്ധ്യെ അവരുടെ ഏറ്റവും ഉന്നതനായ റബ്ബ് താൻതന്നെയാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ما علمت لكم من إله غيري القصص:٣٨ (ഞാനല്ലാതെ മറ്റൊരു ആരാധ്യനും നിങ്ങൾക്കുള്ളതായി ഞാൻ അറിയുന്നില്ല) എന്നും അവൻ അവരോട് പറയുകയുണ്ടായി. ഫിർഔന്റെ ഔദ്ധത്യവും, ധിക്കാരമനഃസ്ഥിതിയും എത്രത്തോളമാണെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലോ. ഇതെല്ലാം വകവെച്ചുകൊടുക്കുമാറ് ആ ജനതയിൽ അവന്നുണ്ടായിരുന്ന സ്വാധീനവും പ്രതാപവും ഇതിൽനിന്ന് അനുമാനിക്കാവുന്നതുമാണ്.

فَأَخَذَهُ ٱللَّهُ نَكَالَ ٱلْـَٔاخِرَةِ وَٱلْأُولَىٰٓ

﴾25﴿ അപ്പോൾ അല്ലാഹു അവനെ പരലോകത്തിന്റെയും ആദ്യലോക [ഇഹലോക]ത്തിന്റെയും ശിക്ഷാനടപടിയായി പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു).

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰٓ

《26》 നിശ്ചയമായും ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് അതിൽ ഒരു വലിയ ചിന്താപാഠവുമുണ്ട്.

《25》 فَأَخَذَهُ അപ്പോൾ അവനെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു) ٱللَّهُ അല്ലാഹു نَكَالَ ശിക്ഷാ നടപടിയായി, തടവായിട്ട്, വിലങ്ങായിട്ട് ٱلْأَخِرَةِ അവസാനത്തെതിന്റെ (പരലോകത്തിന്റെ) وَٱلْأُولَىٰٓ ആദ്യത്തെതിന്റെയും (ഇഹലോകത്തിന്റെയും) 《26》 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَعِبْرَةً ഒരു ചിന്താപാഠം, ഗുണപാഠം لِّمَن يَخْشَىٰٓ ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക്

നൈൽ നദിയിൽവെച്ച് അവൻ വെള്ളത്തിൽ മുക്കിക്കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഇത് ഇഹത്തിൽവെച്ച് ലഭിച്ച ശിക്ഷയാണ്. തുടർന്ന് പരലോകത്ത് നരകത്തിൽ അഗ്നിശിക്ഷയും! ഒരു മഹാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ സർവ്വാധിപതിയായിരുന്ന ഫിർഔന്റെ അതിദാരുണമായ പര്യവസാനത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ യപ്പെടുന്ന ആർക്കും വമ്പിച്ച പാഠമുണ്ടെന്ന് തീർച്ചതന്നെ.

വിഭാഗം- 2

ءَأَنتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ ٱلسَّمَآءُ ۚ بَنَىٰهَا ﴿٢٧﴾

《27》 നിങ്ങളാണോ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുവാൻ കൂടുതൽ പ്രയാസപ്പെട്ടവർ, അതല്ല, ആകാശമോ?! അതിനെ അവൻ നിർമിച്ചിരിക്കുന്നു.

رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّىٰهَا ﴿٢٨﴾

《28》 അതിന്റെ മേൽഭാഗം അവൻ ഉയർത്തി; അങ്ങനെ അതിനെ (പരിപൂർണമായി) ശരിപ്പെടുത്തി.

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَىٰهَا

《29》 അതിലെ രാത്രിയെ അവൻ ഇരുട്ടിയതാക്കുകയും, അതിലെ വെളിച്ചം [പകലിനെ] അവൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു;

وَٱلْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَىٰهَآ ﴿٣٠﴾

《30》 ഭൂമിയെ അതിന് ശേഷം അവൻ (പരത്തി) വിതാനിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

أَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعَىٰهَا ﴿٣١﴾

《31》 അതിൽനിന്ന് അതിലെ (ഉറവ്) അതിലെ മേച്ചിൽ സ്ഥലവും [സസ്യലതാദികളും] അവൻ പുറപ്പെടുവിച്ചു;

وَٱلْجِبَالَ أَرْسَىٰهَا ﴿٣٢﴾

《32》 മലകളെയും (അതിൽ) ആണിയിട്ടുറപ്പിച്ചു;-

مَتَٰعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَٰمِكُمْ ﴿٣٣﴾

《33》 നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ കന്നുകാലികൾക്കും ഉപയോഗത്തിനായിട്ട്.

《27》 ءَأَنتُمْ നിങ്ങളാണോ أَشَدُّ കൂടുതൽ ശക്തമായവർ, പ്രയാസപ്പെട്ടവർ خَلْقًا സൃഷ്ടിയിൽ, സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുവാൻ أَمِ ٱلسَّمَآءُ അതല്ല ആകാശമോ بَنَىٰهَا അതവൻ നിർമി(സ്ഥാപി)ച്ചിരിക്കുന്നു 《28》 رَفَعَ അവൻ ഉയർത്തി سَمْكَهَا അതിന്റെ മേൽ (ഉപരി)ഭാഗം فَسَوَّىٰهَا അങ്ങനെ അതിനെ ശരിപ്പെടുത്തി 《29》 وَأَغْطَشَ അവൻ ഇരുട്ടിയതാക്കുക (ഇരുളാക്കുക)യും ചെയ്തു لَيْلَهَا അതിന്റെ രാത്രിയെ وَأَخْرَجَ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു وَأَخْرَجَ അതിന്റെ വെളിച്ചം, പ്രഭ 《30》 وَٱلْأَرْضَ ഭൂമിയെയും بَعْدَ ذَٰلِكَ അതിനുശേഷം دَحَىٰهَآ അതിനെ അവൻ പരത്തി, വിതാനം ചെയ്തു 《31》 أَخْرَجَ പുറപ്പെടുവിച്ചു مِنْهَا അതിൽനിന്ന് مَاءَهَا അതിലെ വെള്ളം وَمَرْعَىٰهَا അതിലെ മേച്ചൽ (മേയുന്ന) സ്ഥലവും 《32》 وَٱلْجِبَالَ മലകളെയും أَرْسَاهَا അവയെ അവൻ ആണിയിട്ട്, ഉറപ്പിച്ചു 《33》 مَتَٰعًا ഉപയോഗത്തിനായിട്ട് لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് وَلِأَنْعَٰمِكُمْ നിങ്ങളുടെ കന്നുകാലികൾക്കും

ഇതെല്ലാം ചെയ്ത അല്ലാഹുവിന് നിങ്ങൾക്ക് രണ്ടാമതൊരു ജീവിതം നൽകുവാനും, പരലോകമെന്ന മറ്റൊരു ലോകം സൃഷ്ടിക്കുവാനും കഴിയാതെ വരുമോ?! ആലോചിച്ചുനോക്കുക. നിത്യസത്യങ്ങളാകുന്ന ഇത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

فَإِذَا جَآءَتِ ٱلطَّآمَّةُ ٱلْكُبْرَىٰ ﴿٣٤﴾

《34》 എന്നാൽ (എല്ലാറ്റിനെയും) അടക്കി ജയിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ വിപത്ത് വന്നാൽ!-

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ ٱلْإِنسَٰنُ مَا سَعَىٰ ﴿٣٥﴾

《35》 അതായത്, മനുഷ്യൻ താൻ പ്രവർത്തി(ച്ചു വെ)ച്ചതിനെക്കുറിച്ച് ഓർമിക്കുന്ന ദിവസം;-

وَبُرِّزَتِ ٱلْجَحِيمُ لِمَن يَرَىٰ ﴿٣٦﴾

《36》 കത്തിജ്വലിക്കുന്ന നരകം, കാണാവുന്നവർക്ക് (കാണുവാൻ) വേണ്ടി വെളിക്കുകൊണ്ട് വരപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന (ദിവസം);-

فَأَمَّا مَن طَغَىٰ ﴿٣٧﴾

《37》 എന്നാലപ്പോൾ, യാതൊരുവൻ അതിരുവിട്ടിരിക്കുന്നുവോ,-

وَءَاثَرَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا ﴿٣٨﴾

《38》 ഐഹികജീവിതത്തിന് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ-,

فَإِنَّ ٱلْجَحِيمَ هِىَ ٱلْمَأْوَىٰ ﴿٣٩﴾

《39》 (അവന്) കത്തിജ്വലിക്കുന്ന നരകം തന്നെയാണ് സങ്കേതസ്ഥാനം.

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ وَنَهَى ٱلنَّفْسَ عَنِ ٱلْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾

《40》 എന്നാൽ, യാതൊരുവൻ തന്റെ റബ്ബിന്റെ സ്ഥാനത്തെ [അവന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നതിനെ] ഭയപ്പെടുകയും, മനസ്സിനെ ഇച്ഛയിൽ നിന്ന് വിലക്കിനിറുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ,-

فَإِنَّ ٱلْجَنَّةَ هِىَ ٱلْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾

《41》(അവന്) സ്വർഗം തന്നെയാണ് സങ്കേതസ്ഥാനം.

《34》 فَإِذَا جَآءَتِ എന്നാൽ വന്നാൽ, വരുമ്പോൾ ٱلطَّآمَّةُ അടക്കി ജയിക്കുന്ന (മഹാ) വിപത്ത് ٱلْكُبْرَىٰ വമ്പിച്ച, ഏറ്റവും വലിയ 《35》 يَوْمَ يَتَذَكَّرُ ഓർമിക്കുന്ന ദിവസം ٱلْإِنسَٰنُ മനുഷ്യൻ مَا سَعَىٰ അവൻ പ്രയത്നിച്ചത് (ചെയ്തുവെച്ചത്) പരിശ്രമിച്ചത് 《36》 وَبُرِّزَتِ വെളിക്ക് വരുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ٱلْجَحِيمُ കത്തിജ്വലിക്കുന്ന നരകം لِمَن يَرَىٰ കാണുന്നവർക്ക് 《37》 فَأَمَّا مَن എന്നാലപ്പോൾ യാതൊരുവൻ طَغَىٰ അതിരുവിട്ടു 《38》 وَءَاثَرَ പ്രാധാന്യം നൽകുകയും (തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും) ചെയ്തു ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തിന്, ജീവിതത്തെ 《39》 فَإِنَّ ٱلْجَحِيمَ എന്നാൽ കത്തിജ്വലിക്കുന്ന നരകം هِىَ ٱلْمَأْوَىٰ അത് തന്നെ സങ്കേതസ്ഥാനം 《40》 وَأَمَّا مَنْ خَافَ എന്നാൽ പേടിച്ചുവോ, യാതൊരുവൻ ഭയപ്പെട്ടുവോ مَقَامَ رَبِّهِۦ തന്റെ റബ്ബിന്റെ സ്ഥാനം (റബ്ബിങ്കൽ നിൽക്കുന്നതിനെ) وَنَهَى ٱلنَّفْسَ മനസ്സിനെ (ദേഹത്ത) വിലക്കുക(തടയുക)യും ചെയ്തുവോ عَنِ ٱلْهَوَىٰ ഇച്ഛയിൽ നിന്ന് 《41》

فَإِنَّ ٱلْجَنَّةَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും സ്വർഗം هِىَ ٱلْمَأْوَىٰ അത് തന്നെയാണ് സങ്കേത സ്ഥാനം

എല്ലാവിധ അത്യാപത്തുകളെയും വിസ്മരിപ്പിച്ച് കളയുന്നതും ലോകത്തെ ആകമാനം ബാധിക്കുന്നതുമായ ഏറ്റവും വലിയ വിപത്തായിരിക്കും ക്വിയാമത്ത്നാളിലെ വിപത്തുകൾ. അതുകൊണ്ടാണ് അതിന് الطامة الكبرى (എല്ലാറ്റിനെയും അതിജയിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ വിപത്ത്) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അന്നുമനുഷ്യൻ ഏതേത് കാര്യങ്ങൾ മറന്നാലും ശരി, ഒരു കാര്യം അവന് ഓർമ വരും. താൻ ഇഹത്തിൽവെച്ച് ചെയ്ത കർമങ്ങളത്രെ അത്. അവന്റെ ചെറുതും വലുതുമായ കർമങ്ങൾ ഒന്നൊഴിയാതെ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥം അവന്റെ കയ്യിൽ കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ, തങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാൻ പോകുന്ന ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് കുറ്റവാളികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പേടിയും പരിഭ്രമവും എന്തായിരിക്കുമെന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലോ. കൂടാതെ, എല്ലാവർക്കും കാണത്തക്കവിധം നരകം അടുത്ത് തയ്യാറുണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യും. ഇത് അവരുടെ വിഭ്രാന്തി കൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. പക്ഷേ, സജ്ജനങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങനെയുള്ള പരിഭ്രമങ്ങളൊന്നും ബാധിക്കാതെ അല്ലാഹു കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതാണ്. വിചാരണക്ക്ശേഷം അല്ലാഹുവിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന വിധിയുടെ ചുരുക്കമാണ് 37 – 41 ൽ കാണുന്നത്.

ദുഷ്ക്കർമങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലമായി അല്ലാഹു എടുത്തുകാണിച്ച രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഒന്ന് യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെയും ധാർമികമൂല്യങ്ങളെയും ധിക്കരിക്കുന്നതിലുള്ള അതിരുകവിച്ചൽ, മറ്റൊന്ന് ഐഹികജീവിതത്തിന് അതർഹിക്കുന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് പ്രാധാന്യം നൽകൽ, നേരെമറിച്ച് സൽക്കർമങ്ങൾക്ക് നിദാനമായ രണ്ട് കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒന്ന്: റബ്ബിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാകേണ്ടിവരുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം. മറ്റൊന്ന്: ദേഹേച്ഛകളിൽനിന്ന് മനസ്സിനെ തടഞ്ഞുനിറുത്തുക. ആദ്യത്തെ രണ്ടിൽനിന്നും ഉടലെടുക്കുന്നതെല്ലാം പാപങ്ങളും ഒടുവിലത്തെ രണ്ടിൽനിന്നും ഉടലെടുക്കുന്നതെല്ലാം പുണ്യങ്ങളും ആയിരിക്കും. അല്ലാഹു നമ്മെ പുണ്യവാൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلسَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَىٰهَا ﴿٤٢﴾

﴾42﴿ (നബിയേ) അന്ത്യഘട്ടത്തെക്കുറിച്ച് അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു: 'ഏതവസരത്തിലാണ് അതിന്റെ സ്ഥാപനം [അത് സംഭവിക്കൽ?]' എന്ന്.

فِيمَ أَنتَ مِن ذِكْرَىٰهَآ ﴿٤٣﴾

﴾43﴿ അതിന്റെ പ്രസ്താവനയെ സംബന്ധിച്ച് എന്തൊരു നിലയിലാണ് നീയുള്ളത്?! [നിനക്ക് അതിനെപ്പററി ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടല്ലോ]

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنتَهَىٰهَآ ﴿٤٤﴾

《44》 നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്കാണ് അതിന്റെ കലാശം. [അത് അവന് മാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂടൂ.]

إِنَّمَآ أَنتَ مُنذِرُ مَن يَخْشَىٰهَا ﴿٤٥﴾

《45》 നിശ്ചയമായും അതിനെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നവൻ മാത്രമാകുന്നു നീ.

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوٓا۟ إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَىٰهَا ﴿٤٦﴾

《46》 അതിനെ അവർ കാണുന്ന ദിവസം ഒരു സായാഹ്ന (സമയ)മോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ പൂർവ്വാഹ്ന (സമയ)മോ അല്ലാതെ അവർ (ഇഹത്തിൽ) കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടില്ലെന്ന പോലെയിരിക്കും! [അത്രക്കും ഭയങ്കരമായിരിക്കും അത്.]

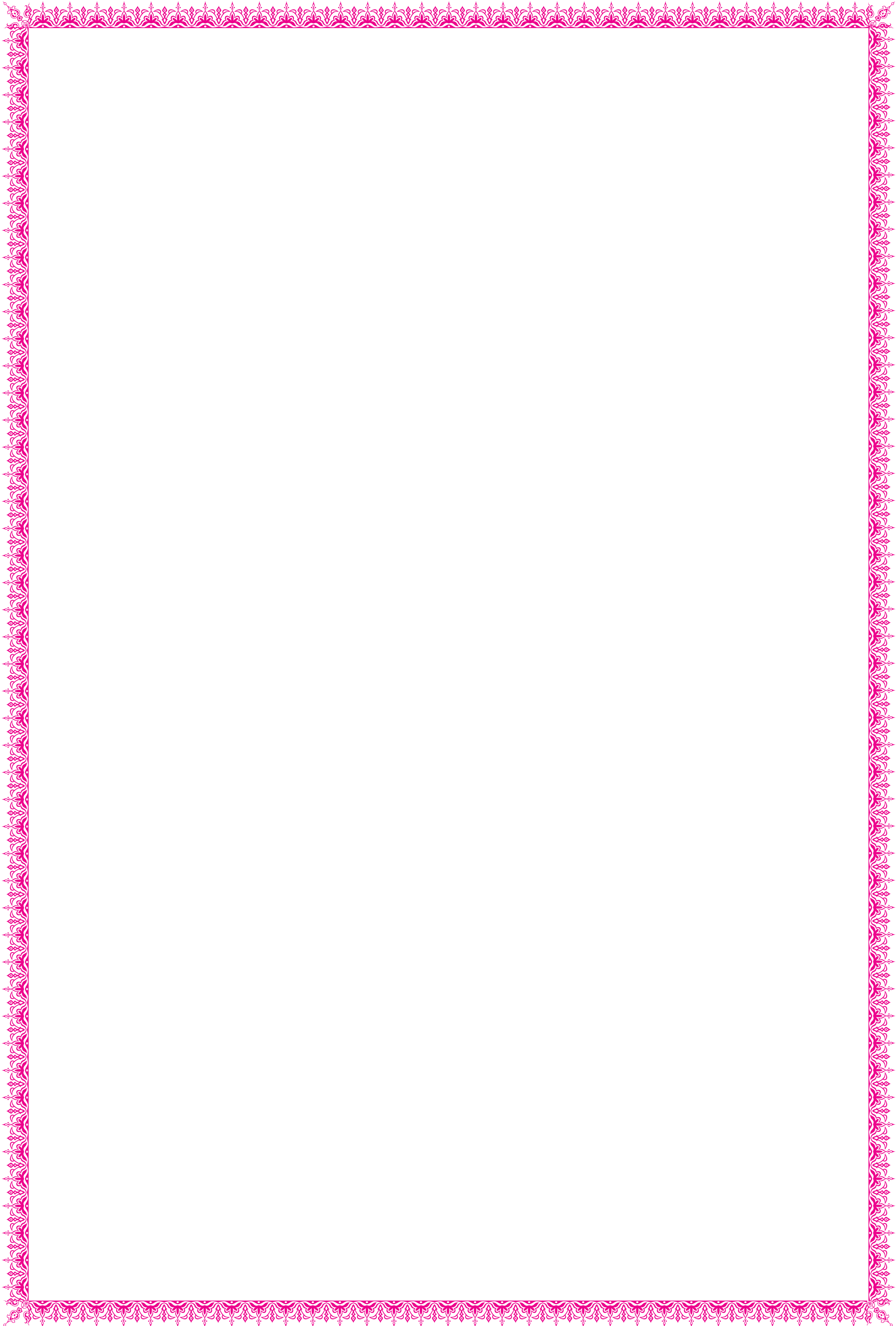
《42》 يَسْـَٔلُونَكَ അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു عَنِ ٱلسَّاعَةِ അന്ത്യഘട്ടത്തെപ്പറ്റി أَيَّانَ ഏതവസരമാണ് مُرْسَىٰهَا അതിന്റെ സ്ഥാപനം (സംഭവിക്കൽ) 《43》 فِيمَ എന്തിലാണ് (ഏതവസ്ഥ- ഏതുനില- യിലാണ്) أَنتَ നീ مِن ذِكْرَىٰهَآ അതിന്റെ പ്രസ്താവനയെ (അതിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത്) സംബന്ധിച്ച് 《44》 إِلَىٰ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്കാണ് مُنتَهَىٰهَآ അതിന്റെ കലാശം, ചെന്നവസാനിക്കൽ 《45》 إِنَّمَآ أَنتَ നിശ്ചയമായും നീ مُنذِرُ താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) നൽകുന്നവൻ(മാത്രം) مَن يَخْشَىٰهَا അതിനെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് 《46》 كَأَنَّهُمْ അവർ (ആകുന്നു) എന്നപോലെയിരിക്കും يَوْمَ يَرَوْنَهَا അതിനെ അവർ കാണുന്ന ദിവസം لَمْ يَلْبَثُوٓا۟ അവർ താമസിച്ചിട്ടില്ല, കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടില്ല (എന്നപോലെ) إِلَّا عَشِيَّةً ഒരു സായാഹ്നം (വൈകുന്നേരം) അല്ലാതെ أَوْ ضُحَىٰهَا അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ പൂർവ്വാഹ്നം (ഇളയുച്ച സമയം -രാവിലെ)

അന്ത്യനാളിനെപ്പറ്റി ക്വുർആനും, നബിﷺയും സാധാരണ ഓർമിപ്പിക്കാറും താക്കീത് ചെയ്യാറുമുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ, അത് എപ്പോഴാണുണ്ടാകുക എന്ന് നിഷേധികൾ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. അതിനുള്ള മറുപടിയാണിത്. മറുപടിയുടെ താൽപര്യം ഇതാണ്: അത് എപ്പോഴാണെന്ന് നബിﷺക്കോ മറ്റാർക്കെങ്കിലുമോ അറിഞ്ഞുകൂടാ. അല്ലാഹുവിന് മാത്രം അറിയാവുന്നതും അവൻ ആർക്കും അറിയിച്ചുകൊടുക്കാത്തതുമായ ഒരു പരമരഹസ്യമാണത്. എന്നാൽ, നബിﷺയോട് അതിനെക്കുറിച്ച് അവർ ചോദിക്കുന്നത് കണ്ടാൽ, നബിﷺക്ക്

അത് സംബന്ധിച്ച് വല്ല അറിവുമുണ്ടെന്ന് തോന്നിപ്പോകും. (يسألونك كأنك حفى عنها) അല്ലാഹു അറിയിച്ചു കൊടുക്കാതെ അവിടുത്തേക്ക് എന്തറിയാനാണ്?! അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരം അതിനെക്കുറിച്ച് ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് തിരുമേനി അതിനെപ്പറ്റി താക്കീത് നൽകുന്നുവെന്നുമാത്രം. എത്ര ഓർമിപ്പിച്ചിട്ടും ഭയപ്പാട് വരാത്തവരെ താക്കീത് ചെയ്തിട്ട് ഫലമില്ലല്ലോ. വാസ്തവത്തിൽ, അതിന്റെ സമയത്തെക്കുറിച്ചല്ല, അതിന്റെ ഗൗരവത്തെക്കുറിച്ചാണ് അവർ അന്വേഷിക്കേണ്ടത്. കാരണം, അത് സംഭവിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ പരമലക്ഷ്യമായിരുന്ന ഐഹികജീവിതത്തിൽ അവർ കേവലം ഒരു പകലിന്റെ സന്ധ്യാസമയത്തോളം, അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ രാവിലത്തെ സമയത്തോളം മാത്രമേ താമസിച്ചിട്ടുള്ളൂവെന്ന് അവർക്ക് തോന്നും. അത്രയും ഭയങ്കരമായിരിക്കും അത്. അന്ത്യമില്ലാത്ത ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കവുമായിരിക്കും അത്.

اعاذنا الله من أهوال يوم القيامة وعذابه وتفضل علينا برحمته وفضله وله الحمد والمنة

وصلى الله على نبينا محمد وآله وصحبه ومن اتبعهم باحسان إلى يوم الدين

سورة عبس

80. സൂറത്തു അബസ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 42

നബി തിരുമേനിﷺ മക്കഃയിലെ പ്രമുഖരായ ചില ക്വുറൈശി നേതാക്കളുമായി സംസാരിച്ചും, അവരെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവരിൽനിന്ന് നബിﷺ നല്ല പ്രതികരണം പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സ്വകാര്യമായി ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ അധികം എതിർപ്പുനേരിടുകയില്ലല്ലോ. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് അന്ധനായിരുന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉമ്മിമക്തൂം (عبد الله بن أم مكتوم – رضـ) കടന്ന് ചെന്നത്. ആദ്യം മുതൽക്കേ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച ഒരു സ്വഹാബിയാണ് അദ്ദേഹം. അന്ധതനിമിത്തം സന്ദർഭം മനസ്സിലാക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചിരുന്നില്ല. 'നബിയേ, എനിക്ക് മാർഗദർശനം നൽകണം, വല്ലതും പഠിപ്പിച്ചുതരണം' എന്നിങ്ങനെ അദ്ദേഹം അപേക്ഷിക്കുകയായി. നബി ﷺക്ക് ഇത് വിരസമായിത്തോന്നി. ആ സംഭാഷണത്തിന് വിരാമമിടുവാൻ ഇതുകാരണമാകുമെന്ന് മാത്രമല്ല, കേവലം സാധുവും അന്ധനുമായ ഒരാൾ അവരുടെ സദസ്സിൽ സംബന്ധിക്കുന്നത് ആ പ്രമാണിമാർക്ക് രസിക്കുകയുമില്ല. അങ്ങനെ ആ സന്ദർഭം നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കുമെന്ന് കരുതി തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോട് വൈമുഖ്യം കാണിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആദ്യവചനങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰٓ ﴿١﴾

《1》 അദ്ദേഹം മുഖം ചുളിച്ചു, തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്തു-

أَن جَآءَهُ ٱلۡأَعۡمَىٰ ﴿٢﴾

《2》 തന്റെ അടുക്കൽ (ആ) കുരുടൻ വന്നതിനാൽ!

وَمَا يُدۡرِيكَ لَعَلَّهُۥ يَزَّكَّىٰٓ ﴿٣﴾

﴾3﴿ (നബിയേ) നിനക്ക് എന്തറിയാം? അദ്ദേഹം പരിശുദ്ധി പ്രാപിച്ചേക്കാമല്ലോ!

أَوۡ يَذَّكَّرُ فَتَنفَعَهُ ٱلذِّكۡرَىٰٓ ﴿٤﴾

﴾4﴿ അല്ലെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുകയും, അങ്ങനെ (ആ) ഉപദേശം അദ്ദേഹത്തിന് പ്രയോജനപ്പെടുകയും ചെയ്തേക്കാം.

﴾1﴿ عَبَسَ അദ്ദേഹം മുഖം ചുളിച്ചു وَتَوَلَّىٰٓ തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്തു ﴾2﴿ أَن جَآءَهُ തന്റെ അടുക്കൽ വന്നതിനാൽ ٱلۡأَعۡمَىٰ കുരുടൻ, അന്ധൻ ﴾3﴿ وَمَا يُدۡرِيكَ നിനക്ക് എന്തറിയാം لَعَلَّهُ അവനായേക്കാം يَزَّكَّىٰٓ പരിശുദ്ധി പ്രാപിക്കും ﴾4﴿ أَوۡ يَذَّكَّرُ അല്ലെങ്കിൽ അവൻ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കും, ഓർമിച്ചേക്കും فَتَنفَعَهُ എന്നിട്ട് അവന് ഉപകാരം ചെയ്കയും ٱلذِّكۡرَىٰٓ ഉപദേശം, സ്മരണ

അദ്ദേഹം മുഖം ചുളിച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞത് നബി ﷺയെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. നബിﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടോ, പേര് വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടോ ആക്ഷേപിക്കാതെ, സൗമ്യമായ രൂപത്തിൽ അല്ലാഹു നബിﷺക്ക് മര്യാദ പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. തിരുമേനിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം പരിപാവനവും മഹത്തായതും തന്നെ. പക്ഷേ, ഒരു മറുവശം കൂടി ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. എത്ര നിസ്സാരമായിരുന്നാലും നബിﷺയുടെ പക്കൽ ഒരു വീഴ്ച വന്നുപോയാൽ, ഉടനെ അല്ലാഹു അത് തിരുത്തുക പതിവാണ്. ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങൾ ക്വുർആനിൽ വേറെയും കാണാം.

ഒരാൾ മറ്റൊരാളോട് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ അയാളോട് ഇടക്ക് കടന്ന് സംസാരിക്കുക, അവരുടെ സംഭാഷണത്തിന് വിഘാതമുണ്ടാക്കുക, അവരുടെ സമ്മതം പ്രതീക്ഷിക്കാതെ അവരുടെ ഇടയിൽ പ്രവേശിക്കുക മുതലായവ നല്ല വഴക്കമല്ല. നബിവചനങ്ങളിൽ ഇവയെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഇബ്നു ഉമ്മിമക്തൂം (റ) കടന്നുചെന്നപ്പോൾ തിരുമേനിക്ക് വെറുപ്പ് തോന്നിയതിൽ ഇത്ര ആക്ഷേപിക്കുവാനുണ്ടോ എന്ന് സംശയിക്കപ്പെടാം. ഇതിന് മറുപടി അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളിൽ തന്നെ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് കാണാം. ആഗതൻ കേവലം കണ്ണുകാണാത്ത ഒരാൾ; വന്നത് ഉപദേശം തേടിക്കൊണ്ട്; ആ ഉപദേശം അദ്ദേഹത്തിന് ഫലംചെയ്യുമെന്ന് ന്യായമായും കരുതാവുന്നതുമാണ്. അതേസമയത്ത് നബിﷺയുടെ സന്നിധിയിലുണ്ടായിരുന്നവരോ? ഉപദേശം അവർക്ക് അങ്ങോട്ട് വെച്ചുകെട്ടുകയാണ്. അത് സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സൻമനസ്സുണ്ടാകുമെന്ന് കരുതത്തക്ക നിലപാടല്ല അവർക്കുള്ളതും. തുടർന്ന് പറയുന്നത് നോക്കുക:-

أَمَّا مَنِ ٱسْتَغْنَىٰ ﴿٥﴾

﴾5﴿ എന്നാൽ, ധന്യത നടിച്ച [സ്വയം പര്യാപ്തനെന്ന് ധരിച്ച]വനാകട്ടെ,-

فَأَنتَ لَهُۥ تَصَدَّىٰ ﴿٦﴾

﴾6﴿ അവനുവേണ്ടി നീ ഒരുമ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ ﴿٧﴾

﴾7﴿ അവൻ പരിശുദ്ധി പ്രാപിക്കാതിരിക്കുന്നതിനാൽ നിന്റെമേൽ എന്താണ് (ബാധ്യത) ഉള്ളത്?!

وَأَمَّا مَن جَآءَكَ يَسْعَىٰ ﴿٨﴾

﴾8﴿ എന്നാൽ (ഉൽസാഹപൂർവ്വം) പാഞ്ഞുകൊണ്ട് നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നവനാകട്ടെ,

وَهُوَ يَخْشَىٰ ﴿٩﴾

﴾9﴿- അദ്ദേഹമോ (അല്ലാഹുവിനെ) ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു-

فَأَنتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ ﴿١٠﴾

﴾10﴿ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി നീ അശ്രദ്ധ കാണിക്കുന്നു!

﴾5﴿ أَمَّا مَنِ എന്നാൽ യാതൊരുവൻ ٱسْتَغْنَىٰ ധന്യത (പര്യാപ്തത- ആവശ്യമില്ലായ്മ) നടിച്ച ﴾6﴿ فَأَنتَ അപ്പോൾ നീ لَهُۥ അവനുവേണ്ടി, അവനിലേക്ക് تَصَدَّىٰ നീ ഒരുമ്പെട്ടു (ശ്രദ്ധ തിരിഞ്ഞു- തയ്യാറായി) ﴾7﴿ وَمَا عَلَيْكَ നിന്റെമേൽ എന്താണുള്ളത് (ഒന്നുമില്ല) أَلَّا يَزَّكَّىٰ അവൻ പരിശുദ്ധി പ്രാപിക്കാതെ (നന്നാവാതെ) ഇരിക്കുന്നത് ﴾8﴿ وَأَمَّا مَن എന്നാൽ യാതൊരുവനാകട്ടെ جَآءَكَ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന يَسْعَىٰ ഉൽസാഹിച്ചു (പാഞ്ഞു- അദ്ധ്വാനിച്ചു)കൊണ്ട് ﴾9﴿ وَهُوَ അവനാകട്ടെ, അവനോ يَخْشَىٰ ഭയപ്പെടുന്നു (താനും)﴾10﴿ فَأَنتَ عَنْهُ എന്നാൽ നീ അവനിൽനിന്ന് تَلَهَّىٰ ശ്രദ്ധ തിരിക്കുന്നു, അശ്രദ്ധ കാണിക്കുന്നു

ധനവും നേതൃത്വവുമുണ്ട്. തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന നടപടികളെല്ലാംതന്നെയാണ് ശരിയായിട്ടുള്ളതെന്ന ധാരണയും! അതുകൊണ്ട് മറ്റൊരാളുടെ ആശ്രയമോ ഉപദേശമോ തങ്ങൾക്കാവശ്യമില്ലെന്നാണ് അവരുടെ നില. അവർക്കുവേണ്ടി സമയം ചിലവഴിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഭേദം ഭയഭക്തനും വിജ്ഞാനദാഹിയുമായ ആ മാന്യന്റെ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധകൊടുക്കലാണ് എന്ന് താൽപര്യം. ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചതിനുശേഷം തിരുമേനി ആ മഹാനെ പൂർവ്വാധികം ആദരിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കാണുമ്പോൾ തിരുമേനി مرحبا لمن عاتبني فيه ربي (എന്റെ റബ്ബ് എന്നെ ആക്ഷേപിക്കുവാൻ ഇടയായ ആൾക്ക് സ്വാഗതം) എന്ന് പറയാറുണ്ടായിരുന്നുവത്രെ. നബിﷺ മദീനഃ വിട്ടുപോയ ചില അവസരങ്ങളിൽ അദ്ദേഹ

ത്തെയായിരുന്നു മദീനഃയിൽ അവിടുന്ന് പ്രതിനിധിയായി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. തിരുമേനിയുടെ ബാങ്കുവിളിക്കാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. 3, 4, 8, 9 എന്നീ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് പ്രശംസിച്ചത് എത്രമാത്രം അന്വർത്ഥമായിരിക്കുമെന്ന് ഇതിൽനിന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

كَلَّآ إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿١١﴾

《11》 അങ്ങനെ വേണ്ട! നിശ്ചയമായും അവ [ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ] ഒരു ഉപദേശമാകുന്നു.

فَمَن شَآءَ ذَكَرَهُۥ ﴿١٢﴾

《12》 ആകയാൽ, ആർ (വേണമെന്ന്) ഉദ്ദേശിച്ചുവോ അവരത് ഓർമിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

فِى صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾

《13》 മാനിക്കപ്പെട്ടതായ ചില ഏടുകളിലാണ് (അതുള്ളത്),-

مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍۭ ﴿١٤﴾

《14》 (അതെ) ഉന്നതമാക്കപ്പെട്ടതും, പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതുമായ (ഏടുകളിൽ);-

بِأَيْدِى سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾

《15》 ചില ദൗത്യവാഹകൻമാരുടെ കൈക്ക്;-

كِرَامٍۭ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾

《16》 -മാന്യൻമാരും, പുണ്യവാൻമാരുമായ (ദൗത്യവാഹകൻമാരുടെ കൈക്ക്).

《11》 كَلَّآ അങ്ങനെ വേണ്ടാ, അതല്ല إِنَّهَا നിശ്ചയമായും അത്, അവ تَذْكِرَةٌ ഒരു ഉപദേശമാണ്, സ്മരണയാണ് 《12》 فَمَن شَآءَ അതിനാൽ ആർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ ذَكَرَهُ അവനത് ഓർമിക്കട്ടെ, സ്മരിക്കുന്നതാണ് 《13》 فِى صُحُفٍ ചില ഏടുകളിൽ مُّكَرَّمَةٍ മാനിക്കപ്പെട്ട, ആദരണീയമായ 《14》 مَّرْفُوعَةٍ ഉയർത്ത (ഉന്നതമാക്ക)പ്പെട്ട مُّطَهَّرَةٍ ശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട 《15》 بِأَيْدِى കൈകളിൽ, കൈകളാൽ (കൈക്ക്) سَفَرَةٍ ചില ദൗത്യവാഹകൻമാരുടെ, എഴുത്തുകാരുടെ 《16》 كِرَامٍ മാന്യൻമാരായ بَرَرَةٍ പുണ്യവാൻമാരായ, ഗുണവാൻമാരായ

സാരം: അങ്ങനെ സദുപദേശം തേടിവരുന്നവന്റെ നേരെ അശ്രദ്ധ കാണിക്കുകയും, അതിനാവശ്യമില്ലെന്ന് വെച്ചവരുടെ നേരെ ശ്രദ്ധപതിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. ഈ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്ന സിദ്ധാന്തങ്ങൾ -അഥവാ ഖുർആൻ വചന

ങ്ങൾ– അവരിൽ നിർബന്ധപൂർവ്വം വെച്ചുകെട്ടേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. കാരണം, അവ കേവലം ഉപദേശങ്ങളാണ്. വേണമെന്നുള്ളവർ അത് സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നേയുള്ളൂ. എന്നാൽ, അത് സാധാരണ ഉപദേശങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒന്നല്ല. പുണ്യവാൻമാരും, മാന്യൻമാരുമായ ചില ദൗത്യവാഹകൻമാരുടെ കൈക്ക് പരിശുദ്ധവും ഉന്നതനിലവാരത്തിലുള്ളതുമായ ആദരണീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഉപദേശങ്ങളത്രെ. അങ്ങനെ, അവ വളരെ സംശുദ്ധവും പരിപാവനുമാകുന്നു.

سفرة (സഫറത്ത്) എന്ന വാക്കിനാണ് 'ദൗത്യവാഹകൻമാർ' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. രണ്ട് കൂട്ടർക്കുമിടയിൽ അന്യോന്യം സന്ദേശങ്ങൾ എത്തിക്കുന്നവർക്ക് 'സഫറത്ത്' എന്ന് പറയപ്പെടും. അല്ലാഹുവിനും ജനങ്ങൾക്കുമിടയിലുള്ള ദൗത്യവാഹകൻമാരായ പ്രവാചകൻമാരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ആ വാക്ക് ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നാണ് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. എങ്കിലും, ഇബ്നുജരീർ (റ) ബുഖാരി (റ) മുതലായവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ, മലക്കുകളാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നുള്ളതാണ് ശരിയായ പക്ഷം. അല്ലാഹുവിനും പ്രവാചകൻമാർക്കുമിടയിലുള്ള ദൗത്യവാഹകരും വഹ്‌യുകൊണ്ട് വരുന്നവരും മലക്കുകളാണല്ലോ. 'സഫറത്ത്' എന്ന വാക്കിന് 'എഴുതുന്നവർ' എന്നും അർത്ഥം വരും. ഈ അർത്ഥത്തെ ആധാരമാക്കി ഖുർആൻ എഴുതിവെക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികളാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതനുസരിച്ച് في صحف (ഏടുകളിൽ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ വിവക്ഷ അപ്പപ്പോൾ അവതരിക്കുന്ന ഖുർആന്റെ ഭാഗങ്ങൾ നബിﷺയുടെ കൽപനപ്രകാരം സ്വഹാബികൾ എഴുതി സൂക്ഷിച്ചു വന്നിരുന്ന ഏടുകളാണെന്നും അവർ പറയുന്നു. ദൗത്യവാഹകൻമാർ മലക്കുകളാണെന്ന് വെക്കുമ്പോൾ– അതാണ് കൂടുതൽ ബലപ്പെട്ട അഭിപ്രായവും– ഏടുകൾകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാന ഫലകമാകുന്ന 'ലൗഹുൽ മഹ്‌ഫൂള്' (اللوح المحفوظ) ആയിരിക്കുന്നതാണ്.

സൂ: വാക്വിഅഃ 77 – 80 ൽ ഖുർആനെപ്പറ്റി ഭദ്രമായ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിലാണ് അത് ഉള്ളതെന്നും, പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ടവരല്ലാതെ അത് സ്പർശിക്കുന്നതല്ലെന്നും, അത് ലോകരക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് അവതരിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. സൂ: ബുറൂജിൽ ﴿بل هو قرآن مجيد﴾﴿في لوح محفوظ﴾ (എങ്കിലും, അത് മഹത്തായ ഒരു ഖുർആനാകുന്നു; സുരക്ഷിതമായ ഒരു ഫലകത്തിലാണുള്ളത്) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ ആശയംതന്നെയാണ് ഈ വചനങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. കൂടുതൽ വിവരം ആ രണ്ട് സ്ഥലത്തും നോക്കുക.

ഒരു സംഗതി ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. സ്വഹാബികളാകുന്ന സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൈക്ക് എഴുതി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന ഏടുകളാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വെക്കുമ്പോൾ– അവ വാസ്തവത്തിൽ പരിശുദ്ധവും ഉന്നതവും തന്നെയാണെങ്കിലും– അവയെപ്പറ്റി ഇസ്ലാമിന്റെ കഠിനശത്രുക്കളായ ഖുറൈശി പ്രമാ

ണികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അതിന് ഒരു പ്രത്യേക പരിഗണനയുണ്ടാകുവാൻ അവകാശമില്ല. അവരുടെമേൽ അത് വെച്ചുകെട്ടേണ്ടതില്ലെന്നും, വേണമെങ്കിൽ അവർ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണല്ലോ ഈ വിഷയം അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ അവർക്ക് സുപരിചിതരും, അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിസ്സാരൻമാരുമായ സ്വഹാബികൾ എഴുതി സൂക്ഷിക്കുന്ന ഏടുകളുടെ പരിപാവനത്വം അവരുടെ മുമ്പിൽ വെക്കുന്നതിൽ വളരെ ഔചിത്യമൊന്നും കാണുന്നില്ല. 'സഫറത്തി'ന്റെയും 'ഏടു'കളുടെയും വിശേഷണങ്ങളായി അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ പരിശോധിച്ചാലും ഇബ്നുജരീർ മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായത്തിനാണ് മുൻതൂക്കം കാണുന്നത്. الله اعلم

قُتِلَ ٱلْإِنسَـٰنُ مَآ أَكْفَرَهُۥ ﴿١٧﴾

《17》 മനുഷ്യൻ കൊല്ലപ്പെടട്ടെ [നാശമടയട്ടെ]. എന്താണവൻ ഇത്ര നന്ദികെട്ടവൻ (അഥവാ അവിശ്വാസി) ആയത്?!

مِنْ أَىِّ شَىْءٍ خَلَقَهُۥ ﴿١٨﴾

《18》 ഏതൊരു വസ്തുവിൽനിന്നാണ് അവൻ [അല്ലാഹു] അവനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്?

مِن نُّطْفَةٍ خَلَقَهُۥ فَقَدَّرَهُۥ ﴿١٩﴾

《19》 ഒരു ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്ന് (തന്നെ). (അതെ) അവനെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു; എന്നിട്ട് അവനെ (വേണ്ടപ്രകാരം) വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു;-

ثُمَّ ٱلسَّبِيلَ يَسَّرَهُۥ ﴿٢٠﴾

《20》 പിന്നെ, (അവൻ ചരിക്കേണ്ടുന്ന) മാർഗം അവന് എളുപ്പമാക്കിക്കൊടുത്തു;-

ثُمَّ أَمَاتَهُۥ فَأَقْبَرَهُۥ ﴿٢١﴾

《21》 പിന്നെ, അവനെ മരണപ്പെടുത്തി; എന്നിട്ടവനെ 'ക്വബ്റി'ലാക്കി (മറച്ചു);-

ثُمَّ إِذَا شَآءَ أَنشَرَهُۥ ﴿٢٢﴾

《22》 പിന്നീട് അവൻ [അല്ലാഹു] ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ അവനെ (വീണ്ടും) ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കുന്നതാണ്.

《17》 قُتِلَ കൊല്ലപ്പെടട്ടെ (നശിക്കട്ടെ-ശാപമടയട്ടെ) ٱلْإِنسَـٰنُ മനുഷ്യൻ مَآ أَكْفَرَهُۥ അവനെ (ഇത്രയധികം) നന്ദികെടുത്തിയത് (അവിശ്വാസിയാക്കിയത്) എന്താണ്

﴾18﴿ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ ഏതൊരു വസ്തുവിൽനിന്നാണ് خَلَقَهُ അവൻ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചത് ﴾19﴿ مِن نُّطْفَةٍ ഒരു ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്ന് خَلَقَهُ അവൻ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു فَقَدَّرَهُ എന്നിട്ടവനെ (അവന്നു കണക്കാക്കി, വ്യവസ്ഥചെയ്തു ﴾20﴿ ثُمَّ ٱلسَّبِيلَ പിന്നെ വഴി يَسَّرَهُ അവൻ അവന് എളുപ്പ (നിഷ്പ്രയാസ)മാക്കി ﴾21﴿ ثُمَّ أَمَاتَهُ പിന്നെ അവനെ മരണപ്പെടുത്തി فَأَقْبَرَهُ എന്നിട്ടവനെ ഖബ്റിലാക്കി ﴾22﴿ ثُمَّ إِذَا شَآءَ പിന്നെ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, വേണ്ടുകവെക്കുമ്പോൾ أَنشَرَهُ അവനെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കും

മനുഷ്യൻ സത്യനിഷേധിയും ധിക്കാരിയുമായി ജീവിക്കുകവഴി അല്ലാഹുവിനോട് കാണിക്കുന്ന നന്ദികേടിന്റെ ഗൗരവം അവന്റെ ആദ്യന്തചരിത്രം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അവനെ തെര്യപ്പെടുത്തുകയാണ്. അതേ ചരിത്രംതന്നെ അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന് തെളിവ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അവന്റെ അസ്തിത്വം ഉടലെടുത്തത് എവിടെ നിന്നാണെന്ന് ചോദിച്ചു അവന്റെ മനസ്സിനെ തട്ടി ഉണർത്തിക്കൊണ്ടാണ് ആ ചരിത്രം അവനെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നത്. അതെ, കേവലം നിസ്സാരമായ ഒരു ഇന്ദ്രിയ ബിന്ദുവിൽനിന്നാണവന്റെ ഉൽഭവം. അങ്ങനെ, അവന് ഒരു പൂർണമായ മനുഷ്യരൂപം നൽകി. ആകൃതിയും, പ്രകൃതിയും നിശ്ചയിച്ചു. അന്നവും ആയുസ്സുമെല്ലാം വ്യവസ്ഥചെയ്തു. നന്മതിൻമകളുടെയും, വിജയ പരാജയത്തിന്റെയും മാർഗം വിവരിച്ചുകൊണ്ട് നേർമാർഗവും സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. അതെ, അവന്ന്വേണ്ടതെല്ലാം കൊടുത്തരുളി. പിന്നീട് ആയുഷ്കാലം അവസാനിച്ചപ്പോൾ മരണപ്പെടുത്തി ഭൂമിയിൽ മറക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെയെല്ലാം കർത്താവും നിയന്താവുമായ അതേ അല്ലാഹുതന്നെയാണ് താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ മനുഷ്യനെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കുമെന്ന് പറയുന്നതും. എന്തുകൊണ്ട് ഈയൊരു കാര്യം അവന് വിശ്വസിക്കുവാനും, ന്യായീകരിക്കുവാനും കഴിയുന്നില്ല?! ഇതിന്റെ പേരിലാണല്ലോ അവന്റെ നിഷേധവും ധിക്കാരവുമൊക്കെ. അപ്പോൾ, അവന്റെ നന്ദികേടും, അവന്റെ നിഷേധവും അങ്ങേഅറ്റം കടുത്തതുതന്നെ!

قتل (കൊല്ലപ്പെടട്ടെ) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥത്തെയും ഉദ്ദേശ്യത്തെയും സംബന്ധിച്ച് സൂ: മുദ്ദഥ്ഥിറിൽ വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക. മനുഷ്യന്റെ നന്ദികേടിൽ അല്ലാഹുവിനുള്ള വെറുപ്പും പ്രതിഷേധവുമാണത് കുറിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَآ أَمَرَهُۥ ﴿٢٣﴾

﴾23﴿ അങ്ങനെ വേണ്ടാ! അവനോട് അവൻ [അല്ലാഹു] കല്പിച്ചത് അവൻ നിർവഹിച്ചില്ല.

فَلْيَنظُرِ ٱلْإِنسَٰنُ إِلَىٰ طَعَامِهِۦٓ ﴿٢٤﴾

﴾24﴿ എന്നാൽ, മനുഷ്യൻ തന്റെ ഭക്ഷണത്തിലേക്ക് (ഒന്ന് ചിന്തിച്ചു) നോക്കട്ടെ;-

أَنَّا صَبَبْنَا ٱلْمَآءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾

﴾25﴿ അതായത്,നാം (മഴ) വെള്ളം ഒരു (ശക്തിയായ) ചൊരിച്ചുകൊടുക്കൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.

ثُمَّ شَقَقْنَا ٱلْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ പിന്നെ ഭൂമിയെ നാം ഒരു (യുക്തമായ) പിളർത്തൽ പിളർത്തി.

فَأَنۢبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾

﴾27﴿ അങ്ങനെ, അതിൽ നാം ധാന്യം മുളപ്പിച്ചു;

وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿٢٨﴾

﴾28﴿ മുന്തിരിയും, പച്ചക്കറിയും.

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾

﴾29﴿ ഒലീവും, ഈത്തപ്പനയും.

وَحَدَآئِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾

﴾30﴿ (വൃക്ഷങ്ങൾ) നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന തോട്ടങ്ങളും

وَفَٰكِهَةً وَأَبًّا ﴿٣١﴾

﴾31﴿ പഴവർഗവും, മേച്ചിൽ പുല്ലും (മുളപ്പിച്ചു);-

مَّتَٰعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَٰمِكُمْ ﴿٣٢﴾

﴾32﴿ നിങ്ങൾക്കും, നിങ്ങളുടെ കന്നുകാലികൾക്കും ഉപയോഗത്തിനായിട്ട്.

﴾23﴿ كَلَّا അങ്ങനെയല്ല, വേണ്ട لَمَّا يَقْضِ അവൻ നിർവഹിച്ചില്ല مَآ أَمَرَهُۥ അവൻ അവനോട് കല്പിച്ചത് ﴾24﴿ فَلْيَنظُرِ എന്നാൽ നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ ٱلْإِنسَٰنُ മനുഷ്യൻ إِلَىٰ طَعَامِهِ തന്റെ ഭക്ഷണത്തിലേക്ക് ﴾25﴿ أَنَّا صَبَبْنَا നാം ചൊരിഞ്ഞുകൊടുത്തിരിക്കുന്നത് ٱلْمَآءَ വെള്ളം صَبًّا ഒരു ചൊരിക്കൽ ﴾26﴿ ثُمَّ شَقَقْنَا പിന്നെ നാം പിളർത്തി ٱلْأَرْضَ ഭൂമിയെ شَقًّا ഒരു പിളർത്തൽ ﴾27﴿ فَأَنۢبَتْنَا എന്നിട്ട് നാം മുളപ്പിച്ചു, ഉൽപാദിപ്പിച്ചു فِيهَا അതിൽ حَبًّا ധാന്യം ﴾28﴿ وَعِنَبًا മുന്തിരിയും وَقَضْبًا പച്ചക്കറി (ഇലക്കറി- കറിച്ചെടി)യും ﴾29﴿ وَزَيْتُونًا സൈത്തൂനും, ഒലീവും وَنَخْلًا ഈത്തപ്പനയും ﴾30﴿ وَحَدَآئِقَ തോട്ടങ്ങളും غُلْبًا (മരങ്ങൾ) നിറഞ്ഞ, തിങ്ങിയ, നിബിഡമായ ﴾31﴿ وَفَٰكِهَةً പഴങ്ങളും, ഫലവർഗവും وَأَبًّا മേച്ചൽപുല്ലും ﴾32﴿ مَّتَٰعًا لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗത്തിന് وَلِأَنْعَٰمِكُمْ നിങ്ങളുടെ കാലി (ആടുമാടൊട്ടകം)കൾക്കും

മനുഷ്യന്നും, അവന്റെ കാലികൾക്കും ആവശ്യമായ വിവിധ ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും, അതിനുവേണ്ടി മഴ വർഷിപ്പിക്കുകയും, ഭൂമി പാക പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് മാത്രം അവർ ചിന്തിച്ചു നോക്കു ന്നതായാലും അവർ അല്ലാഹുവിന് അളവറ്റ നന്ദി ചെയ്യാൻ കടപ്പെട്ടവരാണെന്ന് കാണാം. ഇവർക്ക് പുറമെ, എണ്ണിയാൽ തീരാത്ത അനുഗ്രഹങ്ങൾ വേറെയും ഇരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് അവൻ, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനകൾ നിറവേറ്റുവാനോ അവ നോട് നന്ദി കാണിക്കുവാനോ തയ്യാറാകുന്നില്ല എന്ന് സാരം. പച്ചയിൽ മുറിച്ചെ ടുത്ത് ഉപയോഗിക്കുന്ന എല്ലാ പച്ചക്കറിച്ചെടി (പോഷകച്ചെടി)കൾക്കും പൊതു വിൽ പറയപ്പെടുന്ന വാക്കാണ് قضب (ക്വദ്ബ്). ഒരു പ്രത്യേക ചെടിയുടെ പേരാ ണെന്നും കറിക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്ന എല്ലാ ഇലച്ചെടികൾക്കും പറയുന്ന പേരാ ണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. أب (അബ്ബ്) എന്നാൽ, മനുഷ്യർ തിന്നാറില്ലാത്തതും, കാലികൾ മേഞ്ഞുതിന്നുന്നതുമായ പുൽച്ചെടികളാകുന്നു. നന്ദികേടിന്റെ അന ന്തരഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്ന ആ ഭയങ്കരഘട്ടത്തെപ്പറ്റിയാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്.

فَإِذَا جَآءَتِ ٱلصَّآخَّةُ ﴿٣٣﴾

﴾33﴿ എന്നാൽ, ചെകിടടക്കുന്ന (ആ ഭീകര) ശബ്ദം വന്നാൽ!-

يَوْمَ يَفِرُّ ٱلْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ അതായത്, മനുഷ്യൻ തന്റെ സഹോദരനെ വിട്ടു ഓടിപ്പോകുന്ന ദിവസം,-

وَأُمِّهِۦ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾

﴾35﴿ തന്റെ മാതാവിനെയും, പിതാവിനെയും (വിട്ടും)

وَصَـٰحِبَتِهِۦ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾

﴾36﴿ തന്റെ തുണ [ഭാര്യ]യെയും, തന്റെ മക്കളെയും (വിട്ടും ഓടുന്ന ദിവസം)! [ഹാ! എന്തായിരിക്കും അന്ന് അവന്റെ നില?!]

لِكُلِّ ٱمْرِيٍٕ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾

﴾37﴿ അന്നത്തെ ദിവസം, അവരിൽ എല്ലാ (ഓരോ) മനുഷ്യനുമുണ്ടായിരിക്കും; അവനെ മതിയാക്കത്തക്ക ഒരു കാര്യം

﴾33﴿ فَإِذَا جَآءَتِ എന്നാൽ വന്നാൽ, വരുമ്പോൾ ٱلصَّآخَّةُ ചെകിടടക്കുന്ന ശബ്ദം ﴾34﴿ يَوْمَ يَفِرُّ (പേടിച്ചു) ഓടിപ്പോകുന്ന ദിവസം ٱلْمَرْءُ മനുഷ്യൻ مِنْ أَخِيهِ തന്റെ സഹോദരനെവിട്ട് ﴾35﴿ وَأُمِّهِ തന്റെ ഉമ്മയെ (മാതാവിനെ)യും وَأَبِيهِ തന്റെ

وَبَنِيهِ തന്റെ മക്കളെയും ﴾37﴿ لِكُلِّ ٱمْرِئٍ എല്ലാ മനുഷ്യനുമുണ്ട് مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്ന് يَوْمَئِذٍ അന്ന്, ആ ദിവസം شَأْنٌ ഒരു കാര്യം, വിഷയം يُغْنِيهِ അവനെ ഐശ്വര്യമാക്കുന്ന (മതിയാക്കുന്ന) ... ബാപ്പായെ (പിതാവിനെ)യും ﴾36﴿ وَصَٰحِبَتِهِۦ തന്റെ തുണ (ഭാര്യ)യെയും

അന്ത്യനാളിൽ സംഭവിക്കുന്ന കാഹളം ഊത്തിനെപ്പറ്റിയാണ് الصاخة (ഉഗ്രത നിമിത്തം ചെകിടുപൊട്ടി കേൾവി നഷ്ടപ്പെടുമാറുള്ള ഭയങ്കര ശബ്ദം) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അന്ന് ഓരോരുത്തരും ഭയവിഹ്വലരായി കിടുകിടുത്തുപോകുന്നു. ഒരാൾക്കും മറ്റൊരാളെക്കുറിച്ച് ചിന്തയോ ഓർമയോ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഓരോരുത്തന്നും 'തന്റെ കാര്യം തന്റെ കാര്യം' എന്ന് മാത്രമായിരിക്കും. കാരണം, അവനവന്റെ കാര്യം തന്നെ അവനവന് പിടിപ്പതും അതിലധികവുമുണ്ടായിരിക്കും! എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനോട് കൂറും ഭക്തിയും പുലർത്തിവന്നവരും, നന്ദികേടും ധിക്കാരവും കാട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നവരും ഒരുപോലെയായിരിക്കുമോ? അല്ല;-

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾

﴾38﴿ ചില മുഖങ്ങൾ അന്നത്തെ ദിവസം (പ്രസന്നമായി) തെളിഞ്ഞവയായിരിക്കും;-

ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾

﴾39﴿ ചിരിക്കുന്നവയായിരിക്കും, സന്തോഷം കൊള്ളുന്നവയായിരിക്കും.

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾

﴾40﴿ (വേറെ) ചില മുഖങ്ങളാകട്ടെ, അന്ന് അവയുടെ മേൽ പൊടിപടലം ഉണ്ടായിരിക്കും.

تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾

﴾41﴿ അവയെ കൂരിരുട്ട് മൂടിയിരിക്കും.

أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَفَرَةُ ٱلْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

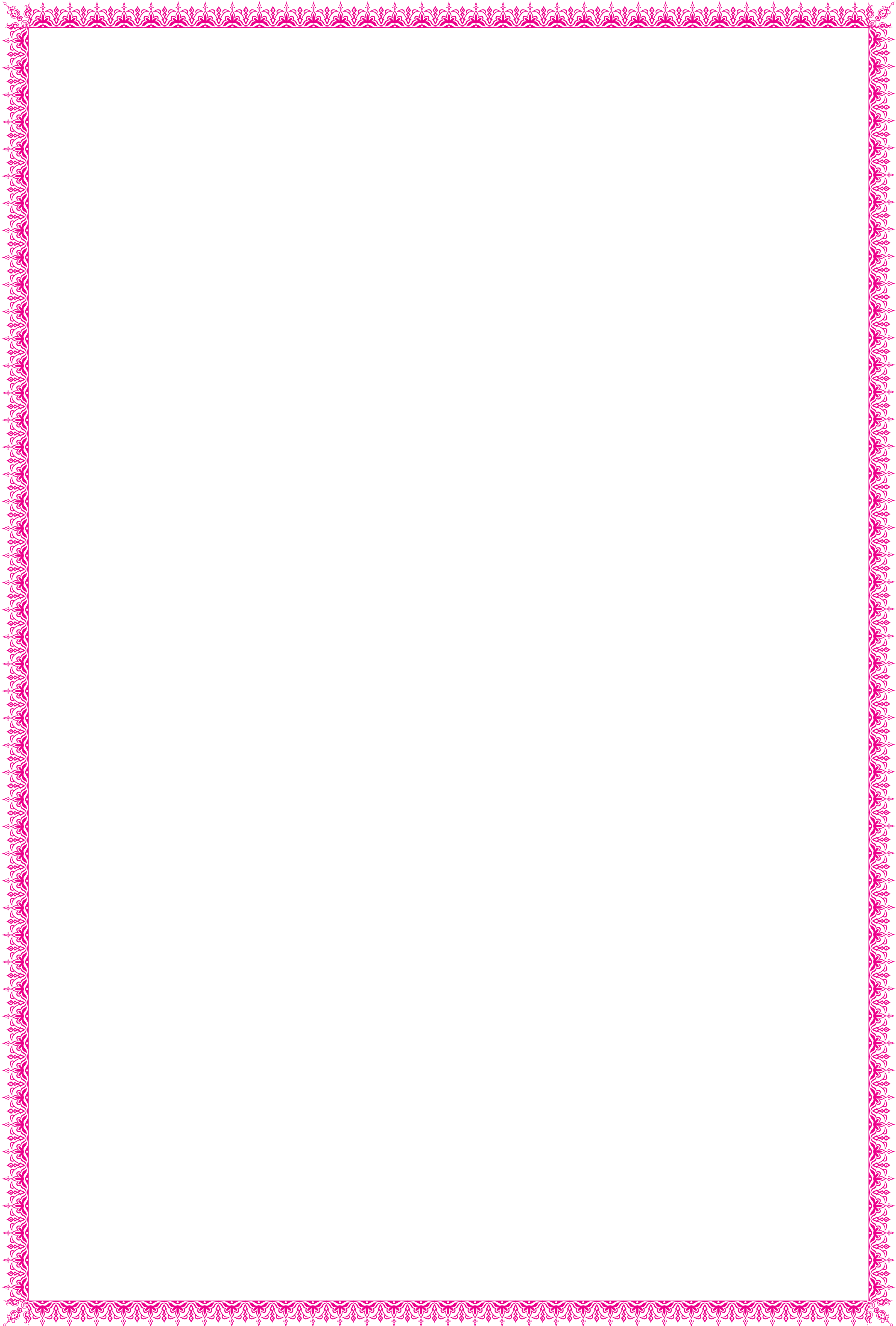
﴾42﴿ അക്കൂട്ടരത്രെ, തോന്നിയവാസികളായ അവിശ്വാസികൾ.

﴾38﴿ وُجُوهٌ ചില മുഖങ്ങൾ يَوْمَئِذٍ അന്ന് مُّسْفِرَةٌ തെളിഞ്ഞ (ശോഭിച്ച- പ്രസന്നമായ)വയായിരിക്കും ﴾39﴿ ضَاحِكَةٌ ചിരിക്കുന്നവ مُّسْتَبْشِرَةٌ സന്തോഷം കൊള്ളുന്നവ ﴾40﴿ وَوُجُوهٌ ചില മുഖങ്ങളാവട്ടെ يَوْمَئِذٍ അന്ന് عَلَيْهَا അതിന്റെ മേലുണ്ടായിരിക്കും غَبَرَةٌ പൊടി ﴾41﴿ تَرْهَقُهَا അവയെ മൂടും, പൊതിയും قَتَرَةٌ കൂരിരുട്ട്, ഇരുൾ

﴾42﴿ أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ هُمُ ٱلْكَفَرَةُ അവർ തന്നെയാണ് അവിശ്വാസികൾ, നന്ദികെട്ടവർ ٱلْفَجَرَةُ തോന്നിയവാസികളായ, മഹാപാപികളായ

അപ്പോൾ ആദ്യം പറഞ്ഞ പ്രസന്നമുഖങ്ങൾ സുകൃതവാൻമാരായ സത്യവിശ്വാസികളാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹു അവന്റെ മഹത്തായ കാരുണ്യം കൊണ്ട് നമ്മെയെല്ലാം സുകൃതവാൻമാരായ സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

ولله الحمد والمنة

سورة التكوير

81. സൂറതു ത്തക്‌വീർ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 29

ഇമാം അഹ്മദ്, തിർമദീ, ഹാകിം (റ) എന്നിവർ നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു നബിവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു; 'ക്വിയാമത്ത്നാളിനെ കണ്ണു കൊണ്ട് കാണുന്നപോലെ നോക്കിക്കാണുവാൻ ആരെങ്കിലും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ إذا الشمس كورت و إذا السماء انفطرت و إذا السماء انشقت (സൂ: തക്‌വീർ, സൂ: ഇൻഫിത്വാർ, സൂ: ഇൻശിക്വാക്വ്) എന്നിവ ഓതിക്കൊള്ളട്ടെ.'

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

إِذَا ٱلشَّمۡسُ كُوِّرَتۡ ﴿١﴾

(1) സൂര്യൻ ചുറ്റിപ്പൊതിയപ്പെടുമ്പോൾ;-

وَإِذَا ٱلنُّجُومُ ٱنكَدَرَتۡ ﴿٢﴾

(2) നക്ഷത്രങ്ങൾ ഉതിർന്നുവീഴുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ;-

وَإِذَا ٱلۡجِبَالُ سُيِّرَتۡ ﴿٣﴾

(3) പർവതങ്ങൾ (സ്ഥാനംവിട്ട്) നടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ;-

وَإِذَا ٱلۡعِشَارُ عُطِّلَتۡ ﴿٤﴾

(4) പൂർണഗർഭിണികളായ ഒട്ടകങ്ങൾ വെറുതെ (ഒഴിച്ച്) വിടപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ;-

وَإِذَا ٱلۡوُحُوشُ حُشِرَتۡ ﴿٥﴾

(5) കാട്ടുജന്തുക്കൾ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ;

وَإِذَا ٱلۡبِحَارُ سُجِّرَتۡ ﴿٦﴾

(6) സമുദ്രങ്ങൾ തിളച്ചുമറിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ;

وَإِذَا ٱلنُّفُوسُ زُوِّجَتۡ ﴿٧﴾

﴾7﴿ ആത്മാക്കൾ (അഥവാ ആളുകൾ കൂട്ടി) ഇണക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ;-

وَإِذَا ٱلۡمَوۡءُۥدَةُ سُئِلَتۡ ﴿٨﴾

﴾8﴿ (ജീവനോടെ) കഴിച്ചുമൂടപ്പെട്ട (പെൺ) ശിശു ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ;-

بِأَيِّ ذَنۢبٖ قُتِلَتۡ ﴿٩﴾

﴾9﴿ ഏതൊരു കുറ്റത്തിനാണ് അത് കൊല്ലപ്പെട്ടത് എന്ന്;-

وَإِذَا ٱلصُّحُفُ نُشِرَتۡ ﴿١٠﴾

﴾10﴿ ഏടുകൾ (തുറന്ന്) വിരുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ;-

وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ كُشِطَتۡ ﴿١١﴾

﴾11﴿ ആകാശം ഉരി(ച്ചു മററി)ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ;-

وَإِذَا ٱلۡجَحِيمُ سُعِّرَتۡ ﴿١٢﴾

﴾12﴿ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നി [നരകം] ആളിക്കത്തിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ;-

وَإِذَا ٱلۡجَنَّةُ أُزۡلِفَتۡ ﴿١٣﴾

﴾13﴿ സ്വർഗം അടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വരപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ;-

عَلِمَتۡ نَفۡسٞ مَّآ أَحۡضَرَتۡ ﴿١٤﴾

﴾14﴿ (അപ്പോൾ) ഓരോ ആളും താൻ തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ട് വന്നതെന്തെന്ന് അറിയുന്നതാണ്!

﴾1﴿ إِذَا ٱلشَّمۡسُ സൂര്യനാകുമ്പോൾ, (ആകുന്ന സമയം- ആകയാൽ) كُوِّرَتۡ അത് ചുറ്റിപ്പൊതിയ (ചുരുട്ടിമടക്ക)പ്പെടു(മ്പോൾ) ﴾2﴿ وَإِذَا ٱلنُّجُومُ നക്ഷത്രങ്ങളാകുമ്പോൾ ٱنكَدَرَتۡ അവ ഉതിർന്ന് (കൊഴിഞ്ഞു) ചാടു(മ്പോൾ) ﴾3﴿ وَإِذَا ٱلۡجِبَالُ പർവതങ്ങളാകുമ്പോൾ سُيِّرَتۡ അവ നടത്തപ്പെടു(മ്പോൾ) ﴾4﴿ وَإِذَا ٱلۡعِشَارُ (പൂർണ) ഗർഭിണികളായ ഒട്ടകങ്ങൾ ആകുമ്പോൾ عُطِّلَتۡ അവ വെറുതെ വിട(മിനക്കെടുത്ത)പ്പെടു(മ്പോൾ) ﴾5﴿ وَإِذَا ٱلۡوُحُوشُ കാട്ടുജന്തുക്കളാകുമ്പോൾ حُشِرَتۡ അവ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടു(മ്പോൾ) ﴾6﴿ وَإِذَا ٱلۡبِحَارُ സമുദ്രങ്ങളാകുമ്പോൾ سُجِّرَتۡ അവ തിളച്ചു മറിക്ക (കവിച്ചൊഴിക്ക- കത്തിക്ക)പ്പെടു(മ്പോൾ) ﴾7﴿ وَإِذَا ٱلنُّفُوسُ ആത്മാക്കൾ (ദേഹങ്ങൾ- ആളുകൾ) ആകുമ്പോൾ زُوِّجَتۡ അവ ഇണക്കപ്പെടു(മ്പോൾ) ﴾8﴿

وَإِذَا ٱلْمَوْءُۥدَةُ (ജീവനോടെ) കുഴിച്ചുമൂടപ്പെട്ടത് (കുഴിച്ചു മൂടപ്പെട്ടവ) ആകുമ്പോൾ سُئِلَتْ അത് (അവ) ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടു(മ്പോൾ) ﴾9﴿ بِأَىِّ ذَنۢبٍ ഏത് കുറ്റം (പാപം) നിമിത്തമാണ് قُتِلَتْ അത് കൊല്ലപ്പെട്ടത് എന്ന് ﴾10﴿ وَإِذَا ٱلصُّحُفُ ഏടുകളാകുമ്പോൾ نُشِرَتْ അവ വിരുത്തരപ്പെടു(മ്പോൾ) ﴾11﴿ وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ ആകാശമാകുമ്പോൾ كُشِطَتْ അത് (തോൽ) ഉരിച്ചു നീക്കപ്പെടു(മ്പോൾ) ﴾12﴿ وَإِذَا ٱلْجَحِيمُ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നി (നരകം) ആകുമ്പോൾ سُعِّرَتْ അത് ആളിക്കത്തിക്കപ്പെടു(മ്പോൾ) ﴾13﴿ وَإِذَا ٱلْجَنَّةُ സ്വർഗം ആകുമ്പോൾ أُزْلِفَتْ അത് അടുപ്പിക്ക (അടുത്തവരുത്ത)പ്പെടു(മ്പോൾ) ﴾14﴿ عَلِمَتْ അറിയും نَفْسٌ ഏത് (ഓരോ) ദേഹവും (ആളും, ആത്മാവും) مَّآ أَحْضَرَتْ അതെന്ത് ഹാജരാക്കിയെന്ന്, അത് തയ്യാറാക്കിയത്

ക്വിയാമത്തുനാളിലെ കഠിനകഠോരങ്ങളായ ചില സംഭവവികാസങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്:

(1) സൂര്യൻ ചുറ്റിപ്പൊതിയപ്പെടുന്നു. അഥവാ അതിന്റെ പ്രകാശം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്നു.

(2) നക്ഷത്ര ഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം അവയുടെ സ്ഥാനവും ക്രമവും വിട്ട് കൊഴിഞ്ഞുവീഴുന്നു.

(3) പർവതങ്ങൾ അവയുടെ സ്ഥാനംവിട്ട് നീക്കപ്പെടുകയും തട്ടിത്തകർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

(4) അറബികളുടെ അടുക്കൽ പ്രത്യേക പരിഗണനയുള്ളതും, അവരുടെ സമ്പത്തുകളിൽ വിലപ്പെട്ടതുമായ പൂർണഗർഭിണികളായ ഒട്ടകങ്ങൾപോലും അഗണ്യ കോടിയിൽ തള്ളപ്പെടുന്നു. അവയെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ ആർക്കും അവസരം ഉണ്ടാകയില്ല.

(5) കാട്ടുജീവികളും, ദുഷ്ടജന്തുക്കളും പരിഭ്രാന്തി നിമിത്തം പരസ്പരം യാതൊരു അക്രമമോ എതിർപ്പോ കൂടാതെ കൂടിക്കലരുന്നു.

(6) ഭൂമിയുടെ സ്വഭാവം പാടെ മാറിപ്പോകുന്ന കൂട്ടത്തിൽ സമുദ്രങ്ങൾ തിളച്ചുമറിയുകയും കവിഞ്ഞൊഴുകുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ സമുദ്രജലം വറ്റി തൽസ്ഥാനത്ത് തീപിടിച്ച് പോകുന്നു എന്നും സാരമായിരിക്കാം. ഇപ്പറഞ്ഞതെല്ലാം ആകാശഭൂമികളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സംഭവവികാസങ്ങളാകുന്നു. അതെ, ഭൂമിയും ആകാശവും ഇന്നത്തേതിൽനിന്ന് വളരെ വ്യത്യസ്തമായ മറ്റൊരു രൂപ

ത്തിൽ മാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ദിവസമാണത്. (يوم تبدل الأرض غير الأرض – ابراهيم)

(7) ഓരോ തരത്തിലുള്ള ആളുകളും അതേ തരത്തിലുള്ള ആളുകളുമായി ഇണക്കപ്പെടുന്നു. അഥവാ, നല്ലവർ നല്ലവരുമായും, ചീത്തപ്പെട്ടവർ ചീത്തപ്പെട്ടവരുമായും കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടും. അല്ലെങ്കിൽ ഓരോ ആത്മാവും അതിന്റെ ജഡവുമായി സംയോജിപ്പിക്കപ്പെടുമെന്ന് സാരം. 7 -ാം വചനത്തിന് ഈ രണ്ട് പ്രകാരത്തിലും വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(8) പെൺകുഞ്ഞ് പിറക്കുമ്പോൾ ദാരിദ്ര്യവും അപമാനവുംഭയന്ന് അതിനെ ജീവനോടെ കുഴിച്ചുമൂടുന്ന പതിവ് ജാഹിലിയ്യാകാലത്തുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. ആ കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ അവർ ചെയ്ത തെറ്റുകുറ്റങ്ങളെന്തെന്ന് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. അഥവാ അവരുടെ കാര്യം പ്രത്യേകം വിചാരണക്ക് വരുന്നു.

(9) ഓരോരുത്തന്റെ സകലകർമങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏടുകൾ ഹാജരാക്കപ്പെടുകയും അവരവർ വായിച്ചുനോക്കുമാറ് അവ നിവർത്തി കൈകളിൽ നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

(10) മൃഗങ്ങളുടെ തോലുരിച്ചെടുക്കുന്നതുപോലെ ആകാശത്തിന്റെ മറകളെല്ലാം നീക്കി മാറ്റി അവ നഗ്നമാക്കി വെളിവാക്കപ്പെടുന്നു.

(11) എത്രയോ കാലമായി കത്തിജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നരകം അന്ന് പ്രത്യേകം ആളിക്കത്തിക്കപ്പെടുന്നു.

(12) സ്വർഗം സജ്ജനങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് അടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നു. وأزلفت الجنة للمتقين وبرزت الجحيم للغاوين–شعراء:٩١ (സ്വർഗം ഭയഭക്തൻമാരിലേക്ക് അടുപ്പിക്കപ്പെടും. ജ്വലിക്കുന്ന നരകം ദുർമാർഗികളിലേക്ക് വെളിവാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.)

ഇങ്ങനെയുള്ള അതിഗൗരവ ഘട്ടങ്ങൾ അനുഭവത്തിൽ കാണുന്ന അവസരത്തിൽ ഓരോ ആൾക്കും ശരിക്കും അറിയാറാകും, താൻ ഏതെല്ലാം കർമങ്ങളാണ് മുൻജീവിതത്തിൽവെച്ച് തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ട് വന്നിരിക്കുന്നത്, അവയിൽ സൽക്കർമം ഏതൊക്കെയാണ് ദുഷ്ക്കർമം ഏതെല്ലാമാണ് എന്നൊക്കെ. എല്ലാം അവന്റെ ഏട്ടിലും, അവന്റെ ഓർമയിലും അവന് തെളിഞ്ഞുകാണും. ആ അവസരത്തിൽ സ്വന്തം ഏട്ടിൽ സൽക്കർമങ്ങൾ കണ്ടാനന്ദിക്കുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തിത്തരട്ടെ. ആമീൻ.

فَلَآ أُقۡسِمُ بِٱلۡخُنَّسِ ﴿١٥﴾

﴿15﴾ എന്നാല്‍, പിന്‍വാങ്ങിപ്പോകുന്നവകൊണ്ട് ഞാന്‍ സത്യം ചെയ്തുപറയുന്നു;-

ٱلۡجَوَارِ ٱلۡكُنَّسِ ﴿١٦﴾

﴿16﴾ (അതായത്) സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവ; അപ്രത്യക്ഷമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവ;

وَٱلَّيۡلِ إِذَا عَسۡعَسَ ﴿١٧﴾

﴿17﴾ രാത്രി (ഇരുട്ടുമായി മുന്നോട്ട്- അല്ലെങ്കില്‍ പിന്നോട്ട്) ഗമിക്കുമ്പോള്‍ അതുകൊണ്ടും;-

وَٱلصُّبۡحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾

﴿18﴾ പ്രഭാതം (വികസിച്ച്) വെളിച്ചം വീശിവരുമ്പോള്‍ അതുകൊണ്ടും (സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു);-

إِنَّهُۥ لَقَوۡلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾

﴿19﴾ നിശ്ചയമായും ഇത് [ക്വുര്‍ആന്‍] മാന്യനായ ഒരു ദൂതന്റെ വാക്കാകുന്നു;-

ذِي قُوَّةٍ عِندَ ذِي ٱلۡعَرۡشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾

﴿20﴾ (അതെ) ശക്തിമാനായുള്ളവന്‍, 'അര്‍ശി'ന്റെ [സിംഹാസനത്തിന്റെ] ഉടമസ്ഥന്റെ അടുക്കല്‍ സ്ഥാനമുള്ളവന്‍,-

مُّطَاعٖ ثَمَّ أَمِينٖ ﴿٢١﴾

﴿21﴾ അവിടെ അനുസരിക്കപ്പെടുന്നവന്‍, വിശ്വസ്തന്‍. [അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ദൂതന്റെ വാക്കാണ്.]

﴿15﴾ فَلَآ أُقۡسِمُ എന്നാല്‍ ഞാന്‍ സത്യം ചെയ്തുപറയുന്നു بِٱلۡخُنَّسِ പിന്‍മാറി (മടങ്ങി) പ്പോകുന്നുവകൊണ്ട് ﴿16﴾ ٱلۡجَوَارِ നടക്കുന്നവ, സഞ്ചരിക്കുന്നവ ٱلۡكُنَّسِ മറഞ്ഞുപോകുന്നവ, അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നവ ﴿17﴾ وَٱلَّيۡلِ രാത്രിയെക്കൊണ്ടും إِذَا عَسۡعَسَ അത് മുമ്പോട്ട് (അല്ലെങ്കില്‍ പിമ്പോട്ട്) ഗമിക്കുമ്പോള്‍, ഇരുട്ടിവരുമ്പോള്‍ ﴿18﴾ وَٱلصُّبۡحِ പ്രഭാതംകൊണ്ടും إِذَا تَنَفَّسَ അതുവെളിച്ചപ്പെട്ടു (വിടര്‍ന്നു) വരുമ്പോള്‍, ആശ്വാസം കൊള്ളുമ്പോള്‍ ﴿19﴾ إِنَّهُۥ നിശ്ചയമായും അത് لَقَوۡلُ വാക്കുതന്നെ رَسُولٍ كَرِيمٍ മാന്യനായ ഒരു ദൂതന്റെ ﴿20﴾ ذِي قُوَّةٍ ശക്തിമാനായ

مُّطَاعٍ ﴿21﴾ അർശിന്റെ ഉടമസ്ഥന്റെ അടുക്കൽ مَكِينٍ സ്ഥാനി عِندَ ذِى ٱلْعَرْشِ അനുസരിക്കപ്പെടുന്നവൻ ثَمَّ അവിടെ أَمِينٍ വിശ്വസ്തൻ

لا أقسم (ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു) എന്ന വാക്കിന്റെ ഘടനയെയും അർത്ഥത്തെയും സംബന്ധിച്ച് സൂ: വാകിഅഃ (الواقعة)യിലും മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർക്കുക. മൂന്ന് വസ്തുക്കളെക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു ഇവിടെ സത്യം ചെയ്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:

(1) നക്ഷത്രങ്ങളെക്കൊണ്ട്. രാത്രി നക്ഷത്രങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും പകൽ അപ്രത്യക്ഷമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില നക്ഷത്രങ്ങൾ അവയുടെ സഞ്ചാരപഥത്തിലൂടെ മുന്നോട്ട് വന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതിനുശേഷം വീണ്ടും പിന്നോട്ട്മടങ്ങി കാഴ്ചയിൽനിന്ന് മറഞ്ഞുപോകുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഇങ്ങനെയുള്ള സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളാണ് 15, 16 വചനങ്ങളിൽ (الخنس الجوار الكنس) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

(2) രാത്രിയെക്കൊണ്ട്. 'മുമ്പോട്ടുവെച്ച്' എന്നും, 'പിമ്പോട്ടുവെച്ച്' എന്നുമുള്ള രണ്ട് വിപരീതാർത്ഥങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന വാക്കാണ് عسعس എന്ന ക്രിയ. അതുകൊണ്ട് 17 -ാം വചനത്തിൽ രാത്രിയുടെ സ്വഭാവവിശേഷമായി പ്രസ്താവിച്ച ആ വാക്കിന്റെ താൽപര്യം രാത്രി ഇരുട്ടുമായി മുമ്പോട്ടുവരുന്ന അവസരത്തിൽ എന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ അത് അതിന്റെ ഇരുട്ടുംകൊണ്ട് പിന്നോട്ടുപോകുന്ന അവസരത്തിൽ എന്നോ ആകാവുന്നതാകുന്നു. രണ്ടായിരുന്നാലും കാര്യം വ്യക്തമാണല്ലോ.

(3) പ്രഭാതംകൊണ്ട്. പ്രഭാതത്തിന്റെ വിശേഷതയായി പ്രസ്താവിച്ച تنفس എന്ന വാക്കിന് 'ആശ്വസിച്ചു, ശ്വസിച്ചു, വികസിച്ചു, വെളിപ്പെട്ടു' എന്നൊക്കെ സന്ദർഭമനുസരിച്ച് അർത്ഥം വരുന്നതാണ്. പ്രഭാതം അതിന്റെ വെളിച്ചം പരത്തിക്കൊണ്ട് വെളിപ്പെട്ടു വ്യാപിക്കുന്ന അവസ്ഥയാണ് 18 -ാം വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഓരോ സത്യവാചകങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാലും ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് അതിൽ പല തത്വങ്ങളും പാഠങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്.

വിശുദ്ധ ക്വുർആന്റെ സത്യത സ്ഥാപിക്കുകയാണ് ഈ സത്യങ്ങൾ മുഖേന അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് ക്വുർആൻ നബിﷺക്ക് വന്നുകിട്ടുന്നത് ജിബ്‌രീൽ (അ) മുഖേനയാണല്ലോ. അദ്ദേഹം വളരെ മാന്യനായ ഒരു ദൈവദൂതനാകുന്നു. വളരെ ശക്തിമാനും, ലോകാലോകങ്ങളുടെ സിംഹാസനാധിപതിയായ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഉയർന്ന സ്ഥാനമാനങ്ങളുള്ള മഹാനുമത്രെ. മാത്രമല്ല, അവിടെ- അഥവാ മലക്കുകളുടെ ആവാസകേന്ദ്രമായ 'മല

ഉൽ അഅ്‌ലാ'യിൽ- അനുസരിക്കപ്പെടുന്ന നേതാവുമാണ്. ഇത്രയും മഹാനും, വിശ്വസ്തനും, യോഗ്യനുമായ ആ മലക്കാണ് തിരുമേനിക്ക് ക്വുർആൻ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന അതേ വചനങ്ങളാണ് ക്വുർആൻ. അപ്പോൾ, ക്വുർആൻ വന്നു കിട്ടിയമാർഗം അങ്ങേഅറ്റം സുരക്ഷിതവും വിശ്വസനീയവുമാകുന്നു. എനി, ആ മഹാദൂതനിൽനിന്ന് അത് ഏറ്റുവാങ്ങി സമുദായ മദ്ധ്യെ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുകയും പ്രബോധനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ആ ദൈവദൂതന്റെ- അതെ, നബി തിരുമേനിﷺയുടെ -സ്ഥിതിയോ? അതാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾

﴾22﴿ നിങ്ങളുടെ ചങ്ങാതി ഒരു ഭ്രാന്തൻ അല്ലതാനും.

وَلَقَدْ رَءَاهُ بِٱلْأُفُقِ ٱلْمُبِينِ ﴿٢٣﴾

﴾23﴿ തീർച്ചയായും അദ്ദേഹത്തെ [ആ ദൂതനെ] പ്രത്യക്ഷമായ (നഭോ) മണ്ഡലത്തിൽവെച്ച് അദ്ദേഹം കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

وَمَا هُوَ عَلَى ٱلْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾

﴾24﴿ അദ്ദേഹമാകട്ടെ, അദൃശ്യവാർത്തയെപ്പറ്റി പിശുക്ക് കാണിക്കുന്ന ആളുമല്ല.

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَٰنٍ رَّجِيمٍ ﴿٢٥﴾

﴾25﴿ അത് [ക്വുർആൻ] ആട്ടപ്പെട്ട [ശപിക്കപ്പെട്ട] വല്ല പിശാചിന്റെ വാക്കും അല്ല.

﴾22﴿ وَمَا അല്ല, അല്ലതാനും صَاحِبُكُم നിങ്ങളുടെ ചങ്ങാതി, കൂട്ടാളി بِمَجْنُونٍ ഒരു ഭ്രാന്തൻ ﴾23﴿ وَلَقَدْ رَءَاهُ തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. بِٱلْأُفُقِ നഭോമണ്ഡലത്തിൽ (ഉപരി) മണ്ഡലത്തിൽ, ചക്രവാളത്തിൽ, വെച്ച് ٱلْمُبِينِ പ്രത്യക്ഷമായ ﴾24﴿ وَمَا هُوَ അദ്ദേഹം അല്ലതാനും عَلَى ٱلْغَيْبِ അദൃശ്യവിവരത്തെക്കുറിച്ച്, മറഞ്ഞവിഷയത്തിൽ بِضَنِينٍ പിശുക്ക് (ലുബ്ധ്) പിടിക്കുന്നവൻ ﴾25﴿ وَمَا هُوَ അതല്ലതാനും بِقَوْلِ شَيْطَٰنٍ വല്ല പിശാചിന്റെയും വചനം, ഒരു പിശാചിന്റെ വാക്ക് رَّجِيمٍ ആട്ട (ശപിക്ക)പ്പെട്ട

അതെ, അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക് സുപരിചിതനാണ്. അദ്ദേഹം ജനിച്ചുവളർന്നതും ജീവിച്ചുവരുന്നതും നിങ്ങൾക്കിടയിൽതന്നെ. അദ്ദേഹത്തിന് ഭ്രാന്തോ ബുദ്ധിഭ്രമമോ ഒന്നുമില്ല. അദ്ദേഹം ബുദ്ധിമാനും വിശ്വസ്തനുമാണ്. എന്നൊക്കെ നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. മുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ആ മഹാദൂതനെ അദ്ദേഹം നേരിൽതന്നെ ഉപരിമണ്ഡലത്തിൽവെച്ച് കണ്ട് പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു

വിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്ന അദൃശ്യവിവരങ്ങൾ അതേപടി എത്തിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വല്ല വിധേനയും പിശുക്ക് കാട്ടി ഒളിച്ചും മറച്ചും വെക്കുന്ന സ്വഭാവക്കാരനുമല്ല അദ്ദേഹം. നിങ്ങൾ ജൽപിക്കാറുള്ളതുപോലെ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിൽനിന്നും ആട്ടി ദൂരത്താക്കപ്പെട്ട വല്ല പിശാചും മുഖേന ലഭിച്ചതുമല്ല ഈ ക്വുർആൻ. വളരെ അനുഗൃഹീതനും മാന്യനുമായ ആൾ വഴിയല്ലാതെ-അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപങ്ങൾക്ക് പാത്രമായ പിശാചുക്കളിൽനിന്ന്- ഇത്തരം ഉൽകൃഷ്ടവും പരിപാവനവുമായ വചനങ്ങൾ എങ്ങനെ ലഭിക്കാനാണ്? നിങ്ങൾ ഒട്ടും ആലോചിക്കുന്നില്ലേ?എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ രത്നചുരുക്കം. ജിബ്‌രീൽ (അ)നെ നബിﷺപലവട്ടം കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ തന്നെ രണ്ടുപ്രാവശ്യം നബിﷺ കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. സാക്ഷാൽ രൂപത്തിലുള്ള കാഴ്ചയെക്കുറിച്ചാണ് 23 -ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ അപ്പോൾ, എങ്ങോട്ടാണ് നിങ്ങൾ പോകുന്നത്?!

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَـٰلَمِينَ ﴿٢٧﴾

﴾27﴿ അത് ലോകർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഉപദേശം (അഥവാ ഉൽബോധനം) അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

لِمَن شَآءَ مِنكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾

﴾28﴿ അതായത് നിങ്ങളിൽനിന്ന് ചൊവ്വിന് നിലകൊള്ളുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചവർക്കുവേണ്ടി.

وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٢٩﴾

﴾29﴿ ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുകയില്ലതാനും.

﴾26﴿ فَأَيْنَ അപ്പോൾ (എന്നിരിക്കെ) എങ്ങോട്ടാണ്, എവിടെ تَذْهَبُونَ നിങ്ങൾ പോകുന്നു, പോകും ﴾27﴿ إِنْ هُوَ അതല്ല إِلَّا ذِكْرٌ ഒരു ഉപദേശം (സ്മരണ, ഉൽബോധനം) അല്ലാതെ لِّلْعَـٰلَمِينَ ലോകർക്കുവേണ്ടി ﴾28﴿ لِمَن شَآءَ അതായത് ഉദ്ദേശിച്ചവർക്ക് مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന് أَن يَسْتَقِيمَ താൻ ചൊവ്വിന് നിൽക്കുവാൻ ﴾29﴿ وَمَا تَشَآءُونَ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതല്ലതാനും إِلَّآ أَن يَشَآءَ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ ٱللَّهُ അല്ലാഹു رَبُّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ

വാസ്തവം മേൽ വിവരിച്ച പ്രകാരത്തിലാണുള്ളത്. എന്നിരിക്കെ നിങ്ങളുടെ ദുർന്യായങ്ങളും കള്ളവാദങ്ങളും സ്ഥാപിക്കുവാൻ എന്ത് മാർഗമാണ് നിങ്ങൾക്കുള്ളത്? എവിടെപ്പോയിട്ടാണ് നിങ്ങൾക്കതിന് സാധ്യമാകുക? ഇല്ല, ഒന്നുമില്ല. എവിടെയുമില്ല. ലോകർക്ക് ആകമാനം വേണ്ടിയുള്ള ഉപദേശവും ഉൽബോധനവും മാത്രമാണ് ഈ ക്വുർആൻ. ഇതാണ് പരമാർത്ഥം. പക്ഷേ, നേർമാർഗത്തിൽ ചൊവ്വിന് നിലകൊള്ളുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കേ അതിന്റെ പ്രയോജനം ലഭിക്കയുള്ളൂ. നേരെമറിച്ച് നിങ്ങളെപ്പോലെ നിഷേധത്തിലും മർക്കടമുഷ്ടിയിലും നിലകൊള്ളുന്നവർക്ക് അതുകൊണ്ട് നേട്ടമൊന്നും കൈവരുവാനില്ല എന്ന് സാരം. 'ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതല്ല' എന്ന് അല്ലാഹു അവസാനമായി ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒരു വമ്പിച്ച മൗലിക യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്ന ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ഇൻസാൻ 30 -ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ വായിച്ചത് ഓർക്കുക.

19 -ാം വചനത്തിൽ رسول كريم (മാന്യനായ ഒരു ദൂതൻ) എന്ന് പറഞ്ഞത് ജിബ്‌രീൽ (അ) എന്ന മലക്കിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, ക്വുർആൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കാണെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം അദ്ദേഹമാണ് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് അത് ഏറ്റുവാങ്ങി നബിﷺക്ക് ഓതിക്കൊടുക്കുന്നതെന്നാണെന്നും മേൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പൊതുവിൽ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നതും ഇതുതന്നെയാണ്. എന്നാൽ 'മാന്യനായ ദൂതൻ' എന്ന് പറഞ്ഞത് നബിﷺയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. 20 മുതൽ 23 കൂടിയ വചനങ്ങൾ ശാന്തമായി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഈ അഭിപ്രായത്തിന് പ്രസക്തിയില്ലെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. 22 -ാം വചനത്തിൽ صاحبكم (നിങ്ങളുടെ ചങ്ങാതി) എന്ന് പറഞ്ഞത് നബിﷺയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. വഹ്‌യ് ലഭിക്കുന്നത് മലക്ക് മുഖാന്തരമായതുകൊണ്ട് ആദ്യം മലക്കിന്റെ വിശ്വാസ്യതയും യോഗ്യതയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുകയാണ്. തുടർന്നുകൊണ്ട് 23 -ാം വചനത്തിൽ രണ്ട് ദൂതൻമാരും- മലക്കാകുന്ന ദൂതനും മനുഷ്യനാകുന്ന ദൂതനും- തമ്മിൽ നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വസ്തുതയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. പിന്നീട് 24 -ാം വചനത്തിൽ നബിﷺയെക്കുറിച്ച് യാതൊരു ആശങ്കക്കും അവകാശമില്ലെന്നും 25ൽ നിഷേധികളുടെ ജൽപനം വെറും മിഥ്യയാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

മാന്യനായ ഒരു ദൂതൻ (رسول كريم) എന്ന് 19 -ാം വചനത്തിൽ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് നബിﷺയെയാണെന്ന അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് തുടർന്ന് പറഞ്ഞ വിശേഷണങ്ങളെല്ലാം നബിﷺയുടേതാക്കി വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ സാഹസപ്പെടുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ചില പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ- സൂറത്തുന്നജ്മിൽ അവർ ചെയ്തിരിക്കുന്നതുപോലെ- വൃഥാശ്രമം ഇവിടെയും നടത്തിക്കാണുന്നു. അങ്ങനെ, 23 -ാം വചനത്തിന് അല്ലാഹു നബി ﷺയെ തെളിഞ്ഞ മണ്ഡലത്തിലാണ് കണ്ടതെന്നും, അഥവാ 'തിരുമേനി ഉന്നതനിലവാരത്തിലുള്ള ആളാണെ'ന്നും

മറ്റും അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം നൽകിയിരിക്കുന്നു. സൂറത്തുന്നജ്മിൽവെച്ച് ഇവരുടെ ഈ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ പൊള്ളത്തരവും, അതിന് ഇവരെ പ്രേരിപ്പിച്ച ചേതോവികാരവും നാം എടുത്തുകാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഇവിടെ കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുന്നില്ല. എന്നാലും, 'മാന്യനായ ദൂതൻ (رسول كريم)' എന്ന വാക്ക് നബിﷺയെ ഉദ്ദേശിച്ച് തന്നെയാണെന്ന് താൽപര്യപൂർവ്വം സമർത്ഥിക്കുവാൻ ഇവർ കൊണ്ടുവന്ന ചില ന്യായങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്പമൊന്ന് ഉണർത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സൂറത്തുൽ ഹാക്ക്വഃ 40 -ാം വചനത്തിൽ ഇതേവാക്ക് (رسول كريم എന്ന്) നബിﷺയെ ഉദ്ദേശിച്ച് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെയും അങ്ങനെത്തന്നെ ആയിരിക്കണമെന്നാണ് ഇവരുടെ ന്യായം. ദൂതന്റെ വിശേഷണമായി (21 -ാം വചനത്തിൽ) വിശ്വസ്തൻ (أمين) എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. നബി തിരുമേനിﷺക്ക് വിശ്വസ്തൻ (الأمين) എന്നൊരു സ്ഥാനപ്പേർ പറയപ്പെട്ട് വന്നിരുന്നത് പ്രസ്താവ്യവുമാണ്. ആകയാൽ മാന്യനായ ദൂതൻ നബി ﷺ തന്നെയാണെന്നുള്ളതിന് ഇതും ഒരു തെളിവാണ് എന്നത്രെ മറ്റൊരു ന്യായം.

ഒന്നാമത്തെ ന്യായത്തിനുള്ള മറുപടി ഇതാണ്: സൂറത്തുൽ ഹാക്ക്വഃയിൽ മാന്യനായ ഒരു ദൂതൻ (رسول كريم) എന്ന് പറഞ്ഞത് നബിﷺയെ ഉദ്ദേശിച്ചു തന്നെ. സംശയമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ വാക്ക് കാണുന്നിടത്തെല്ലാം അത് നബിﷺയെ ഉദ്ദേശിച്ചാവണമെന്നില്ല. ഒരു നിശ്ചിത വ്യക്തിയെപ്പറ്റി മാത്രം പറയപ്പെടാവുന്ന ഒരു പ്രത്യേകനാമം (معرفة) അല്ല അത്. കേവലം മാന്യനും ദൂതനുമായ ഏതൊരാളെക്കുറിച്ചും പറയപ്പെടാവുന്ന ഒരു സാമാന്യനാമം (نكرة) മാത്രമാണത്. മലക്കെന്നോ മനുഷ്യനെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസത്തിനും അതിൽ പരിഗണനയില്ല. മാത്രമല്ല, സൂ: ഹാക്ക്വഃയിലെ സന്ദർഭവും, ഈ സൂറത്തിലെ സന്ദർഭവും വ്യത്യസ്തമാണ് താനും. ഇത് സംബന്ധിച്ച് നാം അവിടെ ഉണർത്തിയിട്ടുമുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ ന്യായത്തിന്റെ മറുപടി ഇതാണ്. أمين എന്ന വിശേഷണവും തന്നെ സാമാന്യനാമമായിട്ടാണ് ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. നബിﷺയുടെ പ്രത്യേക വിശേഷണമെന്ന നിലക്കായിരുന്നു അതിവിടെ പറഞ്ഞിരുന്നതെങ്കിൽ അതിൽ അൽ (أل) എന്ന അവ്യയം ചേർത്ത് الأمين എന്ന പ്രത്യേകിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അത് നബിﷺയുടെ വിശേഷണമായിരിക്കണമെന്നുള്ളതിന് അത് തെളിവല്ല. പല നബിമാരെക്കുറിച്ചും സൂ: ശുഅറാഇൽ رسول أمين (വിശ്വസ്തനായ ഒരു ദൂതൻ) എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഇതിനുപുറമെ, അതേ സൂറത്തിൽ ജിബ്‌രീലിനെക്കുറിച്ച് തന്നെ الروح الأمين (വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ്) എന്ന് ال ചേർത്ത് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. (അറബിവ്യാകരണത്തിൽ അല്പമെങ്കിലും പരിചയം നേടിയവർക്കെല്ലാം വേഗം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതത്രെ ഈ വ്യത്യാസം.) ചില സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങളെ മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് അവയുടെ സംരക്ഷണത്തിനും നീതികരണത്തിനും വേണ്ടി നടത്തപ്പെടുന്ന ദുർവ്യാഖ്യാനം എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് ഇതിലൊന്നും യാതൊരു കഴമ്പുമില്ല.

هدانا الله إلى صراط المستقيم وله الحمد والمنة والفضل

سورة الإنفطار

82. സൂറത്തുൽ ഇൻഫിത്വാർ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 19

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

إِذَا ٱلسَّمَآءُ ٱنفَطَرَتۡ ﴿١﴾

《1》 ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളരുമ്പോൾ!-

وَإِذَا ٱلۡكَوَاكِبُ ٱنتَثَرَتۡ ﴿٢﴾

《2》(നക്ഷത്ര) ഗ്രഹങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞുവീഴുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ!-

وَإِذَا ٱلۡبِحَارُ فُجِّرَتۡ ﴿٣﴾

《3》സമുദ്രങ്ങൾ പൊട്ടി ഒഴുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ!-

وَإِذَا ٱلۡقُبُورُ بُعۡثِرَتۡ ﴿٤﴾

《4》'ക്വബ്റു'കൾ (അടിയോടെ) മറിച്ചിടപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ!-

عَلِمَتۡ نَفۡسٞ مَّا قَدَّمَتۡ وَأَخَّرَتۡ

《5》 (അപ്പോൾ) ഓരോ ആളും താൻ മുൻചെയ്തുവെച്ചതും, (ചെയ്യാതെ) പിന്നേക്ക് വെച്ചതും എന്താണെന്ന് അറിയുന്നതാണ്.

《1》 إِذَا ٱلسَّمَآءُ ആകാശം ആകുമ്പോൾ ٱنفَطَرَتۡ അത് പൊട്ടിപ്പിളരുമ്പോൾ 《2》 وَإِذَا ٱلۡكَوَاكِبُ നക്ഷത്രങ്ങൾ (ഗ്രഹങ്ങൾ) ആകുമ്പോൾ ٱنتَثَرَتۡ അവ കൊഴിഞ്ഞു (ചിതറി)വീഴു(മ്പോൾ) 《3》 وَإِذَا ٱلۡبِحَارُ സമുദ്രങ്ങളാകുമ്പോൾ فُجِّرَتۡ അവ പൊട്ടി ഒഴുക്കപ്പെടു(മ്പോൾ) 《4》 وَإِذَا ٱلۡقُبُورُ ക്വബ്റു (ശ്മശാനം)കൾ ആകുമ്പോൾ

نَفْسٌ ഓരോ ദേഹവും,ആത്മാക്കളും,ആളും عَلِمَتْ അറിയുന്നതാണ് 《5》 بُعْثِرَتْ അവ മറിച്ചിട (ഇളക്കിമറിക്ക)പ്പെടുമ്പോൾ مَّا قَدَّمَتْ അത് മുന്തിച്ചത്(മുൻ ചെയ്തു വെച്ചത്) وَأَخَّرَتْ അത് പിന്തിക്കുക(പിന്നോക്കം വെക്കുക)യും

കഴിഞ്ഞസൂറത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, ക്വിയാമത്തുനാളിലെ ചില സംഭവവികാസങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഇവിടെയും കാണുന്നത്. ആദ്യത്തെ മൂന്ന് വചനങ്ങളുടെയും സാരം അവിടെ വിവരിച്ചതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. 4 -ാം വചനത്തിൽ ക്വബ്റുകൾ അടിയോടെ മറിക്കപ്പെടും എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മരണപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നവരെ ക്വബ്റുകളിൽനിന്ന് രണ്ടാമത് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുമെന്നാകുന്നു. കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലെ 14 -ാം വചനത്തിലെ അതേ ആശയം തന്നെയാണ് 5 -ാം വചനത്തിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഇഹത്തിൽവെച്ച് ചെയ്തിട്ടുള്ള കർമങ്ങളാണ് ما قدمت (മുൻചെയ്തുവെച്ചത്) എന്നതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. ما أخرت (പിന്നോട്ട് വെച്ചത്) എന്ന് പറഞ്ഞത് പ്രവർത്തിക്കാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞ കാര്യങ്ങളുമാകുന്നു. അഥവാ ഓരോരുത്തനും താൻ ചെയ്തും ചെയ്തുതീർക്കാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞതുമായ എല്ലാ കർമങ്ങളും അന്ന് അറിയുമെന്ന് സാരം. മരണപ്പെടുമ്പോൾ വിട്ടേച്ചുപോകുന്ന സ്വത്തുക്കൾ, മരണശേഷം തുടർന്ന് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നല്ലതോ ചീത്തയോ ആയ ഏർപ്പാടുകൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ളവയാണ് ما أخرت(പിന്നേക്ക് വെച്ചത്)കൊണ്ട് വിവക്ഷ എന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും തത്വത്തിൽ എല്ലാം ഒന്നുതന്നെ. ونكتب ما قدموا و آثارهم (അവർ മുൻചെയ്തുവെച്ചതും അവരുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളും- അഥവാ പ്രവർത്തനഫലങ്ങളും- നാം എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തും) എന്ന് സൂ: യാസീനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلْإِنسَٰنُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ ٱلْكَرِيمِ ﴿٦﴾

《6》 ഹേ, മനുഷ്യാ, ഉദാരനായ (അഥവാ മാന്യനായ) നിന്റെ റബ്ബിനെക്കുറിച്ച് നിന്നെവഞ്ചിച്ച് കളഞ്ഞതെന്താണ്? (ആശ്ചര്യം)

ٱلَّذِى خَلَقَكَ فَسَوَّىٰكَ فَعَدَلَكَ

《7》 (അതെ) നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി ശരിപ്പെടുത്തി പാകപ്പെടുത്തിയവൻ;-

فِىٓ أَىِّ صُورَةٍ مَّا شَآءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾

《8》 അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതായ ഏതോ ഒരു രൂപത്തിൽ നിന്നെ അവൻ സംഘടിപ്പിച്ചുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു.

《6》 يَٰٓأَيُّهَا ٱلْإِنسَٰنُ ഹേ മനുഷ്യാ مَا غَرَّكَ നിന്നെ വഞ്ചിച്ചതെന്താണ് بِرَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിനെക്കുറിച്ച് ٱلْكَرِيمِ മാന്യനായ, ഉദാരനായ, ആദരണനീയനായ 《7》 ٱلَّذِى

യാതൊരുവൻ خَلَقَكَ അവൻ നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു فَسَوَّىٰكَ എന്നിട്ട് നിന്നെ ശരിപ്പെടുത്തി فَعَدَلَكَ എന്നിട്ട് നിന്നെ പാകപ്പെടുത്തി, ഒപ്പിച്ചു (ശരിയാക്കി) ﴾8﴿ فِيٓ أَيِّ صُورَةٍ ഏതോ ഒരു രൂപത്തിൽ مَّا شَآءَ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ച رَكَّبَكَ നിന്നെ അവൻ സംഘടിപ്പിച്ചു, കൂട്ടിച്ചേർത്തു

മനുഷ്യാ, നീ നിന്നെപ്പറ്റി ഒന്ന് ചിന്തിച്ചുനോക്കൂ! അല്ലാഹു നിന്നെ ഒരു ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി; നിനക്കാവശ്യമായ അവയവങ്ങളും അംഗങ്ങളുമെല്ലാം നൽകി ശരിപ്പെടുത്തി; ഓരോന്നും അതതിന്റെ തോതും യോജിപ്പുമനുസരിച്ച് യഥാക്രമം പാകപ്പെടുത്തി; നീയോ മറ്റാരെങ്കിലുമോ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത- അതെ, അവൻ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ച- ഒരു രൂപത്തിൽ നിനക്ക് അവൻ രൂപം നൽകുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ നിനക്ക് സൃഷ്ടിയും രൂപവും നൽകി നിന്നെ സംരക്ഷിച്ചുവരുന്ന അത്യുദാരനും അതി മാന്യനുമായ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദികാണിക്കാതെയും, അവന്റെ ശാപകോപങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഭയപ്പെടാതെയും നീ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത് വളരെ ആശ്ചര്യംതന്നെ! അവന്റെ കാര്യത്തിൽ നീ ഇത്രയും വഞ്ചിതനായിപ്പോയല്ലോ! എന്തൊരത്ഭുതമാണ്?! എന്നിങ്ങനെ അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചു പറയുകയാണ്.

വെളുത്ത മാതാപിതാക്കൾക്ക് കറുത്ത സന്താനം ജനിക്കുന്നു; അംഗഭംഗമുള്ളവരിൽനിന്ന് അംഗങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ഭംഗവുമില്ലാത്ത കുട്ടികൾ ഉണ്ടാകുന്നു; ചിലർക്ക് മാതാവിന്റെയോ പിതാവിന്റെയോ മറ്റോ മുഖച്ഛായ കാണപ്പെടുന്നു. മറ്റ് ചിലർക്കാകട്ടെ അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളിൽനിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തമായ രൂപമായിരിക്കും; ജേഷ്ഠന്ന് ആൺകുട്ടികൾ മാത്രം ജനിക്കുമ്പോൾ അനുജന് പെൺമക്കൾ മാത്രം ഉണ്ടാകുന്നു: ചിലരുടെ രൂപം സുന്ദരവും ആകർഷകവുമായിരിക്കുമെങ്കിൽ മറ്റ് ചിലരുടേത് വികൃതവും വിരൂപവുമായിത്തീരുന്നു. അങ്ങനെ പലതും പലതും. ഇതിലെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനല്ലാതെ, മറ്റാരുടെയും ഉദ്ദേശ്യത്തിന് പങ്കില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِٱلدِّينِ ﴿٩﴾

﴾9﴿ അങ്ങനെ വേണ്ട! പക്ഷേ, നിങ്ങൾ പ്രതിഫലനടപടിയെ വ്യാജമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَـٰفِظِينَ ﴿١٠﴾

﴾10﴿ നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ മേൽ സൂക്ഷിച്ചു (വീക്ഷിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചിലരുണ്ട് താനും;-

كِرَامًا كَـٰتِبِينَ ﴿١١﴾

﴾11﴿ അതായത്, എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ചില മാന്യന്മാർ.

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾

﴾12﴿ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് (എല്ലാം) അവർ അറിയുന്നു.

﴾9﴿ كَلَّا അങ്ങനെവേണ്ടാ, അതല്ല بَلْ പക്ഷേ, എങ്കിലും تُكَذِّبُونَ നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നു بِٱلدِّينِ പ്രതിഫല നടപടിയെ, മതത്തെ ﴾10﴿ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ മേലുണ്ട് താനും لَحَٰفِظِينَ സൂക്ഷിച്ചു (കാത്തു- വീക്ഷിച്ചു) വരുന്നവർ ﴾11﴿ كِرَامًا അതായത് ചില മാന്യൻമാർ كَٰتِبِينَ എഴുതുന്നവരായ, എഴുത്തുകാരായ ﴾12﴿ يَعْلَمُونَ അവർ അറിയുന്നു مَا تَفْعَلُونَ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്

നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവും രക്ഷിതാവുമായ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ വഞ്ചിതരായിരിക്കുകയാണ് . അത്രയുമല്ല, നിങ്ങളുടെ ചെയ്തികളെപ്പറ്റി നിങ്ങളെ വിചാരണ ചെയ്ത് നടപടി എടുക്കുന്നതിനെപ്പോലും നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കി നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളോർക്കണം, നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം സസൂക്ഷ്മം വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അവ മുഴുവനും എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ അല്ലാഹു മാന്യരായ ചില ആളുകളെ- മലക്കുകളെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെന്തും അവർ അറിയാതെ പോകുന്നതല്ലെന്നും. ആ രേഖയനുസരിച്ച് നിങ്ങളുടെ മേൽ ശരിക്കും നടപടി എടുത്ത് പ്രതിഫലം നൽകാതെ നിങ്ങളെ വിട്ടേക്കുന്നതല്ല എന്ന് സാരം. എഴുത്തുകാരായ മലക്കുകളെക്കുറിച്ച് സൂ: ക്വാഫ് 16 - 18 ൽ പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർക്കുക. പ്രതിഫലനടപടി എടുക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന അന്ത്യതീരുമാനം ചുരുക്കത്തിൽ ഇപ്രകാരമായിരിക്കും:-

إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ لَفِى نَعِيمٍ ﴿١٣﴾

﴾13﴿ നിശ്ചയമായും, പുണ്യവാൻമാർ സുഖാനുഗ്രഹത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കും.

وَإِنَّ ٱلْفُجَّارَ لَفِى جَحِيمٍ ﴿١٤﴾

﴾14﴿ (ദുർമാർഗികളായ) തോന്നിയവാസികൾ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയിലും തന്നെയായിരിക്കും.

يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ ٱلدِّينِ ﴿١٥﴾

﴾15﴿ പ്രതിഫലനടപടിയുടെ ദിവസം അവർ അതിൽ കടന്ന് കരിയുന്നതാണ്.

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَآئِبِينَ ﴿١٦﴾

﴾16﴿ അവർ അത് വിട്ട് മറഞ്ഞ് [ഒഴിവായി] പോകുന്നവരുമല്ല.

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا يَوْمُ ٱلدِّينِ ﴿١٧﴾

﴿17﴾ പ്രതിഫലനടപടിയുടെ ദിവസമെന്നാലെന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം?!

ثُمَّ مَآ أَدْرَىٰكَ مَا يَوْمُ ٱلدِّينِ ﴿١٨﴾

﴿18﴾ പിന്നെയും [വീണ്ടും], പ്രതിഫലനടപടിയുടെ ദിവസമെന്നാലെന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം?!!

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْـًٔا ۖ وَٱلْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ ﴿١٩﴾

﴿19﴾ (അതെ) ഒരാളും (വേറെ) ഒരാൾക്ക് യാതൊന്നും അധീനമാക്കാത്ത (അഥവാ ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത) ദിവസം!

അന്നത്തെ ദിവസം കാര്യം (അഥവാ കൽപനാധികാരം) അല്ലാഹുവിനുമായിരിക്കും.

﴿13﴾ إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ നിശ്ചയമായും പുണ്യവാൻമാർ, സജ്ജനങ്ങൾ لَفِى نَعِيمٍ സുഖാനുഗ്രഹത്തിൽതന്നെയായിരിക്കും ﴿14﴾ وَإِنَّ ٱلْفُجَّارَ തോന്നിയവാസികളാകട്ടെ, ദുർജനങ്ങൾ لَفِى جَحِيمٍ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയിലുമായിരിക്കും ﴿15﴾ يَصْلَوْنَهَا അവരതിൽ കടക്കും, കരിയും, ചൂടേൽക്കും يَوْمَ ٱلدِّينِ പ്രതിഫലനടപടിയുടെ ദിവസം ﴿16﴾ وَمَا هُمْ അവരല്ലതാനും عَنْهَا അതുവിട്ട്, അതിൽനിന്ന് بِغَآئِبِينَ മറഞ്ഞ് (ഒഴിഞ്ഞു) പോകുന്നവർ ﴿17﴾ وَمَآ أَدْرَىٰكَ നിനക്ക് അറിവ് തന്നതെന്ത് (എന്തറിയാം) مَا يَوْمُ ٱلدِّينِ പ്രതിഫലനടപടിയുടെ ദിവസമെന്താണെന്ന് ﴿18﴾ ثُمَّ പിന്നെയും (വീണ്ടും) مَآ أَدْرَىٰكَ നിനക്ക് അറിവുതന്നതെന്ത് مَا يَوْمُ ٱلدِّينِ പ്രതിഫല നടപടിയുടെ ദിനം എന്നാലെന്തെന്ന് ﴿19﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ അധീനമാക്കാത്ത (ഉടമയാക്കാത്ത-സാധ്യമാകാത്ത) ദിവസം نَفْسٌ ഒരാളും (ആത്മാവും- ദേഹവും) لِّنَفْسٍ ഒരാൾക്ക് شَيْـًٔا യാതൊന്നും, ഒരു കാര്യത്തിനും وَٱلْأَمْرُ കാര്യം, കൽപന, അധികാരം يَوْمَئِذٍ ആ ദിവസം لِّلَّهِ അല്ലാഹുവിന്നായിരിക്കും

പ്രസ്തുത ദിനത്തിന്റെ ഗൗരവത്തിലേക്കും ഭയങ്കരതയിലേക്കും ശ്രദ്ധക്ഷണിക്കുകയാണ് 17 ഉം 18 ഉം വചനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും നിയന്ത്രണവും, കൽപനാധികാരവും എക്കാലത്തും അല്ലാഹുവിന് തന്നെ.

എങ്കിലും ഐഹികജീവിതത്തിൽവെച്ച് മനുഷ്യന് കുറെയെല്ലാം ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യ വും, കഴിവും അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അന്നത്തെ ദിവസത്തിൽ അതെല്ലാം മനു ഷ്യന് നിശ്ശേഷം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കും. സ്വന്തം കാര്യത്തിലാകട്ടെ, മറ്റൊരാളുടെ കാര്യ ത്തിലാകട്ടെ എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഒരാൾക്കും സാധ്യമല്ല. എല്ലാ കാര്യ വും, എല്ലാ അധികാരവും, എല്ലാ കൽപനയും അന്ന് അല്ലാഹുവിന് മാത്രമായി രിക്കും. അതിൽ ആർക്കും യാതൊരുവിധ പങ്കും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അന്നത്തെ ദിവസം പുണ്യവാൻമാരായ സജ്ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

اللهم لك الحمد والمنة

سورة المطففين

83.സൂറതുൽ മുത്വഫ്ഫിഫീൻ

വചനങ്ങൾ 36

ഈ അദ്ധ്യായം മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചതോ, മദീനഃയിൽ അവതരിച്ചതോ എന്ന വിഷയത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ട്. മക്കീ സൂറത്തുകളിൽ അവസാനത്തെതാണെന്നും മദനീ സൂറത്തുകളിൽ ആദ്യത്തെതാണെന്നും മറ്റും വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു. 'നബിﷺ മദീനഃയിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെയുള്ളവർ അളത്തത്തിൽ ഏറ്റവും അധികം മോശം വരുത്തുന്നവരായിരുന്നു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു സൂറത്തുൽ മുത്വഫ്ഫിഫീൻ അവതരിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ അവർ അളത്തം നന്നാക്കി.' (ന; ജ; ബ.) ഈ ഹദീഥിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത് നബിﷺ മദീനഃയിൽചെന്ന ഉടനെയാണ് ഇത് അവതരിച്ചതെന്നാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَيۡلٞ لِّلۡمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾

《1》 (അളവിൽ) കുറക്കുന്നവർക്ക് മഹാനാശം!-

ٱلَّذِينَ إِذَا ٱكۡتَالُواْ عَلَى ٱلنَّاسِ يَسۡتَوۡفُونَ ﴿٢﴾

《2》 അതായത്, യാതൊരു കൂട്ടർക്ക്: അവർ ജനങ്ങളോട് അളന്ന് വാങ്ങുന്നതായാൽ അവർ (അളവ്) പൂർത്തിയാക്കി എടുക്കും;

وَإِذَا كَالُوهُمۡ أَو وَّزَنُوهُمۡ يُخۡسِرُونَ ﴿٣﴾

《3》 അവർക്ക് (അങ്ങോട്ട്) അളന്നു കൊടുക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ തൂക്കിക്കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതായാൽ അവർ (ജനങ്ങൾക്ക്) നഷ്ടം വരുത്തുകയും ചെയ്യും.

أَلَا يَظُنُّ أُوْلَٰٓئِكَ أَنَّهُم مَّبۡعُوثُونَ ﴿٤﴾

《4》 അക്കൂട്ടർ വിചാരിക്കുന്നില്ലേ,

തങ്ങൾ (മരണാനന്തരം) എഴു ന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവരാണെന്ന്?-

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾

《5》 വമ്പിച്ച ഒരു ദിവസത്തിങ്കലേക്ക്!

يَوْمَ يَقُومُ ٱلنَّاسُ لِرَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٦﴾

《6》 (അതെ) ലോകരക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് ജനങ്ങൾ എഴുന്നേറ്റു വരുന്ന ദിവസം.

《1》 وَيْلٌ കഷ്ടം, മഹാനാശം لِلْمُطَفِّفِينَ (അളവ്) കുറക്കുന്ന (കബളിച്ചെടുക്കുന്ന) വർക്കാണ് 《2》 الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ إِذَا اكْتَالُوا അവർ അളന്നുവാങ്ങിയാൽ عَلَى النَّاسِ ജനങ്ങളോട്, മനുഷ്യരോട് يَسْتَوْفُونَ അവർ നിറവേറ്റി (പൂർത്തിയാക്കി) എടുക്കും 《3》 وَإِذَا كَالُوهُمْ അവർ അവർക്ക് അളന്ന് കൊടുത്താൽ أَوْ وَزَنُوهُمْ അല്ലെങ്കിലവർക്ക് തൂക്കി ക്കൊടുത്താൽ يُخْسِرُونَ അവർ നഷ്ടം വരുത്തും 《4》 أَلَا يَظُنُّ വിചാരി (ധരി)ക്കുന്നില്ലേ أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ أَنَّهُم مَّبْعُوثُونَ അവർ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവരാണെന്ന് 《5》 لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ഒരു വമ്പിച്ച ദിവസത്തേക്ക്, ദിവസത്തിൽ 《6》 يَوْمَ يَقُومُ എഴുന്നേറ്റ് വരുന്ന ദിവസം النَّاسُ മനുഷ്യർ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക്, ലോകരക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക്

ജാതിമതഭേദമന്യെ എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു വിധിയാണ് അളത്തത്തിലും തൂക്കത്തിലും അന്യരെ കബളിപ്പിക്കുന്നത് തെറ്റാണെന്ന്. പക്ഷേ, അതേസമയത്ത് ഈ അക്രമം ജനമദ്ധ്യെ സർവ്വത്ര നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില ആളുകൾ ഇങ്ങോട്ട് വാങ്ങുന്നതിനും, അങ്ങോട്ട് കൊടുക്കുന്നതിനും വെവ്വേറെ അളവുതാപ്പുകളും, തൂക്കക്കട്ടികളും ഉപയോഗിക്കലും പതിവാണ്. ഈ സ്വഭാവത്തെ അല്ലാഹു എത്രമാത്രം ഗൗരവത്തോടെയാണ് വീക്ഷിക്കുന്നതെന്ന് നോക്കുക. ഒന്നാമതായി, അവർക്ക് വമ്പിച്ച നാശമാണുള്ളതെന്ന് താക്കീത് ചെയ്തു. പിന്നീട്, ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ കൈകെട്ടിനിന്ന് അതിനുത്തരം പറയേണ്ടിവരുമെന്നും ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ താക്കീത് ചെയ്തു. ഇത്തരം തോന്നിയവാസങ്ങളും അക്രമങ്ങളും ചെയ്യുന്നവർക്കുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷാനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വാസമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു മഹാപാതകമാണിതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ, മറ്റേത് സമുദായത്തെക്കാളും ഈ പാപകൃത്യത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവായിരിക്കേണ്ടുന്ന മുസ്ലിംകളുടെ ഇന്നത്തെ നില വളരെ പരിതാപകരമാകുന്നു. പലരും അതൊരു കച്ചവടസാമർത്ഥ്യമായിട്ടുപോലും കരുതി വരുന്നു! അങ്ങനെയുള്ളവർ- അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ- ഈ (4 - 6 വചനങ്ങളിലെ) ഗൗരവപ്പെട്ട ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടി എന്ത് പറയുമെന്ന് സ്വയം ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്.

അളത്തത്തിലും തൂക്കത്തിലും കബളിപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ മാത്രമല്ല, ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ വേറെയും അല്ലാഹു കർശനമായി നിരോധിച്ചിട്ടുള്ളത് കാണാം.

സൂറ: റഹ്മാൻ 7 -9; ശുഅറാഉ് 181 -183; അൻആം 152; ഇസ്റാഉ് 35 മുതലായവ നോക്കുക. ശുഅയ്ബ് നബി (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളോട് പ്രബോധനം ചെയ്ത ഒരു പ്രധാനവിഷയം തന്നെ അതായിരുന്നുവെന്ന് സൂറ: ശുഅറാഇലെ വചനങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അത് അനുസരിക്കാതിരുന്ന ആ ജനത അനുഭവിച്ച ശിക്ഷയും പ്രസിദ്ധമാണ്. അളത്തത്തിലും തൂക്കത്തിലും മര്യാദ പാലിക്കുവാൻ കൽപിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് സൂറത്തുൽ ഇസ്റാഇലെ ആയത്തിൽ, അത് വളരെ ഗുണകരമായതും, കൂടുതൽ നല്ല പരിണാമം ഉണ്ടാകുന്നതുമാണ് (ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلاً) എന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ കൃത്യം പാലിക്കാതിരുന്നാൽ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന ഐഹികമായ കെടുതിയെപ്പറ്റി ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ താക്കീത് ചെയ്യുന്നതും വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഹദീഥ് ഇതാണ്:-

'അഞ്ച് കാര്യങ്ങൾക്ക്പകരം അഞ്ചുകാര്യം' എന്ന് നബിﷺ പറയുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ ആരോ ചോദിച്ചു: 'എന്താണ് അഞ്ച് കാര്യത്തിന് അഞ്ചുകാര്യം എന്ന് പറഞ്ഞത്?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഏതൊരു ജനതയും വാഗ്ദത്തം ലംഘിക്കുന്നതായാൽ അല്ലാഹു അവരിൽ അവരുടെ ശത്രുവിന് അധികാരം നൽകാതിരിക്കയില്ല; അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതല്ലാതെ നിയമപ്രകാരം അവർ വിധി നടത്തുന്നതായാൽ അവരിൽ ദാരിദ്ര്യം പരക്കാതിരിക്കയുമില്ല; അവരിൽ നീചവൃത്തി പരസ്യമായിത്തീർന്നാൽ അവരിൽ മരണം പരക്കാതിരിക്കയില്ല; അവർ അളവ് കുറക്കുന്നതായാൽ അവർക്ക് ഉൽപ്പാദനം (വിളവ്) തടയപ്പെടുകയും, ക്ഷാമം പിടിപെടുകയും ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല; അവർ സക്കാത്ത് മുടക്കുന്നപക്ഷം അവർക്ക് മഴ തടസ്സം ചെയ്യപ്പെടാതിരിക്കയില്ല.' (ഹാ; ത്വ.) അൽപം തുറന്ന മനസ്സോടെ ചിന്തിച്ചുനോക്കുന്ന ഏവർക്കും ഈ നബി വചനത്തിന്റെ പുലർച്ച കണ്ടറിയുവാൻ പ്രയാസമില്ലതന്നെ.

كَلَّآ إِنَّ كِتَـٰبَ ٱلْفُجَّارِ لَفِى سِجِّينٍ

﴾7﴿ വേണ്ട! നിശ്ചയമായും തോന്നിയവാസികളുടെ ഗ്രന്ഥം 'സിജ്ജീനി'ൽ തന്നെയായിരിക്കും.

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٨﴾

﴾8﴿ 'സിജ്ജീൻ' എന്നാലെന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിവാണുള്ളത്?!

كِتَـٰبٌ مَّرْقُومٌ ﴿٩﴾

﴾9﴿ ലിഖിതം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥമത്രെ (അത്).

﴾7﴿ كَلا വേണ്ട, അങ്ങനെയല്ല إِنَّ كِتَابَ നിശ്ചയമായും ഗ്രന്ഥം الْفُجَّارِ തോന്നിയവാസികളുടെ (ദുർജനങ്ങളുടെ) لَفِي سِجِّينٍ സിജ്ജീനിൽതന്നെ ﴾8﴿ وَمَاأَدْرَاكَ നിനക്ക് അറിയിച്ചതെന്താണ് (എന്തറിവാണുള്ളത്) مَاسِجِّينٌ സിജ്ജീൻ എന്തെന്ന് ﴾9﴿ كِتَابٌ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് مَرْقُومٌ ലിഖിതം ചെയ്യപ്പെട്ട, എഴുതപ്പെട്ട

'സിജ്ജീൻ' എന്നതുകൊണ്ട് എന്താണെന്ന് സൂക്ഷ്മമായി പറയുവാൻ നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ. ദുർമാർഗികളുടെ കർമങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഏടുകളെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന

ഒരു കേന്ദ്രമാണെന്നും, നരകം തന്നെയാണെന്നും മറ്റും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. അത് എന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിവാണുള്ളത് എന്ന ചോദ്യം അതിന്റെ ഭയങ്കരതയും ഗൗരവവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. 9 -ാം വചനം 'സിജ്ജീനി'ന്റെ ഒരു നിർവ്വചനമായിട്ടല്ല. ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒരു വിവരണമായിട്ടാണുള്ളത്. എല്ലാം ലിഖിതം ചെയ്തു രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒന്നാണത് എന്ന് സാരം.

وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾

﴾10﴿ വ്യാജമാക്കുന്നവർക്ക് അന്നത്തെ ദിവസം മഹാനാശം!

ٱلَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوۡمِ ٱلدِّينِ ﴿١١﴾

﴾11﴿ അതായത്, പ്രതിഫലനടപടിയുടെ ദിവസത്തെ വ്യാജമാക്കുന്നവർക്ക്

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِۦٓ إِلَّا كُلُّ مُعۡتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾

﴾12﴿ മഹാപാപിയായ എല്ലാ അതിരുവിട്ടവനുമല്ലാതെ അതിനെ വ്യാജമാക്കുകയില്ലതാനും.

إِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِ ءَايَٰتُنَا قَالَ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

﴾13﴿ അവന് നമ്മുടെ 'ആയത്ത്' [ലക്ഷ്യം]കൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ അവൻ പറയും: 'പൂർവ്വികൻമാരുടെ ഐതിഹ്യങ്ങളാണ് (ഇതൊക്കെ)' എന്ന്.

﴾10﴿ وَيۡلٌ يَوۡمَئِذٍ അന്ന് മഹാനാശം لِلۡمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാണ് ﴾11﴿ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ അതായത് വ്യാജമാക്കുന്നവർക്ക് بِيَوۡمِ الدِّينِ പ്രതിഫല നടപടിയുടെ ദിവസത്തെ ﴾12﴿ وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ അതിനെ വ്യാജമാക്കയില്ലതാനും إِلا كُلُّ مُعۡتَدٍ എല്ലാ അതിരുവിട്ടവനു (അതിക്രമിയു)മല്ലാതെ أَثِيمٍ (മഹാ) പാപിയായ ﴾13﴿ إِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِ അവന് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ آيَاتُنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകൾ قَالَ അവൻ പറയും أَسَاطِيرُ ഐതിഹ്യം- പുരാണം (പഴങ്കഥ)കളാണ് الأَوَّلِينَ പൂർവ്വൻമാരുടെ, ആദ്യത്തവരുടെ

എല്ലാ കാലത്തും- ഈ കാലത്ത് കൂടുതലും- അനുഭവത്തിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമാണിത്. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച നിയമാതിർത്തികളും, ധാർമിക നിയമങ്ങളും അതിലംഘിച്ചുകൊണ്ട് പാപകരവും കുറ്റകരവുമായ ദുർവൃത്തികളിൽ മുഴുകിയവർ വേദവാക്യങ്ങളും മതലക്ഷ്യങ്ങളും കേൾക്കുമ്പോൾ, 'അത് പഴഞ്ചനാണ്, ഐതിഹ്യമാണ്, പിന്തിരിപ്പനാണ്' എന്നിത്യാദി വാക്കുകൾ പറഞ്ഞു പരിഹസിച്ചു തൃപ്തി അടയുക. ഇതിനുള്ള കാരണം അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം:-

كَلَّا ۖ بَلْ ۜ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

﴾14﴿ അങ്ങനെയല്ല; പക്ഷേ, അവർ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കറപിടിച്ചിരിക്കുന്നു.

كَلَّآ إِنَّهُمْ عَن رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾

﴾15﴿ വേണ്ട! നിശ്ചയമായും, അന്നത്തെ ദിവസം അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൽനിന്നും മറയിടപ്പെടുന്നവരത്രെ.

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا۟ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٦﴾

﴾16﴿ പിന്നെ, നിശ്ചയമായും, അവർ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയിൽ കടന്നു കരിയുന്നവർ തന്നെ.

ثُمَّ يُقَالُ هَـٰذَا ٱلَّذِى كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾

﴾17﴿ പിന്നെ, (അവരോട്) പറയപ്പെടും: 'ഇതത്രെ, നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നത്.'

﴾14﴿ كَلَّا അങ്ങനെയല്ല, വേണ്ട بَلْ رَانَ പക്ഷേ (എങ്കിലും) കറപിടിച്ചിരിക്കുന്നു عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ مَا كَانُوا അവരായിരുന്നത് يَكْسِبُونَ സമ്പാദിക്കും, പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കും ﴾15﴿ كَلَّا വേണ്ട, അതല്ല إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ عَن رَّبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൽനിന്ന് يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം لَمَحْجُوبُونَ മറയിട(മറക്ക)പ്പെട്ടവർതന്നെ ﴾16﴿ ثُمَّ إِنَّهُمْ പിന്നെ നിശ്ചയമായും അവർ لَصَالُوا കടക്കുന്ന (കരിയുന്ന)വർ തന്നെ الْجَحِيمِ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയിൽ ﴾17﴿ ثُمَّ يُقَالُ പിന്നെ പറയപ്പെടും هَذَا الَّذِي ഇതത്രെ, യാതൊന്ന് كُنتُم بِهِ അതിനെ നിങ്ങളായിരുന്നു تُكَذِّبُونَ വ്യാജമാക്കും

അബൂഹുറയ്റഃ (റ)യിൽനിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഹദീഥിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: 'ഒരു അടിയാൻ ഒരു പാപം ചെയ്താൽ അത് അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു കറുത്ത പുള്ളിയായിത്തീരും. അതിൽനിന്ന് അവൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിയാൽ അത് അവന്റെ ഹൃദയം തുടച്ച് നന്നാക്കുകയും ചെയ്യും. പാപം വർദ്ധിച്ചാൽ അതും (കറുപ്പും) വർദ്ധിക്കും. അതാണ് അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞുംകൊണ്ട് നബിﷺ പതിനാലാം വചനം ഓതുകയുണ്ടായി' (ജ; തി; ന.) പാപങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുംതോറും ഹൃദയം കറപിടിക്കുകയും. അങ്ങനെ അതിലേക്ക് നല്ലതൊന്നും പ്രവേശിക്കാതാവുകയും ചെയ്യുന്നു, പശ്ചാത്താപമാണ് ഈ കറ നീക്കുവാനുള്ള ഏക ഔഷധം എന്നത്രെ ഹദീഥിന്റെ സാരം.

അന്ന് ദുർജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൽനിന്നും ഭയപ്പെട്ടവരായിരിക്കുമെന്ന് 15 -ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ഇതിൽനിന്ന് സജ്ജനങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിനെ ദർശിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ദുർജനങ്ങളോട് അല്ലാഹുവിനുള്ള വെറുപ്പും കോപവുമാണ് ആ മഹാഭാഗ്യം അവർക്ക് സിദ്ധിക്കാതിരിക്കുവാൻ കാരണം. സജ്ജന

ങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ദർശിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂഃ ക്വിയാമഃ 22 ഉം, 23 ഉം വചനങ്ങളിൽ വായിച്ചത് ഓർക്കുക. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ സജ്ജനങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

كَلَّآ إِنَّ كِتَٰبَ ٱلۡأَبۡرَارِ لَفِى عِلِّيِّينَ

《18》 വേണ്ട! നിശ്ചയമായും പുണ്യവാൻമാരുടെ ഗ്രന്ഥം 'ഇല്ലിയ്യീനി'ൽ തന്നെയായിരിക്കും.

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾

《19》 'ഇല്ലിയ്യൂൻ' എന്നാൽ എന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിവാണുള്ളത്?!

كِتَٰبٌ مَّرۡقُومٌ ﴿٢٠﴾

《20》 ലിഖിതം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥമത്രെ (അത്).

يَشۡهَدُهُ ٱلۡمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾

《21》 അതിന്റെ അടുക്കൽ (അല്ലാഹുവിങ്കൽ) സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവർ സന്നിഹിതരാകുന്നതാണ്.

《18》 كَلَّا വേണ്ടാ إِنَّ كِتَابَ നിശ്ചയമായും ഗ്രന്ഥം الأَبْرَارِ പുണ്യവാൻമാരുടെ, സജ്ജനങ്ങളുടെ لَفِي عِلِّيِّينَ ഇല്ലിയ്യീനിൽതന്നെ 《19》 وَمَا أَدْرَاكَ നിനക്ക് എന്തറിവാണുള്ളത് مَا عِلِّيُّونَ 'ഇല്ലിയ്യൂൻ' എന്തെന്ന് 《20》 كِتَابٌ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് مَرْقُومٌ ലിഖിതം (ചെയ്യ) പ്പെട്ട 《21》 يَشْهَدُهُ അതിങ്കൽ സന്നിഹിതരാകും, ഹാജരാകുന്നു, അതിനെ കാണുന്നു الْمُقَرَّبُونَ സാമീപ്യം നൽകപ്പെട്ടവർ

'സിജ്ജീനെ'ക്കുറിച്ച് മുമ്പുപറഞ്ഞതുപോലെത്തന്നെ'ഇല്ലിയ്യീനെ'ക്കുറിച്ചും സൂക്ഷ്മമായി നമുക്കൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂട. സ്വർഗമാണെന്നും, വളരെ ഉന്നതവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥാനമാണെന്നും മറ്റും പറയപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ അടുക്കൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവർ- അഥവാ സ്ഥാനികളായ മലക്കുകൾ- സന്നിഹിതരായിരിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞത് സജ്ജനങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള ആദരണീയസ്ഥാനമാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

إِنَّ ٱلۡأَبۡرَارَ لَفِى نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾

《22》 നിശ്ചയമായും പുണ്യവാൻമാർ സുഖാനുഗ്രഹങ്ങളിൽതന്നെയായിരിക്കും.

عَلَى ٱلۡأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ﴿٢٣﴾

《23》 സോഫ അലംകൃതകട്ടിലുകളിലായി അവർ നോക്കിക്കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും.

تَعۡرِفُ فِي وُجُوهِهِمۡ نَضۡرَةَ ٱلنَّعِيمِ

﴾24﴿ അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ ഓജസ്സ് നിനക്ക് (കണ്ട്) അറിയാവുന്നതാണ്.

يُسۡقَوۡنَ مِن رَّحِيقٖ مَّخۡتُومٍ ﴿٢٥﴾

﴾25﴿ മുദ്രവെക്കപ്പെട്ട ശുദ്ധമായ കള്ളിൽനിന്ന് അവർക്ക് കുടിപ്പാൻ നൽകപ്പെടും.

خِتَٰمُهُۥ مِسۡكٞۚ وَفِي ذَٰلِكَ فَلۡيَتَنَافَسِ ٱلۡمُتَنَٰفِسُونَ ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ അതിന്റെ മുദ്രണം കസ്തൂരിയായിരിക്കും. കിടമൽസരം നടത്തുന്നവർ അതിൽ കിടമൽസരം നടത്തട്ടെ!

وَمِزَاجُهُۥ مِن تَسۡنِيمٍ ﴿٢٧﴾

﴾27﴿ അതിന്റെ ചേരുവ 'തസ്നീം' കൊണ്ടായിരിക്കും.

عَيۡنٗا يَشۡرَبُ بِهَا ٱلۡمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾

﴾28﴿ എന്നുവെച്ചാൽ (അല്ലാഹുവിങ്കൽ) സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവർ കുടി(ച്ചാസ്വദി)ക്കുന്ന ഒരു ഉറവു ജലം!

﴾22﴿ إِنَّ الأَبْرَارَ നിശ്ചയമായും പുണ്യവാൻമാർ لَفِي نَعِيمٍ സുഖാനുഗ്രഹത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കും ﴾23﴿ عَلَى الأَرَائِكِ അലംകൃതകട്ടിലു (സോഫ)കളിലായി يَنظُرُونَ അവർ നോക്കും ﴾24﴿ تَعْرِفُ നീ അറിയും, നിനക്ക് മനസ്സിലാകും فِي وُجُوهِهِمْ അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ نَضْرَةَ ശോഭ (പ്രസന്നത), അഴക്, ഓജസ് النَّعِيمِ സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ ﴾25﴿ يُسْقَوْنَ അവർക്ക് കുടിപ്പിക്കപ്പെടും مِن رَحِيقٍ തനി (ശുദ്ധ) പാനീയത്തിൽ (കള്ളിൽ) നിന്ന് مَخْتُومٍ മുദ്രവെക്കപ്പെട്ട ﴾26﴿ خِتَامُهُ അതിന്റെ മുദ്രണം مِسْكٌ കസ്തൂരിയായിരിക്കും وَفِي ذَلِكَ അതിൽ فَلْيَتَنَافَسِ കിടമൽസരം (അസൂയ) നടത്തിക്കൊള്ളട്ടെ الْمُتَنَافِسُونَ കിടമൽസരം നടത്തുന്നവർ ﴾27﴿ وَمِزَاجُهُ അതിന്റെ കലർപ്പ് (ചേരുവ) مِن تَسْنِيمٍ തസ്നീം കൊണ്ടായിരിക്കും ﴾28﴿ عَيْنًا ഒരു ഉറവുജലം يَشْرَبُ بِهَا അത് കുടിക്കും الْمُقَرَّبُونَ സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവർ

ഉയർന്നതരം പാനീയങ്ങൾ കുപ്പികളിലോ മറ്റോ ആക്കിയശേഷം വല്ലതും പുറത്തുപോകുകയോ, ഉള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി അത് അരക്കിട്ട് മുദ്രവെച്ച് ഭദ്രമാക്കാറുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ സ്വർഗത്തിൽവെച്ച് അവർക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന പാനീയങ്ങളും മുദ്രവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. പക്ഷേ, സ്വർഗത്തിലെ കസ്തൂരികൊണ്ടായിരിക്കും അവ മുദ്രണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ആ പാനീയത്തിൽ 'തസ്നീമാ'കുന്ന ചേരുവ കലർത്തപ്പെട്ടുമിരിക്കും. അല്ലാഹുവിങ്കൽ പ്രത്യേക സാമീപ്യസ്ഥാനം സിദ്ധിച്ചവർക്ക് കുടിച്ച് ആസ്വദിക്കുവാനുള്ള ഒരു ഉയർന്നതരം ഉറവുജലമത്രെ തസ്നീം. മേൽ

പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള അത്യുന്നത സുഖസൗകര്യങ്ങളോട് കൂടിയ ശാശ്വത സ്വർഗീയജീവിതം ലഭിക്കുവാനല്ലേ, മനുഷ്യർ കിടമൽസരവും, അശ്രാന്തപരിശ്രമവും നടത്തേണ്ടത്?! അതിനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ അതിന് മുമ്പോട്ടുവരട്ടെ. എന്നിങ്ങനെ ജനങ്ങളെ ആവേശഭരിതരാക്കുന്നതാണ് ഈ വചനങ്ങൾ.

إِنَّ ٱلَّذِينَ أَجْرَمُوا۟ كَانُوا۟ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾

《29》 നിശ്ചയമായും കുറ്റം പ്രവർത്തിച്ചവർ വിശ്വസിച്ചവരെക്കുറിച്ച് ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമായിരുന്നു.

وَإِذَا مَرُّوا۟ بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾

《30》 അവർ അവരുടെ അരികെ നടന്നുപോകുമ്പോൾ അവർ പരസ്പരം കണ്ണിട്ട് (ഗോഷ്ടി) കാണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

وَإِذَا ٱنقَلَبُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَهْلِهِمُ ٱنقَلَبُوا۟ فَكِهِينَ ﴿٣١﴾

《31》 തങ്ങളുടെ സ്വന്തക്കാരുടെ അടുക്കലേക്ക് തിരിച്ചു ചെല്ലുമ്പോൾ അവർ രസിച്ചു (സംതൃപ്തരായി) ക്കൊണ്ട് തിരിച്ചുചെല്ലുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوٓا۟ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّونَ ﴿٣٢﴾

《32》 അവർ അവരെ കാണുമ്പോൾ പറയുകയും ചെയ്യും; 'നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ വഴിപിഴച്ചവർ തന്നെ' എന്ന്.

وَمَآ أُرْسِلُوا۟ عَلَيْهِمْ حَٰفِظِينَ ﴿٣٣﴾

《33》 അവരുടെ [സത്യവിശ്വാസികളുടെ]മേൽ (നോട്ടം ചെയ്യുന്ന) സൂക്ഷിപ്പുകാരായി അവർ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലതാനും.

《29》 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടർ أَجْرَمُوا കുറ്റം (തെറ്റ്) ചെയ്ത كَانُوا അവരായിരുന്നു مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെക്കുറിച്ച് يَضْحَكُونَ ചിരിക്കും 《30》 وَإِذَا مَرُّوا അവർ നടന്നാൽ بِهِمْ അവരിൽകൂടി, അരികെ يَتَغَامَزُونَ അവർ കണ്ണിട്ട് (ആംഗ്യം- ഗോഷ്ടി) കാണിക്കും 《31》 وَإِذَا انْقَلَبُوا അവർ തിരിച്ചു (മടങ്ങി) ചെന്നാൽ إِلَى أَهْلِهِمُ അവരുടെ സ്വന്ത(കൂട്ട)ക്കാരിലേക്ക് انْقَلَبُوا അവർ തിരിച്ചു ചെല്ലും فَكِهِينَ രസിക്കുന്നവരായിട്ട് 《32》 وَإِذَا رَأَوْهُمْ അവർ അവരെ കണ്ടാൽ قَالُوا അവർ പറയും إِنَّ هَؤُلَاءِ നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ لَضَالُّونَ വഴിപിഴച്ചവർതന്നെ 《33》 وَمَا أُرْسِلُوا അവർ അയക്ക (നിയോഗിക്ക)പ്പെട്ടിട്ടുമില്ല عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ (നോട്ടത്തിന്) حَافِظِينَ സൂക്ഷിപ്പുകാരായി,

കാക്കുന്നവരായിട്ട്

ക്വുർആൻ അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തെ മുശ്‌രിക്കുകൾ മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരിൽ അനുവർത്തിച്ചുവന്നിരുന്നതും, ഇസ്‌ലാമിന്റെ എതിരാളികളിൽ പലപ്പോഴും കാണപ്പെടുന്നതുമായ ചില സ്വഭാവങ്ങളാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു എടുത്തു പറയുന്നത്. മുസ്‌ലിംകളെക്കുറിച്ച് പുച്ഛിച്ചു ചിരിക്കുക, കണ്ണുകൊണ്ടും മറ്റും ഗോഷ്ടിയും ആംഗ്യവും കാട്ടി പരിഹസിക്കുക, സ്വന്തം ആൾക്കാരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അതിൽ ദുരഭിമാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുക, പിഴച്ചവരെന്നും കൊള്ളരുതാത്തവരെന്നും അവരെപ്പറ്റി വിധികൽപിച്ച് സ്വയം തൃപ്തരാകുക മുതലായവ. അമുസ്‌ലിംകളിൽ മാത്രമല്ല, ഉൽബുദ്ധരെന്നും പുരോഗമനവാദികളെന്നും ആധുനികവാദികളെന്നുമൊക്കെ സ്വയം അഭിമാനിച്ചുകൊണ്ട് മതമൂല്യങ്ങളെയും ഇസ്‌ലാമിക സംസ്കാരങ്ങളെയും പുച്ഛമാക്കിത്തള്ളുന്ന മുസ്‌ലിം നാമധാരികളിലും ഇത്തരം സ്വഭാവം വിരളമല്ല. അല്പം ഇസ്‌ലാമികബോധവും മതനിഷ്ഠയുമുള്ളവരോടായിരിക്കും ഇവരുടെ വെറുപ്പും പരിഹാസവും കൂടുതൽ പ്രകടമാക്കുക

ഇതെല്ലാം കാണുമ്പോൾ, സത്യവിശ്വാസികളുടെ കാര്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കുവാനും അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് മേലന്വേഷണം നടത്തുവാനും അല്ലാഹുവിനാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരാണ് അവരെന്ന് തോന്നിയേക്കും. അതില്ലെന്ന് തീർച്ചതന്നെ. ആ സ്ഥിതിക്ക് പിന്നെ എന്തിനാണ് സത്യവിശ്വാസികളെ ഗുണദോഷിക്കുവാനും പരിഹസിക്കുവാനും അവൻ മിനക്കെടുന്നത്? എന്നൊക്കെയാണ് 33 -ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ ജീവിതത്തിൽ തങ്ങളുടെ വൈരികളിൽനിന്ന് സത്യവിശ്വാസികൾ ഇങ്ങനെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ പലതും സഹിക്കേണ്ടിവന്നേക്കാമെങ്കിലും പരലോകത്തുവെച്ചുള്ള അനുഭവം മറിച്ചായിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു;-

فَٱلْيَوْمَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنَ ٱلْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾

《34》 എന്നാൽ അന്ന് [ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ] വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർ അവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ച് ചിരിക്കുന്നതാണ്.

عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ﴿٣٥﴾

《35》 സോഫ [അലങ്കൃതകട്ടിലു]കളിലായി അവർ നോക്കിക്കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും.

هَلْ ثُوِّبَ ٱلْكُفَّارُ مَا كَانُوا۟ يَفْعَلُونَ

《36》 അവിശ്വാസികൾക്ക് അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതിന് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെട്ടുവോ?!

《34》 فَٱلْيَوْمَ എന്നാൽ അന്ന് ٱلَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ مِنَ ٱلْكُفَّارِ അവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി يَضْحَكُونَ ചിരിക്കുന്നതാണ് 《35》 عَلَى ٱلْأَرَائِكِ അലങ്കൃതകട്ടിലുകളിലായി يَنظُرُونَ അവർ നോക്കും 《36》 هَلْ ثُوِّبَ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെട്ടുവോ ٱلْكُفَّارُ അവി

ശ്വാസികൾക്ക് مَا كَانُوا അവരായിരുന്നതിന് يَفْعَلُونَ ചെയ്യും

അതെ, അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലങ്ങൾ മേൽവിവരിച്ച പ്രകാരമായിരിക്കെ, ആ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നതോടുകൂടി യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ അർഹിക്കുന്നതും അവർക്ക് അനുയോജ്യവുമായ പ്രതിഫലം അവർക്ക് കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നതിൽ ഒട്ടും സംശയമില്ല.

جعلنا الله من عباد الصالحين الابرار وله الحمد والمنة

سورة الانشقاق

84. സൂറതുൽ ഇൻശിക്വാക്വ്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 25

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

إِذَا ٱلسَّمَآءُ ٱنشَقَّتۡ ﴿١﴾

《1》 ആകാശം പിളരുമ്പോൾ!

وَأَذِنَتۡ لِرَبِّهَا وَحُقَّتۡ ﴿٢﴾

《2》 അത് അതിന്റെ റബ്ബിന് ചെവി കൊടുക്കുക [കൽപനക്ക് കീഴൊതുങ്ങുക]യും (ചെയ്യുമ്പോൾ)! അത് (അതിന്) കടമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുതാനും.

وَإِذَا ٱلۡأَرۡضُ مُدَّتۡ ﴿٣﴾

《3》 ഭൂമി (പരത്തി) നീട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ!

وَأَلۡقَتۡ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتۡ ﴿٤﴾

《4》 അതിലുള്ളതിനെ അത് (വെളിക്ക്) ഇടുകയും, അത് ഒഴിവായിത്തീരുകയും (ചെയ്യുമ്പോൾ)!

وَأَذِنَتۡ لِرَبِّهَا وَحُقَّتۡ ﴿٥﴾

《5》 അത് അതിന്റെ റബ്ബിന് ചെവി കൊടുക്കുക [കൽപനക്ക് കീഴൊതുങ്ങുക]യും (ചെയ്യുമ്പോൾ)! അത് (അതിന്) കടമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുതാനും.

《1》 إِذَاالسَّمَاءُ ആകാശം ആകുമ്പോൾ (ആയാൽ) اَنْشَقَّتْ അത് പിളരുക, പൊട്ടിക്കീറുക 《2》 وَأَذِنَتْ അത് ചെവികൊടുക്കുക (കീഴ്പ്പെടുക- അനുസരിക്കുക)യും لِرَبِّهَا അതിന്റെ റബ്ബിന് وَحُقَّتْ അത് കടമപ്പെടും (അവകാശപ്പെടുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 《3》 وَإِذَاالأَرْضُ ഭൂമി ആകുമ്പോൾ (ആയാൽ) مُدَّتْ അത് നീട്ട(പരത്തി വിശാലമാക്ക)പ്പെടുക 《4》 وَأَلْقَتْ അത് ഇടുകയും مَافِيهَا അതിലുള്ളത് وَتَخَلَّتْ അത് ഒഴിവാകുക

(കാലിയാകുക)യും ﴾5﴿ وَأَذِنَتْ അത് ചെവികൊടുക്കുകയും لِرَبِّهَا അതിന്റെ റബ്ബിന് وَحُقَّتْ അത് കടമപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു

അതെ, ഇതെല്ലാം സംഭവിക്കുന്ന ആ അതിഗൗരവ ഘട്ടത്തിലാണ് പുനരുത്ഥാന വും, തുടർന്നുള്ള രക്ഷാശിക്ഷാ നടപടി മുതലായവയും സംഭവിക്കുന്നത് എന്ന് താൽപര്യം. ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളരുക, ഭൂമി നിരത്തിപരപ്പാക്കുക, ലോകാരംഭം മുതൽക്കുള്ള മനുഷ്യരടക്കം ഭൂമി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വസ്തുക്കളെയെല്ലാം വെളിക്ക് കൊണ്ടുവരുക മുതലായവ അന്നത്തെ സംഭവവികാസങ്ങളാണെന്ന് ഇതിനുമുമ്പുള്ള സൂറത്തുകളിൽ പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ആകാശവും ഭൂമിയും എത്രയോ വൻസൃഷ്ടികളാണെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന വരുമ്പോൾ അവ ആ കൽപനക്ക് പൂർണമായും വിധേയമാകുന്നു. കൽപന അവയിൽ നടപ്പാകുവാൻ യാതൊരു തടസ്സവും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഉണ്ടാകുവാൻ അവകാശവുമില്ല. എല്ലാം അവന്റെ സൃഷ്ടിയും, അവന്റെ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ച് മാത്രം നിലനിന്നുവരുന്നതുമാണല്ലോ.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلْإِنسَـٰنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَـٰقِيهِ ﴿٦﴾

﴾6﴿ ഹേ, മനുഷ്യാ, നിശ്ചയമായും നീ, നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് (തീവ്രമായ) അദ്ധ്വാനം അദ്ധ്വാനിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്; അങ്ങനെ, (നീ) അവനുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നവനാകുന്നു;

﴾6﴿ يَاأَيُّهَاالإِنْسَانُ ഹേ മനുഷ്യാ إِنَّكَ كَادِحٌ നിശ്ചയമായും നീ അദ്ധ്വാനപ്പെട്ടു (ബുദ്ധിമുട്ടി) ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണ് إِلَىٰ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് كَدْحًا ഒരു അദ്ധ്വാനം فَمُلَاقِيهِ അങ്ങനെ അവനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നവനാണ്

മനുഷ്യാ, നിന്റെ ജീവിതകാലമത്രയും ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ അദ്ധ്വാനിച്ചും ക്ലേശപ്പെട്ടും കൊണ്ടേ ഇരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നൻമയിലാകട്ടെ, തിന്മയിലാകട്ടെ, നിനക്കത് സഹജമാണ്. അങ്ങനെ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കെ നീ മരണമടയുകയും നിന്റെ റബ്ബുമായി കണ്ടുമുട്ടേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും. അവന്റെ മുമ്പിൽ നിന്റെ കഴിഞ്ഞ കാല ചെയ്തികളെക്കുറിച്ച് കണക്ക് ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിയും വരും. അതുകൊണ്ട് നിന്റെ ആ അദ്ധ്വാനം നിനക്ക്തന്നെ ഗുണകരമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊള്ളുക എന്ന് സാരം. ഇമാം മുസ്ലിം (റ) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു നബിവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: 'ഓരോ മനുഷ്യനും കാലത്ത് പുറപ്പെടുന്നു: എന്നിട്ട് അവർ സ്വന്തം ദേഹത്തെ വിറ്റുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, (ഒന്നുകിൽ) അതിനെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നവനോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ നാശപ്പെടുത്തുന്നവനോ ആയിരിക്കും അവൻ; (كل الناس يغدو فبائع نفسه فمعتقها او موبقها – مسلم)

فَأَمَّا مَنْ أُوتِىَ كِتَـٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ ﴿٧﴾

﴾7﴿ എന്നാൽ അപ്പോൾ, ഏതൊരുവന് അവന്റെ ഗ്രന്ഥം അവന്റെ വലങ്കയ്യിൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടുവോ,-

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾

﴾8﴿ എന്നാലവൻ വഴിയെ ലഘു

വായ ഒരു വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

وَيَنقَلِبُ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِۦ مَسۡرُورٗا ﴿٩﴾

《9》 അവൻ തന്റെ സ്വന്തക്കാരിലേക്ക് സന്തുഷ്ടനായിക്കൊണ്ട് തിരിച്ചു പോകുകയും ചെയ്യും.

《7》 فَأَمَّا مَنۡ എന്നാലപ്പോൾ യാതൊരുവൻ أُوتِيَ അവന് നൽകപ്പെട്ടു كِتَابَهُ അവന്റെ ഗ്രന്ഥം بِيَمِينِهِ അവന്റെ വലങ്കയ്യിൽ 《8》 فَسَوۡفَ എന്നാൽ വഴിയെ, പിറകെ يُحَاسَبُ അവൻ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടും حِسَابًا ഒരു വിചാരണ يَسِيرًا ലഘുവായ, അല്പമായ 《9》 وَ يَنۡقَلِبُ അവൻ തിരിച്ചുപോകുകയും ചെയ്യും إِلَىٰٓ أَهۡلِهِ തന്റെ സ്വന്തക്കാരി (ആൾക്കാ രി)ലേക്ക് مَسۡرُورًا സന്തുഷ്ടനായി

റബ്ബുമായി കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ ഒന്നുകിൽ സജ്ജനങ്ങളിൽപെട്ടവനായിരിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ ദുർജനങ്ങളിൽപെട്ടവനും. ആദ്യത്തെ വിഭാഗത്തിൽപെട്ടവനാണെങ്കിൽ അവന് തന്റെ കർമരേഖയാകുന്ന ഗ്രന്ഥം വലങ്കയ്യിൽ നൽകപ്പെടും. വലതുഭാഗം ശുഭലക്ഷണവും, വിജയസൂചനയുമാകുന്നു. അവന് നാമമാത്രമായ ഒരു ലഘുവിചാരണ മാത്രമേ നേരിടേണ്ടി വരികയുള്ളൂ. അതിന്റെ പര്യവസാനം ഗുണകരമായിരിക്കയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ അത് കഴിയുമ്പോൾ അവൻ തന്റെ ആൾക്കാരുടെ അടുക്കലേക്ക് വളരെ സന്തോഷത്തോടും ആഹ്ലാദത്തോടും കൂടി മടങ്ങിച്ചെല്ലുകയും ചെയ്യും. 'അവന്റെ സ്വന്തക്കാർ– അഥവാ ആൾക്കാർ' (أَهۡلِهِ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ വിവക്ഷ, സദ്വൃത്തരായ അവന്റെ കൂട്ടുകാർ, കുടുംബാംഗങ്ങൾ മുതലായവരോ, സ്വർഗത്തിൽ അവന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്വന്തക്കാരോ ആകാവുന്നതാണ്. ആഇശഃ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: നബി ﷺ പറഞ്ഞു: 'ആർക്കെങ്കിലും വിചാരണ കർശനമാക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം അവൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും'. അപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'വലതുകയ്യിൽ ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവർ ലഘുവായ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടും (فَسَوۡفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ?' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അത് ഒരു (കാര്യമായ) വിചാരണയല്ല: ഒരു പ്രദർശനം (കർമരേഖ കാട്ടിക്കൊടുക്കൽ) മാത്രമാകുന്നു. കിയാമത്തുനാളിൽ ആരൊരാളുടെ വിചാരണ കർശനമായി നടത്തപ്പെട്ടുവോ അവൻ ശിക്ഷക്ക് വിധേയനാകുന്നതാണ്' (ബു; മു.)

وَأَمَّا مَنۡ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ وَرَآءَ ظَهۡرِهِۦ ﴿١٠﴾

《10》 ഏതൊരുവന് അവന്റെ ഗ്രന്ഥം അവന്റെ മുതുകിന്റെ പിന്നിലൂടെ കൊടുക്കപ്പെട്ടുവോ–

فَسَوۡفَ يَدۡعُواْ ثُبُورٗا ﴿١١﴾

《11》 അവൻ വഴിയെ നാശത്തെ വിളി (ച്ചു നിലവിളി)ക്കുന്നതാണ്.

وَيَصۡلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٢﴾

《12》 ആളിക്കത്തുന്ന അഗ്നിയിൽ അവൻ കടന്നെരിയുകയും ചെയ്യും.

﴾10﴿ وَأَمَّامَنْ എന്നാൽ യാതൊരുവൻ أُوتِيَ അവന് നൽകപ്പെട്ടു كِتَابَهُ തന്റെ ഗ്രന്ഥം وَرَاءَ പിന്നിലൂടെ ظَهْرِهِ അവന്റെ മുതുകിന്റെ ﴾11﴿ فَسَوْفَ എന്നാൽ വഴിയെ يَدْعُو അവൻ വിളിക്കും ثُبُورًا നാശം, കഷ്ടപ്പാട് ﴾12﴿ وَيَصْلَى അവൻ കടക്കുക(എരിയുക)യും ചെയ്യും سَعِيرًا കത്തിജ്വലിക്കുന്ന, അഗ്നിയിൽ, നരകത്തിൽ

ദുർജനങ്ങളായ ആളുകൾക്ക് അവരുടെ കർമരേഖ അവരുടെ പിൻഭാഗത്ത്നിന്ന് ഇടത് കയ്യിലായിരിക്കും നൽകപ്പെടുക. ഇത് അശുഭലക്ഷണവും പരാജയ സൂചനയും തന്നെ. അവരുടെ വിചാരണ വളരെ കർശനവുമായിരിക്കും. ഗ്രന്ഥം കയ്യിൽ കിട്ടുമ്പോഴേക്കും അവരുടെ കുറ്റങ്ങളും പര്യവസാനവും അവർക്ക് വ്യക്തമായി തെളിഞ്ഞുകാണും. അയ്യോ! കഷ്ടമേ! എന്ന് നിലവിളി കൂട്ടുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, ഫലമെന്ത്?! നരകം തന്നെ അവർക്കാധാരം! ദുർജ്ജനങ്ങളുടെ ഏട് അവരുടെ പിന്നിൽകൂടി കൊടുക്കുമെന്ന് ഇവിടെയും, ഇടങ്കയ്യിൽ കൊടുക്കുമെന്ന് 69 : 25 ലും പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് സജ്ജനങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥം അവരുടെ മുമ്പിൽകൂടിയായിരിക്കും വലങ്കയ്യിൽ നൽകുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

إِنَّهُۥ كَانَ فِىٓ أَهْلِهِۦ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾

﴾13﴿ (കാരണം) അവൻ അവന്റെ സ്വന്തക്കാർക്കിടയിൽ സന്തുഷ്ടനായിരുന്നു.

إِنَّهُۥ ظَنَّ أَن لَّن يَحُورَ ﴿١٤﴾

﴾14﴿ അവൻ ധരിച്ചു, അവൻ (അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്) മടങ്ങിവരുന്നതേയല്ല എന്ന്.

بَلَىٰٓ إِنَّ رَبَّهُۥ كَانَ بِهِۦ بَصِيرًا ﴿١٥﴾

﴾15﴿ ഇല്ലാതേ! [മടങ്ങാതിരിക്കയില്ല] നിശ്ചയമായും അവന്റെ റബ്ബ് അവനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനായിരുന്നു.

﴾13﴿ إِنَّهُ كَانَ കാരണം അവനായിരുന്നു فِي أَهْلِهِ തന്റെ സ്വന്ത (ആൾ)ക്കാരിൽ مَسْرُورًا സന്തുഷ്ടൻ ﴾14﴿ إِنَّهُ ظَنَّ നിശ്ചയമായും അവൻ ധരിച്ചു أَنْ لَنْ يَحُورَ അവൻ മടങ്ങിവരുന്നതേ അല്ല എന്ന് ﴾15﴿ بَلَى ഇല്ലാതേ, അല്ലാതേ إِنَّ رَبَّهُ നിശ്ചയമായും അവന്റെ റബ്ബ് كَانَ بِهِ അവനെക്കുറിച്ച് ആയിരിക്കുന്നു, ആകുന്നു بَصِيرًا കണ്ടറിയുന്നവൻ

സ്വന്തം ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയോ, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധമോ ഇല്ലാതെ, തന്റെ സ്വന്തക്കാരുടെയും ആൾക്കാരുടെയും കൂട്ടത്തിൽ, തികച്ചും സംതൃപ്തനും സന്തുഷ്ടനുമായിക്കൊണ്ട് അവൻ അവന്റെ ഐഹികജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടി. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് തിരിച്ചുചെല്ലേണ്ടിവരികയില്ലെന്നാണ് അവർ ധരിച്ചുവെച്ചത്. ഇതാണ് ഈ ദുർഗതിക്ക് കാരണം. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് തിരിച്ചുവരാതെയും, അവന്റെ പിടുത്തത്തിൽ അകപ്പെടാതെയും ഇരിക്കുക സാധ്യമല്ലതന്നെ. അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു വളർത്തിവരുന്ന അവന്റെ രക്ഷിതാവ് സദാ അവനെ കണ്ടും വീക്ഷിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ.

فَلَآ أُقۡسِمُ بِٱلشَّفَقِ ﴿١٦﴾

﴾16﴿ എന്നാൽ അസ്തമയ ശോഭ കൊണ്ട് ഞാൻ സത്യം ചെയ്ത് പറയുന്നു;

وَٱلَّيۡلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾

﴾17﴿ രാത്രിയും, അതുൾക്കൊള്ളുന്നവയും കൊണ്ടും-

وَٱلۡقَمَرِ إِذَا ٱتَّسَقَ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ ചന്ദ്രൻ നികന്ന് (പൂർണത പ്രാപിച്ചു) വരുമ്പോൾ അതു കൊണ്ടും (സത്യം ചെയ്ത് പറയുന്നു):-

لَتَرۡكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴿١٩﴾

﴾19﴿ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ (ഓരോ) ഘട്ടം ഘട്ടമായി കയറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്.

فَمَا لَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ﴿٢٠﴾

﴾20﴿ എന്നിരിക്കെ, എന്താണ് ഇവർക്ക്- ഇവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലേ?!-

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقُرۡءَانُ لَا يَسۡجُدُونَ ۩ ﴿٢١﴾

سجود ۩

﴾21﴿ അവർക്ക് ക്വുർആൻ ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെട്ടാൽ അവർ 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗനമസ്കാരം] ചെയ്യുന്നുമില്ല?!

﴾16﴿ فَلَآأُقۡسِمُ എന്നാൽ ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു بِالشَّفَقِ അസ്തമയ ശോഭകൊണ്ട് ﴾17﴿ وَاللَّيۡلِ രാത്രികൊണ്ടും وَمَاوَسَقَ അത് അടക്കിവെച്ച (ഉൾക്കൊള്ളുന്ന)വകൊണ്ടും ﴾18﴿ وَالۡقَمَرِ ചന്ദ്രനെകൊണ്ടും إِذَااتَّسَقَ (അത് ചേർന്ന്) പൂർണമായി - നികന്ന് വരുമ്പോൾ ﴾19﴿ لَتَرۡكَبُنَّ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ കയറും (തരണം ചെയ്യും) طَبَقًا ഒരു ഘട്ടം (അടുക്ക്, അവസ്ഥ, പിടി) ആയിക്കൊണ്ട് عَنۡطَبَقٍ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ നിന്ന് طَبَقًا عَنۡطَبَقٍ ഘട്ടം ഘട്ടമായി ഓരോ പടിയായി അടുക്കടുക്കായി ﴾20﴿ فَمَالَهُمۡ എന്നിരിക്കെ, അവ (ഇവ)ർക്കെന്താണ് لايُؤۡمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല (വിശ്വസിക്കാതെ) ﴾21﴿ وَإِذَاقُرِئَ ഓതപ്പെട്ടാൽ عَلَيۡهِمُ അവരിൽ, അവർക്ക് الۡقُرۡآنُ ക്വുർആൻ لايَسۡجُدُونَ അവൻ സുജൂദ് ചെയ്യുന്നുമില്ല

ഈ ആയത്ത് ഓതിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഓത്തിന്റെ ഒരു സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടതാണ്. നബി ﷺ ഈ സൂറത്ത് ഓതുമ്പോൾ സുജൂദ് ചെയ്തതായി ഇമാംമാലിക്, മുസ്ലിം (റ) മുതലായവർ നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

അസ്തമയസമയത്തെ ശോഭ, രാത്രി, രാത്രി ഉൾക്കൊള്ളുന്നവ- അഥവാ അതിന്റെ

ഇരുട്ടിൽപെട്ട് മറഞ്ഞുപോകുന്ന വസ്തുക്കൾ -പൂർണദശ പ്രാപിച്ച ചന്ദ്രൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചില പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു സത്യം ചെയ്ത് പറയുന്നു; തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ ഒന്നിനുശേഷം മറ്റൊന്നായി ഓരോ ഘട്ടങ്ങളെ തരണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്ന്. മരണത്തിന് മുമ്പ് ശൈശവം, കൗമാരം, യുവത്വം, വാർദ്ധക്യം, രോഗം, ആരോഗ്യം, സുഖം, ദുഃഖം ആദിയായ വിവിധ ഘട്ടങ്ങൾ മനുഷ്യർ തരണം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും ഒരു നല്ല കാര്യമോ ചീത്ത കാര്യമോ സാധിക്കേണമെങ്കിൽപോലും അതിനായി പല ബുദ്ധിമുട്ടുകളും നേരിടേണ്ടിവരും. പിന്നീടാണെങ്കിൽ, മരണം, ക്വബ്‌റിലെ ജീവിതം, ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്, മഹ്ശറിലേക്ക് സമ്മേളിക്കൽ, വിചാരണ, രക്ഷാശിക്ഷകൾ ആദിയായ ഘട്ടങ്ങളെയും ഒന്നിന് പിന്നാലെ ഒന്നായി മനുഷ്യൻ തരണംചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, കേവലം നിശ്ചയമോ സുസ്ഥിരമോ ആയ ഒരവസ്ഥയല്ല മനുഷ്യനുള്ളത്. വ്യക്തികളിൽ മാത്രമല്ല, സമൂഹങ്ങളിലും കാണാവുന്ന അവസ്ഥയാണിത്. ഇതെല്ലാം മനുഷ്യനെ ഇരുത്തി ചിന്തിപ്പിക്കേണ്ടതും, അവന്റെ ശാശ്വതമായ ഭാവിയെപ്പറ്റി ബോധപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവന് പ്രേരകമാകേണ്ടതുമാകുന്നു. പക്ഷേ, എന്നിട്ടും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാനോ, ക്വുർആന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ ചെവിക്കൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുവാനോ, അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ തലകുനിക്കുവാനോ അവൻ തയ്യാറാകുന്നില്ല. അത്ഭുതം തന്നെ. 16 മുതൽ 21 കൂടിയ വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനമായി പ്രാമാണ്യരായ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പലരും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ സാരമാണ് മുകളിൽ പറഞ്ഞത്. ഈ ആശയത്തെ പിൻതാങ്ങുമാറുള്ള പല ക്വുർആൻ വചനങ്ങളും കാണാവുന്നതുമാകുന്നു.

ഈ സൂറത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇമാം ബുഖാരി (റ) 19 -ാം വചനത്തിന് പ്രത്യേകമായി ഒരു ശീർഷകം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതിൽ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ എന്ന വാക്കിന് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ൽ നിന്നുള്ള ഒരു ഹദീഥ് രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് حالا بعد حال (ഒരവസ്ഥക്കു ശേഷം മറ്റൊരവസ്ഥ) എന്നാണദ്ദേഹം അർത്ഥം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. മറ്റ് പല മഹാൻമാരിൽനിന്നും ഇതുപോലെ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി ഇബ്നു കഥീർ (റ) മുതലായവരും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതാണ്ട് ഇതേ അർത്ഥത്തിലുള്ള വേറെ ചില നിവേദനങ്ങളും കാണാം. ചിലതിൽ شدة بعد شدة (ഒരു കാഠിന്യത്തിനുശേഷം മറ്റൊരു കാഠിന്യം) എന്നാണുള്ളത്. ഇവയുടെയെല്ലാം അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മേൽകണ്ട വ്യാഖ്യാനം ആ വചനത്തിന് നാമും സ്വീകരിച്ചത്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഓരോന്നോരോന്നായി വിവിധ ഘട്ടങ്ങളെ തരണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് മനുഷ്യൻ എന്ന് സാരം. അൽപം വിഷമത്തോടുകൂടി തരണം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടുന്ന അവസ്ഥകളാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്നത്രെ لتركبن (തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ കയറും) എന്ന പ്രയോഗത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് വിഷമാവസ്ഥകൾ ഓരോന്നായി തരണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും എന്ന് ചില മഹാൻമാർ ഇവിടെ അർത്ഥം കൽപിച്ചതും. ഏതായാലും 'നിങ്ങൾ പടിപടിയായി പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും' എന്ന് ഈ വചനത്തിന് ചില 'പുരോഗമനവാദി'കൾ കൽപിച്ചു കാണുന്ന അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം സ്വീകരിക്കുവാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. കാര്യപ്പെട്ട ഒരു മുഫസ്സിറും അത് പറഞ്ഞു കാണുന്നുമില്ല.

لَتَرْكَبُنَّ (ല തർകബുന്ന) എന്നതിൽ ب (ബാഉ്) എന്ന അക്ഷരത്തിന് അകാരം (فَتح) കൊടുത്തും (ല- തർകബന്ന് എന്നും) വായനയുണ്ട്. അപ്പോൾ അത് 'നീ കയറും' എന്ന് അർത്ഥം വരുന്ന ഏകവചനവും, നേർക്കുനേരെ നബിﷺയെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതുമായിരിക്കും. വായനാവ്യത്യാസങ്ങളും, വ്യത്യസ്ത വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചശേഷം

പ്രമുഖ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാവായ ഇബ്നുജരീർ (റ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'മുഹമ്മദ് നബിയേ, ഒരവസ്ഥക്കുശേഷം മറ്റൊരവസ്ഥയും, വിഷമകരമായ ഒരു കാര്യത്തിനുശേഷം മറ്റൊരു കാര്യവുമായി നീ കയറി (തരണം ചെയ്തു) കൊണ്ടിരിക്കുമെന്ന് വ്യാഖ്യാനം നൽകിയവരുടെ അഭിപ്രായമാണ് ശരിയായിട്ടുള്ളത്.' നബിﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് വാചകമെങ്കിലും എല്ലാ മനുഷ്യരെയും ഉദ്ദേശിച്ച് പറഞ്ഞതാണ് അതെന്നും, ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ വിഷമങ്ങളും ഭീകരതകളും അവർ കണ്ടുമുട്ടേണ്ടിവരുമെന്നാണതിന്റെ താൽപര്യമെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾

《22》 (അത്രയുമല്ല) പക്ഷേ, അവിശ്വസിച്ചവർ വ്യാജമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾

《23》 അവർ (മനസ്സിൽ) സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾

《24》 ആകയാൽ, (നബിയേ) അവർക്ക് വേദനയേറിയ ഒരു ശിക്ഷയെപ്പറ്റി സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക.

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍۭ

《25》 വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർക്കൊഴികെ, അവർക്ക് മുറിഞ്ഞു (നഷ്ടപ്പെട്ട്) പോകാത്ത പ്രതിഫലം ഉണ്ട്.

《22》 بَلِ പക്ഷേ الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ يُكَذِّبُونَ വ്യാജമാക്കുന്നു 《23》 وَاللَّهُ أَعْلَمُ അല്ലാഹു ഏറ്റവും (നല്ലപോലെ) അറിയുന്നവനാണ് بِمَا يُوعُونَ അവർ സൂക്ഷിച്ചു (ഉള്ളിൽവെച്ചു) വരുന്നതിനെപ്പറ്റി 《24》 فَبَشِّرْهُمْ ആകയാൽ അവർക്ക് നീ സന്തോഷമറിയിക്കുക بِعَذَابٍ أَلِيمٍ വേദനയേറിയശിക്ഷയെപ്പറ്റി 《25》 إِلَّا الَّذِينَ യാതൊരുവർക്കൊഴികെ آمَنُوا വിശ്വസിച്ച وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ത لَهُمْ അവർക്കുണ്ട് أَجْرٌ പ്രതിഫലം, കൂലി غَيْرُ مَمْنُونٍ മുറിക്കപ്പെടാത്ത (മുറിയാത്ത, നഷ്ടം പറ്റാത്ത)

അവർ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്നും, ക്വുർആൻ സ്വീകരിച്ചു അല്ലാഹുവിന് സാഷ്ടാംഗനമസ്കാരം ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും മാത്രമല്ല, ക്വുർആനെയും മറ്റും വ്യാജമാക്കി നിഷേധിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് വല്ല സന്തോഷവാർത്തയും അറിയിക്കാനുണ്ടെങ്കിൽ അത് കഠിനമായ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചാണുള്ളത്. നേരെമറിച്ച് സത്യ

വിശ്വാസവും സൽക്കർമങ്ങളും സ്വീകരിച്ചവർക്കാകട്ടെ ഒരിക്കലും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകാത്ത ശാശ്വതമായ പ്രതിഫലവും ഉണ്ടായിരിക്കും. അവർ മനസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നത് (مَا يُوعُونَ) എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അസൂയ, വെറുപ്പ്, വിദ്വേഷം, നിഷേധം മുതലായവയാണ്. الله اعلم

ولله الحمد والمنة

سورة البروج

85. സൂറതുൽ ബുറൂജ്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 22

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلۡبُرُوجِ ﴿١﴾

(1) ഗ്രഹമണ്ഡലങ്ങളുള്ളതായ ആകാശം തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡمَوۡعُودِ ﴿٢﴾

(2) വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട (ആ) ദിവസം തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَشَاهِدٖ وَمَشۡهُودٖ ﴿٣﴾

(3) സാക്ഷിയും, സാക്ഷീകരിക്കപ്പെടുന്നതും തന്നെയാണ (സത്യം)!

---

(1) وَالسَّمَاءِ ആകാശം തന്നെയാണ ذَاتِ الْبُرُوجِ രാശി (ഗ്രഹമണ്ഡലം)കളുള്ള (2) وَالْيَوْمِ ദിവസവും തന്നെയാണ الْمَوْعُودِ വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട (3) وَشَاهِدٍ സാക്ഷിയും തന്നെയാണ وَمَشْهُودٍ സാക്ഷീകരിക്കപ്പെടുന്ന (സാക്ഷി നിൽക്കപ്പെടുന്ന)തും

ഈ മൂന്ന് വചനങ്ങളിലായി നാല് വസ്തുക്കളെക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു ആണയിട്ടിരിക്കുന്നു:

(1) ഗ്രഹമണ്ഡലങ്ങളുള്ള ആകാശംകൊണ്ട്. 'ഗ്രഹമണ്ഡലങ്ങൾ' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ച 'ബുറൂജ്' (الْبُرُوج) എന്ന വാക്കിന്- സൂ: ഫുർക്വാൻ 61 ന്റെ വിവരണത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയപോലെ- 'ഗ്രഹങ്ങൾ, രാശികൾ, നക്ഷത്രങ്ങൾ, കോട്ടകൾ, മാളികവീടുകൾ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരാറുണ്ട്.

(2) വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട ദിവസംകൊണ്ട്- ക്വിയാമത്തുനാളാണ് ഇതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം- വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടത് എന്ന് ക്വിയാമത്തുനാളിനെക്കുറിച്ച് ക്വുർആനിൽ വേറെയും സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(3, 4) സാക്ഷിയും സാക്ഷീകരിക്കപ്പെടുന്നതുംകൊണ്ട്, ഈ രണ്ട് വാക്കുകളും കുറേ

വ്യാപകമായ അർത്ഥം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാകുന്നു. ലോകത്തുള്ള വസ്തുക്കളെല്ലാം ഒരർത്ഥത്തിൽ ഒന്നൊന്നിന് സാക്ഷിയാണെന്ന് കാണാം. മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച സാക്ഷ്യത്തിനാണ് ഇവിടെ കൂടുതൽ പ്രസക്തിയുള്ളതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. മനുഷ്യന്റെ കർമങ്ങൾക്ക് ലോകവസ്തുക്കളിൽ കണക്കറ്റ സാക്ഷികളെ കാണാവുന്നതാണ്. സ്ഥലങ്ങൾ, പരിസരവസ്തുക്കൾ, സമയങ്ങൾ, ഉപകരണങ്ങൾ, സഹജീവികൾ ആദിയായി പലതും പലതും അവന് സാക്ഷികളായിത്തീരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കോടതിയിൽ ഇവയെല്ലാം മനുഷ്യകർമങ്ങളെ സാക്ഷീകരിക്കുന്നതാണ്. ഐഹിക കോടതികളിൽപോലും ഇങ്ങനെയുള്ള ചില കാര്യങ്ങൾ ഓരോതരത്തിൽ തെളിവുനൽകുന്ന സാക്ഷ്യങ്ങളായി ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുണ്ടല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിലാകട്ടെ, അവയെല്ലാം നേർക്കുനേരെത്തന്നെ സാക്ഷിമൊഴികൊടുക്കുന്നതായിരിക്കും. നബി തിരുമേനിﷺ ഈ സമുദായത്തിനും, മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകൻമാർ അവരുടെ സമുദായങ്ങൾക്കും സാക്ഷികളാകുന്നു. (സൂ: നിസാഉ് 41.) ഈ സമുദായം മറ്റ് സമുദായങ്ങൾക്കും സാക്ഷിയാണ്. (അൽബക്വറഃ 143) മനുഷ്യന്റെ അവയവങ്ങൾ അവന് സാക്ഷികളായിരിക്കും. (യാസീൻ 65) എന്നിങ്ങനെ ക്വുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളും അവയുടെ സാരങ്ങളും ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. ഇതുപോലെ ഹദീഥുകളിലും പലതരം സാക്ഷികളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള എല്ലാ സാക്ഷികളും, ആ സാക്ഷികളുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് വിധേയരായവരും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

شَاهِدٍ, وَمَشْهُودٍ എന്നീ വാക്കുകൾക്ക് 'കാണുന്നതും, കാണപ്പെടുന്നതും' എന്നും, 'ഹാജരാകുന്നതും, ഹാജരാകുന്ന സ്ഥലവും അഥവാ കാലവും' എന്നും അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. ക്വിയാമത്തുനാൾ, ജുമുഅഃ ദിവസം, അറഫാദിനം, ജമാഅത്ത് നമസ്കാരം, പള്ളി മുതലായവയും അവയിൽ സമ്മേളിക്കുന്നവരുമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചില രിവായത്തുകളും പ്രസ്താവനകളും ഇവിടെ കാണപ്പെടാറുള്ളത് ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാകുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അതെല്ലാം ഇവിടെ ഉദാഹരണങ്ങളായി സ്വീകരിക്കാമെന്നല്ലാതെ, സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശ്യം അവയിലൊന്നും പരിമിതമല്ല. ഏതായാലും അല്ലാഹു സത്യം ചെയ്യാൻ ഉപയോഗിച്ച വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് അതിൽ സാരവത്തായ പല രഹസ്യങ്ങളും കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. സത്യവിശ്വാസികളുടെ നേരെ സത്യനിഷേധികൾ അഴിച്ചുവിടുന്ന കടുത്ത മർദ്ദനങ്ങൾക്കും, യഥാർത്ഥ വിശ്വാസത്തിന്റെ അചഞ്ചലതക്കും ഉത്തമോദാഹരണമായ ഒരു സംഭവമാണ് അല്ലാഹു തുടർന്ന് പറയുന്നത്:-

قُتِلَ أَصْحَـٰبُ ٱلْأُخْدُودِ ﴿٤﴾

﴾4﴿ കിടങ്ങിന്റെ ആൾക്കാർ കൊല്ലപ്പെടട്ടെ [ശപിക്കപ്പെടട്ടെ]!-

ٱلنَّارِ ذَاتِ ٱلْوَقُودِ ﴿٥﴾

﴾5﴿ അതായത് ഇന്ധനം [വിറക്] നിറച്ച അഗ്നിയുടെ (ആൾക്കാർ);-

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٦﴾

﴾6﴿ അവർ അതിങ്കൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സന്ദർഭം;-

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِٱلْمُؤْمِنِينَ

﴾7﴿ സത്യവിശ്വാസികളെക്കൊണ്ട് തങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന് അവർ ദൃക്സാക്ഷികളായും

 കൊണ്ട്.

الْأُخْدُودِ ﴿4﴾ قُتِلَ കൊല്ല (ശപിക്ക- നശിപ്പിക്ക)പ്പെടട്ടെ أَصْحَابُ ആൾക്കാർ കിടങ്ങിന്റെ ﴿5﴾ النَّارِ അതായത് അഗ്നിയുടെ ذَاتِ الْوَقُودِ വിറക് (ഇന്ധനം) ഉള്ളതായ (നിറക്കപ്പെട്ട) ﴿6﴾ إِذْهُمْ അവർ ആയിരുന്ന സന്ദർഭം عَلَيْهَا അതിങ്കൽ, അതിനുമേലെ قُعُودٌ ഇരിക്കുന്നവർ ﴿7﴾ وَهُمْ അവർ, അവരാകട്ടെ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിന് بِالْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെക്കൊണ്ട് شُهُودٌ (ദൃക്ക്) സാക്ഷികളുമാണ്

നബി തിരുമേനിﷺയും സ്വഹാബികളും അങ്ങേഅറ്റം ശത്രുമർദ്ദനങ്ങൾക്ക് ഇരയായിക്കൊണ്ടിരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അവതരിച്ച ഒരദ്ധ്യായമാണിത്. ബിലാൽ (റ), സ്വുഹൈബ് (റ) തുടങ്ങിയ പല സ്വഹാബികളും– സ്വഹാബീ വനിതകൾപോലും– ക്വുറൈശികളുടെ വിവിധതരത്തിലുള്ള ക്രൂരമർദ്ദനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിരുന്നത് പ്രസിദ്ധമാണ്. ഒരിക്കൽ അവർ തിരുമേനിയോട് അതിനെക്കുറിച്ച് സങ്കടപ്പെടുകയുണ്ടായി. തിരുമേനി കഅ്ബഃയുടെ തണലിൽ ഒരു പുതപ്പ് തലയിണയാക്കി കിടക്കുകയായിരുന്നു. ‘നബിയേ അവിടുന്ന്, ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി (അല്ലാഹുവിനോട്) സഹായം തേടുന്നില്ലേ?! ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ദുആ ചെയ്യുന്നില്ലേ?!’ എന്നിങ്ങനെ അവർ പറഞ്ഞു. തിരുമേനി പ്രതിവചിച്ചു: ‘നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് ചിലരെ പിടിച്ചു കുഴികുത്തി അതിൽ നിറുത്തി ഉളിവാൾ അവരുടെ തലയിൽ വെച്ച് രണ്ട് പിളർപ്പായി പിളർത്തുകയും, ഇരുമ്പിന്റെ ചീർപ്പുകൊണ്ട് എല്ലും മാംസവുമല്ലാത്തതെല്ലാം ഈർന്നെടുക്കുകയും ചെയ്യപ്പെടാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ട്പോലും അത് അയാളുടെ മതവിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് അയാളെ തടയുമായിരുന്നില്ല. അല്ലാഹു തന്നെയാണ്! അവൻ ഇക്കാര്യം പൂർത്തിയാക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അങ്ങനെ (യമനിലെ) സ്വൻആയിൽ നിന്ന് ഒരു വാഹനക്കാരൻ ഹളർ മൗത്തുവരെ അല്ലാഹുവിനെയും (വഴിമദ്ധ്യേ) ചെന്നായെയും അല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനെയും ഭയപ്പെടാനില്ലാത്തവിധം സഞ്ചരിക്കുന്നതാകുന്നു. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ ബദ്ധപ്പാട് കാണിക്കുകയാണ്.’ (ബുഖാരീ.) ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭത്തിൽ, മുൻകാലത്ത് സത്യവിശ്വാസികളായ ഒരു കൂട്ടർ സഹിക്കേണ്ടി വന്ന ഒരു ദാരുണ സംഭവം, ഈ സൂറത്തിൽ അല്ലാഹു അവർക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയാണ്.

വിറകുകൂമ്പാരം നിറച്ച് അത്യുഗ്രമായി കത്തിജ്വലിക്കുമാറാക്കിയ ഒരു തീകുണ്ഡാരത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളായ സാധുക്കളെ ജീവനോടെ ഇട്ട് അഗ്നിക്കിരയാക്കുകയും, അതിന്റെ ചുറ്റുപാടും ഇരുന്ന് ആ പാവങ്ങൾ തീയിൽ എരിഞ്ഞു പിടയുന്നത് നോക്കിക്കണ്ടുകൊണ്ട് ആഹ്ലാദിച്ചു രസിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു ക്രൂര ജനതയെപ്പറ്റിയാണ് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഈ കഠോരകൃത്യം ചെയ്യാനുള്ള ഏകകാരണം ആ പുണ്യാത്മാക്കൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചത് മാത്രമായിരുന്നുവെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ അക്രമികളുടെ മേൽ അവൻ തക്ക നടപടികളെടുക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്നും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നുവെന്നും, അവരെക്കാൾ ഊക്കൻമാരായിരുന്ന ധിക്കാരികളെയും അല്ലാഹു വെറുതെ വിട്ടിട്ടില്ലെന്നും തുടർന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുണ്ട്. ഇതെല്ലാം സത്യവിശ്വാസികൾ ഓർമിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നത്രെ ഈ സംഭവം ഉദ്ധരിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം.

തീക്കുണ്ടിന്റെ സംഭവം ഏതായിരുന്നുവെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയത്തക്കവിധം തെളിവുകളില്ല. ഒന്നിലധികം സംഭവങ്ങൾ ഇതിന് ഉദാഹരണമായി എടുക്കാവുന്ന രൂപത്തിൽ

നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്താനും. അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണോ, അതല്ല, അവപോലെയുള്ള സംഭവങ്ങളെ മൊത്തത്തിൽ ഉദ്ദേശിച്ചാണോ ഈ വിവരണമെന്നും തീർത്തു പറയാവുന്നതല്ല. രണ്ടായാലും, ഈ സംഭവത്തിലടങ്ങിയ പാഠം ഗ്രഹിക്കുവാനും, അത് പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനും, സംഭവം എവിടെവെച്ച് എപ്പോൾ ഉണ്ടായി എന്നറിയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച നിവേദനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ പ്രസ്താവയോഗ്യമായത് നമുക്ക് ഇവിടെ ഓർമിക്കാം.

ഇമാം മുസ്‌ലിം (റ) രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു നബി വചനത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'മുൻകാലത്ത് ഒരു രാജാവിന് ഒരു 'സാഹിർ' (ആഭിചാരവിദഗ്ധൻ- അഥവാ മായവിദ്യക്കാരൻ) ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ മരണശേഷം തന്റെ ഒരു പിൻഗാമിയാക്കിത്തീർക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ അയാൾ ഒരു കുട്ടിക്ക് 'സിഹ്ർ' (ആഭിചാരം അഥവാ മായവിദ്യ) പഠിപ്പിച്ചു വന്നിരുന്നു. കുട്ടിയുടെ വഴിമദ്ധ്യെ ഒരു 'റാഹിബ്' (പുരോഹിതൻ) ഉണ്ടായിരുന്നു. പോക്ക് വേളകളിൽ കുട്ടി റാഹിബുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും, ആ വഴി കുട്ടിക്ക് അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഒരു ദിവസം വഴിയിൽ ഒരു മൃഗം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു ഗതാഗത തടസ്സമുണ്ടാക്കുകയുണ്ടായി. റാഹിബിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളാണ് ശരിയായതെങ്കിൽ ഈ മൃഗത്തെ കൊലപ്പെടുത്തേണമേ എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് കുട്ടി ആ മൃഗത്തിനുനേരെ കല്ലെറിഞ്ഞു. മൃഗം ചത്തു. മാർഗതടസ്സം നീങ്ങി. ഈ സംഭവം മുഖേന കുട്ടിയുടെ കാര്യം ജനശ്രദ്ധയാകർഷിച്ചു. അനന്തരം കുട്ടിയുടെ കൈക്ക് പല രോഗങ്ങളും സുഖപ്പെടുക മുതലായ സംഭവങ്ങൾ നടക്കുകയും, ജനങ്ങൾക്ക് കുട്ടിയെപ്പറ്റി വലിയ മതിപ്പുണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. കൂട്ടത്തിൽ രാജാവുമായി അടുത്ത ബന്ധമുള്ള ഒരാളുടെ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന കണ്ണിനും കുട്ടിയുടെ കൈക്ക് സുഖം ലഭിച്ചു. ഇത് മുഖേന രാജാവും കുട്ടിയുടെ കഥ അറിഞ്ഞു. കുട്ടിയുടെ പഠിത്തത്തിന്റെ ഫലമാണ് അതെല്ലാമെന്നാണ് ജനങ്ങൾ ധരിച്ചത്. പക്ഷേ, ഇതെല്ലാം എന്റെ റബ്ബിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് എന്ന് കുട്ടി പ്രഖ്യാപിച്ചു. 'ഞാനല്ലാതെ മറ്റൊരു റബ്ബ് ആരാണ്?' എന്നായി രാജാവ്. അതിനെത്തുടർന്ന് കുട്ടിയെയും അവന്റെ ഗുരുവായ റാഹിബിനെയുംരാജാവ് പിടികൂടി.റാഹിബിനെ ഉഴിവാൾ വെച്ച് പൊളിച്ച് വീഴ്ത്തി. പിന്നീട് കുട്ടി അവന്റെ പുതിയ മതം ഉപേക്ഷിക്കാത്തപക്ഷം അവനെ ഒരു മലമുകളിൽ കൊണ്ടുപോയി കീഴ്പോട്ടിടുവാൻ രാജാവ് കൽപ്പിച്ചു. പക്ഷേ, കുട്ടിയുടെ പ്രാർത്ഥനാഫലമായി കുട്ടി രക്ഷപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം കപ്പലിൽ കയറ്റി സമുദ്രത്തിലെറിയുവാൻ ഏർപ്പാട് ചെയ്തു. അതിലും അവൻ കരപ്പറ്റി രക്ഷപ്പെട്ടു. കൊണ്ടുപോയവർക്ക് നാശം പിണയുകയും ചെയ്തു. ഒടുക്കം കുട്ടി പറഞ്ഞു: 'എന്നെ കൊല്ലേണമെങ്കിൽ എന്റെ അമ്പുകൊണ്ട് എന്റെ റബ്ബിന്റെ പേര് പറഞ്ഞു എന്നെ പരസ്യമായി എറിയണം.' അത് ഫലിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് കണ്ട് ജനങ്ങൾ കൂട്ടമായി അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചു. അപ്പോൾ രാജാവും കിങ്കരൻമാരും വലിയ ഒരു അഗ്നികുണ്ഡം തയ്യാറാക്കി സത്യവിശ്വാസികളെ അതിലിട്ട് അഗ്നിക്കിരയാക്കി.' (رواه مسلم) ഖുർആൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സംഭവം ഇതാണോ മറ്റ് വല്ലതുമാണോ എന്ന് നമുക്ക് തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കൂടാത്തതാണ്.

وَمَا نَقَمُوا۟ مِنْهُمْ إِلَّآ أَن يُؤْمِنُوا۟ بِٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَمِيدِ ﴿٨﴾

《8》 പ്രതാപശാലിയായ, സ്തുത്യർഹനായ അല്ലാഹുവിൽ അവർ [ആ സത്യവിശ്വാസികൾ] വിശ്വസിക്കുന്നതല്ലാതെ, അവരെക്കുറിച്ച് അവർ (യാതൊന്നും) കുറ്റപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലതാനും;-

ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ

《9》 അതായത്, ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും രാജാധിപത്യം യാതൊരുവന്നാണോ അവനിൽ (വിശ്വസിക്കുന്നത്.) അല്ലാഹുവാകട്ടെ, എല്ലാ കാര്യത്തിനും ദൃക്സാക്ഷിയാകുന്നു.

《8》 وَمَا نَقَمُوا അവർ കുറ്റപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല, ആക്ഷേപിച്ചിട്ടില്ല, വെറുത്തിട്ടില്ല مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്, അവരെക്കുറിച്ച് إِلا أَنْ يُؤْمِنُوا അവർ വിശ്വസിക്കുന്നതല്ലാതെ بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ الْعَزِيزِ പ്രതാപശാലിയായ الْحَمِيدِ സ്തുത്യർഹനായ 《9》 الَّذِي അതായത് യാതൊരുവൻ لَهُ അവന്നാകുന്നു مُلْكُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ രാജാധിപത്യം وَالأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും شَهِيدٌ (ദൃക്ക്) സാക്ഷിയാണ്

എല്ലാ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലുംവെച്ച് ഏറ്റവും മഹത്തും, പരിപാവനവുമായ ആ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ- അതെ, അല്ലാഹു മാത്രമാണ് ആരാധ്യനും രക്ഷിതാവുമെന്ന കാര്യത്തിൽ- വിശ്വസിച്ചുവെന്നല്ലാതെ മറ്റൊരു കുറ്റവും ആ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേൽ അവർക്ക് ചുമത്തുവാനില്ലായിരുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അതിനെ ഏറ്റവും വമ്പിച്ച കുറ്റമായെടുത്ത് അവരെ പൈശാചികവും മൃഗീയവുമായ രൂപത്തിൽ ശിക്ഷിച്ച ആ ദുഷ്ടൻമാരെ അല്ലാഹു എങ്ങനെ ശപിക്കാതിരിക്കും?! സത്യവും സത്യവിശ്വാസവും, സ്വീകരിക്കുന്നതിന്റെ പേരിൽ, അസത്യത്തിന്റെയും അവിശ്വാസത്തിന്റെയും വൈതാളികൻമാരിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ മൃഗീയ മർദ്ദനങ്ങളുടെയും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെയാകുന്നു; എല്ലാം അല്ലാഹു കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാറ്റിനും അവൻ നടപടി എടുക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

إِنَّ ٱلَّذِينَ فَتَنُوا۟ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا۟ فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ ٱلْحَرِيقِ

《10》 നിശ്ചയമായും, സത്യവിശ്വാസികളെയും സത്യവിശ്വാസിനികളെയും (മർദ്ദിച്ചു) കുഴപ്പത്തിലാക്കുകയും, പിന്നീട് പശ്ചാത്തപിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവർ; അവർക്ക് നരകശിക്ഷയുണ്ട്; അവർക്ക് ചുട്ടുകരിക്കുന്ന ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمْ جَنَّٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ ۚ

《11》 നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർ;- അവർക്ക് അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗങ്ങളുണ്ട്.

ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْكَبِيرُ ﴿١١﴾

അതത്രെ വലുതായ വിജയം.

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾

《12》 നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പിടുത്തം [പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കൽ] കഠിനമായത് തന്നെയാണ്.

إِنَّهُۥ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾

《13》 നിശ്ചയമായും, അവൻ തന്നെയാണ്, ആദ്യമായുണ്ടാക്കുകയും, (വീണ്ടും) ആവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്.

وَهُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلْوَدُودُ ﴿١٤﴾

《14》 വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, വളരെ സ്നേഹമുള്ളവനും അവനത്രെ.

ذُو ٱلْعَرْشِ ٱلْمَجِيدُ ﴿١٥﴾

《15》 'അർശ്' [സിംഹാസനം] ഉള്ളവനും, മഹത്വമേറിയവനും;-

فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾

《16》 താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്തോ അത് (ശരിക്കും) പ്രവർത്തിക്കുന്നവനും.

《10》 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുവൻ فَتَنُوا അവർ കുഴപ്പപ്പെടുത്തി, പരീക്ഷണത്തിലാക്കി (മർദ്ദിച്ചു) الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ وَالْمُؤْمِنَاتِ സത്യവിശ്വാസിനികളെയും ثُمَّ പിന്നീട് لَمْ يَتُوبُوا അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചതുമില്ല فَلَهُمْ എന്നാലവർക്കുണ്ട് عَذَابُ جَهَنَّمَ ജഹന്നമി (നരകത്തി)ന്റെ ശിക്ഷ وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട്താനും عَذَابُ الْحَرِيقِ കരിച്ചലിന്റെ (ചുട്ടെരിക്കുന്ന) ശിക്ഷ 《11》 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുവർ آمَنُوا വിശ്വസിച്ച وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽകർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത لَهُمْ جَنَّاتٌ അവർക്കുണ്ട് സ്വർഗങ്ങൾ تَجْرِي നടക്കുന്ന, ഒഴുകുന്ന مِن تَحْتِهَا അതിന്റെ അടിഭാഗത്തൂടെ الْأَنْهَارُ അരുവികൾ, നദികൾ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ അതത്രെ വിജയം, ഭാഗ്യം الْكَبِيرُ വലിയ 《12》 إِنَّ بَطْشَ നിശ്ചയമായും പിടുത്തം (ശിക്ഷ) رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ لَشَدِيدٌ കഠിനമായതുതന്നെ 《13》 إِنَّهُ هُوَ നിശ്ചയം അവൻതന്നെ يُبْدِئُ ആദ്യമായുണ്ടാക്കുന്നു, തുടക്കം ചെയ്യുന്നു وَيُعِيدُ ആവർത്തിക്കുക (മടക്കിയുണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു 《14》 وَهُوَ അവനത്രെ الْغَفُورُ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ الْوَدُودُ വളരെ സ്നേഹം (താൽപര്യം) ഉള്ളവൻ 《15》 ذُو الْعَرْشِ അർശുള്ളവൻ, സിംഹാസനക്കാരൻ الْمَجِيدُ മഹത്വമേറിയവൻ, യോഗ്യതയുള്ളവൻ 《16》 فَعَّالٌ ശരിക്കും ചെയ്യുന്നവൻ, പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ لِمَا يُرِيدُ താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനെ, എന്ത് താൽപര്യപ്പെടുന്നോ അത്

എന്നിരിക്കെ, അവന്റെ പിടിയിൽ അമരാത്തവനോ, അവന്റെ നടപടിയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നുവനോ, അവനെ അതിജയിക്കുന്നവനോ ആരുണ്ട്? ആരും തന്നെയില്ല. എല്ലാം അവന്റെ സൃഷ്ടി. രക്ഷിക്കുവാനും ശിക്ഷിക്കുവാനുമുള്ള അധികാരവും കഴിവും അവന്ന് മാപ്പുചെയ്യാനും ദയകാണിക്കുവാനുമുള്ള കഴിവും സന്നദ്ധതയും ഉള്ളവനും അവൻ തന്നെ. പരമാധികാരവും പരിപൂർണ സ്വാതന്ത്ര്യവും അവന്ന് മാത്രം. അവനെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ ആരുമില്ല.

هَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ٱلْجُنُودِ ﴿١٧﴾

《17》 (ആ) സൈന്യങ്ങളുടെ വർത്തമാനം നിനക്ക് വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നുവോ (നബിയേ),-

فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾

《18》 അതായത്, ഫിർഔന്റെയും, 'ഥമൂദി'ന്റെയും?!

《17》 هَلْ أَتَاكَ നിനക്ക് വന്നിരിക്കുന്നുവോ حَدِيثُ വർത്തമാനം الْجُنُودِ സൈന്യങ്ങളുടെ 《18》 فِرْعَوْنَ അതായത് ഫിർഔന്റെ وَثَمُودَ ഥമൂദിന്റെയും

അതെ, ആ വർത്തമാനം നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമല്ലോ, അത് നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം നൽകുവാനും, സത്യനിഷേധികൾക്ക് പാഠമായിരിക്കുവാനും പോരുന്നതാണ്.

بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فِى تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾

《19》 എങ്കിലും (ഈ) അവിശ്വസിച്ചവർ വ്യാജമാക്കലിലാണ് (ഏർപ്പെട്ടിട്ടു)ള്ളത്.

وَٱللَّهُ مِن وَرَآئِهِم مُّحِيطٌۢ ﴿٢٠﴾

《20》 അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവരുടെ പിൻവശത്തിലൂടെ (അവരെ) വലയം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനുമാണ്.

بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَّجِيدٌ ﴿٢١﴾

《21》 പക്ഷേ, അത് മഹത്വമേറിയ ഒരു ക്വുർആനാകുന്നു.

فِى لَوْحٍ مَّحْفُوظٍۭ ﴿٢٢﴾

《22》 സുരക്ഷിതമായ ഒരു ഫലകത്തിലാണ് (അതുള്ളത്).

《19》 بَلِ എങ്കിലും (പക്ഷേ) الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ فِي تَكْذِيبٍ വ്യാജമാക്കലിലാകുന്നു 《20》 وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ مِن وَرَائِهِم അവരുടെ പിൻവശത്തൂടെ, പിന്നിൽനിന്ന് مُحِيطٌ വലയം ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു 《21》 بَلْ هُوَ എങ്കിലും (പക്ഷേ- എന്നാൽ) അത് قُرْآنٌ ഒരു ക്വുർആനാകുന്നു (വായനാഗ്രന്ഥമാണ്) مَجِيدٌ മഹത്വമേറിയ, ശ്രേഷ്ഠമാക്കപ്പെട്ട 《22》 فِي لَوْحٍ ഒരു ഫലകത്തിൽ, പലകയിൽ مَحْفُوظٍ സുരക്ഷിതമായ, സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട

അക്രമത്തിലും മർദ്ദനത്തിലും മുൻപന്തിയിൽനിന്നിരുന്ന അതികേമൻമാരായ ഫിർ

ഔൻ, ഥമൂദുവർഗംപോലെയുള്ളവരുടെയെല്ലാം പര്യവസാനങ്ങൾ എന്തായിരുന്നുവെന്ന് പൊതുവിൽ അറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞതാണല്ലോ. ഈ ധിക്കാരികൾക്ക് അതിൽനിന്നൊന്നും പാഠം പഠിഞ്ഞിട്ടില്ല. അവരിപ്പോഴും നിഷേധത്തിലും ധിക്കാരത്തിലും ഉറച്ചുനിൽക്കുക യാണ്. അല്ലാഹു എല്ലാം സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുതാനും. അതവർ ഓർക്കുന്നില്ല. ക്വുർആനാണെങ്കിൽ– അതാണല്ലോ അവരുടെ ഈ ദുഷ്ചെയ്തികൾക്ക് കാരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നത്– അതിലെ വചനങ്ങളും ആശയങ്ങളും അത് വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ആദർശങ്ങളുമെല്ലാംതന്നെ അതിമഹത്തായതും ആരുടെ കൈകടത്തലിനും പഴുതില്ലാത്തവിധം സുരക്ഷിതമായതുമാകുന്നു. അതിനെ വ്യാജമാക്കിത്തള്ളുവാനോ, നിഷേധിക്കുവാനോ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല, കാരണവുമില്ല.

لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ (സുരക്ഷിതഫലകം– അഥവാ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട പലക) എന്നാൽ ഏതാണ്? അതെവിടെയാണ്? ഏതുതരത്തിലുള്ളതാണ്? എന്നൊന്നും നമുക്ക് വസ്തു നിഷ്ഠമായി വിവരിക്കുവാൻ അറിഞ്ഞുകൂടാ. വാക്കിന്റെ ഭാഷാർത്ഥത്തെ അടിസ്ഥാന മാക്കി –ചില ആളുകൾ ചെയ്തുകാണുന്നതുപോലെ– അതിനെ കേവലം ഒരു ഭൗതിക വസ്തുവായി ചിത്രീകരിക്കുവാനോ, നമ്മുടെ കയ്യിലുള്ള 'മുസ്ഹഫു'കളോ മറ്റോ ആണെന്ന് വിധികൽപിക്കുവാനോ മുതിരുന്നത് അന്യായമാണ്. ക്വുർആനെപ്പറ്റി സൂറ ത്തുൽ വാക്വിഅഃ 77 – 79 ൽ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ لاَّ يَمَسُّهُ إِلاَّ الْمُطَهَّرُونَ (അത് മാന്യമായ ഒരു ക്വുർആനാണ്, ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിലാണുള്ളത്. പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ടവരല്ലാതെ അതിനെ സ്പർശിക്കയില്ല.) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ വിവരണത്തിൽ അവിടെ നാം പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർക്കുക. ആ ആശയംതന്നെ യാണ് ഇവിടെയും ഉള്ളത്. സൂറ: റഅ്ദിൽ يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِندَهُ أُمُّ الْكِتَابِ الرعد: ٣٩- (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ മായിച്ചുകളയുകയും, സ്ഥിരപ്പെടുത്തു കയും ചെയ്യുന്നു. മൂലഗ്രന്ഥം അവന്റെ അടുക്കലുണ്ട്താനും.) എന്നും പറയുന്നു. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരു ജ്ഞാനരേഖയാണ് അതെ ന്നും, ക്വുർആനടക്കം അല്ലാഹു അതിൽ പലതും രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അവൻ അറിയിച്ചുകൊടുത്തതല്ലതെ ആർക്കും അതിനെപ്പറ്റി അറിയുവാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്നും ഗ്രഹിക്കാമല്ലോ. ക്വുർആൻ വചനങ്ങളിൽനിന്നും, നബിവചനങ്ങളിൽനിന്നും, മുൻഗാമി കളായ മഹാൻമാരുടെ വചനങ്ങളിൽനിന്നും പൊതുവിൽ 'ലൗഹുൻ– മഹ്ഫൂദ്വി (لوح محفوظ)'നെപ്പറ്റി മുസ്ലിംകൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതും വിശ്വസിക്കുന്നതും അതാണ്. والله اعلم

ولله الحمد والمنة

سورة الطارق

86. സൂറതുത്ത്വാരിക്വ്

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 17

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَٱلسَّمَآءِ وَٱلطَّارِقِ ﴿١﴾

《1》 ആകാശം തന്നെയാണ, രാത്രി കടന്നുവരുന്നതും തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلطَّارِقُ ﴿٢﴾

《2》 രാത്രി കടന്നുവരുന്നത് എന്നാൽ എന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം?!

ٱلنَّجۡمُ ٱلثَّاقِبُ ﴿٣﴾

《3》 തുളച്ചുചെല്ലുന്ന നക്ഷത്രമത്രെ (അത്).

إِن كُلُّ نَفۡسٖ لَّمَّا عَلَيۡهَا حَافِظٞ ﴿٤﴾

《4》 എല്ലാ ഓരോ ദേഹവും [ആളും] തന്നെ, അതിന്റെ മേൽ സൂക്ഷിച്ചു (വീക്ഷിച്ചു)കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരാൾ ഇല്ലാത്തതായിട്ടില്ല.

《1》 وَالسَّمَاءِ ആകാശം തന്നെയാണ وَالطَّارِقِ (രാത്രി) വന്നുമുട്ടുന്ന (കടന്നുവരുന്ന)തും 《2》 وَمَاأَدْرَاكَ നിനക്ക് എന്തറിയാം مَاالطَّارِقُ രാത്രി കടന്നുവരുന്നത് എന്താണെന്ന് 《3》 النَّجْمُ നക്ഷത്രമാണ് الثَّاقِبُ തുളച്ചുചെല്ലുന്ന (ശോഭയേറിയ) 《4》 إِنْ كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ ഓരോ ദേഹവും (ആളും- ആത്മാവും) ഇല്ല لَمَّاعَلَيْهَا അതിന്റെമേൽ ഇല്ലാതെ حَافِظٌ ഒരു സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ, പാറാവുകാരൻ, കാക്കുന്നവൻ

ആകാശത്തെയും നക്ഷത്രത്തെയുംകൊണ്ട് അല്ലാഹു സത്യം ചെയ്യുന്നു. നക്ഷത്ര

ങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് രാത്രിയാകകൊണ്ട് രാത്രി കടന്നുവരുന്നത് (الطَّارِق) എന്നും, പ്രകാശിക്കുന്ന ശോഭയോടുകൂടിയതാകകൊണ്ട് തുളച്ചുചെല്ലുന്നത് (الثَّاقِبُ) എന്നും അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 'നക്ഷത്രം കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ, പൊതുവിൽ എല്ലാ നക്ഷത്രങ്ങളുമോ, ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നതുപോലെ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക നക്ഷത്രമോ ആകാവുന്നതാണ്. ഓരോ ആളെപ്പറ്റിയും സൂക്ഷിച്ചു വീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പാറാവുകാരൻ ഉണ്ടെന്നും, ആരും അതിൽനിന്ന് ഒഴിവില്ല എന്നു മാണ് അല്ലാഹു സത്യംചെയ്ത് പറയുന്നത്.

മനുഷ്യന്റെ കർമങ്ങളെല്ലാം വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തു കയും ചെയ്യുന്ന ചില മലക്കുകൾ എല്ലാവരുടെയും കൂടെ ഉണ്ടെന്ന് സൂറ: ഇൻഫിത്വാർ 10 ൽ കണ്ടുവല്ലോ. മനുഷ്യന്റെ മുമ്പിലൂടെയും പിമ്പിലൂടെയും അവനെ കാത്ത് സൂക്ഷി ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മലക്കുകൾ ഉണ്ടെന്ന് സൂറ: റഅ്ദ് 11 ലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പാറാവുകാരൻ (حَافِظٌ) എന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞത് ഈ രണ്ടിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഭാഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാവാം. അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആവാം. ഏറ്റവും നല്ല പാറാവുകാരൻ അവൻ തന്നെയാണല്ലോ. (فَالله خَيرحافظا) ഏതായാലും മനു ഷ്യന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും ചലനങ്ങളും ഒന്നൊഴിയാതെ വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടി രിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവനെ അല്ലാഹു ഉണർത്തുകയാണ്.

فَلۡيَنظُرِ ٱلۡإِنسَٰنُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾

﴾5﴿ എന്നാൽ, മനുഷ്യൻ (ചിന്തിച്ചു) നോക്കട്ടെ, അവൻ എന്തിൽനിന്നാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന്!

خُلِقَ مِن مَّآءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾

﴾6﴿ തെറിച്ചുവരുന്ന ഒരു വെള്ളത്തിൽനിന്നത്രെ അവൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

يَخۡرُجُ مِنۢ بَيۡنِ ٱلصُّلۡبِ وَٱلتَّرَآئِبِ ﴿٧﴾

﴾7﴿ അത് മുതുകെല്ലിനും, നെഞ്ചെല്ലുകൾക്കും ഇടയിൽ നിന്ന് പുറത്തു വരുന്നു.

﴾5﴿ فَلْيَنْظُرِ എന്നാൽ നോക്കട്ടെ الإِنْسَانُ മനുഷ്യൻ مِمَّ خُلِقَ അവൻ എന്തിനാൽ (ഏതിൽനിന്ന്) സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് ﴾6﴿ خُلِقَ അവൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു مِنْ مَاءٍ ഒരു വെള്ളത്തിനാൽ دَافِقٍ തെറിച്ചുവരുന്ന ﴾7﴿ يَخْرُجُ അത് പുറത്ത് വരുന്നു مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ മുതുകെല്ലിന്റെ ഇടയിൽനിന്ന് وَالتَّرَائِبِ നെഞ്ചെല്ലുകളുടെയും

ഭക്ഷ്യസത്തുക്കളിൽ നിന്ന് ഉൽഭൂതമാകുന്നതും, ശരീരാംശങ്ങളിൽനിന്നെല്ലാം ഒഴു കിവരുന്നതുമാണ് പുരുഷ ബീജവും സ്ത്രീയുടെ അണ്ഡവും. അതിന്റെ പ്രധാനകേന്ദ്രം പുരുഷന്റെ നട്ടെല്ലുകളും സ്ത്രീയുടെ മേലേനെഞ്ചെല്ലുകളുമാകുന്നു. അവിടങ്ങളിൽനി ന്നാണത് വെളിക്കുവരുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് മുതുകെല്ലിനും നെഞ്ചെല്ലുകൾക്കുമിട യിൽനിന്ന് അത് പുറപ്പെടുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. മാതാപിതാക്കളുടെ ശരീര

ത്തിൽ നിന്ന് വാർന്നു തെറിച്ചുവീഴുന്ന ഒരു നിസ്സാരജലത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഒരു ബിന്ദുവിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കപ്പെട്ടവനല്ലേ മനുഷ്യൻ?! അവന് രണ്ടാമതൊരു ജീവിതം കൂടി നൽകുവാൻ അല്ലാഹുവിന് കഴിവില്ലെന്നോ?!-

إِنَّهُۥ عَلَىٰ رَجۡعِهِۦ لَقَادِرٞ ﴿٨﴾

《8》 നിശ്ചയമായും, അവൻ അല്ലാഹു അവനെ മട(ക്കി സൃഷ്ടി) ക്കുന്നതിന് കഴിവുള്ളവൻതന്നെ,-

يَوۡمَ تُبۡلَى ٱلسَّرَآئِرُ ﴿٩﴾

《9》 രഹസ്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം.

فَمَا لَهُۥ مِن قُوَّةٖ وَلَا نَاصِرٖ ﴿١٠﴾

《10》 അപ്പോൾ അവന്ന് യാതൊരു ശക്തിയാകട്ടെ, സഹായകനാകട്ടെ (ഉണ്ടായിരിക്കുക) ഇല്ല.

《8》 إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ عَلَىٰ رَجْعِهِ അവനെ മടക്കുവാൻ, ആവർത്തിക്കുന്നതിന് لَقَادِرٌ കഴിവുള്ളവൻ തന്നെ 《9》 يَوْمَ تُبْلَى പരിശോധിക്ക(പരീക്ഷിക്ക)പ്പെടുന്ന ദിവസം السَّرَائِرُ രഹസ്യങ്ങൾ, സ്വകാര്യചെയ്തികൾ 《10》 فَمَالَهُ അപ്പോൾ അവന്നില്ല مِنْ قُوَّةٍ ഒരു ശക്തിയും وَلَا نَاصِرٍ ഒരു സഹായകനുമില്ല

സ്വകാര്യജീവിതത്തിൽ അവൻ നടത്തുന്ന എല്ലാ ഗൂഢപ്രവർത്തനങ്ങളും, അവന്റെ വിചാരം, വികാരം, ഉദ്ദേശ്യം, വിശ്വാസം മുതലായവയുമെല്ലാം ക്വിയാമത്തുനാളിൽ പരിശോധനാവിഷയമാകുന്നതും, അതനുസരിച്ച് നടപടി എടുക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്. ഇന്ന് ഈ കാണുന്ന കഴിവും സ്വാധീനവും ഒന്നുംതന്നെ അവന് അന്നുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ആരും അവനെ രക്ഷിക്കുവാനും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلرَّجۡعِ ﴿١١﴾

《11》 ആവർത്തി(ച്ചു മഴചൊരി)ക്കുന്ന ആകാശം തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَٱلۡأَرۡضِ ذَاتِ ٱلصَّدۡعِ ﴿١٢﴾

《12》 (സസ്യലതാദികൾ മുളച്ച്) പിളരുന്ന ഭൂമിയും തന്നെയാണ (സത്യം)!

إِنَّهُۥ لَقَوۡلٞ فَصۡلٞ ﴿١٣﴾

《13》 നിശ്ചയമായും, ഇത് ഒരു (ഖണ്ഡിതമായ) തീരുമാന വചനം തന്നെയാകുന്നു.

وَمَا هُوَ بِٱلۡهَزۡلِ ﴿١٤﴾

《14》 ഇത് തമാശയല്ല.

《11》 وَالسَّمَاءِ ആകാശം തന്നെയാണ ذَاتِ الرَّجْعِ മടക്കം (ആവർത്തനം) ഉള്ളതായ 《12》 وَالأَرْضِ ഭൂമിയുമാണ ذَاتِ الصَّدْعِ പിളരൽ ഉള്ള (പിളരുന്ന)തായ 《13》 إِنَّهُ നിശ്ചയമായും ഇത്, അത് لَقَوْلٌ ഒരു വാക്ക് (വചനം) തന്നെ فَصْلٌ തീരുമാനമായ (ഖ

ണ്ഡിതമായ) ﴾14﴿ وَمَاهُوَ അതല്ലതാനും بِالْهَزْلِ തമാശ

മടക്കം അഥവാ ആവർത്തനം ഉള്ളത് (ذَاتِ الرَّجْعِ) എന്ന് ആകാശത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിന് മഴ ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്നും, ഗോളങ്ങളുടെ ചലനം ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്നും വിവക്ഷ നൽകപ്പെടാറുണ്ട്. ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണ് മുൻഗണന കാണുന്നത്. പിളരുന്നത് (ذَاتِ الصَّدْعِ) എന്ന് ഭൂമിയെ വിശേഷിപ്പിച്ചത് മഴ നിമിത്തം സസ്യലതാദികൾ മുളച്ചു പൊന്തുമാറ് ചീർത്തു പിളരുന്നത് എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലാകുന്നു. മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചും അവന്റെ പുനരെഴുന്നേൽപിനെക്കുറിച്ചും അവന്റെ ചിന്ത തിരിക്കുവാൻ പോരുന്നതാണ് ഈ സത്യവാചകങ്ങൾ. മനുഷ്യന് മരണശേഷം വീണ്ടും ഒരു ജീവിതമുണ്ടെന്നും, അവന്റെ കർമങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമെന്നും പറയുന്നത് കേവലം തമാശയോ വിനോദമോ ഒന്നുമല്ല; യാതൊരു നീക്കുപോക്കുമില്ലാത്ത വിധം ഖണ്ഡിതവും അവസാനത്തെതുമായ വാക്കാണത് എന്നത്രെ അല്ലാഹു സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നത്.

إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾

﴾15﴿ നിശ്ചയമായും, അവർ [അവിശ്വാസികൾ] ഒരു (വമ്പിച്ച) തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു;

وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾

﴾16﴿ ഞാനും ഒരു (വമ്പിച്ച) തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നതാണ്

فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ﴿١٧﴾

﴾17﴿ ആകയാൽ, (നബിയേ) അവിശ്വാസികൾക്ക് നീ (കാല) താമസം നൽകുക; അവർക്ക് നീ അൽപമൊന്ന് താമസം ചെയ്തുകൊടുക്കുക.

﴾15﴿ إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ يَكِيدُونَ തന്ത്രം (ഉപായം) പ്രവർത്തിക്കുന്നു كَيْدًا ഒരു തന്ത്രം, ഉപായം ﴾16﴿ وَأَكِيدُ ഞാനും തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നു كَيْدًا ഒരു തന്ത്രം ﴾17﴿ فَمَهِّلِ ആകയാൽ താമസം (ഒഴിവ്- ഇട- സാവകാശം) നൽകുക الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക് أَمْهِلْهُمْ അവർക്ക് താമസം ചെയ്തുകൊടുക്കുക رُوَيْدًا അൽപം, കുറച്ച്

സത്യപ്രബോധനത്തെയും, പ്രവാചകനെയും നിഷ്കാസനം ചെയ്യാനായി അവർ ഗൂഢതന്ത്രങ്ങൾ പലതും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാനും മുട്ടുകുത്തിക്കുവാനുമുള്ള തന്ത്രങ്ങൾ ഞാനും നടത്തുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ കാര്യത്തിൽ ധൃതിപ്പെടേണ്ടതില്ല. അൽപമൊന്ന് ക്ഷമിച്ചേക്കുക. താമസിയാതെ അവരെ ഞാൻ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും പിടികൂടുകയും ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല. എന്ന് നബി ﷺയെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ തന്ത്രം കുറിക്ക് കൊള്ളുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അത് സംഭവിച്ചുകഴിയുകയും ചെയ്തുവല്ലോ.

اللهم لك الحمد والمنة

سورة الاعلي

87.സൂറതുൽ അഅ്ലാ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 19

രണ്ട് പെരുന്നാൾ നമസ്കാരങ്ങളിലും, വെള്ളിയാഴ്ച ജുമുഅഃ നമസ്കാരത്തിലും നബിﷺ ഈ സൂറത്തും അടുത്ത സൂറത്തും ഓതാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, പെരുന്നാളും ജുമുഅഃയും ഒരു ദിവസത്തിൽ (വെള്ളിയാഴ്ച) ഒരുമിച്ചു വന്നപ്പോഴും തിരുമേനി അവ രണ്ടും ഓതുകയുണ്ടായെന്നും ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. (അ; മു; ദാ; ന.) 'വിത്ർ' നമസ്കാരത്തിൽ ഈ സൂറത്തും, സൂറത്തുൽ കാഫിറൂനയും, സൂറത്തുൽ ഇഖ്ലാസ്വും തിരുമേനി ഓതിവന്നിരുന്നുവെന്നും ഒന്നിലധികം സ്വഹാബികളിൽനിന്ന് ഇമാം അഹ്മദും (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

سَبِّحِ ٱسۡمَ رَبِّكَ ٱلۡأَعۡلَى ﴿١﴾

﴾1﴿ നിന്റെ അത്യുന്നതനായ രക്ഷിതാവിന്റെ നാമത്തെ നീ സ്തോത്ര കീർത്തനം ചെയ്യുക.

ٱلَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٢﴾

﴾2﴿ അതായത്, സൃഷ്ടിച്ചു ശരിപ്പെടുത്തിയവൻ-

وَٱلَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ ﴿٣﴾

﴾3﴿ (വ്യവസ്ഥ) നിർണയിച്ചു മാർഗദർശനം നൽകിയവനും;

وَٱلَّذِيٓ أَخۡرَجَ ٱلۡمَرۡعَىٰ ﴿٤﴾

﴾4﴿ മേച്ചിൽ സ്ഥാനം (അഥവാ സസ്യാദികളെ) ഉൽപാദിപ്പിച്ചവനും;-

فَجَعَلَهُۥ غُثَآءً أَحۡوَىٰ ﴿٥﴾

﴾5﴿ എന്നിട്ട് അതിനെ അവൻ (ഇരുണ്ട) ചാമ്പൽ വർണമുള്ളതായ ചവറാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. [അങ്ങനെയുള്ളവന്റെ നാമം.]

سَبِّحِ ﴿1﴾ നീ തസ്ബീഹു (സ്തോത്രകീർത്തനം- പ്രകീർത്തനം) ചെയ്യുക اسْمَ رَبِّكَ നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ നാമം الْأَعْلَى അത്യുന്നതനായ, ഏറ്റവും മേലായ ﴿2﴾ الَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവൻ فَسَوَّى എന്നിട്ട് ശരിപ്പെടുത്തിയ ﴿3﴾ وَالَّذِي قَدَّرَ നിർണയിച്ച (വ്യവസ്ഥ ചെയ്ത- കണക്കാക്കിയ)വനും فَهَدَى എന്നിട്ട് മാർഗദർശനം ചെയ്ത, വഴി കാട്ടിയ ﴿4﴾ وَالَّذِي أَخْرَجَ പുറപ്പെടുവിച്ച (ഉൽപാദിപ്പിച്ച)വനും الْمَرْعَى മേച്ചൽ സ്ഥാനം (സസ്യാദികളെ) ﴿5﴾ فَجَعَلَهُ എന്നിട്ട് അതിനെ ആക്കി غُثَاءً ചവറ്, ഉണക്കൽ أَحْوَى ഇരുണ്ടത്, ചാമ്പൽ വർണമായത്

രണ്ടും മൂന്നും വചനങ്ങളിലെ ആശയത്തെക്കുറിച്ച് സൂറ: ഇൻഫിത്വാർ 7, 8; സൂറ:അബസ 19, 20; സൂറ: ത്വാഹാ 50 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക. ഓരോ വസ്തുവിനും അതതിന്റെ രൂപം, പ്രകൃതി, ആകൃതി, സ്വഭാവം ആദിയായ കാര്യങ്ങൾ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുകയും, അതതിന്നാവശ്യവും അനുയോജ്യവുമായ മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയും, കന്നുകാലികൾ മുതലായ ജന്തുജീവികൾക്കെല്ലാം മേഞ്ഞുതിന്നുവാനുതകുന്ന സസ്യാദികളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും, പിന്നീട് അവ പച്ചവർണമായിരുന്നതിനുശേഷം അവയെ ഉണക്കി ചാമ്പൽ വർണത്തിലും കരിമ്പിൻ വർണത്തിലുമുള്ള ചണ്ടിയും ചവറുമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ആരോ അവന്റെ- അതെ, അത്യുന്നതനായ ആ ഏക രക്ഷിതാവിന്റെ -നാമം പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുവാനും, അവനെ വാഴ്ത്തുവാനും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു.

فسبح باسم ربك العظيم (നിന്റെ മഹാനായ റബ്ബിന്റെ നാമത്തെ സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുക) എന്ന് (സൂറ: വാകിഅഃയിൽ) അവതരിച്ചപ്പോൾ, അത് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ 'റുകൂഇ'ൽ ആക്കിക്കൊള്ളുവിൻ എന്നും سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى (നിന്റെ അത്യുന്നതനായ റബ്ബിന്റെ നാമത്തെ സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുക) എന്ന് (ഈ സൂറത്തിൽ) അവതരിച്ചപ്പോൾ, അത് നിങ്ങളുടെ 'സുജൂദി'ൽ ആക്കിക്കൊള്ളുക എന്നും നബി പറഞ്ഞതായി ഉക്വ്ബത്തുബ്നു ആമിറി (റ)ൽനിന്ന് നിവേദനം വന്നിരിക്കുന്നു. (അ; ദാ; ജ) ഇതനുസരിച്ചാണ് നമസ്കാരത്തിൽ 'റുകൂഇ'ൽ سُبْحَانَ رَبِّيَ العَظِيم (എന്റെ മഹാനായ റബ്ബിന് സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു) എന്നും, 'സുജൂദി'ൽ سُبْحَان رَبِي الاعْلَى (അത്യുന്നതനായ റബ്ബിന് സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു) എന്നും നാം ചൊല്ലിവരുന്നത്)

سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنسَىٰٓ ﴿٦﴾

﴿6﴾ നിനക്ക് നാം ഓതിത്തരാം; അതിനാൽ നീ മറന്നു പോകുന്നതല്ല;

إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُ ۚ إِنَّهُۥ يَعْلَمُ ٱلْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ ﴿٧﴾

﴿7﴾ -അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ. നിശ്ചയമായും, അവൻ പരസ്യവും അവ്യക്തമായിരിക്കുന്നതും അറിയുന്നു.

وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ﴿٨﴾

﴿8﴾ കൂടുതൽ സുഗമമായതിലേക്ക് നിനക്ക് നാം സൗകര്യപ്പെടുത്തിത്തരുന്നതുമാണ്

﴾6﴿ سَنُقْرِئُكَ നിനക്ക് നാം ഓതിത്തരാം, നിന്നെ ഓതിക്കാം فَلَا تَنسَىٰ അതിനാൽ (അപ്പോൾ) നീ മറക്കുകയില്ല ﴾7﴿ إِلَّا ഒഴികെ مَا شَاءَ اللَّهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചത് إِنَّهُ يَعْلَمُ നിശ്ചയമായും അവൻ അറിയും الْجَهْرَ പരസ്യം, ഉറക്കെയുള്ളത് وَمَا യാതൊന്നും يَخْفَىٰ അവ്യക്തമാകുന്ന (മറഞ്ഞുപോകുന്ന) ﴾8﴿ وَنُيَسِّرُكَ നിനക്ക് നാം എളുപ്പമാക്കു (സൗകര്യപ്പെടുത്തു)കയും ചെയ്യും لِلْيُسْرَىٰ കൂടുതൽ (ഏറ്റവും) എളുപ്പ (സുഗമ)മായതിലേക്ക്

നബിﷺക്ക് അവതരിക്കുന്ന വഹ്‌യുകളൊന്നുംതന്നെ– അത് ക്വുർആനാകട്ടെ, അല്ലാത്തതാകട്ടെ മറന്നു പോകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം മലക്ക് മുഖേന അല്ലാഹു തിരുമേനിക്ക് ഓതിക്കൊടുത്തു മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ചു കൊടുക്കുമെന്നും, പിന്നേക്ക് ഓർമവെച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലാത്ത ഭാഗങ്ങൾ വല്ലതും അതിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ ഭാഗം അല്ലാഹു മറപ്പിച്ചുകൂടായ്കയില്ലെന്നും, അതു നിമിത്തം ദോഷമൊന്നും സംഭവിക്കാനില്ലെന്നും അല്ലാഹു നബിﷺയെ ഉണർത്തുന്നു. അല്ലാഹു എല്ലാ രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും അറിയുന്നവനാണ്. അതിനാൽ ഒരു കാര്യവും അവന്റെ ശ്രദ്ധയിൽനിന്ന് വിട്ടുപോകുന്നതല്ല എന്ന് സമാധാനിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. റമദ്വാൻ മാസത്തിൽ എല്ലാ രാത്രിയും ജിബ്‌രീൽ നബി (അ)യെ സന്ദർശിക്കലും ക്വുർആൻ പാഠം നോക്കലും പതിവായിരുന്നുവെന്നത് ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്. മതസംബന്ധമായും, പ്രബോധനസംബന്ധമായും കൂടുതൽ എളുപ്പവും സുഗമവുമായ മാർഗങ്ങൾ നബിﷺക്ക് തുറന്നു കിട്ടുവാനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുമെന്നുകൂടി ഇതോടൊപ്പം അല്ലാഹു വാഗ്ദാനവും നൽകുന്നു.

فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ﴿٩﴾

﴾9﴿ ആകയാൽ, നീ ഉപദേശിച്ചു കൊള്ളുക, ഉപദേശം ഫലപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ.

سَيَذَّكَّرُ مَن يَخْشَىٰ ﴿١٠﴾

﴾10﴿ (അല്ലാഹുവിനെ) ഭയപ്പെടുന്നവർ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുന്നതാണ്.

﴾9﴿ فَذَكِّرْ ആകയാൽ നീ ഉപദേശിക്കുക, ഓർമിപ്പിക്കുക إِن نَّفَعَتِ ഉപകാരപ്പെട്ടെങ്കിൽ, ഫലം ചെയ്യുമെങ്കിൽ الذِّكْرَىٰ ഉപദേശം, സ്മരണ ﴾10﴿ سَيَذَّكَّرُ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു (ഓർമിച്ചു)കൊള്ളും مَن يَخْشَىٰ ഭയപ്പെടുന്നവൻ

ഉപദേശം ഫലപ്പെട്ടേക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നിടത്ത് ഉപദേശം നൽകണമെന്നും, ഫലപ്പെടുന്നതല്ലെന്ന് കാണുന്നിടത്ത് അത് വേണ്ടതില്ലെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. മൽസരബുദ്ധിയും, ദുർവാശിയും ഉള്ളവരെയും, എന്തുതന്നെ കേട്ടാലും തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നതിന് വ്യത്യസ്തമായി മറ്റൊന്നിനെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരെയും ഉപദേശിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ലല്ലോ. ഇബ്നു കഥീർ (റ) ഉണർത്തിയതുപോലെ, ജനങ്ങൾക്ക് ഉപദേശം നൽകുന്ന ആളുകൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു മര്യാദയാണിത്. അതെ, ആശക്ക് വഴികാണുന്നിടത്ത് ഉപദേശം ചെയ്യുക, അല്ലാത്തിടത്ത് അതിന് മുതിരാതിരിക്കുക. അലി (റ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു: 'ജനങ്ങളോട് അവർക്ക് മനസ്സിലാകുന്നതിനെക്കുറിച്ച് വർത്തമാനം പറയുക. അല്ലാഹുവിനെയും

അവന്റെ റസൂലിനെയും വ്യാജമാക്കുന്നത് നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുമോ?!' അഥവാ, ജനങ്ങൾക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്തത് പറഞ്ഞുകൊടുത്താൽ അത് സത്യനിഷേധത്തിനും, കുഴപ്പത്തിനും കാരണമാകുകയാണുണ്ടാവുക എന്ന് സാരം. സദുപദേശം ഫലപ്പെടുന്നത് ആർക്കായിരിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും തന്റെ ഭാവി എന്തായിരിക്കുമെന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഭയപ്പാടുള്ളവർക്ക് മാത്രമേ അത് ഉപയോഗപ്പെടുകയുള്ളൂ. ഈ രണ്ട് തുറയിലും ചിന്തിക്കാതെ ഹൃദയം മരവിച്ചവന് ഏത് ഉപദേശവും പ്രയോജനപ്പെടുന്നതല്ല. ഉപദേശം കേൾക്കാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്ന് തുടർന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

وَيَتَجَنَّبُهَا ٱلْأَشْقَى ﴿١١﴾

《11》 ഏറ്റവും ഭാഗ്യംകെട്ടവൻ അതിനെ [ഉപദേശത്തെ] വിട്ടകന്നു പോകുന്നതാണ്;-

ٱلَّذِى يَصْلَى ٱلنَّارَ ٱلْكُبْرَىٰ ﴿١٢﴾

《12》 (അതെ) ഏറ്റവും വലിയ അഗ്നിയിൽ കടന്നെരിയുന്നവൻ.

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿١٣﴾

《13》 പിന്നീട് അതിൽവെച്ച് അവൻ മരണമടയുകയില്ല, ജീവിക്കുകയുമില്ല.

《11》 وَيَتَجَنَّبُهَا അതിനെ വിട്ടകന്ന് (വെടിഞ്ഞു) നിൽക്കും الأَشْقَى ഏറ്റവും ഭാഗ്യം കെട്ടവൻ 《12》 الَّذِي يَصْلَى അതായത് കടന്നു കരിയുന്നവൻ النَّارَ الْكُبْرَى ഏറ്റവും വലിയ (വമ്പിച്ച) അഗ്നിയിൽ 《13》 ثُمَّ لَا يَمُوتُ പിന്നെ അവൻ മരണപ്പെടുകയില്ല فِيهَا അതിൽ وَلَا يَحْيَا ജീവിക്കയുമില്ല

സ്വന്തം രക്ഷക്കും ശാശ്വത വിജയത്തിനും ആവശ്യമായതും, യാതൊരു പ്രതിഫലവും കൂടാതെ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ഉപദേശങ്ങൾ കൽപിച്ചുകൂട്ടി തിരസ്കരിക്കുകയും, അങ്ങനെ അഗ്നികളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വമ്പിച്ച അഗ്നിക്ക് ഇരയാകേണ്ടിവരികയും ചെയ്തവനെക്കാൾ ഭാഗ്യംകെട്ടവൻ മറ്റാരുണ്ട്? ആ അഗ്നിയിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നെ അതിന്റെ കാഠിന്യംകൊണ്ടെങ്കിലും ഒരിക്കൽ അവന് മരണം സംഭവിക്കുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അതോടെ ശിക്ഷ അവസാനിക്കുമെന്ന് കരുതാമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതിൽ മരണം സംഭവിക്കുന്നതേയല്ല. എന്നാൽ പിന്നെ, അതിൽ അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുകയാണോ ചെയ്യുക? അതും പറഞ്ഞുകൂടാ. കാരണം, അല്പമെങ്കിലും ആശ്വാസമോ വിശ്രമമോ ലഭിക്കാതെ കാലാകാലം- ഒഴിവില്ലാതെ- ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും. അതെ, അവരിൽ മരണം വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല. എന്നാലവർക്ക് മരണപ്പെട്ടുപോകാമായിരുന്നു. അതിന്റെ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് അവർക്ക് ലഘൂകരണം നൽകപ്പെടുന്നതുമല്ല.' (സൂറ: ഫാത്വിർ 36) അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

قَدْ أَفْلَحَ مَن تَزَكَّىٰ ﴿١٤﴾

14. തീർച്ചയായും, (ആത്മ) പരിശുദ്ധി നേടിയവൻ ഭാഗ്യം പ്രാപിച്ചു.

وَذَكَرَ ٱسْمَ رَبِّهِۦ فَصَلَّىٰ ﴿١٥﴾

15. തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ നാമം സ്മരിക്കുകയും എന്നിട്ട് നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്ത(വൻ).

﴾14﴿ قَدْأَفْلَحَ തീർച്ചയായും ഭാഗ്യം പ്രാപിച്ചു, വിജയിച്ചു مَنْ تَزَكَّى പരിശുദ്ധമായവൻ, അഭിവൃദ്ധിയടഞ്ഞവൻ ﴾15﴿ وَذَكَرَ ഓർക്കുക (സ്മരിക്കുക- കീർത്തനം ചെയ്ക)യും ചെയ്ത اسْمَرَبِّهِ തന്റെ റബ്ബിന്റെ നാമം فَصَلَّى എന്നിട്ട് നമസ്ക്കരിക്കുകയും ചെയ്ത

അവിശ്വാസവും കാപട്യവും കൂടാതെ ഹൃദയം സംശുദ്ധമാകുകയും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ബോധവും വിചാരവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുകയും -വിശിഷ്യാ നമസ്ക്കാരകർമം നിർവഹിക്കുകയും- ചെയ്തവരാരോ അവരത്രെ ഭാഗ്യവാൻമാരും വിജയികളും. അല്ലാത്തവരോ? ദുർഭാഗ്യവാൻമാരും പരാജിതരും.

تَزَكَّى (തസക്കാ) എന്ന വാക്കിന് 'അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു, വളർന്നു, പരിശുദ്ധമായി' എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കർത്ഥം. സത്യവിശ്വാസം, സൽസ്വഭാവം, പരലോകചിന്ത, സക്കാത്ത് തുടങ്ങിയ ദാനധർമങ്ങൾ, ധ്യാനങ്ങൾ, ആരാധനാകർമങ്ങൾ ആദിയായവ മൂലം ഉളവായിത്തീരുന്ന ആന്തരികമായ ശുദ്ധിയും ആത്മീയാഭിവൃദ്ധിയുമാണ് ഉദ്ദേശ്യം.

بَلْ تُؤْثِرُونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا ﴿١٦﴾

﴾16﴿ പക്ഷേ, നിങ്ങൾ ഐഹിക ജീവിതത്തിന് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു.

وَٱلْـَٔاخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰٓ ﴿١٧﴾

﴾17﴿ പരലോകമാകട്ടെ, ഏറ്റവും ഉത്തമവും, കൂടുതൽ ശേഷിക്കുന്നതുമാണ്.

﴾16﴿ بَلْ പക്ഷേ, എങ്കിലും, എന്നാൽ تُؤْثِرُونَ നിങ്ങൾ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു, തിരഞ്ഞെടുക്കയാണ് الْحَيَاةَالدُّنْيَا ഐഹികജീവിതത്തിന്, ഇഹലോകജീവിതത്തെ ﴾17﴿ وَالآخِرَةُ പരലോകമാകട്ടെ خَيْرٌ ഉത്തമമാണ് وَأَبْقَى ഏറ്റവും ശേഷിക്കുന്ന (ബാക്കിയാകുന്ന)തുമാണ്

ഇതാണ് നിങ്ങൾക്ക് പിണഞ്ഞ ആപത്ത്. നിങ്ങളുടെ സകലനാശത്തിന്റെയും സാക്ഷാൽ ഹേതു നിങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ ഗുണകരവും, ഏറ്റവും ശേഷിക്കുന്നതുമായ പരലോകത്തെ അവഗണിച്ചതും, പകരം നശ്വരവും ക്ഷണികവുമായ ഐഹികജീവിതത്തെ സർവപ്രധാനമാക്കിയതുമാണ്.

إِنَّ هَٰذَا لَفِى ٱلصُّحُفِ ٱلْأُولَىٰ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ നിശ്ചയമായും, ഇത് ആദ്യത്തെ ഏടുകളിൽതന്നെയുണ്ട്;-

صُحُفِ إِبْرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ ﴿١٩﴾

﴾19﴿ അതായത്, ഇബ്റാഹീമിന്റെയും, മൂസായുടെയും ഏടുകളിൽ.

﴾18﴿ إِنَّهَذَا നിശ്ചയമായും ഇത് لَفِي الصُّحُفِ ഏടുകളിൽ (തന്നെ) ഉണ്ട് الأُولَى ആദ്യ

ത്തെ, പൂർവ്വ ﴾19﴿ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ അതായത് ഇബ്റാഹീമിന്റെ ഏടുകൾ وَمُوسَى മൂസാ യുടെയും

മുഹമ്മദ് തിരുമേനിﷺ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതും ഉപദേശിക്കുന്നതുമായ ഈ തത്വ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അദ്ദേഹം പുത്തനായി കൊണ്ടുവന്നതല്ല. ഇബ്റാഹീം നബി (അ), മൂസാ നബി (അ) മുതലായവർ കൊണ്ടുവന്ന മുൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉള്ളതുതന്നെ എന്ന് സാരം.

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

سورة الغاشية

88. സൂറതുൽ ഗാശിയഃ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 26

കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീഥുകൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുക.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

هَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ٱلْغَـٰشِيَةِ ﴿١﴾

《1》 (നബിയേ, ആ) മൂടുന്ന സംഭവത്തിന്റെ വർത്തമാനം നിനക്ക് വന്നിരിക്കുന്നുവോ?-

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَـٰشِعَةٌ ﴿٢﴾

《2》 ചില മുഖങ്ങൾ അന്നത്തെ ദിവസം (പേടിച്ചു) താഴ്മ കാണിക്കുന്നവയായിരിക്കും;

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾

《3》 പണിപ്പെട്ട (അഥവാ അദ്ധ്വാനപ്പെട്ടവയായിരിക്കും;) ക്ഷീണിച്ചവയായിരിക്കും.

تَصْلَىٰ نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾

《4》 അവ ചൂടേറിയ അഗ്നിയിൽ കടന്നുകരിയുന്നതാണ്

تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ ءَانِيَةٍ ﴿٥﴾

《5》 തിളച്ചുവെന്ത [അത്യുഷ്ണമായ] ഒരു ഉറവ് ജലത്തിൽനിന്ന് അവർ കുടിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

لَّيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِن ضَرِيعٍ ﴿٦﴾

《6》 അവർക്ക് 'ദ്വരീഇ'ൽനിന്നല്ലാതെ യാതൊരു ഭക്ഷണവുമില്ല;-

لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِن جُوعٍ ﴿٧﴾

《7》 അത് പോഷണം നൽകുകയില്ല. വിശപ്പിന് പര്യാപ്തമാകുകയുമില്ല.

《1》 هَلْ أَتَاكَ നിനക്ക് വന്നിരിക്കുന്നുവോ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ (ആ) മൂടുന്ന സംഭവത്തിന്റെ വർത്തമാനം 《2》 وُجُوهٌ ചില മുഖങ്ങൾ يَوْمَئِذٍ ആ ദിവസം خَاشِعَةٌ താഴ്മ കാട്ടുന്നവയായിരിക്കും 《3》 عَامِلَةٌ പണിപ്പെട്ടവ (അദ്ധ്വാനിച്ചവ, ക്ലേശിച്ചവ) نَاصِبَةٌ ക്ഷീണിച്ചവ (അദ്ധ്വാനിച്ചവ- കുഴങ്ങിയവ) 《4》 تَصْلَىٰ അവ കടന്നെരിയും نَارًا തീയിൽ, അഗ്നിയിൽ حَامِيَةً ചൂടേറിയ 《5》 تُسْقَىٰ അവർ കുടിപ്പിക്കപ്പെടും مِنْ عَيْنٍ ഒരു ഉറവിൽനിന്ന് آنِيَةٍ ചുട്ടുതിളച്ച, തിളച്ചുവെന്ത (അത്യുഷ്ണമായ) 《6》 لَيْسَ لَهُمْ അവർക്കില്ല طَعَامٌ ഒരു ഭക്ഷണവും إِلَّا مِن ضَرِيعٍ ദ്വരീഇൽനിന്നല്ലാതെ 《7》 لَا يُسْمِنُ അത് പോഷണം നൽകയില്ല, കൊഴുപ്പിക്കയില്ല وَلَا يُغْنِي അത് പര്യാപ്തമാക്കുക (തടുക്കുക)യുമില്ല مِن جُوعٍ വിശപ്പിൽനിന്നും, വിശപ്പിന്

الْغَاشِيَة (മൂടുന്ന സംഭവം) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഖിയാമത്ത്നാളാണ്. എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും ഒന്നടങ്കം ബാധിക്കുന്ന മഹാവിപത്തായതുകൊണ്ട് അതിനെ മൂടുന്ന സംഭവം എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അന്നത്തെ ദിവസം അവിശ്വാസികളായ ദുർജ്ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്. ഇഹത്തിൽ വെച്ച് വളരെ പണിപ്പെട്ടു അദ്ധ്വാനങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും അവർ നടത്തിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ഒന്നും തന്നെ നേരായ മാർഗത്തിലുള്ളതോ ഭാവി രക്ഷക്ക് ഉതകുന്നതോ ആയിരിക്കയില്ല. അതിനാൽ അവയെല്ലാം പാഴായിപ്പോകുന്നു. അങ്ങനെ, നരകംമാത്രം അവർക്ക് ആധാരമായിത്തീരുന്നു. നരകത്തിലെ അവസ്ഥയാകട്ടെ, അല്ലാഹു വിവരിച്ചത് പോലെ, കഠിനകഠോരവുമായിരിക്കും.

ضَرِيع (ദ്വരീഉ്) എന്നാൽ, ഒട്ടകങ്ങൾക്കുപോലും മേഞ്ഞുതിന്നുവാൻ പ്രയാസമായ ഒരുതരം കള്ളിമുൾച്ചെടിയാണ് എന്ന് പലരും പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. ഏതായിരുന്നാലും നരകത്തിലെ വസ്തുക്കളെ ഭൗതികവസ്തുക്കളുമായി സാദൃശ്യപ്പെടുത്തി അനുമാനം നടത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. ഭക്ഷണം ശരീരത്തിന് പോഷണം നൽകുന്നതായിരിക്കണം. അതില്ലെങ്കിൽ, ചുരുങ്ങിയപക്ഷം തൽക്കാലം വിശപ്പിന് പരിഹാരമുണ്ടാകുന്നതെങ്കിലുമാവണം. 'ദ്വരീഅ്'കട്ടെ, രണ്ടും ചെയ്യുന്നതല്ല എന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. വളരെ അർത്ഥഗർഭമായ ഒരു വിവരണമാണിത്. എന്തെങ്കിലും ഒരു ഗുണം അതുമൂലം അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനില്ല. ഒരു ദോഷം അതുകൊണ്ട് നീങ്ങുവാനുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, ആ ഭക്ഷണം അവർക്കുണ്ടാകുന്ന വിവിധ ശിക്ഷാവകുപ്പുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നുമാത്രമായിരിക്കും എന്നത്രെ അതിന്റെ സൂചന. സൂറ: സ്വാഫ്ഫാത്ത് 62 ലും സൂറ:ദുഖാൻ 43 ലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട 'സക്വ്-ക്വൂം' (الزَّقُّوم) വൃക്ഷത്തെപ്പോലെയുള്ളതോ, അല്ലെങ്കിൽ -ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ- അതുതന്നെയോ ആയിരിക്കാം 'ദ്വരീഉം';. അല്ലാഹുവിനറിയാം. സത്യവിശ്വാസികളായ സജ്ജനങ്ങളുടെ അന്നത്തെ നില എന്തായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്തവചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു:-

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾

﴿8﴾ ചില മുഖങ്ങൾ അന്നത്തെ ദിവസം (ആനന്ദഭരിതമായി) മിനുസ്സം പൂണ്ടവയായിരിക്കും;-

لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾

﴿9﴾ അവയുടെ പ്രയത്നത്തെ (അവ സ്വയം) തൃപ്തിപ്പെട്ടവയായിരിക്കും;-

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾

﴿10﴾ (അവ) ഉന്നതമായ സ്വർഗത്തിലായിരിക്കും;-

لَّا تَسْمَعُ فِيهَا لَٰغِيَةً ﴿١١﴾

﴿11﴾ അതിൽവെച്ച് യാതൊരു നിരർത്ഥമായതും (അഥവാ അനാവശ്യവും) അവ കേൾക്കുന്നതല്ല.

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾

﴿12﴾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു (തരം) ഉറവുജലം അതിലുണ്ട്;-

فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾

﴿13﴾ അതിൽ ഉയർത്തിവെക്കപ്പെട്ട കട്ടിലുകളുണ്ട്;-

وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾

﴿14﴾ (തയാറാക്കി) വെക്കപ്പെട്ട കോപ്പകളുമുണ്ട്;-

وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾

﴿15﴾ അണിയായി (നിരത്തി) വെക്കപ്പെട്ട മെത്തത്തലയിണകളുമുണ്ട്;

وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾

﴿16﴾ വിരിച്ചു വിതാനിക്കപ്പെട്ട പരവതാനികളുമുണ്ട്.

﴿8﴾ وُجُوهٌ ചില മുഖങ്ങൾ يَوْمَئِذٍ അന്ന് نَاعِمَةٌ മിനുസ്സം (ആനന്ദം- സൗഖ്യം- അനുഗ്രഹം) പൂണ്ടവയായിരിക്കും ﴿9﴾ لِسَعْيِهَا അവയുടെ പ്രയത്നത്തെ, പരിശ്രമത്തെ رَاضِيَةٌ തൃപ്തിപ്പെട്ടവയായിരിക്കും ﴿10﴾ فِي جَنَّةٍ സ്വർഗത്തിലായിരിക്കും عَالِيَةٍ ഉന്നതമായ ﴿11﴾ لاتَسْمَعُ അവ കേൾക്കയില്ല, നീ കേൾക്കയില്ല فِيهَا അതിൽ لاغِيَةً ഒരു നിരർത്ഥമായത് (അനാവശ്യം) ﴿12﴾ فِيهَا അതിലുണ്ട് عَيْنٌ ഉറവുജലം جَارِيَةٌ ഒഴുകുന്ന ﴿13﴾ فِيهَاسُرُرٌ അതിലുണ്ട് കട്ടിലുകൾ مَرْفُوعَةٌ ഉയർത്തപ്പെട്ട ﴿14﴾ وَأَكْوَابٌ കോപ്പകളും مَوْضُوعَةٌ വെക്കപ്പെട്ട ﴿15﴾ وَنَمَارِقُ മെത്തത്തലയിണകളും مَصْفُوفَةٌ അണി (നിര)യായി വെക്കപ്പെട്ട ﴿16﴾ وَزَرَابِيُّ പരവതാനികളും مَبْثُوثَةٌ വിരിക്ക (പരത്ത- വിതാനിക്ക)പ്പെട്ട

ദുർജനങ്ങൾ ഇഹത്തിൽവെച്ച് ചെയ്തിരുന്ന പ്രയത്നങ്ങളെല്ലാം അന്ന് പാഴായി

ത്തീരുന്നതാണ്. എന്നാൽ, സജ്ജനങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങൾ അങ്ങനെയല്ല. അവ സൽക്കർമങ്ങളും നേർമാർഗത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായതും ആയിരിക്കെക്കൊണ്ട് അവ മൂലം തങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന മഹത്തായ പ്രതിഫലങ്ങൾ കണ്ട് അവരുടെ മുഖത്ത് ആനന്ദം വിളയാടും. അതിൽ അവർക്ക് നല്ല സംതൃപ്തിയും സന്തുഷ്ടിയും ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. യാതൊരു തരത്തിലുള്ള അനാവശ്യത്തിന്റെയോ അനിഷ്ടത്തിന്റെയോ വാക്കാകട്ടെ, സംഭവമാകട്ടെ, കേൾക്കാൻ അവിടെ അവർക്ക് ഇടവരുന്നതല്ല. അല്ലാഹു വർണിച്ചതുപോലെയുള്ള സർവവിധ സുഖാഡംബര സൗകര്യങ്ങളാൽ അനുഗൃഹീതമായ ആ ഉന്നത സ്വർഗത്തിൽ അവർക്ക് ശാശ്വത ജീവിതം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

أَفَلَا يَنظُرُونَ إِلَى ٱلْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾

﴾17﴿ എന്നാൽ, അവർ ഒട്ടകത്തിലേക്ക് നോക്കുന്നില്ലേ, അതെങ്ങനെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന്?!-

وَإِلَى ٱلسَّمَآءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ ആകാശത്തിലേക്ക്, അതെങ്ങനെ ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും?!

وَإِلَى ٱلْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾

﴾19﴿ പർവ്വതങ്ങളിലേക്ക്, അവ എങ്ങനെ നാട്ടിവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും?!

وَإِلَى ٱلْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾

﴾20﴿ ഭൂമിയിലേക്ക്, അത് എങ്ങനെ പരത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും (നോക്കുന്നില്ലേ)?!

﴾**17**﴿ أَفَلَا يَنظُرُونَ എന്നാൽ അവർ നോക്കുന്നില്ലേ إِلَى الإِبِلِ ഒട്ടകത്തിലേക്ക് كَيْفَ എങ്ങനെ, എപ്രകാരമാണ് خُلِقَتْ അത് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (എന്ന്) ﴾**18**﴿ وَإِلَى السَّمَاءِ ആകാശത്തിലേക്കും كَيْفَ എങ്ങനെ رُفِعَتْ അത് ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (വെന്ന്) ﴾**19**﴿ وَإِلَى الْجِبَالِ മലകളിലേക്കും كَيْفَ എങ്ങനെയാണ് نُصِبَتْ അത് നാട്ട (സ്ഥാപിക്ക)പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു(വെന്ന്) ﴾**20**﴿ وَإِلَى الأَرْضِ ഭൂമിയിലേക്കും كَيْفَ എങ്ങനെ سُطِحَتْ അത് പരത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (വെന്ന്)

തുളഞ്ഞ ബുദ്ധിയോ കവിഞ്ഞ പഠിപ്പോ ഒന്നുമില്ലാത്ത സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് പോലും സുപരിചിതവും, ചിന്തിച്ചറിയുവാൻ പോരുന്നതുമായ ചില നിത്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു മനുഷ്യശ്രദ്ധയെ തട്ടി ഉണർത്തുകയാണ്. മേൽപോട്ടുനോക്കിയാൽ കാണുന്ന ആകാശം, നാലുപാടും നോക്കിയാൽ കാണുന്ന പർവതങ്ങൾ, കീഴ്പോട്ട് നോക്കിയാൽ കാണുന്ന ഭൂമി, സുപരിചിതവും അറബികളുടെ നിത്യോപയോഗ വസ്തുവായ ഒട്ടകം എന്നിങ്ങനെയുള്ളവയെ ആർ സൃഷ്ടിച്ചു? ഓരോന്നും എത്ര സമർത്ഥവും കലാപരവുമായ രീതിയിലാണ് നിർമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്? ഓരോന്നും എത്രമാത്രം പ്രയോജനകരമായ വ്യവസ്ഥയിലാണ് സംവിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്? ഓരോന്നിലും അടങ്ങിയ സൃഷ്ടിരഹസ്യങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്? ഇതെല്ലാം നിയന്ത്രിച്ചു

കൈകാര്യം നടത്തുന്ന ശക്തി ഏതാണ്? എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അവരവരുടെ ബുദ്ധിക്കനുസരിച്ച് ആലോചിച്ചുനോക്കുന്ന ഏതൊരു നിഷ്കളങ്ക ഹൃദയന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചും, അവന്റെ സർവ്വജ്ഞത, സാർവത്രികമായ കഴിവ് ആദിയായ മഹൽഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചും ബോധം വരാതിരിക്കയില്ല. അതുവഴി, പരലോകം, മരണാനന്തരജീവിതം എന്നിവയുടെ സാധ്യത സമ്മതിക്കേണ്ടിവരികയും, കൂടുതൽ അന്വേഷിച്ചറിയുവാനുള്ള പ്രേരണ സംജാതമാകുകയും, അങ്ങനെ ദൈവിക സന്ദേശങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ അവ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് വിഘാതം ഉണ്ടാവാതിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

അതാ, ദ്വുമാമുബ്നു ഥഅ്‌ലബഃ (ضمام بن ثعلبة – رضـ)യുടെ സംഭവം ഇതിനൊരു ഉദാഹരണമാണ്. മരുഭൂവാസികളായ ഒരു അറബി ഗോത്രത്തിലെ തലവനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. മരുഭൂമികളിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന അറബികൾ കേവലം അപരിഷ്കൃതരും പരുക്കൻ സ്വഭാവക്കാരുമായിരുന്നുവെന്ന് പ്രസിദ്ധമാണ്. സംഭവത്തിന്റെ നിവേദകനായ അനസ് (റ) ന്റെ വാചകങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കാം. അനസ് (റ) പറയുന്നു:-

റസൂൽ തിരുമേനിﷺയോട് എന്തെങ്കിലും (അപ്രധാനമായ) ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് മരുഭൂവാസികളിൽ ബുദ്ധിയുള്ള വല്ല മനുഷ്യനും വന്നു നബിﷺയോട് എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുന്നതും അത് കേൾക്കുന്നതും ഞങ്ങൾക്ക് സന്തോഷമായിരുന്നു. അങ്ങനെ, ഒരാൾ വന്ന് ചോദിക്കയുണ്ടായി:

മുഹമ്മദേ, താങ്കളുടെ ഒരു ദൂതൻ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽവന്നു താങ്കളെ അല്ലാഹു അവന്റെ റസൂലായി നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് താങ്കൾ വാദിക്കുന്നതായി പറഞ്ഞു. (ഇത് സത്യമാണോ)?

തിരുമേനി: സത്യമാണ്.

അദ്ദേഹം: എന്നാൽ, ആകാശം സൃഷ്ടിച്ചത് ആരാണ്?

തിരുമേനി: അല്ലാഹു.

അദ്ദേഹം: എന്നാൽ, ഭൂമി സൃഷ്ടിച്ചത് ആർ?

തിരുമേനി: അല്ലാഹു.

അദ്ദേഹം: എന്നാൽ, ഈ മലകൾ നാട്ടി സ്ഥാപിച്ചതും അവയിലുള്ളതെല്ലാം ഉണ്ടാക്കിയതും ആർ?

തിരുമേനി: അല്ലാഹു.

അദ്ദേഹം: അപ്പോൾ, ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിക്കുകയും, ഈ മലകളെ നാട്ടി ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവൻ തന്നെയാണ (സത്യം)! അല്ലാഹുവാണോ താങ്കളെ ദൂതനായി (റസൂലായി) അയച്ചിരിക്കുന്നത്?

തിരുമേനി: അതെ,

അദ്ദേഹം: താങ്കളുടെ ദൂതൻ ഞങ്ങളോട് പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ രാവും പകലുമായി അഞ്ചുനേരം നമസ്കരിക്കൽ ഞങ്ങൾക്ക് കടമയാണെന്ന്. (വാസ്തവമാണോ?)

തിരുമേനി: വാസ്തവമാണ് പറഞ്ഞത്.

അദ്ദേഹം: എന്നാൽ, താങ്കളെ അയച്ചവൻ തന്നെയാണ (സത്യം)! അല്ലാഹുവാണോ താങ്കളോട് അതിന് കൽപിച്ചത്?

തിരുമേനി: അതെ.

അദ്ദേഹം: താങ്കളുടെ ദൂതൻ ഞങ്ങളോട് ഞങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു സക്കാത്ത് കൊടുക്കേണ്ടുന്ന കടമയുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞു.

തിരുമേനി: അതെ.

അദ്ദേഹം: താങ്കളെ അയച്ചവൻ തന്നെയാണ (സത്യം)! അല്ലാഹുവോ താങ്കളോട് ഇത് കൽപിച്ചത്?

തിരുമേനി: അതെ.

അദ്ദേഹം: ഞങ്ങളിൽനിന്ന് പോകാൻ കഴിവുള്ളവർക്ക് ആ വീട്ടിന്റെ (കഅ്ബഃയുടെ) അടുക്കൽചെന്ന് ഹജ്ജ്ചെയ്യൽ കടമയുണ്ടെന്ന് താങ്കളുടെ ദൂതൻ പറഞ്ഞു.

തിരുമേനി: വാസ്തവമാണ് പറഞ്ഞത്.

അനന്തരം ആ മനുഷ്യൻ (പോകാൻ) പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'താങ്കളെ യഥാർത്ഥവുമായി അയച്ചവൻ തന്നെയാണ (സത്യം)! ഇപ്പറഞ്ഞതിൽ ഞാൻ ഒന്നും കൂട്ടുകയോ കുറക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല. (കൃത്യമായി നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളാം)' അപ്പോൾ നബിﷺ പറഞ്ഞു: അദ്ദേഹം സത്യം പറഞ്ഞതാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം നിശ്ചയമായും സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കും.' (അ; ബു; മു; ദാ; ജ; ന.) ഇമാം മുസ്ലിമിന്റെ നിവേദനത്തിൽ 'ഞാൻ ബനൂസഅ്ദ് ഗോത്രക്കാരനായ ദ്വിമാമുബ്നുഥഅ്ലബഃയാണ്' എന്നുകൂടി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഒട്ടകത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാനുള്ള ക്ഷണം അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രത്യേകിച്ചും അർത്ഥവത്താകുന്നു. ഒട്ടകം അറബികളുടെ അമൂല്യസമ്പത്താണ്. ഈ അടുത്തകാലത്തായി പരിഷ്കൃതവാഹനങ്ങളും പുതിയ ജീവിതമാർഗങ്ങളും നിലവിൽ വന്നതോടുകൂടി ഒട്ടകത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം അറേബ്യയിൽ കുറെയെല്ലാം കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നത് വാസ്തവമാണ്. എന്നാലും മരുപ്രദേശങ്ങളിൽ ഒട്ടകം ഇന്നും അപ്രധാനമല്ലതന്നെ. മുൻകാലത്തെ സ്ഥിതി പറയേണ്ടതുമില്ല. അതിന്റെ പാലും മാംസവും അവരുടെ ആഹാരം. രോമം അവരുടെ വസ്ത്രം. തോലാകട്ടെ, പലതരം പാത്രങ്ങളും താമസിക്കുവാനുള്ള തമ്പുകളും നിർമിക്കുവാനും ഉപയോഗിക്കും. യാത്രകളിൽ സവാരിക്കും, കൃഷിക്ക് വെള്ളം തേവാനും, ഭാരങ്ങൾ വഹിക്കുവാനും ഒട്ടകംതന്നെ. 'മരുക്കപ്പൽ (سفينة الصحراء)' എന്ന പേരുകൊണ്ടുതന്നെ ഒട്ടകത്തിന്റെ പ്രയോജനത്തെപ്പറ്റി നമുക്ക് ഊഹിക്കാം. വെള്ളവും തണലുമില്ലാത്ത - മരുപ്പച്ച കാണാത്ത- കണ്ണെത്തുവാൻ കഴിയാത്ത -സമുദ്രസമാനമായ മണലാരണ്യങ്ങളിൽകൂടി ദീർഘയാത്രകൾ നടത്തുവാൻ തക്കവണ്ണം അല്ലാഹു ഒട്ടകത്തിന് കൊടുത്തിട്ടുള്ള കെൽപും സവിശേഷശക്തിയും ആലോചിച്ചുനോക്കുക! കിട്ടിയ ഭക്ഷണംകൊണ്ടത് തൃപ്തിപ്പെടും. മാസത്തോളം വെള്ളം കുടിക്കാതെ കഴിഞ്ഞുകൊള്ളും. യജമാനന്റെ ഹിതമറിഞ്ഞു സവിനയം അത് പെരുമാറും. വൻമരുഭൂമികളിൽ സഞ്ചാരം പതിവാക്കുന്ന ഒട്ടകത്തിന് മറ്റ് മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ദിനം പ്രതി ഭക്ഷണവും വെള്ളവും കിട്ടുവാൻ മാർഗമില്ലെന്ന് അതിനെ സൃഷ്ടിച്ചുരൂപം നൽകിയ സ്രഷ്ടാവിനറിയാമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് വെള്ളം സുലഭമായി കിട്ടുന്ന അവസരത്തിൽ കുറേ അധികം വെള്ളം അകത്താക്കി സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുവാനുള്ള ചില ഉള്ളറ

കൾ അല്ലാഹു അതിന് നൽകിയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, സൗകര്യപ്പെടുമ്പോൾ കിട്ടുന്ന ഭക്ഷണത്തിന്റെ സത്തുക്കൾ ശേഖരിച്ചു വെക്കുവാനുള്ള ഒരു പത്തായവും നൽകിയിരിക്കുന്നു. അതത്രെ ഒട്ടകത്തിന്റെ പൂഞ്ഞ. മണൽപൂഴിയിൽ ആണ്ടുപോകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി കാലുകൾ പൊക്കുമ്പോൾ ഇറുക്കിക്കൂടുകയും നിലത്തുവെക്കുമ്പോൾ വികസിച്ചു പരക്കുകയും ചെയ്യുമാറുള്ള കാലടികളും അവക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഒട്ടകത്തിന്റെ ക്ഷമയും സഹനവും നിസ്സീമമാണ്. കാലുകെട്ടി നിലത്തുവീഴ്ത്താതെ- നിന്ന നിലയിൽ തന്നെ- അതിനെ അറുത്തുവീഴ്ത്തുവാൻ അത് കഴുത്തു നീട്ടിക്കൊടുക്കും.

ഇതെല്ലാം ഏതെങ്കിലും ഒരു അറബിവിദഗ്ദ്ധന്റെയോ, ആഗോളശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരുടെയോ കണ്ടുപിടുത്തമോ ആസൂത്രണമോ അല്ല. അല്ലെങ്കിൽ പെട്ടെന്നൊരു സുപ്രഭാതത്തിൽ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ച ഒരു പ്രകൃതിയുടെ വികൃതിയും അല്ല. എല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചു വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി അതതിന് വേണ്ടുന്ന മാർഗദർശനം നൽകിയ അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം പ്രവർത്തനം! ഇങ്ങനെയുള്ള നിത്യസത്യങ്ങളാകുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ചിന്തിക്കുവാൻ മനുഷ്യരെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു നബിﷺയോട് പറയുന്നു:-

فَذَكِّرۡ إِنَّمَآ أَنتَ مُذَكِّرٞ ٢١

﴾21﴿ അതിനാൽ, (നബിയേ) നീ ഉപദേശിച്ചുകൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, നീ ഒരു ഉപദേഷ്ടാവ് മാത്രമാകുന്നു;-

لَّسۡتَ عَلَيۡهِم بِمُصَيۡطِرٍ ٢٢

﴾22﴿ നീ അവരിൽ അധികാരം ചെലുത്തുന്നവനൊന്നുമല്ല.

إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ٢٣

﴾23﴿ (പക്ഷേ) തിരിഞ്ഞുപോകുകയും, അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തവനൊഴികെ;-

فَيُعَذِّبُهُ ٱللَّهُ ٱلۡعَذَابَ ٱلۡأَكۡبَرَ ٢٤

﴾24﴿ എന്നാൽ, അവനെ അല്ലാഹു ഏറ്റവും വലിയ ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കുന്നതാണ്.

إِنَّ إِلَيۡنَآ إِيَابَهُمۡ ٢٥

﴾25﴿ നിശ്ചയമായും, നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കാണ് അവരുടെ മടങ്ങിവരവ്.

ثُمَّ إِنَّ عَلَيۡنَا حِسَابَهُم ٢٦

﴾26﴿ പിന്നെ, നമ്മുടെ മേൽ (ബാധ്യത) തന്നെയാണ് അവരുടെ വിചാരണ. [അത് നാം നടത്തുകതന്നെ ചെയ്യും.]

﴾21﴿ فَذَكِّرۡ ആകയാൽ നീ ഓർമിപ്പിക്കുക (ഉപദേശിക്കുക) إِنَّمَآ أَنتَ നിശ്ചയമായും നീ مُذَكِّرٞ ഓർമിപ്പിക്കുന്നവൻ (ഉപദേഷ്ടാവ്) മാത്രം **﴾22﴿** لَّسۡتَ നീയല്ല عَلَيۡهِمۡ അവരു

ടെമേൽ بِمُصَيْطِرٍ ഒരു അധികാരം നടത്തുന്നവൻ ﴾23﴿ إِلا ഒഴികെ مَنْ تَوَلَّى തിരിഞ്ഞു പോയവൻ وَكَفَرَ അവിശ്വസിക്കയും ചെയ്ത ﴾24﴿ فَيُعَذِّبُهُ എന്നാലവനെ ശിക്ഷിക്കും اللَّهُ അല്ലാഹു الْعَذَابَ الأَكْبَرَ ഏറ്റവും വലിയ ശിക്ഷ ﴾25﴿ إِنَّ إِلَيْنَا നിശ്ചയമായും നമ്മിലേക്കാണ് إِيَابَهُمْ അവരുടെ മടങ്ങിവരവ് ﴾26﴿ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا പിന്നെ നമ്മുടെമേൽ തന്നെയാണ് (ബാധ്യത) حِسَابَهُمْ അവരുടെ വിചാരണ

നബിﷺ അരുളിച്ചെയ്തതായി ഇമാം അഹ്മദ് (റ) ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: 'അറിഞ്ഞേക്കുക: നിങ്ങളെല്ലാവരും സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കും, ഒട്ടകം അതിന്റെ ആൾക്കാരോട് വിരണ്ടോടുന്ന പ്രകാരം അല്ലാഹുവിനോട് വിരണ്ടോടിയവരൊഴികെ.'
اللهم يسرلنا حسابنا وادخلنا جنتك بمنك وكرمك

اللهم لك الحمد والمنة

سورة الفجر

89. സൂറതുൽ ഫജ്ർ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 30

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَٱلْفَجْرِ ﴿١﴾

《1》 പ്രഭാതം തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾

《2》 പത്ത് രാത്രികൾ തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَٱلشَّفْعِ وَٱلْوَتْرِ ﴿٣﴾

《3》 ഇരട്ടയും ഒറ്റയും തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَٱلَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ﴿٤﴾

《4》 രാത്രി അതുതന്നെയാണ (സത്യം), അത് ചരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കെ.

هَلْ فِى ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِى حِجْرٍ ﴿٥﴾

《5》 അതിൽ [മേൽപ്പറഞ്ഞതിൽ] കാര്യബോധമുള്ളവന് സത്യം [സത്യത്തിന് വക] ഉണ്ടോ?!

《1》 وَالْفَجْرِ പ്രഭാതം തന്നെയാണ 《2》 وَلَيَالٍ രാത്രികളും തന്നെയാണ عَشْرٍ പത്ത് 《3》 وَالشَّفْعِ ഇരട്ട (ഇണയായത്) തന്നെയാണ وَالْوَتْرِ ഒറ്റയും 《4》 وَاللَّيْلِ രാത്രിതന്നെയാണ إِذَا يَسْرِ അത് ചരിക്കു (നടക്കു)മ്പോൾ 《5》 هَلْ فِي ذَٰلِكَ അതിലുണ്ടോ قَسَمٌ സത്യം, ശപഥം لِذِي حِجْرٍ ബുദ്ധി (കാര്യബോധം) ഉള്ളവരാണ്

ഉണ്ട്. സത്യം മുഖേന സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങൾ വാസ്തവമെന്ന് കാര്യബോധവും ബുദ്ധിയും ഉള്ളവർക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഈ സത്യങ്ങളിൽ തികച്ചും വകയുണ്ട് എന്ന് സാരം. മേൽകണ്ട അർത്ഥഗർഭങ്ങളായ അഞ്ച് സത്യവാചകങ്ങൾ മുഖേന

സ്ഥാപിക്കുന്ന കാര്യം– അത് ഇന്നതാണെന്ന് പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയാതെതന്നെ– വ്യക്തമാണ്. താഴെ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് അത് മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യാം. അതെ, മരണാനന്തരജീവിതം, അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിചാരണ, രക്ഷാശിക്ഷകൾ മുതലായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾതന്നെ.

1 –ാമത്തെ സത്യം പ്രഭാതംകൊണ്ടാണ്. രാത്രിയുടെ ഇരുട്ട് അവസാനിച്ചു പകൽ വെളിച്ചം ആരംഭിക്കുന്നത് പ്രഭാതം മുതൽക്കാണല്ലോ. അതോടെ ലോകത്ത് സംഭവിക്കുന്ന പ്രകൃതിമാറ്റങ്ങളും, മനുഷ്യരടക്കമുള്ള ജീവികളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സ്ഥിതിമാറ്റങ്ങളും കുറച്ചൊന്നുമല്ല. അതേവരെ മരണസമാനമായ നിദ്രയിലാണ്ട് കിടന്നിരുന്ന ശരീരങ്ങൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നു. നിശ്ചേഷ്ടമായിരുന്ന ഇന്ദ്രിയ ശക്തികൾക്ക് നവബോധം സംജാതമാകുന്നു. ആത്മാവിന് ഒരു പുതിയ ഉണർവ്വുണ്ടായിത്തീരുന്നു. ഇതുപോലെ, ഈ ജീവിതത്തിനുശേഷം മരണത്തോടുകൂടി പൂർവസ്ഥിതിയിൽനിന്ന് എല്ലാ നിലക്കും വ്യത്യസ്തമായ– കൂടുതൽ വസ്തുനിഷ്ഠമായ– മറ്റൊരു ജീവിതം ഉടലെടുക്കുന്നു. ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്ക് പ്രഭാതത്തിലെ മാറ്റങ്ങൾ വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു.

പത്ത് രാത്രികളെകൊണ്ടാണ് അടുത്ത സത്യം. ഇവ ഏതാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല, മുഹർറമാസത്തിലെ ആദ്യത്തെ പത്ത് ദിവസങ്ങളാണെന്നും, റമദാൻ മാസത്തിലെ ഒടുവിലത്തെ പത്ത് ദിവസങ്ങളാണെന്നും അതതിന്റെ ചില സവിശേഷതകളെ മുൻനിറുത്തി ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമായ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ മിക്കവാറും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതും, കൂടുതൽ ശരിയായി തോന്നുന്നതും ദുൽഹജ്ജുമാസത്തിലെ ആദ്യത്തെ പത്ത് ദിവസങ്ങളാണെന്നത്രെ. ഹജ്ജുകർമത്തിന്റെ പ്രധാന ഇനങ്ങളെല്ലാം നടക്കുന്നത് അന്നാണല്ലോ. അവയുടെ പിന്നിലുള്ള ചരിത്രപ്രധാനങ്ങളായ മഹൽസംഭവങ്ങളും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കൊല്ലംതോറും ആചരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന സ്മരണകളും അറബികൾക്കെല്ലാം അറിയാവുന്നതുമാണ്. ആ ദിവസങ്ങൾ ജാഹിലിയ്യത്തിലും ഇസ്‌ലാമിലും ആദരണീയ ദിവസങ്ങളുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, ആ ദിവസങ്ങളെക്കൊണ്ട് ആണയിടുന്നത് അറബികളുടെ ശ്രദ്ധ പ്രത്യേകമായും, മറ്റുള്ളവരുടേത് പൊതുവിലും ആകർഷിക്കുവാൻ ഉതകുന്നതാണ്.

നബിﷺ ദുൽഹജ്ജിലെ പത്ത് ദിവസങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തു: 'ഏത് ദിവസങ്ങളിൽ സൽക്കർമം ചെയ്യുന്നതും ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടതായിരിക്കയില്ല.' ഇതുകേട്ടപ്പോൾ: 'അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്നതുപോലും ആയിരിക്കുകയില്ലേ?' എന്ന് സ്വഹാബികൾ ചോദിച്ചു. തിരുമേനി ഇങ്ങനെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യലും ആവുകയില്ല. പക്ഷേ, തന്റെ ദേഹവും ധനവും കൊണ്ട് പോയിട്ട് അവയിൽ ഒന്നുപോലും മടക്കിക്കൊണ്ടുവരാത്ത (ജീവനും ധനവും ബലിയർപ്പിച്ച) മനുഷ്യനൊഴികെ .' (അ; ബു.)

ഇരട്ടയും ഒറ്റയും –അഥവാ ഇണയുള്ളതും ഇണയില്ലാത്തതും– കൊണ്ടാണ് അടുത്ത രണ്ട് സത്യങ്ങൾ. രണ്ടുകൊണ്ട് ഭാഗിച്ചാൽ ശിഷ്ടം വരാത്ത എണ്ണങ്ങൾക്ക് ഇരട്ട (شَّفْع) എന്നും അല്ലാത്തതിന് ഒറ്റ (وَتْرِ) എന്നും പറയുന്നു. *(*)* അപ്പോൾ ഈ രണ്ട് ഇനങ്ങളിൽ പെടുത്തുവാൻ കഴിയാത്ത വസ്തുക്കളൊന്നും ഇല്ലെന്ന് കാണാം. മറ്റൊരു വിധ

(*) ഒറ്റയായത് എന്നർത്ഥത്തിൽ 'വത്ർ' എന്നും, 'വിത്ർ' എന്നും (وَتْر، وِتْر) ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.

ത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ യാതൊരു തരത്തിലുള്ള ഇണയോ, തുല്യതയോ, സൗമ്യതയോ, ഒന്നുമില്ലാത്ത എല്ലാനിലക്കും പരിപൂർണമായി ഒറ്റയായുള്ളത് അല്ലാഹു മാത്രമേയുള്ളൂ. അവന്റെ സത്തയിലാകട്ടെ, ഗുണങ്ങളിലാകട്ടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലാകട്ടെ അവന് ഇണയും തുണയും പങ്കും ഇല്ല. അവനല്ലാതെയുള്ള വസ്തുക്കൾ അഥവാ സൃഷ്ടികൾ- എല്ലാംതന്നെ ഒരർത്ഥത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരർത്ഥത്തിൽ ഇരട്ടകളായിരിക്കും. അപ്പോൾ, ഈ സത്യവാചകങ്ങളുടെ വിശാലതയും അഗാധതയും ഏറെ ഊഹിക്കാമല്ലോ. ഒരു നബിവചനം ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു: 'അല്ലാഹു ഒറ്റയാണ്. അവൻ ഒറ്റയെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ആകയാൽ ക്വുർആന്റെ ആൾക്കാരേ, നിങ്ങൾ 'വിത്ർ' നമസ്കാരം ***(*)*** ചെയ്യുവിൻ' (ദാ; തി.) ഒറ്റകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഒറ്റ റക്അത്തായി നമസ്കരിക്കുന്ന 'വിത്ർ നമസ്കാരമാ'ണെന്നും, ഇരട്ടകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മറ്റുള്ള നമസ്കാരങ്ങളാണെന്നും ചിലർക്കഭിപ്രായമുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ഇതും ഇതുപോലെയുള്ളതുമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഒറ്റക്കും ഇരട്ടക്കും ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രമാകുന്നു.

സൂറ: ദാരിയാത്ത് 49 ൽ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും നാം രണ്ട് ഇണകളെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.' ഹസൻ ബസ്വരി (റ), സൈദുബ്നു അസ്‌ലം (റ) എന്നിവർ പ്രസ്താവിച്ചതായി ഒരു രിവായത്ത് കാണാം: സൃഷ്ടികളെല്ലാം ഇരട്ടയും ഒറ്റയുമാകുന്നു. അല്ലാഹു അവന്റെ സൃഷ്ടികളെക്കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. മുജാഹിദ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഒരു രിവായത്ത് ഇങ്ങനെയും വന്നിട്ടുണ്ട്: 'അല്ലാഹു ഒറ്റയാണ്, അവന്റെ സൃഷ്ടികൾ ഇരട്ടയും (അഥവാ ഇണയുള്ളതും) ആകുന്നു.' ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് നാം മുകളിൽ ഇരട്ടക്കും ഒറ്റക്കും നൽകിയ വിവരണം.

അഞ്ചാമത്തെ സത്യം ചരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ രാത്രിയെക്കൊണ്ടാണ്. ചരിക്കുക എന്നത് രാത്രിയുടെ വരവിനെയോ, പോക്കിനെയോ അല്ലെങ്കിൽ അത് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെയോ ഉദ്ദേശിച്ച് പറഞ്ഞതാവാം. പ്രഭാതം രാത്രിയുടെ അവസാനത്തെ കുറിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഇവിടെ അതിന്റെ പ്രാരംഭത്തെ -വരവിനെ- കുറിക്കുന്നതായിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത തോന്നുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. പ്രഭാതത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ അനേകം മാറ്റങ്ങൾ രാത്രിമൂലവും ലോകത്ത് സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. അവയെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചുനോക്കുവാനും, അതുവഴി ക്വുർആൻ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുവാനും ഇതും ഉപകരിക്കുന്നത് തന്നെ. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ചില ചരിത്രദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾

﴾6﴿ നിന്റെ രക്ഷിതാവ് 'ആദി'നെക്കൊണ്ട് എപ്രകാരം ചെയ്തുവെന്ന് നീ കണ്ടില്ലേ?!-

إِرَمَ ذَاتِ ٱلْعِمَادِ ﴿٧﴾

﴾7﴿ അതായത് തൂണിന്റെ ആൾക്കാരായ 'ഇറമു' (ഗോത്രം);

ٱلَّتِى لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِى ٱلْبِلَٰدِ ﴿٨﴾

﴾8﴿ (അതെ) രാജ്യങ്ങളിൽ അതുപോലെയുള്ളവർ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടി

(*) ഒന്ന്, മൂന്ന് എന്നിങ്ങനെ ഒറ്റയായ റക്അത്തുകൊണ്ട് അവസാനിപ്പിക്കുന്ന രാത്രിയിലെ സുന്നത്ത് നമസ്കാരമാണ് 'വിത്ർ നമസ്കാരം'.

ല്ലാത്ത (ആ ഗോത്രം);-

وَثَمُودَ ٱلَّذِينَ جَابُواْ ٱلصَّخْرَ بِٱلْوَادِ

﴾9﴿ താഴ്‌വരയിൽ പാറവെട്ടി (കെട്ടിടങ്ങൾ) ഉണ്ടാക്കിയവരായ 'ഥമൂദി'നെക്കൊണ്ടും;

وَفِرْعَوْنَ ذِى ٱلْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾

﴾10﴿ കുറ്റികളുടെ ആളായ ഫിർഔനെക്കൊണ്ടും;

ٱلَّذِينَ طَغَوْاْ فِى ٱلْبِلَٰدِ ﴿١١﴾

﴾11﴿ (അതെ) രാജ്യങ്ങളിൽ അതിക്രമം നടത്തിയവർ.

فَأَكْثَرُواْ فِيهَا ٱلْفَسَادَ ﴿١٢﴾

﴾12﴿ അങ്ങനെ, അവർ അതിൽ കുഴപ്പം വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ

﴾13﴿ അതിനാൽ നിന്റെ റബ്ബ് അവരുടെ മേൽ ശിക്ഷയുടെ ചമ്മട്ടി ചൊരിഞ്ഞു.

إِنَّ رَبَّكَ لَبِٱلْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾

﴾14﴿ നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ് പതിസ്ഥാനത്ത് (വീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുക) തന്നെയാണ്.

﴾6﴿ أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ كَيْفَ فَعَلَ എങ്ങനെ ചെയ്തുവെന്ന് رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് بِعَادٍ ആദിനെക്കൊണ്ട് ﴾7﴿ إِرَمَ അതായത് ഇറമിനെക്കൊണ്ട് ذَاتِ الْعِمَادِ തൂണിന്റെ (സ്തംഭത്തിന്റെ)തായ ﴾8﴿ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതായ مِثْلُهَا അതുപോലെയുള്ള(വർ) فِي الْبِلَادِ രാജ്യങ്ങളിൽ, നാടുകളിൽ ﴾9﴿ وَثَمُودَ ഥമൂദിനെക്കൊണ്ടും الَّذِينَ جَابُوا വെട്ടി (തുരന്ന്) ഉണ്ടാക്കിയവരായ الصَّخْرَ പാറ بِالْوَادِ താഴ്‌വരയിൽ ﴾10﴿ وَفِرْعَوْنَ ഫിർഔനെകൊണ്ടും ذِي الْأَوْتَادِ ആണികളുടെ ആളായ ﴾11﴿ الَّذِينَ طَغَوْا അതിക്രമം (ധിക്കാരം) ചെയ്തവർ فِي الْبِلَادِ രാജ്യങ്ങളിൽ ﴾12﴿ فَأَكْثَرُوا فِيهَا എന്നിട്ട് അതിൽ അവർ വർദ്ധിപ്പിച്ചു الْفَسَادَ കുഴപ്പം, നാശം ﴾13﴿ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ അപ്പോൾ അവരുടെമേൽ ചൊരിഞ്ഞു رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് سَوْطَ عَذَابٍ ശിക്ഷയുടെ ചമ്മട്ടി ﴾14﴿ إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് لَبِالْمِرْصَادِ പതി (കാവൽ) സ്ഥാനത്തുതന്നെ

ആദ്‌ഗോത്രം, ഥമൂദ്‌ഗോത്രം, ഫിർഔനും ആൾക്കാരും എന്നിവരെല്ലാം ഭൂമിയിൽ നടത്തിയ ധിക്കാരത്തിന്റെയും അതിന്റെ ഫലമായി അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന ശിക്ഷയുടെയും ചരിത്രങ്ങളെ ഒന്ന് ഓർമിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. മൂന്നുകൂട്ടരെപ്പറ്റിയും ക്വുർആനിൽ പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഇറമ് (إِرَمَ) എന്ന് പേരുള്ള ഒരാളുടെ സന്തതികളായിരുന്നു ആദ് ജനതയെന്നും,

അതുകൊണ്ടാണ് അവർക്ക് 'ഇറമ്' എന്നൊരു വർഗപ്പേരുണ്ടായതെന്നുമാണ് പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. പിതാമഹന്റെ പേർ ഗോത്രത്തിന്റെയും, വംശത്തിന്റെയും പേരായി സ്വീകരിക്കൽ അറബികളുടെ പാരമ്പര്യ പതിവുമാണ്. അവരുടെ പ്രധാന പട്ടണത്തിന്റെയോ, വാസസ്ഥലത്തിന്റെയോ പേരായിരുന്നു അതെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. രാജ്യത്തിന്റെ പേരിലും ഗോത്രങ്ങൾ അറിയപ്പെടാറുണ്ട്താനും. والله اعلم

ذَاتِ الْعِمَادِ (തൂണിന്റെ ആളുകൾ) എന്ന് 'ആദി'നെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം സൂറ: ശുഅറാഉ് 128 ൽ നിന്നും അതിന്റെ വിവരണത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ഉയർന്ന കുന്നുകളിലും മറ്റും അനാവശ്യമായി ഉന്നതസ്തംഭങ്ങളും കെട്ടിടങ്ങളും അവർ നിർമിച്ചിരുന്നതായി അവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ താമസം ഉയർന്ന തൂൺകാലുകളിൽ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ തമ്പുകളിലായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ പറഞ്ഞതെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഏതായാലും വലുപ്പത്തിലും കയ്യൂക്കിലും നിസ്തുല്യരായിരുന്നു ആ ജനത. അതാണ് 8 –ാം വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. വമ്പിച്ച പാറകൾ വെട്ടിത്തുരന്ന് വീടും കെട്ടിടവും നിർമിക്കുക ഥമൂദ് ഗോത്രത്തിന്റെ പതിവായിരുന്നു. അതാണ് 9 –ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ذِي الْأَوْتَادِ (കുറ്റികളുടെ ആൾ) എന്ന് ഫിർഔനെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം അവന്റെ അധികാരശക്തിയും മറ്റും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കലാണ് എന്നും 'കുറ്റികൾ' കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ രണ്ടുമൂന്ന് പ്രകാരത്തിൽ ആയിരിക്കാനിടയുണ്ടെന്നും സൂറ: സ്വാദ്, 12 ന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ മൂന്ന് കൂട്ടരും ചെയ്ത അക്രമങ്ങളുടെ രത്നച്ചുരുക്കമാണ് 11, 12 വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. എല്ലാവർക്കും അനുഭവപ്പെട്ട ശിക്ഷകളുടെ കാഠിന്യവും വലുപ്പവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതാണ് 13 –ാം വചനത്തിൽ 'ശിക്ഷയുടെ ചമ്മട്ടി ചൊരിഞ്ഞു' എന്ന അലങ്കാര വാക്യം. കാലവ്യത്യാസമോ തരവ്യത്യാസമോ ഇല്ലാതെ എല്ലാവരുടെയും സ്ഥിതിഗതികളെ എല്ലായ്പ്പോഴും അല്ലാഹു വീക്ഷിച്ചും കണ്ടറിഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, ഓരോരുത്തരുടെ പേരിലും അവൻ തക്ക നടപടി എടുക്കുമെന്നും താക്കീത് ചെയ്യുന്നതാണ് 14 –ാം വചനം.

فَأَمَّا ٱلْإِنسَٰنُ إِذَا مَا ٱبْتَلَىٰهُ رَبُّهُۥ فَأَكْرَمَهُۥ وَنَعَّمَهُۥ فَيَقُولُ رَبِّىٓ أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾

﴿15﴾ എന്നാൽ മനുഷ്യനോ, അവനെ അവന്റെ റബ്ബ് പരീക്ഷണം ചെയ്കയും, എന്നിട്ടവനെ ആദരിക്കുകയും, അവന് സൗഖ്യം നൽകുകയും ചെയ്താൽ– അപ്പോൾ അവൻ പറയും' 'എന്റെ റബ്ബ് എന്നെ ആദരിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന്!

وَأَمَّآ إِذَا مَا ٱبْتَلَىٰهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُۥ فَيَقُولُ رَبِّىٓ أَهَٰنَنِ ﴿١٦﴾

﴿16﴾ എനി, അവനെ പരീക്ഷണം ചെയ്യുകയും, എന്നിട്ട് അവന്റെമേൽ അവന്റെ ഉപജീവനം കുടുസ്സാക്കുക [പരിമിതപ്പെടുത്തുക]യും ചെയ്താലോ, അപ്പോൾ അവൻ പറയും; 'എന്റെ റബ്ബ് എന്നെ അപമാനിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന്!

《15》 فَأَمَّا എന്നാൽ, അപ്പോഴോ الإِنْسَانُ മനുഷ്യൻ إِذَامَاابْتَلاهُ അവനെ പരീക്ഷണം ചെയ്താൽ رَبُّهُ അവന്റെ റബ്ബ് فَأَكْرَمَهُ എന്നിട്ടവനെ ആദരിച്ചു وَنَعَّمَهُ അവന് സൗഖ്യം നൽകുകയും ചെയ്തു فَيَقُولُ അപ്പോഴവൻ പറയും رَبِّي എന്റെ റബ്ബ് أَكْرَمَنِ എന്നെ ആദരിച്ചു, മാനിച്ചു 《16》 وَأَمَّاإِذَامَاابْتَلاهُ അപ്പോൾ (എന്നാൽ, എനി) അവനെ പരീക്ഷിച്ചാൽ فَقَدَرَ എന്നിട്ട് കണക്കാക്കി (കുടുസ്സാക്കി- പരിമിതപ്പെടുത്തി) عَلَيْهِ അവന്റെമേൽ رِزْقَهُ അവന്റെ ഉപജീവനം (ആഹാരം) فَيَقُولُ അപ്പോഴവൻ പറയും رَبِّي എന്റെ റബ്ബ് أَهَانَنِ എന്നെ അപമാനപ്പെടുത്തി, നിന്ദിച്ചു

മനുഷ്യരിൽ പൊതുവിൽ കാണപ്പെടുന്ന ഒരു സ്വഭാവമാണിത്. സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കുമ്പോൾ, അത് അല്ലാഹുവിന് തന്നോടുള്ള പ്രത്യേക സ്നേഹംകൊണ്ടും, തനിക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ പ്രത്യേക സ്ഥാനമുള്ളതുകൊണ്ടും ലഭിച്ചതാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും, അതിൽ അഭിമാനംകൊള്ളുകയും ചെയ്യുക. നേരെമറിച്ച് ഉപജീവനമാർഗത്തിലും സുഖസൗകര്യങ്ങളിലും കുറവുവരുമ്പോൾ, തന്നെ അല്ലാഹു അവഗണിച്ചിരിക്കയാണെന്നും അപമാനിച്ചിരിക്കയാണെന്നും പരാതിപ്പെടുകയും ചെയ്യുക. വാസ്തവത്തിൽ, ഐഹികമായ സുഖസൗകര്യങ്ങളാകട്ടെ, വിഷമങ്ങളാകട്ടെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ മനുഷ്യനുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെയോ വെറുപ്പിന്റെയോ മാനദണ്ഡമായി കണക്കാക്കാവതല്ല.സന്തോശത്തിലും സൗകര്യത്തിലും നന്ദി കാണിക്കുകയും സന്താപത്തിലും ഞെരുക്കത്തിലും ക്ഷമകാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം രണ്ടും അവന് ഗുണകരമായിക്കലാശിക്കും. ഇല്ലെങ്കിൽ രണ്ടും ദോഷകരമായിരിക്കും.

كَلَّا ۖ بَل لَّا تُكْرِمُونَ ٱلْيَتِيمَ ﴿١٧﴾

《17》 അങ്ങനെ വേണ്ട! പക്ഷേ, (അതിനും പുറമെ) നിങ്ങൾ അനാഥയെ ആദരിക്കുന്നില്ല.

وَلَا تَحَٰضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ ﴿١٨﴾

《18》 പാവപ്പെട്ടവന്റെ ഭക്ഷണത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പരസ്പരം പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്നുമില്ല.

وَتَأْكُلُونَ ٱلتُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾

《19》 അനന്തരാവകാശത്തെ നിങ്ങൾ അടക്കി കൂട്ടിയ തീറ്റ തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَتُحِبُّونَ ٱلْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾

《20》 ധനത്തെ നിങ്ങൾ അമിതമായ സ്നേഹം സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

《17》 كَلا അങ്ങനെയല്ല, വേണ്ട بَل പക്ഷേ, എന്നാൽ لاتُكْرِمُونَ നിങ്ങൾ ആദരിക്കുന്നില്ല, മാനിക്കുന്നില്ല الْيَتِيمَ അനാഥക്കുട്ടിയെ 《18》 وَلاتَحَاضُّونَ നിങ്ങൾ പരസ്പരം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നുമില്ല عَلَىطَعَامِ ഭക്ഷണത്തെപ്പറ്റി الْمِسْكِينِ സാധുവിന്റെ, പാവപ്പെട്ട

വന്റെ, അഗതിയുടെ ﴾19﴿ وَتَأْكُلُونَ നിങ്ങൾ തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു التُّرَاثَ അനന്തര സ്വത്ത് أَكْلًا ഒരു തീറ്റ, തിന്നൽ لَمًّا അടക്കി (ഒരുക്കൂട്ടി) ക്കൊണ്ടുള്ള ﴾20﴿ وَتُحِبُّونَ നിങ്ങൾ സ്നേഹിക്കയും ചെയ്യുന്നു الْمَالَ സ്വത്ത്, ധനം حُبًّا ഒരു സ്നേഹം جَمًّا അമിതമായ, കഠിനമായ, വല്ലാതെ

മേൽപറഞ്ഞതാണ് നിങ്ങളുടെ സ്വഭാവം. അത് നന്നല്ല. നിങ്ങൾ വേണ്ടത് അങ്ങനെയല്ല, സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ നന്ദികാണിക്കുകയും, വിഷമങ്ങളിൽ ക്ഷമകൈക്കൊള്ളുകയുമാണ് നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടത്. അത് രണ്ടും നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അനാഥകളുടെയും പാവങ്ങളുടെയും കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധപതിക്കുന്നുമില്ല. ഏതെങ്കിലും വിധേന സ്വത്തുവാരിക്കൂട്ടി ഉപയോഗിക്കുകയും, ധനത്തോട് അമിതമായ മോഹംവെച്ച് പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന് സാരം.

അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്കുക. അനാഥകളെ സഹായിക്കുന്നില്ലെന്നോ, സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്നില്ലെന്നോ അല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. അനാഥകളെ ആദരിക്കുന്നില്ലെന്നും, സാധുക്കളുടെ ഭക്ഷണവിഷയത്തിൽ പരസ്പരം പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്നില്ലെന്നുമാണ് ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നത്. അനാഥകൾക്ക് ഭക്ഷണം തുടങ്ങിയ ആവശ്യങ്ങൾ നിർവഹിച്ചുകൊടുത്താലും പോര. അവരെ മാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയുംകൂടിവേണ്ടതുണ്ട്. സാധുക്കളുടെ വിശപ്പടക്കുവാനുള്ള ആഹാരം കൊടുത്താലും പോര, അവരുടെ വിഷയത്തിൽ പരസ്പരം സഹകരിച്ചു കൂട്ടായ പരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തുകയും വേണ്ടതുണ്ട്. എന്നൊക്കെയാണ് അതിലടങ്ങിയ സൂചനകൾ.

അന്യായമായ മാർഗങ്ങളും ദുസ്സാമർത്ഥ്യവും വഴി അനന്തരാവകാശികളെ കബളിപ്പിക്കുകയും അക്രമിക്കുകയും ചെയ്യുക, അന്യരുടെ അവകാശങ്ങളെ പിടിച്ചെടുക്കുക ഇതെല്ലാം ഇന്ന് പരക്കെകാണാവുന്ന സ്വഭാവങ്ങളാണ്. ധനമോഹത്തെക്കുറിച്ചും, അത് വാരിക്കൂട്ടുന്നതിലും ഉപയോഗിക്കുന്നതിലുമുള്ള താൽപര്യത്തെക്കുറിച്ചും പറയേണ്ടതുമില്ല. എന്ത് മാർഗം സ്വീകരിച്ചും ധനം സമ്പാദിക്കണം, ആർഭാടമായി കഴിഞ്ഞുകൂടണം എന്ന വിചാരമാണ് മിക്ക മനുഷ്യർക്കും ഉള്ളത്. തങ്ങളുടെ ജീവിതലക്ഷ്യംതന്നെ ധനസമ്പാദനവും ആഡംബര ജീവിതവുമാണ് അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ. ഇന്ന് ലോകത്ത് നടക്കുന്ന അനീതികളുടെയും അഴിമതികളുടെയും മൂലകാരണങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ അവയിൽ ഏറിയകൂറും ധനമോഹത്തിൽനിന്ന് ഉടലെടുത്തതായിരിക്കും. വാസ്തവത്തിൽ ധനം ഒരു ശപിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവായതുകൊണ്ടല്ല ഇത്. പക്ഷേ, അതിന് അളവിൽ കവിഞ്ഞ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതും, അത് ന്യായമായ രൂപത്തിൽ സമ്പാദിക്കാതിരിക്കുന്നതും, വിനിയോഗിക്കേണ്ട പ്രകാരം വിനിയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നതുമാണ് ശാപഹേതു.

നബിﷺ പറയുന്നു: 'ഹേ, ആദമിന്റെ മകനേ, (അത്യാവശ്യം കഴിച്ചു) മിച്ചമുള്ളത് ചിലവഴിക്കൽ നിനക്ക് ഗുണകരമാണ്. അത് പിടിച്ചുവെക്കുന്നത് നിനക്ക് ദോഷകരവുമാണ്. അത്യാവശ്യമായതിനെപ്പറ്റി നീ ആക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. നീ പ്രാരാബ്ധം വഹിക്കുന്നവരെക്കൊണ്ട് നീ ആരംഭിക്കണം (നീ ചിലവുകൊടുക്കേണ്ടുന്ന ഭാര്യാമക്കൾ മുതലായവരുടെ കാര്യത്തിൽ നീ മുൻഗണന നൽകണം.) മേലേകൈ (കൊടുക്കുന്ന കൈ) താഴേകൈയിനെ (വാങ്ങുന്ന കൈയിനെ)ക്കാൾ ഉത്തമമാണ്.' (മു.) മറ്റൊരു നബിവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം: 'അല്ലാഹു തന്നെയാണ! ദാരിദ്ര്യത്തെയല്ല ഞാൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഭയപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ, നിങ്ങളുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവർ വിശാലമാക്കപ്പെട്ട

തുപോലെ നിങ്ങൾക്ക് ഐഹികജീവിതം വിശാലമാക്കപ്പെടുകയും, അങ്ങനെ അവർ അന്യോന്യം വഴക്കടിച്ചിരുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ അന്യോന്യം വഴക്കടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നത്. അപ്പോൾ, അവരെ അത് നാശത്തിലാക്കിയതുപോലെ നിങ്ങളെയും അത് നാശത്തിലകപ്പെടുത്തിക്കളയും.' (ബു; മു.)

كَلَّآ إِذَا دُكَّتِ ٱلْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا

《21》 വേണ്ടാ! -ഭൂമി ഒരു പൊടി പൊടിക്കൽ പൊടിക്കപ്പെട്ടാൽ!-

وَجَآءَ رَبُّكَ وَٱلْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾

《22》 നിന്റെ റബ്ബും അണിയണിയായി മലക്കുകളും വരുകയും (ചെയ്താൽ)!-

وَجِاْىٓءَ يَوْمَئِذٍۭ بِجَهَنَّمَ ۚ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ ٱلْإِنسَـٰنُ وَأَنَّىٰ لَهُ ٱلذِّكْرَىٰ

《23》 അന്ന് 'ജഹന്നം' [നരകം] കൊണ്ട് വരപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അന്നത്തെ ദിവസം, മനുഷ്യന് ഓർമ വരുന്നതാണ്. എവിടെ നിന്നാണ് അവന് ഓർമ (വന്നത്)?! [എന്താണതുകൊണ്ട് പ്രയോജനം?!]

يَقُولُ يَـٰلَيْتَنِى قَدَّمْتُ لِحَيَاتِى ﴿٢٤﴾

《24》 അവൻ പറയും: 'അയ്യോ! ഞാൻ എന്റെ (ഈ) ജീവിതത്തിനു വേണ്ടി മുൻ(കൂട്ടി) ചെയ്തുവെച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ!'

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهُۥٓ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾

《25》 അപ്പോൾ- അന്നത്തെ ദിവസം, അവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] ശിക്ഷ ഒരാളും ശിക്ഷിക്കയില്ല;

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُۥٓ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾

《26》 അവന്റെ പിടിച്ചു ബന്ധിക്കൽ ഒരാളും പിടിച്ചു ബന്ധിക്കുന്നതുമല്ല.

《21》 كَلَّا വേണ്ടാ, അങ്ങനെയല്ല إِذَا دُكَّتِ പൊടിയാക്കപ്പെട്ടാൽ الْأَرْضُ ഭൂമി دَكًّا دَكًّا ഒരു പൊടിപൊടിക്കൽ 《22》 وَجَاءَ വരുകയും رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് وَالْمَلَكُ മലക്കുകളും صَفًّا صَفًّا അണിയണി (വരിവരി)യായി 《23》 وَجِيءَ വരപ്പെടുകയും ചെയ്യും يَوْمَئِذٍ അന്ന് بِجَهَنَّمَ ജഹന്നം (നരകം) കൊണ്ട് يَوْمَئِذٍ അന്ന്, ആ ദിവസം يَتَذَكَّرُ ഓർമിക്കും الْإِنْسَانُ മനുഷ്യൻ وَأَنَّى لَهُ അവന് എവിടെ നിന്നാണ്, എങ്ങനെയാണ് الذِّكْرَى ഓർമ, സ്മരണ,

قَدَّمْتُ ഉപദേശം ﴾24﴿ يَقُولُ അവൻ പറയും يَالَيْتَنِي അയ്യോ ഞാനായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ മുൻ ചെയ്തുവെച്ചു لِحَيَاتِي എന്റെ (ഈ) ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി, എന്റെ (കഴിഞ്ഞ) ജീവിതത്തിൽ ﴾25﴿ فَيَوْمَئِذٍ അപ്പോൾ അന്ന് لَا يُعَذِّبُ ശിക്ഷിക്കയില്ല عَذَابَهُ അവന്റെ ശിക്ഷ, അവൻ ശിക്ഷിക്കും പ്രകാരം أَحَدٌ ഒരാളും ﴾26﴿ وَلَا يُوثِقُ പിടിച്ചു ബന്ധിക്ക(കെട്ടുക)യുമില്ല وَثَاقَهُ അവന്റെ പിടിച്ചു ബന്ധിക്കൽ, ബന്ധിക്കും പ്രകാരം أَحَدٌ ഒരാളും

ഭൂമി പൊടിപൊടിയായി നിരത്തപ്പെടുമെന്ന് പറഞ്ഞത് കിയാമത്തുനാളിനെ സംബന്ധിച്ചും, അല്ലാഹുവും മലക്കുകളും വരുമെന്ന് പറഞ്ഞത് വിചാരണയെ സംബന്ധിച്ചുമാകുന്നു. സർവാധിപതിയായ ലോകനിയന്താവിന്റെ മുമ്പിൽ യാതൊരു അഭിഭാഷകനോ മദ്ധ്യവർത്തിയോ കൂടാതെ സൃഷ്ടികളാകമാനം വിചാരണ നടത്തപ്പെടുന്ന ആ ഘട്ടത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ മഹാ സൃഷ്ടികളായ കണക്കറ്റ മലക്കുകൾ വരിവരിയായി ആ മഹാസദസ്സിനെ വലയം ചെയ്തിരിക്കും. ജഹന്നമാകുന്ന നരകം അവിടെ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയും ചെയ്യും. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പാപിയായ മനുഷ്യന് അവൻ ചെയ്ത തെറ്റുകുറ്റങ്ങളെല്ലാം താനേ ഓർമവരും. അയ്യോ! കഴിഞ്ഞ ജീവിതത്തിൽവെച്ച് ഈ ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി സൽക്കർമങ്ങൾ ചെയ്തുവെച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനേ! എന്ന് അവൻ വിലപിക്കും. പക്ഷേ, അപ്പോഴത്തെ ഓർമകൊണ്ടും ഖേദംകൊണ്ടും ഫലമെന്ത്?! ശിക്ഷയിൽനിന്ന് അവന് ഒഴിവില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ പിടുത്തത്തിൽനിന്ന് അവന് രക്ഷയുമില്ല. അക്രമത്തിലും അനീതിയിലും കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ഫിർഔനും കൂട്ടരുമാകട്ടെ, ആദും ഥമൂദുമാകട്ടെ, എന്നുവേണ്ട അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആരാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്ക് സമാനമായ ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കുവാനോ, അവൻ പിടിച്ചു ബന്ധിക്കുന്നതുപോലെ ബന്ധിക്കുവാനോ കഴിവുള്ളവരില്ല.

നബിﷺ പ്രസ്താവിച്ചതായി അദിയ്യുബ്നു ഹാതിം (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'നിങ്ങളിൽ ഒരാളുംതന്നെ അവന്റെയും അവന്റെ റബ്ബിന്റെയും ഇടയിൽ ഒരു അഭിഭാഷകനാകട്ടെ, മറവുണ്ടാക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും മറയാകട്ടെ ഒന്നുമില്ലാതെ അവന്റെ റബ്ബ് അവനോട് സംസാരിക്കാതിരിക്കയില്ല. അപ്പോൾ, അവൻ വലത്തോട്ട് നോക്കും. താൻ മുമ്പ് ചെയ്തുവെച്ചതല്ലാതെ അവൻ ഒന്നും കാണുകയില്ല. തന്റെ ഇടത്തോട്ട് നോക്കും. മുൻ ചെയ്തുവെച്ചതല്ലാതെ കാണുകയില്ല. മുന്നോട്ടുനോക്കും. അപ്പോൾ തന്റെ മുഖത്തിനുനേരെ നരകമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കാണുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഒരു കാരക്കപ്പൊളി (ധർമം ചെയ്തു) കൊണ്ടെങ്കിലും നരകത്തെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.' (ബു; മു.) തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'അന്നത്തെ ദിവസം 'ജഹന്നം' കൊണ്ടുവരപ്പെടും. അതിന് എഴുപതിനായിരം കടിഞ്ഞാൺ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഓരോ കടിഞ്ഞാണൊന്നിച്ച് എഴുപതിനായിരം മലക്കുകളും ഉണ്ടായിരിക്കും. അവർ അത് വലിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതാണ്.' (മു; തി.)

لِحَيَاتِي (ലിഹയാത്തീ) എന്ന വാക്കിന് എന്റെ ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി എന്നും, എന്റെ ജീവിതകാലത്ത് എന്നും അർത്ഥം വരാം. ഒന്നാമത്തെതനുസരിച്ച്- അതാണ് നാം മുകളിൽകൊടുത്തത്- 'ജീവിതം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം പരലോകജീവിതവും, രണ്ടാമത്തെതനുസരിച്ച് ഉദ്ദേശ്യം ഇഹലോക ജീവിതവുമായിരിക്കും. രണ്ടായാലും ആശയം ഒന്നുതന്നെ. മനുഷ്യരെക്കുറിച്ച് പൊതുവിലാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ സംസാരമെങ്കിലും ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള താക്കീത് ബാധകമാകുന്നത് കുറ്റവാളികളായ ദുർമാർഗികൾക്കായിരിക്കുമല്ലോ. സൻമാർഗികളായ ആളുകളെ അല്ലാഹു സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നത് നോക്കുക;-

يَٰٓأَيَّتُهَا ٱلنَّفْسُ ٱلْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾

﴿27﴾ 'ഹേ, സമാധാനമടഞ്ഞ ആത്മാവേ!-

ٱرْجِعِىٓ إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾

﴿28﴾ തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ട്, തൃപ്തി ലഭിച്ചുകൊണ്ട്, നീ നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് മടങ്ങിക്കൊള്ളുക.

فَٱدْخُلِى فِى عِبَٰدِى ﴿٢٩﴾

﴿29﴾ എന്നിട്ട് എന്റെ അടിയാൻമാരിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുക.

وَٱدْخُلِى جَنَّتِى ﴿٣٠﴾

﴿30﴾ എന്റെ സ്വർഗത്തിലും പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുക.'

﴿27﴾ يَاأَيَّتُهَاالنَّفْسُ ഹേ, ആത്മാവേ الْمُطْمَئِنَّةُ സമാധാനമടഞ്ഞ, മനസ്സമാധാനമുള്ള **﴿28﴾** ارْجِعِي നീ മടങ്ങിക്കൊള്ളുക إِلَىٰرَبِّكِ നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് رَاضِيَةً തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ട് مَرْضِيَّةً തൃപ്തിയാക്കപ്പെട്ടു (തൃപ്തി ലഭിച്ചു)കൊണ്ട് **﴿29﴾** فَادْخُلِي എന്നിട്ട് പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുക فِيعِبَادِي എന്റെ അടിയാൻമാരിൽ **﴿30﴾** وَادْخُلِي പ്രവേശിക്കയും ചെയ്യുക جَنَّتِي എന്റെ സ്വർഗത്തിൽ

സൃഷ്ടിച്ചു രക്ഷിച്ചുവരുന്ന റബ്ബിൽ വിശ്വസിച്ചും, അവന്റെ മഹത്വങ്ങളും പരമോൽകൃഷ്ടതയും മനസ്സിലാക്കിയും, അവനെമാത്രം ആരാധിച്ചും, അവനോട്മാത്രം സഹായമർത്ഥിച്ചും, അവന്റെ വിധിവിലക്കുകളും നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും അനുസരിച്ചും, സന്തോഷത്തിൽ നന്ദിയും സന്താപത്തിൽ ക്ഷമയും സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഐഹിക ജീവിതം നയിച്ച ശുദ്ധാത്മാക്കളത്രെ 'സമാധാനമടഞ്ഞ ആത്മാക്കൾ' (النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ) ഭയമോ, വ്യസനമോ, ആശങ്കയോ, നിരാശയോ, മോഹഭംഗമോ ഒന്നും അവരെ ബാധിക്കുന്നതല്ല. അവരത്രെ മനസ്സമാധാനമടഞ്ഞ ഭാഗ്യവാൻമാർ.

وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ الَّذِينَ آمَنُواْ وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُم بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

-الرعد

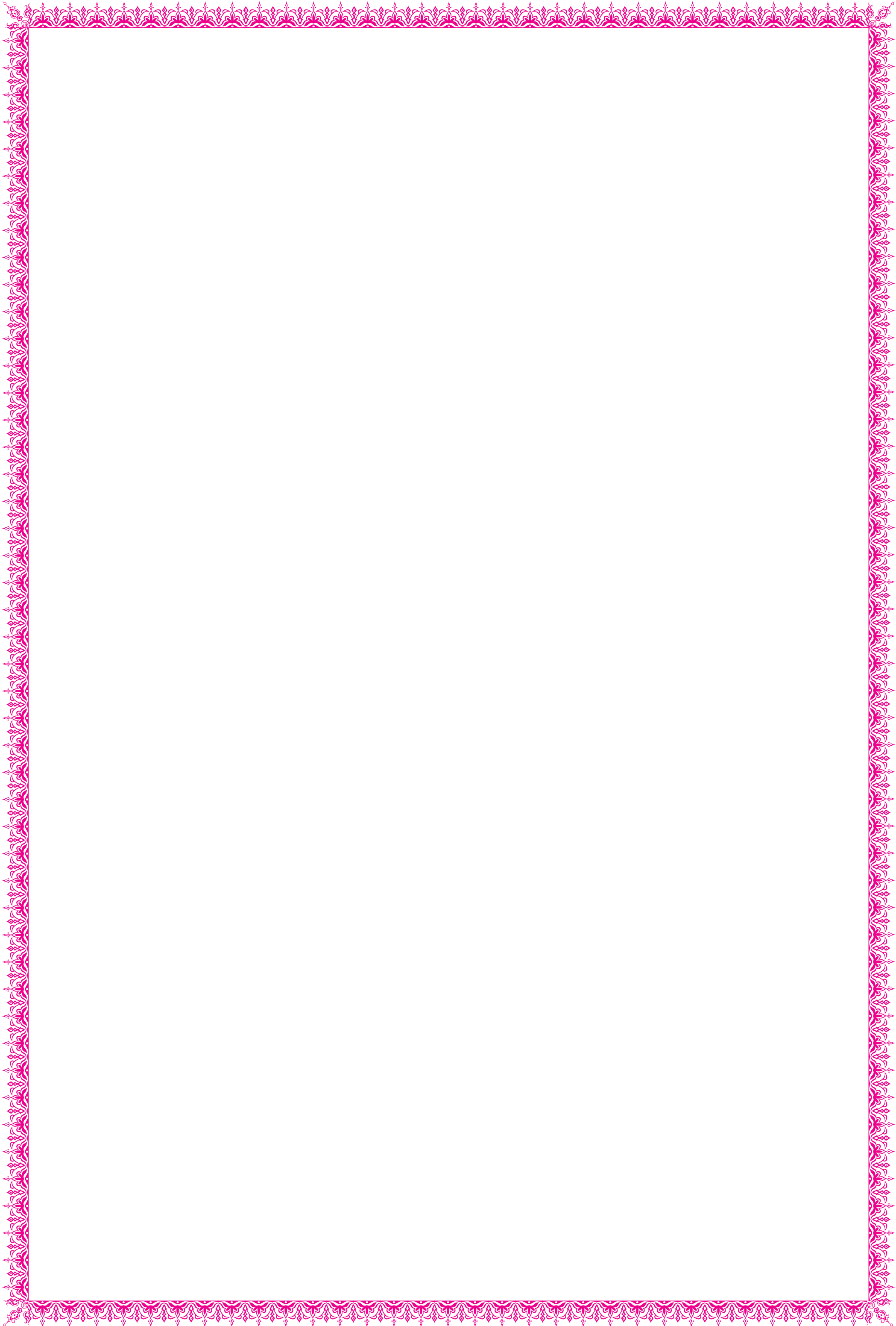
(മനസ്സ് മടങ്ങിയവരെ അവൻ- അല്ലാഹു -അവങ്കലേക്ക് മാർഗദർശനം ചെയ്യുന്നു. അതായത്, വിശ്വസിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ സമാധാനമടയുകയും ചെയ്യുന്നവരെ. അറിഞ്ഞേക്കുക; അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണകൊണ്ടാണ് ഹൃദയങ്ങൾ സമാധാനമടയുന്നത്. (സൂഃ റഅ്ദ്, 27, 28.) മരണവേളയിലും, ക്വിയാമത്തുനാളിലുമെല്ലാംതന്നെ ഈ മഹാഭാഗ്യവാൻമാർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് സ്വാഗതവും സന്തോഷവാർത്തയും ലഭിക്കുന്നതായിരിക്കും.

അങ്ങനെ റബ്ബിന്റെ സ്മരണയോടുകൂടി സമാധാനചിത്തനായി ജീവിക്കുകയും സമാധാനചിത്തനായിക്കൊണ്ട് പരലോകത്ത് ചെല്ലുകയും ചെയ്ത ആത്മാവിനെ അല്ലാഹു വിളിച്ചു സ്വാഗതം ചെയ്യുകയാണ്: നിനക്ക് പരിപൂർണമായും തൃപ്തി അടയുവാനുള്ള വമ്പിച്ച പ്രതിഫലവും മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളും ഇവിടെ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. നിന്നെ

ക്കുറിച്ച് നിന്റെ റബ്ബ് നല്ലപോലെ തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിനക്കിവിടെ പേടിക്കേണ്ട തായോ വ്യസനിക്കേണ്ടതായോ ഒന്നുമില്ല. തൃപ്തി അടഞ്ഞുകൊണ്ടും തൃപ്തിക്ക് വിധേ യനായിക്കൊണ്ടും എന്റെ പ്രീതിക്ക് പാത്രവാൻമാരായ സജ്ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നീ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുക. സജ്ജനങ്ങൾക്കായി ഞാൻ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള അനുഗൃഹീത സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ശാശ്വതസൗഖ്യം അനുഭവിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുക.

ഇങ്ങനെയുള്ള ഭാഗ്യവാൻമാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്ര ഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

سورة البلد

90.സൂറതുൽ ബലദ്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 20

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

لَآ أُقۡسِمُ بِهَٰذَا ٱلۡبَلَدِ ﴿١﴾

《1》 ഈ രാജ്യത്തെക്കൊണ്ട് ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു;

وَأَنتَ حِلُّۢ بِهَٰذَا ٱلۡبَلَدِ ﴿٢﴾

《2》 -നീ ഈ രാജ്യത്തിൽ അനുവദനീയനാണ് താനും,-

وَوَالِدٖ وَمَا وَلَدَ ﴿٣﴾

《3》 ജനയിതാവിനെയും, അത് ജനിപ്പിക്കുന്നതിനെയും കൊണ്ടും (സത്യം ചെയ്യുന്നു)!-

لَقَدۡ خَلَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾

《4》 തീർച്ചയായും, മനുഷ്യനെ ക്ലേശത്തിലായിക്കൊണ്ട് നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

《1》 لاأُقۡسِمُ ഞാൻ സത്യം ചെയ്ത് പറയുന്നു بِهَٰذَاالۡبَلَدِ ഈ രാജ്യം കൊണ്ട് 《2》 وَأَنۡتَ നീ (ആകുന്നുതാനും) حِلٌّ അനുവദനീയൻ, ഇറങ്ങിയവൻ بِهَٰذَاالۡبَلَدِ ഈ രാജ്യത്തിൽ 《3》 وَوَالِدٍ ജനയിതാവിനെയും وَمَاوَلَدَ അത് ജനിപ്പിച്ചതിനെയും (കൊണ്ടും) 《4》 لَقَدۡخَلَقۡنَا തീർച്ചയായും നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു الإِنۡسَانَ മനുഷ്യനെ فِي كَبَدٍ ക്ലേശത്തിലായിട്ട്, ബുദ്ധിമുട്ടിലായി

ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ചതും, നബിﷺ താമസിച്ചു വരുന്നതും മക്കഃയിലായിരുന്നതുകൊണ്ട് 'ഈ രാജ്യം (هَٰذَاالۡبَلَدِ) എന്ന് മക്കഃയെ ഉദ്ദേശിച്ച് പറഞ്ഞതാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇസ്‌ലാമിനുമുമ്പ് ജാഹിലിയ്യത്തിലും ആ രാജ്യത്തിന് അറബികൾ വമ്പിച്ച സ്ഥാനം

കൽപിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. ഖുറൈശികൾക്ക് അറബികളുടെ നേതൃസ്ഥാനം കൈവരുവാനുള്ള കാരണം അവർ മക്കഃയിലെ കഅ്ബാ ശരീഫിന്റെ പരിചാരകരും അധികാരസ്ഥരുമായിരുന്നതാണ്. ഈ സ്ഥിതിക്ക് ആ രാജ്യത്തെക്കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്യുന്നത് മുസ്‌ലിംകളെ മാത്രമല്ല, മുശ്‌രിക്കുകളെ അപേക്ഷിച്ചും വളരെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നു. അടുത്തതായി, ജനയിതാവിനെക്കൊണ്ടും, അത് ജനിപ്പിച്ചതിനെക്കൊണ്ടും സത്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 'ജനയിതാവ്' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ച وَالِد (വാലിദ്) എന്ന വാക്ക് മാതാവിനും പിതാവിനും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. മാതാവിനെ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ അതിൽ സ്ത്രീലിംഗ ചിഹ്നം ചേർത്ത് (وَالِدة) എന്ന് പറയപ്പെടും. മനുഷ്യന്റെ മാത്രമല്ല, ഇതരജീവികളുടെ ജനയിതാക്കൾക്കും, വ്യക്തികളുടെ മാത്രമല്ല, സമൂഹത്തിന്റെ ജനയിതാക്കൾക്കുമെല്ലാം ഉപയോഗിക്കാവുന്ന വാക്കാണത്. ആ നിലക്ക് നോക്കുമ്പോൾ, മനുഷ്യപിതാവിന്റെയും മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെയും– അല്ലെങ്കിൽ മറ്റെല്ലാ സമുദായങ്ങളുടെയും അവയുടെ ജനയിതാക്കളുടെയും– ഉത്ഭവം, വളർച്ച, വികസനം, പെരുപ്പം ആദിയായവയിൽ അടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്ത രഹസ്യങ്ങളിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുന്നതാണ് ഈ സത്യവാചകം എന്ന് കാണാം.

ഒന്നാം വചനത്തിൽ മക്കഃയെക്കൊണ്ടുള്ള സത്യത്തിന് ഒരു ഉപാധിയെന്നോണം രണ്ടാം വചനത്തിൽ 'നീ ഈ രാജ്യത്തിൽ അനുവദനീയനാണ്' എന്ന് പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി അൽപമൊന്ന് വിവരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. حِلٌّ (ഹില്ലുൻ) എന്ന പദത്തിന് അനുവദനീയമായവൻ എന്നും, ഇറങ്ങിവന്നവൻ– അഥവാ വന്ന് താമസിക്കുന്നവൻ– എന്നും, കെട്ടഴിഞ്ഞവൻ– അഥവാ നിരുപാധികമായവൻ അല്ലെങ്കിൽ സ്വതന്ത്രൻ– എന്നും മറ്റും അർത്ഥങ്ങൾ വരാവുന്നതാണ്. കഅ്ബഃയും അതിന്റെ ചുറ്റുപാടിൽ കുറേ നാഴികകളോളം വരുന്ന സ്ഥലങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ട പ്രദേശത്തിന് 'ഹറം' (حرم) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അക്രമം, കയ്യേറ്റം, കുഴപ്പം, ഹിംസ ആദിയായ അനാദരവുകളൊന്നും പാടില്ലെന്ന് പ്രത്യേകം മുടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ട പരിപാവനമായ സ്ഥലം എന്നാണതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. ഈ പദത്തിന്റെ വിപരീതമെന്ന നിലക്ക് 'ഹറ'മല്ലാത്ത സ്ഥലം എന്ന അർത്ഥത്തിലും, നിഷിദ്ധം എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള 'ഹറാമി (حرام)'ന്റെ വിപരീതമെന്ന നിലക്ക് അനുവദനീയമായത് എന്ന അർത്ഥത്തിലും حِلٌّ എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ വചനത്തിന് താഴെ കാണുന്ന ഒന്നിലധികം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടുകാണാം.

(1) ഈ രാജ്യത്തെക്കൊണ്ട് ഞാൻ സത്യം ചെയ്തുപറയുന്നു. അതിന്റെ പരിപാവനത്വവും അലംഘനീയതയും പ്രസിദ്ധമാണ്. അതിന്റെ അലംഘനീയ പരിധിയിൽനിന്ന് നിനക്ക് ഒരു ഇളവ് ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നുണ്ട്. ഇതാണ് പല മഹാൻമാരും സ്വീകരിച്ച ഒരു വ്യാഖ്യാനം. ഹിജ്‌റഃ 8 –ാം കൊല്ലത്തിൽ നടന്ന മക്കാവിജയ സംഭവത്തെയാണിത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അറേബ്യയുടെ ഏതാനും ഭാഗം ഇസ്‌ലാമിന് കീഴൊതുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞെങ്കിലും ഇസ്‌ലാമിന്റെ മർമപ്രധാനവും പൂർവകേന്ദ്രവുമായ മക്കാനഗരി വിഗ്രഹങ്ങളുടെ ഭരണാധികാരത്തിൽ അവശേഷിക്കുവാൻ പാടില്ലല്ലോ. ഖുറൈശികളുടെ ഒരു കരാർലംഘനത്തെത്തുടർന്ന് നബിﷺ മക്കഃയിലേക്ക് പടയെടുത്തുചെന്നു. കഅ്ബഃയുടെ മഹത്വത്തിനും ബഹുമാനത്തിനും യാതൊരു കോട്ടവും വരുത്താതെ ആ രാജ്യം ജയിക്കുകയും ചെയ്തു. സാധാരണനിലക്ക് മക്കഃയിലേക്ക് പടയെടുത്തും, അൽപനേരത്തെ നിസ്സാര ഏറ്റുമുട്ടലുണ്ടായതും അതിന്റെ അലംഘനീയതക്ക് യോജിച്ചതല്ലല്ലോ. എന്നാൽ, അത്– മേൽ സൂചിപ്പിച്ചപ്രകാരം– അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് നബിﷺക്ക് ലഭിച്ച പ്രത്യേക അനുമതി അനുസരിച്ചായിരുന്നു. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം നബിﷺ ഹജ്ജത്തുൽ വിദാഇലെ സുപ്ര

സിദ്ധമായ പ്രസംഗത്തിൽ വ്യക്തമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

(2) ഈ രാജ്യംകൊണ്ട് ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുന്നു: ഇതിന്റെ അലംഘനീയതയും പരിപാവനത്വവും എല്ലാവരും അറിയുന്നതാണ്. എങ്കിലും നീ (നബി) ഈ രാജ്യത്ത് അനാദരിക്കപ്പെട്ടവനും, അക്രമങ്ങൾക്ക് വിധേയനും ആയിക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഇത് പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഈ രാജ്യത്തെക്കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. എന്നിങ്ങനെയാണ് മറ്റൊരു വ്യാഖ്യാനം. ഈ നിലക്കൊരുമാറ്റം വഴിയെ വരാനിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഇതിൽ സൂചനയുണ്ട്.

(3) ഈ രാജ്യത്ത് നീ (നബി) താമസിച്ചുവരുന്നുവെന്നുകൂടി കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് ഈ രാജ്യം കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്യുന്നത്. ഇതാണ് മൂന്നാമതൊരു വ്യാഖ്യാനം. മക്കഃയുടെ സുസ്ഥിരമായ സ്ഥാനപദവികൾ നിലവിലുള്ളതോടെത്തന്നെ, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങിയും, അത് പ്രബോധനം ചെയ്തുംകൊണ്ട് നബി തിരുമേനിﷺ അവിടെ താമസിച്ചുവരുന്നത് ആ പദവികൾക്ക് കൂടുതൽ മാറ്റുകൂട്ടുന്നതാണല്ലോ. നബി തിരുമേനിﷺയുടെ ഹിജ്റഃക്കുശേഷം ഈ പദവി മൂന്ന് 'ഹറമു'കളിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനമുള്ള മദീനഃക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുകയാണ്. (മൂന്നാമത്തെ 'ഹറം' ബൈത്തുൽമുഖദ്ദസ്സുമാകുന്നു.)

പലതരം ക്ലേശങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രകൃതിയോടെയാണ് അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ മേൽകണ്ട സത്യങ്ങളെത്തുടർന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. കുറച്ചുകാലം മാതാവിന്റെ ഗർഭാശയമാകുന്ന ഇടുങ്ങിയ ഒരു ഇരുട്ടറയിൽ മനുഷ്യൻ അസ്വതന്ത്രനായി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. അതിൽനിന്ന് പുറത്തുവരുന്നതും ക്ലേശമനുഭവിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ. അന്നുമുതൽതൊട്ട് മരണംവരെ, ദേഹത്തിനും മനസ്സിനുമായി, സ്വന്തം കാര്യത്തിലും കുടുംബകാര്യത്തിലുമായി, സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവുമായി, ഇങ്ങനെ പലവിധത്തിൽ എത്രയെത്ര വിഷമങ്ങൾ അവൻ അനുഭവിക്കണം? ആലോചിച്ചു നോക്കുക. ഇങ്ങനെ ക്ലേശപൂർണമായ ഈ ജീവിതത്തിൽകൂടി വേണം മനുഷ്യന് ഭാവി ജീവിതവിജയത്തിനുള്ള മാർഗവും കരസ്ഥമാക്കുവാൻ. പ്രബോധന തുറയിൽ നബിﷺ അനുഭവിച്ചുവരുന്ന ക്ലേശങ്ങളും അക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപെടുന്നതാണെന്നും, അതിൽ വ്യസനപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും ഒരു സൂചനയും ഈ വചനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കാം. ഏതായാലും പരലോക ജീവിതത്തിന്റെ കാര്യം കണക്കിലെടുക്കാതെ, അതിനുവേണ്ടി ക്ലേശം സഹിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാതെ, സ്വേച്ഛകൾക്കുവേണ്ടി എന്ത് ക്ലേശവും സഹിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നവരാണ് ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ. അവരെപറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

أَيَحْسَبُ أَن لَّن يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٥﴾

﴾5﴿ അവൻ വിചാരിക്കുന്നുവോ, -അവനോട് ഒരാൾക്കും കഴിവുണ്ടാകുന്നതേയല്ല എന്ന്?!

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ﴿٦﴾

﴾6﴿ അവൻ പറയുന്നു: 'ഞാൻ മേൽക്കുമേൽ (വളരെയധികം) ധനം (ചിലവാക്കി) നശിപ്പിച്ചു'വെന്ന്!

أَيَحْسَبُ أَن لَّمْ يَرَهُۥٓ أَحَدٌ ﴿٧﴾

﴾7﴿ അവൻ വിചാരിക്കുന്നുവോ- അവനെ ഒരാളും കാണുന്നില്ലെന്ന്?!

﴾5﴿ أَيَحْسَبُ അവൻ കണക്ക് കൂട്ടുന്നു (വിചാരിക്കുന്നു)വോ أَن لَّن يَقْدِرَ കഴിയുന്നതേ അല്ല എന്ന് عَلَيْهِ അവന്റെമേൽ, അവനോട് أَحَدٌ ഒരാളും (ഒരാൾക്കും) ﴾6﴿ يَقُولُ അവൻ പറയുന്നു, പറയും أَهْلَكْتُ ഞാൻ നശിപ്പിച്ചു مَالًا ധനം, സ്വത്ത് لُّبَدًا അട്ടിയായി (മേൽക്കുമേൽ), വളരെ ﴾7﴿ أَيَحْسَبُ അവൻ വിചാരിക്കുന്നോ أَن لَّمْ يَرَهُ അവനെ കണ്ടിട്ടില്ലെന്ന്, കാണുന്നില്ലെന്ന് أَحَدٌ ഒരാളും

അവൻ എന്ത് ചെയ്താലും ചോദ്യം ചെയ്യാൻ ആളില്ല. ആർക്കും അവനെ പിടിക്കുവാനും അവന്റെമേൽ നടപടി എടുക്കുവാനും സാധ്യമല്ല എന്നൊക്കെയുള്ള ഭാവമാണ് അവന്റെ ധിക്കാരത്തിൽനിന്നും പ്രകടമാകുന്നത്. ഞാൻ എത്രയോ ധനം ചിലവഴിച്ചു, ഇന്നിന്ന വിഷയത്തിൽ ഇത്രയിത്ര വിനിയോഗിച്ചു, ധർമത്തിനുവേണ്ടി വമ്പിച്ച സംഖ്യ നശിപ്പിച്ചു എന്നൊക്കെ അവൻ അഹങ്കരിക്കുകയും, വീമ്പിളക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവനെപ്പറ്റി ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നും, അവനെ ആരും കാണുന്നില്ല എന്നുമുള്ള നിലപാടാണ് അവനിൽ കാണുന്നത്. ആ വിചാരം വേണ്ട! അല്ലാഹുവിന് അവനെ എപ്പോഴും എന്തും ചെയ്യാൻ കഴിയും, അവൻ അവനെ ശരിക്കും കണ്ടും സൂക്ഷിച്ചും കൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് അവൻ ഓർമവെച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്ന് സാരം.

أَلَمْ نَجْعَل لَّهُۥ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾

﴾8﴿ അവന് നാം രണ്ട് കണ്ണുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടില്ലേ?-

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾

﴾9﴿ ഒരു നാവും രണ്ട് ചുണ്ടുകളും (കൊടുത്തിട്ടില്ലേ)?-

وَهَدَيْنَٰهُ ٱلنَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾

﴾10﴿ (തെളിഞ്ഞുകാണുമാറ്) പൊന്തിനിൽക്കുന്ന രണ്ട് വഴികൾ അവന് നാം കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

﴾8﴿ أَلَمْ نَجْعَل നാം ഉണ്ടാക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)ക്കൊടുത്തിട്ടില്ലേ لَّهُ അവന് عَيْنَيْنِ രണ്ട് കണ്ണുകളെ ﴾9﴿ وَلِسَانًا ഒരു നാവും وَشَفَتَيْنِ രണ്ട് ചുണ്ടും, അധരങ്ങളും ﴾10﴿ وَهَدَيْنَاهُ നാമവന് കാട്ടിക്കൊടുക്കു (മാർഗദർശനം നൽകു)കയും ചെയ്തു النَّجْدَيْنِ രണ്ട് പൊന്തി (ഉയർന്ന്) നിൽക്കുന്ന വഴികൾ

കണ്ടറിയുവാൻ രണ്ട് കണ്ണുകളും, സംസാരിക്കുവാനും രുചി അറിയുവാനും ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാനും വേണ്ടി ഒരു നാവും രണ്ട് ചുണ്ടുകളും അല്ലാഹു അവന് നൽകിയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, മനുഷ്യന്റെ നന്മയുടെതും തിന്മയുടേതുമായ രണ്ട് തെളിഞ്ഞ വഴികളും അവന് അല്ലാഹു കാണിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. തന്റെ നന്മയുടെ മാർഗം ഏതാണെന്നോ, തിന്മയുടെ മാർഗം ഏതാണെന്നോ അറിയാതെ അവൻ വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല. രണ്ടും വെവ്വേറെ തെളിഞ്ഞു പൊന്തിക്കാണത്തക്കവണ്ണം അല്ലാഹു അവയെ വ്യക്തമായി വിവരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടും അവൻ അതിന് നന്ദിയായി നന്മയുടെ മാർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ മുതിരുന്നില്ല എന്ന് അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

فَلَا ٱقۡتَحَمَ ٱلۡعَقَبَةَ ﴿١١﴾

《11》 എന്നിട്ട്, അവന്‍ ചുരമാര്‍ഗത്തില്‍ തിരക്കിക്കടന്നില്ല.

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلۡعَقَبَةُ ﴿١٢﴾

《12》 ചുരമാര്‍ഗം എന്നാലെന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം?-

فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾

《13》 (അതെ) അടിമയെ വിടുതലാക്കുക;

أَوۡ إِطۡعَٰمٌ فِي يَوۡمٍ ذِي مَسۡغَبَةٍ ﴿١٤﴾

《14》 അല്ലെങ്കില്‍, പട്ടിണിയുള്ള ദിവസത്തില്‍ ഭക്ഷണം നല്‍കുക,-

يَتِيمًا ذَا مَقۡرَبَةٍ ﴿١٥﴾

《15》 കുടുംബബന്ധമുള്ള അനാഥക്ക്;

أَوۡ مِسۡكِينًا ذَا مَتۡرَبَةٍ ﴿١٦﴾

《16》 അല്ലെങ്കില്‍, മണ്ണുപുരണ്ട [കടുത്ത ദാരിദ്ര്യമുള്ള] സാധുവിന്.

《11》 فَلَا اقْتَحَمَ എന്നാല്‍ (എന്നിട്ട്) അവന്‍ തിരക്കിക്കടന്നില്ല الْعَقَبَةَ ചുരമാര്‍ഗത്തെ, മലവഴിയില്‍ 《12》 وَمَا أَدْرَاكَ നിനക്ക് എന്തറിയാം, അറിവ് നല്‍കിയതെന്ത് مَا الْعَقَبَةُ ചുരമാര്‍ഗം എന്തെന്ന് 《13》 فَكُّ വിടുതലാക്ക (അഴിച്ചുവിട)ലാണ് رَقَبَةٍ പിരടിയെ (അടിമയെ) 《14》 أَوْ إِطْعَامٌ അല്ലെങ്കില്‍ ഭക്ഷണം കൊടുക്കുക فِي يَوْمٍ ദിവസത്തില്‍ ذِي مَسْغَبَةٍ പട്ടിണിയുള്ള 《15》 يَتِيمًا അനാഥക്കുട്ടിക്ക് ذَا مَقْرَبَةٍ അടുത്ത (കുടുംബ) ബന്ധമുള്ള 《16》 أَوْ مِسْكِينًا അല്ലെങ്കില്‍ സാധുവിന്, പാവപ്പെട്ടവന് ذَا مَتْرَبَةٍ മണ്ണ് പുരണ്ട (കടുത്ത ദാരിദ്ര്യമുള്ള)

ഇതൊക്കെയാണ് ചുരമാര്‍ഗമെന്ന് പറഞ്ഞത്. ഇങ്ങനെയുള്ള മാര്‍ഗങ്ങളിലൊന്നും പ്രവേശിക്കുവാനുള്ള തിരക്കോ സാഹസമോ അവന്‍ കാണിച്ചില്ല. നേരെമറിച്ച് സ്വേച്ഛയുടെ എളുപ്പമാണവന്‍ സ്വീകരിച്ചത്. മാത്രമല്ല;-

ثُمَّ كَانَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلصَّبۡرِ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡمَرۡحَمَةِ ﴿١٧﴾

《17》 പിന്നെ, [അതിന്പുറമെ] വിശ്വസിക്കുകയും, ക്ഷമകൊണ്ട് പരസ്പരം ഉപദേശം നല്‍കുകയും, കാരുണ്യം കൊണ്ട് പരസ്പരം ഉപദേശം നല്‍കുകയും ചെയ്തവരുടെ കൂട്ടത്തില്‍ അവന്‍ ആയിത്തീരുകയും (ഉണ്ടായില്ല).

أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡمَيۡمَنَةِ ﴿١٨﴾

《18》 അങ്ങനെയുള്ളവര്‍ (ശുഭകരമായ) വലതുപക്ഷത്തിന്റെ ആള്‍ക്കാരത്രെ.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَـٰتِنَا هُمْ أَصْحَـٰبُ ٱلْمَشْـَٔمَةِ ﴿١٩﴾

《19》 നമ്മുടെ ആയത്ത്' [ലക്ഷ്യം] കളിൽ അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അവരത്രെ, (അശുഭകരമായ) ഇടതുപക്ഷത്തിന്റെ ആൾക്കാർ.

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌۢ ﴿٢٠﴾

《20》 അവരുടെമേൽ അടച്ചുമൂടപ്പെട്ട അഗ്നിയുണ്ടായിരിക്കും.

《17》 ثُمَّ كَانَ പിന്നെ അവനാകുകയും (ചെയ്തില്ല) مِنَ الَّذِينَ യാതൊരുവരിൽപെട്ട(വൻ) آمَنُوا വിശ്വസിച്ച وَتَوَاصَوْا പരസ്പരം വസിയ്യത്തും, ഉപദേശിക്കയും ചെയ്ത بِالصَّبْرِ ക്ഷമ (സഹനം)കൊണ്ട് وَتَوَاصَوْا പരസ്പരം ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്ത بِالْمَرْحَمَةِ കാരുണ്യംകൊണ്ട് 《18》 أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ أَصْحَابُ ആൾക്കാരാണ് الْمَيْمَنَةِ വലതുപക്ഷ (ശുഭപക്ഷ)ത്തിന്റെ 《19》 وَالَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ هُمْ അവർ (തന്നെ) أَصْحَابُ ആൾക്കാർ الْمَشْأَمَةِ ഇടത് (അശുഭ) പക്ഷത്തിന്റെ 《20》 عَلَيْهِمْ അവരുടെമേലുണ്ടായിരിക്കും نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ അടച്ചുമൂടപ്പെട്ട തീ (അഗ്നി)

മനുഷ്യജീവിതം ആദ്യന്തം ക്ലേശം നിറഞ്ഞതാണ്. അവ തരണം ചെയ്തുപോരുവാൻ വേണ്ടുന്ന അവയവങ്ങളും സഹായങ്ങളും അല്ലാഹു ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ അവന്റെ അനശ്വരജീവിതത്തിനുവേണ്ടി സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള ക്ലേശവും അവൻ അനുഭവിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനുള്ള മാർഗങ്ങൾ വേണ്ടതുപോലെ അവന് നിർദ്ദേശിച്ച് കൊടുത്തിട്ടുമുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്ക് കുറെ പ്രയാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടെങ്കിലും ആ മാർഗങ്ങളിൽ അവൻ പ്രവേശിക്കേണ്ടതാണ്. അടിമത്തമാകുന്ന ബന്ധംകൊണ്ട് കഴുത്ത് ഞെരുങ്ങി അസ്വതന്ത്രനായി വിഷമിക്കുന്നവന് അഥവാ അടിമകൾക്ക്- മോചനം ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടത് ചെയ്യുക, പഞ്ഞം പിടിപെട്ടകാലത്ത് അടുത്ത ബന്ധുക്കളായ അനാഥകൾ, ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തം മണ്ണല്ലാതെ മറ്റ് ഗതിയില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാധുക്കൾ മുതലായവർക്ക് അന്നദാനം ചെയ്യുക, ഇങ്ങനെ പലതും അവൻ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതൊന്നും അവൻ ചെയ്തില്ല. മാത്രമോ? സത്യവിശ്വാസം, പരസ്പരം ക്ഷമകൊണ്ടും കാരുണ്യംകൊണ്ടും ഉപദേശിക്കൽ എന്നിങ്ങനെയുള്ള സൽഗുണങ്ങളോട് കൂടിയ ആളുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവൻ ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടോ? അതും ഇല്ല.അത്തരക്കാർ സഹിക്കുന്ന ക്ലേശങ്ങളെല്ലാം തന്നെ തങ്ങൾക്ക് നാശമായിത്തീർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യൻ രണ്ടിലൊരു കക്ഷിയിൽ പെടാതിരിക്കയില്ല. ശുഭലക്ഷണം പൂണ്ട വലതുപക്ഷം. അശുഭലക്ഷണം പൂണ്ട ഇടതുപക്ഷം. മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലുള്ള നല്ലമാർഗം സ്വീകരിച്ചവരാണ് വലതു പക്ഷക്കാർ. ഇവർക്ക്മാത്രമേ രക്ഷയുള്ളൂ. ആ മാർഗം സ്വീകരിക്കാത്തവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യപ്രമാണങ്ങളെയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും നിഷേധിക്കുന്നവരായിരിക്കും. ഇവരാണ് ഇടതുപക്ഷക്കാർ. ഇവർക്ക് ആധാരം നരകമായിരിക്കും. അതിലെ അഗ്നി അവരിൽ അയച്ചു മൂടപ്പെട്ടുകൊണ്ടുമിരിക്കും. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. (വലതുപക്ഷത്തെയും ഇടതുപക്ഷത്തെയും കുറിച്ച് സൂറ:വാക്വിഅഃയിൽ പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർക്കുക.)

ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആദ്യകാലത്ത് മുസ്‌ലിംകൾ ക്വുറൈശികളുടെ അക്രമമർദ്ദനങ്ങൾക്ക്

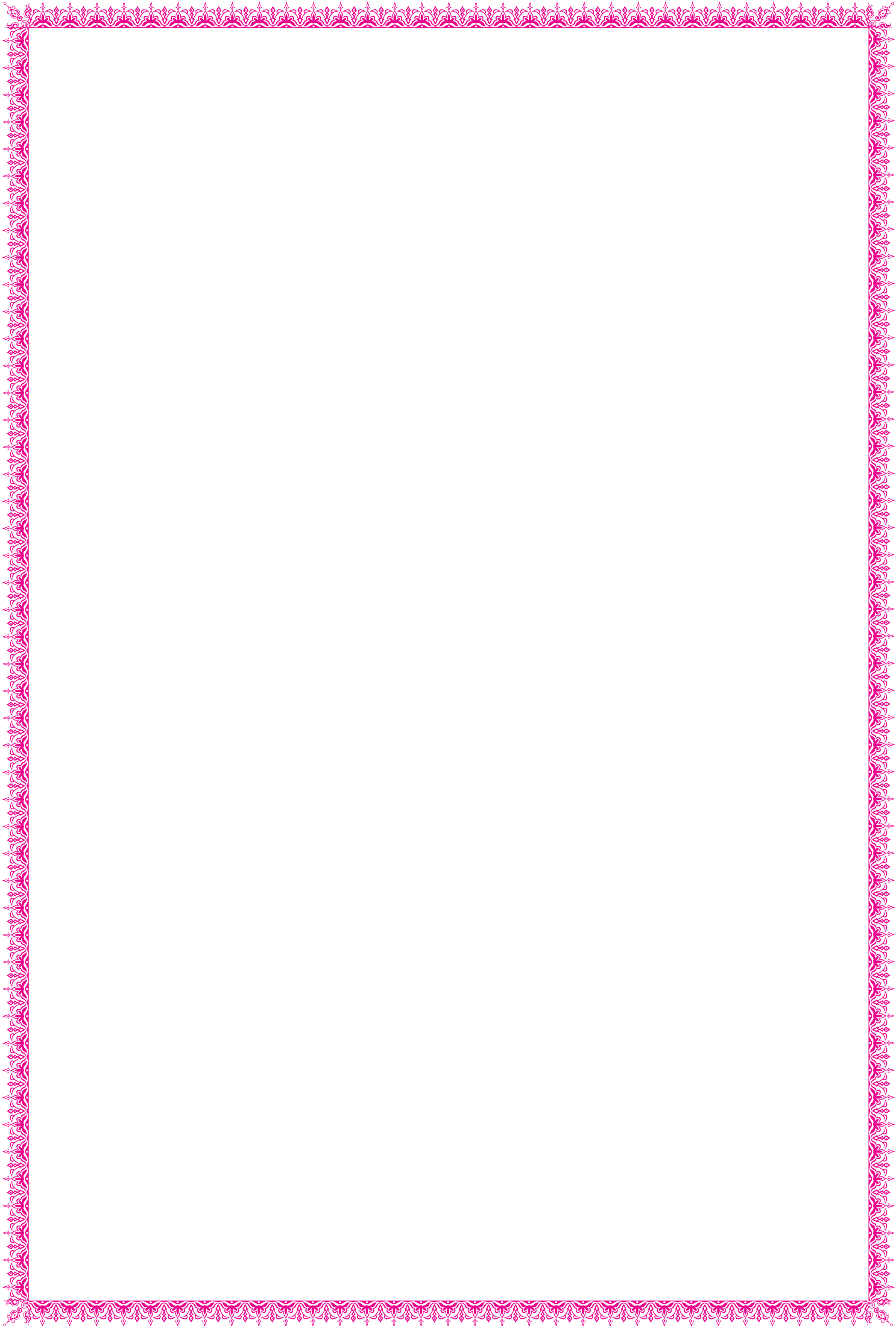
പാത്രമായിക്കൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ അവതരിച്ച സൂറത്തുകളിൽ പെട്ടതാണ് ഈ സൂറത്ത്. ആദ്യവിശ്വാസികളിൽ പലരും അടിമകളായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർ തങ്ങളുടെ യജമാനൻമാരിൽനിന്ന് കൂടുതൽ യാതനകൾ അനുഭവിച്ചു വരികയായിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ അടിമകളെ മോചിപ്പിക്കുകയും സാധുക്കൾക്ക് അന്നദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യാൻ കൽപിക്കുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാണ്. സ്വഹാബികളിൽ കഴിവുള്ളവരെല്ലാം അത് അക്ഷരംപ്രതി പാലിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അബൂബക്ർ (റ) ആറേഴുപേരെ മോചിപ്പിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അതിൽ ഒരാളാണ് ബിലാൽ (റ).

നബിﷺ അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറയ്റഃ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'സത്യവിശ്വാസിയായ ഒരു അടിമയെ ആരെങ്കിലും മോചിപ്പിച്ചുവിട്ടാൽ, ആ അടിമയുടെ ഓരോ അവയവത്തിനും പകരം അല്ലാഹു അവന്റെ അവയവത്തിന് നരകത്തിൽനിന്ന് മോചനം നൽകുന്നതാണ്. (അതായത്) കയ്യിന് കയ്യും, കാലിനുകാലും, ഗുഹ്യസ്ഥാനത്തിന് ഗുഹ്യസ്ഥാനവുംവരെ' (അ; ബു; മു; തി; ന.) അടിമകളെ മോചിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിലുള്ള നിയമങ്ങളും പ്രോത്സാഹനങ്ങളും നിരവധിയാണ്.

رَقَبَة (റക്വബത്ത്) എന്ന വാക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം 'പിരടി' അല്ലെങ്കിൽ 'കഴുത്ത്' എന്നാകുന്നു. അടിമത്തമാകുന്ന ചങ്ങലകൊണ്ട് അടിമയുടെ കഴുത്ത് ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് 'അടിമ' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുക പതിവായി. (കഴുത്ത്, തല, കൈ മുതലായ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രധാന അവയവത്തിന്റെ പേര് പറഞ്ഞു ചിലപ്പോൾ മൃഗത്തെ ഉദ്ദേശിക്കലും അറബിയിലെന്നപോലെ മലയാളത്തിലും പതിവുള്ളതാണ്.)

അനാഥകൾക്കും സാധുക്കൾക്കും അന്നദാനം ചെയ്യുന്നത് എപ്പോഴും വളരെ പുണ്യപ്പെട്ട കർമംതന്നെ, എന്നാൽ അടുത്ത കുടുംബത്തിലുള്ളവരാകുകയും, പട്ടിണിയും പഞ്ഞവും ഉള്ളകാലത്താവുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അതിന്റെ കടമയും പ്രാധാന്യവും കൂടുതൽ വർദ്ധിക്കുന്നു. നബി ﷺ പറയുന്നു: 'സാധുവിന് ധർമം കൊടുക്കൽ ഒരു ധർമമാകുന്നു; രക്തബന്ധമുള്ളവന് കൊടുക്കുന്നത് രണ്ട് ധർമമാണ്. അതായത്, ധർമവും, കുടുംബം പാലിക്കലും.' (അ; തി; ന) ചൂണ്ടാണിവിരലും നടുവിരലും അകറ്റിപ്പിടിച്ചു ആംഗ്യം കാട്ടിക്കൊണ്ട് നബിﷺ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'ഞാനും, അനാഥയെ ഏറ്റെടുത്തവനും സ്വർഗത്തിൽ ഇപ്രകാരമായിരിക്കും.' (ബു.)

ومن الله التوفيق لما يحب ويرضى

سورة الشمس

91.സൂറതുശ്ശംസ്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 15

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَٱلشَّمۡسِ وَضُحَىٰهَا ﴿١﴾

《1》 സൂര്യനും, അതിന്റെ (പൂർവാഹ്ന) പ്രഭയും തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَٱلۡقَمَرِ إِذَا تَلَىٰهَا ﴿٢﴾

《2》 ചന്ദ്രൻതന്നെയാണ (സത്യം)- അത് അതിനെ തുടർന്നുവരുമ്പോൾ!

وَٱلنَّهَارِ إِذَا جَلَّىٰهَا ﴿٣﴾

《3》 പകൽ തന്നെയാണ (സത്യം) -അത് അതിനെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുമ്പോൾ!

وَٱلَّيۡلِ إِذَا يَغۡشَىٰهَا ﴿٤﴾

《4》 രാത്രി തന്നെയാണ (സത്യം) -അത് അതിനെ മൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ!

وَٱلسَّمَآءِ وَمَا بَنَىٰهَا ﴿٥﴾

《5》 ആകാശവും, അതിനെ സ്ഥാപിച്ചതും [ആ മഹാശക്തിയും] തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا طَحَىٰهَا ﴿٦﴾

《6》 ഭൂമിയും, അതിനെ പരത്തിയതും [ആ മഹാശക്തിയും] തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَنَفۡسٖ وَمَا سَوَّىٰهَا ﴿٧﴾

《7》 ആത്മാവും, അതിനെ (ഘടന ഒപ്പിച്ച) ശരിപ്പെടുത്തിയതും [ആ

മഹാശക്തിയും] തന്നെയാണ (സത്യം)!

فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَىٰهَا ﴿٨﴾

《8》 എന്നിട്ട്, അതിന് അതിന്റെ ദുഷ്ടതയും, അതിന്റെ സൂക്ഷ്മതയും അവൻ [ആ മഹാശക്തി] തോന്നിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

《1》 وَالشَّمْسِ സൂര്യൻ തന്നെയാണ وَضُحَاهَا അതിന്റെ ശോഭയും, പൂർവ്വാഹ്നവും 《2》 وَالْقَمَرِ ചന്ദ്രൻ തന്നെയാണ إِذَا تَلَاهَا അതതിനോട് തുടർന്നാൽ, അടുത്താൽ 《3》 وَالنَّهَارِ പകൽ തന്നെയാണ إِذَا جَلَّاهَا അതതിനെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയാൽ, വെളിവാക്കിയാൽ 《4》 وَاللَّيْلِ രാത്രി തന്നെയാണ إِذَا يَغْشَاهَا അതതിനെ മൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ 《5》 وَالسَّمَاءِ ആകാശം തന്നെയാണ وَمَا بَنَاهَا അതിനെ സ്ഥാപിച്ചതും, (സ്ഥാപിച്ച ശക്തിയും, സ്ഥാപിച്ചവനും) 《6》 وَالْأَرْضِ ഭൂമി തന്നെയാണ وَمَا طَحَاهَا അതിനെ പരത്തിയതും (പരത്തിയ ശക്തിയും, പരത്തിയവനും) 《7》 وَنَفْسٍ ആത്മാവ് (ആൾ) തന്നെയാണ وَمَا سَوَّاهَا അതിനെ ശരിപ്പെടുത്തിയതും (ആ ശക്തിയും) ശരി (സമ)പ്പെടുത്തിയവനും 《8》 فَأَلْهَمَهَا എന്നിട്ട് അവൻ അതിന് തോന്നിപ്പിച്ചു കൊടുത്തു فُجُورَهَا അതിന്റെ ദുഷ്ടത, തോന്നിയവാസം, ദുർന്നടപ്പ് وَتَقْوَاهَا അതിന്റെ സൂക്ഷ്മത (ഭയഭക്തി)യും

സൂര്യാസ്തമയത്തോട് കൂടി ചന്ദ്രൻ പ്രകാശിച്ചു തുടങ്ങുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അത് അതിനെ തുടർന്ന് വരുമ്പോൾ എന്ന് പറഞ്ഞത്. സൂര്യപ്രകാശം മുഴുവനും വെളിപ്പെടുന്നത് പകലിലാണല്ലോ. രാത്രി അതിനെ മൂടി മറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അവസ്ഥകളാണ് 3 ഉം 4 ഉം വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. ആകാശത്തെ ഉയർത്തിസ്ഥാപിച്ചത്, ഭൂമിയെ നിവാസയോഗ്യമാംവണ്ണം പരത്തിയുണ്ടാക്കിയത്, ആവശ്യമായ അവയവങ്ങളും അനുയോജ്യമായ ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും നൽകി ആത്മാക്കളെ- അഥവാ ദേഹികളെ- ശരിപ്പെടുത്തിയത് എന്നീ ഓരോന്നിന്റെയും കർത്താവായ ആ മഹാശക്തിയെകൊണ്ടാണ് 5, 6, 7 എന്നീ വചനങ്ങളിലെ സത്യങ്ങൾ. ആ മഹാശക്തി അല്ലാഹു അല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ലെന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു ശരിപ്പെടുത്തുക മാത്രമല്ല, അവന്റെ നന്മയും തിന്മയും അവന് വേർതിരിച്ച് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, നല്ലതും ചീത്തയും ചെയ്യാനുള്ള കഴിവ് നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതാണ് 8 -ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ഹൃദയംകൊടുത്ത് ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിമാഹാത്മ്യങ്ങളെയും, അധികാരാവകാശങ്ങളിലുള്ള ഏകത്വത്തെയും വിളിച്ചോതിത്തരുന്ന വമ്പിച്ച ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് ഈ സത്യവാചകങ്ങളിലൂടെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّىٰهَا ﴿٩﴾

《9》 തീർച്ചയായും, അതിനെ [ആത്മാവിനെ] പരിശുദ്ധമാക്കിയവൻ ഭാഗ്യം പ്രാപിച്ചു.

وَقَدۡ خَابَ مَن دَسَّىٰهَا ﴿١٠﴾

﴾10﴿ അതിനെ കളങ്കപ്പെടുത്തിയവൻ തീർച്ചയായും നിർഭാഗ്യമടയുകയും ചെയ്തു.

﴾9﴿ قَدۡ أَفۡلَحَ തീർച്ചയായും വിജയിച്ചു, ഭാഗ്യം പ്രാപിച്ചു مَن زَكَّىٰهَا അതിനെ പരിശുദ്ധമാക്കിയ (സംസ്കരിച്ച)വൻ ﴾10﴿ وَقَدۡ خَابَ നിർഭാഗ്യമടയുക (പരാജയപ്പെടുക)യും ചെയ്തു مَن دَسَّىٰهَا അതിനെ കളങ്കപ്പെടുത്തിയവൻ

മേൽകണ്ട സത്യങ്ങളെത്തുടർന്ന് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു രണ്ട് മൗലിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. ആത്മപരിശുദ്ധി വരുത്തിയവൻ ഭാഗ്യവാനും വിജയിയുമാണ്. ആത്മകളങ്കം ചെയ്തവൻ ദുർഭാഗ്യവാനും പരാജിതനുമാണ് എന്നത്രെ അത്. സത്യവിശ്വാസം, സൽക്കർമം, സൽസ്വഭാവം ആദിയായവ മൂലമാണ് ആത്മപരിശുദ്ധിയുണ്ടാകുന്നത്. നിഷേധം, ദുർവൃത്തി, ദുഃസ്വഭാവം ആദിയായവ ആത്മാവിനെ കളങ്കപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

كَذَّبَتۡ ثَمُودُ بِطَغۡوَىٰهَآ ﴿١١﴾

﴾11﴿ 'ഥമൂദ്' (ഗോത്രം) അതിന്റെ ധിക്കാരം മൂലം വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായി;-

إِذِ ٱنۢبَعَثَ أَشۡقَىٰهَا ﴿١٢﴾

﴾12﴿ അതിലെ ഏറ്റവും ദുർഭാഗ്യവാനായവൻ (നിയുക്തനായി) എഴുന്നേറ്റ സന്ദർഭം.

فَقَالَ لَهُمۡ رَسُولُ ٱللَّهِ نَاقَةَ ٱللَّهِ وَسُقۡيَٰهَا ﴿١٣﴾

﴾13﴿ അപ്പോൾ, അവരോട് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ ഒട്ടകവും അതിന്റെ വെള്ളം കുടിയും (സൂക്ഷിക്കുക)!' [അതിന്ന് ഭംഗം വരുത്തരുത്.]

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمۡدَمَ عَلَيۡهِمۡ رَبُّهُم بِذَنۢبِهِمۡ فَسَوَّىٰهَا ﴿١٤﴾

﴾14﴿ എന്നാൽ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി അതിനെ കുത്തിയറുത്ത് (കൊന്നു). അപ്പോൾ അവരുടെ പാപം നിമിത്തം അവരുടെ റബ്ബ് അവരിൽ (ശിക്ഷ) ആകെ മൂടിക്കളഞ്ഞു; എന്നിട്ട് അത് (എല്ലാവർക്കും) സമപ്പെടുത്തി. [ഒരാളും ഒഴിവായില്ല.]

وَلَا يَخَافُ عُقۡبَٰهَا ﴿١٥﴾

﴾15﴿ അവൻ [റബ്ബ്] അതിന്റെ അനന്തരഫലത്തെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നതുമില്ല.

﴾11﴿ كَذَّبَتۡ വ്യാജമാക്കി ثَمُودُ ഥമൂദ് ഗോത്രം بِطَغۡوَاهَا അതിന്റെ അതിക്രമം (ധിക്കാരം) നിമിത്തം ﴾12﴿ إِذِ انۢبَعَثَ നിയുക്തനായ (ഒരുമ്പെട്ട, എഴുന്നേറ്റ) സന്ദർഭം أَشۡقَاهَا

അതിലെ ഏറ്റം ദുർഭാഗ്യവാൻ (ദുഷ്ടൻ) ﴾13﴿ فَقَالَ لَهُمْ അപ്പോൾ അവരോട് പറഞ്ഞു رَسُولُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതൻ (റസൂൽ) نَاقَةَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ഒട്ടകം وَسُقْيَاهَا അതിന്റെ വെള്ളം കുടിയും ﴾14﴿ فَكَذَّبُوهُ എന്നാൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി فَعَقَرُوهَا അങ്ങനെ അവരതിനെ കുത്തിഅറുത്ത് (കൊന്നു) فَدَمْدَمَ അപ്പോൾ ഉൻമൂല നാശം വരുത്തി, ആകെ മൂടി (ശിക്ഷ) عَلَيْهِمْ അവരിൽ رَبُّهُمْ അവരുടെ റബ്ബ് بِذَنْبِهِمْ അവരുടെ പാപം (തെറ്റു)കൊണ്ട് فَسَوَّاهَا എന്നിട്ട് അത് (അതിനെ) സമമാക്കി, നിരത്തി ﴾15﴿ وَلَا يَخَافُ അവൻ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നുമില്ല عُقْبَاهَا അതിന്റെ അനന്തരഫലം, പര്യവസാനം

ഒരാൾപോലും ബാക്കിയാകാത്തവിധം അത്ര വ്യാപകവും കടുത്തതുമായ ശിക്ഷ അവർക്ക് നൽകിയത് നിമിത്തം എന്തെങ്കിലും ഭവിഷ്യത്ത് സംഭവിച്ചേക്കുമോ എന്നുള്ള യാതൊരു ഭയവും അല്ലാഹുവിന് ഇല്ലായിരുന്നു എന്ന് സാരം. ഇത് അവരെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞതാണ്.

സ്വാലിഹ് നബി (അ)യുടെ ജനതയായ ഥമൂദ് ഗോത്രത്തെ സംബന്ധിച്ച് ശുഅറാഉ്, നംല് എന്നീ സൂറത്തുകളിൽ വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. സംഭവത്തിന്റെ ഏറ്റവും സംക്ഷിപ്തരൂപമാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്. അവർ സ്വാലിഹ് നബി (അ)യെ നിഷേധിക്കയും ധിക്കാരം പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തു. അവർക്ക് ദൃഷ്ടാന്തമായി ഒരു ഒട്ടകത്തെ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ ജലാശയത്തിലെ വെള്ളം അവർക്കും ആ ഒട്ടകത്തിനുമിടയിൽ പങ്കിടപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒട്ടകത്തെ ഉപദ്രവിക്കരുതെന്നും, ഉപദ്രവിച്ചാൽ, അവരിൽ പൊതുശിക്ഷ ഇറങ്ങുമെന്നും അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പും നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ, അവരുടെ ധിക്കാരം മുഴുത്ത് ഒട്ടകത്തെ അറുത്ത് കൊല്ലുവാൻതന്നെ അവർ തീരുമാനിച്ചു. അവരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും കടുത്ത ഒരു ധിക്കാരി– അതെ, ഏറ്റവും വലിയ നിർഭാഗ്യവാൻമാർ– അതിന് മുമ്പോട്ടുവന്നു. താമസിയാതെ അല്ലാഹു ഒരു ഭൂകമ്പവും ഉഗ്രശബ്ദവും അവരിൽ നിയോഗിച്ചു. അതവരെ ഒന്നടങ്കം നശിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ഇതാണ് സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം. ആ സമുദായത്തിൽ വലിയ നാശകാരികളായ ഒമ്പത് പേരുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് സൂറ:നംല് 48 ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ പോക്കിരിയായിരിക്കാം ഈ ദുഷ്ടൻ. മുൻകയ്യെടുത്തത് അവനാണെങ്കിലും ആ കൃത്യം നിർവ്വഹിച്ചത് ജനതയുടെ ആവശ്യമനുസരിച്ചും അവരെ പ്രതിനിധീകരിച്ചും കൊണ്ടായിരുന്നതിനാൽ കുറ്റത്തിൽ എല്ലാവരും പങ്കാളികളാണല്ലോ. ആകയാൽ, അതവരുടെ പൊതുനാശത്തിന് ഇടയാകുകയും ചെയ്തു.

ولله الحمد والمنة

سورة الّيل

92. സൂറതുല്ലൈൽ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 21

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَٱلَّيۡلِ إِذَا يَغۡشَىٰ ﴿١﴾

《1》 രാത്രിതന്നെയാണ (സത്യം) -അത് മൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ!

وَٱلنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ﴿٢﴾

《2》 പകൽതന്നെയാണ (സത്യം) -അത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ!

وَمَا خَلَقَ ٱلذَّكَرَ وَٱلۡأُنثَىٰٓ ﴿٣﴾

《3》 ആണിനെയും പെണ്ണിനെയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് [ആ മഹാശക്തി] തന്നെയാണ (സത്യം)!

إِنَّ سَعۡيَكُمۡ لَشَتَّىٰ ﴿٤﴾

《4》 നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ പരിശ്രമം വിഭിന്നങ്ങളത്രെ

《1》 وَاللَّيۡلِ രാത്രി തന്നെയാണ إِذَا يَغۡشَى അത് മൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ 《2》 وَالنَّهَارِ പകൽതന്നെയാണ إِذَا تَجَلَّى അത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ 《3》 وَمَا خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചതും തന്നെയാണ الذَّكَرَ ആണിനെ وَالأُنثَى പെണ്ണിനെയും 《4》 إِنَّ سَعۡيَكُمۡ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ പരിശ്രമം, യത്നം, പ്രവൃത്തി لَشَتَّى വിഭിന്നങ്ങൾ തന്നെ (വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്)

കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിലെ 3, 4 വചനങ്ങളിൽ കണ്ടതുപോലെയുള്ള ആശയം തന്നെയാണ് ഏതാണ്ട് ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ 1 ഉം 2 ഉം വചനങ്ങളിലും ഉള്ളതെന്ന് പറയാം. അവിടെ 5 -7 വചനങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിച്ച അതേ മഹാശക്തിയെ -അല്ലാഹുവിനെ- ക്കുറിച്ചുതന്നെയാണ് ഇവിടെ 3 -ാം വചനത്തിലും സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ആണ് എന്നും പെണ്ണ് എന്നും പറഞ്ഞത് പൊതുവിൽ ആ രണ്ട് വർഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും, അല്ലെങ്കിൽ -ഇബ്നു

അബ്ബാസ് (റ), ഹസൻ (റ), കൽബീ (റ) എന്നിവരിൽനിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള തുപോലെ- മനുഷ്യപിതാവായ ആദം (അ), മനുഷ്യമാതാവായ ഹവ്വാഉ് (അ) എന്നി വരെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആകാവുന്നതാണ്.

മനുഷ്യരുടെ -ജിന്നുകളുടെയും തന്നെ- പരിശ്രമങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും ഒരേ രൂപ ത്തിലുള്ളവയല്ല, വിഭിന്ന നിലയിലുള്ളതാണ് എന്നത്രെ അല്ലാഹു സത്യം ചെയ്തു പറ യുന്നത്. അതെ, രാത്രിയും പകലുമെന്ന പോലെയും, ആണും പെണ്ണുമെന്നപോലെയും മനുഷ്യകർമങ്ങൾ നല്ലത്, ചീത്ത, ഗുണകരം, ദോഷകരം, രക്ഷാമാർഗം, ശിക്ഷാമാർഗം എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ് എന്ന് താൽപര്യം. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ഉദാഹരണസഹിതം അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَٱتَّقَىٰ ﴿٥﴾

《5》 അപ്പോൾ, യാതൊരുവൻ (ധനം) കൊടുക്കുകയും (അല്ലാഹുവിനെ) സൂക്ഷിക്കുകയും.-

وَصَدَّقَ بِٱلْحُسْنَىٰ ﴿٦﴾

《6》 ഏറ്റവും നന്നായുള്ളതിനെ സത്യമാക്കുകയും ചെയ്തുവോ,-

فَسَنُيَسِّرُهُۥ لِلْيُسْرَىٰ ﴿٧﴾

《7》 അവന് നാം ഏറ്റവും സൗകര്യമായുള്ളതിലേക്ക് സൗകര്യം ചെയ്ത് കൊടുത്തേക്കും.

وَأَمَّا مَنۢ بَخِلَ وَٱسْتَغْنَىٰ ﴿٨﴾

《8》 എന്നാൽ, യാതൊരുവൻ ലുബ്ധത കാണിക്കുകയും, ധന്യത നടിക്കുകയും,-

وَكَذَّبَ بِٱلْحُسْنَىٰ ﴿٩﴾

《9》 ഏറ്റവും നന്നായുള്ളതിനെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തുവോ,-

فَسَنُيَسِّرُهُۥ لِلْعُسْرَىٰ ﴿١٠﴾

《10》 അവന് നാം ഏറ്റവും ഞെരുക്കമായുള്ളതിലേക്ക് സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തേക്കുകയും ചെയ്യും.

وَمَا يُغْنِى عَنْهُ مَالُهُۥٓ إِذَا تَرَدَّىٰٓ ﴿١١﴾

《11》 അവൻ മറിഞ്ഞുവീണാൽ അവന്റെ ധനം അവന് പ്രയോജനപ്പെടുന്നതുമല്ല.

《5》 فَأَمَّا എന്നാലപ്പോൾ مَنْ أَعْطَى ആർ കൊടുത്തു وَاتَّقَى സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു 《6》 وَصَدَّقَ സത്യമാക്കുകയും ചെയ്തു بِالْحُسْنَى ഏറ്റവും നല്ലതിനെ 《7》 فَسَنُيَسِّرُهُ എന്നാലവന് നാം സൗകര്യം നൽകും, എളുപ്പമാക്കും لِلْيُسْرَى ഏറ്റവും സൗകര്യ (എളുപ്പ)മായതിലേക്ക് 《8》 وَأَمَّا مَنْ എന്നാൽ ഒരുവനോ بَخِلَ അവൻ ലുബ്ധത (പിശുക്ക്) കാട്ടി وَاسْتَغْنَى ധന്യത (ഐശ്വര്യം- അനാശ്രയത) നടിക്കയും ചെയ്തു 《9》 وَكَذَّبَ

വ്യാജമാക്കയും ചെയ്തു بِالْحُسْنَى ഏറ്റവും നല്ലതിനെ ﴾10﴿ فَسَنُيَسِّرُهُ അപ്പോളവന് നാം സൗകര്യം ചെയ്യും لِلْعُسْرَى ഏറ്റം ഞെരുക്കമായതിലേക്ക്, പ്രയാസപ്പെട്ടതിലേക്ക് ﴾11﴿ وَمَا يُغْنِي ധന്യ (ഐശ്വര്യ) മാക്കുകയില്ല (പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ല) عَنْهُ അവന് مَالُهُ അവന്റെ ധനം, സ്വത്ത് إِذَا تَرَدَّى അവൻ മറിഞ്ഞുവീണാൽ, നാശമടഞ്ഞാൽ

الْحُسْنَى (ഏറ്റവും നല്ലത്) എന്നതിന് പലവിധത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ട് കാണാം. തൗഹീദിന്റെ മുദ്രാവാക്യം, ഇസ്‌ലാമിന്റെ മാർഗം, സൽക്കർമങ്ങൾ, സ്വർഗം, നല്ല പ്രതിഫലം, യഥാർത്ഥതത്വങ്ങൾ എന്നൊക്കെ. الْيُسْرَى (ഏറ്റവും സൗകര്യമായത്– അഥവാ എളുപ്പമായത്) എന്നതിന് നല്ല കാര്യം, കൂടുതൽ ലഘുവായത്, നല്ല പ്രതിഫലം എന്നിങ്ങനെയും, الْعُسْرَى (ഏറ്റവും ഞെരുക്കമായത്) എന്നതിന് ഞെരുക്കപ്പെട്ട കാര്യം, നരകശിക്ഷ, ദുഷിച്ച മാർഗം എന്നിങ്ങനെയും വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അൽപം ആലോചിച്ച് നോക്കുന്നപക്ഷം, ഈ അഭിപ്രായങ്ങളൊന്നും പരസ്പരവിരുദ്ധമല്ലെന്നും ആ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ ഒതുങ്ങുന്ന ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

ലുബ്ധത കൂടാതെ സൽകാര്യങ്ങളിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുക, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനാനിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ സൂക്ഷിക്കുക, സത്യവിശ്വാസം, സൽക്കർമം, സദാചാരം ആദിയായ ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവരായിരിക്കും മനുഷ്യരിൽ ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ. ഇവർക്ക് നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുവാനും, നല്ല നില കൈവരുവാനും, നല്ല പ്രതിഫലം ആസ്വദിക്കുവാനും അല്ലാഹു സഹായിക്കുന്നു. ഇവരുടെ പര്യവസാനം ശാശ്വതസൗഖ്യവും സ്വർഗവുമായിരിക്കും. നേരെമറിച്ച് മറ്റൊരു വിഭാഗക്കാരുണ്ട്; ധനം ചിലവഴിക്കുവാൻ അവരുടെ പിശുക്ക് അവരെ അനുവദിക്കുകയില്ല; തങ്ങൾക്ക് മറ്റാരുടെയും ആശ്രയമില്ല– തങ്ങൾക്ക് തങ്ങൾ തന്നെമതി– എന്നായിരിക്കും അവരുടെ നിലപാട്. അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലത്തിൽ അവർക്ക് താൽപര്യമില്ല; അവന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളെ അവർ മാനിക്കുകയുമില്ല; നല്ല കാര്യങ്ങളും യഥാർത്ഥവഴിയും ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടാൽ ചെവിക്കൊള്ളാതെ നിഷേധിച്ചു തള്ളിക്കളയും. ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് കൂടുതൽ പ്രയാസകരമായതിലേക്കായിരിക്കും സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നത്. അഥവാ പ്രയാസങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും പ്രയാസകരങ്ങളായ പ്രതിഫലവും നരകശിക്ഷയുമായിരിക്കും അവർക്ക് ലഭിക്കുക. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, നേർമാർഗത്തിൽ ചരിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർക്ക് അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് അതിന് കൂടുതൽ സഹായം കൈവന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. വമ്പിച്ച പ്രതിഫലവും ലഭിക്കും. ദുർമാർഗത്തിൽ ചരിക്കുവാൻ ഒരുമ്പെടുന്നവരെ അവരുടെ പാട്ടിന് അവൻ അയച്ചുവിടുകയും, അങ്ങനെ അവർ കൂടുതൽ ദുർമാർഗികളും ശിക്ഷാർഹരുമാവുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു പറയുന്നു:– 'സൻമാർഗം സ്വീകരിച്ചവർക്ക് അവൻ– അല്ലാഹു –സന്മാർഗം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും, അവർക്ക് അവരുടേതായ സൂക്ഷ്മത നൽകുകയും ചെയ്യും.' (സൂറ: മുഹമ്മദ്. 17.) 'അവിശ്വസിക്കുകയും അക്രമം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കുവാനാകട്ടെ, നരകത്തിന്റെ മാർഗമല്ലാത്ത ഒരു മാർഗത്തിലേക്ക് നയിക്കാനാകട്ടെ, അല്ലാഹു തയ്യാറില്ല.' (സൂറ: നിസാഉ്, 168, 169)

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ

﴾12﴿ നിശ്ചയമായും മാർഗദർശനം നൽകൽ നമ്മുടെ മേലാണ് (ബാധ്യ

ത) ഉള്ളത്.

وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَٱلْأُولَىٰ ﴿١٣﴾

《13》 നമുക്കുള്ളതുതന്നെയാണ്, പരലോകവും ആദ്യലോകവും.

فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ﴿١٤﴾

《14》 അതിനാൽ, ആളിക്കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഗ്നിയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് താക്കീത് നൽകിയിരിക്കുന്നു.

لَا يَصْلَىٰهَآ إِلَّا ٱلْأَشْقَى ﴿١٥﴾

《15》 വളരെ ദുർഭാഗ്യവാനായുള്ളവനല്ലാതെ അതിൽ കടന്നെരിയുകയില്ല.

ٱلَّذِى كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٦﴾

《16》 അതായത്, വ്യാജമാക്കുകയും തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്തവൻ (അല്ലാതെ).

وَسَيُجَنَّبُهَا ٱلْأَتْقَى ﴿١٧﴾

《17》 വളരെ സൂക്ഷ്മത [ഭയഭക്തി]യുള്ളവൻ അതിൽ നിന്ന് അകറ്റി നിറുത്തപ്പെട്ടേക്കുകയും ചെയ്യും.

ٱلَّذِى يُؤْتِى مَالَهُۥ يَتَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾

《18》 അതായത്, താൻ പരിശുദ്ധി നേടുവാനായി തന്റെ ധനം കൊടുക്കുന്നവൻ.

وَمَا لِأَحَدٍ عِندَهُۥ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰٓ ﴿١٩﴾

《19》 പ്രത്യുപകാരം നൽകപ്പെടേണ്ടുന്നതായ ഒരനുഗ്രഹവും [ഉപകാരവും] അവന്റെ പക്കൽ ഒരാൾക്കും തന്നെ ഇല്ലതാനും;-

إِلَّا ٱبْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِ ٱلْأَعْلَىٰ ﴿٢٠﴾

《20》 തന്റെ അത്യുന്നതനായ റബ്ബിന്റെ പ്രീതിയെ നേടുക എന്നതല്ലാതെ.

《12》 إِنَّ عَلَيْنَا നിശ്ചയമായും നമ്മുടെമേലുണ്ട് (നമ്മുടെ ബാദ്ധ്യതയാണ്) لَلْهُدَىٰ സൻമാർഗം (മാർഗദർശനം) നൽകൽ 《13》 وَإِنَّ لَنَا നമുക്കുതന്നെയാണ്താനും لَلْآخِرَةَ പരലോകം وَالأُولَىٰ ആദ്യലോകവും (ഇഹവും) 《14》 فَأَنذَرْتُكُمْ അതിനാൽ (എന്നാൽ) നാം നിങ്ങളെ താക്കീതുചെയ്തിരിക്കുന്നു نَارًا تَلَظَّىٰ ആളിക്കത്തുന്ന തീ 《15》 لَا يَصْلَاهَا അതിൽ കടക്കുകയില്ല, എരിയുകയില്ല إِلا الأَشْقَى ഏറ്റം (വളരെ) ദുർഭാഗ്യവാ

നല്ലാതെ ﴾16﴿ الَّذِي كَذَّبَ വ്യാജമാക്കിയവനായ وَتَوَلَّىٰ തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്ത ﴾17﴿ وَسَيُجَنَّبُهَا അതിൽനിന്ന് അകറ്റി (ഒഴിവാക്കി) നിറുത്തപ്പെടും الْأَتْقَى വളരെ സൂക്ഷ്മത (ഭയഭക്തി)യുള്ളവൻ ﴾18﴿ الَّذِي يُؤْتِي കൊടുക്കുന്നവനായ مَالَهُ തന്റെ ധനം يَتَزَكَّىٰ പരിശുദ്ധി (ആത്മഗുണം) നേടുവാൻ ﴾19﴿ وَمَا لِأَحَدٍ ഒരാൾക്കും ഇല്ലതാനും تُجْزَىٰ അവന്റെ പക്കൽ مِن نِّعْمَةٍ ഒരു അനുഗ്രഹവും (ഗുണവും, ഉപകാരവും) عِندَهُ പ്രതിഫലം (പ്രത്യുപകാരം) നൽകപ്പെടേണ്ടതായ ﴾20﴿ إِلَّا ابْتِغَاءَ തേടൽ (ആവശ്യപ്പെടൽ) അല്ലാതെ وَجْهِ رَبِّهِ തന്റെ റബ്ബിന്റെ മുഖത്തെ (പ്രീതിയെ) الْأَعْلَىٰ അത്യുന്നതനായ

ആർക്ക് എന്ത് നന്മ ചെയ്തുകൊടുത്താലും അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി ലഭിക്കണമെന്ന ഏക ഉദ്ദേശ്യമല്ലാതെ, ജനങ്ങളിൽനിന്ന് അത്മൂലം എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രതിഫലം ലഭിക്കണമെന്ന വിചാരമില്ലാതെ നല്ല വിഷയങ്ങളിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുന്നവനാണ് ആത്മപരിശുദ്ധിക്കുവേണ്ടി ധനം ചിലവഴിക്കുന്നവൻ എന്ന് സാരം.

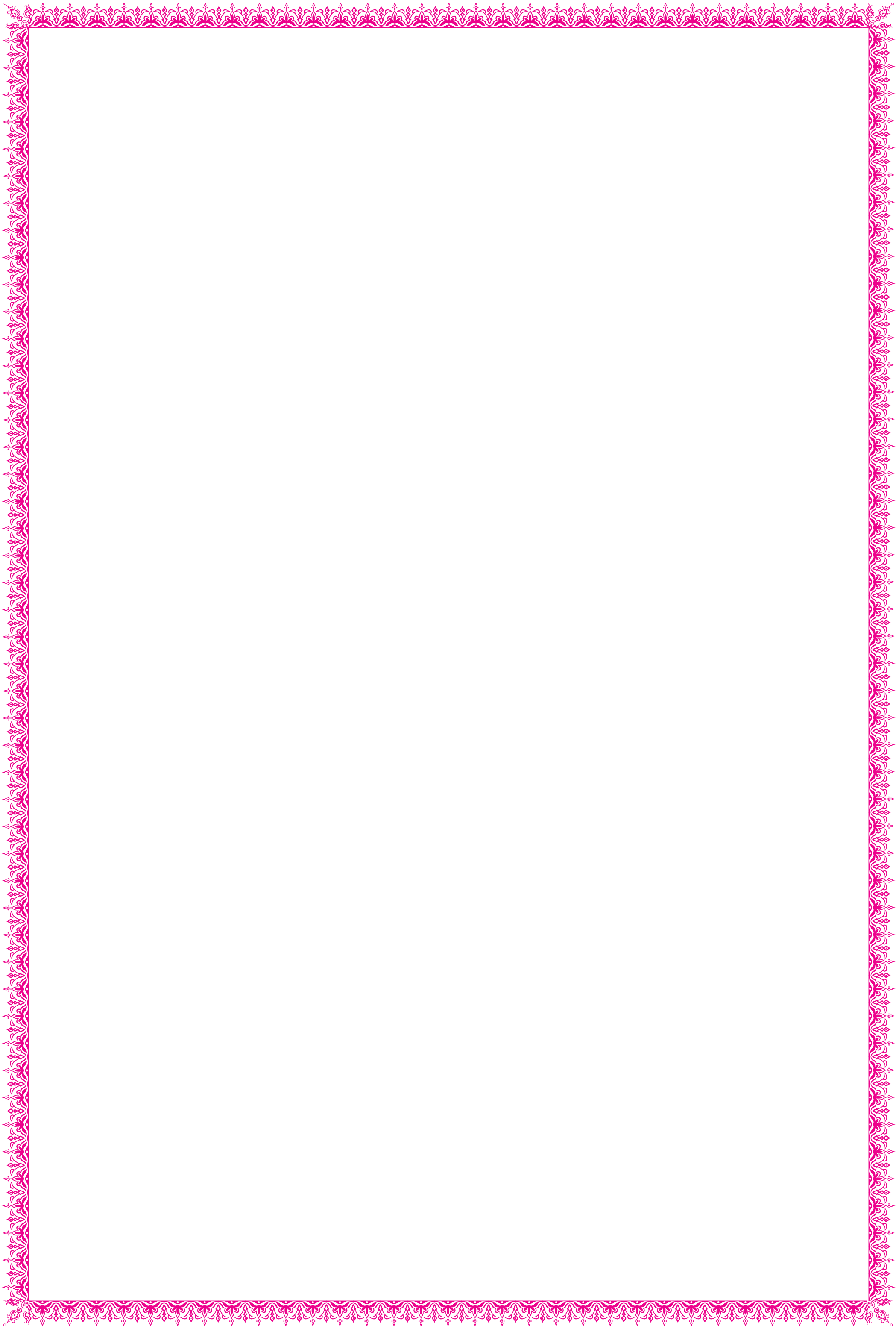
وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ﴿٢١﴾

﴾21﴿ വഴിയെ അവൻ തീർച്ചയായും തൃപ്തി അടയുകയും ചെയ്യും.

﴾21﴿ وَلَسَوْفَ തീർച്ചയായും വഴിയെ يَرْضَىٰ അവൻ തൃപ്തിപ്പെടും

അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകളെ സൂക്ഷിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ഭയഭക്തരും, ആത്മശുദ്ധി നേടിയവരുമായ ആളുകൾക്ക് നരകശിക്ഷ ഒഴിവാക്കപ്പെടുമെന്ന് മാത്രമല്ല, മതി, മതി എന്ന് തൃപ്തിപ്പെടുവോളം ഉന്നതമായ പ്രതിഫലം അല്ലാഹു അവർക്ക് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ومن الله التوفيق

اللهم لك الحمد والمنة

سورة الضحى

93. സൂറത്തുദ്ദുഹാ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 11

ഒരിക്കൽ കുറച്ച് ദിവസങ്ങളോളം നബിﷺക്ക് വഹ്‌യുംകൊണ്ട് ജിബ്‌രീൽ (അ) വരാതിരിക്കുകയും, 'മുഹമ്മദിനെ അവന്റെ റബ്ബ് വെടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു' എന്ന് അവിശ്വാസികൾ പരിഹസിച്ചു പറയുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്കയുണ്ടായി എന്നും, ഈ അവസരത്തിലാണ് ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ചതെന്നും പല രിവായത്തുകളിലും കാണാം. വിശദാംശങ്ങളിൽ വ്യത്യാസം കാണുമെങ്കിലും അവയുടെ ചുരുക്കം അതാണ്. കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും ബലവത്തായ രിവായത്ത് ഇതാകുന്നു: ജുൻദുബുബ്‌നു അബ്ദില്ലാ (റ) പറയുന്നു: 'നബി തിരുമേനിﷺ ഒന്നോരണ്ടോ രാത്രി സുഖമില്ലായ്കയാൽ എഴുന്നേൽക്കാതിരിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീ വന്ന് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: മുഹമ്മദേ, നിന്റെ പിശാച് നിന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. ഈ അവസരത്തിലാണ് والضحى والليل (എന്ന ഈ സൂറത്ത്) അവതരിച്ചത്.'(അ; ബു; മു; തി; ന.)

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَٱلضُّحَىٰ ﴿١﴾

﴾1﴿ പൂർവ്വാഹ്നം തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَٱلَّيۡلِ إِذَا سَجَىٰ ﴿٢﴾

﴾2﴿ രാത്രിതന്നെയാണ (സത്യം) -അത് ശാന്തമാകുമ്പോൾ!

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ﴿٣﴾

﴾3﴿ (നബിയേ) നിന്റെ റബ്ബ് നിന്നെ വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ടില്ല, (നിന്നോട്) ഈർഷ്യത കാട്ടിയിട്ടുമില്ല.

وَلَلۡأٓخِرَةُ خَيۡرٞ لَّكَ مِنَ ٱلۡأُولَىٰ ﴿٤﴾

﴾4﴿ നിശ്ചയമായും, പരലോകം നിനക്ക് ആദ്യലോകത്തെ [ഇഹലോകത്തെ]ക്കാൾ ഉത്തമമാകുന്നു.

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ﴿٥﴾

《5》 വഴിയെ നിന്റെ റബ്ബ് നിനക്ക് നിശ്ചയമായും തരുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ നീ തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ്.

《1》 وَالضُّحَىٰ പൂർവ്വാഹ്നം (ഇളയുച്ച)തന്നെയാണ 《2》 وَاللَّيْلِ രാത്രി തന്നെയാണ إِذَا سَجَىٰ അത് ശാന്തമാകുമ്പോൾ, അടങ്ങിയാൽ, മൂടിയാൽ 《3》 مَا وَدَّعَكَ നിന്നെ വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ടില്ല, ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല, യാത്ര പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞിട്ടില്ല رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് وَمَا قَلَىٰ അവൻ വെറുപ്പ് (കോപം- ഈർഷ്യത) കാട്ടിയിട്ടുമില്ല 《4》 وَلَلْآخِرَةُ നിശ്ചയമായും പരലോകം, അവസാനത്തേതുതന്നെ خَيْرٌ لَكَ നിനക്ക് ഉത്തമമാണ്, ഗുണമായതാണ് مِنَ الْأُولَىٰ ആദ്യലോകത്തെക്കാൾ, ആദ്യത്തേതിനെക്കാൾ 《5》 وَلَسَوْفَ നിശ്ചയമായും വഴിയെ يُعْطِيكَ നിനക്ക്തരും, നൽകും رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് فَتَرْضَىٰ അപ്പോൾ നീതൃപ്തിപ്പെടും, തൃപ്തി അടയും

വെളിച്ചം നൽകി ലോകത്തെ ഉൻമേഷഭരിതമാക്കുന്ന പകലിനെയും, ഇരുട്ടുമൂടി ലോകത്തെ ശാന്തമാക്കുന്ന രാത്രിയെയുംകൊണ്ട് സത്യം ചെയ്തശേഷം, അല്ലാഹു നബി തിരുമേനിﷺയെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുകയും അതിപ്രധാനമായ ചില സന്തോഷവാർത്തകൾ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തിരുമേനിയെ അല്ലാഹു കൈവെടിയുകയോ പുറംതള്ളുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല; അവിടത്തോട് അവന് യാതൊരു വെറുപ്പോ കോപമോ ഉണ്ടായിട്ടുമില്ല; അൽപദിവസം വഹ്‌യ് വരുവാൻ താമസിച്ചു പോകുന്നതോ, പ്രബോധനമാർഗത്തിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നേരിടുന്നതോ അല്ലാഹു കൈവെടിഞ്ഞതുകൊണ്ട് സംഭവിക്കുന്നതല്ല. രാവും പകലും പോലെ, ഇരുട്ടും വെളിച്ചവുംപോലെ സുഖദുഃഖസമ്മിശ്രമാണ് ഈ ലോകം. ഇവിടെവെച്ച് അൽപം ചില വിഷമങ്ങളെല്ലാം സഹിക്കേണ്ടിവന്നാലും പരലോകത്ത് തിരുമേനിക്ക് ഏറ്റവും ഉത്തമവും ക്ലേശരഹിതവുമായ ജീവിതമായിരിക്കും സിദ്ധിക്കുക. മാത്രമല്ല, തിരുമേനിക്ക് പരിപൂർണമായും തൃപ്തിവരുമാറ് വേണ്ടതെല്ലാം അല്ലാഹു വഴിയെ കൊടുത്തരുളുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് തൽക്കാലം ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുകയും, ഭാവിയെപ്പറ്റി സുപ്രതീക്ഷയോടിരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം.

الاخِرَةُ ('അൽ- ആഖിറത്ത്') എന്ന വാക്കിന് 'അവസാനത്തേത്' എന്നും الْأُولَىٰ ('അൽ- ഊലാ') എന്ന വാക്കിന് 'ആദ്യത്തേത്' എന്നുമാണ് സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'അൽ- ആഖിറത്ത്' ക്വുർആനിൽ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. ഭാഷയിലും ഇത് സാധാരണമാണ്. അതുകൊണ്ട് മുഫസ്സിറുകൾ മിക്കവാറും ആ അർത്ഥമാണ് ഇവിടെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിനെത്തുടർന്ന് 'അൽ- ഊലാ'ക്ക് 'ഇഹലോകം' എന്നും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നബിﷺയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ- ആദ്യഘട്ടവും അവസാനഘട്ടവുമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചിലർക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഇസ്‌ലാമിന് പ്രചാരവും വിജയവും സിദ്ധിച്ചത് അവസാനഘട്ടത്തിലാണല്ലോ. 5 -ാം വചനത്തിലെ വാഗ്ദാനവും ഏതാണ്ട് ഇതേകാലത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും ചിലർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, നബി തിരുമേനിﷺക്ക് അല്ലാഹു നൽകുവാനിരിക്കുന്ന പാരത്രികമായ അനുഗ്രഹങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ, ഇഹത്തിൽവെച്ച് തിരുമേനിക്ക് ലഭിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ വളരെ

പരിമിതമാണ് എന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. എന്നിരിക്കെ, ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ച ഈ വാഗ്ദാനങ്ങൾ ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ചതിനുശേഷം അവിടുത്തേക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളെയും– അത് ഇഹത്തിൽവെച്ചാകട്ടെ, പരത്തിൽവെച്ചാകട്ടെ– ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു എന്നും വരാവുന്നതാണ്. والله اعلم. ഭാവി നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചശേഷം, കഴിഞ്ഞകാലത്ത് നൽകപ്പെട്ട ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെ അല്ലാഹു എടുത്തു കാണിക്കുന്നു:-

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَـَٔاوَىٰ ﴿٦﴾

《6》 നിന്നെ അവൻ അനാഥനായി കാണുകയും, എന്നിട്ട് (നിനക്ക്) ആശ്രയം നൽകുകയും ചെയ്തില്ലേ?!

وَوَجَدَكَ ضَآلًّا فَهَدَىٰ ﴿٧﴾

《7》 നിന്നെ അവൻ വഴി അറിയാത്തവനായി കാണുകയും, എന്നിട്ട് (നിനക്ക്) മാർഗദർശനം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَأَغْنَىٰ ﴿٨﴾

《8》 നിന്നെ അവൻ ദരിദ്രനായികാണുകയും, എന്നിട്ട് (നിനക്ക്) ധന്യത നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

《6》 أَلَمْ يَجِدْكَ നിന്നെ അവൻ കണ്ടെത്തി (കണ്ടുമുട്ടി- കണ്ടി)ല്ലേ يَتِيمًا അനാഥനായിട്ട് فَآوَى എന്നിട്ട് അവൻ അഭയം (ആശ്രയം -രക്ഷ) നൽകി, ചേർത്തുതന്നു 《7》 وَوَجَدَكَ നിന്നെ അവൻ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു ضَالًّا വഴി അറിയാത്ത (തെറ്റിയ- പരിഭ്രമിച്ച)വനായിട്ട് فَهَدَى എന്നിട്ടവൻ വഴികാട്ടിത്തന്നു, മാർഗദർശനം നൽകി 《8》 وَوَجَدَكَ നിന്നെകണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു عَائِلًا ദരിദ്രനായി, പ്രാരാബ്ധക്കാരനായി فَأَغْنَى എന്നിട്ടവൻ ധന്യത നൽകി, ധനം നൽകി, പര്യാപ്തമാക്കി

നബിﷺക്ക് സിദ്ധിച്ച മൂന്ന് അനുഗ്രങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. (1) അവിടുന്ന് ഒരു അനാഥനായിരുന്നുവെങ്കിലും അവിടുത്തേക്ക് വേണ്ടുന്ന ആശ്രയവും സംരക്ഷണവും നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചു. അതെ, അവിടുന്ന് ഗർഭത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ പിതാവും, ആറുവയസ്സായപ്പോഴേക്ക് മാതാവും കാലഗതി അടഞ്ഞു. അങ്ങനെ മാതാവും പിതാവുമില്ലാത്ത ഒരനാഥനായിത്തീർന്നു. പക്ഷേ, ആദ്യം പിതാമഹനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെശേഷം പിതൃവ്യനും തിരുമേനിയെ ഏറ്റെടുത്ത് പരിപാലിക്കുകയും, വളരെ ഓമനിച്ചും ആദരിച്ചുംകൊണ്ട് വളർത്തിപ്പോരുകയും ചെയ്തു. പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ചപ്പോൾ പിതൃവ്യനായ അബൂത്വാലിബ് അതിൽ വിശ്വസിച്ചില്ലെങ്കിലും തിരുമേനിയോട് വളരെ അധികം സ്നേഹത്തോടും വാത്സല്യത്തോടുംകൂടി പെരുമാറിയെന്ന് മാത്രമല്ല, ശത്രുക്കളുടെ അക്രമമർദ്ദനങ്ങളെ നേരിട്ടുകൊണ്ട് തിരുമേനിയെ തന്നാലാകുംവിധം സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഹിജ്റഃയുടെ അൽപം മുമ്പ് അബൂത്വാലിബ് മരണപ്പെടുന്നതുവരെ തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തിൽതന്നെ തുടർന്നുവന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിയോഗത്തിൽ തിരുമേനി അത്യധികം വ്യസനിക്കയുണ്ടായി. ഏറെത്താമസിയാതെ, മദീനാ നിവാസികൾ തിരുമേനിയെ സ്വന്തം കുടുംബാം

ഗങ്ങളെപ്പോലെ സഹായിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ഉടമ്പടി ചെയ്യുകയും, അതവർ തികച്ചും പാലിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം ഒന്നാമത്തെ അനുഗ്രഹത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്.

(2) നേർവഴിയും സൻമാർഗവും ഏതാണ്, എങ്ങനെയാണ് എന്നൊന്നും അറിയാത്ത ആളായിരുന്നു തിരുമേനി. എങ്കിലും അല്ലാഹു അവിടുത്തേക്ക് സൻമാർഗദർശനം നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചു. സ്വകുടുംബത്തിൽനിന്നോ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ വഴിയോ സൻമാർഗമെന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവിടുത്തേക്ക് അവസരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. എഴുത്തും വായനയും അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറ: ശൂറായിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: مَا كُنتَ تَدۡرِي مَا ٱلۡكِتَابُ وَلَا ٱلۡإِيمَانُ (വേദഗ്രന്ഥമാകട്ടെ, സത്യവിശ്വാസമാകട്ടെ എന്താണെന്ന് നിനക്ക് അറിയാമായിരുന്നില്ല, 42 : 52) ഇങ്ങനെയുള്ള തിരുമേനിയെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു വേദഗ്രന്ഥം നൽകി അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചു. പ്രവാചകൻമാരിൽ ശ്രേഷ്ഠനും, സമസ്തലോകത്തിന്നായുള്ള റസൂലുമാക്കി നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു.

(3) അന്യരെ ആശ്രയിച്ച് കഴിയുമാറുള്ള ദാരിദ്ര്യാവസ്ഥ നീക്കി അന്യാശ്രയംകൂടാതെ ധന്യനായി കഴിഞ്ഞുകൂടത്തക്ക നില അല്ലാഹു തിരുമേനിക്ക് നൽകി. പിതാവിൽനിന്ന് തിരുമേനിക്ക് അനന്തരമായി കാര്യമായ സ്വത്തുക്കളൊന്നും സിദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. പിതാമഹനെയും, പിതൃവ്യനെയും ആശ്രയിക്കേണ്ടിവന്നു. പിന്നീട്- ഈ സൂറത്ത് അവതരിക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ- സ്വപത്നിയായ ഖദീജഃ (റ) തന്റെ ധനംകൊണ്ട് നബിﷺയെ സഹായിച്ചുവന്നു. പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് തിരുമേനി കച്ചവടം നടത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.ഹിജ്റഃക്ക് ശേഷം അൻസ്വാരികളുടെ സഹായങ്ങളും സിദ്ധിച്ചു.പിന്നീട് യുദ്ധങ്ങളിൽ ലഭിക്കുന്ന 'ഗനീമത്ത്' സ്വത്തുക്കളിൽനിന്ന് നിയമാനുസൃതമുള്ള ഒരു പങ്കും തിരുമേനിക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ, അത്യാവശ്യങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരെ ആശ്രയിക്കാതെ തട്ടിനീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമാറുള്ള പരിതഃസ്ഥിതിയുണ്ടായി എന്നർത്ഥം. എന്നല്ലാതെ, തിരുമേനി ഒരു ധനാഢ്യനോ, ലക്ഷപ്രഭുവോ ആയിത്തീർന്നു എന്ന് ഇതിനർത്ഥമില്ല. ചരിത്രം അറിയുന്നവർക്കെല്ലാം അറിയാവുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമാണിത്. ഒരു രാജാവായ പ്രവാചകനാകുന്നതിനെക്കാൾ ഒരു പ്രവാചകനായ അടിയാനായിരിക്കുവാനാണ് അവിടുന്ന് ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്.

ധനത്തിനും, ധന്യതക്കും തിരുമേനി കൽപിച്ചിട്ടുള്ള അർത്ഥംതന്നെ ഇന്ന് നാം അതിന്ന് കൽപിക്കാറുള്ള അർത്ഥമല്ല. തിരുമേനി കൽപിച്ച അർത്ഥത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ, തിരുമേനിയെക്കാൾ വമ്പിച്ച ഒരു ധനവാൻ ലോകത്തില്ല എന്ന് സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. അവിടുന്ന് പറയുന്നു: ليس الغني عن كثرة العرض ولكن الغنى غنى النفس – متفق عليه (ധനം എന്നത് വസ്തുക്കളുടെ ആധിക്യം കൊണ്ടുള്ളതല്ല. പക്ഷേ, ധനം മനസ്സിന്റെ ധന്യതയാണ്. (ബു; മു) അതെ, ഉള്ളതിൽ തൃപ്തിപ്പെടുവാനും, അന്യരെ ആശ്രയിക്കാതിരിക്കുവാനുമുള്ള മനക്കരുത്തുണ്ടായിരിക്കുക. ഇതാണ് തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ധനം.

فَأَمَّا ٱلۡيَتِيمَ فَلَا تَقۡهَرۡ ﴿٩﴾

《9》എന്നിരിക്കെ, അനാഥയെ നീ കീഴടക്കിവെക്കരുത്.

وَأَمَّا ٱلسَّآئِلَ فَلَا تَنۡهَرۡ ﴿١٠﴾

《10》 ചോദിച്ചുവരുന്നവനെ നീ മിരട്ടിവിടുകയും അരുത്.

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

﴾11﴿ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ച് നീ വർത്തമാനം പറയുകയും ചെയ്യുക.

﴾9﴿ فَأَمَّا എന്നിരിക്കെ, അപ്പോൾ الْيَتِيمَ അനാഥയെ فَلَا تَقْهَرْ നീ കീഴടക്കിവെക്കരുത്, സ്വേച്ഛാധികാരം നടത്തരുത് ﴾10﴿ وَأَمَّا السَّائِلَ അപ്പോൾ ചോദിക്കുന്നവനെ فَلَا تَنْهَرْ നീ മിരട്ടിവിടരുത്, ആട്ടി (ആക്ഷേപിച്ചു) കളയരുത് ﴾11﴿ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ അപ്പോൾ അനുഗ്രഹത്തെപ്പറ്റി رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ فَحَدِّثْ നീ വർത്തമാനം പറയുക, സംസാരിക്കുക

ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും, അനാഥത്വത്തിന്റെയും അനുഭവങ്ങൾ നേരിട്ടറിഞ്ഞ ആളെന്ന സ്ഥിതിക്ക് അനാഥകളുടെയും, സഹായം അർത്ഥിച്ചുവരുന്ന സാധുക്കളുടെയും സ്ഥിതിഗതികൾ നബിﷺക്ക് നല്ലപോലെ അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. ആ നിലക്കും, അല്ലാഹു തനിക്കുചെയ്ത അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദിയെന്ന നിലക്കും അവരുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധചെലുത്തേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അവരെ വെറുപ്പിക്കുകയോ അവരോട് അപമര്യാദയായി പെരുമാറുകയോ ചെയ്യരുതെന്നും അല്ലാഹു നബിﷺയെ ഉപദേശിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ തിരുമേനിക്ക് സിദ്ധിച്ച മൂന്ന് അനുഗ്രഹങ്ങളെയാണ് എടുത്തുകാട്ടിയത്. ഈ വചനങ്ങളിൽ അതുപോലെ മൂന്ന് കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ വചനങ്ങൾ നബിﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെങ്കിലും, വാസ്തവത്തിൽ അവ ഓരോ സത്യവിശ്വാസിക്കും ബാധകമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

1 -ാമത്തേത് യത്തീമിനെ- പിതാവ് മരണപ്പെടുകയും പ്രായപൂർത്തി എത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്ത അനാഥക്കുട്ടിയെ- കീഴടക്കി വെക്കരുതെന്നുള്ളതാണ്. അനാഥക്കുട്ടികളുടെ കാര്യത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള ക്വുർആൻ വചനങ്ങളും നബിവചനങ്ങളും സാമാന്യമായെങ്കിലും അറിയുന്നവർക്ക് തൽവിഷയത്തിന് ഇസ്‌ലാം കൽപിച്ചിട്ടുള്ള പ്രാധാന്യം മറ്റൊരു മതമോ, സമുദായമോ കൽപിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

2 -ാമത്തേത് ചോദിച്ചു വരുന്നവനെ മിരട്ടിവിടരുതെന്നുള്ളതാണ്. കയ്യിലുണ്ടെങ്കിൽ കൊടുക്കുക, ഇല്ലാത്തപക്ഷം നല്ലവാക്ക് പറഞ്ഞു വിടുക, എന്നല്ലാതെ അവനോട് പരുഷമായ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞോ മര്യാദയല്ലാത്ത പെരുമാറ്റം പെരുമാറിയോ നിന്ദിക്കുവാനും, ആക്ഷേപിക്കുവാനും പാടില്ലാത്തതാണ്. യാചന ഒരു നല്ല കാര്യമല്ല. ഇസ്‌ലാം അത് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. എങ്കിലും ചോദിച്ചുവരുന്നവനോട് നല്ല നിലക്ക് വർത്തിക്കുന്നത് ചോദിക്കപ്പെടുന്നവന്റെ കടമയാകുന്നു. ഈ വിഷയത്തിലും നബി തിരുമേനിﷺയുടെ പതിവ് പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണ്. ചോദിച്ചുവരുന്ന ഒരാളെയും അവിടുന്ന് വെറും കയ്യോടെ മടക്കി വിട്ടിരുന്നില്ല. ഒന്നും കൈവശമില്ലാത്തപ്പോൾ സൗമ്യമായ വാക്ക് പറയുകയും പിന്നീട് കൈവശം കിട്ടുമ്പോൾ കൊടുക്കാമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്കയും, അത് നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

3 -ാമത്തേത് അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് വർത്തമാനം പറയുക എന്നുള്ളതാണ്. അതായത്, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെ മൂടിവെക്കാതെ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും, കൃതജ്ഞതാപൂർവം സ്മരിക്കുകയും, സന്ദർഭോചിതം പ്രസ്താവിക്കുകയും, അതിന്റെ അടയാളം പുറമെ പ്രകടമായിക്കാണുകയും ചെയ്യുക. അല്ലാഹു പറയുന്നു: لئن شكرتم لأزيدنكم ولئن كفرتم ان عذابي لشديد (നിങ്ങൾ നന്ദി

കാണിക്കുന്നപക്ഷം നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചുതരും. നിങ്ങൾ നന്ദി കേടുകാട്ടിയെങ്കിലോ നിശ്ചയമായും എന്റെ ശിക്ഷ കഠിനമായതുമാണ്. (സൂറ: ഇബ്റാഹീം, 7) നബി തിരുമേനിﷺ പറയുന്നു: 'തന്റെ അടിയാന്റെമേൽ താൻ ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തിന്റെ അടയാളം അവന്റെ മേൽ കാണപ്പെടുന്നതിനെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.' (തി.) ധനവും കഴിവും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും താണതരം വസ്ത്രം ധരിച്ചുകണ്ട ഒരാളോട് തിരുമേനി പറയുകയുണ്ടായി: 'എന്നാൽ അല്ലാഹു തനിക്ക് ധനം തന്നിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തിന്റെയും മാന്യതയുടെയും അടയാളം തന്നിൽ കാണപ്പെടട്ടെ' (അ; ന). പക്ഷേ, സന്തോഷമെന്ന നിലക്കും, നന്ദിയായിക്കൊണ്ടുമല്ലാതെ- അഹങ്കാരവും ദുരഭിമാനവുമായിക്കൊണ്ട്- അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹങ്ങളെ എടുത്തുപറയുന്നതും, പ്രകടമാക്കുന്നതും പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു.

ولله الحمد والمنة

سورة الانشراح

94. സൂറതുൽ ഇൻശിറാഹ്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 8

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

أَلَمۡ نَشۡرَحۡ لَكَ صَدۡرَكَ ﴿١﴾

《1》 (നബിയേ) നിന്റെ നെഞ്ച് [ഹൃദയം] നിനക്ക് നാം വിശാലമാക്കിത്തന്നില്ലേ?!

وَوَضَعۡنَا عَنكَ وِزۡرَكَ ﴿٢﴾

《2》 നിന്റെ ഭാരം നിന്നിൽനിന്ന് നാം (ഇറക്കി)വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;-

ٱلَّذِيٓ أَنقَضَ ظَهۡرَكَ ﴿٣﴾

《3》 (അതെ) നിന്റെ മുതുകിനെ ഞെരുക്കിക്കളഞ്ഞതായ (ആ ഭാരം).

وَرَفَعۡنَا لَكَ ذِكۡرَكَ ﴿٤﴾

《4》 നിന്റെ കീർത്തി നിനക്ക് നാം ഉയർത്തിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

《1》 أَلَمْ نَشْرَحْ നാം വികസിപ്പിച്ചു (വിശാലപ്പെടുത്തി) തന്നില്ലേ لَكَ നിനക്ക് صَدْرَكَ നിന്റെ നെഞ്ച് (ഹൃദയം) 《2》 وَوَضَعْنَا നാം (ഇറക്കി- താഴ്ത്തി)വെക്കുകയും ചെയ്തു عَنْكَ നിന്നിൽനിന്ന് وِزْرَكَ നിന്റെ ഭാരം (വിഷമം) 《3》 الَّذِي أَنْقَضَ ഒടിച്ചു കളഞ്ഞ (ഞെരുക്കിയ)തായ ظَهْرَكَ നിന്റെ മുതുക്, പുറത്തെ 《4》 وَرَفَعْنَا നാം ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു لَكَ നിനക്ക് ذِكْرَكَ നിന്റെ കീർത്തി, സ്മരണ

കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിൽകണ്ടതുപോലെ, അല്ലാഹു നബിﷺക്ക് ചെയ്തുകൊടുത്ത ചില മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുത്തേക്ക് മനസ്സമാധാനവും

ശുഭപ്രതീക്ഷയും ഉണ്ടാക്കുന്നവയാണ് ഈ വചനങ്ങളും. അല്ലാഹു മനുഷ്യന് നൽകുന്ന അതിമഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹമത്രെ ഹൃദയവിശാലത. ധൈര്യം, ക്ഷമ, സഹനം, വിനയം, ദയ, ദൃഢമനസ്കത, സത്യാമ്പേഷണം മുതലായ ഉൽകൃഷ്ട ഗുണങ്ങൾ അതിനെ ആശ്രയിക്കുന്നു. വിജ്ഞാനം, ദൃഢവിശ്വാസം, അല്ലാഹുവിനെയും പരലോകത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ബോധം ആദിയായവ അതിനെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നു. സീനാതാഴ്‌വരയിൽവെച്ച് മൂസാ നബി (അ)യെ അല്ലാഹു റസൂലായി നിയോഗിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചെയ്ത ഒന്നാമത്തെ പ്രാർത്ഥന رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي(റബ്ബേ, എനിക്ക് എന്റെ ഹൃദയം നീ വിശാലമാക്കിത്തരേണമേ.) എന്നായിരുന്നു. (സൂറ: ത്വാഹാ.) ഇതിൽനിന്നുതന്നെ അതിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

ഹൃദയവിശാലത ലഭിച്ചവരിൽ ഒന്നാമത്തെ സ്ഥാനം നബി തിരുമേനിﷺക്ക് തന്നെ. അവിടുത്തോടും അവിടുത്തെ അനുയായികളോടും ക്വുറൈശികൾ അനുവർത്തിച്ചുവന്ന ശത്രുതയും ധിക്കാരവും പ്രസിദ്ധമാണ്. മക്കാവിജയദിവസം അവർ തിരുമേനിയുടെ മുമ്പിൽ കയ്യുംകെട്ടി തങ്ങളുടെ പേരിൽ എടുക്കുന്ന ഏത് നടപടിയും സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറായിക്കൊണ്ട് തിരുമേനിയുടെ വിധിയും കാത്തുനിന്നപ്പോൾ തിരുമേനി അവരോട് പറഞ്ഞതെന്താണ്? 'എല്ലാവരും പോയിക്കൊള്ളുക. നിങ്ങൾക്ക് വിടുതൽ തന്നിരിക്കുന്നു' (اذهبوا انتم الطلقاء) എന്നായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ കൂട്ടുകാരിൽനിന്ന് ഒറ്റപ്പെട്ട് ഒരു വൃക്ഷത്തിനടുത്ത് നിരായുധനായി വിശ്രമമെടുക്കുമ്പോൾ 'ആരുണ്ട് ഇപ്പോൾ നിന്നെ രക്ഷിക്കുവാൻ?! എന്നു പറഞ്ഞു വാളോങ്ങിക്കൊണ്ട് പെട്ടെന്ന് ആഗതനായ ശത്രുവോട് 'അല്ലാഹു' എന്ന് തിരുമേനി സധീരം ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ശത്രുവിന്റെ കൈ തളർന്നുപോയി. വാൾ നിലത്ത്‌വീണു. അതേ വാൾ തിരുമേനി കയ്യിലെടുത്തു. പക്ഷേ, വാൾ ശത്രുവിന്റെ നേരെ നീട്ടുകയല്ല മാപ്പ് നൽകി പോയിക്കൊള്ളുവാൻ അനുവദിക്കുകയാണ് അവിടുന്ന് ചെയ്തത്. സ്വന്തം നാട്ടിലും കുടുംബത്തിലും നിൽക്കപ്പൊറുതിയില്ലാതെ സഹായമർത്ഥിച്ചുചെന്നപ്പോൾ അങ്ങാടിപ്പിള്ളേരെ വിട്ടു കല്ലെറിഞ്ഞു കാലിൽനിന്ന് രക്തം ഒഴുക്കി ആട്ടിവിട്ട ത്വാഇഫുകാരെക്കുറിച്ച് അവിടുന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചത് ഇങ്ങനെയായിരുന്നു! 'അല്ലാഹുവേ, എന്റെ ജനങ്ങൾക്ക് പൊറുത്ത് കൊടുക്കേണമേ, അവർക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ.' (اللهم اغفر لقومي إنهم لا يعلمون) നബി തിരുമേനിﷺയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ധാരാളക്കണക്കിൽ തെളിഞ്ഞു കാണാവുന്ന ഇത്തരം സംഭവങ്ങളെല്ലാം അവിടുത്തെ ഹൃദയവിശാലതയുടെ ഫലമത്രെ.

പ്രബോധനമാർഗത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങൾ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും മതകാര്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച അപരിചിതത്വം എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിഷമങ്ങളെല്ലാം ക്രമേണ അല്ലാഹു നീക്കിക്കൊടുത്തതിനെപ്പറ്റിയാണ് നിന്റെ മുതുകിനെ ഞെരുക്കുന്ന ഭാരം ഇറക്കിവെച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഭൂമുഖത്ത് ഇസ്‌ലാംമതം അവശേഷിക്കുന്ന കാലത്തോളം- അത് ലോകാവസാനംവരെ അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്യും- ഇഹത്തിൽ അവിടുത്തെ പേരും കീർത്തിയും നിലനിൽക്കുമെന്ന് തീർച്ചയാണ്. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തും നിവസിക്കുന്ന മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ ചുരുങ്ങിയത് ദിനംപ്രതി അഞ്ചുനേരത്തെ ബാങ്കുവിളികളിലും, നമസ്കാരങ്ങളിലും അവിടുത്തെ നാമം ഉച്ചരിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ക്വുർആനും ഇസ്‌ലാമിക വിജ്ഞാനങ്ങളും ലോകത്ത് നിലവിലുള്ള കാലം അവിടുത്തെ പേരും പ്രശസ്തിയും ഒരിക്കലും മാഞ്ഞുപോകുന്നതുമല്ല. വേണ്ടാ അവിടുത്തെ പ്രവാചകത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത അമുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽപോലും -ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ- അവിടുത്തെ ഗുണഗണങ്ങ

ളെപ്പറ്റി സ്മരിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നു. ഭൂലോകത്ത് മാത്രമല്ല, വാനലോകത്ത് മലക്കുകൾക്കിട യിൽ തിരുമേനി കീർത്തിമാൻ തന്നെ. പരലോകത്ത് എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരിലും ഉപരി യായ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നബിﷺക്ക് അല്ലാഹു നൽകുന്നതാണെന്നും ക്വുർആ നിൽനിന്നും ഹദീഥുകളിൽനിന്നും പൊതുവിൽ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. മേൽ പ്രസ്താ വിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഓർമിപ്പിച്ചശേഷം, അതിപ്രധാനവും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കാക മാനം മനസ്സമാധാനം നൽകുന്നതുമായ ഒരു തത്വയാഥാർത്ഥ്യം അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു:-

فَإِنَّ مَعَ ٱلْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٥﴾

﴿5﴾ അപ്പോൾ, (അറിയുക:) നിശ്ച യമായും ഞെരുക്കത്തോടുകൂടി ഒരു സൗകര്യം (അഥവാ എളുപ്പം) ഉണ്ടായിരിക്കും.

إِنَّ مَعَ ٱلْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾

﴿6﴾ നിശ്ചയമായും ഞെരുക്ക ത്തോടുകൂടി ഒരു സൗകര്യം (അഥവാ എളുപ്പം) ഉണ്ടായിരിക്കും.

﴿5﴾ فَإِنَّ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നിശ്ചയമായും مَعَ ٱلْعُسْرِ ഞെരുക്കത്തോടുകൂടി (പ്ര യാസത്തിന്റെ ഒപ്പം) ഉണ്ട് يُسْرًا ഒരു സൗകര്യം, എളുപ്പം ﴿6﴾ إِنَّ مَعَ ٱلْعُسْرِ നിശ്ചയമായും ഞെരുക്കത്തോടൊപ്പമുണ്ട് يُسْرًا ഒരു സൗകര്യം

നാം സദാ ഓർമിച്ചിരിക്കേണ്ടതും, ഓർമിക്കുന്നവർക്ക് ജീവിതത്തിൽ നിത്യമനസ്സമാ ധാനവും സൽപ്രതീക്ഷയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതുമാണ് ഈ രണ്ട് ചെറുവചനങ്ങൾ. ഈ ജീവിതത്തിൽ ബാധിക്കുന്ന ഏതുതരം ഞെരുക്കമാകട്ടെ, അതിനെ തുടർന്ന് ഒരു ആശ്വാസവും സൗകര്യവും ഉണ്ടാകുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചുറ പ്പിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

ഞെരുക്കത്തോടുകൂടി സൗകര്യം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ഒരു പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞുമതി യാക്കാതെ, രണ്ടുപ്രാവശ്യം പറയുകയും, ഓരോ വാചകത്തിലും ان (നിശ്ചയമായും) എന്ന അവ്യയം ചേർത്ത് ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, വാചക ഘടനയിൽ മറ്റൊരു രഹസ്യംകൂടി അല്ലാഹു ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം: ഞെരു ക്കത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ 'അൽ ഉസ്ർ' (ٱلْعُسْرِ) എന്ന് ال ചേർത്തു പറഞ്ഞ് സൗകര്യ ത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ 'യുസ്റൻ' (يُسْرًا) എന്ന് ال ചേർക്കാതെയും പറഞ്ഞു. അറ ബിഭാഷാ മുറപ്രകാരം ال എന്ന അവ്യയം ചേർക്കപ്പെട്ട പദം معرفة (പ്രത്യേകനാമം) ആയി രിക്കും. ال ചേർക്കപ്പെടാത്ത (تنوين സഹിതമുള്ള) പദം نكرة (സാമാന്യനാമം) യുമായിരി ക്കും. *(*)* ഇതനുസരിച്ച് ഒന്നാമത്തെ വാചകത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച അതേ 'ഞെരുക്കം' (ٱلْعُسْرِ) തന്നെയായിരിക്കും രണ്ടാമത്തെ വാചകത്തിലെ 'ഞെരുക്ക'വും. നേരെമറിച്ച് 'സൗകര്യം' (يسر) ആകട്ടെ, രണ്ട് വാചകത്തിലേതും വെവ്വേറെ ആയിരിക്കയും വേണം. അപ്പോൾ ഈ രണ്ട് വാചകങ്ങളും സാരം ഏതാണ്ടിങ്ങിനെയായിരിക്കും: 'ഒരു പ്രത്യേകമായ ഞെരുക്കം സംഭവിക്കുന്നപക്ഷം അതോടൊപ്പം ഏതെങ്കിലും തരത്തി

(*) അതുകൊണ്ടാണ് ഇപ്രകാരമുള്ള സാമാന്യനാമങ്ങൾ വിവർത്തനം ചെയ്യു മ്പോൾ 'ഒരു' എന്നോ മറ്റോ ചേർത്ത് മലയാളത്തിൽ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്.

ലുള്ള ഒരു സൗകര്യം- ഒന്നല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊന്ന്- തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.' ഈ രണ്ട് വചനങ്ങൾ ഓതിക്കൊണ്ട് നബിﷺ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തതായി ഒരു ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്: 'ഒരു ഞെരുക്കം രണ്ട് സൗകര്യത്തെ ജയിക്കുകയില്ലതന്നെ. (لن يغلب عسر يسرين لن يغلب عسر يسرين - ابن جرير وغيره)' മേൽ വിവരിച്ച ഭാഷാനിയമത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഈ നബിവചനവും.

അബുഹാതിംസിജസ്താനീ (റ) പാടിയതെത്ര വാസ്തവം:-

اذَا اشتملتْ عَلَى اليَأس القُلُوبُ	وَضَاقَ لِمَا بِهِ الصَّدْرُ الرَّحِيبُ
واَوْ طَأت المَكارِهُ واطمَانَّت	وَاَرَسَتْ فِي امَا كنِهَا الخُطُوبُ
وَلَمْ تَرَ لانكِشَافِ الضر وجها	وَلاَ اغنَي بحِيلَته الاَرِيب
اتَاكَ عَلَى قُسوط مِّنكَ غوْثٌ	يَمُن بهِ اللَّطيفُ المُسْتَجيبُ
وَكُل الحَادِثَات اذَا تَنَاهَتْ	فَمَوْصُولٌ بهَا الفَرَجُ القَرِيب

(സാരം:- ഹൃദയങ്ങളിൽ നിരാശ വന്നുമൂടുകയും, വിശാലപ്പെട്ട ഹൃദയം അതുമൂലം കുടുസ്സായിത്തീരുകയും അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി ഒത്തുചേർന്ന് ചടഞ്ഞു കൂടുകയും, തൽസ്ഥാനങ്ങളിൽ ആപത്തുകൾ നങ്കൂരമുറപ്പിക്കുകയും, ഉപദ്രവം നീങ്ങുവാനുള്ള ഒരു മാർഗവും നീ കാണാതിരിക്കുകയും, ബുദ്ധിമാന്റെ കൗശലംകൊണ്ട് അതിന് പരിഹാരമുണ്ടാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അതാ- നീ നിരാശപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കവെ- നിനക്കൊരു സഹായം വന്നെത്തുന്നു! (പ്രാർത്ഥനക്ക്) ഉത്തരം നൽകുന്ന ആ സൗമ്യശീലൻ (അല്ലാഹു) അത് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു എല്ലാ വിപത്തുകളുംതന്നെ, അവസാനമെത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ ആസന്നമായ ഒരു തുറവി അതോടു ചേർന്നുകൊണ്ടുണ്ടായിരിക്കും.) അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

فَإِذَا فَرَغۡتَ فَٱنصَبۡ ﴿٧﴾

﴾7﴿ ആകയാൽ, നിനക്ക് ഒഴിവ് കിട്ടിയാൽ നീ അദ്ധ്വാനിച്ചുകൊള്ളുക.

وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَٱرۡغَب ﴿٨﴾

﴾8﴿ നിന്റെ രക്ഷിതാവങ്കലേക്കുതന്നെ നീ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക.

﴾7﴿ فَإِذَا فَرَغۡتَ ആകയാൽ നീ ഒഴിവായാൽ (നിനക്ക് ഒഴിവ് കിട്ടിയാൽ) فَٱنصَبۡ നീ അദ്ധ്വാനിക്കുക (പരിശ്രമം ചെയ്യുക) ﴾8﴿ وَإِلَىٰ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് فَٱرۡغَبۡ നീ ആഗ്രഹിച്ചു (ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു) കൊള്ളുക

ഞെരുക്കങ്ങളെത്തുടർന്ന് സൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ഉണർത്തിയശേഷം- പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നബി തിരുമേനിﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണെങ്കിലും- സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പൊതുവെ അല്ലാഹു മഹത്തായ ഉപദേശം ഈ വചനങ്ങളിൽ നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. ഒഴിവുകിട്ടിയാൽ അദ്ധ്വാനിക്കണം, ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്-

അഥവാ അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കുന്നത്- അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കായിരിക്കണം എന്നത്രെ അത്. ഇന്നിന്ന കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഒഴിവായാൽ എന്നോ, ഇന്നിന്ന വിഷയങ്ങളിൽ അദ്ധ്വാനം ചെയ്യണമെന്നോ പ്രത്യേകം വ്യക്തമാക്കാതിരുന്നത് വളരെ അർത്ഥവത്താകുന്നു. ഐഹികകാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിവ് കിട്ടുമ്പോൾ പാരത്രിക കാര്യത്തിലും, ശത്രുവുമായുള്ള സമരത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവുകിട്ടുമ്പോൾ ദേഹേച്ഛകളോടും പിശാചിനോടുമുള്ള സമരത്തിലും, ജനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിൽനിന്ന് ഒഴിവാകുമ്പോൾ അല്ലാഹുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിലും, വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യങ്ങളിൽനിന്ന് സ്വസ്ഥമാകുമ്പോൾ സമുദായത്തിന്റെ പൊതുകാര്യത്തിലും, നിർബന്ധ കർമങ്ങൾ ചെയ്തുതീർന്നാൽ ഐച്ഛികമായ കർമങ്ങളിലും, പകലത്തെ ജോലിത്തിരക്കുകൾ അവസാനിച്ചാൽ രാത്രി നമസ്കാരത്തിലും, നമസ്കാരം തീർന്നാൽ പ്രാർത്ഥനയിലും ഇങ്ങനെ ഒരു വിഷയത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധയിൽനിന്ന് ഒഴിവുകിട്ടുമ്പോൾ മറ്റൊരു നല്ല വിഷയത്തിൽ ശ്രദ്ധപതിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള മഹത്തായ ഒരു സാരോപദേശമത്രെ ഇത്.

ഒരു കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കെ, മറ്റൊരു കാര്യത്തിൽ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധപതിക്കുവാൻ മനുഷ്യന് സാദ്ധ്യമല്ല. مَّا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ (ഒരു മനുഷ്യനും തന്നെ അവന്റെ ഉള്ളിൽ അല്ലാഹു രണ്ട് ഹൃദയങ്ങളെ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. 33: 4) ഭക്ഷണത്തിന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചും, മലമൂത്രവിസർജ്ജനത്തിന് മുട്ടുമ്പോഴും നമസ്കരിക്കരുതെന്ന് വിരോധിക്കുന്ന (മുസ്ലിം രേഖപ്പെടുത്തിയ) നബിവചനം ഈ തത്വത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാകുന്നു. ഒഴിവുസമയം ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ സ്വന്തം നന്മക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്ന പക്ഷം അത് മനുഷ്യന് നേരിടുന്ന തീരാനഷ്ടമായിരിക്കും. കാരണം, ആ സമയം പിന്നൊരിക്കലും അവന് തിരിച്ചുകിട്ടുവാൻ പോകുന്നില്ല. നബിﷺ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: **نعمتان مغبون فيهما كثير من الناس الصحة والفراغ – البخاري** (രണ്ട് അനുഗ്രഹങ്ങളുണ്ട്, അവയിൽ മിക്ക മനുഷ്യരും നഷ്ടം ബാധിക്കുന്നവരാണ്; ആരോഗ്യവും ഒഴിവുസമയവും. (ബു.)

ഏതൊരു കാര്യവും നിർവഹിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള സഹായം അനിവാര്യമാണ്. അതിന്റെ പര്യവസാനം നന്നായിത്തീരുവാൻ അവന്റെ അംഗീകരണവും അനിവാര്യം തന്നെ. അതിന്റെ യഥാർത്ഥ പ്രതിഫലം അവനിൽനിന്നുമാത്രം ലഭിക്കേണ്ടതുമാണ്. അപ്പോൾ, എല്ലാ കാര്യത്തിനും അവന്റെ മുമ്പിൽ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടതാവശ്യമാകുന്നു. അവനോടുമാത്രമേ അത് പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ട് ഫലവും ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ. പാരത്രികമെന്നോ, ഐഹികമെന്നോ, മതപരമെന്നോ, ലൗകികമെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസം കൂടാതെ, എല്ലാ നല്ല കാര്യത്തിനും അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കാവുന്നതും സമർപ്പിക്കേണ്ടതുമാണ്. ചെരുപ്പിന്റെ വാർ മുറിയുമ്പോഴും ഭക്ഷണത്തിന് ഉപ്പ് ആവശ്യമായിവരുമ്പോഴുംകൂടി അതിനുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഹദീഥിൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (തി.) ഇത്രയും നിസ്സാരപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾപോലും അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായംകൂടാതെ സാധ്യമാകുന്നതല്ലെന്ന് അൽപം ആലോചിക്കുന്നവർക്ക് അറിയാവുന്നതാണ്. എന്നിരിക്കെ, വൻകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയേണ്ടതുണ്ടോ?! ഏതൊരു കാര്യത്തിനും പ്രാർത്ഥിച്ചു ചുമ്മാ ഇരുന്നാൽ പോരാ- ഓരോന്നിലും അവരവർക്കറിയുന്നതും കഴിയുന്നതുമായ ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്കയും വേണ്ടതുണ്ട്- എന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. പക്ഷേ, ആ ശ്രമം ഫലപ്പെടുത്തുന്നതും അല്ലാഹുവാണല്ലോ.

എല്ലായ്പ്പോഴും ദുആ ചെയ്യാൻ പറ്റിയതും, മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ വസ്തുതകൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉതകുന്നതും, നബി തിരുമേനിﷺ ദുആ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നതായി

ഇമാം മുസ്ലിം (റ) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു ദുആ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും:-

اَللَّهُمَّ اصْلِح لِي دينى الَّذى هُوَ عصْمَةُ امرى واصلِحْ لِي دُنْيَاى الَّتِي فِيهَا مَعاشِي وَاصلَح لِي اخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعادِى واجْعَلِ الحَيوةَ زيادة فِي كُلِّ خَيرِ وَاجْعِلَ المماتَ راحةً لِّي مِن كُلِّ شَرٍّ ـ

رواه مسلم

സാരം: 'അല്ലാഹുവേ, എന്റെ കാര്യത്തിന്റെ രക്ഷയാകുന്ന എന്റെ മതനിഷ്ഠ നീ എനിക്ക് നന്നാക്കിത്തരേണമേ! എന്റെ ജീവിതമാർഗം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായ എന്റെ ഐഹികജീവിതവും നീ എനിക്ക് നന്നാക്കിത്തരേണമേ! എന്റെ മടക്കസ്ഥലം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന എന്റെ പാരത്രിക ജീവിതവും നീ എനിക്ക് നന്നാക്കിത്തരേണമേ! ഈ ജീവിതം എല്ലാവിധ നന്മയിലും എനിക്ക് വർദ്ധനവാക്കിത്തീർക്കുകയും വേണമേ! മരണത്തെ എല്ലാവിധ തിന്മയിൽനിന്നും എനിക്ക് ആശ്വാസമാക്കിത്തീർക്കുകയും വേണമേ!'

اللهم انا نرغب اليك وندعوك بدعاء نبيك

اللهم ولك الحمد والمنة والفضل

سورة التّين

95. സൂറതുത്തീൻ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 8

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَٱلتِّينِ وَٱلزَّيۡتُونِ ۝١

《1》 അത്തിതന്നെയാണ, ഒലീവും തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَطُورِ سِينِينَ ۝٢

《2》 സീനാപർവതവുംതന്നെയാണ (സത്യം)!

وَهَٰذَا ٱلۡبَلَدِ ٱلۡأَمِينِ ۝٣

《3》 ഈ നിർഭയരാജ്യവും തന്നെയാണ (സത്യം)!

لَقَدۡ خَلَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ فِيٓ أَحۡسَنِ تَقۡوِيمٍ ۝٤

《4》 തീർച്ചയായും മനുഷ്യനെ നാം ഏറ്റവും നല്ല പാകതയിലായി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

ثُمَّ رَدَدۡنَٰهُ أَسۡفَلَ سَٰفِلِينَ ۝٥

《5》 പിന്നീട് അവനെ നാം അധമൻമാരിൽ ഏറ്റവും അധമനാക്കി ത്തീർത്തു,-

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَلَهُمۡ أَجۡرٌ غَيۡرُ مَمۡنُونٖ ۝٦

《6》 വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരെ ഒഴികെ. എന്നാൽ, അവർക്കാകട്ടെ, മുറിഞ്ഞുപോകാത്ത പ്രതിഫലമുണ്ടായിരിക്കും.

وَالتِّينِ ﴿1﴾ അത്തിതന്നെയാണ وَالزَّيْتُونِ ഒലീവ് തന്നെയാണ ﴿2﴾ وَطُورِ سِينِينَ സീനീൻ (സീനാ) പർവതം തന്നെയാണ ﴿3﴾ وَهَٰذَا الْبَلَدِ ഈ രാജ്യം തന്നെയാണ الْأَمِينِ നിർഭയമായ, വിശ്വസ്തമായ ﴿4﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا തീർച്ചയായും നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു الْإِنسَانَ മനുഷ്യനെ فِي أَحْسَنِ ഏറ്റവും നല്ലതിൽ تَقْوِيمٍ പാകപ്പെടുത്തൽ (പാകത), രൂപം ശരിപ്പെടുത്തൽ, ചൊവ്വാക്കൽ ﴿5﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ പിന്നീട് നാം അവനെ മടക്കി (ആക്കിത്തീർത്തു) أَسْفَلَ ഏറ്റം അധമൻ, താണവനായി سَافِلِينَ അധമൻമാരിൽ, താണവരിൽ ﴿6﴾ إِلَّا الَّذِينَ യാതൊരുവരൊഴികെ آمَنُوا വിശ്വസിച്ച وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ത فَلَهُمْ എന്നാലവർക്കുണ്ടായിരിക്കും أَجْرٌ പ്രതിഫലം, കൂലി غَيْرُ مَمْنُونٍ മുറിക്കപ്പെടാത്ത, ദാക്ഷിണ്യം പറയപ്പെടാത്ത

അത്തിവൃക്ഷം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കാണപ്പെടുമെങ്കിലും, അറേബ്യയിലെ- വിശേഷിച്ചും ഫലസ്തീൻ നാടുകളിലെ- അത്തിക്ക് പല വിശേഷതകളുമുണ്ട്. പഴത്തിന്റെ വലുപ്പം, ആകൃതി, സ്വാദ്, പ്രയോജനം എന്നിവയിലെല്ലാം അത് വളരെ മെച്ചപ്പെട്ടതാകുന്നു. ആരോഗ്യകരമായ ഒരു ഭക്ഷ്യവസ്തുവും, ഔഷധവീര്യം നിറഞ്ഞതും, മുഴുവൻ അംശങ്ങളും തിന്നാൻകൊള്ളുന്നതുമാണത്. ഒലീവുമരമാകട്ടെ, അതിന്റെ കേന്ദ്രംതന്നെ ഫലസ്തീനും പരിസരങ്ങളുമാകുന്നു. ഒലീവിന്റെ കായ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു എണ്ണവിത്താണ്. അതുകൊണ്ട് പ്രത്യേകതരം കറിയും ഉണ്ടാക്കാറുണ്ട്. അതിൽനിന്നെടുക്കുന്ന എണ്ണയാണ് 'സൈത്തെണ്ണ' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒലീവെണ്ണ. എണ്ണകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇതിന്നും പ്രാധാന്യം കൂടും. കറിയായും, മരുന്നായും, ലേപനമായും, വിളക്കെണ്ണയായും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

മൂസാ നബി (അ)ക്ക് പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിച്ചതും, അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം കേട്ടതും, തൗറാത്ത് ലഭിച്ചതും സീനാപർവ്വതത്തിൽവെച്ചാണ്. 'സീനീൻ' എന്നും 'സൈനാ' എന്നും അതിന് പറയപ്പെടാറുണ്ട്. മൂസാ (അ)ന്റെയും ഇസ്റാഈല്യരുടെയും ചരിത്രം ആ പർവ്വതവുമായി പല നിലക്കും ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. 'ഈ നിർഭയമായ രാജ്യം'കൊണ്ട് വിവക്ഷ മക്കാരാജ്യമത്രെ. ഈ സൂറത്ത് അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് നബിﷺ അവിടെയായിരുന്നുവല്ലോ. അവിടെവെച്ച് കൊല, ഹിംസ തുടങ്ങിയതൊന്നും പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് അതിനെ നിർഭയമായ രാജ്യം എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മക്കഃയുടെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി അധികമൊന്നും വിവരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല.

ഈ നാല് വസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടും ആണയിട്ടുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്ന കാര്യമെന്താണെന്ന് നോക്കാം: മനുഷ്യനെ അവൻ ഏറ്റവും നല്ല ഒരു പാകതയിലായിട്ടാണ് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. ശാരീരികമായും, ബുദ്ധിപരമായും, ആത്മീയമായും എല്ലാംതന്നെ അവൻ ഇതരജീവികളെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടനാകുന്നു. അവനെക്കാൾ എത്രയോ വമ്പിച്ച വസ്തുക്കളെപ്പോലും കീഴൊതുക്കുവാനും, അടക്കി ഭരിക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന പക്വതയും പാകതയും അവന് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, അതേ മനുഷ്യനെത്തന്നെ , അവൻ സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമവും സ്വീകരിക്കാത്തപക്ഷം ഏറ്റവും വലിയ അധമനാക്കി അല്ലാഹു തരംതാഴ്ത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അഥവാ അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ അങ്ങേയറ്റം ദുഷ്ടനും നികൃഷ്ടനുമായിരിക്കും. പരലോകത്ത് അവന് ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലം പ്രതിഫലങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ശോചനീയവും നിന്ദ്യവും ആയിരിക്കും. സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമവും സ്വീകരിച്ചവരാകട്ടെ- സൃഷ്ട്യാ ഉള്ള അവരുടെ ഉൽകൃഷ്ടതക്ക് പുറമെ- അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലും അവർ ഉൽകൃഷ്ടന്മാർ

തന്നെ. അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന പ്രതിഫലമാകട്ടെ, കാലാകാലം തേമാനമോ ഭംഗമോ കൂടാതെ ശാശ്വതവുമായിരിക്കും.

تَقْوِيمٍ (തക്‌വീം) എന്ന വാക്കിന് تثقيف ، تعديل ، تصوير ، تسويه എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളാണ് അറബി നിഘണ്ടുക്കളിലും, ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കൊടുത്തു കാണുന്നത്. പാകപ്പെടുത്തുക, സമപ്പെടുത്തുക, കിടയൊപ്പിക്കുക, അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുക, സംസ്കരിക്കുക, രൂപം നൽകുക, ശരിപ്പെടുത്തുക' എന്നിങ്ങനെ ആ പദങ്ങൾക്ക് മലയാളത്തിൽ വിവർത്തനവും നൽകാം. ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് നാം മുകളിൽ വായിച്ച അർത്ഥവും വ്യാഖ്യാനവും 4 -ാം വചനത്തിന് നൽകിയിരിക്കുന്നതും. ഇമാം റാഗിബ് (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധ ക്വുർആൻ നിഘണ്ടുവായ 'അൽമുഫ്റദാത്തി'ൽ ഈ വചനം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: وذلك اشارة الى ماخص به الانسان من العقل والفهم وانتصاب القامة الدالة على استيلاء على كل ما في هذا العالم – المفردات (സാരം: ഈ ലോകത്ത് എല്ലാറ്റിനെയും അടക്കി ഭരിക്കുവാൻ പറ്റുമെന്ന് കാണിക്കുന്ന ബുദ്ധി, ഗ്രഹണശക്തി, നിവർന്ന ശരീരനില മുതലായി മനുഷ്യന് പ്രത്യേകം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളിലേക്കാണ് ഈ വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.)

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِٱلدِّينِ ۝٧

﴾7﴿ (നബിയേ) എന്നിരിക്കെ, പിന്നീട് പ്രതിഫല നടപടിയെക്കുറിച്ച് നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്നത് എന്താണ് [എന്തൊരു ന്യായമാണതിനുള്ളത്?!]

أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِأَحْكَمِ ٱلْحَٰكِمِينَ ۝٨

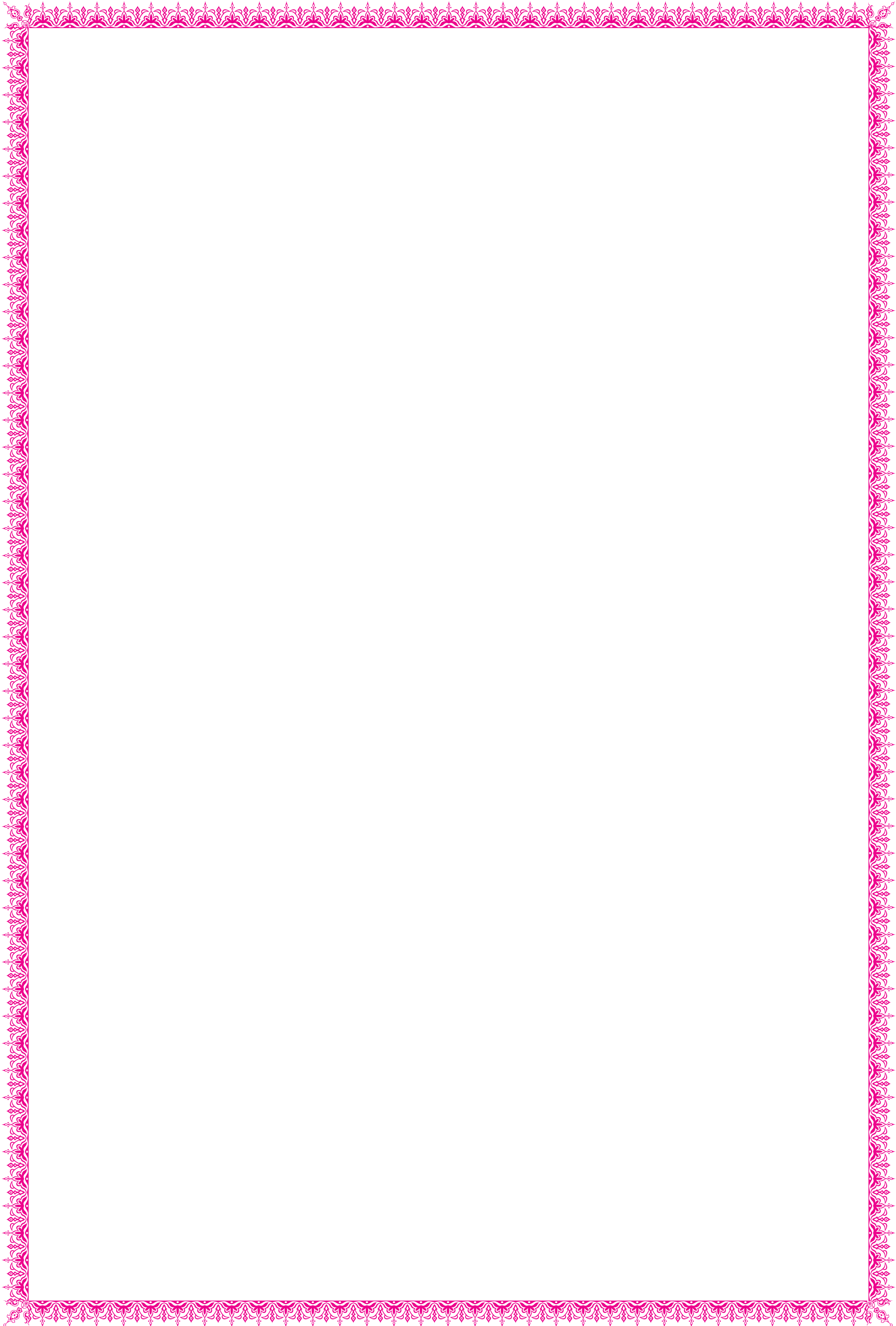
﴾8﴿ അല്ലാഹു വിധികർത്താക്കളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും (വലിയ) വിധികർത്താവല്ലയോ?!

﴾7﴿ فَمَا എന്നിരിക്കെ (അപ്പോൾ) എന്താണ് يُكَذِّبُكَ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്നത് بَعْدُ പിന്നീട്, ശേഷം بِالدِّينِ പ്രതിഫല നടപടിയെപ്പറ്റി, മതത്തെക്കുറിച്ച് ﴾8﴿ أَلَيْسَ اللَّهُ അല്ലാഹു അല്ലയോ بِأَحْكَمِ ഏറ്റവും വലിയ (നല്ല) വിധികർത്താവ് الْحَاكِمِينَ വിധികർത്താക്കളിൽ

'അല്ലാതെ! (തീർച്ചയായും അതെ.) ഞാനും അതിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരിൽപെട്ടവനാണ്. (بلي وانا علي ذلك من الشاهدين) എന്ന ഈ വചനം ഓതുന്നവർ പറയേണ്ടതുണ്ടെന്ന് സൂറത്തുൽ മുർസലാത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ച ഹദീഥിൽ പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർക്കുക.

മനുഷ്യന്റെ നിലയും, നിലവാരവും മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ പ്രകാരമാണ്. എന്നിരിക്കെ, അവൻ ഒരു വിചാരണയെയും പ്രതിഫലത്തെയും നേരിടേണ്ടിവരുമെന്ന് ഈ ജനങ്ങളോട് പറയുമ്പോൾ, അതിനെ വ്യാജമാക്കി നിഷേധിക്കുവാൻ പിന്നെ എന്തുണ്ട് ന്യായം?! എന്തുണ്ട് കാരണം?! ഒന്നുമില്ല, കേവലം മർക്കടമുഷ്ടിയും ധിക്കാരവും തന്നെ. എന്നാൽ, അല്ലാഹു സാധാരണ വിധികർത്താക്കളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു വിധികർത്താവല്ല. അവൻ എല്ലാ വിധികർത്താക്കളെക്കാളും ഏറ്റവും വലിയ യുക്തിമാനും, ശക്തിമാനും, അധികാരസ്ഥനുമായ വിധികർത്താവാണ്. ഇതവർ ഓർത്തിരിക്കട്ടെ! എന്ന് സാരം.

﴾ولله الحمد والمنة﴿

سورة العلق

96.സൂറതുൽ അലക്വ്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 19

നബി തിരുമേനിﷺക്ക് ഒന്നാമതായി അവതരിച്ച ക്വുർആൻ വചനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ഈ സൂറത്ത്. തിരുമേനിക്ക് പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിച്ചതും അതോടുകൂടിയാണ്. ഇമാം അഹ്മദ്, ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (റ) മുതലായവർ ആഇശഃ (റ)യിൽനിന്നും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ആ സംഭവത്തിന്റെ സംഗ്രഹം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

'റസൂൽ തിരുമേനിﷺക്ക് ആദ്യം ഉണ്ടായത് യഥാർത്ഥമായിപ്പുലരുന്ന സ്വപ്നങ്ങൾകാണലായിരുന്നു. പിന്നീട് ജനങ്ങളിൽനിന്ന് ഒഴിവായിരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹം തോന്നി. അങ്ങനെ, അവിടുന്ന് ഹിറാമലയിലെ ഗുഹയിൽച്ചെന്ന് കുറേ ദിവസങ്ങളോളം വീട്ടിലേക്ക് വരാതെ അവിടെ ആരാധന നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമായിരുന്നു. കൊണ്ടുപോയ ഭക്ഷണ സാധനങ്ങൾ തീരുമ്പോൾ വീണ്ടും ഖദീജഃ (റ)യുടെ അടുക്കൽവന്ന് അത്രനാളത്തേക്കുള്ള ഭക്ഷണം കൊണ്ടുപോകും. ഇങ്ങനെ, ഒരു ദിവസം പെട്ടെന്ന് ഗുഹയിൽവെച്ച് ആ യഥാർത്ഥം സംഭവിച്ചു. മലക്ക്‌വന്നു ഞാൻ ജിബ്‌രീലാണെന്നും, താങ്കൾ ഈ സമുദായത്തിലേക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണെന്നും സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചു. അനന്തരം മലക്ക് 'ഓതുക (اقْرأ)' എന്ന് പറഞ്ഞു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ ഓതുന്നവനല്ല (مَا اَنَا بِقَارِي)'. തിരുമേനി പറയുകയാണ്: അപ്പോൾ, എനിക്ക് വിഷമം അനുഭവപ്പെടുമാറ് മലക്ക് എന്നെ കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു. പിന്നീട് എന്നെ വിട്ടുകൊണ്ട് 'ഓതുക' എന്ന് വീണ്ടും പറഞ്ഞു. ഞാൻ ഓതുന്നവനല്ല (എനിക്ക് ഓതാൻ അറിഞ്ഞു കൂടാ) എന്ന് ഞാനും പറഞ്ഞു. രണ്ടാമതും മൂന്നാമതും അങ്ങിനെ എന്നെ കൂട്ടിപ്പിടിച്ച് വിടുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ട് اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ -اِلَى قوله مَا لَمْ يَعْلَمْ എന്നീ (1 മുതൽ 5 കൂടി) വചനങ്ങൾ ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു തന്നു.'

'അനന്തരം തിരുമേനി വിറച്ചുകൊണ്ട് വീട്ടിൽചെന്നു 'എനിക്ക് വസ്ത്രമിട്ട് പുതച്ചുതരുവിൻ, പുതച്ചുതരുവിൻ (زَمِّلُونِى زَمِّلُونِى)' എന്ന് പറഞ്ഞു. പരിഭ്രമം നീങ്ങിയപ്പോൾ ഖദീജഃ (റ)യോട് വിവരം പറഞ്ഞു, അവർ ഇങ്ങനെ സമാധാനിപ്പിച്ചു: 'പേടിക്കേണ്ടാ! സന്തോഷപ്പെട്ടുകൊള്ളുക. അല്ലാഹു അങ്ങയെ ഒരിക്കലും അപമാനപ്പെടുത്തുകയില്ല. അവിടുന്ന് കുടുംബബന്ധം പാലിക്കുകയും അന്യരുടെ ഞെരുക്കം ഏറ്റെടുക്കുകയും, ഇല്ലാത്തവന് സഹായം നൽകുകയും, അതിഥികളെ സൽക്കരിക്കുകയും, വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ സഹായസഹകരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ആളാണല്ലോ.' പിന്നീട്

ഖദീജഃ (റ) തിരുമേനിയെയും കൊണ്ട് തന്റെ പിതൃവ്യപുത്രനും വയോധികനുമായ വറ ക്വത്തുബ്നു നൗഫലിന്റെ അടുക്കൽപോയി. അദ്ദേഹം നസ്റാനീ (ക്രിസ്തുമതം സ്വീക രിച്ചവൻ) ആയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അറബി എഴുതുകയും, ഇൻജീലിൽനിന്ന് ചില ഭാഗങ്ങൾ അറബി ഭാഷയിൽ എഴുതി എടുക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. തിരുമേനി കണ്ട വർത്തമാനം അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. അത് കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അത് മൂസാ നബി (അ)യുടെ അടുക്കൽ വരാറുണ്ടായിരുന്ന ആ മഹാദൂതനത്രെ. താങ്കളെ താങ്ക ളുടെ ജനത പുറത്താക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഞാൻ ജീവനോടിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നന്നാ യിരുന്നു!' തിരുമേനി ചോദിച്ചു: അവർ എന്നെ പുറത്താക്കുമോ!' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'താങ്കൾ കൊണ്ടുവന്നതുപോലെയുള്ള കാര്യവുമായി വരുന്ന ആരും തന്നെ ഉപദ്രവി ക്കപ്പെടാതിരിക്കയില്ല. ഞാൻ അന്നുജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെങ്കിൽ താങ്കൾക്ക് ഞാൻ ശക്തിമ ത്തായ സഹായം ചെയ്യുമായിരുന്നു.' അധികം താമസിയാതെ വറക്വത്ത് മരണമടയുക യാണുണ്ടായത്...' (അ; ബു; മു.)

ഈ സൂറത്തിലെ ആദ്യത്തെ അഞ്ചുവചനങ്ങളാണ് നബിﷺക്ക് ഒന്നാമതായി അവ തരിച്ച ക്വുർആൻ വചനങ്ങളെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമായല്ലോ. പിന്നീട്, പ്രബോധനം ആരംഭിക്കുകയും, ക്വുറൈശികളുടെ നിഷേധം മുഴുത്തുവരികയും ചെയ്തപ്പോഴാണ് ബാക്കിഭാഗം അവതരിച്ചതെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. ആദ്യവചനങ്ങളുടെയും പിന്നീ ടുള്ള വചനങ്ങളുടെയും ഉള്ളടക്കംകൊണ്ട് ഇത് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. والله اعلم

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾

《1》 സൃഷ്ടിച്ചവനായ നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ ഓതുക.

خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾

《2》 മനുഷ്യനെ അവൻ രക്തപിണ്ഡത്തിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾

《3》 ഓതുക, നിന്റെ രക്ഷിതാവ് ഏറ്റവും ഉദാരൻ (അഥവാ മാന്യൻ) ആകുന്നു.

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾

《4》 പേനകൊണ്ട് പഠിപ്പിച്ചവനാണ്.

عَلَّمَ الْإِنسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾

《5》 (അതെ) മനുഷ്യന് അവൻ അറിയാത്തത് അവൻ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

《1》 اقْرَأْ ഓതുക, വായിക്കുക بِاسْمِ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ നാമത്തിൽ الَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടി

ച്ചവനായ ﴿2﴾ خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു الإِنْسَانَ മനുഷ്യനെ مِنْ عَلَقٍ രക്തപിണ്ഡത്തിൽനിന്ന് ﴿3﴾ اقْرَأْ ഓതുക, വായിക്കുക وَرَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് الأَكْرَمُ ഏറ്റവും ഉദാരനാണ്, അതിമാന്യനാണ് ﴿4﴾ الَّذِي عَلَّمَ പഠിപ്പിച്ചവൻ بِالْقَلَمِ പേനകൊണ്ട് ﴿5﴾ عَلَّمَ الإِنْسَانَ മനുഷ്യന് അവൻ പഠിപ്പിച്ചു مَا لَمْ يَعْلَمْ അവൻ അറിയാത്തത്

വിശുദ്ധ ക്വുർആനാകുന്ന വേദഗ്രന്ഥം ഓതിത്തുടങ്ങുവാനുള്ള കൽപനയാണിത്. ഓത്ത് ആരംഭിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലായിരിക്കണമെന്നും കൽപിക്കുന്നു. എല്ലാ സൃഷ്ടികളെയും സൃഷ്ടിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് ആദ്യം പൊതുവിൽ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം മനുഷ്യനെ രക്തക്കട്ടയിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചതിനെ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞു അവന്റെ ഉൽഭവത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അവനെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ അതേ റബ്ബ് തന്നെയാണ് ഈ വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്നതെന്നും, അതിനാൽ അവന്റെ സൃഷ്ടിയും അവന്റെ രക്ഷാകർത്തൃത്വത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നവനുമായ മനുഷ്യൻ അതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അനന്തരം, വേദഗ്രന്ഥം പാരായണം ചെയ്യാൻ ഒന്നുകൂടി കൽപിച്ചുകൊണ്ട് ആ രക്ഷിതാവ് ഏറ്റവും ഉദാരനായ അതിമാന്യനാണെന്ന് ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. അതെ, അവന്റെ ഔദാര്യവും മാന്യതയും നിമിത്തമാണ് ഈ വേദഗ്രന്ഥം നൽകുന്നതും, പേനകൊണ്ട് മനുഷ്യർക്ക് പഠിക്കുമാറാക്കിയതും; അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്ത എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ അവർക്ക് പഠിപ്പിച്ചതും.

മനുഷ്യന് അറിവ് സമ്പാദിക്കുവാൻ മാർഗങ്ങൾ പലതും അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയിൽ മുഖ്യമായ ഒന്നത്രെ എഴുത്തും വായനയും ശീലിക്കുവാനുള്ള ഉപകരണമാകുന്ന പേന. വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒന്നാമതായി അവതരിച്ച ദിവ്യസന്ദേശത്തിൽ വേദഗ്രന്ഥം വായിക്കുവാൻ കൽപിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ പേനയുടെ കാര്യം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതോർക്കുമ്പോൾ, എഴുത്തിനും വായനക്കും സത്യവിശ്വാസികൾ എത്രമാത്രം വിലകൽപിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അനുമാനിക്കാമല്ലോ. ക്വത്താദഃ (റ)യിൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ചെറുവാക്യത്തിൽ പേനയുടെ പ്രാധാന്യം അദ്ദേഹം വിവരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: 'പേന അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ഒരു അനുഗ്രഹമാണ്. അതില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒരു മതവും നിലനിൽക്കയില്ല; ഒരു ജീവിതവും നന്നായിത്തീരുകയുമില്ല.' മതദൃഷ്ട്യാ നോക്കുമ്പോൾ, എഴുത്തും വായനയും അഭ്യസിക്കുന്നതിന് ഇസ്‌ലാമിനോളം സ്ഥാനം കൽപിക്കുന്ന മറ്റൊരു മതമില്ലെന്ന് തീർച്ചയാണ്.

സന്ദർഭവശാൽ ഒരു വസ്തുത ഇവിടെ ഉണർത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. 'എഴുത്തും വായനയും എന്ന് പറയുമ്പോൾ ഇന്ന് മുസ്‌ലിംകളിൽതന്നെ മിക്കവരുടെയും ഹൃദയത്തിൽ ക്വുർആനെക്കുറിച്ചോ, അതിന്റെ ഭാഷയായ അറബിയെക്കുറിച്ചോ ഓർമ വരാറില്ല. പ്രാദേശിക ഭാഷകളോ, മാതൃഭാഷയോ, അല്ലെങ്കിൽ പൊതുരംഗത്ത് പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന ചില ഭാഷകളും കൂടിയോ മാത്രമേ അവരുടെ ആലോചനക്ക് വിഷയമാകുന്നുള്ളൂ. ഇതേ ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങളും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ അങ്ങനെയുള്ളവർ അക്ഷരജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസംഗങ്ങളും മറ്റും നടത്തിയേക്കുകയും ചെയ്യും. വാസ്തവത്തിൽ മാതൃഭാഷയിലും ജീവിതത്തിൽ അതത് കാലത്ത് അത്യാവശ്യമായിത്തീരുന്ന ഇതരഭാഷകളിലും അക്ഷരജ്ഞാനം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകത വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. അതേ സമയത്ത് മുസ്‌ലിംകളെന്ന നിലക്ക് മുസ്‌ലിംകൾ അതിനെക്കാളേറെ പരിഗണന നൽകേണ്ടത് ക്വുർആനിനും അതിന്റെ ഭാഷക്കുമാണ്. ക്വുർആന്റെ അക്ഷരങ്ങൾ നോക്കിവായിക്കുവാൻ മാത്രം പഠിച്ചു തൃപ്തി അടയുകയും, അതിന്റെ അർത്ഥത്തെയും ഭാഷയെയും

സംബന്ധിച്ച് ചിന്തിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് ഇന്ന് ഭൂരിഭാഗം മുസ്‌ലിംകളുമെന്നത് വളരെ ഖേദകരമത്രെ. അറബിഭാഷയുടെ പ്രചാരകൻമാരായി ഇക്കാലത്ത് രംഗപ്രവേശം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരിൽപോലും അതൊരു ലോകഭാഷയെന്നോ, സാഹിത്യഭാഷയെന്നോ ഉള്ള നിലക്കല്ലാതെ, ക്വുർആന്റെയും ഇസ്‌ലാമിന്റെയും ഭാഷയെന്ന നിലക്ക് അതർഹിക്കുന്ന സ്ഥാനം നൽകാത്തവരുണ്ടെന്നുള്ളതും ഇക്കാലത്ത് ദുഃഖകരമായ ഒരു പരമാർത്ഥമാകുന്നു.

كَلَّآ إِنَّ ٱلْإِنسَـٰنَ لَيَطْغَىٰٓ ﴿٦﴾

《6》 വേണ്ട! നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യൻ അതിരുവിട്ടുകളയുന്നു.-

أَن رَّءَاهُ ٱسْتَغْنَىٰٓ ﴿٧﴾

《7》 അവൻ അവനെ (സ്വയം) ധന്യനായിരിക്കുന്നുവെന്ന് കണ്ടതിനാൽ!

إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ ٱلرُّجْعَىٰٓ ﴿٨﴾

《8》 (മനുഷ്യാ) നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്കത്രെ മടക്കം.

《6》 كَلا വേണ്ട إِنَّ الإِنْسَانَ നിശ്ചയമായും മനുഷ്യൻ لَيَطْغَى അതിരുവിടുക (ധിക്കരിക്കുക) തന്നെ ചെയ്യുന്നു **《7》** أَنْ رَآهُ അവൻതന്നെ കണ്ടതിനാൽ اسْتَغْنَى താൻ ധന്യനായി (ഐശ്വര്യപ്പെട്ടു- അനാശ്രയിയായി) എന്ന് **《8》** إِنَّ إِلَى رَبِّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്കാണ് الرُّجْعَى മടക്കം

പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ മനുഷ്യൻ ഈ ലോകത്ത് സ്വതന്ത്രനായി വിടപ്പെട്ടിരിക്കുകയായതുകൊണ്ട് തന്റെ കാര്യത്തിന് താൻതന്നെ മതി. മറ്റാരുടെയും ആശ്രയം തനിക്ക് വേണ്ടതില്ല. ആരോടും തനിക്ക് ഉത്തരവാദിത്തവുമില്ല എന്നിങ്ങനെയുള്ള നാട്യത്തിലാണ് അവൻ. ഈ തെറ്റായ ധാരണനിമിത്തം അവൻ നേരും നെറിയും തെറ്റി, സ്രഷ്ടാവിനെക്കുറിച്ചും ഭാവിയെക്കുറിച്ചും ബോധമില്ലാതെ, ധിക്കാരം കാട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ നാട്യവും ധാരണയും അവൻ വിട്ടേക്കട്ടെ. അവന്റെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് എല്ലാവരും മടങ്ങിവരാതിരിക്കയില്ല. അവന്റെ മുമ്പിൽ അവൻ കൈകെട്ടി ഉത്തരം പറയേണ്ടതായി വരും. ആകയാൽ, ഓരോരുത്തരും അതിര് കവിയാതെ, താൻ എങ്ങനെ ചരിക്കണമെന്ന് ആലോചിച്ചുകൊണ്ട് മുറപ്രകാരം നടന്നുകൊള്ളട്ടെ എന്ന് സാരം.

അബൂഹുറയ്റഃ (റ)യിൽനിന്ന് ഈ സംഭവം മുസ്‌ലിം (റ) മുതലായവർ ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'അബൂജഹൽ' ചോദിച്ചു: 'നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽവെച്ച് മുഹമ്മദ് അവന്റെ മുഖം മണ്ണിൽ വെക്കാറുണ്ടോ?' 'ഉണ്ട്' എന്ന് പറയപ്പെട്ടപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു: 'ലാത്തയും, ഉസ്സായും തന്നെയാണ സത്യം! അവനത് ചെയ്യുന്നത് ഞാൻ കണ്ടാൽ നിശ്ചയമായും അവന്റെ പിരടിക്ക് ഞാൻ ചവിട്ടും; അവന്റെ മുഖം ഞാൻ മണ്ണിൽ പുരളിക്കുകയും ചെയ്യും' അങ്ങനെ, റസൂൽ ﷺ നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ അവൻ പിരടിക്ക് ചവിട്ടുവാനായി ചെന്നു. അപ്പോഴേക്കും അവൻ അതേ ചെന്നകാലിൽതന്നെ പെട്ടെന്ന് മടങ്ങുകയും, കൈകൊണ്ട് തടുക്കുകയും ചെയ്തു. തനിക്കെന്തുപറ്റിയെന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടു. അവൻ പറഞ്ഞു: 'എനിക്കും അവന്നുമിടയിൽ ഒരു അഗ്നിയുടെ കിടങ്ങും, കുറേ ഭയാനക വസ്തുക്കളും, ചിറകുകളും!' നബി ﷺ പറഞ്ഞു: 'അവൻ എന്നോട് അടുത്തുവന്നിരുന്നെങ്കിൽ മലക്കുകൾ അവനെ ഓരോരോ അവയവമായി റാഞ്ചി എടുക്കുമായിരുന്നു.' ഇതുപോലെ

വേറെയും നിവേദനങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തിൽ കാണാം. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അടുത്ത വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് അബൂജഹ്‌ലിനെയും പ്രസ്തുത സംഭവത്തെയുമാണെന്ന് പല മുഫസ്സിറുകളും പറയുന്നു.

أَرَءَيْتَ ٱلَّذِى يَنْهَىٰ ﴿٩﴾

《9》 നീ കണ്ടുവോ, വിരോധിക്കുന്നവനെ?-

عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰٓ ﴿١٠﴾

《10》 അതെ, ഒരു അടിയാനെ (വിരോധിക്കുന്നവനെ)- അദ്ദേഹം നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ!

《9》 أَرَأَيْتَ നീ കണ്ടുവോ الَّذِي يَنْهَى വിരോധി (നിരോധി)ക്കുന്നവനെ 《10》 عَبْدًا ഒരു അടിയാനെ, അടിമയെ إِذَا صَلَّى അദ്ദേഹം നമസ്കരിച്ചാൽ, നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ

[ഒരു അടിയാൻ നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ വിരോധിക്കുന്ന ആളെ നീ കണ്ടുവോ- എന്താണവന്റെ നില?]

أَرَءَيْتَ إِن كَانَ عَلَى ٱلْهُدَىٰٓ ﴿١١﴾

《11》 നീ കണ്ടുവോ, അദ്ദേഹം [ആ അടിയാൻ] സൻമാർഗത്തിലാണെങ്കിൽ?!-

أَوْ أَمَرَ بِٱلتَّقْوَىٰٓ ﴿١٢﴾

《12》 അല്ലെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം സൂക്ഷ്മത [ഭയഭക്തി]യെപ്പറ്റി കൽപിക്കുകയാണെങ്കിൽ?!

《11》 أَرَأَيْتَ നീ കണ്ടുവോ إِنْ كَانَ അദ്ദേഹമാണെങ്കിൽ عَلَى الْهُدَى സൻമാർഗത്തിൽ 《12》 أَوْ أَمَرَ അല്ലെങ്കിൽ കൽപിച്ചു (ഉപദേശിക്കുകയാണ്) എങ്കിൽ بِالتَّقْوَى സൂക്ഷ്മത (ഭയഭക്തി)യെപ്പറ്റി

[അപ്പോൾ ആ വിരോധത്തിന്റെ നില എന്തായിരിക്കും? ആലോചിച്ചുനോക്കുക!]

أَرَءَيْتَ إِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰٓ ﴿١٣﴾

《13》 നീ കണ്ടുവോ, അവൻ [വിരോധിക്കുന്നവൻ] വ്യാജമാക്കുകയും തിരിഞ്ഞു കളയുകയുമാണെങ്കിൽ (എന്തായിരിക്കും അവസ്ഥ)?!

أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ ٱللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾

《14》 അവൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ, അല്ലാഹു കാണുന്നുണ്ടെന്ന്?!

《13》 أَرَأَيْتَ നീ കണ്ടുവോ إِنْ كَذَّبَ അവൻ കളവാക്കിയെങ്കിൽ وَتَوَلَّى തിരിഞ്ഞുകളയുകയും 《14》 أَلَمْ يَعْلَمْ അവൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ بِأَنَّ اللَّهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്ന് يَرَى കാണുന്നു (എന്ന്)

സാരം: ഒരു അടിയാൻ നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ഒരുവൻ വിലക്കുന്നു. എന്താണവന്റെ നില? ആലോചിച്ചുനോക്കുക! ആ നമസ്ക്കരിക്കുന്ന അടിയാൻ സൻമാർഗത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നവനോ, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചു ഭയഭക്തിയോടെ ജീവിക്കുവാൻ ജനങ്ങളോട് കൽപിക്കുന്ന ആളോ ആയിരിക്കും. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ– അങ്ങനെത്തന്നെയാണ് വാസ്തവത്തിലുള്ളതും– ആ വിലക്ക് എത്ര കടുത്തതും ശോചനീയവുമായിരിക്കുമെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കൂ! അതേസമയത്ത് ആ വിലക്ക് ചെയ്യുന്ന ആൾ സത്യത്തെ കളവാക്കുകയും, അതിൽനിന്ന് തിരിഞ്ഞുമാറിപ്പോകുകയും ചെയ്യുന്നവനാണെങ്കിലോ? അത് കൂടുതൽ കടുത്തതും ആപൽക്കരവുമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു എല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്; അവൻ ഇത്തരം ചെയ്തികളെക്കുറിച്ച് നടപടി എടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല എന്ന് അവന് അറിഞ്ഞുകൂടേ?!

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീഥുകളിൽനിന്ന് 'നമസ്കരിക്കുന്ന അടിയാൻ' എന്ന് പറഞ്ഞത് നബിﷺയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, നമസ്കാരത്തിന് തടസ്സം ചെയ്തവൻ അബൂജഹ്‌ലാണെന്നും വ്യക്തമാണ്. ഈ വചനങ്ങൾ ആ പ്രത്യേക സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് അവതരിച്ചതായിരുന്നാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, നേർമാർഗത്തിലും സത്യത്തിലും നിലകൊള്ളുന്ന ഒരാൾ നമസ്കാരം തുടങ്ങിയ കർമങ്ങളും കടമകളും നിർവഹിക്കുമ്പോൾ അതിന് ഭംഗമുണ്ടാക്കുന്നത് മുഴുത്ത ധിക്കാരവും തനി അക്രമവുമാണെന്ന് പൊതുവിൽ എല്ലാവരെയും ഈ വചനങ്ങൾ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളവരെപ്പറ്റി ഗൗരവപ്പെട്ട ഭാഷയിൽ അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നത് നോക്കുക:–

كَلَّا لَئِن لَّمْ يَنتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾

﴾15﴿ വേണ്ട! അവൻ വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും നാം (ആ) കുടുമ പിടിച്ചുവലിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും;–

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾

﴾16﴿ (അതെ) കള്ളവാദിയായ, അബദ്ധക്കാരിയായ കുടുമ!

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٧﴾

﴾17﴿ എന്നിട്ട്, അവൻ അവന്റെ സഭയെ വിളിച്ചു കൊള്ളട്ടെ!–

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ നാം 'സബാനിയത്തി'നെ [നരകത്തിലെ ഊക്കൻമാരായ മലക്കുകളെ] വിളിച്ചുകൊള്ളാം!

كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِب ۩ ﴿١٩﴾

سجود

﴾19﴿ വേണ്ട, (നബിയേ) നീ അവനെ അനുസരിക്കരുത്. നീ 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗനമസ്കാരം] ചെയ്യുകയും, (അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്) സാമീപ്യം നേടുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക.

﴾15﴿ كَلَّا വേണ്ട لَئِن لَّمْ يَنتَهِ അവൻ വിരമിച്ചില്ലെങ്കിൽ لَنَسْفَعًۢا നിശ്ചയമായും നാം പിടിച്ചുവലിക്കും, ഊക്കോടെ പിടിക്കും بِٱلنَّاصِيَةِ (ആ) കുടുമയെ, നെറുകുന്തലക്ക് ﴾16﴿ نَاصِيَةٍ അതായത് ഒരു കുടുമ كَٰذِبَةٍ വ്യാജവാദിയായ (കള്ളമായ) خَاطِئَةٍ പിഴച്ച, അബദ്ധക്കാരി ﴾17﴿ فَلْيَدْعُ എന്നാലവൻ വിളിക്കട്ടെ نَادِيَهُۥ തന്റെ സഭയെ, (സഭക്കാരെ) ﴾18﴿ سَنَدْعُ നാം (വഴിയെ) വിളിക്കാം ٱلزَّبَانِيَةَ സബാനിയത്തിനെ (നരകത്തിന്റെ മലക്കുകളെ) ﴾19﴿ كَلَّا വേണ്ട لَا تُطِعْهُ നീ അവനെ അനുസരിക്കരുത് وَٱسْجُدْ നീ സുജൂദ് ചെയ്യുകയും ചെയ്യുക وَٱقْتَرِب സാമീപ്യം (അടുപ്പം) നേടുകയും ചെയ്യുക, അടുത്തുകൂടുക

ഈ സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഓത്തിന്റെ സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടതാണ്. നബിﷺ അങ്ങനെ ചെയ്തതായി ഹദീഥിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (മാലിക്; മു: ന.)

ആ ദുഷ്ടനായ മനുഷ്യനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിനുള്ള അതികഠിനമായ വെറുപ്പും കോപവുമാണ് ഈ വചനങ്ങൾ കാണിക്കുന്നത്. അത്തരം ധിക്കാരം അവൻ നിറുത്തൽ ചെയ്യാത്തപക്ഷം അവന്റെ ആ പിഴച്ച കള്ളത്തലയിലെ കുടുമ പിടിച്ചു നാമവനെ നരകത്തിലേക്ക് വലിച്ചിടും. അവന് ചില കിങ്കരൻമാരും കൂട്ടുകാരുമെല്ലാം ഉണ്ടല്ലോ. അവരെയെല്ലാം അവൻ സഹായത്തിന് വിളിച്ചേക്കട്ടെ. അങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയുമോ എന്ന് അവൻ നോക്കികൊള്ളട്ടെ, അവനെ പിടിച്ച് ശിക്ഷിക്കുവാൻ നരകത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാരും അതിമല്ലൻമാരുമായ ആ മലക്കുകളെ നാമും വിളിക്കുന്നതാണ്. അവന്റെ ധിക്കാരം അപ്പോൾ കാണാമല്ലോ! എന്നിങ്ങനെ അല്ലാഹു അവന് കഠോരമായ താക്കീത് നൽകുകയാണ്.

نَاصِيَةٍ ('നാസ്വിയത്ത്') എന്ന വാക്ക് തലയുടെ മുൻവശത്തുള്ള മുടി– അഥവാ കുടുമ– എന്ന അർത്ഥത്തിലും, പ്രസ്തുത മുടിനിൽക്കുന്ന ഭാഗം –അഥവാ നെറുകുംതല– എന്ന അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. ഇവിടെ ആദ്യത്തെ അർത്ഥത്തിനാണ് കൂടുതൽ യോജിപ്പുള്ളത്. വ്യാജവാദി എന്നും പിഴച്ച അബദ്ധക്കാരി എന്നും അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് അവനോടുള്ള കഠിനമായ വെറുപ്പ് പ്രകടിപ്പിച്ചതാകുന്നു. സാക്ഷാൽ കള്ളവാദിയും പിഴച്ചവനും അവൻ തന്നെ. زَبَانِيَةَ (സബാനിയ്യത്ത്) എന്ന വാക്കിന് 'മല്ലന്മാർ, ഊക്കന്മാർ, കാവൽക്കാർ, പോലീസ്' എന്നൊക്കെയാണ് അർത്ഥം. കഠിനന്മാരും ഊക്കൻമാരുമായ നരകത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാരാകുന്ന മലക്കുകളാണ് വിവക്ഷ.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'അവൻ അവന്റെ സഭക്കാരെ വിളിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അതേ നാഴികയിൽതന്നെ ശിക്ഷയുടെ മലക്കുകൾ അവനെ പിടികൂടുമായിരുന്നു' (തി; ന) നബി തിരുമേനിﷺയോട് 'നിന്നെക്കാൾ ജനസ്വാധീനം എനിക്കുണ്ട്' എന്ന് അഹങ്കരിച്ച് പറഞ്ഞിരുന്ന അബൂജഹ്ൽ ഈ വചനങ്ങൾ കേട്ടിട്ട് ജനങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാനെങ്കിലും അവന്റെ ആൾക്കാരെ ഒന്ന് വിളിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുകയുണ്ടായില്ല.

അവസാനമായി അല്ലാഹു നബിﷺയെ ഉപദേശിക്കുന്നു: ആ ദുഷ്ടൻമാർ എന്തോ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. അത് വകവെക്കേണ്ടതില്ല; അതിന് ഒരിക്കലും വഴങ്ങിപ്പോകരുത്. നമസ്കാരം നിർഭയം നടത്തിക്കൊള്ളുക. സൽക്കർമങ്ങളും ആരാധനാകർമങ്ങളും നടത്തി അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം നേടിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുക. അതിൽ ആരെയും പേടിക്കുകയോ ഭയപ്പെടുകയോ വേണ്ട എന്നൊക്കെ. നബിﷺ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരി

ക്കുന്നു: 'ഒരു അടിയാൻ തന്റെ റബ്ബിനോട് ഏറ്റവും അടുത്തായിരിക്കുന്നത് അവൻ സുജൂദ് ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിലാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് (സുജൂദിൽ) നിങ്ങൾ ദുആ വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊള്ളുവിൻ.' (മു.) സുജൂദിലായിക്കൊണ്ട് ചെയ്യുന്ന ദുആക്ക് പ്രത്യേകം ഉത്തരം കിട്ടുമെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

﴿اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل﴾

سورة القدر

97. സൂറതുൽ ക്വദ്ർ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 5

[മദീനഃയിൽ അവതരിച്ചതാണെന്നും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.]

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

إِنَّآ أَنزَلۡنَٰهُ فِي لَيۡلَةِ ٱلۡقَدۡرِ ﴿١﴾

﴾1﴿ നിശ്ചയമായും, നാം ഇതിനെ [ക്വുർആനെ] 'ലൈലത്തുൽ ക്വദ്റി'ൽ [നിർണയത്തിന്റെ രാത്രിയിൽ] അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا لَيۡلَةُ ٱلۡقَدۡرِ ﴿٢﴾

﴾2﴿ 'ലൈലത്തുൽ ക്വദ്ർ' എന്നാലെന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം?!

لَيۡلَةُ ٱلۡقَدۡرِ خَيۡرٞ مِّنۡ أَلۡفِ شَهۡرٖ ﴿٣﴾

﴾3﴿ 'ലൈലത്തുൽ ക്വദ്ർ' ആയിരം മാസത്തെക്കാൾ ഉത്തമമാകുന്നു.

تَنَزَّلُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ فِيهَا بِإِذۡنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمۡرٖ ﴿٤﴾

﴾4﴿ മലക്കുകളും, 'റൂഹും' [ആത്മാവും] അവരുടെ റബ്ബിന്റെ ഉത്തരവുപ്രകാരം അതിൽ ഇറങ്ങിവരുന്നു; എല്ലാകാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചും.

سَلَٰمٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطۡلَعِ ٱلۡفَجۡرِ ﴿٥﴾

﴾5﴿ സമാധാനശാന്തിയത്രെ അത്! പ്രഭാതോദയം വരേക്കുമുണ്ടായിരിക്കും.

﴾1﴿ إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം أَنزَلْنَاهُ ഇതിനെ (അതിനെ) അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു, ഇറക്കി فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ലൈലത്തുൽ ഖദ്റിൽ, നിർണയത്തിന്റെ രാവിൽ ﴾2﴿ وَمَا أَدْرَاكَ നിനക്ക് അറിവുതന്നതെന്ത് (എന്തറിയാം) مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ലൈലത്തുൽ ഖദ്ർ എന്നാലെന്തെന്ന് ﴾3﴿ لَيْلَةُ الْقَدْرِ ലൈലത്തുൽ ഖദ്ർ خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്, ഗുണകരമാണ് مِنْ أَلْفِ ആയിരത്തെക്കാൾ شَهْرٍ മാസം ﴾4﴿ تَنَزَّلُ ഇറങ്ങിവരും, ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ وَالرُّوحُ റൂഹും (ആത്മാവും) فِيهَا അതിൽ بِإِذْنِ ഉത്തരവ് (സമ്മതം- അനുമതി) പ്രകാരം رَبِّهِم അവരുടെ റബ്ബിന്റെ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും ﴾5﴿ سَلَامٌ ശാന്തിയാണ്, സമാധാനമത്രെ هِيَ അത് حَتَّىٰ مَطْلَعِ ഉദയം (ഉദിക്കുന്ന അവസരം) വരെ الْفَجْرِ പ്രഭാതത്തിന്റെ

قَدْر (ഖദ്ർ) എന്ന വാക്കിന് 'നിർണയിക്കുക, കണക്കാക്കുക' എന്നിങ്ങനെയും, 'നിലപാട്, ബഹുമാനം' എന്നിങ്ങനെയും അർത്ഥമുള്ളതുകൊണ്ട് ليلة القدر(ലൈലത്തുൽ ഖദ്ർ) എന്ന വാക്കിന് 'നിർണയത്തിന്റെ രാത്രി' എന്നും 'ബഹുമാനത്തിന്റെ രാത്രി' എന്നും വിവർത്തനം നൽകാം. രണ്ടായാലും, അത് ആ പ്രത്യേക രാത്രിയുടെ പേരാകുന്നു. സൂ:ദുഖാനിൽ ഇതേ രാത്രിയെക്കുറിച്ച് فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ (യുക്തിമത്തായ എല്ലാ കാര്യവും അതിൽ വേർതിരിച്ച് വിവരിക്കപ്പെടുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ 4 -ാം വചനത്തിൽ റബ്ബിന്റെ ഉത്തരവുപ്രകാരം എല്ലാ കാര്യത്തെസംബന്ധിച്ചും അന്ന് മലക്കുകളും 'റൂഹും' ഇറങ്ങിവരുമെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, ആ രാത്രി ഭൂമിയിലെ കാര്യങ്ങൾ പലതും നിർണയിച്ചു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ദിവസമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. സൂ: ദുഖാനിൽ ഈ രാത്രിയെപ്പറ്റി ليلة مباركة (അനുഗൃഹീതമായ ഒരു രാത്രി) എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെയാകട്ടെ, അതിന്റെ പല മാഹാത്മ്യങ്ങളും എടുത്തുപറഞ്ഞു പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, അത് നിർണയത്തിന്റെയും ബഹുമാനത്തിന്റെയും രാത്രിയാണെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

പ്രസ്തുത രാത്രിയെപ്പറ്റി 1 -ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത് ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചത് ആ രാത്രിയിലാണ് എന്നത്രെ. ലോകാവസാനം വരെ മാനവലോകത്തിന്റെ ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ സകല നന്മകൾക്കും നിദാനമാകുന്ന ആ ദിവ്യ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അവതാരണം ഉണ്ടായ രാവ് നിശ്ചയമായും ഒരു മഹത്തായ രാവാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും അത് നിഷേധിക്കുവാൻ വയ്യ. ഈ രാവ് റമദ്വാൻ മാസത്തിലാണെന്ന് പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതും, സൂ: അൽബഖറഃ 185 ൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാണ്. റമദ്വാൻ മാസത്തിലാണ് ഖുർആൻ അവതരിച്ചതെന്നാണ് അവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അനുഗൃഹിതമായ ഒരു രാത്രിയിലാണെന്ന് സൂ: ദുഖാനിലും, ലൈലത്തുൽ ഖദ്റിലാണെന്ന് ഇവിടെയും പറയുന്നു. അപ്പോൾ, ലൈലത്തുൽ ഖദ്ർ റമദ്വാൻ മാസത്തിലാണെന്നും, അതുതന്നെയാണ് അനുഗൃഹീത രാത്രിയെന്നും സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. എന്നാൽ, ഖുർആന്റെ അവതരണം പൂർത്തിയായത് ഇരുപത്തിമൂന്ന് കൊല്ലക്കാലം കൊണ്ടാണെന്നിരിക്കെ, ഈ രാത്രിയിൽ അല്ലെങ്കിൽ റമദാൻ മാസത്തിൽ അവതരിച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം എന്താണ്? ഇത് സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ വിവരം സൂ: ദുഖാനിൽ നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, ജ്ഞാനരേഖയാകുന്ന 'ലൌഹുൽ മഹ്ഫൂളി'ൽ നിന്ന് ഏറ്റവും അടുത്ത ആകാശത്തിലേക്ക് ഇറക്കി

യത് ആ രാത്രിയിലാണ്. പിന്നീട് സന്ദർഭമനുസരിച്ച് കുറേശ്ശെയായിട്ടാണ് ഭൂമിയിലേക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് എന്നത്രെ ഭൂരിഭാഗം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം. മുൻഗാമികൾ മിക്കവാറും ഈ അഭിപ്രായം മാത്രമാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും. മറ്റൊരു അഭിപ്രായം, നബി തിരുമേനിﷺക്ക് ക്വുർആൻ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത് റമദ്വാന്റെ ആ രാത്രിയിലായിരുന്നുവെന്നാകുന്നു. രണ്ടായിരുന്നാലും ശരി, കൊല്ലംതോറും റമദ്വാൻ മാസങ്ങളിൽ ആ പുണ്യരാവ് ആവർത്തിക്കപ്പെടുമെന്ന് പല ഹദീഥുകളിലും സംശയരഹിതമായി വന്നിട്ടുള്ളതും, മുസ്‌ലിംകൾ എക്കാലത്തും അത് പൊതുവിൽ അംഗീകരിച്ചു വന്നിട്ടുള്ളതുമാണ്. ക്വുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളും അതാണ് കാട്ടിത്തരുന്നതും. കൂടുതൽ വിവരം അടുത്ത വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കാണാം.

ലൈലത്തുൽ ക്വദ്റിനെക്കുറിച്ച് നിനക്ക് വല്ലതും അറിയാമോ എന്ന് ചോദിച്ചുകൊണ്ട് അതിന്റെ മഹത്വത്തിലേക്ക് 2 -ാം വചനം ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് ആ രാത്രി ആയിരം മാസത്തെക്കാൾ ഉത്തമമാണെന്ന് ഉണർത്തുന്നു. ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളാൽ ചില സ്ഥലങ്ങൾക്കും സമയങ്ങൾക്കും മറ്റുള്ളവയെ അപേക്ഷിച്ചു ഉന്നത സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കും. ഇതരസ്ഥലങ്ങളെക്കാൾ പള്ളികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ക്രമപ്രകാരം മക്കഃയിലെ 'മസ്ജിദുൽ ഹറാമിനും,' മദീനഃയിലെ 'മസ്ജിദുന്നബവി'ക്കും, ബൈത്തുൽ മുക്വദ്ദസിലെ 'മസ്ജിദുൽ അക്വ്സ്വാക്കും ശ്രേഷ്ഠതയുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെത്തന്നെ, ദിവസങ്ങളിൽ വെള്ളിയാഴ്ച, അറഫാദിവസം, പെരുന്നാൾദിവസം മുതലായവക്കും, മാസങ്ങളിൽ റമദ്വാൻ മാസത്തിനും, ദുൽഹജ്ജ്മാസത്തിനും ശ്രേഷ്ഠതയുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും തത്വത്തെയോ, കാരണത്തെയോ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഓരോന്നിനും ശ്രേഷ്ഠത നിശ്ചയിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവാണ്. അവൻ ബഹുമാനിച്ചതിനെ നാം ബഹുമാനിക്കൽ നിർബന്ധമാകുന്നു. നമ്മുടെ വകയായി ഒരു സ്ഥലത്തിനോ സമയത്തിനോ പ്രത്യേക ബഹുമാനം കൽപിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതുമാണ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നത്രെ, ലൈലത്തുൽ ക്വദ്റിനും അല്ലാഹു വളരെ ശ്രേഷ്ഠത കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ക്വുർആൻ അവതരിച്ചത് ആ രാത്രിയിലാണെന്നതുതന്നെ അതിന് മതിയായ കാരണമാണല്ലോ. സൂ: ദുഖാനിലും ഈ സൂറത്തിലും ആ രാത്രിയിൽ ഉണ്ടാകുമെന്ന് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വൻകാര്യങ്ങൾ അതിന്റെ മഹത്വത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനെല്ലാം പുറമെ വേറെയും നമുക്കറിയാത്ത രഹസ്യങ്ങൾ അതിലുണ്ടായിക്കൂടാ എന്നില്ലതാനും. والله اعلم

അല്ലാഹു ബഹുമാനിച്ച എല്ലാറ്റിനെയും ബഹുമാനിക്കുന്നത് വളരെ ഉത്തമമായ കാര്യമാണെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്നത് ഹൃദയത്തിലെ ഭയഭക്തിയുടെ അടയാളമാണെന്നും സൂറത്തുൽ ഹജ്ജിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. (സൂ:ഹജ്ജ് 30 ഉം 32 ഉം വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക.) എന്നാൽ, ഓരോന്നിനെയും ബഹുമാനിക്കേണ്ടുന്നത് അതതിനെ സംബന്ധിച്ച് അല്ലാഹുവും റസൂലും കാണിച്ചുതന്ന പ്രകാരമായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സ്ഥലങ്ങളെയും സമയങ്ങളെയും കുറിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ- അതിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രത്യേക കർമങ്ങൾക്ക് പുറമെ- നമസ്കാരം, ദുആ, ദിക്ർ, ദാനധർമങ്ങൾ ആദിയായ പുണ്യകർമങ്ങൾ അവയിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നത് നല്ലതാണെന്ന് മൊത്തത്തിൽ പറയാവുന്നതാണ്. ഇതനുസരിച്ച് ലൈലത്തുൽ ക്വദ്റിൽ വിശേഷിച്ചും പുണ്യകർമങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. (കൂടുതൽ വിവരം തുടർന്നുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ വരുന്നുണ്ട്.)

'ആയിരം മാസത്തെക്കാൾ ഉത്തമം' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം- പല മഹാൻമാരും പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ- ലൈലത്തുൽ ക്വദ്ർ കൂടാതെയുള്ള ആയിരം

മാസങ്ങളിൽ ചെയ്താലുണ്ടാകുന്ന അത്ര പ്രതിഫലം ആ രാത്രിയിൽ ചെയ്യുന്ന പുണ്യ കർമങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുമെന്നായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ, തൊട്ടവചനങ്ങളിൽ കാണുന്നതുപോലെ, ആ രാത്രിയിൽ മലക്കുകളുടെ വരവ് തുടങ്ങിയ പല കാര്യങ്ങളും അന്ന് സംഭവിക്കുന്നുവെന്ന നിലക്കും ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്. 'ആയിരം മാസത്തെക്കാൾ' എന്ന് കണക്കാക്കിയതിന്റെ രഹസ്യവും നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ.

ആ രാത്രിയിൽ മലക്കുകളും 'റൂഹും' അവരുടെ റബ്ബിന്റെ ഉത്തരവുപ്രകാരം ഇറങ്ങിവരുമെന്നാണ് അതിന്റെ സവിശേഷതയായി അല്ലാഹു പിന്നീട് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. 'റൂഹ്' എന്നാൽ 'ആത്മാവ്' എന്ന് വാക്കർത്ഥം. ജിബ്‌രീൽ (അ) എന്ന മലക്കാണ് വിവക്ഷ. വേറെയും അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിലും ഇതാണ് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായി കാണുന്നത്. 'റൂഹ്' എന്ന് ജിബ്‌രീലിനെക്കുറിച്ച് ക്വുർആനിൽതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. (ശുഅറാഉ്, 193) അദ്ദേഹം മലക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനിയാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞതാണ്. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിക്ക് കാണുവാൻ കഴിയാത്തതും, ബാഹ്യബുദ്ധികൊണ്ടുമാത്രം മനസ്സിലാക്കാവതല്ലാത്തതുമായ എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ ഈ ലോകത്ത് മലക്കുകൾ വഴി നടന്നുവരുന്നുണ്ടെന്ന് ക്വുർആൻ കൊണ്ടും, നബിവചനങ്ങൾകൊണ്ടും സ്ഥാപിതമായതാകുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ മഹത്തായ പല കാര്യങ്ങളും അന്നത്തെ രാത്രി മലക്കുകൾ മുഖേന ഭൂമിയിൽ നടക്കുന്നതായിരിക്കും. അന്നത്തെ അവരുടെ ആഗമനം അനുഗ്രഹത്തിന്റെ ആഗമനമായിരിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ബദ്ർ യുദ്ധത്തിലും മറ്റും സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ശാന്തിക്കും സമാധാനത്തിനുംവേണ്ടി ആയിരക്കണക്കിൽ മലക്കുകൾ ഇറങ്ങിയിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. മലക്കുകളുടെ വരവ് 'എല്ലാ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു'മാണെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം, ഭൂമിയിൽ മലക്കുകൾ വഴി നടത്തപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ ആവശ്യാർത്ഥം എന്നായിരിക്കാം. والله اعلم ആ രാത്രിയിൽ എല്ലാ യുക്തിമത്തായ കാര്യങ്ങളും വേർതിരിച്ച് വിവരിക്കപ്പെടുമെന്ന് സൂ: ദുഖാനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ രാത്രി അത്രയും സമാധാനശാന്തിയാണെന്നും, അത് പ്രഭാതോദയം വരെ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു ഇവിടെയും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. നബിﷺ കാണിച്ചുതന്നതുപോലെ ആ രാത്രി വിനിയോഗിക്കുന്നവർക്ക് ആ നന്മകൾ തികച്ചും അനുഭവിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടാകുമെന്ന് തീർച്ച. അല്ലാഹു നമുക്ക് തൗഫീക് നൽകട്ടെ. ആമീൻ.

﴿ولله الحمد والمنة﴾

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്:

ലൈലത്തുൽ ക്വദ്ർ (ليلة القدر) അഥവാ നിർണയത്തിന്റെ രാത്രി

സൂറത്തുൽ ക്വദ്‌റിലും, സൂറത്തുദ്ദുഖാന്റെ ആദ്യത്തിലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മഹത്തായ രാവാണ് ലൈലത്തുൽ ക്വദ്ർ. (കാര്യങ്ങൾ നിർണയം ചെയ്യുന്ന രാത്രി– അഥവാ ബഹുമാനത്തിന്റെ രാത്രി.) അതിന് ഈ പേർ വന്നതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തെപ്പറ്റിയും, ക്വുർആൻ അവതരിച്ചത് ആ രാത്രിയിലാണ് എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യത്തെപ്പറ്റിയും പ്രസ്തുത സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ച് നാം സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്വുർആൻ അവതരിച്ച മാസമെന്ന നിലക്ക് റമദ്വാൻ മാസത്തിന് പ്രാധാന്യമുള്ളതുപോലെ, അത് അവതരിച്ച രാത്രി എന്ന നിലക്ക് ലൈലത്തുൽ ക്വദ്‌റിനും വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ക്വുർആന്റെ അവതരണം മുമ്പ്കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ പ്രാധാന്യവും മഹത്വവും എന്നും നിലനിന്നുവരുന്നുവല്ലോ. ആ നിലക്ക് ആ മാസവും ആ രാത്രിയും എല്ലാ കാലത്തും പ്രത്യേകം പരിഗണിക്കപ്പെടുകയും സ്മരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്.

ക്വുർആൻ അവതരിച്ചു തുടങ്ങിയ ആ ഒരേ ഒരു രാത്രി മാത്രമാണ് ലൈലത്തുൽ ക്വദ്ർ എന്നും, കൊല്ലംതോറും അത് ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്നും ചിലർ പറയാറുണ്ട്. ആധുനിക ചിന്താഗതിക്കാരിൽനിന്നാണ് അധികവും ഈ അഭിപ്രായം പ്രകടമാകാറുള്ളത്. ക്വുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളും, നബി വചനങ്ങളും ഈ അഭിപ്രായം തെറ്റാണെന്നുള്ളതിന് മതിയായ തെളിവ് നൽകുന്നു.

സൂ: ദുഖാനിൽ ഈ രാത്രിയെക്കുറിച്ച് إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُّبَارَكَةٍ (നിശ്ചയമായും നാം അതിനെ –ക്വുർആനെ– അനുഗൃഹീതമായ ഒരു രാത്രിയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞതിനുശേഷം فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ (അതിൽ എല്ലാ യുക്തിമത്തായ കാര്യവും വേർതിരിച്ചു വിവരിക്കപ്പെടുന്നു) എന്ന് പറയുന്നു. അതുപോലെ, സൂ: ക്വദ്‌റിൽ ആദ്യം إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ (നിശ്ചയമായും നാം അതിനെ ലൈലത്തുൽ ക്വദ്‌റിൽ അവതരിപ്പിച്ചു) എന്നും, പിന്നീട് അതിന്റെ മഹത്വങ്ങൾ വിവരിച്ചകൂട്ടത്തിൽ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا (അതിൽ മലക്കുകളും 'റൂഹും' ഇറങ്ങിവരുന്നു– അഥവാ ഇറങ്ങിവരും) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രണ്ട് സ്ഥലത്തും ക്വുർആനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ 'അതിനെ അവതരിപ്പിച്ചു' എന്ന് ഭൂതകാലക്രിയ (الماضى)യാണ് അല്ലാഹു ഉപ

യോഗിച്ചത്. ആ രാത്രിയിലുണ്ടാകുന്ന സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോഴാകട്ടെ 'അതിൽ കാര്യം വിവേചനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു' എന്നും, 'അതിൽ മലക്കുകൾ ഇറങ്ങിവരുന്നു' എന്നും വർത്തമാനകാലത്തിനും ഭാവികാലത്തിനും ഉപയോഗിക്കുന്ന ക്രിയ (المضارع)യാണ് അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച ഓരോ വാക്കുകളിലും അവയുടെ ഉപയോഗക്രമങ്ങളിലും പല സൂചനകളും രഹസ്യങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ക്വുർആനെ അവതരിപ്പിച്ചുവെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം 'ലൗഹുൽ മഹ്ഫൂളി'ൽനിന്ന് ആകാശത്തേക്ക് അവതരിപ്പിച്ചുവെന്നോ, നബിﷺക്ക് അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചുവെന്നോ ആവട്ടെ, ഏതായാലും ശരി– ആ അവതരണ സംഭവം കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും, കാര്യങ്ങളുടെ വിവേചനം നടത്തലും മലക്കുകളുടെ വരവും അതിനുശേഷവും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്– അല്ലെങ്കിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും– എന്നുമാണ് ഇത് വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്നത്. എനി, നബിവചനങ്ങളിലേക്ക് കടന്നാൽ യാതൊരു വ്യാഖ്യാനത്തിനും ഇടമില്ലാത്തവണ്ണം അത് സ്പഷ്ടവുമാകുന്നു. ക്വുർആന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിന് ക്വുർആനെക്കഴിച്ചാൽ പിന്നെ നബിﷺയുടെ വചനങ്ങളും ചര്യകളുമാണല്ലോ ആധാരം. നോക്കുക:–

റസൂൽﷺ അരുളിച്ചെയ്തതായി ആഇശഃ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ലൈലത്തുൽ ക്വദ്റിനെ റമദ്വാന്റെ അവസാനത്തെ പത്തിലെ ഒറ്റയായ രാത്രികളിൽ കരുതിയിരുന്നുകൊള്ളുവിൻ.' (ബു; മു) ഇബ്നു അബ്ബാസ് പറയുകയാണ്: '(റമദ്വാന്റെ) അവസാനത്തെ ഏഴു ദിവസങ്ങളിലായി സ്വഹാബികൾക്ക് ലൈലത്തുൽ ക്വദ്ർ സ്വപ്നത്തിൽ കാണിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ റസൂൽ തിരുമേനിﷺ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ അവസാനത്തെ ഏഴ് ദിവസങ്ങളിൽ ഒത്തുകൂടിയതായി ഞാൻ കാണുന്നു. അതുകൊണ്ട് അതിനെ ആർ കരുതിയിരിക്കുന്നുവോ അവൻ ഒടുവിലത്തെ ഏഴ് രാത്രികളിൽ കരുതിയിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ.' (ബു; മു) നബി തിരുമേനിﷺ പ്രസ്താവിച്ചതായി വീണ്ടും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'നിങ്ങൾ അതിനെ– അതായത് ലൈലത്തുൽ ക്വദ്റിനെ– റമദ്വാന്റെ ഒടുവിലത്തെ പത്തിൽ അമ്പേഷിക്കുവിൻ. എന്നുവെച്ചാൽ, ഒമ്പത് ബാക്കിയുള്ളപ്പോൾ, ഏഴ് ബാക്കിയുള്ളപ്പോൾ, അഞ്ച് ബാക്കിയുള്ളപ്പോൾ എന്നിങ്ങനെ.' (ബു.) ഇപ്പോൾ, ലൈലത്തുൽ ക്വദ്ർ കൊല്ലംതോറും ആവർത്തിക്കപ്പെടുമെന്നതിൽ സംശയിക്കുവാൻ ന്യായമില്ലല്ലോ. എനി, അതുസംബന്ധിച്ചു നബിﷺ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന പ്രത്യേക ചര്യകൾ എന്തായിരുന്നുവെന്ന് നോക്കാം:–

അബൂസഈദിൽ ഖുദ്രീ (റ) പറയുന്നു: 'റസൂൽﷺ റമദ്വാന്റെ ആദ്യത്തെ പത്തിലും, പിന്നെ നടുവിലത്തെ പത്തിലും 'ഇഅ്തികാഫ്' (*) ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ഒരു തുർക്കി ത്തമ്പുകെട്ടിയതിൽ വെച്ചായിരുന്നു അത്. പിന്നീട് അവിടുന്ന് തല പുറത്തുകാട്ടിക്കൊണ്ട് ഇങ്ങനെ അരുളിച്ചെയ്തു. 'ഞാൻ ഈ രാത്രിയെ തേടിക്കൊണ്ട് ആദ്യത്തെ പത്ത് ദിവസം 'ഇഅ്തികാഫ്' ചെയ്തു. പിന്നെ നടുവിലത്തെ പത്തും ചെയ്തു. പിന്നീട് എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു (**) എന്നോട് പറയുകയുണ്ടായി: 'അത് അവസാനത്തെ പത്തിലാണെ'ന്ന്. ആകയാൽ, എന്റെ ഒന്നിച്ച് 'ഇഅ്തികാഫ്' ചെയ്തവർ അവസാനത്തെ പത്തിലും 'ഇഅ്തികാഫ്' ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ, ഈ രാത്രി എനിക്ക് കാണിച്ചു തരപ്പെട്ടു. (എങ്കി

(*) നമസ്കാരം, ദുആ, ദിക്ർ തുടങ്ങിയ ആരാധനകളിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ട് പള്ളിയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതിനാണ് 'ഇഅ്തികാഫ്' (الاعتكاف) എന്ന് പറയുന്നത്. ഇത് എല്ലാ കാലത്തും നല്ലതാണെങ്കിലും റമദ്വാനിൽ പ്രത്യേകം സുന്നത്താകുന്നു.

(**) മലക്ക് മുഖേന അറിവ് നൽകപ്പെട്ടു എന്ന് താൽപര്യം.

ലും) പിന്നീട് എനിക്ക് അത് വിസ്മരിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി......' (ബു; മു.) ആഇശഃ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'അവസാനത്തെ പത്തിൽ റസൂൽ തിരുമേനിﷺ മറ്റൊന്നിലുമില്ലാത്തത്ര ഉൽസാഹം (ആരാധനാ കർമങ്ങളിൽ) ഉൽസാഹിച്ചു വന്നിരുന്നു.' (മു.) ആഇശഃ (റ)യിൽ നിന്ന് ഇങ്ങനെയും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, കണ്ടുവോ? ലൈലത്തുൽ ക്വദ്ർ ഏത് രാത്രിയിലാണെന്ന് എനിക്ക് അറിവായാൽ അതിൽ ഞാൻ എന്താണ് പറയേണ്ടത്?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: اللهُمَّ انك عفو تحب العفو فاعف عَنِى (അല്ലാഹുവേ, നീ മാപ്പ് നൽകുന്നവനാണ്. മാപ്പു ചെയ്യുന്നത് നീ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ട് നീ എനിക്ക് മാപ്പ് നൽകേണമേ!) എന്ന് പറഞ്ഞുകൊള്ളുക' (അ; ജ; മി.) നബിﷺ പറഞ്ഞതായി അബൂഹുറയ്റഃ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'സത്യവിശ്വാസത്തോടും (അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന്) പ്രതിഫലം കണക്കാക്കിക്കൊണ്ടും ലൈലത്തുൽ ക്വദ്റിൽ ആരെങ്കിലും നിന്ന് നമസ്കരിക്കുന്നപക്ഷം അവന് അവന്റെ കഴിഞ്ഞുപോയ പാപം പൊറുക്കപ്പെടുന്നതാണ്.' (ബു; മു.)

ലൈലത്തുൽ ക്വദ്ർ ഏത് രാത്രിയാണെന്ന് നബിﷺക്ക് കാണിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുകയുണ്ടായെന്നും, പിന്നീട് അത് വിസ്മരിക്കപ്പെടുകയാണ് ചെയ്തതെന്നും അബൂസഈദിൽ ഖുദ്രീ (റ)യുടെ ഹദീഥിൽ കണ്ടുവല്ലോ. ഈ വിഷയം ഉബാദത്തു(عبادة)ബ്നു സ്വാമിത്ത് (റ) ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: 'ഞങ്ങൾക്ക് ലൈലത്തുൽ ക്വദ്റിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞുതരുവാനായി റസൂൽ തിരുമേനിﷺ പുറപ്പെട്ടുവന്നു. അപ്പോഴേക്കും മുസ്ലിംകളിൽ രണ്ടുപേർ തമ്മിൽ ഒരു വഴക്ക് (തർക്കം) നടക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ലൈലത്തുൽ ക്വദ്റിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുതരുവാൻ വേണ്ടിയാണ് പുറപ്പെട്ടുവന്നത്. അപ്പോഴേക്ക് ഇന്ന ആളും ഇന്ന ആളും തമ്മിൽ വഴക്ക് നടന്നു. അങ്ങനെ, അത് ഉയർത്തപ്പെട്ടു. അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരം എന്റെ ഓർമയിൽ നിന്ന് വിടുത്തപ്പെട്ടു. ഇത് നിങ്ങൾക്ക് ഗുണമായിത്തീർന്നേക്കാം. (ബു.)

മേലുദ്ധരിച്ച പ്രബലമായ ഹദീഥുകളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് പല കാര്യങ്ങളും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

(1) ലൈലത്തുൽ ക്വദ്ർ കൊല്ലംതോറും ഉണ്ടായിരിക്കും. ക്വുർആൻ അവതരിച്ച ആ ഒരേ ഒരു രാത്രിയെപ്പറ്റി മാത്രമല്ല ലൈലത്തുൽ ക്വദ്ർ എന്ന് പറയുന്നത്.

(2) അത് മിക്കവാറും റമദ്വാന്റെ ഒടുവിലത്തെ പത്തിൽ –വിശേഷിച്ചും അതിലെ ഒറ്റയായ രാത്രികളിൽ– ഒരു രാത്രിയായിരിക്കും.

(3) എന്നാൽ, അത് ഏത് രാത്രിയാണെന്ന് നിർണയിച്ച് പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അത് ഇന്ന രാത്രിയാണെന്നുള്ള വിവരം നബിﷺക്ക് ലഭിക്കയുണ്ടായി. പിന്നീട് അല്ലാഹു അത് മറപ്പിച്ചു കളയുകയാണുണ്ടായത്.

(4) അങ്ങനെ മറപ്പിച്ചു കളഞ്ഞത് (താഴെ പറയുന്നതുപോലെയുള്ള കാരണത്താൽ) സമുദായത്തിന് ഗുണകരമായിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

(5) റമദ്വാൻ മാസത്തിൽ– പ്രത്യേകിച്ചു ഒടുവിലത്തെ പത്തിൽ– 'ഇഅ്തികാഫ്' ചെയ്യുന്നത് നബിﷺയുടെ സുന്നത്താകുന്നു.

(6) അനുഭവപൂർവമായ വല്ല അടയാളങ്ങൾ മുഖേനയും ആ രാത്രിയെ തിരിച്ചറിയുവാൻ സജ്ജനങ്ങളായുള്ള ചിലർക്ക് സാധിച്ചെന്ന് വരാം.

(7) എല്ലാ കൊല്ലത്തിലും ഒരു നിശ്ചിത തിയ്യതിക്ക് മാത്രമായിരിക്കും അതെന്ന് കരുതുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

പ്രസ്തുത രാവ് ഏത് ദിവസമായിരിക്കുമെന്ന വിവരം നബിﷺയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു വിടുത്തിക്കളഞ്ഞത് സമുദായത്തിന് ഗുണമാണെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണ്: ലൈലത്തുൽ ഖദ്ർ ഇന്ന ദിവസമാണെന്നറിഞ്ഞാൽ ജനങ്ങൾ ആ ഒരു ദിവസം മാത്രമേ അതിനെ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും, ആരാധനാകർമങ്ങളിൽ പ്രത്യേകശ്രദ്ധ പതിക്കുകയും ചെയ്കയുള്ളൂ. അതറിയാത്തപക്ഷം, ആ രാത്രിയാവാൻ സാദ്ധ്യതയുള്ള എല്ലാ ദിവസവും അത് പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അവർ പുണ്യകർമങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ഇടയാകുന്നതാണ്. അങ്ങനെ, കൂടുതൽ പുണ്യവും പ്രതിഫലവും നേടുവാൻ അത് കാരണമായിത്തീരും. ഈ വസ്തുത മുസ്ലിം (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും അതിപ്രകാരമാണ്:-

സിർറുബ്നുഹബ്ശ് (زربن حبش رض) പറയുന്നു: ഉബയ്യുബ്നു കഅ്ബ് (റ)നോട് ഞാൻ ചോദിച്ചു: നിങ്ങളുടെ സഹോദരൻ ഇബ്നുമസ്ഊദ് (റ) 'കൊല്ലം മുഴുവനും (രാത്രി സുന്നത്ത്) നമസ്കാരം നിർവ്വഹിച്ചാൽ ലൈലത്തുൽ ഖദ്ർ പ്രാപിക്കാം' എന്ന് പറയുന്നുവല്ലോ? അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ജനങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കാതിരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാണത് (അദ്ദേഹം അങ്ങനെ പറയുവാൻ കാരണം അതാണ്.) നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹത്തിനറിയാം, അത് റമദ്വാനിലാണെന്നും, ഒടുവിലത്തെ പത്തിലാണെന്നും. ഇരുപത്തേഴിന്റെ രാത്രിയാണെന്നും.' പിന്നീട് ഉബയ്യ് (റ) ശപഥം ചെയ്തു പറഞ്ഞു: അത് ഇരുപത്തേഴിന്റെ രാത്രിയാണെന്ന്. അപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു. 'എന്തിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് നിങ്ങളിത് പറയുന്നത്'? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'റസൂൽ ﷺ ഞങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞുതന്ന അടയാളത്തെ (ആസ്പദമാക്കി)യാണ്. അതായത്, അന്ന് സൂര്യൻ രശ്മികൂടാതെ ഉദയം ചെയ്യുന്നതിനെ (മു.)

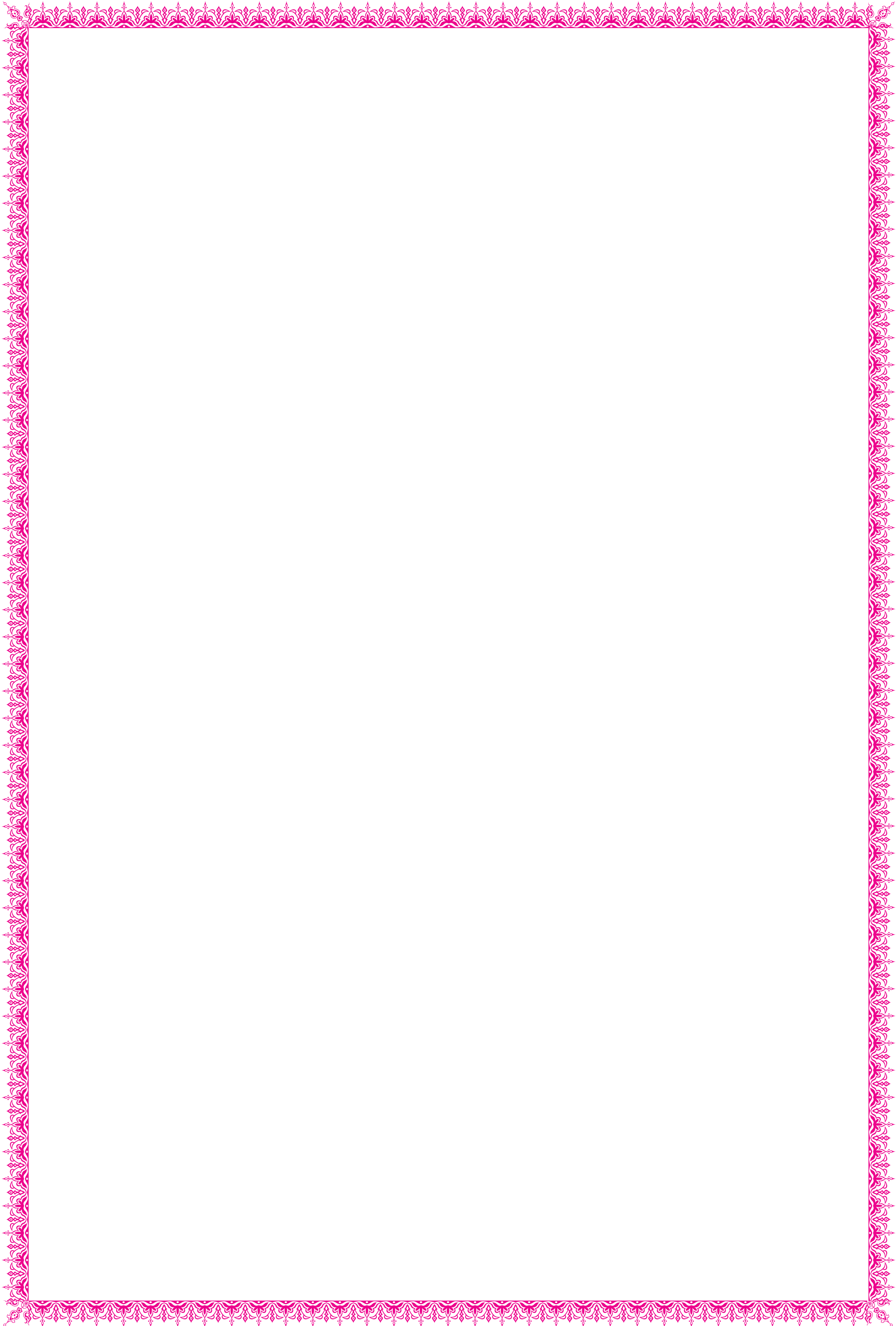
ലൈലത്തുൽ ഖദ്റിൽ അനുഭവപ്പെട്ടേക്കാവുന്ന ചില അടയാളങ്ങൾ നബിﷺഅവർക്ക് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊടുത്തിരിക്കുമെന്ന് ഈ ഹദീഥിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. അങ്ങനെ, താൻ കണ്ട ഒരു അടയാളത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് ഉബയ്യ് (റ) അത് ഇരുപത്തേഴിന്റെ രാവാണെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞത്. പ്രസ്തുത അടയാളങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലായേക്കാമെന്നോ അനുഭവപ്പെട്ടേക്കാമെന്നോ വിചാരിക്കാവുന്നതല്ല. അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ച പുണ്യവാൻമാരായ ആളുകൾക്ക് ഏറെക്കുറെ ചിലതൊക്കെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞെന്നുവരാം: അത്രമാത്രം. എന്നാൽ, ഉബയ്യ് (റ) ഇരുപത്തേഴിന്റെ രാത്രി എന്ന് നിജപ്പെടുത്തിപ്പറഞ്ഞതുപോലെ, മറ്റ് ചില രാത്രികളെ നിർണയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചിലരുടെ രിവായത്തുകൾ വേറെയും കാണാം. അതുകൊണ്ടാണ് ആ രാത്രി- മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീഥുകളിൽ കണ്ടതുപോലെ- റമദ്വാൻ ഒടുവിലത്തെ പത്തിന്റെ ഒറ്റയായ രാത്രികളിലായിരിക്കുമെന്നും, അത് ഏത് രാത്രിയാണെന്ന് നിജപ്പെടുത്താവതല്ലെന്നും ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും.

വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം വളരെ ചുരുങ്ങിയ ഒരു സമയമുണ്ടെന്നും, ഒരു മുസ്ലിമും നമസ്കാരത്തിലായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ആ സമയം കഴിച്ചുകൂട്ടിയാൽ പ്രാർത്ഥനക്ക് ഉത്തരം കിട്ടാതിരിക്കുകയില്ലെന്നും നബിﷺഅരുളിച്ചെയ്തതായി ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (റ) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ലൈലത്തുൽ ഖദ്റിനെപ്പോലെത്തന്നെ ഈ സമയവും ഏതാണെന്ന് നിജപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഇതും നമ്മുടെ നന്മക്കുവേണ്ടിതന്നെ അല്ലാഹു ചെയ്ത ഒരു അനുഗ്രഹമാകുന്നു. ആ സമയവുമായി യോജിച്ചേക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ കൂടു

തൽ സമയം നമസ്കാരവും പ്രാർത്ഥനയും നടത്തുവാൻ ഇതും പ്രേരകമാകുമല്ലോ. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ അന്തർഭവിച്ച രഹസ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനും, അവയിലടങ്ങിയ നന്മകൾ നേടുവാനും എല്ലാവർക്കും ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചെന്ന് വരികയില്ല. നിഷ്കളങ്കവും സുദൃഢവുമായ വിശ്വാസവും, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സൽക്കർമം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള അത്യുൽസാഹവും ഉള്ളവർക്ക് അല്ലാഹു അതിന് തൗഫീക് നൽകുന്നതായിരിക്കും.

വിശുദ്ധ ക്വുർആന്റെ അവതരണം ഉണ്ടായ രാത്രി ആ ഏകകാരണം കൊണ്ടുതന്നെ– മറ്റൊരു മഹത്വവും പരിഗണിക്കപ്പെടാതിരുന്നാൽപോലും– എല്ലാ കാലത്തും മുസ്‌ലിംകൾ പ്രാർത്ഥനകളും സൽക്കർമങ്ങളും മുഖേന ഓർമ പുതുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അർഹതയുള്ള ഒരു രാത്രിയാണ് ലൈലത്തുൽ ക്വദ്ർ. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും ഇത്രയധികം ആദരവും ബഹുമാനവും കൽപിച്ചിട്ടുള്ള ആ പുണ്യരാത്രിയെ അവഗണിക്കൽ ഒരു മുസ്‌ലിമിന് ഒരിക്കലും യോജിക്കുന്നതല്ല. അതിനെ ആദരിക്കേണ്ടതും, അതിൽ ആചരിക്കേണ്ടതും എപ്രകാരമാണെന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ കാണിച്ചും പറഞ്ഞും തന്നിട്ടുണ്ട് താനും.അപ്രകാപരമല്ലാതെ മറ്റേതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഇന്ന് കാണുന്നതുപോലെയുള്ള പ്രത്യേക ആചാരങ്ങളോ ചടങ്ങുകളോ മാമൂലുകളോ വഴി ആദരിച്ചിട്ടും ആചരിച്ചിട്ടും ഫലമില്ല. ഫലമില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അതെല്ലാം മതത്തിൽ സ്വന്തം വക കൂട്ടിച്ചേർക്കലുമാകുന്നു. മതത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കലാകട്ടെ, ദുർമാർഗവുമാണ്. (كل محدثة بدعة، وكل بدعة ضَلاَلَة)

ومن الله التوفيق لما يحب ويرضى

سورة البيّنة

98. സൂറതുൽ ബയ്യിനഃ

മദീനഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 8

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

لَمۡ يَكُنِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ وَٱلۡمُشۡرِكِينَ مُنفَكِّينَ حَتَّىٰ تَأۡتِيَهُمُ ٱلۡبَيِّنَةُ ﴿١﴾

《1》 വേദക്കാരിൽനിന്നും, ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ നിന്നും അവിശ്വസിച്ചവർ, തങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ തെളിവ് വന്നെത്തുന്നതുവരെ (അവിശ്വാസത്തിൽനിന്ന്) വേറിട്ടു പോരുന്നവരായിട്ടില്ല.

رَسُولٞ مِّنَ ٱللَّهِ يَتۡلُواْ صُحُفٗا مُّطَهَّرَةٗ ﴿٢﴾

《2》 അതായത്, ശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട ഏടുകൾ ഓതിക്കൊടുക്കുന്ന ഒരു റസൂൽ വന്നെത്തുന്നത്‌വരെ).

فِيهَا كُتُبٞ قَيِّمَةٞ ﴿٣﴾

《3》 (വക്രതയില്ലാതെ) ചൊവ്വായുള്ള പല (ലിഖിത) രേഖകൾ അവ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

《1》 لَمۡ يَكُنِ ആയിട്ടില്ല الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ مِنۡ أَهۡلِ الۡكِتَابِ വേദക്കാരിൽനിന്ന് وَالۡمُشۡرِكِينَ പങ്കുചേർക്കുന്നവരിൽ (ബഹുദൈവവിശ്വാസികളിൽ)നിന്നും مُنۡفَكِّينَ വേറിട്ടു (നീങ്ങി -വിട്ടു)പോരുന്നവർ حَتَّى تَأۡتِيَهُمُ അവർക്ക് വരുന്നതുവരെ الۡبَيِّنَةُ വ്യക്തമായ തെളിവ് 《2》 رَسُولٌ (അതായത്) ഒരു റസൂൽ مِنَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് يَتۡلُو ഓതിക്കൊടുക്കുന്ന صُحُفًا ചില ഏടുകളെ مُطَهَّرَةً ശുദ്ധിയാക്കപ്പെട്ട (പരിശു

ദ്ധമായ) ﴾3﴿ فِيهَا അവയിലുണ്ട് (അവ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു) كُتُبٌ രേഖ (ലിഖിതം)കൾ قَيِّمَةٌ ചൊവ്വായുള്ളതായ, ശരിയായുള്ള, ബലവത്തായ

'ശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട ഏടുകൾ' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഖുർആനാകുന്നു. നബി തിരുമേനിﷺ എഴുത്തും വായനയും അറിയാത്ത ആളായതുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് ഏടുനോക്കി വായിച്ചുകൊടുക്കാറില്ല. അപ്പപ്പോൾ വരുന്ന വഹ്‌യ് അപ്പപ്പോൾ തിരുമേനിക്ക് ഹൃദിസ്ഥമാകുകയും അത് ജനങ്ങൾക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അതോടുകൂടി അവ അതതവസരങ്ങളിൽതന്നെ എഴുത്തുകാർ മുഖേന ഏടുകളിൽ എഴുതി സൂക്ഷിക്കലും പതിവായിരുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാണ് 'ഏടുകൾ ഓതിക്കൊടുക്കുന്നു'വെന്ന് പറഞ്ഞത്. അവയിൽ അടങ്ങിയ നിയമങ്ങളും, തത്വോപദേശങ്ങളുമാണ് 'ചൊവ്വായ ലിഖിതരേഖകൾ' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം.

ഈ ആയത്തുകളുടെ സാരം ചുരുക്കത്തിൽ ഇപ്രകാരമാകുന്നു: യാതൊരുതരത്തിലുള്ള വക്രതയോ കോട്ടമോ ഇല്ലാത്തതും, ശരിക്ക് ചൊവ്വിനുള്ളതുമായ നിയമങ്ങളും തത്വങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പരിശുദ്ധമായ ചില ഏടുകളിലായി രേഖപ്പെടുത്തി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്ന ഒരു റസൂൽ– അഥവാ നബി തിരുമേനിﷺ –സുവ്യക്തമായ തെളിവുകൾ സഹിതം വന്നെത്തുന്നതുവരെയും വേദക്കാരും മുശ്‌രിക്കുകളുമാകുന്ന അവിശ്വാസികൾ അവരുടെ ദുർമാർഗത്തിൽ ചിരകാലമായി ഉറച്ചുനിന്ന് വരികയായിരുന്നു. റസൂൽ വന്ന് ഖുർആൻ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് അതിൽനിന്ന് ചിലർ വേറിട്ടുപോന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങിയത്. മറ്റുള്ളവരാകട്ടെ, ഭിന്നിപ്പിലും നിഷേധത്തിലും മുഴുകുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:–

وَمَا تَفَرَّقَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَـٰبَ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ ٱلْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَآ أُمِرُوٓا۟ إِلَّا لِيَعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ حُنَفَآءَ وَيُقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ ۚ وَذَٰلِكَ دِينُ ٱلْقَيِّمَةِ

﴾4﴿ വേദഗ്രന്ഥം നല്കപ്പെട്ടവർ തങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ തെളിവ് വന്നതിന് ശേഷമായിട്ടല്ലാതെ ഭിന്നിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല.

﴾5﴿ മതത്തെ (അഥവാ കീഴ്‌വഴക്കത്തെ) അല്ലാഹുവിന് നിഷ്കളങ്കരാക്കികൊണ്ട്– ഋജുമനസ്കരായ നിലയിൽ –അവനെ ആരാധിക്കുവാനും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുവാനും, സക്കാത്ത് കൊടുക്കുവാനും അല്ലാതെ അവരോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലതാനും. അതത്രെ ചൊവ്വായ മാർഗത്തിന്റെ മതം (അഥവാ നടപടി).

﴾4﴿ وَمَاتَفَرَّقَ ഭിന്നിച്ചിട്ടില്ല, കക്ഷി പിരിഞ്ഞിട്ടില്ല الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവർ إِلا مِنۢ بَعْدِ ശേഷമായിട്ടല്ലാതെ مَا جَاءَتْهُمُ അവർക്ക് വന്നതിന്റെ الْبَيِّنَةُ വ്യക്തമായ തെളിവ് ﴾5﴿ وَمَا أُمِرُوا അവരോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല إِلا لِيَعْبُدُوا അവർ ആരാ

الدِّينَ ധിക്കുവാനല്ലാതെ لَهُ مُخْلِصِينَ അവന് നിഷ്കളങ്കരാക്കിക്കൊണ്ട് اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ മതത്തെ, മതനടപടിയെ, കീഴ്വണക്കത്തെ حُنَفَاءَ ഋജുമാനസരായ നിലയിൽ (സത്യത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞുംകൊണ്ട്) وَيُقِيمُوا അവർ നിലനിർത്തുവാനും الصَّلَاةَ നമസ്കാരം وَيُؤْتُوا അവർ കൊടുക്കുവാനും الزَّكَاةَ സകാത്ത് وَذَٰلِكَ അത്, അതത്രെ دِينُ മതം, നടപടി الْقَيِّمَةِ ചൊവ്വായതിന്റെ (ചൊവ്വായ മാർഗത്തിന്റെ)

മുശ്രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മുമ്പ് അവർക്ക് വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി പരിചയമില്ലാത്തവരാകകൊണ്ട് അവർ നബിﷺയെയും ക്വുർആനെയും നിഷേധിച്ചതിൽ വലിയ അൽഭുതമില്ല. എന്നാൽ വേദക്കാരുടെ നില അതല്ല. അവർ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി പരിചയമുള്ളവരാണ്. അവയുടെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളിൽനിന്ന് അവർ പിഴച്ചു ദുർമാർഗത്തിൽ പതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെയാണ് വ്യക്തമായ തെളിവുകളുംകൊണ്ട് റസൂലും ക്വുർആനും അവർക്ക് വരുന്നത്. അതേ സമയത്ത് അറേബ്യയിൽ വെളിപ്പെടുവാനിരിക്കുന്ന ഒരു റസൂലിന്റെ വരവ് അവർ ചിരകാലമായി കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണ്. അവരുടെ കൈവശമുള്ള വേദഗ്രന്ഥവും ഇപ്പോൾ റസൂൽ കൊണ്ടുവന്ന വേദഗ്രന്ഥവും തമ്മിൽ വല്ല പൊരുത്തക്കേടുമുണ്ടോ? അതുമില്ല. ശിർക്കിന്റെ കലർപ്പില്ലാത്ത നിഷ്കളങ്കമായ തൗഹീദ്, നമസ്കാരം, സക്കാത്ത് മുതലായ കാര്യങ്ങളായിരുന്നു മുൻഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവരോട് ശാസിച്ചിരുന്നത്. അതുതന്നെയാണ് ക്വുർആനും ശാസിക്കുന്നത്. എന്നിട്ട്പോലും വേദക്കാർ ക്വുർആനിലും റസൂലിലും വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറായില്ല. മാത്രമല്ല, അസൂയയും പകയും വെച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ശാസനകൾക്കും, വർഗപിതാവായ ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ പാരമ്പര്യനടപടികൾക്കും വിരുദ്ധമായി ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളായി ഭിന്നിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്.

എല്ലാ ദുർമാർഗങ്ങളും വിട്ട് ഋജുവായ സത്യമാർഗത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞവർ എന്നാണ് حُنَفَاءَ (ഹുനഫാഉ്) എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ മതപാരമ്പര്യം സ്വീകരിച്ചവരുടെ വിശേഷണമായും ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. വേദക്കാർ തങ്ങളെപ്പറ്റി തങ്ങൾ 'ഹുനഫാഉ്' ആണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ, അതേ, പാരമ്പര്യം നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ക്വുർആനെയും റസൂലിനെയും അവർ നിഷേധിക്കുന്നതിന് യാതൊരു ന്യായീകരണവും ഇല്ലാത്തതാണ്. വേദക്കാരായിരുന്നാലും മുശ്രിക്കുകളായിരുന്നാലും ശരി, നിഷേധത്തിന്റെ ഫലം നരകം തന്നെ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَـٰبِ وَٱلْمُشْرِكِينَ فِى نَارِ جَهَنَّمَ خَـٰلِدِينَ فِيهَآ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ ٱلْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾

﴾6﴿ നിശ്ചയമായും, വേദക്കാരിൽനിന്നും, ബഹുദൈവവിശ്വാസികളിൽനിന്നും അവിശ്വസിച്ചവർ 'ജഹന്നമി' [നരകത്തി]ന്റെ അഗ്നിയിലായിരിക്കും- അതിൽ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ്, സൃഷ്ടികളിൽ വെച്ച് മോശമായവർ.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟

﴾7﴿ നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തി

ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ ٱلْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾

ക്കുകയും ചെയ്തവർ;അക്കൂട്ടരത്രെ, സൃഷ്ടികളിൽവെച്ച് ഉത്തമരായവർ.

جَزَآؤُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّـٰتُ عَدْنٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ خَـٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ رَّضِىَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا۟ عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِىَ رَبَّهُۥ ﴿٨﴾

《8》 അവരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ അവരുടെ പ്രതിഫലം, അടിഭാഗത്തുകൂടി അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ സ്വർഗങ്ങളാകുന്നു. അതിൽ എന്നെന്നും (അവർ) നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. അല്ലാഹു അവരെക്കുറിച്ച് തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ്; അവർ അവനെക്കുറിച്ചും തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ്. അത്, ഏതൊരുവൻ തന്റെ റബ്ബിനെ ഭയപ്പെട്ടുവോ അവനുള്ളതാകുന്നു.

《6》 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ വേദക്കാരിൽനിന്ന് وَالْمُشْرِكِينَ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളിൽ നിന്നും فِي نَارِ جَهَنَّمَ ജഹന്നമിന്റെ അഗ്നിയിലായിരിക്കും خَالِدِينَ فِيهَا അതിൽ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട് أُولَٰئِكَ هُمْ അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ് شَرُّ الْبَرِيَّةِ സൃഷ്ടി (പടപ്പു)കളിൽ മോശപ്പെട്ടവർ 《7》 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا നിശ്ചയമായും വിശ്വസിച്ചവർ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ത أُولَٰئِكَ هُمْ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് خَيْرُ الْبَرِيَّةِ സൃഷ്ടികളിൽ ഉത്തമരായവർ 《8》 جَزَاؤُهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലം عِندَ رَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിങ്കൽ جَنَّاتُ عَدْنٍ സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ സ്വർഗങ്ങളാണ് تَجْرِي مِن تَحْتِهَا അവയുടെ അടിയിൽക്കൂടി നടക്കും, (ഒഴുകും) الْأَنْهَارُ അരുവികൾ, പുഴകൾ خَالِدِينَ فِيهَا അതിൽ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട് أَبَدًا എന്നും, എക്കാലവും رَضِيَ اللَّهُ അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ്, പൊരുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു عَنْهُمْ അവരെപ്പറ്റി وَرَضُوا അവരും തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ്, പൊരുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു عَنْهُ അവനെപ്പറ്റി ذَٰلِكَ അത് لِمَنْ خَشِيَ ഭയപ്പെട്ടവനാണ് رَبَّهُ തന്റെ റബ്ബിനെ

അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി ലഭിക്കുകയും, അവനെപ്പറ്റി തൃപ്തിവരുകയും ചെയ്യുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. آمين

سورة الزّلزال

99. സൂറതുൽ സിൽസാൽ

മദീനഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 8

[മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചതെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്]

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

إِذَا زُلْزِلَتِ ٱلْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾

﴾1﴿ ഭൂമി അതിന്റെ (അതിഭയങ്കരമായ) ആ കമ്പനം കമ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ!-

وَأَخْرَجَتِ ٱلْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٢﴾

﴾2﴿ ഭൂമി അതിന്റെ ഭാരങ്ങളെ പുറംതള്ളുകയും.

وَقَالَ ٱلْإِنسَـٰنُ مَا لَهَا ﴿٣﴾

﴾3﴿ 'അതിന് എന്താണ് (പറ്റിയത്)' എന്ന് മനുഷ്യൻ പറയുകയും (ചെയ്താൽ)!-

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾

﴾4﴿ (അതെ) ആ ദിവസം അത് അതിന്റെ വർത്തമാനങ്ങൾ പറഞ്ഞറിയിക്കുന്നതാണ്.

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴿٥﴾

﴾5﴿ നിന്റെ റബ്ബ് അതിന് ബോധനം നൽകിയകാരണത്താൽ.

﴾1﴿ إِذَازُلْزِلَتِ വിറപ്പിക്ക(കുലുക്ക- കമ്പിപ്പിക്ക)പ്പെട്ടാൽ الأَرْضُ ഭൂമി زِلْزَالَهَا അതിന്റെ വിറ (കുലുക്കം- കമ്പനം) ﴾2﴿ وَأَخْرَجَتِ الأَرْضُ ഭൂമി പുറത്താക്കുക (വെളിക്കുവരുത്തുക)യും أَثْقَالَهَا അതിന്റെ (അതിലെ) ഭാരങ്ങളെ ﴾3﴿ وَقَالَ الإِنْسَانُ മനുഷ്യൻ പറയുകയും مَالَهَا അതിന് എന്താണെന്ന് ﴾4﴿ يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം تُحَدِّثُ അത് പറഞ്ഞറിയിക്കും, വർത്തമാനം പറയും أَخْبَارَهَا അതിന്റെ വർത്തമാനങ്ങളെ ﴾5﴿ بِأَنَّ رَبَّكَ നിന്റെ

റബ്ബ് ആയതുനിമിത്തം أَوْحَىٰ لَهَا അതിന് ബോധനം നൽകി (എന്നത്)

അന്ത്യനാളിലെ അതിഭയങ്കര സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഭൂമി അതിന്റെ അവസാനത്തേതും ഏറ്റവും ഘോരമായതുമായ കമ്പനത്തിനും ക്ഷോഭത്തിനും വിധേയമാകുന്നു; മരണപ്പെട്ടു മണ്ണടഞ്ഞവരടക്കം ഭൂമിക്കുള്ളിൽ കിടപ്പുള്ള നിക്ഷേപങ്ങളെല്ലാം അത് വെളിക്കുവരുത്തുന്നു; ഇതെല്ലാം അനുഭവത്തിൽ കാണുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ അന്ധാളിച്ചു ഭയവിഹ്വലനായിത്തീരും. അവൻ പറയും: ഹാ, എന്താണിത്...... ഭൂമിക്ക് എന്തുപറ്റി........?! എന്നൊക്കെ. ഇങ്ങനെയുള്ള ആ ഗൗരവഘട്ടത്തിൽ ഭൂമിയിൽ ഒളിഞ്ഞു കിടപ്പുള്ള രഹസ്യങ്ങളെല്ലാം വെളിക്കുവരും. അതെ, ഭൂമിക്ക് അതിനുവേണ്ടുന്ന ബോധനവും അനുമതിയും അല്ലാഹു നൽകുകയും, ഭൂമി അതെല്ലാം തുറന്നു കാട്ടുകയും ചെയ്യും.

4 -ാം വചനം ഓതിക്കൊണ്ട് റസൂൽ ﷺ സ്വഹാബികളോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: 'അതിന്റെ (ഭൂമിയുടെ) വർത്തമാനങ്ങൾ എന്താണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?' അവർ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനും അറിയാം.' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അതിന്റെ വർത്തമാനങ്ങൾ എന്നുവെച്ചാൽ, ആണും പെണ്ണുമായ ഓരോ അടിയാനും അതിന്റെ മീതെവെച്ച് പ്രവർത്തിച്ചതിനെപ്പറ്റി അത് സാക്ഷി പറയലാകുന്നു. അതായത്, ഇന്നിന്ന ദിവസം അവർ ഇന്നിന്നത് ചെയ്തു എന്ന് പറയുക. ഇതാണതിന്റെ വർത്തമാനങ്ങൾ.' (അ; ന; തി.)

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ ٱلنَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا۟ أَعْمَٰلَهُمْ ﴿٦﴾

﴾6﴿ അന്നത്തെ ദിവസം, തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തന (ഫല)ങ്ങൾ തങ്ങൾക്ക് കാട്ടിക്കൊടുക്കപ്പെടുവാനായി മനുഷ്യർ ഭിന്നസംഘങ്ങളായി രംഗത്തുവരുന്നതാണ്.

فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُۥ ﴿٧﴾

﴾7﴿ അപ്പോൾ, ആർ ഒരു അണുത്തൂക്കം നന്മ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവോ അവൻ അതും കാണും.

وَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُۥ ﴿٨﴾

﴾8﴿ ആർ, ഒരു അണുത്തൂക്കം തിന്മ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവോ അവൻ അതും കാണും.

﴾6﴿ يَوْمَئِذٍ അന്ന് يَصْدُرُ പുറപ്പെട്ടു (രംഗത്ത്) വരും, പുറപ്പെട്ടുപോകും النَّاسُ മനുഷ്യർ أَشْتَاتًا ഭിന്നസംഘങ്ങളായി, പല കൂട്ടമായി لِيُرَوْا അവർക്ക് കാട്ടിക്കൊടുക്കപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി أَعْمَالَهُمْ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, കർമങ്ങൾ ﴾7﴿ فَمَنْ يَعْمَلْ അപ്പോൾ ആർ ചെയ്തിരുന്നുവോ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ഒരു അണുത്തൂക്കം (അണുഅളവ്) خَيْرًا നന്മ, ഗുണം, നല്ലത് يَرَهُ അവനത് കാണും ﴾8﴿ وَمَنْ يَعْمَلْ ആർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവോ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ഒരു അണുത്തൂക്കം شَرًّا തിന്മ, ദോഷം, ചീത്ത يَرَهُ അവൻ അത് കാണും.

സന്തുഷ്ടരായിക്കൊണ്ടും, സന്താപപ്പെട്ടുകൊണ്ടും, വെളുത്ത പ്രസന്നരൂപത്തോടെയും കറുത്ത വിഷാദരൂപത്തോടെയും, വലതുപക്ഷക്കാരായും ഇടതുപക്ഷക്കാരായും. സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമവും സ്വീകരിച്ചവരായും അവയെ നിഷേധിച്ചവരായും –അങ്ങനെ പലതരക്കാരായും സ്വഭാവക്കാരുമായും– ജനങ്ങളെല്ലാം ക്വബ്റുകളിൽനിന്ന് വിചാരണനിലയത്തിലേക്ക് രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നു. ഓരോരുത്തന്റെയും സകലകർമങ്ങളും ചെയ്തികളും അവിടെ തുറന്നുകാട്ടി ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. നിസ്സാരമെന്നുവെച്ച് ഒന്നും ഒഴിവാക്കപ്പെടുകയില്ല. ഒരണുവോളം നന്മ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതും, ഒരണുവോളം തിന്മ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതും അവന് കാണിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടും. അതതിന്റെ ഫലം അതതിന്റെ ആളുകൾക്ക് അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

(ദർറത്ത്) എന്ന പദത്തിന് നന്നേ ചെറിയ ഉറുമ്പിന്റെ കാല്, അണു, ഓട്ടവെയിലിൽകൂടി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ധൂളം എന്നൊക്കെ അർത്ഥം പറയപ്പെടാറുണ്ട്. ഏതായാലും അങ്ങേഅറ്റം ചെറുതും നിസ്സാരവുമായത് എന്നത്രെ ഉദ്ദേശ്യം. നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ ചില വചനങ്ങൾ ഇവിടെ സ്മരിക്കുന്നത് സമയോചിതമായിരിക്കും. അവിടുന്നു പറയുന്നു:–

1. 'സദാചാരത്തിൽ (സൽക്കാര്യത്തിൽ)പെട്ട യാതൊന്നിനെയും നീ അവഗണിക്കരുത്. വെള്ളം കുടിക്കുവാൻ വരുന്നവന്റെ പാത്രത്തിൽ നിന്റെ കൊട്ടക്കോരിയിൽനിന്ന് (നീ വെള്ളം കോരുന്ന പാത്രത്തിൽനിന്ന്) അൽപം വെള്ളം ഒഴിച്ചുകൊടുക്കുക എന്നുള്ളതായാലും ശരി. അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ സഹോദരനെ പ്രസന്നവദനനായി അഭിമുഖീകരിക്കുക എന്നുള്ളതായാലും ശരി.' (ബു.)

2. സത്യവിശ്വാസിനികളാകുന്ന സമൂഹമേ, ആട്ടിന്റെ ഒരു കുളമ്പാണുള്ളതെങ്കിലും ഒരു അയൽക്കാരി അവളുടെ അയൽക്കാരിയെ (ഒട്ടും കൊടുക്കാതെ) അവഗണിച്ചുകളയരുത്.' (ബു.)

3. 'ആഇശാ, നിസ്സാരമായ പാപങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം. കാരണം, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നും അവയെ അന്വേഷിക്കുന്നതായ ഒരാളുണ്ട്.' (അ; ന; ജ.)

4. 'നിസ്സാരമായി ഗണിക്കപ്പെടാവുന്ന പാപങ്ങളെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കണം. കാരണം, അവ മനുഷ്യന്റെമേൽ ഒരുമിച്ചുകൂടുകയും, അങ്ങനെ അവ അവനെ നാശത്തിലകപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും' (അ.)

ഒരു കാര്യം ഇവിടെ ഓർമിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു അണുവോളം നന്മയോ തിന്മയോ ചെയ്താൽ അതിന്റെ ഫലം മനുഷ്യൻ അനുഭവിക്കുമെന്ന് പറയുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കാത്ത ആളുകൾ സൽകാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിന് പരലോകത്ത് അവർക്ക് നല്ല പ്രതിഫലം ലഭിക്കുമെന്ന് വല്ലവരും ധരിച്ചേക്കാം. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്തവരുടെ നല്ല കാര്യങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു യാതൊരു പ്രതിഫലവും നൽകുന്നതല്ലെന്നും, അവരുടെ പ്രതിഫലം ഇഹത്തിൽവെച്ചുതന്നെ അല്ലാഹു നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുക എന്നും (സൂ: ഹൂദ്; 15, 16; സൂ: ഫുർക്വാൻ; 23 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ) അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

﴿ولله الحمد والمنة وله الفضل﴾

سورة العاديات

100. സൂറതുൽ ആദിയാത്ത്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 11

[മദനീയാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്]

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَٱلْعَـٰدِيَـٰتِ ضَبْحًا ﴿١﴾

《1》 കിതച്ച് (ശീഘ്രഗതിയിൽ) ഓടുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!-

فَٱلْمُورِيَـٰتِ قَدْحًا ﴿٢﴾

《2》 അങ്ങനെ, (കുളമ്പ് കല്ലിൽ) ഉരസി തീ പറപ്പിക്കുന്നവ;-

فَٱلْمُغِيرَٰتِ صُبْحًا ﴿٣﴾

《3》 അങ്ങനെ,പ്രഭാതത്തിൽ (ചെന്ന്) ആക്രമണം നടത്തുന്നവ;-

فَأَثَرْنَ بِهِۦ نَقْعًا ﴿٤﴾

《4》 എന്നിട്ട് അതിൽ [പ്രഭാതത്തിൽ] അവ പൊടിപടലം ഇളക്കിവിട്ടു;-

فَوَسَطْنَ بِهِۦ جَمْعًا ﴿٥﴾

《5》 എന്നിട്ട് അതിൽ [പ്രഭാതത്തിൽ] അവ (ശത്രു) സംഘത്തിന് നടുവിൽ പ്രവേശിച്ചു.

《1》 وَالْعَادِيَاتِ ഓടുന്നവതന്നെയാണ ضَبْحًا കിതച്ച് 《2》 فَالْمُورِيَاتِ അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) തീ കത്തിക്കുന്നവ قَدْحًا (കല്ല്) ഉരസിയിട്ട് 《3》 فَالْمُغِيرَاتِ അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) ആക്രമണം നടത്തുന്നവ صُبْحًا പ്രഭാതത്തിൽ 《4》 فَأَثَرْنَ بِهِ എന്നിട്ട് അതിൽ അവ ഇളക്കിവിട്ടു, കിളറിപ്പിച്ചു نَقْعًا പൊടിപടലം 《5》 فَوَسَطْنَ എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) അവ മദ്ധ്യത്തിൽചെന്ന് بِهِ അതിൽ جَمْعًا സംഘത്തിന്, കൂട്ടത്തിൽ

ഇങ്ങനെയുള്ള ഗുണങ്ങൾ ഒത്തിണങ്ങിയ മുന്തിയതരം കുതിരകളെക്കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു എന്ന് സാരം. അതിശീഘ്രം കിതച്ചുപാഞ്ഞുകൊണ്ട്, ഓട്ടത്തിന്റെ ഊക്കും വേഗതയും നിമിത്തം കാലുകൾ കല്ലിൽ ഉരസി തീ പറപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ശത്രുക്കൾ എഴുന്നേറ്റ് പുറത്തുവരും മുമ്പായി പ്രഭാതവേളയിൽതന്നെ അവരുടെ താവളത്തിലെത്തി ആക്രമണം നടത്തിക്കൊണ്ട്, അന്തരീക്ഷം പൊടിപടലത്താൽ മൂടുമാറ് ജാഗ്രതയിൽ ശത്രുമദ്ധ്യേ കടന്നുചെന്ന് പടനടത്തുന്നവ എന്നിങ്ങിനെയാണ് കുതിരകളുടെ ഗുണങ്ങളായി അല്ലാഹു എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

യന്ത്രീകൃത യുദ്ധസാമഗ്രികൾ പ്രചാരത്തിൽ വരുന്നതുവരെ യുദ്ധരംഗങ്ങളിൽ കുതിരക്ക് വമ്പിച്ച സ്ഥാനമാണുണ്ടായിരുന്നത്. ധർമസമരങ്ങൾക്ക് കുതിരകളെ സജ്ജമാക്കുന്നതിനും കുതിരപ്പയറ്റുകൾ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനും ഇസ്‌ലാമിൽ വളരെ പ്രാധാന്യം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശത്രുക്കൾക്കുവേണ്ടി കഴിയും പ്രകാരം ശക്തിയും, കെട്ടിപ്പോഷിപ്പിച്ച കുതിരകളെയും നിങ്ങൾ തയ്യാറാക്കി വെക്കണമെന്നും, അതുമൂലം അല്ലാഹുവിന്റെയും നിങ്ങളുടെയും ശത്രുക്കളെ നിങ്ങൾക്ക് ഭീതിപ്പെടുത്താമെന്നും (സൂ: അൻഫാൽ 60 ൽ) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് സ്മരണീയമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും, അവന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങളെ സത്യമാക്കിക്കൊണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ഒരു കുതിരയെ വല്ലവരും മുടക്കിവെച്ചാൽ, അതിന് വയറുനിറക്കുന്നതും, ദാഹം തീർക്കുന്നതും, അത് കാഷ്ടിക്കുന്നതും, മൂത്രിക്കുന്നതുമെല്ലാംതന്നെ ക്വിയാമത്തുനാളിൽ അവരുടെ തുലാസ്സിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും എന്ന് നബിﷺയും അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (ബു.) അഥവാ, അതിനുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന എല്ലാ പ്രവൃത്തികൾക്കും, അതിന്റെ ചലനങ്ങൾക്കും അവർക്ക് പുണ്യം ലഭിക്കുമെന്നും, അവയെല്ലാം അവരുടെ സൽക്കർമങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെടുമെന്നും താൽപര്യം. ഉത്തമഗുണങ്ങളോടുകൂടിയ കുതിരകളെ തയ്യാറാക്കിവെക്കുവാനുള്ള പ്രോത്സാഹനവും, കുതിരകളുടെ ഉത്തമഗുണങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണെന്നുള്ള സൂചനയും ഈ സത്യവാചകങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറയാം. മനുഷ്യന്റെ പൊതുവെയുള്ള ഒരു സ്വഭാവമാണ് ഈ സത്യം മുഖേന അല്ലാഹു എടുത്തു കാട്ടുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

إِنَّ ٱلْإِنسَـٰنَ لِرَبِّهِۦ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾

﴾6﴿ നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യൻ അവന്റെ രക്ഷിതാവിനോട് നന്ദികെട്ടവൻ തന്നെ.

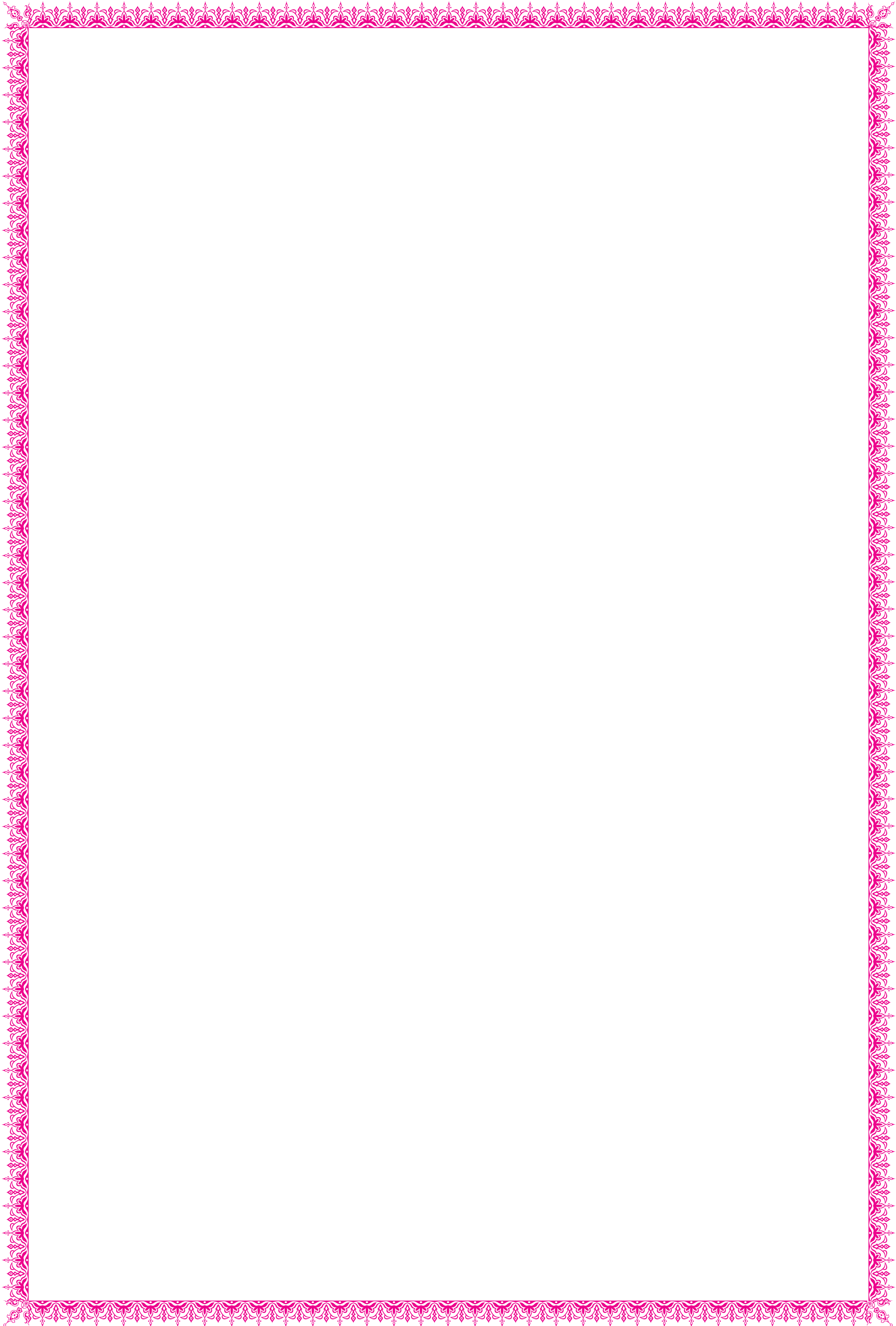
وَإِنَّهُۥ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾

﴾7﴿ നിശ്ചയമായും, അവൻ അതിന് സാക്ഷ്യം നൽകുന്നവനും തന്നെ.

وَإِنَّهُۥ لِحُبِّ ٱلْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾

﴾8﴿ നിശ്ചയമായും, അവൻ നല്ലതിനോട് [ധനത്തോട്] സ്നേഹത്തിൽ കാഠിന്യമുള്ളവനും തന്നെയാണ്.

﴾6﴿ إِنَّ الإِنْسَانَ നിശ്ചയമായും മനുഷ്യൻ لِرَبِّهِ അവന്റെ റബ്ബിനോട് لَكَنُودٌ നന്ദികെട്ടവൻ തന്നെയാണ് ﴾7﴿ وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ عَلَى ذَلِكَ അതിന്റെ മേൽ لَشَهِيدٌ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവൻ തന്നെ ﴾8﴿ وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ لِحُبِّ الْخَيْرِ നല്ലതി

നോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ لَشَدِيدٌ കഠിനമായവൻതന്നെ

മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി അവന്വേണ്ടുന്ന ആരോഗ്യം, ധനം തുടങ്ങിയ എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്ത് രക്ഷിച്ചു വളർത്തിപ്പോരുന്ന അവന്റെ രക്ഷിതാവാണല്ലോ അല്ലാഹു. അവനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധമോ ഭയപ്പാടോ ഇല്ലാതെ, അവന്റെ കൽപനകൾ മാനിക്കാതെ, അവന്റെ മുമ്പിൽ തലകുനിക്കാതെ, അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദിയും കൂറുമില്ലാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണ് മനുഷ്യൻ. അവൻതന്നെ അതിന് സാക്ഷ്യവും വഹിക്കുന്നുണ്ട്. അവന്റെ സ്ഥിതിഗതികൾ, അവന്റെ വാക്കുകൾ, പ്രവൃത്തികൾ എന്നിവയും– അവന്റെ മനസ്സാക്ഷിപോലും– അതിന് സാക്ഷിയാണ്. പരപ്രേരണകളും, സ്ഥാപിത താൽപര്യങ്ങളും ഒഴിച്ചുനിറുത്തി അല്പനേരം അവനൊന്ന് മനസ്സ് തുറന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കിയാൽ അവന്റെ മനസ്സാക്ഷിതന്നെ അവനോടത് തുറന്നു പറയും. അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദികാട്ടുന്നതിന് പകരം ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങളിലാണ് അവന്റെ ശ്രദ്ധ അവൻ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നത്. ധനമാണ് അവന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ലക്ഷ്യം. അതിനായി എന്ത് മാർഗവും അവൻ സ്വീകരിക്കും. കിട്ടിയതെല്ലാം സ്വായത്തമാക്കും. കയ്യിലണഞ്ഞത് ചിലവാക്കാൻ കൂട്ടാക്കുകയില്ല. അവിടെയും നന്ദികേട്തന്നെ.

7 –ാം വചനത്തിൽ وَإِنَّهُ (നിശ്ചയമായും അവൻ) എന്ന വാക്കിലെ സർവ്വനാമം (ضَمِير) കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടത് മനുഷ്യനാണ് എന്ന നിലക്കാണ് മുകളിൽ നാം വിവരിച്ചത്. അല്ലാഹുവാണ് അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും വരാം. ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ആ നിലക്കാണ് ആ വചനം വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നതും. മനുഷ്യന്റെ നന്ദികേടിന് അല്ലാഹു സാക്ഷിയാണ്, അഥവാ അവൻ അതെല്ലാം കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണ് എന്നായിരിക്കാം അപ്പോൾ സാരം. الْخَيْر (ഖൈർ) എന്നാൽ 'നല്ലത്, ഗുണം, ഉത്തമമായത്' എന്നൊക്കെ വാക്കർത്ഥമാകുന്നു. ധനം ഒരു നല്ല വസ്തുവായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നത് കൊണ്ട് ധനത്തെ– അല്ലെങ്കിൽ ധനാധിക്യത്തെ– ഉദ്ദേശിച്ചും ആ പദം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. സൂറത്തുൽ ബക്വറഃ 180 ൽ ഈ അർത്ഥത്തിൽ ആ പദം അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. ധനത്തെ മാത്രമല്ലാതെ, ഇഹത്തിൽ നന്നായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാറ്റിനെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണ് അത് ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് വെക്കുന്നതിലും അസാംഗത്യം കാണുന്നില്ല. ആ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം അപ്പോഴും വ്യക്തമാണല്ലോ. الله اعلم നന്ദിയില്ലാത്ത മനുഷ്യനെ അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു:–

۞ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي ٱلْقُبُورِ ﴿٩﴾

﴾9﴿ എന്നാൽ, അവൻ അറിയുന്നില്ലേ? ക്വബ്റുകളിലുള്ളത് ഇളക്കിമറി(ച്ചു പുറത്താ)ക്കപ്പെട്ടാൽ...!–

وَحُصِّلَ مَا فِي ٱلصُّدُورِ ﴿١٠﴾

﴾10﴿ നെഞ്ച് [ഹൃദയം]കളിലുള്ളത് (വെളിക്ക്) വരുത്തപ്പെടുകയും (ചെയ്താൽ)....! [എന്തായിരിക്കും അപ്പോൾ അവന്റെ സ്ഥിതി?!]

إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿١١﴾

﴾11﴿ നിശ്ചയമായും, അന്നത്തെ ദിവസം അവരെപ്പറ്റി അവരുടെ റബ്ബ് സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവൻ തന്നെ.

﴾9﴿ أَفَلَا يَعْلَمُ എന്നാലവൻ അറിയുന്നില്ലേ, അറിഞ്ഞുകൂടേ إِذَا بُعْثِرَ ഇളക്കി മറിക്ക(പു റത്താക്ക)പ്പെട്ടാൽ مَا فِي الْقُبُورِ ഖബ്റുകളിലുള്ളത് ﴾10﴿ وَحُصِّلَ വരുത്തപ്പെടുക (വെ ളിക്ക് കൊണ്ടുവരപ്പെടുക)യും مَا فِي الصُّدُورِ നെഞ്ച് (ഹൃദയം)കളിലുള്ളത് ﴾11﴿ إِنَّ رَبَّهُم നിശ്ചയമായും അവരുടെ റബ്ബ് بِهِمْ അവരെപ്പറ്റി يَوْمَئِذٍ ആ ദിവസം لَخَبِيرٌ സൂക്ഷ്മ ജ്ഞാനി തന്നെ

മരണപ്പെട്ടവരെല്ലാം ഖബ്റുകളിൽനിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുകയും, ഓരോ രുത്തന്റെയും ഹൃദയത്തിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുള്ള വിചാരവികാരരഹസ്യങ്ങളെല്ലാം വെളിക്ക് കൊണ്ടുവരപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ദിവസമുണ്ടെന്ന് അവൻ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ? അവന്റെ ഒരൊറ്റ രഹസ്യവും അന്ന് വെളിക്ക് വരാതിരിക്കയില്ല. എല്ലാം അല്ലാഹു ശരിക്കും സൂക്ഷ്മമായും അറിയുന്നവനാണ്. ഇതവർ ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ!

﴿اللهم لك الحمد ولك المنة﴾

سورة القارعة

101. സൂറതുൽ ക്വാരിഅഃ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 11

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

ٱلۡقَارِعَةُ ﴿١﴾

《1》 മുട്ടി അലക്കുന്ന (ആ ഭയങ്കര) സംഭവം!

مَا ٱلۡقَارِعَةُ ﴿٢﴾

《2》 മുട്ടി അലക്കുന്ന സംഭവം എന്നാൽ എന്താണ്?!

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلۡقَارِعَةُ ﴿٣﴾

《3》 മുട്ടി അലക്കുന്ന സംഭവം എന്നാൽ എന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം?!

《1》 الْقَارِعَةُ മുട്ടി അലക്കുന്ന സംഭവം 《2》 مَاالْقَارِعَةُ എന്താണ് മുട്ടി അലക്കുന്ന സംഭവം 《3》 وَمَاأَدْرَاكَ നിനക്ക് എന്തറിയാം مَاالْقَارِعَةُ മുട്ടി അലക്കുന്ന സംഭവം എന്താണെന്ന്

'വളരെ ഊക്കോടെ മുട്ടി അലക്കുന്നത്, മുട്ടി അലക്കുന്നതുമൂലം ഉണ്ടാകുന്ന കടുത്ത 'ശബ്ദം' എന്നൊക്കെയാണ് الْقَارِعَة (ക്വാരിഅത്ത്) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. ക്വിയാമത്ത് നാളാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷ. കാഹളം ഊതുന്നതുകൊണ്ടും, ലോകമാസകലം തട്ടിത്തകരുന്നതുകൊണ്ടും ഉണ്ടാകുന്ന ഘോരശബ്ദവും, തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന വമ്പിച്ച ഭീകരാവസ്ഥകളും കാരണമായി ക്വിയാമത്ത്നാളിന് ആ പേർ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വചനങ്ങളിൽ ആ ദിവസത്തിന്റെ ഗൗരവത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധ തിരിച്ചുകൊണ്ട് അന്നത്തെ ചില സംഭവവികാസങ്ങളെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

يَوۡمَ يَكُونُ ٱلنَّاسُ كَٱلۡفَرَاشِ ٱلۡمَبۡثُوثِ ﴿٤﴾

《4》 (അതെ) മനുഷ്യർ ചിന്നിച്ചിതറിയ പാറ്റപോലെ ആയിത്തീരുന്ന ദിവസം!-

وَتَكُونُ ٱلْجِبَالُ كَٱلْعِهْنِ ٱلْمَنفُوشِ ﴿٥﴾

﴾5﴿ പര്‍വതങ്ങള്‍ കടയപ്പെട്ട രോമംപോലെ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്ന (ദിവസം)! [അന്നാണ് ആ സംഭവം.]

﴾4﴿ يَوْمَ يَكُونُ ആയിത്തീരുന്ന ദിവസം النَّاسُ മനുഷ്യര്‍ كَالْفَرَاشِ പാറ്റപോലെ الْمَبْثُوثِ പരത്ത (നിരത്ത)പ്പെട്ട, ചിന്നിച്ചിതറിയ ﴾5﴿ وَتَكُونُ الْجِبَالُ പര്‍വതങ്ങള്‍ ആയിത്തീരുകയും كَالْعِهْنِ രോമം പോലെ الْمَنْفُوشِ കടയപ്പെട്ട (ധൂളമായ)

എന്തുവേണം, എന്താണ് സംഭവിക്കുക, ഭാവി എന്തായിരിക്കും എന്നൊന്നും അറിയാതെ അന്ന് മനുഷ്യകോടികള്‍ അന്തംവിട്ട് ഭയവിഹ്വലരായി ഇയ്യാംപാറ്റക്കൂട്ടങ്ങളെപ്പോലെ ചിന്നിച്ചിതറുകയും നിശ്ചലമായി ഉറച്ചുനില്‍ക്കുന്ന ഈ കൂറ്റന്‍ പര്‍വതങ്ങളെല്ലാം അന്ന് കടഞ്ഞ രോമമെന്നോണം ധൂളം ധൂളമായി തട്ടി നിരത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഒടുവില്‍ കലാശം എന്തായിരിക്കും? അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

فَأَمَّا مَن ثَقُلَتْ مَوَٰزِينُهُۥ ﴿٦﴾

﴾6﴿ അപ്പോള്‍, യാതൊരുവന്റെ തുലാസ്സുകള്‍ (അഥവാ തൂക്കം) ഘനംതൂങ്ങിയോ അവന്‍;-

فَهُوَ فِى عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٧﴾

﴾7﴿ അവന്‍, തൃപ്തികരമായ ജീവിതത്തിലായിരിക്കും.

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَٰزِينُهُۥ ﴿٨﴾

﴾8﴿ എന്നാല്‍, യാതൊരുവന്റെ തുലാസ്സുകള്‍ (അഥവാ തൂക്കം) ലഘുവായോ അവനാകട്ടെ,

فَأُمُّهُۥ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾

﴾9﴿ അവന്റെ സങ്കേതം 'ഹാവിയഃ' [അഗാധ നരകം] ആകുന്നു.

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا هِيَهْ ﴿١٠﴾

﴾10﴿ അത് ['ഹാവിയഃ'] എന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം?!-

نَارٌ حَامِيَةٌۢ ﴿١١﴾

﴾11﴿ ചുടേറിയ അഗ്നിയത്രെ!

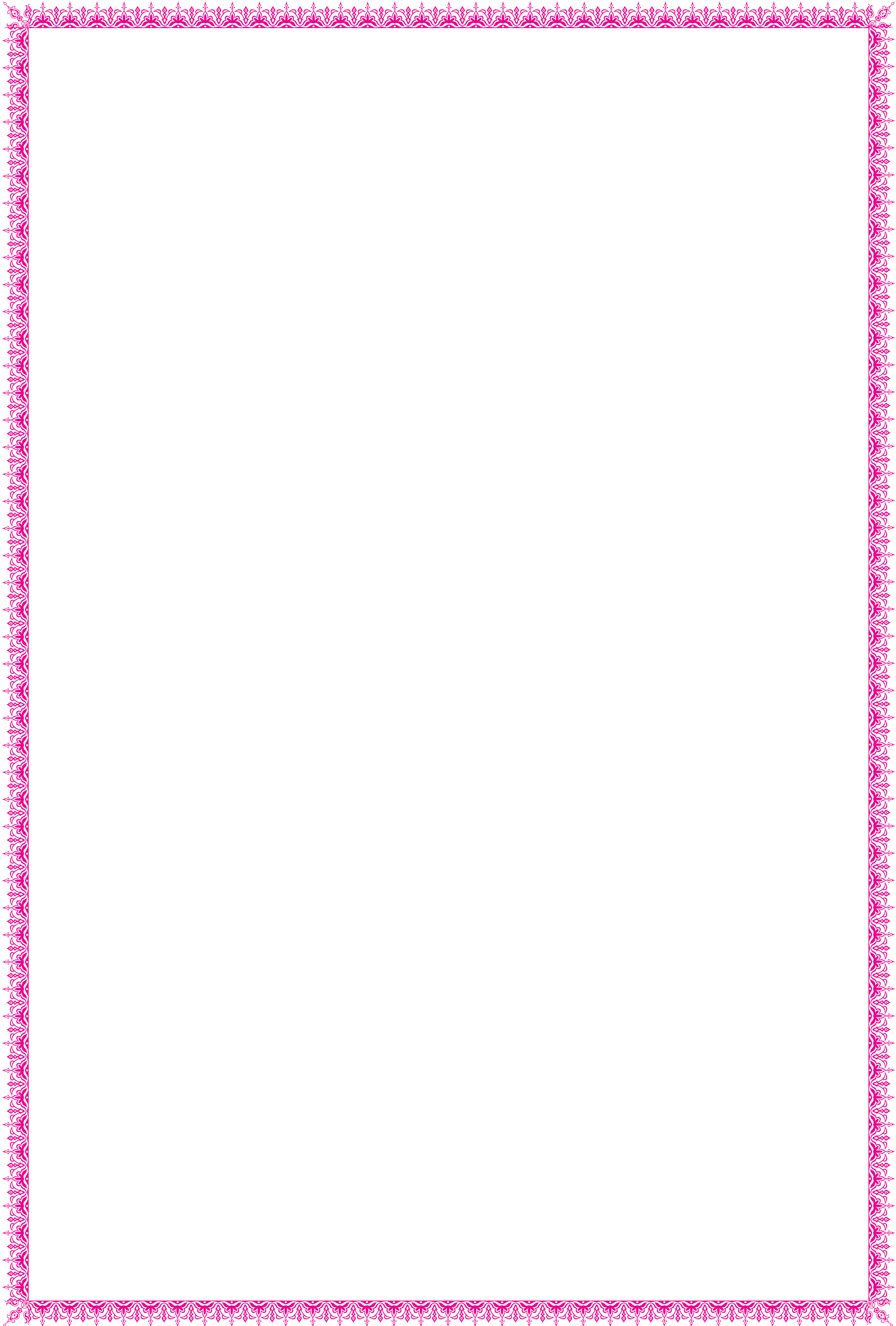
﴾6﴿ فَأَمَّامَنْ അപ്പോള്‍ ആര്‍, യാതൊരുവന്‍ ثَقُلَتْ ഘനപ്പെട്ടു, ഭാരം തൂങ്ങി مَوَازِينُهُ അവന്റെ തുലാസ്സ് (തൂക്കം)കള്‍ ﴾7﴿ فَهُوَ അപ്പോഴവന്‍ فِي عِيشَةٍ ഒരു ജീവിതത്തിലായിരിക്കും, ഉപജീവനത്തിലാണ് رَاضِيَةٍ തൃപ്തികരമായ ﴾8﴿ وَأَمَّامَنْ എന്നാല്‍ യാതൊരുവനോ خَفَّتْ ലഘുവായി, നേര്‍മയായി مَوَازِينُهُ അവന്റെ തുലാസ്സുകള്‍ ﴾9﴿ فَأُمُّهُ എന്നാലവന്റെ മാതാവ്, തള്ള (സങ്കേതസ്ഥാനം) هَاوِيَةٌ ഹാവിയത്താണ് ﴾10﴿ وَمَاأَدْرَاكَ നിനക്ക് എന്തറിയാം مَاهِيَهْ അതെന്താണെന്ന് ﴾11﴿ نَارٌ അഗ്നിയത്രെ حَامِيَةٌ ചൂടേറിയ, കടുത്ത ചൂടുള്ള

'ഉമ്മ്' (أُم) എന്ന വാക്കിന് 'മാതാവ്, ഉമ്മ, തള്ള, മൂലം, പ്രധാനഭാഗം, മർമ്മം, കേന്ദ്ര സ്ഥാനം, സങ്കേതം' എന്നിങ്ങനെ സന്ദർഭോചിതം പല അർത്ഥങ്ങളും വരുന്നതാണ്. ഒരു ശിശുവിന് അഭയകേന്ദ്രമായുള്ളത് അതിന്റെ മാതാവാണല്ലോ. എന്നാൽ കുറ്റവാളി കൾക്ക് അഭയകേന്ദ്രമായി വല്ലതും ഉണ്ടോ? അഥവാ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അത് നരകം മാത്രമാ കുന്നുവെന്നാണ് 9 -ാം വചനത്തിൽ സൂചന. 'ഹാവിയഃ' (هَاوِيَة) എന്നാൽ 'വീഴുന്നത്, ആണ്ടുപോകുന്നത്' എന്നൊക്കെ വാക്കർത്ഥം, നരകമാണ് വിവക്ഷ. അത്യഗാധമായ ഒരു തീക്കുണ്ടാരമായതുകൊണ്ട് അതിന് ആ പേർ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യന്റെ കർമങ്ങളെല്ലാം ക്വിയാമത്തുനാളിൽ തൂക്കിക്കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതാ ണെന്ന് ക്വുർആൻ പല സ്ഥലത്തും പ്രസ്താവിച്ചുട്ടള്ളതാണ്. എന്നാൽ, എങ്ങനെയാണ് കർമങ്ങൾ തൂക്കിക്കണക്കാക്കുക? ആ തുലാസ്സ് ഏതുതരത്തിലുളളതായിരിക്കും? ഇതൊന്നും തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ നമുക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല. യാതൊരു ദുർവ്യാഖ്യാനവും നൽകാ തെയും, ഭൗതിക തുലാസ്സുകളോട് താരതമ്യപ്പെടുത്താതെയും നാം അത് വിശ്വസിക്കു ന്നു. അതെ, വിശ്വസിക്കണം. പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം നമുക്ക് ഓർമിക്കാം. നമ്മുടെ ബാഹ്യ ദൃഷ്ടികൊണ്ട് കാണുവാൻ കഴിയാത്ത പല വസ്തുക്കളുടെയും അളവും തൂക്കവും കണക്കാക്കുന്നതിന് അൽപജ്ഞാനിയായ മനുഷ്യൻ വിവിധ ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോ ഗപ്പെടുത്തി വരുന്നു. അപ്പോൾ, ഈ ലോക പ്രകൃതിക്കതീതമായ പരലോകത്തുവെച്ച് മനുഷ്യകർമങ്ങളടക്കമുള്ള ഏത് കാര്യവും തൂക്കിക്കണക്കാക്കുവാനുള്ള ഒരു മാർഗം എല്ലാറ്റിന്റെയും സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിങ്കലുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് കാണുവാൻ പ്രയാ സമുണ്ടോ?! ഇല്ല തന്നെ.

സൂ: അഅ്റാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَن ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُم–الاعراف (സാരം: അന്നത്തെ ദിവസം തൂക്കിനോക്കൽ യഥാർത്ഥമായുള്ളതാണ്. അപ്പോൾ, യാതൊരുവ രുടെ തുലാസ്സുകൾ– അഥവാ തൂക്കം–ഘനം തൂങ്ങിയോ അവരത്രെ ഭാഗ്യവാൻമാർ. യാതൊരുവരുടെ തൂക്കം ലഘുവായോ അവരത്രെ സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവർ) ആ ഭാഗ്യനഷ്ടങ്ങളുടെ ഒരു വിശദീകരണമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. അതെ, സൽകർങ്ങൾക്ക് മുൻതൂക്കം ലഭിച്ചവർ ഭാഗ്യവാൻമാരും സ്വർഗാവകാശികളും. അതിന് പിൻതൂക്കം വന്നുപോയവർ നഷ്ടക്കാരും നരകാവകാശികളും. അല്ലാഹു നമ്മെ സൽക്കർമങ്ങൾക്ക് മുൻതൂക്കം ലഭിക്കുന്ന ഭാഗ്യവാൻമാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

ولله الحمد والمنة

سورة التكاثر

102. സൂറതുത്തകാഥുർ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 8

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝١

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

أَلۡهَىٰكُمُ ٱلتَّكَاثُرُ ۝١

《1》 പരസ്പരം പെരുപ്പം കാണിക്കൽ നിങ്ങളെ അശ്രദ്ധയിലാക്കിയിരിക്കയാണ്,-

حَتَّىٰ زُرۡتُمُ ٱلۡمَقَابِرَ ۝٢

《2》 നിങ്ങൾ ഖബ്ർ സ്ഥാനങ്ങളെ സന്ദർശിക്കുന്നത്വരേക്കും.

《1》 أَلْهَاكُمُ നിങ്ങളെ അശ്രദ്ധയിലാക്കി, മിനക്കെടുത്തിയിരിക്കുന്നു التَّكَاثُرُ പെരുപ്പം നടിക്കൽ, ആധിക്യം കാട്ടൽ 《2》 حَتَّىٰ زُرْتُمُ നിങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്നതുവരേക്കും الْمَقَابِرَ ഖബ്ർ (ശ്മശാന) സ്ഥാനങ്ങളെ

ധനം, മക്കൾ മുതലായ ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങൾ എനിക്ക് മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ അധികമുണ്ടെന്ന നാട്യത്തിനും, അധികമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നുള്ള മൽസര മനഃസ്ഥിതിക്കുമാണ് تكاثر (പെരുപ്പം കാണിക്കൽ) എന്ന് പറയുന്നത്. സൂഃ ഹദീദ് 20 ൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ, നിശ്ചയമായും ഐഹിക ജീവിതമെന്നത് കളിയും, വിനോദവും, അലങ്കാരവും, നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ അഭിമാനം നടിക്കലും, സ്വത്തുക്കളിലും മക്കളിലും പെരുപ്പം നടിക്കലും മാത്രമാകുന്നു (اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا الخ)'. ഖബ്ർ സ്ഥാനം (ശ്മശാനം) സന്ദർശിക്കുന്നതുവരെ- അഥവാ മരണപ്പെട്ടു പോകുന്നതുവരെ- ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതമാകുകയും, ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ശ്രദ്ധനഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നത്. ധനവും മക്കളുമെല്ലാം നല്ലത്തന്നെ. അത്യാവശ്യമാണ്. പക്ഷേ, അതിൽമാത്രം ശ്രദ്ധചെലുത്തുക, അത് സർവപ്രധാനമായി ഗണിക്കുക, അങ്ങനെ ഭാവിയെപ്പറ്റി ബോധമില്ലാതായിത്തീരുക, ഇതാണ് ആക്ഷേപകരം.

أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ (പെരുപ്പം കാണിക്കൽ നിങ്ങളെ അശ്രദ്ധയിലാക്കിയിരിക്കുന്നു) എന്ന

വചനം ഓതിക്കൊണ്ട് നബിﷺ പറയുകയുണ്ടായി: 'ആദമിന്റെ മകൻ (മനുഷ്യൻ) പറയും: 'എന്റെ ധനം! എന്റെ ധനം!' എന്ന്. (ഹേ, മനുഷ്യാ,) നീ തിന്നുതീർത്തതോ, അല്ലെങ്കിൽ നീ ഉടുത്തു പഴക്കിയതോ, അല്ലെങ്കിൽ നീ ധർമം കൊടുത്തു നടപ്പിൽ വരുത്തിയതോ അല്ലാതെ, നിന്റെ ധനത്തിൽനിന്ന് നിനക്ക് വല്ലതും ഉണ്ടോ?' (അ; മു; തി.) മുസ്‌ലിമിന്റെ നിവേദനത്തിൽ ഇത്രയും കൂടിയുണ്ട്. 'ഇതല്ലാത്തതെല്ലാം പോയിപ്പോകുന്നതും ജനങ്ങൾക്കായി നീ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതുമാണ്.' (മു.) ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ഒരാൾക്ക് എത്രതന്നെ ലഭിച്ചിരുന്നാലും, അതിൽനിന്ന് യഥാർത്ഥത്തിൽ അവന് ഉപയോഗപ്പെടുന്നത് ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ ഒരളവുമാത്രമാണ്; അതുപോലും ദീർഘകാലം നിലനിൽക്കുന്നതുമല്ല; എല്ലാം ക്ഷണികമാണ്; ഒടുക്കം മറ്റുള്ളവർക്ക് അവ ഒന്നടങ്കം വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, അതിന് അമിതമായ പ്രാധാന്യം നൽകുകയും, അതേസമയത്ത് പാരത്രികമായ കാലാകാല ജീവിതത്തെപ്പറ്റി വിസ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽപരം വിഡ്ഢിത്തം മറ്റെന്തുണ്ട്?! അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു:-

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾

《3》 വേണ്ടാ, വഴിയെ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാറാകും!

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

《4》 പിന്നെ, വേണ്ടാ! വഴിയെ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാറാകും!

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ ٱلْيَقِينِ ﴿٥﴾

《5》 വേണ്ടാ! നിങ്ങൾ ദൃഢമായ അറിവ് അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ! [എന്നാൽ നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല.]

لَتَرَوُنَّ ٱلْجَحِيمَ ﴿٦﴾

《6》 ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തെ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ കാണുകതന്നെ ചെയ്യും.

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ ٱلْيَقِينِ ﴿٧﴾

《7》 പിന്നെ, നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ അതിനെ ദൃഢമായ കൺകാഴ്ചയായി കാണുകതന്നെ ചെയ്യും.

ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٨﴾

《8》 പിന്നീട് അന്നത്തെ ദിവസം, നിങ്ങളോട് സുഖാനുഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റി നിശ്ചയമായും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടും!

《3》 كَلَّا വേണ്ട, അതല്ല, അങ്ങനെയല്ല سَوْفَ വഴിയെ, പിറകെ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയും 《4》 ثُمَّ كَلَّا പിന്നെ വേണ്ടാ سَوْفَ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ വഴിയെ അറിയും 《5》 كَلَّا വേണ്ടാ لَوْ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ عِلْمَ الْيَقِينِ ഉറപ്പായ (ദൃഢമായ) അറിവ് 《6》 لَتَرَوُنَّ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ കാണുകതന്നെ ചെയ്യും الْجَحِيمَ ജ്വലിക്കുന്ന നരകം 《7》 ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا പിന്നെ നിങ്ങൾ അതിനെ കാണുകതന്നെ ചെയ്യും عَيْنَ الْيَقِينِ ഉറ

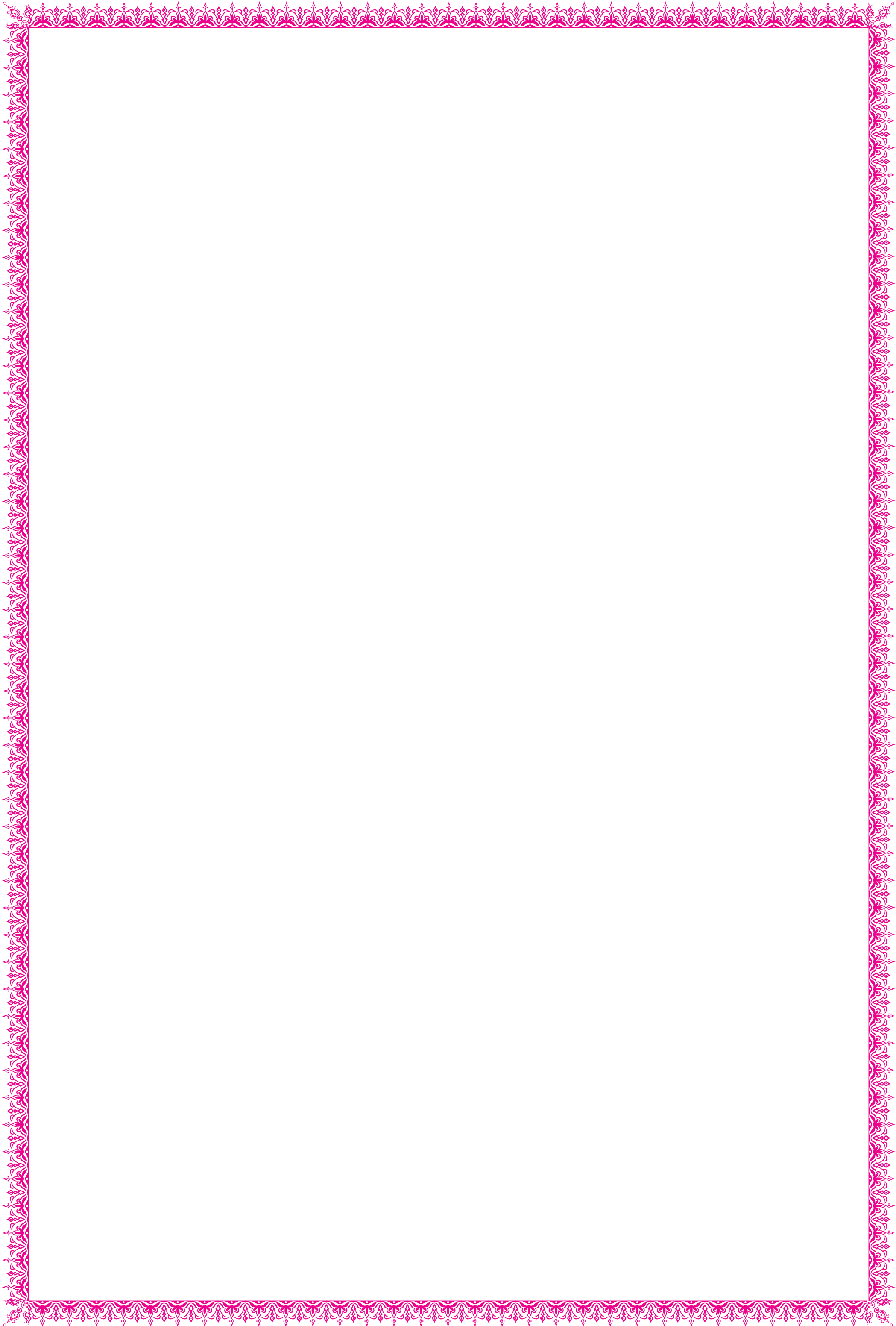
പ്പായ (ദൃഢമായ) കാഴ്ചയായി, ഉറപ്പ് തന്നെയായി ﴾8﴿ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ പിന്നെ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ ചോദിക്കപ്പെടും يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം عَنِ النَّعِيمِ സുഖാനുഗ്രഹത്തെപ്പറ്റി

ഇഹത്തിൽവെച്ച് മനുഷ്യൻ അനുഭവിച്ചതും ആസ്വദിച്ചതുമായ എല്ലാ സുഖസൗക ര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും -അതെങ്ങനെ കിട്ടി, എന്തിൽ വിനിയോഗിച്ചു എന്നൊക്കെ- മനു ഷ്യൻ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടും. കത്തിജ്വലിക്കുന്ന നരകം കൺമുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെട്ടിട്ടു മുണ്ടായിരിക്കും. ഈ അവസരത്തിൽ, തൃപ്തികരമായ മറുപടി നൽകി രക്ഷപ്പെടുവാൻ സാധിക്കുമാറാകണമെങ്കിൽ, ഈ 'പെരുപ്പം കാണിക്കൽ' അവസാനിപ്പിച്ചേപറ്റൂ. ഇതെല്ലാം കേവലം ചില ഊഹവാർത്തകളല്ല. സുദൃഢവും, അനുഭവത്തിൽ കണ്ടറിയുവാനിരിക്കു ന്നതുമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാകുന്നു.

അല്ലാഹു പറയുന്നു: إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَـٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْؤُولاً –الاسراء (നിശ്ചയമായും, കേൾവി, കാഴ്ച, ഹൃദയം എന്നിവയെല്ലാംതന്നെ, അതതിനെക്കുറിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാകുന്നു. (ഇസ്റാഉ്: 36.) നബിﷺ പറയുന്നു: 'അഞ്ച് കാര്യങ്ങ ളെക്കുറിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാതെ, ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ ആദമിന്റെ മകന്റെ (മനുഷ്യ ന്റെ) കാലടികൾ (വിചാരണ നിലയം വിട്ട്) നീങ്ങുകയില്ല. അവന്റെ ആയുഷ്കാലത്തെ പ്പറ്റി അത് എന്തിൽ വിനിയോഗിച്ചു തീർത്തുവെന്നും, അവന്റെ യുവത്വത്തെപ്പറ്റി അത് എന്തിൽ നശിപ്പിച്ചുവെന്നും, അവന്റെ ധനത്തെപ്പറ്റി അത് എവിടെനിന്ന് സമ്പാദിച്ചുവെ ന്നും, എന്തിൽ ചിലവഴിച്ചുവെന്നും, അവന് അറിയാവുന്ന കാര്യത്തിൽ അവൻ എന്താണ് പ്രവർത്തിച്ചത് എന്നും' (തി.)

ഇമാം മുസ്ലിം (റ) മുതലായവർ നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു ഹദീഥിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാണ്: നബി തിരുമേനി ﷺയും, അബൂബക്ർ (റ), ഉമർ (റ) എന്നിവരും വളരെ വിശന്നുവലഞ്ഞ ഒരവസരത്തിൽ ഒരു അൻസ്വാരി അവരെ സൽക്കരിക്കുകയുണ്ടായി. ആദ്യം അദ്ദേഹം അവർക്ക് ഈത്തപ്പഴം നൽകി. തുടർന്ന് ഒരു ആട്ടിനെ അറുത്ത് ഭക്ഷ ണവും നൽകി. ഭക്ഷണം കഴിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'തീർച്ച യായും, ക്വിയാമത്തുനാളിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടും. നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽനിന്ന് വിശപ്പാണ് നിങ്ങളെ പുറത്താക്കിയത്. എന്നിട്ട് നിങ്ങൾക്ക് ഇത് (ഈ സൽക്കാരം) ലഭിക്കാതെ നിങ്ങൾ മടങ്ങേണ്ടി വന്നില്ല. ഇത് (അല്ലാഹു നൽകിയ) സുഖാ നുഗ്രഹമാകുന്നു.' (മു; ജ) അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദി ചെയ്യുന്ന സജ്ജ നങ്ങളിൽ അവൻ നമ്മെ എല്ലാവരെയും ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

لله الحمد والمنة

سورة العصر

103. സൂറതുൽ അസ്വ്ർ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 3

ഉബൈദുല്ലാഹിബ്നു ഹഫ്സ്വഃ (റ) പറഞ്ഞതായി ഇമാം ത്വബ്റാനീ (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'നബി തിരുമേനിﷺയുടെ സ്വഹാബികളിൽ രണ്ടുപേർ തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, ഒരാൾ മറ്റേയാളെ സൂറത്തുൽ- അസ്വ്ർ ആദ്യന്തം ഓതികേൾപ്പിക്കാതെ അവർ പിരിഞ്ഞു പോകാറില്ല. അനന്തരം ഒരാൾ മറ്റേയാൾക്ക് സലാം ചൊല്ലി (പിരിഞ്ഞു) പോകും.' ഇമാം ശാഫിഈ (റ) ഈ സൂറത്തിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'ഈ സൂറത്തല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അവതരിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും ജനങ്ങൾക്ക് ഇത് മതിയാകുമായിരുന്നു. കാരണം, ക്വുർആനിലെ എല്ലാ വിജ്ഞാനങ്ങളും അതുൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.' അവയുടെ മൗലികമായ വശങ്ങൾ സംക്ഷിപ്തമായി അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് സാരം.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَٱلۡعَصۡرِ ﴿١﴾

﴾1﴿ കാലംതന്നെയാണ (സത്യം)!

إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَفِي خُسۡرٍ ﴿٢﴾

﴾2﴿ നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യൻ നഷ്ടത്തിൽ തന്നെയാണ്;-

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡحَقِّ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلصَّبۡرِ ﴿٣﴾

﴾3﴿ വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, യഥാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് അന്യോന്യം 'വസ്വിയ്യത്ത്' [ബലമായ ഉപദേശം] ചെയ്യുകയും, ക്ഷമയെക്കുറിച്ച് അന്യോന്യം 'വസ്വിയ്യത്ത്' ചെയ്യുകയും ചെയ്തവരൊഴികെ. [ഇവർ മാത്രം നഷ്ടത്തിലല്ല.]

وَالْعَصْرِ ﴿1﴾ കാലംതന്നെയാണ إِنَّ الإِنْسَانَ ﴿2﴾ നിശ്ചയമായും മനുഷ്യൻ لَفِي خُسْرٍ നഷ്ടത്തിൽ തന്നെ ﴿3﴾ إِلا الَّذِينَ യാതൊരുവരൊഴികെ آمَنُوا വിശ്വസിച്ച وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ത وَتَوَاصَوْا അന്യോന്യം വസ്വിയ്യത്തും ചെയ്ത بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തെ (സത്യത്തെ- ന്യായത്തെ- കടമയെ- വേണ്ട തിനെ)പ്പറ്റി وَتَوَاصَوْا അന്യോന്യം വസ്വിയ്യത്തും ചെയ്ത بِالصَّبْرِ ക്ഷമ (സഹനം) കൊണ്ട്

നല്ലതോ ചീത്തയോ, ചെറുതോ വലുതോ, സാധാരണമോ അസാധാരണമോ, സന്തോഷകരമോ, സന്താപകരമോ ഏതായിരുന്നാലും ശരി, കാലാകാലങ്ങളിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എണ്ണമറ്റ സംഭവങ്ങളെല്ലാംതന്നെ കാലത്തിന്റെ കണ്ണികളിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നവയത്രെ. കാലം സാക്ഷിയാവാത്ത- കാലം സ്പർശിക്കാത്ത- കാര്യങ്ങളോ, കാരണങ്ങളോ, ചരിത്രങ്ങളോ ഇല്ല. എന്നാൽ, മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവന്റെ ആദ്യംതൊട്ടവസാനം വരേക്കും ബാധകമായ ഒരു നിയമം- കാലമുള്ളകാലത്തോളം നീക്കുപോക്കില്ലാതെ സ്ഥിരപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം- കാലത്തെ മുൻനിറുത്തി സത്യംചെയ്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹു നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസം, സൽക്കർമങ്ങൾ, യഥാർത്ഥത്തെപ്പറ്റി പരസ്പരം ഉപദേശിക്കൽ, ക്ഷമയെപ്പററി പരസ്പരം ഉപദേശിക്കൽ എന്നീ നാല് കാര്യങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കാത്ത മനുഷ്യരെല്ലാം നഷ്ടക്കാരാണ്. അഥവാ അനുഷ്ഠിച്ചവർ മാത്രമാണ് ലാഭം നേടിയവർ. ഇതാണ് ആ യാഥാർത്ഥ്യം.

ഭൗതികനേട്ടങ്ങളിലോ, ഐഹിക വ്യാപാരങ്ങളിലോ, സ്വാർത്ഥതാൽപര്യങ്ങളിലോ, സുഖാഡംബരങ്ങളിലോ നേരിട്ടേക്കുന്ന നഷ്ടമല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന നഷ്ടം. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച നഷ്ടം ഏതായിരിക്കുമെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ വലിയ ബുദ്ധിയോ യുക്തിയോ ഒന്നും വിനിയോഗിച്ചു സാഹസപ്പെടേണ്ടതില്ല. അത് അല്ലാഹുതന്നെ പലപ്പോഴും നമുക്ക് വിവരിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഉദാഹരണമായി: —

(1) സൂ: കഹ്ഫ് 102 – 106 നോക്കുക. ഇഹത്തിൽവെച്ച് ചെയ്ത കർമങ്ങൾ പാഴായിത്തീരുകയും, അതോടൊപ്പം തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് നല്ലതാണെന്ന് വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ- എന്നുവെച്ചാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും അവനുമായി കണ്ടുമുട്ടേണ്ടിവരുന്നതിലും അവിശ്വസിച്ചത് നിമിത്തം മുൻചെയ്ത കർമങ്ങളെല്ലാം ഫലശൂന്യമായി നരകശിക്ഷക്ക് അർഹരായിത്തീർന്നവർ- ഇവരാണ് ഏറ്റവും വലിയ നഷ്ടക്കാരെന്നാണ് അവിടെ അല്ലാഹു പറയുന്നത്.

(2) സൂ: മുനാഫിഖൂൻ 9 നോക്കുക. സ്വത്തുക്കളും മക്കളും നിമിത്തം ദൈവസ്മരണയിൽ അശ്രദ്ധരായിത്തീർന്നവരാണ് നഷ്ടക്കാർ എന്ന് അവിടെ പറയുന്നു.

(3) സൂ: ഹജ്ജ് 11 ൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം, നന്മ ബാധിക്കുമ്പോൾ മനസ്സമാധാനപ്പെട്ടും, തിന്മ ബാധിക്കുമ്പോൾ സ്ഥിതി അവതാളത്തിലായികൊണ്ടും ചഞ്ചല മനസ്സോടെ അല്ലാഹുവിന് ആരാധനനടത്തുന്നവരുടെ നഷ്ടമാണ് ഇഹത്തിലും പരത്തിലുമുള്ള സ്പഷ്ടമായ നഷ്ടം എന്നത്രെ.

(4) ഇസ്‌ലാമല്ലാത്ത ഒരു മതത്തെ ആരെങ്കിലും അന്വേഷിക്കുന്നപക്ഷം അത് സ്വീകാര്യമല്ലെന്നും, അവൻ പരലോകത്ത് നഷ്ടക്കാരനാണെന്നും, സൂ: ആലുഇംറാൻ 85 ലും പറയുന്നു. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന നഷ്ടം ഏതാണെന്ന് മറ്റെവിടെയും പരതി നോക്കാതെ ഇതിൽനിന്നെല്ലാം മനസ്സിലായല്ലോ.

ഈ നഷ്ടത്തിൽനിന്ന്– അതല്ലാത്തനഷ്ടങ്ങളെല്ലാം കേവലം നാമമാത്രനഷ്ടങ്ങളാണ്– ഒഴിവാകുവാൻ നാല് കാര്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഉപാധിയായി എടുത്തുകാട്ടുന്നത്. 1 –ാമത് വിശ്വാസം. അതായത്, അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ പ്രവാചകൻമാരിലും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, അന്ത്യനാൾ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിലുമുള്ള വിശ്വാസം. വിശ്വാസം നാമമാത്രമായാൽപോരാ. ദൃഢമായതും, സൽക്കർമങ്ങൾക്ക് പ്രചോദനം നൽകുന്നതുമായിരിക്കണം. (സൂ: ഹുജുറാത്ത് 14– 15 ഉം മറ്റും നോക്കുക) 2 –ാമത് സൽക്കർമം പ്രവർത്തിക്കൽ. മേൽപറഞ്ഞ സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജീവിതത്തിന്റെ നാനാതുറകളിലും അനുസരിക്കപ്പെടേണ്ടതുള്ള നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ട് ചെയ്യുന്ന എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിന് ചില ആരാധനാകർമങ്ങൾ മാത്രം നിർവഹിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരാൾ സൽക്കർമിയായിത്തീരുന്നതല്ല. മറിച്ച് ജനങ്ങളോടും സഹസൃഷ്ടികളോടും തന്നോട് തന്നെയും പാലിക്കേണ്ടുന്ന കടമകളും മര്യാദകളും പാലിക്കുമ്പോഴേ ഒരാൾ ശരിയായ സൽക്കർമിയായിത്തീരുകയുള്ളൂ.

3 –ാമത് പരസ്പരം യഥാർത്ഥംകൊണ്ട്– അഥവാ വിശ്വാസപരമായോ കർമപരമായോ വേണ്ടപ്പെട്ടതും സ്ഥിരപ്പെട്ടതുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങൾകൊണ്ടും– അന്യോന്യം വസ്വിയ്യത്ത് ചെയ്യുകയാണ്. ഇന്ന കാര്യം ഇന്നപ്രകാരമാണ് വേണ്ടത് എന്ന് പറഞ്ഞുകൊടുത്താൽ മാത്രം പോരാ. അത് പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുമാറ് സദുപദേശരൂപത്തിലും, ബലവത്തായ രീതിയിലും ആയിരിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നാണ് 'വസ്വിയ്യത്ത്' (وَصِيَة) എന്ന പ്രയോഗം കാണിക്കുന്നത്. *(*)* വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉപദേശം നൽകലും വെറുക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിരോധിക്കലും (الامر بالمعروف والنهي عن المنكر) മുസ്‌ലികളുടെ പൊതുകടമയാണെന്ന കാര്യം ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. വ്യക്തിപരമെന്നോ, സാമൂഹ്യമെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാ കാര്യത്തിലും ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ കഴിവനുസരിച്ച് ഇത് നിർവഹിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനാകുന്നു.നാലാമത്തേത് ക്ഷമയെ പറ്റി പരസ്പരം വസ്വിയ്യത്ത് ചെയ്യലത്രെ. ജനങ്ങൾക്ക് സത്യോപദേശങ്ങൾ നൽകുമ്പോൾ അതിന്നെതിരിൽ നേരിട്ടേക്കാവുന്ന എതിർപ്പുകളെയും, വിഷമങ്ങളെയും സഹിക്കുക, ആപത്തുകളിലും, പരീക്ഷണങ്ങളിലും ക്ഷമ കൈകൊള്ളുക, അനുവദനീയമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ വർജ്ജിക്കുകയോ കൽപിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൽ അനുഷ്ഠിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിൽ നേരിട്ടേക്കാവുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ ക്ഷമാപൂർവ്വം തരണം ചെയ്യുക എന്നിവയെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇന്നത്തെപ്പോലെ പരിസരവും സമൂഹവും സദാചാരമൂല്യങ്ങളിൽനിന്ന് അകന്നുപോകുംതോറും ക്ഷമയുടെ വൃത്തം വിപുലമായിത്തീരുകയും, പരസ്പരം ക്ഷമയെപ്പറ്റി ഉപദേശിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകത വർദ്ധിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. (وَمن الله التوفيق) വലുപ്പം നോക്കുമ്പോൾ വളരെ ചെറുതാണെങ്കിലും, ഒരു വ്യാഖ്യാനമൊന്നും കൂടാതെത്തന്നെ ഉള്ളടക്കം വ്യക്തമായതും, അതിവിപുലവും അർത്ഥഗർഭവുമായ ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമാണ് ഈ സൂറത്ത് എന്ന് കാണാം. വ്യക്തികളുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും വിജയമാർഗങ്ങൾ മുഴുവനും അതിൽ സംക്ഷിപ്തമായി വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

തക്കം കാണുമ്പോഴെല്ലാം ക്വുർആൻ വചനങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്ത് ഭൗതികതാൽപര്യങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കാറുള്ള ചില ആധുനിക വാദികൾ ഈ സൂറത്തിന് അവരുടെ വക ഒരു പുതിയ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം കൽപ്പിച്ച് കാണുകയുണ്ടായി. അത് ഏതാണ്ടിങ്ങിനെ വിവരിക്കാം: പഞ്ചസാരക്ക് മധുരമുണ്ട്, അമേരിക്കയിലെ

(*) الوصية التقدم الى الغير بما يعمل به مقترنا بوعظ – المفردات

പ്രസംഗം റേഡിയോ വഴി ഇന്ത്യയിൽ കേൾക്കാം, പരിഷ്കരിച്ച ബഹിരാകാശ വാഹനങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി മനുഷ്യന് ചന്ദ്രനിലും മറ്റ് ഗോളങ്ങളിലും പോയിവരുവാൻ കഴിയും എന്നിവ പോലെയുള്ള 'യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുക'യും, അവ പ്രായോഗികമാക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന 'സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുക'യും അങ്ങനെയുള്ള 'യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കു'റിച്ചും, അവ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിൽ നേരിടുന്ന വിഷമങ്ങൾ 'സഹിക്കുന്നതിനെ'ക്കുറിച്ചും പരസ്പരം ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യാതിരുന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ 'ജീവിതപുരോഗതി' നഷ്ടപ്പെടും. ഈ നാല് ഗുണങ്ങൾകൊണ്ടാണ് യൂറോപ്യൻ സമുദായങ്ങൾ ലോകത്ത് വമ്പിച്ച പുരോഗതി പ്രാപിച്ചത്. ഇതാണ് അതിന്റെ ചുരുക്കം (سُبْحَانَ الله) ആശ്ചര്യം! ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നിന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ ക്വുർആൻ എത്രയോ പരിശുദ്ധം തന്നെ! ഭൗതിക ലാഭനഷ്ടങ്ങളുടെയും ജയാപജയങ്ങളുടെയും മാനദണ്ഡങ്ങളായി ഇവർ സമർത്ഥിക്കുന്ന ഈ സമർത്ഥനം അതിന്റെ മുഖവിലക്കുതന്നെ നമുക്കും തെല്ലൊക്കെ വകവെക്കാം. പക്ഷേ, സൂറത്തുൽ അസ്വ്റിന്റെ ആശയവും താൽപര്യവും അതുമായി അൽപബന്ധം പോലുമില്ലതന്നെ. അല്ലാഹുവിലും ക്വുർആനിലും ശരിക്ക് വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു മുസ്ലിമിന് –അയാൾ വളരെ വിവരസ്ഥനൊന്നുമല്ലെങ്കിലും ശരി– കേവലം എന്തോ താൽപര്യപൂർവ്വം പുതുതായി ചമക്കപ്പെട്ട ഒരു കടുത്ത ദുർവ്യാഖ്യാനമാണിതെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ പരസഹായമൊന്നും ആവശ്യമില്ല. സൂ:ബനൂഇസ്റാഈലിലെ 18, 19 എന്നീ രണ്ട് തിരുവചനങ്ങൾ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഓർമിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. مَنْ كَانَ يُرِيدُ العاجِلَةَ - الى قوله : كان سعيهم مشكورا (സാരം: ക്ഷണികമായ ഈ ലോകത്തെ ആരെങ്കിലും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ, നാം വേണമെന്ന് വെക്കുന്നത് അവിടത്തിൽ അവന് നാം ക്ഷണത്തിൽ കൊടുക്കുന്നതാണ്. പിന്നീട് അവന് നരകത്തെ നാം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കും. ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവനായും, നിന്ദിക്കപ്പെട്ടവനായും കൊണ്ട് അവൻ അതിൽ കടന്നെരിയുന്നതാണ്. ആരെങ്കിലും പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുകയും അവൻ സത്യവിശ്വാസിയായും കൊണ്ട് അതിനുവേണ്ടി അതിന്റേതായ പരിശ്രമം പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്താൽ അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ പരിശ്രമം നന്ദിചെയ്യപ്പെടുന്നതായിരിക്കും.)

﴿ولله الحمد والمنة وله الفضل﴾

سورة الهمزة

104. സൂറതുൽ ഹുമസഃ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 9

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَيۡلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ﴿١﴾

《1》 (അന്യരെ) കുത്തിപ്പറയുന്നവരും കുറവാക്കുന്നവരുമായ എല്ലാവർക്കും നാശം!

ٱلَّذِى جَمَعَ مَالاً وَعَدَّدَهُۥ ﴿٢﴾

《2》 അതായത്, ധനം ശേഖരിക്കുകയും, അത് എണ്ണി നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന് (നാശം).

يَحۡسَبُ أَنَّ مَالَهُۥٓ أَخۡلَدَهُۥ ﴿٣﴾

《3》 അവന്റെ ധനം അവനെ ശാശ്വതനാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവൻ വിചാരിക്കുന്നു.

《1》 وَيۡلٌ നാശം, കഷ്ടപ്പാട് لِكُلِّ هُمَزَةٍ എല്ലാ കുത്തിപ്പറയുന്ന (ഇടിച്ചുതാഴ്ത്തുന്ന)വർക്കും لُمَزَةٍ ദുഷിച്ചുപറയുന്ന (കുറവാക്കിപ്പറയുന്ന)വരായ 《2》 الَّذِي جَمَعَ അതായത് ശേഖരിച്ച (ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിയ)വൻ مَالًا ധനം, സ്വത്ത് وَعَدَّدَهُ അതിനെ എണ്ണിനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്ത 《3》 يَحۡسَبُ അവൻ കണക്കാക്കുന്നു, വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് أَنَّ مَالَهُ അവന്റെ ധനം (ആകുന്നു) എന്ന് أَخۡلَدَهُ അവനെ ശാശ്വതനാക്കി (സ്ഥിരവാസിയാക്കി)യിരിക്കുന്നു

കുറേ ധനം ശേഖരിച്ചുണ്ടാക്കുകയും, അത് വേണ്ടപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിൽ വിനിയോഗിക്കാതെ അഹങ്കാരപൂർവ്വം അതിന്റെ എണ്ണവും വണ്ണവും മാത്രം ചിന്താവിഷയമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദുഷ്ടൻമാരിൽ സ്വാഭാവികമായും കാണാവുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് അന്യരെ കുത്തുവാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചു താഴ്ത്തലും, കുറ്റവുംകുറവും എടുത്തുകാട്ടി

ദുഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കലും, തങ്ങളുടെ ധനം തങ്ങൾക്ക് ഈ ലോകത്ത് ശാശ്വതജീവിതം നേടിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും, തങ്ങളും തങ്ങളുടെ ധനവും ഒരിക്കലും നശിക്കുകയില്ലെന്നുമുള്ള ഭാവമായിരിക്കും ആ ധനപൂജകൻമാരിൽനിന്ന് പ്രകടമാകുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് വമ്പിച്ച നാശമാണുള്ളതെന്ന് അല്ലാഹു അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുകയാണ്.

كَلَّا ۖ لَيُنۢبَذَنَّ فِى ٱلْحُطَمَةِ ﴿٤﴾

《4》 വേണ്ട! നിശ്ചയമായും അവൻ 'ഹുത്വമഃ'യിൽ, [ധ്വംസിച്ചു കളയുന്ന നരകത്തിൽ] എറിയപ്പെടുന്നതാണ്.

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلْحُطَمَةُ ﴿٥﴾

《5》 'ഹുത്വമഃ' എന്നാലെന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം?!-

نَارُ ٱللَّهِ ٱلْمُوقَدَةُ ﴿٦﴾

《6》 അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്വലിപ്പിക്കപ്പെട്ട അഗ്നിയത്രെ (അത്)!-

ٱلَّتِى تَطَّلِعُ عَلَى ٱلْأَفْـِٔدَةِ ﴿٧﴾

《7》 (എന്നുവെച്ചാൽ) ഹൃദയങ്ങളിൽ (കയറിച്ചെന്ന്) എത്തിനോക്കുന്നത്.

إِنَّهَا عَلَيْهِم مُّؤْصَدَةٌ ﴿٨﴾

《8》 നിശ്ചയമായും, അത് അവരുടെമേൽ അടച്ചുമൂടപ്പെടുന്നതായിരിക്കും:-

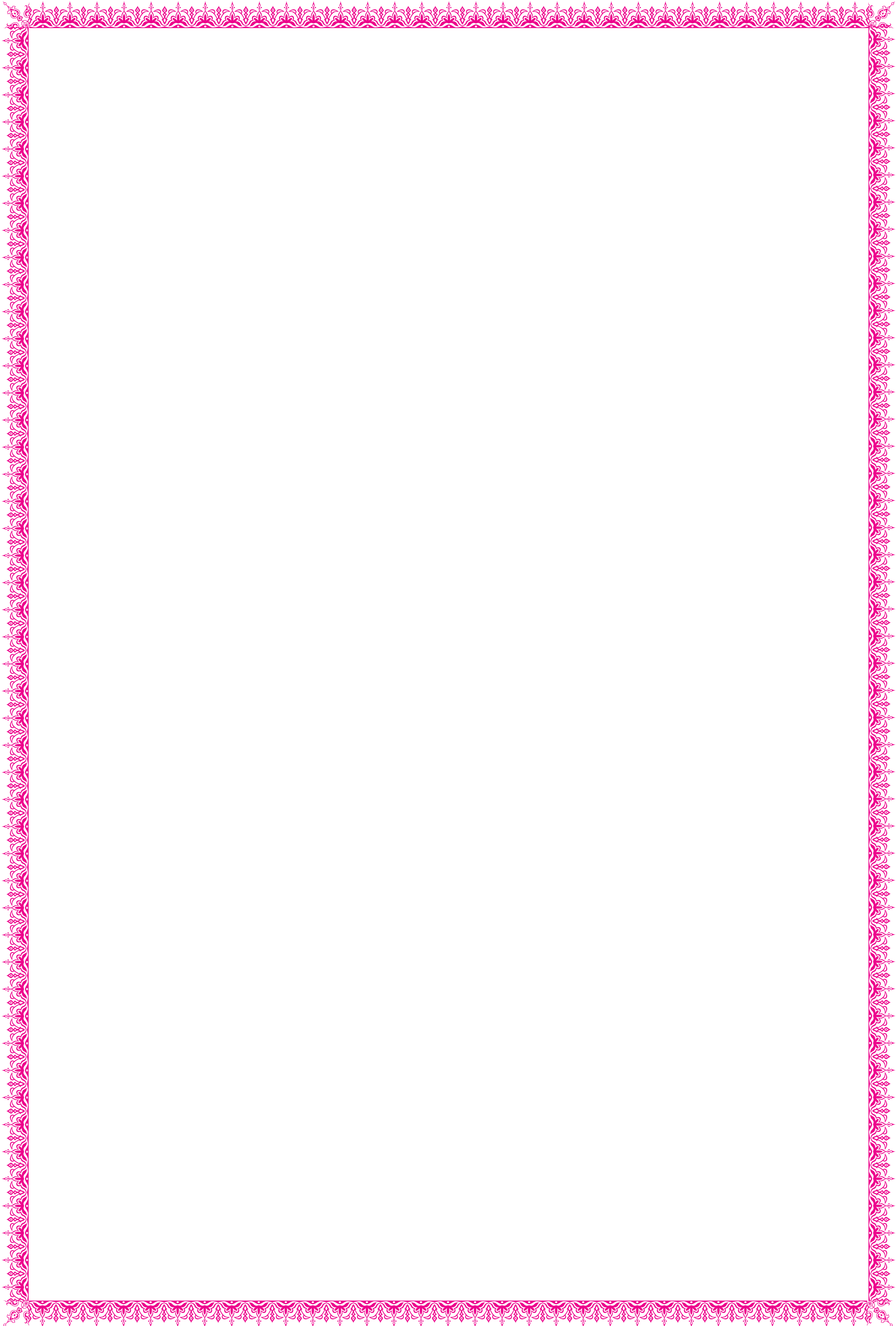
فِى عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍۭ ﴿٩﴾

《9》 നീട്ടിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ട (വമ്പിച്ച) തൂണുകളിലായിക്കൊണ്ട്.

《4》 كَلَّا വേണ്ട لَيُنۢبَذَنَّ നിശ്ചയമായും അവൻ ഇടപ്പെടും, എറിയപ്പെടും فِي الْحُطَمَةِ 'ഹുത്വമഃ'യിൽ 《5》 وَمَا أَدْرَاكَ നിനക്ക് എന്തറിയാം مَا الْحُطَمَةُ 'ഹുത്വമഃ' എന്താണെന്ന് 《6》 نَارُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റ അഗ്നിയാണ് الْمُوقَدَةُ കത്തിക്ക (ജ്വലിപ്പിക്ക)പ്പെട്ട 《7》 الَّتِي تَطَّلِعُ എത്തിക്കുന്നതായ, കയറിച്ചെല്ലുന്നതായ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ഹൃദയങ്ങളുടെമേൽ 《8》 إِنَّهَا നിശ്ചയമായും അത് عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ مُّؤْصَدَةٌ അടച്ചുമൂടപ്പെട്ടതായിരിക്കും 《9》 فِي عَمَدٍ ചില തൂണുകളിലായിട്ട് مُّمَدَّدَةٍ നീട്ടിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ട, നീണ്ട (വമ്പിച്ച)

الْحُطَمَةُ (ഹുത്വമഃ) എന്നത് നരകത്തിന്റെ വിശേഷണനാമങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. അതിൽ ഇടപ്പെടുന്ന ഏതൊരു വസ്തുവെയും കത്തിച്ചു നശിപ്പിക്കുമാറ് അതികഠിനമായത് എന്ന് സാരം. ഇതിന്റെ ഒരു വിശദീകരണമത്രെ തുടർന്നുകാണുന്നത്. സാധാരണ അറിയപ്പെടുന്ന അഗ്നിയല്ല നരകാഗ്നി. അല്ലാഹു പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള കഠിനകഠോരമായ ഒരു പ്രത്യേക അഗ്നിയാണത്. മാംസമോ, ബാഹ്യാവയവങ്ങളോ മാത്രമല്ല ആ അഗ്നി എരിച്ചു കളയുന്നത്. ഹൃദയങ്ങളുടെ ഉള്ളോട്ട് കയറിച്ചെന്ന് അവയെയും അത് കടന്നാക്രമിക്കുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, വമ്പിച്ച നെടുംതൂണുകൾക്കുള്ളിൽ അവർ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും, വാതിലുകൾ അടച്ചു മൂടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ, യാതൊരു

തരത്തിലുള്ള ആശ്വാസത്തിനും യാതൊരു പഴുതും കിട്ടാതെ നാനാഭാഗത്തൂടെയും അവർ നിത്യയാതന അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യും. എന്നിങ്ങനെ നരകശിക്ഷയുടെ ഗൗരവത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു വർണിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇതെല്ലാം പരലോക സംബന്ധമായ അദൃശ്യകാര്യങ്ങളാകകൊണ്ട് കൂടുതൽ വിശദീകരണങ്ങളൊന്നും സാധ്യമല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ വിവരണത്തിൽ നിന്നുതന്നെ അതിന്റെ ഗൗരവം ബുദ്ധിയുള്ളവർക്കെല്ലാം മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

سورة الفيل

105. സൂറത്തുൽ ഫീൽ

മദീനഃയിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 5

വിശുദ്ധ കഅ്ബഃയെ പൊളിച്ചുനീക്കുവാൻ തയ്യാറെടുത്തുവന്ന ഒരു ആനപ്പട്ടാളത്തെ അല്ലാഹു കഠിനമായി ശിക്ഷിച്ചു പരാജയപ്പെടുത്തുകയും, ക്വുറൈശികളെയും മക്കാനിവാസികളെയും രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ സംഭവമാണ് ഈ സൂറത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത സംഭവം മുഖേന അല്ലാഹു അവർക്ക് ചെയ്ത അനുഗ്രഹം, അതിലടങ്ങിയ ദൈവിക ദൃഷ്ടാന്തം എന്നിവയെക്കുറിച്ച് അവരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സൂറത്ത് അവതരിക്കുമ്പോൾ, ആ സംഭവത്തിന് ദൃക്സാക്ഷികളായിരുന്ന പലരും അറബികളിൽ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ട്. ആ നിലക്ക് ഈ അനുസ്മരണം കൂടുതൽ ഫലവത്തായിരിക്കുമല്ലോ. ക്വുറൈശികൾക്കിടയിൽ ഒരു വമ്പിച്ച സംഭവമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അതിന്റെ വിശദാംശങ്ങളിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാമെങ്കിലും സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാണ്:–

ഹബ്ശഃ (അബീസീനിയാ)യിലെ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന നജ്ജാശീ (നെഗാശീ)യുടെ കീഴിൽ യമൻ ഭരിച്ചിരുന്ന അബ്റഹത്ത് എന്ന് പേരായ ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു. ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കുവാൻ വേണ്ടി യമനിൽ ഒരു വമ്പിച്ച ക്രിസ്തീയ ദേവാലയം അവൻ പണിതു. ജനങ്ങളെ അങ്ങോട്ട് ആകർഷിക്കുവാൻ അവൻ ഒരു ഉപായം കണ്ടുപിടിച്ചു. മക്കഃയിലേക്ക് ജനങ്ങൾ ഹജ്ജ് കർമത്തിന് പോകുന്ന പതിവ് നിറുത്തലാക്കി പകരം ആ ദേവാലയത്തിലേക്ക് അവരെ തിരിച്ചുവിടണമെന്നായിരുന്നു പരിപാടി. അതിൽ പ്രതിഷേധിച്ച് ഒരു അറബി ആ ദേവാലയത്തിൽ കടന്ന് മലവിസർജ്ജനം നടത്തി വൃത്തികേടാക്കുകയുണ്ടായെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും, ക്വുറൈശികളുടെ കഅ്ബഃ പൊളിച്ചു നീക്കുമെന്ന് ശപഥം ചെയ്തുകൊണ്ട് അബ്റഹത്ത് ഒരു വമ്പിച്ച സേനയുമായി മക്കഃയിലേക്ക് നീങ്ങി. വഴിമദ്ധ്യേ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തുവെച്ച് ചില അറബി ഗോത്രങ്ങൾ അവരുമായി സംഘട്ടനത്തിലേർപ്പെട്ടുവെങ്കിലും അതിലെല്ലാം അബ്റഹത്തും സൈന്യവും ജയിച്ചു മുന്നേറി മക്കഃയുടെ അടുത്തെത്തി. സൈന്യത്തിൽ ഒന്നോ അധികമോ ആനയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ സേനക്ക് ആനപ്പട്ടാളം എന്ന് പറയപ്പെടുവാൻ ഇതാണ് കാരണം.

മക്കഃയുടെ അടുത്തൊരു സ്ഥലത്ത്വന്നു തങ്ങളുടെ വരവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അറിയിക്കുവാനായി അബ്റഹത്ത് ക്വുറൈശികളുടെ അടുക്കലേക്ക് ആളയച്ചു. തങ്ങൾ ഒരു യുദ്ധം നടത്തി കീഴടക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു വന്നതല്ലെന്നും, കഅ്ബഃ പൊളിച്ചു നീക്കൽ മാത്ര

മാണ് വരവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും അറിയിച്ചു. തങ്ങളുടെ ജീവനെപ്പോലെ ബഹുമാനിച്ചാദരിച്ചുവരുന്ന കഅ്ബഃ പൊളിക്കുന്നതിൽ അങ്ങേയറ്റത്തെ വെറുപ്പും വ്യസനവും ഉണ്ടെങ്കിലും, ആ സൈന്യത്തെ നേരിടുവാനുള്ള കെൽപോ കരുത്തോ അവർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആനപ്പട്ടാളത്തെ നേരിട്ടുകൊണ്ടുള്ള യുദ്ധവും അവർക്ക് അപരിചിതമായിരുന്നു. അങ്ങനെ, ആ കാഴ്ച തങ്ങൾ കാണരുതെന്നും, അതിനാൽ നേരിടാവുന്ന ആപത്ത് തങ്ങൾക്ക് പിണയരുതെന്നും കരുതി അവർ സ്ഥലംവിട്ടുപോകുകയാണുണ്ടായത്.

അന്ന് ക്വുറൈശികളുടെ നേതാവും, കഅ്ബഃയുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്ന ആളും നബിﷺയുടെ പിതാമഹൻ അബ്ദുൽ മുത്ത്വലിബായിരുന്നു. വഴിമദ്ധ്യേ അബ്റഹത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇരുനൂറ് ഒട്ടകങ്ങളെ പിടിച്ചടക്കിയിരുന്നു. അബ്റഹത്ത് അദ്ദേഹത്തെ ആളയച്ചുവരുത്തി തന്റെ ലക്ഷ്യത്തെപ്പറ്റി സംസാരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ, താങ്കൾക്ക് വല്ലതും പറയുവാനുണ്ടോ എന്ന് അന്വേഷിക്കുകയുണ്ടായി. അബ്ദുൽ മുത്ത്വലിബിന്റെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: 'താങ്കളുടെ ആൾക്കാർ എന്റെ ഒട്ടകത്തെ പിടിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെ വിട്ടുതരണം.' ഇത് കേട്ടപ്പോൾ അബ്റഹത്ത് പരിഹാസപൂർവ്വം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികൻമാരായി ബഹുമാനിച്ചുവരുന്ന നിങ്ങളുടെ മതകേന്ദ്രം നശിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചൊന്നും പറയുവാനില്ലാതെ, കേവലം താങ്കളുടെ ഒട്ടകങ്ങളെക്കുറിച്ചുമാത്രം സംസാരിച്ച നിങ്ങൾ ഒരു കൊള്ളരുതാത്തവൻതന്നെ, താങ്കളെ കണ്ടമാത്രയിൽ എനിക്ക് തോന്നിയ മതിപ്പ് ഇതുകേട്ടപ്പോൾ നശിച്ചുപോയി!' അബ്ദുൽ മുത്ത്വലിബ് പ്രതിവചിച്ചു: 'ഞാനാണ് ഒട്ടകത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ. ആ മന്ദിരത്തിന് ഒരു ഉടമസ്ഥനുണ്ട്. അതവൻ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളും.'

അങ്ങനെ, മുമ്പിൽ ആനയുമായി സൈന്യം മുന്നോട്ടുവെച്ചു. കഅ്ബഃയുടെ നേർക്ക് തിരിഞ്ഞതോടെ ആന മുട്ടുകുത്തി മുമ്പോട്ട് നീങ്ങാതായി. വളരെ കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിച്ചിട്ടും ആന മുമ്പോട്ട് അടിവെക്കുന്നില്ല. മറ്റേത് ഭാഗത്തേക്ക് തിരിച്ചാലും അങ്ങോട്ട് തിരിയുവാൻ അതിന് തടസ്സവുമില്ല. അല്ലാഹു അവരിൽ ഒരുതരം പക്ഷിക്കൂട്ടങ്ങളെ നിയോഗിച്ചയച്ചു. ഒരു പ്രത്യേകതരം കല്ലുകൾ അവ സൈന്യത്തിനുമീതെ വർഷിച്ചു. ഇതുവഴി സൈന്യം നാമാവശേഷമായിത്തീർന്നു. അല്ലാഹു അവന്റെ മന്ദിരത്തെ കാത്തുരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

മിക്കവാറും ക്രിസ്ത്വബ്ദം 570- 571 ലാണ് ഈ സംഭവം ഉണ്ടായത്. 571 -ാം കൊല്ലം ഏപ്രിൽ 2 -ാം തിയ്യതിയാണെന്ന് ചിലർ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്, ഈ കൊല്ലത്തിലായിരുന്നു നബി തിരുമേനിയുടെﷺ ജനനവും ഉണ്ടായത്. അറബികളുടെ ഇടയിൽ പൊതുവിലും, ക്വുറൈശികൾക്കിടയിൽ വിശേഷിച്ചും വളരെ ഗൗരവമേറിയ ഒരു സംഭവമാണിതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതിനാൽ, പിന്നീടുണ്ടാകുന്ന സംഭവങ്ങൾക്ക് അവർ ആനക്കലഹം മുതൽ കാലം നിർണയിക്കുക പതിവായിത്തീർന്നു. മദീനാ ഹിജ്റഃ മുതൽ വർഷാരംഭം നിർണയിക്കുന്ന പതിവ് ഇസ്ലാമിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ ആ പതിവ് തുടർന്നുപോന്നു.

ആനപ്പട്ടാളത്തെ നശിപ്പിച്ച പക്ഷിപ്പട്ടാളം ഏത് തരത്തിലുള്ളതായിരുന്നു. അവ എവിടെനിന്നുവന്നു, അവ ശത്രുക്കളെ എറിയുവാൻ കൊണ്ടുവന്ന കല്ലുകൾ ഏത് വിധത്തിലുള്ളവയായിരുന്നു. സൈന്യത്തിൽ ആ കല്ലുകൾ എന്ത് വിനയാണ് വരുത്തിയത് എന്നൊന്നും തീർത്തുപറയുക നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. പലരും പല അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് മാത്രം. ഒന്നൊന്നായി സ്വീകരിക്കുവാൻ തെളിവുകളില്ല. ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ അല്ലാഹു അതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച വാക്യങ്ങളിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്ന രൂപ

ത്തിൽ- അതിന് യാതൊരു ദുർവ്യാഖ്യാനവും നൽകാതെ- നമുക്കത് സ്വീകരിക്കാം. അത് അതേപടി വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യാം.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

أَلَمۡ تَرَ كَيۡفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصۡحَٰبِ ٱلۡفِيلِ ﴿١﴾

﴾1﴿ ആനക്കാരെക്കൊണ്ട് നിന്റെ റബ്ബ് ചെയ്തതെങ്ങിനെയാണെന്ന് നീ കണ്ടില്ലേ?!-

أَلَمۡ يَجۡعَلۡ كَيۡدَهُمۡ فِي تَضۡلِيلٖ ﴿٢﴾

﴾2﴿ അവരുടെ തന്ത്രം അവൻ പിഴവിലാക്കിയില്ലേ?!-

وَأَرۡسَلَ عَلَيۡهِمۡ طَيۡرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾

﴾3﴿ അവരുടെമേൽ അവൻ കൂട്ടം കൂട്ടമായി ഒരു തരം പക്ഷികളെ അയക്കുകയും ചെയ്തു:-

تَرۡمِيهِم بِحِجَارَةٖ مِّن سِجِّيلٖ ﴿٤﴾

﴾4﴿ അവ അവരെ (ചൂളവെച്ച) ഇഷ്ടികകല്ലുകൊണ്ട് എറിഞ്ഞിരുന്നു.

فَجَعَلَهُمۡ كَعَصۡفٖ مَّأۡكُولِۭ ﴿٥﴾

﴾5﴿ അങ്ങനെ, അവരെ അവൻ തിന്നപ്പെട്ട വൈക്കോൽ തുരുമ്പു പോലെ ആക്കി.

﴾1﴿ أَلَمۡ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ كَيۡفَ فَعَلَ എങ്ങനെ ചെയ്തുവെന്ന് رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് بِأَصۡحَٰبِ ٱلۡفِيلِ ആനക്കാരെക്കൊണ്ട് ﴾2﴿ أَلَمۡ يَجۡعَلۡ അവൻ ആക്കിയില്ലേ كَيۡدَهُمۡ അവരുടെ തന്ത്രം, ഉപായം فِي تَضۡلِيلٖ പിഴവിൽ, പാഴിൽ, നഷ്ടത്തിൽ, വഴികേടിൽ ﴾3﴿ وَأَرۡسَلَ عَلَيۡهِمۡ അവരുടെമേൽ അവൻ അയക്കയും ചെയ്തു طَيۡرًا ഒരു തരം പക്ഷികളെ أَبَابِيلَ കൂട്ടംകൂട്ടമായി ﴾4﴿ تَرۡمِيهِمۡ അവ അവരെ എറിഞ്ഞിരുന്നു, എറിഞ്ഞും കൊണ്ട് بِحِجَارَةٖ ഒരു (തരം) കല്ലുകൊണ്ട് مِّن سِجِّيلٖ സ്വിജ്ജീലിൽ (ഇഷ്ടികകല്ലിൽ- ചൂളക്കല്ലിൽ- കളിമണ്ണുകല്ലിൽ)പെട്ട ﴾5﴿ فَجَعَلَهُمۡ അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) അവൻ അവരെ ആക്കി كَعَصۡفٖ വൈക്കോൽ തരുമ്പുപോലെ مَّأۡكُولِۭ തിന്നപ്പെട്ട

'ആനക്കാർ' (أَصۡحَٰبِ ٱلۡفِيلِ) എന്ന് പറഞ്ഞത് കഅ്ബഃ പൊളിക്കുവാൻ വന്ന അബ്‌റഹത്തിനെയും സൈന്യത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ചുതന്നെ. അവരുടെ തന്ത്രം അഥവാ ഉപായം (كَيۡدَهُمۡ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, കഅ്ബഃയെ നശിപ്പിച്ചു ജനങ്ങളുടെ തീർത്ഥാടന യാത്രകൾ യമനിൽ നിർമിച്ച പുതിയ ദേവാലയത്തിലേക്ക് ആക്കിത്തീർക്കുവാനുള്ള പരിപാടിയുമാകുന്നു. സൈന്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തിയതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് ഇപ്ര

കാരമാണ്: കൂട്ടംകൂട്ടമായ ഒരു തരം പക്ഷികളെ അല്ലാഹു അവരിൽ നിയോഗിച്ചു. അവ അവരെ കളിമണ്ണുകൊണ്ടുള്ള ചൂളവെച്ച ഒരുതരം കല്ലുകൾ- അഥവാ ഇഷ്ടികക്കല്ലുകൾ- കൊണ്ട് എറിഞ്ഞിരുന്നു. അങ്ങനെ, ആ സൈന്യം, കന്നുകാലികൾ തിന്നശേഷം നിലത്ത് കൊഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന വൈക്കോൽ തുരുമ്പെന്നോണം ചിന്നിച്ചിതറി നശിച്ചുപോയി.

പക്ഷികളെയോ, കല്ലുകളെയോ സംബന്ധിച്ച് കൂടുതലൊന്നും വിവരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് മുകളിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ, കല്ലിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്ക് سِجِّيلٍ (സിജ്ജീൽ) എന്നാണ്. ലൂത്ത്വ് നബി (അ)യുടെ ജനതയെ ബാധിച്ച ശിക്ഷ വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ സൂ: ഹൂദിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ-هود : ٨٢ (അവരിൽ നാം സിജ്ജീലിന്റെ കല്ല് വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.) ചൂള വെച്ച കല്ല് എന്നാണ് അവിടെ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അതിന് അർത്ഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആകയാൽ, പക്ഷികൾ എറിയുവാൻ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന കല്ല് കളിമണ്ണുകൊണ്ടുള്ളതും ചൂളവെക്കപ്പെട്ടതുമായിരുന്നുവെന്ന് കരുതാവുന്നതാണ്. ഈ കല്ലുകൾ മുഖേന സൈന്യങ്ങൾ കൊല്ലപ്പെടുകയാണോ, അതുമൂലം അവർക്ക് മറ്റ് വല്ല നാശങ്ങളും സംഭവിക്കുകയാണോ ചെയ്തതെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും അവരുടെ അതിദാരുണമായ നാശത്തിനും, പരാജയത്തിനും അത് കാരണമായെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ, ഇത് കേവലം സാധാരണമല്ലാത്ത ഒരത്ഭുതമായിരുന്നുവെന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

കൊക്കുകളെപ്പോലെയോ, എറളാടിപ്പക്ഷികളെപ്പോലെയോ ഉള്ള ഒരുതരം പക്ഷികളായിരുന്നു പ്രസ്തുത പക്ഷികളെന്നും, കടലമണിപോലെയോ, പയറുമണിപോലെയോ ചെറുതായിരുന്നു ആ കല്ലുകളെന്നും, കല്ലുകൾ വർഷിച്ചതോടുകൂടി സൈന്യങ്ങളിൽ ഒരുതരം വസൂരിയോ, മറ്റേതോ രോഗമോ പിടിപെട്ടുവെന്നും, അങ്ങനെ അവരുടെ ശരീരങ്ങൾ നുറുങ്ങി നശിച്ചുവെന്നും മറ്റും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. കൂടാതെ, ഏതോ വിഷബീജങ്ങൾ വഹിച്ചിരുന്ന ഒരു തരം ഈച്ചകളായിരുന്നു ആ പക്ഷികളെന്നും, ആ വിഷബീജങ്ങളാണ് 'കല്ല്' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്നും ചില ആധുനിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ, ഈ സംഭവത്തെ ഭൗതിക വീക്ഷണങ്ങൾക്കൊപ്പിച്ച് വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനും അവർ മുതിർന്നിരിക്കുന്നു. ക്വുർആനിലോ ഹദീഥിലോ കാണപ്പെടുന്ന അസാധാരണ സംഭവങ്ങളിലെല്ലാം ഇതുപോലെ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നടത്തി സ്വയം തൃപ്തി അടയുക ഇക്കാലത്ത് പലരുടെയും പതിവാണല്ലോ. ചിലർ അതൊരു 'പരിഷ്കാരം' തന്നെയായിട്ടാണ് ഗണിച്ചുവരുന്നതും.

ചില പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ ഈ സൂറത്തിന് അതിനെക്കാളെല്ലാം വിചിത്രവും, ആഭാസകരവുമായ ഒരു അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം ഈയിടെയായി നൽകിക്കാണുന്നു. അല്ലാഹുവിലും ക്വുർആനിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ഏതൊരാളും- അയാൾക്ക് ഈ സൂറത്തിന്റെ വാക്കർത്ഥമെങ്കിലും അറിയാവുന്നപക്ഷം- ആ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ അവർ കൽപിച്ചുകൂട്ടി കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയതാണെന്ന് വിധി കൽപിക്കുവാൻ മടിക്കുകയില്ലെന്ന് നമുക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്. സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് അവരുടെ വിവരണത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: 'അബ്ദുൽ മുത്ത്വലിബും മക്കാ നിവാസികളായ ക്വുറൈശികളും കഅ്ബഃയുടെ പരിസരത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അബൂഖുബൈസ് മലമുകളിൽ കയറിയിരുന്നു. ഇത് കേവലം ഒരു സൂത്രമായിരുന്നു. അബ്റഹത്തും സൈന്യവും സ്ഥലത്ത് കട

ന്നതോടെ ഖുറൈശികൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി അവർക്കുമീതെ വമ്പിച്ച പാറക്കല്ലുകൾ ഉരുട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതുവഴി സൈന്യം ചതഞ്ഞരഞ്ഞുപോയി.' അല്ലാഹു അക്ബർ! മനുഷ്യന്റെ ചിന്താഗതിക്ക് വക്രതബാധിച്ചാൽ അവന്, എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞുകൂടാ?! സൈന്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ അല്ലാഹു സാധാരണമല്ലാത്ത ഒരുതരം പക്ഷികളെ നിയോഗിച്ചുവെന്നും, ഒരു തരം കല്ലുകൊണ്ട് അവ അവരെ എറിഞ്ഞു നശിപ്പിച്ചുവെന്നും സമ്മതിക്കുവാൻ ഇവരുടെ യുക്തിക്ക് സാധിക്കാത്തതിൽനിന്നും, അതേ സമയത്ത് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രസ്താവന ശരിയല്ലെന്ന് തുറന്നുപറയുവാൻ ധൈര്യം വരാത്തതിൽനിന്നും ഉടലെടുത്തതാണ് ഈ വിവരണം. ഇതിന് അവർ നൽകുന്ന ന്യായീകരണങ്ങൾ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം:- 'ധീരതയിലും, കഅ്ബഃയോടുള്ള ബഹുമാനത്തിലും പേര് കേട്ടവരാണ് ഖുറൈശികൾ. എന്നിരിക്കെ, അവർ കഅ്ബഃ പൊളിക്കാൻ വന്ന സൈന്യത്തോട് നേരിടാതെ ഭീരുത്വം കാട്ടി മലമുകളിൽ കയറിയിരുന്നുവെന്ന് പറയുന്നത് വിശ്വസിക്കാവതല്ല. കഅ്ബഃ പൊളിക്കാൻവന്ന സൈന്യത്തോട് അറബികൾ ധീരമായി പോരാടിയിരുന്നുവെന്ന് കാണിക്കുന്ന പല കവിതകളും നിവേദനങ്ങളും നിലവിലുണ്ട്താനും. പക്ഷേ, സൈന്യത്തിന്റെ വരവ് ഹജ്ജ് ദിവസങ്ങളിലായതുകൊണ്ട് പെട്ടെന്ന് ഒരു യുദ്ധസന്നാഹത്തിന് സാധിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് സൂത്രജ്ഞനായ അബ്ദുൽമുത്ത്വലിബ് എല്ലാവരോടും അബൂഖുബൈസിൽ കയറുവാൻ കൽപിച്ചത്. ശത്രുക്കളെ അവിടെനിന്ന് കല്ലെറിഞ്ഞു പരാജയപ്പെടുത്താമെന്ന രഹസ്യം അദ്ദേഹം ആദ്യം അവരെ അറിയിക്കാത്തത് കേവലം തന്ത്രമായിരുന്നു...'

ഈ ന്യായീകരണത്തിന്റെ ഉള്ളുകള്ളിയെപ്പറ്റി അൽപമൊന്ന് ചിന്തിക്കുക: (1) അറബികളുടെ ധീരതയും, അവർക്ക് കഅ്ബഃയോടുള്ള മതിപ്പും ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, തങ്ങൾക്ക് നേരിടാൻ കഴിയാത്തവണ്ണമുള്ള ശത്രുസേനയെ നേരിട്ട് കൂട്ടത്തോടെ ആത്മഹത്യക്ക് ഒരുങ്ങുകയെന്ന വിഡ്ഢിത്തം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് കരുതാവതല്ല. അതിരിക്കട്ടെ, ആനപ്പട്ടാളം മക്കഃയിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുപോലുമില്ല, പ്രവേശനമാർഗത്തിൽവെച്ച് തന്നെ അല്ലാഹു അവരെ തടഞ്ഞു എന്നതാണ് വാസ്തവം. ആ നിലക്ക് അബൂഖുബൈസിന്റെ മുകളിൽനിന്ന് സൈന്യത്തിനുമീതെ പാറക്കല്ലുകൾ ഉരുട്ടി വിട്ടു എന്ന് പറയുന്നതിന് അർത്ഥമില്ലതന്നെ. ഹുദൈബിയാ സംഭവദിവസം നബി തിരുമേനിﷺയുടെ ഒട്ടകം ഒരിടത്തുവെച്ച് മുമ്പോട്ട് നടക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കാതെ മുട്ടുകുത്തുകയുണ്ടായി. ഈ അവസരത്തിൽ തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരീ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'അതിന് അങ്ങനെ ഒരു സമ്പ്രദായം ഇല്ല. പക്ഷേ, ആനയെ തടഞ്ഞുവെച്ചവൻ അതിനെ തടഞ്ഞുവെച്ചതാണ് (**وما ذلك لها بخلق ولكن حبسها حابس الفيل**) മക്കാവിജയസംഭവം വിവരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ നബിﷺ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി ബുഖാരീയും മുസ്‌ലിമും (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: അല്ലാഹു മക്കഃയെ സംബന്ധിച്ച് ആനയെ തടഞ്ഞുവെക്കുകയുണ്ടായി. അവന്റെ റസൂലിനും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും അതിൽ അധികാരം നൽകുകയും ചെയ്തു.... (**ان الله حبس عن مكة الفيل وسلط عليها رسوله والمؤمنين . . .**) ആനപ്പട്ടാളം മക്കഃയിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടേയില്ല എന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളെമാറ്റിമറിക്കുന്നവർക്ക് ഹദീഥിനെ നിഷേധിക്കുവാൻ ഒട്ടും പ്രയാസം തോന്നുകയില്ലെങ്കിലും സത്യാന്വേഷികൾക്ക് ഇത് തെളിവുതന്നെയാണ്.

(2) അബ്റഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും കഅ്ബഃ പൊളിക്കുവാനുള്ള ശ്രമവും അറിഞ്ഞ അറബിഗോത്രങ്ങൾ അതിൽ ക്ഷുഭിതരാവുകയും ചിലരെല്ലാം വഴിമദ്ധ്യേ അവനെ നേരിടുകയും ചെയ്തതായി ചരിത്രങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് ശരിയാണ്. യമനിലെ ഒരു പ്രമാ

ണിയായിരുന്ന ദൂനഫർ (ذُونَفر) കുറേ ആളുകളെ ശേഖരിച്ചു അബ്റഹത്തുമായി ഏറ്റു മുട്ടുകയുണ്ടായി. അവർ പരാജയപ്പെടുകയും ദൂനഫർ ബന്ധനസ്ഥനാവുകയുമാണുണ്ടായത്. പിന്നീട് ഖഥ്അം (خثعم) പ്രദേശത്തുവെച്ച് നുഫൈലുബ്നു ഹബീബും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയും മറ്റൊരു യുദ്ധവും നടത്തുകയുണ്ടായി. ഇവർക്കും വിജയം വരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നുഫൈൽ ബന്ധനസ്ഥനാവുകയും ചെയ്തു. ത്വാഇഫ് വഴിയായിരുന്നു അബ്റഹത്ത് മുന്നേറിയിരുന്നത്. ത്വാഇഫുകാർ ഏറ്റുമുട്ടുവാൻ കഴിവില്ലെന്നുകണ്ട് നയപൂർവ്വം പിൻമാറുകയാണ് ചെയ്തത്. മേൽ പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള സംഘട്ടനങ്ങളിൽ അറബികൾ വഹിച്ച പങ്കും, അവർ കാണിച്ച ധീരകൃത്യങ്ങളുമാണ് ഇവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ചില കവിതകളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതല്ലാതെ, മക്കഃയിൽവെച്ച് ക്വുറൈശികളും അബ്റഹത്തിന്റെ സൈന്യവും തമ്മിൽ ഒരു ഏറ്റുമുട്ടൽ ഉണ്ടായതായി യാതൊരു രേഖയും ഇല്ല. അഥവാ മക്കഃയുടെ അടുത്തുവെച്ച് വല്ലതും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് സങ്കൽപിച്ചാൽതന്നെ –വഴിക്കുവെച്ചുണ്ടായ സംഘട്ടനങ്ങളിൽ സംഭവിച്ചതുപോലെ– അതിൽ ക്വുറൈശികൾക്ക് ചെറുത്തുനിൽക്കുവാൻ കഴിയാതെ അവർ മലമുകളിൽ കയറി അഭയം പ്രാപിക്കുന്നതും സ്വാഭാവികമാണ്. എന്നല്ലാതെ, അബ്ദുൽ മുത്ത്വലിബ് രഹസ്യമായി തയ്യാറാക്കിയ ഒരു ആസൂത്രിത പരിപാടിയായിരുന്നു അത് എന്നുള്ളതിന് ഇക്കൂട്ടരുടെ സ്വന്തം കണക്കുകൂട്ടലല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു തെളിവുമില്ല. തെളിവുള്ളത് നേരെ മറിച്ചാണ്താനും. വാസ്തവത്തിൽ –ചില മഹാൻമാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതുപോലെ– അല്ലാഹു അവന്റെ വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തെ അപ്രതീക്ഷിതവും അസാധാരണവുമായ ഒരു മാർഗത്തിലൂടെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതാണെന്ന് ദൃഷ്ടാന്തപൂർവ്വം മനുഷ്യർക്ക് കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി അബ്റഹത്തിന്റെ മുന്നേറ്റത്തിന് വഴിമദ്ധ്യെ നേരിട്ടയുദ്ധങ്ങൾ നിമിത്തം ഭംഗംവരുത്താതിരിക്കയാണ് അവൻ ചെയ്തതെന്നത്രെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. الله اعلم

(3) കഅ്ബഃയുടെ തൊട്ടടുത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു മലയാണ് അബൂഖുബൈസ് എന്ന് മക്കഃ സന്ദർശിച്ച എല്ലാവർക്കും അറിയാം. മലയിൽനിന്ന് കഅ്ബഃയുമായി ഏറ്റവും അടുത്തുനിൽക്കുന്ന ഭാഗത്തെ ചരിവിൽ വെച്ച് കല്ലെറിഞ്ഞാൽ കഅ്ബഃയുടെ അടുത്തുവന്ന പട്ടാളത്തെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കുകയും ചെയ്യാം. എന്നാൽ തന്നെയും വേറെ ഭാഗത്തേക്ക് രക്ഷപ്പെടുവാനുള്ള സൗകര്യം അവിടെയുണ്ട്. അതിരിക്കട്ടെ, ഏതായാലും അബൂഖുബൈസിന്റെ മുകളിൽനിന്നാകട്ടെ, മക്കഃയെ ചുറ്റിനിൽക്കുന്ന മറ്റ് മലകളുടെ മുകളിൽ നിന്നാകട്ടെ, ഇവർ പറയും പോലെ വമ്പിച്ച പാറക്കല്ലുകൾ ഉരുട്ടി ഉതിർത്തിക്കൊണ്ട് ഒരു സൈന്യത്തെ ചതച്ചരക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം അത്ര അടുത്തോ, സൗകര്യത്തിലോ അല്ല ആ മലകൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്ന് ആ സ്ഥലം കണ്ട് മനസ്സിലാക്കിയ ആർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. ഹജ്ജാജുബ്നു യൂസുഫിന്റെയും, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സുബൈർ (റ)ന്റെയും സൈന്യങ്ങൾ തമ്മിൽ മക്കഃയിൽവെച്ച് നടന്നതും, കഅ്ബഃയുടെ അടുക്കലായിരുന്ന ഇബ്നുസുബൈർ (റ)ന്റെ നേരെ മലമുകളിൽനിന്ന് ഹജ്ജാജിന്റെ സംഘക്കാർ വമ്പിച്ച കല്ലുകൾ ഉതിർത്തതും, കഅ്ബഃക്ക് കേടുപറ്റിയതും ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണ്. മിൻജനീക് *(*)* എന്ന ഒരു യന്ത്രം മുഖേനയായിരുന്നു അതെന്ന് പ്രസ്താവ്യമത്രെ ഇവിടെ ക്വുറൈശികൾ മിൻജനീക്വോ മറ്റോ ഉപയോഗിച്ചതായി ഇവരും പറയുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, അക്കാലത്തെ അറബികൾക്ക് മിൻജനീക്വിനെപ്പറ്റി പരിചയവും

(*) കോട്ടകളും മറ്റും പൊളിക്കുന്നതിന് വമ്പിച്ച കല്ലുകൾ ദൂരെനിന്ന് എയ്തുവിടുവാൻ ആ കാലത്ത് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു തരം യന്ത്രമായിരുന്നു മിൻജനീക് (منجنيق). ഇന്നത്തെ പീരങ്കികളുടെ സ്ഥാനത്തായിരുന്നു അന്ന് അത്.

ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അത് പിന്നീടാണവർക്ക് പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും.

(4) ഇതിനെല്ലാം പുറമെ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് ഇക്കൂട്ടരുടെ സമർത്ഥനവും, ഈ സൂറത്തിന് ഇവർ നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനവും അനുസരിച്ച് 'കൂട്ടംകൂട്ടമായ പക്ഷികൾ (طَيْرًا أَبَابِيلَ) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം 'കൂട്ടം കൂട്ടമായ മനുഷ്യർ' എന്നായിരിക്കണമല്ലോ. അതുപോലെത്തന്നെ 'ചൂളക്കല്ല്' അഥവാ 'കളിമണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഇഷ്ടികക്കല്ല് (حِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ)' എന്നതിന്റെ അർത്ഥം 'വമ്പിച്ച പാറക്കല്ല്' എന്നും, അവരെ കല്ലുകൊണ്ട് എറിഞ്ഞിരുന്നു (تَرْمِيهِم بِحِجَارَةٍ)' എന്നതിന്റെ അർത്ഥം 'അവരുടെ മീതെ കല്ലുരുട്ടിയിരുന്നു'വെന്നും ആക്കി മാറ്റേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം ശരിവെക്കുവാൻ വിശേഷബുദ്ധിയുള്ള ആർക്കാണ് കഴിയുക- ഇവർക്കല്ലാതെ?!

(5) ഇതിനെക്കാൾ ബാലിശമായ മറ്റൊരുകാര്യം! تَرْمِيهِم بِحِجَارَةٍ (അവ അവരെ- അഥവാ ആ പക്ഷികൾ ആ ആനപ്പട്ടാളത്തെ എറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇതിലെ تَرْمِي (തർമീ) എന്ന ക്രിയാരൂപം ഒറ്റക്കെടുക്കുമ്പോൾ -അതിന്റെ മുമ്പും പിമ്പും ഗൗനിക്കാത്തപക്ഷം അതിന് 'നീ എറിഞ്ഞിരുന്നു' എന്നും അർത്ഥം കൽപിക്കാം. ഈ അർത്ഥമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നത്രെ ഈ വ്യാഖ്യാനക്കാർ പറയുന്നത്. എന്നാൽ പക്ഷികളുടെ ഏറ് ഒഴിവാക്കാമല്ലോ. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ 'നീ' എന്ന് ഏകവചനമാക്കിയത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് ചോദിക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം, അതിന് അവരുടെ മറുപടി ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'ഇവിടെ 'നീ' എന്ന് ഏകവചനമാണെങ്കിലും അതുകൊണ്ട് 'നിങ്ങൾ' എന്ന് ബഹുവചനമാണ് ഉദ്ദേശ്യം.' ഇതൊന്നും നാം ഊഹിച്ച് പറയുന്നതല്ല. ഇക്കൂട്ടരുടെ സ്വന്തം കൃതികളിൽനിന്ന് നാം ചുരുക്കി ഉദ്ധരിക്കുന്നതാണ്. അവ നേരിൽ കാണുവാൻ സാധിച്ചവർക്കും ഇതും ഇതിനെക്കാൾ വമ്പിച്ചതുമായ പല വഷളത്തരങ്ങളും അവയിൽ കാണാവുന്നതാണ്. എനി, വല്ലവരും അവരോട് ആരെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ 'നിങ്ങൾ' എന്ന് പറഞ്ഞതെന്ന് ചോദിച്ചാൽ ഒരുപക്ഷേ അവർ മറുപടി പറഞ്ഞേക്കും: 'നിങ്ങൾ' എന്നാൽ 'അവർ' എന്നും, 'അവർ' എന്നാൽ ക്വുറൈശികൾ എന്നുമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന്. അത്ഭുതം! ലജ്ജയില്ലെങ്കിൽ തോന്നിയത് ചെയ്യാമല്ലോ. (اذالم تستحي فاصنع ماشئت)

കൂടുതൽ ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നുതന്നെ ഭൗതികതിമിരം തീണ്ടാത്തവർക്ക് സത്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ആരെന്ത് ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളോ, യുക്തിന്യായങ്ങളോ സമർപ്പിച്ചാലും ശരി, അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും സ്പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഏതൊരു കാര്യവും, അതേപടി സ്വീകരിക്കുകയും, യുക്തിയും ശാസ്ത്രവും അതോട് അങ്ങോട്ട് യോജിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയുമല്ലാതെ, നമ്മുടെ ആശയത്തിനും താൽപര്യത്തിനും ഒപ്പിച്ച് ക്വുർആനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് നിവൃത്തിയില്ല. ചില കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സാധാരണ സംഭവങ്ങളെന്നും, മറ്റ് ചിലതിനെപ്പറ്റി അസാധാരണ സംഭവങ്ങളെന്നും നാം പറയുന്നു. ചില കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അവ പ്രകൃതിനിയമങ്ങളാണെന്നും, മറ്റ് ചിലതിനെപ്പറ്റി അവ പ്രകൃതിനിയമത്തിനതീതമാണെന്നും വിധി കൽപിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഈ തരംതിരിക്കലിലുള്ള മാനദണ്ഡം നമ്മുടെ പതിവും പരിചയവും മാത്രമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ- മർഹൂം സയ്യിദ് ക്വുത്വ്ബ് ഈ സൂറത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ -സൂര്യൻ ദിനംപ്രതി കിഴക്കുനിന്ന് ഉദിച്ച് കണ്ട് പരിചയപ്പെട്ടതുകൊണ്ടും, കുട്ടികൾ ജനിക്കുന്നത് നിത്യപതിവായതുകൊണ്ടും അവയെല്ലാം സാധാരണ സംഭവങ്ങളായി നാം ഗണിക്കുന്നുവെന്നേയുള്ളൂ. മനുഷ്യന്റെ കഴിവിനെ അപേക്ഷിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ, അവ

ഓരോന്നും അസാധാരണവും അമാനുഷികവുമായ സംഭവങ്ങളല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്?! യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായി മനസ്സിലാക്കാനുള്ള തൗഫീകും ഹിദായത്തും അല്ലാഹു നമുക്കെല്ലാം പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ. ആമീൻ.

﴿اللهم لك الحمد والمنة﴾

سورة قريش

106. സൂറതു ക്വുറൈശ്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 4

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

لِإِيلَـٰفِ قُرَيْشٍ ﴿١﴾

《1》 ക്വുറൈശികൾക്ക് ഇണക്കമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതിനാൽ,-

إِۦلَـٰفِهِمْ رِحْلَةَ ٱلشِّتَآءِ وَٱلصَّيْفِ ﴿٢﴾

《2》 അതായത്, ശൈത്യകാലത്തെയും, ഉഷ്ണകാലത്തെയും യാത്ര അവർക്ക് ഇണക്കിക്കൊടുത്തത്;-

فَلْيَعْبُدُوا۟ رَبَّ هَـٰذَا ٱلْبَيْتِ ﴿٣﴾

《3》 അതിനാൽ, അവർ ഈ വീട്ടിന്റെ റബ്ബിനെ ആരാധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ;-

ٱلَّذِىٓ أَطْعَمَهُم مِّن جُوعٍ وَءَامَنَهُم مِّنْ خَوْفٍۭ ﴿٤﴾

《4》 (അതെ) അവർക്ക് വിശപ്പിന് ഭക്ഷണം നൽകുകയും അവർക്ക് ഭയത്തിന് സമാധാനം നൽകുകയും ചെയ്തവനെ (ആരാധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ).

《1》 لِإِيلَافِ ഇണക്കി (പരിചയപ്പെടുത്തി)യതിനാൽ قُرَيْشٍ ക്വുറൈശികളെ 《2》 إِيلَافِهِمْ അതായത് അവരെ ഇണക്കിയത് رِحْلَةَ യാത്ര, യാത്രക്ക് الشِّتَاءِ ശൈത്യകാലത്തെ وَالصَّيْفِ ഉഷ്ണകാലത്തെയും 《3》 فَلْيَعْبُدُوا അതിനാൽ അവർ ആരാധിക്കട്ടെ رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ഈ വീട്ടിന്റെ (മന്ദിരത്തിന്റെ) റബ്ബിനെ 《4》 الَّذِي أَطْعَمَهُمْ അവർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകിയവനായ مِنْ جُوعٍ വിശപ്പിന്, പട്ടിണിയിൽനിന്ന് وَآمَنَهُمْ അവർക്ക് അഭയം (സമാധാനം) നൽകുകയും ചെയ്ത مِنْ خَوْفٍ ഭയത്തിന്, പേടിയിൽ നിന്ന്

'ക്വുറൈശ്' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതും, ക്വുറൈശികളെ സംബന്ധിച്ച് മാത്രം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു അദ്ധ്യായമാണിത്. ഇതുമൂലം ക്വുറൈശികളുടെ പേരും കീർത്തിയും ലോകാവസാനംവരെ ഭൂമുഖത്ത് അവശേഷിക്കുന്നതായിരിക്കും. വിശുദ്ധ കഅ്ബഃയുടെ ശുശ്രൂഷകരും ഭരണാധിപരുമെന്നനിലക്ക് അവർക്ക് അറബികൾക്കിടയിൽ വലിയ പ്രശസ്തിയുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. പക്ഷേ, ജീവിതമാർഗങ്ങളിൽ മിക്കവാറും അവർക്ക് അന്യനാടുകളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ഈത്തപ്പഴം മുതലായ ചില ഫലവർഗങ്ങളല്ലാതെ, സാധാരണ കൃഷി വിഭവങ്ങളൊന്നും അവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു. ഈ പോരായ്മ നികത്തുവാൻ ഉഷ്ണകാലത്ത് ശാമിലേക്ക് (സിരിയായിലേക്ക്) വടക്കോട്ടും, ശൈത്യകാലത്ത് യമനിലേക്ക് തെക്കോട്ടും യാത്രചെയ്യുന്നത് വളരെ വിഷമകരമായതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ കാലവും ദിക്കും നിർണയിക്കപ്പെടുന്നത്. അറേബ്യാ രാജ്യം മണലാരണ്യങ്ങളും, വരണ്ട മലമ്പ്രദേശങ്ങളും നിറഞ്ഞതാകകൊണ്ട് തണുപ്പുകാലത്ത് തണുപ്പും, ചൂടുകാലത്ത് ചൂടും അസഹ്യമായിരിക്കും. സംഘം ചേർന്നും ആഘോഷപൂർവവുമായിരുന്നു പ്രസ്തുത യാത്രകൾ. നാട്ടിൽ ഇറക്കുമതിചെയ്യലും ഈ കച്ചവടസംഘങ്ങൾ മുഖേനയായിരുന്നു. ഓരോ യാത്രയും ഒന്നുരണ്ട് മാസത്തോളം പിടിക്കും. പലപ്പോഴും വഴിമദ്ധ്യെ പല അനിഷ്ട സംഭവങ്ങളും സംഘട്ടനങ്ങളും അവർക്ക് നേരിടേണ്ടിയും വന്നേക്കും. അതിനുള്ള മുൻകരുതലോടെത്തന്നെയായിരിക്കും യാത്രാസംഘങ്ങൾ പുറപ്പെടുന്നതും.

ഈ യാത്രകൾക്ക് വേണ്ടുന്ന സൗകര്യങ്ങളും പരിചയവും നൽകിയത് മുഖേന അല്ലാഹു ക്വുറൈശികളെ വിശപ്പിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുകയും, അവർക്ക് ആഹാരമാർഗം നൽകുകയും ചെയ്തു. അവർക്ക് അറബികളിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രത്യേക സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നിമിത്തം മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ച് അവരുടെ യാത്രാസംഘങ്ങൾ ഏറെക്കുറെ സുരക്ഷിതങ്ങളുമായിരുന്നു. കൂടാതെ, കഅ്ബഃയുടെ അടുത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ച് അക്രമവും സംഘട്ടനവും നടക്കുന്നത് വമ്പിച്ച ഒരു പാതകമായി എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചുവന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് സ്വന്തം നാട്ടിലും അവർക്ക് സമാധാനമായി ജീവിക്കാമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെയാണ് അല്ലാഹു അവരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്. ക്വുറൈശികൾക്ക് സിദ്ധിച്ച യോഗ്യതകളും, കീർത്തിയും, സ്വാധീനവും എല്ലാംതന്നെ സിദ്ധിക്കുവാൻ കാരണം അവർ കഅ്ബഃയുടെ സംരക്ഷകരും, അയൽവാസികളും ആയതാണല്ലോ. അപ്പോൾ, എല്ലാനിലക്കും അവർ ആ വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവാനും, അവനെയല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനെയും ആരാധിക്കാതിരിക്കുവാനും ബാധ്യസ്ഥരാകുന്നു. ഈ ബാധ്യത അവർ നിറവേറ്റിക്കൊള്ളട്ടെ എന്ന് അവരെ അല്ലാഹു ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയാണ്.

﴿ولله الحمد والمنة﴾

سورة الماعون

107. സൂറതുൽ മാഊൻ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 7

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

أَرَءَيْتَ ٱلَّذِى يُكَذِّبُ بِٱلدِّينِ ﴿١﴾

﴿1﴾ മതത്തെ വ്യാജമാക്കുന്നവനെ നീ കണ്ടുവോ?-

فَذَٰلِكَ ٱلَّذِى يَدُعُّ ٱلْيَتِيمَ ﴿٢﴾

﴿2﴾ അനാഥക്കുട്ടിയെ തള്ളിവിടുന്നവനത്രെ അത്.

وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ ﴿٣﴾

﴿3﴾ പാവപ്പെട്ടവന്റെ ഭക്ഷണത്തെപ്പറ്റി അവൻ പ്രോൽസാഹനം നൽകുകയുമില്ല,

فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾

﴿4﴾ എന്നാൽ, നമസ്കാരക്കാർക്ക് നാശം!-

ٱلَّذِينَ هُمْ عَن صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾

﴿5﴾ അതായത്, തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് അശ്രദ്ധയുള്ളവർക്ക്,-

ٱلَّذِينَ هُمْ يُرَآءُونَ ﴿٦﴾

﴿6﴾ (അതെ) യാതൊരു കൂട്ടർ; അവർ (മറ്റുള്ളവരെ) കാണിക്കുവാനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു;

وَيَمْنَعُونَ ٱلْمَاعُونَ ﴿٧﴾

﴿7﴾ പരോപകാരവസ്തു(ക്കളെ) അവർ മുടക്കം ചെയ്കയും ചെയ്യും. [ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്കാണ് നാശം]

﴾1﴿ أَرَأَيْتَ നീ കണ്ടുവോ الَّذِي يُكَذِّبُ വ്യാജമാക്കുന്നവനെ بِالدِّينِ മതത്തെ, പ്രതിഫലനടപടിയെ ﴾2﴿ فَذَٰلِكَ الَّذِي യാതൊരുവനത്രെ അത് يَدُعُّ തള്ളിവിടുന്നു, പിടിച്ചു തള്ളുന്ന, തുരത്തിവിടുന്ന الْيَتِيمَ അനാഥകുട്ടിയെ ﴾3﴿ وَلَا يَحُضُّ അവൻ പ്രോത്സാഹനം നൽകയുമില്ല عَلَىٰ طَعَامِ ഭക്ഷണത്തിന്റെ മേൽ الْمِسْكِينِ സാധുവിന്റെ, പാവപ്പെട്ടവന്റെ ﴾4﴿ فَوَيْلٌ എന്നാൽ നാശം, കഷ്ടം لِّلْمُصَلِّينَ നമസ്കാരക്കാർക്കാണ്, നമസ്കരിക്കുന്നവർക്കത്രെ ﴾5﴿ الَّذِينَ അതായത് യാതൊരുവർ هُمْ അവർ عَن صَلَاتِهِمْ തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് سَاهُونَ അശ്രദ്ധരാണ്, വിസ്മരിച്ചവരാണ് ﴾6﴿ الَّذِينَ അതായത് യാതൊരുവർ هُمْ يُرَاءُونَ അവർ കാണിക്കുവാനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു ﴾7﴿ وَيَمْنَعُونَ അവർ മുടക്കുകയും ചെയ്യും الْمَاعُونَ പരോപകാരവസ്തുവെ (ചെറുകിട വസ്തുക്കളെ)

മതസിദ്ധാന്തങ്ങൾ, പരലോകജീവിതം, കർമങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതിഫലം ആദിയായ കാര്യങ്ങളെ വ്യാജമാക്കുന്ന മതനിഷേധികളുടെയും, കപടവിശ്വാസികളുടെയും ചില ലക്ഷണങ്ങൾ ഈ സൂറത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോന്നും വളരെ ശ്രദ്ധാർഹമായ കാര്യങ്ങളും നിത്യജീവിതത്തിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടവയുമാകുന്നു.

(1) അനാഥകുട്ടികളോട് നിർദ്ദയമായും പരുഷമായും പെരുമാറുക.

(2) പാവപ്പെട്ടവർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്ന വിഷയത്തിൽ പ്രോൽസാഹനം നൽകാതിരിക്കുക. ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ക്വുർആൻ പലപ്പോഴും ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ ഉണർത്താറുള്ളതാണ്. കഴിഞ്ഞ ചില സൂറത്തുകളിൽവെച്ച് ഇത് സംബന്ധിച്ച് ചിലതെല്ലാം നാം വായിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അനാഥക്കുട്ടികളെ പുറംതള്ളുന്നതും സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്നതിൽ പ്രോത്സാഹനം നൽകാതിരിക്കലും മതനിഷേധത്തിന്റെ ലക്ഷണമായിട്ടാണ് അല്ലാഹു എടുത്തുകാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഇതോർക്കുമ്പോൾ, അനാഥകളെ ആദരിക്കുകയും, അവരുടെ നന്മക്കുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെയും, സാധുക്കളുടെ വിശപ്പും പട്ടിണിയും തീർക്കുകയും ആ വിഷയത്തിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെയും, ബാധ്യത മുസ്‌ലിംകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എത്രമേൽ വമ്പിച്ചതാണെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്.

(3) നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് ശ്രദ്ധയില്ലാതിരിക്കുക. 'നമസ്കാരക്കാർക്കാണ് നാശം' എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഇക്കാര്യം അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നത്. നമസ്കാരത്തിന്റെ നിയമപരമായ നിർബന്ധത്തിന് വിധേയരായിരിക്കുകയും എന്നിട്ട് അതിനെക്കുറിച്ച് അശ്രദ്ധരാവുകയും ചെയ്യുന്ന കപടൻമാരെപ്പറ്റിയാണ് ഈ പ്രസ്താവന എന്ന് അതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അവരെപ്പറ്റി هُمْ يُرَاءُونَ (അവർ മറ്റുള്ളവരെ കാണിക്കുവാനായി ചെയ്യും) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അതുകൊണ്ടാണ്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽതന്നെ അവിശ്വാസികളായ ആളുകൾക്ക് മറ്റുള്ളവരെ കാണിക്കുവാനായി നമസ്കാരം നിർവഹിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലല്ലോ. അശ്രദ്ധ പല വിധത്തിലും ആവാം. പാടേ ഉപേക്ഷിക്കുക, ചിലപ്പോൾ മാത്രം നമസ്കരിക്കുക, മറ്റുള്ളവരുടെ കൂട്ടത്തിലാകുമ്പോൾ മാത്രം നമസ്കരിക്കുക, സമയനിഷ്ഠ പാലിക്കാതിരിക്കുക, നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ അതിലെ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഘടകങ്ങളും നിബന്ധനകളും ഗൗനിക്കാതിരിക്കുക, അന്യചിന്തകളിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ട് ബാഹ്യരൂപം മാത്രം കഴിച്ചുകൂട്ടുക, നമസ്കാരത്തിൽ നാവ് കൊണ്ട് ചൊല്ലുന്ന ദിക്ർ- ദുആ- ക്വുർആൻ മുതലായവയുടെ സാരം ഓർക്കാതെയും അറിയാതെയും കേവലം ഒരു ചടങ്ങായി

മാത്രം നിറവേറ്റുക എന്നിവയെല്ലാംതന്നെ– ഇമാം ഇബ്നുകഥീർ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതു പോലെ– നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അശ്രദ്ധയുടെ ഇനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇവയിൽ ഓരോന്നും പ്രത്യേകം നോക്കുമ്പോൾ ചിലത് ചിലതിനെക്കാൾ ഗൗരവം കൂടിയതോ കുറഞ്ഞതോ ആയിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ, ഈ ദോഷങ്ങൾ മുഴുവനുമോ ഏതാനുമോ ഒരാളിൽ സമ്മേളിക്കുന്നപക്ഷം, ആ നമസ്കാരക്കാരൻ കപടവിശ്വാസികളുടെ ഇനത്തിൽ പെട്ടവനാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. معاذ الله

കപടവിശ്വാസികളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ, മടിയൻമാരായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ അവർ നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കുകയില്ലെന്നും, നമസ്കാരത്തിൽ അവർ അല്ലാഹുവിനെ അൽപമല്ലാതെ ഓർമിക്കുകയില്ലെന്നും, അതൃപ്തിയോടുകൂടിയല്ലാതെ അവർ ധനം ചിലവഴിക്കുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. (സൂ: നിസാഉ് 142; സൂ: തൗബഃ 54.)

നബിﷺ ഒരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി: 'അത് കപടവിശ്വാസിയുടെ നമസ്കാരമാണ്! അത് കപടവിശ്വാസിയുടെ നമസ്കാരമാണ്! അത് കപടവിശ്വാസിയുടെ നമസ്കാരമാണ്! അതായത്: അവൻ സൂര്യനെനോക്കി കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ, അത് പിശാചിന്റെ രണ്ടുകൊമ്പുകൾക്കിടയിലായിത്തീരുമ്പോൾ അവൻ എഴുന്നേൽക്കും. എന്നിട്ട് ഒരു നാലുവട്ടം കൊത്തും. അതിൽ അല്ലാഹുവിനെ അൽപമാത്രമല്ലാതെ അവൻ ഓർമിക്കുകയുമില്ല.' (ബു. മു.) സൂര്യൻ പിശാചിന്റെ രണ്ടുകൊമ്പുകൾക്കിടയിൽ ആകുക എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം അസ്തമിക്കുവാൻ പോകുക എന്നത്രെ. അസ്തമനവേളയിലും ഉദയവേളയിലും ചില മതക്കാർ സൂര്യനെ ആരാധിക്കാറുള്ളതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് തിരുമേനി അങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചത്. അപ്പോൾ, കപടവിശ്വാസിയുടെ നമസ്കാരം സമയം തെറ്റിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കുമെന്നതിന് പുറമെ, അത് സൂര്യാരാധകരുടെ ആരാധനയുമായി സാദൃശ്യമുള്ളതായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. നാല് കൊത്തുകൊത്തും എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, ആവശ്യമായ നിയമങ്ങളും മര്യാദകളും ഗൗനിക്കാതെയും, നമസ്കാരത്തിന്റെ കാതലായ വശം– അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ– പാലിക്കാതെയും കോഴി കൊത്തുംപോലെ വേഗത്തിൽ ഒരു നാല് റക്അത്ത് കുമ്പിടും എന്നത്രെ. 'അസ്വ്ർ' നമസ്കാരത്തെയാണ് നബിﷺ ഇവിടെ ഉദാഹരിച്ചത്. മറ്റ് നമസ്കാരങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും ഇതിൽനിന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലോ.

4 –ാമത്തെ ലക്ഷണം, അയൽവാസികൾ സാധാരണ അന്യോന്യം പരോപകാരത്തിന് വിട്ടുകൊടുക്കാറുള്ള ചെറുതരം ഉപകരണങ്ങളെ തടയുക– അഥവാ അവ മറ്റുള്ളവർക്ക് ഉപയോഗത്തിന് വിട്ടുകൊടുക്കാതിരിക്കുക– എന്നുള്ളതാകുന്നു. مَاعُون (മാഊൻ) എന്നാണ് അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്ക്. ഏറെക്കുറെ വ്യത്യസ്തമായ വാചകങ്ങളിലാണെങ്കിലും, ആ വാക്കിന് പല മഹാൻമാരും നൽകിയിട്ടുള്ള നിർവചനങ്ങളുടെ സാരമാണ് നാം മേലുദ്ധരിച്ചത്. അന്യോന്യം ഉപയോഗത്തിനുവേണ്ടി വായ്പ എന്ന നിലക്ക് ജനങ്ങൾ പരസ്പരം വിട്ടുകൊടുക്കാറുള്ള കുടുക്ക, കൊട്ടക്കോരി, മഴു മുതലായ അത്യാവശ്യ വസ്തുക്കൾക്കാണ് റസൂൽ തിരുമേനിﷺയുടെ കാലത്ത് ഞങ്ങൾ 'മാഊൻ' എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നതെന്ന് ഇബ്നുമസ്ഊദ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി പല മാർഗങ്ങളിലൂടെയും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'മാഊനിൽ' പ്രധാനമായത് സക്കാത്തും, അതിൽ ഏറ്റവും താണ പടിയിലുള്ളത് തരിപ്പ, കൊട്ടക്കോരി, സൂചി എന്നിവയും ആകുന്നുവെന്ന് ഇക്‌രിമഃ (عكرمة – رضـ) പ്രസ്താവിച്ചതായും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'മാഊനി'നെപ്പറ്റി പലരുടെയും വാചകങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചശേഷം ഇബ്നുകഥീർ (റ) ഇപ്ര

കാരം പറയുന്നു: 'ഇക്‌രിമഃ (റ) ഈ പറഞ്ഞത് നന്നായിട്ടുണ്ട്. മേലുദ്ധരിച്ച എല്ലാ പ്രസ്താവനകളും അതിലടങ്ങുന്നു. അവയെല്ലാം ചെന്നെത്തുന്നത് ഒരേ ഒരു വസ്തുതയിലേക്കാണ്. അതായത്, ധനംകൊണ്ടോ, ഉപയോഗംകൊണ്ടോ സഹായസഹകരണം ചെയ്യാതിരിക്കുക എന്നത്രെ അത്.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനുള്ള പ്രധാന ആരാധനയായ നമസ്കാരംപോലും നന്നായി നിർവഹിക്കാത്തവരും, നഷ്ടം ബാധിക്കാത്തവിധത്തിലെങ്കിലും നിത്യോപയോഗവസ്തുക്കളെക്കൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്ക് സഹായസഹകരണം ചെയ്യാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരുമായിരിക്കും കപടവിശ്വാസികൾ എന്ന് സാരം. അല്ലാഹുവിന് ചെയ്യേണ്ടുന്ന മറ്റുള്ള ആരാധനകളുടെ കാര്യത്തിലും, ജനങ്ങൾക്ക് നൽകേണ്ടുന്ന സക്കാത്ത് മുതലായ ദാനധർമങ്ങളിലും അവരുടെ നില കൂടുതൽ കൂടുതൽ ശോചനീയമായിരിക്കുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ വല്ലപ്പോഴുമൊക്കെ വലിയ ആരാധകൻമാരായി ചമഞ്ഞേക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും നല്ല വിഷയത്തിൽ 'വൻതുക'കൾ സംഭാവന നൽകി 'ഉദാരമതി'കളായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടെന്നും വന്നേക്കാം. പക്ഷേ, ആത്മാർത്ഥതയും നിഷ്കളങ്കതയുമല്ല, പേരും കീർത്തിയുമായിരിക്കും അവരുടെ ലക്ഷ്യം. ചിലപ്പോൾ ഏതെങ്കിലും സ്വാർത്ഥം നേടുവാനുള്ള മാർഗമായിട്ടോ ഏതെങ്കിലും നിർബന്ധത്തിന് വഴങ്ങിയോ ആയിരിക്കാം അത്. ഇങ്ങനെയുള്ള കർമങ്ങളൊന്നും അല്ലാഹുവിങ്കൽ വിലപ്പോകുകയില്ലെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്.

തന്റെ കൊട്ടക്കോരികൊണ്ട് അൽപം വെള്ളം കോരുവാൻ, തന്റെ പേനകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലുമൊന്ന് എഴുതുവാൻ, തന്റെ മൺവെട്ടികൊണ്ട് കുറച്ച് സമയം മണ്ണുകൊത്തുവാൻ, തന്റെ പറമ്പിൽകൂടി വല്ല ചുമടുംകൊണ്ട് നടന്നുപോകുവാൻ, സ്ഥലം ഒഴിവായിക്കൊണ്ട് പോകുന്ന തന്റെ വാഹനത്തിൽ കാൽനടപോകുന്ന ക്ഷീണിച്ച ഒരു സഹോദരന് അൽപനേരം കയറിയിരിക്കുവാൻ, പൊതുസ്ഥലങ്ങളിലും പൊതുവാഹനങ്ങളിലും ലേശമൊന്ന് നീങ്ങിക്കൊടുത്ത് മറ്റൊരാൾക്ക് ഇരിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള നിസ്സാരകാര്യങ്ങളിൽപോലും സൻമനസ്സുകാണിക്കാത്ത പലരെയും ധാരാളം കാണാവുന്നതാണ്. പട്ടിണികൊണ്ടോ മഹാരോഗം മുതലായവകൊണ്ടോ ഗതിമുട്ടി കഷ്ടപ്പെട്ടു സഹായത്തിന് യാചിച്ചുവരുന്നവരെ നിർദ്ദയം ആട്ടിക്കളയുന്നവരും ദുർല്ലഭമല്ല. അതേ സമയം അത്തരം വ്യക്തികളിൽപ്പെട്ട ചിലർപോലും സാധുസംരക്ഷണത്തിനും അഗതി ശുശ്രൂഷകൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾക്കോ മറ്റോ വൻതുകകൾ സംഭാവന ചെയ്യുകയും ചെയ്തേക്കും! ഇത്തരം 'വമ്പിച്ച ഔദാര്യ'ങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയോ പ്രതിഫലമോ ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാവാൻ തരമില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലം പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ അതിൽ വകയുമില്ല. കാരണം, അതിൽ അവർക്ക് ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിയില്ലെന്നാണ് അവരുടെ മറ്റ് ചെയ്തികൾ തെളിയിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ നോട്ടം ഹൃദയത്തിലേക്കാണല്ലോ. യഥാർത്ഥമായ സേവനതൽപരതയും, ഉദാരമനസ്കതയും ഉള്ളവർ സന്ദർഭത്തിനും, കഴിവിനും അനുസരിച്ച് കിട്ടുന്ന അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. വലുപ്പചെറുപ്പമോ രഹസ്യപരസ്യമോ, മുഹൂർത്തവ്യത്യാസമോ നോക്കേണ്ടതില്ല; നോക്കുന്നതുമല്ല. والله اعلم

﴿ومن الله التوفيق لما يحب ويرضى وله الحمد والمنة﴾

سورة الكوثر

108. സൂറതുൽ കൗഥർ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 3

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

إِنَّآ أَعۡطَيۡنَٰكَ ٱلۡكَوۡثَرَ ١

《1》 നിശ്ചയമായും നാം നിനക്ക് ധാരാളം (നന്മകൾ) നൽകിയിരിക്കുന്നു.

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَٱنۡحَرۡ ٢

《2》 ആകയാൽ, നിന്റെ റബ്ബിന് നീ നമസ്കരിക്കുകയും (ബലി) അറുക്കുകയും ചെയ്യുക.

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ ٱلۡأَبۡتَرُ ٣

《3》 നിശ്ചയമായും, നിന്നോട് വിദ്വേഷം വെക്കുന്നവൻ തന്നെയാണ് വാലററവൻ [ഭാവിയില്ലാത്തവൻ].

《1》 إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ നിശ്ചയമായും നാം നിനക്ക് നൽകി, തന്നു الْكَوْثَرَ ധാരാളമായത്, വളരെ നന്മ, കൗഥർ' 《2》 فَصَلِّ ആകയാൽ നീ നമസ്കരിക്കുക لِرَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന് وَانْحَرْ അറുക്കുകയും (മൃഗബലി കൊടുക്കുകയും) ചെയ്യുക 《3》 إِنَّ شَانِئَكَ നിശ്ചയമായും നിന്നോട് ഈർഷ്യത (പക- വിദ്വേഷം) കാണിക്കുന്നവൻ هُوَ അവൻ തന്നെ الأَبْتَرُ (വാല്) അററവൻ, മുറിഞ്ഞുപോയവൻ (ഭാവി നഷ്ടപ്പെട്ടവൻ)

الْكَوْثَر (കൗഥർ) എന്നാൽ 'ധാരാളമുള്ളത്', ധാരാളമായ നന്മ, വലിയ ധർമിഷ്ടൻ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥമാകുന്നു. ഇബ്നു അബ്ബാസ്, ഇക്‌രിമഃ, സഈദുബ്നു ജുബൈർ, മുജാഹിദ്, ഹസൻ ബസ്വരീ (റ) മുതലായ പലരും الخير الكثير (ധാരാളമായ നന്മ) എന്നാണ് ഇവിടെ അർത്ഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇഹത്തിൽവെച്ചും പരത്തിൽവെച്ചും നബിﷺക്ക് അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊടുത്ത അനുഗ്രഹങ്ങൾ ധാരാളക്കണക്കിലുണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടതി

ല്ലല്ലോ. സ്വർഗത്തിൽ അല്ലാഹു നബി തിരുമേനിﷺക്ക് നൽകുന്ന 'ഹൗദ്വുൽ കൗഥർ' (الْحَوْضُ الْكَوْثَر) എന്ന അരുവി -അല്ലെങ്കിൽ തടാകം- ആണ് അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്നും പല മഹാൻമാരും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇബ്നുകഥീർ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ഇതും ഇതല്ലാത്തതും അടക്കം അല്ലാഹു നബിﷺക്ക് നൽകിയ എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളും ആ വാക്കിൽ അടങ്ങുന്നുവെന്ന് വെക്കുന്നതിനാണ് കൂടുതൽ ഔചിത്യം കാണുന്നത്. ആ കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്നാണ് 'ഹൗദ്വുൽ കൗഥർ' എന്നുള്ള തിൽ സംശയമില്ല.

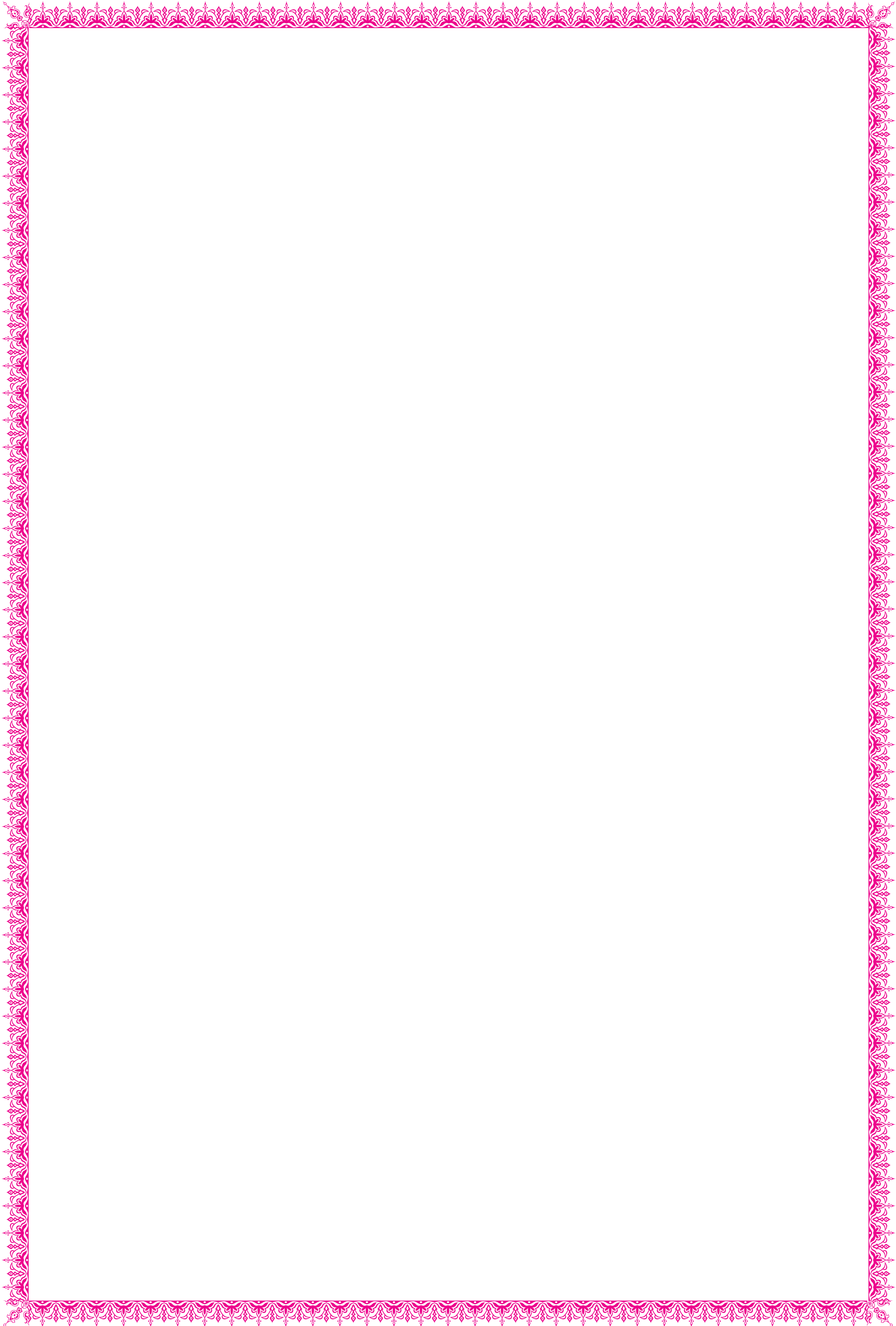
ആഇശഃ (റ)യോട് إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ (നിനക്ക് നാം 'കൗഥർ' നൽകിയിരിക്കുന്നു) എന്ന വചനത്തെപ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, 'അത് നിങ്ങളുടെ നബിക്ക് (സ്വർഗത്തിൽ) നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അരുവിയാണ്' എന്ന മറുപടി പറഞ്ഞതായി ഇമാംബുഖാരീ (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. റസൂൽﷺ പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു ഉമർ (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: 'എന്റെ 'ഹൗദ്' ഒരു മാസത്തെ വഴി അകലമുള്ളതാണ്. അതിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ സമമാണ്, (സമചതുരത്തിലാണ്.) അതിലെ വെള്ളം പാലിനെക്കാൾ വെള്ളയായതും, അതിന്റെ വാസന കസ്തൂരിയെക്കാൾ നല്ലതും, അതിലെ കൂജ (പാനപാത്രം)കൾ ആകാശത്തെ നക്ഷത്രങ്ങൾ കണക്കെയുള്ളതുമാകുന്നു. അതിൽനിന്ന് ആരെങ്കിലും കുടിക്കുന്നപക്ഷം അവന് ഒരു കാലത്തും ദാഹം ഉണ്ടാകുകയില്ല.' (ബു; മു.) വേറെയും ഹദീഥുകൾ 'ഹൗദ്വുൽ കൗഥറി'നെ സംബന്ധിച്ച് വന്നിരിക്കുന്നു. സ്ഥലദൈർഘ്യം ഭയന്നു കൂടുതൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല. നബിﷺക്ക് ശേഷം മതത്തിൽ അനാചാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്ത വർക്ക് അതിൽനിന്ന് കുടിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലെന്ന് ബുഖാരി (റ) ഉദ്ധരിച്ച വേറെ ഒരു ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

മറ്റുള്ള പ്രവാചകൻമാർക്ക് ലഭിച്ചതുപോലെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് പുറമെ നബി തിരുമേനിﷺക്ക് പ്രത്യേകമായി ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. അതുകൊണ്ട് അതിന് നന്ദിയായി നമസ്കാരകർമവും, ബലികർമവും നിർവ്വഹിക്കണമെന്ന് ഈ സൂറത്ത് മുഖേന അല്ലാഹു തിരുമേനിക്ക് ഉപദേശം നൽകുന്നു. ഈ ഉപദേശം നബി തിരുമേനിﷺ വേണ്ടും വണ്ണം സ്വീകരിച്ചുവന്നിട്ടുണ്ട് താനും. രാത്രിയിൽ അധികം സമയം നിന്ന് നമസ്കരിക്കുന്നതുമൂലം അവിടുത്തെ കാലിൽ നീരുകെട്ടിപ്പോകുമായിരുന്നു. അവിടുത്തെ പാപങ്ങൾ അല്ലാഹു പൊറുത്തുതന്നിരിക്കെ ഇത്രത്തോളം വിഷമിക്കുന്നത് എന്തിനാണെന്ന് ആഇശഃ (റ) ചോദിച്ചപ്പോൾ 'ഞാൻ ഒരു നന്ദിയുള്ള അടിമ ആകേണ്ടതല്ലേ?!' എന്നായിരുന്നു അവിടുന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞത്. നമസ്കാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിൽ തിരുമേനിക്കുണ്ടായിരുന്ന അതീവ താൽപര്യം പ്രസിദ്ധമാണ്. മൃഗബലി നടത്തുന്ന കാര്യത്തിലും തിരുമേനി മുൻപന്തിയിൽ തന്നെയായിരുന്നു. വലിയ പെരുന്നാളിലും, ഹജ്ജിന്റെയും ഉംറഃയുടെയും അവസാനത്തിലും ധാരാളം ബലികർമം നടത്തുക അവിടുത്തെ പതിവായിരുന്നു.

നബി തിരുമേനിﷺക്ക് അവിടുത്തെ പ്രബോധന സംരംഭത്തിൽനിന്ന് പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ തങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്ന എല്ലാ അടവുകളും പരാജയപ്പെടുന്നതിൽ ക്ഷുഭിതരായ ശത്രുക്കൾ തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് പലതും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. അക്കൂട്ടത്തിൽ, 'മുഹമ്മദ് അധികം താമസിയാതെ മരണമടയും, അതോടെ ഈ പുത്തൻ പ്രസ്ഥാനവും നശിച്ചുകൊള്ളും, അവന് ആൺമക്കൾ ജീവിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അവന്റെ പ്രാതിനിധ്യം ഏറ്റെടുക്കുവാൻ ആളുണ്ടാകുകയില്ല, ആകയാൽ അവന് ഇവിടെ ഭാവിയില്ല' എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞ് അവർ കൃതാർത്ഥത അടയും. ഇവരെക്കുറിച്ചാണ് അവസാനത്തെ

സൂക്തത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നത് നേരെ മറിച്ചാണ്, നബിﷺയോട് വിദ്വേഷവും പകയും വെച്ചുപുലർത്തുന്ന അക്കൂട്ടരാണ് വാല റ്റക്കാർ, അവർക്കാണ് പിന്തുടർച്ചയില്ലാത്തത്, അവരുടെ പേരും പ്രശസ്തിയുമാണ് നശി ക്കാൻ പോകുന്നത്. നബിﷺയുടെ പിന്തുടർച്ചയും സ്മരണയും പ്രശസ്തിയുമെല്ലാം തന്നെ ലോകാവസാനം വരെ നിലനിൽക്കാതിരിക്കയില്ല എന്നൊക്കെയാണ് അവസാ നത്തെ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. സംഭവിച്ചതും അങ്ങനെത്തന്നെ. والله اعلم

﴿ولله الحمد والمنة﴾

سورة الكفرون

109.സൂറതുൽ കാഫിറൂൻ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 6

ഈ സൂറത്തും, സൂറത്തുൽ 'ഇഖ്‌ലാസ്വും' കഅ്ബഃയെ 'ത്വവാഫ്' (പ്രദക്ഷിണം) ചെയ്തുകഴിഞ്ഞശേഷമുള്ള സുന്നത്ത് നമസ്കാരത്തിൽ നബി ﷺ ഓതാറുണ്ടായിരുന്നതായി ജാബിർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായും, സ്വുബ്ഹ് നമസ്കാരത്തിന് മുമ്പുള്ള സുന്നത്ത് നമസ്കാരത്തിൽ തിരുമേനി രണ്ടും ഓതാറുണ്ടായിരുന്നതായി അബൂഹുറയ്റഃ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായും ഇമാം മുസ്‌ലിം (റ) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. സ്വുബ്ഹിന്റെ മുമ്പും മഗ്‌രിബിന്റെ ശേഷവുമുള്ള സുന്നത്ത് നമസ്കാരങ്ങളിൽ തിരുമേനി ഈ രണ്ട് സൂറത്തുകളും പലവട്ടം ഓതുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് അഹ്‌മദ്, തിർമദീ, ഇബ്നുമാജഃ (റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീഥുകളിലും വന്നിരിക്കുന്നു. ഉറങ്ങുവാൻ കിടക്കുമ്പോൾ ഈ സൂറത്ത് ഓതുന്നത് നല്ലതാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന ചില ഹദീഥുകൾ അഹ്‌മദും (റ) മറ്റും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

ഇബ്നുജരീർ, ഇബ്നു അബീഹാതിം (റ) എന്നിവർ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു രിവായത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: ചില ക്വുറൈശീ നേതാക്കൾ നബി ﷺ യോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'മുഹമ്മദേ, ഞങ്ങളുടെ മതം നീ പിൻപറ്റുക, നിന്റെ മതം ഞങ്ങളും പിൻപറ്റാം. ഞങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ നീയും ആരാധിക്കുക, നിന്റെ ദൈവങ്ങളെ ഞങ്ങളും ആരാധിക്കാം. എന്നാൽ നിന്റെതാണ് ഉത്തമമെങ്കിൽ അതിൽ ഞങ്ങളും, ഞങ്ങളുടെതാണ് ഉത്തമമെങ്കിൽ അതിൽ നീയും ഭാഗഭാക്കാകുമല്ലോ. അപ്പോൾ നബി ﷺ പറഞ്ഞു: 'معاذ لله ان اشرك به غيره' (അല്ലാഹുവിനോട് മറ്റൊന്നിനെ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഞാൻ അവനോട് ശരണം തേടുന്നു!') ഇതിനെത്തുടർന്ന് ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ചു. അനന്തരം മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൽവെച്ച് ക്വുറൈശീ പ്രമാണികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ തിരുമേനി ഈ അദ്ധ്യായം ഓതി വിളംബരം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

قُلۡ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلۡكَـٰفِرُونَ ﴿١﴾

﴾1﴿ (നബിയേ) പറയുക: 'ഹേ, അവിശ്വാസികളേ!-

لَآ أَعۡبُدُ مَا تَعۡبُدُونَ ﴿٢﴾	﴿2﴾ 'നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിനെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നില്ല;-
وَلَآ أَنتُمۡ عَـٰبِدُونَ مَآ أَعۡبُدُ ﴿٣﴾	﴿3﴾ 'ഞാൻ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിനെ നിങ്ങളും ആരാധിക്കുന്നവരല്ല.
وَلَآ أَنَا۠ عَابِدٞ مَّا عَبَدتُّمۡ ﴿٤﴾	﴿4﴾ 'നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവന്നതിനെ (അഥവാ നിങ്ങളുടെ ആരാധന) ഞാനും ആരാധിക്കുന്നവനല്ല;-
وَلَآ أَنتُمۡ عَـٰبِدُونَ مَآ أَعۡبُدُ ﴿٥﴾	﴿5﴾ ഞാൻ ആരാധിച്ചുവന്നതിനെ (അഥവാ എന്റെ ആരാധന) നിങ്ങളും ആരാധിക്കുന്നവരല്ല.
لَكُمۡ دِينُكُمۡ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾	﴿6﴾ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മതം; എനിക്ക് എന്റെ മതം!

﴿1﴾ قُلْ നീ പറയുക يَاأَيُّهَاالْكَافِرُونَ ഹേ അവിശ്വാസികളേ ﴿2﴾ لاأَعْبُدُ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നില്ല, ആരാധിക്കുന്നതല്ല مَاتَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നതിനെ ﴿3﴾ وَلاأَنْتُمْ നിങ്ങളുമല്ല عَابِدُونَ ആരാധിക്കുന്നവർ مَاأَعْبُدُ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നതിനെ ﴿4﴾ وَلاأَنَا ഞാനുമല്ല, ഞാനല്ലതാനും عَابِدٌ ആരാധിക്കുന്നവൻ مَّا عَبَدتُّمْ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവന്നതിനെ (നിങ്ങളുടെ ആരാധന) ﴿5﴾ وَلاأَنْتُمْ നിങ്ങളുമല്ല عَابِدُونَ ആരാധിക്കുന്നവർ مَاأَعْبُدُ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നതിനെ (എന്റെ ആരാധന) ﴿6﴾ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് دِينُكُمْ നിങ്ങളുടെ മതം, നടപടി وَلِيَ എനിക്ക് دِينِ എന്റെ മതം, നടപടി

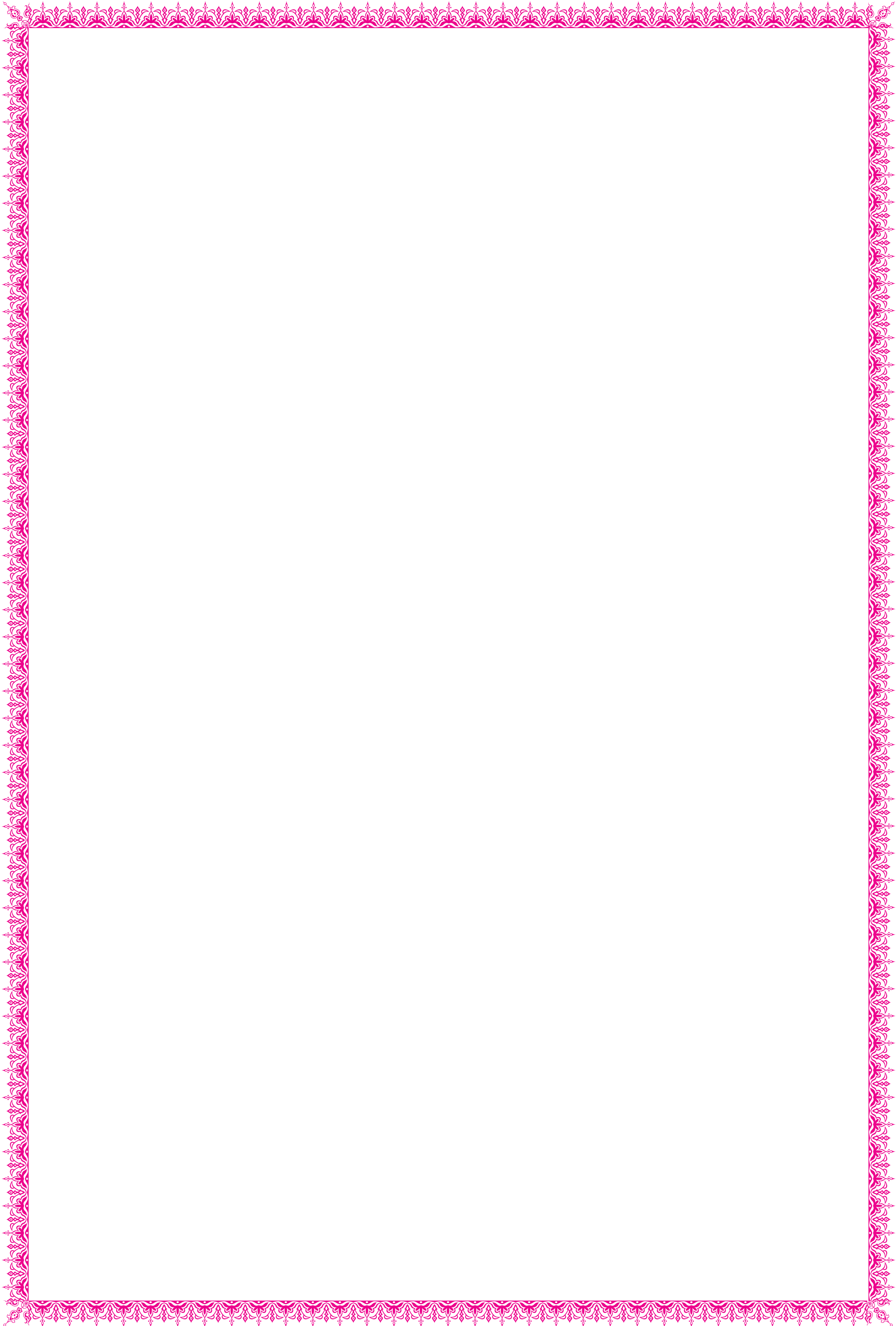
ഇസ്‌ലാമിന്റെ പരിപാവന സന്ദേശങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്യാനും, അത് പ്രായോഗികമായി നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനുമാണല്ലോ നബിﷺ നിയുക്തനായിട്ടുള്ളത്. ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രഥമവും പരമപ്രധാനവുമായ ലക്ഷ്യമാകട്ടെ, ശിർക്കിനെ നിർമാർജ്ജനം ചെയ്തു തൗഹീദിനെ സ്ഥാപിക്കുകയുമാണ്. മറ്റുള്ളതെല്ലാം ഈ ലക്ഷ്യത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങളും അനിവാര്യഫലങ്ങളുമാകുന്നു. അപ്പോൾ, ബഹുദൈവാരാധനയാകുന്ന ശിർക്കും, ഏകദൈവാരാധനയാകുന്ന തൗഹീദും തമ്മിൽ ഭാഗികമോ നാമമാത്രമോ ആയ സന്ധി പോലും ഉണ്ടാകുക സാധ്യമല്ല. രണ്ടും തമ്മിൽ പൂർവാപരവിരുദ്ധങ്ങളായിരിക്കയേ ഉള്ളൂ. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം സുസ്പഷ്ടവും ഖണ്ഡിതവുമായ ഭാഷയിൽ ശക്തിയുക്തം തുറന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഒരു ചെറു അദ്ധ്യായമാണ് ഇത്. തൗഹീദിന്റെ മൗലികവശങ്ങളെ സുവ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ സംക്ഷിപ്തമായി വിവരിക്കുന്ന ഒരു ചെറു അദ്ധ്യായമാണ് സൂറത്തുൽ ഇഖ്‌ലാസ്. അപ്പോൾ, ഈ രണ്ട് സൂറത്തുകളും തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തവും ബന്ധവും, അവയിലെ ആശയങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യവും വ്യക്തമാണല്ലോ. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ لَاإِلَهَ إِلَّا اللهُ (അല്ലാഹു അല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല) എന്ന കലിമതുത്തൗഹീദിന്റെ ആദ്യഭാഗമായ لَاإِلَهَ (ഒരാരാധ്യനുമില്ല) എന്നതിന്റെ വിശദീകരണമാണ് ഈ സൂറത്ത് എന്നും, അവസാനഭാഗമായ إِلَّا اللهُ (അല്ലാഹു ഒഴികെ) എന്നതിന്റെ വിശദീകരണമാണ് സൂഃ ഇഖ്‌ലാസ് എന്നും പറയാം. ഈ രണ്ട് സൂറത്തുകൾക്കും നബി ﷺ വളരെ

പ്രാധാന്യം കൽപിച്ചിരുന്നതിന്റെ രഹസ്യം ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

ഈ സൂറത്തിലെ ആശയം ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം: അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവരുന്ന യാതൊരു ദൈവത്തെയും– അവ വിഗ്രഹങ്ങളാകട്ടെ, മറ്റെന്തെങ്കിലുമാകട്ടെ– ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ അതിന് തയ്യാറുമില്ല. ഞാൻ ആരാധിച്ചുവരുന്നത് അല്ലാഹുവിനെമാത്രമാണ്. അവനെ നിങ്ങളും ആരാധിക്കുന്നില്ല. അതിന് നിങ്ങൾ തയ്യാറുമില്ല. നിങ്ങൾ നടത്തിവരുന്ന ശിർക്കുപരമായ ആരാധനാമുറകൾ ഒന്നും എനിക്ക് സ്വീകാര്യമല്ല. എന്റെ ആരാധനാമുറകൾ നിങ്ങളും സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. എന്റെ ആരാധ്യനായ അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ചുതന്ന ആരാധനാ രൂപം മാത്രമാണ് ഞാൻ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നത്. നിങ്ങൾ നടത്തിവരുന്ന ആരാധനകളാകട്ടെ, അവ നിങ്ങൾതന്നെ സ്വയം കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ചില ചടങ്ങുകൾ മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് നാം തമ്മിൽ ഒരു കാലത്തും യോജിക്കുക എന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മതവും നടപടിക്രമവും പിൻപറ്റിക്കൊള്ളുക. ഞാൻ എന്റെ മതവും നടപടിയും പിൻപറ്റിക്കൊള്ളാം. അതതിന്റെ ഫലം നമുക്ക് ഇരുകൂട്ടർക്കും വഴിയെ കണ്ടറിയുകയും ചെയ്യാം.

ഇബ്റാഹീം നബിﷺയും, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവരും അവരുടെ ജനതയായ മുശ്‌രിക്കുകളോട് നാം തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നും, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതുവരേക്കും നാം തമ്മിൽ പ്രത്യക്ഷ ശത്രുതയാണുള്ളതെന്നും മറ്റും തുറന്നു പ്രഖ്യാപിച്ച വിവരം സൂറത്തുൽ മുംതഹിനഃ (الممتحنة)യിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ നിങ്ങൾക്ക് നല്ലതായ ഒരു മാതൃകയുണ്ട് എന്നും അതോടൊപ്പം നമ്മെ അല്ലാഹു ഉണർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (സൂ: മുംതഹിനഃ 4 –ാം വചനം നോക്കുക) അതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രഖ്യാപനം ഈ സമുദായത്തിലെ മുശ്‌രിക്കുകളോടും ചെയ്യാനാണ് ഈ സൂറത്തിൽ അല്ലാഹു നബിﷺയോട് കൽപിക്കുന്നത്. നബിﷺയോടുള്ള കൽപന അവിടുത്തെ അനുയായികൾക്കും ബാധകമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. والله اعلم

﴾اللهم لك الحمد والمنة﴿

سورة النّصر

110. സൂറതുന്നസ്വ്ർ

മദീനഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 3

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

إِذَا جَآءَ نَصۡرُ ٱللَّهِ وَٱلۡفَتۡحُ ﴿١﴾

﴾1﴿ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും, വിജയവും വന്നാൽ,-

وَرَأَيۡتَ ٱلنَّاسَ يَدۡخُلُونَ فِي دِينِ ٱللَّهِ أَفۡوَاجٗا ﴿٢﴾

﴾2﴿ അല്ലാഹുവിന്റെ മതത്തിൽ കൂട്ടംകൂട്ടമായി പ്രവേശിക്കുന്നതായി മനുഷ്യരെ നീ കാണുകയും (ചെയ്താൽ),-

فَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ وَٱسۡتَغۡفِرۡهُۚ إِنَّهُۥ كَانَ تَوَّابَۢا ﴿٣﴾

﴾3﴿ അപ്പോൾ നീ നിന്റെ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് 'തസ്ബീഹ്' [സതോത്രകീർത്തനം] ചെയ്തുകൊള്ളുക; അവനോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും അവൻ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനാകുന്നു.

﴾1﴿ إِذَاجَاءَ വന്നാൽ, വരുമ്പോൾ نَصۡرُاللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം وَالۡفَتۡحُ വിജയവും, തുറവിയും ﴾2﴿ وَرَأَيۡتَ നീ കാണുകയും (ചെയ്താൽ) النَّاسَ മനുഷ്യരെ يَدۡخُلُونَ അവർ പ്രവേശിക്കുന്നതായി فِي دِينِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മതത്തിൽ أَفۡوَاجًا കൂട്ടങ്ങളായി, കൂട്ടംകൂട്ടമായി ﴾3﴿ فَسَبِّحۡ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നീ തസ്ബീഹ് നടത്തിക്കൊള്ളുക بِحَمۡدِ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്, സ്തുതിയോടെ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിനെ, റബ്ബിന്റെ وَاسۡتَغۡفِرۡهُ അവനോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അവൻ ആകുന്നു

(ആണ്) تَوَّابًا പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവൻ

നബി തിരുമേനിﷺയുടെ വിയോഗത്തിന് അൽപം മുമ്പായി അവതരിച്ച ഒരു സൂറത്താണിത്. അവർണനീയമായ ത്യാഗങ്ങളും ഞെരുക്കങ്ങളും സഹിച്ചുകൊണ്ട് ഏതാണ്ട് ഇരുപത്തിമൂന്ന് കൊല്ലക്കാലം നടത്തിവന്ന അവിശ്രമ പരിശ്രമങ്ങൾക്ക് പൂർണവിജയം സിദ്ധിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ കണ്ണിന് കുളിർമയും, മനസ്സിന് സംതൃപ്തിയും കൈവന്നിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അവന്റെ ദീനിനെ– ഇസ്‌ലാംമതത്തെ– സഹായിച്ചു. അവന്റെ നബിയെയും സഹായിച്ചു. ആ സത്യമതത്തിനെതിരിൽ എന്തെന്നില്ലാതെ കോലാഹലം നടത്തി കുപ്രസിദ്ധി നേടിയ വിരുദ്ധ ശക്തികളെല്ലാം മലപോലെവന്നു മഞ്ഞുപോലെ നീങ്ങിപ്പോയി. വിഗ്രഹാദി വിവിധ ദൈവങ്ങളുടെ കൂത്തരംഗായിരുന്ന അറേബ്യാഉപഭൂഖണ്ഡത്തിൽനിന്ന് ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളാകുന്ന ശിർക്കിന്റെ അനുയായികളും, അവരുടെ ദൈവങ്ങളും നിഷ്കാസനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അല്ലാഹുവിന്റെ മതമാകുന്ന ഇസ്‌ലാമിന്റെ പതാക എല്ലായിടത്തും ഉയർന്നു. അറേബ്യ മുഴുവനും സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെയും മനുഷ്യത്വത്തിന്റെയും നാടായി മാറി. അയൽപക്കങ്ങളിൽ നിലവിലുള്ള കുഫ്‌റിന്റെ സാമ്രാജ്യങ്ങളിലെ മഹാരഥന്മാർ തങ്ങളുടെ ഭാവിയെ ഉൽകണ്ഠയോടെ ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. 'മക്കാവിജയ'മാകുന്ന 'വിജയങ്ങളുടെ വിജയം' കഴിഞ്ഞതോടെ ഇസ്‌ലാമിനെ ആശ്ലേഷിക്കുവാനായി നാനാപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും ആൾക്കൂട്ടങ്ങൾ തുടരെത്തുടരെ മദീനഃയിലേക്ക് പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പുറംനാടുകളിൽ ഇസ്‌ലാമിന്റെ സന്ദേശവും വിജ്ഞാനവും പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും, അതിന്റെ പതാക പറപ്പിക്കുവാനും നബി തിരുമേനിﷺയുടെ ശിക്ഷണം ലഭിച്ച പ്രഗത്ഭരായ ശിഷ്യഗണങ്ങൾ അവിടുത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യാൻ സജ്ജമായിരിക്കുന്നുമുണ്ട്.

ചുരുക്കത്തിൽ, നബി തിരുമേനിﷺയുടെ ദൗത്യലക്ഷ്യം പൂർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കയാണ്. അഥവാ ഇഹത്തിൽവെച്ച് അവിടുത്തേക്ക് സിദ്ധിക്കേണ്ടുന്ന സഹായവാഗ്ദാനങ്ങൾ കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു. ഇസ്‌ലാമിന് വിജയവും സിദ്ധിച്ചു; ജനങ്ങൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി വന്നു ഇസ്‌ലാമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് അവിടുത്തേക്ക് കണ്ടാനന്ദിക്കുമാറാകുകയും ചെയ്തു. എനി, അവിടുത്തേക്ക്‌വേണ്ടി അല്ലാഹു തന്റെ അടുക്കൽ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതും, എല്ലാറ്റിനെക്കാളും ഉപരിയായതുമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകുവാനിരിക്കുന്നു. അതിനായി, അല്ലാഹു അവന്റെ തിരുദൂതരെ അവന്റെ പരിശുദ്ധ സന്നിധിയിലേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്യുകയാണ്. ഈ സൂറത്ത് മുഖേന. അഥവാ, ആ യാത്രക്ക് ഒരുങ്ങിക്കൊള്ളുവാനുള്ള സൂചനയാണ് ഇതിലുള്ളത്. യാത്രക്ക്മുമ്പായി, ഇതേവരെ ലഭിച്ച വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും നേട്ടങ്ങൾക്കും നന്ദിയായി അവ ന് സ്തുതികീർത്തനവും, സ്തോത്രകീർത്തനവും, ചെയ്യണമെന്നും, വല്ല വിധേനയും വന്നുവശായേക്കാനിടയുള്ള അബദ്ധങ്ങളും വീഴ്ചകളും മാപ്പുചെയ്തുകിട്ടുവാൻവേണ്ടി അവനോട് പാപമോചനം തേടണമെന്നും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അഥവാ –സൂറത്തുൽ ഇൻശിറാഹി (الانشراح)ന്റെ അവസാനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ– ഞെരുക്കവും ഭാരവും നീങ്ങി എളുപ്പവും സൗകര്യവും ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് എനി, അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യവും പ്രീതിയും കൂടുതൽ ലഭിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും, അതിന് വേണ്ടത് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളണമെന്ന് താൽപര്യം.

പ്രവാചകൻമാർ പാപങ്ങളിൽനിന്ന് സുരക്ഷിതരായിരിക്കുമെന്നിരിക്കെ, പാപമോചനം തേടുവാൻ നബിﷺയോട് കൽപിച്ചത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് വല്ലവരും സംശയിച്ചേക്കാം. നബിമാരുടെ പാപങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷയെപ്പറ്റി സൂ: ഫത്ഹ്: 2 ന്റെയും

സൂ:മുഹമ്മദ്: 19 ന്റെയും, സൂ: സ്വാദ് 34 – 38 ന്റെയും വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ നാം വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരം അവിടങ്ങളിൽ നോക്കുക. നബിമാരുടെ ഉന്നത പദവി വെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ പക്കൽ വന്നേക്കാവുന്ന കേവലം നിസ്സാരമായ വീഴ്ച കളും അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പാപങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടേക്കും. എന്നല്ലാതെ, കുറ്റകരമോ നിഷിദ്ധമോ ആയ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ അവർ ചെയ്യുമെന്ന് ഇതിനർത്ഥമില്ല. കൂടാതെ, നബിമാർ ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ളപ്പോൾ തങ്ങളുടെ സമുദായമദ്ധ്യേ നടമാടുന്ന പാക പ്പിഴവുകളിൽ ഒരു ബാദ്ധ്യത അവർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്നതുമാണ്. അതോടുകൂടി, നബി തിരുമേനിﷺ അവിടുത്തെ സമുദായത്തിന്റെ പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥി ക്കുവാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. (സൂ: മുഹമ്മദ്: 9) ഇങ്ങനെ പല നിലക്കും ആയി രിക്കാം നബിﷺയോട് പാപമോചനം തേടുവാൻ കൽപിച്ചത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതാ യാലും, നബി തിരുമേനിﷺ പോലും അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടുവാൻ കല്പി ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ– തിരുമേനിയാകട്ടെ, അത് അവിടുത്തെ നിത്യപതിവാക്കി നമുക്ക് മാതൃക കാണിച്ചുതന്നിട്ടുമുണ്ട്– നാമെല്ലാവരും അതിന് കൂടുതൽ കടമപ്പെട്ടവരാണെന്ന് വ്യക്തം. ആ നിലക്ക് ഈ കൽപന നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കൂടുതൽ ശക്തമായ ഒരു ഉപദേശപാഠം കൂടിയാണ്.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരി (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: 'ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്ന വൃദ്ധൻമാരോടൊപ്പം എന്നെയും ഉമർ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ സദസ്സിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അതി നെപ്പറ്റി ചിലരുടെ മനസ്സിൽ വെറുപ്പ് തോന്നിയിരിക്കണം. അവർ പറഞ്ഞു: 'എന്താണ് (ഈ ചെറുപ്രായക്കാരനായ) ഇവനെ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർക്കുവാൻ? ഞങ്ങൾക്ക് ഇവനെപ്പോലെയുള്ള മക്കളും കൂടിയുണ്ടല്ലോ.' അപ്പോൾ, ഉമർ (റ) പറഞ്ഞു: 'ഇയാൾ നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്ന ആളാണല്ലോ' ***(*)*** അങ്ങനെ, ഒരു ദിവസം ഉമർ (റ) അവരെയെല്ലാം വിളിച്ചുവരുത്തി. കൂട്ടത്തിൽ എന്നെയും ചേർത്തു. അന്ന് എന്നെ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ക്ഷണിച്ചത് അവർക്ക് എന്നെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുവാനായിരുന്നുവെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ (അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും വിജയവും വന്നാൽ...) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ എന്ത് പറയുന്നു? അവരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞു: നമുക്ക് സഹായം ലഭിക്കുകയും, വിജയം സിദ്ധി ക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നാം അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുകയും, അവനോട് പാപമോ ചനം തേടുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അല്ലാഹു നമ്മോട് കൽപ്പിക്കുകയാണ്.വേറെ ചിലർ ഒന്നും പറയാതെ മൗനം അവലംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്നോട്: 'അങ്ങനെത്തന്നെയാണോ താനും പറയുന്നത്– ഇബ്നു അബ്ബാസേ?!' എന്ന് ചോദിച്ചു. 'അല്ല' എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: 'താൻ എന്തുപറയുന്നു?' അപ്പോൾ ഞാൻ ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: 'അത് റസൂൽ തിരുമേനിﷺയുടെ ആയുഷ്കാലാ വധി അറിയിച്ചുകൊടുത്തതാണ്. അതായത്, അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും വിജയവും വന്നാൽ അത് നിന്റെ അവധിയുടെ അടയാളമാണ്. അപ്പോൾ നിന്റെ റബ്ബിനെ സ്തുതി

(*) നബിﷺയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട പിതൃവ്യപുത്രനും, ക്വുർആനെ സംബന്ധിച്ച് കൂടു തൽ അറിയുന്ന ദേഹവുമാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. ആ നിലക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെറുപ്രായം ഗൗനിക്കപ്പെടേണ്ടതില്ല എന്ന് സാരം. നബി തിരുമേനിﷺ ചരമം പ്രാപി ക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് ഏറെക്കുറെ 13 വയസ്സ് മാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരിക്കയു ള്ളൂ.

ച്ചുകൊണ്ട് നീ 'തസ്ബീഹ്' നടത്തുകയും, അവനോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുക (എന്ന് താല്‍പര്യം)'. ഇത് കേട്ടപ്പോള്‍ ഉമര്‍ (റ) പറഞ്ഞു: 'താന്‍ പറയുന്നത ല്ലാതെ അതില്‍നിന്ന് ഞാനും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.' (ബു.)

ഈ സൂറത്തില്‍ അടങ്ങിയ സൂചനയാണ് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്. വേറെയും പല സംഗതികളും ഈ ഹദീഥില്‍നിന്ന് ഗ്രഹിക്കുവാനുണ്ട്. നമ്മുടെ സന്ദര്‍ഭം അതല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആ വിവരണത്തിന് ഇവിടെ മുതിരുന്നില്ല. ഈ സൂറത്ത് അവത രിച്ചപ്പോള്‍, റസൂല്‍ തിരുമേനി ﷺ قدنعيت الى نفسى (എനിക്ക് എന്റെ മരണവാര്‍ത്ത അറിയി ക്കപ്പെട്ടു.) എന്ന് പറഞ്ഞതായി അഹ്മദും ബൈഹക്വീയും (റ) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുമു ണ്ട്. ഈ സൂറത്തിന് سورة التوديع (യാത്ര അയപ്പിന്റെ അദ്ധ്യായം) എന്നും പേര്‍ പറയപ്പെ ട്ടിട്ടുള്ളത് ഇതുകൊണ്ടാണ്.

ബുഖാരീ, മുസ്‌ലിം (റ) മുതലായവര്‍ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ഹദീഥില്‍ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: 'ക്വുര്‍ആന്റെ താല്‍പര്യം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് (ഈ സൂറത്തിലെ നിര്‍ദ്ദേ ശപ്രകാരം) റുകൂഇലും, സുജൂദിലും വളരെ പ്രാവശ്യം നബി ﷺ ഇങ്ങനെ പറയാറുണ്ടാ യിരുന്നു: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْلِى (ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവേ, നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നതോടൊപ്പം നിനക്ക് ഞാന്‍ സ്തോത്രകീര്‍ത്തനം ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു വേ, എനിക്ക് പൊറുത്ത് തരേണമേ!)' റസൂല്‍ ﷺ അവിടുത്തെ അവസാനകാലത്ത് سبحان الله وبحمده استغفر الله وأتوب إليه (അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഞാന്‍ അവന് സ്തോത്രകീര്‍ത്തനം ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിനോട് ഞാന്‍ പാപമോചനം തേടുകയും, അവങ്കലേക്ക് ഞാന്‍ പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു) എന്ന് അധികം പറയാറു ണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ആഇശഃ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അഹ്മദും (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. നബി ﷺ യുടെ അവസാനകാലത്ത് അവിടുന്ന് നില്‍ക്കുമ്പോഴും, ഇരിക്കുമ്പോഴും, വരു മ്പോഴും പോകുമ്പോഴുമെല്ലാം തന്നെ سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്ന് ഉമ്മു ഹാനീ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി മുസ്‌ലിമും (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു. മുമ്പില്ലാത്ത ഈ പതി വിന് കാരണം ചോദിച്ചപ്പോള്‍, ഈ സൂറത്തില്‍ പ്രസ്താവിച്ചഅടയാളം കണ്ടതുകൊ ണ്ടാണെന്ന് തിരുമേനി മറുപടി പറഞ്ഞതായും ആ രണ്ട് ഹദീഥുകളിലും പ്രസ്താവിക്ക പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

نحمد اللّه ونستغفره ونتوب اليه

وله المنه والفضل

سورة اللّهب

111. സൂറത്തുല്ലഹബ്

(ഈ അദ്ധ്യായത്തിന് സൂറത്ത് 'തബ്ബത്ത്' (تَبَّتْ) എന്നും, സൂ: 'മസദ്' (الْمَسَد) എന്നും പേരുണ്ട്. ഈ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം താഴെ കാണാം.)

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 5

സൂറത്ത് ശുഅറാഇലെ 214 -ാം സൂക്തമായ وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ الأَقْرَبِينَ (നിന്റെ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്ക് താക്കീത് നൽകുക) എന്ന വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ, നബിﷺ സഫാ കുന്നിൻ മുകളിൽ കയറി അടുത്ത കുടുംബങ്ങളെയെല്ലാം വിളിച്ചുവരുത്തി. 'ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്യാൻ അയക്കപ്പെട്ട ദൂതനാണ്' എന്ന് അവരെ പൊതുവായും, ഓരോരുത്തരെ പേരുവിളിച്ചു പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായും അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ അവസരത്തിൽ തിരുമേനിയുടെ പിതൃവ്യനായ അബൂലഹബ് കൈകുടഞ്ഞ് എഴുന്നേറ്റുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: تبالك سائر الايام الهذا جمعتنا(എല്ലാ നാളുകളിലും– കാലം മുഴുവനും –നിനക്ക് നാശം! ഇതിന് വേണ്ടിയാണോ ഞങ്ങളെ നീ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിയത്?!) ഇതിനെത്തുടർന്ന് ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ചു. ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (റ) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സംഭവത്തിന്റെ പൂർണരൂപം സൂ: ശുഅറാഇൽ നാം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

تَبَّتْ يَدَآ أَبِى لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾

﴾1﴿ അബൂലഹബിന്റെ ഇരുകരങ്ങൾ (നഷ്ടമടഞ്ഞു) നശിക്കട്ടെ! അവൻ (ശാപമടഞ്ഞു) നശിച്ചുതാനും.

مَآ أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُۥ وَمَا كَسَبَ ﴿٢﴾

﴾2﴿ അവന് അവന്റെ ധനവും, അവൻ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതും ഉപകാരപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾

《3》 ജ്വാലയുള്ളതായ ഒരഗ്നിയിൽ [നരകത്തിൽ] അവൻ വഴിയെ കടന്നെരിയും!

وَٱمْرَأَتُهُۥ حَمَّالَةَ ٱلْحَطَبِ ﴿٤﴾

《4》 അവന്റെ ഭാര്യയും- (അതെ, ആ) വിറകുചുമട്ടുകാരി. (അവളും കടന്നെരിയും)!

فِى جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍۭ ﴿٥﴾

《5》 അവളുടെ കഴുത്തിൽ (ഈത്തനാരിനാൽ) പിരിച്ച ഒരു ചൂടിക്കയർ ഉണ്ടായിരിക്കും.

《1》 تَبَّتْ നശിക്കട്ടെ, നഷ്ടപ്പെട്ടു, വലയട്ടെ يَدَا أَبِي لَهَبٍ അബൂലഹബിന്റെ ഇരുകരങ്ങൾ, കൈകൾ وَتَبَّ അവൻ നശിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു, അവനും നശിക്കട്ടെ 《2》 مَا أَغْنَىٰ പര്യാപ്തമാക്കിയില്ല, ഉപകാരപ്പെട്ടില്ല, ഐശ്വര്യമാക്കിയിട്ടില്ല عَنْهُ مَالُهُ അവന് അവന്റെ ധനം وَمَا كَسَبَ അവൻ സമ്പാദിച്ചതും 《3》 سَيَصْلَىٰ വഴിയെ അവൻ കടന്നെരിയും نَارًا ഒരു അഗ്നിയിൽ ذَاتَ لَهَبٍ ജ്വാലയുള്ളതായ 《4》 وَامْرَأَتُهُ അവന്റെ സ്ത്രീ (ഭാര്യ)യും حَمَّالَةَ ചുമട്ടുകാരി الْحَطَبِ വിറക് 《5》 فِي جِيدِهَا അവളുടെ കഴുത്തിലുണ്ട്, കഴുത്തിലുണ്ടാകും حَبْلٌ ഒരു കയർ مِنْ مَسَدٍ (ഈത്തനാരിന്റെ) ചൂടിയുടെ, പിരിച്ച ചൂടി കൊണ്ടുള്ള

നബി തിരുമേനിﷺയുടെ പിതൃവ്യൻ അബൂലഹബിന്റെ സാക്ഷാൽ പേര് 'ഉസ്സാ' എന്ന വിഗ്രഹത്തിന്റെ അടിമ എന്നർത്ഥമുള്ള അബ്ദുൽ ഉസ്സാ (عبد العزى) എന്നത്രെ. അബൂലഹബിന്റെ മുഖം വളരെ ശോഭയും തെളിവും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് 'അബൂലഹബ്' എന്ന പേരിൽ അയാൾ അറിയപ്പെട്ടത് എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ, ജ്വലിക്കുന്ന മുഖമുള്ളവൻ എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലായിരിക്കും ആ പേര് വന്നത്. (*) മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീഥിൽ കണ്ടതുപോലെ, നബിﷺ തൗഹീദിന്റെ പ്രബോധനം എപ്പോൾ തുടങ്ങിയോ അപ്പോൾ മുതൽ അവൻ നബിﷺയുടെ ശത്രുവായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. മരണംവരെ കഠിന വൈരം തുടരുകയും ചെയ്തു. അബൂലഹബിനെപ്പോലെത്തന്നെ നബിﷺയുടെ ഒരു പിതൃവ്യനായിരുന്നു അബൂത്വാലിബും. എന്നാൽ, അദ്ദേഹം തിരുമേനിയുടെ വാത്സല്യം നിറഞ്ഞ രക്ഷാകർത്താവായിരുന്നുവെന്ന് മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം ശിർക്കിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ടുതന്നെ തിരുമേനിയെ മരണംവരെ തന്നാൽ കഴിയുംവിധം സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അബൂലഹബാകട്ടെ ചുരുങ്ങിയപക്ഷം സ്വന്തം സഹോദരപുത്രനെന്ന നിലക്ക് ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്തില്ല. നേരെമറിച്ച് കിട്ടിയ അവസരമെല്ലാം തിരുമേനിയെ ഉപദ്രവിക്കുവാനും അപമാനിക്കുവാനും വിനിയോഗിക്കയാണ് ചെയ്തത്. തിരുമേനിയും അബൂലഹബും അയൽവാസികളുമായിരുന്നു. തിരുമേനിയുടെ വാതിൽക്കൽ മലിനവസ്തുക്കൾ വലിച്ചിടുവാനാണ് ആ അയൽപ

(*) ഏതെങ്കിലും ഒരു വസ്തുവോട് أَبُو ، أَخُو (പിതാവ്, സഹോദരൻ) എന്നീ വാക്കുകൾ ചേർത്ത് ആ വസ്തുവിന്റെ ആൾ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുക അറബികളിൽ പതിവുണ്ട്.

ക്കബന്ധം ആ മനുഷ്യൻ ഉപയോഗിച്ചത്. ഖുറൈശികളുടെ ഒരു നേതാവുംകൂടിയായിരുന്നതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ ഉപദ്രവം നടത്താനുള്ള സാഹചര്യവും കഴിവും അവന്നുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ.

റബീഅത്തുബ്നു അബ്ബാദ് (റ) പറയുകയാണ്: 'ഞാൻ 'ജാഹിലിയ്യത്തി'ലായിരുന്ന അവസരത്തിൽ 'ദുൽമജാസ്' ഉത്സവച്ചന്തയിൽവെച്ച് റസൂൽ ﷺ ഇപ്രകാരം പറയുന്നത് ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായി: قُولُوا لاَ الَهَ الا الله (അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ല എന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് വിജയം ലഭിക്കും). ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ ഒരുമിച്ചുകൂടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മുഖപ്രകാശമുള്ളവനും കോങ്കണ്ണനും (കണ്ണുപിരിച്ചുനോക്കുന്നവനും) ആയ ഒരു മനുഷ്യൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നിൽനിന്ന് ഇങ്ങനെ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. انه صابئ كاذب (ഇവൻ മതം മാറിയവനാണ്, കള്ളം പറയുന്നവനാണ്.) അദ്ദേഹം പോകുന്നിടത്തെല്ലാം ഈ മനുഷ്യനും പിന്തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇയാളെപ്പറ്റി ഞാൻ ചോദിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ, അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതൃവ്യൻ അബൂലഹബാണെന്ന് ആളുകൾ പറഞ്ഞു.' (അ; ത്വ)

ഇസ്‌ലാമിൽ വിശ്വസിച്ചില്ലെങ്കിൽപോലും പല നിലക്കും നബി ﷺ യെ സഹായിക്കേണ്ടിയിരുന്ന അബൂലഹബ് ഇത്രയും നീചവും നികൃഷ്ടവുമായ പെരുമാറ്റം നബി ﷺ യോടും ഇസ്‌ലാമിനോടും സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. അവന്റെ പേരെടുത്തുപറഞ്ഞു തുറന്ന ഭാഷയിൽതന്നെ അല്ലാഹു അവനെ ശപിച്ചാക്ഷേപിച്ചത് ഇതിനെക്കാൾ കടുത്ത ഭാഷയിൽ ചില കഠിന മുശ്‌രിക്കുകളെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. പക്ഷേ, അവരുടെയൊന്നും പേരെടുത്ത് പറയാറില്ല. അവനോട് അല്ലാഹുവിനുള്ള അതികഠിനമായ വെറുപ്പാണല്ലോ ഇത് കാണിക്കുന്നത്. പ്രവാചകന്റെ അടുത്ത ബന്ധുവായിരുന്നാൽ പോലും പ്രവാചകദൗത്യത്തെ ധിക്കരിക്കുന്നവരോട് അല്ലാഹുവിന്റെ കോപം വമ്പിച്ചതായിരിക്കുമെന്നും ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. അബൂലഹബിന്റെ ഭാര്യയും അബൂലഹബിന് തികച്ചും യോജിച്ച ഒരു ഭാര്യയായിരുന്നു. ഉമ്മുജമീൽ എന്നാണ് പേർ. നബി ﷺ ക്കെതിരായി സ്വഭർത്താവിന്റെ സംരംഭങ്ങളിൽ അവൾ അവനെ സഹായിക്കുമായിരുന്നു. അവൾക്ക് സ്വന്തമായി കഴിയുന്നത് പുറമെയും ചെയ്യും. തന്റെ തോഴിമാരായ സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ നബി ﷺ യെപ്പറ്റി കുറ്റവും കുറവും പറഞ്ഞു പ്രചരിപ്പിക്കുക. തിരുമേനി നടക്കുന്നവഴിയിൽ ഞെരിഞ്ഞിൽ മുള്ളിന്റെയും മറ്റും ഭാണ്ഡങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിടുക, തിരുമേനിയെയും അനുയായികളെയും കുറിച്ച് ഏഷണിപറഞ്ഞുണ്ടാക്കുക മുതലായവ അവളുടെ വകയായിരുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ അവളും അല്ലാഹുവിന്റെ കടുത്ത ശാപത്തിനും കോപത്തിനും പാത്രമായിത്തീർന്നു.

രണ്ടുപേർക്കും ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നാശമാണുള്ളതെന്നും, അവരെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യത്തെക്കുറിച്ച് വിലപിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും നബി ﷺ ക്ക് ഒരു സന്തോഷവാർത്തയും ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. രണ്ടുപേരും ജീവിച്ചിരിക്കെത്തന്നെയാണ് ഈ സൂറത്തിന്റെ അവതരണം. വിവരം അറിഞ്ഞു ഉമ്മുജമീൽ രോഷാകുലയായിക്കൊണ്ട് നബി ﷺ പള്ളിയിലിരിക്കുമ്പോൾ അവിടെച്ചെന്ന് അസഭ്യം പറഞ്ഞതായി നിവേദനങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ട്.

നബി ﷺ സഫായിൽവെച്ച് കുടുംബാംഗങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്തപ്പോൾ അബൂലഹബ് تَبًّا لَكَ (നിനക്ക് നാശം) എന്ന് പറയുകയുണ്ടായല്ലോ. കഠിനമായ പ്രതിഷേധവേളയിൽ ശപിച്ചുപറയാറുള്ള ഒരു വാക്കാണത്. അതേ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ അല്ലാഹു അവനെയും ശപിച്ചിരിക്കയാണ്. 1 -ാം വചനത്തിലെ ആദ്യത്തെ ക്രിയ (تَبَّتْ) അബൂലഹബിന്റെ കരങ്ങൾ നശിക്കട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥനാരൂപത്തിലും, രണ്ടാമത്തെ ക്രിയ

(وَتَبَّ) അവൻ നശിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്ന് വർത്തമാനരൂപത്തിലാണുള്ളത്. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അവന്റെ ധനം, ഐശ്വര്യം, സ്വാധീനം, മക്കൾ മുതലായവ യൊന്നും ഇഹത്തിൽ അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കുന്നതിന് ഉപകരിക്കുകയില്ലെന്നും, പര ലോകത്തിൽ അവമൂലം യാതൊരു ഗുണവും ലഭിക്കുവാനില്ലെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കു ന്നു. ഈ ശാപം ഇഹത്തിൽവെച്ച് മരണത്തിന് മുമ്പുതന്നെ അവൻ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യമൊന്നും ഫലിച്ചതുമില്ല. അവന്റെ മകൻ ഉത്ബത്ത് ശാമിലേ ക്കുള്ള യാത്രയിൽ സിംഹത്തിന് ഇരയായി. അവന് عدسة (അദസത്ത്) എന്ന് പറയപ്പെ ടുന്ന (പ്രമേഹക്കുരുപോലെയോ വസൂരിപോലെയോ ഉള്ള) ഒരു രോഗം പിടിപെട്ടു. ദുർഗന്ധം നിമിത്തം ജനങ്ങൾ അടുക്കാതായി. ശവസംസ്കാരത്തിനുപോലും ആളെകി ട്ടാതെ കൂലിക്കാരാണത് എങ്ങനെയോ എടുത്ത് മറച്ചത്. ബദർയുദ്ധം കഴിഞ്ഞു അൽപ ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷമായിരുന്നു അത്. താൻ ഒരു ക്വുറൈശി നേതാവായിരുന്നിട്ടും ഭീരു ത്വവും പിശുക്കും കാരണമായി ബദ്റിൽ അവൻ പങ്കെടുത്തിരുന്നില്ല. പകരം തനിക്ക് കടക്കാരനായിരുന്ന ഒരാളെ അയക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ചുരുക്കത്തിൽ അവന്റെ ധനവും അവൻ സമ്പാദിച്ചതുമെല്ലാം തന്നെ അവന് ഇവിടെ ഉപകരിച്ചില്ല. പരലോകത്തിലാക ട്ടെ- മൂന്നാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതുപോലെ- ജ്വലിച്ചുപ്രകാശിക്കുന്ന ആ മുഖം കത്തിജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൽകടന്ന് എരിയുകയും ചെയ്യും. അതിൽ സംശയവും ഇല്ല.

അബൂലഹബിനെത്തുടർന്ന് അവനെ അനുകരിച്ചിരുന്ന അവന്റെ ഭാര്യയെയും ശാപ ത്തിൽ അവനോടൊപ്പം അല്ലാഹു പങ്കുചേർത്തിരിക്കുന്നു. 'വിറകുചുമട്ടുകാരി' (حَمَّالَةَ الْحَطَبِ) എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചു അവളെ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഏഷ ണിയുമായി നടക്കുന്നവനെക്കുറിച്ച് അവൻ അയാൾക്കെതിരെ വിറകുണ്ടാക്കുകയാണെന്ന് അറബികൾ പറയാറുണ്ടെന്നും, അതനുസരിച്ച് ഏഷണിക്കാരി എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലാണ് ആ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നുമാണ് ചില ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭി പ്രായം. അതല്ല, നബിﷺയെ ഉപദ്രവിക്കുവാനായി അവൾ മുള്ളും മറ്റും ചുമന്നുകൊ ണ്ടുവന്നിരുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. 'അവളുടെ കഴുത്തിൽ ഒരു പിരിച്ച ചൂടിക്കയറുണ്ടായിരിക്കും' (فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ) എന്ന വാക്യവും ഇതുപോലെ അവളുടെ നേർക്ക് അല്ലാഹുവിനുള്ള വെറുപ്പിന്റെ കാഠിന്യം പ്രകടമാക്കുന്നു. വിറകുചു മക്കൽ ഏത് അർത്ഥത്തിലായാലും ആ വിറകുചുമട്ടുകാരൻ അതിനു തക്ക കയറും കൊണ്ട് നടക്കുമല്ലോ. നരകത്തിൽവെച്ചുള്ള അവളുടെ സ്ഥിതി വിവരിച്ചതാണത് എന്നാണ് പല മഹാൻമാരും പറയുന്നത്. അഥവാ കഴുത്തിൽ കയറുമായി നബിﷺക്കും ഇസ്ലാമിനുമെതിരെ വിറകുശേഖരിക്കുവാൻ മിനക്കെട്ടിരുന്ന അവൾക്ക് അതിന് തികച്ചും അനുയോജ്യമായ ശിക്ഷയായിരിക്കും നരകത്തിലും അനുഭവപ്പെടുക എന്ന് സാരം. والله اعلم

اعاذنا الله من غضب وسخطه وجعلنا من الفائزين برضاء

وله الحمد والمنة

سورة الاخلاص

112. സൂറതുൽ ഇഖ്‌ലാസ്വ്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 4

(മദീനഃയിലാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്)

ഈ സൂറത്ത് ഒന്നിലധികം പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. യാതൊരു കലർപ്പും കൂടാത്ത- തികച്ചും പരിശുദ്ധമായ- ഏകദൈവവിശ്വാസമൂല്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അദ്ധ്യായമെന്ന നിലക്ക് സൂറത്തുൽ 'ഇഖ്‌ലാസ്വ്' (നിഷ്കളങ്കത) എന്നും, മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ മൗലികതത്വങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതെന്ന നിലക്ക് സൂറത്തുൽ 'അസാസ്' (അടിത്തറ) എന്നും, കൂടാതെ, സൂറത്തുൽ 'മഅ്‌രിഫഃ' (വിജ്ഞാനം) എന്നും, സൂറതു 'ത്തൗഹീദ്' (ഏകദൈവ സിദ്ധാന്തം) എന്നും *(*)* ഇതിന് പേരുകൾ ഉണ്ട്. ഓരോ പേരും ഇതിന്റെ മഹത്വവും പ്രാധാന്യവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ആഇശഃ (റ) പറഞ്ഞതായി ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (റ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: നബിﷺ ഒരാളെ ഒരു സൈന്യത്തിന്റെ തലവനായി അയച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവരുമായി നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (ഈ അദ്ധ്യായം) ഓതിക്കൊണ്ടായിരുന്നു അതിൽ ക്വുർആൻ പാരായണം അവസാനിപ്പിച്ചിരുന്നത്. സൈന്യം മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ അവർ ഈ വിവരം നബിﷺയെ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ കാരണമെന്താണെന്ന് അദ്ദേഹത്തോട് അന്വേഷിക്കുവാൻ നബിﷺ അവരോട് കൽപിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: 'കാരണം, അത് പരമകാരുണികന്റെ ഗുണവിശേഷണമാണ്, ഞാൻ അത് പാരായണം ചെയ്യാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.' ഇത് കേട്ടപ്പോൾ നബിﷺ പറഞ്ഞു: അദ്ദേഹത്തെ 'അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുക.' മറ്റൊരു സംഭവം ഇപ്രകാരമാണ്: ക്വുബായിലെ പള്ളിയിലെ ഒരു ഇമാം നമസ്കാരത്തിൽ ഓരോ സൂറത്ത് ഓതുമ്പോഴും അതിനുമുമ്പായി ആദ്യം ഈ സൂറത്ത് ഓതാറുണ്ടായിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ആക്ഷേപം വിലവെക്കാതെ അദ്ദേഹം അത് തുടർന്നുവന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യോഗ്യത കണക്കിലെടുത്ത് ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ കൈവിട്ടതുമില്ല. നബിﷺ അവിടെ വന്നപ്പോൾ അവർ വിവരം അറിയിച്ചു. എല്ലാ റക്അത്തിലും ഈ സൂറത്ത് മുറുകെ പിടിക്കുവാനുള്ള കാരണമെന്താണെന്ന് നബിﷺ അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു. 'ഞാനതിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു' എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി. അപ്പോൾ നബിﷺ പറഞ്ഞു: 'താങ്കൾക്ക് അതിനോടുള്ള ഇഷ്ടം താങ്കളെ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. (حبك اياها ادخلك الجنة) ഈ സംഭവം ബുഖാരിയിലും തിർമ

(*) سورة الاساس، سورة المعرفة، سورة التوحيد

ദിയിലും കാണാം. (رواه البخاري تعليقا ورواه الترمذى عنه)

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾

《1》 (നബിയേ) പറയുക: അത് [കാര്യം]: അല്ലാഹു ഏകനാകുന്നു.

ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ﴿٢﴾

《2》 അല്ലാഹു സർവ്വാശ്രയനായ യജമാനനത്രെ.

لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ ﴿٣﴾

《3》 അവൻ (സന്താനം) ജനിപ്പിച്ചിട്ടില്ല; അവൻ (സന്താനമായി) ജനിച്ചുണ്ടായിട്ടുമില്ല.

وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدٌۢ ﴿٤﴾

《4》 അവന് തുല്യനായിട്ട് യാതൊരുവനും ഇല്ലതാനും.

《1》 قُلْ നീ പറയുക هُوَ അത് (കാര്യം), അവൻ اللَّهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാണ് أَحَدٌ ഒരുവനാണ്, ഏകനാണ് 《2》 اللَّهُ അല്ലാഹു الصَّمَدُ (സർവ്വരാലും ആശ്രയിക്കപ്പെടുന്ന- ആരുടെയും ആശ്രയംവേണ്ടാത്ത- സർവാവലംബനായ) യജമാനനത്രെ, യോഗ്യനാണ്, സർവാശ്രയനാണ് 《3》 لَمْ يَلِدْ അവൻ ജനിപ്പിച്ചിട്ടില്ല, അവന്ന് ജനിച്ചിട്ടില്ല وَلَمْ يُولَدْ അവൻ ജനിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല, അവൻ ജനിച്ചിട്ടുമില്ല 《4》 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ അവന്നില്ലതാനും كُفُوًا തുല്യനായിട്ട്, കിടയായി أَحَدٌ ഒരാളും (ഒന്നും)

'ഈ സൂറത്ത് ക്വുർആന്റെ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗത്തിന് സമമാകുന്നു' എന്ന് നബിﷺ അരുളിച്ചെയ്തതായി ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും അടക്കം പല ഹദീഥ് പണ്ഡിതൻമാരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പല ഹദീഥുകളിലും കാണാവുന്നതാണ്. എല്ലാ രാത്രിയും ഉറങ്ങുവാൻ കിടക്കുന്നേരം ഈ സൂറത്തും അടുത്ത രണ്ട് സൂറത്തുകളും (സൂ: ഫലക്വും, നാസും) ഓതി രണ്ട് കൈകളിൽ ഊതി മുഖത്തും, തലയിലും, ശരീരം മുഴുവനും മൂന്ന് പ്രാവശ്യം നബിﷺ തടവിയിരുന്നതായും ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (റ) മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. സൂറത്തുൽ കാഫിറൂന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീഥുകളും ഓർക്കുക. ഇതുപോലെ, ഈ സൂറത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം കുറിക്കുന്ന പല ഹദീഥുകളും കാണാവുന്നതാണ്.

നിന്റെ റബ്ബിനെ ഞങ്ങൾക്കൊന്ന് വിവരിച്ചുതരണം എന്ന് മുശ്‌രിക്കുകൾ നബിﷺയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടുവെന്നും, അതിനെത്തുടർന്നാണ് ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ചതെന്നും അഹ്മദും, തിർമദിയും, ബുഖാരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'താരീഖ്' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മേൽകണ്ടതുപോലെയുള്ള മഹത്വങ്ങളും നേട്ടങ്ങളും കൈവരണമെങ്കിൽ വായകൊണ്ട് വൃഥാ ഉരുവിട്ടാൽമാത്രം പോരാ, അതിലെ ആശയം ഗ്രഹിച്ചും അത് മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞും, അതിന്റെ ഗൗരവം ഓർത്തുകൊണ്ടും കൂടിയായിരിക്കേണ്ട

തുണ്ട്. ومن الله التوفيق

ഏതൊരു രക്ഷിതാവിന്റെ– ഏതൊരു ആരാധ്യന്റെ –ഏകസിദ്ധാന്തത്തിലേക്കാണോ ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നത് ആ രക്ഷിതാവും ആ ആരാധ്യനുമായുള്ളവന്റെ മഹോൽകൃഷ്ടഗുണവിശേഷണങ്ങളെ ഇതാ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചുതരാം; കേട്ടു കൊള്ളുക എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ നബിﷺയോട് കൽപിച്ചുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു സൂറത്ത് ആരംഭിക്കുന്നത്. തുടർന്നുകൊണ്ട്– തൗഹീദിന് നിദാനമായ– അതിന്റെ അനി വാര്യതക്ക് ആധാരമായ– അവന്റെ പരിശുദ്ധ ഗുണവിശേഷണങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താ വിക്കുന്നു.

هُوَ (ഹുവ) എന്ന സർവ്വനാമത്തിന് 'അത്' എന്നും, 'അവൻ' എന്നും അർത്ഥം വരും. മുമ്പ് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെയുള്ള ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ, പിന്നീട് പറയുന്ന വിഷയത്തിന്റെ ഗൗരവത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കു വാൻവേണ്ടി ആ പദം ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഇതിന് ضمير الشأن (കാര്യത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധ തിരിക്കുന്ന സർവനാമം) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഇവിടെയും അതാണെന്നാണ് മിക്ക മുഫ സ്സിറുകളും പറയുന്നത്. ഇതനുസരിച്ചാണ് 'കാര്യം' എന്ന് ഇത്തരം സ്ഥാനങ്ങളിൽ അതിന് അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെടുന്നതും. താഴെ പറയുന്നതാണ് സംസാരിക്കുന്ന കാര്യം എന്ന് സാരം. അപ്പോൾ, അടുത്തവാക്കുകളുമായി അതിന് ഘടനാപരമായ പ്രത്യേകമൊരു ബന്ധം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. വേണമെങ്കിൽ, അവിശ്വാസികളുടെ വാക്കുകളിൽനിന്നോ, സ്ഥിതിഗതികളിൽനിന്നോ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ഉത്ഭവിച്ച അന്വേഷണത്തിന്റെ മറു പടിയെന്ന നിലക്ക് അത് സാധാരണ സർവ്വനാമം തന്നെയാണെന്നും വെക്കാവുന്നതാ ണ്. അപ്പോൾ, അടുത്ത വാക്കും അതും ചേർന്നുകൊണ്ടുള്ളതായിരിക്കും വാചകഘട ന. 'അവൻ അല്ലാഹുവാണ്, ഏകനാണ്' എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ അതിന് അർത്ഥം വരുക. വ്യാകരണപരമായും, സാഹിത്യപരമായും നോക്കുമ്പോൾ, ആദ്യത്തെതിനാണ് കൂടുതൽ മെച്ചമുള്ളത്. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ഈ സൂറത്തിൽ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത് അവന്റെ അഞ്ചുഗുണങ്ങളിലൂടെയാണ്:–

(1) اللَّهُ أَحَدٌ (അല്ലാഹു ഏകനാണ്). അതെ, ബഹുത്വമോ, നാനാത്വമോ, ഘടനയോ ഇല്ലാത്തവൻ; ഇണയോ, തുണയോ, പങ്കാളിയോ ഇല്ലാത്തവൻ; സത്തയിലും, ഗുണങ്ങ ളിലും, പ്രവർത്തനത്തിലുമെല്ലാം തന്നെ ഏകനായുള്ളവൻ.

أَحَد (അഹദ്) എന്ന വാക്കിന് 'ഒരുവൻ, ഏകൻ' എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കർത്ഥമെ ങ്കിലും അതിന്റെ പ്രയോഗത്തിൽ ചില പ്രത്യേകതകളുണ്ട്. لاأَحَد (ഒരാളുമില്ല) എന്ന് നിഷേധരൂപത്തിൽ പറയുമ്പോൾ ഈ വാക്ക് സൃഷ്ടികളെപ്പറ്റി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടെ ങ്കിലും സ്ഥാനരൂപത്തിൽ പറയുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചല്ലാതെ അത് ഉപയോഗി ക്കാറില്ല. അതായത് 'അല്ലാഹു ഏകനാണെ'ന്നും, 'ഏകനായ അല്ലാഹു' എന്നും (اللَّهُ أَحَد، الله الاحد) പറയുന്നത്പോലെ, 'ഏകനായ നേതാവ്' എന്നോ, നേതാവ് ഏക നാണ് (السيد الاحد،السيد احد) എന്നോ മറ്റോ ആ വാക്ക് ചേർത്തുപറഞ്ഞുകൂടാത്തതാ ണ്. അതുപോലെത്തന്നെ, എണ്ണം പറയുമ്പോൾ 'ഒന്ന്'– അല്ലെങ്കിൽ 'ഒരാൾ'– എന്ന അർത്ഥത്തിലും ആ പദം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. وَاحِد (വാഹിദ്) എന്നേ ഉപയോ ഗിക്കാറുള്ളൂ. അപ്പോൾ, എണ്ണത്തിൽ ഏകൻ എന്ന് മാത്രമല്ല, ഏത് നിലക്ക് നോക്കി യാലും ഏകനായുള്ളവൻ എന്നുള്ള ഒരർത്ഥമാണ് അതിനുള്ളത്. അതുകൊണ്ട്തന്നെ

യാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളിൽ الوَاحِد،الأَحَد (ഒരുവൻ, ഏകൻ) എന്നീ രണ്ട് വാക്കുകളും ഒരേ അവസരത്തിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതും. ഈ വ്യത്യാസം ധ്വനിപ്പിക്കുന്നവിധം വിവർത്തനം ചെയ്യാവുന്ന ഒറ്റവാക്ക് മലയാളത്തിൽ കാണുന്നില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, ബഹുത്വത്തിന്റെയോ, നാനാത്വത്തിന്റെയോ, ഘടനയുടെയോ കലർപ്പില്ലാത്ത ഏകനായുള്ളവൻ എന്ന് أَحَد നും, എണ്ണത്തിൽ മറ്റൊരു ഇണയില്ലാത്ത ഒരേ ഒരുവൻ എന്ന് وَاحِد നും അർത്ഥമാകുന്നു. അല്ലാഹു ഏകനാണ് എന്നതിന്റെ ഒരു വിശദീകരണമാണ് തുടർന്ന് പറയുന്ന ഗുണങ്ങൾ എന്ന് പറയാം.

(2) اللَّهُ الصَّمَدُ (അല്ലാഹു സർവ്വരാലും ആശ്രയിക്കപ്പെടുന്ന യജമാനനത്രെ). الصَّمَد (അസ്സ്വമദ്) എന്ന വിശേഷണനാമം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആശയങ്ങൾ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന മലയാളവാക്കും നാം കാണുന്നില്ല. ആരുടെയും ആശ്രയം വേണ്ടാത്ത– എല്ലാവരും ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരുന്ന അജയ്യനായ– നിത്യശക്തനായ യജമാനൻ എന്നാണ് ചുരുക്കത്തിൽ വിവക്ഷ. അതായത്, യാതൊന്നിന്റെയും ഒരു തരത്തിലുള്ള ആശ്രയവും വേണ്ടാതിരിക്കുവാനും, എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും ആശ്രയം അനിവാര്യമായിത്തീരുവാനും ആവശ്യമായ എല്ലാ ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങളും സമ്പൂർണമായുള്ള മഹാൻ എന്ന് സാരം.

(3, 4) لَمْ يَلِدْ (അവൻ സന്താനം ജനിപ്പിച്ചിട്ടില്ല); وَلَمْ يُولَدْ (അവൻ ജനിച്ചുണ്ടായിട്ടുമില്ല). അവൻ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിന്റെ ജനയിതാവല്ല. അഥവാ പിതാവോ, മാതാവോ, ബീജമോ അല്ല. അവൻ മറ്റൊന്നിൽനിന്ന് ജന്യനായവനോ ഉത്ഭൂതമായവനോ അല്ല. അവൻ സ്വയംഭൂവാണ്. അനാദ്യനാണ്. അനന്തനാണ്, അപ്പോൾ അവന്റെ സന്താനമോ, അവതാരമോ ആയി യാതൊന്നും ഉണ്ടാകാവതല്ലതന്നെ. അങ്ങനെയുള്ള സങ്കൽപങ്ങളിൽനിന്നെല്ലാം പരിശുദ്ധനാണ് അവൻ. അവനല്ലാതെയുള്ളതെല്ലാം അവന്റെ സൃഷ്ടികൾ മാത്രം.

(5) وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ (അവന് തുല്യനായി ഒരുവനുമില്ല). അവന്റെ സത്തയിലോ, ഗുണങ്ങളിലോ, പ്രവർത്തനങ്ങളിലോ, അധികാരത്തിലോ, അവകാശത്തിലോ, സൃഷ്ടിയിലോ, സംഹാരത്തിലോ, നിയന്ത്രണത്തിലോ, കൈകാര്യകർത്തൃത്വത്തിലോ, അറിവിലോ, കഴിവിലോ ഒന്നുംതന്നെ അവന് തുല്യനായി– കിടയായി– പങ്കാളിയായി– ഒന്നുമില്ല; ഒരാളുമില്ല. അതെ, അവനെപ്പോലെ ഒരു വസ്തുവുമില്ല. അവനാകട്ടെ, എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും കണ്ടറിയുന്നവനുമത്രെ. (لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ)

ഈ സൂറത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധഗുണങ്ങളായി പ്രസ്താവിച്ച അഞ്ച് കാര്യങ്ങളും അവയിലടങ്ങിയ തത്വസാരങ്ങളും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അവിശ്വാസികളിൽപെട്ട ഓരോ വിഭാഗക്കാരും മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽപെട്ട ചില അന്ധവിശ്വാസികളും അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി സങ്കൽപിച്ചോ വാദിച്ചോ വരുന്ന എല്ലാ അപവാദങ്ങൾക്കുമുള്ള ഖണ്ഡനമൂല്യങ്ങൾ അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. ﴿فلله الحجة البالغة﴾

﴿اللهم لك الحمد والمنة والفضل﴾

سورة الفلق

113. സൂറത്തുൽഫലക്വ്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 5

(മദീനഃയിലാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്)

ഈ സൂറത്തിനും അടുത്ത സൂറത്തിനും ചേർന്ന് المعوذتان (മുഅവ്വിദത്താനി) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ശരണം അഥവാ രക്ഷ നൽകുന്ന രണ്ട് സൂറത്തുകൾ എന്നർത്ഥം. വിവിധതരത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കെടുതികളിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവിൽ ശരണം പ്രാപിക്കുകയും, അവനോട് രക്ഷതേടുകയും ചെയ്യാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതാണ് രണ്ട് സൂറത്തുകളും. രണ്ട് സൂറത്തുകളുടെയും പ്രാധാന്യം കുറിക്കുന്ന പല ഹദീഥുകളും രിവായത്തുകളും വന്നിട്ടുണ്ട്.

റസൂൽ തിരുമേനി ﷺ പ്രസ്താവിച്ചതായി ഉക്ബത്തുബ്നു ആമിർ (عُقبة بن عامر - رض) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: 'ഈ രാത്രി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ചില ആയത്തുകൾ താൻ കണ്ടില്ലേ?! അതുപോലെയുള്ളവ തീരെ കാണപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതായത്: قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ0 قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (സൂറത്തുൽ ഫലക്വ്, സൂറത്തുന്നാസ്) എന്നിവ. (അ; മു; ത; ന.) ഉക്ബത്തുബ്നു ആമിറി (റ)ൽ നിന്ന്തന്നെ നസാഈ (റ)യുടെ ഒരു നിവേദനത്തിൽ നബി ﷺ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായും വന്നിരിക്കുന്നു. 'ഏതൊരാൾക്കും ചോദിക്കുവാനും രക്ഷതേടുവാനും ഇവയെപ്പോലെ മറ്റൊന്നില്ല.'

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلْفَلَقِ ﴿١﴾

﴾1﴿ പറയുക:- പുലരിയുടെ [പ്രഭാതത്തിന്റെ] റബ്ബിനോട് ഞാൻ ശരണം തേടുന്നു,-

مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾

﴾2﴿ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവയുടെ കെടുതിയിൽനിന്ന്;

وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾

《3》 ഇരുട്ടിയ രാത്രി മൂടിവരുമ്പോൾ അതിന്റെ കെടുതിയിൽനിന്നും;

وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ فِى ٱلْعُقَدِ ﴿٤﴾

《4》 കെട്ടുകളിൽ (മന്ത്രിച്ച്) ഊതുന്നവരുടെ കെടുതിയിൽനിന്നും;

وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

《5》 അസൂയക്കാരൻ അസൂയപ്പെടുമ്പോൾ അവന്റെ കെടുതിയിൽനിന്നും (ശരണം തേടുന്നു.)

《1》 قُلْ നീ പറയുക أَعُوذُ ഞാൻ ശരണം (രക്ഷ– അഭയം– കാവൽ) തേടുന്നു بِرَبِّ റബ്ബിനോട്, റബ്ബിൽ الْفَلَقِ പുലരിയുടെ, പ്രഭാതത്തിന്റെ 《2》 مِنْ شَرِّ مَا യാതൊന്നിന്റെ കെടുതിയിൽ (ദോഷത്തിൽ– തിന്മയിൽ) നിന്ന് خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ച 《3》 وَمِنْ شَرِّ കെടുതിയിൽനിന്നും غَاسِقٍ ഇരുട്ടിയ രാത്രിയുടെ إِذَا وَقَبَ അത്മൂടിവരുമ്പോൾ, മൂടിയാൽ 《4》 وَمِنْ شَرِّ കെടുതിയിൽനിന്നും النَّفَّاثَاتِ ഊത്തുകാരുടെ, ഊത്തുകാരികളുടെ (മന്ത്രം നടത്തുന്നവരുടെ) فِي الْعُقَدِ കെട്ടുകളിൽ 《5》 وَمِنْ شَرِّ കെടുതിയിൽ നിന്നും حَاسِدٍ അസൂയ വെക്കുന്നവന്റെ إِذَا حَسَدَ അവൻ അസൂയവെക്കുമ്പോൾ, അസൂയപ്പെട്ടാൽ

അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധ ഗുണവിശേഷങ്ങളെ വിവരിച്ചുതന്നുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥവും നിഷ്കളങ്കവുമായ തൗഹീദ് (ഏകദൈവവിശ്വാസം) സൂറത്തുൽ ഇഖ്‌ലാസിൽ അല്ലാഹു നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു. തൗഹീദിൽ ശിർക്കിന്റെ യാതൊരുവിധ കലർപ്പും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ലെന്നും, എല്ലാ കലർപ്പിൽനിന്നും പരിശുദ്ധനാണ് അല്ലാഹു എന്നും, ഏതെങ്കിലും വിധേന ഒരു വസ്തുവിന് അല്ലാഹുവിനോടുള്ള സാദൃശ്യം കൽപിക്കൽ ശിർക്കാണെന്നും അതിൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമാകുകയും ചെയ്തു. ശിർക്കിന്റെ ഇനങ്ങളിൽ പ്രധാനമായതും, കൂടുതൽ പ്രചാരത്തിലുള്ളതും അല്ലാഹുവിന്റെ കഴിവിലും അധികാരാവകാശത്തിലും അല്ലാഹു അല്ലാത്ത വല്ലവർക്കും പങ്കാളിത്തം കൽപിച്ചുകൊണ്ട് അവരിൽനിന്ന് ശാന്തിയും രക്ഷയും തേടലാകുന്നു.

തൗഹീദിന്റെ നിഷേധികളിൽനിന്ന് മാത്രമല്ല, അതിനെക്കുറിച്ച് വേണ്ടത്ര മനസ്സിലാക്കാത്തവരിൽനിന്നും, വിശ്വാസം അടിയുറച്ചിട്ടില്ലാത്തവരിൽനിന്നും ഇതുണ്ടാകുന്നു. ബാഹ്യമായ കാര്യകാരണബന്ധങ്ങളിലൂടെ മറ്റു വല്ലവരിലും അഭയം പ്രാപിക്കുകയോ, അവരോട് രക്ഷതേടുകയോ ചെയ്യുന്നത് ശിർക്കാണെന്ന് ഇതിന്നർത്ഥമില്ല. അദൃശ്യവും മനുഷ്യസാധാരണമല്ലാത്തതുമായ മാർഗത്തിലൂടെ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരോട് രക്ഷക്കപേക്ഷിക്കലാണ് പാടില്ലാത്തത്. അതുകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിൽ തൗഹീദ് വിവരിച്ചതിനുശേഷം തുടർന്നുള്ള രണ്ട് സൂറത്തുകളിലും എങ്ങനെയാണ്, ആരോടാണ്, ഏത് പ്രകാരത്തിലാണ്, എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങളിൽനിന്നാണ് മനുഷ്യൻ ശരണവും രക്ഷയും തേടേണ്ടത് എന്നൊക്കെ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:–

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (പറയുക: ഞാൻ പുലരിയുടെ റബ്ബിനോട് ശരണം തേടുന്നു) الْفَلَقِ (ഫലക്) എന്നാൽ, പിളർത്തുക എന്നാണ് അതിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. മണ്ണ്പിളർത്തി

ധാന്യം മുളപ്പിക്കൽ, ധാന്യം പിളർത്തി അതിന്റെ മുളപൊട്ടിക്കൽ, ഭൂമി പിളർത്തി ഉറവു പുറപ്പെടുവിക്കൽ, ഗർഭാശയം പിളർത്തി ശിശുവെ പുറപ്പെടുവിക്കൽ എന്നിവയിലെല്ലാം ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാം. ഈ അർത്ഥത്തിലാണ് إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى ٩٥ :الانعام–(നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ധാന്യത്തെയും കുരുവിനെ– പരിപ്പിനെ–യും പിളർത്തുന്നവനാണ്) എന്നും, فَالِقُ الْإِصْبَاحِ -الانعام: ٩٦ (പ്രഭാതത്തെ പിളർത്തിയവൻ) എന്നുമുള്ള വചനങ്ങൾ. സാമാന്യമായ ഈ അർത്ഥം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ ഒന്ന് പിളർത്തി അതിൽനിന്ന് മറ്റൊന്ന് ഉത്ഭവിപ്പിക്കുന്ന– അഥവാ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന– റബ്ബിനോട് ശരണം തേടുന്നു എന്നായിരിക്കും ഇവിടെ വിവക്ഷ. രാത്രിയുടെ ഇരുട്ട് പിളർന്ന് അതിൽനിന്നാണല്ലോ പ്രഭാതത്തിന്റെ പുലരി വെളിപ്പെടുന്നത്. ആകയാൽ 'പുലരി' അല്ലെങ്കിൽ 'പ്രഭാതം' എന്ന അർത്ഥത്തിലും ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ അർത്ഥമാണ് മുഫസ്സിറുകൾ ഏതാനും ഇവിടെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. പരിഭാഷയിൽ നാമും അതുതന്നെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. 'ഫലക്' മായി അർത്ഥസാമ്യമുള്ള മറ്റൊരു വാക്കാണ് 'ഫജ്ർ' (الْفَجر) 'പ്രഭാതം' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ കൂടുതൽ ഉപയോഗത്തിലുള്ളത് അതാണ്. ഇവിടെ 'ഫലക്' കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ രണ്ടിൽ ഏതായാലും ശരി, അതിന്റെ കർത്താവ് ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുതന്നെയാണല്ലോ. അപ്പോൾ, ശരണവും രക്ഷയും തേടുന്നത് അവനോടായിരിക്കണം, മറ്റാരിൽനിന്നും ആവരുത്, അവങ്കൽനിന്നേ അത് ലഭിക്കുകയുള്ളൂ എന്നെല്ലാം അതിൽ നിന്ന് സിദ്ധിക്കുന്നു. وَلَن تَجِدَ مِن دُونِهِ مُلْتَحَدًا-الكهف (അവനെ കൂടാതെ യാതൊരു രക്ഷാവലംബവും നിനക്ക് കിട്ടുന്നതേ അല്ല.) ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങളിൽനിന്നാണ് അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടേണ്ടതെന്ന് തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ പറയുന്നു:–

1. مِن شَرِّ مَا خَلَقَ (അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവയുടെ കെടുതലിൽനിന്ന്). അല്ലാഹു അല്ലാത്ത എല്ലാ വസ്തുക്കളും അവന്റെ സൃഷ്ടിതന്നെ. എല്ലാം ഓരോ തരത്തിലുള്ള നന്മക്കുവേണ്ടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവയുമാണ്. പക്ഷേ, എന്തെങ്കിലും കാരണവശാൽ അവമൂലം ചിലപ്പോൾ നാശനഷ്ടവും ആപത്തും സംഭവിച്ചേക്കും. മനുഷ്യജീവിതത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ വായു, വെള്ളം, ഭക്ഷണം, തീ ആദിയായവകൊണ്ടുപോലും മനുഷ്യന് ചിലപ്പോൾ ആപത്ത് നേരിടാറുണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. കാരണം ചിലപ്പോൾ നമുക്ക് അജ്ഞാതമായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ, സ്വന്തം കൈക്കുതന്നെ വന്ന പാകപ്പിഴവായിരിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ അന്യരുടെ കാരണത്താലായിരിക്കും എന്ന് മാത്രം. വളരെ ഉപകാരമുള്ള ഇരുമ്പുകൊണ്ട് എന്തെല്ലാം അനർത്ഥങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നു? എത്രയോ വമ്പിച്ച ഒരു അനുഗ്രഹമത്രെ കേവലം നിസ്സാരവസ്തുവായപേന. അതുകൊണ്ടെഴുതിയ ഒരു വാക്കുമൂലം ചിലപ്പോൾ മഹാ വിപത്തിന്നിടയായേക്കുമല്ലോ. വേണ്ടാ, ഒരു വാക്ക്, ഒരു നോട്ടം, ഒരു വിരൽചൂണ്ടൽ ഇവയെല്ലാംതന്നെ, വമ്പിച്ച ആപത്തുകൾ വലിച്ചിടുന്നവയായിത്തീർന്നേക്കും.

മനുഷ്യസ്വഭാവങ്ങൾ, ചൂടും തണുപ്പുംപോലെയുള്ള പ്രകൃതിമാറ്റങ്ങൾ, വീട്, വാഹനം തുടങ്ങിയ ഉപകരണങ്ങൾ ആദിയായവയൊന്നുംതന്നെ ഇതിൽനിന്നൊഴിവല്ല. പിശാച്, ദുഷ്ടജന്തുക്കൾ, രോഗങ്ങൾ മുതലായവയുടെ കാര്യം പറയേണ്ടതുമില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള കണക്കറ്റ ദോഷങ്ങളിൽ ചിലതെല്ലാം മനുഷ്യന്റെ മുൻകരുതൽകൊണ്ടോ, പ്രതിരോധ നടപടികൊണ്ടോ ഒഴിവായെന്ന് വരാം. കഴിയുന്നത്ര സൂക്ഷ്മത ഉണ്ടായിരിക്കൽ ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ അതും ഫലപ്രദമായിത്തീരുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്തോടെ

മാത്രമായിരിക്കും. മിക്കതിൽനിന്നും രക്ഷ ലഭിക്കുന്നതിൽ മനുഷ്യർക്കോ മറ്റ് വല്ലവർക്കോ ഒരു പങ്കും ഉണ്ടായിരിക്കയുമില്ല. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഈ വാക്യത്തിന്റെ വൈപുല്യവും പ്രാധാന്യവും ഊഹിക്കാമല്ലോ. നബി തിരുമേനിﷺയുടെ ഹദീഥുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഈ വസ്തുത കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

അബൂസഈദിൽ ഖുദ്‌രി (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'ഒരു പുതിയ വസ്ത്രം എടുക്കുമ്പോൾ നബിﷺഅതിന് ഒരു പേരുവെക്കും. എന്നിട്ട് ഇങ്ങനെ പറയും: **اللهم لك الحمد كما كسوتنى اسألك خيره وخير ما صنع له واعوذ بك من شره وشرما صنع له** സാരം: 'അല്ലാഹുവേ, നീ എനിക്ക് ഇത് ധരിക്കുവാൻ തന്നതുപോലെ, നിനക്കാണ് സ്തുതി! ഇതിന്റെ ഗുണവും ഏതൊന്നിന്നായി ഇത് നിർമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിന്റെ ഗുണവും ഞാൻ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ കെടുതലിൽനിന്നും, ഇത് ഏതൊന്നിന്നായി നിർമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിന്റെ കെടുതലിൽനിന്നും ഞാൻ നിന്നോട് രക്ഷ തേടുകയും ചെയ്യുന്നു.' (ദാ; തി.)

അവിശ്വാസം, കപടവിശ്വാസം, ദാരിദ്ര്യം, അപമാനം, ഉപകാരം ചെയ്യാത്ത അറിവ്, സ്വീകാര്യമല്ലാത്ത കർമം, ഉത്തരം കിട്ടാത്ത പ്രാർത്ഥന, ഭയഭക്തിയില്ലാത്ത ഹൃദയം, തൃപ്തിവരാത്ത മനസ്സ്, ദുർബലത, ലുബ്ധത, ഭീരുത്വം, മടി, അശുഭകരമായ പര്യവസാനം, വാർദ്ധക്യക്ഷീണം, ശത്രുക്കളുടെ സന്തോഷം, ദുഃഖം, വ്യസനം, ധനംകൊണ്ടുള്ള ആപത്ത്, വഞ്ചന, അസൂയ, കണ്ണേറ് (കരിങ്കണ്ണ്), ജീവിതത്തിലെ പരീക്ഷണങ്ങൾ, മഹാരോഗങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ അനേകമനേകം കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് നബി ﷺഅല്ലാഹുവിൽ ശരണം തേടിയിരുന്നതായി ഹദീഥുകളിൽ കാണാം. അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചവയുടെ കെടുതലുക(شَرِّ مَا خَلَقَ)ളിൽനിന്ന് ശരണംതേടുക എന്നതിന്റെ വ്യാപ്തിയും, ഉദാഹരണങ്ങളും ഇതിൽനിന്നെല്ലാം വ്യക്തമാണ്. ചില ഹദീഥ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഇത്തരം പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് പ്രത്യേകം അദ്ധ്യായങ്ങൾ (باب الاستعاذات)തന്നെ ഏർപ്പെടുത്തിക്കാണാം. സത്യവിശ്വാസി അതെല്ലാം അറിയുകയും മാതൃകയാക്കുകയും ചെയ്യൽ അത്യാവശ്യമത്രെ. പൊതുവായ കെടുതലുകളിൽനിന്ന് ശരണം ചോദിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചശേഷം പ്രധാനപ്പെട്ട ചില പ്രത്യേക കെടുതലുകളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു:-

2. وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (ഇരുട്ടിയ രാത്രി മൂടിവരുമ്പോഴത്തെ കെടുതലിൽനിന്നും). ആപത്തുകൾ സംഭവിക്കുവാനുള്ള സാധ്യത പകലിനെക്കാൾ രാത്രി കൂടുതലാണല്ലോ. പകൽ സമയത്ത് എവിടെ പോകുവാനും ഭയമില്ലാത്തവർക്കുപോലും രാത്രി പുറത്തിറങ്ങി വിഹരിക്കുവാൻ പേടിതോന്നും. 'എനിക്കൊരു പേടിയുമില്ല' എന്ന് ദുരഭിമാനിച്ചുകൊണ്ട് വെളിച്ചമോ മറ്റ് മുൻകരുതലുകളോ ഇല്ലാതെ രാത്രിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന പലർക്കും അപ്രതീക്ഷിതമായ ആപത്തുകൾ ഓർക്കാപ്പുറത്ത് നേരിടുന്നതും ദുർല്ലഭമല്ല. വാസ്തവത്തിൽ ആ പേടിയില്ലായ്മ ധീരതയല്ല. തന്റേടമില്ലായ്മയും ഭോഷത്തവുമാകുന്നു. രാത്രിയുടെ മാത്രമല്ല, ഈ സൂറത്തിലും അടുത്ത സൂറത്തിലുമായി ഓരോന്നിനാലും ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകൾ- അവ ഭൗതികമോ, ധാർമികമോ ആവട്ടെ- വമ്പിച്ചതായിരിക്കുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അജ്ഞാതവും, അപ്രക്ഷീതവുമായ മാർഗങ്ങളിൽകൂടിയും, സാധാരണഗതിയിൽ ആപൽശങ്കക്കിടമില്ലാത്ത മാർഗങ്ങളിൽകൂടിയും ആപത്തുകൾ നേരിടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നാം സദാ ജാഗരൂകരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അതിൽനിന്ന് രക്ഷക്കായി അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഇതിൽനിന്ന് നാം ഓർമിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

3. وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (കെട്ടുകളിൽ മന്ത്രിച്ച് ഊതുന്നവരുടെ കെടുതലിൽ

നിന്നും) മന്ത്രവാദം നടത്തുന്നവരും, 'സിഹ്ർ' (മാരണം, ജാലവിദ്യ മുതലായവ) നടത്തുന്നവരുമാണ് കെട്ടുകളിൽ ഊതുന്നവരെക്കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം. نَفث (നഫ്ഥ്) എന്ന മൂല പദത്തിൽനിന്നുള്ളതാണ് نفاثات എന്ന വാക്ക്. അൽപം തുപ്പുനീർ തെറിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഊത്തിനാണ് അത് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. *(*)* ഇത് മന്ത്രതന്ത്രങ്ങൾ നടത്തുന്നവരുടെ പതിവാണ്. നൂലിലോ കയറിന്റെ കഷ്ണത്തിലോ കെട്ടുകളുണ്ടാക്കി അതിൽ ഊതലും അത്തരക്കാർ ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് മിക്ക മുഫസ്സിറുകളും– മുൻഗാമികൾ വിശേഷിച്ചും– അങ്ങനെ വിവക്ഷ നൽകുവാൻ കാരണം. മന്ത്രക്കാരും 'സിഹ്റു'കാരും വരുത്തിത്തീർക്കുന്ന വിനകൾ ഭയങ്കരവും, ദുർഗ്രാഹ്യവുമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു അത് പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞത്.

'കെട്ടുകളിൽ ഊതുന്നവർ' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം പുരുഷൻമാരുടെ മനോദൃഢതയെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള മയക്കുപ്രയോഗങ്ങൾ വഴി മാറ്റിമറിക്കുന്ന സ്ത്രീകളാണെന്നും ഒരു അഭിപ്രായമുണ്ട്. അബൂമുസ്‌ലിമിന്റെതായ ഈ അഭിപ്രായം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഇമാം റാസീ (റ) ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അധികഭാഗവും പറഞ്ഞതിന് എതിരില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇതൊരു നല്ല അഭിപ്രായം തന്നെയായിരുന്നു.' نفاثات എന്ന പദം സ്ത്രീലിംഗരൂപത്തിലുള്ളതാകകൊണ്ടായിരിക്കും അതിന് സ്ത്രീകളെ മാത്രം ബാധിക്കുന്ന ഈ വിവക്ഷ അബൂമുസ്‌ലിം നൽകിയത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. വാസ്തവത്തിൽ, സ്ത്രീലിംഗരൂപത്തിലുള്ള ആ പദംകൊണ്ട് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് വ്യാകരണ നിയമപ്രകാരം യഥാർത്ഥ സ്ത്രീകൾതന്നെ ആയിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല ഊത്തുകാരായ ആത്മാക്കൾ എന്നോ, ദേഹങ്ങൾ എന്നോ, വിഭാഗക്കാർ എന്നോ (النفوس او الجماعات ونحوها) കൽപിച്ചാൽ ധാരാളം മതിയാകും. ഇതാണ് ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും. കെട്ടുകളിൽ ഊതുക എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്തായിരുന്നാലും ശരി, ആ പ്രവൃത്തി നടത്തുന്ന എല്ലാവരും– പുരുഷനോ സ്ത്രീയോ ആവട്ടെ– അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്നുവെക്കുന്നതാണ് ന്യായവും യുക്തവും.

ഏഷണി പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്ന ആളുകളാണ് കെട്ടുകളിൽ ഊതുന്നവരെക്കൊണ്ട് വിവക്ഷ എന്ന്‌വേറെയും ഒരഭിപ്രായമുണ്ട്. ഇത് പിൻഗാമികളായ ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ സ്വീകരിച്ചതാണ്. പുരുഷൻമാരെ മയക്കി വശീകരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളും, ഏഷണിക്കാരും വരുത്തിത്തീർക്കുന്ന ആപത്തുകൾ വമ്പിച്ചതും അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടപ്പെടേണ്ടതുമാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്കിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം നോക്കുമ്പോൾ ഭൂരിപക്ഷം മുഫസ്സിറുകളും യോജിക്കുന്ന ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ ശരിയായിത്തോന്നുന്നത്. മുജാഹിദ്, ഇക്‌രിമഃ, ഹസൻ, ക്വത്താദഃ, ദ്വഹ്ഹാക്ക് (റ) മുതലായവർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും അതുതന്നെ. ഒടുവിലത്തെ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളും ആ വാക്ക് ഒരു അലങ്കാര പ്രയോഗമാണെന്നുള്ള അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. സാക്ഷാൽ അർത്ഥം കൽപിക്കുന്നതിന് തടസ്സമില്ലാത്തപ്പോൾ അലങ്കാരാർത്ഥം സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ന്യായീകരണമില്ല.

സിഹ്റുകാരെക്കൊണ്ടും മന്ത്രവാദക്കാരെക്കൊണ്ടുമുണ്ടാകുന്ന ദോഷങ്ങളും, അവർ നടത്തുന്ന പൈശാചിക പ്രവർത്തനങ്ങളും അധികം വിസ്തരിച്ച് പറയേണ്ടതില്ല. രോഗം മാറ്റുവാൻ, ഭാഗ്യം സിദ്ധിക്കുവാൻ, അന്യന് ആപത്തുനേരിടുവാൻ, തമ്മിൽ പിണക്കമു

(*) قال في المفردات: النفث قذف الريق وهو اقل من التفل ونفث الراقي والساحران ينفث فى عقده. وقال في القاموس: النفث هو كالنفخ أقل من التفل وقال: والنفاثات فى العقد السواحر. وقال في المنجد نفث البصاق من فيه رمى به وقال تفث فلانا سحره:

ണ്ടാക്കുവാൻ– അങ്ങനെ പലതിന്റെ പേരിലും– ഹോമം, ജപം, മുട്ടറുക്കൽ, ഉറുക്ക്, മന്ത്രം, ജോൽസ്യം എന്നിങ്ങനെ പലതും നടത്തി അവർ ജനങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നു. 'അസ്മാഇന്റെ പണിക്കാർ', 'ത്വൽസമാത്തുകാർ' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അറബിപ്പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നവരും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നവർ തന്നെ. ഇവർ തങ്ങളുടെ മന്ത്ര തന്ത്രങ്ങളിൽ ചില ക്വുർആൻ വചനങ്ങളും ദിക്റുകൾ മുതലായവയും കൂട്ടിക്കലർത്തുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവാകുന്നതല്ല. വേണമെങ്കിൽ, ഈ സൂറത്തുതന്നെയും ഓതിക്കൊണ്ട് കെട്ടുകളിൽ മന്ത്രിക്കുന്ന അവരുടെ കെടുതലിൽനിന്നുതന്നെ– അവരറിയാതെ– അവർ അല്ലാഹുവിൽ ശരണം തേടിയെന്നുവന്നേക്കും. അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന അതേ രൂപത്തിൽതന്നെ അവർക്ക്പോലും അജ്ഞാതമായ ഏതോ ചില പേരുകൾ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കലും, അർത്ഥം ഗ്രാഹ്യമല്ലാത്ത വാക്കുകൾ ഉരുവിടലും അവരുടെ പതിവാണ്. പിശാചിനെ സേവിക്കുകയും പൂജിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചില മുസ്‌ലിം നാമധാരികളായ അവിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെ പൂജാകർമങ്ങളിൽ ചിലപ്പോൾ സൂറത്തുയാസീൻ പോലെയുള്ള ക്വുർആന്റെ ഭാഗങ്ങളും തൗഹീദിന്റെ കലിമഃയും മറ്റും ഉരുവിട്ടെന്നും വരും. പാമരൻമാരെ വഞ്ചിക്കുവാൻ വേണ്ടി പിശാച് ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്ന അതിസമർത്ഥമായ പകിട്ടു വിദ്യകളത്രെ ഇതെല്ലാം.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും നിർദ്ദേശിച്ചും അനുവദിച്ചും തന്നിട്ടില്ലാത്ത എല്ലാ മന്ത്ര തന്ത്രങ്ങളും തെറ്റായതും, അവമൂലം ഏർപ്പെടാവുന്ന കെടുതികൾ വളരെ വമ്പിച്ചതുമാകുന്നു. ഇസ്‌ലാമിൽ മന്ത്രമേയില്ല, എല്ലാ മന്ത്രവും അന്ധവിശ്വാസത്തിൽനിന്ന് ഉടലെടുത്തതാണ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചില ചിന്താഗതിക്കാരെയും അഭിപ്രായക്കാരെയും ഇന്ന് കാണാം. ഇതും തികച്ചും തെറ്റായ ഒരു വാദമത്രെ. താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീഥുകളിൽനിന്നും മറ്റും മന്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇസ്‌ലാമിലെ യഥാർത്ഥ വിധി എന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു.

സിഹ്റിന് യാഥാർത്ഥ്യമില്ല, ഗുണമായോ ദോഷമായോ ഉള്ള ഏതെങ്കിലും ഫലമുണ്ടാക്കുന്ന തരത്തിൽ ഒരു സിഹ്റുമില്ല, കേവലം മനുഷ്യരെ പകിട്ടാക്കുന്ന ചില ചെപ്പടിവിദ്യകൾക്ക് മാത്രമുള്ള പേരാണ് സിഹ്ർ എന്നിങ്ങനെ ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ മുമ്പും ഇപ്പോഴുമുണ്ട്. മുഅ്തസിലഃ വിഭാഗക്കാരിൽനിന്നാണ് ഇതിന്റെ ഉൽഭവം. വിശദാംശങ്ങളിൽ കുറച്ചൊക്കെ സത്യമുണ്ടെങ്കിലും മൊത്തത്തിൽ ഈ അഭിപ്രായം ക്വുർആനിലും നബിവചനങ്ങൾക്കും എതിരാകുന്നു. ഈ അഭിപ്രായത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാണ് 'കെട്ടുകളിൽ ഊതുന്നവർ' (النفاثات فى العقد) എന്നതിന്റെ വിവക്ഷ ഏഷണിക്കാരാണെന്നും, പുരുഷന്മാരെ മയക്കുന്ന സ്ത്രീകളാണെന്നും മുകളിലുദ്ധരിച്ച വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ ഉടലെടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഇതിനെപ്പററി ഇവിടെ കൂടുതൽ സംസാരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. മർഹും അല്ലാമാ സയ്യിദ്ക്വുത്ബിന്റെ ഒരു പ്രസ്താവനകൊണ്ട് തൽക്കാലം മതിയാക്കാം. അതിങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്:

'കെട്ടുകളിൽ ഊതുന്നവർ എന്നുവെച്ചാൽ, ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങളെയും, ആന്തരേന്ദ്രിയങ്ങളെയും കബളിപ്പിക്കുകവഴി ഉപദ്രവ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്ന സിഹ്റുകാരാകുന്നു. വല്ല നൂലിലോ ഉറുമാലിലോ കെട്ടിട്ടുകൊണ്ട് അവർ അതിൽ ഊതുന്നതാണ്. വസ്തുക്കളുടെ പ്രകൃതിയിൽ മാറ്റം വരുത്തുന്നതോ, പുതിയ ഏതെങ്കിലും യാഥാർത്ഥ്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നതോ അല്ല സിഹ്ർ. പക്ഷേ, മനുഷ്യന്റെ ഇന്ദ്രിയ ശക്തികളെ സിഹ്റിന്റെ കർത്താവ് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരത്തിൽ കബളിപ്പിച്ചേക്കും. ഇതാണ് മൂസാ നബിﷺയുടെ കഥയിൽ ക്വുർആൻ വിവരിച്ച സിഹ്ർ. സിഹ്റുകാരുടെ കയറുകളും വടികളും അവരുടെ സിഹ്ർ നിമിത്തം ഓടുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും, അതിനാൽ അദ്ദേ

ഹത്തിന് മനസ്സിൽ ഭയം തോന്നിയിരുന്നുവെന്നും, 'ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല– താൻതന്നെയാണ് ഉന്നതൻ' എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവെന്നും സൂറത്ത് ത്വാഹായിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ, അവരുടെ കയറും വടിയുമൊന്നും സർപ്പമായി മാറിയിട്ടില്ല, മൂസാ നബിﷺക്കും ജനങ്ങൾക്കും അങ്ങനെ തോന്നുകയാണുണ്ടായത് എന്ന് വ്യക്തമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിന് അല്ലാഹു സ്ഥൈര്യം നൽകിയതോടുകൂടി ഭയം നീങ്ങി. പിന്നീട് യഥാർത്ഥം തുറന്നുകാണുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് സിഹ്റിന്റെ സ്വഭാവപ്രകൃതി, ഇത് നാം സമ്മതിച്ച് സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതനുസരിച്ച് സിഹ്ർ മനുഷ്യരിൽ ചില മാറ്റമുണ്ടാക്കുകയും, സിഹ്റുകാരന്റെ ഹിതപ്രകാരമുള്ള ചില മാറ്റങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ ഇന്ദ്രിയ ശക്തികളിൽ അവൻ ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടേണ്ടുന്ന കെടുതൽതന്നെയാണിത്. സിഹ്റിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നമുക്ക് ഈ അതിർത്തിയിൽ നിലയുറപ്പിക്കുക.' (في ظلال القرآن)

വസ്തുക്കളുടെ പ്രകൃതിയിൽ മാറ്റം വരുത്തുകയോ, പുതിയ വസ്തുക്കൾക്ക് യാഥാർത്ഥ്യം നൽകുകയോ സിഹ്ർകൊണ്ട് സാധ്യമല്ല. എങ്കിലും മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിലും, കാഴ്ച, കേൾവി മുതലായവയിലും വഞ്ചനാപരമായ മാറ്റമുണ്ടാക്കി ഉപദ്രവം ചെയ്യാൻ സിഹ്ർ കാരണമാണെന്നത്രെ ഈ ഉദ്ധരണിയുടെ ചുരുക്കം. ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പിണക്കവും വഴക്കും ഉണ്ടാക്കുക, ചില മനുഷ്യപിശാചുക്കളിൽ ദിവ്യത്വവും അസാധാരണമായ കഴിവും ഉള്ളതായി തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുക മുതലായ പല നാശങ്ങളും അതുകൊണ്ടുണ്ടായിത്തീരുന്നു. ഇന്ദ്രജാലം, ആഭിചാരം, മായവിദ്യ, ജാലം, കൺകെട്ട്, ചെപ്പടിവിദ്യ എന്നൊക്കെ പറയുന്നത് സിഹ്റിന്റെ ഇനങ്ങളിൽ പെട്ടതത്രെ. മനുഷ്യനെ മൃഗമാക്കുക, കല്ല് സ്വർണമാക്കി മാറ്റുക പോലുള്ള കഴിവുകൾ സിഹ്റിനുണ്ടെന്ന ധാരണ തികച്ചും മൗഢ്യവും അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതുമാകുന്നു. പക്ഷേ, അതുകൊണ്ട് സിഹ്റിന്റെ എല്ലാ ഇനങ്ങളെയും, അവമൂലം എന്തെങ്കിലും ദോഷം സംഭവിക്കുന്നതിനെയും നിഷേധിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. നേരെമറിച്ച് സിഹ്റിന്റെ ഇനത്തിൽ പെട്ടതായി അറിയപ്പെടുന്നതിലൊന്നുംതന്നെ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യവുമില്ലെന്ന ധാരണയും ശരിയല്ല. ഇതാണ് വാസ്തവം.

4. وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ (അസൂയക്കാരൻ അസൂയവെക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന കെടുതിയിൽനിന്നും) മറ്റുള്ളവർക്ക് വല്ല നന്മയും കൈവരുന്നതിലുള്ള അതൃപ്തിയാണ് അസൂയ. മറ്റുള്ളവരുടെ നന്മമൂലം തനിക്കൊന്നും നഷ്ടപ്പെടാനില്ലെങ്കിലും അസൂയക്കാരന് അത് സഹിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. അങ്ങനെ, അവൻ അവർക്ക് തുരങ്കംവെക്കുവാനും, അവരെ അബദ്ധത്തിൽ ചാടിക്കുവാനും തന്നാലാകുന്ന കുതന്ത്രങ്ങളും ശ്രമങ്ങളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. സമനിലക്കാരെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നവർ തമ്മിലാണ് അസൂയക്ക് കൂടുതൽ സ്ഥാനമുണ്ടാകുക. സാധാരണക്കാരെ അപേക്ഷിച്ച് യോഗ്യതയും സ്ഥാനമാനവുമുള്ളവർക്കിടയിലും കൂടുതലായിക്കാണാം. ഭൗതിക നന്മകളിൽ മാത്രമല്ല, മതപരവും പാരത്രികവുമായ കാര്യങ്ങളിലും അസൂയ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. വ്യക്തികൾ തമ്മിലെന്നപോലെ, സമൂഹങ്ങളും സമുദായങ്ങളും രാഷ്ട്രങ്ങളും തമ്മിലും അസൂയ പിടിപെടും. യൂസുഫ് നബി (അ)യുടെ സഹോദരൻമാർ അദ്ദേഹത്തെ കിണറ്റിലിട്ടതും, ഒരു നീണ്ട കാലം അക്ഷമയോടെ തങ്ങൾ കാത്തുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രവാചകൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം അറബികളിൽപെട്ട ആളാകകൊണ്ട് വേദക്കാർ ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളായി മാറിയതും അസൂയകൊണ്ടായിരുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അസൂയനിമിത്തം നേരിടുന്ന ആപത്തുകൾ അതിഭയങ്കരമാണെന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലോ.

റസൂൽ തിരുമേനിﷺ ചരമം പ്രാപിച്ച രോഗത്തിൽ അവിടുന്ന് ഇഖ്ലാസ്, ഫലക്,

നാസ് എന്നീ മൂന്ന് സൂറത്തുകൾ (المعوذات) ഓതി ദേഹത്തിൽ ഊതിയിരുന്നുവെന്നും, രോഗം ശക്തിയായപ്പോൾ താൻ അവ ഓതി തിരുമേനിയുടെ കയ്യിൽ ഊതി ആ കൈകൊണ്ട് തടവിക്കൊടുക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ആഇശഃ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (റ) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. രോഗികളെ ഈ സൂറത്തുകൾ ഓതി മന്ത്രിക്കാമെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. അനുവദനീയമെന്നും, അനുവദനീയ മല്ലാത്തതെന്നും വ്യത്യാസം കാണാതെ, ഇസ്‌ലാമിൽ മന്ത്രത്തിന് സ്ഥാനമേ ഇല്ലെന്ന് ചിലർ പറയാറുള്ളത് ശരിയല്ലെന്ന് ഈ ഹദീഥും, ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റ് പല ഹദീഥു കളും സംശയത്തിന്നിടമില്ലാത്തവിധം സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. ഹദീഥുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ള മന്ത്ര ങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ, അവയെല്ലാം കേവലം അല്ലാഹുവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനകളാ ണെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്.

ആഇശാഃ (റ)യുടെ ഈ ഹദീഥിന്റെ വ്യാഖ്യാനവേളയിൽ ബുഖാരിയുടെ വ്യാഖ്യാ താവായ ഇമാം അസ്‌ക്വലാനീ (റ) ചെയ്ത ഒരു പ്രസ്താവന അറിയുന്നത് ഇവിടെ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. അദ്ദേഹം ആ പ്രസ്താവന ഇങ്ങനെ ആരംഭിക്കുന്നു: 'തിർമ ദീയും, നസാഈയും (റ) നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'മുഅവ്വിദാത്ത്' സൂ: ഇഖ്‌ലാസ്വും ഫലകും, നാസും) അവതരിക്കുന്നതുവരെ നബിﷺ ജിന്നുകളിൽനിന്നും, മനുഷ്യന്റെ കണ്ണേറിൽനിന്നും (അല്ലാഹുവിനോട്) ശരണം തേടാറുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് അവ (ആ സൂറത്തുകൾ) സ്വീകരിക്കുകയും മറ്റുള്ളവ (മറ്റു വാചകങ്ങളിലുള്ള ശരണം തേടൽ) വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്തു.' അനന്തരം അസ്‌ക്വലാനീ (റ) ഇങ്ങനെ തുടരുന്നു:-

'മറ്റുള്ള 'തഅവ്വുദു' (ശരണം തേടൽ)കളൊന്നും പാടില്ലെന്ന് ഈ ഹദീഥുകൊണ്ട് വരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഇവകൊണ്ടുള്ള തേട്ടമാണ് കൂടുതൽ നല്ലത്. ഇവയല്ലാത്തതുകൊ ണ്ടുള്ള ശരണം തേടൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്താനും, എല്ലാവിധ കെടുതികളിൽനിന്നുമുള്ള രക്ഷ തേടൽ മൊത്തത്തിലും വിശദരൂപത്തിലും ഈ രണ്ട് സൂറത്തുകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കു ന്നതാണ് തിരുമേനി അവകൊണ്ട് മതിയാക്കുവാൻ കാരണം. മൂന്ന് നിബന്ധനകൾ ഒത്തു വന്നാൽ മന്ത്രങ്ങൾക്ക് വിരോധമില്ലെന്നുള്ളതിൽ പണ്ഡിതൻമാർ യോജിച്ചിരിക്കുന്നു:

(1) അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യമോ, അവന്റെ നാമങ്ങളോ, അവന്റെ ഗുണവിശേഷണങ്ങളോ കൊണ്ടായിരിക്കുക.

(2) അറബിഭാഷയിലോ അർത്ഥം അറിയാവുന്ന മറ്റ് ഭാഷയിലോ ആയിരിക്കുക.

(3) ഫലം ചെയ്യുവാൻ മന്ത്രത്തിന് സ്വയം ശക്തിയില്ല, അല്ലാഹു മാത്രമാണ് ഫലം നൽകുന്നവൻ എന്ന വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരിക്കുക.' (ഫത്ത്ഹുൽബാരീ.)

മന്ത്രങ്ങൾ അറബിയിലോ അർത്ഥം അറിയാവുന്ന ഭാഷയിലോ ആയിരിക്കണമെന്ന് അസ്‌ക്വലാനീ (റ) പറഞ്ഞുവല്ലോ. അറബി ഭാഷ അറിയാത്തവരെ സംബന്ധിച്ച് മന്ത്രം അറബിയിലായാൽ മതി എന്ന് ഇതിനർത്ഥമാക്കിക്കൂടാ, അറബികളെ സംബന്ധിച്ചാണ് അദ്ദേഹം അങ്ങനെ പറഞ്ഞത്. അറബികൾക്ക് ആ ഭാഷ അറിയാതിരിക്കയില്ലല്ലോ. പക്ഷേ, മന്ത്രിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ ക്വുർആനിലോ ഹദീഥിലോ ഉള്ളതാണെങ്കിൽ അർത്ഥം അറി യാത്തവർക്കും അത് ഉപയോഗത്തിന് വിരോധമില്ല. എങ്കിലും ശരിയായ ഫലം ലഭിക്കു വാൻ അർത്ഥം അറിഞ്ഞിരിക്കൽ ആവശ്യമാണ് താനും. മന്ത്രങ്ങൾ അർത്ഥം അറിയു ന്നതോ, ക്വുർആനിലോ ഹദീഥിലോ വന്നതോ ആയിരിക്കണമെന്ന് നിബന്ധന ഉണ്ടാ വാൻ പ്രധാന കാരണം സാധാരണ മന്ത്രങ്ങളിൽ കുറ്റകരമോ അനിസ്‌ലാമികമോ ആയ ഭാഗങ്ങളുണ്ടാകാറുണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. അഥവാ ഇല്ലെന്നുവന്നാൽപോലും, അർത്ഥം അറിയാത്ത വാക്കുകൾ ഉരുവിടുന്നതിൽ എന്താണ് പ്രയോജനമുള്ളത്?! അസ്‌ക്വലാനീ

(റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, സൂ: ഫലകിലും നാസിലും ഉള്ളതല്ലാതെ മറ്റ് വാചകങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു ശരണം തേടുകയോ, മന്ത്രിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്നും, വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഏതുതരത്തിലുള്ള മന്ത്രങ്ങളാണെന്നും താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീഥുകളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്;-

ഔഫുബ്നുമാലിക്ക്(റ) (عوف بن مالك - رضى) പ്രസ്താവിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ 'ജാഹിലിയ്യത്തി'ൽ (ഇസ്ലാമിന് മുമ്പ്) മന്ത്രം നടത്താറുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ റസൂൽ തിരുമേനിﷺയോട് അതിനെപ്പറ്റി അവിടുന്ന് എന്താണ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത് എന്ന് ചോദിക്കയുണ്ടായി. അപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ മന്ത്രം എനിക്ക് കാട്ടിത്തരുവിൻ, (ഞാൻ ഒന്ന് പരിശോധിക്കട്ടെ,) മന്ത്രത്തിൽ ശിർക്കൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ അതിന് തരക്കേടില്ല.' (മു.) ഇസ്ലാമിന് മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന മന്ത്രങ്ങൾ ശിർക്ക് കലർന്നതായിരുന്നതു കൊണ്ടാണ് നബിﷺ അങ്ങനെ പറഞ്ഞത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് മറ്റൊരു ഹദീഥിൽ തിരുമേനി ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതും: 'നിശ്ചയമായും, മന്ത്രവാദങ്ങളും, 'തമീമത്തു'കളും 'തിവലത്തും' ശിർക്കാകുന്നു' (ദാ; ജ; ഹാ.) കാവലിനും രക്ഷക്കും വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഉറുക്ക്, കവചം മുതലായവയാണ് 'തമീമത്തും തിവലത്തും' (التولة والتمائم) ഇതിന്റെ മുമ്പുദ്ധരിച്ച ഹദീഥിലും മറ്റും അനുവദിച്ചതല്ലാത്ത എല്ലാതരം മന്ത്രങ്ങളും, ഉറുക്ക്, കവചം, ഐക്കൽ മുതലായ എല്ലാ ശരണവകുപ്പുകളും അനുവദനീയമല്ലാത്തതാണെന്ന് ഈ ഹദീഥിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

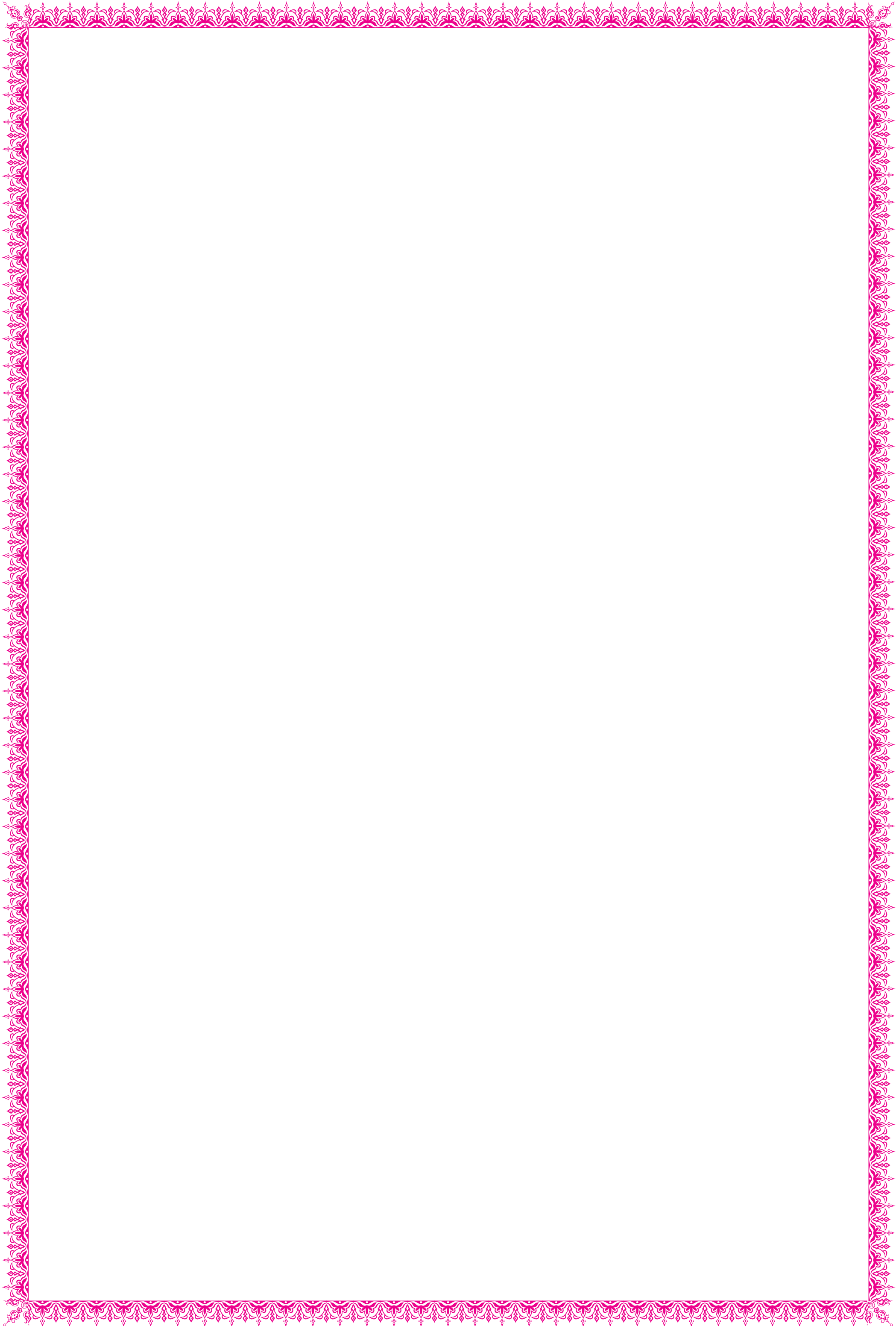
ഹസൻ (റ), ഹുസൈൻ (റ) എന്നിവർക്കുവേണ്ടി നബിﷺ ഇപ്രകാരം ശരണം തേടിയിരുന്നതായി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: **اعيذ كما بكلمات الله التامة من كل شيطان وهامة من كل عين لامة**(സാരം: എല്ലാ പിശാചിൽനിന്നും, എല്ലാ വിഷജന്തുക്കളിൽ നിന്നും ദുഷ്ടക്കണ്ണുകളിൽനിന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ പരിപൂർണ വചനങ്ങൾ മുഖേന ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ശരണം തേടുന്നു.) എന്നിട്ട് തിരുമേനി ഇങ്ങനെ പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു: നിങ്ങളുടെ പിതാവ് (ഇബ്റാഹീം നബി -തന്റെ മക്കളായ) ഇസ്മാഈലിനും ഇസ്ഹാകിനും عليهم السلام ഇപ്രകാരം ശരണം തേടിയിരുന്നു. (ബുഖാരി) , നബി തിരുമേനിﷺരോഗികളെ മന്ത്രിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രാർത്ഥന ഇതാണ്.

اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبْ الْبَاسَ اشْفِهِ وَأَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا . البخاري

(സാരം: അല്ലാഹുവേ, മനുഷ്യരുടെ റബ്ബേ! വിഷമം നീക്കിത്തരേണമേ; ഇവനെ സുഖപ്പെടുത്തുകയും വേണമേ. നീയാണ് സുഖപ്പെടുത്തുന്നവൻ. നീ നൽകുന്ന സുഖമല്ലാതെ സുഖമില്ല. യാതൊരു രോഗവും അവശേഷിക്കാത്തവണ്ണം സുഖം നൽകണേ. (ബു; മു) മാതൃകക്കുവേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ധരിച്ച ഈ നബിവചനങ്ങളിൽ നിന്ന് മന്ത്രത്തെയും, ശരണം തേടുന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ച് ഇസ്ലാമിന്റെ നിലപാട് എന്താണെന്ന് ഏറെക്കുറെ എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. والله ولى التوفيق

اللهم اعذنا من شرما خلقت ومن كل شر انت اعلم به منا

ربنا ولك الحمد والمنة

سورة النّاس

114. സൂറത്തുന്നാസ്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 6

(മദീനഃയിലാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്)

കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തിലും വിവരണത്തിലും ഈ രണ്ട് സൂറത്തുകളെയും സംബന്ധിച്ച് ഉദ്ധരിച്ച ഹദീഥുകൾ ഇവിടെയും ഓർമിക്കുക.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ﴿١﴾

﴾1﴿ പറയുക: മനുഷ്യരുടെ റബ്ബിനോട് ഞാൻ ശരണം തേടുന്നു,-

مَلِكِ ٱلنَّاسِ ﴿٢﴾

﴾2﴿ (അതെ) മനുഷ്യരുടെ രാജാധിപതിയായ,-

إِلَـٰهِ ٱلنَّاسِ ﴿٣﴾

﴾3﴿ മനുഷ്യരുടെ ആരാധ്യനായ (റബ്ബിനോട്),-

مِن شَرِّ ٱلۡوَسۡوَاسِ ٱلۡخَنَّاسِ ﴿٤﴾

﴾4﴿ (കുസൃതികൂട്ടി) പിൻമാറിക്കളയുന്നവന്റെ ദുർമന്ത്രത്തിന്റെ കെടുതിയിൽനിന്ന്,-

ٱلَّذِى يُوَسۡوِسُ فِى صُدُورِ ٱلنَّاسِ ﴿٥﴾

﴾5﴿ അതായത്, മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ദുർമന്ത്രം നടത്തുന്നവൻ,-

مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ ﴿٦﴾

﴾6﴿ ജിന്നുകളിൽനിന്നും, മനുഷ്യരിൽനിന്നും (ദുർമന്ത്രം നടത്തുന്നവൻ).

﴾1﴿ قُلْ നീ പറയുക أَعُوذُ ഞാൻ ശരണം(രക്ഷ-അഭയം) തേടുന്നു بِرَبِّ النَّاسِ മനുഷ്യരുടെ രക്ഷിതാവിനോട് ﴾2﴿ مَلِكِ النَّاسِ മനുഷ്യരുടെ രാജാവായ ﴾3﴿ إِلَٰهِ النَّاسِ മനുഷ്യരുടെ ഇലാഹായ (ആരാധ്യനായ) ﴾4﴿ مِن شَرِّ കെടുതലിൽ (ദോഷത്തിൽ- തിന്മയിൽ)നിന്ന് الْوَسْوَاسِ ദുർമന്ത്രത്തിന്റെ الْخَنَّاسِ പിൻമാറിക്കളയുന്ന (ഒളിഞ്ഞുപോകുന്ന)വന്റെ ﴾5﴿ الَّذِي يُوَسْوِسُ ദുർമന്ത്രം നടത്തുന്നവൻ فِي صُدُورِ നെഞ്ഞ് (ഹൃദയം)കളിൽ النَّاسِ മനുഷ്യരുടെ ﴾6﴿ مِنَ الْجِنَّةِ ജിന്നുകളിൽനിന്ന് وَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ നിന്നും

[ജിന്നുകളിൽനിന്നും, മനുഷ്യരിൽനിന്നുമായി മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ ദുർമന്ത്രം നടത്തുന്നവന്റെ- അതായത് (കുസൃതി നടത്തി) പിൻമാറിക്കളയുന്നവന്റെ- ദുർമന്ത്രത്തിന്റെ കെടുതിയിൽനിന്ന് മനുഷ്യരുടെ ആരാധ്യനായ, മനുഷ്യരുടെ രാജാധിപതിയായ, മനുഷ്യരുടെ രക്ഷിതാവിനോട് ഞാൻ ശരണം തേടുന്നു.]

അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽനിന്ന് മൊത്തത്തിലും ചില പ്രത്യേക വസ്തുക്കളിൽനിന്ന് വിശേഷിച്ചും സംഭവിക്കാവുന്ന കെടുതലുകളിൽനിന്ന് ശരണം തേടണമെന്ന് കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിൽ അല്ലാഹു ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. മനുഷ്യർക്ക് അറിയുവാൻ കഴിയാത്ത രൂപത്തിൽ സദാ നേരിട്ടേക്കുന്ന ഗൗരവമേറിയ മറ്റൊരു കെടുതലിൽനിന്ന്കൂടി നാം അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടേണ്ടതുണ്ടെന്നും, ആ കെടുതിയെപ്പറ്റി നാമെപ്പോഴും, ബോധവാൻമാരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഈ സൂറത്ത് മുഖേന അല്ലാഹു പഠിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ധാർമികബോധം നശിപ്പിച്ചു ദുർന്നടപ്പുകാരാക്കിത്തീർക്കുന്നതും, ഐഹിക ജീവിതത്തെ കളങ്കപ്പെടുത്തി മലീമസമാക്കുന്നതും, പരലോകജീവിതത്തെ പാടെ അപകടത്തിലാക്കുന്നതും, അതേസമയത്ത് ബാഹ്യദൃഷ്ടികൊണ്ട് കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതുമാണ് ആ ദുഃശ്ശക്തി. അതുകൊണ്ട് ക്വുർആന്റെ ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തേതായ ഈ സൂറത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ഓർമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്താണീ അജ്ഞാതശക്തി? മനുഷ്യമക്കളിൽ ദുഷിച്ച വിചാരവികാരങ്ങൾ ഇളക്കിവിട്ടും, ദുർവൃത്തികളിൽ പ്രേരണ നൽകിയും, നല്ലത് ചീത്തയായും ചീത്ത നല്ലതായും ചിത്രീകരിച്ചുകൊടുത്തും, വ്യാമോഹങ്ങൾക്ക് വശംവദരാക്കിയും അവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയാണ് അതിന്റെ ജോലി. അതിനായി അവരറിയാതെ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ 'കുസു കുസു' ദുർമന്ത്രം നടത്തുകയും, ബാഹ്യരംഗത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതെ കുസൃതി കൂട്ടി ഒളിഞ്ഞു പിൻമാറുകയും ചെയ്യുക അതിന്റെ പതിവാകുന്നു. അതിനെ കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ടുപിടിക്കുവാനോ കൈകൊണ്ട് എത്തിപ്പിടിക്കുവാനോ സാധ്യമല്ല. അത്രയും സൂത്രത്തിലും നിഗൂഢതയിലുമായിരിക്കും അതിന്റെ പ്രവർത്തനം. മനുഷ്യന്റെ വിചാരവികാരങ്ങളെയും കർമരംഗങ്ങളെയും നിയന്ത്രിച്ചുവരുന്നത് ഹൃദയമാണല്ലോ. ആ ഹൃദയത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ വെച്ചാണ് ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം നടത്തപ്പെടുന്നത്. എന്നിരിക്കുമ്പോൾ, അതിനെ എത്രമാത്രം ഗൗരവത്തോടെ കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്.

രണ്ടുതരം പിശാചുക്കളിൽനിന്നാണ് ഈ ഉപദ്രവങ്ങൾ മനുഷ്യന് നേരിടുന്നത്.

(1) ജിന്നുവർഗത്തിൽ പെട്ട പിശാചുക്കൾ.

(2) മനുഷ്യവർഗത്തിൽപെട്ട പിശാചുക്കൾ.

മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ ആരംഭംമുതൽക്കേ അവരുടെ പരമശത്രുവായ ഇബ്‌ലീസിന്റെ

സന്തതികളും സൈന്യങ്ങളുമാണ് ജിന്നിലെ പിശാചുക്കൾ. അവരാകട്ടെ, മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവരും, മനുഷ്യർക്ക് കാൺമാൻ കഴിയാത്ത ആത്മീയജീവികളുമാണ്. മനുഷ്യപിശാചുക്കളാകട്ടെ, അവർ മനുഷ്യർ തന്നെയാണെങ്കിലും ദുർമന്ത്രം നടത്തുന്നതിലും വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നതിലും ജിന്നുവർഗത്തിലെ പിശാചുക്കളെക്കാൾ ഒട്ടും താണവരല്ല. ഗൂഢപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിലും പ്രവാചകൻമാരാൽ പ്രബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ട സൻമാർഗങ്ങളിൽനിന്ന് അകറ്റിക്കളയുന്നതിലും ഇരുകൂട്ടരും അന്യോന്യം പങ്കുകാരും സഹകാരികളുമായിരിക്കും. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا-الانعام (അതുപോലെ എല്ലാ ഓരോ പ്രവാചകനും തന്നെ, മനുഷ്യരിലും ജിന്നിലുമുള്ള പിശാചുക്കളാകുന്ന ചില ശത്രുക്കളെ നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവരിൽ ചിലർ ചിലരോട് വഞ്ചനക്കായി മോടിവാക്കുകൾ സ്വകാര്യ സംഭാഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. (സൂ: അൻആം 112). وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ-الانعام നിങ്ങളോട് തർക്കം നടത്തുവാൻവേണ്ടി, നിശ്ചയമായും പിശാചുക്കൾ തങ്ങളുടെ മിത്രങ്ങളോട് സ്വകാര്യഭാഷണം നടത്തുന്നതാണ്. നിങ്ങൾ അവരെ അനുസരിക്കുന്നപക്ഷം നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ മുശ്‌രിക്കുകൾ തന്നെ. (അൻആം: 121) ഇരുവിഭാഗക്കാരും തമ്മിൽ പരസ്പരധാരണയും സഹകരണവും ഉണ്ടെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ദുർമന്ത്രങ്ങളുടെ മൂപ്പുവഹിക്കുന്നവർ ജിന്നുകളിലെ പിശാചുക്കളാണെന്നും അവരുടെ ദുരുപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു അവരെ അനുകരിക്കുകയാണ് മനുഷ്യപിശാചുക്കൾ ചെയ്യുന്നതെന്നും രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

നബിﷺ പറയുകയുണ്ടായി: 'നിങ്ങളിൽ ഒരാളും തന്നെ, ജിന്നിൽനിന്നുള്ള അവന്റെ ഇണ (قرين)യും, മലക്കുകളിൽനിന്നുള്ള അവന്റെ ഇണയും അവനിൽ നിയോഗിക്കപ്പെടാതില്ല.' സ്വഹാബികൾ ചോദിച്ചു: 'അങ്ങേക്കുമോ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'എനിക്കും തന്നെ. പക്ഷേ, എന്റെ ഇണയുടെ മേൽ അല്ലാഹു എനിക്ക് സഹായം നൽകിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവൻ കീഴൊതുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവൻ എന്നോട് നല്ലതിന്നല്ലാതെ ഉപദേശിക്കുകയില്ല.' (മുസ്‌ലിം). മറ്റൊരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ പറയുന്നു: 'നിശ്ചയമായും പിശാച് മനുഷ്യനിൽനിന്ന് അവന്റെ രക്തസഞ്ചാരമുള്ളിടത്തൊക്കെ സഞ്ചരിക്കുന്നതാണ്.' (ബു; മു)

മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ പിശാചിന്റെ വിഷമത്തിന് ഒരു ഉദാഹരണം നബിﷺ പറഞ്ഞുതരുന്നത് നോക്കുക: 'നിങ്ങളൊരാളുടെ അടുക്കൽ പിശാച്‌വരും. എന്നിട്ടവൻ പറയും (തോന്നിപ്പിക്കും); ഇന്ന വസ്തു സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതാരാണ്? ഇന്ന വസ്തു സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതാരാണ്! അങ്ങനെ (ഒടുക്കം) അവൻ പറയും: നിന്റെ റബ്ബിനെ സൃഷ്ടിച്ചതാരാണ്? അവിടെ എത്തിയാൽ അപ്പോൾ, അവൻ (മനുഷ്യൻ) അല്ലാഹുവിൽ ശരണം തേടിക്കൊള്ളുകയും (അതിൽനിന്ന്) വിട്ടുനിൽക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ' (ബു; മു) മനുഷ്യ ഹൃദയങ്ങളിൽ ആദ്യമാദ്യം അന്വേഷണരൂപത്തിൽ ഉത്തരം കിട്ടാവുന്ന സംശയങ്ങളും ക്രമേണ ഉത്തരം മുട്ടുന്ന ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളും പിശാച് കുത്തിച്ചെലുത്തും അങ്ങനെ ഒടുക്കം വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് ഇതുപോലെയുള്ള ആപൽസന്ധിയിലേക്ക് നീങ്ങുവാൻ മനസ്സിനെ അനുവദിക്കരുത് എന്നാണ് ഹദീഥിന്റെ താൽപര്യം. ഇതേ അടവ് ചില മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കളിലും കാണാവുന്നതാണ്. അന്വേഷണം, വിശകലനം, നിരൂപണം, ചർച്ച ആദിയായ മധുരപ്പേരുകൾ നൽകി തർക്കത്തിലേക്കും ആശയക്കുഴപ്പത്തിലേക്കും, ഒടുക്കം നിഷേധത്തിലേക്കും എത്തിച്ചേ അവർ അട

ങ്ങുകയുള്ളൂ. ന്യായവാദങ്ങളും യുക്തിവാദങ്ങളും മോഹന വാക്കുകളും അവരുടെ ആയുധങ്ങളായിരിക്കും.

'പിശാച് പറയും' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം, മനുഷ്യൻ കേൾക്കെ അവൻ ഉച്ചത്തിൽ സംസാരിക്കുമെന്നല്ല. മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അങ്ങനെ ഓരോ സംശയങ്ങൾ അവൻ ജനിപ്പിക്കുകയോ അവന്റെ അനുയായികളായ ദുഷ്ടജനങ്ങൾ മുഖേന കുതർക്കങ്ങളും ദുർന്യായങ്ങളും സമർപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുമെന്നാകുന്നു. ഈ വിഷയകമായി നബിﷺ പ്രസ്താവിച്ച മറ്റൊരു വചനം കാണുക: 'മനുഷ്യർ തമ്മിൽ അന്യോന്യം ചോദ്യം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ പറയപ്പെടും: ഇതാ ഇതൊക്കെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ച സൃഷ്ടി. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനെ ആർ സൃഷ്ടിച്ചു (അവൻ എങ്ങനെ ഉണ്ടായി)? ഈ തരത്തിൽപെട്ട വല്ലതും ആർക്കെങ്കിലും അനുഭവപ്പെട്ടാൽ, അവൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ: ഞാൻ അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ റസൂലുകളിലും വിശ്വസിക്കുന്നു എന്ന്.' (ബു; മു.) പിശാചുക്കളുടെ ദുർമന്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാം വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം കരുതിയിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അതിൽനിന്ന്‌രക്ഷ കിട്ടുവാൻ അല്ലാഹുവിനോട് സദാ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

ജിന്നുവർഗത്തെയും ശൈത്വാനാകുന്ന പിശാചിനെയും സംബന്ധിച്ച് ഇതിനുമുമ്പ് പലപ്പോഴും നാം സംസാരിച്ചതാണ്. അതുകൊണ്ട് ജിന്നും മനുഷ്യനും രണ്ടും പ്രത്യേക വർഗമാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി ഇവിടെ കൂടുതലായൊന്നും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ല. എന്നിരുന്നാലും, مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ(ജിന്നുകളിൽനിന്നും മനുഷ്യരിൽ നിന്നും) എന്ന് ഇവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൽ നിന്നുതന്നെ, രണ്ടും രണ്ട് പ്രത്യേക വർഗമാണെന്ന് ക്വുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏതൊരാളും സമ്മതിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുകൂടി ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊള്ളട്ടെ.

ജിന്നുകൾ എന്ന് പറയുന്നത് മനുഷ്യവർഗത്തിലെ ചില അപരിഷ്കൃത വിഭാഗങ്ങൾക്കാണ് എന്നാണല്ലോ ആ വർഗത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ വാദം. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഇവിടെ الجنة (ജിന്നത്ത്) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അപരിഷ്കൃതവിഭാഗക്കാരായ മനുഷ്യരും, الناس (അന്നാസ്) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം പരിഷ്കൃതരായ മനുഷ്യരും ആയിരിക്കണമല്ലോ. എന്നാൽ, الناس എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് ക്വുർആനിൽ പലേടത്തും അപരിഷ്കൃതരെന്നോ പരിഷ്കൃതരെന്നോ തരം തിരിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധം മനുഷ്യവർഗത്തെ മുഴുവനും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഉപയോഗിച്ചതായാണ് കാണുന്നത്. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണുക: قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا-الاعراف (പറയുക: ഹേ, മനുഷ്യരേ, ഞാൻ നിങ്ങൾ എല്ലാവരിലേക്കുമുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാകുന്നു. (അഅ്റാഫ് 158.) يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ - النساء (ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ, (നിസാഉ്– 1.) റസൂൽ തിരുമേനിﷺ പരിഷ്കൃത ജനവിഭാഗത്തിലേക്കോ മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിലേക്കോ മാത്രമുള്ള റസൂലാണോ?! മനുഷ്യവിഭാഗങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ചില വിഭാഗക്കാർ മാത്രം അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചു ജീവിച്ചാൽ മതി എന്നുണ്ടോ? ഇതുപോലെ നിരവധി സ്ഥലങ്ങളിൽ الناس എന്ന വാക്കിൽ മനുഷ്യവർഗം മുഴുവനും ഉൾപ്പെടുമെങ്കിൽ അതോട് ചേർത്ത് ജിന്നിനെയും കൂട്ടിപ്പറയുമ്പോഴേക്കും എങ്ങനെയാണ് അതിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ ആ മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നത്?! ആലോചിച്ചുനോക്കുക.

അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽനിന്നുണ്ടായേക്കുന്ന എല്ലാ കെടുതലുകളിൽനിന്നും,

രാത്രി ഇരുട്ട്മൂടിയാലുണ്ടാകുന്ന കെടുതലുകളിൽനിന്നും, കെട്ടുകളിൽ ഊതുന്നവരുടെ കെടുതലുകളിൽനിന്നും, അസൂയക്കാർ അസൂയപ്പെട്ടാലുണ്ടാകുന്ന കെടുതലുകളിൽനിന്നും പ്രഭാതത്തിന്റെ നാഥനായ അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ. ജിന്നുകളിലും മനുഷ്യരിലുമുള്ള എല്ലാ കുസൃതിക്കാരുടെയും ദുർമന്ത്രങ്ങളുടെ കെടുതലിൽനിന്നും മനുഷ്യരുടെ രക്ഷിതാവും രാജാവും ആരാധ്യനുമായ അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ. വിശുദ്ധ ക്വുർആന്റെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും നബി മുഹമ്മദ് മുസ്ത്വഫാ തിരുമേനിﷺയുടെ ചര്യകളും അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുവാനും, അല്ലാഹുവിന്റെ പൊരുത്തവും പ്രീതിയും ലഭിക്കുന്ന സൗഭാഗ്യവാൻമാരായ സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുവാനും അവൻ നമുക്കേവർക്കും തൗഫീക്വ് നൽകട്ടെ. ആമീൻ, മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിന് അവൻ യശസ്സും വിജയവും നൽകി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

വിശുദ്ധ ക്വുർആന്റെ അർത്ഥവും ചുരുക്കസാരങ്ങളും വിവരിക്കുന്ന ഈ പരിപാവന ഗ്രന്ഥം സൂറത്തുൽ കഹ്ഫ് മുതൽ ആരംഭിച്ച് സൂറത്തുന്നാസ്‌വരെയുള്ള ഈ പകുതിയുടെ കരട് പകർപ്പ് ഇവിടെവെച്ച് പൂർത്തിയാക്കുകയും, അതിന്റെ പേരിൽ കാരുണ്യവാൻമാരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും കാരുണ്യവാനായ റബ്ബിനെ ഹൃദയംനിറഞ്ഞ സ്തുതി സ്തുതിക്കുകയും, ഇതിന്റെ ഒടുവിലത്തെവരി എഴുതിത്തീരുകയും ചെയ്ത അതേ നിമിഷത്തിൽതന്നെ– ഹിജ്റ വർഷം 1382 ൽ റബീഉൽആഖിർ മാസം 28 ന്ന് (ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1962 സപ്തംബർ 28 ന്നു) വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം– അല്ലാഹുവിന്റെ പള്ളിയിൽനിന്ന് ജുമുഅഃ ബാങ്കുവിളി കേൾക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായപ്പോഴത്തെ പറഞ്ഞാലൊതുങ്ങാത്ത സന്തോഷം ഞങ്ങളിവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ! അല്ലാഹുവേ, നിനക്ക് സ്തുതി! അളവറ്റ സ്തുതി! അല്ലാഹുവേ, നിനക്ക് നന്ദി! അളവറ്റ നന്ദി! അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നുപോയിട്ടുള്ള എല്ലാ തെറ്റുകുറ്റങ്ങളും പാകപ്പിഴവുകളും നിന്റെ കാരുണ്യംകൊണ്ടും ദയവുകൊണ്ടും ഞങ്ങൾക്ക് നീ മാപ്പാക്കിത്തരേണമേ! അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങൾക്ക് സത്യം കാണിച്ചുതന്നും ഞങ്ങളെ സൻമാർഗത്തിൽ നയിച്ചും നീ ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ! അല്ലാഹുവേ, നിന്റെ തിരുവചനമായ വിശുദ്ധ ക്വുർആന്റെ ബാക്കിയുള്ള പകുതിയും ഇപ്രകാരം എഴുതി പൂർത്തിയാക്കുവാനുള്ള ഞങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം പൂർത്തിയാക്കിത്തരുകയും, ഈ ഗ്രന്ഥം ഞങ്ങളുടെയും, ഇതിന്നായി ഞങ്ങളെ പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്ത എല്ലാ സഹോദരൻമാരുടെയും സൽക്കർമമായി നീ അംഗീകരിക്കുകയും, ഇത്മുഖേന പൊതുജനങ്ങൾക്ക് ക്വുർആന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ തൗഫീക്വ് നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ! آمين

الحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات وبفضله تتم القربات، حمدا يوافى نعمه ويكافي مزيده.

اللهم لك الحمد ولك الشكر ولك المنة والفضل. اللهم اجعل القرأن العظيم

ربيع قلوبنا ونور صدورنا وجلاء حزننا وذهاب همنا وغمنا. ربنا لاتؤاخذنا ان

نسينا او أخطأنا ربنا ولا تحمل علينا اصراكما حملته على

الذين من قبلنا ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به واعف عنا واغفرلنا وارحمنا أنت مولانا

فأنصرنا على القوم الكافرين. اللهم صل على من انزلت عليه القرأن

وجعلته خاتم الرسول والأنبياء وهادينا ومرشدنا محمد وآله وصحبه ومن اتبعهم باحسان الى يوم الدين وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين (واما بنعمة ربك فحدث)

كان تمام الفراغ من تبييض النسخة المسودة من تفسير النصف الثاني من القرآن الكريم يوم في الثلثاء الخامس من صفر سنة ١٣٩٢ هـ سنة ١٩٧٢م بعد أن فرغ من تسويدها قبل عشر سنوات. كتبه بقلمه افقر الودي إلى الله محمد بن حسن الأماني غفر الله عنه وعن زميله الشيخ الموقر علوي مولوي . جزاء الله لهما ولوالديهما ولمن اعانهما ولجميع المسلمين أحسن الجزاء في الدنيا والأخرة.